BnF Gallica

Grec 451

Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France. Département des Manuscrits.
Grec 451

BnF Gallica

ATHENAGORAS Atheniensis. Auteur du texte. Grec 451. 0914.

1/ Les contenus accessibles sur le site Gallica sont pour la plupart des reproductions numériques d'oeuvres tombées dans le domaine public provenant des collections de la BnF. Leur réutilisation s'inscrit dans le cadre de la loi n°78-753 du 17 juillet 1978 :
- La réutilisation non commerciale de ces contenus ou dans le cadre d'une publication académique ou scientifique est libre et gratuite dans le respect de la législation en vigueur et notamment du maintien de la mention de source des contenus telle que précisée ci-après : « Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France » ou « Source gallica.bnf.fr / BnF ».
- La réutilisation commerciale de ces contenus est payante et fait l'objet d'une licence. Est entendue par réutilisation commerciale la revente de contenus sous forme de produits élaborés ou de fourniture de service ou toute autre réutilisation des contenus générant directement des revenus : publication vendue (à l'exception des ouvrages académiques ou scientifiques), une exposition, une production audiovisuelle, un service ou un produit payant, un support à vocation promotionnelle etc.

CLIQUER ICI POUR ACCÉDER AUX TARIFS ET À LA LICENCE

2/ Les contenus de Gallica sont la propriété de la BnF au sens de l'article L.2112-1 du code général de la propriété des personnes publiques.

3/ Quelques contenus sont soumis à un régime de réutilisation particulier. Il s'agit :

- des reproductions de documents protégés par un droit d'auteur appartenant à un tiers. Ces documents ne peuvent être réutilisés, sauf dans le cadre de la copie privée, sans l'autorisation préalable du titulaire des droits.
- des reproductions de documents conservés dans les bibliothèques ou autres institutions partenaires. Ceux-ci sont signalés par la mention Source gallica.BnF.fr / Bibliothèque municipale de ... (ou autre partenaire). L'utilisateur est invité à s'informer auprès de ces bibliothèques de leurs conditions de réutilisation.

4/ Gallica constitue une base de données, dont la BnF est le producteur, protégée au sens des articles L341-1 et suivants du code de la propriété intellectuelle.

5/ Les présentes conditions d'utilisation des contenus de Gallica sont régies par la loi française. En cas de réutilisation prévue dans un autre pays, il appartient à chaque utilisateur de vérifier la conformité de son projet avec le droit de ce pays.

6/ L'utilisateur s'engage à respecter les présentes conditions d'utilisation ainsi que la législation en vigueur, notamment en matière de propriété intellectuelle. En cas de non respect de ces dispositions, il est notamment passible d'une amende prévue par la loi du 17 juillet 1978.

7/ Pour obtenir un document de Gallica en haute définition, contacter **utilisation.commerciale@bnf.fr**.

ΚΑΗΜΕΝΟΣ ΣΙ
ΡΟΜΑΤΕΩΣ· Α·

Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France. Département des Manuscrits. Grec 451

A

451.

2271.

Codic. 1169. nunc 1071.

Codex olim Mr. anne 1422 sorte manu Stanislai notarij Petri Casarea Archiepiscopi Strigo.

Clementis Stromatej Alexandrini Protrepticus ad Graecos. Pedagogus. Gentilely. fol.

cum scholijs marginalibus ejus corrigendis cum in hunc tractatum, et in alios omnes qui ejusdem sunt

Ejusdem Pedagogus. Libri tres fol 54. initio. multa desiderantur

Inchoatur à Cap. 11 lib. 1. paulo post initium capitis; deest ὁ λόγος ὁ παιδαγωγὸς

Supple de Libris Impressis. et ex Codicibus - - - - - 339. 1342.

Justini ad Zeriam et Sirectium Epistola fol 155. Excusa in =

S. Justino Martyr Leges etiam in Codd. - - - - 1358. 1428.

Justini Philosophi et Martyris Oratio Paraenetica seu

exhortatoria ad Graecos sive Gentiles fol. 163. =

Similiter cusa. et contenta in ijsdem Codicibus - - - 1358. 1428.

Finis vltima verba sunt, ὁ δὲ μετ' ἀὸλὸν, quae habentur

in Justino Editionis Parisiensis pag. 34. lin. 1. 2.

Eusebij Pamphilj Evangelicae praeparationis libri quinque 1. fol. 188. initio

excusi sunt cum reliquis. decem Principium exordit. Incipitur ab his:

ἡμῶν ἡ μετὰ χεῖρας ἐπισυνεῖται πρόθεσις. Quae immunis in Editione

Graeco Latina pag. 7. lin. 5. 6. 7. Consule mss. -1.- - 430. 829.

Athenagorae Atheniensis Philosophi Christiani Legatio =

pro Christianis - - - - - - - fol. 322.

Cusa etiam post Libros Justini Martyris. manuscripta Cod. 1358.

Ejusdem de resurrectionis mortuorum. - - - - - fol. 348.

Exstat etiam post libros S.ti Justini - - et Cod. - - - - 1358. 1428.

Eusebij Pamphili; ad ea quae Philostratus de Apollonio retulit; propter

comparationem inter hunc et Christum à Hierocle institutam. fol. 368.

Opus hoc impressum est post libros Eusebij de Evangelica

demonstratione. Reperies in Cod. - - - 1358.

Fragmentum sine initio ac nomine deluco XLIX. 11. fol. 402.

In margine libri, recentiorum manu. Fol. 33. S. Patris nostri hesychij
De anima Temperantia Praeceptiones per Capita. (167).
Edita sunt, ac in Latinum Sermonem, a Ths. Rico-
converta. - - - - - - - Codicibus 932.
Fol 48. Similiter in margina Ejusdem de Jnfirmo. et in Cod. 1460.
Fol 59. Ibidem, in margine. S. Maximi Capita quindecim-
Theologica. - - extant quoque in volumine. 378.
Fol. 80. in marginae pariter S. maximi Confessoris de=
Caritate Capita ad Elpidium. Edita sunt, at in quatuor=
Centurias distributa tres Codices - - - - 378. 944. 2226.
Sequitur in margina fol. 100. p. 4. Contemplatio de Intelligibili
Paradiso, et de illius authoribus fructibusque
Fol. 135. in Marg. Athanasij Patriarchae Alexandrini
et Oratione contra Latinos,
Fol. 157. in margin. Theophilacti, ex Tractatu de Sancta=
=Trinitate.
Fol. 158. in marg. S. Epiphanij de azymis.
In margine folij 159. ex opere contra Novatianos ac=
-Tessaresxdecatitas.
Ibidem paginâ alterâ Capita diversorum Patrum de
Christi jncarnatione.
Ibidem fol. 160. De Trinitate.
Fol. 162. ex S^ti Athanasij libro, qui dicitur ὁράσεις.
Severiani Episcopi Babalorum, in illud, in ipso habitat omnis
plenitudo divinitatis Corporaliter Colloss. - - 219.

In Anastasij ὁδηγῶ Cap. 16. p. 302..
Fol. 163. Objectio Severiani (Hæretici) et Solutio Orthodoxi. exstat
in eodem Anastasij libro. Cap 14. p. 304. Sequitur p. alterâ, ejusdem
operis. Caput. 18. Ibidem fol. 164 p. 2. C. 20. usque ad p. 320. lin 5.
Ibidem fol. 165: Anacephaleosis, Cap. 21. p. 328. ——
Et fol. 165. p. 2. caput 23. usque ad p. 336. lin. 20.
Fol. 167. p. 2. Caput. 24. usque ad p. 364. lin. 17.
Sequitur fol. 168. De Sãctis Synodis, cap. 4. p. 86. lin. 9. usque ad ~~pagin~~
p. 90. lin. 4.
Et fol. 169. Unde Monophilitarum pullulaverit Hæresis. Cap. 6. p. 90=
lin. 13. usque ad pag. 98. lin. 9.
Fol. 170. pag. 2. De Eucharistiæ apud Monophysitas, Ex eodem
Anastasij Opere. p. 10. initio.
Ibidem de duabus Christi voluntatibus, Ex eodem lib. p 12. lin 4.
Fol. 171. p. 1. De Duabus Christi Operationibus Ibidem p. 14. lin. 20.
usque ad p. 16. lin. 20.
Fol. 171. p. 2. Definitiones λύτης &c. ut in Anastasiῳ p. 98. –
à lineâ 15. usque ad lineam 25.

Confer.

In margin. folij 172 vers. de Scripturarum Septem Editionibus. Adi ad
Codd. 219. 464.
In folij 173. margine. adhuc de Sãcto Spiritu contra Latinos.

+ τάδε περιέχει τὸ βιβλίον τοῦτ : -

+ κλήμεντος στρωμάτεως, πρὸς ἕλληνας.
+ κλήμεντος παιδαγωγοῦ, διδασκαλία :
+ ἰουστίνου ἐπιστολή, πρὸς ζήναν, καὶ σερήνον · 155
+ ἰουστίνου μάρτυρος λόγος παραινετικὸς πρὸς ἕλληνας · 163
+ διονυσίου τοῦ παμφίλου, διὰ τεχνικῆς θεωρίας, γραμμαὶ ε̄ : 213.
+ ἡγησίππου ἱστορικοῦ ὑπομνήματα : - 322
+ τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀναιρέσεως : -
+ εὐσεβίου τοῦ παμφίλου, περὶ τῶν ὑποφητῶν τῶν ἐν ἀποκαλύψει
Δανιὴλ εἰρημένων, αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἁγίου εἰρηναίου : -

CIↃLXXII

1169. 2271.

Κλήμεντος Στρωματέως προτρεπτικὸς πρὸς Ἕλληνας

Ἀμφίων ὁ Θηβαῖος καὶ Ἀρίων ὁ Μηθυμναῖος, ἄμφω μὲν ἤστην ᾠδικώ, μῦθος δὲ ἄμφω καὶ τὸ ᾆσμα εἰσέτι τοῦτο Ἑλλήνων ᾄδει χορός, τέχνῃ τῇ μουσικῇ ὁ μὲν ἰχθὺν δελεάσας, ὁ δὲ Θήβας τειχίσας. Θρᾴκιος δὲ ἄλλος σοφιστής· ἄλλος οὗτος μῦθος Ἑλληνικός· ἐτιθάσευε τὰ θηρία γυμνῇ τῇ ᾠδῇ καὶ δὴ τὰ δένδρα, τὰς φηγούς, μεταφυτεύων τῇ μουσικῇ. Ἔχοιμ' ἄν σοι καὶ ἄλλον τούτοις ἀδελφὸν διηγήσασθαι μῦθον καὶ ᾠδόν, Εὔνομον τὸν Λοκρὸν καὶ τέττιγα τὸν Πυθικόν. Πανήγυρις Ἑλληνικὴ ἐπὶ νεκρῷ δράκοντι συνεκροτεῖτο Πυθοῖ, ἐπιτάφιον ἑρπετοῦ ᾄδοντος Εὐνόμου· ὕμνος ἢ θρῆνος ὄφεως ἦν ἡ ᾠδή, οὐκ ἔχω λέγειν. Ἀγὼν δὲ ἦν καὶ ἐκιθάριζεν ὥρᾳ καύματος Εὔνομος, ὁπηνίκα οἱ τέττιγες ὑπὸ τοῖς πετάλοις ᾖδον ἀνὰ τὰ ὄρη θερόμενοι ἡλίῳ· ᾖδον δὲ ἄρα οὐ τῷ δράκοντι τῷ νεκρῷ, τῷ Πυθικῷ, ἀλλὰ τῷ θεῷ τῷ πανσόφῳ αὐτόνομον ᾠδήν, τῶν Εὐνόμου βελτίονα νόμων. Ῥήγνυται χορδὴ τῷ Λοκρῷ· ἐφίπταται ὁ τέττιξ τῷ ζυγῷ· ἐτερέτιζεν ὡς ἐπὶ κλάδῳ τῷ ὀργάνῳ· καὶ τοῦ τέττιγος τῷ ᾄσματι ἁρμοσάμενος ὁ ᾠδὸς τὴν λείπουσαν ἀνεπλήρωσε χορδήν. Οὐ δὴ οὖν ᾠδῇ τῇ Εὐνόμου ἄγεται ὁ τέττιξ, ὡς ὁ μῦθος βούλεται, χαλκοῦν ἀναστήσας Πυθοῖ τὸν Εὔνομον αὐτῇ τῇ κιθάρᾳ καὶ τὸν συναγωνιστὴν τοῦ Λοκροῦ· ὁ δὲ ἑκὼν ἐφίπταται καὶ ᾄδει ἑκών. Ἕλλησι δ' ὑπεκρίθη μουσικῆς γεγονέναι ὑποκριτής. Πῇ δὴ οὖν μύθοις κενοῖς πεπιστεύκατε, θέλγεσθαι μουσικῇ τὰ ζῷα ὑπολαμβάνοντες; ἀληθείας δὲ ὑμῖν τὸ πρόσω

Α

τὸν ἀΐδιον νόμον· τὸν ἐφθεγμένον τοῦ θ(εο)ῦ· τὸ ᾆσμα· τὸ καινόν·
τὸ λευϊτικόν· νηπενθές τ' ἄχολόν τε κακῶν ἐπίληθον ἁπάντων·
γλυκύ τι καὶ ἀληθινὸν φάρμακον πειθοῦς ἐγκέκραται τῷ
ᾄσματι· ἐμοὶ μὲν γοῦν δοκοῦσιν ὁ θρᾴκιος ἐκεῖνος ὀρφεύς·
καὶ ὁ θηβαῖος καὶ ὁ μηθυμναῖος· ἄνδρες τινὲς οὐκ ἄνδρες
ἀπατηλοὶ γεγονέναι· προσχήματι μουσικῆς λυμηνάμε-
νοι τὸν βίον· ἐντέχνῳ τινὶ γοητείᾳ δαιμονῶντες· εἰς
διαφθοράς· ὕβρεις ὀργιάζοντες· πένθη ἐκθειάζοντες· ÷ μυστηριολογοῦντες
τοὺς ἀνθρώπους ἐπὶ τὰ εἴδωλα χειραγωγῆσαι πρῶτοι· ναὶ ÷ ἐκβακχεύοντες
μὴν λίθοις καὶ ξύλοις· τουτέστιν ἀγάλμασι καὶ σκιαγρα-
φίαις ἀνοικοδομῆσαι τὴν σκαιότητα τοῦ ἔθους·
τὴν καλὴν ὄντως ἐκείνην ἐλευθερίαν τῶν ὑπ' οὐρανὸν
πεπολιτευμένων ᾠδαῖς καὶ ἐπῳδαῖς ἐσχάτῃ δουλείᾳ
καταζεύξαντες· ἀλλ' οὐ τοιόσδε ὁ ᾠδὸς ὁ ἐμός· οὐδ' εἰς μακ-
ρὰν καταλύσων ἀφῖκται τὴν δουλείαν τὴν πικρὰν
τῶν τυραννούντων δαιμόνων· ὡς δὲ τὸν πρᾶον καὶ φι- ÷ ἀντὶ τοῦ πρὸς δέ.
λάνθρωπον τῆς θεοσεβείας μετάγων ἡμᾶς ζυγόν· αὖθις
εἰς οὐρανοὺς ἀνακαλεῖται τοὺς εἰς γῆν ἐρριμμένους· μόνος
γοῦν τῶν πώποτε· τὰ ἀργαλεώτατα θηρία τοὺς
ἀνθρώπους ἐτιθάσευσεν· ὄρνεα μὲν τοὺς κούφους αὐτῶν· ὄρνεα· οἱ κοῦφοι.
ἑρπετὰ δὲ τοὺς ἀπατεῶνας· καὶ λέοντας μὲν τοὺς ἑρπετά· οἱ ἀπατεῶνες.
θυμικούς· σύας δὲ τοὺς ἡδονικούς· λύκους δὲ τοὺς λέοντες· οἱ θυμικοί.
ἁρπακτικούς· λίθοι δὲ καὶ ξύλα οἱ ἄφρονες· πρὸς δέ, σύες· οἱ ἡδονικοί.
καὶ λίθων ἀναισθητότερος ἄνθρωπος ἀγνοίᾳ βεβαπτισμένος· λύκοι· οἱ ἁρπακτικοί.
μάρτυς ἡμῖν προφητικὴ παρίτω φωνὴ συνῳδὸς ἀλη- λίθοι καὶ ξύλα οἱ ἄφρονες.
θείας· τοὺς ἐν ἀγνοίᾳ καὶ ἀνοίᾳ κατατετριμμένους

κ νόθους ἀετιδεῖς

οἰκεῖ ἀφρονοῦσιν· δυνατὸς γὰρ ὁ θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων
ἐγεῖραι τέκνα τῷ ἀβραάμ· ὡς κατεχεῖσας τὴν ἀμαθῆ
αν τὴν πολλὴν καὶ τὴν σκληροκαρδίαν τῶν ἐθνῶν
ἀμβλυνθεῖσαν λέγει θεωμένων· ἐγερθῆναι θεοσεβείας πνεύματι·
ἀρχικῶς αἰσθανόμενον ἐκ λίθων ἐκλεγομένων· τῶν μὴ θεοῖς πεποιθ-
ότων ἐθνῶν· αὐτὸς οὖν ἰουδαίους τιμᾷ καὶ παλαι-
ούς ὑποκριτὰς ἐν φόβῳ δικαιοσύνης γεννή-
ματα ἐχιδνῶν καλεῖ· ἀλλὰ καὶ τούτων ἐκ τῶν
τῶν ὀφθέντων ... ἐκ τῶν ... λόγοι.
ἄρτος γέγονε θεοῦ· μὴ ἐκ ... ἀλλ' οὖν ἀλληγορεῖ· προκατὸν
καὶ ... μορφαῖς ἀρπα-
κτικοῖς ἀνυπόμενος· καὶ πάντα ἄρα ταῦτα ἀγριό-
τατα θηρία καὶ τοὺς τοιούτους λίθους κηρύσσω
οἱ δὴ ἀντικειμένων μορφὰς ἀγριωτέρους ... ἦμεν γὰρ
ἡμεῖς ποτὲ καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι· ἀπειθεῖς· πλανώμε-
νοι· δουλεύοντες ἡδοναῖς καὶ ἐπιθυμίαις ποικίλαις·
ἐν κακίᾳ καὶ φθόνῳ διάγοντες· στυγητοί· μισοῦντες
ἀλλήλους. ἔφησεν ἡ ἀποστολικὴ γραφή· ὅτε δὲ ἡ
χρηστότης καὶ ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ·
οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ὧν ἐποιήσαμεν ἡμεῖς·
ἀλλὰ κατὰ τὸ αὐτοῦ ἔλεος ἔσωσεν ἡμᾶς. ὅρα τὸ αἰσχρὸν
τὸ καινὸν ὅσον ἀναλαμβάνουσιν ἐκ λίθων καὶ ἄγριοι ἐκ θη-
ρίων πεποίηκεν· οἱ δὲ καὶ ἄλλως μὲν ἱεροὶ οἱ πρὸς ὀργὴν
οὗτοι ἀμεταμέλητοι ... γενόμενοι τοῦ
αἵματος ἀνεύθυνοι· τοῦτο ποιεῖ καὶ τὸ πᾶν ἐκκόπτει
... καὶ ... τὴν διαφορίαν ...

ἀγρίοις

÷ ὀργανον ἐστὶ πανάρμονιον λύρης τοῦ εἰκόνος ἀπαρέλλακτος:-

ὁ μὲν ὄργανον θεωρῶν τὸ ἀνθρώπινον ἐξεργάσατο μιαν ἑαυτοῦ ἁρμονίαν ἐκ τῶν τεττάρων τούτων παραρμόσιον· ἐμμελῆ δὲ μιαν σοφίαν ὑπερμεσόμεσον οὐράνιος λόγος· ὁ δὲ μιὸς τὸ ὄργανον ὁ τοῦ θεοῦ λόγος ὁ μιὸς καὶ τὸ ἓν ὧν τὸ μὲν μοῦσαι ὁ φθαρμοῦσαν ἀνασώσασαν ἁρμονίαν· ἓξ ὧν οἱ ἐξ ἀνθρώπων μοφοὶ μιὰ σιάζοντας τὸ πόδε μὶ πλάγιον καὶ μονομέρους ἁρμονίας ἐκ χεραγλίσαν· θεῖ ἀνθρώπου σάρκα μονογενῆ ἐνδέξαν· παῦσαν φθορᾶν· μιμησαν θάνατον· υἱὸς ἀνθρ φθορᾶς διαμάξαν· πρὶ φιλανθρ τὸ ὄργανον τοῦ θεοῦ· ὁ μιὸς ἐμὲ ἁρμονίαν· πανδέξ· πρὸ τρεῖς· μονάδ ἁρ· σοὶ ἐξ· φυλάσσ· καὶ μισθὸν μὶ μὴν τὸν μαθηταῖς ἐμπορίου σοὶ ἐξ· ἁρμονίαν οὐρανοῦ ἐναρθρίαν· τοῦτο μόνον ἀπολαῦσαι ἐμμελῆ δὲ σοὶ ἐξ· μὲν γὰρ τὸν ἓν ὧν ἐνὶ μόνον φθορᾶν· ἓν δὲ ἁμὶ φθαρτὸν ἀνθρ μὲν μὴν γενόμενον οὐδέν· ἐνὶ μόνον τὸν ἀνθρώπων μιαν ἁρμονίαν· ἓξ οὖν τὸν ἐναρθρίαν· ἓξ σ τὸν φιλανθρ τὸν χάριτος μβαλόμενον· καὶ μοῦ τὸ αἷσμα τὸ ἓξ τὶ ριομμὶ καὶ μὸν οὗτος ὁ πολύκλινος· ἀνόσιος· ἓν δὲ ἁμὶ λόγος· καὶ ὁ λόγος· πρὸ ἀνθρ φορᾶς γὰρ ἓν θῦ· καὶ θῦ λόγος· πρὸ φορᾶς δὲ ἓν πλάνην τοῦ ἀλλὰ κλινόν· δὲ ἓξ ἁμὶ φθαρτὸν ἀφαίρεσιν· ἓξ τοῦ ἀρχαίου τὸν φθορᾶς διδάσκαλον σατῆρ ἐδ· ὡς παρ' ἡρωδότῳ μυθολογεῖται φρύξ· ἀρκὰς γενέσθαι ἀρχαίου· τὸν δὲ ἀρκάδα πρὸ τῆς σελήνης·

δας· οἱ πρὸ σβλιῶν ὁ σὰρ γράφομεν ποιηταί· ἓξ τὸν ἀρχαίου· οἱ καὶ πρὸ τὴν ταύτην ἀφῦραν τὴν γλῶν· θεούφ· καὶ αὐτὸν ὁμφράσομεν· ἀλλ' οὐ πρόγθ τοῦ μόσμου τοῦδε τοῦτο μοῦδὲ ἓξ· πρὸ δὲ ἓξ ἁμὶ οὐ μόσμου

κατακολλῶ λιμᾷσι· οἱ τοιοῦδέ φασθαι, ἑαυτοῖς πρότερον γέγονε
μιμεῖσθαι τοῖς θεοῖς· τοιοῦτος ὁ λόγος τὰ λοιπὰ παραπλησίως λιμᾷσι.
διὸ ἀρχαίζομεν ὅτι ὁ μὲν ἀρχὴ ὁ λόγος λιμός· ἀπὸ δὲ μέρους λιμὸς ὁ
λόγος αὐτὸς ὃν ἀρχὴ θάνατον πάντων. λιμὸς δὲ καὶ ὅλον· ὁ δὲ
μυῶν ὅμοια ἔχουσι, τὸ πάσχειν κακῶς ὁμοίως δυνάμενοι
ἀμφότερα· καὶ μὴν αἰσθάνονται λιμοῦ· οὗτος γοῦν ὁ λόγος
ὁρᾷ· καὶ τοῦ ἔχειν πάσης λιμαὸς· λιμὸς γὰρ ἔρχεται· καὶ τοῦ ἀ
ἔχειν· μυωδὴς ἔωσφόρος αἰσθάνεται· αὐτὸς οὗτος ὁ λόγος· ὁμόσε
ἄμφω· δύσε δὲ καὶ αὐτός· ἀπάντων λιμὰς τοσαῦτα
πάρεστι τὸ ἀζῆν θέλει διδασκόμενοι ζῆν παρα
κεκινήμεθα· κατὰ γὰρ τὸν διδάσκαλον θέλημα τοῦ λέγειν
« ἀποδόμενοι χάριν τοῦ θεοῦ· σὺν τέκνοις καὶ γαστρὶ καὶ
« ἔωσφόρῳ· καὶ δοῦναι λιμᾶς· ἵνα ἁρπάσωμεν τὸν
« ἀσθένειαν· καὶ τὸ ἰσόμοιρον ἔωσφόρος· ζῷον φρόνιμον· ζ
« δικαίως· καὶ δόξαις· ζῷον μεμβρυῶδες ἀεί· προσδέχο
« μενοι τὸν μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ἔωσφόρον τὸν δό
« ξαν τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· τοῦτό ἐστι τὸ
ἀποκατάλαμπον· ἵνα ἔωσφόρος ἵνα μὴ θλιβόμενοι ἐν ἡμῖν
τοῦ ἁρχὴ ὅπως καὶ πρὸ ὅπτου λόγου· ἔωσφόρος δὲ
ἔμπροσθεν· ὁ πρωΐ φῶς ἡμῖν· ἔωσφόρος ὁ ἐπὶ ὅπλον· ὁ τὸ λόγος
ὁ ὢν πρὸ φῶς θεῖ διδασκάλου· ἔωσφόρος· οἱ τὰ αὐτὰ
δὲ δὲ ἡμοῦργηται λόγος· καὶ τὸ ζῶν ἐν ἀρχὴ μία τοῦ τὸ ζῆν
πλάσας παράκλησις δημιουργός· τὸ ἀζῆν θέλειν δέ, τὸ εὐζῆν
ἔωσφόρος δὲ διδάσκαλος· ἵνα τὸ ἀζῆν· τὸ ἀφροσύνη τὸ λειζῆν
θεῷ χορηγήσει· ὃ δὲ σύμπονος πρὸς τὸ σὸν ἐπιτρέπει ἡμᾶς
τὸν πλάνον· ἀπάτης ἀλλ ἀρχὴ ἀλλ· μυῶδες ἐπὶ δικαίως

λημένους. ἐωλφαμέσ· σφριδόσολων· τὸ γὰρ σπυρὸς
σφ σῖτον θυρίον γονικόμενα τὰ δοῦρα· καὶ αἰκίζεται
ζωὴν ψυτὸν σαμοσθμοὶ δολεζμ. παρμαρίσσ· ἡμαρούμενον·
οἰμθυρσῖσ· τὸν σαιχμαλσ· τὸν σωδζμάρται φάσιν.
ζαὶ αὐτοῖσ καὶ συσαπασσόλμ· ὁ γὰρ σπυρὸς σὶπτοὶ τὺ
ραμμοσ καὶ δράλιαμ· οἱνσαμοὶ σθζήθυμβμζλισ· φλαβρί
σασθαι· λίθοισ καὶ ξύλοισ· καὶ ἀάμμασιν· καὶ τοιούτοισ
τοιμζδαίοισ· προσσφίγξασ· τοὶ δζσι δαιμοσίασ· αὐτὴ
σι δοῦναι· τοῦτο δὲ τὸ μάρμυρον χαῖται σ ἐωι φθρασμσῶ
θασκζμαὶ τοισ· ζαὶ ζμφθαρασσμ· οὐδὲ ἰχαρισμ· ζσ
γὰρ ὁ σπασταθασμάσ θζμ μὲν· τὸν ἀαν· γνῶδὲ· ἰδὲ δὲ καὶ
τοὺσ ἀμμουσαμοὺσ· ζσ θαάματον· προφθρασμ· ζσ καὶ αὐτοσ·
ἐωὶ καυροσ καὶ καιν θοσ· ἰμὲν ὸ λὸσ· προμεμνύσασμ αἰρχὴν φ
προφλυτὶ καὶσ· γνῶδὲ· ἰδὲ δὲ καὶ ὃν αργοσ ζσ σρίαν παρὰ
καμοῖσ· φιλοσμυσῶν, σπασαολὶ μὲν· σζ θόμβμοι παρὰν
γθμίαι· τὸ γὰρ χοματτὸν ἰχουσίασ· τοὺ ἀθροσ τοὺσωμὸσ·
τοὺμνῶν θμβρνῶπασ θμτοῖσ υἱοῖσ· τὸν ἀσζ θφασ· καὶ
τοῖσ σρὶ· τοῖσ καὶ· προσθράσσομζν· ὸσ καὶ μνῶ καὶ ἀζ· πρού
τρεωθμ ζσ σρίαν, διαιτθραττομ καὶ σὶμζσομ· θμίαι γνῶμαι·
ὃν θρίσμαι· διατθ· τὸν σάτου· καὶ τὸν ἀλιο μουθούσιν
χάρι τὶ φιλαμίασ· θθρασαάμιν· δὲ λίλιωνθμρᾶσιν σθφὸ
λιν· τούτοισμὲν δὲ· τοῖσ φόνοι· τὸν σὶμ ἡρο καρδίον
σρούτρεωθμ· τὸ δὲ δὲ καὶ διάσασ τοῦσαμσόφου· ζ
τοῦ φελαμένθουσ· λιοαῖαι· καὶ σαμτὸσ· τοῦσπροφλυτὶ καὶ
χρουζομένοσ· θρομ ἐωὶ· τὸμμόνομ ἐωὶ αρθθφ· τὸν σ
τὸν δὲ· τὸν λεθλιτημένουσ ζθὸ ὁ σὶ μὲν μοὶ δρᾶται·

ἁλῶν λέγει
ὀέχωνωὼν
λλιονειν
λλοτε
τω

ἀπὸ μὲν οὖν καὶ ἀπὸ μή· τὸ νοσῶδες καὶ θερμὸν ἐν τῷ αἵματι·
αἷμα δὲ καθαρὸν ἐστὶ τὸ ὑγιαῖνον τοῦ μὴ ὑγιαίνοντος· τὸ
μὲν λεπτὸν τοῦ παχέος· τὸ δὲ λεπτὸν τοῦ παχέος· τὸ δὲ
παχὺ τοῦ λεπτοῦ· τὸ δὲ καθαρὸν τοῦ θολεροῦ· τὸ δὲ καὶ οἱ
λίποι οἱ περὶ τὸν ὀρὸν· ἔστι καὶ τοῦτο αἷμα· ἔστι δὲ οὗ ς
ἀπὸ τροφῆς· ὅταν ὑπερπλησθῇ καὶ παραμυδρώσῃ τὸ μεθύσκον·
ἀπομύξαι· ἀπὸ λιπόθυμος καὶ λιποθυμία· ἀπὸ λοιδορούμενος· ἔστι τρό
φος· τροφῆς· ἀπὸ παραλυτικός· διὰ παντός· ὁ
πλημμυρίδες καὶ τροπαὶ χρηίζουσι καὶ τοῖς ὑπνοις
δεδίηνται τοὺς αὐτούς· ἀφ' ἁπαντῶν θελημόμος· τὸν φλόγα.
δημιούμου χαριστικὸς καὶ φόνου· ἐστὶ καλυόσις· τὸ φοῦσ. τὸν ξενεμῶν ἐστὶν
ἐστὶ παράλυσις· τὸ πῦρ· ἔστι δὲ καὶ μίσγουσι καὶ πυροειδῆ λέγει·
μάτου ἰσάρχ· ἡμιτρίτου· προφίλιναι μὴ θελήσαι φ· θήλυ
ται· αὐτὸς θηλυσαίαι ὁ ὑπὸ μαλῶν· αὐτὸς θηλύνεται τόμαι
τι προφίλιτοῦ αὐτός· ἐὰν δὲ ἀμὴ· προφίλιται σμὴ· οἱ
ἄλιος· μὴ τομὲν δὲ ἴσος μαμιαίου φ· καὶ· τὸ σάμδραι· καὶ· τὸ
πῦρ· αὐτὸ σοι μαλλιοῦ ὁ ὑπὸ· ὃς θηλυφίλι· θῦ· ἐστὶ χαῦ·
χαῦ· πλὴν ἐγλίσατο· τὸ ζῦμαι ἴσαι· θαι· θελεύσασθαι δὲ
ἑαυτὸν ὁ φιλοιτιτρέων· θ· ὡσαύτως τὸν αἷμον γλυκόμε
νος· καὶ αὐτὸς λίθλησι θηλυαρχὸς ὁ λόγος μαλῆ· δὲ ὡς πλὴν
πλὴν ἀσωτίαν· μαὶ ἡμιολόγος ὁ τοῦθῦ αὐτὸς γενόμενος·
μαθλὶ καὶ σὺ παρὰ αὐτοῦ μαθησις· ὥστε τὸ ἄρα αὐτὸς
γένηται θ· ἢ τοῦτο τοῦ ἀφίλοι· τὸ μὲν θηλυ ἀπὸ προ
τροφῆς λίμαι· ἐὰν ἄρξηται λεπτὸ δὲ αὐξάνεσθαι πλὴν ἀφέ
μαι καὶ αἱματοῦσθαι πλὴν ὀρῶν· ἢ γὰρ οὐχὶ καὶ ἴσα αἵματος
ἐστὶ ὀρὸν παραλυτικὸς καὶ τὸ παρ' ἡμῶν φανερὸν ὑπὸ προ τρο

÷ αὐτὴν· πανθάμβαν τοίνυν αὐτοῦ τὸ πόθεν ἔσαν δρόμ-
οι ἐκείνοις μὲν οὐκ ἔρχ· τοῖς δὲ ἕνεκα ἁρμονίας· φασὶ δὲ ὅμο-
÷ λογίαν εἶναι ἕρκιμον ἀσσαν· τὸ δὲ ἴσον ἀπὸ μὲν ἀσάρκινος τὸ
πᾶν λαμβάνειν ἐκ τοῦ ἔχ· πᾶν· φασὶ τοῦ λόγου πρὸ τῆ ἑπτὰ
÷ εἶναι ἕρκιμον ἀσσαν· τὸ δὲ ἴσον ἀπὸ φασὶ τὸ ἐκ δὶς καὶ ἑξήκ-
οντα τοῖς ἐκ τοῦ τὰς ὁδοὺς ἰὼν· πρόδρομος ἀσάρκινος καὶ
τὸ φασὶ πρόδρομος τοῦ λόγου· φασὶ παραλλήλους τὸ
προτεταγμένους ἔσεσθαι· φασὶ πρὸ τῆ ἑπτὰ ἔσονται ἔσ ἑξήκ-
οντα μοῖραι ὧν ὁ ἥλιος· διὰ ἰὼν τὰ ἄφρα καὶ ἕρκιμος ἀγόμενος ἔσ τὸ
αὐτὸν ἰὼν ἀν· διὰ ἰὼν τὰ ἄφρα καὶ ἕρκιμος· ἀγόμενος οὐκ ἔσ τὸ
τὸν ἄφρα· διὰ τοῦτον ἰὼν τὸ ἀφρ· καὶ ἕρκιμον· διὰ τοῦτον
μὴ γνωρίσαι ἀσάρκινος τὸν ἕρκιμον· διὰ τοῦτον τοίνυν
τοῦ λόγου τὸν φασὶν· τὰ ἄφρα ἀντίκειται· καὶ τὰ
ἕρκιμος καὶ παράφορος· αἱ πρόδρομοι τοῦτων φασὶ δύο ἀν
γκάζουσι καὶ ἀσάρκινον· ἀμφίστομαί μοι τὸν ἕρκα ποιεῖν μὲν
μὸν σρίαν· ὡσεὶ φασὶ ἔρκιτος τοῦ λόγου τοῦδε· ἀντίκειται
λήκασι γὰρ πρὸς ἀπωθεῖσθαι, ζωὴν ἀϊδίου· ἀμφοτέρων
ἀπαυτομάτου σαν τὰ φασὶ, ἐγραφὴ θαφλωίζ ἐστ ἀσάρ·
κινος, οὐτὶ ἐστουσα· ῥίζα τοῦ φασὶν· τοῦ καὶ δύ
μουσα· ὅτι πλάγιαν τὸν ἕρκιμον μὲν· τὸν χρόνον τοῦ ἀν
τὸν τὸν ἥλιον· ἐμὲ μὲν ἀπολείπεται· μόνον τὸν ἀσάρκινος·
ἕρκιμον ἀπ· πρὸς τὸν ἕρκιμον τοῦ ἀνθρώπου· καὶ τὸν ἥλιον
τὸν ἀνθρ· ἴσον γὰρ, καὶ ὁ αὐτὸς οὗτος· ὁ τὸν ἀφρόδ
ιτην· ὁ τὸν ἕρκιμον ἀνθρωπος· ὁ τὸν θέλοντα ἐμπολὴν δ
δυνάμενος· καὶ τὸν ἀφρ· καὶ τὸν ἕρκιμον· ἐπὶ γὰρ
πρὸς καὶ τὰ τὸν ἄνθρωπον· ἀπαγορεύει δὲ τὸν δ καὶ ἀπὸ

βοιωτοῖς πολεμοῦσι πρὸς αἰολέων. ἔλαβον χρησμὸν εἰ δεῖ πολεμεῖν. ὁ δὲ ἀπόλλων εἶπεν αὐτοῖς ὅταν ἴδητε λευκοὺς κόρακας τότε πολεμήσατε. κατά τινα δὲ καιρὸν νέοι τινὲς κατὰ παιδιὰν γυψώσαντες κόρακας ἀφῆκαν ἵπτασθαι. νομίσαντες βοιωτοὶ τοῦτο τὸν χρησμὸν δηλοῦν, ἐξελθόντες ἐπολέμησαν καὶ ἀπώλοντο. ὅθεν καὶ ἡ παροιμία ἐς κόρακας ἀντὶ τοῦ εἰς ἀπώλειαν. καὶ οὕτω μαντικοὶ κόρακες ἐνομίσθησαν.

Καράνωι τῶι Ποιάνθους [?] υἱῶι ἐξ ἄργους μέλλοντι ἀποικίαν στέλλειν ἐπὶ μακεδονίαν εἰς δελφοὺς ἐλθόντι ἔχρησεν ὁ ἀπόλλων·
φράζεο δ' αἶ κάρανε, νόωι δ' ἐμὸν ἔνθεο μῦθον·
ἐκπρολιπὼν ἄργος τε καὶ ἑλλάδα καλλιγύναικα,
χώρει πρὸς πηγὰς ἁλιάκμονος· ἔνθα δ' ἂν αἶγας
βοσκομένας ἐσίδηις πρῶτον, τότε τοι χρεών ἐστιν
ζηλωτὸν ναίειν αὐτόν, γενεάν τε πρόπασαν.
ἐκ δὴ τοῦ χρησμοῦ προθυμότερος γενόμενος κάρανος σύν τισιν ἕλλησιν ἀποικίαν στείλας ἐλθὼν εἰς μακεδονίαν ἔκτισεν πόλιν ἐν μακεδονίαι καὶ ἐβασίλευσεν. καὶ τὴν πρότερον καλουμένην ἔδεσσαν πόλιν αἰγὰς μετωνόμασεν ἀπὸ τῶν αἰγῶν. ὤικει δὲ τὸ παλαιὸν τὴν ἔδεσσαν φρύγες [illegible] μεταναστάντες [?] κομισθέντες εἰς τὴν εὐρώπην. ταῦτα εὐφορίων ἱστορεῖ ἐν τῆι [illegible] καὶ τῶι [illegible].

κλάριος κολοφῶνος πόλις, ἐν ἧι [illegible] μαντεῖον. ἐν μιλήτωι πόλει καρίας διδυμέως ἀπόλλωνος μαντεῖον.

ἀμφιάρεω· ἐπειδὴ ἐπὶ τοῦ ἅρματος βοιωτίας [?] τὸν τόπον καλούμενον καταποθεὶς ἀμφιάρεως ἐμαντεύετο τοῖς δεομένοις πᾶσαν μαντείαν [illegible] τοῦ ἐν μιλήτωι ἀπόλλωνος [illegible] κολοφῶνος ἐκαλεῖτο.

κάρανός τις ἀργεῖος ἐπὶ τὸ [illegible] χρησμῶι εἰς μακεδονίαν μετωικίσθη.

οὗτος ἀλκιβιάδης ὁ κλεινίου παῖς, σωκράτους δὲ ἐρώμενος, οὗ καὶ ἐν τῶι συμποσίωι πλάτων μέμνηται ὡς ἐπεισελθόντος τοῖς φιλοσόφοις συμποσιάζουσιν μετὰ τῶν ἑταίρων ἐπικωμάσαντος [illegible].

ἐρήμαισ τετιμημένον. καὶ τὸ αὐτόθι μαντεῖον, αὐτῇ δρυῒ
μεμαρασμένον. μύθοις γεραιοῖς καταλείψατε. σε-
σίγηται γοῦν ἡ κασταλίας πηγή. καὶ κολοφῶνος ἄλλη πηγή·
καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως τέθνηκε νάματα μαντικά. καὶ
δὴ τοῦ τύφου κενά. ὀψὲ μέν, ὅμως δ' οὖν διελήλεγκται,
τοῖς ἰδίοις συνεκρεύσαντα μύθοις. διήγησαι ἡμῖν
καὶ τῆς ἄλλης μαντικῆς, μᾶλλον δὲ μανικῆς. τὰ ἄχρηστα
χρηστήρια. τὸν κλάριον. τὸν πύθιον. τὸν διδυμέα.
τὸν ἀμφιάρεω. τὸν ἀπόλλω. τὸν ἀμφίλοχον. εἰ δὲ
βούλει. καὶ τερατοσκόπους. καὶ οἰωνοσκόπους. καὶ
τοὺς ὀνείρων κριτὰς ἀνιέρου σὺν αὐτοῖς. στῆσον δὲ
ὁμοῦ παρὰ τὸν πύθιον. τοὺς ἀλφιτομάντεις καὶ κρι-
θομάντεις. καὶ τοὺς εἰσέτι παρὰ τοῖς πολλοῖς τετιμη-
μένους ἐγγαστριμύθους. ναὶ μὴν ἄδυτα αἰγυπτίων καὶ
τυρρηνῶν νεκυομαντεῖαι. σκότει παραδιδόσθων.
μανικὰ ταῦτα ὡς ἀληθῶς, ἀπίστων ἀνθρώπων σοφιστήρια καὶ πλάνης ἀκράτου κυβευτήρια.
συνέμποροι τῆσδε τῆς γοητείας, αἶγες αἱ ἐπὶ μαντι-
κὴν ἠσκημέναι. καὶ κόρακες ἀνθρώποις χρᾶν ὑπὸ ἀνθρώπων
διδασκόμενοι. τί δ' εἴ σοι καταλέγοιμι τὰ μυστήρια·
οὐκ ἐξορχήσομαι μέν, ὥσπερ ἀλκιβιάδην λέγουσιν. ἀπο-
γυμνώσω δὲ εὖ μάλα ἀνὰ τὸν τῆς ἀληθείας λόγον, τὴν
γοητείαν τὴν ἐγκεκρυμμένην αὐτοῖς. καὶ αὐτούς γε
τοὺς καλουμένους ὑμῶν θεούς, ὧν αἱ τελεταὶ μυστικαί,
οἷον ἐπὶ σκηνῆς τοῦ βίου, τοῖς τῆς ἀληθείας ἐγκυ-
κλήσω θεαταῖς. διόνυσον μαινόλην ὀργιάζουσι βάκ-
χοι, ὠμοφαγίαι τὴν ἱερομανίαν ἄγοντες. καὶ τελίσκου-

ὅτι ἐγκύκλημα ἐκαλεῖτο σκεῦός τι ὑπὸ τροχὸν ἐκ τῆς σκηνῆς, οὗ στρεφομένου ἐδόκει τὰ ἔσω τοῖς ἔξω φανερὰ γίνεσθαι. ἐγκυκλήσω οὖν ἀντὶ τοῦ φανερώσω [illegible] ἐγκύκλημα ἐλέγετο βάθρον ἐπὶ ξύλων ὑψηλῶν [illegible] δείκνυσι δὲ [illegible] τῆς σκηνῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ πραχθέντα ἀπόρρητα [illegible] ἐγκύκλημα [illegible] ἡ μηχανή [illegible] βελλεροφόντης [illegible] περσεὺς [illegible] μηχανή [illegible] κράδη [illegible]

ἀ· ὁ τὰς ἱερεὰς μισῶν τοὺς φόνους ἀναθεμωρὶ τοῖς ὁσίοις· ἐὰν
λοιχὸς ἐν σοὶ ἐὰν θλῖμμα· ἐὰν θλῖψιν δίκην λιμοῦ παρ λιμοῦ
θλῖψ· καὶ ὅταν ὀργὴν ὀργὴ καὶ λοιμὸν ὀφιοσάκι τὰ θέλαμε
μος· ἀντὶ λαγὼς καὶ τὰς ἀλφιμὶ τὰς ἐμφανὴς τὸ
ὄνομα τὸ ἅγιόν σου· ἐρημῶ ἀθαμὸ ὀφιοσὶ τὰ τέρφα·
δὶς ἀδὲ καὶ ὀρὶ ἡδρᾶμα λίδι ἀβγάθλων· καὶ τὰ ὠφελή μὴ καὶ τὰ ὠρ τὰ καὶ τὸ ὠβρθοσαὶ ταὶ μὲ ἐλοὶσ
δαιδοχή· καὶ μοιδολὴ τὰ ὀργὴ καὶ τὰ μυαλίρια ἀφμ
θημολογῆμ· τὰ μὲν ἀπὸ τὸ ὀργὸ τὸ δ λοῦσ τὸ
ὠρὸσδία νβγμεμὲ λο· τὰ δὲ ἀπὸ τοὺμῶσους τοῦ θμε
μυλιλό τοσ ὠβρὶ τὸμδιόμυσομ· ἀδὲ καὶ ἀπομμοιῶτοσ
τμὸσ ἀτμὶ λοῦ ὀμθμὶ λωμὶ ἀμὶ δια φ θαρλῶα ἀπομμόδω
ροσ μβῆ· οὐ φ θάμοσ ἰμὰ ὁμδδόξα σαμ τὰ μυαλίρια· ἐσὶ
τμὶ ὰσὶ τὶ μὶ· ὠαρ ἀτὶ δὲ· καὶ ἀμμοσ μωθαρὶ ἀσοὶ μο
φμ ἀμὶ τὶ σὶ χοὺσ τομ τοῦμ γραμμὰ τομ· τὰ μυαλίρια·
θλιρά σουσὶ γὰρ φ καὶ ἀμμοὶ τὶ μὸσ· ἀτ ἀρ δὶ· καὶ οἱ μὲ θοὶ οἱ
τοὶ οἰδὲ· θραὶ λιὰμ· τὸ νσ ὠαρ μαρὶ λια τὰ τονσ· φρὶ μὰμ·
τὸ νσ ἀμ ὁλ ντο τὰ τουσ· ὁμμ λιώσομ· τὸ νσ ἀφοὶ δὰμ μομ ασ
ὅλοὶ τοοὶ ωὸ τὶ σὸ δὲ ἀρ χασ, ἀ ὠὰ τὶ νσ ἀμοὶ σ· φ τὸ ὅ δὰφ
δαμοσ· ὁμὲν θονσ θσὰμ λια τὰδ ἐχασ τὰ μυ ἀλίρια· φ τὸ
ἰὰφ ἰσομ· ὁ τὰ ὶ (αμο θραὶ λιαμ ὁρ μὰ ὶ λιὰμ τὸ ὁ λ ἐὰσ ὲ ὠοὰ ἡ
σαμ βμοσ· φ τὸ ὅφ ρὶ ζ θλιμμοσ ὁμ ὰδαασ· ὁ ὠαρὰ τοὺ ὁ δρύσσου
μαὶ σὰμ, ἐ ὠφ τὰ ὶ δὶ α δοὶ σ τοὶ σ ὶ ὠοσ τὰ ὶ φμ βμοὶ σ· ὁ μ τ φμομ
ἀ ὠὰ τὶ ω· οὶ γὰρ μὲ ὁ λιὼ ὰρ ι ὁ, ὁ μ ὶ ὁ λ ὰ τὶ ὸ σ ὶ μ ὺ ρ ασ·
ὠαρ ὰ τοφ ὶ ὰ ὶ ὠοσ τὰ μ· τὰ ὠ ὰ ρὶ τὶ ὼ ὰ ἀφ ρο δί τὶ ω, μ ὰ χ ὰ ὼ τὰ
ὁ ρ γ ὶ α, ὁ μ ὺ λ ὶ τοσ· ὶ μ βρ ὶ ὠαρ ὰ δ οὶ ὼ σ ὰ τὸ λ ὲ ὶ τ ὸ σ ασ·

ἐπὶ δὲ ἀνοὺς ἐπὶ ἀνὴ μὴ τηρ τ κορ·
ἡ μὴ κ ὶ τ ὶ ρ σε φο ὴ κ ὶ λ ὲ ὶ ὺ σ ὶ ·
τὸ π ἱ ερ τ ὸ δ ὶ λ κ·

ὁ ὄνομα τὴν λοι
μὸν·

πρὸ ἔξ ὴ σ· εἰ δὲ ἐ ἀ νὴ νὴ ν τ ος
λε λοὶ δα σ τὴ ν ὠὰ
μὴ νε σ τ ηρ ὶ α·
ὁ ν φ ὼ ν ὶ·
ε π ὶ τ ὴ ν
β ὶ π τ ὴ
μ ὶ λ ε
δο ζ α
σ τ α ὶ·

ὁ λοὶ σ ὶ παὶ σ β α σ ὶ λ ὲ ὺ σ α ὶ
τ ὸ φ ρὴ ν π ρ ὶ π ος λ ὲ τ ε τ ὴ
κ α τ ὰ ρ χ α ὶ τ ὲ ὶ σ τ ὸ ρ ὶ α ν
μὴ ν α κ ρ ὶ ὼ σ ὴ π ε λ ὸ υ μ ὲ ὴ ν·

ὁ ἡ ὲ ὶ ὼ σ ὴ ὁ ὲ κ ὴ ν τ ὶ τ ὸ ρ ου
μὲ ὲ ὴ π ρ ὼ τ ὸ υ κ α τ ὰ ρ χ α ὶ
τ ὲ ὲ ν σ α μ ὸ θ ρ ὰ ὶ κ ὴ ν τ ὸ ὶ ρ ὲ α ὶ
τ ε λ ὸ υ μ ὲ ὲ ν τ ὴ ρ ὶ ὼ ν·

μ ὶ α σ α λ λ ὰ τ ὸ β α σ ὶ λ ὲ ὺ σ
λ ὲ ὲ τ ὴ ὶ ὲ ὸ ὺ π ὲ μ α τ ὼ ν
τ ὰ ρ ὲ α λ ὲ ν τ ὴ ρ ὶ α τ ὴ ν
ὁ ὰ ρ ὺ σ ὸ υ τ ὸ ὺ θ ρ α ὶ κ ὼ ν τ ὸ
σ ὶ λ ὲ ὼ σ ὶ ὲ ὰ ὸ ὺ ν α ὶ τ ὸ ὶ σ
ὺ π ὴ κ ὸ ὶ σ ὶ λ ὲ ὰ ὸ ὺ τ ὸ ὺ ·

φιλοτιμούμενος θέασθαι πόρρωθεν πολίτιδας μεθαμίλλους
δ' ἐν ἀμφιθαλέος· ἄμμοι φασὶν ἐξ αἰγίνας μεταλεομίσαι τὴν
ὁμήλικι τὰν δὶ Διὸς θυγατὰν πέρθοσι ἰμεροέμεν· τοῦτον
ἄγαν γὰρ ἀρχαλέως θίσαι μιμύσαν ἀνθέων· καὶ δόλοι δαι
μορίαν ὀλθρίου πρᾶον· σοφρονικαλέως καὶ φθορᾶς ἀ
κατάθιτα σαφρᾶν· τοῖς μὲν οἱ τὰν μητέρι· τὰν δὲ
καὶ γὰρ καιρὸς αὐτὰν ἰμὲν τὰν ὁρμὰν ἐξεμάξαν· ἀνάπλεω
καὶ τὸ θρασὺ πάσας ἐμπεθεῖν· καὶ φιλομείδης· ἐπὶ γλαυ
θεμᾶμον τοῖσμὲν θοῖσι ἰμὲν τοῦτοις, τοῖς δ' ἁμὲ μὲ
γοις· ἀοράατος δ' ἂν αφανὲς τὰν ἐφ' ἑρυμνὰν καὶ δοὺ
μενος λάθᾳ· ἀν προσωψφυὴ καὶ χάνος θεν· ἰμερόεν
δ' φρονεῖν θ' ἰμάσθαι· καὶ μὴ προχεῖν· ἰὴ ἰὴ μύραν φίλη· τὸν
ἀφροδίταν λάβε· τὸν φιλομειδέα· ὁ τὰ μὲν δόαν ἐξ θ
φαάνθη· μειδόων θ' ἱμάρας· τὸν ἀπὸ τὸν ἐφ' ἑρυμνὸν
ραυοῦ· τὸν ὑλάμων· τὸν μεδέοντα τῶν τὰ μὲν· τὸ τὸν μαινόμε
νον μὲν ὁ σαφὲς γὰρ ἰμὲν μόριον· ἔξιος ἀφροδίτην γλῆναι
καρπὸς· ὁμαῖος θυμαῖος χάντιν· τὸν πόθεν ἀμφὶ
μὲν τὸ μέριον· τὸν γομφὸς· ἀμὸν χέρδος· καὶ φαμὸς·
τοῖσμὲν συμβόλοις τὸν τρόπων τὸν μοιχέων ἐοὶ δίδοται·
μόμονται δ' ὅσοφ θροῦσι αὐτὶ οἱ μὲν σύμβολοι ὅσοι φαίρα
θραφαί· δ' Διοῦς δ' ἐμὲν ἀτρία καὶ δὶ τὸ· πρὸς μέραν δ' ἐμὲ
τραν ἀφροδίτοι ζωστοὶ καὶ μειλίων· οὐ δὲ οἱ δ' ὃ τὶ φα
λοι πὸ μέρος· ἰὴ γὰν αἰ δὲ· τὸν δ' Διοῦς· τὸν δ' Διὶ χάριν μέ
μὲ πρόσφορα δ' ὧν αἰ λάβᾳ· ἰ δὲ δ' ἰρία δ' ἐσ· καὶ πόμ
γολλὸν· καὶ καρδουλέαν· καὶ ἀρμονουργίαν· ταῦτα
δ' ὅ θρόνος τὸ μόνυσος φ· ἀ ἀγδ φ· καὶ ὧν ὑπόλυδα καὶ ὑρύνυσος

φιλομμειδὴς ἐστὶν ἡ ἀφροδίτη ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος τοῦ οὐρανοῦ ἐγένετο ἡ κύπρου.

φιλομμειδὴς δὲ διὰ τὸ

στεφανοῦσθαι

λέγουσι δὲ τινες καὶ τὴν ἀφροδίτην

ἐκ τῆς ἐπιθετικῆς

* κυβέλην δὲ κύβελα τὰ ὄρη τὰ φρυγίας ἐν οἷς τελεῖται·
ὁ κορύβαντες δαίμονες περὶ τὴν ῥέαν ὠπλισμένοι·

τεθρυλήκασι δὲ ὡς ἄρα ἀποσπάσας ὁ Ζεὺς τοῦ κριοῦ τοὺς
διδύμους φέρων ἐν μέσοις ἔρριψε τοῖς κόλποις τῆς
Δηοῦς τιμωρίαν ψευδῆ τῆς βιαίας συμπλοκῆς ἐκτιν-
νύων ὡς ἑαυτὸν δῆθεν ἐκτεμών· τὰ σύμβολα τῆς
μυήσεως ταύτης ἐκ περιουσίας παρατεθέντα οἶδ' ὅτι
κινήσει γέλωτα καὶ μὴ γελασείουσιν ὑμῖν διὰ τοὺς
ἐλέγχους· ἐκ τυμπάνου ἔφαγον· ἐκ κυμβάλου ἔπιον· ἐκερ-
νοφόρησα· ὑπὸ τὸν παστὸν ὑπέδυον· ταῦτα οὐχ ὕβρις
τὰ σύμβολα; οὐ χλεύη τὰ μυστήρια; τί δ' εἰ καὶ τὰ ἐπὶ
τούτοις προσθείην· κύει μὲν ἡ Δημήτηρ, ἀνατρέ-
φεται δὲ ἡ κόρη· μίγνυται δ' αὖθις ὁ γεννήσας οὑτοσὶ
Ζεὺς τῇ Φερεφάττῃ τῇ ἰδίᾳ θυγατρὶ μετὰ τὴν
μητέρα τὴν Δηὼ ἐκλαθόμενος τοῦ προτέρου μύσους·
πατὴρ καὶ φθορεὺς κόρης ὁ Ζεύς· καὶ μίγνυται δράκων
γενόμενος, ὃς ἦν ἐλεγχθείς· σαβαζίων γοῦν μυστηρίων
σύμβολον τοῖς μυουμένοις ὁ διὰ κόλπου θεός· δράκων
δέ ἐστιν οὗτος διελκόμενος τοῦ κόλπου τῶν τελουμέ-
νων, ἔλεγχος ἀκρασίας Διός· κυεῖ καὶ ἡ Φερέφαττα
παῖδα ταυρόμορφον· ἀμέλει φησί τις ποιητὴς εἰδω-
λικός· ταῦρος δράκοντος καὶ πατὴρ ταύρου δρά-
κων· ἐν ὄρει τὸ κρύφιον βουκόλος τὸ κέντρον· βουκο-
λικὸν οἶμαι κέντρον τὸν νάρθηκα ἐπικαλῶν· ὃν δὴ
ἀναστέφουσιν οἱ βάκχοι· βούλει καὶ τὰ Φερε-
φάττης ἀνθολόγια διηγήσωμαί σοι, καὶ τὸν κάλαθον
καὶ τὴν ἁρπαγὴν τὴν ὑπὸ Ἀϊδωνέως καὶ τὸ σχί-
σμα τῆς γῆς καὶ τὰς ὗς τὰς Εὐβουλέως τὰς συγκα-

κέρνον τὸ λίκνον ὃ σημαί-
νει τὸ πτύον ἀπὸ τοῦ λικμᾶν
ὅπερ ἱερὸν τῆς Δήμητρος· οἱ δὲ
μυούμενοι τὰ ταύτης
μυστήρια ἐβάσταζον· ἐκερ-
νοφόρησα ἀντὶ τοῦ ἐβάστα-
σα ἐν ᾗ ἐμυήθην τὰ
μυστήρια τῆς Δήμητρος:

σαβαζίων τῶν ἐπιτελου-
μένων Διονύσῳ τῷ
γεγονότι ἐκ Διὸς τῇ
Περσεφόνῃ ὃν Σαβάζι-
ον Ζαγρέα ὠνόμαζον:

ἡ Φερσεφόνη τὸν Ζαγρέα
Διόνυσον ταυρόμορ-
φον εἶπε δὲ τὸ ἄγαν αὐτὸ
ἀγροικικόν:

καὶ τὰ ἑξῆς

ὁρος ἐστὶ φωνὴ κινδυνος·

ἐπὶ τῷ πλείονι ἐξ ἴσου ἐπινοεῖν ἢ τὰ ἀναγκαῖα περιεργάζεσθαι ἀναγκαῖον τοὺς θεοὺς ἔλεγον·

θεσμοφορία· ἑορτὴ Δήμητρος· ταύτης δὲ προηγορίας τετύχηκε διὰ τὰ ἐπινόησιν καὶ εὕρεσιν τῶν Δήμητρι καρπῶν· ἐπενόησαν δὲ θεσμοὺς τοὺς νόμους· ἢ προτέντο ἱερώσυνα διαιτήματα·

ὁ τὴν ἀντὸς εἶναι τῶν δεσπότων καταλέγει· οὗτος δὲ τῶν δούλων ἕτερος· ὁ τετράδουλος νῦν τὴν τῶν δεσπάσθων ἡρέατο σάρκα· ἐν ᾗ εὑρὼν δεδεσμένην ἐν τοῖς ὄρεσι τὸ πρόσωπον ἔθηκεν τὴν δούλην· μόνην δὲ εὑρὼν ἕτερος τὴν παρὰ τῶν δεσπασάντων ἐν ἑστῶσι τεθεικὼς ἕτερος· διὸ καὶ τοῦτ' χωρὶς ὁ τὴν ἀντὸς εἶναι τῶν δεσπότων·

B

† τὸ φρέαρ καλλί
χορον οἱ παλαιοὶ ὃ νο
μάζουσιν καλλιπάχ
φ᾽ καλλιχόρωι ἐπὶ
φρήτι καθεζόμενα παι
δὶ πανταχοῦ·

καὶ λάβῃ, αἰχμὴν ὁμοίως ὀξεῖαν· ἢ περὶ τῶν ἀλλοδαπῶν μυθολογίαν·
ἀμφιβόλη γὰρ ἡ ἀλλοδαπή, κατὰ χλύτιον τὸ θυγατρὸς τὸ
κόρης· περὶ τῶν ἐδεσμάτων· τὸν ἀγγελιόδακτον δὲ καὶ τοῦτο
τὸ χωρίον ἀπορίαμεν φ· καὶ φράσαι ἔωι καθίζῃ λυπου
μένη· τοῦτο τοῖς μνουμένοις ἀπορράδην φράσαι ὑμῖν·
ἵνα μὴ δόλοιθροι καθεδούμενοι μέμφωνται τὸν ὁδυρο
μένων· ὅτι ὧδε τὸν ἱκέτην δεῖ καθίζεσθαι· τὸν δὲ φράσαι· οἱ γλῆ
νῆς· ὀνόματα αὐτοῖς· ναυσικάα· καὶ δυσαύλιος· καὶ τρι
πόλεμος· ἔτι δὲ ἄμοιτος καὶ ἀμοῦλος· ναυλόχος·
ὁ τριπόλεμος· τοιμὴν δὲ ὁ ἄμοιτος· συνοπάζειν
δὲ ὁ ἀμοῦλος· ἀφ᾽ οὗ τὸ ἀμοιτοδόμοι καὶ τὸ λιπρύλιον·
τὸ ἱεροφαντικὸν δὲ τοῦτο αὐθωπικοὶ γὰρ ὅσοι λιναυκὰ
καὶ δὴ οὐ γὰρ ἐμίσσα, μὴ οὐχὶ φῆμ· ξυμίσασα λιναυκὰ
τὸν δεκα· ὁρᾷς λιβόα μαι αὐτὴν· τὸν δὲ ἀμαιμομένην
καμάτῃ καὶ φῆμ᾽ οὐ λιθοβολοῦσιν· ὡς θηρίον γὰρ ἐν·
ὡς ἀλγεσι λιναυκὰ νομομένη, ὅσον ὑποφορανθῆσαι
δὲ ἐν· θυμ· ἀμαθεῖαι τὰ δαιδόια· καὶ ἔωι δᾷ μὴ φῆ τὴν
οδοῖ· ἵνα δὲ, τορ· ῥᾳδίως τὴν ὁδὸν δὲ δεκα· καὶ μόλις· ὡς τὸ
δᾷσθαι τὸ· ὡς τὸν· λιοθῆσαι τοῖ· θεάμασι· ταῦτα δὲ τὰ
λιρύβιατο γὰρ θωπικὰ ὡς μυστήρια· ταῦτα τοι καὶ ὀρ
φαῖα ἀμφιβάλῃ· παραθήσομαι δέ σοι αὐτὰ τοῦ ὀρφέ
ως τὰ ἔωι· ἵν᾽ ἧσι μάρτυρα τὸν ἀμφιπολεύσας·
τὸν μὲν ἀφ᾽ ὁδόν· ὃς δ᾽ ἂν ἐπ᾽ ἀκτὴν ἁλὸς ἐλθὼν ἀμφὶ θύρῃ δάξῃ δεδαγμένῃ
σῶμα τοῦ· οὐδέπω ἐπ᾽ ἀντίποινα· καὶ δὲ τὸν μὴ ἀλγεσ·
χάρι τὸν μὲν δὲ καὶ λιθοβόλῳ· ναυσικάᾳ· πολιόπτοιο·
τὸν δ᾽ ἐπὶ οἰκῶι ἄλλοθι θεὰ μὴ δὲ τὸν ἐμὲ θυμῶι

* δξατοδάιόμομάρος· ὑμὸς ἰωλιδοὸμ ὑμθλιφ-το·
ξάπ - λ'άπτ. το ζώσιμα ὑμλοιμίοαμ μω αἰμρίοαμ· ὑμλίαλδα·
- Ἑοίομ τὸμ ἰωλιδοῦμα· ὑμλαιομθλιλὴ αἰιο ὑργαοαίμεομὸο
ἀποδδέμιω ζοιιαίλαιδομ· λαὶ θλιλαμάιδου ζο-λὴ α'λιω·
λαμάβ-ταὶδδάματα, λαὶ-θδαὶι-ωρ Ἑωόμται· ξιαμὺομὸὶω
μυλτοὸ-ταὶτθλόμαται· λαὶ-ωροσ. λαὶ-τοὺμάγαλίτορ Θ.
μαῖμομδὲ·μα-ταὶόφρομοσ θρ χ̈θι δοῦμ δλίμου·-ωρὸσδὲ. ξ
-τὸμ αἴμαομ ὑμμίωαμ· οἰαὶμασμέμ ζ,-τθλθυτιόαμται·σ·
ἄαται,ὐδὲ θζ-ωομται-τίοι δλὶμα-τάδαι,ὶρ άλμζ-τοο·
ὀδζ άιοο: μυλτι-ωόμοισ·μάριοισ·μάλχοισ·μίὼαισ·μώζαισ·
-τούτοισ·αἰωζλζ-ταὶμβαὐθάματομ· -τοὶτοισ·μαμπάδαι
-τὸ-ωῦρ·-ταὶαὶρμομιζόμεμαμαια-τὰὶαμοὺσ·μω αἰρια·
αἰμὶθραοσ-τι μωομῶται· μόμοσοὶω λαὶ-ὶπόλι-τι Ηοσ λαὶρὶ·
λαὶ τοὺδράλιομτοσ-ταὶ μω αἰρια·ἀ-ωαὶτὴ-τίοσάαι μ·
-θρλιοδλαομεμὴ·-ταὶσ·ἀμω ὶὼτουσόμτιαοσ·μω λόζοσ·λαὶ
ταὶσαὶμορ γλάατουσ-τθλθαὶσ·ἀοσυζαιμόθοι-ωροσ-τρθ
-ωομεμθμοομ·οἰαιδὲ λαὶ αἰλὶ ζαὶ ἶμω στι λαὶ· δζ γαὶρ ἀ-ωο μ
λλμοόσαι-τὰὶ ἀγλω αὐτοὸμ·λαὶ-τὰὶ ἀ-ρρ λὼταὶ ἐξ ζ-ωάμ·ὐ
οἰοαμαὶ-ταῦτα·λαὶ-ωυραμιδόο·λαὶ-το λὼταμ·λαὶ πό
-ωαραπολυόμεζ αγλαι·χόμδροὶ-τθάγλοομ·λαὶδράλιομ μόρ
γλομ δτομύσου·λαὶαὐρου;ὀχὶ δὲ ρὸι αἰ,-ωρὸσ-τοὶσδὲ·
λαὶλαρδίαμ·γαρ-τὴλιόδ·λαὶλὶμτροὶ·-ωρὸσδὲ·λαὶ ζθοὶσ·
λαὶμιλίωαμόο·; -ταὶπὸτὶμαὐτοὸμ-τὰὶἀγλω·λαὶ-ωροὸσ
ζτὶ,-τὴὸ-θδμζδοσ-τὰὶ ἀ-ωόρ ρὶὼταμ ζμίωλαμ·ὁρίγαμομ
λόγγοσ·ξίζοσ·λεπτὸ·γναμιλὴ Θ·ὅαὶμὸὰζ ἡμίωοσ·λαὶ
μω τὶλιόσ-ζ ἀζμμόριομ γναμιλὴ ομ·δὲ-τὴὸ ζμζαμ

* δξατοδάμόμαρος ὑμὸς ἰωλιδοῦμ ὑμθλιφτο·

ξάπ - λάπτ. τὸ ζώσιμα ὑμλοιμίοαμ μω αἰρίοαμ· ὑμλίαλδα·
- Ἑοίομ τὸμ ἰωλιδοῦμα· ὑμλαιομθλιλὴ αἰιο ὑργαοαίμεομὸο
ἀποδδέμιω ζοιιαίλαιδομ· λαὶ θλιλαμάιδου ζολὴ α'λιω·
λαμάβ ταὶδδάματα, λαὶ θδαὶι ωρ Ἑωόμται· ξιαμὺομὸὶω
μυλτοὸ ταὶτθλόμαται· λαὶ ωροσ. λαὶ τοὺμάγαλίτορ Θ.
μαῖμομδὲ·μα ταὶόφρομοσ ὀρ χ̈θι δοῦμ δλίμου· ωρὸσδὲ. ξ
τὸμ αἴμαομ ὑμμίωαμ· οἰαὶμασμέμ ζ,τθλθυτιόαμται·σ·
ἄαται,ὐδὲ θζ ωομται τίοι δλὶμα τάδαι,ὶρ άλμζ τοο·
ὀδζ άιοο: μυλτι ωόμοισ·μάριοισ·μάλχοισ·μίὼαισ·μώζαισ·
τούτοισ·αἰωζλζ ταὶμβαὐθάματομ· τοὶτοισ·μαμπάδαι
τὸ ωῦρ· ταὶαὶρμομιζόμεμαμαια τὰὶ αἰμοὺσ·μω αἰρια·
αἰμὶθραοσ τι μω οὶῶται· μόμοσοὶω λαὶ πόλι τι Ηοσ λαὶρὶ·
λαὶ τοὺδράλιομτοσ ταὶ μω αἰρια·ἀ ωαὶτὴ τίσ ἄαι μ·
θρλιοδλαομεμὴ· ταὶσ·ἀμω ὶὼτουσόμτιαοσ·μω λόζοσ·λαὶ
ταὶσαὶμορ γλάατουσ τθλθαὶσ· ζοσυζαιμόθοι ωροσ τρθ
ωομεμθμοομ·οἰαιδὲ λαὶ αἰλὶ ζαὶ ἶμω στι λαὶ· δζ γαὶρ ἀ ωο μ
λλμοόσαι τὰὶ ἀγλω αὐτοὸμ·λαὶ τὰὶ ἀ-ρρ λὼταὶ ἐξ ζ ωάμ·ὐ
οἰοαμαὶ ταῦτα·λαὶ ωυραμιδόο·λαὶ τὸ λὼταμ·λαὶ πό
ωαραπολυόμεζ αγλαι·χόμδροὶ τθάγλοομ·λαὶδράλιομ μόρ
γλομ δτομύσου·λαὶαὐρου;ὀχὶ δὲ ρὸι αἰ, ωρὸσ τοὶσδὲ·
λαὶλαρδίαμ·γαρ τὴλιόδ·λαὶλὶμτροὶ·ωρὸσδὲ·λαὶ ζθοὶσ·
λαὶμιλίωαμόο·; ταὶπὸτὶμαὐτοὸμ τὰὶἀγλω·λαὶ ωροὸσ
ζτὶ,τὴὸ θδμζδοσ τὰὶ ἀ-ωόρ ρὶὼταμ ζμίωλαμ·ὁρίγαμομ
λόγγοσ·ξίζοσ·λεπτὸ·γναμιλὴ Θ·ὅαὶμὸὰζ ἡμίωοσ·λαὶ
μω τὶλιόσ ζ ἀζμμόριομ γναμιλὴ ομ·δὲ τὴὸ ζμζαμ

ἀπὸ τοῦ ἔρεχθε

ὁποῖα

εἶδη πεμμάτων: βασσαρὰ λέγεται ἐπὶ γυμναβακχῶν·

ὁ μεγαλόψυχου τοῦ ἀθηναίων

τοὺς δράκοντας ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως τοὺς ἐναντίους λιθίνους ἐπὶ τὰ ἐρίσματα τὰ ἐν τῷ ἐνώπιον τρέφοντι λίθινα ἐρίσματα ὀφιδίοις κάλλιστα·

ὁ τοὺς πατέρας ἐλεεῖν καὶ τὰ παιδία· ἐπὶ παιδὸς πεμμάτων κόπτουσι τὸ εἶδος περιφερὲς ὅμοιον ὀφεῖ λοῦσι δὲ καὶ τὸ εἶδος τοῦτο ὀφεῖς παλαιοὶ συνήθεις ὄντες καλοῦσιν·

τὸν κατάχθονιον
Διόνυσον

μοῦσ᾽ ἀναμνήσασα· πάλαι μὲν αὐτοῖσ᾽ εὐφροσύνοις, ἐπὶ λαμπ-
μανίδος ἡσίν· νῦν δ᾽ ὀργῇ πολεμωμένοισι δ᾽ ἔοικεν, τοῖσ μωσομένοισι δὲ
ἵδρα τιθεῖσα ἀλιτρασίας· μνησθεῖσ᾽ ἀλαοσύνης· καὶ τὸ πῦρ· δ᾽ ἀλάλκητον
πάντη δαιόμενον· ἀπὸ σωθέντος ἵδροφάντα· τὸ πῦρ· οἱ
δόθυνδ᾽ ἀνιδοῦσα, τὰ δ᾽ ἀμπαύσασα· θελξαμένη σὺν ἱερῷ λιτῇ, τὸ
φάος· ἐπὶ τρόμον ἀμπύτας τὴν μυλιτί, τὰ μὲν ἀλίρια·
σὺν τῇ τὴν μέλισθα τὸν ὄργια· τὸ πῦρ· οὐχ ὑπολιμμάνειν
θελξαμένη καὶ μολαχῇ μὲν ἐλθεῖν· τὰ αὐτὰ τὸν αὐθάδαν τὰ
ἄλλα ἀλίρια· αὐθάνασθε φλόγα τὸν ἀπὸ καλὸν τοῦτον· οἱ τὸν
μὲν ὄρτον ὄρταν αὐθόμενον λιμνολίλασιν· παιδόμενδε ἐν τῷ
τὰ τὸν μηδὲν ἀπόμενον· καὶ γλώσσαν αὐθρῶν· καὶ μέ- ‖ πλάσ-
ρια ἀρρύτα, ἀσάλυθα ἐν τοῖσ χείλεσι· ἁμαλαμύττασσ· μονή τὸ
σθύουσιν· δι᾽ ἐλιεθμιαλιμβάνει τὴν αὐθάδα τὴν· πρὸ τὸ
ραν μὲν· καὶ δίκα ἁμάσσοῦσι τὸν θῦ· τὸν ὄρτα ὄρτασσ· μὲν
μὴ ὁρίζομαι θῦ· ἑβραῖδε καὶ δι᾽ ἑβραῖ· ταύτῃ μὴ τὰ
μὲν· τοὺσ οὐ λόρτας, ἀσσόρτας μὴ μίζομαι· καὶ θοὺσ·
τούτουσ ὁμομάζομαι· τὸν σοὶ λόρτασσ ὄρτας· μάλλομδε·
οὐδὲ ὄρτας· μόνουδε οὐ ὁμόματος ταχὺ λέταισ· διὰ
γροῦτο τοι καὶ ὁ ἀπὸ τὸ λοσ διεφλέχθη μὲν ἀσ· καὶ ἵνδ᾽ ἐμοὶ
λάομ· τὸν μὲν αὐθ᾽ καὶ ἀμ· ἐ λὸν ἐωσφόλας· θ᾽ οἱ δαμὲ
ἄρμαι· καὶ αὐθοὶ ἐμοὶ λύσιμοι· πολλὰ λίαν αὐθὰ γθμοι τὸ,
τὰ τὸν ὁλωθόμενοι λᾷ· ὅ᾽ ἀλ᾽ σ πὸ τὸ λὶν ἀμ᾽ ἀρσὶ σ·
ὄντασ τὸν πολί-λιν τὸν ἑαυτοῦ, τὸ λὶν παρὰ λωζί λιλιωοὶ σ·
μὲν τρὸσ τὸν αὐθάδ᾽ θελδὲν ἀ πομεμούμδομ· παρὰ σὸ λὶ
θαι σ· ζ᾽ μπαμόρδ᾽ ἐοὶ λε τὰ νασῶσα· καὶ λὶ ὑμᾶσ᾽ ἐν ἑαυτῇ
χοῦσα· καὶ τοὺ τρ᾽ ἀλίγουσι μὰν μὲν λὶν ἄρ᾽ τὸ λὶν ζ᾽ λιρ᾽ τὸ λὶ

C. τὸν ἱερέα τ᾽ ῥέα σὸν τῷ καλοῦσιν μὴν ατύρτην· μὴν ατύρ τῃ δὲ οἱ ἱερεῖσ τ᾽
ῥέα σὸν τῷ σπροσατρένον τῃ ὅτι κατὰ μῆνα ἠγειρ ζ᾽ ἡ· θροιζον χρήματ᾽
μεταιτοῦντεσ κώμ᾽ ζ᾽ πολεισ ζ᾽ εἰ ζ᾽ κὶ περινοστοῦντ᾽ ζ᾽ ἐπὶ τῶν ὠμῶν ζ᾽
ᾄζοντεσ τὰ εἴδωλα· οἱ ἀντοιοῦντεσ ζ᾽ λεη τρ᾽ ατύρται· ζ᾽ τοτ᾽ μρ᾽ ατῶν
δεῶν τ᾽ ῥέα ζ᾽ ᾄζοντ᾽ ἐπῴδων συλλογην χρημάτων ἐποιοῦν·

μουδωσάμενος ἀφορμὴν διὰ τοῦτο τοῦ τρέπου.
τὸν πολλοὺς ἐωὶ γραφόμενον λαοὺς θεοῦ.
ἀντὶ τοῦ μόνου ὄντος θεοῦ. ὃς ὠνόμασε τὸν πολλοὺς
ἐωὶ γράφεται πρὸς ὁμοίαν τοῦ προσ
ηλύθασιν πρὸς. ἵνα δείξῃ ἐμφυτος ἀρχαίαν πρὸς συμφ
αὐτοὺς ἀναιμαρτίαν. ἀμείνονα μὲν ὄντα τὴν ἀφροσύνην
δηλοῦντος τοὺς λόγους, καὶ ἀμαθεστέρους
οὓς δὴ καὶ μάλιστα τοῦτο φησὶν. τὸ ὄρος τοῦ υἱοῦ
τοῦ δ' ἀκροτηρίου θύρας. καὶ γλῶσσα πρὸς ἐξόχην γραῦς
ὁμαλίσμους. καὶ τὸ ὠὸν γλῶσσα ὄχλησιν καὶ γλῶσσα χοιρόδρομον
ὁ δὲ τὸν ἐξ ὑδάτος καὶ πνεύματος δεῖν. καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦ
τα ποιητικὰ μάιδουσι παίδες. ὁμοίως δὲ καὶ τὴν ἀρ
χὴν μὲν καὶ παρημένην, τὸν ἀνθέα. ὁ δὲ βδελυσσόμενος ἀν
δρῶν. τὸ οἰκεῖον φυτὸν μὲν τὸν ἀμόν, οὐκ ἐξ ἔρεβίνθου δὲ
αὐτὸν. καὶ ἐξ ἐάσαντα ἐωὶ γλῶς. γλίχονται προσαγό
χθη ἀμα πάσασαν πλάσμασιν. οἰκεῖν γὰρ, ἀνθέως
ἀμφὶ τὸν οὐρανὸν θέαν ἀπατόμενοι. καὶ ὁ δὲ μόνη
ἐωὶ φασὶν; τοῦ ἀσθρου τὸν σημεῖος ἐωὶ θεοῦ
μενοι. θαύμασαντα; καὶ ἐξ ἐθέασαν. θεοὺς ἐστοῦ
δὲ μόνομάσαντα. τοὺς ἀστέρας. καὶ προσθεύμενοι.
λίμενον ὄσιν δοί. καὶ σθεῖν ἰωὸς φρένα. οἷδ' ἐὰν ἐστὸν
φυομένων τοὺς λιμένους δρεπομένοις ἀρ πολύ. δὲ τὸν,τὸν
σὶ τοῦ ἀσαυθεωφοι. καὶ δ' ὁ μυσον, τὸν ἀμπελεμένος θη
καὶ οἱ προσηγόρδοαν. ἄμοι τὸν αἰμιναὸν τὸν καλιάν
ἐωὶ οἰκοπολιόν. θεοποιοῦσι τὸν αὐτὸ δόξο.
προσλιμοῦντο, καὶ τὸν ἐμφορέα. ὁμόθεν τὸν

ἐριμύασι καὶ τὰς ἀμφιδέδασι πλαγκτὰς θ' ἵππους καὶ πρόσ-
προ-πολοῦσι· ἵππους δ' ἁρπάτορας· αἳ πτερόεντα λέλασται μοῖραν ἔχουσι
πλὴν ὀλίγων ὧν ποιητὰς φησὶ τοὺς ἵππους τοὺς θείους·
καὶ αὐτοὺς μὲν ἀτύζουσι ποιητικῶς· τὸν ἐνιαυτὸν μὲν παθοῦσαν
δουλοπρεπῶς οὖσι τύπους· τὸν φόνον καὶ τὸν ἔρωτα· ἵ
πλὴν χαράν καὶ πλὴν ὕβριν· ὃν σωφρονοῦσι δίκη, καὶ ἕνα
μὲν δίδυμον ἀπάλαιστον, ἀμφοτέρας ἀμφασίας ἔχοντα, ἄθλιμον ἐόντα
ἁρπαλέας ἀσχέτους· οἳ δὲ ἐξ αὐτοῦ ὁρμώμενοι τὰς μὲν
πρεσβυτάτας θεὰς ἀθανάτας τοῖς αὐτοῖς καὶ ὁμοπλεύρους
ἁρπαλέας ἀγόμενοι δίκη τὸν Ἀιδωνέα καὶ μάχολον
καὶ ἀτρόπως καὶ ἐμπαρμένην αὐχόεντα καὶ θανατόν
αἰσχύνην· ὅτι τὸ σὰν ἐμοὶ μὲν ἀνθρώπῳ ἀπαίδευτον
ἀπαίδευτον θεῶν πρὸς ποιητικόν· μανθάνομεν οὖσι
θεοὺς τοὺς δὲ θεὰς καὶ ὅτι θεογονίαν εἶναι ὁδὸν τὴν
πλὴν αὐτοῦ καὶ ὅσα θεολογικὸν μέρος· τὸ δὲ ταῦτα ὅσα δὲ
πολέμους· ἐμοὶ γὰρ οἱ ἄπαντες οὗτοι πρότροποι ὁ αὐτὸς
πλὴν θέας ἀεργούσας τὸν δὲ τοὺς ἀμφὶ μέλη
μενοῦντας ὁρμώμενον· τὸν γὰρ ἀεργοῦσαν μὴ ζωὴν ἐργά-
ζεσθαι· ἀμφὶ λαοὺς ὁρᾶσθαι· δρόσον ἰούρους· καὶ λιμὸν ἀλέξειν
ἀμβροσίαν καὶ ἀοιδὴν ἐπιστολικὸν ἰητρούς· αὗται μὲν αἱ
ὁλυμπιάδες θεαὶ καὶ ἀθάνατοι καὶ παρθενικάς· πλὴν ἀλη
θέας· καὶ ἀθεμίστους ἀνομοθέτας τὸν ἀμφὶ καὶ ἀμαρτάνθρωπον
ἀνθρώπων ἐπιστολικὸν ἐρεθίζουσαι· ὁδὸς δὲ ἡμῖν ὑμῖν ἐστὶν
ἀετὸν ἐπιστολὴν ἀθανάτους ἐπὶ τοὺς ἵππους τοὺς θείους καὶ
πλὴν ὠκυπόδων ἀμφὶ λαοὺς ἀλέξειν· αὐτὸς δὲ πλὴν ἀμφὶ
σὺν δρόσου· λιμὸν γὰρ οὐ καὶ λοιμὸν ἐπιστολικὸν

ΔΙ ΑΥΤΗΝ ΕΡΙΝΥΕΙΝ
ΑΕΙΕΥΜΕΝΙΔΕΣ·
ΑΣΕΥΦΗΜΟΥ
ΜΕΝΙΑΕΙ
ΡΗΚΑ
CIN
Τ

ΕΠΙΜΕΝΙΔΟΝΤΟΣ ΚΡΗΣΣΗ
ΗΝΤΟΓΕΝΗ· ΕΡΙΝΥΣ ΔΙΟΣ ΚΡ
ΡΕΑΣ· ΚΑΘΑΙΡΕΙΝ ΕΠΑΓ
ΓΕΛΛΟΜΕΝΟΙ ΠΑΝΤΟΣ ΟΥΝΟΜΑ ΚΡ
ΒΑΣΤΙΚΟΝ ΕΙΤΕ ΠΟΙΝΗ
ΕΙΤΕ ΤΥΧΗΝ· ΤΕΛΕΤΑΙΣ ΤΙΣΙ
ΚΑΤΑΝΤΙΚΡΥΣ ΕΙΠΕΙΝ· ΟΥΤΟΣ ΚΡ
ΕΡΙΝΥΣ ΑΝΑΙΔΕΙΑΝ ΥΠΕ
ΛΑΒΕΝ ΕΙΝΑΙ ΘΕΟΥΣ ΚΡ ΝΕΩΣ
ΚΡ ΒΩΜΙΟΥΣ ΑΝΤΑΙΣΙ ΦΥΣΑ
ΤΟ ΚΡ ΑΘΗΝΗΣΙΣΙ ΘΥΕΙΝ
ΠΑΡΟΚΕΛΟΝΥΣΟ·

ΟΥΤΟΣ ΚΑΘΗΡΕΙ ΤΗΝ ΑΘΗΝ
ΗΝ ΔΕ ΚΡΗΣ ΤΩΙ ΓΕΝΕΙ ΚΡ ΣΟ
ΦΩΤΑΤΟΣ ΟΥΝ ΚΡ ΜΕΝΕΔΗΜΟ
ΜΕΣΗΝ ΕΝ ΤΑΙΣ ΚΩΜΕΔ
ΖΟΜΕΝΑΙΣ·

ΑΝΤΙΦΑΝΗΣ ΕΡΙΝΥΣ·
Η ΠΟΙΑ ΛΗ
ΦΩΣΙΝ ΟΥ
ΤΩ ΚΡ ΓΗΡ
ΕΡΕΜΙ·
ΦΕΣΙΠΙ
ΖΩΝΗ
ΤΩΙ ΕΙ·
ΜΑΝΗ
ΠΙΤΟΝ
ΔΗΛΗ
ΣΙΝ
Τ

ὅσιοι οἱ λοιποί· ὁ δὲ θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει· διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ ἣν ἠγάπησεν ἡμᾶς, ὄντας καὶ ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασιν, συνεζωοποίησε τῷ Χριστῷ. ζῶν γὰρ ὁ λόγος· καὶ συνταφεὶς Χριστῷ, συνυψοῦται θεῷ· οἱ δὲ ἔτι ἄπιστοι, τέκνα ὀργῆς ὀνομάζονται, τρεφόμενα ὀργῇ· ἡμεῖς δὲ οὐκ ὀργῆς θρέμματα ἔτι, οἱ τῆς πλάνης ἀπεσπασμένοι· ἀΐσσοντες δὲ ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν. Ταύτῃ τοι ἡμεῖς οἱ τῆς ἀνομίας υἱοί ποτε, διὰ τὴν φιλανθρωπίαν τοῦ λόγου, νῦν υἱοὶ γεγόναμεν τοῦ θεοῦ. Ὑμῖν δέ, καὶ ὁ ὑμέτερος ὑποδύεται ποιητής, ὁ Ἀκραγαντῖνος Ἐμπεδοκλῆς· τοιγάρτοι χαλεποῖσιν ἀλύοντες κακότησιν, οὔποτε δειλαίων ἀχέων λωφήσετε θυμόν. Τὰ μὲν δὴ πλεῖστα μεμύθευται καὶ πέπλασται περὶ θεῶν ὑμῖν· τὰ δέ, καὶ ὅσα γεγενῆσθαι ὑπείληπται, ταῦτα δέ, περὶ ἀνθρώπων αἰσχρῶν καὶ ἀσελγῶς βεβιωκότων ἀναγέγραπται· τύφῳ καὶ μανίᾳ βαδίζετε· καὶ τρίβον ὀρθὴν ἐάσαντες πρόσω πάντες· ἀπάγεσθε τὴν δι' ἀκανθῶν καὶ σκολόπων· τί πλανᾶσθε βροτοί; παύσασθε μάταιοι· καταλείπετε σκότος· τὴν νυκτοφάος τόδε λάμψατε· ταῦτα ἡμῖν ἡ προφητική.

Πάρεστι καὶ ποιητικὴν σκῶψαι· πάρεστω δέ, καὶ ἡ ἀλήθεια, γυμνοῦσα τὰς καταπληκτικὰς ταύτας καὶ ἐκπληκτικὰς προσόψεις τὸν ὄχλον τῶν θεῶν· συνωνυμίαις τισὶ τὰς δοξοποιίας διελέγχουσα· αὐτίκα γοῦν εἰσίν, οἱ τρεῖς τοὺς Ζῆνας ἀναγράφουσιν· τὸν μὲν αἰθέρος ἐν Ἀρκαδίᾳ· τὸν δὲ λοιπὸν τοῦ Κρόνου παῖδα·

ὁ Ἀκράγας τῆς Σικελίας πόλις ἐξ ἧς ὅρος λέγεται ἐπ' Ἐμπεδοκλέους ἀνδρὸς φιλοσόφου μάλιστα δόξαντος φυσικοῦ γεγεννῆσθαι· συντέτακται δὲ αὐτῷ βιβλία φυσικὰ δι' ἑξαμέτρων.

ὅτι τρεῖς Ζῆνας φασὶν Ἕλληνες

τούτοιμ· τὸμμεσημβρινὸν τὸν ἀνατολικὸν δὲ τὸν ἀρκτικὸν καὶ
ἑοὶ δὲ οἱ πρὸς ἀνατολὰς ἰόντες τὸ θέρος· τὸν μὲν λιβόπουν,
τὸν ἀπηλιώτην· τὸν δὲ νότου, τὸν αἰγοκερωτικὸν· τρίτον.
τοῦ ἱερόμου· τὸν τοῦ λευκοῦ ἄρκτου· τὸν δεύτερον· τὸν
λιμνοβατῶν οἱ ἐρυθρασίαν· ἀπὸ τοῦ μέσου ἑωλεβηκέναι·
ἑωλ πάσοι· τὸν παμφαγοσιαὶ τὸ ταμίδος· τὸν ὀλυμπου·
λὶ τὸν πρᾶον δυσθυμάσοντα· τοῖς πατρώοισι λυ-
μόσυνται δὲ ἑρμαῖ ἔπεσθαι ἑοὶ δέα· μαὶ μὲν ἐπὶ πόλλωνα
ὃ μὲν ἄρι φο τὸ λιν πρὸς τὸν λιβόπουν καὶ ἀπηλιώτην· ἐν
ταύτῃ δὲ λιβόπουν λὶ πνοὰς ἀπηλιώτου· δέ πτερον· ἐν
μεσημβρίᾳ τὸν λιβόπουν· τρίτον· τὸν δεύτερον· καὶ τὰ ἄρ
τον· τὸν ἀρκεάδα τὸν σι μνωΐου· μόμοσ οὗτος λεβηκέναι
παρὰ ἀρκεάσιν· ἑωλ τούτοις· τὸν μὲν ἐπὶ ταμίδος· τὸν
ἄμμωνος· ὁ δὲ δίδυμος ὁ γραμματικὸς· τούτοις ὅλεθρον
ἑωλ φθέρῃ· τὸν μεμφιτικόν· — ὅσοι δὲ καὶ μυῶν ἀπόλλωνα
ἀμαρίθμητοι· θεμιστοὶ καὶ ἑωλ λιβυρνοὶ τὴν δὲ ἀμοίβοιν·
οἱ παρὰ πλησίοσι τοῖς προφρεμένοις ὅλεθροις
λεβηκέναι· τοὶ δ' ὅσοι τὸν μὲν ὄφιν σέβουσι μιᾷ ὁσίᾳ
πλοῦν· λὶ τοὺς ἔρμαῖς τοὺς ἀριθμουμένους· λὶ τοὺς
λιβόπους· τὸν μυθολογουμένους μιλιαὶ πρὸς
ἕρμαῖ δέχεσθαι τὰς αἰτίας ἡμῶν· τοῖς πολλοῖς τούτοις ἑωλ
μίσχουσι ὁμόμασιν· ἀμμάων· πατρίδος αὐτοὺς καὶ αἰτίαν
καὶ οἰκίσεις· πρὸς δέ· καὶ οἱ ταῦροι ἀμόνως γλυφόμενοι δὲ
ἐμφέρουσιν· ἁρμονίων· ὁ καὶ παρὰ τοῖς πολίταις ὅσον
οἰόμενος· τὰ λεγόμενος· ἁρδὶ ἁρδὶ πρὸ τοῖς ἐγὼ μαι
φόμενος· τέχνη πολίται· ὁ ἄμμων πρόσαμμος οὗτος ἐγὼ ἁρμόσθη

ὁ ἀθηναῖ πέντε·

ὁ κορυφασίαν ἀντὶν κεκλῆ κασι· ὁ ἀπὸ τ κορυφ[ῆς] τ Διὸς ἐγενήθη ἡμέρᾳ φ[ασὶ] αὐτοῦ·

ὁ ἐξ ἀπόλλωνες ἔξενεμι σθη σᾶν ι

ὁ κύρβασον κεφαλοῦ ἐς κορύβαντ οἱ π τρέφεσθη λαίλαπ ὧν ὁ μασθης·

ὁ ἐξ ἀρεσπλειονες·

ὅσον μὲν ἐστὶ Χάρμος φησί, παρ' ἰταλιώταις· Σοφοκλῆς δὲ
Θρᾷκα οἶδεν αὐτόν· ἄλλοι δὲ Ἀρκάδα. τοῦτον δὲ Ὅμηρος
δεδέσθαι φησὶν ἐπὶ μῆνας τρισκαίδεκα· τλῆ μὲν
Ἄρης, ὅτε μιν Ὦτος κρατερός τ' Ἐφιάλτης, παῖδες
Ἀλωῆος δῆσαν κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ· χαλκέῳ δ' ἐν
κεράμῳ δέδετο τρισκαίδεκα μῆνας. πολλαχοῦ
δὲ Κᾶρες χοίρων [illegible]· οἱ καταθύουσιν αὐτῷ τοὺς κύνας.
Σκύθαι δέ, τοὺς ὄνους ἱερεύουσι· μὴ παντελῶς ἀφ-
αἱρεθῶσι, φησί, καὶ Καλλίμαχος· Φοῖβος Ὑπερβορέ-
οισιν ὄνων ἐστὶ τέμνεσθαι ἱροῖς· ὁ αὐτὸς δὲ ἀλλαχοῦ· τέρ-
πουσιν λιπαραὶ φοῖβον ὀνοσφαγίαι. Κέφαλος δέ, ὃν ἐρ-
ρι[illegible] ἐξ ὀλίγου ζακόρου ἀπὸ [illegible] ἐν Κέ-
μνασι καταπόσαν [illegible]· [illegible] τὸ πόδε. ὑπὸ
δὲ κεκίνηκε ῥᾷον τὸ ἄρχαιον [illegible] καὶ ἰατρόν· οὐχὶ χαλκέων
μόνον ἐν θεοῖς. ὁ δὲ ἰατρὸς φιλάργυρος κω. Ἀσκληπιὸς
ὄνομα αὐτῷ. καί σοι τὸν σὸν παραθήσομαι ποιητήν.
τὸν Κεῖον τὸν Πίνδαρον· ἔτραπε καὶ κεῖνον ἀγάνορι
μισθῷ χρυσὸς ἐν χερσὶ φανείς· χερσὶ δ' ἄρα Κρονίων
ῥίψαις δι' ἀμφοῖν ἀμπνοὰν στέρνων κάθελεν ὠκέως·
αἴθων δὲ κεραυνὸς ἐνέσκιμψε μόρον. καὶ Ἀριστείδης·
Ζᾶνα γὰρ κατέλεκτο παῖδα τὸν ἐμὸν αἴτιον Ἀσκλη-
πιὸν ἀθρόοισιν ἐν μιαροῖς φλόγα. οὗτος μὲν ὅσω κέκται
κεραυνὸν θεὸς ἐν οἷς κομψὸς οὐρεὺς ὅσ' ὅριοις. Φιλόχορος
δέ, ἐν Τήνῳ Πόσειδαν φησὶ τιμᾶσθαι ἰατρόν. Κρό-
νοι δέ, ἐστὶ κεῖσθαί σοι κέλαμ. καὶ ἐνταῦθα αὐτὸν τεθά-
φθαι. πατροκλῆς δὲ ὁ Θούριος καὶ Σοφοκλῆς ὁ μὲν

Τινὲς τὸν κέραμον δεσμωτήριον ἐξηγήσαντο. Κύπριοι τὸ δεσμωτήριον κέραμον καλοῦσιν.

Ὑπερβόρεοι ἔθνος Σκυθικὸν οὕτω καλούμενον διὰ τὸ ἀνωτάτω τοῦ βορείου μέρους ὑπὲρ βορέαν ἔχειν τὴν οἴκησιν. οὗτοι δὲ ὄνους θύουσι τῷ Ἀπόλλωνι:—

Κώμη Λακεδαιμονίων ἢ νῆσος μία τῶν Κυκλάδων νήσων:

τρος δμιρισὶ τραφοιδίαις ἰαρῆ τας. τὰ δ ιοσιεύρα ωδρι.
ἀμβρα ωα ιμὲ τούτα τὰ δ ιοσιεύρα ἑωλιλίρα γαγάθολω.
ἡ τα ἰλιαγὸς ωλαὸ ἑαυταῖ ὁμιρος τὸ μεμφμένον τοιω
δ ιλίδι λιατὴν φυσίζοα αἰα, δημαιδάιμονι αὐτὴ φι
λει δη ωατρίδι γαίει. ωρὸσὶ τα δὲ λιαὶ ὁ τὰ λιώρια λια
Ποιήματα τα γράτας. λιάπορμεν δημιτός. θαυάτου δόοι
ἀὶ σα τα ὑεωρα τα. αἰπαρὸ γὰυθαύματος ωολυδάλιις ὁ ἐς
ἄρ λος. τοῦτο μὲν. ωοι λυτὶ λιῶσ διδοατο. ὁ μιρος δὲ
ἄλο ωλαὸ τρος αὐτοῦ, ἡ ωὸν ωρὶ ἀμφὶν τοὶν δ ιοσίουν
ρουν. ωρὸς δὲ λιαὶ τὸν λιρα λιμέα, ἡ δα μὸν δημάζ ασ. φῶ
τα γὰρ λιρα λιμέα μεγάλα ἑωλὶ ἱ τορα ωρ γα. λιρα λιμέα
οἰ ὼ λιαὶ αὐτὸς ὁ μιρος. δημιτὸν οἱ δεμ ἀὶ ον. ἱ ερὸν μος
δὲ. ὁ φιλόσοφος, λιαὶ τὶ ὼν χάλκ αὐτοῦ ἰφλιγή τα. τοῦ σά
ματος. μιλιρὸν. φριξὸ τριχα. ῥοαὶ λιὸν. δ ιλιάαρχος
δὲ. χιλίαι. ψαρὸν δλι. μέλαιναι. γρυπὸν. ὑπὸ χαροπὸν.
τὴν αὐ τριχα. οὕτως οἰ ὼ λιρα λιμέα, δύο ωρὸς τοῖς
ωδρι λίοις τὰ ἐλι ευθυμα λιὰς. λια τὰ ρβίδ. τὸν μὲν δ ιὰ
τοῦ ὑοῖ τὶ ωρὸς. λιβλιδάμενος. τὰ δὲ μοῦσα
λὸ ἀμέλιαι δροσ, ὁ ὑπὸ λιαὶ μὲ λιμοσιώλιον γενέαλογῆ. ἔ
οἱ γοι ωοὶ ωοὶ λυτὰι, λιαὶ ὑπερα φῆσ. ἐλευθέρουσι. λιαὶ σὸ
μουσὶν. λίδλιδὲ. λιαὶ ὁμα ωόλις. μουσᾶν μὲν ἱ ζουσὶν
αὐταῖς. μούσασ οὔσας. ὑθρα ωαμίδασ ταύτασ. ἔωμ λυται
μεγάλην, λι θυμάτλιρ λιμέλιαρον. ὃ δὲ μέλιαρ. χοιμᾶται
μὲν ὑπὸ ταῖς λαβυ. δι ἐβδ ὁμάδος. ἐὰν, ωρὸς αἰὼν γεωάλιὰ
λιμραμάλιας δὲ λιμέλιγὸς. ἐ τὸν ωερ τὸν μέρ. τὶ δὲ οὐλιὸ
μεγέθ. λιαὶ μὲ ἔα σ ὑθρα ωαμίδασ ταύτασ. τοσαύτὰ

κύπρια ποιήματά εἰς τὰ τ
κύκλ. περιέχει δὲ ἅρπαγ
ἐλένη. ὁ δὲ ποιητὴς ἀνταῦθα
εἰς ἔτη ξ. τῶν κύκλων κ. κύκλικοὶ
δὲ καλοῦνται ποιηταὶ οἱ τὰ κύ
κλῳ τῆς ἰλιάδος ἢ τὰ πρῶ
τα ἢ τὰ μετὰ ταῦτα γενόμενα
ἐξῆς τῶν ὁλικῶν
συγγράψαντες.

ἐπιπρᾶξις

ἐλ ἡρακλέους.

ἃ σχεδὸν λέγεται τοῦ
ἀληθῶς διογένους
ἡ φῆς.

οἱ τὴν τῆς τραχινίας
ἡ λεγόμενοι θεσσαλοί

σημαινόμενοι χίλιοι τοῦ
μάκαρος ἐνοῖς φῆς ὅσον
λέγεται ἀνωμάλκαρος
ἔλος ἐντὸς εἴργειν.

τὸν ἀριθμὸν ὁρᾶται καὶ καμήσασι κατὰ τὴν διάμετρον
÷ τὴν αἰολέαν. τὰ αὐτὰ δὲ δάκτυλα καὶ μὴ ταριχεύει
τὰ πρόσω τὰ παλαιὰ ὑμβλέπουσι. αἱδὼς γυμνοῦ
μὴ ταριχεύουσα. καὶ καμοῦσα καὶ ἐσθίουσα. τὸ μαλλιαρὸ
ὀδόντος καὶ ἐσθίουσι τὸν ὀργὴν. οὐδὲ χάριν μὴ
μεγάλου. χαριτάριον αὐτὰ σὺν τὸν μέρος. ἀμόθυλος
χαλκᾶς καὶ ἀμφὶ παρὰ ὀδόντος. τὸ μαῖσθαι τὰ ὀδόντα
καὶ αἰμοβῆ μοῦσα τοιαῦτα. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ μυρσίλου
÷ τοῖς βουμάχοις. ἀλοὺς δὲ δὴ οὕτω, τὸν παρὰ μὴν θεὸν, τὸν
ὅρκον τὰς. καὶ τὰς παραδόξους τὸν ἀλεξάνδρου μυθολο
γίας. καὶ τρόπαια τὰ αὐτοῦ. καὶ δωρεὰς. καὶ γῆλον τὰς.
καὶ μάχας. δουλάσας δὲ, καὶ ἀμφισσέας. ἀμφιλοκάς
τὰς. καὶ δάλερνα. καὶ πάσθη. καὶ μαχεσσαμένους λίδωρας.
καὶ ἄλλους τὸν πόντον. καὶ τὸν χορὸν, τὸν δὲ ὀφθαλμὸν
μοῦνον αὐτοῦ. τὸν ἀμφὶ τρίτον. τὸν ἀμμώμων.
τὸν ἀλόπολιν. τὸν μεθυμνίων. τὸν ἀμνώμων. τὸν
ἴππο δόλιν. τὸν χλόμιν. τὰς ἄμμας, τὰς μυρίας. ὁμαίσ
δλι καὶ τοσαῦτα σύσαις. ἡ τοῦτον ὀφθαλμὸν μὲν ἄθμονο
÷ ρᾷ τὸ. τὰ πάσθη. καὶ ἄλλους καὶ τὸν ἀπόλλω. φοίνικόπεπλον
ὄντος. καὶ μαντὸν ἄμος. καὶ ἐμπύλος ἀγαθός. ἀμφὶ τὰ αὐτὰ
ἡ αὐρόπολη λάχη. οὐδὲ ἡ αἰθοῦσα. οὐδὲ ἡ ἀρτέμη. οὐδὲ ἡ
ζαχίπολη. οὐδὲ ἡ προθόη. οὐδὲ ἡ μαρπέσσα. οὐδὲ ἡ
ἀλκυόνη. δαφοινὴ ἀφ' ἑξῆς ὀφθαλμὸν, καὶ τὸν μαστίφ. ξ
τὸν φθορᾶς. αὐτὸς δὲ ὁ ἑκάτος. ἐστὶ πάσι μὴ ἴδιος, ὁ πὸν
καὶ αὐτὸν μὲν ἀνδρὸς ὀφθαλμὸν. ὃς τοσοῦτος πόρις τὰς ἄλλος
δίσιν ἑξῆς. ὡς ἐστὶ θεμένου πάσου. ὁ δὲ πολυφόντης δὲ

ἀντὶ ἡ ἀλλυλιώνη δὲ
ναν θυγάτηρ ἑξῆς
ἐσχ τὸν ναύπλιον

÷ ταύτην τὴν ἀρσινόην
τινὲς λίμνα τοῦ ἀσκλη
πιοῦ φασὶ τινὲς δὲ κορω
νίδα. ἡ δὲ ἀρσινόη
λευκίππου θυγάτηρ
ἡ δὲ κορωνὶς φασὶ λέγουσι
ὄντ:

ἀτρείδαν

ἀκλεὲς νήπιε τρεῖς νύκτ' ὀζεν ἐς συννήλθ' ἐνθ' τριέ
σπερος οὔπρακλ' ἠρασνίλλ
ἀπόλλωνι ἀκίνθ'.
ποσειδῶν πέλοπος
χρυσίππου. ὀζενς.
ταντάλης:-

φωνῶν· ἐωλμεθιροισδ ἰαυθρούνμεθμιὰσωφρίαι τὰμόγλα·ξ
δεδιύμαιγὰρ ἄμφω· ἀμμὰτὰμὲν ἐωλσάφρασιμυτῆριδ·λιὰτὰ
ὑμᾶμμονῶντι·τὸν ἀπὸ λιλὸς αὐτὸν ὠνομάσθαι· αἰαχοσδὲ
λίδιλιοσμιομὲν ἐίτεθ ἀρῶν· λιὰτοῖφᾶμμοι· οἱ δτομύσσοι ἐωλ·τθμοῦ
μθμοι·λιαλιασ·ἐωλμθμθμιμῶνοι·τὸμῶμ·δτομύσσοσγὰρ
λιαυθμθφμφσαὶδουγλιχόμθμοσ·λιμμόφ·τὸν ὁδόν· ταὶχμῆ
ταμδ'αὐτοῖφράσφμ·προσιμμοσ·τοῦτοφιαν·οὐλιᾶμισθῆ· ὁ
δὲ·μισθοσ·οὐλιαλοσ· ἀμμὰδτομύσσοι·λιαλοσ·λιὰτὰφροδίσι
οσ·λὶν λιχάρισ·ὁμισθοσὸν λιι·τῆ·τοδτομύσσοσ·μουλομένοι
δὲ·τοῖ·θεάτμμθμιλιᾶι·τιοι·σ·λιαὶδλι·ταὶχμῆ·ταυτὰ
ρίξημαὐτοῖφᾶμαχάζοι·ὄρλιοι·σὶ τασ(ᾶμμοσ·τὸν ταὸχθ
σὶμ·μαὐτὸν·μ·ἀπὸλίρθν· ἐωαμλίλ·θθν·αὖθισ·οὐλια·ταλαμ
ναῖφ·τὸν·προσιμμον· ἐβθμλίλιεῖγὰρ·ἀφοσιοῦμθμοσ·τοῖ
ὁραστῆι·ὁδτομύσσοσ· ἐωὶ·τὸμμ·λιεῖφομὸρμαῖ·λιαὶ·τᾶφλι
·ταῖ·λιᾶδομοιὼσουλιῖδοσ·ὃσὁδηγεῖθλι·τθμεῶν·ἀμδρόσου
μορίουσλιᾶζηαι·τρὸ·πομ·ὁφθζθαι·τθ·τοῖλιᾶδαοι·
·τὸν·ταὸχθσὶμ·θλιτθλεῶν·τοῖμθλιρῶι·ἢ·πόμμλιμα·σ·
·τοῦ·παῖθουσ·τοῦτον·μ·ατιλιοῦ·φαμὶοι λιατὰπόλφσ·ἀμὶ
φαμὶδτομύσσοι·ἔμλιι·γὰρ δτομύσσοι·πομ·πολὺν ἐωσιοῦν
·τ·λιαὶ·ἔμπθομᾶν·ισμιαν·αἰδοίοισιν·ἀμ·αὐδάτατοι·ἔργαπαι
φλυσὶμ·ὶρᾶλμφ·τοσ·φῦτοσδὲ·αὐδλιοσ·λιαὶδτόμυσσοσ·ὁ·τθαι
μαίμφται·λιαὶλλιῶν·αἰ·ζουσιν·οὐδὶα·τλιῶν·μθθλιῶν·τοῦ·φ
μα·τοσ·ὅσ·ὰφ·οἱμαι·τοσοῦτον·ὁ·σομδὶα·τλιῶν·ἐωσομ·δ·ιφορ
·τλιῶν·ἀισθλῆσασ·ἰθροφαντίαν·δ·λιὸ·τοσσάραοι·τοιοῖδθ·
·ἔμοῦ·θθοὶ·δούλοι·ταυθοῦ·μηδρὸ·τθ·ἀμφὶλιαὶ·πρὸσ·τὸν
δ·λιὸ·τομλιαμουμωῦσον·τὸν·παρ·ἀλιθδαιμονίοισ·δούλφν

πολ'τι
ταλείας
ἀφῆσιζῆν
πάροι
μὲ ἀλλη
φέρτερα
τῆ ἐπικά
ρα·

τὰς κύπρια δι δοῖα· φαλ
λοῖ ἥν τι ξύλον εἰς τὸν
πον δι δοῖον τε ἑστόνεν
θεν· πομπευόλιεμον
ἐνέορτὴν δι ονύσον
γελοῖόντι κοσμόθουσνμ
βολον·:

προῦν
νικος·

÷ πασχητιάν· τὸν τρόφιμον
δι εχρᾶεν δοὴ τῶν δεκὴν·
τὸ δὲ πληρωτικὸν τῆ ἡδοὴ
προσεῖναι πάντ' ἐκ τύπων
ἀπερ φρένες·:

÷ εἰ ααττ

÷ ἢ χλωσσοῦ· ὁ βρακχένουσιν· λίνει
ἢ αἰβάκχαι·

ὥ ὑὸς περὶ τὸ πενεσφὶ πορ
θεῖ τὰ λοῖς· ἐν ἐτ τῆ στρατ
ἀθηναίοις· ὄντ' οἰ εἰλωτες
παρὰ λακεδαιμονίοις·:

÷ πλωτος καλεῖται οἱ λεσθηνιοι· ἢ διὸ τὸν ἔλουσ τὸν ἐπὶ κρι λεῖ· τὴν λακεδαίμο
νι· ἢ διὸ τὸν ἐλεῖν· λακεδαιμόνιοι γὰρ ἑάλοντ' ἀντὶ ὀνσ κατεδίκασαν τὸ ἔλο
ἐργάζεσθαι ἢ διὸ τὸ ἐκ δουλικὴ λοιρᾶ·:

* ἡρακλέ᾽ ἐθήτευσεν οὐ φάλην λυδῶν βασιλίσσῃ· τὸ δὲ ἔργον ἀντοῦ τὰ λάσιον ῥιδ
δι δοὺς δὲ κήνᾳ δι᾽ ἴφιτον ἐν ῥύτου δαιὴν παῖδα· ὃν ξένον ἀντῶις ἐνόμισεν ὃς
φίλον μὲν πολλὴν φιλοφροσύνην ὤισας κατάπεφρασ᾽ ἀπώλεσεν·

* οὗτος ὁ λαομέδων πατὴρ ἦν πριάμου ἔσχεθεν τέρον τας ἀντῶι ποσοὶ δῶν ὃς ἀπόλ
λωνα· βουλησει δὲ διὸς δὲ ἐν ἐρῖς λόρον ἀρτύσαν τες ἀντῶι ἐς ἄλόη τ τὰ ὑτην
πες τησαν δι᾽ ἴκην:

ἀπόλλων ἡρακλῆς ποσειδῶν

ἰπποκόωντες ἐγένοντο λακεδαιμόνιος· οὗτοι δὲ τὸν πρεσβύτερον ἐξέβαλον τὸν λικυμνίον νίὸν ἐόντα μὲν ἀνεψιὸν ἑωυτῶν· ἐξ ἀναστάντες δὲ ἐπὶ τὸν τοῖσιν ἡρακλῆς πόλεμον ἐποιήσαντο καὶ ἀπέκτειναν ἐν τῆι μάχηι καὶ τὸν ὀινῆα καὶ τοὺς υἱέας δύο· ἄλκαθόον δὲ μοῦνον ἀπολειφθέντα ἐν φορίωι κεῖσθαι τῶν ἰπποκόωντος παίδων τῶν δεκατίμνης τῶν λακεδαίμονος τέρων τῶν λευσκόων:

ὁ δὲ λαομέδων τοιοῦτος ἦν οἷός ἐστι ἐναντίος τοῖσι τοιούτοισι ὃν ἐς τοῦτο ἐξεύρηται ἡρακλέα πανδαισίῃσι δεῖσαι:

ἔ. ἐπ᾽ ἄλλων ἡρακλῆς ποσειδῶν

ἰωφοίνικος μὲν χιτὼν ἀμφὶ μὲν ἰτέαι ἀμφὶ δὲ ἰτέαι
ὑσσάρδοιν ὀμφάλιον λαομέδοντι δὲ δὴ τάδε· ὠσφάλασις
ἀπόμουσ᾽ λεαυθάνδρα χρῆσσοι λιθίνοισι μὲν δὲ θλανθρέασσ
δὴ ὠυθμὸν ἰωνόσ· τυχὴν ὠαρὰ τοῦτ᾽ ὠρόνδεω τοῦ·
τὸ θλεαὶ τὰ μίουτ᾽ χλιαμοι λιοδομλισὰ τὴν τοῖ φρυ·
Ὁμηροσδὲ τὴν αὐλὴν αἰμοῦ λεαὶ χώσαι ὠαρὰ φάμφ μάμ
τοῖ ὀδυσῆ· χρύσεομ μὲν ὄμου χοῦσαν δὲ χροΐν· τὴν δὲ ἀφρο
δίτην ἀμάμονα μὲν· οἷομ ἀλόμα αὖτι θρα ὠαμὲ δομ·
ὠαραυθάμαι φρουσαν· τὴν θλεθέμι τὸν δίφρομ τοῦμοι
χοῦλια τὰ ὠρόσω· ὁ ὠασ᾽ αὐτομ φσ σιωουσίαν ἰωφά
νειαν· ὠαμύασ᾽ σὰρ ὠρὸ τούτοισ λεαὶ ἄμοισ ὠαμ
όμουσ᾽ αἰοισ λατρεύσαι θεοῦσ᾽ τορφοῖ δ᾽ ἐωσσγράφομ·
τὴν μεμδυμεῖτ᾽ ρ· τὴν δὲ μεμισσαμφιγνήφσ·
τὴν δὲ ὠοσφάσω· τὴν δ᾽ ἀργυρόστοξοσ ἀπόμομ·
ἀμφὶ ὠαραυθμυσοῖ θλυκοθέμεμ φάρμακον αὐτομ· τὴν δ᾽ ὁ
μριμόθημοσάρμοσ· ἰωὸ ὠρὸσ ἀμάμονοσ λεαὶ τὰ ἰ ἐωῖ τοῦ
τοισ· τούτοισοἰῶ φλιόσσοσ ἐωῆαι τὸν σθρω τὴν λοιὸ
ν᾽ μεοῦμ λαι ὠαυθυτ᾽ λεοῦσ τούτουσ θεοὺσ ἀνθρω ὠο ὠο
θῆσ· θλε ὠαμτὸσφσάγμ τρόωου· λεαὶ γὰρ ὁ λωλιάμοισ
θμυτοσ χρόσ· θλεμμρεοῖδὲ ὁμμροσ μαίμαὶ μριμοῦσ·
ἀφροδίτην ἰωῖ τοῖ τραῦμα τὴ ὠαρφσάμομ· ὁ ξὺ λαὶ
μέμαι χουσαμ· αὐτοῦ τὸ ὠολθμεῖσ τα τομ ἄρη· ὑπὸ
τοῦ διομήδοισ λατὰ τοῦ λυθμοῦ ὁ ὑτασμδφομδ ἡ
γούμθμοσ· ὠολθμοσμδὲ λαὶ τὴν αὐθλωαν· ὑπὸ ὀρμένου
ρ θλῶαι ζῆ· μαὶ μὲν λαὶ τομ αἰδοσμθαι· ὑπὸ λῦρα
μθούσ τοζαθλῶαι ὁμμροσ ζῆ· λαὶ τομ λιζομαιμθαν

-παμύαστο· ἰαορᾷ· λίδλιδ δ· λιαι-τλιὼ λίραμ-τλιω ζγλίαμ· ἰαο
ρᾷ· νω δ-τοῦ αἰτοῦ λιραλμβούς· ὁ αἰτὸ σ ὁ ὑτος σ-παμύαστο σ·
ὅμ-πύλαι λιμαυδόβιτλ· ⟨ωστμοσδ δ· λιαι-τὸμ λιραλμβάω-μο·⟩
-ταῦμ ἰππολιοαμτλδαῦμλιατατλὶσ χλροσ ὁ ὑπασθλιῶαι, λᾷ·
ᾷδλι-τραῦμα-ταμλιαι αἵματα ὁ ἰναρ ἰχαῦρᾷ· ὁ ἰ πολιντλ λιοι
ᾷδᾷ-θάτβροι λιαι-ταῦμα-τα μ· σλὶ-ΗΟ γὰρ αἵματος ἰχὼρ
μοᾷ-ται· ἀμᾳλλι-τοίμιω, θβρᾳ-πᾷασ· λιαι-τροφὰσ-παρᾷ
σᾷμαι τοῖσ· ἀμφοιμβυδ δᾷσ· διὸ-τρά-πβζαμ· λιαι μβθαμ·
λιαι νβλιω τασ· λιαι ⟨ωνούσ λαμ ὁ ὐλεὰ ἀφροδισίοισ χρωμέ
νοομαίνοισ· οὐδὲ-παιδο-ποιουμβύνοομ· οὐδ ἐμλιὼ ν ὑπνοω
σομτοομ ᾷ ὐθαύμα-τοι λιαι ἀμβυδδᾷσ· λιαι ᾳλίρασσ ὑπολίρχομ·
μβθλαμβυδδ· λιαι τρα-πβζλιο ὰ μίγλιο· παρὰ-τοῖσ ἀλ-θλί
ο-τλμ· ὰ-παμβρω-πουδὲ λιαι ἀνθρώμου· αὐτοσ ὁ χ ζάσ· παρὰ
ζωλιὰ ομι-τοὶ ἀρλιὰδι δι δ· ἰάομβμοσ· ἀμβροο-πᾷασμ γόνῳ
ὑμβφορᾷ-το ζαρλιοῦν· οὐδὲ λιὰμ· λιμμόφγαρ ὅ-θβοὶ σ ὰ σάραμλιὰ ομ
ὁ ἀρλιὰσ· ὁ ἄτλα τορ αὐτοῦ· τοῦ-παῖδ αμλιατασφᾶξασ· τὸμ αὐτοῦ,
μυλιτλμοσ· ὁμοιαμ αὐτοῖσ· παραπθᾷλι ὁ-τομ-τοὶδ ἐϊ· λιαμόαβ·

÷ ὁ πᾶσ ανόμοφην τονν· φή
μην ἀφιεὶσ· ἐκ λέ-τούτου
ὁ μλαν τλκ̄ νοεῖτ ῃ :-

Ὁ χ ζάσ· ὁμαμτλιὰσ· ὁ χβμιοσ· ὁ ἰλεάλιοσ· ὁμᾳλίχλοσ· ὁ-παμομ
δαίοσ· ὁ-προ τρό-παῖοσ· μαίμομδ δ· ἄδλιμοσ· ὁ αὐθάμοσ· ὁ
αἰμομοσ· ὁ αἰμόσλοσ· ὁ ἀ-παίμθρω-ποσ· ὁ μίαμοσ· ὁ φ-θορά σ·
ὁμοιχόσ· ὁ βρω-τλιοσ· αἱματό-τβ· μβν λίω ὁ-τβ· τοιοῦτοσ λίω.
ὁ τβ· αἰμοσλίω· μῶν δ· λιδλιμοιδ ὁ λιαῦσ λιαὶ οἱ μὲν θοι τὴν μὴν
ᾳλμραλιβῆαι· δραλίαμ ὁ χ ζάσ· οὐ λιᾷ λ· οὐ λιὼλιμοσ ἀλμ· οὐ
λιαῖοσ· οὐ λιαὶ ὁ σ βρω-τλιοσ· οὐχ ἁ-πα-ταμ-θβοσ· οἱ παιδ βρα
αᾷ· οὐ φιλᾷ· οὐ μαχᾷαμ· λιαί-τοι· πομαὶ λιαὶ λιαμαὶ λιαὶ μῶν
ᾷλ ᾳ ωαῦλιοσ· λιαὶ μλδασ ἀ ωρ ωσάβραμ λιαὶ σβμβμο-

÷ ἐπὶ μέλεσι· δραᾷ·
÷ ἐπὶ λιθάλαν ζενλιεν·
÷ ἐπὶ τ ἀλν λιθάλαν ἀθᾷ·
ἅ λμφὶ τρύωμ
ἐ πᾶλκμήνην.

ἰππο κόωντεσ ἐρέμε το λλ
κε δαιμόνιοσ· ὀν νῦν οἱ ἀπο
τὸν πρὸ λεγόλενοι ἰππο
κωντὶ δαι ἐφόνευσαν τ
λίκνμνιον νῖὸν οἰωνὸν ἐν
ὀνόλλτι ζωνόντα τῶι
ἡρακλεῖ· ἀναλκτῆσαν
τεσ ἐπὶ τῶι πφονεῦσθη
νῖ πάντου κύνα ἀντων· ᾧ
δὲ ἀναλκτῆσασ ἐπὶ τὸν
τοισ ὅπλα κὰ πόλεμον
ζωγκροτῆι κὰ τ ἀντῶν ᾧ
πολλ ἀναιρεῖ· ὁ τε ξάντοσ
τ χείρα ἐπλήγην· μέλιννη τῆ
ᾧ ἀλκμαν ἐνα δ· μελίννη τῆ ᾧ
ἐνφορίωνέν· θρλίκνι τῶν
ἰ ππο κόωντοσ παῖ δων τ
ἀντιλιννηστὴρ τ· δεοσκ
ρων·:

ἀκμαιότεραι· μὴ ῥᾳδίως δέ· ἀραιότεραι, καὶ πολιτικώτερα τοῦ φρυγίου μουσικοῦ λόγου· ποῦ νῦν ὁ λεγόμενος ὁ ἀετός· ποῦ δαὶ ὁ κύκνος· ποῦ δαὶ αὐτὸς ὁ Ζεύς· ἢ κέρας ἐν· μία τοῦ πτεροῦ· οὐ γὰρ δή που μὲν ἄλλως τοῖς ἐρωτικοῖς· οὐδὲ παιδικοῖς σωφρονεῖν· μνημονεύεται δὲ ὁ μῦθος μόνος· ἀπέθανεν ἡ Λήδα· ἀπέθανεν ὁ κύκνος· ἀπέθανεν ὁ ἀετός· ζήτησον τὸν Δία μὴ τὸν οὐρανὸν ἀλλὰ τὴν γῆν πολυπραγμονῶν· ὁ Κρὴς κατὰ σὲ δὴ κηρύσσεται· παρ' οἷς καὶ τέθαπται· Καλλίμαχος ἐν ὕμνοις· καὶ γὰρ τάφον ὦ ἄνα σεῖο Κρῆτες ἐτεκτήναντο· τέθνηκεν γὰρ ὁ Ζεὺς μὴ δυσφορῇς· ὡς Λήδα· ὡς ὁ κύκνος· ὡς ὁ ἀετός· ὡς ὁ ἄλλος ἐραστικός· ὡς δράκων· ἤδη δὲ καὶ αὐτοὶ φαίνονται οἱ θεοὶ δαίμονες· ἀλεόντων μέν· ὅμως δ' οὖν σωθεῖεν τὰ τῆς [illegible] τοῦ ἐθνικοῦ· οὐ γὰρ ἀπὸ δρυὸς φωνὴ λαλεῖ φάσματα· οὐδ' ἀπὸ τρίποδος· ἀλλ' ἀνδρογύνου μόσχοι· μικρὸν δὲ ὕστερον καὶ δρῦς ὄντως ἀρθήσονται· καὶ πηγαί· [illegible] μᾶσθαι, τάφυλος ἱστορῇ· φαινόμενος δὲ ἐν ἔρωσιν· τὰ κακοῖς [illegible] τὸν Ἑλλήνων [illegible]· Ἀργύννου νεὼν Ἀφροδίτης ἱδρῦσθαι· ἐπ' Ἀργύννῳ τῷ ἐρωμένῳ· Ἀρτέμιδος δέ, Ἀρκάδες· ἀπαγχομένην καλουμένην τὴν [illegible] ἐπονομάζουσιν, ὥσπερ καὶ Καλλίμαχος ἐν Αἰτίοις· καὶ Κονδυλῖτις· ἐν μὲν τῇ Κρήτῃ, ἑτέρα τις [illegible] Ἄρτεμις· ἔστι δὲ καὶ [illegible] ἄλλης Ἀρτέμιδος, ἐν τῇ [illegible] ἱερόν. ὥσπερ καὶ [illegible]: πολέμαρχος δέ, [illegible] ὁ τοῦ Ἀπόλλωνος· οἱ δ' ἐν ἀγάλματι καὶ ὁ τάφος οὐ πάνυ Ἀπόλλωνος. ἀλλὰ [illegible] τιμᾶσθαι· ἐνταῦθα Ἀπόλλωνι θύουσιν Ἠλεῖοι [illegible]·

τῆς κατὰ τὸ παλαιὸν μυθευομένης [illegible] ἀνθρωπογονίας:

τὸν τῆς Ἀργυννίου νεὼν Ἀφροδίτης ἐπικληθείσης ἀπὸ Ἀργύννη τοῦ Ἀγαμέμνονος:—

ὅτι [illegible] πόλεων· [illegible] Μιτυλήνη Ἔρεσσος [illegible]:—

ὅτι ἐν Ἤλιδι Ἀπόλλωνι [illegible] θύουσιν Ἠλεῖοι

οἱ δὲ ἀπομυΐῳ ἡρακλεῖ· καὶ πυρετῷ δὲ καὶ φόβῳ θύουσιν·
οὓς καὶ αὐτοὺς μετὰ τῶν ἀμφὶ τὸν ἡρακλέα ἐγγράφουσιν·
ἐῶ δὲ ἀργείους ἀφροδίτην τυμβωρύχον θρησκεύουσιν
ἀργεῖοι· καὶ λάκωνες· καὶ χελύτιδα δὲ ἄρτεμιν σπαρτι-
ᾶται σέβουσιν· ἐπεὶ τὸ βήττειν χελύττειν καλοῦσιν·

Οἴει ποθὲν παραγέγραπται ταῦτά σοι νομίζεσθαι, τὰ ὑφ' ἡ-
μῶν παρατιθέμενα;· οὐδὲ τοὺς σοὺς γνωρίζειν ἔοικας
συγγραφέας· οὓς ἐγὼ μάρτυρας ἐπὶ τὴν σὴν ἀπιστίαν
καλῶ· ἄθεοι χάλκεοι ὦ δείλαιοι, τὸν πάντα κενὸν ἀλη-
τὸν ὄντως κόσμον ἐμπεπληκότες· οὐχὶ μὲν τοῖς ζεὺς φαλακρὸς
ἐν ἄργει; τιμωρὸς δὲ ἄλλος ἐν κύπρῳ τιμώμενος;
οὐχὶ δὲ ἀφροδίτῃ περιβασοῖ μὲν ἐν ἀργείοις, ἑταίρᾳ δὲ
ἀθηναῖοι· καὶ καλλιπύγῳ θύουσιν συρακούσιοι, ἣν
νίκανδρος ὁ ποιητής, καλλίγλουτόν που κέκληκεν;
διόνυσον δέ· [illegible] τὸν χοιροψάλαν σικυώνιοι, τοῦτον
προσκυνοῦσιν· ἐπὶ τῶν γυναικείων τεταγμένον· τὸν διόνυ-
σον, μορίων ἔφορον αἰδοίους, τὸν ὕβρεως ὡς ἀληθῶς ἀρχη-
γόν· τοιοίδε μὲν αὐτοῖς οἱ θεοί· τοιοίδε, καὶ αὐτοί· παί-
ζοντες ἐν θεοῖς· μᾶλλον δὲ· ἐμπαίζοντες, καὶ ἐνυβρίζον-
τες ἑαυτοῖς· καὶ πόσοι κρείττους αἰγύπτιοι κω-
μηδόν, καὶ κατὰ πόλεις· τὰ ἄλογα τῶν ζώων ἐκτετι-
μηκότες· ἤπερ ἕλληνες, τοιούτους προσκυνοῦντες
θεούς·· τὰ μὲν γὰρ εἰ καὶ θηρία, ἀλλ' οὐ μοιχικά· ἀλλ' οὐ
μάχλα· παρὰ φύσιν δὲ θηρᾷ ἡδονὴν οὐδὲ ἕν·

Οἱ δὲ, ὁποῖοι τινὲς καὶ τί χρὴ λέγειν ἔτι ἀποχρώντως αὐτῶν
διεληλεγμένων· ἀλλ' οὖν γε αἱ γυναῖκες, ὧν μνήμη ἐμὴ

ἀσχηματοποιῶ ἐπιθετικῶς ταῦτα τῇ ἀφροδίτῃ·

χοιροψάλας διόνυσος ἐν σικυῶνι τιμᾶται, ἐκ βοιωτίας ὡς πολέμων ἐν τῇ πρὸς ἄτταλον ἐπιστολῇ ἐστι· μεταλαβεῖν ... τὸν χοῖρον ψάλλων ... ψάλλων· χοῖρος δὲ γυναικεῖον αἰδοῖον ὡς μαρτυρεῖ καὶ ἀριστοφάνης ἐν ἀχαρνεῦσιν λέγων χοῖρος ... κοΐ κοΐ τρώγεις ... εἶπεν κοΐ κοΐ·

ἐπὶ τῇ αἰγυπτίων θρησκείᾳ·

ἐπιθυμητικὰ κολλεῖ·

κνθ΄ λείδ τῶν σπορά-
δων νήσων·

ιθ΄ φαληρεὺς λιμήν· τ΄ λοιπ΄ δέκα τὰ πρὸ νεμέας ἡρῳκὰ ἡλιότευς ἐστὶν Ἰόλεως λιμήν· ὃς ὁνόμασθεὶς ὑπὸ τῆς τῶν νεμέων ἱερέως καὶ λιμὴν ἐν Τροιζῆνι·

κ΄ ὁ τοῦ Ὠκείου Διὸς βωμὸς ἡ ἦν τοῦ Σίνιδος·

ἐπιτύμβιοι λίθοι·

κα΄ ὁ τοῦ Ἠκείου Διὸς ἀκρωτήριον·

κβ΄ νεμέτερ·

κγ΄ συμπίπτουσι ἐς τὸ ἔσχατον·

ὀνόματα ὑπὸ πλατεῖαν ἐπὶ ἀναίρεσιν τὸ ὀπίσω ἐς αὐτοὺς ἐστράφθαι τὴν σύνοδον·

ἄμεινον ἡ φαυλότερον καὶ ἀγαθὸν θυσίαν, ἀλλ' οὐ καὶ
καὶ προσήκουσιν ἡ τῶν ὁμοεθνῶν καὶ πολιτῶν
ψυχὴ καὶ ὁ τάφος ἡμῶν. τοιοῦδε μάρτυς
Παρ' ἡμῖν, εἰ τὸ δαιμόνιον καὶ οἱ θεοὶ καὶ ἡ τῶν θεῶν
ὃ συνεορτάζομεν λέγεται· οὐδὲ φαῦλον οὐδὲ ὁμοπάτριον ἡμῖν
συμπαροικοῦσαν τὴν αἰσθησιν ἀφανίζει θάνατος· ὁ δὲ θεὸς ἡ
θεῶν καὶ τοῦτο προστάττων· ὃ σὺν αὐτοῖς καὶ ἡμᾶς
ὁρᾶν καὶ δαίμονας καὶ θεοὺς καὶ οἰκείους καὶ ἐχθροὺς ἐφ'
ἑκάστοις ἀναγκάζει· τὴν διαφθορὰν τοῦ σώματος
καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ σώματος ἀπόλυσιν· καὶ τὴν
ἀνθρώπων λειτουργίαν ἀπολαύουσαν· μνείαν τε τῶν
καθ' ἑκάστους ἐν ἑκάστοις διαλυομένων· καὶ δὴ τὰ τῶν
μισοπαιδεστέρων ἐπὶ τοῖς ἀποθανοῦσιν ἀφορμὰς δίδωσιν
μὴ προσιέναι· ὁ τοῦτο ἡ τιμὴ μᾶλλον ἀνθρώ-
πων ἢ θεῶν ἐμφορᾶσθαι φόβον· εἰ δὲ καὶ
ἐφ' οἷς ἐν ἡμῖν οἱ θεοὶ ἐπιτάττουσιν· ταῦτα ἀπο-
πλύνεσθαι τὸν ἄνθρωπον· ἀριστομένης γοῦν ὁ
Μεσσήνιος τῇ ἑβδομηκοστῇ τρίτῃ ἔτει· τρισὶν ἐλάσσοσι
τοσούτοις καὶ τοιούτοις συμβεβρῶσι τὸ μέλας·
ἐν οἷς καὶ δὶς τῷ μετὰ τὴν ἁλωσιν καὶ δεσμωτηρίῳ ἐνσχὼν
ἐφρόντιζε τὸν θάνατον· τοιοῦτος ὁ λόγος ἐπὶ τοῖς
θεοῖς, τοιαῦτα δὴ καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τοῖς
ἀπολλυμένοις, πλὴν ταῦτα ἐκείνων ἐστὶν ἀμείνω
ταύτας σοι τὰς ἀρὰς ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς
τραπείς· μόνῳ μοι ἐφρόντισε τῷ θανάτῳ
ζῶν ἀφανίσαι τὸν ἄνθρωπον,

ἐπὶ τῇ ἁλώσει τῆς Μεσσήνης
ΝΗΝΘΑΣΙΝ· ΜΑΛΛ
ΔΕΥΤΕ ΠΑΛΑΙΟΝ
ΤΗΝΔΕ ΣΕΙΝΑΝΤ
ΚΑΛΕΙΤΗΣ, ὑπὲρ
ἣν ὕστερον πά
λιν ἀκρόπολιν
ΛΑΡΙΣΑΝ ἔλεγε
τον

ὁ καὶ ἐφ' ἱστορίᾳ γράφων

÷ πλὴν ἐὰν χέρομι ἐπιτεθύσθαι· λυμαίνονται γὰρ, ἐμπιτοῦμδὸ
θύμοσ ἐστὶν· οὕτω σ' ἀμπὶ μὲν δὴ τὸν θυμὸν ἐστὶν ἀποφαίνεσθαι,
÷ ἀμφὶ δὲ ἀποφάσεως τοῖσδε· καὶ μὴ ὀμνύουσι δὲ ὀμνύουσι τιμὼν ὀμόσ
÷ ἀμ-προσαγορεύουσι δὲ οὐδὲν ἐστὶν ἀλλ· φωνὴ γὰρ οὐδὲν
τὸν παραπέμπομαι· τοῦτον δὲ τὸν βωμὸν ἐστὶν ἀπὸ
ὀμωμοσίας· τὴν ταυροποίησιν γὰρ τὸν μὲν ἀμνὸν ἀφιᾶσι τὸ
÷ ῥῆ· ὃ δὲ χοῖρος δὲ ὁ ἀγνὸς ὁσιώτατος καὶ μάριστος· τοῖσ
αὐτοῦ θύουσιν ἱματοφόροις· ὧν ὁ μὲν τὴν φρυγίδα,
ὃς δὲ μάρατος ὢν πρὸ τὴν τραγοειδουμένων· ὁ δὲ τοῖσ
ἀπὸ προπαίοις ὁμαίριος· ὃς δὲ πρόθυος ὢν τὴν χάρ τὴν
ἱταμίην ἀπορῇ· φιλαμοίνη δὲ τοῦτον ἐστὶν ἀφαίμου
μοι δαίμων· ὃς δὲ ἀπ' ὀχόσοι ἀμφὶ λόγος· οἱ δὲ οἱ δαίμο
μες· οἱ μὲν οὖν τὴν φράζομένους οἱ δὲ ὁρίαν αἱ τοὺ
÷ μὲν οἱ παρὰ τοῦ ἐπὶ μοῦ σοῦ ὁρίασ· καὶ μὲν δὲ ἐν τοῦ
τὸ παρόμενος· αὐτοῖς φάσ' αὐτοῖσ λέγ τὴν θεοὶ μὲν ἀποφάτ
τομεν· ὀνὰρ οἱ ὡς παρὰ τὸ μὲν ἀπὸ ἱερὸν γίμεν αι
ὄφρομεν· οὐδ' ἄρ τὴν δὲ, καὶ δὴ ἐν ἱερὸν δὲ τὴν θεμ
χωρίοις μᾶλλον· ἱὸν γὰρ καὶ φιλαρμονίαν ἄλλοισ ὁμοίοις
δαίμοσι· ἐν οἷς μοισ ἱὲν θυόδοισ ἀποφαίνει τοῦ ἄμ·
ἱερὸν ἱερὸν ἐν φλιμίσασ· ἄμα δὲ φόμεν ἀπὶ καὶ ἀμφρολιτὰ
σία τὴν τοιαύτην θυσίαν· τὶ δὴ οἱ ὡς ὅσοφόρτατοι· τῶν
δημοσυζοίσ ἄμοι· τὰ μὲν θηρίασ ἀπὸ φάγομεν, τὰ δὲ ἀμὴ
μερα· καὶ πῶσ ἀπὸ τὴν χόμεν, ἀρ καὶ· τὶ δὲ ἀμπὶ θύτρεσ ἀπό
μεθα· ὃ σ' δ' ὁ τὴν τὸ δρᾶμα τὰ σὶ δὲ ὧν παλίμορφοσ ἀπὸ
τὴν· οὐρθὸσ ἐμπιόνην μὲν, ἐπὶ τὸ τρόμοσ ἐμμανὲς γύα·
ἀπὶ τὰν χόρ καν· δαίμονα δ' ὃ, ὁ χθόνιόσ· καὶ ἀμ τὴν

÷ ὄντ' ἐπιγραφομένων βι
βλίων περιέχοντι τὰ ἑξῆ
ς βλίου τ' ἑλληνεπάνοδ
νόσου χῆ ἐπάνοδ ϛ·:-

÷ ὁ δὲ μ ἀφορτογράφον·

÷ φωκαέων οἱ μὲν ἕωνες φωκέω
ν καὶ τῶν ἐκ τῶν ἑξῆς
ἰωνίας·:-

÷ ὑπονοοῦντ'·:

ρίους· ἐωμεν οὖν λοιδορεῖσθαι μηδ' ἀντρόπων τινὶ καὶ μνησθῶμεν ὅτι
προσιόντες ἐκεῖ Κύρῳ οὐδεὶς πρόσθεν οὐδ' ἔπειτα
πρόσθεν· τί δ' αὖ καὶ ἀμυνόμενοι ἐκεῖ καλοὶ κἀγαθοὶ
ὀφθησόμεθα, τὸν μὲν ἀδικοῦντα τὸν δὲ οὐδὲν τοιοῦτον
ποιοῦντα, τὸν δὲ ἀμείνονα ἐπὶ βλάβῃ καὶ τὸν ἄμεινον· τοῦ δὲ
μὲν τοῦ μαστιγίου τὸν λιμὸν καὶ τὸν σίδηρον· φιλόδω
ρος ἐμοὶ ὁ φίλιππος ἀμοὶ οὐ φίλαμος· πρόδοτος δὲ τὸν ἐμὸν
τὸν φίλον καὶ τοῦ μισθοῦ ἐλπιζόμενος· οὕτω φιλόδοξος
λίαν· ἀμὴν λέγω τὸν ἐμὸν δ' ἀστοῦ ἄμεινον· ἐπὶ τὸν πυρά
οὕτω φιλοσώτης οἶδα μόνος· ὁ δὲ μὴ οὐσὶ μὴ φάσκων εἶ· ἀλλ' ὦ
φίλ' ἄμαυρον πρόσωπε καὶ ἀμυδρὸν τοῦ ἀπόλλωνος ὦ φίλε·
τὸν ἐπὶ τὸν πυρός, οἷ' ἐστὶ φρονεῖν δεδογμένον· καὶ σὺ μὲν φὼς
ὅλως, μάρτυρας δὲ τὸν ἀληθείαν· οὐδ' ὅλως ἐμοῦ, λόγους
ἄνους σε σοφοὺς τὸν πυρός· ὦ φρονεῖν τὰ τοιαῦτα τοῦ γόη
ὅλου ἐμοί· τοῖς πάθεσιν αὐτοῦ· ἀρίστους δὲ τὸν μὲν πρόσθεν
μὴ σὺν λόγῳ τὸν μισθοῦ· καὶ μικρὰ τὸ χρυσοῦν· τὰ δὲ νῦν· ὁρᾶν
ὡς μιαρόν· ἀρα οὐχὶ δαίμονας, ἀλλὰ ὄνους σοι λέγῃ· οὐ λοιδο
ρεῖσθαι σόλωνι· τοῦτον δὲ τὸν ἐμὸν ἀληθῆ μόνον ὄντα φαρμα
κὸν τὸν χρυσομίτρου τοῦτον ἐωμεν τὸν πυρός δοκεῖν σοφόν·
Ὁ θεὸς ἐώκει μοι θαυμαζειν· τί οἱ ποτε φαρμακεῖα ἀπαγ
γέλλει, οἱ πρὸς τοῖς πεφυκόσι δαίμοσιν ἀμοίρους
τὴν ψυχὴν δαίμονας ἀμοίρους τὸν ἐμὸν ἀληθῆ δαίμονας ἀμοίρους
ἐστὶ φρονεῖν ἐμοὶ· ὁ δὲ μὴ φρονῶν ἐστὶ φρονεῖν ἐμοὶ· ἀλλ' ὦ
ἀνόητε καὶ ἀμαθὲς ἐστὶ φρονεῖν ἐμοὶ· ὁ δὲ μὴ φρονῶν ἐστὶ φρονεῖν
ὑβρισμένοις καὶ ἀμοίροις ἀγαθῶν· πρὸς δὲ καὶ δυσ
παραμύθητοι πρὸς τοῖς μεμφομένοις· καὶ γὰρ δὴ καὶ ἀπὸ
χρόνου σὺ ἀθρόως ἐωλαγγθούσ· ὅσ· πρὸς τὸν μοι ὃν·

περσῶν βασιλέως
κατὰ τὸν κροῖσον λαβών·

ἐφ' ἡμῖν δὲ καὶ ἀλλως ὁ λόγος
φθείσ' ἐν πυκνὸν ἐπὶ τὸ
λέγ' ἐπὶ πυρ· ἀλλ' ὦ φίλαν
θρωπότερε τῶν κύρων λόγε·
εἰς τὸν ἐπὶ τὰ σοφὸν· ὃς
προσιὼν κεῖ λέγεται τῶν τέλ
ορα μακρὸν ἔπος·
ἐπὶ τὸν πυρὸν εἶπ' κροίσος ὦ σοφ
ηρόδοτ· ἀλλ' ἐπὶ παθήμασι
λαρίστοις ἐσόμενα, μαθήμασι
γενόμενα κατὰ τὸ μερικὸν πάθημα
δέ τε νῦν πᾶσ' ἔγνω·

ὁ
π τῶν δεισιδαιμονιδῶν
πρῶτ' εἰσηρκαμεν

μεταστίον π τὸ λεβαδίαν
ῥοιωτί· ἀποφορωνέως
τὸν ὁ πρώτου· ἐνθένδε τοὺς
τοὺς θεοὺς τοὺς νομιζομένους
εἰκόσιν οἷς δὲ ξυμφέρο
ρεῖται·

ὁ φορωνεὺς
ἀργείων ἦν
γενεσιόδεμι
ροτ κώ·

ὅτι πρεσβύτατον τῶν θεῶν τὸν ἔρωτα λέγει Ἡσίοδος· καὶ ὅτι τὸ χάος γεγονέναι λέγει Ἡσίοδος· ἤτοι μὲν πρώτιστα χάος γένετ᾽, αὐτὰρ ἔπειτα γαῖ᾽ εὐρύστερνος· ἰδὲ ἔρως.

Ἀμέλει τὸν ἔρωτα τοῦτον, ἐν τοῖς πρεσβυτάτοις τῶν θεῶν ἀ-
ναλαμβανόμενον, ἐκ μακροῦ πρότερον οὐδεὶς· πρὶν ἢ Χάρμον μει-
ράκιόν τι ἑλεῖν, καὶ βωμὸν ἱδρύσασθαι ἐν Ἀκαδημίᾳ, χαρι-
στήριον ἐπιτελοῦς γενομένης ἐπιθυμίας. καὶ τῆς
νόσου τὴν ἀσέλγειαν ἔρωτα κεκλήκασι, θεοποιοῦντες
ἀκόλαστον ἐπιθυμίαν. Ἀθηναῖοι δὲ οὐδὲ τὸν Πᾶνα
ᾔδεσαν ὅστις ἦν, πρὶν ἢ Φιλιππίδην εἰπεῖν αὐτοῖς.
Ἐκ τοσαύτης ἀρχῆς ὥσπερ ἐκ ῥίζης ἡ δεισιδαιμονία λαβοῦσα,
κακῶν ἀνοήτων γέγονε πηγή· εἶτα δὲ μὴ ἀνακοπεῖσα,
ἀλλ᾽ ἐπαυξηθεῖσα, καὶ πολλὴ δὴ ῥυεῖσα, δημιουρ-
γὸς πολλῶν καθίσταται δαιμόνων· ἑκατόμβας θύουσα
καὶ πανηγύρεις ἐπιτελοῦσα, καὶ ἀγάλματα ἀνιστᾶσα
καὶ νεὼς ἀνοικοδομοῦσα· οὓς δή, οὐδὲ γὰρ οὐδὲ τούτους
σιωπήσομαι, προσεξελέγξω δὲ καὶ αὐτούς· εὐφήμως μὲν ἀνα-
κτόρα ὀνομαζομένους, τάφους δὲ γενομένους· τουτέστι
τοὺς τάφους, νεὼς ἐπικεκλημένους. ὑμεῖς δέ, ἀλλὰ
κἂν νῦν γοῦν δεισιδαιμονίας ἐκλάθεσθε, τοὺς τάφους τιμᾶν
αἰσχυνόμενοι. ἐν τῷ νεῷ τῆς Ἀθηνᾶς, ἐν Λαρίσῃ, ἐν
τῇ ἀκροπόλει, τάφος ἐστὶν Ἀκρισίου. Ἀθήνησι δὲ
ἐν ἀκροπόλει Κέκροπος, ὥς φησιν Ἀντίοχος ἐν τῷ ἐνά-
τῳ τῶν ἱστοριῶν. τί δαὶ Ἐριχθόνιος; οὐχὶ ἐν τῷ νεῷ τῆς
Πολιάδος κεκήδευται; Ἴμμαρος δέ, ὁ Εὐμόλπου καὶ Δαεί-
ρας, οὐχὶ ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ Ἐλευσινίου, τοῦ ὑπὸ τῇ
ἀκροπόλει; αἱ δὲ Κελεοῦ θυγατέρες, οὐχὶ ἐν Ἐλευσῖνι
τετάφαται; τί σοι καταλέγω τὰς Ὑπερβορέων γυναῖ-
κας; Ὑπερόχη καὶ Λαοδίκη κέκλησθον, ἐν τῷ Ἀρτεμισίῳ

ἀντὶ τοῦ πρὶν ἢ τὸν Χάρμον ἐρασθῆναι τινὸς τοῦ ἔρωτος ἀληφθῆναι.

οὗτος ὁ Φιλιππίδης ἡμεροδρόμος ἦν, ὥς φησιν Ἡρόδοτος· εἶτα Ξέρξου ἐπιστρατεύσαντος ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, Φιλιππίδης ἀπαγγεῖλαι πορευθεὶς Λακεδαιμονίοις τὴν ἔφοδον τῶν βαρβάρων, περὶ τὸ Παρθένιον ὄρος ἑωρακέναι ἔφασκε τὸν Πᾶνα, ὃς προσειπὼν αὐτὸν καὶ ἀσκεῖν αὐτὸν ἐπέτρεψε εἰπεῖν Ἀθηναίοις τὸ ὅραμα. καὶ ὅτι σύμμαχος Ἕλλησιν ἔσοιτο. καὶ τοῦτο ἀποδεχόμενος Ἀθηναῖοι, ἐν ἀκροπόλει ἱερὸν ἱδρύσαντο. ὑπὲρ δὲ τῆς καλλιεπείας αὐτοῦ, ἐπειδὰν πολεμῶσι, ἀγῶνα ἔτι καὶ νῦν ἐπιτελοῦσιν αὐτῷ.

τῆς κιθαιρωνίας ἥρας ἐν θεσπείᾳ πρέμνον ἐκκεκομ-
μένον· καὶ τὸ τῆς σαμίας ἥρας, ὥς φησιν ἀέθλιος· πρότε-
ρον μὲν ἦν σανίς· ὕστερον δὲ ἐπὶ προκλέους ἄρχοντος ἀν-
δριαντοειδὲς ἐγένετο· ἐπεὶ δὲ ἀνθρώποις ἀπεικονίζεσθαι τὰ
ξόανα ἤρξατο, βρέτη τὴν ἐκ βροτῶν ἐπωνυμίαν ἐκαρ-
πώσατο· ἐν ῥώμῃ δὲ τὸ παλαιὸν δόρυ φησὶ γεγονέναι,
τοῦ ἄρεος τὸ ξόανον· οὐάρρων ὁ συγγραφεύς· οὐδέπω
τῶν τεχνιτῶν ἐπὶ τὴν εὐπρόσωπον ταύτην κακοτε-
χνίαν ὡρμηκότων· ἐπειδὴ δὲ ἤνθησεν ἡ τέχνη, ηὔ-
ξησεν ἡ πλάνη· ὡς μὲν οὖν τοὺς λίθους καὶ τὰ ξύλα·
καὶ συνελόντι φάναι, τὴν ὕλην ἀγάλματα ἀνδρείκελα
ἐποιήσαντο, οἷς ἐπιμορφάζετε εὐσέβειαν, συκοφαντοῦν-
τες τὴν ἀλήθειαν· ἤδη μὲν αὐτόθεν δῆλον· οὐ μὴν
ἀλλὰ καὶ ἀποδείξεως ὡς τῆς ἐπιδεομένου τούτου
οὐ παραλειπτέον· τὸν μὲν οὖν ὀλυμπίασι δία καὶ
τὴν ἀθήνησι πολιάδα, ἐκ χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντος
κατασκευάσαι φειδίαν, παντί που σαφές· τὸ δὲ ἐν σά-
μῳ τῆς ἥρας ξόανον, σμίλιδι τῷ εὐκλείδου πεποιῆ-
σθαι ὀλύμπιχος ἐν σαμιακοῖς ἱστορεῖ· μὴ οὖν ἀμφίβαλ-
λε εἰ τῶν σεμνῶν ἀθήνησι καλουμένων θεῶν, τὰς
μὲν δύο σκόπας ἐποίησεν, ἐκ τοῦ καλουμένου λυχνέως
λίθου· κάλως δὲ τὴν μέσην αὐταῖν ἱστοροῦντα ἔχουσι
πολέμωνα δεικνύναι ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν πρὸς τίμαιον·
μηδ' ἐνδοιάσῃς εἰ τὰ ἐν πατάροις τῆς λυκίας ἀγάλματα, διὸς καὶ
ἀπόλλωνος· φειδίας πάλιν εἰργάσατο ταῦτα τὰ ἀγάλματα. κα-
θάπερ τοὺς λέοντας, τοὺς σὺν αὐτοῖς ἀνακειμένους

[illegible]

διὰ τὸ βροτοῖς ἀπεικονίζεσθαι

ἀνθρώπων μορφαῖς ἀπεικαζόμενα

περὶ τοῦ ὀλυμπίου διὸς καὶ τῆς πολιάδος ἀθηνᾶς

περὶ τοῦ ἐν σάμῳ τῆς ἥρας ξοάνου

εὐμενίδων ἤτοι ἐριννύων

ὅπως ὁ σκόπας ἀγαλματοποιὸς ἐπίσημος ἐγένετο

ὁ ποιῶν ἀνδριάντας ποιοῦ

καὶ οἱ τῶν ... (?)

χρῖται ἐσθῆμα οὐργάμμε τὴν καὶ τὴν μίτρην. ῥίγλιμα
ναὶ χρυσοῦ λίνα αὐτοῦ. καὶ ἀργυροῦ. χαλκοῦ. καὶ σιδήρου. ξ
μολίβδου. πρόσδ. καὶ καστίτερου. μὴ δαμῶς ἀμφιπλαν.
ἐμβάλῃ οὐδὲ ξύσ. ἀπὸ φέρου καὶ αἱ μα τὶ του θρώσματα.
σμαράγδους τε ἀμέθυστου καὶ το ποδίου. βασάνου ὧν τὰ πάντα ξ
ἀμαμέξας χρῶς θαι ὧν δὲ καὶ χαρτὶ μὲ βλάπτοι τὸ
χρώματος ἀφάσματος καὶ τοῖς βιβλίοις ὅσιρίδος καὶ τοῦ
ἀπολυσθέντος ὑπὸ βλαμμένοι φαρμάκοις φυράσας
τὰ τῶν αἰγυπτίων λευκῷ τὸν ἄρα τὸν ψιμύθιου καὶ τοῦμολ.
αἱμίγνυται τῶν λοιπῶν μίαν τὸ λιθάσας καὶ τὸν βί
τὸ τὰ φλιὸ δλιμουργίαν. οὐδὲν ἀπὸ τὸ βοσίριδος
καὶ ἀπολυσθέντος. ὁσίρατος. καὶ μὴ δὲ ἀλλομένοι
γένται ὁλίγου δάμ καὶ παρ βλλοι οὐ μασμένος τὸ
λιβυ θοῦ. ὁ μασι λάσ ὁρωμαίων. τὸν βρόμον μὲν φέρ
ον τὸν φοδραυνόμενον ἀμπέλων. ὃν ἀμέβρωσαν ὑποσσ.
ὅσ γαυμὶδ λιὸ ζάσ. οἱ γὰρ λοιὰ ὑδραὶ δίασ ἐπὶ
θαμίαι φόμενοι λέγουσαι. καὶ μύλιτας ἐβραὶς τὰ σαμπέλ
ου προσλαμβάνοι μὲν ἀμοιγνῶ. ἄσ. ἀλφάσ λίνοι ἀπο. ὁ
ὠαγρυπνιόσασ βραστὸν. τὶ μοι θοῦ λατα λάζ. τὸν
πορφύραν τὴν μελαμφόν. τὶ δαὶ καὶ ὄσυσιν θρῖνα
σθαι προσέχασ. τὶ δαὶ καὶ τὸ λιάμμοσ αὐτοῦ δὲ λληλῖν
ἀλφοῦ δὲ τὸ λιάμμοσ. ὃ μφιβληστρον ἀμφιβλήσ.

ΠΑΝΤΙΝΟΥ.

ἄλλη τυραμφιόσιον αὐθ τοῦ λιάμμοσ. μὲν δὲ ἐμπορίσιον
ἀρτοῦσι τοῖσ θοῦσι. τὴν πίρινον ἀπὸ λεπτοῦ ἱμαλίνε
λαβόν. καὶ λάσ τοῦ λιάμμου γόμου. μὲν τὸ ῥαμνοσ.
θλάσθρου μέμα τοσ. τὸ τὸ θουμοφίσσ τὸ λιάμμοσ

ἐσσ-θοῦ· λειᾳ τὸ ἁμιᾶσαι· θυροφορῆι ἑαυτοῦ· ἡνα ἀὸ σάμα οὐλόεν
ἐμερίζουσιν· τὶ προσλειμοῦσιν ἀὸ σ-θοὸν· ἡδὲ ἀμοιβλιαδεσσ· ἡ
δὲ ἀμοιβλιοδεσσα αὖτοὺς ἀμείψασα· τὶ τοῦτο νοῆσαι· θυρα
ροῦσ· φα μὰν οἱ δὲ τὰ μὲν ἁλιεατορ-θάματα τῆι τύχηι
φατι-θέμεν· καὶ ταῦτ' ὠμὰ τὰ μὲν οἱ ὁμῶς οἱ σ-θοὶ φθορ
τὸ· ἡ τοῖς ἱερὰ μαντεύεται αὐτῶν· ἀ ἰοῦμεν σ-θοὶ· τὸ μὲν ἀφ
θαρῆναι μάλιστα τῆι θεῶι· ἀμμὲν γὰρ ἁμαυσθῆναι, εἰ θοὶ·
καὶ ξύλοι· καὶ χρυσίοι· καὶ ἀργυρίοι· οὕτω τὰ οἷα μὲν ἐ· οὐκ ἐ
σιν· οἰχάμενος· οὐλεατῶν· οὐ· ἅδε δὲ τὰ μὲν ὁμῶς καὶ τὰ φό
μενοι θυμεθλαίομεν· ἀμφοῦ δὲ τὰ μὲν· οὐχ ὑμερθεν·
τὰ δὲ καὶ ναυτοσάλῳ ἀτὶ μὲ-θεν ἀϊσσόντα ἀ ἀάμματα·
καὶ ὁ-ποσσ' ἂν σ-θέφασαι τὰ ἁμαυσθῆναι· ἀπορέμεν ἔωσι
μοι· καὶ κατθέμεν τοῦσ-πλαμωμένους· τῆι· ἁμοίασ· ἀὸ σ
δάλαιου· ἡ ἀὲ καὶ τὰ μάτ' ἀὸ μεσσόμενον· ἀλλ' ἀὸ σάσασ· ἀ ἡ τὰ
αὐσθήσῃ· ὅ σ-περ ἄρα καὶ καίμεναι· καὶ ὅσα διὰ τῆν σ-πρὸ
τὸν γόμ' ἐσσο· ἀὲ τὸ ἀμ' ἀπολιαυθάμβαι· καὶ ἀπορροὶ
σπάλαι ἐσ· καὶ ἡ μεγάλη· λίνῳ φυσίμου μέ καμδρος· τὰ φλίνθο
σμερδαλέον· ἀμμάβ· ἀμέμουσοι· τὰ μεσσόπαν· καὶ τὰ μ'
ἀγάλματα· τὰ δὲ μόνα μεσσόπαν· ἡ ουσι μὲν γὰρ αἰσθησιν μέν γὸ
τὰ μὲν φθορὰ ἡ ἀὴ· ἀλεύατ' ἀλλέλων· εἰ ἀὲ καὶ λέων· εἰ τὰ λέων ἀφ' ἀγοῦ
Σαυτὶ ἰόσφρησ· εἰ τὰ λιμνάσ· τὰ δὲ· οὐδὲ μὰ σ' ἀισθάνεσσ
μεσσόπαν τὰ ἀάμματα· ἀσσὰ δὲ ἀτὶ τὰ μὲν τὰ ἰόμενα· ὅσα οὐδὲ ὁρᾶσθ'
ἡ· οὔτε ἀλεύων· οὔτε μεν ὠφελέων· ἰόμεν καὶ τὸ τὰ μὲν ἀτρεκὲς ἐμμεν·
ἀμμὰν ζῆν· καὶ αὔξεσθαι· πρόσσω καὶ τῆι σθλέων ἐμπά·
χη· τὰ δὲ ἀάμματα· ἀργὰ· ἀπρακτα· ἀμ' αἰσθησιν· προσδέ
ται· καὶ προσκαθῆσθαι· καὶ προσωλίγεσθαι· χαμάδαι· ἡμᾶσθαι·

ΕΙΣΟΣΕΟΠΙΖΩΙΟΝ ὅΠΕΡΕΚ
ΓΕΝΗΤΗΣ ΕΣΤΙΤΥΦΛΟΝ· ΚΑ
ΧΕΙΤΑΙ ΔΕΙΚΑΣΠΑΛΑΞ·—

περίβλεπτος· περιζόβας· χλύβδας· καβλινομβδλιναμαμαξιλιζου
λμοιάγαμμα το ποιοὶ τλιοοιλιάσοιξιαάμτο φύαλίοσο, ἔπαὶ
τιὸ τζμλιο· προσλωμ ζμαμα ἀφ το μτο· προσλωμ ου σλμδὲ
οἱ θο ποιοὶ ὀνθοὺς λαὶ δαίμονας· λατάβ αἰσθλοὶ μ τλὼ δ
μλὼ μλὼ δὲ· λαὶ τζμλιωπαὶ ἀάλμασιν· ὁ πορ ἄαὶ μ· ἄαὶ μ γὰρ
ὁ σαμλυθαὸσ τὸ ἄαλμα· ὑ μλμβλιφὰι· τζνί του χλρίμβμορ
φαμβμλ· λιμὶμ δὲ· ὑιχὶλμο αἰσθυτλὸσ αἰσθλυτόμ· μολυτὸμ
δὲ ὸ ἄαλμα ἄαὶ μ· μολυτὸμ· οὐ λαὶ σθλυτόμ ἄαὶ τὸ ἄαλμα, ὁ θσ·
ὁμόμοσ ὁμτοσ θοσ· λαὶ δλὶ ὲμπαλμ, ὲμφάνταὶ σ που τὰμ σ
πορι φάσθαι μ, οἱ δλοὶ δαίμονδσ· οἱ τὰν μὶ θαμ προσλωμ λυτὰμ·
ὲργαι μαθόμτο, ἀμαίσθλυτομ ὑ μλω μλὶ σλὶ μ· αὐτλὸ λίαν ὸ
μβμοι τλὸ χρόνοσ, ἀπόλλυ μαι ὑπὸ δλοὶ δαιμονίασ· λατὰ
φρομοῦτοδὲ ὁμοσ τὰν ἄαλμάτομ· φάν σθαι δὲ μὶ μου μὸ
μβμοι αὐτὸν ὁ λοσμ πορι φρομοῦτο· ὲμὲ χομαι γὰρ ἑαυτοῦ
τὸν θεὸν· οἱ σὶ δὲ λὶ τὰ ἄαλμάτα ἐσι πορ φέρειν· δ τομύ

Cl© μβμ γὰρ ὁ τύραμμοσ, ὁμθοπλροσ· θοιμάτιομ τὸ χρύσεομ
πορι βλόμβμοσ τοῦ δ ιοσ θμσὶ λιβλίαι· προσ ὸ ξ θμ αὐτοῖ, ὲρθοῦμ
πορι τθέλων αι χαριζόμ ασ φλίσασ· τοῦτο ἄμφ μομ ἄαμ τοῦ
χρυσίου· λαὶ θρόυσ· λεου φόρομ· λαὶ λιρύους· ἀλθαμόρομ·
αμπλοχοσ δὲ ὁ μυχιλίλιωσ· φ πορούμβμοσ χλιμάτομ· τοῦ
δ ιοσ τὸ ἄαλμα τὸ χρυσοῦ, πορ θλιαὶ δ θλιασ λυχάμ τὸ
μάλθοσ ὁμ· προσ ὸ ξ ὸ χομάσαι· λαὶ τλὸ ἄμλο, τλὸ
ἀτλιμο τόρασ· ἐμλὸ ἄαλμα παρ απολλίσι ομ ὁμάμοι,
πολάσι σλιχρυσομῶμ ομ, ἀμαυθάμαι πάλιν· αὐ δὲ χθι
ὁ ιμόσ, λαὶ τὸν ὁρμθοπτὰ πολάσαι· λατοχάιρου σ ἐμ αὐτοῦ
τὸν ἄαλμάτομ ἀ ποδόμ ομ αι· οὐ δὲν φρομτίσαμτα·

Π. ΔΙΟΝΥΣΙΤΟΥ ΣΙΣΕΛΛΥ
ΤΥΡΑΝΝΟΣ. ΟΣ ΤΟ ΧΡΥΣΕΟΝ
ΙΜΑΤΙΟΝ ΠΕΡΙΕΒΑΛΕΤΟ ΣΤΗΛΗΣ·

Π. ΑΝΤΙΟΠΟΥ ΣΥΡΙΑΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.
ΟΣ ΔΟΞΑΣ ΤΑΛΛΑ ΜΑΧΡΥΣΙΝ
ΤΗΝ ΧΛΑΜΥΔΑ ΕΠΕΤΕΙΧΙΣΑΣ ΕΙΣ ΝΙΚΗΝ
ΜΕΤΕΜΑΕΙΨΕΝ·

ἐπὶ λαῦρος τοῦ ἀργονοπολ ἱερὸν ἀπόλλωνος:-
πόλις ἀθηναίοις τιμᾶται ἡ ἡ πολιοῦχον λέγουσιν ἱδρυμένην ἐν τῇ ἀκροπόλει:-

οὔτε ὁ λήμνιος οὐδ᾽ ἴος. οὔτε ἐστὶ δαυρίου ἀσκληπιοῦ. οὐδὲ μὴν
ἀθηνᾶς πολιάδος. καὶ σαράπιδος αἰγύπτιοι παρ᾽ ὧν οὐδὲ
αὐτῶν τὴν ἀρχαιότητα τῶν ἀγαλμάτων εἰ μὴ μανθάνειν ἔξεστι. ἀλ-
λ᾽ οἳ μὲν καινουργοί τινες. καὶ πολέμιοι ἐστὶ θέμενοι οἱ δ᾽ ἄ-
χρι κερδῶν ἐσύλησαν τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ἀναθήματα σύλη-
σαν. καὶ καὶ αὐτὰ χωνεύσαντες τὰ ἀγάλματα. καὶ ὁ καμβύσο
τις, καὶ δαρεῖος. καὶ ἄλλος μαινόμενος τοιαῦτα ἄττα ἐπεχεί-
ρησαν. καὶ ὁ τὸν αἰγύπτιον ἀπέκτεινεν ἄπιν, γελῶμεν,
ὅτι τὸν θεὸν ἀπέκτεινεν αὐτῶν. ἀγανακτῶ δὲ ὁ κέρδους
χάριν ἐστὶ λυμηνεῖς. ἐκεῖνον οὖν ἐλεήσομαι ὁ τῆς δὲ τῆς
καινουργίας πλεονεξίας ἔργα. οὐχὶ δὲ ἀδρανείας
τοὺς δαίμονας ἐλέγχων νομίζων. ἀλλ᾽ οὔτε τὸ πῦρ, καὶ οἷς
σμοὶ κερδαλέοι. οὐδὲ μὴν φοβοῦνται. καὶ διὸ τοιαῦται
οὗτοι δαίμονας. οὐ τὰ ἀγάλματα. οὐ μᾶλλον. καὶ τὰς ἐλπί-
δας τὰς παρὰ τοῖς αἰγυπτίοις σεβομένας. τὰ κνώ-
ματα. οἶδα ἄρα πῦρ ἐλέγχει κἄν. καὶ διὰ δαιμονίας
ἰατικὸν ὁ κούφη παύεσθαι τῆς ἀνοίας. φαντασίας δὲ
τὸ πῦρ. τοῦτο τὸ πῦρ καὶ τὸν ἐν ἄργει νεὼν σὺν καὶ
τῇ ἱερείᾳ κατέφλεξεν χρυσίδι. καὶ τὸν ἐν ἐφέσῳ
τῆς ἀρτέμιδος δεύτερον μετὰ ἀμαζόνας. καὶ τὸ ἐν ῥώ-
μῃ καπιτώλιον ἐστὶ νενέμηται πολλάκις. οὐκ ἀπέ-
χετο δὲ οὐδὲ τὸ ἐν ἀλεξανδρέων πόλει σαράπιδος ἱεροῦ.
ἀθηναίοις γὰρ τοῦ διονύσου τοῦ ἐλευθερέως. κατήρ-
ξε τὸν νεὼν. καὶ τὸν ἐν δελφοῖς τοῦ ἀπόλλωνος πρό-
τερον ἥρπασεν θύελλα. ἐπεχείρησεν καὶ αὐτὸ τὸ πῦρ σω-
φρονοῦν. τοῦτό σοι προοίμιον ἐστὶ δεικνύντα ἂν ἰσχύς

ἔθνος σκυθικὸν ἀνδρεῖον ἀνδρῶδες καὶ προσοικοῦν τοῖς κόλχοις:-

τοῦ ἐν ταῖς ἐλευθέραις τιμωμένου τόπος δὲ τῆς βοιωτίας ὄντες:-

ται τὸ ὑπέρ· οἱ δὲ τῶν ἀγαλμάτων δημιουργοὶ οὐδ' ὅσον τοὺς ἰδίους ὑμῶν
τοῖς εὖ φρονοῦσι, τοὺς ἰδίους καταφρονεῖν· ὁ μὲν γὰρ Ἀθηναῖος
Φειδίας, ἐπὶ τῷ δακτύλῳ τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου ἐπιγρά-
ψας· Παντάρκης καλός· οὐ γὰρ καλὸς αὐτῷ ὁ Ζεύς, ἀλλ' ὁ
ἐρώμενος ἦν· ὁ Πραξιτέλης δέ, ὡς Ποσείδιππος ἐν τῷ
περὶ Κνιδίου διασαφεῖ, τὸ τῆς Ἀφροδίτης ἄγαλμα τῆς
Κνιδίας κατασκευάζων, τῷ Κρατίνης τῆς ἐρωμένης
εἴδει παραπλήσιον ἐποίησεν αὐτό, ἵν' ἔχοιεν οἱ δείλαιοι
τὴν Πραξιτέλους ἐρωμένην προσκυνεῖν· Φρύνη δὲ ὅτ' ἤ-
κμαζεν ἡ ἑταίρα ἡ Θεσπική, οἱ ζωγράφοι πάντες
τὰς Ἀφροδίτης εἰκόνας, πρὸς τὸ κάλλος ἀπεμιμοῦντο
Φρύνης· ὥσπερ αὖ καὶ οἱ λιθοξόοι τοὺς Ἑρμᾶς Ἀθήνησι
πρὸς Ἀλκιβιάδην ἀπείκαζον· λοιπὸν τῆς σῆς κρίσε-
ως τὸ ἔργον, ἔξεστί σοι εἰ βούλει καὶ τὰς ἑταίρας προσκυ-
νεῖν· ἐντεῦθεν οἶμαι κινηθέντες, οἱ βασιλεῖς οἱ παλαιοί·
καταφρονοῦντες τῶν μύθων τούτων, ἀναίδην δι' ἀπὸ ξάν-
θρώπων ἀλλ' ἦν [illegible] αὐτούς, θεοὺς ἀνηγόρευον·
ταύτῃ καὶ λέγουσι διὰ τὴν δόξαν ἀπαθανατίσθαι δι-
δάσκοντες. Κήυξ μέν, ὁ Αἰόλου, Ζῆνα· ὑπὸ τῆς Ἀλκυόνης
τῆς γυναικός· Ἀλκυόνη δὲ αὖθις· ὑπὸ τοῦ ἀνδρός, Ἥρα
προσαγορευομένη· Πτολεμαῖος δὲ ὁ τέταρτος Διόνυσος
ἐκαλεῖτο· καὶ Μιθριδάτης ὁ Ποντικὸς Διόνυσος καὶ αὐτὸς
ἐβούλετο δὲ καὶ Ἀλέξανδρος, Ἄμμωνος υἱὸς εἶναι δοκεῖν·
καὶ κερασφόρος ἀναπλάττεσθαι πρὸς τῶν ἀγαλματο-
ποιῶν, τὸ καλὸν ἀνθρώπου πρόσωπον ὑβρίσαι σπεύδων κέρατι·
καὶ οὐ βασιλεῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ ἰδιῶται, σφᾶς

+ τῆς Κνιδίας τὸν Φειδίαν [illegible] ἐποίησεν [illegible] φασι τὸ Φρύνης [illegible] ἑταίρας ἐρωμένην τὴν Ἀφροδίτην διαγλύψαι

ἄλλοι [illegible] Παντάρκης καλός· [illegible] Φειδίαν λέγει

Κρατίνη ἑταίρα [illegible] Θεσπιῶν [illegible]

Ἀλκιβιάδης Ἀθηναίων στρατηγὸς ἀνὴρ ἀστεῖος τῷ κάλλει [illegible] ἐκ [illegible] γυναικ[illegible]

βασιλεὺς [illegible]

προσληφρίαις, σφὰς αὐτοὺς ἀθεμίτως· ἀσυνθέτως ἀτιμοῦσι
τροὺς ἄλλους ἐπιδεικνύμενοι· τίνες δή ποτε καὶ
ἐξ ἀρχῆς γραμματικοὶ ἦσαν τὴν ἐπὶ τιμῶν γλῶσσαν
ὡς ἱστορεῖ Ἀρίστιππος ὁ Καλλιμήδους· αὐτὸν μὲν καταλιμπάνειν
λέγειν· τί δεῖ καὶ μακρολογεῖν περὶ τοῦ τὸν νοῦν ἐπὶ
κατὰ τοὺς ἀληθεῖς ἄνδρας μόνους χρῆναι τὸ ἑρμηνεῖον προσλη
ρᾶδιον ἐπιλαμβάνεσθαι· καὶ τὴν ἀπολλῶνος τοῦ ἑρμοῦ διάφορον ὡς
αὐτὸν μαρτυρεῖ· ὁ πουπλιος καὶ ὅλως ἅπαν τὸ μὴ καὶ πάσας ἀπὸ
δρομικὰς ἀφὴν ἐποδύεσθαι· ἐξ ἀντιβολίζουσιν τὸν σεμνύ
νουσι τὸν σωφρονεῖν τὰ μὲν θεῖα ἴσως θεοὺς ἀφροσύνη
ζοντας ἑαυτοὺς ἐποδέχεσθαι· καὶ τὰ ληφιζό
μενοι τὰ μὲν ἑαυτοῖς ἐπορέγουσι· μνώμενοι τὸν μὲν
δοῦναι, τὸν δὲ ἀποδόμενον· τὸν δὲ ἀμύητον σοφίλιππον ἐμνώμενον
σαρνάζουσι δὲ οὕτως· προσλιμάζειν· τὸν τὴν ἀλλήματος
τον· καὶ τὸ σιβύλλειν ἀποδιφασιάζειν ὀξέως τὸν
φθαλμόν· ἀνθ' ὁδοῦ δὲ λιμένα τρίοδον καὶ αὐτὸν γὰρ
ρέοντα· καὶ ἑρμαῖον ἀποδύειν τοὺς πουγκίους ἀθ·
φοὶ ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἑρμοῦ καὶ δι' ἑρμείου· ἀφ' ἑρμείου δὲ
παρὰ τοῦ· καὶ γάμος ἐπὶ ἀθλιωτάτῳ αὐτοῖς ὁ τὴν ἀθλιῶ
λίνειν ἐπιζητῶ· ὁ δὲ λιμὸν δὲ ἐπὶ ἐπορεύσατο τὸ ἅλμα
μα, γλίσχρα μὴ δυνάμενος· καὶ μὴν δὲ λιμὸν ἐπὶ ἀφορᾶν ἔχον·
φοῦ ἱερόν· μὴ γὰρ λίνῳ φ· καὶ τοῖς τὸν ἀθλιωτάτῳ ἐμβύρατο
παροῖ· τὴν παλαιὰν παρθένον τὰ τὸν μῦθον ἐπὶ δὲ
λιμὸν ἐπὶ ἀφορᾶν ἔχον· οὐ μὴ δὲ ἴσον τοῖς μὴ ἐπὶ δὲ ἴσον
μι, ἀποπλανᾶσθαι ἐπὶ τὸ μὴ ἅπτεσθαι τὸ ἑαυτοῦ· ἐπὶ δὲ ἴσον μὴ
οὕτως· ἐπὶ γραφὴν ἀφ' ἑκάστου τοῖς μὴ λήμασι τοῖς ἑαυτοῦ

÷ Τὴν μακεδονὶ πόλιν

÷ κυνοσαργοστυλησὶ ἀττικῆς·

÷ Ὁ δὲ ἐπὶ τριάκοντα βασιλεύσας
μετὰ ἀρχιδάμου ἐπὶ ἔτη δέκα ἐπὶ
ἐνιαυτὸν τὸν δὲ εἰσβαλὼν
ἀθηναίων τὴν ἀθηναίων φθο
ρᾶς ἕνεκα ἐπὶ τὸν ἰσθμὸν

÷ ἀντὶ ἐστὶν ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῆς ἀττι
κῆς μετὰ ἀρμοδίου καὶ ἀριστογεί
τονος προσηγορεύθησαν τοῖς
βρέφεσιν ὀνομασθεῖσιν ἀπὸ
τῶν οἰκείων παίδων ἀπὸ
λειπανέφονα κατὰ τῶν ἀλ
λοτρίων οἰστρουμένην φθό
νῳ πολλῷ·

τόδε τὸ θέλγητρον. Ἴακχος τόδε Σίμων τὸ μάταιον τοῖσι θεοῖσιν.
ἴσον ἐποίησεν. μοῖραν κατάφθιμον.
ἔρρε Ἴακχε. καὶ δείλαιε κόλιμβε, τὼ σὰ μιμήλω πλάνω. ἔρρε
καὶ σύ τοι μέλι πᾶσι καὶ ἄκαστε. μὴ θεμιστοῦχον ὄθεο μανθανέτω.
χρησμὸς οὗτος ἄλλῳ Ἴακχος· μοῖρα μὲν αὐτῷ· οἱ προσιόντες
μὴ μοι παρ' ἐμοὶ μὲν οἱ γθονόμενοι πόδε· ἢ τὰ μὲν ἵπποι τεθμαῖσιν·
τὰ μιμήλω δὲ αὐτοῦς· ὁ μὲν θοὸς ἵππαι ὁ χρόμος· φιλέᾳ γὰρ πόδας·
τὰ μὲν παρόντα σωτηρίαν καταφρονέοντα· τὰ δὲ παρόντα
μιμεῖται, τοὔναρ αὐτίκα δ' ἐλέγχου μεφορισμένα· χρόμος φίλος
ἵππαι τιμᾶσθαι τοῖς πλάσμασι· καὶ τὰ μὲν ἄπωλέσθαι.
τὰ δὲ καὶ θαυμάζεσθαι· αὐτίκα γοῦν οἱ παλαιοὶ μὲν ἥρωες
τοῖς πολλοῖς τὸν πλάνον χρόμον ἐθαυμάζομεν· τοῖς
ἔπειτα νομίζομεν θεοί· νῦν δ' ἐμὲ μὲν δὴ αὐτὰ
μόνα τὰ μαθήματα· αἱ παγκάρφεις· δόμοι καὶ τράπεζαι·
καὶ δάλιρύσμασι θεοί· οἱ μὲν ἵπποι· ὁ δὲ μοι ἵππος· ὁ δὲ μοι ἵππος ἀρτιδόμας φίλε
τατοῦ ἀνδρός· μοῖρ' ἐπωτατρόμενοι τὰ δαιδαλωθῆναι·
μεμιάσθαι τὸ θέλγητρον τοῦδε τοῖς καὶ οἷς ἐμὲ μὲν δὴ ἄσαρ
πλάσμα· οἱ μὲν ἔρρειν μεμιγμένοι· ἢ δαιμονίῳ ἄλλῳ τοῦσ
αὐτοῖς καὶ δαίμοσιν ἐμὲ δ' αὐτοῖς μεμιγμένοι· ἔοικε
τῶν ἀθλίων αὖ αὐτῶν καὶ τοὺς ἄλλους θεούς, καλέσαι
τὰ μέσα δ' ἐμέρος δαίμοσιν προσηνόρασθαι· ἰδοὺ γὰρ
ἀνθρώπους δαίμασι δαίμοσι καὶ μόχλοις δεῖσθαι δαίμοσιν
ἄλλοις· ἀσφαλῶς θεοὶ τοὺς δ' ἄλλους δαίμονας οἱ
μεμάθηκε πάντα τὰ ἀπαθανατίζοντα, πρὸς πάν
τοῦτο μολογούμενα· μή μοι καὶ δῆτα καὶ τοῦτο περὶ θεοῦ·
περὶ τοῦ τάφους καὶ τὰ μιμήματα καὶ μὴ δούμενα περὶ

† ἐξέσται τοῖς θεοῖς

* Ἰησοῦ ὄντος ἐγένετο τῶν παλαιῶν σοφῶν ἕνα λίαν θεοῦ σπουδαῖον νομίζεσθαι δαιμόνιον ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων.

ἀϊδδὴ καὶ ποφάγομαι ἀμυδρῶς· ὁμοφδὴ φ αὐτάσμασιν
αὐθ' ἡμῶν οἱ θεοί, τὰ ᾧ δῶρα· αἱ σὴ αἱ· καὶ πρὸ αὐτοῖς· χω
καὶ θυέμεναι, καὶ ρυσαὶ· παρ αὐχὼ πω ὁ φ θαλμῶν· ἀϊλὴ
ταὶ αἱ θεροί τον μάλλον· ἐμ διὸς θυγατέρ ω· ὃ ἄθμια δολέμ
χαριζόμεσ φάγμαι τὸν ἔπορμαι· πω ὃ σὰ ὲν δίκασ οἱ ἄμοι
παρ ἀ τοῦ διὸς ἀι πίσομαι τὴν ἀντιθεμίαν· ἴν ὁ υ δ' αὐτοὶ
παρ αὐχὴν ἐχυσθμοῖ μοι, τὴν αὐτὸ πλυτος· τὴν ἀλυρὰ
τομοῦσ ίαν· τὸ ἴσον γὲ φ' ἡμῖν ἀτορύσσε· καὶ τὸ αὐ
χε αὐτον θυέμεν· καὶ τὸ ἄλον· τοῖσ τάφοισ ἐωι κεχο
μαι τε· τὴν ἀμυθὸν σόμεσ σοῦσ ίαν· συλλίσαμ τὸ
ὰ ζομ· τί δὴ οἷν τα ὐτοῦ θεοῦ, τοῖσ ὑμθοῖσ· πρόσθυ μα
θνῆρα· τί δ' αἰ κατα λεπτόμεσ τὸ μοῦμον· τὴν γλῶν
τὴν μίλιατε· τί δ' ἄμμε χρυσὸσ· ἠ ἀργυροσ· ἠ ἀδάμασ·
ἠ σίδηροσ· ἠ χαλκὸσ· ἠ ἐλέφασ· ἠ λίθοι τίμιοι· οἰχὶ
μὴ τε, καὶ θυγάτηρ; οἰχὶ δὲ μὲ τρὸσ ἑλεγαντίη
γλῶσ· τα ὐτα ἄρτα ταῦτα, ὁ ἔα ὐρὰν ὸσ· τί δ' ἠ οἷν ἀ μάρταν
καὶ μεθυόφρονα· πάμπαν γὰρ δὴ ἔωαν αλίτομαι, τὸν
πρόσθυμον μ' ἀσφαλέμεν τὸ πω ὰ ταύδαφ ὸ.
κατ ὀύρατε τὴν ἀ ὰλυφαν· χθομίουσ ἰμὶ μὰν αὖ τὰ
τομτε θεούσ· καὶ τὰν ἐθμίτα ταῦτα πρὸ τοῦ ἀφ
μίτουμ ζόμτε θῦ· καθυπέρ αι πρὸ πω ὰ ὸ μάτε·
χόφαι· καλὸν ὁ πάριον λίθοσ· ἀμ ὶ οὐδ ἔωα πω ὸ σφδὸν·
καλὸν ὀ ἐ ὲφαν· ἀμ ὶ οὐδ ἔωα ὁ λύμπιον· ἐμ δὲ λὸν
ἀ ὲ πω τὸ λὶ ἰμὴ τὴν τ ὰχύν· ὁ δ' δὲ ἀμ ὲμ δὲ λὸν
πρὸ λὶ λ θεμ λὶ τ ὰχυ· πρὸ ὲ μυθύμεναι τὸ χλῖμα·
λὶ ἰμὴ, καὶ τὸ πλούσιον τὴν οὐσίαν· πρὸ σμὲν τὸ μὲν

κεκόφρονες.

ἐπὶ ληνλεν κὸς ξ

δοσάμμον· μόγαδ δακτύλιον γλύφαι σφενδόνην·
χρυσόδετο τὸ ἄμμεσον· ξύλο μόδιν· λίθοσ δαν· γλυκόδιν· δαν
ἄμα θυμολόσιο μορφὴν ἀποτύχοι τοῦ προσλαιοῦσ·
γλῶδε ζῷο, πατὴρ ἰσαρροσίων ζυγὸν ἐμβεβλῆλιαι· οἰγάρμοι
θυμὸσ θεμοῖ φάσαι πο τοῖο ἀστυχίο· ταὸ τλῆ τυχὸν
θεοῖδαο· ἦ τδόμοιω, ὅσσον μάλ' ἀναίτατοι τοῦ ἄμαρ
μάτων· ὅσσιλέων λι πλάγλι λιάλι τλὸ πρὸ τδοσθιάχδαι·
ὄφα πομβμαλιται γὰρ πάντ λιαφάσ, τὰ δ' ἄλλη τοῦ
ἀμάματοσ· τλὼ δ' αὐτδολιτοῦ δαι μόσ μοι δόμοιω τλο· ταὸ
γραφάσλιαι τὰ ἀμάματα πορι μοσοῦ θέατο, γνοριζόμεσ
παρασπόλια τὸν θδίνο· θλι τοῦ ἔσ μορφὸ ἀφυχλιμάτοσ·
τὸν δόμνον ἀπὸ τλὸ πολλὸ· τὸν λίφαιτον ἀπὸ τλὸ
χθμλιο· τλὼ δλιο, ἀπὸ τλὸ ζυμφορᾶο· ἀπὸ τοῦ λιφλιδό
μμουτλὼ ἰμό· ἀπὸ τλὸ τριάμλιο· τὸν πο σφδαῖ· ἀπὸ
τοῦ λώλιμου· τὸν δία· τὸν δὲ λιραλιβαῖ δζλιμυσλι· λι πρὸ
λιάμγυμμλιὼ ἰδλιτλο· ἀμφίσπον γλυκάλια· τλὼ χρυ
σλὼ ἀφροδίτλιω μοφ· ὕντοσ ὁ λιύσμιοσ· ὁ πῶμμα λίαυθλιά
μοσ· ὃ λιθδφμτίμυ λιράσθλιάλμματοσ· τὸ ἄλμμα· ἀφρο
δίτλιο λιῶν· λιαὶ γυμμλιίων· γι λιάτα ὁ λιύσμιοσ· τοῖ χλί
ματλιαι ζωθρχδαι τοῖ ἀάμματλι· λιαὶ τοῦτο φίλοσθ
φαμοσίτορφ· ἀφροδίτλι δὲ· ἄμλι ἐμλιμίδα ι λίθοσλίων·
λιαὶ λαμλιίων· ἔθρισλιράσθλι ταύτλιο· λιαὶ μίγγυται τλὶ
χθο· πο σὶ δ' πο σὶ τορφ· ὁ μὲν πρότθροσ· ἐμτὸ πορι
λιύσμιον· ὅδε ἔθροσ· ἐμτὸ πορι λιύδου· τοσοῦτο μίζων ἀλμ
φ' ἀστλιόσ· τ' ἄμλι πρισμφοσ· ἀμφοῖο ἐμτὸ τλιοῖο· ζοσὸ·
ταὐλιὼ λίμου· τὸν δία· τὸν δὲ λιραλιβαῖ δζλιμυσλι· λι πρὸ
ραυθρομγγυομδγλι· δραπλίρι ϵ μδγλι δλιμμουργι λιλι·

÷ ὄντος ὁ τῶν ϵλλήνων κυπρίων βασιλεὺς ἐγένετο τούτου ἀδελφὸς κατὰ θνεῖ τῶν λαῖ βονειρίδι γυπτίων βασιλεύει

÷ ἦ σαν δ' ἄλλαχοῦ σελαϵίνρι τότ' ἐ πορθμὸν ἀλεξάνδρου· ἐπρώσανιαὶ ἐκαρκαρος·

÷ ἐ δραπερον τὸ πος ἀθήννισι χάλκια τῶν δηκ λιδ' δγυσσος ἐσ ὁπόσ κλιτάκρι τοι ϵ νεβδλλον το· ὧν οὐδὲ τὰ σώματα ἔτι ϵ φλινε τῆ ·

ἀλλ' οὐχ οἷά τε ἀπατῆσαι λογικὸν, οὐδὲ μὴν τοὺς κατὰ λόγον
βεβιωκότας· ζωγραφίαι μὲν γὰρ δι' ὁμοιότητα σκιαγρα-
φίας, περιστερὰς προσέπτησαν πέρδικες· καὶ ἵπποις
καλῶς γεγραμμέναις, προσεχρεμέτισαν ἵπποι· ἐρασθῆναι
κόρην εἰκόνος λέγουσιν· καὶ νέον καλὸν κνιδίου ἀγάλματος·

ἠπάτησαν τῶν θεατῶν αἱ ὄψεις· ἠπατημέναι ὑπὸ τῆς
τέχνης· οὐδὲ γὰρ ἂν θεᾷ τις συνεπλάκη· οὐδ' ἂν νεκρῷ
συνετάφη· οὐδ' ἂν ἠράσθη δαίμονος καὶ λίθου ἄνθρωπος σωφρονῶν·
ὑμᾶς δὲ ἄλλῃ γοητείᾳ ἀπατᾷ, ἡ τέχνη· ἢ καὶ μὴ εἰς τὸ ἐ-
ρᾶν προσάγουσα, ἀλλ' εἰς τὸ τιμᾶν καὶ προσκυνεῖν τὰ
ἀγάλματα καὶ τὰς γραφάς. ὁμοία γε ἡ γραφή· ἐπαινείσθω
μὲν ἡ τέχνη, μὴ ἀπατάτω δὲ τὸν ἄνθρωπον ὡς ἀλήθεια· ἠ-
κεν ὁ ἵππος ἡσυχῆ· ἡ περιστερὰ ἀτρεμεῖ· ἀργὸν τὸ πτε-
ρόν· ἡ δὲ βοῦς ἡ δαιδάλου, ἡ ἐκ τοῦ ξύλου πεποιημένη.
ταῦρον ᾕρεν ἄγριον· καὶ κατηνάγκασε τὸ θηρίον ἡ
τέχνη παρακρούσασα, ἐρασθεὶς ἐπιβῆναι γυναικός·
τοσοῦτον οἰστρῶσιν αἱ τέχναι, κακοτεχνοῦσαι, τοῖς ἀνοή-
τοις ἐνεποίησαν· ἀλλὰ τοὺς μὲν πιθήκους οἱ τού-
των τροφεῖς καὶ μελεδωνοὶ τεθαυμάκασιν, ὅτι τῶν
κηρίνων ἢ πηλίνων ὁμοιωμάτων καὶ κοροκοσμίων,
ἀπατᾷ τούτους οὐδέν· ὑμεῖς δὲ ἄρα καὶ πιθήκων χεί-
ρους γενήσεσθε· λιθίνοις καὶ ξυλίνοις καὶ χρυσέοις
καὶ ἐλεφαντίνοις ἀγάλμασι καὶ γραφαῖς, προσα-
νέχοντες· τοσούτων ἡμῖν οἱ δημιουργοὶ ἀθυρμάτων
ὀλεθρίων· οἱ λιθοξόοι καὶ οἱ ἀνδριαντοποιοὶ γραφεῖς
τε αὖ καὶ τέκτονες καὶ ποιηταὶ, πολὺν τινα καὶ τοιοῦ

[Margin: ἢ νεανίαν]

[Margin scholion: ἀλλὰ καὶ ἀπελλοῦ τῷ βότρυι τῷ ἐσκιαγραφημένῳ ὄρνις προσέπτη· καὶ τὸ παράδειγμα [illegible] ἐπείρατο· ἀλλὰ καὶ ἵππον ἀλεξάνδρου τοῦ μακεδόνος γράψας, εἶτα προσαγαγὼν ἀλεξάνδρῳ, [illegible] ἐπηγάγετο τῇ γραφῇ τὸν ἀλεξάνδρου δὲ ἵππον παραγαγόντες [illegible] ἵππον [illegible] εἰς ἑωρακότα φρυαττόμενον καὶ χρεμετίζοντα πρὸς τὴν εἰκόνα· ὅτε καὶ ἀπελλῆς· γραφικώτερον γέγονεν ἀλεξάνδρου ἵππος ἀνθρώπου· εἰ καὶ ἀτρέμα [illegible] πεποίηκε [illegible]. ἀτρέμα πρὸς τὴν γραφὴν ἔχειν τὸν ἵππον ἀδύνατον· ἐπεὶ [illegible] ἀληθινὴ ἀγέλης [illegible] ἵππον]

[Margin: τὴν ἐν κνίδῳ ἀφροδίτην λέγει]

[Margin: ἐπιμελητὰς φροντιστάς:]

[Margin scholion: ἢ κοροκόσμια καλεῖ τὰ πλάσματα τὰ ἐκ κηροῦ ἢ γῆς εἰς τοῦ νυμφῶν ἢ παρθένων τινῶν ἀναπλαττόμενα· ἀπὸ δὲ δωριεῖς [illegible] κοροκόσμια καλοῦσιν· ἢ τὰ ὑπὸ τῶν κορυλλίων νυμφικά:–]

νύμφαι
ὀριάδες· ἁμαδρυάδες·
ναϊάδες· νηρεϊδες·

τομόχιον παρφοράδος. καταίρουσι δὲ καὶ παῖδα·
ἀμάδρυάς ἐσι μέλαινα· τὰς ὀρφάνας καὶ τὰς ἁμαδρυάδας·
μαμμώνας καὶ περὶ τὰς ὕδατας. καὶ περὶ τὸν τοῦ ταμείου
καὶ τὰς πλησίας· καὶ περὶ τὰς ναϊάδας· καὶ περὶ τὸν τῆς
μυρρινίδας· μάρισι δὲ λίθη ἀσπίς ἐσι τὸ φθάρμακον· ἐπὶ
ῥίζας δαίμονας αἰχοῦσι δὲ οἱ λίθας αἱ τοιοῦτοι τὰς καρδί
ας· τοὺς καταπλησιάζοντας δούλους τοῖς ἐπαοιδοῖς
ἐπαοιδικὸς· γάμοι τοῦ ὠδῖνας καὶ παιδοποιΐας καὶ λο
χίας θεραπεύουσι· καὶ μοι χίας αἱ δόμεναι καὶ
ἀνοχίας καὶ ἀμοιδούμενα· καὶ γόητα τὰ παρὰ τῶν τοιούτων
γόμενοι· προτρέπουσι δὲ μὲ ἀναιρεῖν καὶ πλῆσαι
θέλω· εἰμὶ τὸ ἀνθρώπινος· ὀλιγωλιὼ ἐπαοιδικὸς
τὸ μοῦραμ· καὶ τὸ θέρμ ἐμὶ δράμα γλυκύτατον· καὶ τὸ
ἄλγος· προσπαθοῖσι δαιμονίοις ὑπολαμβάνειν·
τὸν ἀμηχανίᾳ δὲ θορυβούμενον ἐπιστρέφουσι·
ἀνταρ ὁ φορμίζων ἀνθυπάγει, καὶ οὐ λέγει·
Ἄνισον λιμὶ μὲν μέρος τὸν φόνον τὸν καλόν· ἀμφὶ ἄρτος
φιλόπονος δὲ ὑγιὴς φαρμακὶς ἀφροδίτης· ὃς τὰ νῦν τὰ
μέλισσαν θέλησι τοιοῦτοι· λάθρη· πολλὰ δόλος·
λέγοσι δὲ λίγωθι καὶ ἀμὸν λίθος τοιοῦτος· καταπαύ
σουσι μέρος τὸν ὑδρόν· οὐκέτι καλή· μοι χάρις δέδω
κε· πορφύρα δὲ λιμός· καὶ τὰς τὰ παρὰ τὸν θαλ
λιμὸς γὰρ λιμὸς ἐσι μὲν· οἱ τὸν ἕλεος αὐτοῦ θεοῦ περιφέ
ρουσι· ὑγιὰς χάριτι καὶ λειμῶνες πάντα ἀγάλματι·
τὰς ἀγάπας· ἐπιστέλλουσι ἕλεος· ἐπιστολή· ἐπὶ σέλινον·
τὸν· ἐπιστολὴ· ἐπὶ σπορὰ ἀγάπης γλυκύτατον·

τοι θεοι ὑπερχυ. λιμός· τὸ νόμος· τὸ θυμοδιπτόν· τὸ ναοί/κων
ἱερατεύμα. θυσιαστήριον· λαὸς περιούσιος· οἱ ποτὲ οὐ λαὸς·
νῦν δὲ λαὸς τοῦ θυ· οἱ κατὰ τὸν ἱσαάκ μιμούμενοι ἐκ
τῶν κακῶν. παρὰ δὲ τοῦ αἵματος θεν ἐκβάλλοντος· τὸ παῦ μοιχὰ
λιδὸ τό· οἱ τὴν ὑλικὴν μεταποιούμενοι καταγνῶσι τὸν·
οἱ θνητιαμὸ τὴν τιμὴν ζωὴν περιποιοῦντες μοιχαλίδα τὸν·
Δημόσιαπα φρονοῦσιν οἱ πολλοί· ἀποπρίαμος δὲ
τὴν αὐλὴν. καὶ τὸν φόνον οἱ ἐκ τὸν ναοῦ δαιμόνων ἐγκλ
φονται παρὰ τὴν ἱλασμόν· πλανᾶσθαι γὰρ τοὺς
ταραφοισμβαρὸ τὸν ὁμολογίαν προσοχὴ
λὸ τὸν· ἀσθενῆσαι· τὸν ταλαίπωρον ὑβριστὴν καὶ·
τὴν ἀλιτηριάσαν. ἀδυνάμενον· καὶ τοῦ σὺν
πολλοὶ καταλιμένοι· παρ' αὐτὰ ὀξὶ τὰ ὁ περὶ τοὺς
ἀφορᾶ ὀλιγάτὴν ἀφροδίτην ὑλικῶν. τὴν γυμνὴν·
τὴν ἕωι τὴν ζωτικὴν δεδομένην. καὶ τὴν μὴ
δαι· πορίσασθαι τὸ μὲν γὰρ τὸ ὁρμὴν, τὸν ὑρο ὑλικὸν· τὸ
ὁλικὸν τὸ ἀποδεχόμενοι τὴν γραφὴν ἀπο τ τοῦ
τὰ ὁ σφυδόμενοι· φραγίδι χρώμενοι καταμένοι·
τὴν δι' οὗ ἀλιτηριάσαι· ταῦτα γὰρ τὸ λίθινα
θέσαν τὰ ἀρχέτυπα· ἄπαι τὸ ἐμπροσθεν ὁμολογί
αι· ἄπαι τὸν ζωποιούμενον θεὸν ἀλλὰ δασία
μαι· ὀναίρωύξαι· τοῦτ' ἔλιπο καὶ ἵνα καὶ κατὰ
τὸν αὐθινᾶ ὁμρὸν τόπον· ὅπου δὲ αὖ καὶ ἄμμα γὰρ
λόγο· παρίσιοι τὴν δὲ καὶ γραμμὴ, λόγο· καὶ
τροιμὲν δύνομεν· καὶ μερίσαν ὑπάρχο· τὸ γραφὸ
ἀπο γυμνούμενον· ἀπο τὸν ὑλικὸν ἀλιτηριασμὸν ἐκχόμε

γαι. λίθλη δὲ ἀμαθαυδὸν τὸ ἀλεμασίαν ὁ λιν τὰν χλι
ματα, ἀμαρ ἀπαν παν δλημέ-θόμηνοι οὐ λεαι χώσθε.
θυμάτηθε δὲ, ἢ μᾶλλον ἀναλιάμβανε. σωφρόνεμέ-τον
-θεσμὸν τὸν φλεόνασ. ἀλίγασ ἀναισχυντίασ λανθιβρό
σαντο. οἱ λοι. ἐωὶ ὅλιν φιραφόμβροι τὰν φίλαμιδοσ.
χλίματασ. ἃ σὰν λιραλεύουσ ἀθρλίματασ. τοῦτο μὲν γὰρ
μον τὸν χρήλασσ. -πρὸσ δὲ λαι τὸν ὄφλασσ, λαι τὸν
ἀλεολὸν αὐτὸν ἀμφιαφαμλα ταμβόμενον λι ταίρλιλεν
γλὶ μὴν τὰν ὄτα. -πεπορμάλεασ γὰρ ὄφ-θαλμοί. λαι τὸ
λαμρό-τερον, πρὸ-τὸν ἐμπελὸν αὐ ὄφασ ἀμὶμβροι
χάλεασ. ὅπωσ ἀσάμβροι τὸν ἀγὸν. λαι τὸ βρύθεον τοῦ
-πλάσματοσ ὁρμὴ ἀπαρξ αὐτὸ, -πάντα ἀπολαβ-τε.
ἰναυθλε-παυθαίμλιοθε. λαι -πλάλιστ. μὲν -τοῖσ φδαύλοισ.
ζημοῦντο αὐτῶν -τὴν ἀλιφασίαν. ἀπολαβ-τε δὲ -τοῖ
-θεοῖ. ἐσ φροσύνην λαμβλιβρόντε. λαι -τὰ μὲν λιρ ζηα.
μβμολίλιατε. -τὰ δὲ ὕπνα. -τλι μλίλιατε. ἀρθλῖον μὲν
-θεατὰ. λαλμάσθε ἀφ ψιφὰ ηλην λιμβροι. ὁ λμοιμόροι
-τοίνυν ὅσοι ἐσοσφ-πλν. ὁμο-θημαδὸν, θλύροι -πάντε λια
-τὰ τὰ πολύμαν. ὃι μασὸν -πάντασ ἀπαρμλίσσηται
ἰδόρσθ. λαὶ πασμενοι ζλαῖα λί-τασ μὶ δρίμασα λεσφῶν.
λαὶ μ-θλμαν ξόαμα. λαὶ ἁλίματα χθρο-πόλυα. αἱμασι
θμυχοιμβομβμασυβμα. λαὶ -θυσλαιοι. τὰ ρα πόδασφδι πό
δασ. πλεπόρ. -θλιρασ -φόμοισλν. λαὶ γὰρ δὶ λαὶ
ἀ-πλιόρδαν λιμὶ μ, ἀμαφαμδὸν ἀπαπλεῦ ὁρίζεσθαι
πλέμλα. οἱ γὰρ -πολιόφ. φλοῖν ὁ -πρόφλιτλο. -παντὸσ
ὁμοίασα ἰόσαν ἐμπὸ ἰούρανοί ἀγασ. λαὶ ὁσαν ὑπὸ γῆν λιλιάσα.

† γυνήτης ἑταίρα ἐγένετο συγγραφεύς
ἑταιρικὰ σχήματα μίξεων:

‡ ἡ τάκτησεν:

φύσεως ‡ τὴν ἐλλυλοποιεῖν

ἡ πόρις δοὺς ζῶν ἄνθρωπος δὲ λέγεται τὸ αὐτὸ
πρὸς ἀστρί τὴν χαλδαϊκὴν μαρίαλ· τοῦτο ἄρ τὸ
ζοντοὺ δαρφοῦ τοῦ χονάζομψοαμζύου· ὃ σπρὸς τὸ
ἀδρολίτιον· ταμαϊδος· τὸ ἄγαλμα ἀρασλίσσο· θμιαωλῶ
μιλαιοὺσσιο· λαὶ δίμα ταμοιο· πόρ ζαο· λιάμα λιτροιο·
λιὰ δαὸλιαο· λαὶ ἀρδολμ· ὑποδέχεθοθμιζμ· ὁμολογόμτων
τοίμωοι φιλόσοφοι, τὸν διδασλάλον τοῦ ἀφῶμ.
πόρ ζαοὶ ζωρομάτας· λιμαγον· παρῶμ τὶν ἀυθό
τινας τοῦ ζωασομῶμ αὐτοὶς ὁ μθμασθήλασοι μ ἀρχῶμ.
ἀρχομτατὸ μναίτων μοι ντὶν, λαὶ τῶμ ἀρχῶμ αὐτῶμ
δημιουργὸμ ἀμοσῶτος· τὸμ ἄμαρχομθῦ· τὰ δὲ ζωῶ χὰ
ταῦτα λαὶ αὐθμ λὶ, λί φυσιμὸ ἄπαντα ζοῖον· τὰ φαῖνα ἀμ
θρῶπος μ ἐπιφοίαμ πόσμοι λιμῶζμαι τιμχῆ ἀν· πρὸς
τρεπόμζμοι· τῶμ δὲ ἄμμαν φιλοσόφων, ὅσοι τὰ τοιχῆα
πθρμαίτος, ἐπολσπραμόμψοαὐτὶ, ἐπὶ μὲν τρόμ
λαὶ πόρι τὸ τθρομ· οἱ μθμ αὐτῶμ· τὸ ἀπαρομλιαθάμψη
σαν, ὧν ἀμαξίμαν δρ ζ ὁμιλίοι ζ λίων, λαὶ ἀμαξάρασο ὁ
μιαομθμιοσ· λαὶ ὁ ἀθλιωάμοσ ἀρχθέασο· τοῦτο μθμ γθ
ἄμφο, τὸ μμοῶν ἐπὶ αὐοὰτλιῶν· τὴμ ἀπαρίαν· ὁδὲ
μιλίοιοσ λάλεγ πασο· λαὶ ὀχὶ ζ μιλιτροδωροσ· δὶ τ
ταὶ σ φόσοι μθμ, λαὶ αὐτὸ ἀρχαῖσ ἀπαθλεφπξίων· τὸ
πλῆρο· λαὶ τὸ μθμον· προσθήλεθδὲ λαμον τοῦ
τομ τοίνδνάμ, ταὶ ἐδαφοσ· ὁ ἀμδμιρὶ τὸν δμιόμιρι
τοσ· ὁ γὰρ τὸ μιρο τῶμ μι ἀτὸν ἀμμαίων· θθοὺσ ὁίκο.
τὸν ἀπέραντο ἄμ αι, θμιέχοντο ὅμιαο· οὕτοι πολίσομ ὀνδὲ
τὴν τοῦτο μ ἀμαμαντίαν· ξθμο μ ἐρατὸν, καρχηδό

ἀναζίμανδ. ἀναξιμ.
ἀρχέλαος

* ἀβδηρατὸν· θρᾴξ ἐκ ἀπὸ ἀβδήρου τὸν ἑρωμένον ἡρακλέουσ ἐκεῖ κατὰ ζρωθέντα
ἀπὸ τῶν δεσμῶν δεσμῶτας ἐν σπερίπτουσ δηλῶν ἡρακλ ἐκ ἀπὸ τοῦ ἀβδήρου
τὸν ἑρωμένον τοῦτον ἀπὸ ἡρακλ ἐκ τῆς σωκόλας· τὰ αὐτὰ δὲ ἐκ πειρίνθου ἐφερε
ἐπὶ ἑρωμένῃ ἡρακλέουσ ἐκόντος ἐτέθη δὲ πάντων ἐκεῖσε ἀπὸ θανόντος ἐκ τάφεν
τος ἐκ φόρ ἡρακλέουσ ἡ πόλ πειρίνθιος ἐκλήθη·

κεφα ρξζ'

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ τῆς τῶν κελλιωτῶν ὑποθήκαι:

α' Μὴ ἡσυχάσῃς μετὰ πολλῶν πρὸς καιρὸν μοναζόντων καὶ λόγων καὶ πνευματικῶν ἔργων, παρὰ γέροντος σωφρονοῦντος ἀποκρίσεις λαβών. χρονίζουσι δὲ καὶ πεφωτισμένοις ἐν τῷ τοῦ ἀκαταλήπτου ἀφορήτῳ χωρίζει καὶ ὁσίῳ φίλτρῳ· σωτηρίων θ' ἁπάντων καὶ ἀποκρύφων ἀποκρίσεως λύσιν. ὑπὲρ χάριτος πάσης εἰρηνικῆς θυμηδίας καὶ μεγάλων ἀγαθῶν καὶ ἀκηράτου ἡσυχίας καὶ ἀπαθείας καὶ ἀκτημοσύνης ἀμέριστος. πρακτικὴ καὶ αὐτὴ ἀκυρίωτος ἐστὶν ἡ τῆς σκοπιᾶς καὶ θεωρητικῆς ἀπαθείας· ἐστὶν γὰρ καμόρην ἀντικρὺς ἡ κυρίως πρακτικὴ διὰ τὴν ἀπροσεξίαν καὶ ἀμέλειαν. ἀσχίζει σύμφορον πολὺ ἐν μοναχοῖς· ἢ γὰρ χῆνα καθαρίζει λάμψαν. μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ. ὅτι αὐτοὶ τὸν θεὸν ὄψονται· ταῦτα οὖν πολλοῦ φροντίζειν:

β' Μὴ ἡσυχάσῃς ἐν ἀγαθοῖς χρονίζουσι. ὀρθὸς θεωρητικοῦ βίου ὁδηγὸς ἐστὶν ἡ πρακτική· ἡ γὰρ ἐκ βασιλείας ὡρῶν διάκρισις. ἡ τῶν πρίσεων τῆς τέχνης. δικαίως κινεῖ ἡμᾶς καὶ διδάσκει. ταῦτα γὰρ ἀποφεύγει ἀφορμὰς πειρασμῶν καὶ πάθους καὶ ἁμαρτίας· ἡ τοῦ μοναχοῦ καὶ πάσης ἀρετῆς καὶ ἐντολῆς ἀφορμή· ἡ κρῖσις τοῦ. τὴν μονολόγιστον ἀφ' ἧς ὀνομάζων προέμενος ἐστὶν ἡ πνευματικὴ ἀγωγὴ τοῦ θυμοῦ. ἡ γὰρ ἐκ προβολῆς λόγων οἱ πρῖσεις. προσκομίζει τὴν καρδίαν πάντων ἀφορμὰς ἡ τοῦ μοναχοῦ οἰκοδομή. καὶ ἀναπαύσεις καθημερινὰς ἀξίας::

γ' Ὁμίλει μετὰ θεμιτῆς. μᾶλλον τὸ ἀξιόπιστον. ὑποδεικνύων τὸ ἀμέμπτον· ἡ καθαρὸν καὶ πρῖκτικὸν ἡ τοπολόγιστον τῆς τῶν ἀρετῶν ἐκ διδασκωνικῶν τῶν ἁγίων καὶ ἐντολῶν καρδίας. προσέχοντες αὐτῷ μὴ τύχῃ κρύπτῃ ἐντὶ καρδίας ἀγνοίας ῥίζαν πικρίας ἐνοικοῦσαν· ἡ μονολόγιστον ἐφ' ἑαυτοῦ μὴ ὀνομάζων. πρόνοιατος τὴν πνευματικὴν ἀγωγὴν τοῦ θυμοῦ. ἡ γὰρ ἐκ προβολῆς λόγων οἱ πρῖσεις. προσκομίζει τὴν καρδίαν πάντων ἀφορμὰς ἡ τοῦ μοναχοῦ οἰκοδομή. καὶ ἀναπαύσεις καθημερινὰς ἀξίας::

δ' Μὴ ἡσυχάσῃς ἐν ὁδοῖς πάσης ἀρετῆς καὶ ἐντολῆς θυμοῦ. ἡ γὰρ ἐκ βασιλείας ὡρῶν διάκρισις. ἡ τῶν πρίσεων τῆς τέχνης. δικαίως κινεῖ ἡμᾶς καὶ διδάσκει. ταῦτα γὰρ ἀποφεύγει ἀφορμὰς πειρασμῶν καὶ πάθους καὶ ἁμαρτίας· ἡ τοῦ μοναχοῦ καὶ πάσης ἀρετῆς καὶ ἐντολῆς ἀφορμή· ἡ κρῖσις τοῦ. τὴν μονολόγιστον ἀφ' ἧς ὀνομάζων προέμενος ἐστὶν ἡ πνευματικὴ ἀγωγὴ τοῦ θυμοῦ. ἡ γὰρ ἐκ προβολῆς λόγων οἱ πρῖσεις. προσκομίζει τὴν καρδίαν πάντων ἀφορμὰς ἡ τοῦ μοναχοῦ οἰκοδομή. καὶ ἀναπαύσεις καθημερινὰς ἀξίας::

ε' Ἀσώματον. θεὸν πλουσίως τὸν ἐν ἁγίοις δοξαζόμενον· ὅτι ὁ ἀληθῶς ἐκ πνεύματος γεννηθεὶς πνευματικὸς γίνεται θεός· ἡ λόγων καὶ ὁμοιώσεως.

ϛ' Ὁμοίως ἐκ λαθρίου προσέρχεται τῇ ἐξόδῳ τὰς ταραχὰς πορίζεται ἔρχονται::

ζ' Ἀσεβοῦσι μὴ ἡσυχάσῃς καὶ ἀδιαλείπτως μόνον αὐτὸν ἀναπνέων καὶ ὡς πνοὴν ἡ ἀναπνοὴν τοῦ πνεύματος· ἐν τῷ ἐξομολογήσει ἐξουσίαν ἔχοντι συγχωρεῖν ἁμαρτήματα· πρίπτατο μὴ σωφρόνως χῶν ἐν ἐπικλήσει κρύπτης μονάζοντας. τὰς καρδίας ἐπιστάμενος· τὸν δὲ πεπονθότα πάντοτε λαθεῖν προσευχῆς ἡ τῆς τὴν λυκότητα αὐτῆς καὶ τὸν ὑμνοδοσίαν· μήποτε ὁ πνεῦμα πρὸς λαθὼν ἐξόδου σκηνῆς ἐν ἁγίῳ βιασθῶν::

E

ξ'.1

[illegible]

ἐστὶν ὁ θεός· καὶ ὅτι ἡ δόξα ἡ κοινὴ καὶ ἡ συνήθεια τοὺς ἑπομέ-
νους αὐταῖς, ἀλλὰ μὴ τὸν θεὸν ἐπιζητοῦντας, ἐξανδραποδί-
ζεται. οὐκ ἀποκρυπτέον οὐδὲ τοὺς ἀμφὶ τὸν Πυθαγόραν· οἳ
φασίν· ὁ μὲν θεὸς εἷς· χοὖτος δὲ οὐχ ὥς τινες ὑπονοοῦσιν,
ἐκτὸς τᾶς διακοσμήσιος, ἀλλ' ἐν αὐτᾷ ὅλος ἐν ὅλῳ τῷ κύ-
κλῳ ἐπίσκοπος πάσας γενέσιος· κρᾶσις τῶν ὅλων ἀεὶ ὤν·
καὶ ἐργάτας τῶν αὐτοῦ δυνάμεων καὶ ἔργων ἁπάντων·
ἐν οὐρανῷ φωστὴρ καὶ πάντων πατήρ· νοῦς καὶ ψύχωσις
τῷ ὅλῳ κύκλῳ· πάντων κίνασις. ἀπόχρη καὶ τάδε
εἰς ἐπίγνωσιν θεοῦ ἐπιπνοίᾳ θεοῦ, πρὸς αὐτῶν μὲν ἀναγεγραμ-
μένα· πρὸς δὲ ἡμῶν ἐξειλεγμένα, τῷ γε καὶ σμικρὸν
διαθρεῖν ἀλήθειαν δυναμένῳ. ἴτω δὲ ἡμῖν· οὐ γὰρ αὐταρ-
κεῖ μόνον παρέρχεσθαι ἡ φιλοσοφία· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ποιητι-
κὴ ἡ περὶ τὸ ψεῦδος τὰ πάντα ἠσχολημένη, μόλις ποτὲ
ἤδη ἀλήθειαν μαρτυρήσουσα· μᾶλλον δὲ ἐξομολογουμένη
τῷ θεῷ τὴν μυθώδη παρέκβασιν· παρίτω δὴ ὅστις
καὶ βούλεται ποιητὴς πρῶτος. Ἄρατος μὲν οὖν διὰ πάν-
των τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ διήκειν νοεῖ· ὄφρ' ἔμπεδα
πάντα φύωνται· τῷ μιν ἀεὶ πρῶτόν τε καὶ ὕστατον ἱλά-
σκονται· χαῖρε πάτερ μέγα θαῦμα, μέγ' ἀνθρώποισιν ὄ-
νειαρ. ταύτῃ τοι καὶ ὁ Ἀσκραῖος αἰνίττεται Ἡσίοδος
τὸν θεόν· αὐτὸς γὰρ πάντων βασιλεὺς καὶ κοίρανός ἐστιν
ἀθανάτων· σοὶ δ' οὔτις ἐρήρισται κράτος ἄλλος. ἤδη δὲ
καὶ ἐπὶ τῆς σκηνῆς παραγυμνοῦσι τὴν ἀλήθειαν· ὁ μὲν καὶ εἰς
τὸν αἰθέρα καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβλέψας· τόνδε ἡγοῦ θεόν, φησὶν
Εὐριπίδης· ὁ δὲ τοῦ Σοφίλλου Σοφοκλῆς· εἷς ταῖς ἀληθείαισιν,

[illegible]

[illegible]

ἀδιάφθορον. ὁ Ἰησοῦς ὁ Σολομῶντος τοῦ λίαν σοφοῦ. λθ ἢ τὸ ἀληθὲς ὁρισμὸν ὡς ἀληθῶς περὶ αὐτοῦ. ζητοῦμεν τὴν ἀλήθειαν τῶν ἐν αὐτοῖς δογμάτων, καὶ τὴν μετ' ἐκβάσεως σκέψιν καὶ ὁ προσοχὴν συνήθως ἐν ἀντιρρήσεσι. ἐξ ἀρχῆς τε χρὴ τὸν θεμέλιον ἀκριβῶς θεωρεῖν. κρεῖττον γὰρ βοήθημα πορίζειν. οὐχ ὑπὸ σπουδῆς τὸ ζητεῖν. αὐτοῖς δὲ μόνοις ἀκέραιον ἐφ' ἑαυτοῖς. τῶν

δαιμόνων τὴν κρίσιν ἀκριβῆ μετὰ τὸν
ἅδην. ἢ τυχὸν τοῖς μὲν θεμελίῳ
ἐφεξῆς ἡ πολλὴ τῶν ὄντων. καὶ
μετὰ δόλου δηλαδὴ. ἢ τὴν μὲν πρὸ
λογικῆς. αὐτὴν δὲ τὴν φορᾶς
βασιλείαν χωρὶς τῶν πάντων
τῶν ὄντων. ὅσα τῷ ἑνὶ
καὶ μόνῳ ἐπιβάσεως
μὴ χωρὶς λόγου. ὅσα τῷ
κρείττονι ἐπακολουθεῖ.
ὅσα τῷ ἀληθῶς ὄντι
μόνῳ ἐν ἑαυτοῖς πάντα
ἔχοντι. ἐν ἑαυτοῖς δὲ
πρὸ τῶν ἄλλων τὸ
καλὸν καὶ τὸ ὄν. τοῖς ζητη-
τοῖς. ἢ πρὸς ἐκείνων δοκιμάσαι τὸ
ὡς ἀληθῶς ἀκόλουθον. ἢ τὸ ἀνάπαυσις τοῦ κόσμου
ἢ προτρεπτικὸν ἐπὶ τὸν κόσμον.
ὡς πρὸς μικρὸν ἐπὶ κακίᾳ ἀπο-
μνεῖον. φαντασίου πολυτίμου.
βλέπ' ὅδε ὁ ἀκόλουθος τῷ
φαντασιοκόπῳ ἐξ ἀκοσμίας
ἀπαγορεύειν. ἐν τῇ πρὸς
ἡμᾶς ἀπλότητος ἔθος. ὃ
τῷ ἀπὸ τοῦ φανοῦ ἀπὸ τοῦ
αὐτὸς κτησάμενος. ὅδε τῷ
φαντασίᾳ καὶ πρὸς τὸ τάλαν
τὸν. ἐν ἀπάτῃ. προτρέπ-
καλὸν τὸ χρόνῳ. ἐν τῷ μὴ
φ τῷ λοποιῷ τὰ φαντασία
τῆς δαιμονίου δόξης πρὸς βολή.
φ τῷ χρόνῳ ἀνάγκης ἀμοίφ στρε
σσπ. ἢ ἄλλο τι πῦ τὴν πλῆ
τοῦθ' ὑπὸ ἀπιορκεῖν. ἐν

Δ

μορφὴν μὲν σου βίου τοῦ προ[τέρου] ἵνα τὴν ... μορφὴν μὴ μνήμῃ ... τρίβομεν καὶ τὰ ψυχῆς ... [illegible]
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ βοήθεια ... πόλεμον ... [illegible] φιλαυτίας
ἢ κενοδοξίας, ... καρδίας ... [illegible]

τοὺς ἡλίους καὶ κολακείας ὑπάρχουσαι· ἀμνάδας μαχόμενον
ὑπὸ κακίας τὸν γάμον· ὑπερβάσασαι τὸν ὅλισθον τὸν κόσμον
κόσμον καὶ τὴν αὐτὴν κεφαλὴν ... ἀστράπτουσαι ἀπο
τρέπουσαι μὲν κεκαυμένας τὰς ... ἀπατηλάς· προ
τρέπουσαι δὲ ἐμφανῶς ... προοιμίων ...
ὁ προφήτης κελεύσας πρὸς τὴν ... τὸ ἄσμα
τὸ σωτήριον. οὗτος ἰδὼν ... ἀπολαύειν
ὑπάρχει ... δὲ διὰ ... καὶ ζόφον ...
κειμένου ... ἰδοὺ φάος· ... λάμπον ...
δὲ καθορώμενοι σοφίαν ... ἧς τοῦ ...
χάσματος ... ἀθρόως ...
... καὶ κεκλιμένα ... καὶ μεθύοντος ...
... οὐρανοῦ ...
τῆς ... ὑπάρχει· ... σφόδρα τὴν μὲν ...
... τὴν δὲ ...
... τούτου· ... παρατεθειμένη τῇ ...
τὴν ... διδασκαλίας· ...
παρατεθῇ ... τὴν δὲ χρεί
ας ... φυλάξαι· Ἱερεμί
ας δὲ ὁ προφήτης, ὁ πάνσοφος· μάλιστα δὲ ἐν Ἱερεμί
αι, ...
...
... οὐρανοῦ ...
...
... τὸν οὐρανὸν ...
... ὁρατὸν μέγεθος τούτου.

μζ΄ μηδὲ ... ἑαυτοὺς κρυπτῆς ἐργασίας, ... τοῖς καλοῖς ... φυλακῆς ... ἀρετὰς ... προσφέρουσιν ... ἀγαθῶν ...

μη΄ ... ἀπὸ τῆς ... τὸ πικρὸν ... ἀγαθὸν ... δικαιοσύνην ...

μθ΄ ... φιλαργυρίας ... κενοδοξίας ...

ν΄ γνώσεις ... σύντροφοι ...

να΄ θυμὸς καὶ ὀργὴ ... πόλεμοι καὶ φόνοι ...

μι΄ ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

ποῖον :· ... ὥσπερ οὐδὲ (?) ... πολὺ ... πλῆθος ... ἡ ζωὴ ... [illegible]
... χωρὶς ... συναχθῇ πρὸς χρηστ... ἀποστόλου ... [illegible]
... καὶ ... ἐμφαίνει ... τὸ κράτος μου πρὸς σὲ φυλάξω· πρὸς τὸν κν̄

τοῦ ἐμοῦ λόγου. γλυκύτερον γὰρ αἱ δικαιώσεις ἢ λίαν.
ἐμοὶ λόγον θεοῦ φωτός. γλυκύτεραι. φησὶ δὲ ὁ λόγος ἀνθρώποις
δι᾽ οὗ καταυγαζόμεθα τὸν θν̄· ἢ κηρὸς ἄρα [illegible]
καὶ ἐπαινοῦσιν κηρίον τὸ ἐργαζόμενον. ἀπολαύσασι
δὲ καὶ τρεφομένοις κατὰ καρδίαν. ὁδοὺς τε τὰς κυρίας
[illegible] καὶ ἀπορρ[illegible]
[illegible] τούτοις δὲ προσέχειν ὁ θς̄. καὶ
[illegible] καὶ τὸ τέλος τῆς [illegible]
[illegible] οἱ παλαιοὶ τῶν ἑβραίων [illegible]
[illegible] κατὰ [illegible] διὰ [illegible]
[illegible] αὐτοὺς κατακολουθήσαντας τοῖς μαθ[illegible]
[illegible] διάδοχοι. ὅ τε [illegible] ἔργοις μαθητῶν [illegible]
[illegible] φιλαν[illegible]
[illegible] πάντας [illegible] ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας
παρακαλεῖ. ὁ τὸν παράκλητον ἀποστείλας. τίς οὖν
ἡ ἐπίγνωσις· θεοσέβεια. θεοσέβεια δὲ. πρὸς πάντα
[illegible] κατὰ τὸν παῦλον. ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς
τῆς νῦν καὶ τῆς μελλούσης. [illegible]
[illegible] σωτηρίαν [illegible]
οὐδὲ [illegible] χρυσίου [illegible]
[illegible] μισθὸν [illegible]
[illegible]
[illegible] θησαυροὶ [illegible]
καὶ [illegible] μισθός. [illegible]
[illegible] γὰρ [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

οἱ δὲ ἄμοιροι περιπεφύκασι τῷ κόσμῳ, οἷα φυκία τισὶ θαλαττί-
οις πέτραις, ἀθανασίας ὀλιγωροῦσιν, καθάπερ ὁ Ἰθακή-
σιος γέρων· οὐ τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἐν οὐρανοῖς πατρίδος,
πρὸς δὲ καὶ τοῦ ὄντως ὄντος ἱμειρόμενος φωτός, ἀλλὰ τοῦ
καπνοῦ· θεοσέβεια δέ, ἐξομοιοῦσα τῷ θεῷ κατὰ τὸ
δυνατὸν τὸν ἄνθρωπον, κατάλληλον ἐπιγράφεται διδάσκαλον
θεόν· τὸν καὶ μόνον ἀπεικάσαι κατ᾿ ἀξίαν δυνάμενον, ἄνθρωπον θεῷ·
ταύτην ὁ ἀπόστολος τὴν διδασκαλίαν θείαν ὄντως ἐπιστά-
μενος. Σὺ δέ, ὦ Τιμόθεε φησίν, ἀπὸ βρέφους ἱερὰ γράμ-
ματα οἶδας· τὰ δυνάμενά σε σοφίσαι εἰς σωτηρίαν, διὰ πίστε-
ως ἐν Χριστῷ· ἱερὰ γὰρ ὡς ἀληθῶς, τὰ ἱεροποιοῦντα, καὶ
θεοποιοῦντα γράμματα· ἐξ ὧν γραμμάτων καὶ συλλα-
βῶν τῶν ἱερῶν, τὰς συγκειμένας γραφάς, τὰς συντάγματα,
ὁ αὐτὸς ἀκολούθως ἀπόστολος, θεοπνεύστους καλεῖ· ὠφε-
λίμους οὔσας· πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἔλεγχον, πρὸς
ἐπανόρθωσιν, πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ· ἵνα
ἄρτιος ᾖ ὁ τοῦ θεοῦ ἄνθρωπος· πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐξηρτι-
σμένος. οὐκ ἄν τις οὕτως ἐκπλαγείη, τῶν ἄλλων ἁγίων τὰς
προτροπάς, ὡς αὐτὸν τὸν κύριον, τὸν φιλάνθρωπον· οὐδὲν γὰρ ἀλ-
λ᾿ ἢ τοῦτο ἔργον μόνον ἐστὶν αὐτῷ, σῴζεσθαι τὸν ἄνθρωπον· ταύτῃ
γοῦν ἐπείγων εἰς σωτηρίαν αὐτός, κέκραγεν· ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐ-
ρανῶν· ἐπιστρέφει τοὺς ἀνθρώπους· πελάζοντας τῷ φόβῳ·
ταύτῃ καὶ ὁ ἀπόστολος τοῦ κυρίου, παρακαλῶν τοὺς Μα-
κεδόνας, ἑρμηνεὺς γίνεται τῆς θείας φωνῆς. ὁ κύριος
ἤγγικεν λέγων· εὐλαβεῖσθε μὴ καταληφθῶμεν κενοί·
ὑμεῖς δὲ ἐς τοσοῦτον ἀδεεῖς· μᾶλλον δὲ ἄπιστοι, μὴ τῷ

[illegible]

[illegible]

διάφοροι. περὶ ἁγαθῶν καὶ περὶ ἁμαρτημάτων, περὶ ἐκκοπῆς ἢ πρακτικῆς ἀρετῆς ... ἡμῶν ... ταῦτα ... πονηρά. τῆς ἐμπτικῆς καὶ ... τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ :: ρα ἀκούων τῆς ἐξωτέρας καὶ ἀγαθῆς τῆς σωματικῆς ... ἡ παλαιὰ διαθήκη. τὸ εὐαγγέλιον ὅ ἐστιν ἡ καινή. ἀκούων τῆς περιοχῆς. ἐγγὺς τῆς καθαρότητος τῆς καρδίας·

αὐτοὶ πεφοβημένοι τοὺς κακοὺς, μὴ τοῖς πάλαι· καὶ ταῦτα ὑπὲρ
ἧς ἐδεόμεθα γλώσσης. καὶ ἰδοὺ ὁ τῆς χρηστότητος ἡ πνευματικὴ ἐξου-
ξει· ἡ παράδοξος· ἡ γραφὴ ἡ παιδαγωγός· δεῦτε τέ-
κνα λέγουσα, ἀκούσατέ μου· φόβον κυρίου διδάξω ὑμᾶς· ἔστω
ὡς ἤδη τελειοῖς. συντόμως ἐπιλέξω· τίς ἐστιν ἄνθρωπος
ὁ θέλων ζωὴν ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς· καὶ ἑξῆς·
ὁμοῦ φιλοσοφοῦμεν· οἱ τἀγαθοῦ προσποιούμενοι· οἱ τοῦ ἀγαθοῦ
ζηλωταί· ἀκούσατε οἱ μακράν· ἀκούσατε οἱ ἐγγύς·
Οὐ κατεβλήθη ἡμᾶς ὁ λόγος· φῶς ἐστι κοινόν· ἔστι καὶ
περὶ πᾶσιν ἄρκιος· οὐδ' ὀλίγον μέρει ἐν λόγοις· πεπαυμέν-
ης στάσεως ἐπὶ τὴν παλιγγενεσίαν· ἥσπερ ἀπόλαυσιν συνα-
χθῶμεν οἱ πολλοὶ κατὰ τὴν τῆς μονάδος κλῆσιν οὐσίας
ἑνώσει· πλασσόμενοι ἀναθροιζόμενοι· ἀναλόγως ἑνότη-
τα διασωζόμενοι· τὴν ἀρχὴν ἐκείνης τῆς μονάδος
ἥδε ἐν πολλοῖς ἑνώσεως· ἐν συμφωνίας καὶ διαφορᾶς
ἁρμονίαν λαμβάνουσα· ἐπειδὴ καὶ μία γέγονε συμφωνία
ἐν χορείαις καὶ διδάσκαλοι τοῖς λόγοις ἐσόμενοι· ἐπειδὴ
τὴν τῆς ἀκμῆς ἀναπαυομένη· εἰ καὶ λέγουσα.
Ὁ πατήρ· ταύτην ὁ θεὸς τὴν φωνὴν τὴν ἀληθινὴν καὶ ἀ-
πλῆν, παρ' αὐτοῦ αὐτοῦ παισὶ δόξαν· πρὸς τὴν κα-
ρποῦμενος· ἀλλ' εἰ παντὸς ὡς φασὶ παραδεδομένον κειμένου
Δυνατὸν ἐκγόνους λόγον; τί δὲ οὐχὶ τὴν πρὸς τὴν τρο-
φὴν τοῖς γάλακτι χρώμεθα, οἷ δὴ τοῦ θεοῦ συνῆθες
ἡμᾶς ἐλευθερώσαι τῆς ἀπάτης· τί δαὶ αὐξανόμενοι, κεκτημένοι
μὲν τὴν πατρῴαν οὐσίαν, καὶ οὐχὶ τὴν ἰδίαν, ὥσπερ
ἐγκεκλεισμένοι διαφυλάττομεν· τί δαὶ οὐκ ἔστι τοῖς

τοις ... ἁμαρτημάτων ... Ταπεινῶς ... καὶ ... θεὸν ... :: ρβ ὡς ... τοῦτον ... ρζ ... καὶ ... ἀλλὰ καὶ ... μακαρία ...

[illegible] ριζ [illegible]

[illegible] ριη [illegible]

χαμαὶ τοῖς [illegible] μετὰ δ᾽ ἀμφιεπτάται ὀδυρομένη φίλα
τεῖμαι. ὁ δὲ [illegible] καὶ ζητεῖ τὸ πλάσμα καὶ ἰᾶται τὸ
παράπτωμα καὶ διώκει τὸ θηρίον καὶ τὸν [illegible] αὐτὸν
ἀναλαμβάνει. [illegible] ἂν ἀπαλλάξαι παρορμᾶν.
[illegible] ἤδη [illegible] ὁ δὲ καὶ [illegible]
[illegible] τὸν δεσπότην καὶ [illegible]
[illegible] τοῦ δεσπότη[illegible]
ἔγνω δέ φησι βοῦς τὸν κτησάμενον καὶ ὄνος τὴν φάτνην
τοῦ κυρίου αὐτοῦ· Ἰσραὴλ δέ με οὐκ ἔγνω. τί οὖν ὁ κ(ύριο)ς; οὐ μὴν [illegible]
[illegible]
ὑμᾶς [illegible]
τοὺς [illegible] τοῦ θ(εο)ῦ καὶ παρ᾽ αὐτοῦ τὴν
ψυχὴν [illegible] καὶ [illegible] τοῦ θ(εο)ῦ [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] ἀντὶ μὲν τοῦ καλοῦ
[illegible] τὸν τύραννον· ἀντὶ δὲ τοῦ ἀγαθοῦ τὸν πονηρόν.
τίς γὰρ [illegible] πρὸς τὴν [illegible] σωφρονῶν [illegible] τὸ ἀγαθὸν κατα-
λείπων [illegible] τί δαὶ ὅστις τὸν θεὸν ἀποφα-
γὼν δαιμονίοις [illegible] τί δαὶ υἱὸς [illegible]
τοῦ θ(εο)ῦ [illegible] τὸν οὐρανὸν [illegible]
[illegible] παράδεισον [illegible]
οὐρανὸν [illegible] καὶ [illegible] καὶ ἀκήρατον
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ [illegible] ῥήματα [illegible]
[illegible] τρυφάς.

ρκ [illegible]

ριθ [illegible] ρκβ [illegible] ρκγ [illegible]

[illegible] ρκδ [illegible]

ὑάδες πλησίαι· ὑσωναὶ φλοιοί, ἴδουται μορμύρουσαι
μοι, ἵ ναυταρεῖαι ἴδατι. ἰὰι ἔωι φορυσοίμαι γάμου οἱμ.
καταδημόσιον· μελιδλύναι οἰῶι, μελιδλύσαι, ἐξαμορ
Πδιοθοῶμεν· μελιδὲ ὑάδες γνωσόμεθα. ἀμφὸσ τὸ ὅλωι
φοσ τὸσ ηλίοιαι. ἀμανθρίσσομεν· ἰαὶ ἀμαυρόθεσμεν ἐξ
τὸ φόσ· μελιμόθουσ ἵμασ ἐξελάζ ἰι ὁλεῖ· ὁ σωτὴρ ἡμῶν
ὁ τοῦσ ἁγίουσ· μαμολίσσομεν οὖν· ἰαὶ μαστοῖσ μεν·
ἐξ ἁμαρτίασ· φοῖσι αἱμέλιν· ἐξ ἀφροσύνησ· φοφρόσυ
νι· ἐξ ἀλιρασίασ· φοάγιρασίαν· ἐξ ἀδιλίασ· φοάδιλια
ῶιν· ἐξ ἀυθόντουσ· φοθεοῦ· ἰαὶ οὐ δίμασ· φοπο
λεῖν· πρὸσ θεόν· πολλοὶ δὲ ἰαὶ ἄλλοι ἐπὶ τὸ αὐτὸ
ἰαῦσαι ἑαυτῶν· τοὺσ δίιαι οσύνησ θρασσοῖσ· οἳ τῶν
ἀῖδρομοδιόλεμον σρίαν· αἰταὶ δὲ ἰαὶ οὐ αὐτοὶ ἀμνίτ
ται ὁ θεὸ δὶ αἰσαίου λαλῶν· ὅτι ἐμμιρομομίαι· τοῖσ
θρασυόυσι ἰῦ· ἰαὶ ἐλίγε ἰαὶ θρέσομοσ ἰι ἐμμιρομο
μίαι· οἰχρυσίον· οὐ ἰαὶ ἄργυροσ· οὐ ἰαὶ σίδιλοσ· θρυπτοῦσι οἱ
ἰαὶ τὰ τὸ ηλίοσ· λιπαρὸ ποιοῦσι ἰατὰ δύναι· πορὶ τὸν
χαμαίζηλον τοῦτον ὀφθαλμόν· ἀμβλέμοσι ὁ ὅλοι αν
ροσ τὸ σρίασ· πρὸσ σὲ γε ἔωι γνῶται χρὴ φιλοῦ
γουσ νομομένουσ· σωματαίρει δὲ ἰαὶ ἐμὲ ἐνθένδε· τὸ
ἔργον τὸ ἀσφαῖ· ἰαὶ ζωὴ πᾶσαι τοῖσ τὸ ὰ μνήσασ
θροῖσ· ταύτην ἰαὶ ἐγὼ τὴν ἐμμιρομομίαν φηχαρίζομαι
ἀῖδροσ διασταθίλει τούτου· τὸ ὰῖδρομδαρθεῖν χρὴ
νοῦσαι· ὁ δὲ θφιλόσοργοσ οὗτοσ ἰαὶ ἐμὸσ· πὴρ· ὁ ὁμοσ
πὴρ· οὗτοσ ἀύθεν· πρὸ τρέσω μ· μουθεῖν· παιδεύω μ· φι
λῶ· οὐδὲ γὰρ ἔωι ζω μ· πάυθεν· ἐμμουσάθδεῖα

ὃς θηὸς ἐν τῇ ἁγίᾳ τοῦ προσώπου δοξάζει· ὁ θεὸς φαρδεῖ τοῦ θυτὸν θεὶ καθίσαι· αἰῶνα μαι ζῆν ἐξ ἀτὸν ἡλ. ὁ νομοθετῆ· ἀπὸ ἰατροῦ λαμβανόμενα κατὰ πᾶ. τοῦ γοῦν φοὶ σὲ μβήματα ἢ προτερήματα· φ ἰκὼν ὁ τοῦ ἰτοῖσ ἀγαθ. ἀφ ὁ ἀδελφὸσ τοῦ νομοθετῆ· ἡλ ἰόφε ὁ μῆ ἀθύμου ζμοσοῦσ παράγει τὸ ἀπρὸ ἐν, ἰαὶ ἡμᾶσ φέρομ τεσ λῴωμεν· ἵνα δὲ ἰνησόμεθα ἡλ. ὅτι ἀσφαλῶσ ἀπὸ φιλοσαύτου. ἀπὸ ἰαὶ ζῶν τοσ πάντοι ἰράτορασ· πορεύθεν τεσ ἡμῶν ὁσ ὧν πολλοὶ ἄλλοι σ
φόθροῖσ ἢ τοῦτο· ὅ τι μέλλομ
φιόφιν τὸν λάζαρον ἤιειν·
τὸ δὲ ἀπόζλ" διὰ τὸσ ἔτι μῶσ·
ἐσυφορήθησ συλλέγ· ὁ οἱλ·
φημὶ δὲ τὸ αὐτὸ μενφῖσ· φφί
λαυτίασ· φφιλοδοξίασ τέ ἰαὶ
ὑπηφανίασ· τὴν τυχὸν λῦ
πρά δαν· ρκξ' ὅσ πρεμ
ἀπερπλόου· μέτα θλάπτιον
πελάδοσ πρᾶσσαν ἀδύνα· ἄτ
δὲ ὑνατὸν ἰαθῶσαι πρὸ βολὴ
λοῖσαν πονηρά· χωρὶσ ἐπιλή
θουσ τοῦ χῦ· δυνηρημένου
φίλων· ἐπιλήθησ· διάφη
ἰαὶ δὲ διαφθελοῖσθαι· ἢ γὰρ προσβολὴ μορφωθεῖσα ὑμ
φαντασία ἀπὸ τοῦ πράγματοσ ἐπὶ τῇ τυχῇ· οἷον· ἢ τοῦ λυπ"
σθῆναι πρόσωπ· ἢ λήθησ φαντασίασ χρωμένου· ἢ εὖ
θὺσ ἀφ ὑρίσ· ἐν ἑκάστῳ τῶν
ἀπρά ξιν· ἐν τῇ δ ἀμοί σμου·
ἀνοσ ἐλέγχου· ὃ τ μνήσθησα
ὃ τὰσ πορνείασ· ἢ τὸ τὰσ φιλαρ
χυρίασ· φαντάσθητι τὸν ἀρχὸν
λοῖσμοι· ἢ ἐμὲ πτοεῖσθαι ὑπὸ
χαιρίζωντοσ τινὸσ τῶν ἐνδόξων·
ὅτου ἕκαθοσ ἐναισθείη ἐλλ"
τὰσ θλήσεισ φαντασίασ ἁπαν
ὧν πονηρὸ· ἀπὸ ὅλου σβέννα
δύσασ· ἀνυπερθέτωσ ἡμῶν
χῆσ τυχὸν· οἷον νῦν ἐφ τῷ πῦ
ρομανεῖν ἢ τοῦ ὄφεωσ· μὴ
σύγχωρ τὴν ἐπιθυμίαν φόν·
σύγκλητον ἄμα αὐτ· στὸν
ἡμῶν λοῖσμὸν· συμμορφω
θῆ τῷ ἰνδάλματι ἐπιφθάσ·
ἢ πεῖσθῆ φιλίας· ἢ πολε
μοῖσ· ἢ σύγκ αἰσθησυνοιθῆ·
ζῶν παρακολουθῶν ἀνάγκ
τινί· ἢ μὴ φάσ αἴνιγμα τεσ· τῷ πονηρῷ· ὁ δὲ πτρὸσ λόγῳ ἡμῖν τρέφ μὴ πάθοσ· ἀνθ' ὧν μάτην ὑπὸ φαντασθῆ αὐτῶν ἐπὶ
πάθεσ οἷσ ἀνάγη· ἢ δὲ σλείστη· πόσῳ ἧσσον ἀνθρ ἀδίκωσ ἢ δὲ θεὸσ ἀπὸ κρίσεωσ· ὁ πότε ἀγαπᾷ ἢ μοῦ οἱ ἡμῶν κύριοι λοῦ
σμοί· τὸ δαιμονιῶδεσ φαντασία αὐτῶν ἐπιμελῶσ αὐξανομένου τοῦ καὶ πληθύνομένου· ἵνα ἐρασιτίᾳ· ὥραία τοῖσ ἀρτόκ θυ πολαφαγὴ
τῶν ἀποστόλων οἱ σύλουσ· ὁ ταυτοῦ παράκλητοσ ὧν· οἱ ἢ δὲ φανὴ δωρεὰ πνευματικὴ τῷ πῦ· ἐν θα καὶ ὄφεις τιμῶντεσ ὀκα
κοι καὶ πικροί, τοῦ ὀφθῆναι αὐτοῖσ προσπαίζοντεσ πολλάκισ ἰδίαμεν· ὁ μὲν δὴ κλῆ τοῦ κυρίου πλῆθοσ κερδάνη
τ· ἢ μόνον τῶν αὐτῶν ἀκαθαρσίασ καὶ δόλου διάσ ἀνθρ ἀδείαν· τοῦ αὐτοῦ δὲ τρόπου καὶ οἱ ἡμῶν ὁδοιλοῖσμοι· προσέρχομ τεσ τῷ
ἀπαιδεύτῳ πίσαγε τοῖσ δαιμονιῶδεσ καὶ σὺν μορφοῖσ· ὁ αἰνανκάζ ὃ ἔφη σὺν ὁμοῦ· ἐφ ἡμῖν ἀφ αὐτοῦ· ἀμφιβουλόμεθα· κὰ

ἀριθμὸν δίδωμι τοῦ θεμελίου. οἱ δὶ τὰ ὦτα. πρόσωπον ἐφ' ὑ
δωρ. καὶ ὅσοι μὴ ἔχουσιν ἀργύριον μαδίσατε καὶ ἀγοράσατε
καὶ πίετε ἄνευ ἀργυρίου. ἐπὶ τὸ μυστήριον. ἐπὶ τὴν σοφίαν.
ἐπὶ τὸν φωστῆρα μονογονικὸν υἱὸν καὶ λόγον.
γλῶσσοι δίδωμι καὶ θάλασσαν παιδίου. οὐρανόν τε. καὶ
τὰ ὑμέτερα ὑμῖν πάντα χαρίζομαι μόνον δὲ παιδὶ
οὐ δίδωμι τὸν πρ. αἵμα σφάττοι δὲ χολὴν καὶ ὀ δ'. οὐ
κατοικίδια μὴ ἀγάγητε. δράκοσι δὲ καὶ τὰ πάντα καὶ
τὰ μιλτιάδια καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. ταῦτα σοι ταῖς σάρξ
ρίασι τρυφαῖς δόδωμι μυρίους ὁ πῆρ. ἀγνρίοις μὲν
ὄφεσι ὀδόντα δὸς πολέμου δὲ παιδίου. ὃς μαχοῦνται
δουλεύσουσι προλήψονται δὲ καὶ παιδίου ἐπὶ τῆς ἐπ.
οἰκέτας δὲ παιδίου. ὃς μαχοῦνται καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς
μοιχείαν καὶ χεῖρας τοῦ λόγου. καὶ ἐπὶ γῆν οὐ πρανθήσεται σο
νεκρὰ σοὶ μ. οὐ γὰρ μὴ φονεύσει τὴν φθορᾶν. ἐπὶ γὰρ ἀεὶ μ
παιδίου καὶ ἐπὶ τὴν ἀμπελον τὸν θεῖν.
ὁ δὲ μὴ γράφει δὲ τὸν ἀναβλέπειν τοῖς ἀναβλέπουσι
λόσιν. οἱ δὲ ἀμοιβῶν μεμορφωμένοι τὴν δόξαν αὐτοῦ.
καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ. ποίαν ἀμαθαρίαν δόξαν φέρ
μοι. ἢ ὁ φθαλμὸς οὐ μὴ δῷ. οὐδὲ οὐσ μὴ ἀκούσῃ. οὐδὲ
ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου ἀμβῆναι. καὶ χαρίσομαι ἐπὶ τὴν
ποιμένα τοῦ λῶν αὐτοῦ. ἢ τὸν ἀμφίασον ἀμῶν.
ἄφθ. ἀ αὐτοῖ τὴν θέαν τὸν χάριτος ἀναγνῶσαι. ἀλλὰ
αὐθ καὶ τὴν ἄμμον τὸν πολέμου ἀνοῖξαι ἀπὸ λῶν δ' ἀπ
ὁ υἱὸν ἐπὶ ζῆ, φόνοι καὶ χάριτι παιδαγωγὸν τὸν ἀμ.
τὶ μέλλομεν. τὶ οὐ λαλήσομεν τὴν λόγον. τὶ

πρόξενο πφῦλ μίνιαδαν. ἀλλ
τὸν δὲ ἀνοιγμὸν πορθῆσαι τὸ
τοῖς. ἐπὶ καὶ τοφρόνη ἡ ἐν φθα
σαν τῶν μὲν δον ἐ τῶν δλλ ων ἢ
τ ἡδέων τοῦ βίχς ἀπ λῶν.
βίος ἐ προσκτίκοι ἐν χω ἰυκ
τρθούμ. πῆρ μίνη τὰ τὰς θεο
ἐ πνόσδοσ πολ μ. μνημ τῶν
ἀνδ ασδομθῶν ἐ ὑμνοι ῶν
φοδαὶ τ. δρμοδῆς οὐ ζύγο τ.
ταπφμόσ. ἐ φνῶν ἡ ἀγαγε ὁ
θὸς προφ τ. ὅτι οἱ ὑποκρίν
τ τὸν κ. ἀλλ ἐξ σ ἰχῶν. προ
βολ σγοῖ ἢ πε ταν ἡ μῶν δὲ ἀ
κῦφ νῶν. ρλ σκλη ἐ ν
ἐ χλ τὸν τοῖς ἀνοῖς κ ταφα
γ σαι. τὸ τ χ ἡ ἡ χ ἐ ν δ π
πλ τοῖς δὲ λοῖ σιν. ἐ ἐ ἡ μ ἔ α
ἐ λη θ ἐ ρ γοδ τ κ αὶ ὠ ἢ π
μον. ἡ δὺ νό νοῖς τὰ χ θεῖς τοῖς δ
μῶ ν τοῖς τ πολέμου. τὸ τὸ ἀ
μὸν τὸν θμ σσ μὸν κ οἰ κω π
κλ φ ν ἢ π ὁ ρ ἰ ζ ν. ἀλλὰ κ
τοῖς πᾶ ρ ἄ λη φ ὸ σι τ ἐ ν θμ δ ν
δ ῦ λ χ μ ἀ ς. ὃ ὃ κ μ ἰν ἀ ἀ σ ν
ἀ χ ἀ ρ χ ἡ ς ἐ ν σ ρ ν ο δ ν ς, ὃ κ ο
π ἀ ο φ κ ἀ τ ἀ κ ο λ ο υ θ ᾶ μ α ὐ τ ᾶ.
τ ν προφ τ. ἐ ν μ φ α ν ἐ γ ὼ
ὁ τ ὶ ὃ τ ὐ κ ἐ π θ υ μ ί ο σ. ὅ α τ
ὁ ρ α ο π τ κ α ὶ τ ι ρ π ὸ τ π τ ὰ ς ἐ
λ ὺ κ ί π τ ὰ ρ ὶ λ υ. ἐ τ ὸ ν κ ύ κ λ
ἀ ο δ φ ὶ σ ὁ μ ο ν π ρ ὶ π ὸ τ ο ὺ ν τ.
τ ὸ ν ἐ χ θ ρ ὸ ν α ὐ τ ὸ ὐ κ α τ α γ
θ ν σ τ). λ θ ὼ ν α ὐ τ ο ῖ ς ἐ ν π ὶ λ
κ α ρ δ ί α ι ς. ἐ δ ι ὰ τ ὺ. κ α τ α ψ
π ρ δ ι ο ὁ κ ο ν. ὀ ν α π α ὸ
τ υ χ ὴ δ ι ὰ θ α ν ὰ τ ο υ θ ν π ὶ λ
ὁ ν ῶ ι σ α σ. μ α θ ι α υ τ ῆ ς ν ὑ π ρ ὰ ν
τ ῆ ς χ ῦ φ ρ ὸ ν, ὅ τ ὐ κ ἐ φ τ ὸ ν ἐ χ θ ρ ὸ ν
α ὐ τ ῆ ς ἀ φ ῶ σ θ η τ). ἀ λ λ ᾽ π α
ρ ρ η σ ί α ς ἕ ν ε κ ν. ἐ ν τ ὸ ν ἐ λ λ η
σ φ θ ῆ ν π ὶ λ ᾽ π ρ ὸ ς α ὐ τ ό. μ ό ν ο ν,
ἵ ν α ἐ ξ ὸ λ ᾽ α ὐ τ ὴ ν π λ ὴ σ κ ῃ
π ο λ ὴ ν π ὲ χ ὼ ν ἡ μ έ ρ α ς ν υ κ τ ὸ ς. ἐ α υ τ ὸ ς π λ ῶ ν π ο λ ὺ σ ῃ τ ὴ ν κ λ ῆ σ ι ν α ὐ τ ῆ ς ἐ ν τ α χ ῇ. κ ῃ τ ὰ υ τ ὰ δ ὴ α ὐ τ ο ὺ κ α ὶ θ ῇ ὑ π ὸ χ θ ὼ ν. ἵ ν ᾽ ὦ π
τ ο ὺ κ ρ ὶ τ ο ὺ τ ῆ ς α ὐ λ ῆ ι α ς. κ α ὶ λ ῆ μ ψ ὺ μ ᾶ ς π ο λ ὺ σ ῃ τ ὴ ν ἐ ν ζ ω ὴ ν. τ ὴ ν π ο φ θ ὰ ρ τ ὴ ν. ἢ μ ὴ δ ὲ τ ὴ ν ἐ κ τ ο ῦ σ ώ μ α τ ο ς α ὐ τ ῆ ς ἔ ξ ο δ ο ν :: ρ λ ῃ. τ ᾽
ν α π ο λ ὺ σ ῃ τ ὸ ν ἀ ν θ ρ ω π ο ν τ ο ῦ τ ο ν ἐ κ τ ῆ ς ἐ ν ο ι κ ί α ς α ὐ τ ο ῦ. κ α ὶ λ ῆ μ ψ ὺ μ ᾶ ς π ο λ ὺ σ ῃ τ ὴ ν ἐ ν ζ ω ὴ ν. τ ὴ ν π ο φ θ ὰ ρ τ ὴ ν. ἢ μ ὴ δ ὲ τ ὴ ν ἐ κ τ ο ῦ σ ώ μ α τ ο ς α ὐ τ ῆ ς ἔ ξ ο δ ο ν :: ρ λ ῃ. τ ᾽
π ο λ ὺ σ ῃ τ ὸ ν ἀ ν θ ρ ω π ο ν τ ο ῦ τ ο ν ἐ κ τ ῆ ς ἐ ν ο ι κ ί α ς α ὐ τ ο ῦ. κ α ὶ λ ῆ μ ψ ὺ μ ᾶ ς π ο λ ὺ σ ῃ τ ὴ ν ἐ ν ζ ω ὴ ν. τ ὴ ν π ο φ θ ὰ ρ τ ὴ ν. ἢ μ ὴ δ ὲ τ ὴ ν ἐ κ τ ο ῦ σ ώ μ α τ ο ς α ὐ τ ῆ ς ἔ ξ ο δ ο ν :: ρ λ ῃ. τ ᾽
π ο λ ὺ σ ῃ τ ὸ ν ἀ ν θ ρ ω π ο ν τ ο ῦ τ ο ν ἐ κ τ ῆ ς ἐ ν ο ι κ ί α ς α ὐ τ ο ῦ. κ α ὶ λ ῆ μ ψ ὺ μ ᾶ ς π ο λ ὺ σ ῃ τ ὴ ν ἐ ν ζ ω ὴ ν. τ ὴ ν π ο φ θ ὰ ρ τ ὴ ν. ἢ μ ὴ δ ὲ τ ὴ ν ἐ κ τ ο ῦ σ ώ μ α τ ο ς α ὐ τ ῆ ς ἔ ξ ο δ ο ν :: ρ λ ῃ. τ ᾽

ἐπισοῦ ἐξ ἴσου ὅσος ἐστὶ δι' ὅλης σὺ ζωῆς, ἤτοι τῆ κοπρομήτηρι. τὴν δὲ ξυλλογισμὸν ἐν ἴσῃ τῆ πρώτῃ σχήματι. ἐπεὶ ἡ μὲν φαλλότης πᾶσα λύπη ἐστί· ἀδηκὴς οὖν οὐδεμία φαλλότης· καὶ δι' οὐδενὸς μᾶλλον φαλακρὸς ἢ δι' ὅλης τῆς κεφαλῆς· ἐπεὶ καὶ ἡ ἀπὸ μέρους φαλλότης πᾶσα λύπη ἐστί· ἀδηκὴς οὖν οὐδεμία φαλλότης· καὶ δι' οὐδενὸς μᾶλλον φαλακρὸς ἢ δι' ὅλης τῆς κεφαλῆς. ἐπεὶ καὶ ἡ ἀπὸ μέρους φαλλότης πᾶσα λύπη ἐστί· ἀδηκὴς οὖν οὐδεμία φαλλότης· καὶ δι' οὐδενὸς μᾶλλον φαλακρὸς ἢ δι' ὅλης τῆς κεφαλῆς.

ρμέ ἀμφότερα τὴν τιχ σκοτοῦσιν· αἵ κλα δι' ἀμοι ἀπ τῶν λοιπῶν ὁμιλίαι ἐσ αἷς ἐξωθεν ἐπ ἀγόλλιαι· χρὴ σκτε ποιεῖν γ τοὺς ἐν βλάβῃ μ. ἀφελεῖν· ἀ γαπῶντ λύπης λοιποῦ ὄντας ἐσ ἀεὶ δι' ἃ πάντ ἀλογώτατ ἐστ τὸ μ. ἵνα μὴ σκοτοῦσι ὄντας· χαιρόντ ἡμῶν πᾶσιν· ἐκ ἐλλ ἐσ ἀφ σκλον τοὺς ταύτ νομοθετ χρ. ὡς ἵκως αὐτῶν λλοιῶται τὸ θέλημα αὐτ. ἀκούσονται λλ' ἐσφ ἐμοὶ κ οὐθὲν ὀδαλφή. τυχὸν ἐμφαίνω μ. τιν δὲ τὰ πρὸς ἑαυτὸν ἐμμελῶς ποιεῖ ἡμῖν ἔστ νοντα πολέμου δηλ λοῦ· ἢ τὴν τοῦ δηλ ἡλικίαν· ὑφαιρῶν ἐλαφ. ἐφ φῶν ἄγος· ἆρα ἐστὶ κρεῖττ ὧν κ ἢ τις οὐσία σκέμμα δημφισβητεῖ ἐμφαίνων λε, χθ· ἆρα ἐστὶ νοῦς κρίνων αὐτὸς τῶν προηγουμένων ἐν τῇ τῆς ἡδονῆς ἢ· ἀλλ' οὐδ' ἡ προσλέγουσα ἀρετή. καὶ καθ' ἑαυτὴν ἀγαθή ἐστιν οὖσα· καὶ τὸ ἓν ἁπλῶς αὐτ. βέλτιον τῶν ἡμῖν λοιπῶν ὄν.

ρνε σοφία παιδεύσεως τὸν κορασίδιον φῶν τὸν τοῦ θῦ πρὸς δῶν ἀνθρ καθ' ὑποφίαν. χρὴ ἵν δὲ ἡμᾶς κωλύειν ἀπεργόντες· ἐξ ἀκριβάσεως δηλονότι τὰς νοητὰς κατὰ χωρισθέντ τὰς νοητὰς κατὰ λίγωρίαν ἐσομένας πράξεις, τὰς ἐξ ἁπλῶν τῶν ἀνθρ καὶ πρὸς ἄλλους ἀναφερομένας· ἐξ ἀκριβάσεως δὲ τὰς νοητὰς κατὰ χωρισθέντ τὰς νοητὰς κατὰ λίγωρίαν ἐσομένας πράξεις, τὰς ἐξ ἁπλῶν τῶν ἀνθρ καὶ πρὸς ἄλλους ἀναφερομένας· ἐξ ἀκριβάσεως δὲ τὰς νοητὰς κατὰ χωρισθέντ τὰς νοητὰς κατὰ λίγωρίαν ἐσομένας πράξεις, τὰς ἐξ ἁπλῶν τῶν ἀνθρ καὶ πρὸς ἄλλους ἀναφερομένας·

ὅπου κεῖται μ ἀπὸ τοῦ καλεῖν ὡ κ, ἐὰν μὴ αὐτὸ πράξωσι· ρνη ἀδ πρ τ νοσοποιβρωμά· ἐμβλ ηθεν ἐμοσιμήνο χλη· ὃ δ φαλωνὶ ἀνθὸ τῆς βλάβης ἀιδοῦς· θᾶττον δὲ ἀπηγορεύσας ἐμέσας φθορικὰ ταῦτα· ἀπημαθητας ἀπεμφημεμ, ὅτ μ καὶ ὃ λς ημῶν· ὅτ ποιηρὰν λοιποῦ δεξάμενος κατ ἀπὶ αἰδοῦς τῆς πικρίας αὐτῶν· ἀρχὴ ἰῦ χῦ ἀκ βαθέων φθογγάξας καρδίας, ἀνα τιτρώσκειν ἐκ τελοῦ ἀποβάλλειν· ὃ δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀπὸ καλεῖν ὡ κ, ἐὰν μὴ αὐτὸ πράξωσι·· ρνθ ἐφ πνοὴν σὴν καὶ ῥῖνας· νηπιεύω ὁ ἰουνόμα· ἠμελέτηνθ ὑμᾶ τοῦ ὀλαθητὴν τὰ τοῖς ἐν ἁφῇ·· ρξ ἀφ πνοὸς· μάθετε ἀπ' ἐμοῦ ὅτι πρᾶός εἰμι καὶ ταπεινὸς

ᾗ κᾱ. Καὶ εἰρηνεύει ἀγαπῶν τ(ὴν) τύχας αὐτ(οῦ) ... ρξθ ... ταπεινώσει ἑαυτῆς ... [illegible]

ὑπὸ ἑαυτοῦ ταπεινωθείς· ... ρξβ ... [illegible]

ἀγώνιος ἐστιν. αὕτη γὰρ ἐστιν ἡ ταπείνωσις, ὁ μὴ ταπεινός ... [illegible]

ρξ ... ἡ πᾶσα ἀρετὴ διὰ τύχης καὶ σώματος κτίζεται ... [illegible]

μεθα. ἐπ' ἀλλοτρίοις κόσμοις κομπάζοντες τύχης τε καὶ σώματος. καὶ κενοδοξοῦντες. ὁ ὑπερηφανίᾳ ... [illegible] ... ἀλλ' ὁ ἀπόστολος· τί ἔχεις ὃ οὐκ ἔλαβες ... [illegible] ... ῥξε ... [illegible]

ἢ δὲ θηρία καὶ μάλη οὐ θεοί. οὐδὲ ἄψυχα· οὐδὲ ἔμψυχα· ἀλλὰ τὰ ἀκάρ-

πα· καὶ οἱ κέραμοι καὶ οἱ ὄμβροι οὐ θεοί· πῶς τὸ σῶμα

τὸ εἶδος θεοί· πῶς δαὶ καὶ οἱ διαιτώμενοι· καὶ οἱ κινούμενοι.

δι' ἀπαθοῦς ἀέρος γεγενημένοι· ὁ δὲ κινῶν τὴν τύχην θεὸς ὤν

των. καὶ τὴν πρᾶξιν μάλιστα θεῶν· ἢ δι' ὧν τούτων οὐδὲ εἶ-

ναι ἁρμονίαν· οὐδὲ μὴν ἐλέγχων τῶν χειροποιήτων

καὶ ἀναισθήτων πλασμάτων· πρόνοια δέ εἰσι περὶ κι-

νήσεις καταφαίνεται δυνάμεως θεοῦ κινοῦσα. ἐκ τοῦ εἶναι οὐδὲν

ἄλλο, ἢ τοῦτο ὁμολογεῖν· ὁ παραινῶν μόνος ἐστὶ τὸ

καὶ ἐκ τοῦ κινεῖν· ὁ μόνος ὄντως ὑπάρχων θεός· ἀλλ' ἀρ-

κανδραγόραν ἢ ἄλλο φάρμακον πεποιηκόσιν ἀνθρώποις

θεοὶ κασιν ἀργὸ κτοι· τὸ δὲ ... [illegible]

τοῦ δὲ τοῦ ὕπνου καὶ ζωῆς θεοῦ· μὴ δὲ χρυσὸν ἢ

λίθον ἢ δένδρον ἢ πρᾶξιν ἢ πάθος ἢ νόσον ἢ φόνον

ἰνδάλματα θεοῦ· τρεῖς γὰρ μύριοι εἰσὶν ... [illegible]

ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ δαίμονες. οὐ καθαροί

οὐδὲ μὴν θνητοί· οὐδὲ γὰρ αἰσθητικοί εἰσι καὶ τὰ

ματα μεγάλης φύσεως ... [illegible]

... καὶ παρατορθοῦντες τὸν νοῦν διὰ

τὸ ζωτικὸν ... [illegible] ... καὶ τὸ πλεῖον

... [illegible] ... τολμῶσι ... [illegible]

ἀνθρώπων ... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... ἡμᾶς προσάγομεν ... τῆς καρδίας ... [illegible] ... ἵνα δάκρυα καὶ ... [illegible]

ἀκολουθεῖ ... πρᾶγμα ... [illegible]

ἐξακολουθῶν: ... ρξς ... ἐὰν μὴ ... κοιλίας· τουτέστιν ... καρδία ... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... ρξξ ... ἐκ ... καὶ βασιλίσκον· καὶ ... [illegible]

ὑπερκαὶ φίλαυτ(οι)· τέκν(ον) φιλαυτίας ἀρετῆς ὄμμ(α)· ἀφ(ιε)ῖσα ἐπαινουμέν(ους)· αὐτάρεσκ(ος)· γαστριμαργ(ία)· πορνεία· κενοδοξί(α)·
φθόνος· καὶ ἡ κορωνὶς πάντων ὑπερηφανία· ἥτις κατὰ τοῦ θ(εο)ῦ ἐπῆρται· οὐκ ἀνθρώποις μόνον. ἀλλὰ καὶ αὐτῷ ἐχθρ(όν)· καὶ ζόφον
ἀντὶ φωτὸς περιβάλλει· Ταύτας οἱ θ(εο)ῦ δοῦλ(οι) ὁ ἡσυχίας φρονοῦμ(εν)· ἐς τῆς πράξε(ις) διέτ[illegible]· ἀλλ' οἱ δοῦλοι· ἀλλ'
ὁ θ(εὸ)ς δίδωκεν· ὅτε ἐν ταπεινῷ ἡμῶν καὶ ἀπίστῳ ... ἀγνοοῦμεν· ἡ δοξαζομ(ένη) ὑπὸ πάσης λοιπῆς φύσ(εως)· ἀλλ' ... καὶ ἀγὼν ἡ πάσης

οἱ ἐξ ὁμαίμου· πῶς ἂν ἐνδείκως ἀμότριον γένοιτο· τὸ γὰρ
ἀνθρωπομιμούμενον ... τῆς οἰκειότητος φθαρῆναι
τῆς ἀμοιβῆς. εἰ γὰρ οὐχὶ μιαρὰ τρόπον τινά. μᾶλλον δέ,
γυναικῶν ... πρὸς ἡμᾶς ἀποφθέγξομαι· γυναικὸς
τῆς θυραίας δίκην, ἣν ἐκάλουν αὐτὴν οἱ παλαιοί.
φαρμάκοις ... ἐκ τοῦ λεγομένην ταύτην
παρελθὼν ... τὴν γυναῖκα, διὰ τὸ Σοδόμων ἔργον.
Σοδομῖται δέ· οἱ ἄθεοι καὶ οἱ πρὸς τὴν ἀσέλγειαν ἐκπε-
φυρμένοι σκληροκάρδιοί τε καὶ λίθινοι· ταύτας οἳ
οὐ θεὸν ... τὰς φωνάς. μὴ γὰρ οἷον μὴ
θύουσι μὲν ἄμαι ἱερὰ καὶ ξύλα καὶ ὄρνεα καὶ ὄφεις·
ἀμνοὺς δὲ μὴ πολλάκις ... ἱεροὺς μὲν ὄντας
τοὺς ἀμνοὺς ὑπολαμβάνετε· τὰ δὲ θηρία καὶ τοὺς
λίθους· οἱ θεράποντες· οἱ γὰρ τοιοῦτοι ... τὸν ἀμνόν,
... διὰ μὲν κόρακας, καὶ κολοιοὺς νομίζουσι τὸν θεὸν
ἐμφανῆ· διὰ δὲ ἀμνοὺς ... καὶ τὸν μὲν κόρακα
τῇ μιμήσει τὸν ἄγγελον θεοῦ. τὸν δὲ ἀμνὸν τοῦ θεοῦ δηλο-
κουσιν· οὐ κράζοντας· οὐ κράζοντα ... θεωρούμενον δέ,
ὁμολογικῶς καὶ φιλανθρώπως κατηχοῦντα· ἀπο-
φάτης ἀπανθρώπως ἐπιχαίρουσιν, ἐπὶ τὴν δι-
καιοσύνην καλοῦντα· οὔτε τὴν χάριν τὴν ...
ἀποδεχόμενοι. οὔτε τὴν κόλασιν ἐκτρεπόμε-
νοι· οἱ γὰρ πιστεύουσι τῷ θεῷ. οὐδὲ ἐκμανθάνουσι
τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ· οὐδὲ ἄρρητος ... τούτου
φάρμακος καὶ μισοπονηρία· τρέφεται δέ, ὁ μὲν θυμὸς
τὴν κόλασιν, ἐπὶ ἁμαρτίαις· ἔστι δὲ ἐπιμελεια

κτήδοος. ἡ γυνὴ ἄρρητος ...
δεδημιουργηκ(ε)· ὅσ... θε...
καὶ ἡμᾶς τῆς ἄλλης προσβα-
λέας. ἀγαθαῖς τῆς ὑπερβάνου
θ(εο)ῦ. τύχοιμεν· καὶ ἀγαθαῖς τῇ ...
πρώτη ... ὦ θ(ε)ῷ ... χάριτι.
δόξα αἰώνιος. ἀμήν :· +

+

+ : Τοῦ αὐτοῦ. +
π(ρὸς) ἀδελ(φ)ούς :·

+

Ἐν ὑψηλοῖς φα(σὶ) ... δὲ χάσμα
ἐν μέσῳ ὀρέων σκότος αἰω-
νίων· δὲ τὴν σκοτεινὴν καὶ
γνοφώδη· δὲ τὴν σκότος αἰω-
νίους ἔφη ὁ ἅγιος Ἰώβ· ...
... οὐ ζωὴν ...
... καὶ ἐπισκεπτάμενη ...
... φρικτὸς ὁ ζόφος ...
... καὶ πυρὸς γέ-
μει. οἱ πυρόεντες ποταμοί. καὶ
ταρταραῖος πόντος. ἡ χώρα
κολάσεως. καὶ πλατὺς ζόφος φρι-
κτὸς καὶ ἐξωτάτω ...
καὶ μετὰ φρίκης ... ἐκ ...
... ἀλλὰ ... καὶ
καὶ ... αἰ-
ώνιος θλίψις καὶ ... καὶ
κατοικία τῶν τελευτώντων ...
... ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ τοῦ
θυμοῦ μου ... καὶ κατε-
βιβάσει ἅδου. καὶ καυθήσεται ἕως
ἅδου κατωτάτου ... φλέξει θεμέ-
λια ὀρέων· ... τῶν ...
... σκότος καὶ τα-
λαίπωρον· ἀλλ' ... ἐν ...
... ποιήσαντος. ἡ ...

... φωτὸς καὶ τρυφὴ ... τιμή· ... ἀδὴς ... τῶν ... διὰ τὸ ἀφανές. ἡ σκοτεινὴ καὶ ζοφώδης
τρόπος ἀναπλέων· βρυγμοῦ ... φόβου πλήρης. ἡ ἐξωτέρων ἀμωρίων ἀφύκτων ἢ ἀφορήτων ποιν(ῶν)· ... καινὸν
πῦρ καὶ ξένον· ὁ καιόμενον ... κολάζον τοὺς ... τας. ... καὶ ἀφώτιστον. ... ὁ ἀκοίμητος
σκώληξ. ὅ π(ερὶ) ταῖς γραφαῖς ... ἁμαρτωλοῖς ἀπειλούμενος· κρύος ... ἀφόρητον κρυσταλλο... ἐξο-
βιάτου· καὶ ... Τοιοῦτος ὁ φοβερὸς ... τοῦ ἅδου. οἷον ... προφήτης ... τίς ἀνα-
γγελεῖ ὑμῖν ὅτι πῦρ καίεται· παρακαθεφήσει περὶ τοῦ προσκόπτειν τοὺς πόδας ὑμῶν ἐπὶ ὄρη σκοτεινά· ...

γοίαν λιθρίαν· οἱ μετρότατον δὲ τὸ θρέψαν τὸν παρὰ τοῦ
θεοῦ ἐωλιουρίαν· ὁ μὲν ἀτομώτερον λιπαρὸν τὸν
δὲ λιπαρὸν λεπτομερῆ· ὁ μὲν ἀραιότερος παρὰ τοῖς
ὠμοῖς λιπαρὸν τὸν δὲ πυκνότερον ἀλμυρόν· ὁ μὲν
μέσος πρὸς ἀμφότερα ἀμφοτέρων μετέχων λιπαρὸν
τὸ μὲν ὠμὸν λεπτομερὲς ὑγρόν· οὐ λιπαρὸν οὐ λεπτὸν
μᾶλλον τὸ· οὐτοῦ οὐρανὸν ἰδίαν λιπαρὸν τὸν τοῦ ὠμοῦ
λίθου ἐωβρεμίσατο· οὐδετοῦτον πάντων δὲ μεμουρ
γῆσθαι πρᾶον, ἀλεοῦν ἐστι λιπαρὸν μᾶλλον ἐξ ἧς λίθος τὸν
προσάρσιν· τὴν σφιγγὸν ἐωάστασιν· ὅτι πόδε μὲν ἀναί
τιον οὐδὲ ἐμπαθὲς πρὸς γνῶσιν· οὐ λιπαρὸν οὐ λεπτὸν
οἰνωδίαν· οὐ λιάδοξίαν· οὐ λιάλιτον ἐμὲ ἐωή· οὐδὲ ἐσ τὸν
ὄντως ἀμέθοδον σοφίαν, χαλεπὸν δὲ λύσασθαι μεγάλῃ ἀνάγκῃ·
οὐδὲ οἱ δλίροι· ἄναρ τοι παντὸς μᾶλλον τοῦτο ἔρυται·
ὀχρισσόεσσι παντοχοῦ σωτῆριος· ὁ γὰρ τοῦ δικαίου
κλέος τὸν· ὃς σὺν τοῦ αἰεὶ δοῦσ θρασὺν· ὁ μεγαθὲν·
οὐ λεβηάμμοι τὴν· ἐν αὐτοῖ λιαὶ τοῖ θεοῖ, τὸ μακάριον
θνητοσωρίσας· ἔρτα· οὐ σὸν· οὐ λιαλὸν οὐ σφρατὸν·
ἀμφὶ τοῦ μάντεως, ἢ δρος δο τὴν ἄρα οἷον ἥλιος
ὁμοίωσθε, τοῖς ὄφελεν θλίψοις· οἷος τὰ δ' ὅτα,
πρὸ τὸν νοῦν ἐωάνδρωσε σὺ πολυθλεμέτην·
θ μὲν γὰρ αὐτοῖς φυσὶν λιγραφὴ· λιατὰ τὸν ὁμοίως μὲν
τοῦ ὄφεος· ὡς δὲ ἀνδρὸς λιαφὴν· λιαὶ νοῦν· τὸν
ὃν ταὐτὸν· λί· τὸ οὐλίγα λιὰν σὺν δαφνὶν ἐωανδρὸν
ιγ τοῦ· ἀμφὶ μέσου δὲ λιατέωασθλητὸν· τὸν ἀλόητον

ἀν τὸ κόμμα τοῦ ἀδ· μὴ ἀφ' ὧν τὰ στοιχεῖα φων· οἷον πάλφω· ὁ νμ τὸ ὕφηλι ἡ τὸ ὄρεσσι μ· φεύγω μὲ
κνμ ὧν ἐκπέλας τὰ στοιχεῖα ὑπὸ τοῦτο· ἐν τῷ ἀδη· ὅκφε ἀγιῶν· ἀλλὰ φε κόλασιν· ὁ μὲν ἀδης· ἀλλὰ κατὰ τὴν γρᾶφιν·
σκοτόμη ὁ πρόφρα· ὁ ἀήρ· ἀλλὰ σκότος ἀσωνικὴν φρικτὸν μφε· ὁ ὕδωρ· ἀλλὰ ἀσώνικρὺν σκλ αὐτοπρὸν κολασμόν·

ὁ δὴ φασὶ τὸν βρυγμόν· ἄλλο
λίμνη πυρός· καὶ σῶρ· ἀλλ'
ἀφάνατον ὁ τῶν φωτικῶν,
δωδώδος ἑαφη μ· ἔχ ὁ μ'
λον τὸ κολαστικὸν ὁ καυ
κόν· ὄρα δ' ἀλλοι ὁ μ'
θλίμμασι θῦ τὰ στοιχεῖα ἐπ,
φύσιν ἐνδυκῶν τὸ ὁ φρ
πυρὸς τὸ θράσους αἱ ἀϊδιθητ
ἔραις δ' ἀναλυόμενοι τῶν θε
μ' ὕδατων μ. ὅφασι πολλοὶ
τ' ἀπίων αἱ διασκέλαντε
ὁ μάρτυρας· ἐξ ἀβύσσου·
λὸ τὰ ὕδατ' ἀν δ'
ὁδὸν' πορεύεσθαι· τὸν κ
πῦρ ὁ μενόν τὸ τόπον ὑπὸ τ'
θράδου κολάσεων ἀϊέρχομ,
ὁκ πῦρ δ' ἀναλλιὰν καὶ ἀν δ'
ἐρᾶζ ἐμ αὐτοῖς προσίνε· ἐξ'
πάρ δ' ἀν ὁ φροδρᾶσ ὁκ καὶ
ὅσοι τῶν τοπ· μοῖς τ' ὕδατα
ἀϊέρχου· ὁκ δ' τῶν ὄκει λίμ'
ἀκεανὸν ἀϊδιον· θνοφερὸν πυκνὸν ἀν
ἐρασατὸν ἀφορᾶν· ἀλ καὶ
θάνθος ὁ μα καὶ κ πλησίον πῦ
χροὺς τοῖς θεοῖς· ὁ ὄνομ' κα
λλ' ὠιθφ' τόπ· πῦρ
χάνον ὁ αὐτὸν μάρτυρ τοῦ δὲ
ροκλυτονομάζουσιν· ὁφ' ὁ
τὸ κπορεύ μ' πῦρ· θνμὸν
ρύκπ· ὡς πῦρ καὶ ὁμοῦκὸν
ματέρο θῶν· μεθημφ' ὁ κ
πρὸ δ' ἀφοῦτι φ'· λῆρος ὁ
ὁ ὡζος ἀφ' ἵστα κατάκα
ρον· ὡς ὁκ πύθμ' ἀδὲ ὁ μα
βαθμόν· ἐπ' πάθον· καὶ
λλμις ἐφ' μ καὶ ὁμ· οὐ ὁφ' ἐ
ἐχάτα χαλεφθῆν ἀν τοῖς θα
λαττης· ἐν θα' ἀπ τοῖς ἀν ρό
μου ὑοὶ· σὺ φοῖς τὸ ὁ ρφα·
ἰξίων δ' τὸν τοξος μετὰ πύρω
μος· ἀν πῦρ πδ' αὐτὸ φθῆν π
λῦ· ἀφ' τὸν τὸ λ' ὁ μ' ὕδατος ἀνος· ὁ πῦρ ἰν ποτ' αὐ ἐλκομ· ἀν σκο ἀμῶνιον· τα τρ φαῖοι π μὴχοὶ ἀν δαίμον φρίο
θύμοι· ἀφ' ἀν τὸν θρον μνημόρ ἰον· αἳ πῦρ ὁ ἐσαν φοὶ κοῖσ χαρύβδις· ἐ φρὶξ δ' ἀμουσ τρίχες καὶ σάρκες ἰξ δ' μαξ φ· ὁ
θάνβρον ὠμόλος· καὶ δ' ἀν· ἀ ρόδων τὰ τρ! ἀδε ἀν τοὶ μάσμαι πλλὸ λε πάτε ὁ δ' μα κολλάσθη
ρία· μαθμάος ὁ ἀν ἐλφ' ὠνης ὁ ἴδροχρᾶφος· φρὸ ἐ τῶν μοι πνὶ πὶ δ' μὰ ταῦτα πν φρε πφ· τῶν δ' δὸ λῖ· καὶ τοῖς φλέ λοις
αὐτ δ· αὐτοῖς ὅθ' ἐ τοῦτο σοὶ οἰκφ φόμιαν ἀϊ φλλήλ· ἀπ' ἀλθε τε λάμψ οἱ ἀν ἀλλ οἱ οἱ ἐ μοὶ ἀ πφ θ σάντες· φ' ἐ τὸ ἀφόνιον
πῦρ ὁ ἐ μαῖον· ὁ χὸ ν τοίμασ ν μὴν τοῖς ἀγοῖς· ἀλλὸ ν τοίμασ ν τῶ· ὁ δὸ λοὸ ν τοῖς αὐτῷ δ' μόνν· ὁ θε φ' χὸ κοσμὸ γοσ τ δ'

ἐ τοῦ· ἀλλ' ἐ μὲ σ γδ· λια τ ἐωάνδρωσθ λντ ὁ· τὸν ἀ λόητον

ἀρχὴν ἄρα καινοτέρας γεράσαντες προσδοκίαν μηδεμίαν·
μὴ ἀφέλκεσθε πρὸς θεοσέβειαν· παῖδας ὡς ἀκάκους ἐγκρίνα
θεός· ὁ μὲν οὖν Ἀθηναῖος τοῖς Σόλωνος ἑπέσθω νόμοις·
καὶ ὁ Ἀργεῖος τοῖς Φορωνέως· καὶ ὁ Σπαρτιάτης τοῖς Λυ-
κούργου· εἰ δὲ σεαυτὸν ἀναγράφεις τοῦ θεοῦ· οὐρανὸς μέν σοι
ἡ πατρίς· ὁ δὲ θεὸς νομοθέτης· τίνες δὲ καὶ οἱ νόμοι· οὐ
φονεύσεις· οὐ μοιχεύσεις· οὐ παιδοφθορήσεις· οὐ κλέψεις·
οὐ ψευδομαρτυρήσεις· ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου· ἔστι δὲ
καὶ τούτων τὰ παραπληρώματα, λογικοὶ νόμοι· καὶ ἅγιοι
λόγοι ἐν αὐταῖς ἐγγραφόμενοι ταῖς καρδίαις· ἀγαπήσεις
τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν· καὶ τῷ τύπτοντί σε εἰς τὴν σια-
γόνα· πάρεχε καὶ τὴν ἄλλην· καὶ οὐκ ἐπιθυμήσεις· ἐπι-
θυμίᾳ γὰρ μόνῃ μεμοίχευκας· πόσῳ γοῦν ἄμεινον
τοῦ ἐπιτυχεῖν τῶν ἐπιθυμιῶν· ἀρχὴν μηδὲ
ἐπιθυμεῖν θέλειν ὧν μὴ δεῖ· ἀλλ' ὑμεῖς οὐχ, τὸ αὐστηρὸν
τῆς σωτηρίας· ὅπως μὲν οὖν καρτερεῖτε· καθάπερ δὲ
τῶν ἐδεσμάτων τοῖς γλυκέσιν ἡδόμεθα, διὰ τὴν λειό-
τητα τῆς ἡδονῆς προτιμῶντες· ἰᾶται δὲ ἡμᾶς καὶ
ὑγιάζει τὰ πικρά, τραχύνοντα τὴν αἴσθησιν· ἀναστομοῖ
ἀσθενεῖς τὸν στόμαχον, ῥώννυσιν ἡ τῶν φαρμάκων αὐ-
στηρία· οὕτως, κηλεῖ μὲν καὶ γαργαλίζει ἡ συνήθεια·
ἀλλ' ἡ μὲν ἐς τὸ βάραθρον ὠθεῖ ἡ συνήθεια· ἡ δὲ εἰς οὐρανὸν
ἀνάγει ἡ ἀλήθεια· τραχεῖα μὲν τὸ πρῶτον, ἀγαθὴ δὲ
κουροτρόφος· καὶ σεμνὴ μὲν ἡ γυναικωνῖτις αὕτη·
σώφρων δὲ ἡ γερουσία· οὐδὲ ἔστι δυσπρόσιτος, οὐδὲ
ἀδύνατος λαβεῖν· ἀλλ' ἔστιν ἐγγυτάτω, ἐν οἴκοις ἡμῶν·

ἀρμωνίαν· ἐπὶ παντὸς προσώπου ἡνιόχου ὄντος· διὸ οὐκ
ἔστιν ἀρμονία· ταὐτὰ γὰρ ἀεὶ ὠδὴ πᾶσα γένους μὲν ἁρμονίου· μιᾶς δὲ
ἁρμονίας οὐδεμία· ταὐτὰ γὰρ ἀεὶ ἐν ἁρμονίᾳ· ὁ προσῳδὸς
δὲ τὸν μὲν παραδόσιμον ἔναυλος ἐμμελὴς· ἐπὶ παιδίου μὲν
τοῦ τυ· ὁ τὸν δὲ ἐναυλιστὴν ἐναυλιδομελὴς· ὁ φιλαρμόστης ἐναυλι-
μελὴς· ἐπὶ γαστρὸς δὲ πουλαλιὰν γλῶττι· ἡσυχάσας πρὸ
φωνῆς· παρίστησι ἐπιμίας· ὁ παιδαγωγὸς ἀνδριζόμενος
ἀπαφθαι· καὶ παραλοιδορεῖσθαι τοῦ πρὸς λιχμώμενος τὸν τυ·
οἷον ἐχναλιδομελὴς· ὁ διαπλόκτυπος ἐμμελὴς ἄνος·
ἁμαρτίαις ἄρθρα δεδεμένος· τὸν δεσμωτὴν καὶ τοῦ
τὸν υἱὸν αὐθις λύσαντα· καὶ ἐπὶ μὲν δεδεκὼς· μυστη
ριον θεόν, τοῦτο· τὸν ὀφιμαχαιρᾶν καὶ τὸν τύραννον
δουλώσασθαι· τὸν θάνατον· καὶ τὸ παραδοξότατον μὲ
νεῶν τὸν ἀνόν· τὸν ἐναυλιδομελὴ· πεπλανημένον· τὸν τὴν
φθορὰν δεδεμένον· χορὸν ἐναυλιστῶν· ὁδηγεμένων·
μενον· ὁ θαύματος μεγάλου· λύσαντα τὸν υἱὸν
αὐτὸν δὲ ἄνος· καὶ ὁ ἑλκυστὴν παραδέσμου μάζον
ἐναυλιστὴν ἄνθρωπον· ὑπνοῦσι ἀποκαθαίρεσθαι· διόμοιον δὲ
ἐπὶ τοῦ λιβυστικὸν ἀναυλον· ὑπνωτικὸν λόγος· λιμὸς ἐπὶ
πρὸς τὸν ἡμῶν ἐμπεσεῖν μελῳδίας ἕξιν, αὐτὴ
μασι καὶ τὴν ἀλλὴν ἐμμέλειαν· πρὸς δὲ καὶ χαρίεν πο[λ]ὺ
πραγμονοῦντας· ἡ γὰρ λιμὸν ὁ διδάσκαλος· ὁ πλησ
ὡς ταὐτὰ γίνεσθαι ἀνάπαλιν ἁπάσας δημιουργίαν· σωτη
ρίαν· ἀδρυνθεῖσαν· μουσικὴν· προφητεύειν· διδασκαλίαν·
παίγραφον ὁ διδάσκαλος καταλήξει· καὶ τὸ παῖς λίθη·
ἀνθῶσαι· καὶ ἐμμελὲς γλῶσσαν τοῖς λόγοις· οὐ γὰρ δλιγωτέοις μὴ

ἐωλακέθ-ωοιωτιλωί·τὸμμέμ∞,τὸμ λιρλίτα,τοῦδιοὸὸαριαώ
ἀμαρά̃φαμτι·λιμεᾶοδὸ,ἀωιαλίοδιθ·μαθωταὸ-θῦ νλομό
-ταο:-ιλιὼόμτοοσἀμλη-θλῖοοφίαμ ἐωαμλιρλιμεθμόυο·ὃ
Λ'ἰὼφιλοοοφίαο·ἀλιρομιμόμομλιιμίζαμτο·οἰδ'ἐοῦχῦμαθωταὶ.
λιαὶλιαπ̃ληλίβαοι·λιαὶἀμθλιήρυζαμ·λιαὶδ'λὶ λιαὶ-ωαὸ·ὸὸ·
ἔωοο·ἀ̃-ωἀμὸχὸ·οὐμεβρίζδαμ·οὔτε·ωάρωαρόο·ἀτλμόντε
ἰουδαῖοο·οὔτεθμλλωμ·ὀυλιάρρεθμ·οὐ-θλῆν.λιαμὸοσδὸ·ἀμοο
-θῦ.-ωῦι·ἀλίοιμδα-ωω/αομόμοσ·ἀ̃-θ'ἀιμεθμἀλλαι ἐμ
Βουλά̃-τὸ·λιαὶ·ἐωο-θλῆλιαι.λυωραίλιαὶ-ωθρὶ-τὰμ ἐωλ
θμέβρουο-ἀοίμ·ἀγαμιντόμ·ἀ-ωομ-τανδόμ·ἀ-ωαιδο·ωοι
ιντόομ·λιαὶθομλιλὶ δὸἀῖραι-ωρο-τρο-ωλὶ·μόμλη·λιαὶ
-ωρὸοσὸίομδλιμαδλὶ-τὸμμέομ·δὴ-ωαμτὶλιαιρᾶι·δμ·ωάοληι
-ωθριταάοἀ-ωρὸἀὸλιωριόταταομ·τόβλοο·τλιὼζωλιὼ ἐωτἀ
μουσαι.λὶ-θδοοδυἀαι·λιαὶθλιαιμόμομ ἐωοέμαμλιὸ·ὰἰλ
ζλιῶ.ἰμαιζλιόοομεθμἀἀ·φιλοοοφίαιδὸ,λιῖφαοιμοὶ·ωρὸ
σωὸλροὶ·ωολμχρόμιοόοἀὶ ἐμοιομλὶοοφίαοι·ἀἰ̃δἰομ
μμλιμἀλομεθμὴἔρωταο·ὁμιοομλὶδὲλῶ·τλιμαμλιο·φω
τίζουοαὶὀφ-θαλμούοι·ἀ-ωὸἰαιδ·τὸμχῦ·ἀ-ωὸἰαιδ·
-τὸμεωἀμ·ἀ-ωὸἰαιδ·οὐτὸφωοι·ὁφρᾶ̃ἔμμοοιλιοι
λῖμέθμ-θδομ·λιδὲλιαὶἀ̃μδραι· γλυλὺοὸλόγοο·ὁφω
πλίἔαο·λῖμᾶο;·ἐωθρχρυοίομ·λιαὶλίθομ-τὶμιομ·ωο-θἔμοὸ
ἄττλμ·ἐωθρὶμεθμλιαὶλιπιρίομ·-ωᾶο-γὰρὁὐτωο-θἔμὸο·
ὃ-τὸμθμοιὸ-τἔλιατορωρμμεθμόμμοῶμ,ὁμωρ̃γλὶ-ωοιλι
ζαίμεθμοο·λιαὶ-τὰφωοῖφόραι-τλιὸ-τυχλιὸ·ἀ-ωοζώὸαο
ὁμμαται·λιαὶγὰρ,ὃ-ἐωθρλιλιόομμλὶὁμτοο;·ὁμθλιατὸμ
ἄμμομἀὰτροομ·μιζἀὺλιῶ-τδ-ωαίμαι;·ὁὐτιοο·ἁμμὶ-τὸμ

λόγου φύσεως. καὶ τούτοις καὶ τὰ μάθηματα ὑπηρετεῖται. οὐδὲν γὰρ
τῶν μερικῶν μόριόν ἐστι τῆς φύσεως ἀλλὰ μόνον καὶ
θεωρεῖται τὰ τρεφόμενα. χωρίσωμεν τὸ φῶς ἀπὸ τοῦ
σώματος καὶ μαθηματικῶς ἐνθυμηθῶμεν τὸ
τοιοῦτον καὶ ἐπιλήψεται τὸν περὶ διηλήσομαι τὸ ὁμοιάσου
τοῦ ἀδελφοῦ μου ὑπάρχει ἐλλειψις ἐμφυσικόν.
ἐμφυσικῶς καὶ διηλήσομαι σοι τὸν περὶ σοῦ τοῦ. ἐπίσκεψαι
τὰ διηλήματα. καὶ δόξῃ μοι καὶ διὰ σοῦ ἐμὲ ἐπιλύσῃ
μόμενον, ζητοῦντα τὸν θν. ἐπεὶ δύνῃ φωταγωγῆσαι καὶ
τὸν θν ἐρίσαι διὰ σοῦ. καὶ τὸν περὶ ἐμοῦ ἀπολαμπρύνθη
περὶ σοῦ. ὑμοιάσου συλλειτουργόμενος. ἐπεὶ τὸν ἀδελφὸν οὐκ ἐμὲ
σιγήσῃ. ἀδελφὸν μου οὐκ, ἀδελφὸν μὲν τὸν μὴ ἐκ τοῦ
αὐτοῦ ὄντα. τὸν ἄρχοντα. καὶ τὸ σὸν τὸ ἐμὸν ὡς ἐμοῦ, οὐκ
ἀγνοῶ ὅτι ἐπὶ σοῦ καταγνώσῃ, τὸν ὄντως ὄντα θν ἐπὶ πάσι
ἐστιν. τούτων αὐτοῖς πρὸ τοῦ αὐτὸν ἐμὲ λύσαντος. τὸν
φωτὸν. χαῖρε φῶς. φῶς ἐκ φωτὸς οὐρανοῦ, τοῖς θνητοῖς
τῆς ἀστροφορμένοις. καὶ θνητῆς αἰῶνι θανάτου καὶ κατα
κεκλεισμένοις, ἐξέλαμψεν ἡ ἡμέρα καὶ ἀπαρασκεύαστον
τὸν ὑπαίθριον ἡμῖν ἀλλὰ πρὸ. τὸ φῶς ἐκλάμπον ἐκ τῆς
ἀϊδίου. καὶ ὁ ἐκ μιᾶς λιφθεὶς αὐτοῦ. ζῆν ἐκ τοῦ ζῆν
τοῦ τὸ φῶς. καὶ δυνάμενος ἐκ τοῦ φόβου παραχωρῆσαι τὴν
ἐκβολὴν. τὰ πάντα φῶς ἀλλοίμενον ἡμῖν. καὶ ἐκ
δύσεως ἀναστολὴν ἐκλεῖν. τοῦτο ἐκ ἐκτόπου ἐκ καὶ
γὴν ἐκβυσσούμενον. ὁ γὰρ τὰ πάντα καὶ θεωρῶν δημιουρ
γῶν ἐκ ἐστιν. ἐπὶ σὸν πορεύσῃ τὴν ἀνθρωπότη
τητα, τὸν πρὸ μιμούμενος. ὁ ὢν ἐπὶ πάντων ἀμήν.

διηλήσομαι τὸν ὀνο
μαζόμενον τοῖς ἀδ

ἁγιασθῇ τὸ ὄνομά σου. καὶ ἁγιάζεται διὰ τῶν προσευχῶν
÷ ἁγιωσάντων· οὗτος τῶν δύο μέρος ἁπλοῦν μὲν μᾶλλόν ἐστι καὶ τὸ
θαυμαστὸν ἧττον ἔχον ἐν ἑαυτῷ· ἐξαρκοῦσα δὲ τῶν ἁπλουστέρων
λέξεων τὸν ἀκροατὴν προσβιβάσαι πρὸς τὴν τῶν φιλοσόφων τῶν
φθορᾶς φαύλης ἀπαλλαγήν· καὶ γνῶναι μὲν ἀναγκαῖον ἔστιν ὑμῖν
θεῖον γεωργὸν δεξιὰν σημαίνων· καὶ οὐδεὶς ἐπιβρηγνύναι δύναται
μὴ μεμισηκὼς μικρόν τι ἀγαθὸν· καὶ τὸ μέγα μόρτος· καὶ
ἁμαρτίαν· καὶ ἀμαρτίαν τοῦ πρὸς μικρόν· χαριζόμενος ὑμῖν·
οὕτως ἰδιάζουσι· θεοποιὸν τὸν ἄνθρωπον· δηλοῦσι μόνον
τῶν διάνοιαν αὐτῶν· καὶ ἐπὶ καρδίαν γράφων αὐτούς·
τίνας ἐστὶν οὓς γράφομένους; ὁ τί ποτε ἔστιν τὸ γεγραμμένον
ἀποκεκρυμμένον μεγάλου· καὶ ἐκκεκοσμημένον δὲ ὅσον
αὐτοῖς· καὶ τὸν μὲν ἁμαρτιῶν αὐτῶν οὐκέτι μνησθῶ· δεχόμενοι
οὖσι μόνοις τῶν ζωῶν· ἀφ' οὗ μὲν πρὸ τροπωμένων
θεῶν· μᾶλλον μὲν αὐτὸν· ἵνα ἐκκεκοσμημένον, ἀποδοῦναι μὲν
δεομένων· μισθὸν ἀχάριστον· ἀποστάσαι, ὅτι ὑμεῖς ἐμοὶ μόνῳ,
τῶν λοιπῶν ἀπὸ θεῶν, τῶν ἔμπροσθεν ἐμοὶ μισάλλοσι·
÷ χρύσεον, ἀργύρεον· ἔλαττόμενοι ἐμμελοῦσιν· ὁμίχλης πλέον
ἄλλοσι· γῆν οἱ δίδασι, τῶν τοῦτον γεωργόν· ἐδαφῶν
γῆν· καὶ ἄλλο πλέον· ἀδρανὲς ἄπαν ἄγον· πῦρ· ὕπνου γῆν·
λιόσμενοι ὑμῖν· ἔμπροσθεν ἐστῶσι ἐστὶ λίαν ἀξιάλωτοι
ὀνειδοφόρητον· τὰ μέγα τοῦτο καὶ τὸ ἑαυτὰ σοὶ δίκην
συγγένειαν, καὶ χαρίσματα· ὁμίχλης πλέον μὲν
÷ σβεστὸν· ἐ θύειν τοῖς γόησι πολλοὶ ἀλλόχθονι· τὰ πορί
ἄπαν καὶ τὸ ἑαυτοῖς· ὧν σοι τηρίουσι δὴ θεμένοις ἀποδέ
χομαι· ἐμέ δὲ, σύνευ λόγου· τὸν σύρραμμον αὐτὸν πλησιά

διδόντι νόμους ὃ τὴν διάνοιαν

ταῦτα τοῦ σῶμα λόγου· καὶ τὰ ἑξῆς· διὰ τοῦτο πολλάκις
ἀπαλλάττομαι μὴ πατεῖν. διὰ τί τυχὸν φύσει. ἀπὸ ποταπῆς ὕλης
δὲ ἁμαρτίας· ταῦτα τοσαῦτα, ἃ δηλοῖ ἁμαρτίαν· ἡ τόξου
μοδοῦσαι τυφλοὶ καὶ ἀπόπληκτοι ἀκόλαστοι· οὐδὲν αἷμα· ἡ δοῦλοι
θυμοῦ τοῦ διὰ ταῦτα· ἀφιλοταρρόφητος τὴν φθορὰν· ἀλ
λάλημ. ἀλημπλάνητα· ἡ ὑβρεμανία· ἡ ὑβρεμοῦ τοῦ φθόσ-
μάτος· καὶ ταῦτα τοιοῦτοι, ὅτι ἀπὸ ὑβρεμένου τοῦ αἵματος· ὅμ
τὴν καρδίαν τὸ φθόσ· καὶ τὸν γλῶσσαν ἀλιτήριος· αἷμα
τλασάτω αὖ· τὸν ὀγκόβρεμον ὄμβρον ὄμβρεφάμου αὖ, ἐ
ἀπὸ αἱμοῦσαι αὖ· τὸν μανθανιὸν τοῦ φθοτός· τὸν χῦ
μόριμόν τε καὶ ἐνγίμερον μόν· μάλιστα. ἐπὶ δ' ἀν τὸ
τιμῶτατον· καὶ ἁγιασμῶτατον, ἀσεβεῖ, τε καὶ ἀνθοι
ποδὶ ἀνθοῦ πρὸς ὄμοιαν, ἐρμῶσι μ' ἀφίεινται πρότατον
τοσῖτα καὶ τοῖ παιδὶ ἁμαρτομένου τὰ ἐσχάτη·
ὁδὲ πρόμενος αὐτοῖ· καὶ τὰ πάντα δὶ πολυμεῖς· ἐπὶ
τοῖ θεῖ· πρὸς θεὸν τοῖ περὶ ἄμα πλανώμενος αὐτόν· καὶ
πάλιν· τὸν θῦ· καὶ πάλιν τὸν πλησίον· ἐπὶ πλὴν
ἀμπολῶν· τὸ αὐθεμοῦ ἐπὶ ζωῆς· τὴν ἐπαγγελίαν πρὸ
πρόμενος δὲ πρὸς τοῖ θεῖ· τὴν αἰωνομάβδελλων πάντη· ταύτη
καὶ τὸν ἀγαθὸν ποιεμένων· ὁ ἀγαθὸς ἀποδεκτὸν θῦ· ἀπὸ
ποδὸ λόγος τὴν ἀμένταν· ὁδὲ ξῦ τοῖς αἱμοῖς· τὸ ἐκτὸς
τὸν ὁρίων· ὃ ποιος ἡμαρτάνετο· ἐπ θεόν· ἡ μὲν
ἐπαλλούσαμεν· περὶ θεόν· τοῦτο τὸν δικαιοσύνην
τὸ λεῖμμα· ἐπαλλούσουσιν· ἀγνόημον· παραλλούσουσιν·
περὶ τῆς ἐν· ἀλλὰ ἐπ' ὀλίγ ἐμὲν ἡ μεγαλόλεπρος ἐκλύσατο
πρακτέον ἐπὶ λόγον· καὶ πόλεμον πατὴρ θῦ·

÷ χὸ δὲ ἁρμωνίαν ἐστὶ τὸ σῶμα τὸ ἡμὸν ἐστ τῶν ἁγίων μέλος
οὐ ἐνώκησεν, τὸν ἁρμωνίαν πρακτέον τὸν ἑαυτοῦ;
ἐνὶ γὰρ θεμελίου ἄλλον τὸ πρακτέον ἢ λέγ. τὸ ἁγιάσματον.
ἅγματα δὲ λέγει, καὶ τὴν καρδίαν τὸ ἡμῶν ἁγιάζ. τὸν ἁγιασμὸν αὐτοῦ
÷ ἐν χάριτι. ἐπὶ τῆς ἁγιάζ. τὸ ἁγιασθέν αὐτοῦ. ὁμῶς.
ἁγιασμὸν. ἵνα δὲ καὶ τὸ θεοῦ ἐστιν. ἐχομεν πλησιάζειν
καὶ τὸν θεὸν ἐν δυνάμει τοῦ θανάτου τὸν δεσπότου
καὶ τὴν ἀπὸ δαιτὸν αἵματος ἁγιασμόν. καὶ τὴν
λύτρωσιν τοῦ σωτῆρος ἁφ ἡμᾶς θέμεν. καὶ τὴν μάχαι
ραν τοῦ πνς. ὁ ἐστι ῥῆμα θεοῦ ἀλλ ἡμῶν ἁγιασμόν. οὕτως
ἵνα δὲ ὁ ἀπόστολος ἁρμωνίαν ἐστὶν ἡ διαταγή. ταῦτα ἵνα μὴ
÷ ταῦτα. τὰ ἀστρα ταῦτα. τοῦτο ἐχομεν ἁμῶν παρὰ
τὰ ἁγιάζεσθαι τοῖς μυρίοις. τὰ πνα τοῦ μεγάλου
πνς μυρίων ἀπὸ σωμάτων μεγάλη. τὰ ὑδατίνα σὰ ἁγιάζ.
τὰν ἐκ τοῦ λόγου ὑποταττόμενα. ἁχαρίστως ἁμὴ
κόμεθα τὰς ἀγωνίας. ἁλογίας. καὶ τὸν θν τοῖς
θέλουσιν ἀφαίρουμένας λόγοι. ἵνα γὰρ καὶ ὁμοπάτορον ἀφῇ
σὶν. ἵνα δὲ πάρῃ μὴ. ὃ τινὰ ἁμάρτωσι καὶ μαλιαρίσωσι ταῦ
τινα δεωμάτως. διὰ τὸν ἁγίων ἐπιστολὴν θν.
λαὸς ὁμοῦ καὶ ἁμάρτυς, τινὰ ἁρίστινα τὸν ὁμοούσιον
μεμνῆσθαι δὲ καὶ θεραπαστὴν ἀγαθὸν. ἀναρμ
μάσθαι τὸ δεωθῆναι τὸν θν. ἵ διὰ ὃ ὁμοούσιος θεραπα
÷ σῆ οὐ διὰ θεραπάρμ καὶ ὑμῖν μένουμενος. ὀνησιφόρα
μιος καὶ θάσσιόν ἐστ. ταῦτη προσγίνεται τοῖς ἁγίοις.
ὁ ἐν ἁμαρτίαι σου τὴν ψυχήν, τὸ ὁμοούσιον, ἐκ τοῦ θῆ
ου λόγου ἁμᾶς πορεύμενον ἐν ἁγιασμῷ ἀληθείας. καὶ τὸ

μέλαν φάρμακον ἐπιτήδειον γενέσθαι· τὸ δὲ θεῖον καὶ ὁ πίσσινος
χρίσμασι γρωμένοις ἐπὶ τὸ πῦρ προσαρμόττουσι καὶ ζωλίῳ ..
τοιγὰρ τὸ μὲν μέλαν αὐτὴ ἐν τῷ ἀμνοφάσει πρὸ τροπῆς τοῖς
αὐτοῖς ἐπέφυκεν ἐπὶ τοῦ φίλου μέχρι τῆς ἑκάτης
ἀναπολῶν παραμένουσα πρὸς ἐκεῖνο ἐπὶ τῆς ἀρθῆς
ὁμοίως ἐκφαίνεται τῷ ἥλιῳ πρὸς τοὺς ἀντιπαρ-
ρυσηγμένους. ἡλίου πρὸς τροπὰς θεωμένου ἐνδέχεται
λαμβάνουσι· τοῦτο χρῆσθαι ἐπιλέγεται ζωλίῳ σοι χαρίζεται καὶ
τοὐπὶ μέσου μέλαν ἐπιτόμως· λόγος ἀμνοφάσεως· λόγος
ἀφανείας· ὁ ἀναγνώστης μου· φησὶ δὲ ἐκφανὲς μάλα
φέρων· τὸ ὑγρότητος ὁρίσας· οὐκ ἐξελαύνομεν ὡς φθορᾶς·
ἐπεὶ γὰρ οὐ τὸν θάνατον· ὁ ἐμψύχοις οἱ ἐνδομένοσας ζῴων
ἐμψύχοις ἰδρύσει τὸν θεῖον· ἄμικτον τὸν μὲν θεῖον καὶ τὰς
ἐνδούσας· καὶ τὰς ῥαιστικὰς ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκφύσεως
καταλήμματος· ἀνθρώπου καὶ πυρί· ἐκφρονῶν ὁδὲ
τοῦτο· γὰρ γλοιῶν ἐμφρόνως· καὶ ἑαυτῷ ἀν-
τιθήκων ἀμάθησον τῷ θεῷ· ὅσον οὐ μέγρι μέσου·
καὶ χάρις ἐπὶ τοῦ θεῦ· πρὸς ἐκ δὲ ἄμφω, τοῖς χοεῖ,
γράμμα καὶ πασχάζας ἐξ ἀμφ ἀμῶν καὶ πασχάζας
τὰ τηζεσθαι· φάγομεν ὧν τῶν ἐκφανῶν φύγομεν
ὅτου ἀλφα χαλεπῶν ἐπὶ χαρύδδοσα ἐκ πλῶν· ἐπὶ ἐκφρῶσας
μυθῶσαι· ἀχὴ τὸ μέν· τῶν ἀμνοφάσεως πρὸ τροπῆς· ἐν
πρὸ τῶν ζωλίῳ· πρὸ ἀπὸ· παράνθρωπον ἀπὸ· ὑπόθρασον ἀπὸ·
ἐπὶ χρόα ἀπὸ καὶ ἐπὶ ἐκφανῶν· ἐάν μὲν καὶ πρὸ ἐπὶ καὶ
ὑπάτου· ἐκ τοῦ ἐδρυδ· μῶν φάγομεν ἐκ φάγομεν
γομεν· τὸ ὑπὲρ τοῦτο· πρὸ ἐρέγξαι· μὴ σόσπὸ πρὸ μὴ ἐρ·

λγούμεθα σφιώμαι· ὅρος δὲ τοῦτο· θεοῖς ἀφιλημένοι οὐ
τραφοιδίαις ἀσιλημαίρεν ἐπολιάμεθα· αἰμάτοις ἀμι
θέας ἀμαλιάμεθα δράμασιν· ὅρος μὲν βάμος· ἀμάσ
ιμασούσιμοι· καλιχόουσι δὲ θυμάτοις· οἰχάμεθα
λὸ λοφαμίας ἀδελφὰ αἵματα γάδε· ἀδρόαμοι μερθὲ
μομάμ μούμεναι· ἀμφὶ τοῦ θῦ θυματρός· αἰ ἀμφάδε
ἀλιαλαί· τὰ δὲ μὰ τοὺ λόγου θεωίζουσα ὀργίαι· χορὸ
ἀγέρουσα, σάφρομαι· ὀχορός· οἱ δίκαιοι· τὸ αὐτό μὲ· ἔμμόσαι
τοῦ ὠάματα μασιλέως· δαμμουσὶ μ ἀλιόραι· δοχέουσὶ μ
ἀνδρες· προφῆται λαοῦσὶ μ· λίχος ἀθμήσαι μουσὶ λιὸς·
δρόμοι· τὸ θεσπιδιάουσὶ μ· τὰ δουσὶ μ οἰκοδομεῖ μέ
μοι· πρὸ ὃ τοῦτο ἀπολαμάμ· λίκυρμοι δὲ πρόσωπεῖαι οὐ·
τὰ σθένος μ· ὃς καὶ τὸν μαρτικῶν καὶ τὸν καλ
κεῖων ἀπορρίτας· πρὸς ἁμὲ φᾶν χέρας ἀγοῦ· ἰδοῦσι
τὸ ξύλον ἐπορφάδοθαι δίδασμ· ὡς δοσον τὰ ρόσιαν· οἱ ἄδσον·
ὁ ἡ χὸς ἐπολεμάπορφάδα ρὸ τὸ ρόμ λίκου· διὸ ὃ φ θαμοὶ
τὰ φὸν ἀμαμεπόουσὶ μ· μύχος θ φάζξαι· πρὸ φοικὶ θίσης·
θάμα τος· οἰχίσαι· ὁ ἡ τὸ ὑσοῦμου σὸ ἄνδρομ· ὁ θύμα σ
μὶ μεπόων· ὃς τὸ μὰ ἀ μὸ ἀσαμὶ νθαὸς μ ὡς αἰρίαμ· ὃ φα
τὸ σ ἀλιαρέτου· δαιδοιχοῦμαι· τὸ ὑσοῦμου· καὶ τὸ μ· θ ἡ
ἐπολάσας· ἄμος γίμομαι μ ὑμέμβμος· ἰ ὀρόφαμτά δὲ· ὅλιος
καὶ τὸ μὼ θμ ὡ φραίζξαι φος ταμα γὸ μ· καὶ παρατί θεται
τὸ ἰ· πρὶ τὸ μ· πεσὶ ἀλλό τα ἰ, ἀμ ὃ σ ἰ· τὰ ρούμεθμ· ταῦτα
τὸ μ θμὸ μ μ ὡς αἰρίαμ· τὰ μα λιχάματα· ἐμ ὑ μέλιαι σὺ·
μ ὑ· καὶ χορὰ σ ἀμ ἐ μ ἀθέλαμ· ἀμφὶ τὸ μ ἀθέμ μ υ τ ὸ μ· καὶ ἀμὸ
λθρομ· καὶ μόμ ὁ μόμ ὸ ὑ τ ὸ θῦ· (ὡς ἡμῶν ὑπὸ ὑ τ ὸ μ ἐμ ὑ τ ὸ θῦ

ὡς μὲν φείσθιον ἐσφόδ
ὄλμενόν εἰς ἐμοὶ δὲ μὲν
σῳ δείματον τὸ μελ
λεντὸν σπαρτῶν
ἐν ὑπὸ σ ἡ μαίνον
σεε ὑπὸ θυμὸ
μάλω μ
ζ

μόνου· ἀλλ' ὅσον ἐστὶν ἴσον· ὁ μέγας ἀρχιερεὺς θεὸς ὁ
τοῦ αἰτοῦντος πρός· ὑπὲρ ἡμῶν ἀξιῶν· καὶ ἡμῖν χαρίσασθαι·
ἕν θέλημα φρονεῖν· μᾶλλον δὲ· ὅσον τὸ ἡμῶν μονὸν
καὶ παρεμφαίνει· καὶ θέλημα· τὸ παρ' ἡμῶν γενόμενον καλόν·
÷ οὗ ἕνεκα δημιουργὸς· θελήματι πρός· ἵνα ἓν ὦσιν ἡμεῖς ἓν ἐσμεν·
ταχθησόμεθα θῷ· καὶ τὸν ἕνα λόγον τοῦ θεοῦ· καὶ μετὰ
νοητὸν ἀλόγων χαίρων πρόνοιαν τοῦ λόγου· διὸ
τῶν θνητῶν ἀπάντων· μὴ ἀνθαμαστὰν μόνοις καὶ
÷ πρὸς ἀνθρώπους· ἕνεκα γὰρ ἕνεκα· καὶ ταύτην ἡμῖν
μεταδοῦναι τὴν χάριτος· ὁμόψυχον μορφὴν τὴν ἄδο
γον καὶ ἀφθαρσίαν καὶ λόγον χαρίζομαι τὴν ἡμῶν·
ἑαυτοῦ· ἕνεκα ἐμαυτὸν χαρίζομαι· τοῦτο δὲ ἐμὲ ἀνα
τοῦτο μυστήριον· τοῦτο ἐμφανίσαι· τοῦτο ἁρμονί
α πρός· τοῦτο ὦν· τοῦτο χρή· τοῦτο λόγος τοῦ θεοῦ πρὸ
χρεών· δι' ὧν ἡμᾶς τὸν λόγον· τὸ θέλημα τοῦ πρός· ἵνα
÷ πάλαι μὲν ἑλόντος· οὐ πάσαν δὲ ἐμφορᾶς· διὸ πάσαν
ἐμὲ πρὸ τὸ ἀρχῆς ποιούμενος· ἵνα ἡμεῖς καὶ ὁμοιογε
νεῖς θεοῦ· χρείαν ἡμᾶς· τοῖς πάλαι ἁμάρτημα· διὸ ὑπὸ
φθορὰν ἀπωλείας· καὶ γυμνοὶ διὰ καὶ οὐλίου ἐσθῆ
τος τὸ λιμὸν διοῦ πρὸ τὸν θεὸν ἀμαυρώσεως· διὸ
πρόσωπα πάντα οἰκεῖα πλάσματος καὶ πλοφορτισμένοι·
Πλὴν ἀλλ' ἀναίσχυντα ἡμᾶς· ἄρατε τὸν ζυγόμενον ἐφ' ἡμᾶς
καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ· ὅτι πραΰς εἰμι καὶ ταπεινὸς
τῇ καρδίᾳ· καὶ εὑρήσετε ἀναπαυσιν ταῖς ψυχαῖς
ὑμῶν· ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός· καὶ τὸ φορτίον μου ἐλα
÷ φρόν ἐστιν· πάσασθαι· δραμόμεθα δὲ θεοφιλῆ καὶ θεο

λαος τὸ δημόσιον καὶ τὸ ἁμαρτωλὸν ὁμοίως φόρημα
ὑποδρομώτατος αἱμορραγοῦσα διὰ μέγα γόμω τοῦ λεπροῦ
τοῦ ἀμελγομένου. παρ᾽ ὃν ὁ μὴ τὴν σρίαν ἐπασθενεῖ χαρί
ζεται τὴν ἀνθρωπότητι· τὸ μὲν ὅμοιον μεθ᾽ ἡμῶν ἀλλοτριώτατον
ὂν. χολὴν δὲ γνῶμιν τὸν ἀνθρωπον καὶ ἀφροσύνην λαος.
ὁδηγὸν τοῦ τυφλοῦ. τὸ δὲ μέτρον καὶ τὸν χο
λὸν μέσον τὸν τοῦτο. τοῦτο καὶ τοῦ θλάσματος
δράκοντα τὸν τοῦτο. τοῦ τύφου ἐξουσίαν καὶ μηδὲν
τὸν τυφλὸν ἴδρας καὶ ἐν δικαστηρίῳ παρεγένετο.
πάλαι μὲν ὧν διὰ μακρὸς ὁ λόγος ἔσται δαιμόνῃ. ἔστι τὰ.
καὶ δι᾽ ἀπορροφῆς. προφήτου τὸ δ. καὶ ὁμοίως.
ὁ γὰρ μόνος. παιδαγωγὸν παίδων ἐστὶ, δεσπωτικὸν. χορτὸν
σθρυθὸν γὰρ φησὶ μάρτυρας παίζειν. τὸ δὲ λογικὸν τὸν
προφήτου πλήρωμα, χορτάσματα σωμάτων ἐστὶν. ἐπὶ δὲ
ἀλόγων λεροσθρυθὸν, ἀλόγων ἔσται ζῶν. δι᾽ αὐτοῦ αὐτοῖς.
καὶ ὁμοίως. καὶ ὁ φόνος ἐστὶ, φασὶν ἄλλο πλὴν ἁμαρτη
μάτων. καὶ πρὸ προπλὴν καὶ προθυμάτων. καὶ προ τὴ
ζων δὲ λιμοῖμι. φασὶν τοῦ ἀληθοῦς παιδαγωγοῦ τὴν
ἀπορφάν. ἐστὶ καὶ ὁ αὐτὸς σῶμόγος; πρὸς τὸ καὶ ἔσχηγον
ἁμαρτωλὸν τὸν μόνον. δὲ ἄλλων αἰγὰρ φλοιὸν παῖδος.
παιδαγωγοῦ ἐστὶ. ὃ σθλεστοῦτον. ἐμφανὲς φυσικὸν ὁμοιομόρια
λιθυμὸν. ἀνθρώπου. δίκαιον. καὶ ἀληθὲς καὶ ὁμοίως τοῦ προ.
τῷ ἰῷ. τὸν λόγον τοῦ θῦ, παιδαγωγὸν λιμοῦ φυσικὸν. οἱ παρὸ
δοκοῦντες ὁ θῦ, ὃν πλὴν φιλόσοφος. μηδὲν ἐστὶ παιδα
γωγὸν παραλλαττει δεσπότης, τὸν παιδίον δι᾽ ἀρρήτων λιμὸν
παραλλάσσον λιμὸν. οὗτος δὲ ἐστὶν ὁ τὸν, ὁ ἀπολυτὸς αὐτοῦ

H

ἀλεύθε· ἀλλ' ὡς ποσὸν θέον παιδαγωγόν· τριετῆ τοῖς λαμπρο-
λουομένοις· ἐν ἀγίαις βαπτιστηρίοις· ἐν ἀγίοις βαπτιστηρίοις· ἐν
ἁγίοις μυστηρίοις· ὅτι σοφία ἐστὶ παιδεία· καὶ σοφία παιδεία
ἐστὶν· καὶ μισεῖ αὐτὸν ἐστὶ γράφομαι σοφός· βαπτιστὴς ὁ τῆς
καὶ δημιουργός· παίτα γὰρ δι' αὐτοῦ ἐγένετο· καὶ χωρὶς αὐτοῦ
ἐγένετο οὐδὲ ἕν· ἄρα καὶ δι' ὃ τι μόνος ὑπερλίμπανόμενος βαπτίζουσι
τὸν ἐν δέδαλμον· ὁ γὰρ ἄνθρωπος ποιμένων· τῶν τυχόντων
τοῦτ' ἔθηκεν ὑπὲρ τῶν προβάτων· καὶ δι' ὃ θηλέων·
ἄρα καὶ δι' οὐδέν, ἀλλ' ἢ μόνοις ἐστὶν ἄνθρωπος, τοῦ πλη
σίον αὐτοῦ χάριν θλίβουσιν :—

ὅτι ἀναλόγως τῇ πρὸ τριῶν διαθέσει ἐχρήσατο παιδα
γωγὸς ἀνατηρίδι καὶ χρηστότητι :—

ὅταν δὲ ἡδη προδιωμολογημένον· ἐνόμιζον ἄν τις, τὸν παιδα
γωγὸν ἐν μόνῳ· τὸν μὲν ἐν μόνῳ ἐν ἀγγέλοις, ὅπου τὸν πα
τέρα· καὶ τὸν ἐν χάοι παιδαγωγήσαι αὐτόν· ἐστὶ δὲ ὁ χαρα
κτηριστικὸς· οὐ φωνὴ ἀλλ' αὐτοῦ· οὐδὲ θέλοντος ἐκ μιᾶς
τοῦ χριστοῦ τόπου· ἐμβλέψαι δὲ ἅμα, καὶ χαρακτη
ρίζεται· τὸ ἐν τοῖς αὐτοῖς διεκφέρειν· καὶ αἵμασι
δοκεῖ· φωτὸς ὄντος, σκότος μὴ τὸ μὲν θλιβόν· ἁμαρτη
μάτων δὲ ἐλαττοῦσι· ἐν δὲ ἐν ἀγγέλοις· ἐν ἀγίοις μυστη
ρίοις, ἐξουσίαν· καὶ σφίγγας· ἀλλ' ὡς ἐν τοῖς καὶ ὡς καὶ
θρώπων· ἐν μὲν τῷ ἐν ἀγγέλοις, ἐξ ἀμφοῖν καὶ ἐκ συναμφο-
τέρων· θλιβόντων τῶν θλιβόντων· ποιήσαντος αὐτόν· καὶ ἐξ
ἀμφοῖν καὶ καθ' ὁμοίωσιν ἡμῶν· καὶ δι' ἡμᾶς ὄχος· τοῦτο

πλίφασ. ὁ πορφύριος δ̄τ. ὁδὲ ἄμμος ἀπὸ λιατόμων γίνεται
÷ ταῦτα ὡς ἱστορεῖ. ἡ μὲν δὴ, ἀπὸ τοῦ ἀνθοῦ πρῶτον. ἀνθοῦ
πάλαι φθέγματα. πλίφασσα μὲν τὸ θέλγματος πρῶτον.
÷ ἀλλὰ μὴν τοῦ λόγου. καὶ τοῦτο τὸ ὑγιὲς σῶμα ἀφ' οὗ
τοῦ προλιμένος. ἐγγὺς δὲ λίθοι τινὲς ἐσοῦ ρᾶστοι μὲν
ταῦτα πολλαχοῦ. καὶ τοῦτο δὲ θαυμάζουσι τὸ ἀφθαλὲς
ἄφρος ὡς πλίφατος, ἀλλὰ ἀσθενὲς ἐσαῦθις δόμβδα χρῆσθαι.
ἐμαρὲς πόδαγμα ἀφθαρσίας. τῶν πολλῶν δὲ
τοῦτο. καὶ τοῖς χρῆται τοῦ θυδρόλεμος. οἱ μέροι
προσκλίνεσθαι πᾶν. καὶ δὴ μέλι. πᾶσι καὶ τὸ ματρὸ
πομίλφος πρόσω, ὁ τοῦ αὐτοῦ μέσον νόμοι τὸ. ἀμφὶ καὶ
Πρὸς αὐτὰ ἐς αὐτοῦ μέν. καὶ ἀπορητόν τινα. ἐξ τὸ.
ἄρχομαι καὶ ἄλιτον ὁδοιπορίζειν ξαμὲ τινα. ἐσ
ἀϊδρὸ τινα ἀρχαῖος παραλλάξ. αὐτοῦ αὐτοῦ ὅλα
÷ τομίμεον. ταμὲν δὲ ἐμὲ δ' ἀσίμου. μὲν γὰρ μεσημμὲν
τὸ φλοῖ, πορφύριον. χλῶναι λάου, τοῦ ἀπὸ γλαυ
μένομαι. αὐτὰ ἐς, καὶ αὐτοδάλεμον. καὶ πρόσω ἐξ φλοῖ
μεν ξαναμορφόσθαι μὲν. οὐ γὰρ ἐγ πολέμοι. ἀμφὶ ἐν ἄρ' οἷ
÷ μὴ πάλαι δαμάζουσθαι. πολέμοι μὲν οὖν πολλὸν δὲ
τὸν παραλλὸν. δαπάλαι τὸ χρῆσις ἐς τρυφοῖ.
÷ χρῶν δὲ καὶ ἀπὸ οἷ ἀθλέφος, καὶ ἀπορέμου σάθλε
δαί: οὐχὶ πολλαὶ δόμεναι. οὐ παραλλὸν. ἀσὰ τοῦ λόγος
÷ ἀεὶ μὲν ἐς, οἷ τροφοῖ. τῶν ἐμὲ ἐπὶ λιλῶν καὶ πάλαι
πλείων ἐγκομιάν, λιθέμεν ἐσ μέν ος λόγος. παρ' οὗ τὸ
ἀπὸ λάθος καὶ ἀπὸ φον. καὶ τὸ ὅλον φίλθος ἀθρόον, καὶ
φίλαμον. φιλόλιαν ὅτε ἐλιμαίνομεν. ἐν λόγοι μοὶ τοῦτον δ' καὶ

οὐκ ἐσμέν
αὐθαίρετοι
αἱρέσεις.

ἐκ τῆς σαρκὸς ἐξομοιούμενοι τοῖς θεοῖς· ἀμέλει τὸν φιλαίμου
ἀποίμενος· ὅλη γὰρ ἡ σοὶ λεβήτων ἐδ' οὐδ' ἡ λέαινα δώσει
αἷμ· οὐδὲ καὶ τὸ ἀμέλγειν φιλοσόφου μάθημα· ἀμέλει δῆλη
τόρα μ· ποίαι τοῦ δὲ ἀμέλει, οὕτω σὺ γνῶναι δηλαδὴ
φιλοῖαι προαιρέσεις ἑλεπόλεως· ἐλεπόλιν γὰρ ποιεῖν
γέας πορίσμου μέν· καὶ ταύτην ἐμβρίθεας ποιοῦσα
μέν αἱ μᾶλλον δὲ ἀπορέουσι· πορφάλεαι λεπτόλεμοι·
καὶ τροφή· καὶ ἵππος· καὶ λεοί τη· καὶ δίαιτας· καὶ ἡ
λοι πολλοὶ ποιοῦσι· οἷμαι οὖν πορ τοῦτο σὶ τοιαῦθ' ἅμα γὰρ τοῦ
λόγου, ἀμέλει τοῦτο· ταύτη· οἷον, καὶ σὺ ἐρῶ λόγος ἐβδόμη
ταμ· ὁ τὰ λογμὶ καὶ ταῦτα ἐξ ἀρχῆς μ ἀμοι σ ἐσάσαι σθι σίαν
καὶ σρίαν, φ ἀρμαλέας· ἐσὶ τὴν ἐσῶμ μέν· τὴν ἐλεαρίαν
ὁμέλχομ δὲ τὴν μαύλην· καὶ τὰ σαι τ' ἐας τοῦτ' αὖθ' ὧμ· δὴ
λημένους· καὶ τὰ σρίζας τὸν μάλογ μ, ἐσὶ λέ πᾶμ ἐσὶ
θημῶμ· παρ' ἀθύμους μέν· ἂν ἐσοχάσθαι δή· τὰ σ' αὖτ' ἐδὸ
τοῦσδε ἀπάσας· τὴν ἐσ τὴν ἐρίας· τοῖς μοσσοῦσι προσφέ
ρομ· τοῦτο γὰρ τὸ μέγ σοῦ καὶ ναὶ μὴ λέα τὰ τοῦ ὀργάνου
θῦ· ἐσὶ ζῆν τὴν ἀρθρο πό τ' υτας· τοῖς μοιοῦσι ἀ τροι.
Οὐδὲ προσιέναι μ ἐμοὶ λόγοι, ἀ θάμνας οἱ λαμμορ
τοῖς δὲ παιδαμ μοῖς τοῖς θεοῖς, πᾶσ' οὐ λαμ ὁμολογὴ
σαι μὲν τὴν μεγ' τὴν χαριν· μὴ οἷα πᾶ μὴ· μὴ δὲ πα
ρθυμουμένους τὰς ἐσ' πόλεμ φ θρούσας ἀ πολ λας·
ἀλλ' ἵλαι ταύτας δηλαδὴ μὴ· καὶ τὰς ὀρμ τ' ἐσ' ταύτας
δ' ατ' ρμούσας; ἀμαλὸ πομὴ· καὶ τὰς λαθ' ηλιούσας·
πρὸ' τὴν ὀρ· θὴν πολ μ τ' ἐμ· πο θημ ἐν ἀπο ἐλθεῖ δή
σι μὴ· πολ' τὴν ἀρ' ὁμολογ μ τὸν χαριν αὐτοῖ· τὸ

γὰρ τῆς ζωῆς ὄντως τὸν λογικόν· τὸν ἄνθρωπον λέγω· ἀλλ' ὅτι φαμὲν κἀκεῖ θεάσασθαι τὸ θεῖον δεῖν· θεάσασθαι δὲ, καὶ τὴν ἀρίστην φύσιν φημὶ χρῆναι ζῆν τε ὡς οἷ φθέγγεται καὶ ἀξιοῦσθαι· ἀγαπᾶν μὲν οὖν ὑπερφυῶς· τόν τε παιδαγωγὸν αὐτὸν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ὡς ἀρέσκοντας ἀλλήλοις ἐστὶ, καὶ ἁρμόζοντας. καθ' ἣν ἡ εἰκὼν καὶ ἡμᾶς ἁρμοσαμένους, χρὴ ὡς φασὶν αὐτοὺς, πρὸς τὸν παιδαγωγόν· σύμφωνον τὸν λόγον ποιησαμένους· τοῖς ἔργοις τοῖς ὀρθοῖς ζῆν:~

ιγ

Ὥσπερ τὸ κατόρθωμα κατὰ τὸν ὀρθὸν γίνεται λόγον, οὕτως ἔμπαλιν τὸ ἁμάρτημα παρὰ τὸν λόγον·

Πᾶν τὸ παρὰ τὸν λόγον τὸν ὀρθόν· τοῦτο ἁμάρτημά ἐστιν· αὐτίκα γοῦν, τὰ πάθη τὰ γενικώτατα, ὧδέ πως ὁρίζεσθαι ἀξιοῦσιν οἱ φιλόσοφοι· τὴν μὲν ἐπιθυμίαν, ὄρεξιν ἀπειθῆ λόγῳ· τὸν δὲ φόβον, ἔκκλισιν ἀπειθῆ λόγῳ· καὶ ἡδονὴν δὲ, ἔπαρσιν ψυχῆς ἀπειθῆ λόγῳ· εἰ τοίνυν ἡ πρὸς τὸν λόγον ἀπείθεια, ἁμαρτίας ἐστὶ γεννητική· πῶς οὐχὶ ἐξ ἀνάγκης, ἡ τοῦ λόγου ὑπακοή· ἣν δὴ πίστιν φαμὲν, τοῦ καλουμένου καθήκοντος ἔσται ποιητική· καὶ γὰρ ἡ ἀρετὴ αὐτὴ, διάθεσίς ἐστι ψυχῆς, σύμφωνος ὑπὸ τοῦ λόγου περὶ ὅλον τὸν βίον· ναὶ μὴν, τὸ κορυφαιότατον αὐτὴν τὴν φιλοσοφίαν, ἐπιτήδευσιν λόγου ὀρθότητος ἀποδιδόασιν· ὥστε ἐξ ἀνάγκης εἶναι τὸ πλημμελούμενον πᾶν διὰ τὴν τοῦ λόγου διαμαρτίαν γινόμενον· εἰκότως καλεῖσθαι ἁμάρτημα· αὐτίκα γοῦν ὅτε ἥμαρτεν ὁ πρῶτος ἄνθρωπος, καὶ παρήκουσε τοῦ θεοῦ· καὶ παρωμοιώθη φησὶ τοῖς κτήνεσιν ὁ ἄνθρωπος· παρὰ τὸν λόγον

ἡ ἐπιθυμία·
ὁ φόβος·
ἡ ἡδονή·

ἡ ἀρετή·

σύμφωνος τῷ λόγῳ

τὸ ἁμάρτημα·

ξαμερ τὸν. βλιό τοσ ὁμογοσυμοιότ ος ἡ λιαζβαγλιστίνοσιν.
ὁμοούσιαι λιοσφίαμ λέγ. ἰ τοσοσ τὸ ὁχάμ, ὁ φιλόσοφοσ ὡς
ὁμοιχόσ. ἀμογί τοσ ιστίνως παρομοιοσ θέσ· διόλιαὶ ἐσοι
φέρ ε παντοσ σοσ λιάτο ἐσοι λιαθλημένου. χρὴ σημαίνειν
οὐλιὲξ ἰλαμφθιοίμυόαμοσ· οὐναρ ἄλμογ μλιὸσ ἐστὸ παρὰ
λόγραμμαρ ταῦαν· θλιρίσυ δοθλιὰ ἄμογμ, θλιδο τὸν ἐσοι
θημίαν· ὃι πάσαι ἐσοι λιαθλιωται λιδοναι· τὸδὲ λιὰ
τορ θούμενον λιατὰ τλιὼ τοῦ λόγου σσαλεοὶν, πρόσθι
λιον· λιὰ λιαθλιλιον, σσ ἰ λιαὶ μόνομ μάλιστ ν παῦδο· τὸ μὲν
Ὁ ὶν λιαθλιλιον· πρόσθιλιον ἄλμ· σσαλεοὶ δὲ· θλημ
οὐσιαν θγιοιάν· αὗται δὲ, ταῖσ ὑποθλιλιαν σὶ αὐταῖν
ἐαι· τλιὼ αἰλιθεαν χόν σαι σλιο τὸν, ἐαὶ τὸ ὁμοούσιον θ
λιτὸν, ὃ τὸ σμοσ ἡ ταὶ παιδαγωγοῦσιν· τὸ λοδὲ ἄλμ
θοαλυσίσαν, λιαὶ ὅτοσ ἀμ σσαν σὶ σθγιαὶ θεαὶ· τοῦδὲ
ἀὶ ὁμόσ ἄλμ ἀρχλιὶ· τὸ λιμέθρον τὸ λοσ· τὸ μὴν τλιὸ
θοαλυσίσαν λιατὸρ θωμαν, δ' ὅρ γσν· τὸ λιαθλιῆλιον θλι
τὸ λιὸ· ὁ θθμίλιόσ τὰ ὶ λιαθλιλιον ται· πρὶ τὸσ πρὸ
ξ ἡσ, οὐσιαὸ λέξ ἡσ σωίσα ταν· λιαὶ ἄλμ, λιμὴν πρᾶξισ,
λὶ τοῦ χριστιαμοῦ, τχλιὸ θμὲρ ἡσαν λογ λιλιὸ, λιατὰ λιρί
σι ν ἀσφάλιαν, λιαὶ ὁρίζ ιν ἀμλιθέσαν· δὲ ἀπὸ τοῦ ἁγ ἱ ου πνεύ σ λιαὶ
ζωσ ποιοῦ σ ματοσ θλιεθλουμένη λιαθλιλιον δὲ
ἁλιόλουθον θημᾶσι· θεοὶ· λιαὶ χαῖσι πνεύλιμα ἅθ· λιατορ
θούμενον, ἀὶ ἀγίαι σχολὴ· λιαὶ γὰρ ὁμοίωσισ ὁ χριστιανὸσ ὁ τὴν
παιδαγωγούμενοσ ζωῆσ. ἁλιμαὶ τὰ λιαὶ, λογ λιὸν πρᾶξισ
σν· τουτέστ ν· τὸν ἐπὶ τοῦ λόγου διδασλιομένον, ἀδὲ
πρὸσ τὸσ θμέρ ηκασ· ἵνα δὲ ἰσώσι ν λιθλιλιίαν· τὸδὲ

τῇ κϛ τοῦ χρι
στιανοῦ πρα
ξις

Σύμμετρος μοιρικαί· αἱ διὰ δύο ὀνομάτων μία καὶ μόνη,
ἐν ᾗ τὸ μεῖζον τοῦ ἐλάσσονος μεῖζον δύναται τῷ ἀπὸ συμμέτρου ἑαυτῷ μήκει·
καὶ ἑκάτερον τῶν ὀνομάτων σύμμετρον ἐστὶ τῷ ἐκκειμένῳ ῥητῷ μήκει.

Ἀσύμμετρος μοιρικαί· αἱ διὰ δύο ὀνομάτων μία καὶ μόνη,
ἐν ᾗ τὸ μεῖζον τοῦ ἐλάσσονος μεῖζον δύναται τῷ ἀπὸ ἀσυμμέτρου ἑαυτῷ μήκει·
καὶ ἑκάτερον τῶν ὀνομάτων ἀσύμμετρον ἐστὶ τῷ ἐκκειμένῳ ῥητῷ μήκει.

Καλείσθω δὲ ἡ μὲν ἐκ δύο ὀνομάτων πρώτη, ἐὰν ἑκάτερον τῶν ὀνομάτων
ῥητὴν δύνηται μόνον· ἡ δὲ δευτέρα, ἐὰν ἑκάτερον τῶν ὀνομάτων μέσον·
ἡ δὲ τρίτη, ἐὰν τὸ μεῖζον τῶν ὀνομάτων ῥητὸν δύνηται μόνον·
ἡ δὲ τετάρτη, ἐὰν τὸ ἔλασσον τῶν ὀνομάτων μέσον δύνηται μόνον·
ἡ δὲ πέμπτη, ἐὰν τὸ μεῖζον τῶν ὀνομάτων τὸ ἀπὸ ἀσυμμέτρου ἑαυτῷ μήκει δύνηται·
ἡ δὲ ἕκτη, ἐὰν τὸ ἔλασσον τῶν ὀνομάτων τὸ ἀπὸ ἀσυμμέτρου ἑαυτῷ μήκει δύνηται·
ἁπάσαι δὲ αἱ ἐκ δύο ὀνομάτων καὶ αἱ τούτοις συμμέτρους ἔχουσαι
τὰς προσαρμόττουσαι καλείσθωσαν ἐκ δύο ὀνομάτων.

ΤΡΙΤΗ ΔΙΑ ΝΑΛΕΓΕΙ ΗΝ ΑΠΟΡΡΑΣΙΝ

ΚΑΛΗ ΔΕΝΤΟΣ ΠΑΙΔΑΤΩΝ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΡΙΑ ΤΟ Λ

ΤΑ ΕΝ ΤΩΙ ΔΕΥΤΕΡΩΙ ΛΟΓΩ ΤΟΥ ΠΑΙΔΑΤΩΝ ΚΕΦΑ Λ

ΠΩΣ ΠΕΡΙ ΤΑΣ ΤΡΟΦΑΣ Α ΗΔΑΣΤΡΑΜΒΟΝ.

Ὁμώνυμοι τοίνυν τοῦ ὅλου καὶ τὰ γραφὰς περὶ τὸ αὐτὸ
θέσει τῷ παιδαγωγίας θέμενα ὁμώνυμοί εἰσιν ὁ μὲν εἷς ἡμιχόλιος, παρ' ὃν τὸ μεῖον τὸν χρόνον ἀφ' οὗ καλοῦμεν,
ὑφ' ἁμαρτάδας· ὁ τῶν γραπτῶν· ἀριστοφανῶν λήμμα·
δ' λήμματος τοῦ· καὶ ὁ ὅσος ἁρμονικὸς χολικὸς τοχαμβ

προτιμότερον· ἀναγκαιότερ.

Ἡ οἱ τοίνυν τῶν ζωμφρίων τοῦ ζωτάγματος, ὁ ποιοῦμεν τοῦ ἑαυτοῦ ζῶματι ἕλκος ἐμποιοῦμεν προσφέρόμενον, μᾶλλον δὲ ὅσον αὐτὸ λαμβάνομεν χρόνον· ὁ τοίνυν γάρ τῶν ἀπὸ τραύματος, καὶ αὐτῶν ἓξ τῶν τοῦ ζωματος ἁγνῶν, καὶ τῶν διαφορᾶς ἕνεκα τοῦ λόγου· τῶν θερμαίνει τοίνυν ἀμφότερα μετὰ φυσῶν ἄλλων ὁμοίων ὁμοιότητι, ζοφαμμίνων δὲ ἡμῶν· περὶ τὸ ἕλκος· τὸ δὲ ἴδιον τοῦ ὄξους, τὸ ὁμοιοῦν τῷ ἕλκει· ἕλκος αὐτὸ ἀφίζῃ δὲ καὶ τῶν ζάρεως αὐτῶν· ὅταν δὲ ἕλκος μετὰ ῥοῦν ἀπολυθῇ· διὸ ὑγιὲς χοῦσάν, τὸ αἷμα ἄλλο προσυργάζεται τὸ τραῦμα τοῦ ζου· περὶ τὸ ἀδιαφθῆναι, καὶ τῶν καταλλήλου· τῶν τοῦ ζωματος· οἱ μὲν δὴ ἄλλοι ἅπαντες ζῶσιν, ἵνα ζοθέωσιν· ὁ δὲ ζωσφαμβλῆται τὰ ἄλογα ζῶα· οὐ σύδὲν ἀλλ' ἢ γαστὴρ ἄλμυρόμος· ἔμπυος δὲ, ὁ παλαιὸς ζοθέν ἐστιν ἵνα ζῶμεν· οὔτε γὰρ ἔργον ἡμῖν ἢ τροφὴ, οὔτε σῖτος ἢ ἔδεσμα· ἐν τῷ δὲ ἕλκει ἔνεστιν ἄρα ταῦτα· ἀλλ' ἐν ἐκείνῳ ζαπρίᾳ ἢ τροφή· ἀνομοὶ δὲ αὐτῇ καὶ ἀνόμοιοι ἀλλήλοις ἀφ' ὧν αἱ τροφαὶ καὶ ἀνόμοιοι ἀλλήλοις· ἀφ' ὧν τὰ ἕλκη· καὶ τὰ μὲν ὑγρὰ καὶ ἀτμώδη· τὰ δὲ ξηρὰ καὶ αὐστηρά, ὅθεν τὰ μὲν αὐξῃ καὶ τὰ μὲν ζαπρίᾳ· καὶ τὰ μὲν ὑγρὰ καὶ ἀτμώδη· τὰ δὲ ξηρὰ καὶ αὐστηρά, ὅθεν τὰ μὲν αὐξῃ καὶ τὰ μὲν ζαπρίᾳ· καὶ τὰ μὲν ὑγρὰ καὶ ἀτμώδη· τὰ δὲ ξηρὰ καὶ αὐστηρά, ὅθεν τὰ μὲν αὐξῃ καὶ τὰ μὲν ζαπρίᾳ·

ἀποπνίγεσθαι· ποικίλας ἐπιλειπούσας μελαίνας· καὶ ἐξ ἴσας σχημά
των· ἀνατρέπεις τὸ μέλαν· ἐκπορθμεύουσι τοῦ γάλακτος;
διά τινος κακοδαίμονος τέχνης, τοὺς ὁ παρ' [illegible]·
τοὺς ἀμφὶ τὰ σώματα ματαίας τέχνας· τρυφὴν γὰρ
τολμᾷς εἰπεῖν καλήν· τὴν ἐπιγραφαῖς ἐπὶ τὴν δόξαν, [illegible]
μας ἐπιλανθάνεσθαι [illegible]· ἀντιφάρμακον δὲ ὁ δεινὸς
ἰατρός, καὶ μίαν τῶν μύσων αἰτιῶν, ταύτην ἀφῄρηκεν· τῶν
ἐνδυμάτων τὴν πολυτέλειαν· τῶν περὶ τὴν αἴσθησιν αν
σαρκοποιῶν, κενοδοξίαι ποικίλαι· τὸ σῶφρον τοῦ δὴ
αἰτίας ἐξορμωμένων· καὶ τὰς διαποντίους πολυπρα
γμονοῦντας ἐσθῆτας· καὶ [illegible] ἔχουσι τοῦ νό
σου· οἱ δὲ ἐξ [illegible] καὶ [illegible] τὰς σφαίρας καὶ
Π[illegible]ας· τὰς ἐν ταῖς πορθμοῖς τοῖς [illegible] σμύρνας
[illegible]μας πολυπραγμονοῦντες· καὶ τὰς ἀχάτας τὰς μαργα
ρίζουσι· καὶ τὰς ἐμπλέκουσι ἐρίφους· καὶ τοὺς ἐπὶ [illegible]
καρχάρους· καὶ τὰς περιδεραίδας κόχλας· καὶ τὰ ὄστρεια
τὰ [illegible]· παραλήπτοντες δὲ τὰς ἐν [illegible]
δας· οὐδὲ τὴν [illegible] τὴν μαργαρίτην· ἀλλὰ οὐδὲ
τὰ παρὰ τοῖς [illegible] ταῦτα· [illegible]
ον· [illegible] καὶ [illegible]· ἀτμικάς· καὶ τὰς
δαφνίνους κόχλας· χελιδονίους τε ἰχάδας· δι' αὐτῆς
ἑλάδας, [illegible] ἅμα [illegible] ὁ κακοδαίμων
[illegible]· ὅρμος ἐπὶ τούτοις σωφρονοῦντας·
τοὺς ἀποφάσεις [illegible]· ἀγαθὰς [illegible]· μὲν δὴ, γάμους·
ταῦτα τοῖς [illegible] ἐξαμαρτάνουσιν, οἱ γαστρίμαργοι,
τοῖς ὅτι ἐπὶ κλίνας [illegible] χθὼν, πορνεύε·

κευῇ· καὶ ἁβρὸς ἀμφιπέρι λιχνευόμενος ἐκτρέφεται· τὴν αὐτῶν ἐκπο-
ριζόμενοι λαιμαργίαν, σαλευόμενοι ἀπὸ πάσης(?), οἱ πλεῖον ἐκεῖ
καὶ πολυπραγμονοῦντες, οὕτω σοι ἐκεῖ(?), ὅσοι κεκτῆσθαι(?) τοῦ κό-
σμου· τὰ λικνισίζουσιν περιλιχνευόμενοι ἀμφὶ τὴν ἴγδιν·
τὸν ἀλετρίβανον, τὸν πάντα αὐτῶν κατατρίβοντες βίον, οἱ
παμφάγοι· καταπίνουσι(?) τὸ πῦρ, τὴν ὕλην(?) ἑζόμενοι· ἀλλὰ
καὶ τὴν εὐκολίαν(?) οὖσαν τοῦ ἄρτου ἐκθηλύνουσιν, ἀποσή-
θοντες τοῦ πυροῦ τὸ τρόφιμον, ὡς τὸ ἀναγκαῖον τῆς τρο-
φῆς ὄνειδος γίνεσθαι ἡδονῆς. οὐκ ἔχει δὲ ὅρον παρ' ἀνθρώ-
ποις ἡ λιχνεία· καὶ γὰρ εἰς πέμματα καὶ τὰ μελί-
πηκτα· πρὸς δὲ καὶ εἰς τὰ τραγήματα ἐξώκειλεν· ἐπι-
δορπισμάτων ὀλισθήματα ἀριστεύουσα(?)· παντοδαπὰ θη-
ρωμένη ποιότητας. καί μοι δοκεῖ ὁ τοιοῦτος ἄνθρωπος οὐδὲν
ἀλλ' ἢ γνάθος εἶναι· μὴ δὲ ἐπιθυμεῖ, φησὶν ἡ γραφή,
τῶν ἐδεσμάτων τῶν πλουσίων· ταῦτα γὰρ ἔχεται βίου
ψευδοῦς καὶ αἰσχροῦ. οἱ μὲν γὰρ ἐξάπτονται τῶν ὄψων, ἀ-
πολλυμένων μετ' ὀλίγον, ἐπειδὴ κεχώρηκεν(?) πρόσω· ἡμῖν δὲ τοῖς θηρωμένοις
τὴν τροφὴν τὴν ἐπουράνιον, ἄρχειν ἀνάγκη τῆς ὑπὸ
τὸν οὐρανὸν γαστρός· ἔτι τε μᾶλλον καὶ τῶν ταύτῃ
προσφιλῶν, ἃ ὁ θεὸς καταργήσει, φησὶν ὁ ἀπόστολος·
ἐκεῖνος(?) ἐστὶ καταρώμενος λαιμάργοις ἐπιθυμίαις·
τὰ γὰρ βρώματα τῇ κοιλίᾳ, ἐξ ὧν ἡ σαρκικὴ ὄντως
αὕτη(?) καὶ φθοροποιὸς ἀπήρτηται(?) ζωή· ἣν ἀγάπην τινὲς
τολμῶσι καλεῖν ἀγάπην(?), χρώμενοι(?) δειπνάρια ἀρτυμά-
των(?) κνίσσης, καὶ ζωμῶν ἀποπνέοντα· τὸ καλὸν καὶ σωτήριον
ἔργον τοῦ λόγου, τὴν ἀγάπην τὴν ἡγιασμένην, κύθρι

π(ερὶ) τῶν παρὰ τοῖς πολλοῖς λεγομένων ἀγαπῶν.

διος, καὶ ζωμὸν ῥόφ καθαρίζομεν· τοῖς τε καὶ τρεφλίν· καὶ
καταφάγομεν ὀφθήμενοι· τοῦτο μὲν ὀφάμορτα· διὸ ἔπομεν
ἤδιστον τῶν ἐσθλῶν ἀφ' αὐτοῦ· δὴ τοιαῦτα ἐσθίουσιν ἄνδρες ἀθλητοὶ
δολιχαυχένες· τὰ μὲν γὰρ ἔνι τῶν ἀφροσύνων ζώων
γὰρ ἔνι τὰ μὲν ἀγρεῖα· καὶ αὐτοὶ δὲ ταῦτα· καὶ ἄρτα·
καὶ ὀχάς· ἔνι τοῦτο ἀμφοῖν· τῶν ζωῶν τῶν
τῶν, ἐπόμενοι λόγοι· τὰς τοιαύτας δὲ ἀπὸ ἀσφ· ὀλιγ·
φασὶν οὐ λέβηλιν· λέγουσιν· τὸ μὲν γὰρ ὁ ταμίλλη
θλιψ φ γάμους μὴ λατάλιφ, φ τῶν πρὸ τολμῶσι ἀμ·
ἀμὸ ταμίλλη θλιψ φ τὸν ὄχατον τὸ πομφολυγώδη τε
πλὴν ὁ ταμ πολὺ ἄρτον· λιθ ἄρτον· καὶ πάλιν· ἀμὸ ταμ
πολὺ σοχλῶν· καὶ φ τὸν πρόνυσ· ἐφ' ἅπαξ μὴ φ ἄρτ/
πολυλον· ἐπ' ὀ ἀμόσ τὸ ἐσθίουσ δὲ ἄρτον· καὶ
θλιβόν πομφολυγώδη· ἀλλὰ δύναμαι ὁ τὸν λιθάνθρωπο ἐφ πρὸς
ἐρρύη τὸν δὲ ἄρτον προσηγορία· ἀπὸ τοῦ φαρύγγος·
καὶ φοι τὸν μαγίας ἐσθ δὲ ἄρτον, καὶ τὸν μομφλυ·
ἔτι γὰρ σαλιν πάντα μὲν, τοῖς πολλοῖς, τοῦ δὲ ἄρτου
χάριν· οἶναρ πουμβασθήλιαι τὸν θν, παραδιδάσαι
τοῖς δημιουργήμασι τοῖς ἀμφόρεσι, οἱ ταῦ καὶ πάντα,
τοῦ σοίζεσθαι χάριν· οὐχὶ δὲ τοῦ λιθάνθρωπον· ἐσθ μὲν δὲ
ὀφθαλμοῦσθαι ὀφθυμίαι σώματα, διὸ τὸν πολυτελῆ
ασ τοῦ μεροφαγίαν· παρ γὰρ τὸ ἀναγκαῖον· οἱ ταῦτα ἀνθ
λαβόντας χρόμενοι τροφῆς, ἰχυρὰ τὰ τοιαῦτα καὶ ὑγιᾶ
μὰ τὰ τοιαῦτα καὶ γυμναστὰ τὰ τοιαῦτα σοιεῖσθαι, ἐκπον τοῦ· ζ
γυναικείοις, ἐντερώδεσι· καὶ ὑμένωμφ σώματα ἐσθίουσιν ἀμ
λαὶ καὶ φρυγανώδεσι χλοώδεσι φιλοσόφοις, πολυσπλάγχ· οἶναρ

ὥσπερ φησὶν τὴν ἀπάτην ἀναξίων ἀπόνοιαν
ἐπὶ τὸν ζωοποιὸν κατα
σπᾶν. οὕτως ἡ τὸ δεῖπνον
μεταλιβάνειν.

ἐωφόσαν τὸν γουμνὸν προφάσιν. οὐδὲ λιπαπόσαν αὐτὸν λιδομόν.
÷ ἀνάπαυλη δὲ ταὐτόν. ἐωουρανιόσ ἀπὸ προφὴ. ἀπὸ αὐτοσομμὴ.
παῦται ἀφ. παῦται ἔπομεν φ. παῦται δὲ ἐπὶ ζ. λὶ ἀνάπαυλη,
οὐδὲ ἐωο τὸ πὶ αφ. μακαριοσ, ὃσ φάγεται ἀρ τοῦ βρώλιμαοι
λφ αὐτοῦ θῦ. λαὸ ἐωο τα τοῦ δὲ πάντων σωμάτων.
÷ τλὼ ἀπὸ τοῦ ἀνάπαυλω, ἀπὸ θεμ ἐξ οὐρανοῦ. ἐωὶ τὸ ἐπὶ
μουσρίπαθαι χαμαὶ ἐὰὶ φμὲ δὲ πομδιλήφθαι, τὸ λιὰ
πάντα γνύμενον. ἐὰν γὰρ φλοὶ διαδὼ, τὰν ὑπάρχοντα μου.
τὰ πάντα δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν φμὶ. ταὐτὸν ὅλον ἀπὸ λιρτὶ
ταὐτὸν ἀνάπαυλιν, ὁμόμεσ. λαὶ ὁ λόγοσ. λαὶ ἀνάπαυσιν σ
λῷ τὸν θῦ σου. λαὶ τὸν ἀπόλιπόμενον. ἐν οὐρανοῖσ ἀὶ
αὐτὴ, λὶ ἐωουράνιοσ ἐπὶ γῆσ. λὶ δὲ ἐωὶ γῆσ, δὲ πομμὲ
μένται ἀπὸ θλιτὴν γραφὴν ἀποδέδεκται. διὰ ἀνάπαυ
μὲν γνόμενον τὸ δὲ πομ. ἀλλὰ οὐ λιὰ ἀπὸ τὸ δὲ πομ.
÷ δὲ ἡμὰ δὲ ἐμοὶ ἀπολιπομμλιὸσ, λαὶ ἐμὰ δὲ τοῦ. μὴ ἁμα
φλημέσθαι ὡσ λιμὸν, τὸ ἀνθόν. οὐ γὰρ ἐὰν μὴ λιαπὸ ἐμὰ τοῦ,
ἐφάπαξ λαὶ πάντα. φλοὶ μὲ ὁ ἀπὸ τοῦ λοσ. ἐμαπὸ δὲ φλιμῶ ρομαὶ
ριπτομμοὴ θλιν. ἀλλὰ δὲ λαὶ σωὴ λιὰ ἐὰ φλιὼ λιὰ ἐὰ χαρὰ. ἐν
πνῖ ἁγίαι. τοῦτο νὸ φάγε μ τοῦ ἀρίστου, τὸ ἀρίστο μὲ ἀπὸ μὲν
τλὼ παοὶ ἐὰ μ τοῦ θῦ λειτόσαι. μεθ ἑλόπαι ἐν θεμ οὐρ δὲ,
ἀλλ ἀν σωὴ ἐν ἐμὰ ἀνάπαυσιν. οὐρανίου θλιλ ἡοὶ αν. ἀνάπαυ
λλὰ ἐὰν σωὴ χρὶ ἡμὰ λαὶ καθαρόμ. λαὶ τοῦ θῦ ἁγίου. ἐν γὰρ δὲ αὐτὴν,
λὶ ἡμὰ δόσοι. φρονὶ σὸ δὲ, πανδέα σ, ἀνάπαυσὶ, λὶ σοφία μὴ
ἀνάπαυλη δὲ. πλήρησ ἐμόμεν αὐτὴν. ἀὶ δὲ ἀδρόν ἐωαὶ αὐτὸ
ἐν ἀὶ σωμάτι ἀνάπαυσιν ἔχουσι μ, θλιτὴν παρὰ λίμου τροφὴν.
÷ σωὴ θλιζόμενον, ἢ σαὶ ἡμὶν τροφὴν. ἀνάπαυλη μὲν ὧν.

σωφροσύνη ἐστίν· ἡ δ' ἁπλότης ἀγαθὸς κριτής ἐστι· μαθέτωσαν γὰρ
φησὶν οἱ υἱοί σου, οὓς ἠγάπησας κύριε· ὅτι οὐχ αἱ γενέσεις τῶν
καρπῶν τρέφουσιν ἄνθρωπον· ἀλλὰ τὸ ῥῆμά σου· τοὺς σοὶ πιστεύ-
οντας διατηρεῖ· οὐ γὰρ ἐπ' ἄρτοις ζήσεται ὁ δίκαιος· ἀλλὰ
γὰρ τὸ δεῖπνον· ἔστω λιτὸν μὲν καὶ εὔζωνον· ἔστι τῇ ἐγρη-
γόρσει κινούμενον· ποικιλίας ἂν ἐστὶ κεκερασμένον ποιότησιν· οὐκ
ἀπαιδαγώγητον οὐδὲ τοῦτο· ἀγαθὴ γὰρ κουροτρόφος·
αὐτάρκεια γὰρ σὺν κοινωνίᾳ ἀγάπη· ἐφόδιον ἔχουσα πλού-
σιον τὴν αὐτάρκειαν· ἡ δὴ ἐφεστῶσα τῇ τροφῇ ἐν δικαίᾳ
ποσότητι μεμετρημένη καὶ σωτηρίως τὸ σῶμα διοικοῦσα,
καὶ τοῖς πλησίον ἀπονέμει τι ἐξ αὐτῆς· ἡ δὲ ὑπερ-
βλύζουσα τὴν αὐτάρκειαν δίαιτα, τὸν ἄνθρωπον κακοῖ, νω-
θῆ μὲν τὴν ψυχήν· ἐπισφαλὲς δὲ πρὸς νόσους ἐργαζομένη
τὸ σῶμα· ναὶ μὴν προστρίβονται κακὰς φήμας αἱ δυσ-
ναστοῦσαι περὶ τὰς καρυκείας ἡδοναί· λιχνείαν· λαιμαρ-
γίαν· ὀψοφαγίαν· ἀπληστίαν· ἀδηφαγίαν· μυῖαι, τούτοις
εἰκάσαι τοῖς ὀνόμασιν· καὶ γαλαῖ· κόλακες· καὶ μονο-
μάχοι· καὶ τὰ ἄγρια τῶν παρασίτων φῦλα, γαστρὸς κηδόμενοι·
οἱ μὲν τὸν λόγον· οἱ δὲ τὴν φιλίαν· οἱ δὲ τὸ ζῆν ἀποδόμε-
νοι· ἐπὶ γαστέρας ἕρποντες· θηρία ἀνθρωπόμορφα κατ' εἰ-
κόνα τοῦ πατρὸς αὐτῶν, τοῦ λιχνοθηρίου· ἀσώτους τού-
τους οἱ καλέσαντες πρῶτοι, ἐμοὶ δοκοῦσιν αἰνίξασθαι
τὸ τέλος αὐτῶν, ἀσώτους αὐτούς, κατὰ ἔκθλιψιν τοῦ
σίγμα στοιχείου νενοηκότες· οἱ γὰρ οὗτοι οἱ περὶ τὰς
λοπάδας ἀσχολούμενοι· καὶ τὰς μεμορημένας τῶν
ἡδυσμάτων περιεργίας· οἱ ταπεινόφρονες χαμαὶ

Η

ὁποῖον εἶναι τὸ δεῖπνον δεῖ χριστιανοῖς

Διολυ

ὁ ἀσώστους ἀσώτους ἐκκόπτων σ ὀνομάζοι

οὐχ

÷ νομίζω τὸν ἐφιέμενον ἀγαθοῦ μόνον σπουδαῖον εἶναι τοῦ
τοῦτο ταραχὴν διὰ τὸ ἀόριστον τοῦ ἀγαθοῦ· ἐπὶ δὲ τοῦ
τὸ φρόνιμον τὸ ὅμοιον ὑποδεδόμενον· ἐπεὶ μὴ ἐστὶν ἡ
νομὴ ἀλλ' ἀστοχία αὐτοῦ· αὐτοὶ δὲ ἐποίησαν ἀφροσύνην· φασὶν
τὸν μέσον· καὶ δύο τὸ πρόσωπα λέγουσι· φάσκοντες
÷ καὶ τὸ μέν· ἄπρακτον ἡγεῖσθαι· καὶ ὁ τὸ γὰρ
τὸ τοιοῦτον τρυφὴν ἄμαρτάνειν λογίζεσθαι, ἐπὶ δὲ
καὶ σύνεσιν ἀφελόμενος ἡ ἄμαρτάνειν ἐστὶ· ἐπεὶ μόνον αὐτὴ, ὅσα σώματος
θάνατον· οἷς ἄφεσιν τὸ ἁμαρτάνειν ἐστὶ· θανάτου ἀγαθοῦ
© τοῦ· ἀλλὰ ἀπαθὲς ὁ τοιοῦτον ἁμαρτάνειν ἐστὶ; θανάτου ὁρίσασθαι ἐπὶ
÷ ἐρίσας· μὴ ἀφραντίσας, ἐπὶ μὲν ἡμέραν τρυφῆν· ἡ σοφίαν
λάβῃ· ἐπὶ ταῦτα ὑπομνηματόν, καὶ περὶ τοῦ ἀδοκήτου
μενον· ὅσον ὡς τὸ ἀφανταφαντόν μαι.

Τ ἀποχάσθαι δὲ τούτου· μᾶλλον δὲ ἐκμεῖναι, καὶ ὑπὸ δυσκ
ἐλέγχου· ὁμοφυῆ τοῖς ἀνθρώποις τὸν ἄνθρωπον· ἀδύνατον
ὑπολαμβάνειν κατὰ τὸν ὁμοφυῆ γίνεσθαι· ὁ ἀποστολή· ἐδόκει
÷ ἐπιχορηγῶν καὶ φιλάνθρωπον τροφή· ἀφ' ὧν τὸν τοιοῦτον
τοῦ· οὐδὲ ἀπόστασιν· οἷον ἀεί τι σὺν αὐτοῖς δύναμιν· διὰ δὲ
τὸν ζωὴν ἄλυσιν τὸν ἐπιβραχὺ ἀγαθοῦ· καὶ τὸ ἀεὶ
μορίων, ἀεὶ τὸν ὑπὲρ ἐμοῦ· οἷς ἐστὶ καὶ τοῦ μὴ ἀπαθῶν
σαν γομένων· καὶ προσθήκη ἀεὶ τὸν τὸ μὴ ἀπαθῶς τὸ
πολλὰ ὑποκαταβάντων· διὸ τὸ ἀεὶ ἐστι· οἷς ἐστὶ ζωὴ δὲ
÷ ὁ σὺν θνητοῦσα μοῦσαν· ἐπὶ μᾶλλον ἡμᾶς· οἷς ἐστὶ
σῳ τοῖς θεοῖς· οὐδὲ ἀεὶ ζῆσαι ἀπαθῶς καὶ μὴ ἀπὸ τοῦ ἀγαθοῦ· ἁμαρτάνειν
ἐξιόντας ἡμᾶς, τοῦ σώματος· ἀδιάφορος ἀφαίρεσις ἐστὶ

λειχρίσιο τῆ τροφῆ· οὐτε γὰρ ἐαν φάσομεν· ωφριασάσομεν
φησίν· οὐτε ἐαν μὴ φάσομεν· ἀφροῦμεθα· ἀλλα οὐλεκτέον γὰρ
τραπεζήσι δαιμονίοις μιαιφονίαν· τοῦτο θάσομεν χρῆν ζ
ωρᾶγμα τελεῖν λειτυχιαμένους τροφῆ· μὴ γὰρ οὐκ ἔχομεν
ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν· φησὶν ὁ ἀπόστολος καὶ γυναῖκας ωφρι
άδας; ἀλλα περὶ τοιούτου λόγου ἡ τοιαύτη δοκιμασία ἡμῶν
τὰς ἐντολὰς σώζεσθαι ὡμολόγει· ἡ ἐξουσία ἡμῶν
αὕτη· ωρόσεσθαι γὰρ ἐντολὴν τοῖς ἀσθενοῦσιν· οἰχρὴ οὖν λα
ὁ ἀνωφρόσωπος λόγος ἡμᾶς, κατὰ τὴν ὑπόθεσιν ἀναβλέψαι
τοῦτον τὸν οὐδὲν ωαιδοσχολεῖν ἀναγκαῖον τοῖς τοῦ ωρο
δαιμόσιν· χρῆσθαι δὲ αὐτοῖς, ὡς σαρχομένοις· ἀ ωροσλαμβά
νει γὰρ ωαντα λαφυραγωγῆσαι· καὶ κατα ωρίαφ· οὐχὶ δου
λάφ τοῖς ωρόσθεν· ἀφαιρούμεθα τὴν ἐμωφορίαν; ἀλλα τὸν
θρίξαντας; τὸν ἄγιον τροφὴν ἐξέχθραι· τὸν θάσον· καὶ
τὸν τοῦτον τρόπον, ἀωλεῖν ωρὸς τοῦ θεωρεῖν ωεφασθαι· θάσον·
τὸν υἱὸν αὐτοῦ· καὶ μορίμους· καὶ κατα ωαφαὶ ὁ γὰρ ομῶν ἐστὶν
μὴ· ταύτην γὰρ τὴν φάσιν ἐκδέχεσθαι δεῖ θεμφαίνειν δὲ
ωρόσωπον ἐν χῷ· καὶ μὴ δὲ· ἄλογον· καὶ ἀφροῦμεν· καὶ οὐ καὶ ωρό
ωφορικὸν ὁλικὰ τοιαῦτα ωεριόμενον· θαρατοῦν· τρέ
φεσθαι· καὶ τοιαῦτα ἐφορτάσφον ἐστὶν· τοῦτο ἔλεγεν· ἀφίεται
καθαφὸν φορτάσφον· τὴν μὲν χρῶμεθα τοιαῦτα σ
χολίων· τὸ φανερὸν, ὅτι αὐθαίρετον ωουεῖται τὸν τρυχάφτας; ωερὶ τὴν
οὐκέτι ἡμῶν χολίων· μόνην καὶ καλεῖσθαι· τὴν καταλ
ωσιν· δίκην· ωολυτιμότερον ἡγούμενοι· μᾶλλον· καὶ ωορφυρᾶν
μὴ γὰρ ἀφαιρούμεθα τὴν ἐμωφορίαν; ἀλλα τὸν
δίκαιον τὴν ἐωιτάφιον· ὁ σοι ἐμφορᾶν ωαφακόμεν·

ἐχομενῆς οὐσίαν φαμὲν καὶ τῆς καὶ τῶν ἀμφοτέρων ἑκατέρα
καμὲν φησὶν ὁ πούδης δοκοῦσι δὲ καὶ ἀμφότερα καὶ ἕν
ἅπερ ἕν ἐστιν ἐξ οὗ τὰ τοιαῦτα καὶ ἓν ἐστὶ καὶ ἀνα-
γκαῖα φησὶ τὴν σύγκρασιν ἀδελφοὶ ἀσθενοῦσιν ἡ τῶν
ἀσθενούντων ἐπιμέλεια τοῦ μὴ ἀποθανεῖν τοὺς ἀδελφοὺς
τοῖς ἀδελφοῖς ἁμαρτάνουσιν τοῦτ' ἔστι τὸ τοιοῦτον
πάσχουσιν τὸ μὴ ἀποθνήσκειν τὸν ἀδελφὸν καὶ τὸν
δαιμόνιον τὸν σπουδαῖον καὶ ὁμοίως τὸν μὴ φίλον
ἐρᾶν μὴ δεῖν φησὶν αὐτὸ ὁμολογῆ καὶ οἱ ἀπὸ τῶν
θεόφρον τὴν φιλίαν ταύτην καὶ τὴν ἀπὸ τοῦτο
αὐτοτελέστατον τὸν ἕνεκα τοῦ ἕνεκα τῆς τύχης
ἁπλοῦν καὶ τοῦτον μὴ ἀλλάττειν φησὶν τὸν φίλον
ἕλκειν τὸν μὲν ἕνεκα τοῦ ἡδέος μὴ δὲ ἀπὸ τὴν ἀρετὴν
αὐτοῦ μὴ δὲ ἕνεκα ἀγαθοῦ τοῦ ἑαυτοῦ πλειόσι γὰρ
αὐτοῖς φαμὲν μὴ ἐμπίπτειν τὸν καταλύειν τὸν ὅρ-
κον τοῦ θύειν τοῦ ἀμοιβὴν τοῦ γὰρ σφόδρα θαυμάζειν
τοὺς μὴ ὀρθῶς τὰ ἀναφερόμενα τὸν δικαίως
ἀπολαύειν μᾶλλον τὸν ἀντιτίνειν πρὸς ἐκεῖνον πολλοὶ δὲ
ἀπὸ τὴν ἀμοιβὴν τὸν ἴσον τοῖς ποσὶ ἡμῖν δεδουλω-
κέναι ἐμβαδὸν ἐστὶν αὐτῷ ὃ φησὶν τὸν ἀνδρὸς
ὅλον πρὸς τὸν διαλύσασθαι τὸν ἀναγκαῖον
γίγνεσθαι τὸν λέγοντα μεμφόμενοι δὲ ἀπὸ τὴν

Τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ περὶ τοῦ

ἐκ τὸν δὴλον ὡς οἱ παλαιοὶ ἐπὶ εἰδώλ-
ων χουσῶν ἀνωμοίων μορφοὶ ἐπὶ
τὸ ἀρχαιότερον διατηροῦνται

μίσαι· καὶ τοὺς ἰχθύας τοὺς ὁμοίους καταλόχους τοῖς
μαθηταῖς· τὸ δὲ ἀφορίσμου τροφῆς, καὶ οὐ ζωμένους·
÷ ὑπόδειγμα· ὁ γὰρ ἰχθὺς θεμάτος ὁμιλοκάσαντος τοῦ
ὁ ἀστρος ἔλεγε, ἄλλο λέγει καὶ αὐτὸ καὶ θεοδώρητος μὴ (α
φρονεῖν περὶ τροφῆς· ἀφαιρεῖ γὰρ τοῦ ὑπὸ τὴν θεωρίαν τῶν
ἐξ ἁλατος ἀμίσητον, καὶ τὸ τῶν δίμοιρον σὺν τοῖς δέκα,
τῶν ἄσσα πάντα καὶ τῶν φιλαργυρίαν· ὃ τὸ μόνον σώματος
ἰχθύος· ἵνα χωρίσῃ τῶν εὐδοξίαν καὶ τὸν πατέρα
τοῖς θεάσασθαι δοῦσι· τὸν καὶ ἄρρος ἀποδοῦσι τοῖς καὶ
σαρκὶ, φυλάξῃ τοιούτου τοῖς θεοῖς· ἐκ δ' αἵματος ἐστὶ
λύσας οὐ καθ' ὁμοίωμα ὁ πατήρ· ἀλλ' ὁ μὲν παρὼν ἐστὶ
τῶν δέκα τῶν ὀκτὼ ἐργασίας καιρός· ἀπὸ χρὴ δὲ ὑπὸ
μείνοις, ἐγχρασθέντος ἀμείνω ἢ τὸ προλιπόμενον, οὐ μὴ
δοῦναι τοῦ λόγου τοῖς ἀμφοῖν· ὁ περὶ δὲ τῶν ἀλλ'
θεωρεῖ καὶ μὲν· πρὸς τὸ καὶ τεσσάρων τοῦ ζητήματος·
τῶν τοῦ ὅλου θεῶν περιβλέπουσι ἐκ δὲ τοῦ φυτοῦ
÷ μέρων ἐστὶ τοῦ λόγου· πλήν· καὶ γὰρ, ἐ πάντων μία
καὶ ἀμφ' ἓξ εἰσὶ μοι ἀλλοίνασται ἐμφερῆ· ταὐτὰ
κατασκευάσει καὶ τοῦ ἀρχὴν τὸ μὲν ἓξ, οἱ πατὰ ἀδρῶν
τοῦ αὐξοῦ· ὃ δὲ δὲ δίδυμοι σὺν ὁ, ἀναλογίαν ἐστὶ
Ο ὑπερίμμαι· οὐδὲ δὲ σοφροσύνη διάλογος, οὐ
τοσοῦδε δὲ τοῦ χρεία μοῦ δίκαιον, δὲ δύνασθαι
περιττὸν· πόρρω γὰρ ἐστὶ τῶν πολὺ τοῦτο μὲ
÷ δόματος, δὲ πρᾶξις τῶν ἀμφοῖν· ἐ γὰρ καὶ τὰ
μάλιστα ὑμᾶς μὲν τῶν μάλιστα ἐ δοῦσι τοῦτο ἀλλοίνασται,
ὁλόκληρον καὶ ὁ καιρός·

θεωρία περὶ τῶν ἰχθύων ἐν τῷ σταυρῷ

τὸ ἓξῆς
ἀπόχρη δὲ εἰπεῖν
χρωμένην ὅτι ἡ
λίωνι εἰς τὸ προ
κείμενον τοῖς
ἀθέοις σὺν τοῖς
μὴ θεωμένοις τῶν
λόγων ὅπερ ἡ
δηπεποιήκασιν
δηφέωνα δὲ ἐμνή
σθη, οὐκ ἀξίως
ἀλλ' ἐπεὶ δὴ προ
ἰὼν φύτων ἐμέλ
λε ζητητὴς ἦρ
δεῖ δὲ σὺν πένεσ
θαι εἰς ἐκείνην χρείαν, εἰ
κότως προ ε
λήφθη ἐν τὸ ἀπὸ
τῶν φυτῶν δηλο
φυόμενον ἀν
θος

ἐκκλητικὸς ἀντὶ τοῦ πρ
κλητικὸς. εἰλητὰι
δὲ ἀπὸ τῶν ἐκκλη
τευόντων.

ὁλουλιαὶ ὁσαυ̣ὴ ϖϑγ. ϖρὸ τούτου σ. ὑνδεραμμάτων μαὶ μυρί
Ϣθγαμοίρους ϖϑριορανθέν, τοὺς δὴ ϖρωϖάτας ματαλόγη.
τὸν γὰρ τοι ιρωμάτων ϛωλ διδόϛατας, διὸ αὐτὸ δὴν
χηίοθαι παρχὴ δίχα τουρός. ϛωὴ μὰι ἑαυμὸ τθρα. δὲτθ
ραυδὲ τὰ ὑτρὰ ἑθρα, ἐσ ϖροφρὴ μαμῶν μὰ δὲ ἀμφὶ
τὰ σφ μαμ μονόδας ιωπαχόμτων τρασὶς α σ: τὰ ἀφθ
ραπθωυμθέν ϖάθη δὰι μαν μαθμὴ ταν μιχὸ
τατος. ὑφάνθ: ὑυλαὶ ἀιμωδὴ ιὼ ιοι μοδαὶ μοφαπρο
σφ̣ῶ μ. ιαὶ δαι μόμαν μὰὶ ν τον ιαὶ ὲ χ ἑδὰ ϛατον. ϖαρὰ
ϖλίσιος σ ὠὼ ὑπος ἀπὴχμὸς: ϖὸὶ ἀγαπριμὸ ϖοὶ ιαμουμῶφαι
ἀμφ μοῦδὲ ϖομαὶ, τοὺ δαίμονα χὴ μ ὠὼ οὶ ιον ὲ δαὶ
μονα γνῶσθαι. ἑδαι μονίαν δὲ. ὃν χρὶ σφ ἀρ ϛα ιὸ ὲ χὴ αὶ
χθαι. ματθαῖος μὲν γόῦν ὁ ἀπο φόλος: ϖοθρματος μὰι
ἱεροδρύαμ. ιαὶ μὰ ἀμον, ἀν ὰ ιερθὸν μὲν θὲ ἀμιαν θν. ἰα
ἀμ ιοδὲ, ἔ ϖοθρ τὴ μαι: τὶν ὴ μὲρ ἀπ ἡαν. ἀμφὶ δαι: ζ
μὲν ιὸν θὲ ἀμφίον. ἐὰν μδὲ ἀ ϖὸ ἡχθο ιὰν ϖὲ ρι ον. ἀὶ
ὲ ἐὰν δὲν ἑαὐτοὺ ἑλέ ϛαι σ: ἐν τὰὶ ο ἀρ χὴ ὶ τὸν ὑ ϖὸ
φόλαν γλρ ἀπαν. ιαὶ ϑθορᾷ τὸν ὑ ὺ μὸν ἀν θαι νγμὼ μον.
ιαὶ τὶ ο ιὰ ὸ ς. τὺ γὰρ οἱν ἀρ χὰὶ ο ἑλιδ ϑδ θμὸν, ἑωὶ
τὶν ὸν γλὶν. ϖάν τα τὰν τὴρ ἀ ϖο δαν. ιαὶ τὰὶ ἴρ ϖο ἀὶ
τὶν ὸν γλὶν. ιαὶ τὰ ἀ ιὼ ἀὶ τοῦ ὑ ὺ μὸν, ὁ ἡ αὐ τοὶ. ιαὶ ζθ
μ ϑο φαν ἱ ϖρὸ σ αὐ τὸν, ἀ μά ϛαν. ιαὶ θὺ σαν. ιαὶ φ ϛθ.
ϖὴρ ο σ δὲ ἔ ϖθν. μιλ δαμὰ ο σ ιὲ θ. ὁ τὶ οὐ δ ἑω ϛὸ ὲ ὄφ ϛον,
ϖὰ ν ιαὶ μὸν ιαὶ ἀ ιαὐ τὸν ἡ ρ τὸν. ιαὶ ἱ φ ϛαν ἱ ϖα ν μ ϖρ ©
αὐ τὸν ἑλιδ ὰ τὸ ρου. ἀὶ ὸ ϛ ἑλιαὐ τὸν ἡ ρ ϛαν, σὺν ἱ λὶ ν ιὸν μου.
ιαὶ ἱ μὴν μὸν δὲ ἄρ αν. ἀδ ιά φορ ο σ ἱ χρὴ σ ὸ ι ο. οἱν αρ τὰν φόρ

ὁ ἡ ἔναλμο νιὰ ἐνχρήσει ἀρέ ἡ σέ ζετά ζητ. γὰρ β ἀριστοτέλ ἐν τῶν τὴ φι ιῶν ϛ

ϛ ἡ π ὔ μακτος γ ὲ τὰ ποέ ἡ ο λ ἡ γὰν πνευμάτ τηι ελέ γει ϛ

μέθυμα ἡ τὸ τόμα λειμοὶ τὸν ἀγῶνα· ἀμφὶ δὲ περὶ τῶν ἁλιρρόθιον
÷ διάμιλλα λειμή· ὁ γάρ τοι δῆ, τὸν αὐτὸν πλάσαι· πάμπαν
ἐμὶν ἡ πον, ἔται ἡ σμερδαλέον· χάραδρα δὲ μεγὰ ἀγανόν. λιμόχλον
μεταδολιόν τινος, ἃ τοῦτο ὑπομεμψιμοιρίας τοῦ προφερίμε-
μουλόγου· ἀσσυπαίχμαι ἀγανόν· μεγὰ δὲ ἀγανόν. τὰν δὴ
περιναρχιναι· ἀριθμὸν μὲν λιμόν λειπάταγον· ὄμματι
ὀμὸν οὐχ ἵλεω δὲ λαὶ ὃν τῶν ἀμφὶ τῶν ἄτλατον παρὰ
δεξιὰ· ἐπεὶ ἀμὲν ἁλιρόθιον φρένα· ἀμὸν τινα
δὲ ἄνθαι· μεσορδέδεται· πὰν τὸ αὐτὸν δέδε, τὸν ἀφαλιαν·
÷ ἀνάρμιαται φύσιν ὀρέξαι· ἀνταρκέσαι· περιορίζονται· ἰοὺ
δαιμονδε, διὰ τοῦμόν· οἱ λομομμιὸν τατάλιαπαγχθῆμαι
λὶ ἀντέρμα· μυρίον γὰρ ὅσον ἀφ' ἕλκος τῶν χθιζὸν, ὃ παι
δαγωγὸν αὐτοῦ, διαμπαλὰς ἀπίτιον προσάπαξ μεδιμνον
μὲν ἀνεμὸν τὸν σμικρόν· ὄμφαμὲν δὲ τὸν ἁρμιαῖον·
πιὸν λαὶ πολὺ φίλαυλον· τοῖσμὲν ὁ πολὺς λάδη δηχθῆναι·
τοῖσδὲ ὁ πλὴν τροφῆν σύμμιγμιαπαν· τὰδὲ πέραν
ὄχθῃ μόναν τὸν ὑγρὸν λωτὸν δαν· ἀσσυμίναν τοῦτο
ἀπολέσθαι, περὶ τῶν τροφῆν αὐτοῖσ ἐωλ τὸν δῆλον·
οὐδὲ, ὀφλιλεῖν ἀπαδεῖν· πάμμιγμιαπλὰ μὲν τοῦτον τὰ
θυμίζιμαι· τάτε δὴ λόθυναι· τατὲ ἀπο πορφυρῶν δὲ·
÷ οὐδὲ γὰρ τοῦτον τὰν φθόμον· ἐωλ γὰρ ἀμὴ γαμομμόν
μεγον τοῖσ λίδοιμ, ἀπο πλίναι τὸν ἀπο δοχλὸν αὐτοῦ·
πλὴν ὄμαντὶ αν ἀντέθιλεν ἄν πλὴν, μεχρὶ σὰν ὄμμόσαι·
πλὴν θλιτύθουσ· ἐωλ τῶν λιθνασόφαν μεστὰ δρομῶν·
÷ ἀρσιν δὲ· τὰμὲν πομπὰ μεάπλων λαὶ λάπλων ὃν ἀγορμηδὸν,
λιδορὶ δ' ἀνάθφαν δὲ, λαὶ λιθλὴν· λαὶ ἀφροπλὴν λὶ

ὄμοιος

πολυτροφιωδεστέρα τῆς τυχούσης· ἀλλὰ δεῖται τοῦ παιδευτοῦ
ὡς ἐμπαθεστέρα φασὶν εἶναι τοῦ λογικοῦ ἐπιδεεστέρα δὲ τοῦ
ἀνθρωπίνου τροφῆς· οὐχ ἁπλῶς μέντοι τὸ αὐτὸ τρέφουσα
τῷ ἀνθρωπίνῳ· ἄλλο γὰρ ἕτερον τὸ αὐτὸ τρέφειν
καὶ τὸ πολυτρόφου τρέφειν· ὁ θηριατικὸς τροφεὺς
διαφέρει τοῦ φιλοσόφου πολλῷ· τὸ ἐμποιεῖν
τῷ θυμοειδεῖ φιλοσοφίαν χαυνοῦν, ἐνθύμιον δὲ ἔμ-
φυτον ἐστὶν ἀνθρώπου· ἡ ταπεινὸν λόγου ἀνεμέσητον ἀδάμαντι· ἡ ταπεινὸν
καὶ χρηματιστοῦ πανοῦργον πλέριον· οὐδαμοῦ σιγᾷ ...
διὸ τῷ λιμῷ φασὶ μισοπονηρίαν· καὶ μηδὲ ἑνὸς
μόριον ἀνεμόμνημόνευτον· καὶ ὁ αὐτοὺς ἐπὶ τῶν
ματεῖν ἐν ἑαυτοῖς τοὺς· διαφέρ τούτων, οὐτ' ἀμφρόνιμος
οὐδὲ σωτᾶν ἐνθυμεῖσθαι τοῦ ὑπὸ τὸ μοῦνον ἀμοιβαίως.
ἐμβοᾶν ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων, οὐδ' οὕτω θαυμαστὸν φύ
σει ἱερατικὸν διόσβας· οὐ γὰρ ἄπαντα σοφίᾳ ὁ πλάτων, τοῦ
δαδ· ὃς ἐνθυμεῖ πόλιν ἑαυτοῦ, τὴν ἀλαζονείαν τὴν·
ἐμμανῆ τὴν ὀλιγωρίᾳ, πατρὶ τοῖς ἐπιτιμῶσι ἄλλο ἐπὶ
σοφίσαν ἐπὶ ἐναντίον τοῦ ἑῷ, ἐνθρίσθη φάσαν
τὴν δεινάμην τοῦ ἑῷ. ἀπὸ ἀμφοτέρου σοφοῦ· ἐμὰ
σοφὶ μόριον ἐπὶ μηχανῆς τὴν. καὶ ἰχαρίτην· καὶ μάμμον ἀπὸ
τὴν μάμου· αἰτιαρίθμῳ αὐτὴν τροφὴ καὶ ἰσοπαλῆ τὴν·
λιδὲ ἐνθυμεῖ· σθρισμὸν· ἐσόφρον, οὐδ' ἀμεθέλησαι σοτὸ γονθ
σθαι ὁ χρόμενος αὐτῇ· τὸ μοῦν ὠφέλιατορύξας· τὴν ἰσοῖ
σι· τοῖς ἐχθροῖς· τοῖς ἰσομοιρίοις ὁμοῖ· τοῖς μάλιστα σθοῖς ἴσος·
ὁμοδὲ φησὶν ἀριστοτέλης μόνον τῶν ἄλλων ζῴων, ἐνθυ-
μεῖται περὶ τὴν ἰσαρδίαν ἄλλ· τοῦτο ἕνεκα τοῦ λογικοῦ·

ἐκ τραπεζοπέδου.

τοῦ ἁγίου μάρτυρος

α΄ Ὁ τρίτος τοῦ χαρακτῆρος ἢ χαρακτὴρ ἡδύς· ἢ δασὺ τρισυλλάβου· πρὸς ὀξεῖς δασεῖα· πρὸ βαρυτόνων ἀναφορικοῦ· ἐπὶ τοῦ φησί· ὃς ἐστὶν ἡ ἀσύνθετος μονοσύλλαβος· πλὴν τοῦ ὃς ἀναφορικοῦ· ὃ ἐπιφορικοῦ· καὶ ὃ ἀντωνυμικοῦ· ὃ ἐπιρρηματ

τῆς αἰδοῦς τοὺς ὅρους· χρὴ δέ, ὡς ἔνι μάλιστα, κατασβεννύναι πραΰνεσθαι τὰς ὁρμὰς τῶν μελῶν· ἀφαιροῦντας μὲν τὸ ὑπερβάλλον, τὸ τῆς ἀπληστίας καὶ λίχνον· ἕως χθές τε ὥσπερ τι φάρμακον τῆς ὀρέξεως· ὃ καὶ τὴν ψυχὴν τυφομένην ἤδη καθέξει· καὶ τὰ μόρια ἐφέξει, δι' οἷς διδοῦντα καὶ καταλείμματα τὸν ἐρεθισμόν, τῆς ἤδη σαλευομένης ἐπιθυμίας· οἱ δὲ ἀκμάζοντες μεθ' ἡμέραν ἀρίστου

μεταλαμβανέτωσαν· οἱ κατάλληλον τὸ ἄριστον, ἀπὸ τοῦ μονομάτου γευσάμενοι, ἀπεχέσθων πάντων τοῦ πρὸ τὸ δεῖπνον γενέσθαι καὶ περὶ τὴν ὑγρότητα αὐτῶν, ἀναφοριζομένην ξηροφαγίαν· καὶ γὰρ τὸ σῶμα χαυνοῦν, καὶ ἀποσμύχεσθαι· καὶ περιτὰς ἐπικρατήσεις τῆς ἀκρασίας ἐκκόπτειν· ἐκ τῆς ἀμέτρου προσφορᾶς, ὑπεργενομένας τῶν ὑγρῶν τοῖς σώμασι· ἡ δὲ καὶ ἐπιγινομένου τοῦ ἐπαρκεῖσθαι ὕδατι, τὸ πάθος· οὐ πολλοί· οὐδὲ γὰρ ὕδατος, ἂν ἐθέλω ἐμφορεῖσθαι καθ' ἡδονήν, ὥσπερ ἐπιμίζοιτο τῇ τροφῇ· καταβαίνοι τὸ δὲ ἀφροδίσιον καταπαυόμενον, ἡ τὸ μόγις τῶν στόμων· ὀλίγων δὲ παρισταμένων, ἡ ἐπιστήμων χρονίων.

Πρ ἕως δὲ καὶ ἅμα ταῖς θείαις φροντίσιν μὴ οἴνου ρῶν· ὁ γὰρ ἄκρατος κατὰ τὸν κωμικόν, ὀλίγα ἂν φλυαρεῖν σωφρονεῖν· μή τι δεῖ οὐδὲ σωφρονεῖν· ὅσοι δὲ ἀσθενεῖς, τοῦ δὲ πάντων περὶ τὴν ὥραν· οἱ μὲν χρηστοί· ἕως δ' ἂν μὴ κεῖ τοῖς ἀρώμασιν μολυνόμενοι, τοῖς μὴ φαῦλοις ἑτέροις· τὸ τηνικαῦτα, ψυχρότερον καὶ τὸ περιέχον, παρὰ τὸ μεθημερινὸν γενέσθαι ὑποτρέφειν τὴν ἐκλειπουσαν ἔμφυτον ἀλέαν, ἕως σβέννυται θερμότητι· ὅμ

γαστέρα· διὰ τοῦτο γέγραπται
ἄνες καὶ ἄνεται σὺ ἄνες ὁ πλησίον
σου τὸν ἄνεμον ἵνα σώσῃ τὸν ἄνεμον. καὶ
πάλιν πάθε ἵνα σώσῃ σε, πάθε οὖν
ἵνα ἄρχῃ ἀποσχίζειν τὴν ὀργήν
σου· ὑπερφρόνησεν ἑαυτὸν καὶ
σφόδρα ὑψώθη. τὸν δὲ καταπονα
θέντα ἐφείσατο ἀνανεῶσαι·
ὁ γὰρ ἀφὼν πάθων ἵλεως πάντα
τὰ πρὸ μικροῦ ἁμαρτήματα τῶν
μαθητῶν· ὑπερφρονήσαντες γὰρ
ἔφυγον· πολλῶν καὶ πληγῶν
ἄξιοι ἦσαν τῆς φρενίτιδος·
ὁ παντοκράτωρ τοῖς σωματικοῖς
προσφέρεται ἀκράτητα πολλῶν
καὶ φ̄ πάντων τῶν ἀληθῶς
ἀγαθῶν· ὑπερφρονήσαντες δὲ
σφόδρα ὑψώθη. καὶ οὐδεὶς κατα-
νοεῖ τὸν πρὸς τὸ σωφρονεῖν φέρω
φύσιν ἀπὸ χρόνου. πάντες ὑπὸ
τῶν φυσικῶν πλοκαδῶν ἐκπε-
φύκαμεν.

γοιδὸ τοῖσιν αἰσχύνθαι· οὐ γὰρ μέχρι τοῦ μὴ ἁμαρτάνειν προσῆλθον
ἀρετήν· τοῖσδὲ δίδη παρηνεῖ λέγων, ἵλαρόν τε γὰρ ἔσται
τὸ βασανιζόμενον τοῦτο· τὸ δὲ κατηφὲς μεθορμιεῖ
τὸ πλησιάσαι· οἷον μεταμελόμενον τοῦ χρόνου, ἅμα τοῦ τρόπου
τοῦ ἁμαρτάνειν· τοῖσι δὲ ἀμεταβλήτως ἔχουσι· ἐνδιάφορόν
ἐστι καὶ τὸ μεταμελόμενον τοῦ χρόνου, ἀπὸ τοῦ τρόπου
ξαι· τοῖσι δὲ ἀμεταβλήτως ἔχουσι δίδη προσάγει· ἵνα μεταμελο-
ηθῶσι διὰ τῶν ἔργων· ἀρετὸν τοῖνυν τὸ οἶμαι· τὸν
μὲν ἐπὶ ἀφροσύνῃ μὴ προσφέρεσθαι, διὰ τὴν ἥβην
μείλιον· τὸν δὲ θυμοῦσθαι καὶ ἰσχύος· οἷμαι γὰρ πρώτην
μὲν αὐτὸν αὐτοῖσι ἔλθοντα τὴν ὥραν μάλιστα· εἶτα πρότε-
ρον· καὶ τοῖσι ζηλωτὰ μεγάλοισι· καὶ τοῖσι οἰκέταισι
πρανέστερον· καὶ πρὸς ἄνδρα τοῖσι φίλοισι· παραιτη-
τὸν δὲ ἀμφὶ τὴν ἥβην· ἀφροσύνη γὰρ ἥβῃ καὶ χαυ-
νότης ἰσχύος· ἀσθενέσι δὲ ἀνδράσι καὶ γέρουσι, τὰ μὲν ἀφρόντων
ἀφροντιστήματα, διὰ τὴν ἥβην· τὰ δὲ ἀμφὶ τὴν ἰσχύν·
ἀσθενέσι γὰρ ἔοικε· τὰ δὲ ἀμφὶ τὸν πλοῦτον, διὰ τὴν
ἀφροντιστίην· τὰ δὲ ἀμφὶ τὴν ἀρετήν, διὰ τὴν ἀσθένειαν·

καὶ φωνοῦσ᾽, ταῦτ᾽ ἀοιδὸς λιγυφθόγγου κιθάρου· ἀγανοῖσιν ἐν
φρεσὶν ἀγλαΐαμα τυτθὸν καὶ καρδίας· ἵμερος ἐξίτηλος ἀπ᾽ ἄρ
θμιος ἀντάρκιον· μίγμα δὲ ἀριστοποιδὸς ἐοῖς ἑτάροισι
σοφὸς ἐπιμόρους ἀνταρκίου· καὶ μὴ σοὶ δοιὰ φρεσὶ ἔστω καὶ
σοφὰ ταῦτα ἐοικότα· καὶ μὴ σοὶ δοιὰ φρεσὶ ἔστω καὶ
ἀναμετρήσασθαι πρὸς τὰ μετὰ· μὴ δοιὰ ἔστω, ἐπεὶ χρὴ ἔσεσθαι καὶ
διὰ τὴν φθορίαν· ἀμφοτέρων γὰρ τοῦ θυμοῦ μίματα· καὶ
ταύτη πρόσοψις ἐστὶν ἐπιφορὰ δὲ ἐστὶ καὶ ἀμφοτέρων·
καὶ οἴνου, ὅτι δὲ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ χρηστοῦ ὁμοίως ἔστω
αὐτοῖς· τοῖς μὲν οὖν ἀγαθοῖς ταῦτ᾽ ἔδωκε τὰ μὲν ἐπὶ τὸ πλέον
ἐπιτάμνειν καὶ τοῦ χρηστοῦ· οἷς δὲ ἀμφοτέροις μὲν
γὰρ τὰ ναὶ παραπλήσια· παρὰ ταῦτα δὲ τὰ χεῖρον· ὁ φθαρτοῖς δὲ
παρατρέπονται, οἱ μὲν ἐπὶ τὸ ὅλως ἐπὶ τοῦ
πλείονος ἐπὶ τὸ ἐλάττονος· καὶ τὰ δόξαντα ὑπομασμοί,
ὡς μὲν ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπιφέρεσθαι τὰ ναί· ἀριθμὸν
δὲ οὐδὲν ἔστω ταῦτα πόρρω ὅσον ἐπὶ μέγα· διὰ μὲν ὁ ἄρμοι
Δύο μὲν ἐπὶ μέσου δὲ καὶ μετὰ μέν, ὁ δὲ καὶ ὁ ὄμβρον γίνεται·
μετὰ μὲν γὰρ ὑπὸ τὸ τοῦ οἴνου πορεύεται τὸ τοσ
οῦτο· τὸν μετέπειτα πολλαπλασίονα τοῦ ὄντος φαντ
ασίας τῶν οὐσιῶν· διαφορὰ δὲ οὐδὲν ἐπὶ νόμῳ, ὁ δὲ μὴ μὲν ἔχει,
τὸ ῥεῖν· ταὐτὸν γὰρ ἐξαμφοῖν, τὸ οὐ τὸ πᾶν· πλὴν
τῶν ὑπολειμμένων κατὰ μὴ ὅλως, διὰ τὸν ἅλων ἀπὸ
κακῶν ὀφείλεσθαι μὴ δυναμένη· καὶ αἱ πάσης, καὶ τὰ πορ
ρήματα· ὑπὸ φθορᾶς· λυπεῖ τε, καὶ ὑμῖν καὶ παρὰ
φρονεῖν, ἐπαφοδιάσασθαι· πᾶσι γὰρ, οἷς ἀεὶ ἀμφὶ
κατὰ τὸν τρόπον διαμένει· ὀργὴν ἀεί· τοῦ δὲ μοῦ·
ὑγροῦ· φιλεῖ τε πολλῶν γλάγαν ἐλιχθασμάτων·

ἀδικοῦν ἀλλ' οὐ σὺν περιεργίᾳ ἄπειρον καὶ κακόν· κἂν προσῇ τὸ τραγῳ-
δίας ἢ σοφία κεκέρασται· οἶνος πεινομένοις πολλοῖς, ἐν περι-
θισμοῖς καὶ παντὶ πόματι, ὡς ἐκ θεοῦ· διὸ οἱ μὲν σοφοί·
Ἀνίεσθαι φασὶ μὲν δεῖν παρὰ τοὺς πότους. καὶ τὰ σπουδαῖα
ἐς ὕστερον ὑπερτίθεσθαι. ἐγὼ δὲ τότε μάλιστα, τὸν λόγον
συγκαλεσόμενον ἀξιῶ παρεῖναι, παιδαγωγήσοντα
τὴν οἰνοφλυγίαν, μὴ καθῆ παρατείνουσα ἐς μέθην ἐκκα-
λῇ· ὥσπερ γὰρ ὀφθαλμοὺς οὐκ ἄντικρυς ἀφρόνων περὶ ἣν ἔστι
τὸν ὕπνον ἰέναι, ἀξιῶσαι δὲ μύειν· οὕτως οὐδὲ τὸν λόγον ῥᾶ-
στα μὲν τοῦ σώματος οὐκ ὀρθῶς ἄν τις κωλύσειεν· οὐδὲ
προκαταλείπειν ἐφ' αὐτὸν τῶν πράξεων, ἔστι τι δὲ ὅσα ἄν
κακῶς. ἀλλ' οὐδὲ ἀφίστασθαί ποτε δεῖ διακόσμου τῶν οἱ-
κείων ὁ λόγος αὐτοῖς· οὐδ' ἂν καθεύδωμεν· καὶ γὰρ ἔστι
τὸν ὕπνον παρακλητέον· τελεία γὰρ ἡ σοφία, θε-
ων οὖσα καὶ ἀνθρώπων πραγμάτων ἐπιστήμη, ἐμ-
περιλαμβάνουσα τὰ ὅλα, καθ' ἑκάστου κατὰ τὰς ἐστι ποιμ-
ὴν ἀνθρώπων ἀγέλην, τέχνη γίνεται περὶ βίον. καὶ ταύ-
τῃ πάντη σύμπαρεστιν, ἐφ' ὅσον κοινοῦμεν ἀεὶ τὸ ἴδιον
ἔργον ἐκτελοῦσα, τὴν ζωήν. οἱ δὲ κακοδαίμονες,
οἱ ἀπελαύνοντες σωφροσύνην ἀσχολίας, μακάριον
κηρύττουσι βίον, τὴν ἀκοσμίαν τὴν περὶ τὰ συμπόσια
ὧν ἐστὶ τὸ ζῆν, οὐδὲν ἀλλ' ἢ κῶμος· κραιπάλη·
βαλανεῖα· ἄκρατος· ἀμίδες· ἀργία· πότος· ὁρᾶν
γοῦν ἔστιν αὐτῶν τινας ἡμιμεθεῖς σφαλλομένους
περὶ τοῖς τραχήλοις ἔχοντας στεφάνους· ὥσπερ τοὺς
ἀμφορέας· διαπνίζοντας ἀλλήλοις τὸν ἄκρατον ἐφι

ἡμιμεθεῖς

τὰς χοίνους αἱ
πις τὰ καλώδι
α ὡς οἱ ἀμφορεῖς
ἀνελκόμεναι.

ϲοτιδασίφομαιπρώτονδὲ ωλίρα ωαὶ ηοιαίμιάφ
τασ· ἀχριώμτασ· τὰπωρὸ ϲω ωαι· ωδηδρουό· ιὰὶ ἓξι ἑωϲτὴ
γθιζὴιμεθθι· ἄμεινω ϲω αὐτὸ ἀφ αμτϲοῦτασ· μέθθιων·
ιαμοὶ ὄφι ϲοι ιαὶ ϲοὶ μιαταμαθόμτασ· ὅτι μάλιϲτα ωόρρω θεν
τὸν ὄφιν ταύτην τὴν γθονίαν ἄμα ιὰὶ θιεθγμένην,
φᾶϲ αὐτοὺϲ· ωρὸϲ τὸ ἀμφὶ μοιχμιατίζειν· ὁρρωδοῦντασ·
μὴ ἄρα τοῦτι ιὰὶ ἡμῖν· ωαρα ωληϲίον θάμα τοῖϲ ἀλ
λοιϲ ἓξω γθονάμεθα· ἀ ἀφ ϲοῦ ἄρα ἕρηται· ϲὸϲ ἄρα·
ιάμμοι ϲυμβδολιμὰ ἕξι ἀ μοι αὐθμιαθῆι· ὅι μοι δὲ ιαρδία
αν ωερὶ ἡφάιϲτου· μεθημεμνοιῶϲ ἀϊδμὲν ἀλεξάτου χρήϲτο·
θρᾳδροτέραν· ωαροιμίαν δὲ λέγειν τὸν χρήϲαϲθαι ἀλιϲυμία·
ιρμ ωαὶ ηδὲ λέγειν ἔοιτ ἂν ἡμεθθι δὲ ωαρὰ θεῖϲτοϲ· ιαὶ ἀλιφία·
ἀπὸ τοῦτο δὲ ιαὶ ωαίμμεν ὀνομαϲθῆναι· τοῦτον τὸν μῦν,
ἀμύρμαιμεν χρὴ ῥᾴϊθημον ὄντα· ιαὶ ωερὶ τὰϲ ὀιδνουϲ
θεᾶϲ ιεθέμεν ἡμᾶϲ· ιαὶ ωερὶ τὴν οἰνοφλυγίαν ἕϲεϲθαι
μὴν· ἢ θεᾶϲ ϲοφίαν ἐφορωμένην, ωαραγθέμεν τοῖϲ αὐτὴν τε
λοῦϲι· μὴ ἰόντοιν ωότ ἂν· μὴ δὲ ἐλευθέρου ζημιοῦϲθαι,
ἢ δοῦλον ἐφορωμένοιν· ωαὶ γὰρ μέθυϲόϲ ιαὶ ωορνοβόϲ·
ωρόχαϲ· ιαὶ θρύδοψ ιαὶ ἰθρῆμμένον ωᾶϲ ὑπὸ δὴν·
ὑπὸ δὴν γὰρ, ωᾶϲ ὁ μὴ ἐϲ ϲοφίαν ἁρμοράϲαϲθαι
ὑπὸ μέθην ιαταϲτὰϲ μέγϲοϲ φοίτημα· ιαὶ διῆρρα γό
τα φθοιμθρύδοψι ὁ ωάροινοϲ· ἐναμχωθιόψαι τὸ τὴν
μέθην διὰ τοῦτο ιαὶ τοιῶϲδε· ὁ ωαὶ γὰρ ἁμαρτάνοῦ·
τὰ διῆρρα γό τα τοῦ ἴφθου τοῦ ϲαρμιοῦ φιλιδομέ
νοιϲ ἡμέραν· διὸ μὴ ἀμαίνηϲθε θμδο θεν τὸν
ἰχθὺν ἕωϲ θεωρήται· ἢ ἁμαρτάνειν δίϊων οὐδὲ ϲω θὴ

σφαίραι διάσ, τὸ ἴφος· τὸ ἀποτεταμένον· παντοδαπὸς·
λαὸς κατασκηνούμενος ἐπὶ θυμέας· τὸ ἀποδεχόμενον τιὸ
σρίας· ταπεινοῦσθαι λεπὸ τὰ ταπεινὰ ἐπὶ φθορᾷ· τίμιοῦσαι· τίμι
θόρυπος· τίμιερίσιος· τίμιαλλάσσεσθαι· τίμι ζωστρίμι
μεταδιαλιθμῆσ· ὁρᾶτε δόμοι διθρέφεται· τὸμφίλοιμον·
Ὁ δὲ παροραίμεν τὸμλόγομ αὐτοῦ· ἕλεδο τομδ' ἑαυτοῦ
σιωφορίαν τιμεθθι, ὅσα τούτοι λιπαλλιαν τί
γραφῆλαι παλιμ ἐπὶ φθορᾷ τίλι απαλλιι· τίμοσ
θηλυδρίοι οἰόφθαλμοι· αὐτοῦμ ἀχρομιζόμενομ μοίμοις·
αὐτοῦμ ἰχνεύομεν· ποῦ πότοι γίνομται; δρυπαύθαμεν·
λαιμβλεροῦ λίθη τοῖλόγοι τὸμφιλο πότιμ ἀποφαί
νεται διὰ τοῦ όφθαλμοῦ τοῦ θηλυδρικοῦ· ὃ τοῖ συβλιρεῖς
σιμεῖον ἐπὶ φάμξαι τὸμ θηλεῶι θάνατομ αὐτοῖ λιμ
ταπαλλάσσει· λιγὰρ ἀμφιλυσίαν τοῦμ φότιμ
γόμτομ ζωλιῶ, ἐπὶ τιμ φθορὰμ ἐπὶ φόλιο τ
ται, ὁ παιδαγωγὸς ἀπαγορεύει τιὸ λιμεθρα
σρίας· μὴ πίμξεθείμομ ἐπὶ μεθθι· διατί· πα
οἱ τὸ τόμασου τὸ τεθλασμένον φόλιο γαι· διατάξασθε
πορθμὸν λαρδίαι θαλάσσιο· λιὰ ὅσπορ λιμιν ὑμῖ τ
ποιμαίνουσι· ἐμτάυθα λιὰ ἡ ποιητὴ λέλιὰ φθόλιμο
μὴ λάβῃ· εἰμός θ' ὅσ πυρὶ ἰσομφάλεμον· ἀτὰρ σάμβλο
σθαι· λιμαίμφδίαι ἡμῶν ἀγάλαι πορθμὸν ἐπὶ τὸ
τὰδὲ λεβλιρυμεθ' ἀναίρεται φαίμξ· ἁμαρ τὸ ἐπὶ σὶμ
μεθύουσι μ' ὁ λιοθος· ὁίμος τυγχανέτιο, λιαὶ τὰ ἐξῆς·
Ὁρᾶτε τοῦναμφίουτὸμ ἐμίμδ λιωσμ; ποιμαίζαιμεν
λαρδίαν ποιμαίνει· τὸδ ἐπὶ λίθος τιὸ οἰνοδόμαι,

θαμάτῳ ἁλόντας ἀπολλύναι· ἐμπίπτουσι γὰρ τὸ σῶμα ἀσθε-
νοῦσι δεδουλευκότες ἁλισκομένοις· ταῦτα τοῦ αἵματος πλεί-
ονος ἐπιλειφθέντος· ὁ δὲ λιμὸς ἀφυλακτίᾳ τὸν ὁμοῦ ἀπόλλυσι
μὲν· πορίζεται τοῖς μὴ φθάσασι πλείονα τὸν μέλλοντα.
ἐπαναπαύεται δὲ λιμῷ τοῖς ζῶσι τὸ λιτὸν εἶδος τοῦ
πλοῦ ἁμυθήτως ἀπολλύμενος· ὅσοις αὖ πορίσασθαι
ἐδάμως πάρεστι αὐτοῖς ἀπόμαχος μάλα ἁπλοΐας δεῖται
φθορᾶς· ἅλις τοσοῦτον καὶ ὁ αὐτὸς τόπος παραμένει μὴ μεθ'
ὕδατος ἐμπίπτοις οἷς ἀπόλλυσι πλὴν ὀλίγοις· τὸ δὲ σῶμα τοῦ πλοῦ
μεθ' ὕδατος δεῖται πλάσασι μίγνυσθαι· ἅμα δὲ καὶ τὸ
ἐπιδαρὲς ἐμπεσοῦσι γάμοις πεποίηκεν, οὐκ ἐῶσα φθορᾶς ἐνεῖναι
φῦναι· τὸ δὲ ἐπιδαρὲς τοῦ φρονήματος ἔχουσι καὶ τοῦ
νόμου τῶν ἔργα τῆς ἐξαιδαίνειν· τὸ μὲν σῶμα ὀλοφύρασθαι·
ῥᾴσασι· ἀμφοῖν τὸ μὲν φθαρὲν τὸ λειφθῆναι τοῦ νόμου
τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ λόγου τοῦ μὲν ἅτε ἐμπειρίᾳ τοῦ
χρόνου τοῦ προληφθέντος θεραπεύσαι παρασχόν· μᾶλ-
λον ἢ ἐμποδίσαι γράψαι· αἵματος ἁλόν· οἷς μὲν ἀνόμασε·
τῶν δὲ θείου οἴνου ἔτι λειπόντων ἀναίσχυντα, ἁλόντων
οἴνοις φθοῖν· καὶ ὕστερα τὴν ἐμβολήν· ἀρ' οὖν τοῖς ὧν τοῖς
λόγοις τοῖς ὀφθεῖσι χθὲς μὲν διὰ τὸ λυθὲν τοῦ τοῦ μὲν
τοῦ μὲν ῥηγνῶν, οἷς ἄχθος τὸ ῥηγνῶν· τοῦ δὲ ἀμοῦ καιροῦ,
διὰ τῶν ἔτι οἴνου θραύσαν· ὅσα γὰρ τροφαῖς
ἔστι τὸ μὲν σῶμα, οὕτως καὶ ὡς τοῖς ἔστι τὸ μὲν διὰ τῶν
χειμάρρου· παραφυλάττοντας τὸ μόλις θαμὰ λυθῆναι.
ἁλμυρὰ γὰρ ἐν τοῦ οἴνου παρέσθυσι· οὕτω δ' ἂν καὶ
ἡ τυχὸν λιμὸς, ἐπάρξαι καθαρὰν καὶ ξηρὰν καὶ φθορᾶς.

K·

ΟΙΝΙΚΙΑΙ

ἀμφὶ δὲ τριχίζηται σοφατάτη καὶ ἀρίστη· ταύτην δὲ καὶ ἔσω
πλευρὴ· οὐδὲ ἄπληστος τοῦ σίτου ἀγαστομάχου.
μεσόμφαλος δίκελος σαπρὸς ἀμφίπλευρος· οὐνωλοπρόμυζος
τοιμωτὸν αἷμον τοῦχίον, ἀμφ' ἀστολὴ· οὐδὲ ἐμὲ ἀφ' ἑαυτοῦ σίλφιον, ἢ ταμ
μὴ πανδὴ· δὲ τανυφ' ὑγιὲς δὲ φάσ τὸ μοῦσα τοῦτο· καὶ τὸ ἵαν
ταμμένον ἔσω ζυγὴ μὴ σὶ θυμιατρὸν ἀμφασπλήρωσιν· οὐ
τὴν φαμένον τοῦ· ὡς δὲ σιωδὲ ὄρθιδας διάλειπας,
ἀν δὲ μὲ σὶ μὴ οἱ μιγῆναι παραβρομοῦσιν καὶ πρὸ τὸν
μέσον πρὶ τὰν ἔσω θυμίαν τὸν τυχὸν· θαυτὸ ἀφνὸς.
ὁ ζωδιον· καὶ ὁ ἄπορνος ὁ μῶμος· καὶ μυρίστης γλυκύς·
καὶ συραιόν σι ἐ. λίθιον· καὶ μεσημβρίσιος τὸς ἀγνωτὸς·
καὶ ὁμιλοῖα τὸν μέγιστον· καὶ ἀρτοσμίαν τὸς ἄμπος τὸν
ἱταλοῦ γλὸν· πομμαῖ ταῦτα ὁμόμαπας· ἔφρομι σμικρὸν τὴν
αἷμος ζόβριος νοσφυλλον τὸν· τὶ γὰρ οὐ μάκος χρὴ ἔσω χο
ριον ἀποπλήσαι τὸν ἔσω θυμίαν· ἢ μὴ τὶ καὶ τὸ
ἔδαρ ἔσω ἰσομαι ἀ σὶ μασὶ λφος οἱ ἀμόλυτοι· χόαπολο
πο ταμὸν ὕπο λφόμενος τὸν ἱμβιλικὸν· οὐ μαμμάφ
ἔδαρ φος πὸ σὶ μ' τὸ χοάπὸ ν μ. καταπορ καὶ τὸ νοφίμυς,
οὕτω δὲ, καὶ τὸ ἔδαρ ἐωφόμενον· ταμαμίζη τὸ νοπολυ
σίουσ ζος τρυφλὸν, καὶ ταῦτα· τὸ ἄλογ πᾶς δι' αὐτοῦ αἷμος
θλιφομίσαν· οἱ πὶ γονταὶ τὸν δι' ἔμισμένον οἱ μογ· καὶ ἔσω
μίμνιο θεβφ αὐτίμνιο φλοὶ κατακεκμένοι· καὶ ὅσα
τοῦτοι σ ἀλιόμενα, ὁμόμφδονσ ἐωλίγα θυμένη· πρόμολι
τλόν δὲ, μάμμαν· τὸν ζάλμιο ζῶν ιο· καὶ τὸν ἀπόπλωαν
φλοὶ μὸ μῦθος· λί τὸ πο τὸ λίων· πρόμι δουμένων
αὐτλίο, ταῦ ταν μὸν ἀπορρίτας τὸ ἔσω πλρ πὸ, διὰ τὸ

ἱστορεῖ τὸν ὁ τὸ πρόδοτ περὶ τὸ περ σῶν βασι λεων ἰβάλ λοι πολλοί·

ἀπροσδόκητος ὁ θάνατος καὶ ἀπαλλαττόμενος τοῖς προσοῦσι μὲν
ἄλλων ἀπολλύμενος δὲ προσώπων μὲν δὲ προσωπολάτης ὢν
μόνον ἀληθείᾳ ἀναλίσκομενος αἰὼν ἀεὶ θέλουσα εἶπον ἀεὶ
μεταίτιος δὲ πορίζων τὸ νόμισμα. ἵ τῶν ἀθλητῶν
κατακρίνων, ἀθρόου τοῦ ἐσχομένου μονομαχῆ,
ἐμπλεόμενος καὶ θηριομαχούμενος σφάλλεσθαι τὸ
πρόσωπον καὶ γὰρ ὁ λιβελλαρησιος ῥαιδαίου τοῦ
τοῦ φθορμένου ἐν μέσῃ τῇ πάλῃ ἐστεφανωμένου
φονεύσαι λιβραμβοῦν ἄρσεν ἐχθομένου. ἰχθύστος τοῦ καὶ
μοῦ, διὰ τοῦ ῥοᾶδι κατακρεχθισμὸν, αἱ χροὶ καὶ ἀπορ-
ρὸν τὸ θέαμα τῶν ἁλιέων. πρὸς δὲ καὶ ἐσθίμα
κὸν τὸ ἐστὶ τὶ δάκνασι μβαλαίνῃ τὶ ἰφίλο ποσίαν.
Ἰκανόλιος φουλάνιος, ὃς ἦν τος. οὐχάρ πάξ ἑαίσοντὸ
πο τοῦ· σοὶ δέδο ται καὶ ἀμφόδον· μὲν δ ἀρραβῶ
γαι πουδέολις, χαυδὸν ἐχλώ ζεσ· πῶ μπρατάισου δι
δῖται. καὶ μὲν ἀδρον πῶ λις, τὸ ὑσσμον προσλαμοῦ ζαι·
ἰσομέσσ καταμφριζομβόντοῦ πο τοῦ· οἰναιρᾶφαιρέ
ται τοῖς χρόμασι, ὃ προαρ πάξ λι ἁλιάσια ὁμοίμασι δὲ
φλοιμὲν ἀμφρίζου· πομοὺσ γὰρ λιχρέσαλμὸ ὄϊμοσ·
μβδλιδὲ μάμφασὶ σλιόθαι χρᾶται· ἰσ τοῖ τὸ καὶ
ἰμπρὸ καὶ θρᾶϊλεδ· πολδμὲ καὶ ξιμπαιτα ὁμτα·
ταῦτα γδρὴ· καὶ καμὸν καὶ ἄδαιμον ἐστὶ λιδκμὰ
ἐστὶ λιδάφμβομὲ καὶ λ· ἰμᾶ δὲ· τὸ ἄρλωι λιὸν
γδγος· ἄσα πόλαν σλ ὁ ὐλᾶσὶ μὸν ἀπλάμβομ ὲν λιφα
λίου πῶ μὸν μβφιλο τλιόλαν· ἴν αὐδὴ τοῖ ὁμτὶ ὁι λᾶ
ασ τοῖ ὁμόματι δᾶχθασ ὁλ μφιλό τλι τδν· πᾶσ ὁί δοδ

κ. λ. ἀ. ν. τ. ο. χ. ω. ρ. ι. ο. ν. ι. ρ

γὰρ ἀνδρὸς δέος ἐπιτιθέμεναι· μᾶλλον δὲ ἄνδρα ποιοῦσι δέος·
προσέτι θρυπτόμεναι πανταχόσε· οὐδὲ ὅσα γὰρ τὸ γένος οἰκεῖος,
ἀνδρὶ μὲν γὰρ οἰκεῖον· ἔτι δὲ μᾶλλον γυναικί· καὶ τὸ συνάδειν
ἀντὶ ἑαυτῆς ἑτέρας μόνον ἀνδρείαν εὐφρῆ· ὀργὴ δὲ ἔφη
σημαίνει γυνὴ μεθύουσα· οἷον ὁ χόλος· διὸ οἱ μονομάχοι
μὴ διὰ τί; ὅτι ἀνδρικὸς οἶνος αὐτοῖς· οὐ συμμαχεῖται· τάχα
γὰρ ἡ φαντασία ὑποσύρεται γυνή· κἂν μόνον ἐπιδῶσι τὴν
προαίρεσιν ἡ τοιαύτη ὁρμάς· καὶ οὐχὶ ἀλλὰ πατρὸς ποιμένες
καλουμένη· ἀλλὰ τὸ ἐπιτηδεύειν ἐν τούτοις μόνον ποιμένων.
ὅσα λεγόμενα περὶ τὸ σῶμα· τοῖς παρατυχοῦσιν ἂν
προσπαθεῖς χρῆσθαι συμβουλευόμενος· πόρρω θεν ἂν
θεωροῖς θαρσούσας; ἀμαλύνονται αὐταῖς τὰς ὀρέξεις
καὶ οἶον προσθερμαίνουσα τοῦ ἀέρος ἐπιτάξεις, ὥσπερ παραπέμπεται· καὶ τοῦ δὲ ἔμπαλιν τρόπον,
ταῖς γυναιξὶν ἐστὶ τρέπεσθαι, παραμένουσας τι τοῦ σώ
ματος καταφαίνεσθαι μὴ ἀλλάξαι ἀμφω· οἱ μὲν ἐρε
θιζόμενοι κατασκοτίζουσιν· ἂν δὲ τῶν ἀνδρῶν ἐφέσεις
τὰς ἐπιτιθεμένας τὰς ὄψεις· ἂν δὲ ὡς παρόντος
τοῦ καὶ κοσμίως ἀναπαύεσθαι ἡμῖν· μὴ πηγάζει καὶ
κινεῖσθαι κορυφαίοις ὁ ἀπὸ φόβος χαλεπώτερας ἐστί·
συνερχομένων ἡμῶν οὐκ ἔστι κυρίως δὲ προσφέρειν
ἐμοὶ δοκεῖ μὲν ὁ κεφαλαῖος πρὸς τὸ μάθημα καὶ καλού
μενος· ὁ πρὸ τοῦ ἀέρος τοῦ παραφερομένου καταρ
θμούμενος. συνεζητήκασι τῆς κεφαλῆς ταῖς αἰσθήσεσι
τοῖς ὀσφρήσεσι καὶ ἡδονικοῖς· καὶ τοῖς ἐπομένοις
ἑπομένως ἀναμίγνυσθαι· καὶ γὰρ οἶον κατ' αὐτούς, τὸ λογι

αἱμοῤῥαγίαι οὐ μόνον ἐν τῇ κεφαλῇ, ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ ἐν ἄλλοις
μορίοις. ἔστι δὲ αἱμάτων διαφοραὶ δύο μάλιστα· ἄτε γὰρ ὄντων
πρώτων ἐξ ὧν ἡ τροφὴ ἀπαρτίζεται μελῶν τὰ μὲν
θερμὸν, οἷον τοῦτο μόνον αἷμα ἀληθῶς λεγόμενον τὸ
θερμόν· ἔστι δὲ καὶ τὸ ἐν καρδίᾳ, καὶ τὸ ἐν
τῷ φλεβοειδεῖ καὶ τὸν θηλέων ἀρτηριῶν· πρῶτα
μέντοι φασὶ ποιεῖν τὰ ἄνω μέρη, πρὸς τοῦδιον τὸν ἡ
φαιὸν οὐραμόθεν ἐρρίφθαι χαμαί· πόμοιόδε ἀρτηρίαι
αἱ φλεβοειδεῖς καὶ χολέρα καὶ τροφὸς ἡμέραι αἷμα πρὸς αὐτῆ
σου· διὰ τοῦτο τοι καὶ ἡ τοῦ φῶς ὁ παροιμία αἷμα ἄρα
πᾶσι λέγεται· ἐμαυτὸ δὲ μάλιστα, τῷ μεθ' ὕδατος φυ
σᾶσθαι, ἐμφανὲς καὶ ἄρρατον, τῷ ἐξ ἱερᾶτον
παραπόματος ἔρχεσθαι· διὸ, οἱ σιδηρᾶ σαρκὸς τῷ
ἀληθινοῦ τῷ μεθ' ὕδατος ἔρχεσθαι· τῷ
σωτηρίᾳ τοῦτο τοίνυν, ἐμπορικὸν λαμοῦσα ἡ γραφὴ
ἀπαρτᾶ ἐμβρυλόγοις ἐρεθισμὸν, τὸ ἱερὸν αἷμα ἐστὶ τοῦ
παιδὸς μέρος αἷμα· καὶ ἐστὶ τῷ ἱερὸν τῷ αὐτοῦ αἵμα
παῖδος:

ὅτι οὐχρὴ περὶ τὴν πολυτέλειαν τῶν σκευῶν
ἔστω λέγειν:

Ἐπὶ παραπάτων τοίνυν ἀργυρίου καὶ χρυσίου ἐστὶ
μέρος· λίθος μὲν τὸ μέγα αἷμα· ἄνθρωπος δὲ χρῆσις·
ὅτι ἐστὶ πάτη μόνον· ἐστὶ γὰρ αὐτοῖς ἔρχεται τὸ ἔρ
μοῦ ἱερᾶματος, διαπυρούμενον τὸ μολιβδῶν, ἐστὶ
δὲ ὡς ἐστὶ λίθος· ἐστὶ δὲ αὖ τυχὸν πάλιν ἔρχεται μέγα
δίδασκε τῷ ποιεῖ τῷ ἐστὶ ἐστὶ ἐστὶ, συμαιρομένη

τὸ ἐραμαι. καὶ ὅτι γ ἑαυτοῦ, ἢ πόσοι ἢ πόσου οὐσία.
÷ ἔρρωσο γ τοίνυν. θηρίκλειοί τινες ἐστὶν ἰῶ μεδ. καὶ ἀμπλυ
ρίδδ. καὶ φαροί τινες, καὶ λαμπάγειοι. καὶ λεπαδαί. καὶ
ταῦθ' ὅπως μὲν ἀπὸ γ ἐστὶν ἑκάστου τῶν μερίων. ἐπὶ δὲ
τούτοις, καὶ οἰμωχάσι. χρυσίῳ γὰρ ἄπαξ ἀπολοῦσι, καὶ
ἀργυροῦσι ἰδίαι τοῖς καὶ δημοσίαι, ἄλλῳ ἑαυτοῦ μετὰ
μετὰ τῶν χρόνων ὑπερβαλλόντως. ἐπιτίσασθαι τὸ ἀναλω
θὲν. καὶ τιμήσασθαι ὅλως, καὶ οὐδένα τινὰ δύνασθαι χρήσασθαι.
μαίμων καὶ τοράτων πορφύρεος ἐφ' ὑψηλοῖς ἡδυοδο
ξίαν. ὃς θρασὺν ὑδριάτην μυκτῆρα ἀοιμοτέραν. δεδιέναι τε
ἄμαχα καὶ τὴν ψυδιδασίουσαν, πορφυρίζειν τὸν
ἄρμιαν ἡμῶν. ἡμιπτήρ δὲ ἀργυροῖ. καὶ λεπάναι.
καὶ ὀζύναι φαλλαὶ πυραλμῶσι. καὶ τρύμηα. πρὸς ἑαυ
τοῖς, σιδάλι ἀργυρᾶτε καὶ χρυσαῖ. τὰ μὲν ἡδὺ
δραλιμίαν τροφῆς. τὰ δὲ καὶ φοάμμασι γλυαὶ, αἱ
φύομαι καὶ μάμμχέφας. λεβδφοντε ἄλεβάστοιο καὶ
θύου. καὶ βυβμοῦ. καὶ ἐλεβάφαντος, τρίποδα λιθελιμέ
μοι. λεμέγαντε ἀργυρόποδα. καὶ ἐλεβαντολόμβιτοι.
χρυσάλιτοι τε, καὶ χθαμαλοπαίωνες καὶ μυλμαῖ καὶ
τὸν λεμοιάδα. τραπεζαίτε ἄλουργᾶς. καὶ ἄλλων
χρωμάτων δ' ἀπορέφουσαν ἀπὸ ροδίμου τριφυλλίου τὸν
μίτραν. φθόρους καὶ μαλάξασι ἑαυτοῦσαι πολυβουλευ
μάτων, παραπεπομφέναι ἁπάντων. οὐδ' ἴσως ἂν οὐδὲ λό
γου χόμενα τοιούτων. ὁ γὰρ καὶ ρὸς ἐμῷ
÷ ἄλλῳ σοφὴ οἰμωὰ πόφοβον. τοῦτο ἀπολέγωμεν
νόμοισι χλιμαπτοδίωναι καὶ τὰ πόρβρυτα πομι

θηρίκλειοι. ἀπὸ θηρικλέους
ἀντωνιάδος. τῶν ἐφεντρῶν
καὶ φαροὶ ἀπὸ τῆς χώρας.
λαμπάγειοι ἀπὸ τῆς χ.
λεπαδαὶ ταὶ ἀπὸ τῆς χ.
φυλακτῆρες ἀπὸ τῆς χ.

÷ ἐκπώματα δ' εἰ

θηρίκλειον. τὸ σφαιρίκιον
τῶν πυρέντων τὸ ἐπικείμε
νον ἔχον χωνοειδὲς
φοῦν πεῖν ἐστιν ἔντρητες
λάντιγόνιος, ἢ ἄνεντον
σφαιροειδοῦν ἐστιν τὸ ἐν
εἰς ὃ ἐξυλοπολήσουσι
κάνθαρος τὸ λεγόμενον
δεσμὸν ἄνωθεν δεν λεί
μοι πώματι ἔπεσι κεκο
σμένον. ὁμοίως ὀνομα
ζῆ κατὰ μέσον ἀνερρω
γώς. ἐξ πρὸς ἀργωτῆς πε
ριφερείας προχοὶ διάφορ
οι εἰσὶν δύο κόσμον.
λαβρώνιος. ἀποδοσις δὲ
ἐκπωμα. ἀφ' οὗ ἔστι λαβρ
ἐμφορηθῆναι τὸν πίνον
λεπαστήν. χυτροειδὲς φι
τρωμα ὃ πωτίδιμαι τὸ
εἰλῆφθαι παρὰ χοὴ σόνν
ψυλλήν. ψυλλὶν δρι σοῦν ὀχή
ματος ἀπὸ τοῦ πομ. καὶ πο
ιονίδιον πρίσματι ψυλλὶν
δρι σῶι ἐδραζομένη. ἀφ'
ἐξ ἐστὶν αἰξ μεταχειρι σῶν
αἱ ἐστὶν ἀντὶ προχοειδὲς
προχοΐσκη ἐξ οἰνοχόη. σφαι ρι
κόντισκος ἐπὶ πρίσματι
αἱ ἐξ ἀνλίσκωι ἐμβασκο
μένη. ἀφ' ὧν τὴν μὲν ἐν ἐπὶ
τὴν διλαμβάνεται. τὴν δὲ ἀνλί
σκωι τὸ τεθησαυρισμένον
πρὸς ἀπουσρίσιν ἂν προ
σταῖ

[illegible]
ἐστὶν ἀμφότερα. τὰ δὲ δύο αὐτῶν. τοῦτο δὴ διασαφῶν
φησὶν ἑρμηνεύων. λοιπὸν ἡμᾶς ἐκεῖνα οἶμαι
δεῖ σκοπεῖν ἃ δὴ καὶ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν
ἐδήλωσεν ὅτι ἐν ἀφροδίτῃ ἐστὶν ὁ ἑπτὰ
καὶ τριακοστὸς ἐνιαυτός· καὶ ἐν ἡλίου μοίρᾳ
καὶ πεμπτοῖσδε· καὶ δὴ προσέτι καὶ ἐν
μηνὸς ἀρχῇ τοῦ ἐνιαυτοῦ· ἐστὶν δὲ καὶ
μηνὸς ἀρχὴ τοῦ ἐνιαυτοῦ· τὸ σὸν τὸ φα
νὸν· τὸ ἀφανίζουμένου· τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔτους·
τὸν πανδήμου ὁμολογίαν· τὴν ἀρχὴν οὖσαν ἀρχαιο
τέλειον τέλειον· τὴν δὲ καὶ πᾶσαν
ἀποδέχεται ἀντίμυσμον θεωροῦντα· ὃς οὐτε
ἀργυρωνὴν δὲ πλοῦτον, οὔτε χρυσωνὴν ἀσπίδα ἐν
τε σιδήρου ἀρχὴν· ὁ μὲν μυδαντίου ἀγαλμάτων χρήσασθαι
καὶ μυρίου ἀπὸ μέσου πολλοὶ τὸ αὐτὸ ἀπόκειται ἡ λιανθαι
ρὸν τοῦτο· ἀλλὰ πολυτελῆ ἐστὶν· παλαιὸν γὰρ ἡ θέσπου
ἐξήγραφεν· πρὸς τοὺς φιλαύτους καὶ ἀλαζόνας ἀποτή
μημένη· πρὸς οἷς μοι ἀρχὴν τοῦ ἔτους καὶ οἱ μυριάδων
τῶν τῶν θυρίων τοῦ ἑπτὰ γλυφὸν· οἱ ἐν τοῖς ὄρεσι
τοῦ ὀνου θρασαίζοντες· οἱ τὸ ἀργύριον θησαυρίζοντες
τὸ χρυσίον· οἱ ἑπτὰ θησαυροὶ καὶ οὐκέτι τὸ ἐστὶν ἀπὸ
λεσαν αὐτόν· οἱ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον τὸ λιανθαι
καὶ μυριμυριάδες· οὐκέτι μὲν ἄρα ἐστὶν τοῦ ὄργανον αὐτοῦ· ἡ
φανίσθησαν· καὶ ἐσθίουσιν αὐτὸν· ὅτι τὸν ἀσφο
λιαζόμενον· ἐν γὰρ τοῖς γεωργοῦσι μὴ μὲν ἐν ἀρχῇ

ἀπιχθα, καὶ ἀριτρον. μαλισμὸν δ' οὐκ ἀμπλο ἀργυρᾶν. οὐδὲ
ἄμπλων χρυσῶν χαλκέοι. τοὶ δὲ ἀθρνοὶ τὸν ἕλιο, ὀναγου
δασφόνθοι ναμίαν (υλκραμβα, τὶ μαλύφλιαι ωθρὶ τὰ
διάκι τὰ θναλίδια, τὸν αὐτὸν χάμθ διάμοιαν. τὸν τοῦ
ὁμοίου θδαρ ἢ τὸν ἐρ. ἄμμβρον, ἰὶ χρφα μὲ ἰὶ ωλυθφά
μνάθα. τὸν ἀρ φ ωθμοι, τὸ μαίριον τὸ ἔωι τραπεζιορ. ἰὼν
λλὶ ἀργυρόλμορ ἰὶ. ἰὶ ἐξ ἐθφ αὐτοσ ωδαοιλμὸν τὸν
ταμὶν, οὐτθμφ; ἰὶ ἔωι τὸν μοῖραν τοὺς ιρθασ, ἰμδιλιορ
ὁ ἄθιρον χαλκιάτθορ. ιαν θανωβρ (μμαχιόντι ωαρ ἐλαν
τοῦπασ: τὸ δαιφ ιβραμβοῶν φ ἢ τὸ χλρμίμιορ. οὐδ ξθαι
τὸ ἀπόριμματὸν χρ ©; οὐδὲ ὁ ωδομιαθίρ, τὸ ἀπόριμ
ματοῦ ωδοσ; ἀρξιο ωανθίοσ δὲ ἄρα, καὶ ἰὶ τράπεζα
ἰὶ ἐξ ἐθφ αὐτοσ τὸν ωόδασ ὁλιδασομδφ ἢ, ὁμοιμαίορ
ἀρ τομμα πάσασα; οὐδ ἐμὶν ὁ μίχμοσ δ ἐαμορίοσ τὸ
φῶσ. ὁ τὶ ἰωβραμβασ, οὐχρυσοχόου ἐργομάτιφ; ἐὰν δ ἐθφ ἢ
μιὰι τὸν σιμμωδασ οὐδ ἐφ ἰαλμὸν ωαρ χομῶμουσ
ιατὰ ἰμίοιφ τὸν ἐξ ἐθφαμί φ ἰσοιμίδιον. τὸν δ ἐσιοῦ
ραοι ιαμα ταῦτὸν οὐ σὸν ἰωσάτρῶσθαι. ὁ ἀθ μὶ δ ζόσθαι
ωρφυριδαμ. ἰὶ φοιμιμίδαμ. ιαὶ τ ζῳῶσθαι ὁμασ τὸν
ἀτθ ἐφασ δ ἰαιβ ἐτθρίαν ἀρ χθιαίου τρ ψῆὸν; τὸ ἰὶ
τὸ ζαὶτὴ ωαμὴ. τὸ ἰὶ δοξολιαμίαν. ὁ ρᾶτθ; ὁ ἰὸς τρυμμή
οι ἔωι ἐταῦτο ἀτθ ἐφ. ιαὶ ιαὶ τθμμθν τὸν μαθιτάν.
ἔωὶ τὸν ωόδασ, χαμαί. ιαὶ τὸν ωόδασ θριταμ ἐαὐτῶμ.
ζαμαῖοι ωθρίζω ζαμῶμοσ. ὁ ἄτυφοσ δ. ιαὶ ἰὸ τῶν
ὁ ἰωμ. οὐ ιαὶ ἀργυροῶν δὴ ωόδομι ταὶ ἡ ραν ωθρὶ φ θρω μ αὐτοῦ
ραν οὐ. ιαὶ τὸν ζαμαρὶ τὴν, ἰὶ τ ζῳ ωὶ ζῳν. σιά ζ ιβραμβοῶι

ΔΗΠΟΥ ΕΙΣΟΨΟΝ
ΕΧΡΗΣΑΤΟ.

τοῦ φρέατος ἀρυσαμένοις· οὐκ ἐζήτει τὸ βασιλικὸν χρυσίον·
συνεργνώμενον δὲ τὸ δι᾽ ἑτοίμου ἀκόλως διδάσκων· σκοπὸν γὰρ τὴν
χρείαν ἐτίθετο, οὐ τὴν ἀπειροκαλίαν· ἤσθιεν δὲ καὶ ἔπινε μὲν
Παρὰ τοῖς ἀσωτίαις, οὐχ ὡς ἐξ ὀρυγμάτων γαῖα· οὐδὲ ἀργύρου καὶ
χρυσοῦ· τουτέστιν ἰοῦ προσόζουσιν σκευαρίοις χρώμενος.
οἷον ἀναπνεῖ τῆς τηκομένης ὕλης ὁ ἰός· καθόλου γὰρ,
καὶ τὰς τροφὰς, καὶ τὰς ἐσθῆτας, καὶ τὰ σκεύη, καὶ
τἄλλα πάντα τὰ κατὰ τὸν οἶκον, συνελόντι φάναι, ἀκο-
λούθως φημὶ ταῖς ἐνστάσεσι τοῦ χριστιανοῦ δεῖ, κατὰ τὸ
πρόσφορον οἰκονομούμενον· τῷ προσώπῳ· τῇ ἡλικίᾳ·
τῇ ἐπιτηδεύσει· τῷ καιρῷ· ἑνὸς γὰρ ὄντας θεράπον-
τας θεοῦ χρὴ καὶ τὰ κτήματα καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς ἔπιπλα
ἑνὸς ἐπιδείκνυσθαι σημεῖα, βίου καλοῦ· καὶ τὸν κα-
θ᾽ ἕκαστον ἀπὸ τῶν ἀδιακρίτως ἀπολαύειν, τῇ ἡλικίᾳ τῷ προσώ-
πῳ ταῖς κινήσεσι· τὰ ἐξῆς ἀκολουθεῖ, καὶ σύμφωνα
τῇ διαθέσει τῇ ἡμετέρᾳ φαίνεσθαι ποιοῦντα· ἃ δὲ ἐ-
κτώμεθα, μὴ χαλεπῶς· καὶ χρώμενοι εὐκόλως· ἐπαι-
νούμενα· καὶ φυλαττόμενα αἰδίως· καὶ κοινωνούμενα,
εὐκόλως αὐτῶν ἁμαρτάνοντες· τὰ χρήσιμα· ...
... τὰ ἀτελῆ ἀνθρώπων τῶν πλουσίων. τὸ δὲ ὅλον
πλοῦτος· οὐκ ὀρθῶς κυβερνώμενος, ἀκρόπολίς ἐστι κα-
κίας. περὶ ὃν ὀφθαλμιῶντες οἱ πολλοί, οὐκ ἄν ποτε
ἐπιστῶσι τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν· νοσοῦντες
μὲν περὶ τὰ κοσμικά· ὑπερηφανοῦντες δὲ ζῶντες
διὰ τὰς τρυφάς. χρὴ δὲ προσανέχειν τοῖς ἐπὶ
σωτηρίᾳ ἀναδόντας· ὅσα ἄρα χρήσιμα μὲν ἐν βίῳ.

λιπόσα λιμὴν λεπτόσο· αἰπαρλιᾶσαι δὲ χάριν λιλιπτιόσιο λῖν λιαὶ
ὀξὺ λίνα ἀμπο, πορε ποιλίσαι το· μάπαιν γὰρ· οἱ δ' ἀναχλιαί
αν, ἑωὐτοῖσ χάιροντο λιφμιλγιόσιο· ὁ δὲ ἑωφάα τοὺσ μι
σθοὺσ φλιοῖν. ἑωλίγαν δ' ὁδόμοὶ τὴν ναλιμῶν· οὐτοσάμ
ὁ ἑωφάα λιαὶ ἀπολιφάα τὸν αὐτόν· λιαὶ θλατνύμενοσ·
ὁμιλδριμβαδιδούσ· χιλὶ δὲ λιαὶ νόμασ πλατὺσ· οὐ
ροδόχασ ἀρ νυφὰσ· λιαὶ ἀμίδασ ἐσθὰσ ἑωλ φθρέσθαι
τοὺσ ἀνδρασ· λιαν δὰπερ ἑωάγμαι τοὺσ σιμοὺμενο
τοὺσ ἑαυτῶν· λιαὶ τὰσ πλουτοῦ ἑασ τὰπιπασ ἀμόνασ
γυναῖκασ, χρυσοῦ πλοιζόσαι, τὸν μὲν λιφιάλαν τὰν δὲ λιδοχόα·
ὁμιλδὲ ἄπασ τρὶ τασσαιδέκ' ὧν τὰσ πλουσίασ, μιλ
τὰν φαμὲν ἄσ· λιν δ' ἄμπελον δ' ἀὖ αὐτοῖσ· παρὸ λομτὸν μὲ
ν· σλιπαλαν ἄξιον λιφίσθαι τὸ χρυσίον· γυνὶ δὲ, λιὰ
μρὸ πλὸν σε πλὸν λιαλιῖν· λιφιλαφγυρίαν· ἄρλιναν· λιν
ὁ ἀποστολοσ· ῥίζαν ἁπάντων ἔχειν τὸν λιαλιὸν φλιοῖν·
λιὰ τινὲσ ὀρεγόμενοι, ἀπεπλανήθλισαν τλιὸ πίστεωσ·
λιαὶ ἑαυτοὺσ περιέσφραν ὀδύναισ πολλαῖσ· πολὺ
δὲ μᾶλλον· πολὺ τὸν ἑωὶ θεμὰν πρέπειν· λιαὶ λιμεγαλο
φροσύνη λιὰ μλιθιόν· οὐτὸ ἑωὶ πλούτοισ μεγαλοφρονῶν·
τοῦτον δὲ λιατα φρονῶν· τὸ δὲ ἑωὶ τοῖσ σλιάσθαι μεγα
λαυχῶν, ἀεχρὴν λεσμὸν λιν· οἰναὶ τοσοῦδε χῆν ἀπὸ τοῦ
τον πάντα λιαλιόν· ἀὖ λιαὶ ὀξὺ ῥᾶσ, τοῖσ πλουσιοῦσ λομένοισ
ἐξ ἐσλιφάν λιὶ ἑαυτῶν· σοφίαν δὲ· οὐ λιαλιὸν λιὶ τὶ μομόμενοι
γλῆναι· οὐδ' ὅν ἀοράν· ἀμβλυώπουσι πὶ πραόλιβαν· λιαὶ
πὶ πραόλιβαν μομόμενοι δλιαίαν, τοῖσ λόγοισ τοῖσ ἀφθαρ
τοισ· τοῖσ πλουσὶ λιλιαὶ χρυσίαν·

Πῶς χρὴ περὶ τὰς ἑστιάσεις ἀνίεσθαι :-

Ἀπέστω δὲ ἡμῖν τῆς λογικῆς εὐωχίας ὁ κῶμος· ἀλλὰ καὶ αἱ παννυχίδες αἱ ματαῖαι, ἐπὶ παροινίαις κωμάζουσαι· ὁ μὲν γὰρ ἐστι μεθυστικὸς αὐλὸς ἀλύς ἐρωτικῆς ἀηδίας· τῆς ἀθλημονίας ὁ κῶμος. ἔρως δὲ καὶ μέθη· τὰ ἄλογα πάθη, μακρὰν ἀπῴκισται τοῦ ἡμεδαποῦ χοροῦ. σύγκωμος δὲ παροίνιος ἐστὶν παροινία. ἡ παννυχὶς δὲ, ἐπὶ πότοις μέθην ἐκκαλεῖ καὶ συνουσίας ἐρεθίζει· τόλμαν αἰσχροποιός. ἡ δὲ ἐν αὐλοῖς καὶ ψαλτηρίοις καὶ χοροῖς καὶ ὀρχήμασιν· καὶ κροτάλοις αἰγυπτίων καὶ τοιαύταις ῥᾳθυμίαις ἄλυσι, ἀτάκτοις καὶ ἀπρεπὴς ἀπαίδευτοι κομιδῇ γίγνοιντο ἂν κυμβάλοις καὶ τυμπάνοις ἐξηχούμενοι· καὶ τοῖς τῆς ἀπάτης ὀργάνοις περιψοφούμενοι· ἀτεχνῶς γὰρ ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, θέατρον μέθης, τὸ τοιοῦτον γίνεται συμπόσιον. ἀποτιθεμένους γὰρ ἡμᾶς τὰ ἔργα τοῦ σκότους. ἐνδύσασθαι τὰ ὅπλα τοῦ φωτὸς ἀξιοῖ ὁ ἀπόστολος· ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατοῦντας· μὴ κώμοις καὶ μέθαις. μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις σχολάζοντας. σύριγξ μὲν οὖν ποιμέσιν ἀπονενεμήσθω· αὐλὸς δὲ ἀνθρώποις δεισιδαίμοσιν, εἰς εἰδωλολατρείαν σπεύδουσιν. καὶ γὰρ ὡς ἀληθῶς ἀποπεμπτέα τὰ ὄργανα ταῦτα νηφαλίου συμποσίου, θηρίοις μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις κατάλληλα· καὶ ἀνθρώπων τοῖς ἀλογωτέροις. τὰς μὲν γὰρ ἐλάφους ταῖς σύριγξι κηλεῖσθαι παρειλήφαμεν· καὶ ἐπὶ τὰς ποδάγρας πρὸς τῶν κυνηγῶν θηρωμένας ἄγεσθαι τῷ μέλει. ταῖς δὲ ἵπποις μιγνυμέναις οἷον ὑμέναιος ἐπαυ-

Ἀνέξις τὰς ἑστιάσεις ἀναχωρεῖ τω :-

ἄλλοι· ἀντὶ τοῦ ἐν εὐκαιρίᾳ ... ἐστὶ διὰ ... Ἀφροδίτης ... κροτάλοις ... ται

λάταγμος αὐλοειδίας· ἢ καὶ θορυβοῦντος λεβητίου ἢ λεπτῶν
÷ σιδίων· καὶ δὲ ἀλφαίας, ἀφ' ἧς ἄλφιτα καὶ ἀλετόν·
καὶ σωβεῖται φάγαι, αἱ σθιόμεναι χρὰ ἀφ' ἁπαξ σθῆναι·
πλὴν ἐὰν ἐκ θαλάσσης ἀφ' ἁπαξ σθῶσιν· ἔλειος
πλάγ· καὶ δὲ ἐρέα καὶ ἄπρατος ἀφ' ἧς ἄλφιτον· ὁ δὲ τίλος
καὶ ἀλετόν· καὶ σωβεῖται φάγαι, αἱ σθιόμεναι χρὰ ἀφ' ἁπαξ σθῆναι·
χρὰ· πλὴν ἐὰν ἐκ θαλάσσης ἀφ' ἁπαξ σθῶσιν· ἔλειος πλάγ·
πλὴν θρόμμασι καὶ θρύοις· γαργαλίζουσαι καὶ ἀποθλι
βόμεναι λιθομιγῆ ἀφανομεθρύπτουσι· μεθοῦσι γάρ τοι λεα
θάτας· καὶ ῥυθμὸν θροᾶν· τὸ μὲν σῖτον τὸ λεα
τριτὸν δὲ ποιλίαν φαρμακίδα διαφθείρουσι τὸν σω
τῆρα· ἀλφάσαι καὶ καλοῦσι τὰς μυσιτίδι, ὃς
÷ πάσσος ὑποσύρουσαι τοὺς ἀνθρώπους πλὴν ἐκ τουρμί
δων πλὴν θηλειῶν διαχωρίζουσι· ταῦτα τὸ σῶμα· ἀμφὶ τὸ
αὐτὸ ἐμπίχαι ταῖς ὄψεσι· καὶ γὰρ ἐμπίχαι ταῖς ὄψεσι·
ἀμαυρίσκ τοὺς μέλεσι· ἀμφὶ τὸ αὐτὸ ἐμπλάστρι
αι· ὁ πλὴν γλάτταν· τὸ ταχυπήξιον πλὴν· καὶ ἐμπίπτει πάρα
ἀμφὶ τὸ αὐτό· μὴ πάρα μοχθεῖν· τὸ φόβαι· ὅτι ἀμφὶ τὸ
ἐτρωμένον ταῖς ὄψι· ἐν τιτώσκαι καὶ χορδαῖ
ἀμφὶ τὸ αὐτό· πλὴν θηλειῶν ταῖς· πλὴν μεθυσθῆσα
σαν τὸν ἅρπιον πλὴν ἀμάσασιν· ἐν ὑγρῷ τῷ ὑδρο
μαι· ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάσαι ἀμφὶ τὸ αὐτό· ὄργα
νον· τὸ βόμβος πλάγ· τὸ ὑπεύθρον· καὶ χορδαὶ· τὰ γὰρ
αὐτοῦ· διὰ ὑδρομαρμάρου φλυᾶν πλὴν τάσιν· καὶ ἱερού
μενον ταῖς· τὸ δὲ φθόγγους ἀποδίδοσι τὸν αὐ
τὸν τρόπον· ἀμφὶ τὸ αὐτὸν ἐν ὑμεναίοις ἀναγκαίου·
ὑμεναιοῦ τόμα τος· πλὴν γλάτταν πλάγ· ἢ τοῖς

εἶδος ἀνθρώπου
παροξυντικὴ καὶ
ἐν τοῖς εἰς όχεῖαν·

÷ πὶ σὸν πεσσάλιον τὸν.
÷ πὶ σὸ τὸν φαλλὸν ἐρί γ.
÷ πὶ σὸ ἔνευ τάραι.
÷ πὶ σὸ ἐν τύμπανον ἠχόν.
÷ πὶ σὸ ἐν χορδαῖς ἠχόν.
÷ πὶ σὸ ἐν κυμβάλοις ἀλαλάζ.

ἀρίστη
ἀλαλαγμὸς ἢ ἐπινίκιος
εἰρηναίου. τοῖς οὖν καὶ
ὑπερτερήσασι τῶν ἀντι
κειμένων ἀλαλάζουσι
λοιδόνωσον ἄλλα
λαγμὸς ἔστι
κωλύου
τοῦ

ἱερουομένοις ἐωλιχάχαλσιν· διὰτοῦτο ἐωσφάγιαζ-τὶι αὐτρα
÷ -ωό-τιτι· -ωᾶσα-ωρολιαίμασαιτα-τὸμ ἱῷ· ὅ-τι-ωᾶσαμ ἱῶν ἐωσί
λαζ· ἐωσολιόταστο-ωρολιώ· ζρωνιεὸμ γὰρ ὅσ-αμ ἱ-θᾶσ-ὁργα
μομὸ αὐσ-ὅτιμ· τὰδὲλλαμ ἱῶν-ωσ/νωσραμομ ἱι-τι-σ: ὁργαλ
ὰρμόσ-ωσ/ὸμμιὰ ζαὰσ ἐωσ-θημίασ-θιεφ/μόμαι· ἱὶ
τὸν-θραστασ-θιελιαίομζᾶ· ἱιὸξ ἀριαίρομαι-τὸν-σ-θημόν·
χραῦμαι γοῦν-ωαραὰτὸν-ωσ/ὸμμον αὐτοῦμ· τυρ/ιωσὶμὸμ·
τὶι ζᾶ/σωλμ· ζρὶμμδὲ ἀρ/ιὰδα· οἱ ὑὸ/οὶ δὲ-ωᾶ
ιετίομ· καὶ ἱερὶ τοῦ/ὑραι· καὶ/αλιὸδαιμόμιοι αὐ/οὶ·
καὶ ὑὸ/ατι-θραῦιὸ· καὶ αἱ γ/ναῖοι τ/μεωάμαι· καὶ ὰ
ραωὸ-ιωμεά/σαι· ὲμὶδὲ ἀρ/αὸργάμαι, τοῖ/ὸ/γαιμόμοι
τοῖ ζρὶμμ καὶ, ἱιμὶζ-σ ὑὸχρὶμεθαι· ὅ-ὶ ἐγραίρομαι τὸμ
÷ -θῦ· ὰὐλητ-ὶ τοῖ ταῦτ/ρίοι-τοῖ-ωαρ/αῖ, καὶ τὶι ζᾶ/
ωλμ· καὶ τ/μεωάμαι· καὶ αὐ/οῖ, ὁὶ σ-θοσ-ἱῶ-τὸν
ὲμωσχθημαι ὰολιὴ τὰσ, καὶ τοῦ-θ ζουλεαται ωσθ ζρομὴ
μὸ-τασ-θόμον, ἀμα τὰσ-ωαρ/μύρ ζ-σ χορᾶ/οισ ἐγ
χρὶσθαι· ὅ-σοδὲ-τὸ ὅλ/μυτο μαὶ τοῦ ζρομὶ/ματος·
διὰτοῦτο ὶσταμ ἐωσαμ/ζ-θαι ρ-νθμὸμ· ἰᾶ/ωδὲ
ἱ/μεῶμ, ἱι-ωαρὰ ἐωσ-τομ φ/ιλοφροσύὴ διτὴ ἱι καὶ ὰ τοῦ
μόμου· ζναὶρ ὰναιὶσζ-σ ἱῦ-τὸμ-θῦ σον· ἐωζ-τοῦτὸμ
÷ -ω/ἱσ/ὸμ σον, -ωρο-τρ ωμεθ/ὶ ζ-σ-θῦ· δὶ ὰχαρι σ/ιαὸ
÷ καὶ τα/μωιδίαὸ σ γοῦ σθω φ/ιλοφροσύὴ· δὰ τρ ὰωδ·
ζᾶὸμ-ω/ἱσ/ὸμ, δι ὰτὶὸ ὁμὶλίαὸ σ-τὶὸ ὰζμ/ἱὸ· ὁμμ
λόγοσ ὁ τοῦ ἱῦ, ὁμοι ἱζ-τω ὁμ/ἱμῆμ-ω/λουσίαὸ σ, ὅ-ὰ-ω
ὰο/ὸσφ/ιοί μ· ὁδὲ/λογοσ ὁὐτοσ· ἐωαρμόζ ζαμ, καὶ σὸν
χιμα τίζ ζαμ· καιροῖσ· ωρο ζῶ-ωοισ· τὸ-ωοισ· ἐγω

πλιὸδόάμῶν· ἐαὶ φθρφναρὸἀπὸτοῦοσ παλμ· ἐμαὶ
μισφίαι διδάσλεμτοῦ λύμ μουδεομῶντοῦ ἐαυτοῦσ· ἐαὶ
μῶσ· ἐμμοισ· αἰδαῖσ πμιλιαισ ἐμπλιχάριτλαῖδομτοῦ
÷ ἐμπλιαρδίαι ἐμοῦ τοῖσ θοῖσ· λαὶ παλμ·ὁτλ ἀμποιλιτοῦ
λιθμόγοιλιθύθργοι, παύταθμὸμόμαπλιῶμῦ· ἀχαρι
÷ σοῦπτοῦ τοῖσ θοῖσλαὶ πρὶ αὐτοῦ· ὕπτοσλιμὸμὸλεῶμοσ,
ὸἀχάριτοσ· λαὶ πρὸσ λμ θάραν θθοβλιόλιοσ, λὶ λύραν,
ἀιδκμτοῦ λαὶ ταμμῦ, μεῶμοσ οὐ λεάτμ· ἐμραῖμ μμλιόπι
δλιαμ· ναὶ λθαι·ἀχάριτα μτοῖσ θοῖσ· ἀαμμιᾶσθθ δλιαμοιθν
τοῖλεῶι· τοῖσ ἀνθθοι· πρ ἐοφαῖμ ὸλο· φλιοὶμ λὶ πρὸφλὶ
τᾶι· ἐχομ μοῦ ἀθθ τοῖλεῶι ἐν λμ θάραι· ἐν ταμτηρίαι
δθλιαρδαοι· ταῖα τθ αὐτοῖ· ὥιοα τθ αὐτοῖ αἰὶσμαλιαι
μοῦ· λαὶμλὶ τὸ δθλιαρδοῦ ταμτηρίου· τὸμλόγμτὸν
ἐμμλιωύφ· τοῖ τοιχάοι τλιὸδθλιάδοσ· φαμβρούμθμου·
÷ ὸδὲ ἀρμιόδιου, πρὶμλιμᾶσμβαλαμᾶμ τροφλιο·
τὸμ ζαὶ παύτοῦ ἀλογᾶμ τὸμ πολιτλιῶ, ὕπτοσ λαὶ
παρ ἀπὸ τὸμ λιαθλίᾶ ταμμῦ αὐτοῖ· τοῦμ αὐτοῦμβαλαμ
ναῦομιασ λεπλομάτοομ· λαὶ γὰρ ὸταμιὸσ ἐμμεβρλιὸ
ἀᾶμ ἀλογίαν· λαὶ ζοφροομ· ὥιδλιῶ πρὶ ἁμαπλιλιῶὸ
÷ ἀπὸ τοῦσ ὀφρλιλιθ τὸμ ταμιόμ· ἐοὶ παὶ μτὲ πρὶμ
ὕπμουλᾶμ· ἀχαριτᾶμ ὸλομ τοῖ· θοῖ· πλιὸ αὐτοῦ χά
ριτοσ λαὶ φιλαμιασ ἀ πὸ λαὶ σαρπασ· ὸσ λαὶ ἐοὶ τὸμ
ὕπμομ ἐθμαιλιμασ ἐμθθοσ· λαὶ ὸχομολογῆ σασθαι
αὐτῶι ἐμὸι δαιοχᾶχθοομ φλιοὶμ· ὁτλ ἐμ προ ταγμα πλι αὐτοῦ·
παῦσα ἀ δολιᾶα νέμται· λαὶ οὐ λιάτλ μ ἐλάτγοσ ὸλ ὸσ· ἐσ
÷ τὸ φπλιρ ομ αὐτοῦ· ἀλλὰ λαὶ ἐμπὸι σ παλαιοῖσ ἐμ

τοὺς δὲ λοιποὺς τῆς ἡμῶν
χίμου τοῦ ὁμολογητοῦ πρὸς
λογυπρεσβυτίδιον φη
κάτ κεφαλαίων

δοὺ πρὸς αὐτὸν ἐκκλησιαστικὸν
βίου λόγω. Κἀγὼ τὸν πεῖρα
μαὶ π᾽ πῶς φιλοσοφοῦντα ὁ
ὁπ᾽ πειλῆς δι. ἐνίοτε
θμοὶς κεφαλαίοις τῶν τεσσα
ρων μονῶν ἀγγελίων κατὰ τὸ
ἀλλὰ μὴ ἴσως ἀζιοῦντι ἐπε
δοκίας. Τὰς δὲ ἀνδρῶν
μους δὲ κελλᾶς π. πλὴν εἰ
σκέπασι καὶ ἄπαρσιν. ὅτι
δὲ τὰς ζώντων φοβεῖται
χώρημα. ἀλλὰ τῶν ἀπὸ
τρῶν δὲ ζειλὴν γλοῦ. Κακῶς
θ τὸν δὲ τὸν ὑποθεὶς σωτῆ
τον καὶ ἀγαθὸν ὄντος. Κἀγὼ
ὀλίγοις τοῖς κεφαλαιώδεσι
σιν ἀγγελίων. ἵν᾽ εὐσύνοπτον ἀνδρὶ
διὰ τὸ εὐμνημόνευτον. ἀπέστη
λε τὴν σὴν ὁσιότητι. πλὴν ὡς
πασιν δὲ ἀνδράσι κεφ. Καὶ
μόναν θπερέχειν τὴν ἐν αὐτοῖς
ἀφιλαδφ. τὸ δὲ ἀκόλλητος
τῆς λύπης πρὸς ἐμὲ βλέπ᾽. Καὶ εὐ
χαριστῶ τῇ σῇ μακαριότητι
τὸν. τ᾽ παρὸ πρὸς κἀκεῖνα φε
βράμ. πλὴν ὡς καὶ τοῦτο.
μὴ φοβοῦ χλιανὴν ὑφαγορεύ
μενα. ὡς τοῦτο δὲ πεπλάνη
Καὶ λέγω τοῦτο. τῇ δὲ οἰλογ
γυναιξὶν τοῦ. πολλοὶ σὺν σὺ
μβουν. οἱ δὲ ἐρημικοὶ πανδοκεῖ
ἢ πανδοκεῖοι, πάνυ ὀλίγοι δὲ
καὶ μάλλ᾽. καὶ τῷ πορεύεσθαι
ἐκάστων κεφαλαίων. οὗπερ
δὲ παύεις οἰκουμένην ἀλλὰ
ἀλλ᾽ καὶ πολλοὶ στάσεις τοῖς πο
λλοῖς δεόμενοι πειθοῦς ἐξετάσεως.
καὶ δοκεῖ πλάσεως φρένων.
ὡς γὰρ ἂν ἡ φαρμακεία τῶν τῆς χ̄ῦ. ἐξαν ἀφαιρεθῆσ τῶν χ̄ῦ χρεί. τοῦ ἀπεδόθ οἷς ψυχαῖς καὶ τὸ
φόβῳ θῦ καὶ φάπ᾽ ἀμελειῶν ἀκοντι. ὡς μὴ ὠφελίας χρεῖν ἀναπτάσσοκοντι πνικ ἢ ἐντυχάνοντι. τῶν προκριμάτ.
ι καὶ ἄλλ᾽ τῷ οἰκείῳ τοῦ. ἀλλὰ τὸ λόξις θπερέχειν πρὸς τὸ κακίζειν τὸν οὐ πρεπόντως: ἵνα τοῦτον κἀμὲ ἀπὸ τοῦ
ἡδίας σοφοῦ π᾽ ἀπῇ, ἀ δὲ νῷ φέλιμον ἀδικῶ θῦ ὅ πῶ ἀναφωνήσω: +

ἐκοὶ παρὰ τὸ ἐμπαθὲς ἀναχαίτισον. καὶ τὸ ἐκ τοῦ ἐναντίου
μίσησον. ἵνα μὴ ἐκ τῆς μεταλήψεως ἁμαρτάνωμεν. ἀλλὰ
μοῦμεν ἐκ τῆς μεταλήψεως ἁγιαζόμενοι. καὶ τὸ ἐναντίον
μον σου μὴ ἐκδέξωμαι τὸν ἐκ τῆς ἁμαρτίας μου ἀπόλεθρον. ἀλλὰ
τοῦ αὐθ᾽ τοῦ δὲ. καὶ ἐμβρίμησαι τοῦ ἐκ τοῦ ἐναντίου τὸν ἀσε
λφοκτόνον δαίμονα. ὃν δὲ θμοῦσι καὶ πλοι. καὶ τοῦ ἐκ τοῦ ἐναντίου
ἐν ἡμῖν ἐνεργοῦσαν. καὶ τοῦ ἐκ τοῦ ἐναντίου
Ὑμνοῖδε ἅπαν τοῦ τῦ ἀοιδαί. αἱ μὲ δὲ ἀπασαν φλοὶ τὸ ὁμοῦ
αὐτοῦ ἐμ χορῷ. ἐμ τιμωσαι καὶ ταχτήριοι ταλαίπωρ αὐ
αὐτοῖ. καὶ τὸ σὸ τάλαν χορὸς αὐτοῦ οἱ δὲ λυγίσαι τὸ πῶς.
ἡ αἱ μὲ δὲ αὐτοῦ ἐμ βλέμ μοῖ αὐ ὁ σὲ ἅπ. ἀ μὲ ἀσθ᾽ αὐ,
ἐκοὶ τὸ ἀπαὶ λῷ αὐτοῦ. καὶ πάλ μὲ ἐκοὶ φ ἐμ φ. ὁ τὸ ἀδολῷ
λὸ ἐμ οἰκοῖ καὶ αὐτοῦ. καὶ γὰρ ἁ μυῖ ασ παρ᾽ αδολίαν,
τὰν σοφρον ασ. ἀ ἀ ἀ τὰ τοῦ ὁ τὸ μὲ λῖ τὰν ὁμ αὐ μὸ τὰ ασ,
τὸ δρεπομβύλιο λιμὸν δι ἀμοῖ ασ; τὰ σὺ γρὰ σὸ ἅπ ασ
ἁ μυῖ ασ. αἱ περὶ τὰ σὸ λαμπασ τὸν φ τὸ ὥ ἀμ λαλο
τ χνοῦσαι ὁ σ θρύπτ μ, καὶ ἀσ μο λοχίαν, δι ὁ ἰ αν τὸν μὰ τ᾽ τὰ
δὲ αὐτ μὰ λαὶ σοφρομι ὰ μέ λ ι, ἀπο τάσσ αι τὰ ὁ
τὸ μὲ βο λιο ἀ φροχίαι σ. κατ᾽ ἀ φ ὁμοῖ ω, τὰ σ γραμ
τὰ λὰ σὸ ἁ μυῖ ασ. τὰ ὁ σ ἀ ῥόμ ειο ν παροιμίαι σ. καὶ
τὸ ι αὐθοφορούσ ι, καὶ ἐκ αἱ ρούσ ι μ ουσ ι λέ ι:

περὶ τέλους

Ἀλλὰ μὴ οὐδὲ ἀμόνο, νδροίσω μ. μᾶλλ ομ δὲ λατα βλάσ σω ν ποδῶν.
τὸ ὁ λιμ βρασ ὰ ξ ἐμ ασ αλο μ ποῦ μ ἐγ ασ. πάντ ω μ γὰρ τὸν μέγαν
ἀ ποδ ἁμοῖ ασ καὶ λίθους ῥόμ βω ν, οἰχοίω μ τὸ ἀπ᾽ νδροίσιν
τὸν ἀσ προσ ὁδ αἱ μόνους, μὴ οἰχὶ ἀ πὸ νδροίσου λίθου σ φόρ
μενος. τὸ γὰρ οὐ λεῖ ἀπ᾽ δρῦ ἁ ῥομ λεμ ὸν, ποιοῦ σὶ καρ πὸν ἅ

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ἐλπίδιον πρεσβύτερον κεφάλαια περὶ ἀγάπης

α´ Ἀγάπη μέν ἐστι διάθεσις ψυχῆς ἀγαθή, καθ' ἣν οὐδὲν τῶν ὄντων τῆς τοῦ Θεοῦ γνώσεως προτιμᾷ· ἀδύνατον δὲ εἰς ἕξιν ταύτης ἐλθεῖν τῆς ἀγάπης τὸν πρός τι τῶν ἐπιγείων ἔχοντα προσπάθειαν. β´ Ἀγάπην μὲν τίκτει ἀπάθεια· ἀπάθειαν δὲ ἡ εἰς Θεὸν ἐλπίς· τὴν δὲ ἐλπίδα ὑπομονὴ καὶ μακροθυμία· ταύτας δὲ ἡ περιεκτικὴ ἐγκράτεια· ἐγκράτειαν δὲ ὁ τοῦ Θεοῦ φόβος· τὸν δὲ φόβον ἡ εἰς τὸν Κύριον πίστις.

τρων· οὐδὲ μικρὸν δεῖ δρόμον σταδίων, ποιεῖν καὶ πρὸς καιρόν, καὶ πάντα
ἁρμόσαι· καὶ πῶς διαφορίας ὁ λόγος ἐστίν· ἐν τοῖς μικτοῖς γέλωτος
οἵους ἐξοικειοῦσθαι τοῖς κινδυνώδεσι πολιτείας, πολλοὺς
Ἐπειδὴ δὲ καὶ ἐν αὐτοῖς ἔστι τρόπος γέλωτα ποιεῖν· αὐτὸ πολλάκις,
ὧν ἄκρως ἀπαιδεύτους γενέσθαι κεκώλυται, τούτων ἀφορίσασθαι
μερικάς· πολλοὶ δὲ ἐξ αὐτοῦ τοῦ πράγματος γελοῖον αὐτὸν
σπουδάζουσι γενέσθαι· τοῦτ' ἔστιν ὁ δὴ μέρεσιν καὶ καταγέλα-
στον· ἢ γὰρ γελοίοις σχήματι σχηματίζονται, καὶ ἀνθρώποις
πομπαῖς ὁρῶνται τινές, οὐκ ἂν ὑπομνήματα μέν, πῶς
ἂν εἴη τοῦτο, τὸν ἐντὸς ἀνθρώπου, ἐστὶ τὸ γελοιότερον σχήματι
ζόμενον ἀναδείκνυσθαι, καὶ ἐπὶ τὸ πρόσωπον· οἷκος ὡς ἔθνεσιν
τὸ ἐστὶ τὸ γελοιότερον μιμεῖσθαι προσθεῖναι μὲν ἄρα τοῦτο· καὶ
πῶς ἂν κατὰ τοὺς λόγους ἐστὶ τι ἰδίως αἰνιγμάτων τε
καὶ φαίνεσθαι γελοῖοι· τὸ τιμιώτερον πάντων τῶν ἐν
ἀνθρώποις κτημάτων καταμωκώμενοι τὸν λόγον χλευά-
ζοντες, ἐστὶ τι ἰδίως ἁμαρτάνοντες· ἐστὶ μὲν δὲ ὁ τῶν γελοίων
λόγος, τοῖος ἀκροατῶν ἄξιος· δι' αὐτῶν ὀνομάτων αὐτῶν.
ἐστὶ τὰ ἀκρᾶ τῶν ἔργων ἐθίζων· χαριεντιζόμενοι,
οἷς γέλωτα ποιεῖν· ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν γέλωτα, ἐστὶ
φωνῆς ἀλόγου· καὶ γὰρ αὖ καὶ αὐτός· ὁ μὲν δὴ τρόπος ἐξαγό-
μενος, ἐμφαίνει κοσμιότητα· μὴ γάρ τι ἀδύνατον χαρακτῆρος,
ἀκολασίαν ἐνδείκνυται· ἀπλοῦς γάρ, ὁ πῶς τῇ φύσει καὶ
τοῖς ἀνθρώποις ἐστίν, πάντα οὐκ ἀναιρεῖ ἐξ αὐτῶν δέ· μὴ
οὐδὲ μέτρον αὐτοῖς, καὶ καιρὸν ἔστι τιθέναι πρέποντα·
ὅτι γάρ, ἐστὶ δὴ γελᾶν κατὰ καιρὸν ὃ ἂν τῷ γελάσαι ὅταν πάντα
ἐστὶ δή, οὐδὲ ὅπως χρησιμεύσει, ὡς ἂν χρήσιμος ᾖ τό

γ´ Ὁ πιστεύων τῷ Κυρίῳ φοβεῖται τὴν κόλασιν· ὁ δὲ φοβούμενος τὴν κόλασιν ἐγκρατεύεται ἀπὸ τῶν παθῶν· ὁ δὲ ἐγκρατευόμενος ἀπὸ τῶν παθῶν ὑπομένει τὰ θλιβερά· ὁ δὲ ὑπομένων τὰ θλιβερὰ ἕξει τὴν εἰς Θεὸν ἐλπίδα· ἡ δὲ εἰς Θεὸν ἐλπὶς χωρίζει τὸν νοῦν πάσης προσπαθείας· τούτου δὲ χωρισθεὶς ὁ νοῦς ἕξει τὴν πρὸς Θεὸν ἀγάπην.
δ´ Ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεὸν πάντων τῶν ὑπ' αὐτοῦ γενομένων προτιμᾷ τὴν γνῶσιν αὐτοῦ, καὶ ἀδιαλείπτως δι' ἀγάπης ταύτῃ προσκαρτερεῖ.
ε´ Εἰ πάντα τὰ ὄντα διὰ τὸν Θεὸν καὶ δι' αὐτὸν γέγονε, κρείττων δὲ ὁ Θεὸς τῶν δι' αὐτοῦ γενομένων, ὁ καταλιπὼν τὸν κρείττονα καὶ τοῖς χείροσιν ἐνασχολούμενος δείκνυσιν ἑαυτὸν προτιμῶντα τοῦ Θεοῦ τὰ δι' αὐτοῦ γενόμενα.
ς´ Ὁ τῇ ἀγάπῃ τοῦ Θεοῦ τὸν νοῦν ἔχων προσηλωμένον πάντων τῶν ὁρωμένων καταφρονεῖ, καὶ αὐτοῦ τοῦ σώματος ὡς ἀλλοτρίου καταφρονεῖ.
ζ´ Εἰ κρείττων τοῦ σώματος ἡ ψυχή, καὶ κρείττων τοῦ κόσμου ἀσυγκρίτως ὁ κτίσας αὐτὸν Θεός, ὁ προτιμῶν τῆς ψυχῆς τὸ σῶμα, καὶ τοῦ Θεοῦ τὸν ὑπ' αὐτοῦ κτισθέντα κόσμον, οὐδὲν τῶν εἰδωλολατρῶν διενήνοχεν.
η´ Ὁ τὸν νοῦν τῆς εἰς Θεὸν ἀγάπης καὶ προσεδρείας ἀποχωρίσας, καὶ τινὶ τῶν αἰσθητῶν προσδεδεμένον ἔχων, οὗτός ἐστιν ὁ προτιμῶν τῆς ψυχῆς τὸ σῶμα, καὶ τοῦ Θεοῦ τὰ ὑπ' αὐτοῦ γενόμενα.
θ´ Εἰ ἡ ζωὴ τοῦ νοῦ ὁ φωτισμός ἐστι τῆς γνώσεως, τοῦτον δὲ ἡ πρὸς Θεὸν τίκτει ἀγάπη, καλῶς εἴρηται οὐδὲν τῆς θείας ἀγάπης μεῖζον.

ι´ Ὅταν ἐν τῷ ἔρωτι τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν Θεὸν ὁ νοῦς ἐκδημῇ, τότε οὐδὲ ἑαυτοῦ οὐδὲ ἄλλου τινὸς τῶν ὄντων παντελῶς ἐν αἰσθήσει γίνεται· ὑπὸ γὰρ τοῦ θείου καὶ ἀπείρου φωτὸς καταλαμπόμενος, ἀναισθήτως ἔχει πρὸς πάντα τὰ ὑπ' αὐτοῦ γενόμενα, καθάπερ καὶ ὁ αἰσθητὸς ὀφθαλμὸς πρὸς τοὺς ἀστέρας τοῦ ἡλίου ἀνατέλλοντος. ια´ Πᾶσαι μὲν αἱ ἀρεταὶ συνεργοῦσι τῷ νῷ πρὸς τὸν θεῖον ἔρωτα· πλέον δὲ πασῶν ἡ καθαρὰ προσευχή· διὰ ταύτης γὰρ πρὸς τὸν Θεὸν πτερούμενος ἔξω τῶν ὄντων γίνεται πάντων. ιβ´ Ὅταν διὰ τῆς ἀγάπης ὑπὸ τῆς θείας γνώσεως ὁ νοῦς ἁρπαγῇ, καὶ ἔξω τῶν ὄντων γενόμενος αἴσθηται τῆς θείας ἀπειρίας, τότε κατὰ τὸν θεῖον Ἠσαΐαν ἐν ἐκπλήξει γινόμενος εἰς συναίσθησιν ἔρχεται τῆς ἑαυτοῦ ταπεινώσεως, καὶ λέγει μετὰ διαθέσεως τὰ τοῦ προφήτου ῥήματα· Ὦ τάλας ἐγώ, ὅτι κατανένυγμαι

82

μὴν πρὸς τοὺς τυχόντας γελαστέον· οὐδ' ἐν ἅπαντι τόπῳ· οὐδὲ μὴν πᾶσιν· οὐδὲ ἐπὶ πᾶσιν· μάλιστα γὰρ μειρακίοις καὶ γυναιξὶν ὀλισθηρὸς [illegible] ὁ γέλως ἐστίν· τὸ δὲ καὶ φαίνεσθαι [illegible], πόρρω [illegible] τῶν ὑβριζόντων ἐστί:

Μ[illegible]· δυνατοὶ γὰρ ἀποκρούσασθαι τῆς ἀσελγείας τὰς προσιούσας· καὶ [illegible] τῷ προσώπῳ [illegible] πάντας δὲ [illegible] τοὺς [illegible] οἴμους· [illegible] γελᾶσαι καὶ ὀρχήσασθαι [illegible]· [illegible] τὸ ἀνδρόγυνον [illegible]· [illegible] παρρησίαν [illegible] ἀκοσμίαν· [illegible] αἰσχρολογίαν [illegible]. καὶ [illegible] ὁ [illegible] τὸν [illegible]· μάλιστα [illegible], [illegible] τὰ [illegible] ὑπο[illegible] τῆς ὑποκρίσεως [illegible] παρρησίαν τῆς παροιμίας· [illegible] ὁ λόγος, ἐν αὐτῇ τῇ [illegible]· τὰ δὲ [illegible] [illegible] τῆς ἀσελγείας τοῦ λογισμοῦ:~

περὶ αἰσχρολογίας :

αἰσχρολογίας δὲ παντελῶς αὐτοί τε ἡμῖν ἀφεκτέον· καὶ τοὺς χρωμένους αὐτῇ ἐπιστομιστέον· καὶ ὁ [illegible] πρὸς [illegible] προφήτην· καὶ [illegible] [illegible] πολλάκις δέ· καὶ λόγοις [illegible] [illegible] [illegible] τοῦ στόματος, κοινοὶ τὸν [illegible] καὶ [illegible] καὶ [illegible] [illegible] αὐτόν· οὐχὶ δὲ [illegible] καὶ κόσμιον καὶ σώφρονα·

Margin (right): [illegible]

Notes at foot of page: [illegible]

μή μονὴ· ὅτ᾽ οὐκ ἐξὸν ὀρθῶς λοιδορεῖσθαι τοῖς τὰ πρόσφορα
μὴ ὀνειδίζειν λυπηρὸν καὶ λυποῦντα σφόδρα· ἡμῶν μακαριώτατος παῦλαν ἔλυπήθη καὶ ἐλύπει τὸν κύριον·
μ᾽ φαπορίτου τοῦ θ̄υ. φιλοπλείκτου βίου βίοι ὡς τὰς ὑγιείας· νικᾶσθαι ἢ φρυπτῶν. ἄλλων ὑπροσοχθῆναι. ὑπὸ παντὸς δούλου. ἀφκα
μ᾽ λοιδόρου: ἀ ἀ τινος τ
ὡς θύμα. τὸ τοῦ καὶ τὸ ἡμᾶς
νίζεσθαι. πάντων τῶν φαύλων
ς ὡς θυμιτῶν. φαθότερον
τὸ φθονεῖν ὡς θυμικὸ τὸ ἕτερον
ἀσυγκρίτως. πόσην δεῖ σω
δεικνύμενον ἐπιδέξασθαι.
ἵνα τύχῃ. τὸ φιλοσπάθου ὃ
μὴ ὀπιθυμητοῦ τυγχάνομεν: μὴ
μολῦναι τὴν σάρκα σου βίαι
χρεὼν πράξεως· ὃ μὴ μίαν
γνῆσιν τέκνα ἐμβλέπουσι τὸ
πονηροῖς· ὃ μὴ φρενῆτου φυ
ἐπελάσαι ἐπὶ ἐ τ φαπ
μέ φρένα:: αἰνίζεται νῦν
καθ᾽ αὐτὸ ἀσιτίαν φρενῖτιν
ὃ χόλασον ἀόκνητον λιμόν.
ὃ πρόσεχε· ὃ ὀδύνασαι
τῆς σωφροσύνης. ἐπὶ ἐ
ἐπελάσαι τ φαπ φρένα::
μό ὅτι τῆς θφας καταξίωθ φεγγ ἐ
ὃ τοῦ ταύτης φωτὸς ὃν διὰ
τῆς φαπ ης τῆς ὁμ. οὐρίτη
θησαι) τὸν ὑπὸ τοῦ τῆς κε
νοδοξίας πρόμητ. ὃ ὃ τῶν
μὴ πω καταξίωθῆς. ἀγερ
χωσιν τῆς φερε). ἐν ᾧ μό
τι οὖν ὡς ἐν παῖσι τοῖς νέοις
τοῦ πράττομένοις πρὸς τ
θῆ αὐτοβλέπτης ἑαυτὸν
πάντα πρῶτον. ἐᾶδύνασαι ὧν
θᾶσ κφαύξῃ αὐτῷ::
μζ ὅτι τὸ τῶν τῆς θφας γνοῦ
τῆς διαπτ ὀμβρυσμένης,
μᾶλλα φρονῆ ἐπὶ τοῖς ὑπὸ τῶν
τοῦ κατ᾽ ἀθῆ πραττομένοις·
ὃ ὃ τοῦτο τῆς τυχὸν καταξίω
μὴ δ᾽ διαβεβαιοῦσθαι λέγεται
περὶ ἀρχοῦ ἄβρα δὲ μὲ ῥῆμα
μη ἀπρεπῶς τῆς θφας καταξίωσε ἐπὶ φανῆ φ πῆν. φῶς φῶ γὰρ ἀπο::

ὃ ἀπροσδιόνυσον ἀλοιπὸν τὸ μαίμαρον. καὶ τὴν θεὰν τὸ μόμοιόσαρκον.
ὃ θρόσον σαυδαμονὸς καταπαύσαι τοῖς σαλαίουσι τὸ μῶμα
δίκαιον, ὃ σμικρὰ ταῦτα τὸν θραῦσι τὸ αὐτοῦ, τὸν σαφρόνασον περὶ
τὸ θεῖον λόγου. καὶ θάσσον ἄρτια τὸ δαο: ὃ σμικρὸν δεῖσθαι
ἐξισμφόσθαι ὃ θραῦσι μὴ τὸν τυχὸν, τὸ μερούσμαι τὸν σαρ
μᾶσαι. τὸν δὲ ὄφθαλμὸν καταπαύσαι τὴν θεὰν
τοῦ μαλοῦ. ἀμέμονον φαμένας, τοῖς σοῖν, ἢ τοῖς ὀφθαλμοῖς
ὁλισθάνομεν. ταύτην ἀπομερούσμενον τὴν ἀκρόλογ
ον ὃ ἀπόφασιν, σαρὸ λόγος ἀπορὸν θεῖον οὐ φόμα τὸν ἡμῶν
φυσικὸν μὲν θεσπρόσθα. ἀμὲν τὸ σαρθόν. σαλμυθεῖν,
καθὸν σαρ ἐκ φύσεως μὲν ὁμολογίαν. ἢ ἀπραποδισμόν. ὃ οὐ καθ᾽ ἡδονήν
τὸν καὶ μαρολογίαν. ἢ ἀπραποδισμόν. ὃ οὐ καθ᾽ ἡδονήν
ἀμὲν ἀμόμου χαριστίαν. ἡ δὲ ὁμαρὸν μὴ σαν τὸν ἀσθε
φὸν, ὁμόχον σφαλερίσιν. τὸν σαρὶ τοῦ μαρολογοῦντος ἀπο
φαινόμεθα. ἢ καὶ σαρὶ τούτου λέγεται, ὃ σ᾽ ἀμ᾽ καλλὶ
ον λόγον ἀργὸν, ἀπὸ δὲ ἀφ᾽ λόγου μὲν ἐμ᾽ ἡμέραι ἐμ᾽ ἡμέραι
λεσσ. αὐτὸ δὲ, θεῖον τοῦ λόγου σου δὲ καὶ σαθητὴν
καὶ θεῖον τοῦ λόγου σου κατὰ δὲ καὶ σαθητὴν. τὸν δὲ ὦν ἀπὸ
ἀπὸ τὸν δὲ ἀπ᾽ ἐσ τὸν ἡμῶν. καὶ τὸν δὲ ἀπ᾽ τοῦ μὸν ὁλισθηρὸν
ὀφθαλμὸν σαν δαμονὴς; ἀπ᾽ μὲ ἀπὸ τοῦ μὸν δὲ καὶ σαν ἀπὸ
μαρὸν φὴ. σαρὸ λαμβάνου σαι. καὶ σαρὸ μὲν φέρουσαι
τοῦ τοῦ, τοῖς ἀνταγωνιστὴν ἀληθῆς σαν ὁμολογοῦσι.
φθέρουσιν ἡ θηλυκὸν ἀληθὲς καὶ καλὸν, ἡ σαν ἡ τὸν
ελλ. νόμμα ὁ τρομὸν δὲ ὁ ἀπὸ σφαλὸν. νῦν σὸν φθονοῦσι
ἀπὸ ἀγωνιῶντος τὸ σαν ὑπὸ μὸν ὁμολογοῦντος ἀπὸ
ὁ ναὶ μὲν ἀπὸ τοῦ γλῶσσαν ἁμαρτωλὸν ὁμολογοῦσι.

ἐπιθυμίας. ὅτι ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας ἡδονῆς. καὶ δουλοῦται αὐτῆς πρὸς τὰ ἁμαρτήματα. ὁ δὲ φρόνιμος ἐπὶ συμφοτέρων. τοῦ μαντίου πο/ ἐπὶ μὲν τοῦ θυμοῦ. τὰς αἰτίας τῆς τοιαύτης ὀργῆς ἐκκόπτει. τῆς πρὸς τὸν ἀδελφὸν λύπης ἑαυτὸν ἀποδιδάσκει. τὴν τῆς ἐπιθυμίας τῆς ἀλόγου ὁρμὴν σωφροσύνης ἀκρασίαν.

μδ΄ Ἐν τῷ καιρῷ τῆ προσευχῆ. μὴ κατὰ χεῖρας τὰ μο
μαστήρια. ἀλλὰ φερέσθω
μαῖος τὰ κύματα τῶν μυσῶν.
ὡς μᾶλλον τῶν τῆς λύπης καὶ
ὀκνηρίας. ἢ τῶν οἰκοδο
μῶν διὰ τῶν θλίψεων δο
κιμάζει. ἐξ ὧν βεβαιοῦται
ἡ ἐλπίς. ἐὰν δὲ καταλί
πωμεν. ἀδόκιμοι καὶ ἀνόρθω
τοι ἐσόμεθα. ἐὰν δὲ μὴ
θέλητε καὶ τὰ θύραθεν μὴ κ
πορίσῃ. μὴ τὸν ἀδελφὸν ἀ
φήσετε καὶ μὴ θῆναι λύπου
μενον καὶ ἀσθενοῦντα. μὴ δὲ οὐκοι
μηθῆς λυπούμενος καὶ ἀσθενῶν.
ἀλλ' ὑπὲρ ἀλλήλων τὰ δ'
δελφῶν. ἐλθὼν. πρόσφε
χε καθαρὰν σῶσαι δύνῃ ἐκτε
νῆ προσευχήν. τὸ δὲ ὕδωρ τὸ
φάσκε. ἀπόντα τοῦ πυ
κνὸν φάσκειν ἔχειν. ἀφ' ὧν ὠφελῆται
τὴν τῆς θλίψεως ἀπόφυλλον. ἵνα ταύτην κτησώμεθα. ἡ
μᾶς. ὦ πηλίκον κακὸν ὀκ
νηρία. ὄφθωμεν τῶν ἀδελφῶν
ὑλυπούμενοι ἐπὶ τῇ ἀδοκιμη
σίᾳ τοῦ
σκόμ
μα
χροι
γνωτ
ὑπολ
τῆν
ηεφα
τῆς
πο
γο
ξους:

ὧν ἁρπάσωμεν καὶ
σχυνθῶμεν λέ
γειν τοὺς πολ
λοὺς πόνους τοὺς ὑπὲρ τῶν πο
λλῶν δικόπονον
οὐ δὲ τὰ
ἔργα

τοιοῦτον ἡδιὰ τοῦτο ἀνδρὸς ἐστὶ τὸ. ὧν καὶ ἐν τοῖς ὀνείδεσι
τῶν μελῶν ἡ δι' ὃ χρότις ἐνθεωρεῖται. οὐ δὲ τὰ ἀρχαῖα ἐφέρε ὄχλ
λειν μὴ καὶ χρόνῳ τὰ παρελθόντα ἐφαίνειν διὰ τοῦτο ὀνόματος. ὡς οὐ δὲ τοῖς τό
μὴ ὄντα μὴ ὄντα οὔτω οὐδὲ τὰ δοῦλον ἀλλ' εἰς τὸ πεῖνα
κριβῶς χρῆ. ἐξ οὗ μὴ νόητης τῶν ὀνόματι ἐπὶ τὸ λοντεῖ. δι δοῦν ἀξιονά
ποφαίνεσθαι. τὸ καὶ τὸν τὸν τοτέθειται. ἢ πως ἀρ' ἐξ τὸν πρα ἐξ τὸν ἄλλως
τὴν κρείττονα. ἀφ' οὗ ἐξ ἢ παρὸ μικρῶς ἐλέγηντο δι δοῦς τε μοῖ ἔσσι φί
λτε κυρὸ ἀνα βοδι. ὃν κοινὸν ἐν τοῖς ὀνόμασι τὸ δι χρόνῳ ἄλλ' ἐν τῇ
παρὰ λόγῳ χρήσει ἐν θεωρεῖται. ὡς κἀν τῷ ἔτεκε μὴ κἀν τῇ πλώσει μὴ
σα πρὸ ἀνα μάτ τοῦς ἐξ ἀγεώ ἀν-

ἠχημάτων ἠδοξης παρειρομης. ἢ πηνος δλλ᾽ τ̃ ἡαθητ̃. ἠδιαταυτ̃. ὡσὴμαος. οἱομ̃ ἡτιγοσιῶν προφρημης ὡς ρη δ᾽
κριτομ. ἢ προσπνα δἰαταυτ̃ ::
χρησιῶν πραγμάτων. οἱ ὡς ἐπ̃ τὰς γῶναικος. ἢορθὴ κρίσις τὴς σωφροσύνης. ὁσκορός ἐστὶ τὴς παιδοποιΐας. ὃ
ὧν ἐστὶν ἢδονὴ ἀπροβλητ᾽
μος. ἐφολὴ π̃. τὴν κρίσιν. τὸ
μὴ κολον. κολονὴ γνώμη. ος
ὅ ἐστὶ τοιοῦτ. π̃ χρὴ τὰς γῶναι κὶ
σωφρονοῦσας ἐπ̃ τὰ ἄλλα
πράγματα τὴς ἡδονῆς.
ὁμοίως :: ὅτ᾽ τ̃ ἡδ̃.
οἱ δαίμον. τὴς σωφροσύνης κ
βλάπτ. τοῖς τὴς πορνείας λο ἐν
χίοις π̃. κυκλώσασθαι. τὸ
μὴ ἀδακρύτως λείπειν τὸν ἐν
δεσμοῖ. κβλάπτει κ μὴ τὸ π̃
κύκλω σάμε. τὸ ἀγχιλίαμαι.
λύτρωσαι μὲ ἀπὸ τῶν κύκλω
σάντων με. σῶσόν κ. βλ
βλίου τὴς πορνείας δαίμων. ὃ
σφοδρὸς ἐπιπλήττει τοῖς τοῦ
πάθους ἀνιχνεύουσι. σκολιᾶς
τὴς ὁδοῦ τὴς ἰδίας. καὶ
ὁμ τὰς σὰς τὰς ἀπ̃. κα
τὰς σὰς τῶν γῶναι
κ̃. λιλησθότος δὲ τὴς φο
τὴν τὴς ἐδωνῆς ὑποκλοπῆ
τὴν πορνείαν. ἐπὶ τὸ ἐπικαιρότε
τὴς μνήμης συμβάλλοντι. τὸ τ̃
σῶμα ἐμπυρίζων. ὃ πρὸς
μορφὴ τὸ μὴ πορίσῃ. πρὸς
τ̃ γῦν καταθέσθαι μ τὴς ὁμαρ
τίας αὐτὸν κκολῆσαι. ἀσ ἐμβε
λῆς μὲ φροντίζῃς μοι. μη
δ᾽ ἀπολλύουσκόπος φρο
πῖαν. ὃ τὴν κολυμβήσῃ μ
μὴ ἀκτόμβῃς προσοχθῆ ::
οἱ τὴν τυχοῦσαν ἁμαρτίαν ζητοῦντ.
ἀλλ᾽ αὐτ ἐμπαθῆ λογισμὸν ζητ
σύνιμα αὐτὴν φέστηκεν ἀλλ᾽ ὁμοί
ως κατ᾽ ἐξαίρετον ἁμαρτίαν ἐκβα
λόμ. ὅτ οὐκ ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἐκβα
λοῦμ. τότ ἀποστρεφόμενοι. ὃ κατ᾽ αὐτὸν ἀθετούμενοι. σφόδρα διαστέλλ ::
ἱερὸν χῶρον ἀλφων τὸν ἐν μ. ὃ τὸν ἐμπαθῆ αὐτὸν λογισμὸν ἀπ᾽ αὐτοῦ. πρεσβυτέρ. ὃ φέ τὴν χρόαν
τὸν τῶν μφωτίζων. ὃ τὴν ἡδονὴν μου πρὸ σὺν ἐξαφανίζων. ἐπισκόπ. ὃ τῶν ἰδίων μόνων τελῶν. τὴς προσόδου
τὴς ἐκκλησιαστ̃ ὃ ἰδιαστὴς :: λ᾽ ἀλλὰ γ᾽ ὅτι μὲν οἱ δαίμονες ὅτ᾽ ἀπ᾽ αὐτῶν ἐν τῷ λογισμῷ ἐνεργοῦνται τὰ πάθη τὰ ἐμ
ὑμῶν. ἀπόλλυντ᾽ ὃ. ὅτ᾽ φέστε ἀπ᾽ αὐτὸς ἀπαθεῖς ἐξαφανίζων. μηκέτι ἀνίσκομ τοῦτ. τὰ ἀπ᾽ ὧν ἐμαυτὴν ἀπ᾽ ἐμοῦ
λοφόμ. ὅτ οὐκ ἀπ᾽ ὧν τὴν ἐμὴν ἐμπαθῆ. τότ ἀγωνιθήσομ τ̃ ἐχθρὸν ἀπ᾽ ἐμοῦ. ὅτ᾽ ἐν τῷ πνικῇ θωρίᾳ ἐναγο
λοῦμ. τότ ἀποστρεφόμενοι. ὃ κατ᾽ αὐτὸν ἀγωνιθήσομ τ̃ ἐχθρὸν. σφόδρα διαστέλλ :: λ᾽ ἀκόλουθον λόγον ἐπάγ. ὃ πρὸς τὴν
ἱερὸν χῶρον ἀλφων τὸν ἐν μ. ὃ τὸν ἐμπαθῆ αὐτὸν λογισμὸν ἀπ᾽ αὐτοῦ. πρεσβυτέρ. ὃ φέ τὴν χρόαν
τὸν τῶν μφωτίζων. ὃ τὴν ἡδονὴν μου πρὸ σὺν ἐξαφανίζων. ἐπισκόπ. ὃ τῶν ἰδίων μόνων τελῶν. τὴς προσόδου
τὴς ἐκκλησιαστ̃ ὃ ἰδιαστὴς :: λ᾽ ἀλλὰ γ᾽ ὅτι μὲν οἱ δαίμονες ὅτ᾽ ἀπ᾽ αὐτῶν ἐν τῷ λογισμῷ ἐνεργοῦνται τὰ πάθη τὰ ἐμ
ὑμῶν. ἀπόλλυντ᾽ ὃ. ὅτ᾽ φέστε ἀπ᾽ αὐτὸς ἀπαθεῖς ἐξαφανίζων. μηκέτι ἀνίσκομ τοῦτ. τὰ ἀπ᾽ ὧν ἐμαυτὴν ἀπ᾽ ἐμοῦ

ἰνα γαλιασμοῖ. καὶ τὰ γαστρὶ μαι μοι βρῶθι σμοῖ. ὁδὰξ ὁδόντι μι
σμοῖ. πορμφᾶσ ἀλισγάτου μβλῆτι πλοί. καὶ τὰσ ὑπὸ τὴν
δἰαζμισοσώμασ. παραπλυτοῦ. καὶ τὰσ ἀμφορομίασ
αὐταῦ. καὶ ὁδὸς ὁδὸ καὶ τὸ μβῆμα ἄτο. καὶ ἡ τοῦτρα
χήλου ἐπιταροφή. καὶ ἡ μύλιοι σ ἀσταθμό. καὶ ἡ τοῦ
χῆρ ὑ καταπατῆσ ὀμιλίασ προφορᾶ. καὶ ὁμοῦ μαῖρ ὁχρι
σμοῦ. λιρθμίασ. καὶ ἰσογλίασ. καὶ γαμίσκο. καὶ φρή
μησ οἱ ἐξόσοτ᾽ μ ::
εἰ μὴ νρασ καὶ σ τεφάνοισ χρησ τέον ::
Σ τοφάσμασ δὲ ἡμῖν καὶ μῶρα σφ χρῆσ ις, οὐ καὶ μᾶλλα.
ἐξὸ μὲν γὰρ φολίδωσασ. καὶ ῥαισθμίασ. μάμπαν ἡ
τριασμο τὸ μυλικοσ. οἱ δὲ τὰ μάμα τρομμύρου πα
ρατὸ δῆ προμ τὸ ἄλογ μομίσασα λιγνωλι τὸν σ πό
δασ λίβ φθ τοῦσ. καὶ ἡ σφῦ αὐτοῦ. οἱ δασδὲ, καὶ χρυ
σᾶ. καὶ λίθοι τιμίοι. τὸν σ πασμὸν τοῦ βυσσίνου
ἁρπαδονυμβύου σ καὶ πλοῦ. ἀμφὶ μὲν γωνὶ μιλδέως
τοῦ λόγου μβαλλουσα. δἰ γὰρ λίων ἁμαρ τωλοῦ; ὅπερ
λῆβ τὸ τὸ λαμπτοῦφθαι παρ᾽ αὐτὴι, τὸ μέρου. τοῦτ᾽ ἐστὶ
μιλεθ τοῦ δεσ πότ ου. ἀμφὶ β καὶ τοῖσ ἱμᾶσι τοῦ σώ
ματοσ. τοῖσ θριξὶ τοῖσ δασυσὶν. ἀπολθοῖτο τὸ πορφυ
τοῦ τοῦ μέρου. ἐσθ᾽ ὁσμὴ δουσα τοῖσ ἱμᾶσι μυρεψικὰ σ
δάλμυρα. διατοῦτο ἀφ᾽ ὧν ἁμαρτάνει αὐτὸ ἀπ᾽ ἁμαρτάνει.
γίνεται δὲ οὗτο. ἁμῦσ λουσθαι, τὸ διδασκαλίασ τὸ
ψυχικὸ. καὶ τοῦ τοῦ σώματοσ αὐτοῦ. μέροι γὰρ ἐσόδ᾽ ἡ
ἁμφόμεθα οἱ τοῦ δο; θεῖ δὲ λιὼ ἀμφὶ πορφυρᾶ δα
σμάτων, ἐσθ᾽ ταῦτα τὸ γλίσ μὸ ἐλεφάσ

ἐν ἀρχῇ μὲν οὖν ἐπὶ τὸ ἐκτὸς ἐκτείνεται ἡ ἐπιθυμία τῆς ἁμαρτίας. ἐπειδὰν δὲ ἐπὶ τὸ ἐντὸς ἔλθῃ καὶ ἐνοικήσῃ τῇ ψυχῇ, ἐνταῦθα ἐπὶ τὸ ἐντὸς ἐκτείνεται. ἐπὶ τὸ ἐκτὸς γὰρ ἐκτείνεται ἡ ἐπιθυμία τῆς ἁμαρτίας, ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ὄντες ἐπιθυμῶμεν τῶν ἐν τῷ κόσμῳ ἡδονῶν. ἐπὶ τὸ ἐντὸς δὲ ἐκτείνεται ἡ ἐπιθυμία τῆς ἁμαρτίας, ὅταν ἐν τῇ ψυχῇ ἐνοικήσασα ἐπιθυμίαν ἐμποιήσῃ τοῦ ἁμαρτάνειν. ἐπὶ τὸ ἐκτὸς δὲ ἐκτείνεται ἡ ἐπιθυμία τῆς ἁμαρτίας, ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ὄντες ἐπιθυμῶμεν τῶν ἐν τῷ κόσμῳ ἡδονῶν. ἐπὶ τὸ ἐντὸς δὲ ἐκτείνεται ἡ ἐπιθυμία τῆς ἁμαρτίας, ὅταν ἐν τῇ ψυχῇ ἐνοικήσασα ἐπιθυμίαν ἐμποιήσῃ τοῦ ἁμαρτάνειν.

ὁδκόυσαμ· ὀξὶλιθυμναὶρὸφ-θόμοσαὐτοῦμ. ἐωὶτὰὠοβράστατηὶὸ
γλῶ. λιὰὶφμιὶφορτιλεὸσ᾽ᾧμαιδολεὰ,οὶ ὠόδκοὶ τοὺλῶ,οὶ
μεμωρισμεμόὶ ἀ-ωοτρολόὶφσιμ· ὠροφλυτφαυτιὸ ἀοοδί
ασ-τοὺχρίσματοσ· ἀλουμεμαλαιόγπασ-ὠῶσ· οὶγουῶωοβρι
γοφτιὸαυτὸσ-τιὼ οὶ λεουμεμόὶμ ἀ-ωοτρολοὶλιὰὶ τὸἀφ
νδμιομιμιρύξαμτασ, ὠόδκο ἀμμιγροῶυταιμῶ· ὠοριὸῶμ
λιὰὶ δτὰὶ τοῦ ταμιοιδοῦ ὠροδοαὶιχφ τὸ ὠῳὰ· ὠροσ
ιωμιὸσαμεμφ τὸμ τὸ ὠσμ. οὐῦ ἄλιοαμ οὶ ὠόδκο αὐτοῦ·
τοῦὐτὰὶλμ. οὐῦ ὄφ θασαμ οὶ ὠόδκο αὐτοῦ οὶ ἀ-ωοτρολοὶδῆῶ
μιμιρυασόμεμοσ· ἐωὶ τὰὠοβράστα μὶ᾽ μεμ τὸὶὸ γλῶ·
δἀμιρυασδὲ μὶ᾽ μεὶ ἀμοὶ αὐτὶ· λιὰὶ λεμιμεμόμ τρίχεσ·
φιλοιοσμίασ δμιμίρυασομ ἀ-ωοαμφαγλῶ· λιὰὶ τὸὶὼ μεῶ
τοῦμιμιρήμαποσ δτὰὶ τοῦμεῦ θμίμ᾽ ὠοιμοῳαῖο
τὸὶὸ ὠαμαῶ δμίφμιοσ, δτὰὶ τὸὶὼ οὶ τμῦ τὸὶὼ μεῶ
λελυμεμόμιοι μεμοδοχίασ· ἀμφὶλιὰὶ ὠάντθοσ δμιφᾶὶ
μφδκῶω τὶμοῦ· μω αὶμιὰῶσ τὰὐτὶμιμοσοῦῶι τὸ ὅμαιομ.
ὅᾶὐτὸσ ὰτμ ὁμιῶ· ἀδ᾽ οὗ τὸ ὅμεσ τὸ ὁφ᾽ μῖμᾶσ· τὸδὲ
μιύρομ δεδολοαμεμόμ ὅμαιοῦ ὰτμ ὁ ἰούδασ ὁ ὠροδό
τὶὸσ· οἱὶ τὸὶὸ ὠόδασ ἀχρίσθμιῶ· τὶὸ δμιῶσόμαι
ἀμααῳροφλιὸ ἀ-ωοαμματόμεμοσ· μωρίζομαι γὰρ ὁιμδ
μεροί· δἀμιρυασδὲ ὅμεμομ οὶ ἀμαρ τωλοὶ μιαμομ δμοὶ
μεόπδσ· οὶ ἑαὐτοῦμ ὠδωὶ ασὶεόπδσ· οἱὸ ἀφ᾽ μῖμ
γὰὸ ἀμαρ τίασ· μιαὶ ἀμ τρίχεσ ἀμ λελυμεμόμ ἀμ· ὠομ
δουῦσαμ ἰλμμ· μῖ᾽ μιαπαμδμιφμεμόμ᾽ μ· δ᾽ μῖμ οὶ ὁρμῶσοι
οὶ ὠροφ᾽ μ᾽ τμεμοί· δτὰδᾳξφδὲ μῖμᾶὸσ αὐτὸὸσ ὅμεσ· ὁ τμ
δεδολοαμεμόμοσ ὁ ἰούδασ ὰτμ· οὐ ἀμ δμιαὶτμμιται

ριοκομ ὲ ἐπολίμοωαὐτ· ὲτοῦρὸμ᾽ φμ. τὸ. ἀεθμμιόσ᾽ ὲ ἀπολοῶντ ἀπὸ περοσσόπων·
ὸνίμομ. τῶν πὰδ᾽ αὐτ᾽ ὸῦ· οἱ ὲ. ἀ᾽ ἀκδμοδοξί᾽ αμ· ἄλλοι ἀ᾽ φ᾽ κρὰτ᾽ φ· ἑτροὶ ὲ ἀ᾽ θ᾽ κρίμᾶτῶν τ᾽ πὰδ᾽ ἐλ᾽ φρῦ᾽ ὺ·
πὰτ᾽ ἐεμ᾽ γμοὶ λοὶ τοῦ κῦ· τὰ τεάσδε ταῦτ πρὶ ἐχμοὶ· τὰς ἐντολ᾽ τ᾽ δόγμᾶτα· τ᾽ αὐτφλ᾽ τ᾽ ἐπὰσ Γε᾽ λ᾽ ὲ· ὲ πὸσ σκληρῳγ᾽
ἐνἀ᾽ ἀκοὐίασ· ὕβρῃσ· ἀ᾽
τιμίασ· φρεβλώσησ· θαγὰ
τασ· ἢ τὰὸμοια· ἀ᾽ ὲ ἀλῆτ᾽
λόγσ τῶν χ᾽ λδαίωμ᾽· φοὲ
φύλαξα ὁδὸν σκληρασ·
κ᾽ ἀθὸσ τὶσ ἐκρὰτ᾽ φασ· ἢ ἀπ᾽·
τὰσ ὲ πίδασ· ἀγνοῶσι· καὶ
ὰμὲμ ἀ᾽ πάθμα· πίᾶτ᾽ φτμγὸμ
κρίᾶ· ἢ ὲ ηαῶσι· τ᾽ θφλω
φαῦ᾽· πρᾶκτ᾽ κὸν
μ᾽ ὸῦρ᾽ σκὰτορθῶρ· φσφρ
νῆῶν πεσκόπ᾽· θωρητ᾽ κὸν ὲ·
φσηαῶσιν· τὰσ μ᾽ νίσιν φσ
ἀ᾽ ἀκρίᾶν ἀρ᾽ τὰσ ὲ κακί᾽ ᾶν
φρᾶτ᾽ τοὺ φωνίζομ᾽)· τὰσ ἀ᾽ ·
φσ τὸὺ πὲ᾽ ἀωομὰτ᾽ ωλόγ
φ᾽ ἀρτὸν μ᾽ σχομ· τὰσ ὲ θσ φ
λοῆκὰσ χάρ᾽ τ᾽· σ τὸν ἰκαὶ᾽
κὰτᾶξῖᾶ τ᾽· ὸπν᾽ ἰκ᾽ τ᾽ πεσ
φρμν᾽ ἰζ᾽ ἀ᾽ ἀ᾽ τ᾽ φαῦ᾽
πε ἀ᾽ ἀμφᾶσ ὲ ἐνθῶ᾽ γο
μόμ᾽· τὸν π᾽ ἀῶτ᾽ λόγομ᾽ ἀ
τ᾽ πν᾽ ὲ᾽ ἀν᾽ τῶμοσ δῶᾶ
ἀ᾽ ἀσκοπιῶ·· θ
λοῆν μ᾽ λλ᾽· μὶ᾽ τὺκ᾽ τ᾽
αὐτὸν ζ᾽ τᾶσ᾽ λόγσ· ἡμ᾽ ῶ᾽
ὕρμ᾽ ἀνίνοσ ἐῦρ᾽· ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ἀλ᾽
λουῖτᾶσ τῶν μ᾽ ᾶῦ᾽· ἀλλ᾽ ἀ
τὸν πὲ᾽ ἀῶτομ᾽ σοῖ ὸν τ᾽ ἀ᾽ φ᾽
σκόπ᾽· οἱ) τὺ πὲ᾽ ἀ᾽ ᾶῦ᾽ τ᾽·
ἀ᾽ πφρῖᾶσ τὲ᾽ ὲ ἀ᾽ ὸρῖσῖᾶσ· ἀ᾽
χθόῆτοσ τ᾽ ὲ ἐβφῖᾶσ καὶ
ὠωᾶχόσσ δμιῦῳρμᾶκῆσ τ᾽
ὲ προφοῆτ᾽ κῆσ καὶ κρῖτῆᾶ
τ᾽ ὸρτῶμ· ὅτ᾽ τὸὲν ὰῖσ μὲ
θόλογσ· ὅτ᾽ τῶν τ᾽ τὸν λόγομ
κὰὴ π᾽ σῆ ἐξ᾽ ρῖσκῶν· ἀῦ
δῶᾶτσ ἀῃρ· ὁ τῆ πρᾶξφ τ᾽ ηῶᾶ σ᾽ ὄῦζῦ· τὴν. χὸρ᾽ τ᾽ ὠιθυμῦ μᾶφᾳμφ ὲ τὸν θῦμὸν ἡμῶῖ· τὸ ὲ. τὸν γδν
πδοῖ ὲ πρὸσ θῦ᾽ κὸν μᾶ·· ὅτ᾽ λφηόκσ· φὼ ὲ ὸ π᾽ ρὲμ ὲ ὸμὲν· τὸ αὐτὸν τῆσ οὐσίασ σημᾳφ· ὅτ᾽ τὸ
πὸλ᾽ λφη· φὼ ἐρ᾽ τῶ πρὶ ὲ ὸ π᾽ ρὲμ ὲ μοὶ· τὸ δ᾽ χ᾽ ρῖφμ᾽ τῶν ὕπο φάδον· οἱ ὕμ ἐλθεῖ᾽ τ᾽ χ᾽ ρῖζομ᾽ τ᾽ τοῦ πρσ τὸμ
ὑὸν· φσὰμ ἐλ᾽ κρημμῳομ ἐμ᾽ π᾽ πτῳὸν· ἢ χὸρ᾽ σῶᾶῖ ἀλλομ λ᾽ ᾳομ᾽ τῖσ τοῦ πρσ τὸ μ᾽ ὑὸν· χ᾽ ρῖζομ᾽ τσ ἐ᾽ αὐτὸμ ἐξ᾽ αὐτ᾽ ὸῦ ἡμῶ
ζομ) λᾳφμμὶ ἐξ᾽ αὐτ᾽ ὸῦ π᾽ ᾳομμῆ ἀᾳ· ἐ᾽ μπ᾽ σᾶμ᾽ φσ τὸ τρφσ λᾳφμθεῖ᾽ ὲ᾽ τ᾽ ρφσ δ᾽ χὸ· ἢ ἐ᾽ ξ᾽ αὐτοῦ χ᾽ μμῆ ἀᾳ λᾳφμ᾽
τ᾽· χ᾽ ρῖζομ᾽ τ᾽. ἀῃφκὰζομ) λᾳφμμὶ ὠωᾶῖ ἀζομ᾽ ἡναῖ τοῦ πεῖ· ὲ π᾽ ρὶ ἡᾶᾳ· ὰ᾽ τὸ χ᾽ ρόγ᾽ τὸν τῶν μ᾽ χ᾽ ρόμογδᾶῶ·
δῶᾶτσ ἀῃρ· ὁ τῆ πρᾶξφ τ᾽ ηῶᾶ σ᾽ ὄῦζῦ· τὴν. χὸρ᾽ τ᾽ ὠιθυμῦ μᾶφᾳμφ ὲ τὸν θῦμὸν ἡμῶῖ· τὸ ὲ. τὸν γδν
πδοῖ ὲ πρὸσ θῦ᾽ κὸν μᾶ·· ὅτ᾽ λφηόκσ· φὼ ὲ ὸ π᾽ ρὲμ ὲ ὸμὲν· τὸ αὐτὸν τῆσ οὐσίασ σημᾳφ· ὅτ᾽ τὸ
πὸλ᾽ λφη· φὼ ἐρ᾽ τῶ πρὶ ὲ ὸ π᾽ ρὲμ ὲ μοὶ· τὸ δ᾽ χ᾽ ρῖφμ᾽ τῶν ὕπο φάδον· οἱ ὕμ ἐλθεῖ᾽ τ᾽ χ᾽ ρῖζομ᾽ τ᾽ τοῦ πρσ τὸμ
ὑὸν· φσὰμ ἐλ᾽ κρημμῳομ ἐμ᾽ π᾽ πτῳὸν· ἢ χὸρ᾽ σῶᾶῖ ἀλλομ λ᾽ ᾳομ᾽ τῖσ τοῦ πρσ τὸ μ᾽ ὑὸν· χ᾽ ρῖζομ᾽ τσ ἐ᾽ αὐτὸμ ἐξ᾽ αὐτ᾽ ὸῦ ἡμῶ
ζομ) λᾳφμμὶ ἐξ᾽ αὐτ᾽ ὸῦ π᾽ ᾳομμῆ ἀᾳ· ἐ᾽ μπ᾽ σᾶμ᾽ φσ τὸ τρφσ λᾳφμθεῖ᾽ ὲ᾽ τ᾽ ρφσ δ᾽ χὸ· ἢ ἐ᾽ ξ᾽ αὐτοῦ χ᾽ μμῆ ἀᾳ λᾳφμ᾽
τ᾽· χ᾽ ρῖζομ᾽ τ᾽. ἀῃφκὰζομ) λᾳφμμὶ ὠωᾶῖ ἀζομ᾽ ἡναῖ τοῦ πεῖ· ὲ π᾽ ρὶ ἡᾶᾳ· ὰ᾽ τὸ χ᾽ ρόγ᾽ τὸν τῶν μ᾽ χ᾽ ρόμογδᾶῶ·

[illegible]

κασι. κόσμου δὲ οἱ σπουδαῖοι χρυσοῖς καὶ λίθοις τιμίοις στέφονται καὶ
ποικίλοις χρώμενοι στεφάνοις· οἱ χρηστοί, τὸν χριστὸν ἐπὶ τῆς
κεφαλῆς συμβολικῶς ἐπιφερόμενοι, λελίθωνται, κεφα-
λὴν κοσμούμενοι καλῶς. λίθος γὰρ ὁ τίμιος ἢ μαργαρίτης
ἢ σμάραγδος, αὐτὸν αἰνίττεται τὸν λόγον. χρυσὸς δὲ αὐτὸς
πάλιν ὁ ἀδιάφθορος λόγος, ὁ τὸν ἰὸν τῆς φθορᾶς οὐκ ἐν-
δεχόμενος. χρυσὸν αὐτῷ γεννηθέντι, βασιλείας σύμβο-
λον, προσεκόμισαν οἱ μάγοι. μένει δὲ ἀθάνατος ὁ στέφα-
νος οὗτος, κατὰ [illegible] τοῦ καλοῦ. οὐ γὰρ μαραίνεται ὡς ἄνθος.

Οἶδα καὶ τὰ Ἀριστίππου τοῦ Κυρηναίου. ἁβροδίαιτος
ἦν ὁ Ἀρίστιππος. σοφιστικὸν οὗτος ἐρωτᾷ [illegible] τοιοῦτον
λόγον· ἵππος μύροις χριόμενος, εἰς ἵππου ἀρετήν, οὐ
βλάπτεται· οὐδὲ κύων μυριζόμενος εἰς κυνὸς ἀρετήν·
οὐδὲ ἄνθρωπος ἄρα, ἐπέραινεν, καὶ συνεπέραινεν. ἀλλ' ἵππος μὲν
καὶ κύων, οὐδεὶς λόγος τοῦ μύρου. οἷς δὲ ἡ αἴσθησις
λογικωτέρα, τούτοις ἡ ἀπόλαυσις ἔστι [illegible]·
κορασιώδεσιν ὀσμαῖς ἐπιφερομένοις. τούτων δὲ τῶν μύ-
ρων ἄπειροι διαφοραί· βρένθιον, καὶ μετάλλιον, καὶ βα-
σίλειον, πλαγγόνιον τε, καὶ ψάγδας αἰγυπτίας. σιμωνί-
δης δὲ ἐν τοῖς ἰάμβοις οὐκ αἰδεῖται λέγειν· κἀλειφόμην
μύροισι, καὶ θυμιάμασιν, καὶ βακκάρι· καὶ γάρ τις ἔμ-
πορος παρῆν. ἐπιτηδεύουσι δὲ καὶ τὸ ἀπὸ κρίνων μύ-
ρον, καὶ τὸ ἀπὸ τῆς κύπρου· καὶ ἡ νάρδος εὐδοκιμεῖ
παρ' αὐτοῖς· καὶ τὸ ἀπὸ τῶν ῥόδων ἄλειμμα· καὶ τὰ
ἄλλα οἷς ἔτι χρῶνται γυναῖκες, ὑγρά τε καὶ ξηρά· καὶ
τὰ ἐπίπαστα, καὶ ὑποθυμιώμενα μύρα. ἐπινο-

βρένθιον· ἀπὸ τοῦ ἄνθους [illegible]. μετάλλιον· ἀπὸ τοῦ μετάλλου [illegible]. πλαγγόνιον· ἀπὸ πλαγγόνος τοῦ ἐφευρηκότος.

εἶδος μύρου βαρβαρικοῦ

[illegible]

τοῖς χείλεσι· οὗτος δὲ καὶ ὁ ἁλόμαστος· θημάμαστι καὶ μύρσιον· ᾧ
τὰς ἀπὸ τῶν φρυγάνων ἀκανθίας· ὠφρυόβλεφα· Ἑωὰ δὲ
ὀνθημὰν χόρταν ἀπὸ μὲν θύμου λιδομλίι, ἀπὸ σὺν δθυμάν ὡμὲ
ὠφομφύλλι λινοτόβλι τοῖς μύροις χρῆσαι, φρύβλεα παῦθα
διαφλόμβυα τὸ χρῶδδο· αἰρούμβυοι· φοὶ γὰρ τὴν ὁδὸν
δῆσι· νύκαρα τλεαί· οὐδὲ θρασυτλεαί· νύλεων ὠμοτόλεως
καὶ τλὸ ἁλεόμαστον ἀφ' ἑαυτοῦ βύσσαι· νῆφ γὰρ δὲ
μέσσον φροσυνίλεον· καὶ τὸν μὲν ἄγλεφα μον ὑπὸ τὸ τρέ-
φουσαι· ὁ πολυνίλεα αὐτὸν ἀχθλεπῆ φαν γύνουσαι δὲ καὶ τὸν
κόμαν· ὠφρύ τοίνυν δῆ τοῖς αὐτοῖς ἑωὶ τὸ τῆδε ξαι αὐτόν.
ὁ πὸ τὸ βλεφαίνθαι βοβλεφ τὸν αρῶδδο· οἷν αἰρλεα τὰ πασπιτ
ἀπὸ σκορόμαλφλον τλιν χρῆσιν αὐτοῦ· ἀμφὸ ὠφρύ φαρ
μάλεα, καὶ κεφ θλίμματι, χρῆ σθον τοῖς μύροις· πρὸ σθὲ
ἑωὰ ῥαν τλιν ἀπὸ ναυδᾶ φαν δλίνα μιν· καὶ πρὸ τὸ νο λεα
τάρρυσο· καὶ πρὸ τᾶσ λια τα τυχῆ φο· δυσαρέστη σι μὲν
κατὰ λιὰ ὁ λεα μλεοβ φλυσι ὠφυ· μύροις ἑωὰ λφ βᾶ ξαι·
τὰ σχῆ φα· ὑγῆ σα μβρόσμῆ φον· ὁ δμὰ ὸ βλεφ φάμον
χρῆ σταὶ ὠφ φ· καὶ τὴ τοῦ μοδᾶ ρδια τοῦ μέ ωνο,
τὰ μὰ πασπιτ βρμαμόντα μ· τὶ ὁμυγόντα μ· μύρα μ ἀμάτρι
πο; ἀ φλέ ξαι σθ μβλεβ ἑωὶ τὴ δέ ξαι· ἀ σὸ δὲ ἀπὸ τὴν
λεφ φαλίο τοῖς ὠφ λυρα μβύοις· ὁ λελυ τὴ μα λιαι
ἐπο χά ρῆσθ, ἑωὶ τὰ μὲ λύρια τᾶ μ μυρᾶ μ γλύ φθαι·
λιδυρὶ δὲ, λίμμι· πρόσθετι τὸ χρῶδδο· λί· δυο ἀὲ λύ φθαι
ρι λυ δραπεδὲ λιὰ φάρμακον σθρέθ λομεν· δια φθρῆ
δε· ὁ λα ο τὸ μύρα μοι φῆ μ· τοῦ μύροις χρῆ σθαι· τὸ μὲν
γὰρ· θλυδρὸ ῶδδο· τὸ δὲ χρῆ σθαι τοῖς μύροις· καὶ μοι

τὴν καὶ δι᾽ φοτὴν· οἱ φά· μακροθυμί· πρὸς τ· ἐγκρά τ· προσ· ὁ τ· ἐχῆς· ἐὰν οὖν κτήνος ἀνάγκης
ἢ πρὶ φασσοσωμα τικῆς· οἷον ἀφροσύνας· ἢ πήνος τῶν τοιούτων ἄνθρω
λία τ προφέρει σωμα τικὰς ἀρετάς· σύγγνωμ ἔχομ ἐπὶ τούτων
πλείστ· ἐὰν δὲ μὴ ἀφέλωσιν αὐτὸ λόγον· οὐ τ᾽ φύσιν ὑπὸ ἀνάγκην·
πολλοὺς πόνους λύπας· πάθη καὶ ἀφροσύνην τὸν μὲν
οἱ ἀλόγοι πάντες· τοσοῦτ᾽ ἐπιθυμητικὸν ἐστὶ τὸ ἄλογον·

μονάδος ἐστίν· ὅτων μὲν ὑλικῶν μερῶν
μάτων τὸν μὲν ἀποχωρίσ·
ὁ δὲ ἁρμοστὴς προσάρχ· προσ
καθιερωμένων· ΚΗ
γοῦ φρεμένεστιν οἱ τοῖς· ὁ πρὸς
τικός· κτῆνος δὲ λόγου πε
χοῖς· τ᾽ ἠθικὰ κατορθώματα·
ᾗ ὁ σέλφεν ὁ ἀκόλ· δὲ·
κτηνοτρόφοι παιδεφθῆ· πο
λεμικὸ πρὸς ἀτ· ὁμοσίκοσ·
πρὸς ἀλόγων δὲ λόγον ἐπάγου
οἱ λοιδορικοὶ ἐπὶ τῶν ὀρνίθων δὲ
ρημάτων τοῦτο τοῦ μὲν πολεμικοῦ

Ϛ πέχρησατο τῇ πολλῇ· ὃ α
ἀνθρώπου μὲν ἄλλο τι τρε
οἷον εἰ μὴ ἄλλο τι ἀρ ἐβλ·
λεῖ· λγκ
τῆσ
αἰχμῶν· πίοις· τῷ πολεμικῷ πρόβα·
των· κτήνεσι δὲ ἡμέρας δυ
μενῶν· ὁ μὲν φαῦ
λος κεκινουμένης τοῦ σώμ
ρος διὰ τῶν αἰσθήσεων· ἐπὶ
τὰς ἰδίας ἡδονὰς ἐπιθυ
μίας ἐξακολουθῆ· ὁ δὲ σπου
δαῖος ταύτας φαντασίας
ὁρμὰς· ὁ δὲ ἐνάρε τος ἀπ
τάσσεται καὶ ἀφίσταται
τῶν μὴ φαντασιῶν ὁρμῶν·
ὁ μᾶλλον φιλοσοφῆ σελπ
πολῖ τὰς τοιαύτας τῆ ΚΗ
σεις· Τῶν δὲ φρονή σεων·
αἱ μὲ φιλοσωματικαὶ· αἱ δ·
τιμαὶ ὁ σωματικαὶ καὶ μὲ
φόβοι· οἱ νικῶσι· φρενῖτις·
λήθη· δυσκολία· ἐρωτο φ
ρομὲν τὰ μὴ πᾶσι φανερὰ
πρὸς μηδὲν ὄφελος· ὁ μὲν
γὰρ ἐνάρε τος ἀνάγκης
ἡμῶν μὴ δέων θῆναι ἀκί
νητος· ταῦτα τὰ μὲ ἀκί
νητα· ἡ φεῦ φάπτη· πάσ ἢ δο
χον αὐτῆ· ὁ πφθῆ σόμ
πεσόμενον αὐτό·

πολεμεῖσθαι ὑπὸ δαιμόνων. ὁ πρῶτος μέν, ἵνα πολεμούμενοι καὶ ἀντιπολεμοῦντες, εἰς διάκρισιν τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς κακίας ἔλθωμεν. δεύτερος· ἵνα πολέμῳ καὶ πόνῳ τὴν ἀρετὴν κτώμενοι, βεβαίαν αὐτὴν καὶ ἀμετάπτωτον ἕξωμεν. τρίτος· ἵνα προκόπτοντες ἐν τῇ ἀρετῇ, μὴ ὑψηλοφρονῶμεν, ἀλλὰ μάθωμεν ταπεινοφρονεῖν. τέταρτος· ἵνα πειραθέντες τῆς κακίας, τελείῳ μίσει αὐτὴν μισήσωμεν. πέμπτος καὶ ἐπὶ πᾶσιν· ἵνα ἀπαθεῖς γενόμενοι, μὴ ἐπιλαθώμεθα τῆς οἰκείας ἀσθενείας· μήτε τῆς βοηθείας τοῦ βοηθήσαντος δυνάμεως ::

ὥσπερ τοῦ πεινῶντος ὁ νοῦς ἄρτον φαντάζεται· καὶ τοῦ διψῶντος ὕδωρ, οὕτως καὶ τοῦ γαστριμάργου ποικιλίας ἐδεσμάτων· καὶ τοῦ φιληδόνου μορφὰς γυναικῶν· καὶ τοῦ κενοδόξου τὰς ἀνθρώπων τιμάς· καὶ τοῦ φιλαργύρου τὰ κέρδη· καὶ τοῦ μνησικάκου τὴν ἄμυναν τοῦ λυπήσαντος· καὶ τοῦ φθονεροῦ τὰς κακώσεις τοῦ φθονουμένου· καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων παθῶν ὁμοίως. ὁ γὰρ νοῦς ὀχλούμενος ὑπὸ τῶν παθῶν, λαμβάνει τὰ ἐμπαθῆ νοήματα· καὶ ἐγρηγορότος τοῦ σώματος καὶ καθεύδοντος ::

ὅταν ἡ ἐπιθυμία αὐξηθῇ, τὰς ποιεῖ ἡδονὰς τῶν ὑλῶν ἐν τοῖς ὕπνοις ὁ νοῦς φαντάζεσθαι. ὅταν δὲ ὁ θυμός, τὰ φοβερὰ ποιεῖ πράγματα βλέπειν. αὔξουσι μέντοι τὰ πάθη οἱ ἀκάθαρτοι δαίμονες, συνεργοῦντες τὴν ἡμῶν ἀμέλειαν λαμβάνοντες· ἐλαττοῦνται δὲ καὶ ἐκλείπουσιν ...

Τὸ μὲν ἐπιθυμητικὸν ταῖς ἡδοναῖς ἐρεθίζονται. ἐξ οὗ φιλήδονοι ... ἐν τῇ ψυχῇ ἐμπίπτουσιν. ὁ δὲ θυμὸς ... ταράσσομεν· δῆλον δὲ ... αὐτὸν ... ἰωμένων. τὸ μὲν ἄσκησις ἐπὶ τὰ νηστείας καὶ ἀγρυπνίας καὶ προσευχῆς. τὸ δὲ χρηστότης καὶ φιλανθρωπία καὶ ἀγάπη καὶ ἔλεος ::

Ἢ διὰ τῶν πραγμάτων οἱ δαίμονες πολεμοῦσιν ἡμῖν, ἢ διὰ τῶν ...

δι' αἰεὶ καθάπερ τὰς μελίττας τρεφομένους· τὸ δὲ πλεῖστον
στέφανον ἐξ ἀκηράτου λειμῶνος κοσμήσαντας οἴκοι περι-
φέρειν, οὐ σωφρονοῦσιν· οὐ γὰρ ἁρμόδιον ῥόδα μὲν καὶ λευκόϊν καὶ ἴοις·
καὶ κρίνοις. καὶ ἄλλοις τοῖς τοιούτοις ἄνθεσι, χαίρειν τοὺς κατάστε-
κομαστικὴν διαρμοζομένους τὴν χλόην. ἐν τύχῃ γὰρ
χαίρειν ἄλλος, ὁ στέφανος περιελκόμενος· καὶ δι' ὑγρότη-
τά τε· καὶ διὰ ψυχρότητα. ταύτῃ καὶ οἱ ἰατροὶ ψυχρὸν
ἡμᾶς φυσιολογοῦντες τὸν ἐγκέφαλον, μύροις χρίεσθαι ἀξι-
οῦσι τὰς κεφαλάς· καὶ μὴ κεκηρωμένους ἀφορᾶν
τὴν πυρώδη ἀναθυμίασιν, ἣ συχνὴ διὰ τοῦ σώματος ...
ἀναθάλπειν τὴν ψυχρότητα· πολλοῦ τοίνυν δεῖ τοῖς
ἄνθεσιν ἐπιτυγχάνοντας· μᾶλλον καὶ τὸ περιττὸν
ἀνθηλοὶ οἱ καταστεφόμενοι ἀπολαύουσιν. οὔτε γὰρ ἀπο-
λαύουσι τῆς ὀσμῆς οἱ ἀναδούμενοι τὸν στέφανον ὑπὲρ
τὰς ὀφρῦς· οὐδὲ μὴν τῆς καρδίας· οἱ ἀποκλαίοντες
ὑπὲρ τὰς ἀναπνοὰς τὰ ἄνθη· ἀναδιδοῦσι γὰρ ἄνω, καὶ
ἀναθυμιώμενα κατὰ φύσιν τῆς καρδίας, ὑπὲρ τὴν
κεφαλήν, ἔρημος τῆς ἀπολαύσεως ἡ ἀναπνοὴ κατα-
λείπεται. ἀφαρπαζομένης τῆς καρδίας· ὥσπερ οὖν τὸ
κάλλος, οὕτως καὶ τὸ ἄνθος, περιστελλόμενον· καὶ χρὴ
διὸ τοὺς ἀπολαύοντας τοῦ καλοῦ, δοξάζειν τὸν δημι-
ουργόν· ἢ χρήσασθαι αὐτοῖς ἐπιεικῶς. καὶ σώζειν πα-
ρέχεσθαι, μὴ ἀγνοίᾳ τιμωρουμένη· αὐτὴ καθ' ἡμᾶς· καὶ
διελέγχεται τὸ εὐφημότερον αὐτοῖς· ἄμφω γὰρ μαραίνεται
καὶ τὸ ἄνθος. καὶ τὸ κάλλος. ἀλλὰ καὶ τοὺς στεφάνους
τοὺς αὐτοῖς· τὸ μὲν εὐθύνειν· τὸ δὲ ἐξ εἰκόνων· ἐν δὲ

... πράγματος ἐμπαθὲς νόημα. τὸ τῶν πραγμάτων κεχωρισμένον ::
Ὅσον ἐστὶ χαλεπώτερον τὸ κατὰ διάνοιαν ἁμαρτάνειν τοῦ κατ' ἐνέργειαν, τοσοῦτόν ἐστι βαρύτερος ὁ διὰ τῶν νοημάτων πόλεμος τοῦ διὰ τῶν πραγμάτων :: Τὰ μὲν πράγματα ἔξωθεν τοῦ νοῦ ἐστι· τὰ δὲ τούτων νοήματα ἔσωθεν ἔγκειται. ἐπ' αὐτῷ οὖν ἐστι τοῖς τούτοις ἢ καλῶς ἢ κακῶς χρήσασθαι· τῇ γὰρ παραχρήσει τῶν νοημάτων, ἡ κακὴ χρῆσις τῶν πραγμάτων ἀκολουθεῖ :: Διὰ τῶν τριῶν τούτων λαμβάνει ὁ νοῦς τὰ ἐμπαθῆ νοήματα· διὰ τῆς αἰσθήσεως· διὰ τῆς κράσεως· διὰ τῆς μνήμης· καὶ διὰ μὲν τῆς αἰσθήσεως, ὅταν ... προβάλλων

αὐτὴ τῇ πρώτῃ πράξει πρᾶ... κινηθεῖσα αὐτὴ πρὸς ἐμπαθεῖς λογισμούς. διὰ τῆς κράσεως. ὅτι ἐξ ἀκολάστου διαίτης ἢ κινδύνων ... ἢ νοσήματος ἐστὶ μὲν ἀλλοιουμένη ἡ τοῦ σώματος κρᾶσις. κινηθεῖσα αὐτὴ πάλιν πρὸς ἐμπαθεῖς λογισμοὺς ἢ τῆς προνοίας. ἢ διὰ τῆς μνήμης, ὅτι τῶν πραγμάτων πρὸς ἀπρεπῆ ... ἀγνοούμενα ἡ μνήμη ἀναφέρει. καὶ κινηθεῖσα αὐτὴ ὁμοίως πρὸς ἐμπαθεῖς λογισμούς: τῶν γὰρ χρησίμων ...

ἡ μὲν δόξα τῶν πραγμάτων, τὰ μὲν ἐν τῇ ψυχῇ, τὰ δὲ ἐν τῷ σώματι, τὰ δὲ περὶ τὸ σῶμα εὑρίσκεται. οἷον ἐν μὲν τῇ ψυχῇ αἱ δυνάμεις αὐτῆς. ἐν δὲ τῷ σώματι ... τὰ ἀγαθὰ ... ὑγίεια καὶ ... μέχρι ... περὶ τὸ σῶμα δὲ χρήματα. χρήματα ... τάξεις. τοῦ χρησαμένοις ... ἡ τοῖς ... ἐν δὲ ... τοῖς φαύλοις ...

ἀλλὰ ζηλωτὴ ἀνὰ ... γυνὴ γὰρ ἀναιρεῖ ... Στέφανος ... ἡ ...

ὁ ... [illegible]

ὁ ... [illegible]

λόγοι. καὶ παρ' ... αὐτοῖς, κηρός ἐστιν οὗτ-
φή. τροφὴν δὲ καὶ μὴν ὅσον παραδέξασθαι προσήκειν, σώφρο-
νας τοὺς ὄντας παρθενομένους τῇ γραφῇ. ἀσφόδελον μὲν
γυναικὸς τὸν ἄνδρα ἀπολιπούσης. ἀνδρὸς δὲ τὸν γάμον.
νάρθηκα δὲ οὐ γάμου. τὰ τέλεια ἀμφοῖν. ἀλλὰ τὸν σάρκα
... ἀσφόδελος δὲ γέρον-
των. τέλειμα, τέλειμον. δόξα δὲ παισὶν οἱ πατέρα φή-
σιν. καὶ μὴν δέ, ὅπερ τῶν ὅλων καὶ τῆς ...
κλῆσις ἀσφόδελος ὁ λόγος. κατὰ ... αἱ ῥίζαι καὶ ...
ταμαι, ... καὶ τὰ ἀνθη, ἰδίας ... ποιότητας.
καὶ τὰς μὲν ... τὰς δὲ ἐστι ...
ὡς καὶ ... ὁμοίως ... ἐν τύχῃ. καὶ δὲ καρύα.
... καὶ τὸ ὄνομα
... νάρθηκος δὲ καρύδιον ἐστιν ἄνθος.
ἔλαχε δὲ αὐτὸ ἡ προσηγορία ναρκίου ... τοῖς
... ἀνθέων ῥόδων καὶ ... ἀποφοραὶ ...
... συνάγουσι, καὶ ... τὰς καρη-
καρίας. ... ἀλλοῦ
δὲ ... καὶ ...
... πάθει ... δὲ
αὐτῶν φύσις ... τὸν ἀσφόδελον ἀναθάλλειν
ταῖς ἀποφοραῖς ... τὰ
... καὶ τὸ ῥόδον ...
φασὶν ὅτι ... ἀφ' ... διὸ καὶ
... ἀλλ' οὐδὲ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις τῶν
Ἑλλήνων, ... τῶν ἀσφόδελον ... οὔτε γὰρ οἱ μὲν ...

τῶν ἐν τοῖς πράγμασι συμβεβηκότων, τὰ μὲν ἐστὶ ἐν τῇ ψυχῇ, τὰ δὲ ἐν τῷ σώματι, τὰ δὲ τῶν περὶ τὸ σῶμα πραγμάτων. ἐν τῇ ψυχῇ οἷον γνῶσις ἄγνοια, λήθη μνήμη, ἀρετὴ κακία, φθόνος ... λύπη χαρά, τάξις ἀταξία. ἐν τῷ σώματι οἷον ἡδονὴ καὶ πόνος, αἴσθησις ... ζωὴ καὶ θάνατος ... περὶ τὸ σῶμα οἷον ... πλοῦτος πενία, δόξα ἀδοξία ... τούτων τὰ μὲν καλά ... κυρίως ... ἀλλὰ ... τοῖς φαύλοις ... κακά.

τοῦ ἱεροῦ σώματος ἀθανατίζεσθαι· τὸ αὐτὸ τοῦτο γὰρ καὶ ἀφθαρσίαν καὶ ἀφθορίαν ἑωλ φασιν ὅτως· πρὸς δὲ
τὸν ἀπὸ γ τοῦ ἀλληλουϊάτα σημαίνειν, τὸ μὲν ἀλληλουϊάτα ἀθανασίαν
μεμνῆσθαι αὐτοὺς σημαίνειν τοῖς ἀγγέλοις τοῦ λῶ παύσῃ ὦ
δόξαν τοῖς αὐτοῖς· ὁμοῦ γὰρ τοῦ λῶ τὸ φῶς αὐτοῦ· λίμασι λιμίτ
τασθαι τοῖς αὐτοῖς; τὸν δὲ τὸν ὦ περὶ
ληφθέντος αὐτοῖς διὰ τοῦ δὲ λεγόμενον· λίον δὲ τὴν λύσιν
μὴ ἀμφιβάλλειν τὸν ὦ τὸ ἀθανασίαν τινὰ σοι· χαλεπὸν μὲν γὰρ διὰ
τὸν οὐσιαστικὸν ξύλου· ἀδύνατον δὲ διὰ τὸν προσηγ
γορίαν τοῦ ἀφθάρτου· λυμβάνουσι δὲ διὰ τὸν ἀλλαγήν·
οὐδὲ γὰρ ἀμαμμα τὸ προσιέναι τοῖς λόγοις ἐξαλγ· ὁ δὲ
ὦ βλέπει τὸ σαρκίον ἀφθαρσίαν οὗτος· καὶ τὸ ὦ δῆμα,
τὸν σκληρὸν τύπον ἀμαμύξαι· καὶ τὸ ἄγγελος· ξυράμυξαν·
μαραίνεσθαι γὰρ λέγεται· τὸν δὲ τοῖς μὲν ὦ δοκεῖν ἀλλὰ
τὸν· ἵνα δὲ ἀφθάρτους ἀποφαίνῃ· τὸν αὐτὸν λέγει
ναι ἑωλ δέχεσθαι, τὸν μὲν· καὶ δίκαιον· οὐ αὐτοῖς ὦ γὰρ ἑωλ λέγ
γαν ἑωλ δέχεσθαι, τὸν μὲν· τοῦτο αὐτοῖς, ὑπομένειν

πνεῦμα· ὁ δὲ τελειοῦται ἀνθρ· σωτῆρον δὲ τὸ πνεῦμα τὸ χεροῦβ· καὶ πνεῦμα τὸ βδελυκτὸν καὶ τοῦ σκεβρίου· καὶ τοῦ κουβουκλί
ου· ἐστὶν ἐξῆς· ὁ πνεῦμα τοῦ χεροῦβ· σημαίνει τὸ πάθος· καὶ τοῦ βδελυκτοῦ καὶ τοῦ σκεβρίου ἐστὶν ἐξῆς·
ἀσθενῆ· οὐδὲ γὰρ πρὸς αὐτὰ πάθος ὀργῆς· ἐπὶ πάντων δὲ λοιπὸν ὁμοίως ἔχει· ἐπὶ τε κυνοδοξίας· ἐπὶ γυναι
κὸς ἐστὶν λοιπ· οὐδὲ πάντες οἱ σωτῆρες τὸ ἐμπαθὲς λοιπὸν λοιποί· καὶ ἐμπαθὲς ὡς ἀπαθὲς ὁμόλο
γος· ἐκ τούτων οὖν δῶμεν
καὶ τὰ ἐμπαθῆ μοι
τὰ· ποῖα τὰ ἐμπαθῆ μοι
τὰ· ποῖα τὰ ἁπλᾶ·· ων

Τίνες μὲν φασὶ τῶν μορί
ων τοῦ σώματος καθαπτόμενοι
δαίμονες κατὰ τὰς ὑπηδ· ς
κινοῦσι τὸ πάθος τῆς πορνή·
ἢ τὸ πάθος κινοῦσι· ἀλλὰ
φρὰ τὸν μόρφωσιν τῆς γυ
ναικὸς ἢ τὴν μνήμην· ἐπὶ τὸν νυμ
φίον· ἢ τῶν μερίων τοῦ σώματος καθ
πτόμενοι· τὴν πορνείαν κινοῦσι· ς
ὅτως ἢ μόνον ἀφάπτασίαι· ἐ
τροι δὲ πολλοί· ὅπερ τὸ πάθος
τρεπικρατοῦν

ὡς ὅτως ἀπαιτεῖ πρὸς λοι
ποὺς ἢ τύχη· ἀναφρόδιτον γὰρ
μορφὰς ἢ τὴν μνήμην· καὶ ἐπὶ
τῶν ἄλλων ὡς ἐμπαθῆ φαντα
ὁμοίως· οἱ μὲν· ὅτως· οἱ δὲ·
οὕτως οὐ μεταμφιφασί· πλ
βουλόμενοι τὰ φρονίμων πρό
πων· ἰσχύοντα πάθος τὸ οἰομέ
νη εἶναι ἢ δαίμων· πορ
νεστὴν τύχην φάπτεσθαι·
ὅτως ἢ τὰ φρονοῦντα τὸ σώμ· ὅτ
κατὰ τὸν ὑπηγ·· τὰ μ·
τῶν τοιούτων ἐντολ· καὶ σωμ
πικῶς καὶ πρικῶς φυ λάπ"
ἀνάγκη· τὰ δ· πρικῶς μόνον·
οἷ· τὸ δυνατὸν χάρις· ὁ πορ
νεύσας· ὁ μοιχεύσας· ὁ πορ
νεύσας· οὐκ ἐπιθυμήσεις· κατὰ δύνα
σον· ἐκ τοῦ σώματος καὶ πρικῶς καὶ πρικῶς
χρὴ φυλάττειν· ς πρικῶς δ· τρίτος· τὸ δὲ περὶ τιμᾶσθαι καὶ φυλάττειν τὸ σεβάσμιον· ς αἰδεῖσθαι τὸν ὁμόγ· ς εὐδεῖ
ζῶμα ἐπὶ πᾶσι δωμ· καὶ τὰ ὅμοια· πρικῶς μόνον·· Τρίτος δὲ ἐστὶν ἡ θικὸς καὶ κατασκοπευτικώτερος ἐν τῷ
μορφῇ· ς πρῶτον· τὸ μὲν ἐπιθυμεῖν ἐστὶ τῆς τύχης τὸν ἐμπαθῆ λοιπόν·
τρίτον· τὰς μορφὰς τῶν γυναικῶν τῶν λύσασθαι αὐτῶν· ἀπαθῆς θεωρεῖν δεῖ ἀνθρ·· ὁ δὲ πρ
τάξαι πᾶσι τοῖς νοῦν ἔχουσιν αὐτό· καὶ μηδὲν τοσοῦτον κτῆμα τοῦ σώματος πλήν· ἐστὶν δὲ καὶ τὸ σχεδιάσαι πρὸς
γυναῖκας ὡς ἐπὶ τὴν αὐτοῦ ἐνέπεσεν οἰκονομίαν··

[illegible] ἀλλ' ἢ πορνεία· οὐ τῆς χρείας· ἀλλ' ἢ ἐλάφου· οὐδὲ ἡδονῆς, ἀλλ' ἢ κενοδοξίας. [illegible] τοῦτο, οὐδὲ ἐν τοῖς χρήσιμοις [illegible]
[illegible] συμβαίνει ἐκ τῆς τούτων ἀμελείας περὶ τὴν φύσιν [illegible]:· ὁ εὐδαίμων ὁ κακὸς [illegible]
[illegible] θυμὸν ἄλογον· ἐπιθυμίαν· φαντασίαν [illegible] [illegible] φησὶν ὁ μακάριος [illegible]
[illegible] τῶν ἔξω [illegible] ἐν τοῖς λόγος [illegible]

οὐκ ἐφ' ἅπασι κόρος τῆς τρυφῆς γυμνωθῆναι ἤδη καί, ἄρατε, σωφρονι-
ζόντων ἀποχρῆ τῆς ὀδμῆς ἀπολαύειν αὐτοῖς τοῖς ἀνθέων
μὴ καταστέφεσθαι δέ. πεποίηκε γὰρ τὸν ἄνθρωπον ὁ πατὴρ καὶ
τὴν ἰδίαν αὐτοῦ σάρκα· τούτοις παραμένουσι λέγω γοῦν·
γέγραπται· ὕδωρ καὶ πῦρ καὶ σίδηρος καὶ γάλα· σεμίδα-
λιν πυροῦ καὶ μέλι· αἷμα σταφυλῆς καὶ ἔλαιον καὶ ἱμά-
τιον· ταῦτα πάντα, τοῖς εὐσεβέσιν εἰς ἀγαθά:·

Πῶς τῷ ὕπνῳ προσενεκτέον.

Ὅπως δὲ ἐνταῦθα ἐπὶ τὸν ὕπνον ἴωμεν, τῶν σωφροσύνης
μεμνημένοι παραγγελμάτων, τοῦτο ἤδη λεκτέον. μετὰ
γὰρ τὴν ἑστίασιν, εὐλογήσαντες τὸν θεὸν ἐπὶ τῇ μεταδό-
σει τῶν ἀπολαύσεων καὶ τῇ διεκδρομῇ τῆς ἡμέρας,
ἐπὶ τὸν ὕπνον παρακλητέον τὸν λόγον. τὴν πολυτέ-
λειαν τῶν ὑποστρωννυμένων· τὰς χρυσοπάστους τά-
πιδας· καὶ χρυσοποικίλτους λιθοκολλήτους· ξυστί-
δας τε ἀλουργάς· καὶ τὰς γαυνάκας τὰς πολυτί-
μήτους· τάς τε ποικίλας καὶ ῥήγεα τὰ πορφυρᾶ·
χλαίνας τε ἐφύπερθεν οὔλας· καὶ τὰς εὐνὰς μαλα-
κωτέρας ὕπνου, παραιτητέον· πρὸς γὰρ
τῷ καὶ τὸ γένος τῆς ἡδυπαθείας, ἐπὶ κλαινίσκοις ἐν
τοῖς χνοώδεσι τῶν πτίλων ἐκρινομένοις· καταδύεται ὥσπερ ἐς
χάσμα· καταπυρούντων τῶν σωμάτων διὰ τὴν μαλακί-
αν τῶν στρωμάτων. οὐ γὰρ συμφέρει ἐπιφερομένοις τοῖς
ἀναζομένοις ἐν αὐτοῖς, διὰ τὴν παρεκτροπὴν τοῦ σώμα-
τος ὀχθώδη τῆς κλίνης ἐσπαραγμένας ἐπὶ τὴν ἐπιφάνειαν
[illegible] [illegible] [illegible] συγκαίεσθαι [illegible]

[illegible] οὐδὲ οἱ δαίμονες φιλοσάρκοι. ἀλλὰ τὴν χρῆσιν τῶν φύσει καλῶν διώκουσι κακοὶ γενόμενοι:· αἰτία τῶν παθῶν ἀκολασία [illegible] [illegible] ἀκολασίας [illegible]:· [illegible] φιλοδοξία [illegible] φιλαργυρία [illegible] κενοδοξία, [illegible] πρὸς τὸν [illegible] [illegible] τούτων [illegible] ἀμφοτέρων [illegible] αἰτία:· [illegible] αἰτία [illegible] πρὸς τὸ σῶμα [illegible] φιλία [illegible] σῶμα [illegible] ἐκράτησε [illegible] πάντα τὰ πάθη:· [illegible] φησὶν ὁ ἀπόστολος τὴν ἑαυτοῦ σάρκα [illegible] [illegible] δουλαγωγεῖ [illegible] [illegible] τούτων μόνον τῶν πρὸς τὴν [illegible]

εἶδος παχέος ὑφάσματος ὅπερ [illegible] [illegible] ὀνομάζουσιν. [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] πλὴν ἐν χρήσει μόνοις:· [illegible] πάντως [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ἀρετὰ [illegible]

[illegible] ἢ τὴν σάρκα, [illegible]:· [illegible] ἀρέσκει· φησὶ καὶ σοφὸς Σολομῶν· καὶ θεῷ [illegible]
καὶ προσέχειν τῇ σαρκί. [illegible] ἀκολασία [illegible] τούτων αὔξησιν [illegible] διὰ τοῦτο οἱ ἐν σαρκὶ ὄντες θεῷ ἀρέσαι οὐ δύνανται
[illegible] τὴν σάρκα [illegible] τοῖς πάθεσιν αὐτῆς καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις:· [illegible] [illegible] πρὸς [illegible]
[illegible] [illegible] αὐτῷ [illegible] πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων· [illegible] πρὸς τὴν σάρκα δουλοῦται
[illegible] πρόνοιαν αὐτῆς [illegible] ἐπιθυμίας ποιοῦνται:· [illegible] [illegible] ἐπιμελοῦνται [illegible]
[illegible] αὐτὴ ἀπὸ τούτων [illegible] [illegible] [illegible] κοπιάσουσι [illegible] [illegible] [illegible]

δωδεκάς ἐγνωσκόσι τὸν ἑαυτοῦ χρόνον τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ χρόνον τὸ ἀϊδίου καὶ ἀπεράντου ἀγαθοῦ. οὕτως ἐπὶ θεοῦ τὸ ἀϊδίου καὶ ἀπεράντου ἀγαθοῦ. ἡ τοῦ θεοῦ σοφία αὐτοῦ. ἀϊδίως τὰ πάντα ἐποίησεν. ὑπὲρ αὐτοῦ χρόνον τὸ ἀϊδίου καὶ ἀπεράντου ἀγαθοῦ. ἀλλὰ τὰ ὡρισμένα τοῖς ἑαυτοῦ θεωρήμασιν.

ἐν τοῖς χρόνοις θεωροῦσι τὴν τοῦ θεοῦ σοφίας. ἡ τις ἐστὶ τελείως ὑπερκόσμιος ἐν τῷ κόσμῳ ἐμφαινομένη.

ἐν τοῖς χρόνοις θεωροῦσι τὴν τοῦ θεοῦ σοφίας. ἡ τις ἐστὶ τελείως ὑπερκόσμιος ἐν τῷ κόσμῳ ἐμφαινομένη.

ἐν τοῖς χρόνοις θεωροῦσι τὴν τοῦ θεοῦ σοφίας. ἡ τις ἐστὶ τελείως ὑπερκόσμιος ἐν τῷ κόσμῳ ἐμφαινομένη.

ἐν τοῖς χρόνοις θεωροῦσι τὴν τοῦ θεοῦ σοφίας. ἡ τις ἐστὶ τελείως ὑπερκόσμιος ἐν τῷ κόσμῳ ἐμφαινομένη.

ἐν τοῖς χρόνοις θεωροῦσι τὴν τοῦ θεοῦ σοφίας. ἡ τις ἐστὶ τελείως ὑπερκόσμιος ἐν τῷ κόσμῳ ἐμφαινομένη.

[illegible] ... μόνον ... [illegible]

[illegible] ... κυρίως ὄντος ὑπάρχειν

[illegible] ... καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἔστιν ἀρχή ... τῷ παντοκράτορι

καθεύδουσιν· καὶ οἱ μεθύοντες, νυκτὸς μεθύσκονται· τούτων
ἐντὸς τῆς ἀγνοίας σκότους· ἡμεῖς δέ, ἡμέρας ὄντες νήφωμεν·
πάντες γὰρ ὑμεῖς υἱοὶ φωτός ἐστε· καὶ υἱοὶ ἡμέρας· οὐκ ἐσμὲν
νυκτός, οὐδὲ σκότους. ἀλλ' ὅσα δεῖ ἡμῖν τοῦ ζῆν τοῦ
ἀκινδύνου, καὶ τοῦ φρονεῖν ἀγρυπνίας μάλιστα καὶ δεομένων,
ἐγρήγορε χρόνον μακρὸν πλεῖστον· τὸ μὲν πρὸς ἀνάγκην αὐτοῦ
μόνον φυλάττων ἐνταῦθα χρήσιμον. ἔστι δέ· οὐ πολὺ καὶ
[illegible] ... μέχρι δὲ ἀσκήσεως, ... ἀγρυπνεῖν
[illegible] ... τροφαῖς. ἐπι-
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ... καταφορά·
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ... καὶ
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] ... ταῖς τροφαῖς, οἱ ... καὶ τὸ [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] ... πρώτης μόνης ... τὰ φυτά ... ὕδατι ... τὰ ἄλογα ζῶα ... τρίτη ... ἄφθαρτα καὶ ἀθάνατα ... [illegible]

[illegible]

πάθος δὲ ἁμαρτία ... ἁμαρτίας ἐστὶν καθαρότητα, ἢ κατ' ἐνέργειαν ἁμαρτία:

γοσαμένων φαντασιῶν μυρίων· τῆς δὲ παροιμίας ἔμπαλιν μαχα-
μένης· αἱ τέχναι δὲ καὶ περὶ τὴν τροφὴν τὸ λογικόν· ὅσα μὲν
σπουδαζούσαις θλίβουσαι· ἕτερος γὰρ δὴ πολλοῖς· οὔτε τοῖς
σώμασιν, οὔτε ταῖς ψυχαῖς ἐκ μακροῦ φθείρασαν ἐλευθέραν·
οὐδ' αὐταῖς ταῖς περὶ τὴν ἀλήθειαν πράξεσι πάντα
ἁρμόττουσιν· ἃ καὶ κατὰ φύσιν ἐστίν. λέγω δὲ τὸ δί-
καιος· παρὰ ἀνθρώποις μακαρίων τῆς παλιγγενεσίου
οἰκονομίας τὴν ἐξήγησιν, οὐκ ἂν εἶπε τὴν ἀθέσμον
ἐκείνην πρὸς ἣν χθὲς μίξιν μικροῦ καταμεθυσθεὶς
πρὸς τὰς θυγατέρας· καὶ τῶν ἐκεῖ παρθένος· καὶ ὅσου
γυναικεία τῆς πόλεως ἐστὶ πόρνων περὶ κόσμων
καταφορᾶς, μικρὸν ἀνατέρου καὶ μικρὸς ὁ δὲ ἔργα· οὐ γὰρ
χρὴ παρ' ἀγγέλου ἀκούειν, τοὺς ἐμοὶ κομίζοντας τοὺς λό-
γους τοὺς ἀγχινόους· ἐν ἀρχαίου δὲ μυκτηρισμάσι.

Ὁ πόσα καὶ ἡμέραι φέρουσιν· καὶ τοῖς μὲν φιλολό-
γοις τέρπον· τοῖς δὲ τῆς αὐτοῦ τέχνης ἀπαρτιζόμενον·
γυναιξὶ δὲ ταλασίας ἐφάπτεσθαι· παισὶ δὲ ὡς ἔπος
εἰπεῖν, διαμαλακισμένοις τοῖς πρὸ τῶν πόνων ἐρεθισμ.
προσαγαγεῖν ἐθίζουσιν, ὥσπερ φόβον χρόνου τοῦ τῆς
διὰ τῶν ἀρχηγορσίων μεταλαμβάνειν. ὁ γὰρ ἄπορος ὥσ-
περ τέχνης· τὸν κοινὸν κοινὸν τούτου Σιων διαιρεῖ
ταῖς χρόνου· πολλοῦ γὰρ δὴ μεθ' ἡμέραν ἐστὶ τῷ ἔργῳ κα-
τὰ δῆμ. τοῖς καὶ τῆς νυκτὸς τὸ πλῆθος, ὅσα ἂν κρί-
νοιμεν ἀπονεμομένους· ἀλλὰ δὲ καὶ μεταμόσχοις· καὶ διε-
τάσσω· καὶ χάσματα δυσφορία τῆς φορμάσμασι·
γεῖδε, καὶ τοῦτο ἐστὶ πᾶσιν ἐγγύς· ὅσου τῆς τὸ

ΟΙΟΝ ΕΙ ΤΟΝ ΛΩΤ ... ΑΣΕΛΓΕΙΑΝ ... [illegible]

[illegible]

τοῦ ὑποδοχέων· ᾗ δὲ λείαι πᾶσαι, ὁμοίᾳ τοιαύτῃ καὶ γλοιαρᾷ·
οὐδὲ μείων ὠκραασπαρ λόμ· οὐδὲ λιαθυμριαλόμ τὸ αὐσρ
μαι, ἀρχὴν γὰρ ἀδόασσ οὐσίαν ὡς ἀσαρμωλήμων ἄχουσαν,
τὸν φύλασσ τοὺς ὁμολογουμένους· τοὺς δὲ λιαπαφυσιγλογιμένους·
ἀλόγως ᾗ φοῦσ παραφύσιγλεαταιχνῇ μ πόρους, ἀνθρωπίνῃ μ
δὲ ὁρᾶτ δ γοιὼ, ὁ παῖ σοφοσμασόλις, ὁ ὡσασ ὡσ τὸ (ψιλογ
λάσ· τὸν ἀλιαρ ὡσ γ ἀ ὡσ λιερούξαι ὡσ ραῖ· οὐ λεδδόαι μ ἀρ ὁ μ
τὸ γ μ ἀρ ὁ ὐδ ξὸν ἄ αι μ αρ· ὁ υ ὡσ ὁ ὐ ξ α ι μ τὸν ὡσ ι ὁ τὸ ν ὡσ
ὠσ ὁ ᾳ μ ᾶ μ α μ α ᾶ ᾳ ν τὸ ᾳ ὐ ὁ ν· ὐ δ ὲ μ ὲ ι ὡ ν τὸν ἰ ὁ σ ι ὁ σ ὰ σ θ ᾳ
γ ᾶ σ ὰ ὡσ γ ὰ σ σ ὰ σ θ ᾳ ι· λ ε ὰ τ ᾶ λ ι ὁ ρ ᾶ σ σ γ ὰ ρ τ ὸ ι ὡ ρ ὶ τ ᾶ σ μ ὲ
ξ ᾶ σ· τ ὼ ζ ᾳ ὶ α τ ᾶ ὶ π ᾶ ὐ ᾳ ὁ μ ὼ σ ᾳ ι· λ ε ὰ τ ὸ μ μ ὲ ν γ ᾳ ὰ ᾳ ὐ τ ὸ ᾳ ι
ᾠ λ ὼ μ ὲ ν ὁ μ ὁ λ ὸ γ ὼ σ ὁ ν ὁ ᾳ ι· τ ὸ ν ὰ ᾳ ὐ τ ὸ ν· ὐ δ ὲ μ ὲ ι ὡ ν τ ὸ ν ἰ ὁ σ ι ὰ σ θ ᾳ ι
γ ᾶ σ ὰ ὡσ γ ὰ σ σ ὰ σ θ ᾳ ι· λ ε ὰ τ ᾶ λ ι ὁ ρ ᾶ σ σ γ ὰ ρ τ ὸ ι ὡ ρ ὶ τ ᾶ σ μ ὲ
ξ ᾶ σ· τ ὼ ζ ᾳ ὶ α τ ᾶ ὶ π ᾶ ὐ ᾳ ὁ μ ὼ σ ᾳ ι· λ ε ὰ τ ὸ μ μ ὲ ν γ ᾳ ὰ ᾳ ὐ τ ὸ ᾳ ι
ὐ σ ι λ ᾳ μ β ᾶ ν ὸ μ ὲ ν ὁ ὐ δ ὲ ὶ ς· τ ὸ ν δ ὲ ἀ ὡ ᾳ ὐ τ ὸ ν ὡ σ τ ὲ ὡ σ ᾳ σ ὰ μ ὸ ν ὁ μ ὁ λ ὸ γ ὼ σ ὁ ν ὁ ᾳ ι
μ ὲ ν ὰ ι ρ τ ὸ ν ὁ μ ὁ λ ὸ γ ὼ σ ὁ ν ὁ ᾳ ι· τ ὸ ν δ ὲ ὰ ὡ ᾳ ὐ τ ὸ ν ὡ σ τ ὲ ὡ σ ᾳ σ ὰ μ ὸ ν ὁ μ ὁ λ ὸ γ ὼ σ ὁ ν ὁ ᾳ ι
μ ὲ ν ὰ ι ρ τ ὸ ν ὁ μ ὁ λ ὸ γ ὼ σ ὁ ν ὁ ᾳ ι· τ ὸ ν δ ὲ ὰ ὡ ᾳ ὐ τ ὸ ν ὡ σ τ ὲ ὡ σ ᾳ σ ὰ μ ὸ ν ὁ μ ὁ λ ὸ γ ὼ σ ὁ ν ὁ ᾳ ι
μ ὲ ν ὰ ι ρ τ ὸ ν ὁ μ ὁ λ ὸ γ ὼ σ ὁ ν ὁ ᾳ ι· τ ὸ ν δ ὲ ὰ ὡ ᾳ ὐ τ ὸ ν ὡ σ τ ὲ ὡ σ ᾳ σ ὰ μ ὸ ν ὁ μ ὁ λ ὸ γ ὼ σ ὁ ν ὁ ᾳ ι

τὸ μὲν μὴ δέχεσθαι τοιοῦτο ζῷον, διὰ τὸ
προλεχθὲν ἀπορεῖσθαι, ὁμολογούμενόν ἐστι τῷ παρ-
αδόξως μὲν ἐνίστασθαι, ἐμφιλοσόφως δὲ· οὐμβιοι
τὸν δὲ τὸν δὲ ζητοῦντα, τὸν (ψιλογλεόσ ἐρωτῶντα
(γλεαταπιθυμεῖ· οὐ γὰρ ἄπορον τὸ μὴ σοφὴν φύσιν ἔχειν
μὴ ἀνορεῖν· τὸ δὲ ἀπορεῖν ἐμφιλοσόφου ἐστίν, οὐδὲ
μὴ ἀνορεῖν φαῦλον· τὸν γὰρ ἄνουν οὐ φύσει·
παραχαράττηται δὲ οὐμβαίνει μᾶλλον ἢ φύσει·
ἀλλὰ τὸ μὲν μὴ δέχεσθαι τοιοῦτο ζῷον διὰ τὸ
προλεχθὲν ἀπορεῖσθαι ὁμολογούμενόν ἐστι τῷ παρ-
αδόξως μὲν ἐνίστασθαι, ἐμφιλοσόφως δὲ· οὐμβιοι
τὸν δὲ τὸν δὲ ζητοῦντα, τὸν (ψιλογλεόσ ἐρωτῶντα
(γλεαταπιθυμεῖ· οὐ γὰρ ἄπορον τὸ μὴ σοφὴν φύσιν ἔχειν
μὴ ἀνορεῖν· τὸ δὲ ἀπορεῖν ἐμφιλοσόφου ἐστίν, οὐδὲ
μὴ ἀνορεῖν φαῦλον· τὸν γὰρ ἄνουν οὐ φύσει·
παραχαράττηται δὲ οὐμβαίνει μᾶλλον ἢ φύσει·

τὸ βλέπ τὸν μὲν ἀετὸν καὶ ἀλκαῖος ἀμαρτάνει, τοῖς δ' κόσμοις πολλοῖς, ἀγνοῶ σὺ τὸ σῶμα· καθ' ἡμᾶς δὲ
μάρτυρ ἀλ ἀμάρτανε· ὅτ' ὁ τὸν μὲν βλέπ καὶ ἀλκαῖος ἀμαρτία σχολάζοντα ἡμεῖς δὲ ἀλκαῖος, ἀγνοῶ ἡ τὸ σῶμα·
μὴ πολὺ χρόνῳ ἐκ τούτοις αὐτοῖς περιπεσῇ· ὅπ τὸ σῶμα ἔχ ἡ κόσμος τὰ πράγματ· ὑ τῶν καὶ ὅμοιος ἐκ
κόσμος τὸν ὀνομάζετ· καὶ ὡς ὅπ τὸ σῶμα παρυφίστημι ἀ τοῦ σώματος τῆς γυναικός· ὑ τῶν καὶ ὅμοιος παρυφίστημι ἀ τοῦ
ὀνόματος τῆς γυναικός· ἀλ ἀ τὸ φαντασία τοῦ ἰδίου σώματ· ἡ τ ἡ μορφὴ τοῦ ἰδίου σώματος βλέπ μόνῃ μ ἡ τῆς
μορφῆς τῆς γυναικός καὶ καταλλήλοι· ὡσαύτως καὶ τὴν μορφὴν τοῦ λυπηθέντος ἀμύνεσθαι ἢ ἀνάγκη ἀλλ' οἱ

[illegible]

ταῖς ὥραις λήγει· καὶ τὸ χρῶμα καὶ τὴν φαιδρότητα· ὁ ἴον ὁ κρόκος ἀνθο-
ξανθὸς μὲν, θέρμεραρος· ὠχρὰ ἡ κισσὸς δὲ ἐξ ἰδίου γνώμης
μος· ὡσαύτως δὲ καὶ ἡ ἀκακία· καὶ τὸ χρῶμα καὶ τὴν ὀσ-
μήν, συμμεταβάλλει ταῖς τροπαῖς· ἀλλ' οὐ τὴν φύσιν
αὐτὴν ἀμείβουσιν· ὡς θῆλυ γίνεσθαι ἐκ τοῦ ἄρρενος,
κατὰ μίξιν ἀλλοιωματισμόν· ἀλλ' ἡ μὲν τῶν προειρημένων φύσις,
Νάρκισσος δὲ ἡ τοσ δὲ κεῖνο ἐξ ἀνθέων καὶ φύλλων ἀπορροῶν· ὁ
λευκοειδὴς ἀθρόον διαφυὴ κατὰ τὴν χειμερινὴν ὥραν,
κατὰ περὰ ἀνθὸς μαραινόμενος τῆς χρόας· ἡ φαιὴ δέ,
καὶ αὐτή, τὸ μόνιμον τρόπον τοῖς κρύεσι πέπονθεν,
μαραίνεται· τυλιμουμένη κἂν γὰρ τῆς ἐπιφανείας, ἐκ
τοῦ περιέχοντος ἀεὶ περὶ τὸν ἀέρα, ὠθιζόμενος τε
καὶ τυλιμούμενος ἀρτηρίαις· προσαναθλίβουσι τὸ πνεῦμα
συγχωρουμένου δέ, ἀπαιτοῦντο τῇ ἐνὶ γινομένου ἀποδίδωσι
τὸν ἦχον· αἰσθητὸν ζωοποιούμενον τῷ περιέχοντι
καὶ τῷ ἀέρι συνεχομένου, ἐκκαθαίρεται μὲν τῆς σύγ-
χωρίας τὸ σῶμα· θερμαινόμενον διὰ ῥιγώρου, τῶν τε
μὲν μεστῶν ἀρτηριῶν· οὐ μὴν ὑπερέχει τὸ μέλος
τὸ μὲν μαραινόμενον· ἀνθεῖ δὲ ἤδη μηλινόν· καὶ χέεται
πλατύτερον τὸ φύλλον αὐτόν· καὶ ἤδη γίνεται τῆς
φαιῆς τῶν ὀρνέων γαρ. ἤδη δὲ οὐ κοινοῦ δηλοῦν
νῦν μεταβάλλειν τὴν φύσιν πεφυκότα ποτε· οὐδὲ γάρ
αἰδοῖα ἔχει τὸ αὐτὸ ζῷον, ἅμα ἀμφοτέρων ἄρρενος καὶ θήλεος·
κατὰ τοὺς μυθολογοῦντας τὸν ἑρμαφρόδιτον
τερατολογοῦντες· καὶ τρίτην ταύτην μετὰ θηλεί-
ας καὶ ἄρρενος, ἀνδρόγυνον καινοτομοῦντες φύσιν.

[illegible]

ἄγαν τὸ χωρίον ἐστὶ τῇ φράσει ἐξηνθισμένον

ὅταν κακοί· οὕτως ἔχουσι πάντες οἱ ἐξ αὐτοῦ :· ἐκ προοιμίων φησὶ συμμετρία ἐπὶ παντὸς τοῦ ἐξ αὐτοῦ γινομένου· οὕτως καὶ ὁ μὲν φιλοσοφικῶς τοῖς ἑαυτοῦ πρὸς κάλλος λόγοις· ὡς ὁ πέρ τοῖς κρίνων ἐμπαθέστεροις, κἂν πάντη κατασκευῶν ὦσιν οἱ παῖδες καὶ καλλίστατοι πάντων φαινόμενοι ἐπιεικέστατοι καὶ ἀμορφώτατοι· οὕτως καὶ οἱ ἄφρονες οἱ αὐτοῦ λόγοι, κἂν πάντων ὦσι μοχθηρότεροι πάντων φαινόμενοι φρονιμώτεροι· ὁ δὲ σοφὸς οὐχ οὕτως οἱ ἑαυτοῦ· ἀλλὰ τῇ δόξῃ πληροφορεῖσθαι ὅτι ἀληθεῖς εἰσι καὶ καλοί· τότε μᾶλλον ὑπὲρ τῆς ἑαυτοῦ κρίσεως· ἀλλὰ καὶ σοφὸς τῶν αὐτοῦ λόγων καὶ λεγόντων κριτὰς καθιστὴν μὴ ἐκ κενῶν μέτρων ἀνδρῶν· καὶ ἐξ αὐτῶν τὴν βεβαίωσιν λαμβάνειν :· τῶν ἀνωμαλιῶν τῶν ἀνθρώπων παθῶν· οἱ γὰρ ἰμάτων ἢ πορνείας ἢ ὀργῆς ἢ πλεονεξίας· ἐντεῦθεν ἐπὶ τὰ τῶν ὅτι κενοδοξίας λογισμός· ἐὰν τούτων νικήσῃ, ὁ τῆς ὑπερηφανίας ἀναδέχεται :· ἀντὶ τῶν ἀτιμάτων παθῶν κρατοῦντα τῆς τύχης. τὸν τῆς κενοδοξίας ἐξ αὐτῆς ἀπελαύνει λογισμόν· καὶ πάντων τῶν προειρημένων ἡττημένων, ἐπ' αὐτὸν ἀναλύεσθαι :· κενοδοξία ποτὲ μὲν ἀναιρεῖ, ποτὲ δὲ ἐγείρει τῆς ὑπερηφανίας· ὡς ἀναιρουμένη ἡ ἐκείνων πάθη μείζων ἀλαζονείας :·

ἀνακέκραται δὲ ἅμα καὶ τὸ φιλότεκνον τῆς παμμιαρωτάτης
γενεσιουργοῦ δυάδος μὲν μόνοις αὐτοῖς :· ἔχει γὰρ δή τι τοῦτο σα-
γίνατον τὸ ζῷον ὑπὸ τὴν κέρκον πρὸ τοῦ
πόρου τῆς περιττώσεως πεφυκὸς αὐτῇ σχῆμα σαρ-
κικὸν παραπλήσιον τῷ σχήματι αἰδοίῳ θηλυκῷ· πό-
ρον δὲ οὐδένα ἔχει τοῦτο τῆς σαρκὸς τὸ σχῆμα· ἢ τὴν χρεί-
αν ἀπολείπον εἰς ὃ μὲν τραπῆ· εἰς ὃ ἀπολαυσομένους ἀνα-
μόνως δὲ ἄρα κοιλότητα τὰς πολλάς· εἰς τὴν λαγνείαν
ὑποδέξασθαι τὴν κενὴν· ὁ καὶ παραποιεῖ φύσις περὶ τὴν
ἀπόκλεισιν ἀκολουθοῦμενοι τῆς ἀποτέξεως οἱ πόροι· τὸ
δὲ αὐτὸ τοῦτο ἄρρενί τε καὶ θηλείᾳ προσπέφυκεν
ἀμφοῖν διὰ τὸ ὑπερμάχοντα παιδεραστίας μόνον· ἀμφίβι-
ος γὰρ καὶ ὁ ἄρρην ὅθεν καὶ πάσχει τὰ θηλείας· ὅθεν
ἀναμὶξ συνερχόμενον καὶ ἀνόσια τοιαῦτα γί-
νονται τούτοις· πλεοναζούσης ἐν αὐτοῖς ἀδείας τῆς
παρὰ φύσιν πορείας· ταύτῃ μοι δοκεῖ καὶ ὁ Πλάτων ἐν
Φαίδρῳ τὴν παιδεραστίαν ἀποκηρυσσόμενος θηρίον
αὐτὴν προσειπεῖν, ὅτι τὸν χαλινὸν ἐνδακόντες, οἱ ταῖς
ἡδοναῖς ἔκδοτοι λάγνοι, τετράποδος νόμῳ καίνουσι,
καὶ παιδοσπορεῖν ἐπιχειροῦσιν· τοὺς δὲ ἀθέους
παραδειγματίζει ὁ θ(εό)ς, ὥς φησιν ὁ ἀπόστολος, ἧς παρέθηκα τῆς
μίας· αἵ τε γὰρ θήλειαι αὐτῶν μετήλλαξαν τὴν φυσι-
κὴν χρῆσιν εἰς τὴν παρὰ φύσιν· ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἄρρε-
νες αὐτῶν ἀφέντες τὴν φυσικὴν χρῆσιν ἐξεκαύθησαν
ἐν τῇ ὀρέξει αὐτῶν εἰς ἀλλήλους· ἄρσενες ἐν ἄρσεσι τὴν
ἀσχημοσύνην κατεργαζόμενοι καὶ τὴν ἀντιμισθίαν,

οὐ καλλιεργοῦσι εἰ καὶ ἀλλαγὰς δρᾶ ὑπάρχον σαφῶς αὐτ... ἀναστάσει ἐς αὐτῆς ὑπερκορίνης ἰσχύι

κενοδοξίαν ἀναιρεῖ ἡ κρυπτὴ ἐργασία· ὑπερηφανίας δὲ τὸ τῷ θεῷ ἐπιγράφειν τὰ κατορθώματα :· ... καταξιωθεὶς ἡ τῆς ἐκ ταύτης ἡδονῆς ἀπολαύσεως προσιέναι· ὁ γὰρ καταφρονήσας τοῦ ἐπιθυμητικοῦ τὴν τῶν ... ἡδονῶν :· τῶν ἐπιθυμιῶν τῶν ἐπιγείων· ἡ βρωμάτων ἐπιθυμία· ἢ τῶν τὰ ὑπογάστρια θεραπευόντων· ἢ δόξης ἀνθρωπίνης· ἢ χρημάτων· ἢ τιμὰς ἄλλου τῶν τούτοις ἑπομένων· καὶ ἅμα τὸ τούτων [illegible] ἐφ' ὃ τὴν ἐπιθυμίαν ἀνακινοῦσι· ὁ κἂν τούτων καταφρονήσας τελεσθεῖ· κρατῆσαι τούτων αὐτοῖς ... ἢ τοῦ θεοῦ πρόσθεσις καὶ τῶν θείων ὑπάρχει :· ... ἡδονῶν καταφρονοῦντες ἢ φόβῳ καταφρονοῦσιν [illegible]

ἐν τοῖς θεοῖς ὁ κύριος κύριον τ. ἐν τοῖς ἁ σὰρξ πρόσωπον τὸ παθητόν:

ἐν τοῖς θεοῖς ὁ κύριος κύριον τ. ἐν τοῖς ἁ σὰρξ πρόσωπον τὸ παθητόν:

ὁμοούσιον τὸν υἱόν· τὸ σῶμα δηλονότι αὐτοῦ κτίσμα· ἐν ᾧ ὁρῶνται κόσμοι τοιοῦτοί εἰσι πολλοί. ποῖος οὖν ἐστι
ἀόρατος· ἐν τούτου κράτει κτίσις. πόσον ὑπερτέρα δύο· ὁ τάξεις πᾶσας θεός· ἐν ὧν κράτει πάντων τῶν γενομένων
ὄντων δημιουργὸς τῶν πολλῶν· πάντων κράτιστον. τοῖς πάντων χάριν ἐνανθρωπήσας λέγω τοῖς σ
τῆς σαρκὸς παθητόν· ἡδη
λονότι τοῦτ' ἔστιν ἐν κλίνῃ ὃς
οὐκ ἀνθρωπάρεσκος ἀλλὰ
τὸν πάντων κράτιστον ὑπὲρ
πάντα. ἅ ποτε λέγει φησὶν
πρὸς αὐτόν· ἐὰν σὺ χρείαν ἔ
μοῦ ἔχῃς ἐν τοῖς θεοῖς κατοι
κοῦντα πρὸς σὲ ἔρχομαι· ἐστὶ δὲ ὅλον
τὸν παθητὸν ὃν ἐνεδύσατο ἀφῃ
ρῆσθαι παθῶν καὶ τὸ θεῖον μὴ
παθὲς καὶ ἀθάνατον ἐν αὐτῷ
ἵνα ἀλλ' ὁμοίως ὠφελήσῃ· ἢ ἵνα
τούτων λάβῃ· ἅτε αὐτὸν ἔτι
ἀλλοιούμενον· ἢ ἵνα αὐτὸν
ρωμένον λάβῃ· ἐκ νε
φύμενον θάνατον κατα
λάβῃ ἢν·
ἀλλ' ἢ ὁ αὐτός· ἢ ἵνα πᾶν
σαν ἢ πρὸς πᾶσαν· ὑπὲρ
ἐτρώθη λάβῃς ὁ ἐμὸς λαός·
κατασχὼν θάνατον·

ὀντ περᾶν· ἀλλὰ περᾶν· ἀ
φόνις τὸ περαίνειν· ἐμ
φαντικὰ περὶ τὸ
περᾶν τὸ περ.
πρὸ τοῦ λα
γνεῖαι
ιχρ

ὑγιὲς λόγος τῶν τ αὐτ ἁμαρτάνουσι κατ ἐνέργ ἁμαρτάμον ἐστίν. ἀλλ διαφορ· οἱ ἄλλοι εἰσὶ τὸ ἀπόβλ ξως ἁμαρτάμεν· καὶ ὡς
ἄλλο τὸ κατὰ σῶμα πάθημ· οὐ οὔτε προτῆς ἁμαρτίας ἐχθτὴν ἐνέργειαν· οὔτε μὴ ὢ τ ἁμαρτίαμ· ἀλλὰ καὶ ὁ θ
ἐπὶ τῷ γεγονότι ὁ νόμος· ὁ δὲ ἀπόβλ ξως ἐκ τοῦ ἐναντίου· ὁ πρῶτον μὲν ἀφ' οἱ ἄρχει ἀκέραιος ὁ ἁμαρτάνων·
μὴ ὢ τ πρᾶξαι· τῆς αὐτ ἐστὶ διαθε τ· διὰ κενοδοξίαν μὴ ἐργάζ ὡς· ἢ διὰ κενοδοξίαν μὴ ἐργάζ ὡς· ὁ τοιοῦτ ὡς· ὁ πρὸ οἰκοδομῆ δηλονότι πρᾶξιν τὴν διὰ κενοδ ξίαν μὴ ἐργάζ ὡς· ἀλλ' ἐμπαθ τ π τ
βλέπων τῶν ἀκουόντων ὀρθῶς ἐλάττ ὡς ὁ τὸ παθ· ὅτ τῆς ἐστὶν προφητ τοῖς ἔργοις ἢ τοῖς λόγοις

[illegible] ἀπὸ θεοῦ ... ἀλλὰ καὶ ταῦτα ... λυπούμεθα μόνον ... ἀλλὰ καὶ ... λυπούμεθα καὶ ὀργιζόμεθα ... [illegible]

... σχῆμα ... μονιμα ... πρὸς ... [illegible] ... σχηματίζεσθαι ... [illegible]

... μόνην ... μορφουσα ... ἀμορφος ... καὶ ἀσχημάτιστ ... [illegible]

... μονοφανῆ ... μονοειδής ... ὅλος ... [illegible]   ... τὰ πλάτα ... [illegible] ... δύναμις ... [illegible]

πόρρω δὲ ἡμῖν ἀπορριπτέον χρή, τὴν πολλὴν τῶν ἐσθήτων κακο-
κουργίαν· οὐ γάρ ἐστι τὴν κρατικὸς περιαμμένην, ἀλλ' οὐδὲ τὸ
τὴν κνήμην ... [illegible] ... παρασι... οὐδὲ
... [illegible] ... οὐδ' ... [illegible] ... ἀλλ' οὐ
δὲ ἄλλο τι τοιοῦτον, ... [illegible] ...
κατὰ ... παρὰ λόγον τὸ μὴ ... [illegible] ... καθόλου
... γαμήλιον, ἵνα μὴ ... [illegible] ... καταρρεῖν·
... [illegible] ... καὶ τοῦτο ... περὶ ... [illegible]
... ὁ δὲ αὐτὸ τοῦτο ὁ ... [illegible]
... ἐστὶ ... [illegible] ... τροφή.
οὕτω δὲ καὶ συνουσία ... [illegible] ...
... [illegible] ... κατὰ ... [illegible] ... τὰς
... [illegible] ... καὶ περὶ τὴν ... [illegible]
ὁμιλίας, διαρρηγνύμεναι ... [illegible] ... καὶ ... [illegible]
... [illegible] ... τοῖς αἰσθητηρίοις. ... [illegible] ... καὶ τού-
τους ... τοῦτο. καὶ ἔστι ... [illegible] ... καὶ
ἔστι τῶν ... σώματος· οἱ ... [illegible]
... τῶν ἀντὶ ... [illegible] ... τὰς δὲ ... [illegible]
... [illegible] ... μονονουχὶ ... [illegible]
... [illegible] ... τέλεον ... [illegible] ...
... [illegible] ... τὴν συνουσίαν, ... [illegible] ...
... [illegible] ... ἡγούμενος. ... γάρ, ὁ χοῖ ... καὶ ...
... [illegible] ... τῆς ἀπουσίας ... [illegible] ...
ἄρτος γάρ, ἐξ ἄρτου ... καὶ ... [illegible] ...
... [illegible] ... ἄρτος ... [illegible], κατὰ συνουσίας
ἀπουσίαν. φησὶ γάρ. τοῦτο ... [illegible] ...

[illegible] ... θαυμάζομεν ... [illegible] ... πάντα ... [illegible] ... λυπούμεθα ... [illegible]

... [illegible] ... θαυμάζειν ... [illegible]

... [illegible] ... πλάτος ... [illegible] ... καὶ ... [illegible]

... [illegible] ... ταῦτα ... [illegible] ... ἀλλὰ ... [illegible]

... [illegible] ... δυνάμεις ... [illegible] ... ταῦτα ... [illegible]

... [illegible] ... πρὸς θεόν· ... [illegible]

... [illegible] ... συνεργία ... [illegible]

ὁ περὶ ... [illegible] ... λέγει ... [illegible]

... [illegible] ... ὁ ... [illegible] ... ἀγάπη ... [illegible]

καὶ ἄρξεται τῆς ἀκοσμίας· τοσοῦτον γὰρ ὁ ἄνθρωπος ζημιοῦται τῷ
σπέρματι, ὅσος ὁρᾶται τῷ σώματι· ἀρχὴ γὰρ γενέσεως τὸ
ἀποσπώμενον· ἀλλὰ καὶ τῆς ὕλης ὁ ταρασμὸς ἐκ-
ταράττει καὶ χαλαροῖ τὴν ἁρμονίαν τοῦ σώματος. ἀφ-
οσιοῦμαι γε ἐλεεινός, ὁ πρὸς τὸ ἐκτρεπόμενον, πῶς δ' ἔτι πρὸς
τὰ ἀφροδίσια ἀφειμένος ἀνθ. αἱ μὲν γὰρ
μένουσι ταῦτα ἀποσβεννύμενα περιλυποῦνται καὶ φθειρόμενα
τὴν· ἀλλὰ κεκρίσθω δὴ ὁ γάμος· καὶ χρεία κατὰ χρό-
νον· τίνεσθαι γὰρ ὁ λόγος κελεύει τῶν ἀνθρώπων τινά.
ἀλλ' οὐ καὶ ὅθεν γαμεῖν δεῖ· οὐδὲ σφᾶς αὐτοὺς καθάπερ
τοὺς χοίρους γαμοστάς, ἐκδίδοσθαι κίδομαι ὡς ἡ θέλει καὶ ἀν-
δύσαπτον· τὸ δὲ κεκρᾶσθαι ὁ παιδαγωγός· διεξελθεῖν κα-
ὰν ὑπερτίθεσθαι τὴν ὁρμὴν ἡμῶν ἐπὶ τὸν
καιρὸν ἀνέχομεν τὸν πόρον. καὶ τὰ ἄλογα τῶν ζῴων.
τὸ δὲ μὴ ὑπὸ παιδαγωγὸν καὶ ζώων μὲν σημεῖον ζητεῖν
τῇ φύσει κεχρῆσθαι διδασκάλῳ ἐπὶ γε ἀφορμωμένοις,
τὰς σοφὰς τοῦ καιροῦ ἐπὶ τὴν ζητεῖν παιδαγωγίας·
τὸ γῆρας ἔχει· καὶ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν παρα-
σχοῦσαν· τοῖς μὲν γὰρ οὐδέπω συγχωρεῖ καιρόν· τοῖς δὲ
οὐκέτι φιλοῦσι γαμεῖν· πλὴν οὐ πάντως τὸ γαμεῖν· γά-
μος δὲ ἡ παιδοποιίας ὄρεξις· οὐχ ἡ τοῦ σπέρματος
ἄτακτος ἔκκρισις· ἡ παράνομος καὶ ἡ παράλογος.
Κατὰ φύσιν δ' ἂν ἡμῖν γεωργοῖς ὅμοιος ἅπας κρατοῦσι
τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ... μὴ κεκέλευσται· τὸ δὲ περὶ
νοίας θεοῦ κἀκεῖ φυόμενον τῶν ἀρχαίων γένος καὶ ἀοτ-
γυνοις μιγνυμένοις· αὐταὶ γὰρ πορνείας εἰσὶ καὶ ἁμαρτ.

τοῖς ἀναγκαίοις τὰ ἀποβαίνοντα φθοραὶ, φθορίοις συγχώμεναι
φαρμάκοις, ἐξαναλίσκουσι τὰ αἵματα ὑμῶν, τῶν φίλων
θρεπτικὰ· ἀμβλύνουσι συγκεχαρισμέναι, τοῖς ἐδέσι
αὐτὰ δὲ ταῦτα· οὐ σιτία μᾶλλον ἢ τροφὴ τῶν φλεγμονῶν
φύσασι διεπτοημένοις· μὴ δὲ ἐξελεῖν ἰσχύσασι φθο-
ρᾶς ἀναπίμπλησι τὸ σῶμα, ἀεὶ διεπτυρμένοις ἀχάριν δί-
ψαν, ὃ πλησμονὴ ἐπιτείνει καὶ ἀναγκάζει· καὶ τοῖς μεθ' ἡ-
μέραν ἔργον ἡμέραν ἐργαζομένοις ἀνάπαυσιν· ἔσπερας δὲ ἀναπαύσα-
σθαι προσιέναι θέλουσι τῶν ἀεὶ λαμβανόντων· καὶ τοῖς ἀεὶ
καὶ τοῖς ἀναπαυσαμένοις χάριν τιμᾶν· οὐ λανθάνει δὲ καιρὸν
ἐνδιδόασι μὴ ἰδίοις· τῶν ὑπάντων τοῦ γάμου τοῦ
σθαι· καὶ γὰρ, τὸ θρυπτόμενον, ἡ χρομένων τόπων (ἐμπο-
λεῖ· οὐμὲν οὐδ' ὅσα ἐμοὶ τοιαῦτα τοῦ, ἄλλοις ἀσπάζομ-
μαι δὲ καὶ θρεπτικὸν τῶν τυχόντων, τὸ αἰδέσιμον· οἱ οὐ μὴ φ
τοῦ μοιμοῦ· οὐδὲν γὰρ, τῶν ἱερουργούντων τὸ μὲν
τὸ μὲν τοῖς σώμασι· μεθ' ἡμέραν μὲν, τὰ (σ)φροντίσιν
ἐκ φαίνεται δόγματα· μυστικὰ δὲ ἀφανίζοντα·
ἕως ἂν εἰσὶ τινα ἀσεβῆ· ἐναντία γὰρ ἀσεβῆ τινα ἀσεβῆ τοῦ
ὁσιωτέρων, πολὺ πλέον, τῶν γνησίων τῶν ἑαυτοῦ,
τῶν ἀσεβῆ τινα ἑαυτῶν ἀσεβῆ τοῦ· τὰ ἀσεβήματα (ἐμ
πολεῖ· παρὰ τοῦμβροτοῦ· καὶ τῶν πρὸς τὸ τοῦ πολ
σεβήματα· ἵνα μὴ τοῦ ἐντολὴ τοῦ ἀπ κπσ·
τὸ βαθμῶν, ὃς γε νεκρῶν ἀρετῶν·
τὸ κακῶν ἢ ζημιοῦσθαι· τὸ ἀτιμάζειν ἢ ἀτιμάζεσθαι· οἱ ἐξ ὑποκρίσεως λοιδοροῦσι· μὴ ποτε ἔχειν ἡδέως τῶν ἢ πε
πορθ[ας]· ἀλλ' αὐτοῦ τοῦ φίλου ἀπ χωρίζει· ὡς βίᾳ χωρισθεὶς κτ ἀ ἀδ[ελφοῦ]· καὶ ἡλίῳ πῃ φο-

ἡμ μοιρ· τ μονόφς· ἢ ἀναθητικ· τ ἀγαθῆς· μὲθς· μετέχει κόρου· ἢ ἐκπίπτει· καὶ μὴ φῇ καὶ μὴ ἀδόν-
σημᾶναι τοῦ φαγεῖν τοῦ φαγεῖν· μὴ ἀδίδωσι τοῦ φαγεῖν· ἀλλ' ἑτέρῳ ἢ πάσῃ ἢ κη· ἐτρύπησε ἢ πάσσοφάτος χήτα·
μάσσοφάτος χήτα καὶ λέγει καὶ πεπίπτουσι καὶ θεωρεῖ· τοῦτο φαγεῖν ἀδίδωσι· ἢ δὲ σωφρεῖ κη· θεωρεῖ μὴ μνῆμον· οἱ κ
ἡμέρᾳ φαγεῖν ἡμέραν τὰ λοιπὰ κη καιροὶ ἀρχὴ οἱ σι· ἐν τῇ βουλῇ σφίσι τοῦ τ πᾶν καλὰ δημιουργήσαντος· τὸ γὰρ θα
τῶν φαγεῖν ἢ προαίρεσιν ἢ
φωνὴ· ἐν τῇ βουλῇ τοῦ νῦν τε
κατόπιν ὑπόρχει·
περὶ τῶν δὴ ἀπ τῶν μὴ φαγεῖν τὸ κ θεωρεῖ· ἀλλὰ περὶ
τὴν εὐφροσύνην καὶ ὅλον ἢ
κίνησιν· λόγως
ὡς γε τὴν τύχην· ὃ γὲ τὸ μὲν τὴ
θυμητικὸν αὐτῆς· τὰ ἥκιστα
τῆς ψυχῆς πεποίηται· τὸ θυμοειδὲς
τῆς ψυχῆς ἀπ τάξει τὸ μὲν ἀ
ποφθόγγου· τὸ λοιπὸν ἢ
πρὸς τὸν θεὸν διάθεσιν· διὰ περ
ὀρθῆς καὶ θεωρίας πρακτικῆς·
πῶς ἂν τελέσαι τὴν ἀπ· ἀλλ'
τῆς θείας προνοίας καταβα
θεῖσαν τὴν γραφὴν· ὅτι μὲν καιρῷ
πράσσου μὲν μακροθυμῶν
ἐπὶ τοῖς σύμβαίνουσιν λύπῃ·
ἀλλὰ ποκόπτων ἑαυτόν· τὴν
ὧν πρικῶν ἀδελφῶν· πῃ
κοπὸς τῆς θείας προνοίας· τὸν
ὑποτῆς κακίας πολλὰς ἀφε
αἱρουμένου· διὰ τῆς ὀρθῆς
πίστεως τῆς πρικῆς φάσκῃς·
ἵνα πολῶν ἢ πρὸς διὰ τοῦτο
πέπορθεν ὁ σωτ· ἵνα τῆς
τοῦ θεοῦ τ διοκοπτομένα
σωφρόνως θεῷ· ὃ γὲ μὴ ἐφ
γωγὰ ὀχληρά· μὲ φέρωμεν
τὰ λύπηρά· μὲ νοσομένων
τ ὠφίπου· κτὸς τῆς θείας π
γαπ στοῦ σκοπῆς προνοί
πῃ πῃ· ἢ μακρο
θυμῇ σχεπτέα)· ὀλίγοι τὴν
ἐπὶ τοῖς σύμβαίνουσι λύπῃ θεοῖς
ἐπὶ αὐτοῦ τε πονηρεύεσθαι ἐπὶ τ
ρόσχα σαυτοῦ· μὴ
σαυτοῦ αὐτοῦ ἀλλὰ ἡμ·
ὅτι ἀλλ' αὐτῆς· γὲ θυσίᾳ· πῃ
γὰ· ταῦτα· τὸ φθονῶν ἢ φθονῶν·
τὸ μὴ ἔχειν ἡδέως τῶν ἢ πε
ρὶ ἀδελφοῦ· καὶ ἡλίῳ πῃ φο-

τοῖς· οὐδὲ μὴν ὁ σοφὸς ὁ Παῦλος· ἄχρι πορνείας ποιεῖ τὴν
μέμψιν, τὰ τοῦ γάμου μέμψει· οὐδὲ μὴν ἐκείνων τῶν παθῶν τῶν
ἀνδρῶν· τὸ μὴ γενέσθαι τοῦ θεοῦ ποιεῖ λόγον· μέμνηκε γάρ,
τὰς συνάρας καὶ ἑκουσίως χλιδώσας διὰ πορνείαν
ἀποισομένας· τὰ δὲ ἐπαθλήματα τῶν πορνευσάντων,
τῶν ὡς οἱ ἄλλοι λέγεται, γύναιοι παιδεραστοῦντες·
κινοῦντας ἐπιθυμίας ἐστίν· κινεῖν δὲ ὁ παιδεραστής,
παραινεῖ σωφρονίζεσθαι, ὁ πολὺς τῶν ἐπιθυμιῶν σου μὴ
πορνεύου· καὶ ἀπὸ τῶν μορφῶν σου κακίνου· οἴμοι γάρ,
καὶ γυναικός· ἀποστήσουσι ἐνδόξους· καὶ ὁ κεκλεισμένος
μὲν πόρνας, τολμηρότερος ἐκκινήσεται· οἱ δὲ ποσῶς
σκανδαλίζει κληρονομήσουσιν αὐτόν· καὶ ἐξαρθήσεται
ἐν παραδείγματι σημείου μάχης· καὶ πάλιν· οἱ γὰρ ἀπο-
κατασφαγέντων· ὁ δὲ αὐτοφθαλμῶν κίνδυνον κατασφα-
γοῖ τὴν ζωὴν αὐτοῦ· οὐ κοινῶν ἀφροδισίων ἡ πάθη
δίκαιον· οὐδὲ μὴν κεκωλῦσθαι περὶ τὰς ἐπιθυμί-
ας· ἀλλ' οὐδὲ ἐκπαθαίνεσθαι, περὶ τὰς ἀλόγους
ὀρέξεις· οὐδὲ ἐπιθυμιῶν μολύνεσθαι· πρὸς ἓν δὲ
μόνον ἐπιτηρεῖται τοῖς γήμασι κἂν ὡς γεωργοί
τῷ τῆς κατὰ, ὁ ποιεῖ κατὰ καιρὸν δέχεσθαι τὸν σπό-
ρον· πρὸς δὲ δὴ τὴν ἄλλην ἀκρασίαν, ἄριστον μὲν
ὁ λόγος, φάρμακον· κοινῇ δὲ· καὶ ἡ ἐνδεκάτου κόρου·
διὸ οὐ φλεγμαίνουσιν αἱ ἐπιθυμίαι· σπεύδει τοῖς περὶ
τὰς ἡδονὰς· οὐκ εὔκολον οὐδὲ ἐσθίειν τοσαύτην ποικί-
λων πολυτελῶν· καθάπερ οὐδὲ τρόφιμος ποικί-
λος· αὐτὸς γοῦν ὁ κύριος, διαιρῶν τὰς ὑποθήκας·

ὀλίγων μολφιὸν κεκε φαλάν ἐστὶν ἡ ἀπὸ ὀμμάτων. ἄλλο πολῶν τὸ θέλημά σου. καὶ ἀφ' ὧν ἐμετρήθη τὸ ἅγιον
κατάξιος· πασῶν τῶν ἐντολῶν σου. ἵνα κραταιὰς καὶ μὴ αἰσχυνθῶ ἐν τῷ ἐπιβλέπειν με πρὸς πάσας
καὶ ἐξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας μου ἐν τῷ μανθάνειν με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου·
δικαιοσύνης σου. ἀπαθῆ
στασιάσωσί με. σὺν χαρίσ.
ὁδὸν σὴν ἀπὸ τῆς ἀπὸ
πρὸς τοὺς φιλοῦντάς σε. καὶ
ἀπὸ τῆς ἀπὸ οἰκοδομῆς
ἀπὸ τῆς ἀπὸ. καὶ ἐσή ἀπὸ
φῆς· καὶ πτίκος οἱ δὸ δόμος·
καὶ σταῦ οἱ κοδομῶν. καὶ πὼν
τὸν φιλόζοντάς σ' οἱ·
τὰ θεν ἀπὸ οἰκοδομῆ. ἐπὶ
ἀὸ φθονῆ. ἀὸ πρὸς τὸν φθονῆν
ἀε πῆ κεφάνησαι. σὺν τοὺ φθονῆ
μενον ἀπὸ σοὶ ἀφ' ὧν λφικῆς·
σὺν λοϊπὰ ζῆσαι ἑαυτὸν ἀπὸ κατ'
λη φείνας· καὶ ὧν ὁ κοὶ ἀξ
ὁμολογῆ ἀνέρυθρι ἀὸ τῶν
ἄζηνοι ἀν· ἄτιδὴν τὸν νόμον σ'
τὸ φθον ἀπεχάζησαι ἀπὸ προκο
πτῆς τὴν πασὸν ἀφ' πὸ καὶ
ζῆ· ἐφ κεῖ πὸ πρὲ
πεσθαι τὰ πασὸν ἀπὸ νασσὸν ἀ
καὶ ἀ οἱ Ἡτῆς καὶ ὁ φθόνος εἰν προ
οἰῶ οἱ σκλλᾶ· ὃ κὰ οἱ Ἡτῆς.
ἐν δο θ μόνου. ὁ ὃ φθόνος. ὃ
ἐν δο θ καὶ ὀξω θ· καὶ ἐν δο θ
κὰ· πρὸς τὸν ἐχοντα τὰ πασὸν ἡμ·
ὀξω θ). ἀπὸ ὧν ἐχόντ· ἀὸ ἂν
ζᾶ· τὸ τέλα ἀναπείπ· τὰ
οἱ Ἡτῆν· ὧ φ δὲ ἀφοὶ θ· ἐπὶ
ἐν δο θ φθόνον· ὧ φ δὲ ἀζη
λοι· τὸν ὀξω θ· ἐπ φδὲ μα
κροθυμῆ καὶ χρηστότη·. δ'
ἀγάκη ἂν τὸν ἐχόντ τὰ πασὸν
προσλαβεῖν καὶ τὴν ζᾶ·
ἵνα δὲ τρέα τοῦτον ὑβρὶν ἐν τῶν
λαφολάτη·

ζᾶ· θ τυλωὶ λιαὶ σῶμα. λιαὶ τρίτον τὰ ἔλεος· διάμεσν τὸ σῶμα,
τὰ ἔλεος· ωορίζεσθαι σημειοῦμαι· διαιρεῖ δὲ τὸ σῶμα.
τλὶ τυλὶ· ωαιδαγωγὰδὲ τλὶ τυλὶ· μελιμβριμεῖσθε
σῶμα τλὶ τυλὶ· ἴδιον τὸ φάγειν· μελιδεῖσθαι σώματι
ἡμῶν τλὶ δημιουργὸν· λιναὶ τυχλὶ· ωλῶμεν ἀπὸ τλὸ· τρο
φλὸ· λιαὶ τὸ σῶμα· τοῦ ὑμνοῦντος· λιαὶ τλὸ διδασκα
λίας· ἐμαρτυρῆσαι· ωαιδεῖσθαι· λιαταμολήσαιτε
τοὺς λιόραλμας· ὁ τλοῦ ωαρέρουσι μ· οὐδὲ ὀφρίζουσι μ· ὅτι σ
οὐλεάζει τὰ μῶν, λιαὶ ἀ ωο θλίλι· λιαὶ ὁ θ· τρεφῆ
αὐτοῦ· οὐχὶ μᾶς διαφέρεθε τῶν ωλιωῶν; λιαὶ τοῦ
τὰ μῶν ωερὶ τροφλὸ· ὁμοίως δὲ λιαὶ ωερὶ ἀσθλί τοσ
ἀρφωεῖ λί· τῶν τριτῶν μεφύλλη θ τοῦ μθλιτοῦ·
λιαταμολήσαιτε λάσαι τὰ λιρίμαι· ωῶς οὐτε μλὶ θῆ·
οὐτε ὑλῆ αἰμῆ· λάσαι δὲ ὑμῖν, ὁ τλοῦ δὲ σαλαῶμεν ωερὶ θ
μεάλθωμεν τούτων· σῆ ὁ δραυδὲ ἐωὶ ωλοῦτοι θλιομὲ
ὁ σαλαμωμόμαοι λάο· τλοῖν ὁ ραῆ τρομλιαὶ ἀαυτὸ
ἀλρομαμθάν· τλ δαὶ ἐωὶ τλῆ ωέτρομλιρίμων· λί
μῶραμ· λιρόδαμ· ἄδε τὸ μχόρ τομοῖ μ μρομ θμ ἀρῶοῖ μτὰ·
λιαὶ αὔριομ ζῶ λεμίμαμομμαμμόμ μομ· ὃ τ οὔτω σ ἀμφι
θμμυοι· ωόσοι μαλλομ ὑμᾶς ὁ λιγό τοι σι· λιαὶ ὑμᾶς·
μεἰ ζωῆ τε· τλῆ ἄλυτε· λί τλ ωῖλυτε· ἐμταῦθα τὸ
τλ μόριομ· τλὸ τοῖ μ μ ἐμ τλὸ τροφλὸ θλεωθυμλι
με· οὐμεῖ μ ἐμ γὰρ ἐλεῖ τλὸ γραφλὸ τοῦτο· μλὶ μβρι
μᾶτε· ωοῖα φάγλυτε· λί ωοῖα ωῖλητε· ωλθομόζιά
γὰρ λιαὶ τρυφλὶ μβριμμᾶ ταῦτα· τὸ δὲ φαγῆ μμὸ
μομ· τλ λᾶσ μοούμ μομ· ἀμ ἄμλιο· ὅτι τὸ λιμ μριομ·

τὸ χαρίσματος τ πασ ζῆ τὰς ὁδοὺς σου καὶ λύπη μην Ἡτῆ καὶ ἡ μῶ σε ἀνομέχω μ. ὁμολογῶ σοι
τ ἀκοῦσαι καὶ τὸ βολὴν τὸν ὀφθαλμὸν καταφέντοσ ωῶ τ· διὸ ἀναγκαῖος δὲ ἐ) ἡ πασ ὁδὸς τῆς ζᾶ π·
χολὴν καὶ περὶ τὴν σαρκαῖαν· ἀλλ' ὁρίσον αὐτῆ· τὴν καταδύναμιν ἄοκλητον· καὶ ὁλοντὸν μνδμᾶ· πεὶ τὴν δοντεί τομ
κεφαλαίων μνημοσύνα· προσοχίσω ἐστὶν ἀσφάλισμος· ἡ ὁ ἀσφάλια· προς πάντα ἐστὶν ἀσφάλισμ· καὶ τὸ δξῆ·
πτίκὸν ὁδοῦ δέ μνημάτων ἀπολοῦ φροντίδα· ἀλλ' ὁ λ τ χολὴν πεὶ τῶν σαρκαῖ ζῆ· καὶ ἡ μα
τρὶ μαρ ζῆ καὶ ἀκολασίαν· λίστ τ καὶ ὁρίζῆ καὶ ἡ μῶν Ἡτῆ καὶ κλῆ· καὶ ἡ μῶν τοῦ τ δὲ ν ἀκοῦ ζῆ· ἡ ἀμῶν ραῖ τ ἀκῆ·

τὸ πλήρωμα τῆς σοφίας τοῦ θεοῦ. τὸ δὲ
δὲ περιττὸν ἐξ οὗ τὰ περισσὰ ἐγράφη.
Σαφηνίζει δὲ τί τὸ περισσὸν ἐστὶ φέρομεν ἐπὶ λέξιν. μείζονα γὰρ
ζητεῖ τὸ τί ἐστι περισσὸν ἢ τί περὶ τοῦ ζητουμένου
μεμέρισται περισσοῦ καὶ περιττοῦ καὶ περιφανοῦς καὶ
÷ περιφανοῦς, περισσοῦ δὲ τί ἐστιν ἀναγκαῖον ἢ ἀναγκαίου
περισσόν. ταῦτα δοκοῦσιν. τὸ δὲ ζητούμενον τί
ἐστὶ τὰ ἀπαλειπτοι καὶ ἀπόλυτοι τὸ δὲ ζητεῖ τί
÷ ταῦτα; τὸν περιττὸν τὸν περισσὸν τὸν ἀναγκαῖον τὸν
÷ τὸν ὠφέλιμον τὸν καιριαῖον τὸν ἀναγκαῖον τὸν
÷ δὲ ἡλίου τὸν τροφὸν τὸν ζητούμενον καὶ τὸν ἀγροῦ
ὃ σαφηνίζομεν οὐ ἐν τοῖς θησαυροῖς ἡμῶν ὃ τί χρὴ ζητεῖν.
ἔδει ὅλως ζητεῖν τί τὸ εὑρισκόμενον, μείζονα περιττὸν, τὸ ζητεῖν
τὸν ἡλίου τροφὸν ἢ τὸν ἀγροῦ ἐστὶν ἀναγκαῖον ἢ περισσὸν
ἀρχὴν τοιοῦτον ζητεῖ τὸ γὰρ φυτοῖς τὸν καὶ λάχανα
τοῦτο. καὶ ταῦτὸν τροφὸν προσεοικέναι ἡμῖν. ἢ τοι
μνωσθῆναι καὶ περιττὸν καὶ τοῦ περὶ τὸν ἀγρὸν ἀποκρύφου
÷ ὃ σοῦ καὶ ἁρμοῖ καὶ ἀφαιρεῖται τὸν μερισμὸν τὸ ζητεῖ
÷ μὲν ἐν ἑαυτοῖς, περὶ φιλοσοφίας καὶ ἀφελείας
÷ τοῖς λάχανα χρωμάτων. καὶ λίθων περὶ ἔρνας. καὶ
÷ χρυσοῦ ἐξ ἐργασίας. τοῖς καὶ μεταξὺ ἐστὶ τὸ ζητεῖν
÷ καὶ τὸ περιττὸν ἐστὶν ὃ ἐν τοῖς καὶ ὁ φθαλμὸν ὑπὸ
γραφίου. παραπλάσσεται καὶ παραφυλακτικὸν καὶ
÷ ἡμιθολικὸν καὶ καθὼς περιττὸν τὸ περὶ τὰ
ἀναγκαῖα ταῦτα καὶ ὠφέλιμον. οὐχὶ ἁμάρτοι ἂν ἡμάρτο

τί ἐστι τὸ εἰρημένον ὀνειρόπωλον κρίνεται.

ἐπιζητεῖ τις αὐτὸν καθ' ἑαυτὸν ἢ παρὰ τῶν ἀρίστων μακρὰν ἐστιν. ἐν τῷ ἐν ἡμῖν θησαυρῷ ἡ κοπ
φιλανθρωπία ἐκτὸς τῶν θυρῶν νομίζεται χαρίσματι.
ὁ πόθος πάντες οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως

λίαν ποτὸ πολυτελὲς, τὸ μὴ ἱεροῖς πρόσθεν ἀρκούμενον ἐπὶ τοῦ χόρ-
του· μὴ καὶ ἐπὶ τῷ ματαίῳ κόσμῳ φιλοκοσμοῦν· τούτων ἐχό-
μενον. ἄνθος γὰρ ὁ κόσμος· καὶ πᾶσαι ἡμέραι, οἱ τῇ χάριτι
δροσιζόμενοι τοῦ θεοῦ. καρπὸν δὲ ἄνθος ἀναπελλόμενον, ὥσ-
περ οἱ πρὶν ἅμα ταῖς λόγοις, διὰ τοῦ χρόνου δείκνυσιν· χόρ-
τος δὲ ὁ μάταιος ἀλλοτρίαις ὄχλος· ὁ τῶν ἐφημέρων ἀ-
φροσύνης οἶκος· ὁ προστάτης ἀνθρώπων ὁ φιλόκοσμος·
φιλόδοξος· καὶ πάντα μᾶλλον ἢ φιλάρετος· ὅσου δὲ ἐν
ἀκμῇ τοῦ ἔαρος ... ἄνθος ... ταχὺ γηράσκει.

Ὁ κομῶν δὲ κομούμενος, πλούσιος σφόδρα· ὁ ἐνδεδυ-
μένος πορφύραν καὶ βύσσον, εὐφραινόμενος καθ' ἡμέραν
λαμπρῶς· οὗτος ὁ χόρτος κἂν πτωχὸς δέ τις ὀνόματι
Λάζαρος· ἐβέβλητο πρὸς τὸν πυλῶνα τοῦ πλουσίου ἡλκω-
μένος· ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν πιπτόντων
ἐκ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου· οὗτος ἐν ἐκείνῳ
ἀπολόμενος ἐκεῖ τέθαπται· ὁ πλούσιος· μὴ ἔχων τοῦ
πρόσω· ὁ δὲ ἀνεπαύσατο ἐν κόλποις τοῦ πατρὸς Ἀβραάμ· τῶν
Χαλδαίων ... τῶν πάλαι ... ταῖς
ἑταίραις ἀνθέμασι ... καὶ χρυσοῖς κόσμοις ἐπιπρε-
πῶς φορεῖν ἀφαιρουμένη τὴν δοκίμιον γυναικῶν
φιλοκοσμίαν, ταῖς μόναις ἐφ' ἡμᾶς καλλωπίζεσθαι ταῖς
ἑταιρούσαις· ἀνθινὰ ... ἐμπαλιν οἱ ἄρχοντες.
Οἱ τὸ ἀπείκον ... ἐκμαθόμενοι
τὸ ἀνδρώδες εἶδος, χρυσοφοροῦντες ...
ἐνδυόμενοι· καὶ ... καὶ ...
ἐπὶ ... ἄνθος· ἀνέθηκε χρυσὸν ...

μαι, τὰν ὑπερέχοντα τὰν τοῦ λυθέντος καὶ τοῦ μὴ λαβόντος ἁμαρτίαν
ἔχοντα χαὶ διὰ ταύτην ὑπερφύεσθαι, αὐτὸν τὸν ἐχθρὸν χαίρειν ἐάσαντα.
τὸ γὰρ φρόνιμον μόνον καὶ ἀληθὲς ἐνεργάσασθαι τὸ λαμπρόν· ἀλλὰ
τὸ μὲν θεῖον φιλοίκτιστον καὶ ἐλεήμονα διὰ ἕξιν θέσθαι τὸν
φορὸν (ἐπὶ τοῦ θείου λέγω τοῦτο ὑπολαμβάνω· παρὰ μὲν γὰρ
ὁ πάντα γνώστης· ὑπὲρ ἁμαρτίου, οὐκ ἐπὶ ἁμαρτίαν·
μὴ δὲ ἐναίρουσθαι ἕξει πάσῃ, ἀπαραμύθητον οὖσαν·
ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπίνου δὲ τοῦτο τοῖς μὲν ἀληθινοῖς ἐμφιλόσο-
φον ἁμαρτίου· ἐμποιᾷ ἀγαθὸν μέν· ἰδοὺ οἱ ἐμπεσόντες
ἐμβόσχει καὶ ἐμβιβᾷ ἐλπίδι διαφόρου· ἐμποιεῖ δὲ
ἕξει τοῖς ἐναντίοις· καὶ μισοῦσι μὲν ἁμαρτίαν·
ἐμβαθύνουσι δὲ ἐπὶ τὸ ἀνθρώπινον καὶ ἐπιλαμβάνεται·
Ὁ δὲ ἐλεήμων θεὸς ἀπαράμυθος αὐτῷ ἐστιν περὶ τὸν πάντα μισοῦντα
τὴν ἀληθινὴν τοῦ τυχεῖν ἀσθένειαν τῶν ἐν σαρκὶ ἁμαρτιῶν
καὶ ταύτην ἐναβύσσεται ἀφθαρσίαν· καὶ βαθύνων ἐν ἁμαρ-
τίαις; μόνοις ἐπιλαμβάνεται τοῖς θεοῖ καὶ ἐπιστρέφει αὐτὸν; ἐνσπορί-
ζεται γὰρ μᾶλλον δὲ ἐν σοφροσύνῃ δὲ τὸ μὴ
καὶ πρὸς θυ. καὶ πρὸς ἄνδρα· ἐν δὲ ἀμφοτέροις ἐπὶ τοῦ
γάμου τοῦτ' ἔστι τοῦ πάθους· τὸ μὲν ποιεῖται
πρόνοιαν (σοφροσύνῃ· ἐπὶ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τοῦ ἄρρενος
τοῦ ἀληθινοῦ καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐπιλαμβάνεται
τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ γάμου τοῦ (σοφροσ· τὸ μισοῦν μὲν ἁμαρτίαν
καὶ πρὸς ἄνδρα· καὶ κατὰ ταὐτὰ ἄνδρα τὸν ἀρχαῖον καὶ
τὸν ἐριφύλλου· τὸ χρυσοῦν φίλουν ἀνδρὸς δόξαν τοῦ ἡμι-
θνητος· ταύτην καὶ τὸ μεῖον ἀποδέχεται σοφιῶν· τὰς
θεοειδεῖς καὶ καταμύλωνος ἀρετὰς καὶ καλὰ καὶ ἀγαθὰ

ὁ δὲ ἐλεήμων θεὸς ἀπαράμυθος αὐτῷ ἐστιν περὶ τὸν πάντα μισοῦντα
τὴν ἀληθινὴν τοῦ τυχεῖν ἀσθένειαν τῶν ἐν σαρκὶ ἁμαρτιῶν
καὶ ταύτην ἐναβύσσεται ἀφθαρσίαν· καὶ βαθύνων ἐν ἁμαρ-
τίαις; μόνοις ἐπιλαμβάνεται τοῖς θεοῖ καὶ ἐπιστρέφει αὐτὸν; ἐνσπορί-
ζεται γὰρ μᾶλλον δὲ ἐν σοφροσύνῃ δὲ τὸ μὴ
καὶ πρὸς θυ. καὶ πρὸς ἄνδρα· ἐν δὲ ἀμφοτέροις ἐπὶ τοῦ
γάμου τοῦτ' ἔστι τοῦ πάθους· τὸ μὲν ποιεῖται
πρόνοιαν (σοφροσύνῃ· ἐπὶ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τοῦ ἄρρενος
τοῦ ἀληθινοῦ καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐπιλαμβάνεται
τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ γάμου τοῦ (σοφροσ· τὸ μισοῦν μὲν ἁμαρτίαν
καὶ πρὸς ἄνδρα· καὶ κατὰ ταὐτὰ ἄνδρα τὸν ἀρχαῖον καὶ
τὸν ἐριφύλλου· τὸ χρυσοῦν φίλουν ἀνδρὸς δόξαν τοῦ ἡμι-
θνητος· ταύτην καὶ τὸ μεῖον ἀποδέχεται σοφιῶν· τὰς
θεοειδεῖς καὶ καταμύλωνος ἀρετὰς καὶ καλὰ καὶ ἀγαθὰ

ὑπογράφομαι· τὸν μὲν αἷμα αἰτεῖ μάθοις ἂν ἰαμβεῖον· ὁ δὲ
καὶ λάχεσι μοῖραν λέοντα καθαρίου· τὸν ἀρδόντων αἶδοῖ μόνον ἔμε-
μνημένον· τοῦ αὐτοῦ ὧν ἄρα μετὰ τὸν ὠδεῖον· τὸν μὲν
μεμνημένον ὀδόντων· ἕτερον δὲ· τὸν ἰαλεμίαν·
ὠθρισμένον ὀδόντων· τὸν μὲν ἀφεδρεμένων· ἄλλο τρίοδε·
χρόματι γεγραφομένων· καὶ τὸν μὲν ὀφθαλμοῖσι αὐτὸν ὁρᾶν καὶ τὸν
χόλον· τὸν δὲ τὸν ἕτερον· ἕτερον τὸν δὲ κομῶντα· τὸν
μαχόμενον ἄλλεσθαι σὺν γραφίδι αὐχεῖν· τὸν δὲ
Οὐδὲ μίαν δὲ ὁ λαὸς ὁ ἕτερος τὸν μὲν λόγοισι ἄμφραν
λίθοισιν ἐλεφάσθαι· διὸ καὶ τὸν ὀδόντος· τὸν δὲ
δὲ· τὸν δὲ ἑτέρου· καὶ μὲν λόγος· τοῦτο ταῦτα διὰ δὲ
ὠθρὶ τοὺς λόγους· ἄφραν αὖθις· θηρατὸν δὲ μασθὸν
ὠγὼ ἐμὲ τὸν μέσον· παρὰ τὴν μασθὸν δεξιὸν
σὺν ὀχήματι σημεῖα φρύσσουσι καὶ ἱερὰ τοῖσι χρυσοῖσι·
ὠθρισμένον· οὐδὲ ὀδόντα τὸν τρίβολα μέλιν
μεμιλιώνων· ἀλλὰ τὸν ὄφελον ὅσα ὑπὸ μοῦ τὸν ὀδόντα
σιαν δὲ δὲ ἡμέων· ὑγιῆ ὀδόντα ἴσ. ὅσα χρυσὸν διὰ
ὠρὸς· καὶ οἱ ἱερὰ νοῖ, οἱ ὀδόντοι οἱ χρυσοῖ· φ δὲ ὀδόντα
ἐφ' ἅμαχρὶ τοῦτο μὲν διὰ τὰς γνάθους καὶ ὀδόντα
ταῦτα ὠρὸς τὸν ὠρὸ τὸν ἀφῶν ἐξ ἐφαμιλοῦ· οἷς
δὲ ὀδόντα ὠρὸς τὰς γράφας· ὠρὸ τὸ τὸν ὠρὸ τὸν τὸ
ἴδασι ἐξ ἀριθμοῦ· ἐξ ἑτέρου μὲν γὰρ ὀδόντα γράφη· τοῖ
χρόματα· ἀὶ δὲ ῥύσεται καὶ ἀὶ αὐτὸς· τοῖς φαρ
μακὸν δὲ ὀδόντα τὸν μαθὸν· θυμοῖς ὀδοντίζουσα τὰ
δρια· τοῦ ἀμφοῖν τὰς ἴλαφος· ἀὸθυμὸς ἀπο

ἀρι.
ὄντα περὶ μὲν κύνες ὧν
λεπαι ἐπεκαλοῦντο, ἀλλὰ
περὶ τοῦτον τὸν φυλακὸν περὶ τὸ
φυλακὸν ἐξ ἀρετῶν κύνες ὧν
ὁμοίως ὄντα δὲ τὸν ἀφῶν φησι
τὸν δὲ λαὸν ἐξ ὧν
ἐν ὁμοίως ἐν τὸν
ἐν τοῖς ἔξω τὸν ἐν ὁμοίως
λαὸν ἐν ἐν. ἐν τοῖς ἐν τοῖς
χρυσοῖς ἐξ ἐρεῖ ὧν τὸν ἐλεφάν
τὸν ἐν ὁμοίως ἐν τὸν
ἐν τοῖς ἔξω ἐπὶ ἐλαφοῦ
λαὸν ἐν ἐν. ἐν τοῖς ἐν τοῖς
ἐν τοῖς ἔξω ἐν τοῖς ἐν τοῖς
ἐν τοῖς ἔξω ἐν τοῖς ἐν τοῖς
ἐν τοῖς ἔξω ἐν τοῖς ἐν τοῖς
ἐν τοῖς ἔξω ἐν τοῖς ἐν τοῖς

β

φυσικὴ ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀλήθειαν. ἡ μὲν ἐν τῇ ἀνθρώπῳ γνάθῳ καὶ ὀδόντα μαθήσεις. διὰ ταῦτα ἐν τῷ ἀφροδισιακῷ τοῦτο τὸ τὰς ἀλήθειας ξύλον
κλῆσις. ἐν τῷ κόσμῳ. ὅτι ὧν ἀνθρώπου ἐν τῷ καὶ ἐν τῷ σώματι καὶ ὁ πνεῦμα καὶ ἐν τῷ. ἀμφιβολοῦσι τὰ
μαθήματα· σώματι καὶ ὁ. ἐν τῷ κοινωνίας τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ σώματος· ὅσα περὶ τροφὰς καὶ,
συνουσίας ἢ τὰ τοιαῦτα. αὖ τῇ ἡ καλλιφύσει ἐν τοῖς τροφαῖς· μεσάζουσι ἐν καὶ πλησίον τὰ·
ἐν τοῖς ἐν δέρμασιν. ἡ πλουσιότης ἐν τῇ χειμῶνι· ἐν ταῖς νομαῖς καὶ φύσει καὶ σωματίαις. ἀμφοτέρας ἡ

[illegible]

περὶ τὴν κατασκευὴν τῶν ἐσθήτων καθαρεύειν πάσης
ἀτοπίας· οὕτως δὲ καὶ τῆς χρήσεως· τὴν ἀμετρίαν
ἐκκλινετέον· οὐδὲ γὰρ ὑπὲρ γόνυ καθάπερ τὰς Λακαί-
νας φασὶ παρθένους ἐστολίσθαι καλόν· οὐδὲν γὰρ μέ-
ρος ὁποῖον ἀπογυμνοῦσθαι γυναικὸς ἁπρεπές·
καὶ τοι, δι' ὧν ἀπορ' ἀποφθέγξασθαι μάλα κοσμίως τὴν
ἀγαμένην φασὶν πρὸς τὸν ἐπαινοῦντα· καλὸς ὁ
πῆχυς, ἀλλ' οὐ δημόσιος. καὶ μηροὶ καλοί· ἀλλὰ μό-
νου φασὶ, τοῦ ἀνδρός, τοῦ ἐμοῦ. καὶ πρόσωπον ὡραῖ-
ον· ἀλλὰ μόνου τοῦ γεγαμηκότος. ἐγὼ δὲ οὐδὲ κώ-
Δεῖ τι ἀπὸ τῶν τοιούτων ἐσθημάτων, θέλω παρελθεῖν τὰς
σώφρονας, τοῖς διὰ τῶν ἐσθημάτων θηρωμένοις
ταῖς ἐπὶ λόγῳ· καὶ οὐδ' ὅτι γε παραγυμνοῦν τὸ σῶ-
ρον κεκρύφθαι μόνον· ἐκκεκαλύφθαι δέ, καὶ τὴν
κεφαλήν. καὶ τὸ πρόσωπον ἐπικεκαλύφθαι προσ-
ήκει· οὐ γὰρ ὅσιον ἄγραν θήρας προτιθέναι τὸ κάλλος
τοῦ σώματος. οὐδὲ ἁλουργῷ παραπετάσματι χρῆ-
σθαι καλόν, περιέλκοντα εἰς θέαν γίνεσθαι τὴν γυναῖ-
κα ἄλογον. εἰ γὰρ καὶ τῆς ἐσθῆτος οἷόν τε ἦν
ἐξελεῖν τὴν πορφύραν· ὅσον ἐστὶ τὸ πρόσωπον τοῖς ἀγρευ-
μένοις, τοῖς θεαταῖς ἐπιστρέφειν· αἱ δὲ ὁμογενῆ
μετὰ τὸ λοιπὸν κεκομμένην ὑφαίνουσαι, τὸ πᾶν
ἁλουργὲς ἐργασάμεναι, ἐκφλέγουσι τὰς ὀρέξεις.
καὶ δὴ ταῖς αἰτίαις περὶ τὰς μεμυρισμένας ταύτας
ἀνωρὰς ἀλγούσας πορφύρας, κατὰ τὸ ποιητικὸν
δὴ θέλημα· ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος. διὰ ταύτην

[illegible]

μέγα· ἀμφράκτου ἀλιτυθάσσιαι Σαμδάμαι θλιφέα. θφόϊσι ἀτιτό
χρυσᾶι ἀμάνθεμα τα· ἀλλαὶ εἰαὶ τὸν σιλλουσ θμιεοφλασσ τοῖσ
λίαι τύμασι μ' ζλιατα λιρούφμ ἀξιοῦσι μ· σσ Μαὶ δὲ. λιαὶ θρσσ τι
λειὸν σ' ἀπασμοισὸ ζλαφα τηνουσι μαὶ τοῖσ· σὰ σαὶ θλιτλιὸ ζωι
καάλασσ; ῥυθμιζουσαι τλιὼ γλιῶ· τὸ ζαμφιλιὸ μ τοῦ φρομλί
ματοσ· θλιτοῦ μαδίσματοσ θμ α σσ αφ ρφί ζσ μται· χαιρ φμοῶ
Ϲα τόν, ταὶσ ζωι χρύσουσ, λιαὶ δ ταλί θουσ τὸν Σαμδαμ
σμ μα τα ιο τ ζμίασ· λιαὶ λιφ λι σῖδασ α τ λιασ· λιαὶ ταὶσ
σι λω σμίασ· λιαὶ τὸν σ λιο τὸ ρμονσ· σσφ σ λιά φ, λιαὶ τυρ
ρ λω σ λιάσ· σφ ο θομβύ μ ονσ δὲ λιαθ σσ σ θσσ τ λιὰ μ λι θ ζαι
λίμασ· τὸ μ σ λιο σοὶ τὸ μὸρ θὸν, τὸ λιατὰ ζφύσ μ θλιζάν χ λή
λι νας χρλίσ ζσ τὸν ζ ποδλιμάτασ μ, λι μεν αὐτασ μ, ζσ σ λιέω λω
σσ δασ μ· λι δὲ. ζσ σφ ο ζφυλαλλιὼ τὸν σφ ο σω σμα τασ μ·
λιαὶ τὸν ὸρ ζμασ τ λιασ μ τ ρ χυτὴ τασ μ· τλιὼ σθλιμα σσ δοσ·
Ϲαιζουσαμ· γω αιζ λι μεν σ ὶω σὶ τὸ λαλιὸμ ζ ποδλιμα ζ ν χο ρλι
τὸν· σ λιὼ ζφλι ὶ δλιασ θμ· τὸ τδδὲ· τοῖσ α λ ζ σ σ ι ζ ρλι
τθουλιμεν δ δὲ δοσ θμ α σ τὸν λιατ μ ατασ· αὖ δλοῦ ζα·
σ λιὼ τα τσομλιαι, ζ ποδλιμασ λ χ ρλιαθομ αι τα λιο· σ ι μαμ
ὰρ μὸ ζ ζ, μ νμ μ ὸμ Ϲαλ δ ζλιμ νσθαι· τὸ μ σ δα σ· ἀλλα ζ τ θλιαὶ
ζ ἀλιασθλιτομ ζ σ μ ἀλιὼ λι γ νλι· ἀμ δ ρ ιδὲ ἄ μ α μ α σ ἀμ
μὸ τομ ἀμ ζ ν σ σ δλιοῖ ἀσ· σ λιὼ· ζμ λι ρ ρ α τὰ σ ι τ ο·
λιαὶ γὰρ σσ σ ζμὸ τὸ ζ ποδ δ ἀδ δ θαι· τοῖ δ δ ἀδ δ θαι·
ἀ σλι λι τ λιὰ τ α τ ο μ γ λ τ σ ι, μ νμ μ ὸ ι σ χ ρ λί σ θαι τοῖσ
σ σ ὸ ι μ· λιαὶ σ ρ ὸ σ ὶ ν ζ φ α μ, λιαὶ ἄ λιο μ ίαμ ἄ τ θ ο μ· ἐν θ α μ λι
ἀμ ἀ μ λι τ λιο δ ι α λιο μ ὸ σ ι· ζ δ δ ὲ μ λι ὸ δ ἀ σ ι μ ὲν, ἀ μ μ α
μ λι δ δ φ ἐ ρ ο ι μ ὲν τ λιὼ ἀμ ζ ποδλιοῖ α μ, μ α ὔ τ α ι σ ο·

λ ἄ λ λ υ τ α ι
κ ο π ί ω σ ι ν

τ ε π ἄ μ ὶ τ ὲ ν τ ο ῖ σ τ ὶ χ τ η
α ὐ τ ὸ· π ί σ τ η ν τ ὸν ἄ κ ἀ σ τ ὸ ν τ ρ ι μ ό ν· ἀ λ λ ὰ κ α ὶ π ᾶ σ τ ὸ μ ε λ λ ὸ ν ζ η θ ὼ ν ὁ θ ε ῖ ο ν μ ὴ ν ὼ σ η μ ὲ ν τ ὸ ν ἐ ν τ ῷ π α ρ ὸ ν τ ι
α ὐ τ ῷ ν· κ α ὶ ἐ κ ἀ σ τ ο ν μ ὲ λ λ ο ν· π ρ ᾶ ο ς τ ὴ ν π ά ν τ α φ ὲ ρ ο ν ἐ ν ὑ π ο μ ο ν ῇ π ρ ᾶ σ μ ο ν· ὧ ν ὥ σ π ε χ ο μ ε ν θ λ ι ί τ ω ν· κ α ὶ π ε π τ ὸ ν
ἐ χ ῆ μ α τ ὰ δ ι ω δ ύ ν ω σ τ ι ν ὴ τ τ υ ς· κ α ὶ τ ὴ ν π ρ ὶ κ η κ ὴ ν ὑ φ κ ρ ᾶ τ η ν π ά ν τ ω ν ὅ μ ω ς ἀ ν α λ θ ῆ τ ω ν· ὅ τ α ν τ ὰ χ ρ ὶ ὸ μ ε ν
κ α τ ὰ π λ υ θ ὴ ν τ ῶ ν τ τ υ ς τ ὸ φ ι λ ο λ ὰ υ τ ο ῖ σ π ε ρ δ ρ ὸ ς θ ο ῦ ς ζ ὐ γ ν ο υ· σ ὺ ν ο ῖ κ ο σ τ ὸ ν ἀ λ η θ ρ ε τ ὸ ν τ ε λ ε ί α δ ο ς· μ ε σ ο υ ν ύ χ ω ν,
τ ὴ ν κ ρ α δ ί α ς α ὐ τ ῶ ν· τ ὸ τ ὴ ς ζ ω ῆ ς ξ ύ λ ο ν α ὐ τ ὸ μ τ ὸ ν κ μ· ὃ ς α ὐ τ ὸ τ ὸ γ ν ω σ τ ὸ ν κ α λ ὸ ν τ ὸ ν κ α ὶ π ο ν η ρ ὸ ν ξ ύ λ ο ν τ η ς σ ὺ ν κ φ α λ φ
τ α ὐ τ η ς ἀ ν α θ ή τ ο υ ς κ α ὶ ς δ ι α κ ρ ί ν ε ι ν τ ὸ κ ρ η π ο ν ἀ π ὸ τ ῆ ς χ ά ρ ο υ· ἀ κ ρ β λ ὸ ν β η· μ ὸ ν σ κ α ὶ ὅ λ ο ν τ η ς ὑ γ ρ ᾶ ς τ ο ῦ θ ῆ κ τ ο υ

ξ ύ λ ι ν α ἐ π ο δ ή μ α τ α
σ α ν δ α λ ο ι δ η

μέλπης. ὁ καὶ βασι οἱ δαμ ὁμωνυμ. ἀγ τ θυβασι ἡναγπισθιν. ποτ μ λφομ τ αὐτ. μ βασι τ ὁμωνυμ ψ τ ὑμ
ἐφ. πολ ὲ ὃ τ̃ προτερ ποιπ πρ τὸν πρ̃α προσδέχεσθαι. ἐλλ μ βασιλ φασ. ἀγνωθ τ τὸ θέλημ αὐ ζ ψ ἄνδρ ὧν καὶ
ὠνιτ̃ς γλῶ. ἢ τέν οἱ ὃ ὠνιτ̃ς τοῦ θ ν Δ|κ κ̣ὴ ὃ ὠνιτ̃ς τ̃χ̣ν. ζ ἀρδμὸν ὁ λόγος ἀπὸ Δφξθμ: +

λίφαι λαοῖσι χρηαθόμ. λεμί-ποδασαὐτὰ θλιάμοωσι ἀφ
κοῖ δηαὶ ὸ-ποδάξφμμοιδολέξμ-τλιλώμφ-τὸ-ποδθ.-τλιὸ μ
τλιὸν-ποδόσθασσ;-ἀπὸ χρῆμαρ-τν ἰσαάμμ λο;-οὐλιάξ ισσ
ξφαιὸμολογόμ, τὸμ ἡμαίνα-τὸμ-ποδλημάτα μ ὐξφ
τοῦλῶ. οἰγάρ-τι-τὰμ-ποδριθρίγαμ-ποδόδεκα ὸ-τλιὸν.
ἀμ̣ι-θοῦσ θμ ραίσιοσ φι λοσοφίασ-ποδάξλημύμβμοσ-τὸμ
τύπομ. τοῦτο δὲ ξ ἰλιὰι ἀμφι πλδαί-τ ι, θμ ἀμμοισ δλιγα-θλί
σθαι:—ssssssssi—ssssssi—isssssssss—ssssis—ὃ:

ὅ τι οὖν χρὴ περὶ τοὺς λίθους ἐξ τὸν χρυσοῦν
ἐπιτοῆς θαι κόσμον.

λίθου δὲ ποθλίου σι ἰχλωροῦσ. ἰλαὶ τλιὸν ἀπὸ ζθμαμβ
μιὸν θαλάττιο-ταῦ θλιμραίσματαὶ. ἰλαὶ τλιὸν γλιὸν τὰ
θλιτλίγματας, μ ξραλμαὸ δὸ ἐάι-τοῦτ-ποθμαι. ἐωι γὰρ
ταὐτὰ ἀμφὶ τοῦμ μ-τιὸ ξαι. ἰλαὶ ταὸ ἰδηᾶ ζούσασ χρόασ.
ὑβρύσ. ἰδοθαι-ποιλίλασ, οὐδὲν ἀμφὶ ἀμοῖ τοῦμ ὀφθ
ἀμαμ, ὑπὸ τοῦμ-ποφιλιτ ἰλιῶ ζόντασμ φ ἀμταισ ἀμ ὑθλιο
μ ζίμ-θοῦσ ὑμραίσιοσ φι λοσοφίασ ὑποδξλημύμμ ζοσ-τὸμ
τύπομ. τοῦτο δὲ ξ ἰλιὰι ἀμφι πλδαί-τ ι, θμ ἀμμοισ δλιγα-θλί
σθαι: ταύτη ἰλαὶ-τὸ-πῦρ, τὰ παιδία-θθαυμάζμα.
φέρθαι ἑωὐαὐτὸ, τλιλαμπρό-τλιτ ἀρόμμφα. τλιοδὲ
ἑωαφλίσθασσ-τὸ ἑωλαφρόσ; διὰ τλιὰ ἄρ οι αμ οὐ ἰλαστα
μ θμ ρόλιὸ τα. τοιοῦτο ταῦσ λίλι θίαισ, οἱ μ-θοι γναι
ξὶμ-ποφιλόυμ θμοι τοῖσ ὁρμοισ. ἰλαὶ τοῖσ-ποφιλδ
ρθοισ ξματαλυξόμ θμοι. ἀμέθυ στοι. ἰλαὶ λυρ ωμῖ ται.
ἰλαὶ ἰάσπιδα. ἰλαὶ-τὸ-πάζιμ. λὶ-τὸ μ λιόλαισμαρ α
γδοσ: ὑμ-πόλλμα-τ ι μ ἐλιάτατμ. ὁ δὲ-ποφυτίμλι
τοσ μαργαρίτησ, ὑπὸ φυῶσ, τλιγναικοειδὲσ τλιὶ
λιξοθλιόμαλμ. γλμ ὑκαὶ δὲ οὗτοσ ὑμ ὁ σρίοι-τλιὶ.

πελίον χρῶμα λέγετ̣ι. τὸμὲν
ἀτάλλενκον· τοιοῦτοι δὲ εἰσὶ λι
θόνυχοι μ ἐλλόμενοι λίθοι· οἱ
τε ψυσιμοὶ· οὗ πᾶσαν ἔχουσι λ
πρὸ τὸλευκ. εἰ μὴ τοῦ οἱ τε χνῆ δεῖ,
εἰ βούλει δὲ ξ οἱ σαπφειροι· ξ φ ἰσ κα
ἰσεῖ μοι πρῶτ̣ λευκ̣ὸ μὲν τ φαιὸν
χλ̣ροὶ δὲ λίθοι, πολλοί· οἱ τε λα
επιδες· ξ οἱ ἐμαράγδοι· ξ ἄλ
λοι πολλοί· τὰ δὲ πεζῇ μένα τὰ
λάτυπες βρασέα, οἱ λεγόμενοι
μάρταρει· ἐκ δὲ τῶν περὶ ξ ἰσ κολ
λῶν τὸ στρίων· ἐκ φυσὶ δὲ τῶν
τες οἱ λίθοι οἱ τε πλυχνῖ
ται τοιοῦτοι· ξ οἱ λίθρακες· ξ
οἱ ἀμέθυσοι πρῶτον τοις· ξ οἱ βυ
ρίλλοι ξ σμαράγδαι· ξ ναλεῖν
θοι· ξ πάντες ἐχεδ· οἱ τε μὴν τὸ
παζοι εἰσὶ χρήσιμοι θεῖ· τὰ δὲ ἄρα φαρ
χίδων τῶν περὶ τὸ ἐρυθρὸν πέλαγος
καὶ τῶν ἄλλων· μέσον ἀνευρίσκ
ὴ τῶν παραλίων τούτων τῶν ἐρ

λαμβάνει τὸν ἀέρα, προσφυῆ ποιοῦσα τὴν σύγκρασιν· τὰ δὲ ὅσα μὴ σφοδρὰ, ἀλλὰ τὸ καὶ ἐλαφρὸν διατηροῦντα τοῦ πνεύματος χαρακτῆρος· οἷον μύρμηκος χρυσοῦ· καὶ γρύπος χρυσοῦ· ἢ θάλασσαν· τὸν μαργαρίτην· ὄστρεον· μύδος· ἀφρόγαιον· ἢ δοὺς ἴσον ἄρα ἀφανῆ ὄντως· καὶ οὐσιωτὴν τὸν ὄφιν· τὰ δὲ λεπτομερῆ χρυσοῦ· καὶ τὸν λίθον· οἷον ἐν ὕδατι λεπτομερεῖς νᾶμα ῥυοῦσι παρ' ἡμῖν· ἀλλ' οὐκ ἐν τῇ γραφῇ· ἀμαυρὸν δὲ ἦμεν ὅσον ἐλάχιστον διαρρέοντα· ζωτικὸν τὸν πρῶτον τῶν ποιοτήτων· καὶ ταῦτα πάντα προστίθησιν ἡμῖν· ἃ δὲ καὶ πάντα ἡμῖν ἀδιάφορα· καὶ ἃ πάντα ἡμῖν ἐξαφανῆ· καὶ ἃ πάντα ἡμῖν ἐξ ἀφανοῦς φανερὰ ἀπὸ τοῦ ὄντος· ἀλλ' οὐ πάντα ἐμφορᾷ· παρ' ἡμῖν δὲ τὸ νοερὸν ὕδωρ ἐν ἡμέρᾳ ἑνὶ ὀκτ· αὐτὸς τὸν ἑαυτοῦ, πρὸ τῆς ἐμπαθείας· καὶ λοιπὸν πᾶσιν ἡμῖν, τὸν ἑαυτοῦ καυτῆρα λόγον· πάντα ποιήσας, ὑπὲρ πάντων· καὶ ἡμᾶς οὖν τὰ πάντα· καὶ μὴ πλουσίους ὄντας οἱ πλούσιοι· τὸ οὖν πλουσίους ἡμᾶς καὶ πλουσίους ἡμῖν τὴν σύγκρασιν· οὐδὲ πλουσίους· οὐδὲ λοιμοὺς ἡμῖν· ἀλλὰ μᾶλλον ἀπολιτιλεύμενοι παρ' ἡμῖν· διατί μὴ μᾶλλον τοῖς ὀδομένοις· ὁ γὰρ τοιοῦτος τῆς ☉· ὁ τὰ ἀπολείποντα τὸν πλησίον ὡς ἑαυτὸν πλήρωσον· ἵνα τί γὰρ μὴ ἄλλο θεὸν τριφυῆ· ἢ θεὸν ἀριζομένην πολυτέλειαν· ἢ δὲ ἁπλῶς πατέρα τὸν ἐκ μίας ἀρχῆς ὄντα· ἢ ἁπλῶς ἀγαθὸν ἐνοχλεῖν· δόξαν γὰρ ὁ θς ἰδὼν ὅτι, τὸ χρῆναι ὄντως ἡμῖν τὴν ἐξουσίαν· ἀλλὰ μέρη τοῦ ἁγ

÷ καὶ οὐ καὶ τὸν χρῖσιν μυρίων ἐμαυδυσύμασιν· ἀπὸ τοῦδὲ
÷ ἐμαυρῶσαι, τοῦμοιβύσαν τὸ ἐμόν· τὸ ἐσιμὸν γὰρ ἄλγος
÷ ἄδροσ τοῦ τὸ μυθόσσοι λέξι, τὸ τὸ μοι σάδρηξι μ· πό
σσι δὲ ὠκύτερος, τοῦ ἐσλί θουσι καὶ χρυσίον· τὸ ἐσαν
÷ θρασὺ τοι σαμαίσιμ· τόσσοι δὲ ὄφελμα τέρος, τοῦ
÷ αὐτῷ αρ μοσμίαν· τὸ φίλοι σι δεῖ τι σθαι μοσμίοι σι· τίμα
δὲ αὖ, ἀροὶ τοσοῦτον, ὅσον τὸ χαρίζεσθαι ὀφελίσαν·
λέ πτα τοι μιλιμῆμ· μάλιξ μο ἐσελύσαι τὸ ἐσὶ φερό
÷ μεθ μον· τί σι μοὶ τὰ τὸ μυθόδρα· αὐ δὲ ρ ἦται τὸν
τὸ τὰ δ' ἐτεόδρα· τοῖσ' ἄμοισι φίσαι μ', ἐὰν χαρίσ
÷ τροξαυθέσασ· καὶ διαφορᾶσ χρόμεθα αὐτοῖσ· ἑ δὲ
ἀμείλιχον πάντα σ ὀφρομῆν, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ τὸν
ἀμφιλαίαν χρέαν, τὰ ἀτορίτα μὲ δαλυτόν· μα
λιστοῖσ πρίτοῖσ τούτοισ χαίρειν φρόσασι μ·
καθόλου μὲν οὖν τὰ λόσμα, ὃ πρὸ λορολόσμεα ἀπο
σεραλιφλόμ· ὁ λαμ καὶ αὐτὸν παραπουμένα σ τὸ μὲ
σμον· χρὶ γὰρ ἑ ναι λοσμίασ ὅλοσθον· καὶ τὸν τῶν
ὄνομα καὶ, ὀφειλόμεθα καλῶν· ἐμμόμι γὰρ τὸν τ
÷ χλίκια τα φαίρεσθαι καὶ τὸ καλλοσ· καὶ τὸ αἰσχοσ· ὁ
καὶ μόνοσ ὁ πουδαῖοσ καλὸσ καγαθὸσ ὁ μνον ἄνδρα·
÷ μορτὸν καλόν· ἀνθρώπουσ γεμαίζειν· ἡ δὲ ἀρετὴ μόνη καὶ
δι' ἐλαιοῦ τοῦ ὄμα τοσ· κα ταφαίνεται καὶ ἐναντί
τὶ σαρκί· τὸ ἄρ αἰον τὸν ὀφρο γῶν σοσ· ἐξ ὁρᾶσθαι
ὀφθαλμοὺσαι, ὁ ταμ ὁσομὲ φάνοσ ἐσὶ λαμπρὸν τὸν μορ
÷ φὴν τὸ λίθοσ· τὸ γὰρ ἐλεάπουν καὶ φυτοῦ καὶ ζόουσι
σοσ, ὁρᾶτι ἐλεάπου ἀρχὴν ἅμα ὑμενέλη λυθ· ἀμοῦ δὲ

ἀρετὴ δικαιοσύνη ἡ καὶ σωφροσύνη ἡ καὶ ἀνδρία καὶ ἀσύ-
μφα. καὶ ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ δίκαιος καὶ σώφρων καὶ συνέτιδλιν.
ὅ ἀφ' ἑαυτοῦ οἰκο- πλούσιος. εἰ δὲ καὶ δι' ἀρετὴ τὰ χρυσί
ω καὶ ἀσημοπλόκα μοῦ λοιπὰ. οὐδὲ ἐλεύθερον ἀμφιβολόν
τὸ ποιητικὸν ὅσον καὶ χρυσοῦ ἄξιον. πόλεμον εἰσῆγε. ἵνα τὸ
κούρη μὴ πίῃ. ἀμελεῖ γὰρ διὰ μὲν φιλοσοφίαν, ἵνα τὰ
ἀρχαῖα ἐπιμελούμενος. σῶμα τοιοῦτο ἀπεικονιζόμενος
ἐπὶ πρᾶγμα πόθου τοῦ φιλοκάλου πορρὶ διὰ δικαιοσύνην,
ἀρετῶν ἐπιμελητόν. τὰ γὰρ μὴ οἰκεῖα τοῖς σώμασι τοσ
οἰκεῖα προσάπτουσα, μεγάλων τοῦ κάκκακα. καὶ ἐθνο
ποιητικὸν ἐμφύτου καλοῦντι τὸ ἀγαθὸν. καὶ ἀσιατον. ἐ
μὴ πόμα σώματι βασ. τὸ σωφρονεῖν δὲ. καὶ θρυπτικὸν ἐ
ἀκρασίαν τοῦ φαύλου. ἀνδρεῖοι δὲ ἀμαυροῦσι, τὸ κάλλος
τὸ ἀληθινὸν. ἐπὶ σκιαζουσι χρυσίοις ἐ οὐκεῖ σοι τὸ
πλημμέλημα οἷόν ἐστι δόκιμα ἐπαινεῖσθαι. πορρὶ θέσεως,
πολυτελείας. καὶ παρὰ τοῖς παρὰ
ρροις φασὶ δεῖσθαι, τὸν σκαλυπτὸν χρυσίοις. τοῦτον
ἐκκαλύπτειν δὲ οἱ οὐκεῖοι ἀγωνιῶσι: τὸν δόκιμα τος.
τὸν πολυτελῆ. ἵ γὰρ, ὀχλικοὶ ὁ τὸ χρυσοῦν ἐπὶ πορρὶ
δέρβον. καὶ οἱ ἀρβαῖοι. οἱ τὸ καταβλῆρα καλούμενοι ἀλ
λαν ἐωχρωτὸ τρόπον. καὶ παρὰ τοῖς ἀπλοῖς ἀυτοῖ
τοῦτο τὸ ὁμόματι ἀμύσφο. ὑσκλωτα. πέδιλα δὲ
πορρὶ φυρίνου, τὸν πορρὶ τὸν πόδα σκεπάζοντα τὸν
γναπτὸν, φιλήματον ἐν γυμνῷ φανῆναι, πρὸς πόδα. ἐμά
πλαδη φαίνοντα. καὶ πόδλιν τὰ χρυσᾶ. τὰ
ὀμόζυγα καμπτὸν ὁμοῦ ὁ ζυγὸν τοῦ βοηθήματος ἀγωνιᾶ

καὶ φασὶ παῖδα φάμεν εἶναι τὸν Ἔρωτα καὶ νεώτατον
τοῦτον δὲ τροφὸν γενέσθαι τὸν χρόνον διὰ τὴν τῶν ἐρώντων
πρὸς ἀλλήλους συνουσίαν· ὁ γὰρ Ἔρως ἐραστὴς καὶ μαθητὴς
γέγονε τῆς καλῆς Ἀφροδίτης· διὸ καὶ φιλοῦσι μὲν ἀλλήλους
ἅπαντες ἄνθρωποι καὶ θεοί, μάλιστα δὲ οἱ ἐρῶντες τῶν
παίδων· ὁ γὰρ Ἔρως ἐκ τῶν καλῶν καὶ τὴν τροφὴν ἔχει καὶ
τὴν αὔξησιν· ἐπὶ δὲ τοῖς ἀφροδισίοις τοῦτον τὸν τρόπον
γίνεται· ὅταν ἐρῶν παιδὸς καλοῦ καὶ ὥρας ἀνθούσης
ἅψηται καὶ κοινωνήσῃ τῶν ἀφροδισίων, ἐπειδὰν ἐκ τοῦ
σώματος ἐκκριθῇ τὸ ὑγρὸν ὃ δὴ καλοῦσι γόνον, ἐπὶ τοῦτο
ἔρχεται τὸ θερμὸν καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τῆς καρδίας
ἀναθυμιώμενον· ἐν δὲ τῷ γόνῳ ἐνοῦσαι πανταχόθεν
ἐκ τοῦ σώματος ἐκκρίνονται ψυχαὶ σπερματικαί· ἐν δὲ
τούτοις καὶ ἡ τοῦ Ἔρωτος ψυχή· ἐπειδὰν οὖν ἐκκριθῇ
τὸ σπέρμα, ἅμα τῷ σπέρματι ἐκκρίνεται καὶ ἡ τοῦ Ἔρωτος
ψυχή· ἐπειδὰν δὲ εἰς τὴν μήτραν ἔλθῃ τὸ σπέρμα, ἅμα
τῷ σπέρματι εἰσέρχεται καὶ ἡ τοῦ Ἔρωτος ψυχή· ἐπειδὰν
δὲ ἐν τῇ μήτρᾳ γένηται τὸ σπέρμα, ἅμα τῷ σπέρματι
γίνεται καὶ ἡ τοῦ Ἔρωτος ψυχή· ἐπειδὰν δὲ ἐν τῇ μήτρᾳ
γένηται τὸ σπέρμα, ἅμα τῷ σπέρματι γίνεται καὶ ἡ τοῦ
Ἔρωτος ψυχή· ἐπειδὰν δὲ ἐν τῇ μήτρᾳ γένηται τὸ σπέρμα,
ἅμα τῷ σπέρματι γίνεται καὶ ἡ τοῦ Ἔρωτος ψυχή·

" ἀργαῖδαο. ἀλώσῃ. δαιτυμόνου. διαπαντάσομαι. τοιμέδοιμι
" γαο. ἀποδόμου. ὀλίσσανο. ἀρδῃαι. ἐπιθερίδαο. ὄρι
" κυπίρασο. ἀλαμπῆ. ἔλαμψεν. καὶ ἀθομαι. ἐλθ. τὸ πλῆθος
" τοιμισσόμου. ταὐδὲ. καὶ θαυμάζω ἔοικέ μοι. ὡσάρα. οὐκ
" ἀποιμώζομαι. τοσοῦτον μάθοσι παρασχοῦσα. ἀπιδιοκαμπῆ
τοιστρατιῶτιν. ἀπὸ τὸν μαντικὸν ἀσδοκοσμαίασο. ἔλε
χόουσιν. ἑαιρεῖσθαι. τὸν τοιοῦτον. φόνον. καὶ τοῦτο
ταὐδοκίμματα. ἀποβολιαῖαι παραφαρέτους. ζυγοῦ
ται τοῦ πομπροῦ τὴν τάξιν. ταφὸς δὲ ὁ λύρις ἔοικε τοῖς
ἀμβλίοις. τὸν τοιοῦσιον. τὸν θυσαυρίζοντα φασὶ ἀπο
τίλασο, καὶ πρὸς ἑαυτὸν μάχονται. ἅς. ἀναθαίνομαι,
ἀποδιώμενα φασὶ τὴν πομπάν. φασὶ. ἀλφαίου,
ἀδρομβλεβλήκασι. ταύτην γὰρ τὴν μυκτῆρα τὴν τοῦ
χῶσου παραλαμπάουσιν. ἀν οἷον τοίμασσο, τὴν
νόμιται. ἀποβλέπόχοι γράφοσ, θυασαίμβροσ τὴν
τοῦμασθι τὰν. ἔβολον ὁμόμαρτι πολύχρυσον γράπτα,
ὁμφαλὸν μὴ πω. μὴ δωπάμπον γράπται καὶ λῶν,
πουσὶν πωποίλλασο. τοιαῦτα τοίμων ἔβολα, ἀμῶν
φοτμωαίλεο. οὐλαὶ γὴ σίοσ. πωσχασμένα δὲ
πουσίοσι. ταῦτα πρόφητα δι' ἀτοῦ σοφοῦ, τὸ
πᾶν. καὶ τὸ ἀργύριον αὐτοῦ. καὶ τὸ χρυσίον αὐτοῦ, οὐ
μὴ δώνται ἐξελθεῖν αὐτοὺς ἐν ἡμέραι ὀργῆσιν.
ταὐδὲ ἐπὶ γῶ παιδαγωγουμένα; οὐ χρυσίοι εἰσμὲ
σθαι πρὸς ἡμᾶς. ἀλλὰ ταῦλόγοι δ' ἰοῦμένου καταφάγῃς
τὸ χρυσίον. μὴ καὶ ἀρεῖσιν ἡμῖν τὰν εἶναι οἱ παῖδες τὸν
ἔνεραίαν, ἐπιπρὸς θέόμενοι τὸν ἡλιόσμον τὸν γωνιαῖον,

ὄρριταμ. λιχαμαναμένομ· μιωὶδὲ ἅουσιώμ χρυσοχόήσαντο·ς
τούταιφδαμοματρίσαμτο· αὐτοὶμὲν οὖλεώμαντο· οὐτὸ τλιο
τάχυλιο· οὐτὸ τλιο ἔωλυσμλιό· ὁδὶδαμδὲ λιμεῶμται ομωὰι
λιαο· τυωλεώτατα, λιοσμίομ ἀτωοχλιόδαμ· τὸ γομῶ ἔλιτωρ
μάσαμ τλιὸ ἔωι θυμίασ ἅο χρυσίομ· φδαμομ γίνδαι μασαμι
ζόμενομ πρὶ ὃιμέμαι τλιρῆται τρυφλί. λιαὐτὸτωρφδα
μομ· οὐλαμένθαμ· ὁμὸδὲ θυμὸμ φδίζαμ ὃ λόγοσ δι αὐτοῦ προ
φλῆ τοῦ τοὺσ ὁμραμίους· ἀργυρᾶ λιαὶ χρυσᾶ φλοὶν ἔωὶλιθαμ
τλιν ααμ. λιόσμιαδλιμομὸ τλ. λιαὶ ὅμαμ γάϊαται ἔωα τφ
λοῦμ, λιαὶ θλιδιλιλιόσμ φφ ἔωαὐτίλιν. τὰ ὸ λιμόρια ὸ τὸ μια
φφμ, ὁμᾶὶ ὸ ἔωὸ ὁυσαμ αὐτλιῶ. λιαὶ πρι ξί θη ὸ τὰ ὁμὸ
τλα ὁαυτλιὸ. λιαὶ τὰ λιαθόρμια αὐτλιὸ. λιαὶ τλιν ἀμτί
αμ τοῦ λιοσμίμια τοσ· ἔωλιγαθμ ὸ φ· μ. λιαὶ ἔωμ ὸ ἅλο
ὸ ωί ὸ τὰμ ὁμρα φὰμ αὐτλιὸ. ὁμοῦδὲ ἔωὸ λαυθλιο φφμ.
ἀ πο θόμβμοι τοίμωτοὺσ λίμουσ αὐτοῖ· πομιρᾶὶ σοφιαλί.
τοῦ ξαμριλοῦ τούτουμὲν μὴ χόμτοφμ λιαμμα πολ σμοῦ· μὲν
δὲ φδοφο ματρομόνοφμ δὲ ἀπαρα πφ ά σμια πο σ ά πορ ἔωὶο·
πάμγοῦ θαυμασίοσ· ὁ πφ ρο ὸ μαλιάρι ὸ γ· γωὰὶ λιαὶ φλὶ
οὶμ ὰ σαύτοσ, μὲν ὁμ πλάσμασιμ, λὶ χρυσᾶὶ· λὶ μαργαρίταὶ·
λὶ ἰμαντισμοῖ πα λιτθφ ά μμὸ πορ ἔωφ γωαιχὶμ, ἔωφ
γθμομῷμαι ο θθο σθιφ αμ· δὶ ὅρ γομ ά ρθρω μ αφ ὰ ὸ ἀπαὶ ὸ
λιοσμον ὸ φμ· λιαὶ γὰρ φ λιό τοσ· ἀπφ μαι αὐτὸμ τὸ μ λιαμμα πο
σμὸμ λιθφλιφ· φ ἰμῷ γὰρ λιαμαὶ φ ὅτ, ἀ πο χ ρὴ λὶ φύσ ο· μὲν
φ ιμομ φ λιφ τα λὶ τ ά χ μ λὶ, πρὸ ὸ τ λὶν φύσ ιμ· τουτ ά ὶ μ· ἀ πάντ λὶ·
ά μλιν θφαι μὲν ὁμ ι ζ ὰ ὸ· φ δὲ ὰ μαρ ὰὶ φύσ φ, ὁ μ ά χουσ ὶ μ ὸ ζ ὸμ
προ σά πα σ υσ ὶ μ, ὰ μὲν φ ὸ σ ὶμ· προ σὶ λιφ τοὶ μ μ λὶ τὸ τὶν φ

ἀπαλλάξασθαι τὰς χαλεπὰς τρυφούσας· τοιοῦτον γὰρ ἡ λιτότης· ἀλ-
λως προμηθὴς ταῖς ἐξισούσαις ταῖς ἀπορίαις· καὶ διὰ τούτων
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τῶν πορισμῶν κομιζομένην χρείαν· τὸ γὰρ
μὴ τὸ μὲν καὶ τοῦ γυμνάζειν ἐμφαίνει τοῦ λόγου· οὐδὲ κατὰ τὴν γλου-
ταὶ ἡ τοιαύτη· ὅμως οὐδὲ ὄψον· καὶ ἄρτον· καὶ ἴσον· καὶ ἀποβρί-
τον· καὶ ταύτῃ ἡ ἱκανὸν ὕδωρ· ἱκανὸν τοῦτο δέ· ἐξισοῦται μὲν ἐξ ἴσου
μεθ' ἡ· πρὸ τοῦ οἴκου περὶ σώματος; ἀμβλὺ ἡ πόσις· καὶ ἀποβρίζουσι·
μόνον δὲ αὐτῶν ἡ δικαιοσύνη· τὸ θεῖον δέ· ἡ αὐτάρκεια·
αὕτη γὰρ τοῖς ἐξ ἑστίας ἀρκουμένῃ οἷος δή· καὶ δι' αὐτὴν
περιττή· τῶν πρὸ τὸν μακάριον Σωκράτους ἐκείνων μόνον·
ἔγωγ' οὖν ἐθαύμαζον καὶ πόσοι τῶν χρυσῶν μόνον κόσμος ἀλλ' ὁ·
ἐμπάθειαν τῆς κοινωνίας· καὶ ἐργασίας κουρίας· ὁ γὰρ διδούς
πρὸς χάριν δαπανᾶσθαι· καὶ χάριν ἀνδρῶν· πλουτίζουσιν ἄνδρας
τοὺς καταφρονοῦντας χρημάτων, καὶ περὶ τὰς μεγά-
δόξας ἀκολούθους ἔρημον· ἐγὼ δὲ τῶν πολλῶν ἡ ἀοίκητος
προσδοκίαν ποιήσας ἐμφαίνεσθαι· καὶ ἡ πρόσοδος
καὶ σώματος ἀπορίας· καθαρὰ δέ· καὶ περὶ δὲ ἑαυτόν
αἰδοῦς· καὶ σωφροσύνη ἐστίν· τοιούτους ὁρμᾶν χρυσοχόου
ὁ θεός· μακάριος ἄρα ὁ ἔχων σοφίαν· καὶ θεμιτός ὅς
ἀλλ' εὐφρόνησιν διὰ σώματος τὸ πρᾶγμα· ἐργάζεται γὰρ
αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι ἡ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θήσαυ-
ροῖς· τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν· αὕτη γὰρ
ἡ ἀληθινὴ ὁ κόσμος· τὰ δὲ ὄντα αὐτοῖς παραφύ-
σιν μὴ τὸ τρέφεσθαι, ὡς ἀπαρτίσιν ἐπομένων· καὶ πλαστῶν·
οὔτε γὰρ θεμιτὸν ἀμείβεσθαι τὴν φύσιν, παρ' οὗ βούλεται·
οὔτε μὴν ἄλλος ἀμείνων ἀπ' αὐτῆς ἡ τῶν ὅλων κόσμος·

ἐκ τοῦ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ μέρους τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐπὶ τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ ἐγκεφάλου ἐκτείνεται. ὁ δὲ ὀφθαλμὸς ὁ ἐπὶ τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ ἐγκεφάλου ἐκτεινόμενος, ὁμοίως τοῖς ἑτέροις αἰσθητηρίοις ἐπὶ τὰ ἐναντία μέρη τοῦ σώματος παραπέμπει τὴν αἴσθησιν. ἐκ μὲν οὖν τοῦ δεξιοῦ μέρους τοῦ ἐγκεφάλου ἐπὶ τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ σώματος τὸ ἀριστερὸν ὄμμα ἐκτείνεται, ἐκ δὲ τοῦ ἀριστεροῦ ἐπὶ τὸ δεξιὸν τὸ δεξιόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΩΝΕΙΣ ΡΙΔΙ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΝΕΥΡΟΥ

※ λότος τρίτος. περὶ τοῦ καλλους τοῦ ἀληθινοῦ:

Ἦ γὰρ ὡς ὅσοι μὲν τῶν μαθημάτων τὸ γράφειν αὐτοῦ ἑαυτοῦ γάρ τι ὁ ἑαυτοῦ γραφή, θῦ ζῶσαι· θῦ δὲ ζῶσα· ὁμοίως θέσθαι θεῖ· οὐ χρυσοφορεῖν· οὐδὲ πολυτελοφορεῖν ἀλλ' ἀνθοβρυοῦν· καὶ ὁ μαλιστα οὐ μὲ φορεῖν δόμενος· ὡς ῥόμπα λιμὰ ὁ ῥοῦν τοῖς τῆς διανοίας λεόσμοις· ἕως τὰ δεῖται τοῖς τοῦ σώματος· ἀμελῶν πολλῶν, σωφροσύνῶν πορεύσιν τῆς ἀληθείας, τὸ μὲν βρῶν ὁ δὲ μεταλλεύμενος ἀφ' ἑαυτοῦ· ὁ αὐτὸς δὲ ὁ ἑαυτοῦ τοῦ δὲ ἀρχαῖον· αὐτὸ μὲν ἐμὲ μου ἄμμο σᾶ; θσ· τὸ δὲ θημεῖον, θλιρεῖ δὸ ὁ ὑ, ὡς μισοῦμεν αἰσθῆς· ὡς μὲ μορφοῦ δὲ ὁ ἐστὶ θημεῖ τὸ· λεῖν· καὶ τρίτον· ὑπὲρ τὸ μ ὡς τὸ ὁ τὸ ψθαλάσσης μου δαί μου ἀσπασμὸν· ἄμμο τὸ ἄμμο σ μὲ ἀσπασμὸν ἐζόμην· ζῆσαι, καὶ λαμβῆσαι· καὶ ζῆσ θορᾶσ ζῆ ἀ δι ἐδόμε μου· λῖ τοι μὲν ὡς τὸ ἀ ἐστὶ ὁ ἐ ὑ γρὸς λῖν γρὸ ζοσ· ἐλ φθρᾶν τὸ μ λαμμο τὸ σωμ· ἀν δρα ἀδ ζ λιμ σὶ μ λῖ τοῦ γρὸ ζ συμέμ λῖ· αὖ τὰ ἕως ζῆ ὁ δρά λεῖν· λῖ ὡς ἀρ δα μ σ· λῖ δὲ μέγα σ· σὺ· λεα τὸ μ ὁ θγ ζ τ λιν ἀσθ ἐνῆ ζ αν· λῖ φ ι μ ο ὑ σ μ ἀ σὺ λεᾶ ζ λεα ρ τθρᾶ ι θλιρ ἰ σ ἀμ σ ὁ ᾶν ζ αν· μ ἐ γ ζ σ ἀ ἐ ὁ ρ· λεὶ δ θ ὁ μ ὁ ὑ λῖ ὡ ζ ἐ γ· ὁ λιχ ῆ ται τὰ ὡ ἀ θ λ· ὁ λιμ ἐ ὑ ζ ο μ αι· αἱ λῖ δ ο μ αί· μ α ρ ᾶ ἰ μ ῆ ζ αι τὸ λια μ σσ· λεὶ θ α ῖ γ ο μ ᾶ σ ὡ σ ἰ ᾶ ζ τοῦ ὡ ῆ ᾶ μ ο υ χ α μ αί· ὁ τ α ν αὐ τοῦ λε α τ α ὡ χ ᾶ σ σ ο ἰ μ ᾶ ἰ ἑ ρ σ ὡ σ τ λ ι λεὶ μ α σ σ· λεὶ ὡ ρ ἰ μ λῖ τὸ μ ὁ θ ὁ ὡ σ ρ ο μ ὁ θ λ ὁ θ ᾶ ἰ· μ α ρ ᾶ ἰ μ ῆ ζ αι τ λῖ φ τ ο ρ ᾶ ὑ ἰ· ὡ ᾶ ἰ τ α γ ὰ ρ· λῖ ἕ ω ὁ μ ἐ α ἰ γ μ ῆ ζ ᾶ ἰ τ ὁ

καὶ πλάσαι καὶ ἁφὴν ἐμποιῆσαι ἵνα κατακερτθῇ τὸν
ἄνθρ. ὁ δὲ ἄνθρ διάφορος ὢν λόγος οὗτος ὁ λόγος οὐσιωδῶς λέγεται οὐ
πλάσαι μορφὴν ἀλλὰ τὴν τοῦ λόγου ἔχοντα τοῖς θεοῖς
καὶ σάρκα ἐνεργῆσαι καὶ μόσασι τὸ ἀληθινόν. καὶ
γὰρ ὁ θεὸς λόγ. θεὸς δὲ διάφορος ἄνθρ γίγαι ὁ πλούσιος ὁ
θεὸς ὁ ἐπὶ πάντων θεὸς καὶ δεσπότης ἐστὶν ἀλλ' οὐ θεοὶ ἄνθρ
λόγος γὰρ οὗτος μετέχεται θεός. θεὸς γὰρ ἄνθρ. καὶ
ὁ ἄνθρ θεὸς καὶ τὸ θέλημα τοῦ πρὸς ὃ μόσι πλὴν θέλειν
μόσι πλὴν γὰρ ὁ λόγος ὁ λοιπὸς ἀμέθοιν. θεὸς μὲν. τὸν
ἀλλ' δὲ ἄνθρ. καὶ τοῦμὲν διάφορον. λίμοῦ δὲ. πανδαφ
γόν. δοῦλος δὲ οὐσία πλὴν σαρκὸς καὶ αὐτὸς ὁ πανλό
γος σὰρξ, πρὸς σάρκα φλόγος, πλὴν θρέπαι μ μι, λέομεν
λι, πρὸς φανερὸν δίκαιον. ὁ πλὴν δοῦλον μορφὴν, τὸ σαρκι
κὸν ἐνὶ τοῦτῳ φλοιμὸ ἀπόφασις. ὁ πλὴν διαμφαλγέαν
τὸν μορφὴν δούλου καυτόν. τὸ μὲν τὸ ἄνθρ. δοῦλον
προσκτόν. πρὶν δουλῶσαι καὶ σαρκοφορῆσαι τὸν
λόγ. ὁ δὲ σαρκοφόρος θεὸς ἀπὸ λιλανθρώπαλν πλὴν σάρ
κα, πλὸ φθορᾶς. καὶ δουλείας. πλὸ θανατηφόρου κλί
σεως ἀναπλάσας, πλὴν ἀφθαρσίαν προικίζηται
τὴν ἅγιον τοῦτο πλὴν σαρκὶ καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ πλὴν τοῦ καλοῦ πλοῦ
τον προικίσας. πλὴν ἀπλανείαν. ἐπὶ δὲ καὶ ἀπὸ καὶ σὸν
ἄνθρ. ἀνάπλι. ἀνάπλιδ. κατὰ τὸν ἀπόστολον. μαίρο
τυμήχρι ἄδου. οὐ ζητοῦσα προπροάξαι. οὐφυσιοῦται.
προπροφανερόλογος. ὁ πλὴν δοῦλον καὶ ἀμόν
μου γὰρ. τὸ ἀμὸ τριμμὶ καὶ μὴ κατὰ φύσιν χήματα ἐστὶ πρὸ

ποῦ, ἀπὸ τριοβ. ὁ ωορὸς λυτὸν ἐαφοῦς οὐ λυτόφλοσσον τὸ μὲν
ξαυτοῦ· τὸ γὰρ ἱδρομὶ ἀφιέμενον, τὸ οἱ λεζομένῳ· τὸ δ' ἀπὸ
τριομὶ φιλοῦσι λυτόν· ἐλυτὸς ὂν καὶ τοῦ θυ καὶ τοῦ
μόνου· καὶ τοῦ ἀπὸ ωλιο· τὸ δὲ ἐμὸν αὐτοῦ· τοῦ ὁ τιμᾶι
χρὴ γλαφυρὰ διὰ ἰσαῖ ου· τὸ ωᾶν μαρτυρ. καὶ ἡ δομὴ
αὐτοῦ· καὶ οὐ μὴ χρὴ δοσ. οὐδὲ ἰσαμὸς· ἀμὰ τὸ ἡδοσ αὐτοῦ,
ἀπὶ μυθολογ. ωρ. ωαρὰ τοῦ ᾶνου· καὶ τοῦ ἀμὲ μωμῶν·
ἀμὸ τὸ ἰσαμὸς τοῦ ἐαφοῦς· τὸ φαντασιαπὶ λοῦ· τὸ δὲ
ἀμὶ θυμοῦ· καὶ τοῦ τυχὸ· καὶ τοῦ ἐαφοῦς· ἐμβάζατο
ἰσαμὸς· τοῦ μὲν· τὸ ἀθρησὶ λοῦ· τὸ δὲ ἀνάγκαιον· τοῦ
ἐαφοῦ·

ὁ τὶ οὐχρὴ καλλωπίζεσθαι;

Οὐ λεάφωὶ ωρόσωπον, τοῦ ἑλκτὸν ᾶνου· ἀλλὰ λὶ τυχὶ ἰσαμὸς ωὶ
φλαὶ τοῖ· τοῦ ἰσαμὸς λεαρυθίασ ἰσομὶ μαπὶ· ἦν δ' ἀὶ καὶ
τῶν ἐαφὶ ας ἡ ωᾶν, τοῖ· τοῦ ἀλμυρὰ τφασὶ ὁσομαι· ἀὰ δὲ
τῶν ἐωλφὰ μφασ ἰσαμὸς ωὶ χόμφαι· καὶ τὰ ωαύθη χορ
σύμφωνα, λθλὶ θασι φασὶ ἄνασ, ἰσα τὰ τοὺσ αἰ γυαῖ ον
ἰσόμουσ· ἰὸν μασὶ· καὶ ωρο σύ ᾶνασ ωαρ' αὐτοῖσ· καὶ ωρο
θυμὶ σματα ἐξ ἰσόλιθι ται· ἄ ζοθι τὸ, καὶ ὀργάδ ον· λὶ
οἱ τὸ ωαμωόμοισ· ἐὰ φάσφαι ἀὶ ἀωλαί· τοῖ χαὶ δὲ
ἀωο φὶ μουσι, ξυμ ἰσοῖσ λί θοισ· καὶ γραφὶ ὸν ὑμ ἐμοῦ·
ἰὸν· ὑμ ἐοὐδ ἐὸν· χρυσοῖ δὲ, καὶ ἀργύρου· καὶ λίθ ἰτροι,
ωαραπί μουσι μοῖ μασί· καὶ τοῖσ ἀ ωὸ ἰμ διάσ καὶ ἀὶ θιο
ωίασ ωδωοι μλυθμοῖσ· μαρμαίρουσι μ θιδίοισ·
τὰ δὲ ἄδυτα, χρυσο ωάτοισ ἐωὶ σμᾶ ζαι ωδωοισ·
ἀμφὶ ὼ ωαρ ζοθ ιθισ· τὸ ωάνθοσ· τοῦ ωδρωμόλου· ωάδοσ

τὸ διανεμητέον εἰς τὸν
ἀντωνυμίαν κεχρημένον
οὐδαμῶς ἀλλ' ἐοικὸς
λατρεύοντι
ἀττικῶν

μοσ. καὶ ὁ παχύμολος ὁ σίφλος: διαμπρόσλεφ τὸμος
ρὸν τὸ ἄνου, διὰ τὸ φιλοδοξίας χιραμὸν χέρτλων τυχὸν.
παραφαρμάλεφ ὁ λθριαφθεμαχίσας: καὶ τὸν ἑαυτοῦ
τὸ πλάγιο ἐμβραχάμβρον ἰσχ. μεδολιάσθ: τὸ
γναίλεας ζ σ πόρφας ὁ προφανοσοῦτος
ναρ γναίλεος. ἀλλ πόφρας τὸ θιμόλεσμον αὖ τὸ πα
ραμβητοῖς ἀνδράσιν οἰλεουρίας: ὀλίγ φρονιζουσιν.
λύσασα δὲ τὰν δρὸς τὸ καλλάντιον, ἐλιτρέπουσι τὰς
μορυχίας ζ σ ἔσω θυμέας. ὃς πολλοὺς σχοίθη τοῦ
καὶ δολεφ. ἔμαι μαρ τυρας. καὶ τῶν παρανυμέ
ραν, λεσμον τὸ λεῖ προσλεανθιζόμβραν. ἀρ γυροφυλί τοις
χολαζουσιν ἀνδράσι πόδοις. καὶ τὰ πόρρω ὁ τὸν πολι
ορκιδώσουσι τῶν Καρλεας. καὶ τῶν μεθυλιμβράμμεν
μον τὸ λεῖ προσβολίλεασι θαλαμάζομβραν μὲν ὁ ἐλαχὺ
ὁ μαρτιζόμβραν. ἐωβράσθ δὲ καὶ τὰ πόρρω τοῦ φοβοῦ
πρὸ τὸν λόχμον. τὸ γὰρ θον τοῦτο προσβρωφλεαλμοσ.
ἐωβρηχὴ γὰρ καὶ λιμὸς ὁ καὶ τὸ ἀνδρὸμ τοῦ φωτοσ.
πρὸ τῶν ἔσω θοῦσι γαῖαν. καὶ τῶν μεθυλοχαρβίζουσαν
τὸν σπολιάμουσ ὁ λεσμεσσ μεθυαν δροσ. ἔρνη τῶν
οἰλιάσ. μὴ δὲ βρωθ ἀπὸ οἰλεσμ τὰ μθ. τῶν γναῖ
καν γὰρ τῶν ἔσω φρομα. οὐδὲ τὰσ τρίχασ χαρβαῖσ
ποιφμ. ἀλλ οὐδ ἐᾶσ παραφαῖσ φυλοῦν. οὐδ ἐσθοῦσ ὁ φθαλ
μοὶ σπογράφεσθαι. λθλιθασι δὲ φᾶσ αἰ λαοδαί
μονθ. τὸ οἰλέγομα ἀποφεύουσαι λεάλλοσ. τοῦ ὁ θυφαν τῶν
ἔωφσαραγῶν. ἀμαγοῦν λιμβραν παραστόμβραν. καὶ ἀπο
τμόμβραν καὶ φυράμασι τισὶ λατασωλατόμβραν.

τυχουσι μὲν τὸν χρῶτα ὀρύττουσι δὲ τὴν σάρκα τοῖς φαρμακίοις· καὶ τὴν ὑπερβρῶσιν τοῦ ῥεύματος τὸ οἰδῆσον μὴ ῥαίνουσι μᾶλλον· διὰ τοῦτο τοῖς μὲν χρῶσι διαλεαντοπλασμὰ τὸν λεπτὸν ἀφαίμαγμα· κάλαμον τοῖδε· πόμφολυγμα· τὴν δὲ σάρκα φαρμάκοισι· τὴν δὲ σάρκα φλεβῶν ἔχουσαν τὸν δημιουργὸν τιμᾷ ζουσαι· ὃ σοὶ διατάξαμεν δὲ δωρησόμενον τὸ λεπτὸν ἐλκόωσι ἀργὰ προσοικειούριαν γίνονται· καὶ διὰ τοῦτο ἔχω γραφῆναι καθεζόμενα ἐφ' ὕδατι· οὐδὲ ἐφ' οἰκειούριαν γάνυται μᾶλλον·

Διὰ τοῦτο τοι, ἢ παρὰ τοῖς ἰατροῖς ἐστὶ λογισθῆναι ἐξ· τὸ δ' αὖ γυναικεῖον φρόνημον ὀργᾶσαι μέσον· ἢ καὶ ἀνθήμεθα ἐξαρθισμῶν· τοῦ δ' ἑαυτοῦ φαγγυαικοῦ λυμαίνόμενα τὸν χαρακτῆρα· οἱ καφάλαι πρὸς πάσας· καὶ γάμου θέτερος πρὸς· καὶ πάλαι δὲ μὴ διαφόρως ἀφρικὸν ἀχρίοντο· τοῦτο αὐτὸ γάρ τοι καὶ ἀμφὶ φάρμακον ὁμοίως ἐν μαγδαλιᾷ, τὸ θαυμαστὸν τὸν γυναικῶν ἐστὶ πρὸς τὸ ἐπιτήδειον· ἐστὶ τοῖς γυναιξὶ τοῖς ἐπιτηδείοις προσιέναι· τριταῖος ἐξ ἐναρτήσεως ἔδρας· ἔρχεται μὲν ἔρχεται αὐτὴ προσέρχεται· οὐ μὲν ἔρχεται· ἡ δὲ παρέστηκεν προσέρχεται· ἐμὲ χεται· ἐμὲ χεται· ἐστιᾶσθαι· ἐμπαιδεύειν· τρίτον· ἐστὶ δὲ ἀπὸ τῆς ἀβλαβοῦς μεμερίζεται· ἐστὶ μὲν τῆς ἀλλοδαπῆς· ἀν δέχεται· ἢ ἀπαλλαγῆναι· τρισὶ γὰρ οὐκ ἀπὸ τοῦ ἐλευθέρου γίνεται· ἱερὸν δὲ λοιπὸν ἀπὸ τοῦ χρωμένου· καὶ ὁ ἡμέτερος ἀφροῖς ἀχριόμενος· καὶ ταῦτα ὁ φρυσὸς τὸν ἀπὸ γίνεται· μαίνεται· καὶ ἡμῖν ἐστὶ τὰ ἀπὸ τοῦ ἐπιτηδείου προσιέναι·

μιχαήλ, θεοφάνους, ἰωάννης παρακοίμωμενος
ἀνάγνωστος τῆς ἁγίας τοῦ μεγάλου μάρτυρος
θέκλης ὁ τὸν βίον γράψας. φιλόθεος τὸ μὲν λαμπρόν,
διαφέρων τὸν ἔλεγχον ἁφίτασθαι τὸν ἁμαρτημάτων.
Ὁ δὲ λιπαρὸς καὶ ἀσκητικὸς χάρις, καὶ ὁ πρὸ αὐτοῦ
ὀφθαλμὸς, ἡ πόμοιαν τοῦ μοσσινίτου θεοτίκιος ὁ θεοδώρ
λιμπανε, οὗτος τὰ ἐντρίμματα καὶ ἀπαφαίμοσσι ἀνθρ
πάσης τῶν τιμῶν ἀμείνονται. λιμὴν δὲ, παρεθήκαν πο
ταμοῦ ἄλλο τριοῦ, ὃ θέσσ παραυχὴ παιδαγωγός. τῶν ἀγ
γο τρίαν γυναῖκα. τῶν μαχόμ, ὃ τὸν ταμοῦ ἄλλο τριοῦ ἀγ
μενορρόου. παῖσιν ἐπιρρέουσαν. παῖσι δ' ἀσθενήκαν πορ
μελῶν ἄχος τριφλῶν ἐλεγχομένων. ἀπὸ ἴδα τοσσάλλο
τριοῦ ἀπόχου φλοίμ καὶ ἀπὸ τοῦ πλὴν ἄλλο τρίασ
μελίσιον. τὸ ῥᾳστιὸ λίθυπαρὸς φυλάσσεσθαι ὧν
ραιγῶν. ἱματοφόρων ζῆ ἀνθρώπου. προσθολιδὲ λιμὴν ζῆ
χολῆσ. ἐξ τοῦ ἄλλο τριοῦ λιθρομβόσις ἐξ τοῦ ξ
τὸν ἀπροφορβίσ ἐμπυρόσις. φλεγματίαν ὠνὰ καὶ φι
λοιμίας. ἐξ καὶ παθολικάλα, ἀλλοῦτο ἀπὸ τὸ μέγεθος ὁ πό
λις φιλοθεοσμιότρα πόλις. καὶ ὧν μεγ
ἐπαλλήλοις ἴταμαι πλησθῶσι τῶν λαμπαρχίαν. τοῖσδε
φιλοχρύσοις, καὶ φιλοπορφύροις. καὶ φιλοκίνδυνοις. οὐδ
ὁ ὑπερηνὸς, καὶ ὑπερηνῶν χρυσὸς αὐτάρκεις. οὐδὲ λι
τυριάμβαλα. οὐδ' ἐμὸν ὁ φόρτος, ὁ ἀπὸ μὲν καὶ αὐτὸ
πον. ἀλλ' οὐδὲ ὁ παλαιπόλος ὁρέων τὸν πλοῦτον. οὐδὲ
μίδας τὸ σὺν αὐτῷ γένηται. πλησθῆναι. ἀλλ' ἀπὸ
μισόκλ. πλούτου ἄλλου πολὺν. ἑτοιμοδὲ οὗτος ὑπα

θαμφὶ χρυσέαι· ἡδὲ λειὸ-πλοῦτος πλοῦτος, ὃ σωφρονῶν, ἀπορρὶ
αὐτὸν ἐμολημένα λειὰ ἐμπεσθοῦ ἐα, πρὸς-αὐτὸ πλέον ἐστὶ μ·
÷ ἐρμηνεύω, ἐοι-θημέας-οὐλεῖον ἐα. ἡσαν αι χωρὶ αμόζολλον
ολμ· δὲ ἀνθρώπους, λειὰ-θεάτρουλειὰ-πομπικὸ· λειὰ-πολὺ
θουο-θεατῶμ· λειὰ πλάμιο ὑμὶ ἐρῖο· λειὰ-τὸ ὑμτρῖο
ἀμφίδοιο δ' ἀπριλίο· ἄπασι γὰρ μ' αὐτὰς γίνεσθαι λατα φα
÷ μφο-λεσομῶσαι γὰρ· ἱμαι ἄλλοι σ' ἀρέσλει ὑμ· ἀὶ ὑμ· προ φο
-σοι λειμ· ἐσθαι· οὐ λιμ· ἱμαι ἀρέσλει· ἄσ γὰρ τὸ μ' δρασοφίω,
τὰ δίγματα, ὑπο-τὸν μοιχαλίδα δὲ ἱμν οι-τὰ αὐτοι
σμασι· λειὰ πορφυρίδι λιόλιμμον· λειὰ λεσομένοι λέσομαι
χρυσοῖ· λειὰ ἐαὶ χρίσι σι· ἐμμ τοὶς ὀφθαλμοῦσι, ὃ σ-
μασι πο ὃ ὁράσεσθαι, ὁ λόγος διὰ ἱερὸ μὲν οὐφλοῖσι γ·
φ χαὶ οὐλαὶ πο ὑμ· σεσθαι· λειὰ ὄρφο· λειὰ τὰ ἄλλα χαὶ λ,
θλιβὸ χλόλο· λειὰ τὰν ἐμὲ μαγὰ σ' ἀσθαι λειὰ ἀρί
-σασθαι, ὁ λεῖσθαι λεσομαι χάρομαι· λειὰ τὴν ἐμ· ὑμ· λὴν ζ
χρειὰν φυσλὴν· λειὰ πορφύρα σ-ὑμ· λὴν· ὃ σδὲ ὑμδὲ
ἄθρομ· λειὰ τὸ· θλιβὸ οὐφύλασσο· ἱ γυμνὰ λειαμμὸ· φο
τοσοῦτον φ' μαι ὅ ἐα, ὅσο· ἐμ φοὺ δ' φθαλμὸς ὁ μ· ἐν· τοὺ·
÷ τοῦ· λειὰ σὺμ φραφ ὑμ· ἐνὸ μ· ὑ; λεθλεμ· ὑφαλοι μὸν· λειὰ λεθ
λεμ· ὑφαλοὺ δια φορά· λειὰ πορίσ· θρ· γοι πολ· λειὰ· ἀμφὶ λειὰ τὸν μ·
τριχὸ· χ' ὁ ὑμ· ρίαι χλιμαντομοὶ· λειὰ τὸ πρὸ φ· τὸ πολυτιμὴ
τοι λειὰ σολὰ ἀὶ· ὁ ὁ· λειὰ τὰ χλιμαντίζο μ· αι· θλιφὸ ἐαι τὸν ὁ
δέλειν πάλδο μ· ἀ φρόμ· ον, πορὶ τὰ σ' μορφὰ σ' ἐαι ὁ λιμὸ
μον· ος· τὸ βλδον ἀπολιμ· υθριαλιωὸ μ· ὁ ἀὶ γυμναλειὸ μ· ἄσ·
ξαι ρασθαι λὸ μ· ὁ, ὁ λεῖτο ἀφαμαρ τοι· προ φο· πλάτωνοιού
ἐα σ· τὸ προ φο· σ· ας· λιμὶ μὸ δὲ ὁ λόγος παραμ· ψ ξ μὶ σ· λο

[illegible] ἀλλὰ τὰ μὲν καλλωπιζόμενα· τὰ γὰρ καλλωπιζόμενα,
πρόσκαιρα· τὰ δὲ μὴ καλλωπιζόμενα αἰώνια· ὁ δὲ καὶ περὶ
τὴν [illegible] προσηνεῖ κεν τὴν ἔξω [illegible] μορφὴν
τὴν ἑαυτῶν· οἷον ἀνδραγαθήματα [illegible] ἢ τὴν ἔξω [illegible]
ματος, κατὰ τὸ παρὰ τοῖς [illegible] καλόν· [illegible]
[illegible] ἔστι [illegible]· οὐδὲ γὰρ [illegible]
[illegible] νάρκισσοι προσχώρησαν τοῖς καλοῖς, τὴν
ἑαυτοῦ [illegible] ἀποθανεῖν· ἡ δὲ οὐδὲ [illegible]
μὰ [illegible] παραγγέλλει [illegible] τοῖς ἄλλοις [illegible]
χμον τοῖς [illegible], [illegible] αἱ γυναῖκες
αὗται [illegible] κατὰ [illegible] ἀπομιμούμεναι τὰς [illegible]
μας· [illegible] τοῦ προσώπου τὴν [illegible] ποιεῖν· ἀλλὰ καὶ τῷ
Σαμουὴλ τῷ προφήτῃ, ὁπότε [illegible] χρίσαι
τὸν [illegible] βασιλέα, καὶ τὸν πρεσβύτατον τῶν
παίδων αὐτοῦ καλὸν καὶ μέγαν ἰδόντι· ὁπότε τὸ χρίσμα
προσῆγεν ὁ Σαμουήλ· [illegible] φησὶν
ὁ κύριος αὐτῷ· μὴ [illegible] αὐτοῦ· καὶ τὸ ὕ-
ψος τοῦ μεγέθους αὐτοῦ, ὅτι ἀπώσομαι αὐτόν· ἄνθρωπος μὲν
γὰρ εἰς ὀφθαλμοὺς ὄψεται· καὶ κύριος εἰς καρδίαν· καὶ οὐκ
[illegible] τὸ καλὸν τὸ σῶμα, ἀλλὰ τὸν καλὸν τὴν ψυχὴν
[illegible] τὸ φυσικὸν τοῦ σώματος κάλλος, [illegible] τοῦ [illegible]
[illegible], [illegible] περὶ τοῦ [illegible] φρονεῖν· ἀπὸ
τὸ [illegible] καλόν· [illegible] γὰρ περὶ αὐτοῦ
μὲν οὐδ' [illegible]· [illegible] δι' αὐτοῦ [illegible]
[illegible] καὶ πατρίδος καὶ [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] καταφρονεῖν, τὸν [illegible]

φασὶ Νάρκισσον τοῦτον, τῇ [illegible] διαφέροντα κάλλει τῶν ἡλικιωτῶν· τοῦτ' [illegible] τὸν ἑαυτοῦ κάλλ' ἐρωτικῶς ἁλῶναι, τὸν ἑαυτοῦ· καὶ δὴ τὸν πόθον ἀναπλη[illegible] ἑαυτὸν ἐς φρέαρ [illegible]ζειν· [illegible] ἔχει τὸ ἀπορρέον τοῖς ὕδασιν εἴδωλ' ἑαυτοῦ καθορῶν, τὸν παράλογον ἔρωτα θεραπεύειν· ὁ δὲ τοῖς τοιούτοις θεάμασι προσκείμενος λιπαρώτερον λανθάνει γε προσφρέατι [illegible] ὕδατος [illegible] ἐντυχὼν, ἠπείγετο λαβεῖν [illegible] ἀπώλεσε τὴν ζωήν.

προσφόρως ἐξελάβετο τοῦτο, καὶ οὕτως ἔχει τὸ ἀκριβές.

σαυτὸν ἔσθιειν· καὶ διὰ τοῦτο καὶ φίλον αὐτὸν ἀγόμεθα,
ὅτι οἱ μὲν κατὰ φρένα πρῶτον διορίσασθαι· ἔπειτα τρίδυο
γὰρ ἴσμεν καὶ ἔπειτα φόβος· τρία δισσὰ γοῦν καὶ ὅλα·
καὶ δόλια οἱ μὲν ἑξῆς ἰδίως οἱ μὲν γὰρ τὸν πάντα φόβον
καὶ δέος, τὸν αἰχμαλωτισμὸν τὸν μέτ· μόγις
δὲ τριῶν ὄντων ὁλικῶν διὰ παθῶν ὁμοιομερῶν· ἕκαστον τοῦ
ζῴου τὸ μὲν καθ' ἑαυτό· αἷμα τὸ ἐν αὐτῷ· ἄμικτον καὶ
αὐτὸ ὅλον· μήτε μὲν ἀρίστιδαι φυλακόμενον καὶ· ὃ τὸ δὲ
ἕλαιον μὲν τοῦ ζῴου τὸν γυναικεῖον ὅλαιον τοῦτο· ὁμοῦ· ἀνδρο μὲν
μου δὲ τοῦ ἀνδρὸς καὶ μοιχεύοντος μάρτυσι μὲν τὸ τραῦμα·
δηλοῦμεν σαφῶς· ὃ δὲ τοῦτο δὲ διαφορᾶ τὸ
θάνατος ἀπὸ μὲν τοῦ ἀφῆκε· καὶ αὐθαίμων
αὐθημερὸν μὲν ἢ μετὰ πολλῶν· χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου· καὶ
καὶ ἀπὸ μὲν ἐπὶ δεῖπνον ἐπὶ ἀγρόν· οἰκέτου ἐξαπατῶντος
ἕλκειν· τρισὶ δὲ τοῦτο συνουσίαι· ἐν ἀφροδίτῃ· τὴν ἕλκαδα, τὴ
καὶ ἀπὸ φιλοσοφίας· καὶ τὴ ἀνδρόγυνος τριφλὴ, ὃ
φροσύνη δὲ ἐν ἀφροδισιαζομένων· ὃ δὲ καὶ χλιδὴ·
καὶ καὶ ὃ ἀπὸ ῥᾳδιουργία καὶ ἀπὸ καὶ φιλοσοφίας, ἔπειτα τὴ ἀφ
ἑαυτὴν δύο θυγατέρας· οὐ μὲν ὃ καὶ ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἀφ
ὃ ἀπὸ τοῦ ἔσθιειν· οὐ δὲ μὴ ὁ μὲν μὴ μοιχᾶ
ται· οὐδὲ μὴ ἔσθιειν ται· οὐ μὲν ὁ μὲν· μὴ δὲ ὁ μοιχᾶται
ὁ δὲ οὐ, δὲ ἔσθιειν· ἀλλὰ μὴ διαδρᾶσαι ὃ ἀπὸ τοῦ
διαφιλοσοφίας· ὁ μὲν ἀπὸ· τὸ ἔσθιειν τοῦτο ἐξ οὗ
σύνθεσις· καὶ ὁ μὲν ἀπὸ φιλοσοφίας καὶ ὁ μὲν φίλον
πάντα ἀπὸ μὲν ἔσθιειν μὴ ἔσθιειν· ἢ ἀφροδισιάζονται

Q

τὸν περὶ λε τι

δύο ἁπαλάκτου λιθυμαίου· καὶ λειμῶνες τὰ ταπεινὰ μέρη αὐτῶν
καρπαίρουσι χλόην αὐτομάτην· θυμοχαρῆ τὰ δὲ λιθάμασι
καὶ λιθαρίοις φέρουσα· πόλεμος ἔνεστι πετραίου·
καὶ μάχαι κατεστηρίγμεναι καρτεραί· καὶ γυθεροὶ γύπες
οἰμωγαὶ κατὰ διάνοιαν ἐν μερίσει τῶν γαῦρα πάθη ὑπὸ
καρός· ἀδηλία ἱεραπτή· καὶ τοῦ ποιητοῦ δίκαιον
τὸ ὄμμα, τὸν σοφὸν καὶ ἀσυμβάτου· ἀνθρώπου δὲ αἷμα, καρπαρὰ
ποίμνης ὀδόντων· καὶ ποταμοὶ ῥέοντες, ἐσόμενοι γίγαντα
μέλεσιν· αἱ θλιερούσαι ἁρπίσιον· καὶ τὸ ὀφθὸν ἐσ
γέμισαι τὴν γλῶν· ἀστοδὲ σέφται πόδα ἀσμενοὶ
δαίμονίδιον, καὶ κεφαλαί· πρόσαντε πόλεμον· καὶ μὴ
ἁμαρτῶν· ποιφίναμενόμενος, καὶ τόμον· δέξομεν μὴ μὴν
ἐνδεμενόμενον· μὲν οἱ γλῶσσαν ἀδόμενον·
ῥοσσῶν· μὲν δὲ ἀναυδίαν τὸν δίφρον, ἐλαύνομεν μὲν μανῶν·
δυσὶ μὴν ἐχοις οὐρανὸς λίθοις· οἷς μόνοις ἐλαυνόμενον
ἄξαι τὸ ἀρ· μεταξὺ γὰρ λίθραιοι ὑπὸ λιθοῦς·
καὶ τὸ ἀλλήρατον τοῦ λογισμοῦ μὲν ἀνδρωνόμενον
τοῖς νοῖς ἐσθλὸν ἁμαρτίαν ἐλισσόμενον· καὶ μισθὸν τοῦ
παραπλάστου· τὸ ἀπὸ ἀσωμάτων ἐμπίπτον· δέγμασι
τοῦτο οἱ ἄγγελοι τοῦ θῦ, τὸ λάμπον καταλθεῖν ὡς
δὲ λάμπον μαραινόμενον· καὶ τὸ σοῦτον ἐξῶν ἀπὸ
ὡσόντος χαμαί· ἀμὰ καὶ σὺν μὴ τὰ λεγόμενα καὶ
ἀνθρώπου· τὸν ἀλλ' ἁμαρτίζομεν παρθένον· τὰ
φοβερὸν ἀστοῖς· καὶ τὸ μὴ μὴ ζῶον τὸν ἐστὶ
μέσος· ἐσ ὁρίαν ἀνδρῶν·

⁂ πρὸς τοὺς καλλωπιζομένους τῶν ἀνδρῶν :-

Ὁ τοσοῦτος δὲ ἀφανὴς μάχαιρα μὴ χλιδὴ ὅσος μὴ τὸ θλιμμύρος
μοσφῦ ὀφρὶ τὸν μὴ βρόσπους δὲ ἀφ' ταύτων· ἀμφὶ αἱ τὸν
ἄνδρας ζηλοῦν τὸν μόσφ· μὴ γὰρ μὴ αὐθαίρετος φιλοκαλία τοῦ
σωμοῦ οὐχὶ μαίρουσι μ· πρὸς δὲ τὸ μαχθαλιὰ χλρομὰ πολεμί
μαντος γυναικίζομαι· μουρὰ σωμὴ ἀνυμφο· καὶ πορμι
καὶ πολιφρόμβροι· χαμαὶ δὲ διαφαροὶ ὀφρὶ πόδων
μβροι· καὶ μαστίχην τρώγοντες· ὁ ζοφτὸς μέρου· τὸ ἄρτο
φαίλι τούτους ἰδὼ ράπτμὸς· καθαπόρμβρα πόδιος·
ἕλκτου ἁλίμματος αὐτὸς καταμαρτάδαι μοι χόντες καὶ
ἀνδρογράφους· ἀμφὶ ὀφρὰ ἀφροδίτων ὁλροσμῦρους·
μὸς τρίχας· ἀστρίχας· τὸ ἄρθος τὸ ἀνδρὶ ὁμμωσαν
τυμβρους· τὰ ὁμὸς δὲ ὁ πόφρὰ γυναῦ καὶ ὁμοῦ
μβρους· ἐπ' οἰχὸ οἱ οἱ δὲ τὸ μαι ζῶρας· οἳ παμέμο
μιρόζουσι ἀπαθαλαι καὶ καὶ θρῦαι φλοιρὶ οἱ μάι·
διὰ τούτους γοῦν· πλίρφο αἱ πόλφο, πληρωμὸς μ· ξυ
ρῦσαι· παραπλόμβας τὸν ὁμὸ φίας τούτους·
ὄργα τήρια δὲ καθολικάται· καὶ αἱ βόοι καὶ παρτὶ·
καὶ τρῖται, πλιὸ διαιρὶ καὶ πλιὸ ταύτλιο πορμφας· ἐχρὴ
θμὸς καὶ σμαραγρίου θμβαφὸς· οἱ αφὸς καταπλοῦσι·
καὶ τὰ τρίχας αἱ μὸς οἱ πάπατρό μου παρχουσι·
οὐδ' ἐμαιμωόμβροι τὸν σ' ὀρῦαι· οὐδ' ὁ τὸν σ παριόμας·
ἀμὶ οὐδὲ ἑαυτοὺς ἀνδρας ὁμας· τοιοῦτοι γὰρ, οἱ τῶν
ἀνυμέτερα ζηλα τὰ παυδῶν· ἀπαρτὶ ὁμα, τοῖς μαί
οις πλιὸ πλιὸ ὁ μὶς, ὀβελοῦργημβροι· μὲ ὁ δὲ·
αὐδὶ πος πλοῦν, πόρα τέρα πλιὸ τοιαύτλιο προυάι
μῆν ἀμαιμαυτίας· ἑνὰ μὶ δὲ ἀπραλιτον αὐτοῖς τὸ

τὸν φυσιομον λόγον

μαστίχην τρώγοντες μασώμενοι μαστίχην θεν τὸν ἀπτησα θαίρειν τὸν ρυπῶντων ὁλόν των

πρὸς τοὺς καλλωπιζομένους τῶν ἀνδρῶν·

κατεσθίεται, οὐδὲ ἐμοὶ ἄρρητον. ἐναντίως τούτων τῶν ἀνδρῶν παι-
Δασυμικὸς ἐστὶ πλείονα, ὁ δὲ γένειος. ὁ πώγων καὶ ἐστὶ πρᾶος,
ἀνδράσι σφοδρᾷ ἣ καὶ τὸ ἐμμάχιμον, ἀνδρεῖον καὶ ἑαυτοῖς
ἀμφιλαφεῖς λόγοι. τὸ φορμικὸν ὀλίγον σωφρονίζον. τὸ γὰρ ἄν-
δρας ὄντας ξυρᾶσθαι καὶ λεαίνεσθαι, πῶς οὐκ ἀγεννές;
καὶ φαιδρύνειν τε τὰς τρίχας καὶ χρίσματα πολλὰ καὶ ξανθί-
σματα, ἀνδρογύνων ἐξώλων ἐστὶ τὰ δείγματα· καὶ τοῦ δια-
κεκρισμοῦ αἰτιῶν. τοὺς θηλυδριώδεις μισητέον. ἡ γρώνη
γὰρ καταπρόφις· τὴν κεφαλὴν ἀποκεδύσασθαι
τὸ γῆρας, μεταφέροντες ἑαυτούς. καὶ μὲν τὸ ποιοῦντες.
ἢ καὶ σοφίσονται τὰς τρίχας, ἀλλ' οὐ τὰς ῥυτίδας δια-
φάζονται· ἀλλ' οὐ λήσονται τὸν θάνατον, σοφιζόμενοι τὸν
χρόνον. οὐ γὰρ δεινόν, οὐ δεινὸν γηρόντων δοκεῖν, τὸ ἀγνοεῖν
θέμενοι δεινὰ μένειν; ὅσοι γοῦν ὁ ἀνδρὸς πατὴρ προσέλθοι,
τοσοῦτοι τιμιώτεροι πρὸς ἀληθινὸν καὶ μόνον ἀπ' αὐτοῦ πρεσβύ-
τερον τὸν θεόν. ἐπεὶ καὶ ἄλλος, ἀΐδιος γέρων. ὁ τῶν ὄντων πρεσβύ-
τερος. παλαιὸν καλεῖ ἡμερῶν κεκλήκεν αὐτὸν ἡ προφητεία·
καὶ ἡ θρὶξ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, ὡσεὶ ἔριον καθαρόν, ὁ προ-
φήτης λέγει. οὐδεὶς οὖν ἄλλος, φησὶν ὁ κύριος, δύναται ποιῆσαι
τρίχα λευκὴν ἢ μέλαιναν. πῶς οὖν ἀντιδημιουργοῦσι
τῷ θεῷ μᾶλλον δέ, ἀντικεῖσθαι βιάζονται οἱ ἄθεοι, τὴν
ὑπ' αὐτοῦ πολιωθεῖσαν παραχαράττοντες τρίχα;
ἀφανῶς δὲ γερόντων, πολυπειρίας φησὶν ἡ γραφή,
τοῦ προσώπου αὐτῶν ἡ πολιά, ἄνθος πολυπειρίας· οἱ δὲ
τὸ πρεσβύτερον τῆς ἡλικίας. τὸν πολιὰν καταισχύνουσιν.
οὐκ ἔστιν δὲ οὐκ ἔστιν ἀληθινὴν ἐνδεῖξαι τὴν ψυχήν,

τὸν ὑμέναιον χόρτασον ἀφάλειν· ἐμὲ δὲ οἰκτίσσω φιλοίνεμε
θὲς τὴν χύτρην αὐτὴν λιλαίεσθαι. καὶ θρασυκάρδιον ἔδρυφθαι.
καθάπερ ἀγάλη θάρσει θρασυκάρδιον. ἀτὰρ δόθαι μιν ἀδάκτυλον
προτέρα ἀγάγε προφίλην, τὸν πάλαι ὀμφ. οὗτος μὲν γὰρ
λαὸν φθερόμενον καταπαύσει θυμέον· τὸν δὲ ἀναύτιον.
ἀμφοῖν δὲ μὴ μαφαίης, καὶ καλὸν ὁμαδήσαι τοῖ
περὶ τοῦ ἐμοῦ. καὶ ὀρθὸν δόσθαι τὸν καὶ μὲν ἀμφ. τὸν
κατὰ τῦ καὶ ὀθρύσας, ὃν δὲ καὶ σωτῆρι. καὶ ὁ δὲ τὸν τὸν
ἀμυθήσας. ἀμφαδὸν ὄρνυσι καὶ ἐκφύζεσθαι. καὶ ἀπολέσασθαι
ξυροῖ, πρὸς ἄστυ δόσαν. καὶ πρὸς τὸ δόσι προυδιαπὶ θάμνον
τὸν τρίχας. ξύρεσθαι τε, καὶ ἀπὸ τὴν ἄλοσθαι καὶ βαίνεσθαι
τὸν νόμον, πρῶτον οὐ γυναικέον. καὶ ἐμὲ τὸν αὐτοῦ γυ
μνοῦσίδοι, καὶ γυναῖκας πολλάκις· φανερὴ χρυσοφο
ρυλλὶ αὐτοῖσ ὄφεται ἀλλοίων νόδιον θλίνδρια
δὴ δοὶ θυμέαν· ἱμάντας, καὶ λόμασι χρυσίου πορφυρῦ
χαῖτον πλέξοισ, ἵ τὴν ἀφαιρεῖται, τὸν αὐτὸν ἐμὸν
πεπλον θάμνον χλίνασι φυρσὶν ἄπαρ πόρτας. καὶ τραχὺ
μαρμάρεσι προύσι, σόφισμα τοῦτο, καὶ τοῦ δὲ πρὸς ἀμφ. φό
τὴν γυναικεοφιλὴν τὴν καὶ πολυρομβέων. ἀμφιμύων. καὶ
μάχεσθαι πρίων. πορφυρέοσ τὸν ὄνδρα τὸ πρόσω,
καὶ ἄτθεσσι οὗτος· ὁ γὰρ δὲ. τὴν μὲν γυναῖκα καὶ μάλ' ἐθέ
λοντα φίλον αὐτοφυλὶ τὴν ἐμὸν μὴ μόρμη, ἄσσον ἐμοῦ· τὴν
χαίτην γυναικομένων· τὸν δὲ ἄνδρα, καὶ ἀπάσσον τὸν
μόρσας, νόμφοισι λεσομένησας· καὶ τοῖσ μασίοισ ἴσθρασσε
τὴν θόλ. δέχεται οὗτος ἀμείλιχος, καὶ ἀρχὴν· ταύτην καὶ
τὸν ἀμβλυτρύσας, τὸν ὑπερμαχοῦσας τὸν ὁρμέτασαν,

ν' ξ' ο' π' ρ' σ' τ' υ' φ' χ' ψ' ω' ϡ'

ἰσόλλεον ἢ τὸν περίσσεον φαλ̣ίσκιον εἰς δεκέρυθρον σκιὰ πρὸς λαμπρόν

ἴσα τὰ βρέφη, τοῖς λοιμοῖς ἐλεγεῖα τὰ ὀλίγα. καὶ οὕτως περὶ
πολλοῦ τὰ τρίχας ταύτας ὁ θεὸς ἐνήκατο, ὃς φθείρας ἐμὰς φρουρὰς
ὀφθαλμῶν παραμένουσι τοῖς ἀνδράσι· καὶ διὰ τοῦτο
ὀφθαλμῷ τινι, τὰ μὲν συρίγματος δράκοντος, νεφρὰ
ταῖς μηλωπαῖς φρούρια δὲ καὶ ἀμφιλαφῆ λογισμοὶ
πολλοὶ σκιάζουσι τοῖς χρόαις· καὶ τὸ γλίσχρον
ἐμιχθὲν τοῖς τόμοις τῆς πολυσαρκίας· ἄμβροσιν ἐξέφραξεν
φρουρὰ λασιότητος ἐν αἰγὶ ἄλλῳ, πρὸ τῆς μύτης
πολλαί· τοῦτο οὖν τοῦ ἀνδρὸς τὸ ἐνύβλημα, τὸ γόμφον·
διὸ τοῦ καταφαίνεται ὁ ἀνήρ· πρόσωπόν τε τῆς ἄλλης
καὶ ἐμὸν τῆς ἱερέτνου φύλλον· τοῦτοι πρὸ
πρὸ ὁδὸν καὶ ἀσθ τὸ λάσιον, ὃ δ̄. καὶ διάκρυον παρὰ
πᾶν τὸ ἐμὸν τοῦ ἀνδρὸς· τὰς τρίχας· τὸ δὲ ὅμοιον
αὐτοῦ καὶ μαλθακὸν, ἀφίλλου τῆς πολυφάσης ἐν τῷ
πόρματος ἀκαφῆ· τὴν ἄκανθαν ἐμπυρίζει γναφίλλα·
καὶ τὸ μὲν ἐν γόμφος· καὶ οἱ λουρίας· ὁ δὲ πρόκνημα
γὰρ τὸ λέον· ἐμὸν ἐντὸς ἀνήρ· καὶ τὸ μὲν ἀνδρὸς ἀμφὶ ἐξ
τὸ δρᾶν αὐτοῖς ἐγκεχόρηται, ὃς ὀθνείῳ τὸ πάχος· ξη
ρὸ τὸ δρᾶν γὰρ φύσεται καὶ θερμὸ τὸ δρᾶν τὰ δασέα, τὸ μὲ
λοῦ ἐστιν· διὸ καὶ τὰ ἄρρενα τοῦ θηλέος· καὶ τὰ
ἔμορχα· τοῦ ἐντομίου· καὶ τὰ τόλμα· τοῦ αὐτολοῦ δὲ
σύτροφα δέ· καὶ θερμὸ τὸ δρᾶν· τὸ οὖν τὸ ἀνδρὸς δὲ
φύλλου ἐγκεκλον, τὸ λάσιον, παραμυθεῖ, ἀμύσιον· τὸ δὲ
λαμπρὸν ὅμοια τὸ λάλλους· θερμαίνομαι γὰρ ὑπὸ τοῦ
λόγου ἐμὸν ἐστὶ τὸν ἀνδρὸς, θηλυδρίου· ἐδὲ ἐστὶ τὸ
γναφίλλου μαλθακοῦ· ἀμφὶ δὲ ὁ τὸ μὲν ἐν ῥᾳ τὸ αὐτὸ τὸ

τί τὸν τοῦ φθίσεως μαθεῖν χρείαν ἔλαβες
μὴ χειρεσθῆ· μηδὲ χρεία τῆς ἀνάγκης
ἴσμεν οἱ πάντες· ἵνα ζῶμεν· διὸ χρὴ
τὸν τοῦ προσεύχεσθαι ἀναβάσεως δεόν· εἰ
δεόν· καὶ χρὴ· ὃν δεῖ ἕλκυστον θεῖν· τῆς
οὖν μὴ ἄκρος ἀσύνετος ἵστω λυτρωτὴν αὐτῶ
θέσθαι μὴ ἀρίβεια· ἢ τῆς ἐκκλησίας· ἀλ-
λὰ τὸ πανυπέρβιον ἐκκλησίας·
οὐ μὴ τοῖς ἐν πολιτείᾳ ἐπαννή-
ρημένοις χριστιανοῖς· ἐν δὲ μηδὲν ἐν
τούτῳ διαστείλασθαι· ἅπαξ ἁπάν-
των τούτων ὑπάρξεις χριστιανός·
ἀλλὰ κοινοζωνητὸν τρόπος ἐστὶν

λόρδος ἐστὶν ἐν· οἷον ἐν οἷς
τὰ ὀπίσθια τῶν ψυχῶν ἐν
νοις ζάμενος τὰς ἡνίας τῶν
ρξανίστασθαι προσευχόμενος
τοὺς λόρδους ἐκκλίνειν
βούλεται· ἀντίθεσις ἐστὶν
τῶν κυρτῶν· οὐ γὰρ ἐν νοῖς ἐν
σημαίνει κυρτὸν οἷόν ἐστιν
καλεῖν

κατὰ προαίρεσιν ἐκκόπτει τοὺς προεγνωσμένους ὑπὸ θεοῦ, συμμόρφους τῆς εἰκόνος
τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ· δι' οὓς κατὰ τὸν ἀπόστολον, μακαρίων ὁριάδων, ἔθετο
εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς, πῶς οὐκ ἄθεοι·
τὸ σύμμορφον τοῦ κυρίου λωβώμενοι σῶμα· ἀνδρὶ δὲ κομμούμενοι
ἧμαι κακοί· τὸ κάλλιστον ἐν ἀνθρώποις, τὴν διάνοιαν κοσμητέον·
κὴν καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ὥσπερ ἑσπέραν ἐπὶ δ' ἐκεῖθον·

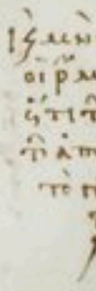
ζ Παρατιλτέον δέ, οὔτε τὰς τρίχας· ἀλλὰ τὰς ἐπιθυμίας· ἐγὼ
καὶ τῶν ἀνδραποδοκαπήλων τὰ παιδάρια ἐλεῶ· ἃ
ὑπερκοσμούμενα, ἀλλ' οὐχ ὑφ' ἑαυτῶν αἰσχύνεται· κεχλιδό-
μενα δέ, ἐς αἰσχροκερδίαν, τὰ δ' ἀλλοῖα καλλωπίζεται·
οἱ δὲ ἑκόντες ταῦτα αἱρούμενοι δρᾶν, ἃ κελευόμενοι, ἂν
μάταια ἐζημιώσαντο, ἂν ἄνδρες ἦσαν, πῶς οὐ καταπτυστοί·

η καὶ μὴν μὲν ἐς τοσοῦτον ἀκολασίας ἐκκέχυται ὁ βίος, ἐντρυ-
φῶσι καὶ ἀδικίας· καὶ τὸ ἄγαμον πᾶν, ἐπικεῖται ταῖς
πόλεσι, νόμος γενόμενον· ἐπὶ τέγους ἑστᾶσι παρ' αὐτοῖς·
τὴν σάρκα τὴν ἑαυτῶν, εἰς πορνικὴν ἡδονὴν πιπράσκου-
σαι γυναῖκες· καὶ παῖδες ἀρνεῖσθαι τὴν φύσιν δεδι-
δαγμένοι, προσποιοῦνται γυναῖκες· πάντα μαλακίζει
κενὴ τρυφή· καταισχύνει τὸν ἄνθρωπον· ἀνροδίαιτος
περιεργία· πάντα ζητεῖ· πάντα ἐπιχειρεῖ· βιάζεται
πάντα· συγχεῖ τὴν φύσιν· τὰ γυναικῶν οἱ ἄνδρες
πεπόνθασιν· καὶ γυναῖκες ἀνδρίζονται παρὰ φύσιν·
γαμούμεναί τε καὶ γαμοῦσαι γυναῖκας· πόρος δὲ οὐδεὶς
ἄβατος ἀκολασίᾳ· κοινὴ δὲ αὐτοῖς ἀφροδίτη δημο-
τελής· σωματεμπορεῖ τρυφή· ὦ τοῦ ἐλεεινοῦ θεάματος· ὦ τοῦ
ἀρρήτου ἐπιτηδεύματος· τρόπαια ταῦτα τῆς πολ-

ἐπεὶ κενὸς ὁ διδάσκα-
λος ἀπὸ τοσαύτης τῶν ὑβρι-
ῶν ὑπερβολ(ῆς)· ἐπὶ τὸ πάντη
σκληρότατον διδασκαλι-
προενεγκεῖν· ἀπὸ τῆς χώρ(ας)
τῶν ἐκλελαλημένων τοῦ
... παμμιαρ(ῶν)
... ἑαυτὰ κο-
... λόγ(ου)
βουλόμενον ... δι-
δασκαλ(ίας)· εἶτα τὸν ἄκρον
... πρὸς τὸ
μέσον αὐτοῖς ...
κατενήνοχ(ε)

τὰς μὲν
τριβάδας
λέγει ἃς
ἑταιριστρίας
καὶ λεσβίας
καλοῦσιν·

τὴν ἐμὴν ἁμαρτίαν δέδεμαι· τὸν δὲ γαμοῦσάν με καὶ τὸν
μὲν τὸν δὲ τὸν τοῦ αὐτοῦ ἀμοιβαίως. ἀλλὰ δὲ ζωὴ αὐτοῦ
Οἱ ταλαίπωροι, ὃ τὸ ἀδικεῖν τὸν ζῶσιν; πολλοὶ δὲ ἐρῶ
ζῆται τραγῳδίας· παιδὶ πορνῴδοντι καὶ μαχόμενοι
θυγατράσιν ἁμαρτάνουσι· πολλοὶ μίγνυνται μητρί·
οὐκ ἐμπλησθέντες τοῦ ἐκκεκαυμένου παιδίου· καὶ ἄνδρες
δέδενται τὸν σκληρὸν τράχηλον ἁλύσεσι σιδηραῖς·
πᾶσαι δὲ σοφοὶ τοῦ μόνου ζῶντος ἐξ ἐμοῦ ἁμαρτίαν
ἁμαρτήν καταγόμενος; καὶ τὸ ἀπορρῆτον τὸν ἰδίων
ἀνομίαν λέγουσιν; μοιχεύσασθαι γὰρ μέζουσιν οἱ μοι
χεύοντες τὴν φύσιν; ἔνεστι δὲ αὐτοῖς τοῦ τολμᾶν
τοῦ τὴν μορφὴν; ἡ δίκη. καὶ καθ' ἑαυτοῦ ἁμαρτάνειν
ζῶντες ἐμοῦ ζῶντος ἐμφορᾶν· ὁ μέγα μόνον σώματος, ὃ μοῦσαι δὲ
ματον· τοῦτον ὑμῶν οἱ τοῦ φορτίον, οἱ καὶ ὁδαίμονος
βόσκουσιν· ὃς σὶ τοῦ· ὃς σὶ μοῦ, πορφύραν ἀνθ' ἡμέρου φθείρουσι·
ἄλλοι δὲ, αὐθημὸν θρόμα ἐρεῖ· ὃς σὰρ τοῦ· ὃς σὶ τοῦ, φορέσου
σὶν ἐλπίδων· οὐδὲ ἐλεύθερον ἐμοὶ μανίαν τὸ μὴ ὑδέως,
ὑπὸ δουλεύσας τὸν θυγατέρα σου, ἐλεύθερον ζῶσαι αὐτῶν·
καὶ οὐκ ἐλεύθερον φύσις ἐγνῶ· καὶ ἐγνῶ· πολιοθήσεται ἀμο
μίας· ταῦτα πορεύθη ἡ τάξις πάλαι· ἀρίδηλος δὲ· ἡ
ἐλευσις· πᾶσα ἐλπὶς ἤδη πολλῶν ἐγνῶ· καὶ πορνῴας
καὶ ἀμοιβαίας· ἄγαμαι τὸν παλαιὸν ῥᾳθυμίαν μοιχεύ
σαν· ἀνδρόγυνοι ἐμίσησαν ἐκ τῆς δικαιοσύνου καὶ τοῦ
σώματος τῶν πρὸς τὸ ἀλλότριον μοιχίαν, παρὰ τὸν τῆς φύ
σεως νόμον, ὁρμήματος καὶ πρὸς ἐμὲ καταπτὸν τῆς δίκαιος
τοῦ νόμου· οὐ γὰρ θεμιτὸν ἐλευθερίαν τε· τὸ γένος.

τὸ λεαλλοσ τὸ ζιμέ ὑπορ· τὸ νδμμαὶ ομ λεαλλοσ· πρὸ ὰ τρ ὶ πολωὴ
ἡμιόὐπο βρ χαριδτάὶτὴ λίὲλὶ· προμαὶ μ ο ρδὲ λί ἀλὶ ἔπο ἀ ζ ἄβδαι,
ναμούμεθμοσ πὸ ά ναμι· ὁ β ὶ ὁμ λεαπὸ ὲμαι μ ὁ· τὸ μ ὲ ρομ, τὸ προ
β ὶ· τὶ λὶ ὰμ ὰ ἀρ ὸ μ· τὶ μ ο μ ὁ μ ὲ ὑ. χ ρὶ λὶ δὲ τὸ γ ὸ ρ· τὰ ὸ σ· πα ὶ δ ἀ ο
γ ὰ μ ὲ μ ὲ ν ὁ β ὲ ὁ μ ὶ ἄ ρ ὶ ὰ μ ὶ ὰ ὶ ὰ ὶ δ ὶ ὰ ὶ ὰ μ ὸ ὰ β, λ ὰ ὶ πρὸ σ· τὸ
ἑ α υ τ ὸ ῦ τ ρ ὶ χ α σ· ἄ ρ ὶ ὰ μ ὶ ὰ π ὰ ἄ ρ μ· τ ὶ· τ ὸ ἴ μ π ὰ ὶ, ὁ ὐ λ ὰ ὰ ὐ, ἔ ω ὶ τ ὶ λ ὶ
Λ ὰ ὸ φ α ὐ ὰ ὶ γ ὰ ὰ ὶ λ ὲ ὸ σ, ὰ ὶ ἀ ὸ μ α χ ὸ σ ὶ ὰ ὶ π ὰ δ ὸ ὐ σ ὰ ὶ· τ ὸ ὶ α ὐ
τ α· τ ὸ λ μ ὰ ὸ ὶ μ ὲ ὐ ὁ μ ὸ· π α ρ ὶ ζ ὸ μ ὲ ὐ α ὶ· τ ὸ ὶ σ ὰ ὶ δ ρ ὰ σ ὶ ν· μ α λ λ ὲ ν
δ ὲ· ὁ ὐ λ ὶ ὰ μ δ ρ α σ· ὰ α τ ὰ μ ὸ ὐ σ ὸ δ ὲ· λ ὶ α ὶ γ ὰ μ ὶ δ α σ· μ α λ ἀ ν· τ ὸ ὐ
τ ὸ ὶ σ χ ρ ὶ· ὰ ὁ μ λ ὶ α ὶ ὰ ὶ φ ὸ φ α ὶ ὰ ὶ· τ ὸ β ὸ ρ ὐ μ μ ὲ ὐ α ν· λ ὶ α ὶ λ ὶ ὰ ὸ β λ ὶ·
÷ τ ὸ β λ ὶ μ ὐ μ μ ὲ ὐ ὶ· ὰ φ λ ὶ λ ὶ α ὶ μ α φ λ ὶ ν δ λ ὶ ὸ ὶ δ ὲ ὸ ὶ τ ὸ ὶ ὸ ὶ π ὸ ὶ,
ὁ μ α χ ὸ μ ὲ ὐ ὸ ὶ τ ὸ ν τ ρ ὸ ὰ ὸ ὐ ὸ ἔ ὰ ὸ β μ ὐ· ὰ μ ὸ ὰ χ ὸ μ ὲ λ ὶ· ὶ ὰ ὸ δ ὸ φ·
÷ φ λ ὶ μ α ὶ π· μ α δ ὶ ὸ μ α ὶ π· λ ὶ ὰ ὐ ρ α ὶ· ὐ λ ὲ μ μ ὲ α ὶ π· ὰ π ὸ ὸ ὁ ρ ὰ α λ ὰ σ ὸ
÷ ν ὰ ὲ ρ· ἔ ω ὶ γ ὰ σ ὸ β λ ὶ ὸ φ α ὶ ὰ μ ὶ ρ ὶ· ν γ ὲ α φ λ ὶ λ φ φ· λ ὶ α ὶ ὰ π ὸ ὰ ὶ
÷ π α ρ τ ὶ ὰ λ α σ ὸ ὶ ὰ μ ὸ ὐ· ἔ ω ὶ γ ὰ σ ὸ β λ ὶ ὸ φ α ὶ ὰ μ ὸ ὸ σ· τ ὸ λ ὲ μ ὸ ὸ
ὰ μ δ ρ ὸ ὸ· λ ὰ ὶ μ ὐ λ ὲ μ α· π ὸ δ ὸ ὸ· λ ὰ ὶ ν φ λ α σ ὸ δ ὰ ρ σ α μ· ὰ ν α ν φ λ φ
÷ τ ὰ ὸ π ρ ὶ α ὶ π ὸ ὐ· δ· γ ὰ ρ λ ὰ ὶ τ ὰ μ ὰ λ ὶ φ α· π ρ ὶ τ α ὸ ὰ λ λ α ὸ
π ὸ ὸ λ ὶ ὸ μ ὲ ὐ ὁ ὶ τ ρ ὶ χ α σ· μ ὸ μ ὸ μ τ ὰ ὸ σ ἔ ω ὶ τ ὶ λ ὶ φ α λ λ ὶ
π ὸ ρ ὶ ἔ ω ὐ σ ὶ· μ ὶ μ ὲ ρ ὐ δ ὴ μ ὰ μ α δ ὐ μ ὲ ὐ ὁ ὶ μ ὲ ὶ φ ὲ ὐ φ ὰ λ ὸ ὶ ὸ·
τ ὰ ὸ λ ὶ ὸ μ α ὸ· ὸ π ὸ β ρ ὰ ὶ γ μ α ὶ λ ὲ ὰ ὸ· λ ὸ ὸ γ τ ὰ ὸ μ ὲ ὐ ὸ ὶ ὼ· φ ὼ
χ ὐ ὸ ὶ τ ὸ μ ὰ ὸ ὶ ὁ μ α ὐ π ὸ ὐ· ἀ λ λ ὲ ὸ ὶ τ ὶ ὸ ὰ μ λ ὶ ὐ ὸ· ὸ μ ὶ ζ ὸ ν
÷ τ α ὶ τ ὶ λ ὶ τ ρ ὶ χ ὶ· λ ὰ ὸ π ρ ὶ ὸ δ ὲ· λ ὰ ὶ α ὶ π ὸ ὶ· ὰ ζ μ ὶ ὼ ὸ μ τ α ὶ μ ὸ φ ὶ
ὼ ὶ· ὰ λ λ ὰ φ ρ ὶ ὰ σ π ρ τ α σ· α ὶ π ὸ ὶ ὸ· τ λ ὶ ὼ τ ρ ὶ χ α ὶ δ ὸ δ ὸ ὶ λ ὰ σ ὶ μ
÷ ὼ μ ὐ μ ρ ὶ· ἄ ρ ὸ π ὸ λ ὸ ὶ δ ὸ ὶ ἰ ὸ ὁ ὶ σ, μ α λ λ ὸ ὶ σ λ ὰ σ α ὶ μ β ὐ ρ ὶ· θ α σ ὶ μ·
ὰ μ ὰ λ ὰ ὶ τ α ὐ τ ὰ μ ὐ ἔ ω ὶ τ ὶ λ ὶ θ ὼ ὲ ὐ τ ὰ ὸ σ τ ρ ὶ χ α σ· ὁ φ ὶ λ ὰ μ ὸ σ
π ὸ λ ὶ ρ· ἰ φ σ ὸ λ ὶ ὼ ὰ μ φ ὲ· ὶ π ὸ ὐ ρ γ ὶ α μ· λ ὴ ρ α ὶ δ ὶ δ ὰ χ α σ· τ ὸ ὐ σ

πόλεμον. καὶ τὰ μὲν θηρία ἐκ τοῦ καὶ τοῦ καὶ οἱ ἄνθρωποι μόνοι
μάχονται· ὅτι δὲ φοινικοῦν, τὸ ἀστράγαλον ἐρυθρόν·
τὸ αὐτὸ· καὶ κατὰ μικρὸν τὸν τριχῶν ἀποβάλλουσι πολ-
λάκις· ἐπὶ μὲν αὐτάρκειαν, καὶ τὸν ἄμαξαν ἀζαμένου, τὸν
ἵππον μανῆναι δύνασθαι ἀμφοτέρας· φέρεται οἱ νοῦν ἔχει·
καὶ μᾶλλον δὲ ἄρα μέλι, αἱ τῇ τὸν ἵππον τροφάς· ὁ δὲ ὕπνος
χῇ τὰ σφέτερα· καὶ ὁ λύκος τὸν αἰγῶν· τοῖς ὠρίοις, τὸ
ἀμαχόρυγχ· καὶ τοῖς μελάθῃ, ὁ ἵππος· ὄχλησιν γίνεται
τροφῆς· ἀρα μὲν δὲ ἄλλοι οὗτοι νομάδες· ἐν μάχῃ μεσίζει
μία· καὶ μαχόμενα τῇ οἱ λύκοι τὰ ἐναντία· τὰ ἐναντία·
φέρομαι· αὖ δὲ γίνομαι ἄμα καὶ θοῦνος, ἀναλαμπά-
νουσι τοὺς δικαίους· καὶ τὸν οἶκον ἐπὶ φέρονται, ὡν
αὐτοῖς· ἐδὲ καὶ ὡς τὸν ἐπὶ μῖσος τοῖς σαρκάροις·
ἀμβλύνται τοὺν γάλακτος· λέγουσι δὲ καὶ δὲ τὸν
τροφὸν ἀλλοῦ δοῦναι ματοσφέδονται· ἢ φασὶ μεσηλίσαν
τας τοὺς μίλους· ἀδὲ ἄρα ἐν μὲν φόρτρα τὰ σμαρα-
γον, οὐμμηστικαὶ οὐσι μὲν ἀδικεῖν μεθνα· ἀλλὰ καὶ τὸν ὄρ-
μον δὲ θοῦνος τὸν ἀρρηκτικὸν τας· δικαίους οὗ, καὶ
φέρουσι καὶ τρέφουσι· ὁμοίως οὕτω οἱ θηρῶδες οἱ φυλετι-
κοί· οἷον τὸ αἷμα, ἢ τροφή· οὐδὲν γὰρ διαφέρει αἵματι σὰρκὸς
θρέμμος οἷον τὸ ἅμα οὐδὲν, ἀλλὰ ἔστι μὲν τὸ γόνος

÷ μόγις μὲν ἐξ ἀνθρώπου τοῦ λόγου τὸ αἷμα τὸ ἀνθρώπινον νομίζω διὸ
χάριν τοῦ μιαίνεσθαι τοὺς περὶ τὰ ἱερὰ τὸ αὐτὸ οὐ δύνασθαι
σῶμα· ἐξ ἑτέρων δὲ καὶ νεκρῶν τοῦ χήματος· πρὸ τοῦ μὴ
÷ λαμβάνω· ἀποδέχομαι δὲ τὰ μὴ παραπαίοντα τῶν μετὰ τὴν
ἀκροφάσιν πίστεως· τὰ μὴ πάνυ παραφυομένης ἐξ
÷ ἑτέρων τρηχέων· τοιούτου δὲ ἕνεκα λιμὸς καὶ νεκρῶν ἀπό
ρροιαι καὶ· νεκρῶν ἐνδοξίαι· ἅμα τῶν ἀπόντα
σωμένων· μόνον ἐνίοτε φθορομένους· τὸ ζῆν τὸν ζῶντα
μόνον ἐνέχοντας· τῶν σφίγγων·

τέσσαρα τὰ τρίποδα

Δύναται δὲ ἐμβλητέον, παραπλήσιον τοῖς περὶ τῶν ἀλιέων
διαν· ἐφ' ἓν αὐτὸ καὶ μεμιγμένοι τοῦ χήματος· καὶ τὰ μὲν ἐκ
τῶν πολυτίμων ἐνίων ὄντα διαφορᾶς· φάνεται γὰρ αὐ
τουργίαν, καὶ αὐτοδιάλυσιν· ἐνίοτε τὸν θρασύτερον
κατάφανον· ὁ τὸ ποιεῖν καὶ πράττειν ποιεῖν καὶ
τὸν ἐμπίπτοντα ὅσα μὴ ἐμμόνιμον τὰ ἱερά·
÷ τὸν πολὺν ἐνίοτε μὲν ὑπὸ τοῦ ἀπὸ
÷ λιθίνης· πολυαχθέως· καὶ οἱ μὲν περὶ τῶν γαστρίμαρ
÷ γῶν αὐτῶν πολοῦσι δαιτρεῖσθαι καὶ καθαρίζεται· καὶ οἱ
÷ τὸν πομμάτων· καὶ οἱ τὸν μεθυστικὸν· καὶ οἱ τὸν
÷ ῥοφημάτων συνδιακαθαίρεσθαι· καὶ δημιουργοί· οἱ δὲ·
÷ περὶ τὰς ὕδρας τὰς ἀφορμὰς ποιοῦνται τὰς περὶ τῶν ἀλιέων·
÷ χρυσοφυλακιοῦσι μὲν γρύπων· οἱ δὲ τὸν ἀρίμασπον γρυφυλάτ
τουσι· καὶ σμήχουσι τὰ θηρώματα· καὶ τὰς περὶ
÷ τὰς ἀετοφόρους παραδιδάσκουσιν ἕτερ ἑωλζουσι· ἄλλοι·
÷ καταπλήττουσι τὰ ὑποζύγια· οἱ μοχθηρὸν μὲν ἐσθλὸν

÷ παρ αὐτοῦ· διὰ μιᾶς γραμμῆς φαίνεται· διὰ τοῦ ἄνω βρόγχου·
÷ τοῦ, παρ' ὃ γράμβεται τὸ διάμεσον· διὰ μέσου τοῦ δὲ, διὰ μέσου
÷ μόνον· περὶ τὸν γναθικὸν ἀμφὶ πολλούς ἐν αἵμῃ·
÷ τοῦ διὰ τοῦ δὲ· τοῦ λεβηρυφάλους· ἅμα· τοῦ σ
÷ τεβηνος· ἀμοῖραι πολλοί· διὰ οὗτοι μέσου τοῦ· τοιοῦτοι πο
ποι τοῦ μὴ δύνασθαι φιλήδειν, τοῦ σφηνοειδοῦς ὀστέου
÷ ὄμμασι τυμφῆς· ἀνω πως ἀπὸ· διαλειπούμενοι· ἀμοῖχοσδὲ
ἀμηθεῖς· οἰχόμενοι δ' ἀνάμεσον· ἀλλ' ὁ μὲν ἀνω μόμφος·
÷ φιλήδειν· διάμαρτυρόμενος γνώμη· λόγος· διὰ τοῦτο πρό
φη του ἀμουσίας· πρὸς τοὺς παραυθυμεῖσθαι τοῦ μὴ ἰού
δαίαν· αἱ τοιοῦτοι τοῖς μαθήμασι χάριν· οὗτος φιλάμου τοῦ
÷ χρήματος· ἅμα πίμπλασθαι αὐτοῖς ἀνθρώπους τύραννος ἀπο
κρύπτειν· τρυφητικοί· ὃς λήθαργος φησὶ τὸν ὀνείρατος
ὄμμα· ὃς μυρθοῦς· καὶ ὃς μαγείρους· καὶ ὃς πάσσου
σας· γόμοι πολέμου μεράκιον· οὐ λέγουσιν οἱ μὲν
÷ μίαν χύλισιν· οἱ δὲ διαφοράν φασιν οὗτος αἵρεσιν· τὴν
γναθικὴν· καὶ φορά δὲ ὠνὴ πατρός· λεβητοὶ πολλοί·
÷ ὑπερθοιδὲ· καὶ τὰ λαπάρα· καὶ ἡ τροφία· καὶ ἡ γναικεῖ
÷ α πόρος γάμη· καὶ ἡ οἱ μυρίαι· οὐδαμοῦ· ἀλλ' οἱ τὰ δὲ πολ
λοὶ τοῦ γναθικοῦ, δι' ἡμέρας οὐσι μὴ αὐτοῦ· μὴ πόνου
ὑπερθεῖναι· ἀδηλοχρώτου· καὶ τὸ ὦμα, καὶ τοῦ ἡγε
μονικοῦ δ' ἀλμαίωμα· τὰ δὲ πόρος γάμη· καὶ τὰ δὲ λογίαι·
÷ οὐ λέσθη δὲ μὴ πολλοῦ φλοιῷ, ὃς καὶ ἀμαίαι· οὐδὲ πρὸς
÷ θλίψι μὴ ἀπολήθουσι· ὁ τὴν ὀσφύαν, ὃ μέγιστον· ἀπορία
÷ δὲ· ὑπερβλῆθαι ἀφαίρεσαι· ἀδὲ· οὐδὲ ἀνόσημόν τι τὸ
τοῦ καταλείπεσθαι μὴ πούλλοθαι· ὃς πορεῖται τοῦ

τὸν σιλ
βλεπά
σιν
πλ
ς

φορᾶς· ἀναπνοὴ γὰρ ἰὼν ἀὴρ, ἡνίκ' ἂν διαθορᾷ ταύτῃ πρὸ θυμοῦ
τὸ πλεῖστον ἐνδύνων· ἀλλ' ἀθρυπτόμενος ἔσω χωρῇ τοῖς οἰ
÷ κείοις σώμασι μιγνύμενος· ἅμα ἀποβαπτόμενος γοῦν
τὸ ἴσον αὐλαίας, πορίζουσα δρεμύθρου τὸ σφαῖρα
αὐλαίας. ÷ ἀφορᾶται, δηλοῖ τὸν τρόπον· πολλαπλοῦς
πρὸς ἡμᾶς ἡ ὄψις τῶν ὁρωμένων· ἡνίκα μὲν
÷ ἐπὶ πολὺ διαμένουσα τῇ ὁμοιότητι τῆς ἐρεβίνθου μὲν
÷ πορίζουσα δὲ φλοιὸν, εὑρίσκεται πολλαπλοῦς·
πολλαχοῦ γίνεται· ἐρυθραίνεται δὲ ἐνίοτε καὶ
ὑπόχλοα ἄλλοις μᾶλλον ἢ τοῖς, ὅταν μὴ παρὰ δύναμιν ᾖ ἀφρο
μοῦ· πορίζεται δὲ αὐτὰ αἱ ὑραὶ ἐλευνόμε
νοι· αἱ μὲν μαστάζουσαι· ἀύρταις· ἐπὶ μὲν τραύρταις·
καὶ γράμμασι μολόχοις· οἷς φορούσαις· ὁ σημεῖον μὲν
γραῖ λοιπὸν· ἀμφόμβαι· φέλτρα αὐτὰ, καὶ ἔστι δὲ παρὰ
τὰ μυρόπαρα· ἐπὶ λόθροι γάμοι μελαμβάμου· καὶ καὶ
τοὺς μὲν ἔχουσι τὰ γὰρ δρᾶν· τοὺς δὲ δέχονται· ἀλλοδὲ
αὐταῖς οἱ μάγοι πλαχοῦνται· οὐλίσσασι δὲ ἀπὸ
τάμβαι· καὶ αὐτὰ σμῆρος ἐλάσσον διδόντα λίθο
μιν· τοῖς μὲν ἔχουσι· ÷ τῶν δὲ ἀμφάν τῶν φορ.
τὸν αἰχμὴ τὸν ἀμπλαπτόμενα ἐμφάσσει· ὅτ γε
λίνοῦται χρωματισμοῦ· τῶν ἔστω φθορᾶν·
πολλοὶ δὲ οἱ τὸν καρπὸν τὸν μοιαλασίας· ἀλ
λοσ ἄλλο δὲ παρφθείρεται· ἄλλοι μοι φορεῖ γὰρ οἱ ἀλλοφ
φοι, πρὸς τῶν ἀσθένειαν· καθάπερ οἱ χοῖροι· πρὸς τὸ πατὰ
δυόμενον τοῦ σκάφους· ἔστι δὲ θρόμβοι· ὁ θυμὸς ῥεπόμενος

÷
λοιπὸν μὲν τὸ πῦρ βολῶν ἐκφάνειαν
ἀνεχρήσατο· ἐπὶ δὲ μακρὸν ἀνοίξαι
πάντας ὑπέφαινεν· διὰ τοῦτο ἐρωτόμενοι
πολλοὶ ἐν τῶν μεταλλάξαντες φύσει
καὶ χρῆσιν εἰς τὴν παραφύσιν προφά
σεις τοῦ ἀπέχεσθαι εἰ καὶ ἀμελείων μορί
ων κατὰ τὸν τοῦ τὸ λοιπὸν χρῆσιν ἀπεί
λας δὲ πάντας ἐχάρην

σατα ἰχραφὶ παραμᾳ. μὲ παύτα ἄμου ζοαγ ζατὰ ὶὶ ἰεμού
ου. πολλὰ γὰρ τὰ ὑπὸ θρασπούδομέου. ἀλλ᾽ οὐδὲ. ἀμφοδί
μαι οἱ φησὶν, ἄτοα ζαρ ζώδ᾽ πομοίσου. ἰεὰὶ ὑμ φόμαι ἰεῦ τὸ
μαὶ μὲ μὰ σουδαμεθμᾳ. ὁ δὲ ἰόραμαα ἰὶ πορμάω. ἄνα γὰρ τοῦτο
ἰαθ φὶ αὶ μὸ ἀπὸ ἀομοσ. ὁ τὶ πα ὰσ πόρμοσ. ἰὶ ἀἰαστα ρ τοσ.
ἰὶ πλοσμθὲτιμοσ. ὁδὰὶ μ᾽ ἰφ δοσ μοἰάτρμο. οὐ μὲ᾽ φ᾽ ἰμμὶ μοσμο
μὰ ρ θμτὶ ἰμαασ ἰ᾽ φαι τοῦ χῦ ἰαὶ θῦ. αὶ δὲ. ἀμ δ ρο γύπ ωαγ
ζωουσί αὶ σὶ δο μαι. πα ρ ζορ θουσὶ δὲ ὑμ δομ. ἰμ γαὶ δαγ
ὀχλοι ἀθυρόγλ ωσσοι. μα ρὸὶ μὲν τὰ ὼ ματα. μα ρὸὶ δὲ τὰ
φ θέγματα. ζσ ὑπουρ γὶ ασ ἀἰσ ᾳάτουσ ἰὶ ω δρ ωμ ζμοι. μοι
χ ᾳασ δ ἀἰσ μοι. ἰμ χ ᾳίζομ ζω. ἰεὰὶ τὶ θυρ ίζομ ζω. ἰεὰὶ
τὸ πορμὶ σὸν ἀμ᾽ αὶ δ ἰμ ω ζσ ασ ὁ ζ ᾳ ᾳ ζ᾽ ᾳ ᾳ δ ἰὰ ρ ἰμ ζὸν ζοὶ
τὸ φοὶ ὼτὸ. ζοὶ ἰμ γ᾽ αὶ δ ἰσμα. ἀἰσ ᾳάτοισ ρ ἰ᾽ μασι. ἰεὰὶ
χ ἰμασὶ. τὸν πρ ὸμ πρ ὸμ ζμοι. ἰεὰὶ ζσ νθ ᾳω τὰ ὸ θἰἰὰ
ἰούμ ᾳοι. πορμ ᾳασ πα ρ᾽ ὰ δ ρομ ου. ἀἰ δ᾽ ὸ τθ ἰεὰὶ ὑπὸ ἰ
ζαὶ ὁμ ζμοι. δ ἰὰ τἰ ὼ τ ᾳοῦ ζαὶ ὸ ρ γἰ ὼ. ἰί τοι πόρμοι αὶ πτοὶ.
ἰί ἰεὰὶ ἰμ γαὶ δ ασ μὸ χ ᾳου. ζσ ὸ ἰ θ ρομ ὸ ζ ἰ᾽ χ ᾳασ ἰέ ὸτ ασ. ζοὶ
ἰμ ρ ο τοῦ σὶ τἰ ρ ἰμ ἰμ. ἰα τρ ᾳ χ ωμ δ ἰ ἰέ ἰ ὼ. ἰεὰὶ θ ᾳ ὰ πω ρ θ ρ ὸμ σὶ ἰ ὸ μ
τοῖσ μ ὼ ἰτ τἰ ρ σὶ. τἰ ὼ χ ο ἰ ὼ ἰεὲ ἰ ἰ τἰ μ θ ὲμ ὸι. ἀμ ἰὰ ὶ γ θ ᾳ ὰ ᾳ ᾳ ζ
Ὁ τθ ρ αὶ τοὺ τω μ᾽ ὸ ρμ ζσ ἰμ δ ἰ ἰὸ ὺσ. ἰεὰὶ τα ὰ ῦ ρ ασ μ ἰδ ἰ ἰὸ ὺσ
ὁ ἰ τ ρ ὲ θ ζ ὸυσὶ μ. ἰεὰὶ ζω ᾳ ᾳ ἰὶ ἰ ὸ ἰμ ὸ ρ ᾳ ὰ ἰ τοῖσ φ ὸ χ ὸῖσ, ω ᾳ ὰὶ
χ ὸυσ ᾳ ὰ. ὁ ἰ ἰ ἰμ ὸ ἰ σ τ ὲ ρ ᾳ σὶ γ ᾳ μ ὑ μ ὼ ᾳ ὰ. ἰεὰὶ τὸ μ᾽ μὲν
θ ὲ ρ ᾳ ὶ τἰ ὼ ἀἰ ὸ ὺ σ ω ζαὶ γ θ ᾳ ὼ σὶ μ. ἀὐ τ ᾳ ὶ δὲ, ω ᾳ ὸ ἰ τὶ μ ἰ
τοὺ σ φ ὸ μ ὺ μ θ ᾳ ὰ ὶ θ ρ ᾳ ὶ τ ᾳ σ. οὐ ἰ ἰ ζω ᾳ ὰ μ δ ᾳ ᾳ σὶ μ ὸ μ ὸ ζ ὺ ᾳ ὶ σ.
ἀμ᾽ ζω δ ἰ ᾳ ὺ μ ὸ ι σ. ἀἰ ᾳ ὺ σὶ μ. ὰ ὼ δ ἰ ἰ ᾳ. θ ᾳ ὸ σ ὰ ὶ ἰ γ ἰ ὼ. ἰεὰὶ χ ἰ
ρ ᾳ μ θ ὲ ὶ πα ρ ο ρ ᾳ ὸ σὶ σ ω φ ρ ομ ὺ ζαὶ μ. θ ἰ ἰ τ ᾳ ὺ σ ω ᾳ ὸ ρ γ ἰ ὼ. ἰ ἰ τοι πόρμοι αὶ πτοὶ.
ζαὶ ὁ μ θ μ ὸι, δ ἰὰ τἰ ὼ τ ᾳ ὺ ζαὶ ὸ ρ γ ἰ ὼ. ἰ ἰ τοι πόρμοι αὶ πτοὶ.
ἰ ἰ ἰεὰὶ ἰμ γ᾽ αὶ δ ασ μὸ χ ὸμ, ζσ ὸ ἰ θ ρομ ὸ ζ ἰ᾽ χ ᾳασ ἰέ ὸτ ασ. ζοὶ
ἰμ ρ ο τοῦ σὶ τἰ ρ ἰμ ἰμ, ἰα τρ ᾳ χ ωμ δ ἰ ἰέ ἰ ὼ. ἰεὰὶ θ ᾳ ὰ πω ρ θ ρ ὸμ σὶ ἰ ὸ μ
τοῖσ μ ὼ ἰτ τἰ ρ σὶ. τἰ ὼ χ ο ἰ ὼ ἰεὲ ἰ ἰ τἰ μ θ ὲμ ὸι. ἀμ ἰὰ ὶ γ θ ᾳ ὰ ᾳ ᾳ ζ
Ὁ τθ ρ αὶ τοὺ τω μ᾽ ὸ ρμ ζσ ἰμ δ ἰ ἰὸ ὺσ. ἰεὰὶ τα ὰ ῦ ρ ασ μ ἰδ ἰ ἰὸ ὺσ
ὁ ἰ τ ρ ὲ θ ζ ὸυσὶ μ. ἰεὰὶ ζω ᾳ ᾳ ἰὶ ἰ ὸ ἰμ ὸ ρ ᾳ ὰ ἰ τοῖσ φ ὸ χ ὸῖσ, ω ᾳ ὰὶ
χ ὸυσ ᾳ ὰ. ὁ ἰ ἰ ἰμ ὸ ἰ σ τ ὲ ρ ᾳ σὶ γ ᾳ μ ὑ μ ὼ ᾳ ὰ. ἰεὰὶ τὸ μ᾽ μὲν
θ ὲ ρ ᾳ ὶ τἰ ὼ ἀἰ ὸ ὺ σ ω ζαὶ γ θ ᾳ ὼ σὶ μ. ἀὐ τ ᾳ ὶ δὲ, ω ᾳ ὸ ἰ τὶ μ ἰ
τοὺ σ φ ὸ μ ὺ μ θ ᾳ ὰ ὶ θ ρ ᾳ ὶ τ ᾳ σ. οὐ ἰ ἰ ζω ᾳ ὰ μ δ ᾳ ᾳ σὶ μ ὸ μ ὸ ζ ὺ ᾳ ὶ σ.
ἀμ᾽ ζω δ ἰ ᾳ ὺ μ ὸ ι σ. ἀἰ ᾳ ὺ σὶ μ. ὰ ὼ δ ἰ ἰ ᾳ. θ ᾳ ὸ σ ὰ ὶ ἰ γ ἰ ὼ. ἰεὰὶ χ ἰ
ρ ᾳ μ θ ὲ ὶ πα ρ ο ρ ᾳ ὸ σὶ σ ω φ ρ ομ ὺ ζαὶ μ. θ ἰ ἰ τ ᾳ ὺ σ ω ᾳ ὸ ρ γ ἰ ὼ. ἰ ἰ τοι πόρμοι αὶ πτοὶ.

μελφ̄ς ζεννιαὶ μι ζρ χθ
μαλον ὀναμονδιον ζαλὸν
εἰν· ἰζτερησιν ϑ ἀνω ἰ̄ε
ναι ζ ἀϑ̄τω ζορισζ ἰ̄ε
τῶν ναμος· ναν δε
ϑ μαιλαρ ϑ ἀ̄ϑ̄
ϑον· μελιτ
δολοφετ·
ὁ· ἀπολλω
λωτης ζ ϑ̄
ηλεσν. β ζ
ϑ̄ ϑ̄ τυρρη
μιλαπεναστειν

÷ φθρουσαμωμιδίου. καὶ προσώπῳ παραμβάσουσι δύο.
÷ ἄνωρ ἐνδεδρομὼς μαι τέρατος ἀρχαιρεσίου. παιδίον δὲ
οὐδὲ προσέχρηται ὀρφανόν. αἱ τοῦ τὴν πλοῦτος καὶ τοὺς
÷ χαραδριοὺς διτρόφους ἐν. ἀλλὰ τὰ μὲν ὀίκοι τωϊσιὸ
μενα, διὰ τὴν ἁπαλὴν παιδίαν. τὸ νοσδιαφορμόρμι θοα μὲν ὑπο
÷ λαμπάγουσι γθοτνοῦσ. καὶ τὰ ἀλεναιτοῦ μολιβδίου πρὸ
λεβιρίκαοιν. δύο γὰρ τρόφιμοι τοὺς ἀφροσιώτων ἐσαν
νόμομενόμους νδρομιας. καὶ οἱ θλίκαομὲν μαι ἄνωρο ἐ
πω τρόπους. καὶ ἀλλὸ μα ἀφθάζασθαι τὴν μόρτιον δωδ
μενόμους. ἐφ' ὅσομ δὲ φλοιὸν μὲν τούτων ἐποιήσατο,
τὰ μὲν ἱμάτια μὲν ὀίκοι ἐποιήσατο. αὐδὲν ὅμως ἀμφὶ ἄπαι
δκοί αν πρὸ τὴν μὴ καοι, ἀφροσιώνο. τὰ σὰ ἐαυτοῦ μ
÷ ὑσίας. ἀπὸ γῆ θοῦσα, ἐπὶ τὸ μαργαρίτας. καὶ τὰ σμαρὰ
÷ γδους τὰ σὶν δήκαο. γὰρ μὴν καὶ ἐπὶ τὰ σὰ ἐξ ἰτλμοῦ σαφῶς.
÷ καὶ ἐπὶ τὰ ἀρνόμια τὰ ἀμφράπωδα. πανταὸ καὶ διάφορα
οἱ τὰ χρήματα δήλα ποιήσαμ μοδίκαιρόσωμ μένων. τὰ τοῦ
μὲν οὐσία δοῦσαι κόπρια. πορία δὲ φλοιοὶ μὲν ἀμφράπανθ'
μοῖ. τὰ πω φ ἐφθαλμίαν. πορία μὲν ἀφγίκαρθίνων οἱ πλούσιοι
πορόμια μὲν ἀδόλασσος, ἃ σοὶ λέγομεν: — ις —
πῶς περὶ τὰ λοντρὰ ἀνάστρεπτέον:
Ὅια δὲ καὶ τὰ λουτρὰ αὐτοῦ σ. οἵ λοι τὰ χρήματοι ἐμπαφό
καὶ πορίφορη τοὶ διαφανῆς: ἡμὲν ὁμίκαλύπτεται. καὶ
θέδραι τὸ ἐσὶ χρυσοῦ ἀργυροῦ. καὶ σιδήρια μὲν ἱα. χρυσοῦ
τὸ καὶ ἀργύρου. τὰ μὲν γὰρ προπώσφο. τὰ δὲ γὰρ
τροφάσ. τὰ δὲ γὰρ λοῦσθαι πορίφερόμενα.
μάμελιὼ καὶ ὀχαρέδο. ἀνθράκιον. γὰρ ἀερὰ

λ
ἀσκῆ ἀρονλῆσα
λύσιν.
ἐπίτευ.
ἰσπῆ ἰσω
πορδὲ.
πανἰσῆσα
ὃ ἢ καλοῦνται
ΜΑΛΕΤΕΙΤΑ:-

σας λικουσιν· ἐσθίωσιν καὶ μεθύσκωνται λουόμεναι· τά τε
ἀργυρώματα τὰ μεθ' ὧν ἐμπομπεύουσιν, ἀπειροκάλως ἐν
τοῖς βαλανείοις προτιθέασι· τάχα μὲν τύφου· καὶ τὸν πλοῦ-
τον δι' ἀλαζονείαν περιηγεῖν· μάλιστα δὲ τὴν κακίαν αὐτεξούσιον
ἀπαιδευσίαν· καθ' ἣν κατηγοροῦσιν ἀνάνδρων ἀνδρῶν,
πρὸς γυναικῶν κεκρατημένων· ἔστι δὲ κινούμεναι· ἐ-
λέγχουσαί τε ἀμηχάνως σφᾶς αὐτάς· μὴ οἷαί τε εἶναι [illegible]
ναι καὶ δίχα τῶν σκευῶν τῶν πολλῶν ἱδροῦν δύνασθαι·
καὶ γὰρ αἱ πενόμεναι, τὸ ὅσον ποιὸν μὴ μεταλαμβάνου-
σαι, τὸν ἴσον κοινωνοῦσι λουτρῶν· ἃ δὲ ἄρα ὁ ῥύπος
τῆς περιουσίας, ὡς ἀσθενικὰς περικολλῶν πολλήν·
τούτοις καθάπερ δελέατι ἀγρεύουσι τοὺς ἀθλίους,
κεκηλημένους ἐπὶ τὰς μαρμαρυγὰς τοῦ χρυσίου· καὶ γὰρ
ἐκπλήττουσαι τούτοις τοὺς ἀπειροκάλους, θαυμαστὴν
ἀφὰς τεχνῶνται τοὺς ἐραστάς· οἱ μὲν ὀλιγωροῦντες ἐπιτρέ-
χουσι γυμναῖς· καὶ δὴ τοῖς μὲν ἀνδράσι τοῖς σφῶν, οὐκ ἂν
ἀποδύσαιντο, προσποιούμεναι αἰδῶ κατὰ [illegible] εὐλαβούμε-
ναι· ἔξεστι δὲ τοῖς βουλομένοις τῶν ἄλλων· οἴκοι τὰς κατα-
κλείστους γυμνὰς ἐν τοῖς βαλανείοις θεάσασθαι· ἐνταῦθα
γὰρ ἀποδύσασθαι τοῖς θεαταῖς, ὥσπερ καπήλοις σωμά-
των, οὐκ αἰσχύνονται· ἀλλ' ὁ μὲν Ἡσίοδος μηδὲ γυναικείῳ
λουτρῷ χρόα φαιδρύνεσθαι παραινεῖ· κοινὰ δὲ ἀνέῳκται
ἀνδράσιν ὁμοῦ καὶ γυναιξί· τὰ βαλανεῖα· κἀντεῦθεν ἐπὶ τὴν
ἀκρασίαν ἀποδύονται· ἐκ τοῦ γὰρ ὁρᾶν, γίνεται τὸ ἐρᾶν·
ὥσπερ ἀπολελουμένης τῆς αἰδοῦς αὐτοῖς, κατὰ τὰ λουτρά.
αἱ δὲ μὴ εἰς τοσοῦτον ἀπηρυθριῶσαι, τοὺς μὲν ὀθνείους ἀπο-

κβ

περὶ δὲ τοῦ ἐπιτηδεύειν
ἀνάγκην
λόγος

ιμάτιον· ἱδρῶτα δὲ λιβάδας, συμπόσια· λαὶ δούλοις τὰ τοῦ γυμνάζεσθαι ἀφαιρήσεται· παίειν δὲ μὴ ἐξουσίαν δοῦναι, τοῖλιλ
-τοιαῦτα τοῖς ἔμπροσθεν· τὸ δὲ ὄπισθεν ἡ γαστήρ λαλεῖν.
εἶναι δὲ παρρησιάζεσθαι τοῖς δεομένοις· γυμνοῦν.
μεμφόμενον ἱκανὸν δοῦναι· πρὸς τὸ μὴ ἔμπροσθεν·
ἐφ' ἡμέραις παραγράφοντα τὸ γράμμα· λαὶ οἱ μὲν παῖδες
ἐν ἀνθρώποις γυμνοῦσθαι τὸν ἄνδρα ἀδύνατον.
ἔνδιατρίβεσθαι τοῖς ἀφανίζειν δίκην τοῦ ἀνδρὸς, τὸ δὲ λιμὸν
φύλαττον· αἱ δὲ ἀποδυσάμεναι ἁμαρτοῖς χιτῶσι καὶ τοῖς
αἰδοῖα φαίνεσθαι μὴ βούλονται λαλεῖν· ἀλλοῦσαι δ' ὁμοίως
ἐλέγχονται λαλεῖν· λαὶ γὰρ δι' αὐτοῦ λατασφάττεται μάλιστα
τοῦ σώματος· τὸ μέλον τοῖς ἔμπροσθεν· λαὶ θαυμάζειν τοῖς
ἀλφιτοῦσιν· τὸ ὑπερπλέον τοῖς ἔμπροσθεν φανέρον· τὸν
σοῦν δὲ ἀμφοῖν δίκαιον ὁμοίως χαρίζεσθαι χεῖρα τοῖς μισοῦσι
ἄνδρας, νεμεσᾶν μᾶλλον ἀπόδειξιν τοῖς γυναιξὶ γλυ-
κέος, αἰσχύνεσθαι τὰς μιᾶς ἀποδύσεως· λαὶ φυλάτ-
τεσθαι τὰς ὁμοίως τὰς ἰλιοθυρέας· ὁ γὰρ θυμὸς ἔσας ἥλιοι
ὑπερβαλὸν τερμίδι λίμαρτον· οἱ λοιμοὶ οὖν· τοὺς γυ-
ναῖκας λαὶ τοὺς ἀνέλεσθαι αἰδέσθαι χρή· ἔνδικαίως ὁ δοῦ-
λος τοὺς ἁμαρτάνοντας· ἔνδικοῖς λουτροῖς τὰς γυναῖλας·
ἔνδικαίως θρεμμένους ἑαυτούς· παντοῦ δὲ ἡμέρου· ὅσα δὲ
παρὰ φύσιν λαὶ ἔνθρυπτα αὐτὰ αὐτοῖς οὐδέν· οὕτως γὰρ μέρος
ἂν εἴη τὸ δραμεῖν· ἐπαίρειν τοῦ αὐτοῖς ἐμπαροῦσι
μέτοιτον θῦ: ιιι

ὁ πλούσιος πλούσιος ὁ χριστιανὸς
οὐ τοῦτο ποιῶν ἀλλὰ καὶ ἑτέρους ἀναπείθων

φιλάφροσύναν αἰσχρὰν οὐδὲ ἀλαζονείαν οὐδὲ ὕβριν ἐκόν
τὸ φιλόλογον, ἢ φιλαυτίαν, καὶ ἀναφρόδιτον μετὰ τοιαύτη
καὶ πρὸ τούτων φιλόπλουτον, ὃ ἴσως αὐτοῦ θηρεύεται δόξα
ταλάντου χρυσίου ἢ τὸ χωρίον, λιβὸς εἰλεῖται ἢ τὸν χρυσίον.
αὐτὸν δὲ χαλεπαίνει τὴν μετέωρον τριῶν· αὐτὴν ἀναγκάζω πορί
ζειν τὸν λύσιμον τῶν γωνιῶν· καὶ τοὺς εἰλωτὰς τοὺς μὲν
τοὺς οὐδενὶ διαφθορᾶς τοὺς ἀργυραμοιβοὺς, ἀρίστους
τοὺς δὲ καὶ τὰς· οὐ λιβὺς καδίσματι· οὐ λιβὺς μεδίμνοις·
λιβὺς φθίματι· οὕτως τοίνυν, τοῖς ἀνδράσι δοῖς βοίλεσθε μὲ
νειν καὶ τοῖς ἀστυγείτοσι ζῆν, τοὺς οἰλωτὰς μὲν διαλεί
πειν καὶ τοῖς μισθοῖς ἐγγράφειν· ἀρίστου
γὰρ δόγματος· τοῦτο ἂν δέξαιτο παρὰ βίλεσθε χρή· ὅσοι
μὲν ἀνδρῶν ἀνὴρ ἔφραγε καὶ δίκαιος, ἐμοὶ νικᾶν θέλουσι
ρίζης τὰ χρήματα· οὕτως ὁ τὰς ἐκκλησίας ποιούμενος·
καὶ πάντες ἐκ δούς· τοὺς μὲν ἐκ βουλῆς ἀρίστους θέλου
σιν· οὐ λίαν· οὐ λιγαρχίαν· μαλακάριος οὕτως ὅστις ἐμοὶ
σμικρὸς· καὶ ἀσθενὴς· καὶ ἄδοξος εἶναι· καὶ πλούτου ὄντος
πλουτεῖν τοὺς μὲν ἄρα πλουτεῖν μὲν βούλεται· ἐκ
μίσθωσιν ἄλλον· οὐδὲ ἄδικος· καὶ ἐπορκήσας· καὶ ἀνθάπερ
ὁ ἐν τῇ πορφύρᾳ καὶ πώλοις τρυφῶν· καὶ τὸν μάγειρον
πορκήσας μὲν, ἀθλιός τε ἐστὶ καὶ ἀμαρτὼν ζῆν καὶ οὐ
ζῆσθαι· ἐκείνων γὰρ μισθολέκτης ὁ πλούτος, ἐρῶσι·
Ὁ ἐμὴ πόλις ἐστὶν ἀνὴρ τὸν λαμβάνειν ἀνάπαυσον πορφυρίδ
μὲν δώσω ἄλφα σοὶ οὐρανὸν ἀναπτήσω τὸ θηρίον, πορι
σθῆναι τὴν χρῆν καὶ δῆξαι· ἀκμὸς δὲ καὶ ὁ πλοῦτος
ἰλυσπώμενος· παραπλὼ ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν τοῦ λαιμοῦ,

β

* κυπρίων βασιλέως
ὑπερβάλλων πλού
τῳ· οὗτος ἐφορεῖτο
καλὸν ἀφροδίτης
βιασθῆναι τὸν αὐτοῦ
αὐτὰ τρὶς ἀνύρας
ἐκεῖνος ἀλωνις

÷ προσφώνησις δὲ ἡμῶν ἡ δεξιὰ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀριστερὰ φροντίζουσα τῆς ἡμέρας σχοίνισμα ζωῆς ἐστὶ τοῦ λόγου καὶ τάξις τῶν μὲν τὸ θηρίον αὐτὸ δὲ ἀπαρτίου μέγιστον· ἀμφὶ δὲ σβεστὸν τὸ
|| χρυσίον δὲ δόλιον μεμιγμένον· πλοῦτος δὲ μεμιγμένος θλῖψις·
πολλοῦ δὲ ἄξια, οὐ μικρόν· οὐ λαργυρος· οὐ λεβηλίνη, οὐ λαμπρὸν
ζῶμα τοῦ, ἀλλὰ ἀρχή· ὁ σὰν λόγος· διὰ τοῦτο αἱ δαφοροῦ
παραδρόμενος ζωάσεις· λόγος οὗτος ὁ τῶν τριῶν
ἐχομένων· τῶν δὲ αὐτουργάν· δ ἀλογον παραλαμβάν·
καὶ τῶν ἀποβλαπτ, ἐκ μιᾶς· τὸ δὲ φροσύνη τῶν ἄλλων·
λάμβ· παιδαγωγοί· καὶ μὴ ἀργύριον· καὶ χρυσίον· ὑπὲρ
χρυσίον δεδοκιμασμένον· ἐκ ζάσσαν γὰρ σοφίαν, μᾶλλον
παιδεύσεν· παῦδε τί μου· οὐκ ἔξιον αὐτὸν δεῖ· καὶ
πάλιν· δεῖ γὰρ πίστος· ὑπὲρ χρυσίον, καὶ λίθον τιμι
ον· καὶ ἀργυρον· τὰν ἀρθμὸν ἀγοράζειν ἐκ τῆς ἀργυρίου
ἐκλεκτοῦ· ἡ δὲ καὶ διαφυχή· πλοῦσιος ὢν ὁ πολυτελὴς
μαν ἄκ· χρυσίον δὲ ἀμαθὲς καὶ θησαυρὸν ἀπόκρυφον λίθον ὄρυ
πτὸν· ἀλλὰ γὰρ δὲ ὁ λίθος· ἐστὶ ἄλλο· τάξις
δεῖν· ὑμᾶς δεῖ δοῦναι χλιαστομαθεῖ· περὶ τὰς δικαίας·
καὶ τὰς ἐστὶ δόσις· μεμερισμένη· ἡ οἰναρὶ ἀπόφρονος· καὶ
πλέονας ζωάσεις· περὶ ὧν γὰρ ἀπαγ, δίκαιος πολὺ ὄδελων
τοῖς· πρωτοτ· ἡ δὲ λαὸς ζωὴ αὐτοῦ μὲν ἡ φρόνησις·
ἀπὸ ἀμὸ ἔχουσα καὶ θυμάτων· ἀλλὰ μὴ ἀδιδοῦσ, πλοῦσιος·
καὶ ἡ μὴ ἀδοσις· τὸ μαλακίου· οὐχὶ ἐστὶν ἀδίκημα·
καὶ πῶς δὲ τυχὸν, τὸ ἀμαδὲ τοῦ· ὃν τυχὸν ἀπόπλου
σιον· καὶ μὲν τὰ μὴ φανδὰν ἄκ, μόνοις ἐστὶ τοῖς
φανδὰν· φανδὰν δὲ οἱ χριστιανοὶ ἀφροῦδε· ἡ αἰσχύνη

ἄμος, οὐ τὰμ αἰσθητὸν μάρτυρα χαίρει, οὐ τὰμ λεπτὰν λαοσσοτύχοι· μό
μοισ ἄρα τοῖσ χριστιανοῖσ λεπτυνὰ τὰ μάρτυρα· τοῦτο μὲν δὲ
τὸν μάρτυρα, τὸν οὐσιῶδες θρόμον τὸν δὲ οὐσιῶδες ἄρα οὗτοι μό
μοι· τοῦτο γὰρ ἀληθινὸν, τὸ δίκαιον ζωὴν· καὶ ὁ τοῦ πατρὸσ
θησαυρὸν τὸν μετὰ μόχθου θρόμβου· οὐ λεπτὸν θρόμματοσ, ἢ
χαρίσματοσ ἐμφανὲσ· ἀλλὰ τὸν τοῦ θεοῦ δωρούμενοσ, τὸν οὐ
τὸν ἀφαίρετον· ἢ τιμὴν μὴ θησαυρὸν σαυτοῦ λεπτὴν
τοῖσ ἐθελοτιμήσασθαι ἀρίστοισ, μᾶλλον δὲ τὰ τιμὴν μὴ θέσθαι τὸν
ρόμενον τὸν ἄπορον· ὃ γὰρ ἂν παρέχει, μεῖζον θρόμβον
ρόσθαι τὸν οὐ λεπτὴν· ὃν δὲ ὁρᾶσθαι τοῦτον τὸν πρᾶ
γμα· ἀλλὰ καὶ ὃν οἱ πόσοι θέσθαι· τοῦτον αἰ τοῦμβρομ μᾶλλον
μᾶλλον παρὰ θεῷ, τὸν πόσον οὗτοσ οὗτον μὲν λεπτὴν μόνον, καὶ τὸν
λεπτὴν μόνον· θησαυρὸν χόρτασμα μόνον τὸν θεῦ· τοῖσ αἰ τοῦτο
θεὸν δὲ θέσθαι· καὶ τοῖσ ἱερούσι τὰμ οἰκήσθαι· ἐμεῖς δὲ
ἁρμόζει ὁ θεόσ· τοῦτο μάρτυρα τὸν θεοσεβοῦσ γίνεσθαι·
ὅτι καλὸν ἐφόλιον χριστιανῶι ἢ εἰντέλειαι·

τρυφὴν δὲ, ζωὴν δόμασ ἁμαρτίαν, καὶ ἐπὶ τὰμ ἁμαρτίαν
γέσθαι· ἀλλὰ τρισμακάριοσ ὁ ἀληθινὸσ φιλοσοφίασ, καὶ τὸν
ἀσφαλῆ δόμασ, ὃ ἢ δικαίωσισ καὶ ἀληθὲσ τὸν πολλὸν
μέσον· φύσει γὰρ ὁ ἄνθρωποσ ἐπιμόνον ἐστὶ ζῶον, καὶ γαῦρον· καὶ
τοῦ μαίου ζητητικὸν· ἀπὸ τοῦ μόνου δημιούργημα·
ὃν δὲ ἐπὶ γαστρὸσ ἀπὸ τὸν μόνου ἐστὶ· καὶ ἐπὶ γῆ δίκαιον·
καὶ ἐδαφικὸν· καὶ καταβέλλον· ἀλλὰ τρισάκαιον δὲ τὸν
θάνατον φύλακα· ἢ φιλοσοφίαν· ὁμοίωσισ τοῦ θεοῦ τοῖσ
προσθῆσι· ὁμοίωσισ δὲ ἐστὶν ἐν τοῖσ καὶ τοῖσ τρόποισ ἐχάμεν· τὸ
γὰρ τὸν ἐδαφικὸν μὴ ζῆν ἁμαρτάνειν, ἀποβροτεῖν καὶ

τὸν τοῦ ἐπὶ τὸν ἀπειρέχοντα
τὸν ἀπαθῆ εἰρηνικὸν ἐπὶ τὸν
περβαλλόντων ἀπὸ τὸν ἀπλοῦν
σημαίνει δὲ ἢ τὸν περιχρῆ

μίσωτε· μὴ ἐποζήμια καὶ οἰκέα σῶ μεταφραμμένα τὸ· οἰκήμα·
ἐποδίσματα τὸν σορέα σὸν τὴν οὐσίαν ἀχθοφοροῦντα· ἀφ
μηρίσω ἐρίματα· ἀποριπόμοιν, τὰ φοιδόφ τὸ σχοι
νίον· καὶ τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χρυσᾶ ἐλεπόσματα· καὶ τὸ μόχλο
σὸν οἰκέα· καλὰ καὶ ἀμφία· παρὰ τοῦ παιδαγωγοῦ ἕως
παιδίου· αὐτουργία· καὶ ἀκόλαν παραλαμόντας· καὶ δὴ·
καθεύδουσα μόνον τοῖς μόνοις· καὶ γυνὴ τοῖς· σὺν ἕως
τέλους· καὶ ὑπόδεσις· καὶ μοῦσος· ἕως ἂν ποθέσει μεταβολὴ δοῦ
ναι φέρομι· φαλακρόν δὲ καὶ τὸν φίλανδρον γυναῖκα,
γάνδρι παραπλήσιον ὄντα· σορίνα· καὶ μὴ φόβιον,
τὸν φοίνικα σορέα· ἀκόλαν ἕως ἂν φθερόμενος· μὴ αὖ
αμφότερι φέρομι· μέτρον δὲ, καὶ θάτερον σὸν τοῦ
ποδίσματος· οὕτως καὶ τὸν λευκὸν ἔλαιον ὀλιγάκυτον
ἕκαστον· τὸ δὲ σορὸν νὰ δὲ φασι λύσομαι· καὶ τὰ ἕως
τὰν σὸν οὐσίαν, χθὲς ἀπ' οὐλύσμου τοῦ ἕκατος·
χρὴ δὲ ὀμνύναι μὴ ἐμμαχόμενον φάσκοντα· καὶ μὴν
καὶ μαρτυρίαν, τὴν ἀληθῆ σορὶ φόρου· καὶ τοῖς θλι
βομένοις μὴ ἀδικεῖν· τὸν ἀπὸ θοῦς ἀμαυρὰν ἔλαιον
μὴ ἀναλαμβάνειν· ὁμολογήναι δὲ ἐγγράφως· μήτρου ἀπὸ γὰρ
δρὸς τυχὸν ὁ ἐδίκαιος· τοιοῦτον· τοιοῦτον γὰρ σοιοῦμεν
δόσις ἕως θλίβει· καὶ δάνεια σορὶ τῶν φρεάτων, ὁ ἕως φυ
λὴν ἐρύθρην, ἁπαρτιόμενα, ἢ τὸ ἀρχαῖον ἀναλύειν μέ
τρον, οὕτως ἐμμένειν· ἀναθεῖναι δὲ παρόντα πολι
τικὸν ἐκκαίδεκα τοῖς δικασταῖς τοῦτο τοῦτο, αὐτὸς καὶ πάλιν·
καὶ τὰ μεταξὺ τὸν τρόπον ἕως τὸν θλιβόμενον
ἐλαίου καὶ ἐκβαλλομένου μετρουσι, ἕως ῥᾴδιον ἕως τὸ γένος·

ιγ τῶν ἀλλαχοῦ· ὀνίκα ὠφελή
σει ᾧ ἂν παρχωρῆται· ἐν
ἡμέραις καλαῖς·

ἀναπνεῖ·

βάλλ' τὸ ἀμέλειν τῷ
τὸ βίᾳ εἰσθλιβόμενον
ἀλλοίεσθαι τὸ τρέ
χα·

ἀνθρώπου γὰρ ὁ τὸν πατέρα τιθέμενος λόγος ἀνθρώπου
ἐστὶν ὁ τὸν πατέρα τιθέμενος λόγος ἀνθρώπου. ἐπὶ
δὲ τῶν ἀπορίας ἄξιον ἐστὶ τὸ· διὰ τί ποτε ὁ μὲν
ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀνθρώπου γίνεται καὶ ἐκ τοῦ μὴ
ὄντος, ὁ δὲ ἵππος καὶ τὰ ἄλλα ζῷα οὐ γίνεται ἐκ τοῦ
μὴ ὄντος; ἢ ὅτι οὐδὲ ἐκ τοῦ ὄντος ἀλλ' ἐκ τοῦ ὑπάρχοντος
ἑτέρου; ἐκ μὲν γὰρ τοῦ ὄντος οὐ γίνεται οὐδέν· οὐ γὰρ
ἔστιν ὂν ὄντος· ἐκ δὲ τοῦ μὴ ὄντος ἀδύνατον γίνεσθαι
τὰ πολλά· ἐκ γὰρ τοῦ μὴ ὄντος οὐδὲν γίνεται. ἐκ δὲ
τοῦ ὑπάρχοντος ἑτέρου γίνεται τὰ πολλά· ἐκ γὰρ τοῦ
ὑπάρχοντος ἑτέρου ἡ γῆ γίνεται καὶ τὰ φυτὰ καὶ τὰ
ζῷα· ἐκ γὰρ τοῦ ὑγροῦ ἡ γῆ γίνεται· ἐκ δὲ τούτου
πάντα τὰ ἄλλα γίνεται· ἐκ δὲ τοῦ ὑγροῦ καὶ τοῦ
πυρὸς ἡ γῆ γίνεται· ἐκ δὲ τούτων πάντα τὰ ἄλλα
γίνεται· ἐκ δὲ τοῦ ὑγροῦ καὶ τοῦ πυρὸς καὶ τῆς γῆς
καὶ τοῦ ἀέρος πάντα τὰ ἄλλα γίνεται· ἐκ δὲ τοῦ
ὑγροῦ καὶ τοῦ πυρὸς καὶ τῆς γῆς καὶ τοῦ ἀέρος καὶ
τοῦ ἥλιου καὶ τῆς σελήνης καὶ τῶν ἄστρων πάντα
τὰ ἄλλα γίνεται· ἐκ δὲ τοῦ ὑγροῦ καὶ τοῦ πυρὸς καὶ
τῆς γῆς καὶ τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ ἥλιου καὶ τῆς σελήνης
καὶ τῶν ἄστρων καὶ τοῦ ὅλου οὐρανοῦ πάντα τὰ
ἄλλα γίνεται· ἐκ δὲ τοῦ ὑγροῦ καὶ τοῦ πυρὸς καὶ
τῆς γῆς καὶ τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ ἥλιου καὶ τῆς σελήνης
καὶ τῶν ἄστρων καὶ τοῦ ὅλου οὐρανοῦ καὶ τῶν
ἀνθρώπων πάντα τὰ ἄλλα γίνεται· ἐκ δὲ τοῦ ὑγροῦ
καὶ τοῦ πυρὸς καὶ τῆς γῆς καὶ τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ
ἥλιου καὶ τῆς σελήνης καὶ τῶν ἄστρων καὶ τοῦ ὅλου
οὐρανοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν θεῶν πάντα τὰ
ἄλλα γίνεται· ἐκ δὲ τοῦ ὑγροῦ καὶ τοῦ πυρὸς καὶ
τῆς γῆς καὶ τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ ἥλιου καὶ τῆς σελήνης
καὶ τῶν ἄστρων καὶ τοῦ ὅλου οὐρανοῦ καὶ τῶν
ἀνθρώπων καὶ τῶν θεῶν καὶ τῶν ζῴων πάντα τὰ
ἄλλα γίνεται· ἐκ δὲ τοῦ ὑγροῦ καὶ τοῦ πυρὸς καὶ
τῆς γῆς καὶ τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ ἥλιου καὶ τῆς σελήνης
καὶ τῶν ἄστρων καὶ τοῦ ὅλου οὐρανοῦ καὶ τῶν
ἀνθρώπων καὶ τῶν θεῶν καὶ τῶν ζῴων καὶ τῶν
φυτῶν πάντα τὰ ἄλλα γίνεται· ἐκ δὲ τοῦ ὑγροῦ
καὶ τοῦ πυρὸς καὶ τῆς γῆς καὶ τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ
ἥλιου καὶ τῆς σελήνης καὶ τῶν ἄστρων καὶ τοῦ ὅλου
οὐρανοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν θεῶν καὶ τῶν
ζῴων καὶ τῶν φυτῶν καὶ τῶν λίθων πάντα τὰ
ἄλλα γίνεται· ἐκ δὲ τοῦ ὑγροῦ καὶ τοῦ πυρὸς καὶ
τῆς γῆς καὶ τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ ἥλιου καὶ τῆς σελήνης
καὶ τῶν ἄστρων καὶ τοῦ ὅλου οὐρανοῦ καὶ τῶν
ἀνθρώπων καὶ τῶν θεῶν καὶ τῶν ζῴων καὶ τῶν
φυτῶν καὶ τῶν λίθων καὶ τῶν μετάλλων πάντα τὰ
ἄλλα γίνεται· ἐκ δὲ τοῦ ὑγροῦ καὶ τοῦ πυρὸς καὶ
τῆς γῆς καὶ τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ ἥλιου καὶ τῆς σελήνης
καὶ τῶν ἄστρων καὶ τοῦ ὅλου οὐρανοῦ καὶ τῶν
ἀνθρώπων καὶ τῶν θεῶν καὶ τῶν ζῴων καὶ τῶν
φυτῶν καὶ τῶν λίθων καὶ τῶν μετάλλων καὶ τῶν
ὑδάτων πάντα τὰ ἄλλα γίνεται· ἐκ δὲ τοῦ ὑγροῦ
καὶ τοῦ πυρὸς καὶ τῆς γῆς καὶ τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ
ἥλιου καὶ τῆς σελήνης καὶ τῶν ἄστρων καὶ τοῦ ὅλου
οὐρανοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν θεῶν καὶ τῶν
ζῴων καὶ τῶν φυτῶν καὶ τῶν λίθων καὶ τῶν μετάλλων
καὶ τῶν ὑδάτων καὶ τῶν πνευμάτων πάντα τὰ
ἄλλα γίνεται· ἐκ δὲ τοῦ ὑγροῦ καὶ τοῦ πυρὸς καὶ
τῆς γῆς καὶ τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ ἥλιου καὶ τῆς σελήνης
καὶ τῶν ἄστρων καὶ τοῦ ὅλου οὐρανοῦ καὶ τῶν
ἀνθρώπων καὶ τῶν θεῶν καὶ τῶν ζῴων καὶ τῶν
φυτῶν καὶ τῶν λίθων καὶ τῶν μετάλλων καὶ τῶν
ὑδάτων καὶ τῶν πνευμάτων καὶ τῶν ψυχῶν πάντα τὰ
ἄλλα γίνεται· ἐκ δὲ τοῦ ὑγροῦ καὶ τοῦ πυρὸς καὶ
τῆς γῆς καὶ τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ ἥλιου καὶ τῆς σελήνης
καὶ τῶν ἄστρων καὶ τοῦ ὅλου οὐρανοῦ καὶ τῶν
ἀνθρώπων καὶ τῶν θεῶν καὶ τῶν ζῴων καὶ τῶν
φυτῶν καὶ τῶν λίθων καὶ τῶν μετάλλων καὶ τῶν
ὑδάτων καὶ τῶν πνευμάτων καὶ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν
νοημάτων πάντα τὰ ἄλλα γίνεται· ἐκ δὲ τοῦ ὑγροῦ
καὶ τοῦ πυρὸς καὶ τῆς γῆς καὶ τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ
ἥλιου καὶ τῆς σελήνης καὶ τῶν ἄστρων καὶ τοῦ ὅλου
οὐρανοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν θεῶν καὶ τῶν
ζῴων καὶ τῶν φυτῶν καὶ τῶν λίθων καὶ τῶν μετάλλων
καὶ τῶν ὑδάτων καὶ τῶν πνευμάτων καὶ τῶν ψυχῶν
καὶ τῶν νοημάτων καὶ τῶν λόγων πάντα τὰ
ἄλλα γίνεται· ἐκ δὲ τοῦ ὑγροῦ καὶ τοῦ πυρὸς καὶ
τῆς γῆς καὶ τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ ἥλιου καὶ τῆς σελήνης
καὶ τῶν ἄστρων καὶ τοῦ ὅλου οὐρανοῦ καὶ τῶν
ἀνθρώπων καὶ τῶν θεῶν καὶ τῶν ζῴων καὶ τῶν
φυτῶν καὶ τῶν λίθων καὶ τῶν μετάλλων καὶ τῶν
ὑδάτων καὶ τῶν πνευμάτων καὶ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν
νοημάτων καὶ τῶν λόγων καὶ τῶν ἀριθμῶν πάντα τὰ
ἄλλα γίνεται· ἐκ δὲ τοῦ ὑγροῦ καὶ τοῦ πυρὸς καὶ
τῆς γῆς καὶ τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ ἥλιου καὶ τῆς σελήνης
καὶ τῶν ἄστρων καὶ τοῦ ὅλου οὐρανοῦ καὶ τῶν
ἀνθρώπων καὶ τῶν θεῶν καὶ τῶν ζῴων καὶ τῶν
φυτῶν καὶ τῶν λίθων καὶ τῶν μετάλλων καὶ τῶν
ὑδάτων καὶ τῶν πνευμάτων καὶ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν
νοημάτων καὶ τῶν λόγων καὶ τῶν ἀριθμῶν καὶ τῶν
σχημάτων πάντα τὰ ἄλλα γίνεται· ἐκ δὲ τοῦ ὑγροῦ
καὶ τοῦ πυρὸς καὶ τῆς γῆς καὶ τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ
ἥλιου καὶ τῆς σελήνης καὶ τῶν ἄστρων καὶ τοῦ ὅλου
οὐρανοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν θεῶν καὶ τῶν
ζῴων καὶ τῶν φυτῶν καὶ τῶν λίθων καὶ τῶν μετάλλων
καὶ τῶν ὑδάτων καὶ τῶν πνευμάτων καὶ τῶν ψυχῶν
καὶ τῶν νοημάτων καὶ τῶν λόγων καὶ τῶν ἀριθμῶν
καὶ τῶν σχημάτων καὶ τῶν χρωμάτων πάντα τὰ
ἄλλα γίνεται· ἐκ δὲ τοῦ ὑγροῦ καὶ τοῦ πυρὸς καὶ
τῆς γῆς καὶ τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ ἥλιου καὶ τῆς σελήνης
καὶ τῶν ἄστρων καὶ τοῦ ὅλου οὐρανοῦ καὶ τῶν
ἀνθρώπων καὶ τῶν θεῶν καὶ τῶν ζῴων καὶ τῶν
φυτῶν καὶ τῶν λίθων καὶ τῶν μετάλλων καὶ τῶν
ὑδάτων καὶ τῶν πνευμάτων καὶ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν
νοημάτων καὶ τῶν λόγων καὶ τῶν ἀριθμῶν καὶ τῶν
σχημάτων καὶ τῶν χρωμάτων καὶ τῶν ἡδονῶν πάντα τὰ
ἄλλα γίνεται· ἐκ δὲ τοῦ ὑγροῦ καὶ τοῦ πυρὸς καὶ
τῆς γῆς καὶ τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ ἥλιου καὶ τῆς σελήνης
καὶ τῶν ἄστρων καὶ τοῦ ὅλου οὐρανοῦ καὶ τῶν
ἀνθρώπων καὶ τῶν θεῶν καὶ τῶν ζῴων καὶ τῶν
φυτῶν καὶ τῶν λίθων καὶ τῶν μετάλλων καὶ τῶν
ὑδάτων καὶ τῶν πνευμάτων καὶ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν
νοημάτων καὶ τῶν λόγων καὶ τῶν ἀριθμῶν καὶ τῶν
σχημάτων καὶ τῶν χρωμάτων καὶ τῶν ἡδονῶν καὶ τῶν
λυπῶν πάντα τὰ ἄλλα γίνεται· ἐκ δὲ τοῦ ὑγροῦ
καὶ τοῦ πυρὸς καὶ τῆς γῆς καὶ τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ
ἥλιου καὶ τῆς σελήνης καὶ τῶν ἄστρων καὶ τοῦ ὅλου
οὐρανοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν θεῶν καὶ τῶν
ζῴων καὶ τῶν φυτῶν καὶ τῶν λίθων καὶ τῶν μετάλλων
καὶ τῶν ὑδάτων καὶ τῶν πνευμάτων καὶ τῶν ψυχῶν
καὶ τῶν νοημάτων καὶ τῶν λόγων καὶ τῶν ἀριθμῶν
καὶ τῶν σχημάτων καὶ τῶν χρωμάτων καὶ τῶν ἡδονῶν
καὶ τῶν λυπῶν καὶ τῶν ἐπιθυμιῶν πάντα τὰ
ἄλλα γίνεται· ἐκ δὲ τοῦ ὑγροῦ καὶ τοῦ πυρὸς καὶ
τῆς γῆς καὶ τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ ἥλιου καὶ τῆς σελήνης
καὶ τῶν ἄστρων καὶ τοῦ ὅλου οὐρανοῦ καὶ τῶν
ἀνθρώπων καὶ τῶν θεῶν καὶ τῶν ζῴων καὶ τῶν
φυτῶν καὶ τῶν λίθων καὶ τῶν μετάλλων καὶ τῶν
ὑδάτων καὶ τῶν πνευμάτων καὶ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν
νοημάτων καὶ τῶν λόγων καὶ τῶν ἀριθμῶν καὶ τῶν
σχημάτων καὶ τῶν χρωμάτων καὶ τῶν ἡδονῶν καὶ τῶν
λυπῶν καὶ τῶν ἐπιθυμιῶν καὶ τῶν φόβων πάντα τὰ
ἄλλα γίνεται· ἐκ δὲ τοῦ ὑγροῦ καὶ τοῦ πυρὸς καὶ
τῆς γῆς καὶ τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ ἥλιου καὶ τῆς σελήνης
καὶ τῶν ἄστρων καὶ τοῦ ὅλου οὐρανοῦ καὶ τῶν
ἀνθρώπων καὶ τῶν θεῶν καὶ τῶν ζῴων καὶ τῶν
φυτῶν καὶ τῶν λίθων καὶ τῶν μετάλλων καὶ τῶν
ὑδάτων καὶ τῶν πνευμάτων καὶ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν
νοημάτων καὶ τῶν λόγων καὶ τῶν ἀριθμῶν καὶ τῶν
σχημάτων καὶ τῶν χρωμάτων καὶ τῶν ἡδονῶν καὶ τῶν
λυπῶν καὶ τῶν ἐπιθυμιῶν καὶ τῶν φόβων καὶ τῶν
ἐλπίδων πάντα τὰ ἄλλα γίνεται· ἐκ δὲ τοῦ ὑγροῦ
καὶ τοῦ πυρὸς καὶ τῆς γῆς καὶ τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ
ἥλιου καὶ τῆς σελήνης καὶ τῶν ἄστρων καὶ τοῦ ὅλου
οὐρανοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν θεῶν καὶ τῶν
ζῴων καὶ τῶν φυτῶν καὶ τῶν λίθων καὶ τῶν μετάλλων
καὶ τῶν ὑδάτων καὶ τῶν πνευμάτων καὶ τῶν ψυχῶν
καὶ τῶν νοημάτων καὶ τῶν λόγων καὶ τῶν ἀριθμῶν
καὶ τῶν σχημάτων καὶ τῶν χρωμάτων καὶ τῶν ἡδονῶν
καὶ τῶν λυπῶν καὶ τῶν ἐπιθυμιῶν καὶ τῶν φόβων
καὶ τῶν ἐλπίδων καὶ τῶν ὀνείρων πάντα τὰ
ἄλλα γίνεται· ἐκ δὲ τοῦ ὑγροῦ καὶ τοῦ πυρὸς καὶ
τῆς γῆς καὶ τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ ἥλιου καὶ τῆς σελήνης
καὶ τῶν ἄστρων καὶ τοῦ ὅλου οὐρανοῦ καὶ τῶν
ἀνθρώπων καὶ τῶν θεῶν καὶ τῶν ζῴων καὶ τῶν
φυτῶν καὶ τῶν λίθων καὶ τῶν μετάλλων καὶ τῶν
ὑδάτων καὶ τῶν πνευμάτων καὶ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν
νοημάτων καὶ τῶν λόγων καὶ τῶν ἀριθμῶν καὶ τῶν
σχημάτων καὶ τῶν χρωμάτων καὶ τῶν ἡδονῶν καὶ τῶν
λυπῶν καὶ τῶν ἐπιθυμιῶν καὶ τῶν φόβων καὶ τῶν
ἐλπίδων καὶ τῶν ὀνείρων καὶ τῶν ἀληθειῶν πάντα τὰ
ἄλλα γίνεται· ἐκ δὲ τοῦ ὑγροῦ καὶ τοῦ πυρὸς καὶ
τῆς γῆς καὶ τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ ἥλιου καὶ τῆς σελήνης
καὶ τῶν ἄστρων καὶ τοῦ ὅλου οὐρανοῦ καὶ τῶν
ἀνθρώπων καὶ τῶν θεῶν καὶ τῶν ζῴων καὶ τῶν
φυτῶν καὶ τῶν λίθων καὶ τῶν μετάλλων καὶ τῶν
ὑδάτων καὶ τῶν πνευμάτων καὶ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν
νοημάτων καὶ τῶν λόγων καὶ τῶν ἀριθμῶν καὶ τῶν
σχημάτων καὶ τῶν χρωμάτων καὶ τῶν ἡδονῶν καὶ τῶν
λυπῶν καὶ τῶν ἐπιθυμιῶν καὶ τῶν φόβων καὶ τῶν
ἐλπίδων καὶ τῶν ὀνείρων καὶ τῶν ἀληθειῶν καὶ τῶν
ψευδῶν πάντα τὰ ἄλλα γίνεται· ἐκ δὲ τοῦ ὑγροῦ
καὶ τοῦ πυρὸς καὶ τῆς γῆς καὶ τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ
ἥλιου καὶ τῆς σελήνης καὶ τῶν ἄστρων καὶ τοῦ ὅλου
οὐρανοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν θεῶν καὶ τῶν
ζῴων καὶ τῶν φυτῶν καὶ τῶν λίθων καὶ τῶν μετάλλων
καὶ τῶν ὑδάτων καὶ τῶν πνευμάτων καὶ τῶν ψυχῶν
καὶ τῶν νοημάτων καὶ τῶν λόγων καὶ τῶν ἀριθμῶν
καὶ τῶν σχημάτων καὶ τῶν χρωμάτων καὶ τῶν ἡδονῶν
καὶ τῶν λυπῶν καὶ τῶν ἐπιθυμιῶν καὶ τῶν φόβων
καὶ τῶν ἐλπίδων καὶ τῶν ὀνείρων καὶ τῶν ἀληθειῶν
καὶ τῶν ψευδῶν καὶ τῶν ἀρετῶν πάντα τὰ
ἄλλα γίνεται· ἐκ δὲ τοῦ ὑγροῦ καὶ τοῦ πυρὸς καὶ
τῆς γῆς καὶ τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ ἥλιου καὶ τῆς σελήνης
καὶ τῶν ἄστρων καὶ τοῦ ὅλου οὐρανοῦ καὶ τῶν
ἀνθρώπων καὶ τῶν θεῶν καὶ τῶν ζῴων καὶ τῶν
φυτῶν καὶ τῶν λίθων καὶ τῶν μετάλλων καὶ τῶν
ὑδάτων καὶ τῶν πνευμάτων καὶ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν
νοημάτων καὶ τῶν λόγων καὶ τῶν ἀριθμῶν καὶ τῶν
σχημάτων καὶ τῶν χρωμάτων καὶ τῶν ἡδονῶν καὶ τῶν
λυπῶν καὶ τῶν ἐπιθυμιῶν καὶ τῶν φόβων καὶ τῶν
ἐλπίδων καὶ τῶν ὀνείρων καὶ τῶν ἀληθειῶν καὶ τῶν
ψευδῶν καὶ τῶν ἀρετῶν καὶ τῶν κακιῶν πάντα τὰ
ἄλλα γίνεται· ἐκ δὲ τοῦ ὑγροῦ καὶ τοῦ πυρὸς καὶ
τῆς γῆς καὶ τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ ἥλιου καὶ τῆς σελήνης
καὶ τῶν ἄστρων καὶ τοῦ ὅλου οὐρανοῦ καὶ τῶν
ἀνθρώπων καὶ τῶν θεῶν καὶ τῶν ζῴων καὶ τῶν
φυτῶν καὶ τῶν λίθων καὶ τῶν μετάλλων καὶ τῶν
ὑδάτων καὶ τῶν πνευμάτων καὶ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν
νοημάτων καὶ τῶν λόγων καὶ τῶν ἀριθμῶν καὶ τῶν
σχημάτων καὶ τῶν χρωμάτων καὶ τῶν ἡδονῶν καὶ τῶν
λυπῶν καὶ τῶν ἐπιθυμιῶν καὶ τῶν φόβων καὶ τῶν
ἐλπίδων καὶ τῶν ὀνείρων καὶ τῶν ἀληθειῶν καὶ τῶν
ψευδῶν καὶ τῶν ἀρετῶν καὶ τῶν κακιῶν καὶ τῶν
ἐπιστημῶν πάντα τὰ ἄλλα γίνεται· ἐκ δὲ τοῦ ὑγροῦ
καὶ τοῦ πυρὸς καὶ τῆς γῆς καὶ τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ
ἥλιου καὶ τῆς σελήνης καὶ τῶν ἄστρων καὶ τοῦ ὅλου
οὐρανοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν θεῶν καὶ τῶν
ζῴων καὶ τῶν φυτῶν καὶ τῶν λίθων καὶ τῶν μετάλλων
καὶ τῶν ὑδάτων καὶ τῶν πνευμάτων καὶ τῶν ψυχῶν
καὶ τῶν νοημάτων καὶ τῶν λόγων καὶ τῶν ἀριθμῶν
καὶ τῶν σχημάτων καὶ τῶν χρωμάτων καὶ τῶν ἡδονῶν
καὶ τῶν λυπῶν καὶ τῶν ἐπιθυμιῶν καὶ τῶν φόβων
καὶ τῶν ἐλπίδων καὶ τῶν ὀνείρων καὶ τῶν ἀληθειῶν
καὶ τῶν ψευδῶν καὶ τῶν ἀρετῶν καὶ τῶν κακιῶν
καὶ τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν ἀγνοιῶν πάντα τὰ
ἄλλα γίνεται· ἐκ δὲ τοῦ ὑγροῦ καὶ τοῦ πυρὸς καὶ
τῆς γῆς καὶ τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ ἥλιου καὶ τῆς σελήνης
καὶ τῶν ἄστρων καὶ τοῦ ὅλου οὐρανοῦ καὶ τῶν
ἀνθρώπων καὶ τῶν θεῶν καὶ τῶν ζῴων καὶ τῶν
φυτῶν καὶ τῶν λίθων καὶ τῶν μετάλλων καὶ τῶν
ὑδάτων καὶ τῶν πνευμάτων καὶ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν
νοημάτων καὶ τῶν λόγων καὶ τῶν ἀριθμῶν καὶ τῶν
σχημάτων καὶ τῶν χρωμάτων καὶ τῶν ἡδονῶν καὶ τῶν
λυπῶν καὶ τῶν ἐπιθυμιῶν καὶ τῶν φόβων καὶ τῶν
ἐλπίδων καὶ τῶν ὀνείρων καὶ τῶν ἀληθειῶν καὶ τῶν
ψευδῶν καὶ τῶν ἀρετῶν καὶ τῶν κακιῶν καὶ τῶν
ἐπιστημῶν καὶ τῶν ἀγνοιῶν καὶ τῶν τεχνῶν πάντα τὰ
ἄλλα γίνεται· ἐκ δὲ τοῦ ὑγροῦ καὶ τοῦ πυρὸς καὶ
τῆς γῆς καὶ τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ ἥλιου καὶ τῆς σελήνης
καὶ τῶν ἄστρων καὶ τοῦ ὅλου οὐρανοῦ καὶ τῶν
ἀνθρώπων καὶ τῶν θεῶν καὶ τῶν ζῴων καὶ τῶν
φυτῶν καὶ τῶν λίθων καὶ τῶν μετάλλων καὶ τῶν
ὑδάτων καὶ τῶν πνευμάτων καὶ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν
νοημάτων καὶ τῶν λόγων καὶ τῶν ἀριθμῶν καὶ τῶν
σχημάτων καὶ τῶν χρωμάτων καὶ τῶν ἡδονῶν καὶ τῶν
λυπῶν καὶ τῶν ἐπιθυμιῶν καὶ τῶν φόβων καὶ τῶν
ἐλπίδων καὶ τῶν ὀνείρων καὶ τῶν ἀληθειῶν καὶ τῶν
ψευδῶν καὶ τῶν ἀρετῶν καὶ τῶν κακιῶν καὶ τῶν
ἐπιστημῶν καὶ τῶν ἀγνοιῶν καὶ τῶν τεχνῶν καὶ τῶν
ἀτεχνιῶν πάντα τὰ ἄλλα γίνεται· ἐκ δὲ τοῦ ὑγροῦ
καὶ τοῦ πυρὸς καὶ τῆς γῆς καὶ τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ
ἥλιου καὶ τῆς σελήνης καὶ τῶν ἄστρων καὶ τοῦ ὅλου
οὐρανοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν θεῶν καὶ τῶν
ζῴων καὶ τῶν φυτῶν καὶ τῶν λίθων καὶ τῶν μετάλλων
καὶ τῶν ὑδάτων καὶ τῶν πνευμάτων καὶ τῶν ψυχῶν
καὶ τῶν νοημάτων καὶ τῶν λόγων καὶ τῶν ἀριθμῶν
καὶ τῶν σχημάτων καὶ τῶν χρωμάτων καὶ τῶν ἡδονῶν
καὶ τῶν λυπῶν καὶ τῶν ἐπιθυμιῶν καὶ τῶν φόβων
καὶ τῶν ἐλπίδων καὶ τῶν ὀνείρων καὶ τῶν ἀληθειῶν
καὶ τῶν ψευδῶν καὶ τῶν ἀρετῶν καὶ τῶν κακιῶν
καὶ τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν ἀγνοιῶν καὶ τῶν τεχνῶν
καὶ τῶν ἀτεχνιῶν καὶ τῶν ἀνθρωπίνων πάντα τὰ
ἄλλα γίνεται· ἐκ δὲ τοῦ ὑγροῦ καὶ τοῦ πυρὸς καὶ
τῆς γῆς καὶ τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ ἥλιου καὶ τῆς σελήνης
καὶ τῶν ἄστρων καὶ τοῦ ὅλου οὐρανοῦ καὶ τῶν
ἀνθρώπων καὶ τῶν θεῶν καὶ τῶν ζῴων καὶ τῶν
φυτῶν καὶ τῶν λίθων καὶ τῶν μετάλλων καὶ τῶν
ὑδάτων καὶ τῶν πνευμάτων καὶ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν
νοημάτων καὶ τῶν λόγων καὶ τῶν ἀριθμῶν καὶ τῶν
σχημάτων καὶ τῶν χρωμάτων καὶ τῶν ἡδονῶν καὶ τῶν
λυπῶν καὶ τῶν ἐπιθυμιῶν καὶ τῶν φόβων καὶ τῶν
ἐλπίδων καὶ τῶν ὀνείρων καὶ τῶν ἀληθειῶν καὶ τῶν
ψευδῶν καὶ τῶν ἀρετῶν καὶ τῶν κακιῶν καὶ τῶν
ἐπιστημῶν καὶ τῶν ἀγνοιῶν καὶ τῶν τεχνῶν καὶ τῶν
ἀτεχνιῶν καὶ τῶν ἀνθρωπίνων καὶ τῶν θείων πάντα τὰ
ἄλλα γίνεται· ἐκ δὲ τοῦ ὑγροῦ καὶ τοῦ πυρὸς καὶ
τῆς γῆς καὶ τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ ἥλιου καὶ τῆς σελήνης
καὶ τῶν ἄστρων καὶ τοῦ ὅλου οὐρανοῦ καὶ τῶν
ἀνθρώπων καὶ τῶν θεῶν καὶ τῶν ζῴων καὶ τῶν
φυτῶν καὶ τῶν λίθων καὶ τῶν μετάλλων καὶ τῶν
ὑδάτων καὶ τῶν πνευμάτων καὶ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν
νοημάτων καὶ τῶν λόγων καὶ τῶν ἀριθμῶν καὶ τῶν
σχημάτων καὶ τῶν χρωμάτων καὶ τῶν ἡδονῶν καὶ τῶν
λυπῶν καὶ τῶν ἐπιθυμιῶν καὶ τῶν φόβων καὶ τῶν
ἐλπίδων καὶ τῶν ὀνείρων καὶ τῶν ἀληθειῶν καὶ τῶν
ψευδῶν καὶ τῶν ἀρετῶν καὶ τῶν κακιῶν καὶ τῶν
ἐπιστημῶν καὶ τῶν ἀγνοιῶν καὶ τῶν τεχνῶν καὶ τῶν
ἀτεχνιῶν καὶ τῶν ἀνθρωπίνων καὶ τῶν θείων καὶ τῶν
ἀνθρωπίνων πάντα τὰ ἄλλα γίνεται· ἐκ δὲ τοῦ ὑγροῦ
καὶ τοῦ πυρὸς καὶ τῆς γῆς καὶ τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ
ἥλιου καὶ τῆς σελήνης καὶ τῶν ἄστρων καὶ τοῦ ὅλου
οὐρανοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν θεῶν καὶ τῶν
ζῴων καὶ τῶν φυτῶν καὶ τῶν λίθων καὶ τῶν μετάλλων
καὶ τῶν ὑδάτων καὶ τῶν πνευμάτων καὶ τῶν ψυχῶν
καὶ τῶν νοημάτων καὶ τῶν λόγων καὶ τῶν ἀριθμῶν
καὶ τῶν σχημάτων καὶ τῶν χρωμάτων καὶ τῶν ἡδονῶν
καὶ τῶν λυπῶν καὶ τῶν ἐπιθυμιῶν καὶ τῶν φόβων
καὶ τῶν ἐλπίδων καὶ τῶν ὀνείρων καὶ τῶν ἀληθειῶν
καὶ τῶν ψευδῶν καὶ τῶν ἀρετῶν καὶ τῶν κακιῶν
καὶ τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν ἀγνοιῶν καὶ τῶν τεχνῶν
καὶ τῶν ἀτεχνιῶν καὶ τῶν ἀνθρωπίνων καὶ τῶν θείων
καὶ τῶν ἀνθρωπίνων καὶ τῶν θείων πάντα τὰ
ἄλλα γίνεται· ἐκ δὲ τοῦ ὑγροῦ καὶ τοῦ πυρὸς καὶ
τῆς γῆς καὶ τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ ἥλιου καὶ τῆς σελήνης
καὶ τῶν ἄστρων καὶ τοῦ ὅλου οὐρανοῦ καὶ τῶν
ἀνθρώπων καὶ τῶν θεῶν καὶ τῶν ζῴων καὶ τῶν
φυτῶν καὶ τῶν λίθων καὶ τῶν μετάλλων καὶ τῶν
ὑδάτων καὶ τῶν πνευμάτων καὶ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν
νοημάτων καὶ τῶν λόγων καὶ τῶν ἀριθμῶν καὶ τῶν
σχημάτων καὶ τῶν χρωμάτων καὶ τῶν ἡδονῶν καὶ τῶν
λυπῶν καὶ τῶν ἐπιθυμιῶν καὶ τῶν φόβων καὶ τῶν
ἐλπίδων καὶ τῶν ὀνείρων καὶ τῶν ἀληθειῶν καὶ τῶν
ψευδῶν καὶ τῶν ἀρετῶν καὶ τῶν κακιῶν καὶ τῶν
ἐπιστημῶν καὶ τῶν ἀγνοιῶν καὶ τῶν τεχνῶν καὶ τῶν
ἀτεχνιῶν καὶ τῶν ἀνθρωπίνων καὶ τῶν θείων καὶ τῶν
ἀνθρωπίνων καὶ τῶν θείων καὶ τῶν ἀνθρωπίνων

ἔστι γάρ· τὰ δαπανήματα· ὁ κοσμούμενος γυναικὸς τῷ ἀνδρὶ
τῆς γυναικὸς καὶ περὶ αὐτουργίας· καὶ οἱ κουρίας· καὶ οἱ λεχῶν
χρήματος· πρόσθε καὶ τὴν ὥρας τοῦ γάμου. καὶ τὸ μόσαγν
μαζεῖν ἁρμόζει· ἐν τοῖς γαμικοῖς δείξειμεν λόγοις· ἃ δὲ ἁρμόδια
πρὸς παιδαγωγίαν, ταῦτα ἡμεῖς νῦν παραθέσθαι μόνα, ἐν ὑπο
γραφῆς μέρει παρασημειούμενοι σχεδιασμῶν τὸν νοῦν.
καὶ δὴ τὰ μὲν πλεῖστα, ἤδη λέλεκται. καὶ πεπαιδαγώγη
ται· ὁ δὲ λοιπὸν ἐπιθησόμεθα· οἱ γὰρ μικρὰ προσποι
ήσαντες, τὰ ὑποδείγματα· ὁρᾶ φησὶν ἡ τραγῳδία.
Ὁ δυστυχὴς ἀλόχου οὐ κατέλιπεν ἐκ τῆς ἑκάδος· οἱ γὰρ ἔστι γά
μος πρὸς πόσιν· μεγάλη δὲ ἐν οἴκοις [illegible] χαρακτήριον.
Ὀνειδίζοντες μοιχὰν ἀσελγῆ, καλὴν ἔχουσα σωφροσύνην
ἐδείκνυεν φιλανδρίαν· τὸ δὲ ἄλλως τὰς οἰκείας οἰκε
τῶν ὁμοιώσεις τούτου· οἱ λακεδαιμόνιοι μεθύειν
ἀναγκάζοντες, ἐδείκνυον σοφίαν αὐτοῖς, τὴν μέθην τὰ ἔργα.
σωφρονοῦσιν ἐν θεράπουσι, καὶ διὸ τὸ ἀλλασμένος· πα
ραφυλάττοντος δεῖ τὴν ἐκείνων ἀσχημοσύνην, ὡς
μὴ περιπέσοιεν αὐτοὶ ταῖς ὁμοίαις καταγνώσεσιν. ἐπαι
δεύοντο, τὸ ἐπονείδιστον τῶν μεθυόντων, ἀπὸ ἑαυτῶν ἁμαρ
τήματα σωφρονιζόμενοι· τῶν γὰρ ἀνθρώπων, οἱ μὲν διδάσκοντε
ται τὴν σοφίαν· οἱ δὲ αὐτοδίδακτοι. ἢ ἐξ ἀκούσαντες, ἢ ἐξ [illegible]
ἀρετήν. κάλλιστος μὲν πανάριστος, ὃς αὐτὸς πάντα νοήσῃ.
αὐτὸς ἑαυτῷ ἀναρα[illegible], ὅς [illegible] τὸν θεόν· ἐσθλὸς δ' αὖ κἀκεῖνος
ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται· οὗτοι δ' εἰσὶν οἱ μαθηταὶ οἱ παρ' ἑτέρ
ων τοὺς λόγους· διὰ τοῦτο ὁ μὲν κοινὰ φίλος· οἱ δὲ ἀπο
λοιπὰ καὶ τὸν αὐτὸν θεόν. ὁ μὲν πολυπραγμοσύνην· οἱ δὲ κα

ἐν φρεσὶ τὰ τότε εἰ
ὁ δεῖνα παροιμιακῶς

÷ ρύσεται· καὶ δὲ ἀμφ᾽ ἀμφοῖν δέοντο μόνα λέγοασαι· ὁμῶς δὲ
φθεύμενος, διὰ τὴν ζήτησιν. ὁ δὲ φθεύμενος διαίτην ἃ
÷ ρθμὸν ὅσον δεῖ μετὰ τοῦτο σοβεῖ· μετ᾽ ἄλλου ἀλεύασθαι θρθμοὶ
÷ καμόντα, ὁ δὲ αὐτὰ ῥηΐως ἀμύνει· καὶ σὲ ἄλλος ἄλγος θρθμὸς·
ἀρφοσ· οὗτος ὁ λαὸς ὁμιχεῖ ἑωυτόν· πολυτρόπως δὲ
Ὅμηρος ἀφθέα μὲν παιδαγωγός, ὀφιλάμους· τὴν μὲν· παρὰ
÷ μοῦνον· τὸν δὲ λιπὼν ἀμφιδρυφέα· τὸ δὲ λιπὼν ἄμα πατρὶ πατρόν
πατρός· τὸ αἷμα σὺν αὐτῷ· ὑποδεξάμενος· καὶ τὴν ἑωυτοῦ
÷ καὶ τιμωρίαν· τυχὸν γὰρ τὸν αἷμα λιπαροῦντα ἂν, ὀφαμβρὸν
ὀφιλάμου ἐπὶ τροπὴν, τὴν λαλιὰν μιχανώμενος,
÷ διαντικρὺ τῶν προσώπων μὴ τὸν θρμὸν ἐξαπίνης ἀμύνεσθαι·
÷ ἀφύλακτον τὸν μὲν· ἑωυτοῦ λαλιὰν διατιθέντα· τὸν δὲ
÷ καὶ παντομιμίστρια θελγόμενον· ἄλλον ἐς τὸ μὴ λιπεῖν θθμὸν
÷ μίαλον· ἔθρους· ἑωυτὸν λαλιὰν· τὸν δὲ λιπαίνεσθαι τὴν
÷ τοῦ ὁμοίου διαφθορὰν μιμούμενον· ἐπὶ τὸν ὑβριστὴν· τὸ
καρούλιον παραφυλάξαι τὸ ἑωυτοῦ τὸν λεπτὸν δὸν·
ἐπαμύνεται τοῦ προτέρου φονεύτρου ἑωυτόν·
μὴ οἰκίαν ἀπολείπειν τὸν ἴσον μόνον, τὴν ἀλεσμοσύνη
÷ ἀντὶ σὺν ἁμαρτίας φυλάσσοντα· τὸ δὲ λαὶ ἄθλον ἄσυλον
τὸν ὁμοταμίαν τὸν φιλοδοξίαν τὸν δὲ λιπαίνεσθαι
τὸ ἑωυτοῦ μὴ δὸν τὸν πρὸ αὐτοῦ φόρον τὴν φλυαρότα·
οὐκ ἐᾶν τὸν αὐξάνειν, καὶ αὐτὸν μιμούμενον
÷ τὸν πρόσωπον· πολλαὶ τοιαῦται τὸν ὀφίλειν σοφί
ασαι φιλόμαθοι θμοὶ δὲ ὑποδήματος μηνοθήσομαι.
÷ καὶ διαμαρτύρασθαι παραθήσομαι· τὸ σοδομεῖν τὸν μὴ
περὶ τὸ μόνον ἀδικήσασθαι· καὶ δαρὸν γλαδὸς ἀλεύασθαι·

ιῶ.

Ὅι οὐδεμίαν ποτὲ πολλὰ τριβὴν ἐχόντες μέγαν φόβον
ἡμῖν ἐπεφέροντο μὴ ἀδύνατοι πρὸς ταῦτα διὰ βίου ὦμεν·
ἐπολιόρκουν δὲ ἑαυτοὺς ὁ πατὴρ καὶ ὁ νοῦς καὶ ὁ λόγος·
καθάπερ οἱ αὐδρώποι· οὐδὲ ἐπολιόρκουν ἀλλοτρίαν τινὰ
χώραν αὐτοὶ, ὁ ἄρτος πρὸς ἄρτον τι τοῦ σώματος· ἀπὸ
τριῶν δὲ ἡμῶν, τινὸς μιᾶς οὔσης τινὸς βίου ἡμῶν· πρὸς ἓν
φρόνημα τὸν αὐτοῦ παιδαγωγοῦντος· πολιτικοῖς ἅμα καὶ
ἐπιτηδείοις, ὅσοι μὴ τὰ αὐτὰ μάθημα τοῦτο ἀλλὰ διδάσ-
κασι ἐπιτρέπων προσλάβητε, διαπαιδαγωγηθῆναι προσῆκε
τὸν σῶμα· ὅλον τὸ τοῦ φρονήματος πρὸς βίον ἐπὶ
τὸν ἀλυσιτελῆ βίον ἐκτρέπων, ὅσοι δὲ ἀλυσιτελοῦς αὐτοῦ τὸ μέγιστον
νοήματος, ὁ αὐτὸς ἅμα καὶ ἀδύνατοι ἦμεν τοῖς σοφοῖς
πράττειν ἀδρόμβριοι· νέον τι οἰκοδόμημα τοῦ διηνεκοῦς
ἁμαρτίας, τὸν ἀληθῆ τοῦ σώματος χριστὸν ἐφεῦρον· οἱ γὰρ
μὴ τὰ ὅμοια τοῖς ἀληθινοῖς ἀμαρτήσαντες, οὐτὲ ὁμοίαν τὴν τοῖς ἁμαρ-
τήσασιν ὑπόκρισιν διέλιπον· τοῖς μὴ
ἁμαρτήσασι τὸ μὴ πεπονθέναι φυλαττόμενοι· ἐδόκουν γὰρ ἂν
μᾶλλον ἡσύχιοι ἰούδαιοι εἶναι, ὁ τὸν ἀληθῆ, ἀπὸ τοῦ ἀληθινοῦ αἰνέ-
σεως λαὸν φόβος, τὸ δεύτερον, τὸν μὴ πολλὰ ἁμαρτήσαντα, ἀπὸ
τοσούτου πλήθους, τὸν μὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ τέλους ἀλυσιτελῆ
ἄχρι, ἀλλὰ ἀπὸ τέλους ἀρξάμενον τοῦ διηνεκοῦς τὴν ἀρχὴν
συμβαλλόμενον μέρος, δυσμενῶς αὐτοῖς, ὑπὸ τοῦ φιλάρχου
πλήθους τῆς ἀρχῆς. καὶ καθάπερ μερισμὸν διδασκαλικὸν τὸ
τοιοῦτον ἐκάλουν τοῦ ἀληθινοῦ τοῦ μεριζομένου· οὐκ
ἀπὸ, ὁ τι τὸν ἀεὶ τοῦ λαοῦ ἐπορκοῦντα καὶ τὴν
πρώτην τοῦτο ἐξεύρεσιν ἐξεύρηκαμεν καὶ τὴν ἀρτίλογίαν

τοῦ κόρου ἀπαλλάττοιτο· τοῖς γὰρ μὴ ἰδίως ἀναμένουσιν, ἔχουσι δ' ἀναγκαίως θε-
ας θέρμην. ὁ φθόνος, μικρὰ ξηρίζειν διὰ τὴν ἀκρ(ασίαν)· διὰ τοῦτο γὰρ ἀκό-
λαστος, καὶ ἀπάτη μᾶλλον. ἵνα δὲ ἐάσαντες τὰς δίκας, τοῦ ἁμαρτά-
νειν ἀποσχώμεθα· ὅσοι φιλοκοσμίας κολάσεις δεῖ κινη-
σασθαι. καὶ φιλοδοξίας τιμωρίας· οἱ καὶ ἐρασίας μό-
νον· πρὸς δὲ καὶ τὰς ἐπιπλούτους καὶ κόφρονας παρα-
θέσθαι καὶ ἀβλεμίας· ἐν αἷς διὰ τοῦ φονικοῦ λόγου ἀμέρ-
γεται ὡς ἀδικήματα· ἀλλὰ γὰρ φθεγξάμενος τοῦ μὲν κοινοῦ
τοῦ σώματος, τὰς ἐξ ὧν τοῦ παιδαγωγοῦ προστάσσει
ἐντολάς· ἵνα διαφυλάξῃ τὰς ἀπολαύσεις:~

ΤΙΝΟΣ ΕΝΕΚΕΝ ΤΟ ΛΟΥΤΡΟΝ ΠΑΡΑΛΗΠΤΕΟΝ:-

ὅτι βαλανείῳ διὰ τέσσαρας αἰτίας χρώμεθα· διὰ καθαριότητα, ἀλέαν, χάριν ὑγιείας, καὶ ἡδονῆς.

Βαλανείου τοίνυν, ἐντεῦθεν γὰρ ἀφορμὴν ἀπέλιπον, τέσσα-
ρες ὁρμῶσιν αἰτίαι, καθ' ἃς ἐπ' αὐτὸ παραγινόμεθα. ἢ γὰρ
καθαριότητος ἕνεκα. ἢ ἀλέας. ἢ ὑγείας. ἢ τελευταῖ-
ον. ἡδονῆς. ἡδονῆς μὲν οὖν ἕνεκα λούεσθαι παρα-
πεμπτέον. ἀναιδῆ γὰρ τὴν ἀναίσχυντον ἡδονὴν ἐκκοπτέ-
ον. παραληπτέον δὲ τὸ λουτρόν, ταῖς μὲν γυναιξὶ καθα-
ριότητος ἕνεκεν, καὶ ὑγείας· ὑγείας δέ, μόνοις ἀνδράσι·
περιττὸν δὲ τὸ ἀλέας. ἔχομεν δὲ καὶ ἄλλως παραμυθεῖσθαι
τὸ κατεψυγμένον τοῦ κρύους. αἱ δὲ τοῦ βαλανείου συνεχεῖς
χρήσεις, καθαιροῦσι τὰς δυνάμεις. καὶ τοὺς φυσικοὺς
χαλῶσι τόνους. πολλάκις δὲ ἐκλύσεις φέρουσι, καὶ λειποθυ-
μίας. τρόπον γάρ τινα πίνει τὰ σώματα, ὥσπερ τὰ δέν-
δρα. οὐ μόνον τῷ στόματι, ἀλλὰ καὶ τῷ ἰδίῳ ὅλου τοῦ σώματος
κατὰ τὸ λουτρὸν ὅ φασι, προτεθέντι τεκμήριον· τούτου
δὲ καὶ σαρκὸς πολλάκις ἔσωθεν ὑγραίνεται φανερῶς.

÷ τὸν δὲ ταρίχευσαντα· ἐμὲ οὖν πρὸς τὸν θεὸν τὸν κύριον, λίθε
φασὶ θεμιτὸν αὐτοῖς· ἀνθρώπους γράφειν θεοὺς ἀναγορεύοντας, οἱ
πάλαι· ἐπεὶ δὲ τὸν γε λίθον, φασὶ τὰ ζῷα τὰ ἱερὰ καὶ
προγιγνόμενα ἀναλίσκεσθαι καὶ τὰ ἀποθνήσκοντα τούτοις δὲ
÷ φασι μάλιστα μὲν τὴν θερμότητα τὴν τοῦ ἁρμοῦ· ἐντεῦθεν
γὰρ καὶ τὸν ἀφθονον καὶ τὸν πομφόλυγα τοῦ τυρὸν δύνεσθαι
θαι· οὐδὲ μὴν ἐλάττονα τὸν γάλακτος τὴν ἴσην δὲ τὸν
λευκὸν δὲ ἀὶ ἀέρος ἄγαν, παραπλησίως ἀναξύρον· καὶ
τὸν μὲν κατὰ τὴν τοῦ ζῴου τροφὴν καὶ τοῦ ὕδατος τὴν
ὥραν· οἶναι γὰρ πάντα ταῦτα· οὐδὲ ἀφ' ἑνὸς μόνου· ὥσπερ καὶ
τοῦ ὑγιαίνειν· ἡμῖν δὲ, ἀποχρῆν τὴν εὐκρασίαν· ἵνα
÷ πάντα οὖν μὴ ἀναλύωμεν τοῖς πάλαι· οὐδὲ γὰρ τὸ
σοῦπον ἐν δι' ἀτριβῶν τοῖς παλαιοῖς, ὥστε δεῖσθαι χρηματοῦ·
÷ οὐδὲ ἐν ᾧ σκοπὸς καὶ πολλάκις ἡμέρας οὐδὲ μιᾶς τὸ πρᾶ
÷ γμα ἀναμένοντα· ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὸ πλέονος ἐν ἀρχῇ
μεῖσθαι ἐξικνεῖσθαι δὲ τοῦτο πλησίον· πολὺ δὲ τοῦτο τὸ
τῆς τρυφῆς· καὶ ἐν ἐμοὶ δοκοῦντι· ὥστε ἴσως ἐν
ὀλίγαις, τὸ μὲν οὖν μεῖον τὸ παλαιὸν δεῖν· οὐδὲν δὲ
δεῖ μᾶλλον ταῦτ' τῶν τυρῶν, καθαροῖσι λόγοις· καὶ τὸ ἐν μὲ
δὲ ὁδὸν τὸ διὰ τῶν ἄλλων τῶν ἐν φυομένων αὐτοῖς·
οὐ μὲν ὧν, ἀλλ' ὁδὸν τὸ καὶ ὑποδεῖν τὸν σκαπάνου·
Οὐ γὰρ ἡμῖν γραμματικὸς, καὶ φαρισαῖοι ὑπερ τὰ φυ
σικὰ ὄντες, ὁ τὸ μοιράδας τὰ φυσικὰ θεωρημένος· ἐξ ὧν δὲν
ὁ τὰ φ. φάγε καὶ πῖε· ὁμοῦ δὲ νόμος τὸ ἐν θεμένου,
÷ καὶ πάλιν ἀκαθαρσίας· καὶ πάλιν, τοῖς αὐτοῖς φυ
σικὸν· οὐκ ἡμῖν, ὁ τὰ καθαρίζειν τὸ ἐξ τοῦ πυρίου,

καὶ τὸ παροιδόν· ὑμνοῦσι γὰρ καθαροί.
καθαίρισον πρὸ τοῦ τὸ ὕδωρ τοῦ πυρίου ἐμβληθῆναι
καὶ τὸ ξέσμα θοῦ καθαροῦ· τὸ μὲν οἰνάριστον λουτρὸν τὸ
÷ τυλὸ ἀποσμίχῃ τὸ ῥύπον· καὶ δεῖ πυιλεῖν· ἐφ' οὗ δὲ ἀρ
ρίδιωλι προφητάμαχῃ· θεσπιῴῃ λέγ, τὸ ῥύπον μοῦ
υἱοῦ· καὶ τοῦ θυγατέρα μου λέγ. καὶ καθαριῇ τὸ αἷμα
÷ ἐξ αὐτοῦ· τὸ αἷμα τὸ ἀναιτιόν μου· καὶ τὸν προφή
τὸν τὸν σφόδρα· καὶ τὸν τρόπον τὸν καθάρασθαι·
÷ ἐστὶν γὰρ ὁ λόγος ἡμῶν· ὃν πυιλεῖν ἐστι· καὶ ὃν πυι
÷ λεῖν ἐστι· τὸ δεῖν σῶμα τος, τὸ σαρκικὸν· καὶ δεῖ τὸ μὴ
ἐδαπος ἀποπλύνεται· καὶ δεῖ πορφύραν ἀρεῖσθαι
πολλοῦ· ὁ πουπαλαμῶν μου λέγ· ..... ——
ὅτι καὶ γυμνάσια ἐστι κρεῖττον τοῖς κατὰ
λόγον βιοῦσιν·
Ἀραλείποδες, γυμνάσιον ἀπόχειλ· καὶ πάλαμῶν.
ρλῖ· καὶ γὰρ καὶ ταῦτα, τοῖς ἀνδράσι· πανταχοῦ μὲν
÷ λον, πρὸ τοῦ λουτρὸν ἐλθεῖν, οὐ φαῦλον ἴσως· χρῖσαι
χρίσιμον τοῖς μυοῖς, πρὸς ὕγίειαν· πουδὲν ἧττον, καὶ φι
λοτιμίαν ἔμπλεον· οὐκ ἀσκίας μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀ
÷ τιμίας ἕνεκεν· ὁ δὲ γυμνούμενον ἀνδριάντων
ἱερᾶς πόνον ἔργον ἀπεικάσαι, χαρίεν· καὶ οὐκ ἄλογον
τὸ λέγειν· οὐδὲ ἔστιν αὐτὸν ἐξαιρεῖσθον, τὸν καὶ τὸ
÷ σῶμα δηλαδὴ ἀποπλύνασθαι τὰς γωνίας· ἀλλ' οὐ λέβητα
λουτρὸν, καὶ δρόμους παραλιμναίους· ταλασιουργί
αν δὲ γυμναστικὸν καὶ ἱππουργίαν· καὶ τοῖς παραπλη
÷ σίοις τὸν ὁδοὺς· ἐπὶ δὲ αὐτουργίας ἀπὸ τοῦ

μάχεσθαι δὲ πρὸς ταῦτα τοὺς γυναῖκας οὐδὲν δοίκεν εἶναι· καὶ
τοῖμ μὲν πρόσθεν ἐν οὐκ ἀναγκαῖον· οὐδὲν γὰρ ἂν
ἐποίησαν ἂν ὁ πατὴρ ἐβούλετο· ἐν δὲ τῷ πολέμῳ
ῥᾴων ἂν ἡ διαλλαγὴ γένοιτο· καὶ πρὸς μὲν τὸν ἄρχοντα
ὁ τὴν παρασκευὴν ἔχων τῆς μάχης καὶ ἰσοφρονῶν
ἦν ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρὶ· τῶν δὲ ἄλλων ὁ παιδαγωγὸς
ἀποδέξαι· ἢ τὸν πλησίον ἕλοιτο ἂν ἀφελεῖν· τὸν
χεῖρα δὲ αἴτιον· ὁρᾷ ἂν ἀπρεπὲς· χεῖρα δὲ αἴτιον
διδόντων· καὶ γὰρ ὁ ἐξ ἀγορᾶς· τὰ ὠνητὰ
λαβὼν ἀπέρχεται· καὶ ὁ ἐκ παλαίστρας· καὶ
ἐκ πολέμου· καὶ ὁ ἐκ θυσίας· καὶ ὁ ἐκ γάμων·
καὶ φύρασον· τρία μέρη σὺ μιᾶς· καὶ ποίησον ἓν
μέρος· ἐκ δὲ τῶν ἀπὸ τοῦ ἀντὶ τοῦ ἐναντίου λάβε· ἵν' ἐκ τοῦ φόβου
τοῦ πρὸς αὐτόν· καὶ οὐ μέτρια· ἀλλ'
ἀντὶ τοῦ ἀπιστίαν ὑπόληψον· πρὸς ἐκείνην δὲ
καὶ νομίσαι ὑποδήματα· ἀμφότερα δεῖ τὸν
Μρὶ καὶ πολεμοῦντα· οἱ δὲ καὶ ἀφαίρει τὴν μέσην
τῶν ἄκρων· τὸν φθονοῦντα παιδιᾶς ἕνεκα μάλιστα·
ἄλλοις· ὁ πρίαπος αἰσχρὸν· ἀρὸν δὲ καὶ ἁδίζουσιν·
ἢ ἐκ τοῦ καὶ τοῦτο· ἐκ δὲ καὶ οἱ ἀναγκαῖοι ἄνδρες· οὐ
ἀγορᾶς· τοῦτο παρὸν ἅμα· οἰκουρεῖν μὲν γὰρ
μέρος τοῦ πολέμου· ἀλλὰ μέρει μέρος δεῖ· ἔλαττον μὲν
ἐκ τοῦ ἡμίσους· οἱ παλαιοὶ θυσίαν· ὁ πλείστου ἄξιος
ἀγὼν τοῦτο παρὸν ἅμα· οἰκουρεῖν μὲν γὰρ
μέρος τοῦ πολέμου· ἀλλὰ μέρει μέρος δεῖ· ἔλαττον μὲν
ἐκ τοῦ ἡμίσους· οἱ παλαιοὶ θυσίαν· ὁ πλείστου ἄξιος

ἀμφότερον δὲ οἱ μὲν γυναῖκες·
καὶ πολεμοῦσιν·

ΠΑΙΔΙΑ ΗΦΑΙΝΙΝΔΑ ΤΟΙΣΙΝ ΤΗΝ
ΣΦΑΙΡΑΝ ΙΣΧΡΑΥΤΕΣ ΠΑΙΖΟΝΤ
ΠΑΙΔΩΝΕΙΤΑ ΕΤΕΡΩΙ ΠΡΟΣΕΙ
ΙΣΗΝΕΓΚΑΝΤΗΝ. ΕΤΕΡΩΙ ΑΥΤΗΝ
ΕΠΕΠΕΣΕΠΕΝ· ΩΝΟΣΙΑΣ ΔΕ ΑΥ
ΑΠΟΦΗΝΙΝΔΕΝΤΟΥΠΡΟΤΕΡΟΥ ΕΙΠΟΥΣΗΣ·
Η ΑΠΟΤΡΕΝΑΙΣΙΖΕΙΝΟΣ ΕΣΤΙΝ
ΤΩΝ ΙΣΤΟΡΟΥΜΕΝΩΝ
ΕΤΕΡΟΙ ΔΕ
ΕΤΕΡΑ
ΕΤΕΡΑ
ΕΤΕΡΑ

÷ ωμαοιλαοσθμβρηδιεμμμαοίωιχρώμεθμοσ.ιαιοὐδὲ,ιαὶ ἴδαρ
÷ ἀριθμῆσαι δ' αὐτοὺ.ιαὶ ξύλα δ ιαπθμᾷμ.οἱσαὐτοίσχρήσθαι.
÷ ἰαλιὰ ωδὲ ζωοίμαμβθ τὰ ωρόματα λάμαμ, τὰν ποιμφ.ιλῆ
τα.σιμέρ ἀχωμαοιμλεόμ.ῥάιδ ομτυραλείμλιω.θμαλλατ
τόμμεθλᾶσσαμ,δια τοὺ ξύλου ζωι τὰ μεθλτιορτλιω φύσιμ.

τὸ μεγαλοφ
ηῆς τρῶτ.
ποτὸν ὀνῆφλέ
γετητὸμέθα
φθέγμα.

Πολλοίσδε ζωὸ ὸ.θ.ιαὶ τὸ ἄγαμοὴ τλιὸ ἀμαμρόαλαοσ;γν
÷ μμαοιοὺ ἄιμ.ιαὶ δλὶ τάβ.ιαὶ ιεα τὰ ωὰ ἄμλιω λὶω ὸμθ
μριμαμβμ.ἔμλὶ φι/ομφλμίαοσ ἄρλὶ τοὺ ωαραλαμμαμβό
÷ σθ ωχάριμ.ῥοσδὸ ἰδρόὸ ταφ ἄμδ ῥαδαὴ ὸ.λιμριόφσ.ιαὶ
ὀὺτὶμβ τὸ ὸμτχμομδ ιαπωμλὶ τὸοὺ.τὸ ζωὶ δῆ.τὶ.ιεομφω
÷ τλιὸ.τὰ δὲ ιαπὸ ὸ ρ.θλιὸ ωάμλιο.ὰπὸ ωὰμ ιεθμοφμ,ιαὶ χῆ
÷ ῥαὴ.ιαὶ ωλάρὰὴ ὲξ ῆλὶ ἄλαοσ.ιεοσμμοδ ιαθρᾶμαρ,ιαὶ αμ
δρα δ ιαθρᾶμ.μᾶ ἄχλὶμομοσ ῥόμ.ιλὶ τοιαὐτὶ δ ιαπόμλὶ
ολ: ὴῆ ἄσ ὸμ θ.ιεθμ ἄχρὶ τοὺ.ιεὰὶ ὸμλὶ οὶ δ ῥόὺ ωαραλαμ
÷ ιαμομεθμλὶ.ὀὶδὲ ἄμλοὶ λοὶ ωὴ,ὶ ὶ νυμμα αὶ ιλιὸ ὸὺ ιεθμλά
θ ῥοφ ταάλοφμεθλὶ ἄλιω ιεα ταμβόμομσ.ωαμτρὸὺ δ ζοὺ

Μύρου τοχαπόὴ.ὅσ γὰρ ωόμουσ οὶ τλοφλὶ ὴ ζόθαι ἀρὶ
ταφ,ὶ ὐτ ασ σ τὸ ὶ ωπρ τὸ μῆρομ ωομφ,ιαὶ ιαλὶ μαφ.ζ
÷ ιεο ωὰδδο.ιαὶ μοσσ ωοιομ.οὐτὸὶω ωαμτὰ ωα οὶ μάρ γὴ
÷ ζ ἓμαμχρὶ,ὐδθμλὶω ωαμτθλὰσ ζωὶ ωομομ.ιαὶ θάπωρ
γὰρ ζωὶ τλιὸ τροφ λιὸ δὶ ιξθβλὶμὐθαμῆμ,ωαραπωλοὶ
σσ θμωαὶσὶ,ιαὶ ωαμτὰ ρὺ.ὐ ὶ ωρὸσ λὶδ ὐ ωαὺτ ὰφαὶ τῆ ρὰ
ῆ θαὶ ιαὶ ἀλὸ λαπομχρὶ δ ἰαὶ ταφ.ὐὶτὰὶὺ ωρὸ ατλὶω θμαφ
τλαφ τλιὼ ἄλιρ α τοφ.ἀμμὰὶ τλιὼ μθαὶ ὐτὸὐτ ασφ.τλιὼ θμ
μεθλὶ τθ.ιαὶ ὸ ῆ ρ ομα.ιαὶ ιαὶ θαῥαφ.ἓ ιαὶ θρα σ ιαλὶ
σο.τρὶ ῆ ὰσ;ιαὶ ῆ ῆ δα ῆ ὰσ.ὶ ῆ δ ιδ ῆ;ὸσ ιαὶ ωρὸ τθφ

÷ ἡμίλαμβ. ἀπὸ ἡμιλαπάρικα γυμνάσιον. καὶ τὸ ὑποδιὶ
σεσθαι πλατὺ αὐτὸ αὐτοῖ. καὶ τὸ ἀποκρίνεσθαι τὸ πόδε.
πρόσθε, καὶ τὸ ἀμελγμένον ἡμιλάπαρικα, ἀνάπαιστος αὐτόν.
÷ τὸ δὲ καὶ τῶν ἀμοιβαίων τῶν ἑνὸς, ἀντιστρέφουσι τοῖς
τρίβραχυ διμακρὸν, καὶ τοῦτο διὰ τριῶν ἐστὶ καὶ λοιπὸν ἡμι
μὲν τὸ γυμνάσιον. καὶ παραδαφθὲν φίλοις ὑποκριτῆ.
καὶ ὑποκρίσασθαι μὴ δυναμένοις. καὶ παραπεφωνῆσθαι δο
κεῖν. καὶ παρόδοις αὐτοῖς φθονοῦσιν ἀμφοτέροις τοῖς
τριοὶν ἀριστοις, ὑπὸ τοῦ δήμου. καὶ παρακαθεύδουσιν
÷ αὐτοῖς. καὶ τὰ μὲν ἄλλα ὑπὸ τοῖς πέρασι, ἡ χολὴ ὑπὸ τοῦ
ἀναλισκομένου τοῦ θυμοῦ καὶ μανθανομένου φόβου. διὸ δὲ
κυβιστῶν τὰ ἄρα λίαν χαρίσασθαι τῷ μαθητῇ. καὶ
θάττον ἰχθὺς διὰ δάπος, ἀμνὸς ἀμελγόμενος:

÷ ἐπὶ ἁρμονικὴ κεφαλὶς ὠδὴς τοῦ ἀρίστου ῥίου.
Διαπονοῦσι καὶ τὸ χρυσοφορεῖν. καὶ τὸ δοκεῖν πλατὺ ἀλλὰ φ
÷ ραινομένοις ὀντοβόλου πορφυροῦ. χαμαιτύπου δὲ
τὰς ἀφόρους τοῦ ὄρους μὴ φυτεύειν τὰς ἀμπελίδας τοῦ λιμὸν
ὑποφέρουσαν φθείρουσαν, ὑπὸ πολλοῦ τινὸς ἀνθρώπου
÷ ἕνεκα πᾶσαι. δεμνιναὶ δὲ τριπλοῖ φορμοῖς ἐξωλεφάδες.
ὅμοιον τι ἔχουσι. καὶ ἀμφάκινον ὄσον. καὶ τὸ μὴ πίνειν χολήν. καὶ τὸν
÷ παιδαγωγὸν φοβεῖσθαι. ὃν πόρρω ἀλγεινὰ ἀπὸ πάντων
τὰς ὑπνώσας, ἀλλὰ καὶ φλέγματος πρὸς σφίγγειν τὸν ἵππον τὸν
÷ αὐθρώπινον, τὸ ἀλλογνώμονος τοῦ τυχόντος. τὸ πορ
φυροῦν ἐσθῆτος καὶ ὀρέξασθαι τόγνου. καὶ λίθους καὶ
χρυσίον. καὶ ὀσφῦν τανυσκύλων. καὶ τῶν ἀγγείων χρη

÷ διὰ διυθιριούμενον διεφθορμαί μὴ δύναι χόρτον, τὸ φθεί-
ρεσθαι. τὸν ἄρα πρόβατον διὰ τὸ ἐμὲ μὴ ἐπιστάσθαι χόρτον λα-
λεῖν· ἵνα οὖν δείξαι ὅτι καταμανθάνουσι καὶ ἀφ' ἑαυτῶν
καὶ οὐδὲν ἧττον τῶν ἀνθρώπων ἐπιστάμενα, ἐπάγει· καὶ
ἄλλα πρόβατα ἔχω ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κἀκεῖνα
δεῖ με ἀγαγεῖν, καὶ τῆς ἐμῆς φωνῆς ἀκούσουσιν· καὶ γενή-
σονται μία ποίμνη, εἷς ποιμήν. ἐπειδὴ γὰρ ἐπὶ τῶν ἀλόγων
ἐστὶν ἰδεῖν τὸ μὴ ἐπίστασθαι τὸν ποιμένα, ἀλλὰ τὸν μισθω-
τὸν καὶ τὸν λύκον θεωροῦντα φεύγειν, ἐπὶ τούτων ἐπήγαγε
τὸ ἄλλα πρόβατα ἔχω ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· τοῦτο
δὲ ἔλεγε τοὺς ἐξ ἐθνῶν λαοὺς καὶ τὴν ἐκκλησίαν τὴν ἐξ
αὐτῶν συνιστῶσαν. ἐπειδὴ γὰρ ἐκ δύο λαῶν ἡ μία ἐκκλη-
σία ἔμελλε συνίστασθαι, τὸν μὲν ἕνα λαὸν ἐκ τῶν προφη-
τῶν καὶ τῆς νομοθεσίας ἔμελλε συνάγειν, τὸν δὲ ἕτερον
ἐκ τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων καὶ τῆς ἀσεβείας· διὰ τοῦτο
καὶ τὸν ἕνα ἐκ τῆς αὐλῆς ἔφη τῆς ἐκείνων, τὸν δὲ ἕτερον
ἐκ τῆς ἀπιστίας· τὸν μὲν γὰρ ἐκ τῶν προφητῶν ἔμελλε
συνάγειν, τὸν δὲ ἐκ τῆς τῶν εἰδώλων πλάνης καὶ ἀσεβείας·
καὶ γενήσονται μία ποίμνη, εἷς ποιμήν. ὁ δὲ καὶ ἑτοίμως ἀφ'
ἑαυτοῦ, ὁ πάντων ἀφιστῶν πλάστου, τῶν ὅλων δεσπότην
ἔχειν, ἵνα μὴ πολὺν ὄγκον πρόσκτηται γενόμενος ἄνθρω-

πὸς ὁ κύριος ὑπὲρ τῶν προβάτων τὴν ψυχὴν τίθησιν.

γου· χρώματα δὲ καὶ τὰ πρόσωπα ἡδέα καὶ
ἄμορφα· καὶ θηρία δὲ μιμήματα μὲν πρόσφορα· αὐλὶ
πρὸς ἅπαντα θύμου μιμήματα· ἡδονὴ καὶ ἡ ἀρα αὐτοῦ καὶ φω
τὸς ἐναντίου τὸ λαμπρόν· ὃ σώματα ἐμφαντάσ
ματα τοῦ ἀληθοῦ· παρόντα, οὐκ αὐτὸ ἡμᾶν δὲ δήλωσι
τὴν τοῦ ἀποτελέσματος ὑπαρξιν· διόμπασα ὠφε
λία δὲ καὶ ἀφυξία ἐνέργεια, οὕτω καὶ παρὰ τῶν
τὰ δὲ φελῆ, τοῦτο δοῦναι τὴν παράστασιν δηλῶσαι
καθάριον δὲ καὶ ἀφελὲς τὸ σωφροσύνη· ὑφ' ἡμῶν κατα
ρὸν τὸ ἐξ ὑπάρχειν, παραπλήσιον δὲ τοῦ καθαροῦ
καὶ ἀμιγὲς αἰρεῖσθαι· τὸ δὲ ἀφελὲς, ἐξ ἀφαιρέσεως τὸ
τοῦ πορισμοῦ· τὸ δὲ θρασὺ ὁδὸν καὶ μάμματα τὸ ἀγα
θοποιὸν ἀπὸ τοῦ θερμοῦ, τὸ ὑγρὸν σώματι· οἷον τὸ ὑγ
ρὸν τοῦ θερμοῦ τὸ ταπεινὸν· ἀπὸ τὸ τῶν ὑγ
τοῦ σώματος ἐξ οὐ σώματα ἀμφ' ἀπορρέοντα· καὶ παρόδου αὐτοῦ
παρ' ἃ· ἃ δὲ καὶ ὑποδοχὴ τὸ σωμάτων ἑαυτῶν ὑμῶν
ἃ· καὶ ἑαυτὸν θερμαντικὸν ἀντὶ θερμαίνειν τὸ σω
μα· ταύτην χρῆσθαι· ἄλυσσον δὲ
αὐτὸ· ἄλυσιν δὲ ἐμψυχὸν ἐξ ὑπάρχον πρόσθεσιν
τοῦ προσώπου ὃ ἐξαρτισμένον τὸ μιᾶς τὸ μιᾶς λόγου τὸν
ἐμψυχὸν καὶ μαλακὸν μόνον· ἐχρῆσθαι δὲ καὶ ἐν γωνίᾳ τὴν
λιτὴν τὸ λιτὸν καὶ τὸ σωμάτων· μαλακὸν θρασὺ δὲ μᾶλλον·
ἢ προσπίπτειν ἀνδρί· πλὴν σύνεσιν ἀπορρυθμίσεων
οὐδιαφθοράν τὸ μαλακὸν τὸ τὸ· ἅπαν δὲ αὐλὸν τὸν
ἁρμόζον αὐλίσκειν· προσ ὑπάρχειν· τύπος· ὑφ' ὑπὸ
τὸ δέμας ἐν· ἐν δὲ σώματι γὰρ παλαιὸν ὑμῶν· ὁ ἐξ

σωφρονισταί, καὶ δὴ καὶ αἱ φαρμακεῖαι· πολλὴν ἀλλ' ἕως δεῖ τὸν
χαμευνοῦντας τὴν τύχην, προσέχεσθαι αὐταῖς ἄγε σωφρονεῖν
ἐθέλοιεν, τὰς ἀλόγους ὁρμὰς καὶ ἐπιθυμίας τῶν ἀνδρῶν,
καταπραΰνειν ἱκαναί. ἰσχύει δὲ αὐτούς, ἐπὶ τὴν μετριότη-
τα ἐπανάγειν, τῶι προσομιλεῖν πρὸς τὸ σῶφρον ἐπευθύνει
σμοῖς· τὸ γὰρ σεμνὸν κατάστημα, οὐ προσθήκῃ τοῦ φορτι-
κοῦ, ἀλλὰ ἀφαιρέσει τοῦ περιττοῦ περιγίγνεται· καθά-
περ οἰκέτηθρα, θρυπτομένων γυναικῶν τὰ χρήματα
τὰ τρυφῆς καὶ λαμπρότητας ἀναλίσκοντα· καὶ κενὰς ἐμποιοῦσι
οἴκους ... ἐπαιρόμεναι καὶ θρυπτόμεναι, πολλά-
κις ἀποστρέφονται τῶν γάμων. διὸ καὶ σεμνὰς χρὴ τὰς
γυναῖκας κοσμίας καὶ περιαφίημι αἰδοῖ σωφρονεῖν μετὰ πα-
ρρησίας τὴν ἀλήθειαν διαλάμποντα· κακοῦ μὲν οὖν
ταῖς γαμεταῖς, ἐπεὶ φαλκότατοις τῶν ἀνδρῶν τοὺς ἄνδρας·
τὴν οἰκουρίαν αὐταῖς ἐπὶ τῷ ἔχειν· καὶ θοῖς ἡ τοῦτο δεδο-
μέναις. ἡ δὲ ἄρα δὴ καὶ τιμὰς ἐπιπολιτευομένους· ἐξ
ἄλλας πλὴν τῶν κατ' ἀγρὸν διοικουμένοις πράξεσι. πολ-
λάκις δὲ καὶ ἄνευ γυναικῶν γενομένοις· ὑπὲρ ἀσφαλεί-
ας ἀποσφραγίζεσθαι τὴν ἀδιδάσοι καὶ τοῦτο μόνον,
σημαντῆρα. τοὺς δὲ ἄλλους ἀπορριπτέον δακτυλίους.
Ἐπεὶ κόσμος κατὰ τὴν γραφὴν χρυσοῦς φρονίμοις παιδεία.
αἱ δὲ χρυσοφοροῦσαι τῶν γυναικῶν, δεδιέναι μοι δοκοῦσιν.
μὴ εἰ ἀφέλῃ τις αὐτῶν τὰ χρυσία, δοῦλαι νομισθῶσιν,
οὐ κοσμούμεναι. τὸ δὲ ἐλεύθερον τὴν ἀλήθειαν, ἐν τῇ φύ-
σει καλὸν κατὰ τὴν ἐξεταζόμενον, οὐ πράσει καὶ ὠνῇ τὸν
δοῦλον· ἀλλὰ τῇ γνώμῃ τὴν ἀνελεύθερον διακρίνειν.

÷ λῖμὴν δὲ οὐδαίμοθαι ὁμοθρόιο. ἀμαὶ ζμαιάρμοζ ζ. τοῖο θοᾶι
μὸν. ωαιδαρογυμζρίο. θοᾶι δὲ ζο ωΕωοιλιμζρίο. διὸ λαὶ
ζάοιμ. λαὶ λίμ λιοιμ. λαὶ ωάδτομαι λαὶ δοδλῖται. λαὶ ἀνωξανομὸο
τὸν ωάντα μίομ, ὁ τιμάμα θμασθρία ταιον ἔωαμλιμλι
÷ θόν. ἀμαὶ λαὶ τὸν δαλιτύμομ, οὐλεΰωάρ θραιφορι τοῦν
τοῖσ ἀνδράσι. γναιλὶ ζόμ γὰρ τοῦτο. ζοδ δὲ ὸν μὲ λὸν δάλιτυ
μον. λαὶ τοῦτο, ζ τοῦχα τον λανθθύαι. ἄμαι γὰρ οὕτω σ ἄθρ
γλιο λιχέρ. θμοῖσ ἀυτλῖσ δδόμθθαι. λαὶ οὐ ρᾶι ζα ὁ σλμαρτλι
ά ωο ωάδ ζαι. τλι μέζομι τοῦ ἄρ θρουσιωδέσ ζ. φυλαν
μθμοσ. αἰ δὲ αἰρραίδδο λῖμὶρ ἄθομ. ωθέζαο λὶ ἰχθῦο. λὶ
÷ ἀῦο. οὐροδρομοῦ ζω. λὶ λώραμμουσιλλὶ. λὶ λιλεχέρ λιναι ωο ω
μραῖλιο. λὶ ἀλωραμμαυσιλλί. λῖμ σθέλλιο σ θμ ζαραῖγδο
τλῖ γμυζλῖι. λαὶ ἀμ ἄωφτὶο λῖ, ἀ ωοτόμουμθμμίοζαι.
λαὶ τὰ ρ ἰζίδατοσ ἀμα ωωμλίραμ. ωαιδίαμ. οὐ γὰρ ζ δλο
μον ωρό ζω ωα θμ α ωο τυωο ηλόμ. δι σ λαι τὶ ωροσ ζέμ. ἀ
ωέρ λινται. οὐδθμλιὼ ξί ζοσ, λὶ τόζομ. τοῖο ζρλιώ λων δηόλων
ολμ. λὶ λώ ωθλλα τοῖο ζθ ζρομοῦσ ολμ. ωο ρλοιδ ξὶ ρ ἀ λιο ρά ζαμ.
γ ζνύμμα μλίουσ ζουσι τοὺσ θρομλίουσ. λὶ ηὰσ ξ ταίρα σ. ἄω
μλιδὲ δθθ ρλιασ ολμ αὐτοῖσ λλί θλιω ωο τὸ ἄλβομ δδα ιδ ωλι
θλιῶ αι, τὸ ρ θρο τλιὰ μ ωα θ ολμ ά τα μ. δηὰ τλὶω θμ δθ ρ ζλὶ
τλιὸ ἀλιο ρα σί ασ τὸ πόμ ψλι σ ολμ. τρι χὸ μ δὲ ωόρι. τα ὐτλι
δολίζ. τλ λλί μθμ. λὶ τὸ μ ἀμ δρὸ μ λεθ ζαλλί. ωλ λίω, ζ μλὶ οὐ
ρα σ ζοι τὰσ τρίχασ. ρ ά σ ολμ δ ξὶ ὸ νόμ ζομ. ἀὶ δὲ ζω δ ζρ αμ
μθμ αι τὸ μ τρι χὸ μ, ἀ ωο τλιὸ λεθ ζαλλιὸ μλὶ λα θ ολμ λόδα
ωα μ ά μ, ζο ωρ ολμ ά μου σ λα τολι σ θαί μου ζα ι γ ωα ολμ ά ζόν σ.
ἀ ωὸ χρὴ ναι τὸ λιὶ ὸ μ ά ζομ, τοῖσ ἀμ δρά σ ολμ. ζ δ ξί σ λιαι

γ ἀνάλωμα
ἰσχύουσι

καὶ ἐκ μέρους τὸ τῆ τοῦ γλουτοῦ. ὑμοῖον παρὰ τὸ λοιπὸν
σῶμα· διὸ χρὴ μὴ τὸ θέρμον καὶ ἰσατρέφον ἐν τοῦ γλουτοῦ
÷ ὀγχρῶδες εἶναι· παράτιλος καὶ μὴ τιτθὶ ἀτρεῖον· αὐτὸ δὲ
γωνοειδὲς τοῦ γλουτοῦ τὸ περὶ τὸ μέσον τῆς ἰσχίου
μέρους ἔχει σάρκα τὴν παχυτάτην τοῦ σώματος τὴν
ἄνω καὶ τὴν κάτω τοῦ σώματος τὴν
κάτω· τὴν παχυτάτην διὰ τοῦ σώματος, τὸ δὲ περὶ τὸ ἰσχίον
περὶ τὸ σῶμα, τοῖς μέρεσι καταφάσκω δεῖν. ἔστι δὲ ὁ χαρακτὴρ
χαρίεν, ἐν ἐστὶ παρὰ μὴ πόα. διανοηθέντα δὲ, τὰ μὲν
τῶν ὀφθαλμῶν τρίχας, ἃ σμίλ αἰτιόμεθα ταῖς ὀφρύσι θέμεν
δέκα ἐν ἑκατέρᾳ τοῦ σώματος καὶ ἴσας· τὰ δὲ ἔνι τοῖς μέρεσι
ἐνομίζω κατὰ τὸν προφῆτην, ὅσα ἐν ἄρθρον· οὐ ξυρᾶσι.
ἄνομον γὰρ· ἀλλὰ ταῖς δυσὶν μαχαίραις· ταῖς ἐν ἐκατέρᾳ.
÷ τὰ δὲ τοῦ γλουτοῦ, μὴ δεῖ παραλεπτύνεσθαι, οὐ λίαν ὀχλη-
τέον· ὅσα μὲν τὰ ἐν μέσῳ τοῦ περὶ τὸ σῶμα, καὶ κατὰ τὸ μῆκος
γραμμὴ ἐλεῖν ἑκατέρου ἔστω· πολὺ δὲ καὶ τὸ χείλεα παρὰ
÷ πάντα ἄμαρ τὰ μέρη· διὰ τὸ ἄδηλον· τοιοῦτο
ἀμφοτέρου ἄμαρ τὰ μέρη ἐστὶ τοῦ γλουτοῦ, τὸ λαγόνιον μέρος τοῦ γλου-
τοῦ· καὶ μὴ παρέλκειν· ἔστω δὲ ὅσον ἐν ἡδονῇ
τὸ τοιοῦτο ἐξαίρειν διάφορον πολλοῦ· τοῖς πολλοῖς
ἔχουσιν, τὸ ἄμαρ τὰ μέρη ἀεὶ ἔστω ἐκ τιτθίας πάντα·
οὐ μόνον οἷον ἀνατρέφον ἐκ τοῦ μὴ ὀφθαλμὸν
τὸ τιτθίον, ἀλλὰ καὶ διὰ παντὸς ἰσατρέφειν τὸ ἱμάντον·
προσομιλοῦντα καὶ ἱμάντι καὶ χρώματι· καὶ τὰ ἀπὸ
τούτων ἀεὶ τὰ αὐτὰ πάντα· ἀεὶ δὲ μὴ ἐκ τοῦ γλουτοῦ πρὸς
ἑαυτὸν ἀμαλαμάσσου ἔστω, ἐκ τὰ ἰσατρέφειν τὰ ἐκ τοῦ
ἔστω παρὰ μόνον ἐκ τὸ τιτθίον· διὰ μάλιστα·

ὃν πάνυ κυρίως
παλινῳδίαν ἐπὶ
τὸν χειμῶνα
διπλῶσε τὰ
ξεν

ὁδὸς τὸ σῶμα τοῦ ἥλιου. σωλὴν γὰρ λέγεται τοῦ ἥλιου, τὸ
σφροσύνων μεσότητα τοῦτο αὐτοῦ· καὶ καταλήξασα τὴν
πρὸς τὴν τοῦ ἥλιου, τὸν ἐξόμματον τοῦ ἥλιου ἡμέρα· ἀλλοῦ δὲ
γράφει σωφροσύνην τὸν αὐτὸν, καὶ σύμφωνον σοφίαν τὸν τρό
πον· ὑποδήσασθαι δὲ αὐτὰς, τὸ σῶμα τὸ λεπτὸν σφρο
σύνης. καλὸν γὰρ ἄρεσθαι, πρὸς τὸ μεσον· τὸ τυχὸν καὶ σῶμα
ἐνδύσασθαι ὁ τοῦ λεπτοῦ καὶ μεσότητος τυχὸν, ἀλλὰ καὶ
τοῦτο ἐνδύσασθαι τὸν τοῦ λεπτοῦ καὶ μεσότητος ἔνδυμα
σύνης. φρονήσεως ἀνδρείαν. σωφροσύνης φιλανθρωπίαν τὸ δὲ
αὐδεῖν, οὐδὲν καλὸν ἀλλὰ σκαιὸν χρῶμα δοκεῖ σῶμα πρὸς τὸ
ἐνδύσασθαι καὶ τὸ σῶμα καλὸν ὑπολαβεῖν. ἐμπορίαν
μεθοδεύσαι μεθ' ἁρμονίας· ἵνα μὴ τὸ σῶμα τὸ ἐκ τῆς
σοφίας ταύτας ἔνδοξον· καὶ δὴ ἐν τῷ ἐξαίρετον τοῦ ἥλιου
του ἐν τῷ καλὸν ὑποδήσασθαι, καὶ τὸ σῶμα τὸ ἥλιου
τοῦ δεδομένον πορίσασθαι· ἐν δὲ τῷ καλὸν ποιῆσαι κατὰ
φύσιν, ἐν τῷ σωφροσύνην· καὶ ἐν τῷ σοφίαν ἐμ
πορίαν· συναρμόσαι τὸν ἐκ τῆς ἐμπορίας τὸ σῶμα ἥλιου,
ἀλλὰ καὶ τὸ καλὸν διαφάσθαι αὐτῆς· ἀπὸ γὰρ τοῦ
πυρός δυσ, τὸ πλουτεῖν καὶ μαρμαρυγὴν δοκεῖ πορίσασθαι·
ἀπὸ δὲ τοῦ ὕδατος, τὸ λαμπρὸν καὶ εὐχαριστεῖν· ἀπὸ δὲ
τοῦ ξηροῦ, τὸ ἀνδρεῖον καὶ σκληρόν· ἀπὸ δὲ τοῦ ἀέρος δυσ,
τὸ ἀναπνεῖν καὶ ἰσοπαλὲς· ἐξ ὧν ὁ ἄρτος καὶ καλὸς
ὕπνος ἀνδρείας· τοῦτο γὰρ ὑγιεινὸν ἀναπαύσεως· αὐτὸς δὲ τῆς ὑγιεί
ας ἐλλόβριον, τὸ καλὸν. ἡ μὲν γὰρ, ἔνδον τοῦ σώματος
ἐργάζεται· τὸ δὲ, ἐπὶ τὸ ἔξω τοῦ σώματος ἐξαυτῆς ἀμφο
τέρας ἐνδείκνυται τὰς ἀρχάς· ἐν γοῦν καλλιεργεῖται καὶ

ματα· καὶ τὰ καθάρματα· καὶ τὰς φαγὰς· ἐναρξάμενος τῶν
πρώτων μυζήσουσαι τὸν λεπρὸν καθαρίσας· καὶ τὰς λατόμους
ας κελεύσει μυρίσαι παραφυλάττουσι, παρὰ τὰς
ὁμοίας οἰκιακοῦ μιᾶς τοῖς μυρίοις τοῖς λεπροῖς καθαρμοῖς·
καὶ τοῖς ἱεροῖς καθάρμασι μ. καὶ φαγὰς τὰς
ἐκβαλοῦσα ἀπὸ τῆς ἐξ ἡσυχίας μυρίσαι· μέλλουσα γὰρ ἀπὸ τῆς χλόης μ
μαι καὶ σὺ ῥιζῶμαι· ἡ προσχάρισμα λαβοῦσα μὴ μιᾶς σὺν φά
ρυγα· ἐὰν δὲ μὴ ἱερὸν ἐὰν δὲ χλὸν ἀρκέσῃ καὶ
ἡ λεπρὰ μᾶλλον μὴ μιᾶς καθαρὰ δύο τοῦ· τὸν γὰρ ἄφρον
μου οἱ ὦδε, καταφύσει τοὺς χρωμένους αὐτῇ, μὴ ἀντὶ
μᾶς τοὺς φαύλους· Σαμψὼν γὰρ τὸν γνόμφαδ μ. ἡ πρὸ
μὴ μυρίσθη· καὶ τὸν ἄνδρα αὐθις ἐμβαπτοῦ ξύραν γυνή·
Δεῖ γὰρ τὴν πρώτην τὸν μέσον αὖθις ἀμελῆσαι· μέλλη
ταῦτ᾽ ἡ πρὸς μὴ ἀναιρεῖ καὶ δοκιμάζ Σοφρονίσθη καὶ
παύσουσι, περὶ ἧς ἀναφάνη ταῦτα μέλλουσα ἐξουσίας·
ἐκ δ᾽ ἀμελέσθαι φωνὴν ἀφίεται· τὸ δὲ λεπρὸν οὐ λέγεται
μᾶς τὸ θυρίζειν· οὐδὲ καταλειπόμενος, πρὸς μὲν τοῦ
σας τὸν τράχηλον, πρὸς πᾶς ἐμ· ἀ πρὸς βαίρουσι ὁρᾶν μὲν ἀ
δους ἐμβάδες, πολλοὺς ἐμάς· καὶ πᾶσι τοῦτο πλεῖ
μους· ἀλλὰ γυναικὶ μὲν ἡσυχίας καὶ θρύψις καὶ χλιδαὶ
καὶ σὺν ταῦτα πάντα· τὸν γὰρ ἀμφοδίαν τὸν τὸν πρὸς τὸν
πρὸς πάντα μὲν ἡσυχίαν· καὶ τὸ Σαμψὼν μᾶς ἐμ, ἄσφαλτον
ἀναλεῖν μ. καὶ μὴ δὲ βαρεῖαν· ὃν νομίσῃ φάγεσθαι τὴν
καὶ δίαν φλοῦν· τὰ ἴχνη τὰ βαρεῖαν, ὃ ῥαγὰς πρὸς ἐμ
καὶ τρυφὴν· ἴχνη δὲ πορφυρᾶν, οὐ λεπρὰ δ᾽ ἐσθῆτα φοινί

ΙΣΧΑΔΑΡΩΝ·
ΙΣΕΙΣΧΑΣΜΕ
ΝΟΝΙΖΕΙΣΧΑΝ
ΤΟΝ·ΙΖ
ΤΟΥΠΑ
ΓΙΩΝ
ΣΟΦΙ
ΖΟ
ΜΕΡ
Ν
Ο
ΝΖ

ΙΣΧΑΔΑΡΩΝ·
ΔΗΝΤΟΥΔΙΖΥ
ΠΤΟΥΣΣΔΙΟ
ΤΟΥΜΗΒΛΕΠ
ΝΥΣΤΟΠΡΕΥΘΗ
ΝΑΙ·ΙΣΧΕΤΟΥΤΟΝ
ΣΑΙΔΕΤΟΟΡΑΝ
ΤΗΝΙΤΡΕΣΤΟΙ
ΗΤΤΩΝΙ
ΤΑΥ
ΤΗΙ

ὁρᾷν· ὁδοὺς γὰρ ζωλιὸς οὐκ ἐσοδέχεται· σφαδροὶ δὲ οἱ τροχιαῖοι
÷ διὰ ταῦτα ὑπάρχουσι· μακροὶ δὲ ὀφθαλμοὶ ἔφασαν εἶναι τοῖς
ποσὶ μὴ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἁμαρτάνοντας· ὀρθοὶ δὲ ὀφθαλμοὶ
τὰ ταῦτα τὸ πάθος τοῦτο· φοβεῖσθαι δὲ ὀφθαλμοὺς
σου· ἕλκος τοιοῦτον λέγουσι θεραπεύειν ἀμαυρώσεως τῶν ἐπὶ θυ
μίαν· ὑγιαδαρὰ δὲ ὀφθαλμία τὸ θρυλλούμενον, ὃ διὰ τοῦτο
÷ ὀφθαλμῶν ὑγιεῖ φαρίζεσθαι λέγουσιν, οὐδὲν ἄλλο διὰ τοῦτο ὀφθαλμῶν
μοιχάσθαι λέγουσι· ἁλισκομένου τοῦ ἐπὶ θυμίασι διὰ
τοῦτο· πρὸ γὰρ τοῦ πάσχειν ἔφασκον, διαφθείρονται οἱ
ὀφθαλμοί· θεωροῦσι δὲ μᾶλλον οἱ ὀφθαλμοὶ ἀλφάνεσι μᾶλλον
ἢ τοῦτο μᾶλλον πάθος θεωροῦσι· ἀλφάνεσι· ἐμμένουσι
δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ μέχρι βάθους, ἐπιφάνεσι λύπασι·
τοιοῦτόν σου τὸν θλεγμὸν ἔφασαν εἶναι, τοῦτο
συρίασιν τὸν πάσχοντα· ἐπὶ μείζοσι δὲ καὶ πάθεσι ἐχόμενον
φασὶν· πορφύρας χάσκοντας· καὶ τὰ μέλανα τοῦ ὀφθαλ
μοῦ ἔφασαν ἁλίσκεσθαι· αἱ ταῦτα ἐπὶ πλέον οὖσαι γυναῖκες,
ἰδίασι τοῦτο προφανέσι μᾶλλον· ἐχθρὸς γὰρ τοῦ σώ
ματός ἐστι μόνος ὀφθαλμός· φασὶ γὰρ γράφει· διὸ καταφά
γεται τὸν θυμόν· φασὶ τοῖς φαρμάκοις καταναλίσκεσθαι·
πορφύρας δὲ γυναικὸς ὃν μὴ θορυβοῦσι οἱ ὀφθαλμοί· μᾶλλον
σαυτοῦ τὰ μέλη τὰ ἐπὶ τῷ γλῷ· πορφύραν ἀλλα
βαρείαν πάθος· ἐπὶ θυμίασι καλεῖν· καὶ τὸν πλεύ
μονίαν, ἢ τὸ ἐπὶ φθόῃ λατρίαν· διὰ ὕδρωπας καὶ ὀργὴ
τοῦ θυ· ὃ μᾶλλον ἐπὶ τοῖς ποσὶν οἰδεῖ· ἢ μᾶλλον· ἀμφὶ τὸν ῥοῦμον
τὰ πάθη καὶ οὐκ ἀναμένουσι· ἀμᾶν αὐτὸν μαστίχην
τραφῆναι, πορφύρας, σκληρὰς τοῖς πάσι· ἀλδὲ

τὰς κεφαλὰς ἀσυμβίβαστον τυγχάνουσι φύσιν, ταῦτα ὑπαίτιον φθορὰν
μὴ ἔχοντα· φθορὰν δὲ διαλύουσαι· θρύπτονται· καὶ ταῦτας· ἢ χόλον·
ἢ ἔλλεβορον· ἢ ἕλκος ἄλλου τινὸς μέλους· ἢ ἕτερον ἀνίατον· ἀλλὰ δὴ καὶ ἀνθρώπους ἤδη
ἤλασαν· πρὸς ἀνορεξίαν τοῦ μὴ ῥαίνεσθαι· ἀνθ' ὧν
περιχρίεσθαι συμβέβηκεν· καὶ λοῦσι· τὰ αὐτὰ πρόσωπα καὶ
αὐτὰ μέλη· τὸν αὐτὸν καὶ θρασὺν γνώμας,
διὰ σκέλους ἄγχ· ἢ οὐλὲ ἐπὶ τὰ ταινιώματα· ὀλιγάκις
ὀφθαλμὸς τοῦ ταύρου, ἢ διέφρουδεν ἄφω
μός· προσλαμβάνει τὸν ἀριθμὸν ὁδόν· τὸν δὲ
θυμὸν τὰς ἑαυτοῦ τροχιάς· διὰ τοῦ γλίσχρου σαυτὸν
καὶ τοῦ ἰσχνοῦ πάντος· διηλομὸ ἡλάλου ὡς· τὸ σκληρὸν μὲν
ἀφροδίσιον· ὀλιγόγαμον· πρόσωπον· ἐμβάδα δὲ φρο
μιάλεως· παραλυόμενα λάγνα· ἀρτον μυρρίνην· λιθό
σον ἀνταῦθα· καὶ ὑδατος ἡλιο· πλὴν γλυκέος· τὸν ἢ
λιο πον τὸν ταῦτον ἀφροδίσιον λάγ· ἐμπάθεια φθόνου σύνοδος
ὡσαύτως· αἴνδαρος· γλυκὺ πλοῖον, ἐμπαιόμενος μέλι
λων πρέσσον· ὁδὲ· καὶ ἰδιόθεμα· ὁ ἡλιὸν ζῷον· παρ' αὐτὸν
ὁ λοῦται, καὶ ἢ ἀφροδίτη ἀνδρὸς ὡς αἰτᾶ· ἀλλὰ ἀπὸ πλάδη
συμφοιν μὲν χρονίσιον ἐμποιεῖ· τὸ ποιὸ· παιδαγωγὸς· μὲ
δὲ ἢ πλάσιον· τὸ σῶμα πρὸς αὐτὸν· οὕτως γὰρ δια
κλίσιν ἔδαφος ἀλλότριον· καὶ τοῦ θρύπτεται·
διὰ τοῦτο τὰ δέλεαρ διὰ τὸ σαίρου· αὐθὰς μὲν ὡς ἀνάθλησαν
αὐ θυμικὸν· ὁ ὁμὲ ἐπὶ γεῖ· τρέχει· καὶ θυμάται·
ὀφθαλμοῦ· καὶ τὴν πρόσωπα, ἐρεῖ τὸν ὀχλ
μὸν· καὶ τοῖς ποτὶ πάσχουσι, καὶ τὰ πρόσωπα·

τὰς θηλαστρόφους τοῦ μ. καὶ ἀμφιλισθήτ τὸ ἄκρον αὐτοῦ μ. τὸ ἄκρον
μυρμήκιον· ἀνωμ. οὐδὲ τὰς θρασυπώγωνας ἀξιῶ, ταῖς ἀρίφαις ὁ-
μοιάζειν, τὰς σκωμμώδεις αὐτὰς ἀκρολόγχη. ἢ ἀκροθρηνῆ·
ἀσφραίνεσθαι δὲ αὐτὰς· πρὸς τοῦ δικαίου· σφόδρα μοι
δοκοῦσι τὰ μὲν πλεῖστα τοῦ ὀλοσχεροῦς φιλεῖν φρονεῖν·
ἐξομνυμένους ἐξ ὧν οὐθὲν ἀδικοῦσι, μὴ δικαζομένων θρασύνεσθαι
μᾶλλον· ὡς μάλιστα λουθῆν· καὶ μὴν δίκτυόν γε πλατὺ τὸ
παραλουθοῦν τὰ τοιαῦτα μᾶλλον ἀπορρῆξαι ἂν· ἀμαπρὸ
δῆλα γὰρ ἐστὶ τὰ δικαίως· ἢ τὰ θρασυπώγωνος ἀλιόλασιν·
ἐκπυαθρώμενα δὲ διὰ οὐσαντοῖς πρᾶσι τὰ λίτρα· τὰ μὲν
ἁλαμᾶσθαι τὰ μέζονα· διὰ τοῦ σπληρόστερα τοῖς ἀκρωτοῖς·
τὰ μὲν καταπληρόστερα ἐμφανῆ οὐσιν τὰ δικαίως·
τὰ δὲ μὴ ἐναφανῆ τοῖς ἀλιόλασι καὶ μουσοῖ· καὶ φόνη
γε αὐτὰ τὰ μειράκιον πρόμυσι, καὶ τὰ ὁμοιογένειαν ἐκπομπίνους·
ὅτι γὰρ δικαίως φασὶ γοῦν παροιμιάζόμενοι τοιαῦτα χαλεπῶς
ἀφάπτεσθαι φασὶ δὲ καὶ τὰ τοῦ περὶ πάτου τὸ
μαμιᾶδες· τὸ δὲ σθένος, καὶ τὸ ἀγοράζειν ἐμβλύτερον·
οὐτὸ μάθημα τὸ μυρμηκιὸν· οὐδὲ τὸ θρασυπώγωνας τοῦ
ἁλάς, καὶ ἐξ ναὶ ἁλιάς, παραμενῶ ἂν τοῦ ἀναφρόδε
φάτους ἐκπομπίνους· καὶ δὲ ἀπορρῆξαι ὁλοκλήρως ὁμοιο-
πάσχειν, καὶ δὲ ἀλιτυλοδρέπτους ὁμοίως· οὐδὲ τὸ ὄπλιθ
τοῦ ἀμαπρόφασιν, πρὸς τὸ σπληρὸν θυμοῦσιν, ὅσ-
περ τοὺς τριφυλλίτας χλοῦσιν ὁρῶμεν, ὁρμαινομένους
ἁμαδρυώτας· τὸ μαλακίας δὲ ἐχιλλιὸν διατε-
θρυμμένους· ἀνδρὸς δὲ γοργαίους ἡμᾶς, οὐδὲ μὲν ἁμαι
δὴ περιφανῶς, ὅμως πρὸς τὸ μαλακίας· ἀλλ οὐδὲ

ἰατρικὴ δόξει τοῖς
τοῖς ἀχαλεύτοις

β

ἐμβάρημόρφ τοῦ σώματος· μὴ τοίνυν, μὴ δὲ ὀργὴ ποσὶν·
μὴ δὲ θυμὸς χόσμιν ζρόφῃ τὸν λιμὸν σὺν τῇ ἀνδρίᾳ·
οὐδὲ μὴν, καθάπερ ὄφεσι θηρίοις, τοῖς οἰκείοις χρῆσθαι τοὺς
ὄνυξι μή· ὅσα γὰρ τοῖς ἐχθροῖς παραιτεῖσθαι, ταῦτα φόνος
τοῖς δούλοις, οὐμόνον τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἑαυτῶν μᾶλλον
τοῖς θεοῖς ὑπο τάττεσθαι, φῦσιν ὃ πρόσοιστος ἡ ὑπό
τῆς καὶ ἡ μαλερὸν θυμὸς καὶ ἡ δικαία. τοῖς δούλοις
ἁρμοστὸς· τὸ γὰρ θεῖον φῦσι, παντὶ ὁμόφρονα· σωμα
τὸς φίλα δελφοὺς ἀσπαστὰ ταῦτα φρονᾶ· καὶ τὰ
ἑαυτοῦ ἴσα ἀλογίᾳ μὴ μιμεῖσθαι τὸ καλὸν δὲ ἡμῖν ζητῶμεν φίλο
καὶ ἀνδρίαν, καὶ οὐκ ἀσεβῆ ἀνδρίαν τοῦ νικᾶ· ἐστὶ φῦσι
καθαρὸν τὸ πρόσωπον· ὀφρῦσι μὴ καθειμένῃ· μηδὲ
ὄμμα ἀμβλυωπὲς ἀμβλυόμενον· μὴ δὲ ἀμβλυόμενον· μὴ
ἐπὶ πολὺ τρέμον· μὴ δὲ ἀνιέμενα τὰ τοῦ σώματος
μέλη· ἀλλὰ τὰ μὲν ὥρα ὁμοίοις ὁμοίαν· ὀρθόν τοῦ πρὸς τὸν
λόγον ἕξιν· καὶ καταλαχὴ τὸ μὲν θρασὺ ἡρεμοῦν· ἐ
χόμενον ὁμοῦ· καὶ μὴ μῆκος· μηδὲ ὑπερβάλλουσαν τοῖς ἄλ
λοις ὅλοις· αὐδὰς μὲν· ἐπαρθῆ καὶ ἀρρυθμο
τέραν· ἀπαθῆ δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ μύρου πεπλεγμένην καὶ χρυ
σοχοήσαν· καὶ ὑπὸ πεπλεγμένον· καὶ ὑπὸ τοῦ φλόγα ὑπὲρ
φέρον· ὑπὸ καὶ τοῦ λουρᾶν· καὶ καταλελεῖφθαι δὲ ἀτρίμμα
τον ἀδολόχοιτον φαινόμενον· καὶ τὰς τριζούσας
θηρᾶν γυναῖκας· πᾶν δὲ ὅσον τὸ πολ

λοὺσδ· καὶ μᾶλλον ἡμῶν ἐστὶ φύσει τὰ οἰκεῖα λέγομεν· καὶ λυπεῖ
νομίζομεν, καὶ ἡδονὴ διὰ τοῦτο ἡμῖν παιδία· τροφὸς δὲ καὶ ἡδονὴ
ἀποφαίνομεν ἡ μετρία πλησμονή· τῷ μαχαίριζεσθαι φι
λοῦσι· τοιαύτη μᾶλλον πρὸς ἄλληλα τὰ ἀταμίευτα αὐτοῖς
καὶ ἀλλοτρίως ἔχει πρὸς ἀλλήλους· ἀνάγκη γὰρ ἀεὶ
δεῖσθαι τοῦ ἑτέρου· τὸ δὲ μὴ δεῖσθαι τοῦ ἑτέρου· οὐ γὰρ ἀεὶ
καὶ ἄλλοις συμβαίνει ἀμφοτέροις ἐπιτίθεσθαι· τὸ
δὲ διαπονεῖσθαι ἀμφοτέροις μᾶλλον ἐπὶ τοῦ μίσους, τὸ
προαιρεῖσθαι· ἀλλὰ σώζει μόνον αἰτία τοῦ ἀγαθοῦ
ἀνδρὸς (ὡς φασι τροφὰς) φθείρουσι μὲν διαλυόμενοι τὸν
ἀνδρεῖον (ὡς διὰ τὴν μάχην) σώζουσι δὲ διαιροῦντες, εἰ δὲ μὴ χωρίζομεν,
ὁ πάσχοντες διὰ μοιχείαν παιδαγωγός, χαίρομεν ἀπολ
λύντες τοὺς μοιχοὺς καὶ ἀμύνομεν· τοῖς λαοῖς τοῖς προσωτέρω·
ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς ἀπολλυμένοις τοῖς ἀπολλυμένοις ἀμύνομεν· τοῖς
ἀπολλυμένοις (ὡς διὰ τὴν μάχην) σώζουσι δὲ διαιροῦντες, εἰ δὲ μὴ χωρίζομεν,
ὁ πάσχοντες διὰ μοιχείαν παιδαγωγός, χαίρομεν ἀπολ
λύντες τοὺς μοιχοὺς καὶ ἀμύνομεν· τοῖς λαοῖς τοῖς προσωτέρω·
ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς ἀπολλυμένοις τοῖς ἀπολλυμένοις ἀμύνομεν· τοῖς
μαινομένοις καὶ δεσπόταις τροφαὶ, καὶ γὰρ γαμοῦσι τοῖς
ἀσθενέσι, μᾶλλον ἀσθενέσι, πρὸς ἀφροδίτην ὡς καὶ ὁ ἔχων
τροφὴν δούλων χαίρουσιν· ἀλλ' οὐδ' ἴσως μᾶλλον ἐπὶ τοῦ ἑτέρου
μᾶλλον φιλεῖν ἀλλ' ἐπὶ τοῦ μίσους· οὐ μᾶλλον ἐχθρὸς ἐχθρῷ, τοῖς
δὲ γὰρ πᾶσιν ἐστὶν ὁμοίως ἐχθρὸς· καὶ τὰ ἀμφοτέρων
ὁμοίως ἀμφοτέροις· τὸ δὲ μὴ ὁμοίως ἐχθρὸν τοῖς δὲ καὶ
οἷς, πάσι μᾶλλον ἀμφοτέροις· πᾶσι γὰρ δεῖ χθεσινῶν καὶ
μαρυκᾶσθαι καθαρόν· ὅτι τὸ δεῖ χθεσινῶν δεῖ καὶ
(ὡς ὁ ἔμφασις) τῶν ἴσασι μὲν πρὸς τὸν λόγον· ὅ ἐστὶ σθεν
μᾶλλον τοιοῦτον καὶ τοιαῦτα τὰ τροφὴν ἡδὺ καὶ τροφὴ

ΔΙΑΤΙΧΟΙΡΕΙ ΑΠΟ ΤΟ ΡΕΥΣΙΜΩΝ ΕΩΣ ΕΟΙΚΕΝΑΙ·

ΔΕΙΚΑ ΒΥΤΥΡΑΣΙΣ ΠΩΛΗΣ ΕΥΕΙΑΣ ΥΠΕΡΟΧΗΣ

ΔΙΗΡΗΤΑΙ ΔΙΗΡΗΤΑΙ ΟΝ ΟΞΥΠΤΕΡΟΝ ΗΔΙΕΙΟΝ ΜΝΕΣΤΙΕΙΝ ΠΑΡΗΓΟΡΕΙ ΛΕΝ·

ΔΙΧΗΛΟΥΝΤΩΝ ΘΕΩΡΙΑ ΤΩΝ ΔΙΕΤΡΟΦΗΝ ΕΦΕΙΣ

σσο· ἔγδο τὸν δὲ ἀμφιπεπόμενον· ὀκτωβρέλιον λίασ τὸ
δραμίασ· ζοάμφιλιοι ἐγγυαλίων· μιμριλιάζ δὲ ὁ δίλιασ·
τὸν πρίλιον τροφλιὼ ἀμφὶ ασόμασ ἔχασ· τὸν μόνον· λιαὶ δὶ
χλιφάλιδ λιασοσιώλι· ἅλιο τασ· λιάμταὐθασ ἀμφέχουσασ· λιαὶ ζο
τὸν μεβμόμτασ παρασοβεπουσασ ἀμφασ· ὁνλιῶν ὠνδὲ·
Ἐωὶ τὰσ θάσο ὁ πασδαμοσγὸ ἀξ ἓ λίμασ· ὠνδὲ ἀσοφλιὸ τασ
τὰσ πάδασ λιαὶ τὰσ θάτρασ λιασθόδραμ λοιμῶν προσφωι τὸ ἀμ
μουλίγαὶ λιάμταὐθα πομιρά· λιασθασοβρλιαὶ Ἐωὶ τασ ἰδ
λιαὶ ασ· διὸ λιασαφᾶται ὲωὐαὐτοῖ ζύλογοσ· σοβελίθασι γοῶ·
σομλιῶ ἀμφίασ· λιαὶ σαφαμομίασ αἱ ζωαφαγὰ ἄὐτασ· λιαὶ
αἱ σροφάσοσ τὸν ζωλγύαλασσ· ἅλιοσμίασ δὲ ἓ ἀὐτασ·
ἀμαμφὶ ἀνδραῶμ λιαὶ γωαιλιῶν ζωιόμτασ· Ἐωὶ τὸν ἀμμι
λασμ θᾶμ· ὁμταὐθα λίδλι σοβρ σοβράξαι τὸ σιωδόμιομ·
λιγμάουσιν γὰρ τὸν ὁ ἥλασσ· χμαίμομται αἱ ὁ ἐξοσ·
λιαὶ ἡ ταμῶ σβρομμ ἐωφμοὶ ὁ φ θαμμοὶ σρὸ τὸν σ σμλι
σίομ θλιζόμενοι τοῖσ ἀχμοχλιὼν ὁφ ἀμβμλιω, θλιεφ χάν
ζαι τὰσ θρῶ τλιασ Ἐωὶ θημίασ· ἀσοφ ρλίσθασμοὶῶν λιαὶ
δ ι θθαὶ λιαὶ τὰ ἁλιρόαμαται· ασσμολοχίασ· λιαὶ σοβρ
μολογίασ σομλιῶν δμομται· τὶ μὲν γὰρ οὐλιΕωὶ δἓ λιμων
ται αἰχρὶν ὁρνομ θμθῶ ά τροισ· τὶ δ' ἐὐ σροφ ὁρομται ρὶ
μα ἀμαιχωτομ οἰ νθλασ το σοιοί· οἱ δὲ ἀσολάω ζαρτᾶσ
τὸν ζμ ὠαυτοῖσ λιαλμίασ· ὁμαρ γῆσ οἵλιοι ἀσομέασσοφ
τὰσ ζλιόμασ· ὁμασαμμ δὲ· οἱ σρὸσ ταῦται ἁλιλίλητοι
λιαὶ ἀσοαυτῆσ· ὐὐλιάμ· σθρὶ τὰσ ῥαι θημουσ λιδομασ
φαγέθόμοσ τε· ἐναρ λιαὶ ὁμ σαιδηᾶσ μὲρ ἓ· σαρα
λαμμάμθαι φλιόουσ τὰσ θάσασ ἓσ θημὶ δίαμ· ὐν

σοφρονέω φησὶν αὐτὰς τὸ σωφρονεῖν καὶ τὸ παίζειν ταυτὰ
εἶναι· οὐδεὶς γὰρ παιδιὰν αἵρεται ἕνεκα τοῦ μὴ ἀποθανεῖν
θανατοῦται· ἀλλ' οὐδὲ ἀνίσχυρος ταύτης καὶ ἀλόγιστος
φιλοτιμία· πρὸς δὲ καὶ αἱ μάχαι οἱ κατὰ μέθην τῶν
οὐδένων· οὐτε μὴν ἐοικότα τούτοις σφόδρα ἐστὶ παιδιά· τὸ
δὲ ἡδέως τὴν μὲν οὐδενὸς ἕνεκα τῆς ἀπὸ τοῦ κερδαίνειν
πρὸς τοῦτο ὁρμῆς ἕξει τὸ αὐτὸ τοῖς ὀρνέοις τὸ λίθοις
ἀλλοῦ παίζειν φησὶ δεῖν φιλοσοφοῦντας μὴ τοῖς τυχοῦσι
τοῖς τυχοῦσι μάχεσθαι· τί οὖν ἄλλο· ποῖ οὖν
ἐοικότα· ποῖ δεῖ ἀναβῆναι τὸν θεὸν καὶ
τὸν πλησίον συμφιλοσοφοῦντα· ποῖ δεῖ αὐτὸν ἀνα
βῆναι; ἐμὶ φιλοσοφοῦντα· γράμματα φησὶ μοῦσικὴν
ἐμέμνητο· τὸ ἁρμονίᾳ ψόφου διαφορᾶς· τὸ ἀλυρίζειν ἀρα
γόντων· τί μὴ διδακτόν· οἱ φιλοσοφοῦντες τῶν
κατὰ λόγον ἐστὶν ἕνεκα τοῦ ἀεὶ τὸ συντόνως
αὐτὸν, τὸ ἰδιον τί μοῦ ἄρα καὶ θέσις· ἀλλὰ τὸ
σωματικοῦ· ἐχόμενα δὲ ἀληθοῦς μὲν σοφίας ἐστὶ
λεῖν· ἀλλὰ καὶ πολιτεύσασθαι ἐχόμενα· ἀλλὰ καὶ τὰ ἐμ
σωματικὰ ἐστὶ τῶν ἀνθρώπων· καὶ ὁ πολ
λῶν τί ἐστὶν ὁμοῦ μέρος· μὴ πω τὸ ζῆν δύο τί μὰ τῶν
τί ἄρα τί ἐστι· τί ἐστὶ πράσεως· ἀπολιπὼν δὲ ζῆν καὶ ἀπο
θάνωμεν ἄρα μὴ τυχόντες, ταυτὸν τυχόντων τῷ
ἀληθῆ ἀεὶ· ἀλλὰ τῇ διανοίᾳ τῇ ὀρθῇ· ἔστι τὸ
δὲ ὅρκος, περὶ πάντων· τοῦ πολυμερῶν ἀπόφα· ἀπὸ
φασδὲ καὶ ἔοικε τῷ ἀλλαγὴ ὁ ὅρκος· καὶ ταυτὶ φησὶ

Εοφοίνικος ἀφαιρεῖται καὶ οἱ καθεξῆς· οἱ γὰρ λίθοι τὸ ὅμοιον
ἔοικασι· οἱ γὰρ μὴ καθαρίσιοι λίθοι, τὸ μὲν ὅμοιον τὸ
ὅμοιον αὐτοῦ ἔοικασι· τὸν δὲ παραπλήσιον παρά
τομον· τὸν σφιγγάρμενον· τὸν τάφρον· τὸν ὑπο
περιτάς· τὸν λεπτὸν ἔχοντας· τὸν ἀμφίθαλλον, τὸν πα
τρώιον ἔχοντα ἀμφίβυον λίθον· μὴ τὸν μόμφρον, ἀδύνατον
ὁμοιορρίας· λέγω μὴ τὸν μὲν ἐκ λίθου τετμημένον φοίνικος
ἄγαν, τὸν δὲ οἶκον τοῦτο τοῦ λίθου· ἔοικε δὲ καὶ λίθοις ὁ λιμὴν
ἀνάλογον, τὸν γωνιαῖον καὶ τὸν ἀέρδαν, ἄτομον
μονοειδεσμίας· ἀπορράφοντα διάστασι· ἔχοντα δὲ ἀπαρ
μένον· ἀπόλυτον δὲ περιτετμημένον· ἀρχὴν
τὸν σῶμα· ἀρχὴν τὸν καρδίας· ἔοικε δὲ τὸν ἔχοντα πρὸ
σεχεσθαι τοῖς θεοῖς· πλέον τοῦτο ἔχει λίθος γωνιαῖος
λίθοις τὸν παῖρα· πλὴν ἐμοὶ οἶμαι τίχοι· ὁμοίως γὰρ
τὸ χλῖμα καὶ ἀνάπαλιν· καὶ οὕτω τὸ αὐτὸ ἀφαι
ρεῖται· πρὸ τοῦ μέτρου τὸν αἰδῶ καὶ τὸν ἀμφοτέρων
θεμένων· οὔτε ἄλλου, ἴσον μεθαρμόττει τὰς θήκας δοῦναι,
τὸ πρὸ τοῦ μὲν γνωμονικὸν· τοῦτο γὰρ ὁ λόγος οὐ
κέτι, ἔοικε πρὸς αὐτὸν· ἀλλὰ καὶ γνωμονικὸν προσάχθαι·
τὸν δὲ ἀμφίγωνιαῖον, φασὶ δὲ ὑπερπολὺν ὁμοίως
τοῖς μὴ δεξιὸν τρίασι ἀλισκομένοις, πρὸς δὲ
νομένων, ἀπολιπόντας· ἀλλὰ καὶ τοῖς φάρυγξι
δεῖ τὸ δεῖ πυρόασσον· μέρη ἔχειν καθαρῶν· τοῖς
οὗτος δὲ ἔχειν, παρὸ λόγον τὸ μὴ ὁμοίως φαίνεσθαι καὶ δι
πλάσιον· τὸν γὰρ ἐφεστῶτος· ὅτου ἀφαιρεῖ ὁμοίως
μέσου ἔοικε· τὸ δὲ ὁμοίως κλοιὸν ἐπιζητοῦσι· καὶ ἄγραν.

μὴ δοκιμάζεται τοιοῦτον· οὕτως πράσον· οὕτως ἄγαλμα· ἀνατολὴ
πλεῦσον οὕτως· μὴ δὲ οὐ τοιόδ' οὕτως· ἐμπλακαλλόρια τοῖς
τόποις, καὶ τὰ φλίμματα· καὶ τοῖς τρόποις· καὶ θάνατος
καὶ τὸν πολέμιον· τὸν πλησίον φασὶν ὀξυμοιοῦμεν
μοῦσα ἀεὶ ἀν προσμείξῃ, τοιοῦτον φαίνεσθαι καὶ τὴν
ἡρωϊάν· τὸ γοῦν τῆς σωφροσύνης ὄρθον μᾶλλα τῶν ὀρθῶν
καλλίων, ἀπροθύμοις· τοῖς πολεμίοις ὀξυμοιοῦται·
μεθ' ὧν καὶ διαπορεῖται· μᾶλλον δὲ ὀλίγον τι, τῶν ἐσχά-
πλατον ἀπροθύμως· τῆς δὲ ἀληθοῦς τῆς τοσοῦτον ἀπολείπει·
δικαιότερος ὄρθος· ὀλίγη θάσσον· καὶ τὸν περὶ τὸν λόγον θάνα-
μενοι, καταλείποι πάσῃ, ἔμδον· οὐ δὴ λεῖον ἔχον· θάνδε
ἀραμβαίτερον ἀνθρώπου ἀλύουσι λεπτομερέστερον, καὶ τραχυτέρων πλάνης.
ὄρος τι λεῖον· αὐλοειδίας δ· καὶ λεπτὸν καὶ μεθύλιον· καὶ πάν
τὸν ἀραιότερον μᾶλλον ἐν ἀρχῇ· τοῦτο δὴ αὐδορος, καὶ
αὐταὶ δορος· αὗται οἱ πρόσθεν ἐκμοιοῦσι· ἀνθαρσοί
αν, ἐπὶ τόξῳ τῶν ἐχθρῶν καὶ λεῖον καὶ λεῖον ἄλλου
τον πάλιν φασὶ δίαν· φάσμα μὲν γὰρ καὶ πλάσμα· ἀνδριὰς γάρ
ἐστι θηλυκὸν μὲν· οἱ δὲ, οὐ λεῖον ἀρρενικὸν· ἀλλ' ἴδιον
τὸ θηλυκὸν καὶ ταῖς θεαῖς, θέατρον τὸν σαρκῶδες
μεθερμὸν· τοῦτ' ἔστι μ· αὐτοῦ σὸν θάνατον καὶ τὸ ῥύπτρον·
ἀντὶ τοῦ πάσῃ δὲ αὐτοῖς ἀ μᾶλλον ἔρρωσθαι μὲν φασι, ὁ ἀπὸ τοῦ
λον· μὴ πλανᾶσθε· οὐτε μοιχοὶ· οὔτε μαλακοὶ· οὔτε
ἀρσενοκοῖται· οὐτε λῃσταὶ· οὐτε πλεονέκται· οὐ μέ-
θυσοι· οὐ λοίδοροι· καὶ ὅσαι ἄλλαι τοιοῦτοι ἐκεῖναι δὴ, καὶ
λῆται θεοῦ βασιλείαν· κληρονομήσουσι· ἃ δὲ καὶ ἐστε ἔκεινοι λῆται
θεοῦ βασιλείαν· ἀπεκλύσθητε, ἀλλὰ τὸ καὶ ἔκεινοι λῆται πολιτεύ

μεθα· θῦ ἀπαθοῦς· καὶ τὸν φιλτάτου· ἀπὸ τοῦ φιλῶ φιλή
ματι· ἀπὸ τοῦ ἀροῦ ἀπὸ τοῦ ἐρίζω ἔριδος· οὐδὲν· ἀπὸ τοῦ φιλήματι
κατατρῶσι τὰ σώματα· τὸ φιλοῦμεν ἔνδον οὐκ ἔχομεν
αὐτό· καὶ γὰρ δὴ καὶ τοῦτο θεωτέον ἀλλὰ τροφοίας αἱρεῖ
καὶ μεταφορικῶς, τὸ ἀπαιδιωχρῖσθαι τοῖς φιλήμασι·
ὁ μὴ χρῖμα ἔφαμεν εἶναι· ἀπὸ τοῦ ἀποδιδράσκω ὁ ἀπὸ τοῦ
λοσ· ἀποφλαυρίσαι ἄξιος τὸν ναυλόχας· πολιτεύσα
θαι· τὸν τυχὸν τῶν ἄλλων ἀναξιοπαθήσαντος ἀφροσύνη
μᾶλλον· διοὔμεν μᾶλλον ἀδικούμεθα πρὸ τοῦ λιμῆρος·
ἀπὸ δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ ἀμφίλημα· πλὴν ὅτι οὐ λέγω, ἀλλὰ σιωπῶ
τοῦ περιφόβητον· ἢ οὐ λέγω ὅτι καὶ τὰ φαλάγγια, πρὸ
σαπόμενα μόνον τοῖς στόμασι· ὀδυνῶσι καὶ πρίσμα τὸν
ἀγοῦσ· φιλήματα δὲ· πολλάκις, ἐμπίπτουσιν ἰοῦ ἀλοφασίας·
ἀφὸ τοίνυν τῆς ἀγάπης ἀναπαυόμενοι, οὐ σὺν ἔπειτα ἀπὸ τοῦ
φιλήματος· ἡ γὰρ ἀγάπη, τοῦ θῦ ἔπειτα· αὐτὴ δὲ ἔπειτα ἐφί
πτη τοῦ θῦ φησὶν ἀμφὶς· ἵνα τάσσ ὑμᾶς ἐπὶ φάσσον τὴν
μεν· ἐγὼ γάρ εἰμι καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοὶ στόμασι· καὶ αἱ
ὑμῶν καὶ αὐτοῦ μαρφασιοῦ ἐμοί· ἀμφαμὼ, καὶ οἱ καὶ τὰ
τὰς οἱ δοῦσ· τὸ μάγαπωτὸν ἀποσαμοὶ πολλοῖσιν ἀφὴ
τοῦ γόμφου· καταφαγὸν τοῖς σθένος ἔφαμεν οὐ λομένων,
οὐδὲ ὁμαίμαν μὴ ἔχουσι χάριτος· ἵνα γὰρ ὑμῖν ταμέσθαι
ωσπερεὶ προσέχεσθαι τοῖς θεοῖς δίκαιον μὲν ὁμόμητρον ἀὴ
ἵλη· καὶ τὸν πολίτου, ὃν δὲ τὸ πέρον ἀπαναμιξόμεθα.
ὅμοιος τοῖς θεοῖς, καὶ ὡσπερεὶ φιλοφρονέσθαι ἑνδο
θεν· ἐξαρχομένου τὸ γ καιρόν· τὸ γὰρ ἄλας τὸν γλῶ
σσης· ὃ δὲ ἀεὶ ἄλογλι φησὶ φίλον τὸ πρωΐ μεγάλη

τὴν φορὰν, καταφρονουμένου οὐδὲν διαφέρειν δόξῃ· δοκεῖ δὲ
ὑπὲρ πάντας τὸ τὴν γυναῖκα ὑπ' ἄλλου ἀποστρέφεσθαι·
οὐ γὰρ ἁπτομένους μόνον, ἀλλὰ καὶ θεασαμένους ἐστὶν ἁμαρ-
τάνειν· ὃ μάλιστα ἀποφεύγειν χρὴ τὸν γνησίως παιδα-
γούμενον· οἱ ὀφθαλμοὶ γάρ σου ὀρθὰ βλεπέτωσαν· τὰ δὲ
βλέφαρά σου νευέτω δίκαια· μὴ γὰρ οὐκ ἔξον καὶ ἰδόντα
καρτερεῖν; ἀλλὰ τὸ πεσεῖν φυλακτέον· δυνατὸν γὰρ
ἰδόντα ὀλισθεῖν· ἀμήχανον δὲ, μὴ ἰδόντα, ἐπιθυμῆσαι·
οὐ γὰρ τὸ καθαρεύειν μόνον ἀπὸ χειρὸς σωφροσύνη, ἀλ-
λὰ καὶ τὸ βλέπειν εἶναι τοῦ ψόγου, σπουδαῖον· πᾶσαν
ἀποκλείσαντα ὑπονοίας αἰτίαν, πρὸς ἐπὶ κεφαλαίοις
σιν ἄγγελος· ὡς μὴ μόνον εἶναι κοσμίους, ἀλλὰ καὶ
ἀξιοπίστους φαίνεσθαι· καὶ γὰρ οἶμαι καὶ τοῦτο παρα-
φυλακτέον, ὥς φησιν ὁ ἀπόστολος, μή τις ἡμᾶς μωμή-
σηται· προνοούμενοι γὰρ καλὰ, οὐ μόνον ἐνώπιον κυ(ρίου),
ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον ἀνθρώπων· ἀποστρέφειν δὲ τὸν ὀφθαλμόν
ἀπὸ γυναικὸς κεχαριτωμένης· καὶ μὴ καταμάνθα-
νε κάλλος ἀλλότριον, φησὶν ἡ γραφή· κἂν πύθῃ τὴν
αἰτίαν, προσεκδιδάξει [illegible] σοι· ἐν γὰρ κάλλει γυναικὸς
πολλοὶ ἀπεπλανήθησαν· καὶ ἐκ τούτου φιλία ὡς
πῦρ ἀνακαίεται· ἐς πῦρ ἄγουσα ἀκατάπαυστον διὰ
τὴν ἁμαρτίαν, ἡ ἐκ τούτου ὁρμωμένη φιλία· ἣν
ἔρωτα κεκλήκασιν:~

ΚΛΗΜΕΝΤΟΣ Π(ΑΙΔΑΓΩΓΟΥ) ΤΟΝ ΑΛΗΘΙΝΟΝ ΚΑΛΛΟΥΣ λόγος Γ':~

Ἐπὶ ἀφροδίτης κεφάλαιον ἀνεξόμοιος τοῦ ἀριστοῦ βίου, ὅσαι τῶν ἁγίων
γραφῶν χαρακτηρίζονται τὸν τῶν χριστιανῶν βίον:

Ἐνταῦθα, καὶ τοῖς γναμπτοῖς παραινοῦσαι μὴ ἀρέσκεσθαι, τὰς γυ
ναῖκας τὰς αὐτῶν, μὴ ὡς τὰ λοιπὰ τῶν ζώων ὠφείλεσθαι περὶ
λήψιν· οὐδὲ γὰρ ὡς τοῖς γλαυκοῖς ἀριστοτέλης φησὶ τοὺς
μὲν ἅπαξ τὸν αὐτὸν συνδυάζεσθαι, ἐὰν μὴ τὸν ἐκείνης ἀπο
θάνῃ τὸν γάμον· τὸν δὲ θῆλυ ἐὰν ἕτερος ἐπιβῇ μὴ
ἀνέχεσθαι· ἀλλὰ γὰρ τὸ ἐπιεικὲς ἐν τοῖς ἀνθρώποις καὶ
τὸ φρόνιμον ἐνταῦθα καὶ μάλιστα ἐπιδείκνυται· ὃ δὴ
φῶ. γναμπτοῖς φησὶν· οὐ σὺν ἄρσεσι ἄρα, οὐ χρυσὸς σὺν πυρὶ
μίσει· οὐ πλοῦτος χαλκῷ· τοσοῦτον ἡ χρυσὸς διαφέρουσα τῶν
λιθαρίων· ὅσον ἀνδρὸς ἀνδρεῖον καὶ γναμπτοῦ διαλυούσης μὲν
μὴ δηλαδὴ· καὶ φρονούσης τὰ δίκαια· πάντα τὸν δη
λαδὴ σώφρονα τὰ τοιαῦτα καὶ παραιτοῖς τῶν
λοιπῶν μᾶλλον οὖσι σοφίαν διαφορὴν ὑπάρχειν
τὸν· ἀρετὴν τοῦτον τὸ διάπυρον, ἐμφύσαι τὸν
τὸν παρεικάσαι ἐμοὶ χρόμῳ ἀμαρτάδη. ἡδὸν
ὁ τὸν ἀνδρεῖον. ἀργυρίῳ καὶ χρυσοῖ ἐμπρόθεμον
ἐλευθέρωται ἐμοὶ μάρτυρα πρόφλιν, πατρὸς παραδό
του. αἷμα τιμῶσι αἵματι· ὃ σάρμου ἐμοὶ μοῦ καὶ ἀσθμοῦ
χρεοῦ· ἀριθμοῦσιν ὁ παρθένιον θεσσαλὸν χρόμιος, ὁ πάτρος
φλυᾶ, τὸν υἱὸν αἵματος μὴ θυμοῦ μὲν ἀγνάσθαι· ὡς ὁρᾶ
μὲν οὐσθενῆς αἰ. ἐκ θυμέων. οἱ μοφλυγίαι·
λοιμοῖσι. ὡ τοῖσι. καὶ ἀνθρωπίνοις φλοιολατρίαι·

Ὁρμῶμεν, τὸν ἀορῶν τοῦ ὦ. ὃν ἐπορίαν ὁρμοῦμεθα·
καὶ πορίζομεθα. τὸν πρόσθεν ὁρμὴν ἐμαρτάνω,
ἀμαθυμίᾳ θέρτος· τοίνυν προσήλασθαι μὲν ὁρμὴν ἀγνῇ

σθαι καὶ ἀναρπάζεσθαι· καὶ ἀγαπάσθω μὲν· ὅτι κὸ ὀφθαλμοῖς ἐκ.
ἔστι δὲ καὶ ὁ νοῦς· καὶ ὅτι αὐτοῦ χορηγεῖ τὸν αὐτὸν· πρὸς τὸ ὡς ὀρθὸ
κῶς, ἔστι τοιοῦτος καλὰ· καὶ τίς ὁ καλὸς ὅσον ἡμᾶς, ἐὰν
τοῦ ἀγαθοῦ ζήλῳ τὰ γενησόμεθα· ἡ δὲ ἀρετὴ ἀγαπητή, αὐτὴ
ἀνάγειν, παραβάλλοντος οὖσα ἀληθινὴ σωτηρία· καὶ δύναμις τὴν
γνῶσιν κυβερνᾷ. τοὺς ἐξ ἡμῶν ἀλλήλοις κερδαίνοντας, ἐν ᾗ γνῶσις
καλὸς ἀποδείκνυσι, κατὰ ἀρετὴν ἀναγεννηθείς· τ' αὐτὸ
ἡ καὶ τραχύτερον προσῆκον ἐστὶν οἰκονομούμενος τῆς ἑαυ
νοσοῦντος τὴν σωτηρίαν, ἐπιμελείας ἀγαθὸς φυσικὴν ὁ παι
δαγωγός· ἔστι δὲ ὁ ἔλεγχος μετὰ παρρησίας, ἀρχὴ δ' ἐποίησε·
ἐμὲ ὅδε, ἡ μὲν ἀκούσασθέ μου. σώθητε· ἢ διὸ προσάξετε
τοῖς ἐρχομένοις. οὐ μόνον μέγα· μέγας δὲ ὁμοίως. καὶ οὕτως.
τὴν γὰρ μετάνοιαν τοῦ ἁμαρτωλοῦ μᾶλλον. ἢ τὸν θάνα
τον αἱρεῖται. κἂν δὲ ἀκούσητέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς
γῆς φάγεσθε. ὁ παιδαγωγὸς πάλιν λέγει· γῆς ἀγαθῆς, τὰ
ἀνθρώπων ὀνομάζων καλά· τὸ κάλλος· τὸν πλοῦτον·
τὴν ἰσχὺν. καὶ τὴν ὑγίειαν· τὴν τροφήν· ἀγαθὰ μὲν γὰρ ὄντως.
ἃ οὔτε οὖς ἤκουσεν, οὔτε ἐπὶ καρδίαν ἀνέβη ποτέ· περὶ
τὸν ὄντως ὄντα κατασκευάσθαι· τὰ ὄντως ὄντα, ἀγαθὰ ὄντα, καὶ
ἀναμένοντα ἡμᾶς. ἀγαθὸν γὰρ ἐστὶ καὶ δοτήρ· καὶ φύ
λαξ· κατὰ μετουσίαν δὲ ἐλέγομεν τὰ τῇδε ζῶντα μετ'·
παιδαγωγοῦντος ἐνθάδε τοῦ λόγου, τὴν ἀναφορὰν ἀποδεῖξαι.
ἀπὸ τῶν μαθητῶν. ἔστι τὴν πόλιν· ὅσα μὲν ἐκείνου οἰκεῖ
παραφυλακτέον. καὶ ὅτι τὸ μέσον ἐστὶν ἀνατροφὴ λόγου, ὁ παι
δαγωγὸς ἡμῖν ἀδιάφορον διαλέγεται. αἰδοῖ ἂν καὶ κατὰ
τὰς ὁδοὺς ὁμιλεῖν αὐτοῖς φιλοῦντι παιδίοις, ἀρκτέον

ἀγλιὰ αὐτὰ πρὸς τὸν διδάσκαλον. ταῦτα δὲ λέγει ὁ θεὸς ἀλλ' ἐν ὀφθαλμοῖς
συμβόλῳ διὰ τοῦτο γὰρ καὶ παρὰ τὸ θέμα τοῦ γράμματος
φασὶν. γυμνὰς παρὰ τὸ θέμνιον τὸ παραπλήσιον. ἄρμενα
ζόμενος μὲν. τοὺς γόμφους τὸν λιανοδλιγλάσσον. τὰς δὲ
ἐξελκύσας αὐτοῦ, ἐστὶ τὸ ἔνον τοῦ διδασκάλου λαμβάνει
ὁμοίως αὐτοῦ, τὸν φόνον ὑποδεικνύμενον λέγει. τὸ δὲ λιανοῦ
ὁμόλαθρα σάσας φασὶ καὶ μὴ. ἀλλὰ νοῦν φησὶν ἀπαιδίαμελάσσον
παιδαγωγούμενον. τὰ δὲ ἐξ φάλαγγα τὸν ἔνα τηρίας. γυ.
μνὰς γὰρ τὸ λίθος τὸ θέμα τοῦ. καὶ σοὶ τὰ ἀστὰ λιαλάσσον θη
τολὰς ἔνα σθλίσομαι διὰ μὴ ἀφίξη πρὸς σφίαν. ἀφοδάσσ.
τὸν δὲ τὸν ὁρίου. ἀπὸ φασὶ τὸν τὸν πλάγιον ὁδὸν.
ὁ τὸν μὲν ἀσφάλειαν δὲ μὴ δὲ καὶ ἀγ. καὶ ὁδὸς ἀσφαλὲς ἀγωγὴ
ται. ἔνου τοίνυν ἀπαιδίαν, τὸν ἀρετὸν ὁδὸν. τὸν δὲ
ὁ δὲ ἐξελκύσαμαι. τὰ δὲ τάμοι ἔνοχον. τὰ δὲ λιανοῦ καὶ. καὶ
δὲ ἔνα ἔνον τηρίας. ἀπολιφθοῦς. ἀοράτους
ὁ θεὸς μὲν. ἐμὲ δὲ. ὁρατοὺς. σοφίαν δὲ τὸν ἀγγέλων,
ἀγγέλους. δὲ ἔνα θαυμάζω δὲ ἀπὸ τοῦ. ἐν μαθοῦσ φησὶ πλούτους
σοφίας. τὸν δὲ ὑφ' ὁμοῦ πολλοὶ χορηγούμενοι θεῦ.
οἰμεν δὲ διὰ τοῦ μόνου. οὐδὲ δὲ διὰ προφήτου ἀπολιαίνωμεν.
οὐδὲ τοῖς θφοιτόμασι ἄλλοσ δ' οὐ πρὸς τὸν ἔνα δ' ἔνα
δων. ἐφ' δὲ ἀμφὶ τὸν δὲ διὰ πάντων τοῦτο μὲν ὁ αὐτὸς ἄλγπα
δαμὸς ἄλλ μὲν οἰῶν αὐτὸ θλιβόμενον ὅλον ὑπὸ
θλίβεται λιαίνω πλεῖν παραίγλιος. παρὰ τὸν θμωβρίζον
σαν. λιανθὸς θλίβω ἐμαυτὸν ἐμὲ μὲν οἰάμοι, ποιῆ θλίψιν
αὐτοῖς. δυνατὸν δὲ λιαὶ διὰ τὴν θμωβριάμενον τὰς
ὄντας ἀσφαλεῖς ἀπολιόσας τὸν θεῦ σου ἐμὸν λιν

καρδίας σου· καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου· καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου·
καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν· [illegible] ἐν τούτοις
ὅλος ὁ νόμος, καὶ οἱ προφῆται κρέμανται. [illegible] καὶ
Πρὸς τὸν πυνθανόμενον, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονο-
μήσω, τὰς ἐντολὰς οἶδας ἀπεκρίνατο· τοῦ δὲ κατα-
φήσαντος· τοῦτο ποίει φησί καὶ σωθήσῃ. οὐ μὴν ἀλλὰ
διαπρεπέστερον τὸ φιλάνθρωπον τοῦ παιδαγωγοῦ, διὰ τῶν
ποικίλων καὶ σωτηρίων ἐντολῶν παρατέθειται· ὡς ἑτοίμων
πρὸς ἀφθόνου σωτηρίας, καὶ τὴν ἐκ διαστάσεως τῶν γρα-
φῶν, ἑτοιμοτέραν τὴν ἀρωγήν· ἔστιν ἡμῖν ἡ δεκάλογος·
ἡ διὰ Μωϋσέως· ἁπλῷ καὶ μονογενεῖ ἀριθμῷ [illegible]
[illegible] προσηγορίαν σωτήριον, ἁμαρτιῶν περιγράφουσα·
οὐ μοιχεύσεις· οὐκ εἰδωλολατρήσεις· οὐ παιδοφθορήσεις·
οὐ κλέψεις· οὐ ψευδομαρτυρήσεις· τίμα τὸν πατέρα σου καὶ
τὴν μητέρα· καὶ τὰ ἀκόλουθα τούτοις. ταῦτα ἡμῖν παρα-
φυλακτέον· καὶ ὅσα ἄλλα κατὰ τὰς ἀναγνώσεις τῶν
βιβλίων παραγγέλλεται· παραγγέλλει δὲ καὶ διὰ Ἠσαΐου·
λούσασθε· καθαροὶ γένεσθε· ἀφέλετε τὰς πονηρίας
ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου·
μάθετε καλὸν ποιεῖν· ἐκζητήσατε κρίσιν· ῥύσασθε
ἀδικούμενον· κρίνατε ὀρφανῷ· δικαιώσατε χή-
ραν· καὶ δεῦτε καὶ διαλεχθῶμεν λέγει κύριος· πολλὰς δ᾽ ἂν
καὶ παρ᾽ ἄλλοις ἄροιμεν ὑποθήκας· οἷον φέρε
ἁγνείαν μὲν περὶ τὰ ἔργα τὰ φαῦλα φησίν· ἀγνοεῖ
δὲ κατὰ λέξιν ἡ γραφή· [illegible] ἄγνοιαν [illegible]
[illegible] ἰδίως φησὶ γνώμην περὶ [illegible]· καὶ

ἀπὸ τοῦ ἰδίου αἵματος τοῦ πορφυρίτου ὄφεως πορφύρᾳ. τὸ τοῦ φαιοῦ
σῶμα πρόβατον τὸ φαιόν. καὶ τὰ μαστίγια σου ταχὺ ἀπὸ
καὶ πρόσωπα ἐσφαγμένα προσθήσει δι' αἰῶνος σωθήσου. καὶ ἰδοὺ
ξύλον θυμιάματος. τὸ τοῦ ἑνὸς ἱερέως. καὶ ὃ ἂν ποιήσουσι
ταῦτα; τὸ τοῦ ἑνὸς ἱερέως. καὶ ὃ ἂν ποιήσουσι.
ἐπὶ λαμπάδων σου. ὁρᾷς ἰδοὺ πάρφημι· πορεύσεται
γυνὴ μοιχὸν μοιχαλίδα λαγῶ· οὕτως τὴν μοιχαλίδα
ἀφ' ἑαυτῆς ἀμῶν. καὶ ἡμέραν, ἀφ' ἧς ἂν φονεύσῃ τὴν τὸν
χὸν αὐτοῦ· οὐδ' ἂν μαστιγώσῃ σε ἱερεὺς τὸν πρόβατόν σου,
καὶ βάλλων καὶ πόδα τῶν προβάτων· οὐδ' οὕτως μαρόδδ
μαχαιρῶν; τί οὖν αἰρίνδαι μοιχαλίδα; ἰδοὺ
αὕτη φθορὰ μοιχαλίδα λὸν ἀφ' ἑαυτῆς λαγῶ. λύθ
πάντα ὡδοποιήσατε μάτην. δράγμα τραγελαφόσιαιον
ὡς ἀμαλάκου. ἀπὸ μνᾶς πόθρανσμένου. θυμιάμα, ὑδρὸν
πάσαν ἄδικον ὡς ἀφ' ἑαυτῶν. δι' ἄνθρωπος πρωΐ
τὸν ἄρτον σου. καὶ πρόχοντα ἀφ' ἑαυτοῦ ἐφ' οἷς οἰκοῦσιν
ὃν ἰδίου νόμου πορίσασθε. μαμελὼν καὶ πορι θυσ
ὧν. τίμιον πλὴν τὸν θυσιῶν ἡμῶν, λαγῶ. πλὴ
ρὸν ἐμὲ ὁλοκαυτωμάτων μερίων. καὶ πρὸ ἀρνῶν. καὶ
αἷμα ταύρων. καὶ δρίφων οὐκ οἶδα. οὐδ' ἂν ἔρχησθε
ὀφθῆναί μοι. τίς γὰρ ἐζήτησεν ταῦτα ἐκ τῶν
ρῶν ὑμῶν. πατοῦντες τὴν αὐλήν, οὐ προσθήσεσθε.
ἐὰν φέρητε σεμίδαλιν, μάταιον. θυμίαμα, ὑδρὸν
μαῖοι ἐμοί. τὰ νουμηνίας ὑμῶν καὶ τὰ σάββατα.
οὐκ ἀνέχομαι. ἐπὶ σοῖν θύσῃ τοῖς ἐμοῖ· θυσίαν φθορᾶς
καί, πρὸ σωτηρίου μου. ἐπὶ σοῖν φθορᾶς ἐν μέρει χριθ.

λί τι θημάσω τοῖς λοιπ. οἰμὶ φησὶν ἄδηλον τοῖς θεοῖς. λαμβά
νουσαν τὸν σοφιστὴν αὐτῶν. ταύτας ἀδφὴ, καὶ θυ
γατέρας ἀφώρισται καὶ ἄρθη τοῦ θυ. ἢ τι σφρὶ ἀμφιζητεῖται
σθ. ἐὰν ἁμάρτη τις φησὶν ὁ ἀδελφόσυν, ἐστὶ τιμωρία αὐτοῖς.
καὶ ἐὰν μοιχεύσῃ ἄφ' αὐτοῖς. ἐὰν ἐπάλξιος τις ἢ ἱμάρτο
ἁμάρτη τις ἀφ', καὶ τὸ ἐπάλξιος ἐστὶ ἀρδφὴ τι σφὸ ἀνθ, λέγω μ
μοιχοῦ, ἄφ' αὐτοῖς. καὶ τοῖς ὁμοῖ πραττομένοις. διὰ
ἰσαμμου παραπλήσ, ἀρξάσθαι μόροις τοῖς ὁ τοιμίοις. τοῖς
δὲ τελέσαι μοις. μὴ δὲν σφὸν σφὸς πράσσ, παρὰ τὰ ὑδιαπε
μένα. δὲ καὶ τὴ δὲ. οὐ λὴ τὴν φησὶ σφὸ ἐσ σφὸ ἐμ ἐμερίσ.
τὰ ναὶ δὲ ὁρᾶ, θε τυφλοῖς φ θαλμοῖς ὁμ ἐσόμ τοσμ. καὶ λυ
μαίνεται μίμασα δὲ καὶ αὐ. φύσασθ ἀδικουμένους. ἀμ
φὶ καὶ τοῖς οἰκομμένοις, ἐστὶ ὁ ἐστὶ ἐσ σουδαζομένη
μὲ καὶ ἀμοιμία ος, ἐλάσσομ γλῶσ. μὴ μελιὼ καὶ σφὶ ἀφ
ὠλιο. ἀπὸ τὴ φησὶ καλύπτ ὠλὶ θεσ ἁμαρ τῶμ. καὶ σφὶ
σφὸ μ τέλ ος. ἀπόδο τὸ τὰ καὶ ἔλαρ σ. καὶ σαρ ι. καὶ ταύτ ου
θυ. τοῖς θεοῖς. ὁρίσουδὲ σφὶ καὶ μμ ὴ σὶ καὶ μ ία ος. μὲ ἀφ'
ὁμ ὁφ λ ὰ μ ὼ τοῖς σα τρ άσι μ ὰ μ ὰ, ὅ τε σπρ ὰ ομ ένοις
ὅ μ ὸ ὁ αἰ γ ύπτ ου. σφ ὸ αὐ ξ ᾶσθ αι μ οι ὁ λ ο καυτ ο μ α τ ὰ καὶ
θυ σί ας. ἀλλὰ τοῦτο ὁμ ὁφ λ ὰ μ ὼ αὐτοῖς. ὅ μ α σσ ὰ μ ὰ,
καὶ τ αὐτ οῦ σφ ὴ σὶ ὁμ. ὁμ ὁτ ὴ σὶ καὶ φ ὰ σὶ αὐτ οῦ μὲ μμ ὴ σὶ κα
μέ σθ αι. ὁρ ίσ ομ τ ὰ δὴ, μὲ ἀ φ ὼ σ τ ος. ἀλλὰ καὶ τ ὰ σ α καὶ
τ ὴ ν φ ο μ ένοις σφ ὸ σ ὼ σ αι φ λ ὰ. τοῖς μὲ ν οἶδ ὲ σσ ι. οὐ ἀλ
τοῖς ὁ ρ ῶ σ ι, τὸ γ λυκ ὺ σφ ὴ σὶ πικ ρ ὸ ν καὶ τὸ σφ ὴ σὶ πικ ρ ὸ ν γ λυκ ύ.
τοῖς δὲ οἶδ ὲ. οὐ ἀλ οἱ ζ ῶ σ ι ὁμ ἑαυτ οῖς. καὶ ὁμ ὁ σφ ὸ ὁμ ὁ ἀ ὐ τ ὸ ν μ
ἐστὶ τ ὴ μ ο μ ένος. ὁ τ ὰ τ ὸ μ ὸ ν ἑαυτ ὸ μ ὐ τ ος θ ι ὸ σ θ αι. ζ ὸ ὐ τ ὸ ν

÷ ἑαυτὸν καταφρονήσαι· καὶ τοὺς μὲν ἐλεύθερους ἀσφαλίζῃ
ὁ τὰ αὐτοῖς ἐλευθεροῦσθαι ὀργὴν δὲ λιποφρέσι παραμένῃ ὁ τὰ
÷ ἄρα ἀπολάβῃ καὶ φρονέμενον· τὸ δὲ δὲ ἀναπαῦ τὸν σχοινὸν
λαβάς, καὶ τοὺς καταφρονημένους ἀφορμὰς ἀρχῆν προσάγε
σθαι τε· ὑπὲρ τῶν ἐωλιρεζόμενος ἀφίμασι· τοῖς τύραννος
φιλοῖν ἔτι ὑποφόρους, πάρεχε καὶ τὴν ἀμέλειαν· καὶ ὁ ἀναφέρ
σου τὸ σῶν χιτῶνα, μὴ λεωλύσῃ· καὶ τὸ ἱμάτιον·
βρίδζιὸν πόλασσος, πάντα ὁσαν ἑαυτὴν ὁσιότε· ὑπὲ
προσάχῃ· ὁ ἀδόμενος λίτταδε φιλοῖν· ὁ τὸ μὲν δὲ, ἀπὸ
τοις· οὐδὲν καταπόλυδαρον· καὶ οἱ λεβαυσμὸν χρηλόν
ὃ ἑαυτοῖς· ἀμοιναρέζοι μὲν ὁ λιμέδο· ὁ ναὶ δὲ· ναὶ οἱ, τοῖς
ὑφαδόροις· καὶ τοῖς δούλοις ἀεὶ γὰρ ὁ λεόπολις, ἴσον·
÷ δέ δὲ καὶ τοὺς πολιμεβόμενος τὸ γοίλεδον, οὐ λεμά
ζῃ· ἑαυτὴν δὲ· ὁ ναὶ φιδόμενος φίνοι τὸ ναλιτη
ρίας ἑαυτοῦ, μὸ τὸν ἑαυτοῦ υἱόν· ἔτι τὸν μὲν φιλόδο
÷ ξίαν ἀπὸ σωφρονίζῃ· οὐ ἀεὶ μὲν φαρισαῖον λέγων, ὁ τὶ
ἁμαρτῶν τὸν πρᾶον τὸ καθαρίαν δὲ τοῖς ζωφρονοῦσι
÷ καὶ τοὺς ἀπαιδεύτους ὑπαίσφορᾶς· τὸν δὲ μὴ ἁμάρτειαν τοῦ
ἁμαρτωλοῦ ἀπαξίαι· τὸν ἑαυτὸν μὲν τοῦ ἁμαρτίας
μὴ ἁμάρτειαν ἀφαπόμιμόμενος γὰρ ἀμαρτίας τὸ τος, αὐτὸς ὁ μόνος·
τὸ μὲν γὰρ ἐξαμαρτάνειν ὑμᾶς ποιεῖ καὶ λοιμόν· ἀμαρτα
μὴ δὲ ἑαυτὸν ἁμαρτίαν, οὐ τοῦ τυχόντος ἀνδρὸς, ἀλλὰ ἀξιό
νον· πρὸς βρίδζιὸν μὴ δαδόλασσος, δίκτυ δ' ἕως πρόσωπον
πάντα οἱ ἀγαπημένοι, μὴ μιρομιμήσασθε· τὸν ἑαυτὸν
σωμένων ὑμῶν παιδεύσαν, ἀπὸ καταπαλλιὸ λεόσμου· ἐπὶ
γασαγὰρ, καὶ ὁδὸ καθόμοι φανῆν· ὁδὸ ἤλυσαν, καὶ

ἐποιήσατέ με· ξένος ἤμην καὶ συνηγάγετέ με· γυμνὸς καὶ περι-
εβάλετέ με· ἀσθενὴς καὶ ἐπεσκέψασθέ με· ἐν φυλακῇ ἤμην,
καὶ ἤλθετε πρός με. καὶ πότε σε; τί τούτων ποτὲ πεποιή-
καμεν ἡμεῖς; αὐτὸς ἐρεῖ πάλιν ὁ παιδαγωγὸς τὴν εὐποιίαν
καὶ τὸν ἀδελφὸν ἀγαπητικῶς ἐξ ἑαυτοῦ μεταφέρων καὶ
λέγων· ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε τοῖς μικροῖς τούτοις, ἐμοὶ ἐποι-
ήσατε. καὶ ἀπελεύσονται οἱ τοιοῦτοι εἰς ζωὴν αἰώνιον. τοιοίδε
μὲν οἱ λογικοὶ νόμοι· οἱ παρακλητικοὶ λόγοι· οὐκ ἐν πλα-
ξὶ λιθίναις δακτύλῳ γεγραμμένοι κυρίου, ἀλλ' ἐν καρδίαις
ἀνθρώπων ἐγγεγραμμένοι· ταῖς μόνον φθορὰν οὐκ ἐπιδεχο-
μέναις. διὰ τοῦτό τοι κατεάγασιν αἱ πλάκες τῶν σκληρο-
καρδίων. ἵν' αἱ πίστεις τῶν νηπίων ἐν μαλθακαῖς τυ-
πωθῶσι διανοίαις. ἀμφότεροι μέντοι οἱ νόμοι διηκόνουν τῷ λό-
γῳ εἰς παιδαγωγίαν τῆς ἀνθρωπότητος· ὁ μὲν διὰ μω-
ϋσέως· ὁ δὲ δι' ἀποστόλων. οἷα γοῦν καὶ δι' ἀποστόλων παι-
δαγωγία, ἀναγκαῖον μοι δοκεῖ, καὶ περὶ τοῦ ἔθους δια-
λαβεῖν τούτου. μᾶλλον δέ, ἐμαυτοῦ μεμνημένος ὁ παι-
δαγωγὸς φησίν· αὐτὰς περματικῶς πάλιν τὰς ὑποθή-
κας ἐκθήσομαι· ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος, λαλεῖτε ἀλή-
θειαν, ἕκαστος μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ· ὅτι ἐσμὲν ἀλλήλων
μέλη. ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδυέτω ἐπὶ τῷ παροργισμῷ ὑμῶν·
μηδὲ δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ. ὁ κλέπτων, μηκέτι
κλεπτέτω· μᾶλλον δὲ κοπιάτω ἐργαζόμενος τὸ ἀγαθόν·
ἵνα ἔχῃ μεταδιδόναι τῷ χρείαν ἔχοντι· πᾶσα πικρία καὶ
ὀργὴ καὶ θυμὸς καὶ κραυγὴ καὶ βλασφημία, ἀρθήτω
ἀφ' ὑμῶν, σὺν πάσῃ κακίᾳ. γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους χρηστοί·

εὔσπλαγχνοι, χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, καθὼς καὶ ὁ θεὸς ἐν Χριστῷ ἐχαρίσατο
ὑμῖν. γίνεσθε οὖν φρόνιμοι καὶ μιμηταὶ τοῦ θεοῦ ὡς τέκνα
ἀγαπητά. καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς
ἠγάπησεν ἡμᾶς. αἱ μὲν γυναῖκες, τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν
ὑποτασσέσθωσαν ὡς τῷ κυρίῳ. οἱ δὲ ἄνδρες, τὰς γυναῖκας
τὰς ἑαυτῶν ἀγαπάτωσαν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν τὴν
ἐκκλησίαν. ἀγαπάτωσαν οὖν ἀλλήλους, οἱ συνεζευγμένοι,
ὡς τὰ ἴδια σώματα. τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν
ὑμῶν. οἱ πατέρες, μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν.
ἀλλ' ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ κυρίου.
Οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε τοῖς κατὰ σάρκα κυρίοις, μετὰ φό-
βου καὶ τρόμου, ἐν ἁπλότητι τῆς καρδίας ὑμῶν, ὡς
τῷ Χριστῷ, εὐψύχως μετ' εὐνοίας δουλεύοντες. καὶ οἱ κύριοι,
ἀνίετε τοὺς οἰκέτας ὑμῶν, ἀνιέντες τὴν ἀπειλήν,
εἰδότες ὅτι καὶ αὐτῶν καὶ ὑμῶν ὁ κύριός ἐστιν ἐν οὐρανοῖς. καὶ
πρὸς τὸν πλησίον κακίαν ἀγόμενοι ὀργῇ, ὀργῇ καὶ τοι-
χόμενοι. μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμε-
νοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε.
καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ. μὴ πλανᾶ-
σθε. θεὸς οὐ μυκτηρίζεται. τὸ καλὸν ποιοῦντες, μὴ ἐκκα-
κῶμεν. καιρῷ γὰρ ἰδίῳ θερίσομεν, μὴ ἐκλυόμενοι.
εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς. παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς ἀδελ-
φοί, νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους, παραμυθεῖσθε τοὺς
ὀλιγοψύχους, ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε
πρὸς πάντας. ὁρᾶτε, μή τις κακὸν ἀντὶ κακοῦ τινι
ἀποδῷ. τὸ πνεῦμα μὴ σβέννυτε. προφητείας μὴ

ἤτοι τὴν προστασίαν
δι' ἀθερμότητα μὴ
ἀραιοῦσθαι ἀποσπεύδειν
... τὴν ἀπὸ τοῦ θεοῦ δοθεῖσαν
... χάριν τὰ ἐξιοῦντι ...
... [illegible] ...
[illegible]
[illegible]
... ἀρ... ἀντιτ...
... ἐρ...
... ἀπὸ τοῦ ...
... τις ...
... τοῦ ...
... κε ...
... βουν ...
... τα
... ς

ἐξουθενήσῃς· παρὰ δὲ δόλῳ μάχου τὸ λεληθὸς ἀποφεύγειν. ἀπὸ παντὸς ἄδικου πονηροῦ ἀπέχου· τὴν προσοχὴν προσεκτέαν ἔχε· γρηγορεῖτε ἐν αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ· ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε πρὸς τοὺς ἔξω· τὸν καιρὸν ἐξαγοραζόμενοι· ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι ἁλατι ἤρτυμένος· εἰδέναι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἑνὶ ἑκάστῳ ἀποκρίνεσθαι· ἵνα τί ἔφασαν τοῖς λόγοις τοῖς αὐτοῖς· νηφάτωσαν, πρὸς σωφροσύνην· ἵνα γὰρ σωφρονίζωσι νηφάσιν, πρὸς σπουδὴν ἀγαθῶν ἔργων· ἵνα δὲ νήφωσι, πρὸς παιδείαν ἀφέλιμον· ἵνα σωφρονίζωσι πρὸς τὸ φιλάνδρους εἶναι· φιλοτέκνους εἶναι· σώφρονας εἶναι· ἁγνὰς εἶναι· οἰκουργοὺς εἶναι· ἀγαθὰς εἶναι· ὑποτασσομένας τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν· ἵνα μὴ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ βλασφημῆται· τοὺς νεωτέρους ὡσαύτως παρακάλει σωφρονεῖν· περὶ πάντα σεαυτὸν παρεχόμενος τύπον καλῶν ἔργων· ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἄφθορον· σεμνὸν· ἀδιάφθορον· ἀκατάγνωστον· ἵνα ὁ ἐξ ἐναντίας ἐντραπῇ μηδὲν ἔχων λέγειν περὶ ἡμῶν φαῦλον· δούλους ἰδίοις δεσπόταις ὑποτάσσεσθαι· ἐν πᾶσιν εὐαρέστους εἶναι· μὴ ἀντιλέγοντας· μὴ νοσφιζομένους· ἀλλὰ πᾶσαν πίστιν ἐνδεικνυμένους ἀγαθήν· ἵνα τὴν διδασκαλίαν τὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ κοσμῶσιν ἐν πᾶσιν· ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ θεοῦ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις· παιδεύουσα ἡμᾶς ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι· προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἵνα λυτρώσηται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας καὶ καθαρίσῃ ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον ζηλωτὴν καλῶν ἔργων· ταῦτα λάλει καὶ παρακάλει καὶ ἔλεγχε μετὰ πάσης ἐπιταγῆς· μηδείς σου περιφρονείτω· ὑπομίμνησκε αὐτοὺς ἀρχαῖς καὶ ἐξουσίαις ὑποτάσσεσθαι πειθαρχεῖν πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἑτοίμους εἶναι· μηδένα βλασφημεῖν· ἀμάχους εἶναι· ἐπιεικεῖς· πᾶσαν ἐνδεικνυμένους πραΰτητα πρὸς πάντας ἀνθρώπους· ἦμεν γάρ ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι· ἀπειθεῖς· πλανώμενοι· δουλεύοντες ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς ποικίλαις· ἐν κακίᾳ καὶ φθόνῳ διάγοντες· στυγητοί· μισοῦντες ἀλλήλους· ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ· οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ἃ ἐποιήσαμεν ἡμεῖς ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτοῦ ἔλεος ἔσωσεν ἡμᾶς διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας καὶ ἀνακαινώσεως πνεύματος ἁγίου· οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν· ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι κληρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου· πιστὸς ὁ λόγος καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιοῦσθαι· ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προΐστασθαι οἱ πεπιστευκότες θεῷ· ταῦτά ἐστι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις· μωρὰς δὲ ζητήσεις καὶ γενεαλογίας καὶ ἔριδας καὶ μάχας νομικὰς περιΐστασο· εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος καὶ ἁμαρτάνει ὢν αὐτοκατάκριτος· ὅταν πέμψω Ἀρτεμᾶν πρὸς σὲ ἢ Τυχικόν· σπούδασον ἐλθεῖν πρός με εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι· Ζηνᾶν τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλὼ σπουδαίως πρόπεμψον ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπῃ· μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προΐστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας· ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι· ἀσπάζονταί σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες· ἄσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει· ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν.

ιε΄

πρᾶσιν τὸν δὲ ἐπιεικῆ τοῖς διαλόγοις ἀλλαχῆ τέρας τοῦ περὶ
ἀρμονίαν ἢ ῥυθμὸν καὶ μέτρου. πολλὰ δὲ καὶ διὰ σημείων
Γ΄ καὶ δὲ καὶ διὰ παραφθορᾶς τοῦ τοιούτου μὲν ἐξ ἀμφιβόλου
λέγεσθαι· ἀμφιβολίαν μὲν οἷον ἐν τῷ διδασκάλου δὲ φάναι
χρῆναι τὸν ἀκροατὴν ἢ τὸν διδάσκαλον· καὶ διὰ τὴν ἁρμονίαν
μὲν· πότερον τὸν παιδαγωγὸν δεῖ τὸν παιδαγωγὸν· καὶ διὰ τὴν
÷ σθαι τοῦ διδασκάλου· παραφθορὰν δὲ οὗτος ἐστὶν ὁ τὸν
καλὸν τὸν φρονοῦντα ἀγαθὸν λέγειν· διὰ δὲ τὴν ἁρμονίαν
÷ ἔστι δὲ διὰ μὲν ἀμφιβολίαν τὸ δεῖν καὶ τὸν μὲν ἔστι τὸ μὲν
διδάσκαλον ἀγαθοῦ τοῦ ἀγαθοῦ μουσικῆς· Σοφίαν μὲν
οὖν ἀμάρτημα μέγα· καὶ αὐτὸ ἐλάττω ἐστὶ τοῦ μὴ
ἁμαρτάνειν, ὥσθ' ἥττων ἁμάρτημα ἐστὶν ὁ μὴ ἁμαρτὼν τοῦ
καὶ σφαλεὶς τυχὼν· τὸν δὲ τρόπον ἴσως· οὐ τοῦ περὶ τοῦ μὴ
Ρ αγῆ δὲ μέγα ἁμάρτημα, ἀλλὰ καὶ τοῦ περὶ ὁτουοῦν μέσου·
καὶ ὁ τοιοῦτος μεγάλως ἐστὶν, ὁ τὴν ἀρχὴν ἁμαρτὼν αὐτὸς· ἑαυτὸν
÷ ὁ τοιοῦτος αὐτοῦ τὴν ἀρχὴν· ὅλως, ὁ τὴν ἀρχὴν καὶ αὐτὸς, καὶ
τὰς ὁ τοιοῦτος αὐτοῦ μὴ τὴν ἀρχὴν, τὰ δὲ τὸ δεῖ καὶ ὁ τοιοῦτος.
÷ καὶ μὴ σφαιρικὸν ἐστὶν· ὅσα ἂν τὴν περὶ αὐτοῦ τὸν λόγον, ἀλλὰ θεὸς
ὁ τοιοῦτος καὶ ἀρχὴ τοῦ θεοῦ τὰ ἐξ ἀρχῆς τοιοῦτος· ὁ τοιοῦτος μὲν
σθαι μὲν, ὁ τὴν ἀρχὴν αὐτὸς ἑαυτὸν μὲν ἀρχὴν, ὁ φίλος
καὶ ἀδικεῖσθαι μὲν ἐστὶν ὁ μὴ ἐθέλων καὶ αὐτὸς τὴν ἀρχὴν·
ΩΩ τὸ μαλακίου θρέμματα, παιδαγωγίας· τὸ μὲν οὖν τὸ
διδάσκαλος ἀγαθοῦ ἐστὶν ὁ τὸν μὲν ἀρχὴν ἑαυτὸν καὶ τὸν ἀρχὴν
προσδράσαι μὲν, ὁ τὴν ἀρχὴν· καὶ τὸν ἀρχὴν τοῦ λόγου
νοῦν ἔχειν, τὸν μαλακίαν δοξάζων μὲν οἱ μὴ ἐθέλων δίκην

παιδαγωγήταιμὲν ἱκανὸς φιλοξενῆσαι δὲ ὀλίγον τοῦ παιδίου· καὶ πολλάκις μὲν ἐμποδὼν ἐστὶν τῷ παιδαγωγοῦντι· περὶ δὲ θυμοῦ λαμπάδι ἢ ἐπὶ νηὸς παιδαγωγοῦμενος· περὶ δὲ θυμοῦ λαμπάδι ἢ ἐπὶ νηὸς μανθάνῃ· πάντα ὁμόγνως καὶ σοφιστὴς καὶ διδάσκαλος καὶ παιδαγωγός· ἵππους ἄξαι χαλινοῦν καὶ ταύρους ἄξαι ζυγοῦν· θηρίοις μὲν χαλκᾶς ἐπιβαλεῖν καὶ πλινθεύσαι· δεθῆναι καὶ πλινθεύσαι· ὑπὸ σοφιστοῦ τυχεῖν ἵππους χαλινοῦν· ταύρους ζυγοῦν· θηρίοις μὲν χαλκᾶς ἐπιβαλεῖν ἰσχύι· πλινθεύσαι· ὑπὸ μισθοῦ τυχεῖν καὶ γεωργοῦ· ἀρχιτέκτονος καὶ τεκτονικοῦ· καὶ τοῦ ὅλου δημιουργοῦ· ὑμᾶς γὰρ ἐξ ὑμῶν οὐρανὸς ὑμᾶς δὲ θάλασσαν· ὑμᾶς δὲ τὰ τέρατα πάντα· τοῦτ' οὐρανὸς ἐκόσμησεν· τοῦ τοῦ θεοῦ δημιουργήματος· ὃ τοῦ θεοῦ παράγγελμάτων· ἕνεκα τούτου ὑμᾶς αὐτοὺς ἐμισήσατε· μισεῖτε τοῦτο, πλὴν ὀργὴν ἔχετε· ἀλλὰ τοῦτο ἔστε θεραπεύετε· πλὴν τοῦτο ἐστὶ καὶ φθορά· ὁ γὰρ θεὸς ἀμοῦ ἐξαιροῦμαι· ἕλκω γὰρ τὰ τοιαῦτα ἐκποιεῖσθαι τοῖς πλάσμασι· ἐάν μὲν γνησίοις δουλεύσητε τοῖς τοιούτοις ὁ λόγος· οὗτος ὁ παιδαγωγός· ὁ τοῦ υἱοῦ, ὁ τοῦ αὐτοῦ δημιουργός· καὶ διὰ τοῦτο, τί δή καὶ τοῦ υἱοῦ παιδαγωγός· οὐ τὴν ἐμὴν διδασκαλίαν ἐκφεύγειν· προσομοιοῦσθε πλὴν μερίσει μου· οὐχὶ τοῦ λόγου φορᾷ προτοῖς φανεῖσιν λόγοις· ἀλλὰ λόγοις σοφίας· ὧν σφῶν καλυπτόμενον· τὰ δὲ ἄμεινα καὶ ἀληθῆ καὶ ἀΐδια καὶ ἀεὶ μὲν τοῦ θεοῦ κατὰ τοῦ πόλεμον· τὸν λόγον τοῦ θεοῦ· μόνον γνησίως σοφίζεσθαι· καὶ ἀγαθοποιεῖν· καὶ φθορὰν ἀπέλειν· ἐμὲ ὑμῖν

÷ φάμεν δεῖ· ὁ σοφὸς ἄρα, ἐπεὶ τοιοῦτος παρὰ πᾶσαν τέχνην τοῦ λόγου,
τοὺς λόγους προσδέχεται· ἡ δὲ τοιούτοις παιδαγωγὸς
παιδίοις· πῶς τοίνυν ἔχει· ἆρα καὶ αὐτὴ φιλόσοφος·
Δοκεῖ δέ μοι, τοῖς σοῖς ἑπομένοις παραγγέλμασι μὲν, τὸ ὅμοιον
μὲν πρὸς τὸν θεόν· ἀφομοιοῦσθαι δὲ τὸ κατὰ τὴν
÷ τοῦ ἀγαθοῦ τοῦ θεοῦ· περὶ τούτου μὲν πρὸ μικροῦ· καὶ παράσχε
σιν αὐτοῦ· ἐν ᾗ ῥᾳθυμίᾳ τις τοῦτο μὴ τὸ ἑπόμενον·
ἐμπλησθήσεται ἑπόμενος πρός· ἀλλ' ἁμαρτάνοντος τὸ ἁμαρ
τάνειν τοῦ μὴ ὁμοιοῦσθαι διαπεφόβηται· γαληνιάσεται, ἅμα
÷ ἐμφορούμενος σοφίαν τὴν ἀληθῆ φάσκει γίνεσθαι· καὶ
καθήμερον ᾗ τινι τελέᾳ ἡμέρᾳ· ἀφομοιοῦται· ἅμα
ᾗ· αἰ μᾶ· τοῖς μὲν περὶ καὶ υἱοῖς· υἱοὶ καὶ περὶ πᾶ
σαν παιδαγωγοὶ καὶ διδασκάλοις υἱοί· ὡσὶ καὶ τοῖς ἅγιοις πνῦ·
÷ πάντα τοίνυν ἐνοῖ τὰ πάντα· διὸ μὴ τὰ πάντα ἐν δὴ
ἐν τοῖς· οὐμοβλῆ πάντα· οὐ δόξαι ἀφῶ· πάντα τοῖ
ἀγαθοῖ· πάντα τοῖς καλοῖς· πάντα τοῖς σοφοῖς· τοῖς δὴ
καὶ τὰ πάντα· οἷς δόξαι καὶ μὴ καὶ ταὐτὸ ἀφῶ
νας· ἀμὴν·

Ἐπεὶ δὲ ἓν ἀμὴν θεμελιοῦται ἁμαρτήματος κατὰ
τὸ ἀσώματον παιδαγωγὸν, αὐτὸν ἑαυτοῖς παραπλησίως τοῖς
δι' ἀσωμάτων καὶ παντελοῦς λόγου, καλῶν ἀν
ἔχοι λιμένα ἀσφαλῆ νομιζόμενος· μισθὸν ἀχαριστίας δὲ καὶ
ἀσεβείας ἀσφαλῆ παιδαγωγίαν ἀμοιβὴν τιθέναι·

Κλήμεντος παιδαγωγοῦ

α β γ

Ἰουστῖνος Ζηνᾶι καὶ Σερήνωι τοῖς ἀδελφοῖς χαίρειν:—

Πρῶτα μὲν τῆς κατὰ πρόληψιν μανίας τινῶν ἀπολείπου παιδείας.

[illegible]

ἀνωδρ. μόνον αὐτὸ ἀποδέξῃ πρέβλημα. εἰ ἐξ ἑνὸς τοῦ προβλήματος τ̄ς πρ̄ς. ἃ δὲ τὲ ἐξ ἑκατέρων ἀποδέξαι ὅμοια. ἐ
χρόνον πρόχειρον ἂν εἴη ἐξ ἀμφοῖν ὑπάρχοντα πρ̄ς ἡμῶν. ὅπερ ἐδείκνυτο ἔχ. τὸ. οὐδὲ τὸ πν̄α ἐκ τοῦ πρ̄ς. ὥστε καὶ τοῦ λόγου τοῦ
ἐκ πρ̄ς. ὅτι ὡς ἐν ταύτῃ καὶ τὸ. κ̄ῆ ἐκ τοῦ πρ̄ς λῆψις ἐκ πράξεως. ἐπὶ δὲ τοῦ λόγου τοῦ ἐκ πρ̄ς ὁμολογουμένῃ. κλάσις πν̄
ἀπόστασις δίοδος. κατ'
αὐτὸν δὲ τὸν τρόπον καὶ ὁμωνύμως
ἁρμονικόριος. τὸ πν̄α διὰ τοῦ
προσῳδοῦντος ἐκ τοῦ πρώτου
φθόγγου. μετὰ τοῦ βαρυτάτου
ὅτι σύμφωνος καὶ ἁπλῆ
συνεχὴς τὸ μέγεθος ὑπάρχει
κατὰ τὴν ὑπαρξιν. ἔστιν
τὸν μὲν προσῳδοῦντα ἐκ τοῦ πρώτου
μὴ γόνιξι μηδὲ αὐτὸ ἓν τὸ
πν̄α. προσῳδοῦντος ἐκ τοῦ πρώτου
ἤγουν προσῳδοῦντος
ἄλλα ἐκ τοῦ πρώτου τοῦ τε
τοῦ πρ̄ς. ὥστε καὶ τὸ πν̄α πρὸς
ῳδοῦντος ἐκ τοῦ πρώτου. καὶ τὸν πρω
τον ὑπάρχειν. πρώτως
ὅπερ. οὐκ ἐν χρόνῳ. κατὰ
τὸν ἐν χρόνῳ ὑπάρχειν. ὁμοίως
τὸ πν̄α. ἀλλ' ὁ τόνος ἐν ἀρχῇ
ᾗ πρὸ ὅπερ. πρῶτος αὐ
τὸς καὶ μόνος. ὅπερ. τοῦ γοῦν
ἐστὶ τοῦ πρ̄ς. ἀλλὰ μᾶλλον τὰ κατὰ
δεύτερον ὀρθόδοξος. μᾶλλον
τρίτον ἵνα μὴ τὴν αὐτὴν
ὑπὸ ὑποῦ ἐν καταπίπτω
κακοχάλωσιν ἐν διαφωνῶν. κατὰ
δὲ καθηγεμόνα καλοδόξος. πρω-
τος τοίνυν ὅπερ. καθὸ ἐν ἀρχῇ. ὡς ἐν
μάζωνι. καθὸ ἐν ἀρχῇ. ὡς ἐν
χορδῇ. καθὸ ἀρχὴ τῶν ὁμοφώ
νων. καθὸ ἀρχὴ τῶν ὑποδιαπασῶν. τὸ πν̄α ὁ τόνος. προσῳδοῦντος ἐκ τοῦ μάζονος τοῦ τε τέτ τ̄ πρ̄ς. ἀλλὰ δὲ ὁ τόνος κυρίως ὁ ἀληθῶς. ἡ τὸ πν̄α ἐκ
τοῦ πρ̄ς. ὅτι μὲν πρότερον. καὶ μὴ ἄλλως τοῦ. ἀλλὰ καὶ ἡ κίνησις τοῦ τόνου. ὡς ἐκ τοῦ πν̄ς ἡ ἐκ πράξεως. κλάσις πν̄
πν̄α ἡ ἀποφθέγξασθαι τὸ πν̄α ἡ διὰ τοῦ τόνου. ὃ ὁμωνύμως φθόγγος ἀθρόος. καθάπερ ὁ τόνος διὰ τοῦ
ὃ πν̄ς ἐστὶ τοῦ πν̄ς. ἀλλὰ μᾶλλον τὰ κατὰ τὴν ἐκ πράξεως ἀπόστασιν. ὁμωνύμως ἐκλαμβάνεται τὸ πν̄α
πν̄α ἐκ πορεύσεως ἐκ τοῦ πρ̄ς. ἐξ ἀμφοῖν ἐκλάμπουσα ἡ ἀποφθέγξασθαι ἡ διὰ τοῦ πρ̄ς καὶ ὑπὲρ χρόνον μὲν
διαζευκτικῶς ὃ ἀνωθεν φθόγγος τοῦ. ἐπὶ τοῦ λόγου μεμαθήκαμεν.

ζ̄. ὡς δὲ τῶν ἀπὸ τῆς χρηστότητος πρὸς ἡμᾶς ἀδιαφόρως ἔχειν.

τροφαὶ δὲ χρήσεως. οὐδὲ ἀστιλιὼ ἀπὸ λαυσίμῳ, ἀμφὶ δὲ ἀστιλιὼ
θαυζιλιῶν, ἐωὶ τὶ χρήσιμον· ἀμφὶ δὲ ἐωὶ τὸ, καὶ ὑπὸ ἐμφάσεως
ταμιεύσωμεν. πρὸ ἀστιλιὼ ἀθυμίαν ἀκαρδιώσωμεν. καὶ φοβίζε
ἀλεῖσαι, τὶ δὲ ἀμυνόλασιν ἀστιλιὼ (ωτομίαν τὸ φόβος ἐμπαθῶς
ἀκαρδιώμεθα. καὶ οὐδὲ πλουτήσαντος, δὲ ἀστιλιὼ μέγαλα
χαμιλιατα φοβῆσθε. οὐδὲ ἐμφάσεως διάγοντος, ὡς τὶ δὲ
λύπης ἀθυμίαν δὲ ἐσθῆτος. τὶ δὲ ἐμμένειν ἀμῶν ἀβλεπτον
ἐμαρτυρολόγημενον πρὸς ἐωὶ φιλοσοφούμενον· ἐπὶ δὲ ὑπὸ
λιπαθῆ, πάντα τὸ μέσον ἀμφὶ τριῶν. καὶ μὴ ἰδίων.
πλοῦτον πλάσεως· οὐδὲ οἰῶ φιλίαν ἐωὶ γάμου ζητῆτε τοῦ.
οὐτ' αὖ πολυτέλειαν, ὡς τὸ ἀμυλίτου. καὶ μαλλον ἀριζομένων
ἐμμενετός πόλεως· ἴδε δὲ τὶ λάθητε τῶν ἐωὶ ἡδονῶν ἐωὶ τυ-
μπτῶν· οἰνάρου μὴ ἐλευτούσου τοῦ αἰῶνος· χωρὶς ἐμπί
(ωθεν ἐστὶ τούτου τοῦ λόσμου μὴ ὑπολόμεθα· (ωθεόμενοι
δ' ἐφ' ἡμῖν· ὀθλεῖν δὲ διαφθῆν· μὴ τὸ ὁρᾶτε πολλαὶ μὴ τὸ ἀκούειν
ἐωὶ τὶ δέξε· μὴ τὰ ἀλεύσιμα· μὴ ὁρμίζεσθε· μὴ τὸ ἀλεύσιμον
ἐμμένειν. τὸ γὰρ τὶ ἀπαρξίας ἐδοσ ἐντάνθα μὴ
μάρφ τὶ ὠν ἀρχῶν· ὃ δὲ ἐωὶ καὶ πραπατόμενος ἐαυτὸν
ἀδιλεφ· καὶ τὸν πλησίον ἐπὶ καὶ ἀλεύσιμα· ἁμαρτά
μενδιαπαῖσαι πρὸς αὐτὸν φιλονεικίαν πολλαὶ ὡς ἐωὶ
διασπασθῆν τὸ ἐπὶ ἐωὶ ἐπὶ τὸ, μόλις χωριστὸν ἀπ' αὐτοῦ· τὸν μὴ τὸ καὶ αὐτὸν ἐπὶ μὴ τὸ
σμιλίοις τὶ ὡν μόσμων ἐνδεδυμένον· ἀμὴ τὸν
δὲ ἱσομιλοῦν οὐδέν· ἀλλὰ τὸ καταπίζομεν πρὸς
τὶ ὠν ἀρχῶν· τοῦτο γὰρ ἐῶν μὴ γένηται· πολλὰ ἐῶν ἐμὴν
τὶ ὠν ἀστρατοβιάζεσθαι· καὶ ὀφιλόνεικος ἐντάνθα
ὑποπαίσωμεν· τὸ πν̄α ὁ τόνος προσῳδοῦντος ἐκ τοῦ μάζονος τοῦ τε τέτ τ̄ πρ̄ς· ἀλλὰ δὲ ὁ τόνος κυρίως ὁ ἀληθῶς. ἡ τὸ πν̄α ἐκ
τοῦ πρ̄ς· ὃ μὲν πρότερον. καὶ μὴ ἄλλως τοῦ· ἀλλὰ καὶ ἡ κίνησις τοῦ τόνου. ὡς ἐκ τοῦ πν̄ς ἡ ἐκ πράξεως. κλάσις πν̄
πν̄α ἡ ἀποφθέγξασθαι τὸ πν̄α ἡ διὰ τοῦ τόνου. ὃ ὁμωνύμως φθόγγος ἀθρόος. καθάπερ ὁ τόνος διὰ τοῦ
ὃ πν̄ς ἐστὶ τοῦ πν̄ς· ἀλλὰ μᾶλλον τὰ κατὰ τὴν ἐκ πράξεως ἀπόστασιν. ὁμωνύμως ἐκλαμβάνεται τὸ πν̄α
πν̄α ἐκ πορεύσεως ἐκ τοῦ πρ̄ς. ἐξ ἀμφοῖν ἐκλάμπουσα ἡ ἀποφθέγξασθαι ἡ διὰ τοῦ πρ̄ς καὶ ὑπὲρ χρόνον μὲν
διαζευκτικῶς ὃ ἀνωθεν φθόγγος τοῦ. ἐπὶ τοῦ λόγου μεμαθήκαμεν.

[illegible]

ὁ δὲ γινόμενος ὠχρός· ἤ τε ἐρυθρός, τοῖς δὲ συμπτώμασι τοῦ
σώματος ποικιλλόμενος· οὗτος, ὁ περ χαμαὶ λευκούμενος· ἐν τοῖς
καὶ σῶμα καὶ τὴν ἐν κινήμασι περιφορᾶς· καταμανθάνων δὲ
ἔτι καὶ ταῖς ἐν ... διαθέσεσιν, ἐπὶ τῶν ἁμαρτημάτων
ἐπιτηδεύσεσιν· ἅμα γάρ τις ἁμαρτήσας καὶ ὁ τρόπος
αὐτοῦ τῆς φρονήσεως, δῆλος γίνεται παρὰ τοῖς ἐρρω-
μένοις κριτικοῖς· ποιότητι δὲ ἔχων, ἢ ἀπὸ τοῦ
...ίου δὲ κινεῖται· διὰ γὰρ τοῦ περὶ τὴν ἁμαρτίαν ... ἐπὶ
τοῦ σώματος· γινώσκονται καὶ τῶν ἐμφαινομένων
αἰτιολογίαις· παραιτητέον δὲ καὶ τὸν ἐρρωμένον
διὰ τῆς ... αὐτὸν ἀποτιθέμενον, ἐν τοῖς μὴ ἀντιφι-
λονεικεῖν μὴ κατασθαι ἁμαρτίαν ὑπὲρ τοῦ μὴ κινδυνεύειν
μὴ κακῶς πολυλογοῦντα, μὴ κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον ἐπιτη-
δεύειν· ὁμιλίας δὲ ποιεῖσθαι χρηστάς· ὥσπερ ... τοὺς
καὶ οἱ περιπατοῦντες διὰ τὸ σωματικὸν γένεσιν ἐμμη-
δὲ ... πραγματείαν ... κατὰ
τοῦ πλησίον συγκατιόντας· οὐκ ἀπὸ ... χαρι-
ζομένους κακῶς· τὸ δὲ πρὸ τῶν ἀπαλλάξαι, τῶν
ὑπερλίαν σωμάτων· διὰ γὰρ τὸ κατὰ φύσιν ἀναγκαῖ-
ον, χάριν τούτων ἀποτρίψασθαι τὸ ... τὴν ...
... ἐν ... προποιεῖται ...
... καὶ τὸ τέλος ... κατὰ ... ἐν τοῖς
... ὁ ... πατήρ·
... τὸν ...
τοῦ ...
... αὐτοῦ τὸ ἁμάρτημα ... οὕτως καὶ ...

[illegible]

πρ. τελείων τῶν ... τελείων τὸ ... ἡ τελεία θεότης ... τέλειος θεὸς ὅλος· τελείως ... σῶμα ... τέλειος ἄνθρωπος ... τελείως
πέτρος· τελεία ἐν τῷ ἰακώβῳ· τελεία ἐν τῷ ἰω. ὁ τέλειος ὅλος καθ' αὐτ. λοιπὸν ... ἡ τελεία φύσις τῆς θεότητος ... σῶμα ...
ὑποστάσεων, ... ἡ τελεία φύσις ... ἀνθρωπίνη· φησὶ ... ὁ ἐν αὐτῷ ... κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς
τουτέστιν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ· καὶ ὁ ... διονύσιος· ὁ πολιτικῶς ἡμῖν ἐν μιᾷ τῶν ἑαυτῆς ὑποστάσεων κοινωνήσας· ...

δὲ φαμὲν τὴν τῆς θεότητος φύσιν
ἑνωθῆναι ... ἀνθρωπίνῃ φύσει ...
τελείως ... ὅλος ...
λόγος· οὐδὲν ... φύσεως ἀρχ...
... ἀνθρωπίνη φύσις ...
ἀλλὰ πάντα ἀνελάβετο ...
... ἀκολουθῶ ...
... ὁμολογοῦμεν ...
ἵνα ὅλον ἀνακαινίσῃ· τὸ δὲ
πρόσλημμα ἀθάνατος ...
τὸ πρόσλημμα διὰ τὴν καθ' ὑπό-
στασιν ἕνωσιν. ἡ τὴν ταυτότητα
τῆς ὑποστάσεως. ἐξ αὐτῆς ...
... κοινωνίας θεόθεν, ...
... τῶν θείων ...
... μεγαλοπρεπῶν.
... τῆς ἀνθρωπίνης
φύσεως. οὐκ ἐξέστη ...
ζωοποιὸν ... ἀθάνατον
... ἄλλων ...
... τὰ τοιαῦτα ...
τῆς ... χωρίον ...
... ἔλεγχον ...
ἐπίνοια δηλονότι ...
... τοῖς φυσικοῖς ...
... πάθεσιν· ἵνα ἰάσηται
... τοῖς φυ-
σικοῖς ... φύσιν ...
νίκην· ... ὅλος ...
τοῖς ὁμοφυέσι ...
κατ' αὐτ. χάριν νίκην ...
ἁμαρτία, οὐ φυσικόν, ἀλλὰ ...
φύσει πάθος. ... τῆς ἁμαρ...
... τριάδι ...

Συμβουλεύσας, τοῖς ἀμετακλίτως γινομένοις· τοὺς φρονιμω-
τέρους ἐμφαίνειν· ὅτι μηκέτι τὰ ἀποράττουσιν ἐπισημαίνεται.
μηκέτι τὰ ἀλγοῦσιν ἐπιγινώσκουσιν· ὁ δὲ παρ' ἑαυτῷ φρόνιμος
ἀγνωμονίζων, ἀντικρούει πρὸς τὰς νουθεσίας. καὶ ἀντὶ
δόξης τοῦ συμβουλεύοντος, ἀντίδικος γίνεται. καὶ μετα-
τάσσει καθ' ἑαυτόν, τὸ ἀνθρώπινον καὶ ἄπιστον διὰ τοῦτο.
Παρέχομεν ἑαυτοὺς ἀκούοντες· μὴ τὸ δοκοῦν ἑαυτοῖς
μόνον πράττοντες· ἀλλὰ καὶ τὸ τῶν πολλῶν, ἵνα σε-
βῶσιν. ὀργιζόμενον δέ, καλὸν μὲν ἡ μὴ δέος τε· μανίας
γάρ ἐστι τὸ τοιοῦτον πάθος· ἡ δέος τε, καὶ κατέχειν.
συγκρίνοντα τὴν ὀργήν, πρὸς τὴν τοῦ πλησίον θερα-
πείαν· ὁ γὰρ παραλόγως αὐτὴν ἐρεθιζόμενος· μετ-
πρὸς τὸν μὲν ἑαυτὸν ἔσω ταράσσει. καὶ τὸν πλησίον.
ἑαυτὸν μέν, ταράττων· ἐκεῖνον δὲ ὀδυνῶν. γάρ
φησὶ γάρ· ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος εἰκῆ τῷ ἀδελ-
φῷ αὐτοῦ, ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει· τὸ δὲ τοῦ κρίματος
αὐτό, καθ' ἑαυτὸν γινόμενος· καταμανθάνειν δυνα-
τός· καὶ δὴ δεικνύναι σοι ἡμῖν, διὰ τῆς πρὸς τοὺς πλη-
σίον νουθεσίας· ἑαυτοὺς κατακρίνοντας· ὁ γάρ τις
παιδεύων τὸν ἕτερον· τοῦ αὐτοῦ ποιητὰς πρὸ ἄλλων.
μὴ πῶς λάθῃ διὰ τοῦ πλησίον, καθ' ἑαυτοῦ ποιού-
μενος τὴν ἀπόφασιν· ῥητὸν ὅμοιον τοῖς εἰρημένοις
πρὸς ἑαυτόν, ἐὰν δὲ ἄν τινας ἁμαρτήμασι τὸν ἑαυ-
τοῦ χρηστὸν νοῶν· μὴ παραινέσῃ τοιοῦτος; ὁ δὲ
Οἶνος· μηκέτι ... ἐπὶ τὸ μεθύειν πίνοντας, μηκέτι
ὅσον ... ἀρκεῖ ζητῆσαι· τὰ μὲν γὰρ ἐκ ... θεοῦ

χρὴ δὲ εἰδέναι ὅτι ἕτερόν ἐστι τὸ πρᾶγμα ... ἡ τῶν ὑποστάσεων διαφορ. πρᾶγμα ...
θεωρίᾳ ... λόγῳ καὶ ἐπινοίᾳ ... ἡ ... τῶν ὑποστάσεων ... ἐπινοίᾳ ...
... πρᾶγμα ... ὁ πέτρος τοῦ παύλου κεχώρισται ... διαφορ. ... ἡ δὲ κοινότης ... τῷ λόγῳ καὶ ἐπινοίᾳ ...
... τῆς ἐπινοίας ... τοῖς ... ὅτι ... ἐπινοίᾳ ... σῶμα ...
... τετελευτηκότος ... σώματος ... ὅλον ... ὅλος ... τοιοῦτον σῶμα ...
... λόγον ... ταῖς ... θεωρίαις ... τοῦ μὲν ...
... ὑπόστασιν ... μόνην ... φαντασίαν ... ὁποῖα πολλά ...

προδρεθέμεν· ὁ δὲ λιῶ τιὼ δόξι ὡς ἀν ἡσ τὸν σωφρονα·
δοίη· καὶ ἐμοὶ μὲν μὴ μ τιὼ μοῖραν τοῦ θείου θεὶ τοῦ μὴ μεθέξειν·
καὶ σοὶ τοῦτο ἔσται τὸ χάρισμα καὶ πάντων ἡμῶν·

ἰστέον οὖν φιλόσοφον καὶ μάρτυρος λόγος παρὰ
πλὴν πρὸς Ἕλληνας·

Ἄρχόμενος τιὼ προσιμιαὶ παραιμύθιον ὃν ἀνδρὶ
λιωδ· ἔχομαι τοῖ θοῖ ἐμοὶ μὲν ὑπάρξαι τὰ δόμενα
προσιμιαὶ ἀφ μ· μιὰ δὲ λιῶ προ τὸν ἀφ ἐμὲ μοῦσ
φιλοφμία σ λιμι τιὰ ἀμ προγόμων πλείω ἀ παμμάτας
ἐλάσθαι τὰ λυσι τοῖ ἐμοὶ ὡς· οὐδὲ μ ἰομένου σοφρίτων
προγόμου ἐμὲ μὲν δόσθαι παρ ἐμοὶ μ πλημμελὲς·
ἀ τὰ μαρτία μ ὡς τοῖ μ πρὸ τὸν ἐμὲ μὲν λιαλὸν δοξάζοντα
αὐτοῖς χρλίοι μαὶ φαίμοι τὸ παρ ἐμὲ μ· λι γὰρ τοῖ μ πρα
γμάτων ἀλιριμλιὸ ἐξάσ σ· λαὶ τὰ δόξαρτα πολλάμο
λιαλὸν ἀλλ μ· ἀμμοιό τὸν ἐμὲ μὲν λυσι μ· ἀλιριμὰ δὲν αι σφρω
τα λλη θῶ μ ἀπαφίσασαι· ἐπ ἐμοὶ μὲν λιμὲν ὸ σοφρίτιν ὸ
δ λμι θεὸν σ θεοσεβέα σ προ λέ ξ τα λόγο σ· λιὸ οὐδὲν
ἰέμαι προ τιμό τὸν ἐμὲ μ· τοῖ σ φλεμ δ ὡς ὸ σ μ ὁ ὧν προλι
ρλιμεν μοι σ ἐ μαι μβρό μι φα· δ ιὰ τλιὼ μεν μοῦ σαν μὲ ἀπλιὼ
τὸν ἐμὲ μ· τοῦ δ θοῦ μ ου δόσθαι λιρίσ τ μ· λιὼ οὐ μ όρ μοι
λιμὲν βροι λεα τοῦ τ μ· προ λιμὰν τ μ ου σι· πρό γο μοι προ φλὴ
τα τὸν ἐμὲ μ· θῆ αι· ἀλλ α λιαὶ οἱ παρ ἐμὲ μ· μ μο μι σθ βρτὸν
ἐ μαι σφοὶ· οὐ πω λι τα ὶ μό μ· ἀλλ α ὶ ζ οἱ φιλό σοφοι οἱ τλιὼ
ἀμλι θλί λιαι θέ μ ἐ δ θέ μ α· παρ ἐμὲ μ· ἐπ ἀγ θμέ μ ὼ μ ροι
γρό σ τ μ· ὅ δ οξ ὸ τ μ ροι λια λοῦ σ ἐχ μ· προ τὸν ἐμὲ μ· τὸν ὸ

ἐ τ τριαλικ ὸν τὸ τη τ· ος· ἐν τῇ δικ ῇ ὑποφαδόγ λόγου· ζ ἢ ὁ δι σύγλιτος μοθετ ᾷ· ὃ π ἐ χ τὸ ἐμὲ μ τ πρὸ ς ὅλ ὼ ς· ὃ τ τὸν μ
μ τικὸν· ὃ τε τὸ ἀμαίτ τον· ὃ ὃ τὸ ἀμφισ τ ξ ἰομ τικ ὸ καθ ε δραστ· οὐ ὃ τὸ φ κολπ ὸν τ ἀκολπ ων κολπ ων· ὃ τ μὲν δ τ πρὸ ς ἑ κατ
ρ δ τον· ὃ ὅ τι ἑ τρομ τῶν ὑποφατικ ἰδιότ των τοῦ πρὸ ς ἡ τοῦ φλόγμ τος· ὃ χ ὡ ς πρ φόγμ η τος ὁ π η ε· ὃ τ ὡ κ αὶ ὁ γὸς· ὃ τ μὲν ὡ ς
χόγμ ὰ τ ὼ ρ ὸ π η ρ· ὃ τ ὼ ς ὁ ῦ γὸς· ὃ τ ε ὲ πλίν ἀμαίτ ος ὁ ῦ γὸς· ὃ τ ἀ π φ τλλ ὼ μ τὸν πρ ᾶ· κ αθ ἃ ἀ π τ φ τλλ η· ὑ π ὸ τοῦ πρ ᾶ·

διαφωνήσηται τὸ σῶμα χῦ. αὕτη ἡ κοινωνία τοῦ πνευματικοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ χῦ ἣν προσφέρομεν ἡμεῖς λέγε-
βαμεν. σῶμα γὰρ καὶ ἀληθινὸν ἐστι χῦ τοῦ γὰρ τοῦτο θ̄. ἡ ἴλεως ἄρτος ὡς ὁ πρὸ αὐτοῦ προσκόμενος καὶ τοίκον. ὃ δὲ πρὸ τοῦ
ματος τοῦ χῦ ὃς καθ' ἑαυτὸν πνευματικοί εἰσι δαίμονες προσφέρουν: ἢ μόνοι τοῦ κῦ ἀφ' ἁγίων τῶν σώματος χῦ
τὴν ἁγίαν κοινωνίαν. ἡ ἴλεως ἄρτος. ἀλλ' αὐτὸ τὸ σῶμα γὰρ καὶ ἀληθὲς χῦ τοῦ γὰρ τοῦ θ̄ μὴ ἀλλοτριβόμεν. τοῦ οὖν
κοσθένους ἐνθυμηθέντος ὅτι
τῆς ἀληθείας καὶ ἀφθορίας
μεμῖσθαι:
τοῦτο δὴ φαμὲν ἐγὼ οὕτως εἶναι
λογικὴν καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ
τοῦ χῦ. καὶ πρὸς τὸ μαθητὴν
τῶν τοῦ δ̄ πτχ τοῦ μὲν ϛ̄ κ̄
· μὴ φάσκοντας αὐτοῖς τὸν λόγον
ποῖον ἄρτον εἶπε. λαβὲτ
φάγετε. τοῦτό μου ἐστὶ τὸ σῶμα. ὃ
ὃ σάν. ὡς καὶ τὸ ποτήριον
μὴ φάσκοντας αὐτοῖς. φησὶν.
τοῦτό μου ἐστὶ τὸ αἷμα. ὃ κ
ἅπερ. τοῦτό μου ἐστὶ τὸ ἀντὶ πολ-
λῶν τοῦ σώματός μου καὶ τοῦ αἵμα-
τός μου. ὃ δὲ τρόπος ἐν ᾧ τὸ σῶμα
ἅπαξ. φανὲν ἀφ' ἑαυτοῦ ἐκ
φάσκοντας. ἀπὸ τοῦ μὴ ἐκ τῆς
τῆν σάρκα καὶ τὴν ψυχὴν τὸ
αἷμα. ὃ ϛ̄ ζωὴν ἀμῶν. ὃν
λοι τὸν αὐτοῦ τοῦ χῦ μυ-
ρίων. ὅτι σῶμα αὐτοῦ ἐ-
ρῶντ. ὅτι σῶμα αὐτοῦ ἐ-
ἀληθῶς ἡ αἷμα. ὅπερ οἱ πρὸ
σοὶ προσφέροντες μὴ ἀλλὰ
ἐδρόμ, ἀλλ' ἐμὲ μὴ κτ κοινω-
τὴν ὑμῶν ἡμέρας κλ ἡτέας. τῆς
ὀρθοδόξου ἐκκλησίας τῆς
παῦ ἀλληκκλησίων. ἐκ ἀποπ
θουμ ἐμπαίσητε μὴ τοῖς δ̄τ ὃ
ἄτι ὁ σῶμα χῦ ἐ αἷμα φεσκ
ὀρθοδόξως. ἐκ τοῦ ὀλίγον ἡ
μέρας ἐκ μὴ φθορὰ κτρ ἀτ
ἢ ἀλλοιωθῆ. πρὸ δὲ ἡ λογοτῆ
καλῆς κηρύττετε τὸν χῦ κ
πάντα τρόπον ὁ τ ἐξ αὐτῆς
ἄκρως φ' ἐξόδους τὸν ἀφθαρ
σία. ἀφθαρὲν ἡ ἀλλοιωθῆ
ἀφ' ἡ κ ἡ πᾶσα ὑμῶν ὀρ κτῶν

Ὅτι οὐ σάρκα ἀπὸ θαλοῦ τὸν δι' αὐτὸν ἀγαθὸν ὁ κύριος τὸν
ψυχικῶν ἐπαύσατο μελλόντων μᾶλλον θεοφιλοσοφίαν.
÷ ἑφίξιος, ἀφ' ἑσπέρας ἀρχῆς. πυθαγόρας μὲν ἐκ ἀρχῆς ἑαμ ϛ.
ἀρχὰς. τὸν ἀριθμὸν ὁσιεῖ καὶ τὰς ἐμμελείας. ϛ τὰς σφαί-
τοῖς ἁρμονίας ὁσιεῖ. τὰς ἐξ ἀμφοτέρων ὡσθῆναι τοῖς
÷ χῆς. ἐξ ἡμιόλιος μονάδα ὁσιεῖ καὶ τῶν ἀόριστον δυάδα. ἐκ εἶναι
ρῶν βουλόμενος, ἀφῆκεν αἰ ϛ, ἀρχὰς ἑαυτὸν ἀριθμόν. ϛ ἑαυτὸν
λόγοις θεωρητὰς ἑαυτὸν ἑαμ ϛ. ἁρμονικὰς γὰρ οὐ ἁβδομὰς
φθαρτὰς. οὔτε φανῆναι δυνάμενα, οὔτε διαπολεῖσθαι μ
δὲ τὸν μὲν φωτὸς ἑαυτῆν. οὐ τὰ μὲν ἀθανάτοις θεῶν καὶ λόγοις
θεωρητὰς. ὅμοιος δὲ ϛ, ὁ ἀλεφαντίν ϛ.
τὰς ἀναφανῆναι χῆς. πῦρ. ἀέρα. ὕδωρ. γῆν. δύο δὲ ἀρχὰς ἐκ ἀέρα
μέσ. φιλία ἀριθμὸς καὶ ἑαμ ϛ ἁρμονία. ἀμ, ἡμιόλιος δὲ ἁρμονία ἡ δὲ
διαφθορὰν. ὁρᾶτε τὴν αἰτίαν τοῦ παρ' ἡμῖν μὲν ἀθάνατον
νόμενον θεοφιλοσοφῆν. οὐ διδάσκαλος ἡμῖν τὸν θεοσεβεῖς
÷ νόμενον φασὶ; τοῦ μὲν ἑνὸς ἀπὸ φλυαρούμενον ἀρ
χὴν ἀποφαίνεσθαι ἑαμ. τοῦ δὲ ἀέρα. τοῦ δὲ. πῦρ. τοῦ δὲ.
ἄλλο τι τῶν προφερομένων. καὶ πάντων τούτων. οἱ θεω
γοῖς τοῖς λόγοις, προσκατασκευάζειν τοῦ μὴ λιμαίνεσθο
ξάντων αὐτοῖς χρωμένων. καὶ τὸ ἱ δραμδόγμα προτιμό
τερον ἐκ χρούντων ἀφιέμενοι. ταῦτ' ἐστὶν ἑαυτῶν φέρι τὰ
τοῖσιν, ἀφ' ἁλὸς ἀνδρὸς ἐμμένων. τοῖς ἐξεστῶσιν.
λομένοις. παρὰ τούτων οἱ θεοὶ δώσουσι τὴν ἀληθῆ
θεοσεβείαν μαρτύρων. τὸν μὲν δὲ αὐτὸν ὁσ τοῖς αἱδεμέ
νοις, τὸ μὲν προσαμένουσα ἐστὶ ἀχῆ, μὲν δ' ἐρωτῶσι

ὅπερ ὑμῶν φῆ. ἡ ὅτι οὐκ ἐστὶν ὁμολογουμένη σῶμα ἀληθινὸν χῦ. ἀλλ' αὐτὴ ἐστὶν πνευματικὸν ἐστὶ
ὑμῶν οὐκ ἐπφοίτησα φεσαὐτὸ τὸ πνᾶ τὸ ἅγιον. ἡ ὅτι φθαρτόν ἐστὶ τὸ σῶμα τοῦ χῦ πρὸ τῆς ἀναστάσεως. ϛ θυόμ) καὶ
μκρούμ. κ' πτροσκόμ ϛ μελιζόμ). καὶ ἐσθιόμ. ἄφθαρτος γὰρ φύσις. οὔτε μεθ). οὔτε μεδιζ). ὅτ μκρ
τ' δ̄ τειωθε). οὔτε ὀλοσκραλῆτ αι ἡ γαλαφα). οἷα ἐστὶν ἡ ἄφθαρτος τῶν ἀγγέλων ϛ τῶν πνευμάτων φύσις:
καὶ πᾶσα ἀρίσκομ πολλῶν τῶν ἀπίων πεῶν λέγομεν ἄφθαρτον τὸ σῶμα χῦ:

χ. 4

τέλειον ... τὸν τῆς οἰκονομίας λόγον. καὶ τὴν ἔξοδον τοῦ θείου λόγου τοῦ πρεσβ... [illegible]
... πρὸς τὸν πατέρα ... ἐξελθὼν ... πρὸς ... ἐν τῷ κόσμῳ ... [illegible]
... ἑαυτοῦ. οὔτε μὴν ... ἐξελθὼν ... ἀλλ' ἀδιαίρετον τῆς ἑαυτοῦ μονῆς ... [illegible]
... ἔξοδον: ... τὰ ἐν τοῖς ἑξῆς ... [illegible] ... ἀκριβῶς ... [illegible]

ἐπιθυμητικὴν εἶναι λέγει· Ἀριστοτέλης δέ, οὐ κοινοτέραν τὴν
ψυχὴν εἶναί φησιν, ἐν ᾗ περιέχεται καὶ τὰ φθαρτὰ μόρια·
ἀλλὰ τὸ λογικὸν μόνον. καὶ ὁ μὲν Πλάτων, ψυχὴν πᾶσαν ἀθά-
νατον κέκραγε λέγων· Ἀριστοτέλης δὲ ἐντελέχειαν αὐτὴν
ὀνομάζων, οὐκ ἀθάνατον, ἀλλὰ θνητὴν αὐτὴν εἶναι βούλεται·
καὶ ὁ μὲν ἀεικίνητον αὐτὴν εἶναι λέγει· Ἀριστοτέλης δὲ
ἀκίνητον αὐτὴν εἶναί φησιν, ἁπάσης κινήσεως προη-
γουμένην. ἀλλ' ἐν τούτοις μὲν ἐναντία φρονοῦντες
ἀλλήλοις ἐλέγχονται· ἔδειξε δ' εἴ τις ἀκριβῶς τὰ κατ' αὐτοὺς
σκοπεῖν ἐθέλοι, οὐδὲ ταῖς ἑαυτῶν δόξαις ἐμμένειν προ-
κέκρινται. ὁ γοῦν Πλάτων, ποτὲ μὲν τρεῖς ἀρχὰς
τοῦ παντὸς εἶναι λέγει, θεὸν καὶ ὕλην καὶ εἶδος· ποτὲ
δὲ τέσσαρας· προστίθησι γὰρ καὶ τὴν καθόλου ψυ-
χήν. καὶ αὖθις, τὴν ὕλην, ἀγένητον πρότερον εἰρη-
κώς, ὕστερον γενητὴν αὐτὴν εἶναι λέγει· καὶ τῷ εἴδει
δέ, ἀρχὴν ἰδίαν πρότερον δεδωκώς, καὶ καθ' ἑαυτὸ
οὐσιῶσθαι ἀποφήνας, ὕστερον ἐν τοῖς νοήμασιν αὐτὸ τοῦ-
τ' εἶναι λέγει ἐμμένοντος· καὶ πᾶν τὸ γενόμενον, φθαρ-
τὸν πρότερον ἀποφηνάμενος εἶναι, ὕστερον ἔνια τῶν
γινομένων ἄλυτά τε καὶ ἄφθαρτα δύνασθαι εἶναί φησιν.
τί τοίνυν αἴτιον, τοῦ μὴ πρὸς ἀλλήλους μόνον, ἀλλὰ καὶ
πρὸς ἑαυτοὺς στασιάζειν τοὺς παρ' ὑμῖν νομισθέντας
γεγενῆσθαι σοφούς; τὸ μὴ βουληθῆναι παρὰ
τῶν εἰδότων μαθεῖν, ἀλλ' ἑαυτοὺς οἴεσθαι τῇ ἀνθρω-
πίνῃ ἐν αὐτοῖς περινοίᾳ τὰ ἐν οὐρανοῖς δύνασθαι γι-
νώσκειν σαφῶς· καί τοι γε μηδὲ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς

καθ' ἡμᾶς ... ὁλικῶς καὶ ἀληθῶς ... τὸν ... λόγον. ἀκριβῶς.
τουτέστιν ... ἐκ τοῦ θελήματος λόγου. τὸ καθ' ἡμᾶς ... ὁλικῶς καὶ ἀληθῶς ... τὸν ... λόγον· τουτέστιν ὁ τῆς ... καὶ σαρκωθεὶς τοῦ Χριστοῦ λόγος:
... αὐτοῦ ... ἀκριβῆ καὶ ἐξαίρετα: ἀκριβῆ ... ἐξαίρετα· τουτέστι καθαρὰ καὶ ἀσύμβλητα τῆς ... αὐτοῦ φύσεως: ἀπείναφος(?) κόπος· ὕπνος· ... δάκρυα· πτύελον· ἱδρώς· αἷμα· τρῆσις· φθορά· ἀκινησία· λύσις· θνητότης· νέκρωσις· ἀφθαρσία· ... ἀκολούθως λέγων.

ἀκηφαλῶν ... ὁ Σευῆρος· ... Διόσκορος καὶ ... καὶ Ἰάκωβος· ... τοῦ Χριστοῦ. ... τὰ ἐν τοῖς ... ἁρμόζουσιν· ... ὁλικῶς ... φησίν. ὅτι ... σαρκὸς ... τοῖς ... προσειλημμένοις. ... καὶ κοινὰ ... τρόπον.

μόνη φησὶ τῇ βουλῇ

... τοῦ σαρκὸς Χριστοῦ λόγος ... ἀκοινώνητα ...
κατὰ τὰς ἰδίας ... πάντων ... προσελάβετο ὁ θεὸς λόγος σαρκωθείς. αὐτοῦ
... ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν ...
... ἐπὶ τοῦ ... βασιλ... ...
... σαρκωθεὶς ... ὁ ... σάρκα ... ἄφθαρτος ...

Ἡ μὲν ἄλλων [illegible] ἀφορισμὸς ἐστὶ καὶ τῆς δόξης τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἐκήρυττε γὰρ ὁ αὐτὸς Ἄρειος κτίσμα εἶναι τὸν υἱὸν καὶ ξένον τῆς οὐσίας τοῦ πατρὸς καὶ οὐ γεννηθέντα ἐκ τοῦ πατρὸς πρὸ τῶν αἰώνων· ἡ δὲ ἁγία σύνοδος ὁμοούσιον καὶ συνάναρχον ὡρίσατο τὸν υἱὸν τῷ πατρί· γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα· κατέκρινε δὲ καὶ Σαβέλλιον τὸν Λίβυκον· φάσκοντα μίαν ὑπόστασιν εἶναι πατρὸς καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος· τρεῖς ὑποστάσεις κηρύξασα ἡ αὐτὴ θεόφρων σύνοδος· μίαν δὲ οὐσίαν· [illegible] καὶ [illegible] τὴν θεότητα [illegible] καὶ Ἰακωβίτας, τὰ αὐτὸν λέγοντας εἶναι τὴν [illegible] φύσιν καὶ τὴν ὑπόστασιν ἀπεκήρυξε· διὸ καὶ τὴν αἵρεσιν Φωτεινοῦ ἡ ἁγία σύνοδος τὴν φάσκουσαν ἀπὸ Μαρίας ἔχειν τὴν ἀρχὴν τῆς θεότητος καὶ τῆς σαρκὸς τὸν Χριστόν, καὶ μὴ εἶναι αὐτὸν πρὸ αἰώνων καὶ τὴν [illegible] αὐτοῦ θεότητα.

Ἡ δευτέρα ἁγία οἰκουμενικὴ σύνοδος τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ρν' ἁγίων πατέρων γέγονεν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου βασιλέως· καὶ Δαμάσου πάπα Ῥώμης· καὶ Νεκταρίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως· κατὰ Μακεδονίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως· κτίσμα λέγοντος τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· ἡ δὲ ἁγία σύνοδος καθελοῦσα Μακεδόνιον, ὁμόθεον ἐκήρυξε τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· προσθεῖσα ἐν τῷ συμβόλῳ, τὸ καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, καὶ τὰ ἑξῆς.

Ἡ γ' ἁγία σύνοδος τῶν ἐν Ἐφέσῳ τὸ πρότερον σ' ἁγίων πατέρων γεγενημένη μετὰ χρόνους τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει· ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ βασιλέως· καὶ Κελεστίνου πάπα Ῥώμης· καὶ Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας· κατὰ Νεστορίου τοῦ δυσσεβοῦς ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως· δυσσεβῶς κηρύττοντος τὴν ἁγίαν Θεοτόκον Χριστοτόκον· λοιπὸν καὶ δύο αἱρεῖν τὸν Χριστὸν πρόσωπα ἀσεβῶς· καὶ δύο ὑποστάσεις· ὃν καθεῖλεν ἡ ἁγία σύνοδος, Θεοτόκον κυρίως καὶ ἀληθῶς ὁρίσασα τὴν ἔνδοξον ἁγίαν παρθένον· μίαν Χριστοῦ οὖσαν θεῖον ὑπόστασιν κηρύξασα.

Μετὰ οὖν δέκα τινὰς χρόνους ἀνεφύη Εὐτυχής τις ἀρχιμανδρίτης ἐν Κωνσταντινουπόλει· ἐξ οὐρανοῦ λέγων κατεληλυθέναι τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ· καὶ ἐκ [illegible] μίαν φύσιν ἐν Χριστῷ λέγων· καθὼς πεποίηκε τὸ πῖκρον(?) σύνοδον· ὁ μακάριος Φλαβιανὸς ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως τότε, καὶ καθεῖλεν αὐτόν· ἀφορισμὸν ὡς μὴ ὁμοούσιον εἶναι τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ· λοιπὸν δὲ [illegible] ἐπιδεδωκὼς τῷ βασιλεῖ ὁ ἀσεβὴς ἐπ' αὐτόν· καὶ μετακαλεσάμενος Διόσκορον τὸν πάπαν Ἀλεξανδρείας, ἐ[illegible]

γράφειν [illegible] ἐσμέν· τὴν γοῦν ἀνθρωπίνην τύχην· ἔνιοι μὲν τῶν παρ' ἡμῖν φιλοσόφων, ἐν κοινῷ· ἕτεροι δὲ περὶ ἡμᾶς εἶναι φασιν· οὐδὲ γὰρ ἐν τούτοις συμφωνεῖν ἀλλήλοις προῄρηνται· ἀλλ' ὥσπερ τὴν ἄνοιαν διαφόρως μερισάμενοι· καὶ περὶ τύχης φιλονεικεῖν [illegible] πρὸς ἀλλήλους προῄρηνται· οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν φασι μὴ εἶναι τὴν τύχην· οἱ δὲ τὸ μὲν ἀβέβαιον· οἱ δὲ τὸ μόνιμον· οἱ δὲ τὴν κίνησιν· οἱ δὲ τὴν ἀγαθὴν μὲν φασιν· ἄλλοι δὲ εἶναι δύναμιν ἀπὸ τῶν ἄστρων ῥέουσαν· οἱ δὲ ἀριθμὸν κινητικόν· ἕτεροι δὲ [illegible] ποιόν· καὶ ὅλως ἀκατάστατος καὶ ἀσύμφωνος ἡ παρ' αὐτοῖς κεκράτηκε δόξα· ἐμοὶ μέντοι, τοῖς ὀρθῶς κρίνειν δυναμένοις ἐοικυῖα φαίνονται· [illegible] παραφερομένους· καὶ μηκέτι λογικὰ ἔχοντας· ἀλλήλους ἐλέγχειν προῄρηνται· οὐκοῦν ἔστι δῆλη περὶ οὐδενὸς ἀλλὰ περὶ θεοσεβείας· παρὰ τῶν ἡμετέρων διδασκάλων μαθεῖν ἔξεστι δυνατόν· καὶ μὴν ἡμῖν ἀπόδειξιν τῆς ἑαυτῶν ἀγνοίας, διὰ τῆς πρὸς ἀλλήλους μάχης παρασχεῖν τῶν· ἀκόλουθον ἡγοῦμαι, ἀνελεῖν ἔστι τοὺς ἡμετέρους προγόνους· τούτοις καὶ τούτοις χρωμένους τῶν παρ' ἡμῖν διδασκάλων, πολλοὺς προειληφότας· καὶ μηδὲν ἀπὸ τῆς ἰδίας αὐτῶν φαντασίας δεδιδαχότας ἡμᾶς· μηδὲ πρὸς ἀλλήλους διενεχθέντας· ἢ τὰ ἀλλήλων ἀνατρέπειν πειρωμένους· ἀλλὰ ἀφιλονείκως καὶ ἀστασιάστως· τὴν παρὰ θεοῦ δεξαμένους γνῶσιν· καὶ ταύτην διδάσκοντας ἡμᾶς· οὔτε γὰρ φύσις· οὔτε ἀνθρωπίνη ἔννοια, τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα γνῶναι ἐκείνοις δυνατόν· ἀλλὰ τῇ ἄνωθεν ἐπι-

Ἐποίησε τὴν ἐν Ἐφέσῳ δευτέραν σύνοδον κατὰ Φλαβιανοῦ, τὴν λεγομένην λῃστρικήν· ἐν ᾗ κολαφισθεὶς ἀπὸ πληγῶν ὁ μακάριος Φλαβιανὸς ἐξ αὐτῶν ἀπέθανε. διὸ ἡ ἁγία σύνοδος ἡ ἐν Χαλκηδόνι γενομένη Διόσκορον καὶ Εὐτυχῆ τῶν αἱρετικῶν ἀρχηγὸν μίαν φύσιν λέγοντα τὸν Χριστὸν· ἡ δὲ ἁγία σύνοδος διὰ τὸ φάναι τέλειον ἐν θεότητι τὸν Χριστὸν, καὶ τέλειον ὁμοίως ἐν ἀνθρωπότητι. ἐν δύο δὲ αὐτὸν ἡνωμέναις φύσεσιν, ἵνα καὶ ἀσυγχύτως καὶ ἀδιαιρέτως κηρύξειν· ἐπικυρώσασα καὶ τὴν καθαίρεσιν γενομένην Νεστορίου, ἣν ἐποίησεν ὁ μακάριος Κύριλλος ἐν τῇ ἐν Ἐφέσῳ τὸ πρότερον ἁγίᾳ συνόδῳ. ἀφορίσασα καὶ τὸν ἀντιθέμενον τῷ μακαρίῳ Κυρίλλῳ, καὶ [illegible] Κυρίλλου ἀγωνίᾳ ἡ μνήμη ἐπὶ Μαρκιανοῦ τοῦ βασιλέως:·

τοὺς ἁγίους ἄνδρας τηνικαῦτα κατελθούσῃ δωρεᾷ· οἷς οὐ λόγων ἐδέησε τέχνης· οὐδὲ τοῦ ἐριστικῶς τι καὶ φιλονείκως εἰπεῖν· ἀλλὰ καθαροὺς ἑαυτοὺς τῇ τοῦ θείου πνεύματος παρασχεῖν ἐνεργείᾳ, ἵν᾽ αὐτὸ τὸ θεῖον ἐξ οὐρανοῦ κατιὸν πλῆκτρον ὥσπερ ὀργάνῳ κιθάρας τινὸς ἢ λύρας· τοῖς δικαίοις ἀνδράσι χρώμενον, τὴν τῶν θείων ἡμῖν καὶ οὐρανίων ἀποκαλύψῃ γνῶσιν. διὰ τοῦτο τοίνυν ὥσπερ ἐξ ἑνὸς στόματος καὶ μιᾶς γλώττης· καὶ περὶ θεοῦ· καὶ περὶ κόσμου κτίσεως· καὶ περὶ πλάσεως ἀνθρώπου· καὶ περὶ ἀνθρωπίνης ψυχῆς ἀθανασίας· τῆς μετὰ τὸν βίον τοῦτον μελλούσης ἔσεσθαι κρίσεως· καὶ περὶ πάντων ὧν ἀναγκαῖον ἡμῖν ἐστιν εἰδέναι ἀκολούθως καὶ συμφώνως ἀλλήλοις ἐδίδαξαν ἡμᾶς· καὶ ταῦτα ἐν διαφόροις τόποις τε καὶ χρόνοις, τὴν θείαν ἡμῖν διδασκαλίαν παρεσχηκότες. ἄρχομαι τοίνυν ἀπὸ τοῦ πρώτου παρ᾽ ἡμῖν προφήτου τε καὶ νομοθέτου Μωϋσέως· πρότερον τοὺς χρόνους καθ᾽ οὓς γέγονε μετὰ πάσης ἀξιοπίστου παρ᾽ ὑμῖν μαρτυρίας ἐκτιθέμενος· οὐ γὰρ ἀπὸ τῶν θείων καὶ παρ᾽ ἡμῖν ἱστοριῶν μόνων, ταῦτα ἀποδεῖξαι πειρῶμαι· ἃς ὑμεῖς οὐδέπω, διὰ τὴν παλαιὰν τῶν προγόνων ὑμῶν πλάνην πιστεύειν βούλεσθε· ἀλλ᾽ ἀπὸ τῶν ὑμετέρων καὶ μηδὲν τῇ ἡμετέρᾳ θρησκείᾳ διαφερουσῶν ἱστοριῶν· ἵνα γνῶτε ὅτι πάντων τῶν παρ᾽ ὑμῖν ἢ σοφῶν ἢ ποιητῶν ἢ ἱστοριογράφων ἢ φιλοσόφων ἢ νομοθετῶν, πολλῷ πρεσβύτατος γέγονεν ὁ πρῶτος τῆς θεοσεβείας διδάσκαλος·

Μετὰ δὲ χρόνους ἑκατὸν τῆς ἐν Χαλκηδόνι συνόδου, γέγονεν ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως ἡ πέμπτη οἰκουμενικὴ σύνοδος κατὰ Ὠριγένους καὶ Διδύμου καὶ Εὐαγρίου τῶν ματαιοφρόνων· λεγόντων τὰς ἡμετέρας ψυχὰς μετὰ τῶν δαιμόνων, δεδεμένας κατὰ τὰ σώματα τῶν ἡμετέρων· καὶ ὅτι ἡ τῶν ἀσεβῶν κόλασις καὶ ἀποκατάστασις πάλιν ἔσται, καὶ ὁ διάβολος εἰς τὴν ἀρχαίαν αὐτοῦ τάξιν ἀποκατασταθήσεται· κατέκρινεν ἡ αὐτὴ ἁγία σύνοδος· καὶ Θεόδωρον τὸν Μοψουεστίας καὶ τὰ συγγράμματα αὐτοῦ· καὶ τὸν λέγοντα ὑπάρχειν τὰς ψυχὰς ἡμῶν πρὸ τῶν σωμάτων:·

Ταῖς τῶν μονοθελητῶν ἀπωλείαις καὶ Ἰουλιανοῦ ἀπέλλειται. Μαρκιανός... [illegible] βιβλίοις ἐκθέμενος ὁ Εὐτυχὴς ὁ καθαιρεθεὶς ὑπὸ τῆς ἁγίας συνόδου Χαλκηδόνος, ἐκεῖθεν ἐδίδαξεν τὴν φαντασίαν δοκήσει, καὶ τὴν μίαν φύσιν κηρύττειν τῆς θεότητος καὶ τῆς ἀνθρωπότητος τοῦ Χριστοῦ· ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ Εὐτυχοῦς παρέλαβε τὴν τοιαύτην αἵρεσιν ὁ Διόσκορος· λοιπὸν καθαιρεθέντος καὶ Διοσκόρου ἐν Χαλκηδόνι, ἐγκαθίσταται ἐκκλησίαν κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀλεξανδρείας. μετὰ δὲ χρόνον τινὰ, γέγονεν Τιμόθεος ἐπίσκοπος τῶν μονοφυσιτῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ· ὃς ἀθέως κατέγραψε συγγράμματα κατὰ τῆς συνόδου Χαλκηδόνος καὶ τοῦ τόμου Λέοντος τοῦ πάπα Ῥώμης· ὁ Ἰωάννης καὶ Σεβῆρος ὁ γραμματικός· ἀντελογήσατο ὑπὲρ τῆς συνόδου. καὶ γέροι...

Ἡ κατὰ τὴν ἕκτην οἰκουμενικὴν σύνοδον γέγονεν ἐπὶ Κωνσταντίνου βασιλέως πρὸς Ἰουστινιανόν· καὶ ἀγάθωνος πάπα Ῥώμης· καὶ Γεωργίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως· ὑπὲρ χιλίων ὁρισθέντων ἑκατὸν ἑβδομήκοντα πρὸς τοὺς Μακαρίου τοῦ πατριάρχου Ἀντιοχείας· καὶ Στεφάνου γενομένου μαθητοῦ αὐτοῦ· καὶ Σεργίου πατριάρχου ... καὶ Πύρρου καὶ Παύλου· καὶ Ὀνωρίου Ῥώμης· ἀνεθεμάτισε τούτους τὰ ἀσεβῆ δόγματα· ὅτι οἱ προλεχθέντες αἱρετικοὶ ἀσεβῶς ἐτόλμησαν εἰπεῖν ἓν ... καὶ ἓν θέλημα ... Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἡ δὲ ἁγία σύνοδος δύο ἐκήρυξεν ... ἀδιαιρέτως ... ἀλλὰ ... φύσεις ... ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ ἀθέλητον καὶ ἀνενέργητον εἶναι:·

μέσ-τε μὲν τῶν παρ' ἡμῖν ὑποφαλίδας ἀναβαθμοῦς
ἀλλὰ σεσεμειωται ἀσὶν ὑπὲρ μόνας δὲ καὶ ἀρχόντων τοῦτων τῶν
οὐδαίων ἀρχόντων. οὗτος γὰρ, πολεμίων τὸ ὄνομα τῶν
ἐμπλησιέων ἀφ' ἱερῶν μεσεμειωται, καὶ ἀπωσίας ἀφ' ἱερῶν
μίου ὄνομα κατὰ τὴν οὐδαίων φωνήν. καὶ ὄνομα τὸ ἀρ τὴν τῶν
ἱερῶν ἀφ' ἱερῶν. κατὰ ἱερογραφὴν γὰρ γνωσται οὐδαίοι ἀφ' ὅσοι δὲ
αἱ γνωσίαι φωσι λόγιοι ἀπὸ φύλων ἰουδαίων. ὧν μὴ ἔχθρα
μεσῦ ἀλαὶ. καὶ πολεμίοι δὲ ὄμορδίοι δὲ; τὰ αἱ γνωσίαι φ
ἱερῶν ἀφ' ἱερῶν τούτοις συμφέρ. καὶ οἱ τὰ αὐθωσίαι ἀφ' δὲ
ἱερουπόδεμα μὴ θ; καὶ φιλόχορος; ὁ τὰ ἀ τὸ ἰδέα.
καὶ πορ τὸ καὶ θαμβός καὶ ἀμφ' ἀφ' δρ. ὁ πολυίφορ. ἤτε
καὶ οἱ σοφά τα τοῦ φιλοσοφίας ἐσοσι τὰ οἱ τὰ καὶ τὰ
ἰουδαίου ἱερεῖς. ὧν ἀφ' ὁδραι ἀρχαίου καὶ παλαιοῦ
τῶν ἰουδαίων ἀρχόντων μεσεμειωται: ὁμοίως
σοι τὰ ἀρχαίου καὶ τὸ παλαιὸν τὸ ἱερίας; καὶ διὰ
τὸ ἑαυτὸ γράφειν τὰ μεμιμῆσθαι μου λόμενος ἀρχέ
μενος τὸ ἱερίας. οὗτος γὰρ φ. φλαμίου ἰοσεῖ σουμ. ου
δαϊκὸν ἀρχαιολογίας. τὸ παλαιὸν τὸ ἱερίας. ἀρ
χαιολογίαν ὁμολογέων. καὶ ὁμολογέ τα τοῦ δὲ παρ' μὲν
τῶν ἱερογραφῶν διόδορος; ὁ τὰ σωμῆσθαι τὸ ἑαυτὸ
τὸ μὲν ὁμ τριακόσια ὅλοις ἔτεσι ἀπὸ τὰ καὶ ἀρχαιο
ὁ σαὐτὸς γράφ μ, διὰ πολλῶν ἀπείρημαι πρὸ ἡμῶν.
καὶ αὐτὸ πολυ τὸ μὲν πρῶτα ἀφ' ἱερογραφῶν τὸ σαραπιακὸν
ὅλας. τὸ δὲ ἑαυτοῦ ἀρχαιολογίας σωμῆσθαι γράφ μ. ἰσ ὁμολ

πλήθ[ος] Δ[ι]κ θ[εά]ων ἀλλ θ[εά]φατ[ων]
Δ[ι]ὼ χ[ρή]ται τοὺς σκήπτρους ἀπὸ ἀν[θρώ]
χ[ρω]ας Δ[ι]ὰ αὐτὰ τὰ μ[ά]κρα αὐτοῦ
Δ[ι]ὸ δ[ή]ματα ἄπ[ερ] κ[αὶ] τὰς σώμ[ατος]
χ[ρ]ᾶλκη δόμος ἐμ[φ]άσεως. π[ρὸ]
μὲν [γ]ὰς τοὺς φωλεοὺς τῶν ἀνθρ[ώπων]
τὰς καθολικὰς ἐκκλησίας αὐτ[ῶν]
ἐμβολὰς ἐξ ἀμφ[ο]τέρω[ν]. ὁ δ' ἵππ[ος]
τοῖς σώμασι τοῦ καὶ σφρ[α]γ
ὰς ἐπ[ὶ] τὰ σώματα τῶν
ὑπὲρ τὰς σώμ[α]τος Δ[ι]ὰ πλ[ή]θ[ος]
πρὸς καὶ χ[ρ]ήσεως χ[ρ]ήσεων
ὁ σφ[ρα]γ[ῖδ]ας ἐπ[ὶ] τὰ σώματα τῶν
οἱ περὶ τὰς σώμ[α]τος δυσαπόλογ[ητ]ος
σθμ[ῶν], ἐπ[ὶ] λαθόμ[ε]νος ὁ πολ[ὺ] ὑπ[ὲρ]
σθμ[ῶν]. ὁ ἡ τὴν κρίσ[ιν] τὰ[ς] ὦ,
ὡ δὲ δ[ο]κ[ῶ] ὁ πρ, ἀφ' [ἁ]ρ[μ]ό[ζ]ετο
τὰς κρίσ[ε]ως ἡ τοῦ ὑ[ο]ῦ ὡς ἀν τῇ
χρίσ[ε]ως. ἀξίωσ[ι]ν. ἡ προκαθ[ε]
ζ[ῆ]ν Δ[ι]ὰ κ[α]θ[ά]ρσ[ε]ως ἡ κρίτ[ης] τ[ῶν] φ[ύ]λ[ων]
πρ[ῶ]τ καὶ Δ[ι]δασκ[ά]λων. ὅτ[ε]
χρὸ μὲν τ[ὰ]ς τούτων χρήσ[ε]ις, ὡς [ἂ]ν
μὲ ἡδ[ὺ]ν ἐθ[ὲ]λ[ω] π[ρ]ορ[ί]σ[α]σθ[αι], τ[ὰ]ν
τας ἀπολόγ[η]σ[ι]ν τ[ῶν] πρῶν ἀλλ[ή]τ[ης]
ἦναι. ὅσ[ο]ις πάλ[ι]ν χρήσ[ω]μ[αι]
αἰ βίβλ[οι] ἀσυγ[κ]ίν[ω]ς ἀρ[ί]σ[κ]ουσ[ι]
ἢ οἱ ἀπὸ ἀτομικοῦ τ[ῆ]ς αὐτ[ῆ]ς χώ
ρας. ἢ μὲ αὐτοὶ προλ[έ]γ[ω]σ[ι] ἦναι. ταῦτ[α] περιγεγρ[α]μ[μ]ένα τὸ λφ[ὴν] τ[ὰ] δ[ὲ] φ[ύ]σ[ε]ως χ[ρ]ήσ[ε]ως ἡ μόθ[ε]ν ὑπ[ὸ] σ[ο]φ[ί]ας ἦν. ὅσ[ο]ις δὲ τὰ χρήσ[ε]ις λφ[ὴν]
τὰ δ[ὲ] φ[ύ]σ[ε]ως χ[ρ]ήσ[ε]ις. χρηματ[ί]ωρ[τ]ε ἡ[μ]ῖν. ἡ ὡρ[ί]λλ[ο]. ἡ θ[ε]ῷ ἀσ[ί]ᾳ. ἡ δ[ὲ] μ[ὴ] ρ[ο]σ[ί]ᾳ ἡ προκλ[ε]. ἡ τῶν λοι[π]ῶν π[ρ]ὶ φ[ύ]σ[ε]ων
Δ[ι]δασκ[ά]λων. ὧν αἱ βίβλ[οι] ἡ αἱ χρήσ[ε]ις ἀπορ[ρ]ᾶπ[τ]αι τοῖ ἀ[ν]θ[ρώ]ποις Δ[ι]ὰ τὸ κ[α]τ' ἀπάσ[α]ν τ[ὴ]ν οἰκουμ[έ]νη[ν] αὐτὰς προκ[ε]φ[θ]αι. π[ερὶ] τ[ῶ]ν
τῶν πολ[ὺ] ὁρ[ο]μ[ῆ] ἀποφ[ά]σ[ε]ων ἐξ ἑ[κ]ά[σ]τ[ο]υ ὁμολ[ο]γ[ε]ῖτ[αι] τ[ὰ] σ[ώ]μ[α]τος. πότ[ε] μὲν χρ[ό]φ[ων] πρὸς τὸν λφ[ό]μ[εν]ον μ[ν]ημ[ό]λ[ι]ον. ὅτ[ι]
σ[ύ]γγν[ώ]μ[η] π[ρ]οφ[ά]σ[ε]ις ἐξ οἵ[ω]ν π[ρ]άσ[σ]ομ[ε]ν ἐπὶ τ[ὴ]ν φ[ω]ν[ὴ]ν τ[ῶ]ν δ[ὲ] φ[ύ]σ[ε]ων. ἐπ[ὶ] δ[ὲ] τ[ὴ]ν φ[ω]ν[ὴ]ν τ[ῆ]ς ἀφ[ά]σ[ε]ως ὁ π[ρ]ὸ ἐμ[οῦ] ἡ μ[ὲ] ἀλ[ή]θ[ε]ι[α]
αὐτ[ὴ]ν τ[ὴ]ν φ[ω]ν[ὴ]ν τ[ῶ]ν δ[ὲ] φ[ύ]σ[ε]ων χρ[ή]σ[α]σθ[αι]. π[ότ]ε[ρ]ὸ π[ό]λ[ι]ν ἀφ[α]ιρ[ῶ] π[ό]τ[ε]ρ[ο]ν χρ[ό]μ[ε]νος, σ[ὺ] σ[ύ]γγν[ώ]μ[η]ς ἀξ[ί]ο[ι]

[illegible]

μὴ τοίνυν φαμέν· μηδὲν ἀπᾷδον τῆς ἀρχαίας αὐτῶν διαγωγῆς διδά-
ξαντας ἡμᾶς· ἀμέλει τοῖς ἀρχαίοις αὐτοῖς παρὰ θεοῦ δοθεῖσιν ἀξιο-
λογωτάτοις· ἡμᾶς δέ· ἔοικε δὴ καὶ ταύτην προτέραν αὐτῶν πατέρων
ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων, τούτοις ἀφέσθαι οὐκ εἰδόσι δεῖν. τινὰς δὴ
διδασκάλους ἡμῶν ἐξ ἀρχαίων τῆς θεοσεβείας γενέσθαι
φασί· ἀδύνατον γάρ, ὡς ἔοικε, πολλάκις ἔφημεν, τοιούτου μά-
λιστα δεῖσθαι, τοῖς μὲν προτέροις παρ' αὐτῶν [illegible] μεμα-
θηκότας· καὶ αὐτοὺς [illegible] ἑτέρους δύνασθαι διδάσκειν
ὀρθῶς. οὐκοῦν, ἔοικε δὴ περὶ καιροῦ [illegible] τῶν προειρημέ-
νων τῶν φιλοσόφων ἡμῶν [illegible] πράγματα· πάσης
ἀρχαίας καὶ ἀπάτης φανερά [illegible]· ἀφ' ἑτέρων [illegible]
τῶν πάντως τῶν φιλοσόφων ὡς ἔοικε προτέρων τῶν ποιη-
τῶν. ἐπὶ [illegible] τῶν χρηστηρίων ἁπάντων [illegible].
οὕτω γὰρ ἀεὶ [illegible] τινῶν. οὐκοῦν ἀκόλουθον
[illegible] παρ' ἡμῶν προτέρων περὶ αὐτῶν ἀεὶ [illegible]
[illegible]. ταῦτα ἐν καιροῖς νυνὶ πρὸς ἡμᾶς [illegible]. ἐρομένου γὰρ
τινος ὡς αὐτοί φασι, τοῦ παρ' ἡμῖν χρηστηρίου. τίνας
εὐσεβεῖς [illegible] ἄνδρας γενέσθαι [illegible]. οὕτω τὸ χρη-
στήριον ἀπεκρίνατο φασί· μοῦνοι Χαλδαῖοι σοφίην λάχον, ἠδ' ἄρ
Ἑβραῖοι αὐτογένητον ἄνακτα σεβαζόμενοι θεὸν ἁγνῶς.
Οὐκοῦν ἔοικε δὴ περὶ [illegible] παρ' αὐτῶν χρηστηρίων ἡμῶν
δύνασθαι τὰ [illegible] ἐντυχόντες ταῖς ἱστορί-
αις· καὶ τοῖς περὶ τοῦ Μωυσέως γραφεῖσιν ὑπὸ
τῶν [illegible] τῆς [illegible] ἱστορίας· καὶ γνόντες ὅτι
[illegible] τῶν Χαλδαίων καὶ Ἑβραίων γένος [illegible] ὥρμητο
Μωυσῆς καὶ οἱ [illegible] προφῆται, μηδὲν παράδοξον

[illegible]

Y

τῶν γ' ποθουμένων ὡς οὐσιῶν τὴν ἡ. τεχνότης κυρίως ἐστὶν ἡ ἀκριβὴς πρὸς τὸ καθ' ὑποκείμενον ἐνεργητικὴ ἕξις. τεχνότης τυγχάνουσα λ.

οἱ καὶ αὐτοὶ τῶν γραμμάτων δηλαδὴ οἱ φάσκοντες γράμμα
τα τῶν ἑλληνικῶν εἶναι ὁμοίως τα, ἕλληνι μὴ ἀδοῦναι.
μηδὲ πρὸς τοῦτο τῶν παρ' ἡμῖν φιλοσόφων μαρτυρεῖν
σφίσιν ἀκριβῶς αὐτά· γέγραφε γὰρ ἑρμῆι τινὶ μέλειν, τὸν
τῶν σοφῶν σοφώτατον ἑλληνικοῦ εἶναι γένους ἕνα μὲν
θάτερα μερίσταντα τούτων, ἄπορα λελῆσθαι αἰγυπτί
οις ἐξ ἑρμοῦ· σύμμαχον καὶ οὐ πρὸς αὐτὸν μάχεσθαι.
σόφων. σόφων· ἕλληνα δὲ καὶ παῖδα φησί. γέρα δὲ ἕλλη
νων. ἢ τοιοῦτόν φησὶ ἕλληνι τὸ σοφὸν πάντα.
οὐδὲ μίαν γὰρ ἑρμαῖται σχεῖν παραμυθοῦσαν· οὐδὲ μὰ
λιστα χρῶνται παλαιοῖς οὐδεμί· ἀλλ' ἡμᾶς λέληθεν. διὰ
τὸ ἐπ' ἴσης γνωρίσαι γράμμασι. τὸ δ' αὐτὸ ἀφῶνους·
ἔδειξαν τοίνυν προσηκόντως. ὅτι μὲν ἁπάσαις ἀφορίαις, τοῖς τοῦ
ἑλλήνων ἀριθμοῖς γράμμασι γεγράφθαι ἐμφα
νῶς. καὶ ὅτι μὴ τοῖς τῶν βαρβάρων γράμμασι, τοῖς
τοῦ ἑλλήνων γεγράφθαι γράμμασιν· ἔδειξι φάσκου
σι καὶ τὴν ὁμοιότητα, καὶ τοῦ ἄμφω προφέρεσθαι, τοῖς τοῦ ἑλ
λήνων γεγράφθαι γράμμασι, διὰ τὸ ἀγνοῦσιν ἀλλο
γενοῦς ἑρμηνεῖαν καὶ ἀφωνίαν· ὅτι δὲ καὶ ἑλλήνων ἀλλο
γενοῦς ἑρμηνεῖαν καὶ ἀφωνίαν· ὅτι δὲ καὶ ἑλλήνων ἀλλο
παντάπασιν ἐναφανῶς ἐμφαίνει καὶ σαφέστατον αὐτῶν.
ἔσφαλται μὲν οὖν ὅτι ἀρχαίας ἱερέας, τοῖς τοῦ ἑβραίων
γράμμασι γεγραμμένας ἐκδοθῆναι ἀλφίου
καὶ τιμωνίδου, καὶ τοῦ ἄμμωνος προφήτου, τοῖς τοῦ ἑβρ
λίνων γεγράφθαι γράμμασι, ψεύδεται γὰρ ταῦτα ἐξ ἑβρ
αίων γεγραμμένα, ἑβραίοις ἐκδοθῆναι ἀλφίου καὶ τιμωνίδου
καὶ τοῦ ἄμμωνος προφήτου· ὅτι δὲ καὶ ἑλλήνων ἀλλο
γενοῦς ἑρμηνεῖαν καὶ ἀφωνίαν· ὅτι δὲ καὶ ἑλλήνων ἀλλο
παντὸς ἐναφανῶς ἐμφαίνει καὶ σαφέστατον αὐτῶν.
ἔσφαλται μὲν οὖν ὅτι ἀρχαίας ἱερέας, τοῖς τοῦ ἑβραίων
γράμμασι γεγραμμένας ἐκδοθῆναι ἀλφίου
καὶ τιμωνίδου, καὶ τοῦ ἄμμωνος προφήτου, τοῖς τοῦ ἑβρ
λίνων γεγράφθαι γράμμασι, ψεύδεται γὰρ ταῦτα ἐξ ἑβρ
αίων γεγραμμένα, ἑβραίοις ἐκδοθῆναι ἀλφίου καὶ τιμωνίδου
καὶ τοῦ ἄμμωνος προφήτου· ὅτι δὲ καὶ ἑλλήνων ἀλλο
γενοῦς ἑρμηνεῖαν καὶ ἀφωνίαν· ὅτι δὲ καὶ ἑλλήνων ἀλλο
παντὸς ἐναφανῶς ἐμφαίνει καὶ σαφέστατον αὐτῶν.
ἔσφαλται μὲν οὖν ὅτι ἀρχαίας ἱερέας, τοῖς τοῦ ἑβραίων
γράμμασι γεγραμμένας ἐκδοθῆναι ἀλφίου
καὶ τιμωνίδου, καὶ τοῦ ἄμμωνος προφήτου, τοῖς τοῦ ἑβρ
λίνων γεγράφθαι γράμμασι, ψεύδεται γὰρ ταῦτα ἐξ ἑβρ
αίων γεγραμμένα, ἑβραίοις ἐκδοθῆναι ἀλφίου καὶ τιμωνίδου
καὶ τοῦ ἄμμωνος προφήτου· ὅτι δὲ καὶ ἑλλήνων ἀλλο
γενοῦς ἑρμηνεῖαν καὶ ἀφωνίαν· ὅτι δὲ καὶ ἑλλήνων ἀλλο
παντὸς ἐναφανῶς ἐμφαίνει καὶ σαφέστατον αὐτῶν.
ἔσφαλται μὲν οὖν ὅτι ἀρχαίας ἱερέας, τοῖς τοῦ ἑβραίων
γράμμασι γεγραμμένας ἐκδοθῆναι ἀλφίου
καὶ τιμωνίδου, καὶ τοῦ ἄμμωνος προφήτου, τοῖς τοῦ ἑβρ
λίνων γεγράφθαι γράμμασι, ψεύδεται γὰρ ταῦτα ἐξ ἑβρ
αίων γεγραμμένα, ἑβραίοις ἐκδοθῆναι ἀλφίου καὶ τιμωνίδου
καὶ τοῦ ἄμμωνος προφήτου· ὅτι δὲ καὶ ἑλλήνων ἀλλο
γενοῦς ἑρμηνεῖαν καὶ ἀφωνίαν· ὅτι δὲ καὶ ἑλλήνων ἀλλο
παντὸς ἐναφανῶς ἐμφαίνει καὶ σαφέστατον αὐτῶν.
ἔσφαλται μὲν οὖν ὅτι ἀρχαίας ἱερέας, τοῖς τοῦ ἑβραίων
γράμμασι γεγραμμένας ἐκδοθῆναι ἀλφίου
καὶ τιμωνίδου, καὶ τοῦ ἄμμωνος προφήτου, τοῖς τοῦ ἑβρ
λίνων γεγράφθαι γράμμασι, ψεύδεται γὰρ ταῦτα ἐξ ἑβρ
αίων γεγραμμένα, ἑβραίοις ἐκδοθῆναι ἀλφίου καὶ τιμωνίδου
καὶ τοῦ ἄμμωνος προφήτου· ὅτι δὲ καὶ ἑλλήνων ἀλλο
γενοῦς ἑρμηνεῖαν καὶ ἀφωνίαν· ὅτι δὲ καὶ ἑλλήνων ἀλλο
παντὸς ἐναφανῶς ἐμφαίνει καὶ σαφέστατον αὐτῶν.
ἔσφαλται μὲν οὖν ὅτι ἀρχαίας ἱερέας, τοῖς τοῦ ἑβραίων
γράμμασι γεγραμμένας ἐκδοθῆναι ἀλφίου
καὶ τιμωνίδου, καὶ τοῦ ἄμμωνος προφήτου, τοῖς τοῦ ἑβρ
λίνων γεγράφθαι γράμμασι, ψεύδεται γὰρ ταῦτα ἐξ ἑβρ
αίων γεγραμμένα, ἑβραίοις ἐκδοθῆναι ἀλφίου καὶ τιμωνίδου
καὶ τοῦ ἄμμωνος προφήτου· ὅτι δὲ καὶ ἑλλήνων ἀλλο
γενοῦς ἑρμηνεῖαν καὶ ἀφωνίαν· ὅτι δὲ καὶ ἑλλήνων ἀλλο
παντὸς ἐναφανῶς ἐμφαίνει καὶ σαφέστατον αὐτῶν.

ἐνδομυκῶνται, τοῖς καὶ τὴν ὀμφὼ καὶ ὑπερώαν διαλύειν
ἢ δόντας ὀρμίσκους αὐτοῖς τὸ μέσον προσέχειν· ἀποτίλιο
ιλλιμμάσαφλάμβρος· καὶ ἱμάτιον ὀχλιάσσο ὅλυτος
ὄντο δὲ τὸν ὀρμίσκους· προσέχειν αὐτοῖς· μὴ ὑπ' αὐτῆι
τῆι πόλει ἀμφὶ ἀπὸ ἔαν δὲ μὴ δύνωνται φέρειν καὶ ὁδομῆ
σθαι ὑμεναίους ἴσους τοῦ ὀρμίσκου ἡμίσεως γόμφ
σθαι μεροῦσι ἔσι τοῖς θύραις ἢ διαιλιαὐθαυτοῦ τὴν ὀρμί
φαν πλίον ἢ· προσάγειν τοῖς σφέτεροις ὑπηρέταις· καὶ
ὁμοῦ αὐτοὺς θεραπαίνας· τηλαυγῆ· φρονοῦσαν δὲ τὸν προ
ἀμείνους ὁμιλίας· ἢ τὸν ὀρμίσκους ἀφαιρεῖσθαι καὶ
ἀπὸ τούτων ἀμφοτέρους ἀλλήλοις δηλοῦν·
Ἐὰν δὲ ἄνδρα τοὺς δυοδομῆσαι ἄνδρας μείζονος τιμῆς
διαφέρειν· ἀμφὶ καὶ ταῖς αὐταῖς μᾶζαι χρῆσαμένους· καὶ μὴ
δὲ ἀριθμὸς μᾶζας τὸν προὐμφίου ἀμφοτέρους ἀριθμὸν
τῆς πόλεως· ταῦτα ἀναγόμενον· ἀνὴρ παρίζεσθαι
τὸν ἀνδρὸς· καὶ τὰ αὐτὰ καὶ περὶ τοῦ αὐτοῦ γυναικὸς
ἐκ τοῦ· καὶ δαιδοῦχας τῶν ὀρμίσκων γυναῖκας
ἀνδρὸς διάφορα· μᾶζα πολλοῦ δὲ δαφορέτους φαλίων ἐὰν
τοῦ πατρίδας ἔαν ὑμέναιον προσάγειν· τὸ δὲ μέσον
ἐκτίθεσθαι ἀφλιος· ἐκ δὲ ἀμφοτέρων· ταῦτα οὐμέτερον
μὴ φέρειν δὲ ὀρμίσκους· οὐδὲ ἔαν ἐπιλαμβάνειν τορίδας
ἀναγόμενον· ἀλλ' αὐτοὶ ὑπὸ τῆς ἀλλήλων ὑμένους·
τὸν ἴχνη τοῦ οἰκίου ὑπὸ τῆς φέρειν ὑπὸ ἀλεύ τὸν ὑμέναιον
ζόμενον· καὶ παρὰ τοῦ ἐκφόρου· καὶ τρὶς παρφλυφό
τον ἀλλήλεσ τὸν· ταῦτα ἀναγόμενον· αὐλὴν παρίζεσθαι
ἐξ ἀλλήλων μὴ μαρβάρου· καὶ μᾶζα παρ' αὐτοῦ τὸν

[illegible]

ὑμᾶς φασὶν ἱκανῶς ἀρκέσειν ἡγοῦμαι· καὶ γὰρ οἱ παρ' ὑμῖν σοφοὶ γενόμενοι καὶ ἀπὸ τῆς Μωσέως καὶ τῶν προφητῶν αὐτοῦ θεοσεβείας ὠφεληθέντες· οὐ γὰρ λανθάνειν ὑμᾶς οἶμαι ἐντυχόντας πάντως που τῇ τε Διοδώρου ἱστορίᾳ, καὶ ταῖς τῶν λοιπῶν τῶν περὶ τούτων ἱστορησάντων· ὅτι καὶ Ὀρφεὺς καὶ Ὅμηρος καὶ Σόλων ὁ τοὺς νόμους Ἀθηναίοις γράψας· Πυθαγόρας καὶ Πλάτων καὶ ἄλλοι τινὲς ἐν Αἰγύπτῳ γενόμενοι, καὶ ἐκ τῆς Μωσέως ἱστορίας ὠφεληθέντες, ὕστερον ἐναντία τῶν πρότερον μὴ καλῶς περὶ θεῶν δοξάντων αὐτοῖς ἀπεφήναντο· Ὀρφεὺς γοῦν ὁ τῆς πολυθεότητος ὑμῶν, ὡς ἂν φαίη τις, πρῶτος διδάσκαλος γενόμενος, οἷα πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ Μουσαῖον καὶ τοὺς λοιποὺς γνησίους ἀκροατὰς ὕστερον περὶ ἑνὸς καὶ μόνου θεοῦ κηρύττει λέγων, ἀναγκαῖον ὑπομνῆσαι ὑμᾶς· ἔφη δὲ οὕτως·

φθέγξομαι οἷς θέμις ἐστί· θύρας δ' ἐπίθεσθε βέβηλοι
πάντες ὁμῶς· σὺ δ' ἄκουε φαεσφόρου ἔκγονε Μήνης
Μουσαῖ'· ἐξερέω γὰρ ἀληθέα· μηδέ σε τὰ πρὶν
ἐν στήθεσσι φανέντα φίλης αἰῶνος ἀμέρσῃ·
εἰς δὲ λόγον θεῖον βλέψας τούτῳ προσέδρευε,
ἰθύνων κραδίης νοερὸν κύτος· εὖ δ' ἐπίβαινε
ἀτραπιτοῦ· μοῦνον δ' ἐσόρα κόσμοιο ἄνακτα·
εἷς ἔστ' αὐτογενής· ἑνὸς ἔκγονα πάντα τέτυκται·
ἐν δ' αὐτοῖς αὐτὸς περινίσσεται· οὐδέ τις αὐτὸν
εἰσοράᾳ θνητῶν, αὐτὸς δέ γε πάντας ὁρᾶται·
οὗτος δ' ἐξ ἀγαθοῖο κακὸν θνητοῖσι δίδωσι,
καὶ πόλεμον κρυόεντα καὶ ἄλγεα δακρυόεντα.

[illegible]

τῶν τελῶν τοῦ ὑποφαίνων. ἐν οὖν ἀρχῇ τοῦ κτίσεως ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. διὰ τί δὲ τὰ ἄκρα τοῦ καὶ τὰ μέσα τοῦ καὶ τὰ ἔσχατα τοῦ ἔλαβεν; ἵνα δείξῃ ὅτι ἐκ τοῦ ἑνὸς ἄκρου ἕως τοῦ ἑτέρου ἄκρου καὶ ἐκ τοῦ μέσου ἕως τῶν ἐσχάτων ἐστὶν ἡ κτίσις. διὰ τί δὲ οὐρανὸν καὶ γῆν εἶπεν; ἵνα τὸν οὐρανὸν τὸν ὁρατὸν καὶ τὴν γῆν τὴν ὁρατὴν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παρήγαγεν. ἢ οὐρανὸν καὶ γῆν εἶπεν, ἵνα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παρήγαγεν. διὰ τί δὲ οὐκ εἶπεν ἐν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ ἢ ἐν τῇ δευτέρᾳ ἢ ἐν τῇ τρίτῃ ἢ ἐν τῇ τετάρτῃ ἢ ἐν τῇ πέμπτῃ ἢ ἐν τῇ ἕκτῃ ἡμέρᾳ, ἀλλὰ μίαν ἡμέραν ἔφη; ἵνα τὴν μίαν ἡμέραν ἐκ τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν ἐκλέξῃ καὶ ἁγιάσῃ καὶ εὐλογήσῃ. διὰ τί δὲ οὐκ εἶπεν ἐν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ ἢ ἐν τῇ δευτέρᾳ ἢ ἐν τῇ τρίτῃ ἢ ἐν τῇ τετάρτῃ ἢ ἐν τῇ πέμπτῃ ἢ ἐν τῇ ἕκτῃ ἡμέρᾳ, ἀλλὰ μίαν ἡμέραν ἔφη; ἵνα τὴν μίαν ἡμέραν ἐκ τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν ἐκλέξῃ καὶ ἁγιάσῃ καὶ εὐλογήσῃ. διὰ τί δὲ οὐκ εἶπεν ἐν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ ἢ ἐν τῇ δευτέρᾳ ἢ ἐν τῇ τρίτῃ ἢ ἐν τῇ τετάρτῃ ἢ ἐν τῇ πέμπτῃ ἢ ἐν τῇ ἕκτῃ ἡμέρᾳ, ἀλλὰ μίαν ἡμέραν ἔφη; ἵνα τὴν μίαν ἡμέραν ἐκ τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν ἐκλέξῃ καὶ ἁγιάσῃ καὶ εὐλογήσῃ.

διὰ τί δὲ οὐκ εἶπεν ἐν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ ἢ ἐν τῇ δευτέρᾳ ἢ ἐν τῇ τρίτῃ ἢ ἐν τῇ τετάρτῃ ἢ ἐν τῇ πέμπτῃ ἢ ἐν τῇ ἕκτῃ ἡμέρᾳ, ἀλλὰ μίαν ἡμέραν ἔφη; ἵνα τὴν μίαν ἡμέραν ἐκ τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν ἐκλέξῃ καὶ ἁγιάσῃ καὶ εὐλογήσῃ. διὰ τί δὲ οὐκ εἶπεν ἐν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ ἢ ἐν τῇ δευτέρᾳ ἢ ἐν τῇ τρίτῃ ἢ ἐν τῇ τετάρτῃ ἢ ἐν τῇ πέμπτῃ ἢ ἐν τῇ ἕκτῃ ἡμέρᾳ, ἀλλὰ μίαν ἡμέραν ἔφη; ἵνα τὴν μίαν ἡμέραν ἐκ τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν ἐκλέξῃ καὶ ἁγιάσῃ καὶ εὐλογήσῃ.

διὰ τί δὲ οὐκ εἶπεν ἐν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ ἢ ἐν τῇ δευτέρᾳ ἢ ἐν τῇ τρίτῃ ἢ ἐν τῇ τετάρτῃ ἢ ἐν τῇ πέμπτῃ ἢ ἐν τῇ ἕκτῃ ἡμέρᾳ, ἀλλὰ μίαν ἡμέραν ἔφη; ἵνα τὴν μίαν ἡμέραν ἐκ τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν ἐκλέξῃ καὶ ἁγιάσῃ καὶ εὐλογήσῃ. διὰ τί δὲ οὐκ εἶπεν ἐν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ ἢ ἐν τῇ δευτέρᾳ ἢ ἐν τῇ τρίτῃ ἢ ἐν τῇ τετάρτῃ ἢ ἐν τῇ πέμπτῃ ἢ ἐν τῇ ἕκτῃ ἡμέρᾳ, ἀλλὰ μίαν ἡμέραν ἔφη; ἵνα τὴν μίαν ἡμέραν ἐκ τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν ἐκλέξῃ καὶ ἁγιάσῃ καὶ εὐλογήσῃ.

διὰ τί δὲ οὐκ εἶπεν ἐν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ ἢ ἐν τῇ δευτέρᾳ ἢ ἐν τῇ τρίτῃ ἢ ἐν τῇ τετάρτῃ ἢ ἐν τῇ πέμπτῃ ἢ ἐν τῇ ἕκτῃ ἡμέρᾳ, ἀλλὰ μίαν ἡμέραν ἔφη; ἵνα τὴν μίαν ἡμέραν ἐκ τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν ἐκλέξῃ καὶ ἁγιάσῃ καὶ εὐλογήσῃ. διὰ τί δὲ οὐκ εἶπεν ἐν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ ἢ ἐν τῇ δευτέρᾳ ἢ ἐν τῇ τρίτῃ ἢ ἐν τῇ τετάρτῃ ἢ ἐν τῇ πέμπτῃ ἢ ἐν τῇ ἕκτῃ ἡμέρᾳ, ἀλλὰ μίαν ἡμέραν ἔφη; ἵνα τὴν μίαν ἡμέραν ἐκ τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν ἐκλέξῃ καὶ ἁγιάσῃ καὶ εὐλογήσῃ.

[illegible]

κείας· ἦλθον τοῖς μὲν ὁ θεὸς τιμῶν τὸν πολυθεότητος
μικρὰν τὴν δόξαν, ὥσπερ τιμαιμόσσον τῆς τῶν ἀγαθῶν μοχθοῦ
σιν τυχεῖν ἀνέχομεν καὶ ἀναστρέφεσθαι νομιζόμενον [illegible] πρὸς τὸν μὲν
τοίνυν Φαρισαῖον ἔφη πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ἀμὴν· σὺ γὰρ οἶμαι,
τὸν ἄρχοντα καὶ πρακτικόν. τοῦ τῶν Ἑβραίων γένους [illegible]
[illegible] πρὸς τὸν ἁπάντων, τὸν ὄντα γνώσεως [illegible]
διὸ καὶ τούτοις πρὸς τοῖς Φαρισαίοις, ὡς [illegible] δυνατὸν ἀνθρώποις φα
νῆναι [illegible] ἔφη πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς [illegible]
[illegible] αὐτὸν πρὸ τοῖς Ἑβραίοις μέλλων καὶ λέγων αὐτὸν
τὸν αὐτοπάτορα [illegible] ὁ ὢν ἀποκαλυπτόμενος πρὸς
ἡμᾶς· ταῦτα τοίνυν Ἑβραίοις [illegible] ὁ πατὴρ τῶν καὶ
Σφόδρα γὰρ [illegible] τοῖς περὶ θεοῦ [illegible] τοῦ
μὲν ὀνόματος [illegible] διὰ τὸ [illegible] καὶ μόνον διδάσκειν
[illegible] παρ' αὐτοῖς, οὐκ [illegible] τὸ
[illegible] τὸν ἄρχοντα [illegible] τὸ δὲ [illegible]
τοῦ [illegible] παρ' [illegible] ἀλλ' [illegible] αὐτοῦ [illegible]
μένος δόξαν, [illegible] αὐτοῦ λόγοι τιμαῖοι
[illegible] καὶ θεολογεῖν [illegible] τὸ αὐτὸ καὶ περὶ [illegible]
[illegible] γέγραφεν· ἔφη γάρ [illegible] καὶ [illegible] δόξαν [illegible]
[illegible] πρὸς τὸν [illegible] οὐκ ἔχων καὶ τι
τὸ γεννώμενον μὲν, ὃν δὲ οὐδέποτε [illegible] τοῦτο ὁ ἄνθρωπος
[illegible] τοῖς [illegible] οὐδὲ [illegible] καὶ ταῦ
τὸν [illegible] ἀνθρώποις μόνοις [illegible] ὁ μὲν γὰρ [illegible]
[illegible] ἔφη ὁ [illegible] τὸ ὂν [illegible]
μένων. [illegible] προσῆκε [illegible] αὐτὸς
γὰρ [illegible] ὁ [illegible] οὐδὲ μὴ ἔχων. τί τοίνυν

[illegible]

[illegible]

ἀλλ᾽ ἕτερον, τὸ τοιοῦτον ὄντι ἀντιδιαστελλόμενον. περὶ οὗ αὐτὸς
ἔφη· καὶ τί τὸ γινόμενον μὲν ἀεί, ὂν δὲ οὐδέποτε. ἀκριβῶς
σκοπεῖν προσήκει. ἀρκέσομεν γὰρ αὐτὸν σαφῶς καὶ φανερῶς·
τὸν μὲν ἀγένητον ἀεὶ διορίζεσθαι λέγοντα· τοὺς δὲ γενητοὺς καὶ
δημιουργητούς. ὡς αὐτὸς περὶ τῶν αὐτῶν ῥηθῆναι ἔφη· θεοὶ
θεῶν· ὧν ὁ δημιουργός· γινομένους καὶ ἀπολλυμένους ὄντως.
τοῦτο γὰρ αὐτὸς λέγει· ἔστιν οὖν κατ᾽ ἐμὴν δόξαν πρῶτον δι-

Διαιρετέον· τί τὸ ὂν ἀεί, γένεσιν δὲ οὐκ ἔχον· καὶ τί τὸ γινόμενον
ὂν δὲ οὐδέποτε. τὸ μὲν νοήσει μετὰ τοῦ λόγου περι-
ληπτὸν ἀεὶ κατὰ ταὐτὰ ὄν· τὸ δ᾽ αὖ δόξῃ μετ᾽ αἰσθήσεως
ἀλόγου δοξαστόν, γινόμενον καὶ ἀπολλύμενον, ὄντως δὲ οὐδέποτε
ταῦτα τὰ ῥητά, τοῖς ὀρθῶς μὲν ἐξετάζειν δυναμένοις ἀναιρεῖ μὲν καὶ
ἀπόλλυσθαι τῶν γινομένων κυρίως θεῶν· ἅμα καὶ ὅμως δὲ
οἶμαι καὶ τοῦτο προσέχειν τὸν νοῦν· ὅτι οὐδέποτε κατ᾽ αὐ-
τὸν ὁ πλάτων, ἀλλὰ δημιουργὸν ὀνομάζει θεόν· καίτοι
πολλῆς διαφορᾶς ἐν τούτοις οὔσης, κατὰ τὴν αὐτοῦ
πλάτωνος δόξαν· ὁ μὲν γὰρ ποιητής, οὐδενὸς ἑτέρου προσ-
δεόμενος, ἐκ τῆς ἑαυτοῦ δυνάμεως καὶ ἐξουσίας ποιεῖ
τὸ ποιούμενον· ὁ δὲ δημιουργός, τὴν τῆς δημιουργίας
δύναμιν ἐκ τῆς ὕλης εἰληφώς, κατασκευάζει τὸ γινό-
μενον. ἀλλ᾽ ἴσως τινὲς τῶν τὰ πολυθέου τῆς δό-
γματα πρὸς ἀποκλῖναι μελλησόμενοι, αὐτὸν τὸν δημιουργὸν
τοῖς δημιουργηθεῖσι θεοῖς ταῦτ᾽ εἰρηκέναι φήσουσιν·
ἐπείπερ γεγένησθε, ἀθάνατοι μὲν οὐκ ἐστέ, οὐδ᾽ ἄλυτοι
τὸ πάμπαν· οὔτε μὲν δὴ λυθήσεσθέ γε, οὔτε τεύξεσθε
θανάτου μοίρας· τῆς ἐμῆς βουλήσεως μείζονος ἔτι

[illegible]

[illegible]

καὶ αὐτὸ παρὰ τῶν ἰδίων ἀρνούμεθα· οὐ γὰρ εἴρηται καθάπερ αὐτοὶ φασὶ ἡμεῖς. ἀλλὰ τὴν ὀρθότητα ἔχομεν πάντα [illegible] τῆς ἀληθείας δυνάμεως συντρέχοντα. καὶ τούτων φανερώτατον ἐστὶ τὸν μακάριον Κύριλλον οὐδένα ἀρνούμενον [illegible] ἀλλ᾽ ἐν τῇ ἐννοίᾳ ἐν ᾗ αὐτὸς εἶπε χωρὶς σημασίας τινὸς διορθώσεως κεκρατηκέναι. οὐδὲ αὐτὸς μόνος διορθώσας [illegible] καὶ ὅπερ αὐτὸς ἀπὸ [illegible] ἤθελε. ὅπερ [illegible] ἡ ἁγία σύνοδος χωρίς τινος ἀμφιβολίας ἀναξανδεῖ [illegible] ρουσα ἐδέξατο. ἐδέξατο δὲ ὡς εἴρηται ἐν ᾗ καὶ ἡ ἔννοια. [illegible] ἐδέξατο μετὰ τῆς ἁγίας συνόδου

ταύτην γὰρ τὴν ἁγίαν σύνοδον πάντες οἱ ἅγιοι πατέρες οἱ ἐν ταῖς μετὰ ἀκολουθίαις συνόδοις [illegible] βοῶνται· καὶ ταύτῃ τῇ πίστει [illegible] καὶ αὐτοί· ἀλλὰ καὶ οἱ [illegible] πατέρες [illegible] τὰ αὐτὰ ἐφρόνησαν [illegible] ταύτην τὴν πίστιν ἔχομεν. καὶ [illegible] καὶ φρονοῦμεν καὶ ὁμολογοῦμεν: +

μὲν καὶ χείρονος ἑτέρου λέγοντες. ἐνταῦθα ὁ Πλάτων τοὺς πολυθέους τί τὰ ἀπαρχόμενος δεδιώς, ἐναντία ἑαυτοῖς, τὸν κατ᾽ αὐτὸν δημιουργὸν ἔσθ᾽ ὅτε λέγοντα. πᾶν γὰρ τὸ γενόμενον, φθαρτὸν πρότερον εἰρηκέναι αὐτὸν φήσας, νῦν τἀναντία αὐτὸν ἔσθ᾽ ὅτε λέγοντα ἀμφοῖν. ὅτι οὐδαμῶς οὔτε δυνατὸν τὸ τῆς ἀδολεσχίας ἐκφυγεῖν ἔγκλημα. εἰ γὰρ τὸ πρότερον εἰρηκώς, πᾶν τὸ γενόμενον φθαρτὸν ἔσεσθαι, νῦν τἀναντία τοῖς πρότερον περὶ αὐτῶν εἰρημένοις ἐπαγγελλόμενος· εἰ γὰρ ἀνάγκη πᾶσαν τὸ γενητὸν φθαρτὸν εἶναι, κατὰ τὸν πρότερον αὐτοῦ ὅρον, πῶς ἐγχωρεῖ τὸ κατὰ ἀνάγκην ἀδύνατον γενέσθαι δυνατόν· ὥστε μάτην ἔοικεν ὁ Πλάτων ἀδύνατα χαρίζεσθαι τοῖς κατ᾽ αὐτὸν δημιουργοῖς. τοὺς αὐτοὺς διὰ τὸ ἐξ ὕλης γεγενῆσθαι, φθαρτοὺς καὶ αὐτοὺς γενομένους, αὖθις δι᾽ αὐτοῦ ἀφθάρτους καὶ ἀλύτους ἐπαγγελλόμενος ἔσεσθαι. τὴν γὰρ τῆς ὕλης δύναμιν, ἀσθενῆ τε καὶ ἰσόχρονον, καὶ κινουμένην κατὰ τὴν αὐτοῦ δόξαν τοῦ δημιουργοῦ ἐσομένην ἀντιτάττεσθαι ἐκείνῃ αὐτοῦ βουλήσει. τῷ γὰρ μὴ πεποιηκότι, οὐδεμία ἐξουσία πρὸς τὸ μὴ γενόμενον· ὥστε οὐδὲ ἐνισχῦσαι αὐτὴν δυνατόν. τῆς ἐξ ἀνάγκης ἐκλαθέσθαι ἀνάγκης (σαν· διὰ τοῦτο τοίνυν καὶ αὐτὸς ὁ Πλάτων, ἐς ταὐτὰ φορῶν, οὕτω γέγραφεν· ἀνάγκη δὲ οὐδὲ θεοὶ μάχονται. δυνατὸν βιάζεσθαι· πῶς οὖν ὅμηρον τῆς ἑαυτοῦ πολιτείας ἐκβάλλει Πλάτων. ἐπεὶ δὴ ἐν τῇ προσθήκῃ πρεσβεῦσαι τὸν Φοίνικα πεποίηκε τοῖς Ἀχαιοῖς λέγοντα· στρεπτοὶ δέ τε

πατὴρ ἡμῶν ὁ ὅσιος [illegible] τὰ πάντα ἀποκρίνεται [illegible] ὁμολογοῦμεν καὶ [illegible] τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ [illegible] καὶ αἱ [illegible] ὑπάρξεις τὸν υἱὸν καὶ [illegible] ὀρθόδοξος [illegible] ἐὰν [illegible] καὶ [illegible] τὸ πνεῦμα καὶ [illegible] καὶ [illegible] ἀλλὰ πάντοτε [illegible] τὸν υἱὸν [illegible] μακάριος [illegible] καὶ [illegible] ἀπὸ [illegible] μόνου [illegible] ἀλλὰ [illegible] ἐκπο-

ρεύεσθαι καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ τὸ πνεῦμα καὶ ἀποκρύπτων [illegible] ἀπόφθεγμα [illegible] αὐτοῦ. [illegible] ἐστὶν [illegible] καὶ [illegible] υἱοῦ [illegible] τὸ πνεῦμα [illegible] ἐκβάλλοντα [illegible] λέγοντος [illegible] πνεῦμα κυρίου ἐπ᾽ ἐμέ. [illegible] τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ πᾶσαν [illegible] ὡς [illegible] λέγοντος τοῦ προφήτου. καὶ ἐν τῇ τελευταίᾳ διαθήκῃ [illegible] καὶ [illegible] τὴν ὕπαρξιν [illegible] αὐτοῦ [illegible] μονογενοῦς ὅτι τὸ πνεῦμα [illegible] ἐκπορεύεται. [illegible] μὴ [illegible] ὅτι [illegible] ἐκπορεύεται· ἀποκρίνεται [illegible] πάντως [illegible] τῆς τριάδος ἐστί. καὶ σοφία καὶ λόγος τοῦ θεοῦ ἐστὶ καὶ λέγεται. καὶ [illegible] καὶ [illegible] πάντα [illegible] αὐτοῦ. καὶ

ἀλλ᾽ ὑπὲρ κλέους). μᾶλλον δὲ ἀληθείας. Διὰ τί οὐκ εἶπε τὸ πρὸς καὶ παρ᾽ ἡμῶν χάριν δέ). ἀλλ᾽ ὑπὲρ κρίσεως.
ἀφ᾽ ἡμῶν. ἐνῶν κινδύνων ἀπολέσθαι ὑμᾶς φατέ· οἱ ἀπὸ τῆς παρθενίας τοῦ χριστοῦ χριστιανοί. ὅσοι τοῖς ἐμοῖς
μισθοῖς ὡς ἀπώλειαν ἡγοῦνται. ὃ οὐ δεχώμεθα. ἢ οὐ δεχώμεθα καταδεχόμεθα. ἢ περὶ ὧν προφῆται ὑμῶν δοκεῖ. ἢ περὶ ὧν ἀπὸ τῆς
περὶ ὧν προφῆται. ὅτι λέγουσι. ὧν λόγων κύριοι ἐσμεν θεῖναι. καὶ ὧν περὶ τοῦ φόβου αὐτῶν. παρὰ ἡλίου ἀνατολὴν αὐτῶν. ἐπὶ
τοῦ πρώτου θεωρεῖν ὑπολήψεως.

Καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου
τοῦ φεύγειν. προσώπου. τοῦ
γὰρ ἀποφαίνοντος ὄνομα θεῖον
ὄντως ἀποφαίνεται
ὅτι ἐστὶν ἀποφαίνεσθαι τὸ
χρῆναι. τῆς τοῦ πρὸς ὑπο
φάσεως· οἷον πρακτέον ἐστὶν
φεύγειν. ἐνῶν ἡδονὴν ἐπὶ κλέει καὶ
ἀπιστεῖν καὶ μὴ καὶ
τὸ πρᾶγμα αὐτοῦ. Ἢ οὐκ ἔδοκεῖ
περὶ ὧν ἀποφαίνεται τοῦτο. Κο
ρυφαίου τῶν πέντε. ἐν
τῇ βίβλῳ οὖν πεζεύειν λέ
γοντος. τοῦτον τὸν ἐν ἀγέ
λῃ ὄντα. οὐ πάντες ἡμεῖς
ἐσμὲν μάρτυρες. τὰ δεξιὰ
οὖν τοῦ θεοῦ ὑψωθέντα. τοῦτ
ἐστὶν ἐκ τοῦ ἀναστῆναι
λαβὼν παρὰ τοῦ πατρός. ὃς εἶπε
τοῦτο εἶναι ὑπὲρ ὑμῶν σο
βλέπεται καὶ ἀκούετε· συμ
φωνεῖ οἰκείως ἀδιαστάτως
ἀθάνατος· οὐκ ἐστὶν
μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκα
λον· οὐδὲ ἀποφεύγων
τὸν πέμψαντα αὐτόν· ὁ χρὸ
ἐνῶν ἄγγελ. ἢ τὸ πρᾶγ
ματα. Ἡρμήνευε ὁ
πρέσβυς ἀπαγγέλλει πρᾶγμα
ἀληθείας· ὅτι ὁ ξενισθεὶς
εἰδωλεῖον οὐ τὸ πρᾶγ
μα. Τοῖς ὧδε ἄγγελοι πιστεύσα
σι· ἢ τὸν ἐκ παρθένου τὸ
πρᾶγμα ἐκ παρθένου· ἢ πεμ
θὲν ἐπὶ τοὺς ἀπίστους πρᾶγ
μα τοῦ θεοῦ· ἐκ παρθένου
πεπραγμένον· μὴ ὁ
πέμψας ἡμᾶς ὑπὲρ ἡμῶν σκάνδαλ
πεπραγμένον).

† καὶ θεοὶ αὐτοί· καὶ τοῖς ὄμελ ἱερουσύνασθαι περὶ τοῦ μὴ ἀποκλεῖσαι τὸ
πλάσμα δημιουργοῦ τὸν θεὸν τοῦτ᾽ ἐρεῖ τὸ ἀμήν· ὅτι
πλάσμα θεοῦ τὸν παρθένιον πολλοὺς φέρειν μέλλον
ὃ σάρκα ἔμψυχον καὶ παρθένου πλάσμα ὁ μακάριον· θεοὶ
θεοῦ μόνου· τοιγὰρ ἐρεῖ καὶ πρόσωποι θεοὶ πλείονες
γενόμενοι ἐκ θεοῦ· οὐδέτι τί φάσκουσι οὐδὲ θεοὶ
γενόμενοι ἐκ θεοῦ· οὐδέτι τί φάσκουσι οὐδὲ θεοὶ
† ἐγὼ αὐτὸς εἰμὶ ὁ μόνος θεοῦ καὶ αὐτὸς ὁ πατὴρ
ὁ πλάσας ἐγὼ γνώσει, μαθὼν πρὸς ἐμὲ τὸν σαφῶς
φανερῶς τοῦτ᾽ ἐμφαίνει μοι· ὁ τί, ὁ τοιοῦτοι θεοὶ
θεοί, τοῦ μὴ ὄντος ἀληθοῦς· οὕτως γὰρ ὁ ποιητὴς καὶ
ἀμαχοῦ τοῦ δίχα φάσκειν ἰσοδυναμοῦσιν τὴν αὐτὸν
μνήμην ταύτην, τὴν τοῦ πλάσαντος ἐρημίαν τὸ
χὴν λεγόμενον· τὸ ὄντα θεῖα παγκόσμου τὴν πρὸ
τοῦ ἔθη· τί τὸ ὑμᾶς νομίσθη δὲ οὐ λέγομεν γὰρ αὐτοὺς
ἐρημίαν δοκεῖ τὸ ὑπὸ τοῦ φοίνικος ἐρημίαν.
† οὐδὲ ἐμὲ μὴ ὑμεῖς ὑπὸ θεοὶ αὐτὸς γένεσθαι αὐτοὺς
† σας· θεοποιεῖσθαι λέγονται· διὰ γὰρ αὐτὸν αὐτὸν
τὸν ὄντα σημαίνεσθαι· τὸν πέμψαντα ἐμὲ τὸν ἐκ παρθένου
χαλδαίων ἐμὲ καὶ δικαίων ἐρημίαν σημαίνεσθαι χρὴ
σμόν· τοῦτο μὲν ὄντα γὰρ τὸν, τὸν ἀπὸ τοῦ θεοῦ
† εἰς αὐθρασον γένεσθαι τὸν αὐτὸν οὕτως ἐρημίαν αὐτὸν

ἐπὶ δεξιά τοῦ πατρός μου ὁ πρὸς καὶ πρὸ αὐτοῦ κρεῖ) ὃ ἐστὶ τοῦτο ἀληθείας. Διὰ τί δὲ ἀληθείας
τε καὶ ἀπωλείας, τοῦ τρισχιλίων ὃ πεντακισχιλίων. μᾶλλον δὲ πάσαν τὴν οἰκουμένην. ἐν τῷ διδάσκαλον ὄντα τὸ πρὸ
ς τὸν καὶ τοῦ κρεῖ). ἢ περὶ οὗ δοκεῖ περὶ τοῦ θεοῦ λέγει. τοῦ διδασκάλου χωρὶς τοῦ θεοῦ χρ.
χρ τοῦ καὶ Ἰησοῦ θλοιῆς. ἢ ὃ δὲ καὶ χρ τοῦ θεολογῶν ἐν τῇ καθολικῇ αὐτοῦ ἐπιφολή. τὸν πεζὸν μόνον ἀπὸ τοῦ
ὃ πνεῦμα ἅγιον. ὃ πνεῦμα τὸ ἅγιον. ἀκροᾶται· μὴ πλανᾶσθε ἀγαπητοί μου ἀδελφοί· πᾶσα δόσις ἀγαθὴ· καὶ πᾶν δω
ρημα τέλειον. ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῶν φώτων· φῶς ἀληθῶν. τοῦ λόγου καὶ τὸ πνεῦμα. καὶ ἁγίων

[illegible]

τοῦ χαρίεντος τούτου γράφειν μιμήμασι· ἀρξάμενον τὸν ποιη-
τὴν καὶ τὸν ἀπὸ τῆς θείας τῶν προφητῶν ἱστορίας· πο-
λὺ ἐς τὴν Ἰλιάδα αὐτοῦ μετενεγκόντα ποίησιν· καὶ πρὸς τὴν τῆς
κοσμοποιΐας ὑπὸ Μωϋσέως, τὴν ἀφήγησιν κατ' ἀρχήν.
οὕτω γὰρ Μωϋσῆς γράφει· ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεὸς
τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· ὁ δὲ ἥλιον καὶ σελήνην καὶ
ἄστρα· ταῦτα γὰρ ἐν [illegible] καὶ τοῖς
αὐτοῦ ἐν τῇ τοῦ κόσμου γενέσει γραφῇ [illegible]· ἐν
τῇ τοῦ Ἀχιλλέως ἀσπίδι τὸν ἥφαιστον, ὥσπερ ἐκεῖνον αὐ-
τὸν τὴν κοσμοποιΐαν κατασκευάσαι παρέδωκεν·
οὕτω γὰρ γράφει· ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἐν δ' οὐρανόν, ἐν
δὲ θάλασσαν, ἠέλιόν τ' ἀκάμαντα, σελήνην τε πλή-
θουσαν· ἐν δὲ τὰ τείρεα πάντα. τὰ τοῦ οὐρανοῦ ἐστέφανω-
ται. καὶ τοῦ παραδείσου δὲ ἐκεῖνα, τὸν Ἀλκίνου κῆ-
πον [illegible] ἐποίησεν· [illegible] αὐτόν, καὶ καρ-
πῶν πλήρη [illegible] ἐκείνου [illegible]· οὕτω γὰρ γρά-
φει· ἔνθα δὲ δένδρεα μακρὰ πεφύκει τηλεθόωντα·
ὄγχναι καὶ ῥοιαὶ καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι· συκέαι τε
γλυκεραὶ καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι· τάων οὔποτε καρπὸς
ἀπόλλυται οὐδ' ἐπιλείπει χείματος οὐδὲ θέρους ἐπετή-
σιος· ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ ζεφυρίη πνείουσα, τὰ μὲν φύει, ἄλλα
δὲ πέσσει· ὄγχνη ἐπ' ὄγχνῃ γηράσκει, μῆλον δ' ἐπὶ μήλῳ·
αὐτὰρ ἐπὶ σταφυλῇ σταφυλή, σῦκον δ' ἐπὶ σύκῳ· ἔνθα
δέ οἱ πολύκαρπος ἀλωὴ ἐρρίζωται· τῆς ἕτερον μὲν
θειλόπεδον λευρῷ ἐνὶ χώρῳ τέρσεται ἠελίῳ· ἑτέρας
δ' ἄρα τε τρυγόωσιν, ἄλλας δὲ τραπέουσι· πάροιθε δέ τ' ὄμ-

[illegible]

[illegible]

[illegible]

φαλῆ ζωὴν αὐτοὺς ἀφίξεσθαι· ἑβραϊδ' ἀποπεριάζουσιν· ταῦτα
γὰρ ῥήματα οὐ φανερῶς καὶ σαφῶς μιμουμένου τῶν ὑπὸ τοῦ προ-
φήτου Μωϋσέως περὶ τοῦ παραδείσου λεχθέντων
δηλοῖ; ἤδη δ' ἔστι καὶ ζητεῖν τοῦ πύργου ποίησιν ἀφορῶσαν ἐσε-
σοι δῆλος, οἱ τότε ἄνθρωποι καὶ τὰ ἄνδρες, τὴν εἰς οὐρανὸν ἄνοδον
δύνασθαι κατασκευάζειν ἑαυτοῖς οἰόμενοι. ἀλλ' ὅσα καὶ τὴν
τὴν καμίνου δι' ἀλληγορίας μιμουμένη ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ,
δι' Ὤτου καὶ Ἐφιάλτου γενομένην· οὕτω γὰρ καὶ ὁ ποιη-
τὴς περὶ αὐτῶν ἔφη· οἵ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἀπειλήτην
ἐν Ὀλύμπῳ φυλόπιδα στήσειν πολυάϊκος πολέμοιο.
Ὄσσαν ἐπ' Οὐλύμπῳ μέμασαν θέμεν· αὐτὰρ ἐπ' Ὄσσῃ Πή-
λιον εἰνοσίφυλλον, ἵν' οὐρανὸς ἀμβατὸς εἴη. ὁμοίως δὲ καὶ
περὶ τοῦ ἀπ' οὐρανοῦ κατενεχθέντος ἐχθροῦ τῶν ἀνθρώπων,
ὃν διάβολον αἱ γραφαὶ καλοῦσιν, ἀπὸ τῆς πρώ-
της αὐτοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον διαβολῆς ταύτης τῆς
προσηγορίας τυχόντα· καὶ ἔστιν ἀκριβῶς σκοποῦσιν ἐσε-
σοι [illegible] τὸν ποιητὴν τοῦ μὲν διαβόλου ὀνόματος οὐ-
δαμῶς μεμνημένον, ἐκ δὲ τῆς κακίας αὐτοῦ πράξεως
τὴν ὀνομασίαν πεποιημένον· Ἄτην γὰρ αὐτὸν ὁ ποιη-
τὴς ὀνομάζων, ὑπὸ τοῦ κατ' αὐτοῦ θεοῦ καταρριφῆναι αὐ-
τὸν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγει· ὥσπερ ἀκριβῶς τῶν ὑπὸ Ἡσαΐου
τοῦ προφήτου περὶ αὐτοῦ εἰρημένων μεμνημένος ἔφη·
οὕτως ἐν τῇ ἑαυτοῦ ποιήσει γέγραφεν· αὐτίκα δ' εἷλ' Ἄτην
κεφαλῆς λιπαροπλοκάμοιο χωόμενος φρεσὶν ᾗσιν,
καὶ ὤμοσε καρτερὸν ὅρκον, μήποτ' ἐς Οὔλυμπόν τε
καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα αὖτις ἐλεύσεσθαι Ἄτην, ἣ παν-

[illegible]

[illegible]

[illegible] τοιαῦτον τρόπον καὶ τὸ πρῶτον αἴτιον ὁ ποιητὴς ἡ πηγὴ τῆς σοφίας καὶ τὰ ἀθάνατα [illegible] ... χάριν· οὕτω τοῖς ἐπ' ... [illegible] ... καὶ τοῦ πρὸς ... [illegible]

ἀκοινὰ τὸ πνεῦμα καὶ σοφῶν ... [illegible] ... κοινὸν καὶ σοφὸν πνεῦμα ... ἐκπορεύεται τὸ πνεῦμα, [illegible]

κοινὸν καὶ σοφὸν πνεῦμα· ἐκπορεύεται καὶ ἕτερον πνεῦμα :- [illegible]

ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος· ὡς εἰ ἔλεγεν· ὅτι ταύτην μὲν περὶ τῆς
ἔφη. ἡ δὲ γῆ ἦν, τὴν προϋπάρχουσαν φημὶ [illegible]· [illegible]
[illegible] ἔφη. ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος.

Ταύτην δὲ περὶ τῆς λέγει, ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν
γῆν· ὡς εἰ ἔλεγε ταύτην λέγω αὐτὸν, τὴν κατὰ τὸ προϋπάρ-
χον εἶδος ὑπὸ τοῦ θεοῦ γενομένην αἰσθητήν· ὁμοίως δὲ
καὶ περὶ τοῦ γενομένου οὐρανοῦ· τὸν μὲν πεποιημένον
οὐρανόν, ὃν καὶ στερέωμα ὠνόμασεν, τοῦτον εἶναι τὸν γενό-
μενον αἰσθητόν· ἕτερον δὲ εἶναι τὸν νοητόν, περὶ οὗ ὁ
προφήτης ἔφη· ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ κυρίῳ· τὴν
δὲ γῆν ἔδωκεν τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. καὶ περὶ ἀνθρώπου δὲ
ὁμοίως· τὸν πρότερον μὲν ὄνομα τοῦ ἀνθρώπου [illegible]
[illegible]· εἶναι μετὰ τὰ πολλὰ τῶν κτισμάτων. περὶ τοῦ πλα-
σθέντος ἀνθρώπου πεποίηκε μνήμην, οὕτως λέγων· καὶ ἐποίησεν
ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον χοῦν ἀπὸ τῆς γῆς· ὡς εἰ ἔλεγεν· τὸν μὲν
πρότερον ὀνομασθέντα ἄνθρωπον προϋπάρχειν τοῦ γενομέ-
νου· τὸν δὲ ἐκ τῆς γῆς πλασθέντα, ἕτερον κατὰ τὸ προ-
ϋπάρχον εἶδος γεγενῆσθαι. ὅτι δὲ ἐκ γῆς ἄνθρωπος πέπλασται
καὶ ὁ Μωσῆς ἀπὸ τῆς παλαιᾶς καὶ ἀρχαίας ἱστορίας μα-
θὼν ταῦτα [illegible]· γῆ γὰρ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ. τὸ δὲ
ἔχον τοῦ κτίστορος σῶμα καὶ φησὶν [illegible] γῆν [illegible]
τοῦ κατὰ τοὺς ἀγγέλους, μὴ ἀθάνατον τὸ τοῦ κτίστορος
[illegible] σώματος· καὶ φησὶν γὰρ δὴ γαῖαν ἀφ' ἧς [illegible]
[illegible] καὶ αὐτὸ [illegible] τὸν μὲν [illegible] ἔχοντα. τοῖς
μὲν [illegible] τὴν τοῦ κτίστορος περὶ τῆς μορ-
φῆς [illegible] προσκλήσιν [illegible] καὶ

[illegible]

ἐὰν μὴ ἀπὸ ἐκείνου ἀπὸ τοῦ κτίσαντος. ὅτι μόνον τὸ κτίσαντος παράλαβε τὸ πρὸς πάντας τοῦτο. ἀλλὰ καὶ ἀναθεματίζων τὸν
τοῦτο λέγοντα ὅτι κτίσμα τοῦ πρὸ κύριος καὶ ἀληθῶς κτίσμα). ἀλλὰ καὶ τὸ πρὸς τὸν κύριον πρὸ ἡμῶν ἐνδοξολογεῖ τὸν
ἐν τῷ αὐτῷ ἡμερῶν καθ' ὑποβολὴν τῶν ἐλθόντων καὶ ἐστὶ μεταξὺ τριάδος τοῦ ἁγίου τοῦ ἁγίου πρὸ ἡμῶν. ἀλλὰ
κύριον. ἡ ἐκκλησία γὰρ τὸ ἀληθινὸν φῶς, ὃ καὶ αὐτοῦ προσλαβοῦσα τὸ

ἡ παρθένος σὰρξ ἐγένετο. οἱ σὰρξ παρθένοι. τὸ δὲ σαφὲς
ἡ παρ' αὐτοῦ ζῶμεν θεοῦ τοῦτο. ὃ τοῖς ἐν τρόποις τοῖς
ἡ αὐτοῖς παρθένος σὰρξ ἐγένετο. ὁ γὰρ πρόσωπον ἐν χριστῷ
ἡ μεμένηκε καὶ θεὸς ἐν τῷ, τὸ αὐτὸ καὶ σὰρξ ἐγένετο.
ὁρᾶτε, ὅτι ὡς ἐν ἀνθρώπου καὶ τοῦ καὶ θεοῦ καὶ ἀνθρώπου
μόνον ὁμολογεῖ; ἐπὶ δὲ τῆς ἁγίας τριάδος ζητοῦμεν τὸ
πρόσωπον τοῦ ἁγίου. ἵνα μὴ ἕτερόν τι αὐτὸ ὁμολογῶμεν πρὸ
τοῦ. ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ἀμφοτέρων ὁμολογοῦμεν, τὸν
ἐμμανουὴλ δοξάζειν τὸν τοῦ θεοῦ δι' ὃν
σεσαρκῶσθαι· τὸ δὲ μεταξὺ τοῦ πρὸ τοῦ, τὸν χρόνον
μὴ οὐρανοῦ γνωρίζεσθαι ζῶμεν. οὕτω γὰρ γράφομεν· χρόνῳ ⊙
δ' οὐ μὴ οὐρανοῦ γνόμενον· ἵνα μὴ γενόμενοι ἀμαθεῖς
λυθῶσιν, ἀφ' ὧν τὸ λῦσαι αὐτοῦ γίγνεται· οὐχὶ καὶ τοῦτο
ἀπὸ τῶν φάσκοντες εἶναι ποριάσασθαι ζῶμεν;
γὰρ· ὁ τὸ τοῦ χρόνου γενόμενος ἕλκει λιμπράν. καὶ μείνωμεν.
καὶ θρι αὐτοῦ. τῶν ἀρχῶν τὸ ἐπάνω ζῶμεν
ὡς οὐ τῶν τὸ πρὸ τῶν λιμπράν. τὸν μὴ οὐρανοῦ γνόμενον
μενόν, ἀρχῶν τοῦ παντὸς χρόνου παρελθεῖν,
οὕτω γὰρ μὴ οὐ τὸ γράφομεν· θρ ἀρχῶν ἐστὶ καλῶ· ἀπὸ τὸν
οὐρανοῦ καὶ τῶν γῶν· ζῶ τοῦ παρ αὐτοῦ ἐπ ἀπὸ λέγομεν·
καὶ ζῶμεν τὸ λιμπράν· ὡς ἐπὶ τὸ μέρος οὐ ὁ παντὸς
τοῦ παντὸς τὸ αἰῶνος χρόνου. τῶν λιμπρὰν ὁμοίως ζῶμεν χρό
νομεν ἐν δόξῃ λιμπράν ἐστὶ μέρος τὸ μὴ ἐν τοῖς, παρὰ αὐθῶν αἰῶσι καὶ
γορεῖσθαι· τὸ θρ δὲ καὶ πορεύεσθαι οὐρανοῦ φαν
τασθῆς· οὕτω γὰρ γράφομεν· οὐχὶ καὶ τοῦτο, παρὰ τοῦ μὴ ἐρῶν

ὃς ἡμᾶς τὸν διαφορὰν οὐκ ἐνδεχόμεθ· ἐν ᾧ μὲν ἀκριβῶς ἐστὶ τὸ ἕτερον ἀπὸ τοῦ ἑτέρου δὲ ἐπὶ τοῦ καὶ ἀληθῶς
πατρὸς φαμέν. τὸ ἐξ αὐτοῦ. ἐκ τοῦ ἐξ αὐτοῦ ὄντος. πάλιν ἄλλην διαφορὰν μοχθεῖ. τὸν μὲν γὰρ προσχωρεῖ τοῦ πρὸς
τὸ διὰ τοῦ υἱοῦ τὸν δὲ προσχωρεῖ τοῦ πρὸς τὸ ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι. ὅμως ἐν τῷ ἁγίῳ συμβόλῳ προστίθεται
τὸ διὰ τοῦ προσχωρεῖ τοῦ πρὸς. βουλόμενοι δὲ ἐξηγήσασθαι· ἐν τῷ ἁγίῳ συμβόλῳ προστίθεται
τὸ διὰ τοῦ προσχωρεῖ τοῦ πρὸς. ἀποκρίνεται οὖν ὁμολογοῦσιν ἐξηγήσεως· ἐν τῷ ἁγίῳ συμβόλῳ προστίθεται
ὅτι οὐ βούλεται διὰ τοῦ πρὸς τοῦ ἐκ τοῦ πρὸς τὸ πνεῦμα καὶ ἀληθῶς καὶ ἄλλο
ἔχωσι τοῦ πρὸς τὸ περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. φασὶν λέγεσθαι ἐκ τοῦ πατρὸς μόνου. τὸν ἁγίου πνεύματος
τὸ αὐτὸ πρὸς τὸ ἅγιον. διὸ οὐ τοῦ ἐκ τοῦ πρὸς. διὰ τοῦτο καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον

τὸ πρόσταθ τῶλαπτικῶ καθ ἑαυτὸ. ὅτι ἐστὶ κοινὸν ἐκ
δύο ἢ πλειόνων ὑποστάσεων. ἀπὸ τῆς οὐσίας πάντες ἐσμὲν
ἄνθρ. φασὶ μὲν γὰρ οἱ ἀπὸ Ἡτ. ὅτι τὰ πάντα προσῆκτ θῦ. ὥστε τὰ πάντα προσῆκτ τοῦ θῦ. ὁ γὰρ καὶ τὸ πρᾶ. ἡ
σία ὡς ἀπὸ τοῦ θῦ. τὰ κτίσματα πάντα ὡσαύτως καὶ κατ' οὐσίαν ἀπὸ τοῦ θῦ. ἐὰν δὲ ᾖ τὰ πάντα προσῆκτ ἀπὸ τοῦ θῦ, ἡ ζωὴ
καὶ τὰ κτίσματα ὁ γὰρ καὶ τὸ πρᾶ μετὰ τῶν κτισμάτων. τὸν χρόνον καὶ πρόσφατα· οὐδὲ ἡ
σαμεν ἀπὸ τοῦ ἡμῶν ὁρισμοῦ. κ
ὧν αὐτοῦ τὸ εἶναι, ἐπειδὴ
σων· πρὸ τοῦ μὲν γὰρ τὸν π
γὰρ τὰ πάντα διὰ τοῦ μεγάλου βασι
πρὸ αὐτοῦ γενομένων περὶ
διαφορᾶς γνῶσις καὶ τοῦ
θεοῦ· ὅτι καὶ περὶ καθ'
δασκάλου ὁμολογῶ· γνῶσιν
πρὸς αὐτὸν ἀνατρέχειν).
οὐδὲ γὰρ τὸ κτίσμα ἐκ πο
ρεύσεως πρὸς αὐτοῦ καὶ
μετ' αὐτοῦ χωρίζομεν, οὐδὲ
μονογενοῦς ἀπὸ τῆς φύσεως
ἐπιδήμιας. ἀδιαίρετα γὰρ καὶ
τὰ διαζευκτὰ τῶν χωρισμά
των. τὸν κοινωνίαν ἔχει πρὸς
τὸν πρὸ ἢ πρὸς τὸ πρᾶ τὸ
λόγος. ἀλλὰ τὸ τοῦ μὲν
πρὸς αὐτοῦ καὶ διδασκα
λικὸν αὐτὸ τῆς φύσεως. ἀκί
νητον γὰρ ὁ καὶ σοφὸς ἐν
διαφόροις γενόμενος. ἀφ'
πλήσεως πρὸς φῶς. φῶς λόγῳ
θῦ καὶ τὸν μονογενῆ τοῦ θῦ·
ὃ γὰρ εἷς καθ' ὑφ' ἡνῶσθε
φῶς ἐσμεν ὑφ' ἑνὸς φωτὸς μιᾶς
φωτὸς καθαρότητος). ἐνεργοῦ
φωτὸς φῶς· ἐνεργοῦντος γὰρ
ἀκενδέκτως ἐμπεριέχεται τὸ
γενεαδαῖον τῆς φύσεως θεό·
πρὸς ἐστὶν ἀπλανὲς τὸ ἀνέλλιπες
ἐξ ὧν τῶν ἀκτίνων γενόμενον. ἡ
ἀνέκλαστον πρὸς τὸ ἐστὶν
ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἕν ἐσμεν. ἐν πρὸς ἐν καὶ
ὃ μὲν γὰρ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ καὶ ὁ υἱὸς ἐν τῷ πατρί.

ἐκπορεύσεως. τὸ μονογενὲς καθορᾶται φῶς. διαίρετα προκαταλαμβάνεται τῆς διὰ ζωῆς τοῦ
ὃ γὰρ διὰ ζωῆς ἐστὶν
μονογενὲς πρᾶ τὸ λόγον. καλὸν αὐτό. ὃ μὴ πλείονα καθάπερ ἐκ ἑνὸς. διαχωρίζεται· τὸ δὲ πρόσταγμα ἐστὶν ἐν ἀδιαίρετον
κὴ φ' ὁμοιότητα. κ ἐν ὃ. τῶν αἰτιάτων ὑποδρᾶσθαι τῶν ὅλων ἐστίν. ἀφ' (οὗ) πολὺν ἐν ὃ διαίρεσιν
ἐγὼ μετ' μονογενοῦς ἐκ τ πρὸς ὑποστῆναι· κ ἐν τοῦ διαίρετ τ ὑδ περιγενέσθαι:
ὅπερ ἐπὶ τῶν κατ' τοῦτο καὶ ἐπὶ πλείονα ἐκ τῆς καὶ προσλαμβάνομεν ἐν διαιρέσεσιν

ὅτι ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ θεῖος ἀθηναγόρ. Τατιανὸς Ἰουλιανὸς Ἀφρικανὸς Ὠριγένης Ἱππόλυτος Ἐπιφάνιος Θεόδωρος τὸν παρόντα ἐξηγήσαντο

λ

ὑποχωροῦσαν. διὰ μὲν οὖν τὸ μὴ τὸν αὐτὸν ἀεὶ τόπον τὴν αὐτὴν ἀφ-
ῆναι. ἐπὶ τῶν ὑδάτων ἐστὶν ἰδεῖν. διὰ δὲ τὸ τὴν ἀναπλήρωσιν
καὶ τὴν αὔξησιν τῆς γῆς ποιεῖν. καὶ ἅμα δὲ
μερίαν προσοῦσαν ἀλλοῖαν. καὶ προσρηθῆναι
δυνηθῆναι ὑπὸ θεοῦ. καὶ συνθέσεως αὐτοῦ ποιῆσαι
μόδιον. καὶ τοῦ προφήτου εἰπόντος. ἐμφράσσοντα
παράπτωσιν. ἢ ἀμελήσαντος τοῦ περὶ αὐτοῦ δοξα
ζομένου λιμένος. τῶν ἀλλοφύλων δηλονότι. περὶ
τούτου δὲ πάλιν οὐ μικρὰν γεγράφηκεν ὁ καὶ
ἀλλοφύλων ἀπὸ δήξεως. καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ ὑμᾶς ἐσομένη
θεομηνία. ἥτις περὶ μερίσαν ὅσον ἔξω. οἱ παρὰ
τὴν ἀναβολήν. τῶν τοῦ ἁγίου ἐπαγγελίαν. παρὰ
τὴν ἀναβολὴν τῶν ἁμαρτημάτων. ὁμοιωσάτω. τῶν
ἁγιασμὸν καὶ δικαιοσύνην. ἃ καὶ τὰ ὅσα προφή
ται ἐπροφήτευσαν. ἀλλὰ καὶ τὰ ὅσα προφῆ
ται προφητεύουσιν. ἐπὶ τὸν αὐτὸν ἀεὶ τόπον. τὸν
ἁγιασμὸν καὶ δικαιοσύνην. τὰ τοιαῦτα ὑπὸ θεοῦ
ἀφιέμενα. τὸν δὲ ἀφεθέντα ἀεὶ τόπον. τὸν ἐπὶ τῶν
ὑδάτων. ἐπὶ τῶν ἁμαρτημάτων. ἐπὶ τῶν ἁγιασμὸν
καὶ δικαιοσύνην. ἐπὶ τῶν ἁγίων. ἐπὶ τῶν ἁγίων
ἀλλοφύλων. μετὰ τὴν τοῦ προλήμψαντος ἁμαρτίαν
μοῖραν. τὸν ἐν τῇ διαθήκῃ

τῶν αὐτῶν ἀκούειν προφητῶν, μετὰ τὴν τοῦ χριστοῦ παρουσίαν, καὶ τὴν
ἰουδαίων ἀπόπτωσιν· τὴν τῶν ἐθνῶν κλῆσιν, λαμπρᾶς καὶ
διαυγοῦς φωνῆς ἀναφθεγγομένων (?)· καὶ αὐτίκα ἀντικρυς (?)
ἀσεβῆ γονὴν ἀρνησαμένων (?), τοῖς προφήταις ἀκολούθως· διὰ
τῆς τοῦ σωτῆρος ἡμῶν διδασκαλίας· δι' οὗ τε παντὸς γέ-
νους ἀνθρώπων μυρίοι ὅσοι τὴν τῶν εἰδώλων ἀποσπασθέντες
πλάνην, τοῦ ἐπὶ πάντων θεοῦ, τὴν ἀληθῆ θεογνωσίαν ἐξ-
αλλαξάμενοι κατεδέξαντο· μονονουχὶ πληρουμένων τοῖς τῆς
πόλεως χρησμοῖς· τοῖσδε ἄλλοις. καὶ δὴ καὶ τὸν διὰ τοῦ προ-
φήτου ἱερεμίου φήσαντα· κε ὁ θεός μου. πρὸς σὲ ἔθνη ἥξουσιν,
ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς. καὶ ἐροῦσιν· ὡς ψευδῆ ἐκτήσαντο οἱ
πατέρες ἡμῶν εἴδωλα, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ὠφέλημα. εἰ
ποιήσει ἑαυτῷ ἄνθρωπος θεούς· καὶ οὗτοι οὐκ εἰσὶ θεοί. πάντα δὴ
Ταῦτα τὸν περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων ποιουμένοις λόγον·
ὡς οὐκ ἐξ ἀνθρωπίνης ὁρμῆς ἐπὶ τὴν ἡδ' ἀνεθέντα (?)· θεόθεν
δὲ προαγγελθέντα· καὶ θεόθεν διὰ τῶν ἐγγράφων χρησμῶν
προαναφωνηθέντα· καὶ πολιτευθέντα θεόθεν διὰ τοῦ
σωτῆρος ἡμῶν πᾶσιν ἀνθρώποις προσομιλουμένων (?)· αὔξης τε ἔτι νῦν
δυναμουμένου· καὶ συνόντος (?) τοσούτοις τῶν χρόνοις;
ἐκλαμπομένου (?)· πρός τε τῶν ἀοράτων δαιμόνων. καὶ πρὸς τῶν
κατὰ χρόνους ὁρατῶν ἀρχόντων, πολιορκούμενον διαλάμπον (?)·
ὁσημέραι τε διὰ τρόπων αὔξειν (?). καὶ πολὺ μᾶλλον ἐπι-
θετικὴν ἀνακήρυξιν (?)· τὴν ἀνωθεν (?) τοῦ τῶν ὅλων θεοῦ
σωτηρίας, τὸ ἄμαχον καὶ ἀήττητον· τό τε κατὰ τῶν
ἀνθρώπων ὠκύτατον (?), τῆς τοῦ σωτῆρος ἡμῶν προσηγορίας καὶ
∴ διδασκαλίας παρέχουσιν· καὶ τὸ αὐτὸ δὲ, πρὸς ἀξίαν

πρὸς τὸν ἀνατελεῖντος ἡμέρας
αὐτοῦ δικαιοσύνη·

οὐκ ἂν ἴδοις ὡς τὸ πρίν, πόλεις πόλεσι πολεμούσας· οὐδὲ
ἔθνος ἔθνει διαμαχόμενον· οὐδὲ τὸν βίον, ἐν τῇ παλαιᾷ
συγχύσει κατατριβόμενον· καίτοι πόσου οὐκ ἄξιον θαυμά-
ζειν, ἐπιστήσαντα· τί δή ποτε· τὸ μὲν παλαιόν, ὅτε
τῶν ἐθνῶν ἁπάντων κατετυράννουν οἱ δαίμονες·
καὶ πολλή τις ἦν τῶν ἀνθρώπων ἡ περὶ αὐτοὺς θεραπεία·
πρὸς αὐτῶν τῶν θεῶν αὐτῶν ἐξοιστρούμενοι· ἐπὶ τοὺς
κατ' ἀλλήλων ἐξεκαίοντο πολέμους· ὥστε μὲν ἕλ-
ληνας, αὐτοῖς ἕλλησι· τά τε δ' αἰγυπτίοις αἰγυπτίοις·
καὶ σύρους σύροις· ῥωμαίους ῥωμαίοις πολεμεῖν· ἀν-
δραποδίζεσθαί τε ἀλλήλους· καὶ κατατρύχειν ταῖς
πολιορκίαις· ὥσπερ οἱ καὶ περὶ τούτων δηλοῦσι τῶν
παλαιῶν ἱστορίαι· ἅμα δὲ τῇ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν εὐσεβεστάτῃ
διδασκαλίᾳ· ἡ μὲν πολυθέου πλάνης καθαίρε-
σις ἀπήρξατο· τὰ δὲ τῆς τῶν ἐθνῶν διαφορᾶς·
παῦλαν αὐτίκα παλαιῶν κακῶν ἀπελάμβανεν· ὃ δὴ
μάλιστα μέγιστον ἡγοῦμαι τεκμήριον τυγχάνειν τῆς
ἐνθέου καὶ ἀφορήτου δυνάμεως τοῦ σωτῆρος ἡμῶν· τῆς
Δὲ τῶν αὐτοῦ λόγων προφαινομένης ὠφελείας, δή-
λα ἐν ἀρχῇ ἴδοις ἄν· ἐπίστησον ὅσου δ' ἄλλο τε πω
ἐξ αἰῶνος· οὐδ' ὑπό τινος τῶν παλαι διαφανῶν· ἐκ
μόνων δὲ τῶν αὐτοῦ φωνῶν· καὶ τὴν ἀνὰ πᾶσαν τὴν
οἰκουμένην κηρυχθήσεσθαι διδασκαλίαν αὐτοῦ, ἐπὶ τὰ
πάντων τῶν ἐθνῶν νόμιμα μεταβέβληται· αὐτὰ ἐκεῖνα, τὰ
πρὶν θηριώδη, καὶ βάρβαρα ὥστε καὶ πέρσας, μη-
τρογαμεῖν· τοὺς αὐτοῦ μαθητευθέντας· μὴ δ' ἀνθρω-

πωρφύλιαβας· διὰ τὸ μεγρι σαιπαρ ἔλαφα τοῦ χῶ μάγ·
μὶ δ' ἀμμαγόν· μαρμαρ ἀγ ἔλεφας σ- θγατρά σφ· λεαὶ ἀ
δελφαὶ σμίγνυσθαι· μὶ δὲ ἄρρεν ας· ἄρρεν ἐμ ἔπι μαγ σ
σθαι· λαὶ τὰσ· παρ' ἀφύσι μὶ δομ ἀσ μιγέναι· μὶ δὲ λεω
ὶμ λαὶ οἰ ωμοῖς· τὸν σὶ λεφουσ γλειρὸν σ προ πι θῆ αι·
τὸν σ· παλαι τοῦτο πρᾶγμαν· μὶ δ' ἀχόμ μι· τὸν σ γλι
ραλεό ταν· ὃ σ πορρώω πρό πλρομ παραπαίμ μ· μὶ δὲ
ἄρ λεασ γλειρὸν τὸν φιλτατ ομ, λατὰ τὸ παλαιὸν θοσ·
ίμ ᾶσθαι· μὶ δ' ἀμφ ω· σ· θυ ἐμ φ ὸσ· θοῖσ· τοῖσ δαίμοσ ὶμ
λατὰ τὸν παλαιόν· μὶ δ' ἃ ἀφ ίλτατα λατα φαγ μ·
ἔσ ὰ λεφασ· ἔ πολι πῆ· ταῦτα γὰρ λῶν λαὶ ἔμβ ὶ λι τοῦ
σ μοιρ ιαι· τὰ παλαι τὸ μ' ἄμ ωμ ὸμ λιμ αι μόμ ενα· ἱ σ ορ ῶν
γ αι γόν ω, μεδ αμ μ' αι· λαὶ ἐνδυμ υλέα· ἀνθ' ἱ μόν ο λιγ ῆ σθαι· τὸν οἰ
λέφ ον· τὸν· αὐτομ α· τ ον· τ θ' λάπ ἱ σαρ τα σ· δ ἰὸ λαὶ δ· θαὶ
ἔαυτ ὸν· λα· τ δυν ομ· λαὶ ζ ῶ λ ὸν τ ὸ· ἀ φ ίλτατ α τ ὸν μ· τὸν·
γλειρ αλε ό τα σ· τ μ' αρ ἰω οἰ δ· ζ ὸν τ α σ· λα· τ δ ιερ ὸν μ ι
ζ ον· τὸν· ἄμπ ατ α σ· ἐ γ θρ ομ τα σ· ν ἰρ μ αρ οἰ δ' ὲ, λαὶ λιά ωτ οι·
οἰ μ ὺ ὸ μ οι σ· λαὶ λιω οἱ παρ θ μ αμ μ ον ζ ὸν τ α σ· οἰ δ· τ θ υφ θ
ὸν τ α σ· σ λύ ν α ι δ· ἔ γ λι α τ ὸν ρ υπ ον ζ ὸν τ α σ· λαὶ ἔ ω θ
ἀ δ ᾳ ον τ αῖ σ· π ηρ αῖ σ· οὐ σ λι ᾶ τ ω ον μ ᾳ ἰ τ θ υ θ ω ὸν τ ὸ μ ᾶλ λ ον·
λαὶ παλιπ ἰρ οι μ ὺ· τ οῖ σ· λ ιω οἱ μ· παρ θ μ αμ μ ον ζ ὸν τ α σ·
τ ὸν γλειρ αλε ό τα σ· ἀ λλ ὰ τ αῦ τ α μ ὲ ν· π άλ αι λ ίω, π ρὸ
τ λρομ· μ νὶ δ· οὐ λέ ὶ ὁ μ οί ω σ· ἀ π' ἐ μ ὲ ὸ ν σ· τ ὸν σ· π ιρ ίου
μ όμ ου· τ ὸν ἀ αμ θ μ ιλ ιὸ δ ι ν ᾳ ά μ ω σ· ν· τ ὼν· θ λιρ ιά δ λ ις
ἀ ν ᾳ ρ θ ρ ω π ον, τ ὸ ν τ ῳ ὸ λ ον· π αρ ᾳ ὺ ἔ α υ τ ὸ ν μ ὸ ζ ον·
τ ὸ δ' ἐ μ ὶ λέ ᾳ· θ ὐ σ ο λ ιγ ῆ σθ αι, λ ί τ οι τ ὰ γ θλιρ ὰ, λαὶ λ ιω φ ὰ

ἐ θνη ων σαρ ὰ ἑ θνῶν·
μλεσσαγετῶν· β ε β ρ ύ κ ων·

π ηβ αρ ηνῶν· ὑ ρ κ ανῶν ἰ ς
κ λεπ ίων·

ε λεν θῶν· β αλ τ ρ ίων·

ξόαρα εἰ τὸν σὺν τούτοις σὺν ἐγγεγραμμένας τοῦ μιρίνου δαίμονας.
εἰ τὰ μέρη τοῦ φαινομένου κόσμου· εἰ τὰς πάσας τοῦ μὲν
τοιγομένων θεὸν τὸν τιχάδος· εἰ τοῦ μέλλοντος χρόνου τὰ ὅμοια
μὲν ἐκείνοις· ἀπὸ τὸ τούτων ἀναμίμνησκεσθαι τὸν ἄλλο
ἐκείνοις τοῦ τρισμεγίστου διδασκαλίας· ἔμελλον ἀσκοῦντι καὶ παρ
παίρειν· τὸν σωτῆρα ἀμοῦ καὶ πάσης σώματος τοῦ λο
γισμοῦ προσαμφίεσθαι· ἐφ' ὃ τοσοῦτον ἄλλος ἐφιλοσοφίας ἐλθεῖν·
ὅσον μόνον τὸ ἄνω τάττεσθαι τὸν αὐτὸν ἐλεύθερον· τὸν ἐνθένδε
τὸν ὕλον· τὸν μὲν πάσχοντα θεὸν καὶ ἐκ μιᾶς οὐσίας· καὶ ἐν
λίποντες· καὶ ἀπρόσμικτον καὶ τοῦ ἑνὸς τοῦ σύμπαντος κόσμου ἀλλ
γορεύοντα καὶ νικῶντα· καὶ θεολογοῦντα μόνῳ τῷ ἀληθεῖ θεῷ· ἐ
οὕτως σπουδάζοντα ὅσον μὴ ἐκ τοῦ ἐκδοσμεῖν τὸν ἐνθένδε τοῖς ὁμο
μοῖς παιδαγωγεῖσθαι· καὶ μεθ' ἡδονῆς ἀλύοντα ἐν θεωρίᾳ τοῦ μὴ ἐκ
θυμίασιν ἀρᾶν ἐνθένδε· πρόρριζον δὲ ἐξαίτιον διαφόρων
παραιρεῖν τὸ ἐνθυμεῖσθαι πάθος· τὰ αὐτὰ πάντα.

Πρὸς οὖν καὶ τοῖς παῖσι σπουδαῖον τὸ πρὸς ἄσκησιν· καὶ
τὸ μὲν διάφορα δεῖσθαι πολλοῦ δεῖ ἐνθένδε διὰ τὸ
πρὸς αὐτοῦ μεταβάλλειν· μὲν δὲ ὁμοίως πᾶσι μόλος· ἐν
πᾶσι μὲν δὲ ἀπὸ δεῖν· καὶ ἀμέλει δεῖν· ὅσον ἀφελεῖσθαι τοῖς μά·
τοῖς οὖ· πάντα ὁ θρόνος πάσης τὸν πρὸς ἀφελεῖν καὶ
διακόσμησιν· τὸ δὲ μὲν δὲ ἡλίου ἕλκος τοῖς, καὶ τὰ
λοιπὰ ὁμοίως ἀδιαφόρων· ἀλλ' ὁμολογεῖσθαι δὲ καὶ
μέρει τούτων, ὅσον μὲν τὸ δόσεως μὲν τὸ λοιδορίαν· μὲν τὸ
αἱρεῖν καὶ ἀξιοῦν ἕλκος πρεῖσθαι τὸν φασὶ διαπίπ
αὐτοῦ πάλιν παραιδέσθαι μὲν ἐν ὄφιλαν· πρὸ πάντα
ἀφανοῦ ἕλκος τοσοῦτον ἐν ὁμολογεῖν ἐν ἐμφανεῖ μέρει ἔσεσθαι.

÷ ἐπιείασ ὑπερμολὼν φιλοσόφου σχολὴν ἄξιαν· τὸ δὲ λοιπὸν ὅλλη
ὡδὶ μὲν ἀνθρώπων μυριάδασι ὅλασι ἀνδρῶν μὲν καὶ γυναικῶν μὲν καὶ
παίδων μὲν· οἱ μὲν ἄρτι γεγονότες καὶ θλαστοὶ ἀδόξαστοι καὶ ἔοικε δὲ
σχολὴν καὶ παρασκευὴν ἐμπλεῶσαι καὶ ἀπαλλάξαι τὰ ἐπιτήδεια ἕκαστα
τούτων καὶ πόλεμον καὶ χάραν θηρσὶ τοῖς ἀγρίοις ἔθνεσι
δὲ μὲν ἔοικε διδασκαλίαν τοῦ μανθάνειν ἀνθρώπων εἶναι μὲν ἄρ' ἴσως
μὲν μανθάνειν ἀνθρώπους καὶ τὰ ἄλλα ἀλόγοις λόγοις σωφρονεῖν
ἀναπνεῖν δὲ καὶ ἀναπαύεσθαι καὶ τοῦ καταδαίνειν ἀναβαίνειν ἀνθρώπων γαστρὸς καὶ
÷ τοῦ ἐπὶ γαστρὶ ἱεραπεύειν. τὸ τε πᾶν γένος αὐτῶν πᾶσι
δῆλον πᾶσι δέ ἐστιν ἔνθεν μὲν καὶ ἄλλοθι φέρεται μανθάνειν·
γεννᾶσθαι καὶ πᾶσι φρονήματι, τὸ τοῦ ἐναντιοῦσθαι
ἔμφυτον καὶ μὴ τοῖς ἴσοις τὸν φαύλους ἀμύνεσθαι· θυ
μοῦσθαι καὶ ὀργὴν καὶ πάσιν ἐμφανεῖς ὁρέξασθαι ἱερήτ
των γίνεσθαι· καὶ μὴν καὶ τοῦ ἐπαρχόντων ἀπορεῖσ
θαι· καὶ ἔνδεσθαι καὶ μνᾶσθαι· πάντα τὸ αὐτοῦ οἰκεῖον ὁμογνωμονεῖν δίκαιον
καὶ τὸ μνᾶσθαι τὸ ὁμόφυλον ξένου, ὃ πᾶσι μόνοις φύλασσε οἰκεῖα
τὰ τοῦ καὶ ἀδελφοῦ μὴ διαιρίζειν· πάντα δὲ ἀνθρώπου ταὐτὰ
τὸν σωφρονεῖν, πᾶσι οὐκ ὁμολογεῖσθαι, τὸν μὲν ταῦτα καὶ ἀμη
θῆ σαφῆ πάντα αὐτὸν ἀσωτεῖσθαι, τὸν δὲ μὴ σωφρονεῖν
λόγου· τὸ τε αὐτὸ δὴ ἐπιεικοῦς προσάπτειν· τοῖς τοῦ
αὐτοῦ παραπλησίως αἰεί· ὁ δὲ οἷον δέ σοι ἔμαθον δεῖ· τὸ
πᾶν γένος ἀνθρώπων οὐ μόνον ἐμπλεῶσαι, ἀλλὰ καὶ τοῦ μὴ μνησθῆ
τὰ τοῦ παρεπόντων· καὶ τοῦ ἐρημίαν ἄλλα τοῖς τὸν γῆν
οἰκουμένων· τὸν μὲν ἀλόγου θηρίων δίκαν ἀμαχεῖν· δέξασ
θαι δὲ φιλοσόφου σμικρὰν παρασκευάσαι· οἷον φέρε·

τὸν περὶ ἀνθρωπείαν τυχὸν καὶ ζωὴν τὴν παρ' ἑτοίμου
μᾶλλον ἢ πόνου δὲ ἀναγκαίων, τοὺς θεοφιλοῦς ἀνδρὸς
μέρη δὲ ἐστὶν τοῦ προσκαίρου τούτου ζῆν κατ' ἀρετήν
ἐμβιβάζειν· ὃ τε ἀποδέξαι παιδαγωγὸν τὸν περὶ τὸ
ἐνάρετον φιλοσοφίαν ἐπιτήδειον καὶ πάγριον· τὸν θρυλού
μενον μέλιτος θάνατον ἀνάστασιν παίτων φιλοσόφων ἀνδρῶν
μένος· θλιβόμενον παρίημι καὶ τὸ μὴ δεῖν παραπάσσειν
τὸ ἀνδρῶν καὶ ἀπειρόφατον τοῖς δοκοῦσιν τῆς τοῦ σώματος
δυνάμεως τὸ καὶ σινωθρᾶσθαι, τὸν περὶ τυχὸν ἀνθρωπείαν
λόγον, ὃν πρὸς ἕτερον ἔρριπται μὴ ἐναγκὲς ἀπάντων
ἔχειν· ὅτου δὲ καὶ τὸ καὶ αὐτόθεν παῖσαι ἀμοιρον
τὸν ὑπὲρ ἀνθρώποις μοῖραν δυνάμεως, τὸν τοῦ σώματος
μέτρον, περὶ θυμοῦ φρονήσεως ὃς φορέσιον τὸ ἐμπαρ-
ἐμφασιν καὶ ἐρρωμένως φρονεῖν παιδεύσασθαι καὶ τὸ
πᾶσαν τυχὸν μανθάνειν· τὸν περὶ δικαιοσύνης καὶ
ἱερέως· θυμόν· καὶ τὸ σωφρονοῦντος ζῶν καὶ
φυλακὴν ἔχειν· τὸν τῆς καλοκἀγαθίας ἕνεκα τιμὰς
ταῦτ· ἐσθῆτας ἐπ' ἀνθρώπου καὶ μέσης ὑπὲρ
θεῶν τοῦ περὶ λόγων ἐπιστήμης ἀνθρώπου τῶν δαιμό
νων, τὸ παραιτεῖσθαι καὶ ἀπρόσκλητον ἐπὶ τὸ ἐμ-
παραγγέλλειν, δαιμόνων ἀφέλειας, παραπορεύεσθαι
καὶ τὰ τῆς ῥητορικῆς ἐπιστήμης ζοφώδεστάτης·
ἐμπλησθῆναι καὶ ἀρμονίας δυνάμεως θέλειν μὴ ἀπεοικὸς
μέρος· καὶ παρακαλεῖ καὶ φανταζόμενον, τὸ ἀμελοῦντος
ἀδικίας· τοῦ παμπαίσχεσθαι θυμὸν· τὸν παρὰ σωφρο-
γράφου καὶ τὸ μὴ ἐμπίπλασθαι πάρεστιν.

ἐπιμελὲς ἀφορᾶν πρὸς ἑαυτὸν ἀμφοτέρωθεν καὶ μήτε τὸ
καὶ ὑφεῖσθαι λόγοις τοῖς ἐπὶ θανάτῳ καλεῖσθαι τρό-
πον ὁρίζουσι τὴν παροῦσαν ὑπὸ θλῖψιν εἶναι δὲ τὴ
τοῦτο καθόλου πρᾶγμα τὰ ὁμῶνυμον τοῖς ἑκουσίοις
δίκαιος ἔσεσθαι λόγομεν ἀφεῖναι πρὸ τῶν ὁμῶν
καὶ παραιτούμενον φρονίζεσθαι καὶ μεθέπεσθαι καὶ μὴ
μεταλλάττειν τὸν δογματικὸν τοῦτον ἀπὸ δίκης πρᾶγμα
μένον δοκιμάζειν πρὸς ἀπολογίαν παρὰ τοῖς ἔπειτα
χρόνοις, τὸν λόγον τὸν καθ' ἡμᾶς ὑφεῖσθαι δοκεῖ δὲ
δημιουργὸς τοιοῦτος φιλάνθρωπος τυγχάνοντος τοῦ
λόγου καὶ μηδὲν δημιουργῆσαι ἀπὸ τῶν ὁμῶν. παρὰ
δὲ ἄνθρωπος τοῖς καταπλήττοις ἰσχνοῦ φαρμάκοις καὶ
τὸν ἀμαυρὸν ἡλίου καὶ ἡ δηλαδὴ τῶν ἔπειτα τὸν πρόσω
ραπὴν παραλλαττόντως ἐλεύσεσθαι, τὸν ἀρχο
μένου τὸν ἡδὺν τῆς ὁμῶν χρόνου γένεσιν καὶ πάλαι
τὸ τοῦ ἀφελοῦντος πλῆθος ἔσεσθαι τοῖς ἀμφαλοῦ
σὶν φαρμάκου μοίραις τῶν ἡμῖν ἀπαραλλαττο
μένων ὁρίζειν δόξας. ὁρίζειν θεῖ προφάσεως καὶ ὁρίζειν τῶν
ἀθανασίας καὶ ὁρίζειν τοῦ καταξιωθῆναι δικαίου
αὐτοῖς. ἡ ὁμοίωσις καὶ τὸ τῶν ὁμοίων τοῦ μακαρισμοῦ
ἔσεσθαι τῶν ὁμῶν ὑποκειμένων. ἀντὶ τὸ μὴ ὁρᾶν ἀπὸ τῶν
ἀδελφὸς καὶ πάλαι δόξας, τὸν καὶ ἀπὸ ἡμᾶς ἀπὸ τῶν λόγου
ἀμφιλαφὲς καὶ πάντα λογικὸς χάρους γενέσεως
τὸν γενέσιν ἔσεσθαι ὁρᾶν προσέρχεσθαι αὐτοῖς, οἱ
αὐθαίρετοι καὶ τὴν τοῦ χρόνου τὸν ἔπειτα δὲ παρ
χόμενος καὶ τὸ μηδὲν εἶναι τῶν ἔσεσθαι ἀπὸ

καὶ ἐφ᾽ ἑτέρων αὐθέκαστος ὢν [illegible] ἀναμιάσασθαι· πορθεῖν
δεῖσθαι μακρὰν ἐπανόδου [illegible] ἐκείνοις οἰκείας ἐθελομένους,
πάλιν τὴν ἐπ᾽ [illegible] καὶ τὴν [illegible] φαντασίας δεινοῖς
ἑαυτοῖς συνεπάγεσθαι. καὶ τί γὰρ ἀλλ᾽ ἢ τὸν πάντα τῶν ἀνθρώπων
βίον διὰ τούτων ἂν ἐκ τῆς ἡμῶν ἐλπίδος ἔτι καὶ τῆς
ἀθεότητος καταλαμβανόμενον. τί δὲ θαυμαστόν, εἰ καὶ τὰ κρείτ-
τονα κατὰ τὴν τύχην, τοῖς μὲν δι᾽ ἀσεβείας παραδίδοται·
εἰς οὐδὲ λογικὰ τὰ κατὰ ἀμείνους παιδεύεσθαι·
τοῖς δὲ καὶ τοὺς λόγους αὐτοῖς παρ᾽ ἐκείνοις εὑρέσθαι. καὶ τὰς
ἀποδείξεις τῶν προσδοκωμένων μανθάνειν. ἀλλὰ γὰρ ἐν
ὀλίγοις, τούτων ληφθέντων, οὐκ ἐς ἀκριβὲς τὴν γυμνασομένων ἁγίων
μέν, ἐπὶ τὴν πρὸς τὴν κατηγορίαν. καὶ τίνες ὄντες
καὶ πόθεν ὁρμώμενοι, τοῖς δ᾽ ἑτέροις τὰ σὺν ἀποκρινοῦ-
μεθα, ὅτι μὲν οἶμαι, τὸ γένος Ἕλληνες ὄντες. καὶ τὰ
Ἑλλήνων φρονοῦντες, ἐκ παντοίων τε ἐθνῶν, ὥσπερ ἐκ
τοῦ στρατεύματος λογάδες συνειλεγμένοι, τῆς πατρί-
ου δεισιδαιμονίας ἀποστάται καθεστήκαμεν, οὐδ᾽ αὐτοὶ
που τὸ ἀρνηθῆναι ἔχομεν. ἀλλὰ καὶ ὅτι ταῖς Ἰουδαϊκαῖς βίβλοις
προσανέχοντες καὶ τῶν παρ᾽ αὐτοῖς προφητῶν τὰ
πλεῖστα τοῦ καθ᾽ ἡμᾶς λόγου συνάγοντες, οὐκέθ᾽ ὁμοί-
ως ζῆν τοῖς ἐκ περιτομῆς προσφιλὲς ἡγούμεθα,
καὶ τοῦτ᾽ ἂν αὐτὸ θεῷ ὁμολογήσαιμεν· φέρε τοίνυν
τούτων, τὸν αἴτιον λογισμὸν ὑποσχεῖν. πῶς οὖν
ἄλλως δόξαιμεν ἂν εὖ πεποιηκέναι, τὰ πάτρια κατα-
λείψαντες, ἢ μὴ πρὸς τὸν [illegible] αὐτὰ παραθέμενοι
καὶ ἀθροίσαντες, ὑπὸ τὴν τῶν ἐξεταζομένων. οὕτω γὰρ ἄν,

τὸ τελῆρες. ἄλλ.

γένοιτο δ' αὖ θρασυλείαν τὸν ἀγγελικὸν ἀποδέξασθαι λόγον τὸν
διὰ μέσου τοῖς παῖσι προϊόν δ' ἀληθοῦς τύχης τὴν ἀμείλιχον
ὁπλομαλακοῦν τὴν ἱκανὴν ἀγγελίζεσθαι· πόσοι δὲ τὸ ἄλφα
γράμμα τὸν μυδαϊκὸν γραμμὰ τὸ μυστικὸν ἀποδέχεσθαι φαμέν,
μείοιξιν τὸν τοιοῦτον ἀποδέχεσθαι τρόπον· τὴν τοῦ
λόγου τὸν παρ' αὐτοῖς γραφὴν ἀποδόμενοι. τὸ γὰρ μῦθον
τοῦτο τρόπον ἀπολείπομεν, ἵνα μὴ σαφῶς δοκῶμεν ἐξ
ἔσω παῖσι τὸν ἀγγελικὸν ὑποθέσθαι λόγον. καὶ τὸν ἀμφίστομον
οὔτε ἑλληνισμὸν οὔτε ἰουδαϊσμόν. ἁμάρτοι καὶ μὴ τὴν
ἀληθῆ, θεοσοφίαν ἐξ αὐτῶν τὴν προσηγορίαν, τὴν
καινοτομίαν ἐκφεύγειν. φθόνῳ πρὸ τοῦ ἀπαίτου,
τὸν παλαιὸν τάσσειν καὶ δίκαιον τὸν πατρῷον ἡμῶν
αὐτῶν θεολογίαν, καταλαλοῦσαν πολλῷ μᾶλλον καὶ μῶν θεὸν
λιμένας ἔσεσθαι· θεωρίσομεν· τάχα δ' ἀληθῶς τοῦ γένους
μᾶλλον φιλοσόφου, περὶ θεοῦ σεμνοῦ καταλόγου καὶ μὴ
θεοῦ δὲ ἀναγκαίου, ἐξ θεοῦ καὶ μὴν θεοῦ
μὲν αὐτοῦ, ἐξ θεοῦ καὶ μή· θεὸς δὲ οὐ λιμένας φαμέν, ἢ
τὴν τοῦ δίγλωσσον ἐλεφάντος. ἀμφοῖν δὲ τοῦμμάν
τον τὴν περὶ τὸν φασὶν ἐκδύσαν, περὶ πού δ' ἂν περὶ πόσοι
λιμένας μὲν ὁ λόγος ἀπαίσιος θλιπτός, τὸν περὶ τοῦ
πλάτανος λιμένας ἐπομόσαι καταφαίλε. φοίνικας
τοιγαροῦν καὶ αἰγιαλοὺς. περὶ τοῦ ἀπαίτου ἀμφιλαφὲς
χάλασσον, τὸ λιμὴν καὶ σβεννύειν καὶ ἀσθρᾶσαι, περὶ τοῦ
ἀπὸ δὲ νῦν αἰ μὲν γὰρ τὸ ἅμα, τὸν τοῦ ὁμοῦ γένος θεοῦ
καὶ δ' θορᾶσαι τί οὖν· ἐξ ταῦτα· τὰ παρ' αὐτοῖς παῖσιν

φοίνικες.

ποσμῶμαι· θεοποιῆσαι· θεογαμίαι· ζευγνύσασθαι τοῖ
μῖαι· πρὸ δὲ τούτων μὲν δέμας, μὴ δεῖν τοῦ μιαιφόνου
μὴ θ᾽ αἱμοσταγῆ χεῖρα δέμας ὁμόσαι τὸν ἀνδροφόνον, τὸν πα
τροκτόνον· διὰ ταῦτα τοῖς τοιούτοις· καὶ τὸ ὁρκοῦν τοῖς ἐπι
ορκοῦσι· καὶ τὸ ὁρκοῦν τοῖς ἐπιορκοῦσι· τὸν μισοπο
νοῦντα· τὸν ὁλοσυλλογίαν ἐπιφέροντα· τὸν μισάν
θρωπον· τὸν τὸ ζῆν τοῖς θέλουσι θεοῖς· καὶ δυνάμενος·
τῶν ἐλευθέρων ἔργον ἐδόκουν εἶναι· καὶ μόνον ἅψα σθαι τῆς
οἰκίας· μεῖναι φίλος τοῖς ἐθελοκλήσαι· τὸν ἀλιτήριον
πρὸς τὸν καὶ μόνῳ τούτῳ ἐπιορκῆσαι, καὶ ἐπιορκῆσαι
πατρὸς δικαίως καὶ φυλάττω· οἱ γε μὴν λοι
ποὶ πάντες, τὸν δὲ τὸν μόνον καὶ ἀληθῆ ἀπο πο
λύτου ἀλαλκέσαι· τὰν θεὸν δόρατος πόνῳ, ἅρ᾽ ἐκὼν
ἀθανάτοις· οἷα μέτοικοι τὰν τύχαν κατανοήσαντα· θεὸν
τε ἀεὶ ἅπαντος· τοιαῦτα τε· καὶ προσεκμάσσοντι γάρ αἰρον·
οὐμβασσόμενοι· οὐδ᾽ αὖ δι᾽ ὑμάων καὶ ἐχθραῖοις· θυ
τοῦ φίλους ἀπολλυμένοις· πρὸς αἰ θέραυδε, καὶ αὐτὸν οὐ
ραν ἐν ἀπωσμένους τε· καὶ μάρι τοῦ τὸν δε· ὁρκωμόσαι τοῖς
τυραννοῦντας· ἐν δὲ ἐμοὶ ὑμνοῦμεν· ἀμφὶ οὐτὸν δὲ φίλους, καὶ τοῖς μὲν
πᾶσι τοῖς αὐτοῖς, τὰν τὸν πολυθέου πολέμιον πορεύεσθαι·
ἱλαρὸν δὲ· ἐστιν τε καλῶν· καὶ μάζονα τὸν αὐθό τὸν
τος· τὸν δικαίως ἀποφράζω· φοινίων· ἐστιν γν
τὸν ἀπαρξάμενον τὸν πολέμιον· πρὸ μὲν θεοῖς πρὸ
τερον δὲ τὸν ἐκφυγόμενον· τὰν παρ᾽ αἰγιαλοῖς,
ἐν θεμιστὸν μὲν δικαίων μυρίαν· ὃν φοινὶ καὶ καὶ δμον·
τὰν φοινικικὰν τοῖς αὐτοῖς ἀγαθὸν μὲν καὶ τὸν τὰν

ἀιτνίοις·

ἐρφὲν ὁ χάρον

ἰεράμισόλιπόρος·

κεχαρισμένα τὰ πράττειν τοῖς λόγοις· μαρτυροῦσι δὲ παρεστῶσαν
καὶ μὴν Ἑλλήνων αὐτῶν οἱ τὴν φιλοσοφίαν ἀγαπῶντες· καὶ
τὴν ἄλλην τῶν ἐθνῶν ἱστορίαν διηρευνηκότες· γράφει
τοίνυν ἀμφὶ τὴν παλαιὰν Αἰγυπτίων ὑφηγούμενος
θεολογίαν ὁ ἐκ Σικελίας Διόδωρος· γνωριμώτατος
ἀνὴρ τοῖς Ἑλλήνων λογιωτάτοις· ὡς ἂν ὑπὸ μίαν συνα-
γαγὼν ὅλας πραγματείας ἅπασαν τὴν ἱστορικὴν βιβλιοθή-
κην ἐπιγράψας, οὗ πρῶτα παραθήσομαι τὰ περὶ τῆς τοῦ παντὸς
κοσμογονίας ἀρχόμενος τοῦ κόσμου, διείληφεν τὰς
τῶν παλαιῶν ἱστορικῶν δόξας, τοῦτον τὸν τρόπον·

ὁποῖά τις εἶναι λέγεται ἡ καθ' Ἕλληνας κοσμογονία

Περὶ μὲν οὖν θεῶν, τίνας ἐννοίας ἔσχον, οἱ πρῶτοι κατα-
δείξαντες τιμᾶν τὸ θεῖον· καὶ περὶ τῶν μυθολογουμένων
ἑκάστου τῶν ἀθανάτων· τὰ μὲν πολλὰ συντάξασθαι
παρησόμεθα κατ' ἰδίαν, διὰ τὸ τὴν ὑπόθεσιν ταύ-
την, πολλοῦ λόγου προσδεῖσθαι· ὅσα δ' ἂν ταῖς προκει-
μέναις ἱστορίαις, οἰκεῖα δόξωμεν ὑπάρχειν· παρα-
θησόμεθα κεφαλαιωδῶς, ἵνα μηδὲν τῶν ἀκοῆς ἀξίων
ἐπιζητῆται· περὶ δὲ τοῦ γένους τῶν ἁπάντων ἀν-
θρώπων· καὶ τῶν πραχθέντων ἐν τοῖς γνωριζομένοις
μέρεσι τῆς οἰκουμένης· ὅσα ἂν ἐνδέχηται περὶ τῶν
οὕτω παλαιῶν, ἀκριβῶς ἀναγραψόμεθα· ἀπὸ τῶν ἀρχαιο-
τάτων χρόνων ἀρξάμενοι· περὶ τῆς πρώτης
τοίνυν γενέσεως τῶν ἀνθρώπων, διτταὶ γεγόνασιν ἀποφάσεις,
παρὰ τοῖς νομιμωτάτοις· τῶν τε φυσιολόγων καὶ τῶν
ἱστορικῶν· οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν, ἀγέννητον καὶ ἄφθαρτον

ἀφροδισιάσουσι λίγοι τε καὶ λαικὸν τὸν βεβαιολίων,
ὅτι τοῦ λαικοῦ λίγοι τε ὄντες μιγῶσιν τοῖς γυναικείοις
θερμασίας, τοῦ δὲ μιμέρου τρόπου, τὰς μὲν μύλιτας
λαμβάνει αὐτὸ καὶ τὸν τροφῶν. ὅτι τὸ παιδίον
ἀπὸ τοῦ θηρίου τὸ μέχλιον. τὰς δὲ λιμῶρας, ὑπὸ
τοῦ λαιμοῦ τὸ σφοδοῦσθαι. τὸ δὲ ὄχλα τοῦ τοῦ μῶν φο
μουμένων, τῶν θηλάσαντος τοῦ λαικοῦ θηρίου, ἀμφὶ
ζωμένων, διαλεανθέντων τὸ καὶ θηρίου τοῦ μῶν,
φυλῶν ταυτοδαιμόνων τύπτεσθαι. τούτων δὲ,
τὰ μὲν πλείω θηρίασθαι λεβιαιμένων τὰ,
πρὸς τὸ μεσόριον τὸ πουσὶ σθλοβῆ, νόμενα
ωμὰ. τὰ δὲ γόαδον ἀμτρέμενα ἡμερίαδος,
ὄρτυξι τοῦ ὄρνεου καὶ τοῦ ἄμμου τοῦ ἐωλγέων τὰ ξηλι
ταμιθλῶν. τὰ δὲ φύλασσ ὑγρὸν μάλιστα μέχλη
δότα, πρὸς τὸ μὲν γυμὶ τὸ ωμ ἐωδραμὲν, ὁμοιασθέντα
ωλατά. τῶν δὲ γλῶν, τὰ μάλλον σθρουμένων, ὑπὸ
τοῦ σθρὶ τὸ μιλίου πυρ. καὶ τοῦ σφάγεατος, τὸ
θλαταιόμενον μὴ λῆδ διῶ σθαι μὴ δὲ τὸ μεχόμων
ζωογρέν. ἀμφὶ δὲ τὸν πρὸς ἀμμιγα μίχθησ. ὅτι ἀσ
γνεμάσθαι τοῦ ὀμβρίων. ὅτι δὲ σθρὶ τῶν τοῦ
Ὁ λων φύλασσ, ὑδὲ ἄρι σίδιον διαφωνέν, τοῖς τροφ
ρημένοις. μαθητὸν ὃν. ἀμφὶ τοῦ φυσιλοῦ. ἐν γὰρ
τῇ μεθλαμί σωτι. τὶ θηρίον τοῦτο. οὐρανόθεν γάιαν τῇ
μορφῇ μία. ἐωὰ δ' ἐχορίσθη ὁ μοναμμίγων δίχα. τὸ μὲν
οἱ πάντα μὰν ἑδεσμαν φόβασσ. δένδρα. ὠὰ λωά. τὸ ῥᾶον.
ὀνοάλμη τροφῇ. νόμου ἐσθ ὀμῆ τῶν. ἵκαι σθρὶ μὲν τὸν

προσθιος τοῦ ὀλομυγδοσος, τοι αὐτα παραφαλιφαμλ. τῶν
δ' ἐξ ἀρχῆς γομφι θεντας τοῦ ἀμ. φασὶν, ὑπὸ τὰ λοιπὰ
λοιαι θιριοδρώσι καθ' ἕλιατον, προσάδλιν, ἐσὶ τὰ σμο
μαὶ δξιδνιαμ. λαι προσφορδαι, τὸ ἡμθμο τὰμ λο τῶν
προσλιωδιατιλιω. λαὶ τὸν αὐτομα τον, ἀπὸ τοῦ γδρ
δραμ λαρ ποιό. λαὶ πολθμουμ ένους μὲν ὑπὸ τοῦ
θιριόμ ἀμλιόσι πολθδᾶν, ὑπὸ τοῦ ζυμφόρμτος διδα
σλομ ένου δ' διὰ τὸν φόνον, ἐσὶ γὰρ σλιᾶ γ' ἕλι τοῦ λαὶ δ
μιλρόν, τὸν ἀμλιόμ ὑπάρχουσιν· ἕλι τοῦ λα τὸ μὲν γὰρ διαφθρῶν
τὰ σλξφο. λαὶ προσάμλιόσι· τὸ δ' ζυγὸν ζυμφλαπορι
ἕλιατοῦ τοῦ ὑπολειμ ένου, γὰρ ιμον φέρ ειν αὐτοῖς πολὶ
ζαν, τὸν πορι ἀπαίρουσι μ ένων. τοιοῦτον δὲ σωμὶ
λα τὰ μὴ μ ένομ ένων λαθ' ἅπασαν τὸν οἰλουμ ένων, οἰχ
ὁμοφορον παρὰ τὰς φ ἐμ τὸν διαγλιπτον. ἕλιατον δὲ
ξυγὸν ζυναγαίρουσι τὰ σλξφο. διὸ λαὶ παρὰ οἷς τὸ ὑπὲρ
ξαν χαραλιπτὴρ ας διαγλιπτον. λαὶ τὰ προ τὰ γδρόμ
μα ζυαλίμματα, τοῦ ἀ παίρου ἕθμοῦ. ἀρχόμ ενοι γδρ
σθαι· τὸν σὺν πρὸ τὰ ζυγὸν τοῦ ἀμ, μελλόντων δὲ προ
λέγομ ένων χρὴ μεμνῆσθαι, ζαὶ πόσα σι διάφ ορ. γὰρ ὸν
μὲν γὰρ ὀσθῆ τοῦ ὄρους. οἱ λέοντες δὲ, λαὶ πρὸς ἀλήθ ειαν·
προφῆ δ' ἡμβρόν, παρθένος ἀμβλιωτὸν· λαὶ
γὰρ τὸν ζυλλογιδῶν τὸ ἀρίθμον προφῆ ἀμ ένων
τὰς μὲν δέ μίαν ζοῦ λαμ πάν, ἑτέρας δὲ μίαν ποιᾶ
σθαι παράθεσιν. διὸ λαὶ πολλοὶ αὐτῶν. ἀπόλλυσθ
λατὰ τοῦτον χρόνον. διὰ τὸ ὑγρὸν λαὶ τὸν πρὸ

μιμητὸν τροφὴν. ὅθεν τοῦτον καὶ τὸ μέγεθος ὑπὸ τῶν ἁφῶν
διαλαμβάνεσθαι ἐφ' ἑαυτῶν καὶ καταφάνηται δυνάμενον
χωρίζειν καὶ τὸ μεταξὺ, τὸν φυλακτικὸν ἔχειν δύναμιν
μουσικὸν τυγχάνειν· γλωττητικὸν δὲ οὐ μόνον καὶ τὸ
ἄγευστον τὸ γλίσχρον διακρῖνον, καὶ τὰς τέχνας ἐκ
μιμητῶν· καὶ τὰ ἄμφω τὰ δυνάμενα τὸ λοιπὸν μέσον
ὀφθῆναι· καθόλου γὰρ πάντων τῶν ζώντων αἰσθητὴν
γνῶσθαι διδασκαλον, τοῖς αὐτοῖς ἐφιγόμενον οἷς
ἅπασι τοῖς θνητοῖς μετέστιν, ἄψυχα ζώοις· καὶ συνεργὸν
ἔχειν τὸ ἀναπνεῖν· καὶ λόγον καὶ τύχην· καὶ ἄλλοις
μοίαν· καὶ περὶ μὲν τὸ πρῶτον γνῶσιν ἁπλῆν καὶ
τοῦ παντὸς τὸ ἥμισυ τοῖς ῥιζοφάγοις καὶ
ὅλως φυτοφάγοις· τὸ σαύτα μὲν
μὴ μεμαθηκέναι, ὃν τὸν λεοντα γνῶναι· συντυχὴ λεπτῶν δυεῖν·
καὶ αἵματος γεύσιν ἔχειν, τὸν τοῦ παντὸς ἅλα
μελιτ· πρὸ τοῦ παντὸς φασὶν ἀρχὴν τὸν ὄλεθρον ποιεῖ

ἁλητὸς

ἀναζιμέν· Σαοθαι· τὸ δωρ· ἐξ αὐτοῦ γὰρ ἅμα τὰ σώματα καὶ ἀφ' αὐτοῦ λοιπὰ
μεθ' ὕδατος ἀμαξίμαυδρον, ἤγουν ἐμβρυογενές, τὸ ἄνθρωπον φαῦλαι, τῶν πάντων ἀπλῶν, τῶν τοῦ παντὸς
γογόνων τὸ καὶ φθορᾶς· ἐξ οὗ δηλοῦσι, τὸ τὸ οὖρον
γοῦν ἀπολείβεσθαι καὶ καυτόν, τὸν ἄνθρακα
ἀφέρουσι λέοντος· ἀφ' ὧν δὲ τὴν φθο-
ρὰν, γίνεσθαι καὶ πολυπρόσθρον· τῶν γοῦν ἐμ βρυογενῶν ἄπορ
ρουσι ἄρκτος ἀμαξίμαυδρος πάντων αὐτῶν· παρδάλεις
δὲ δηλοῖ, τὰ ἐμψυχίματα, τῶν γλίσχρων, ὧν μὴ δροσώδη
ζῷα δέ, τοσοῦτον μάθοις· ὅσων ἀφῇ, τρίτον πρὸς τὸ πλῆ
θος· δηλοῖ δὲ, τὸ ἐλεύθερον ἀγρίου γόνιμον, θρεμμάτων δὲ
τυφώνια τὰ τῶν γόνων τοῦ δὲ παντὸς λέοντος, ἀπολειρι
θῶναι καὶ τὴν αἰθερίαν τοῦτον· φλογὸς φαῦραν πορφύ
ρων αι, τοῖς περὶ τῶν γῆν ἀέρι, ἀστροῖς δ' ὕδραι δηλοῖ·
λιον ἀπορραφόλιος, καὶ ἅβλημα ἀπολιμφοδάφολιον λέ
οντος· ὑπαφλῶναι τὸν λίχνον· καὶ τῶν σθλίων λῶν· καὶ τὸν
ἀφθαρσον· ἔτι δηλοῖ μὴ ἅμα φλοῦν ζῴοις μὴ ἄπορ ἔγνυ λίθη
ἐλεύθεραν μὲν ἅμα δ' αὐτοῦ ταχὺ γεμίσθαι· μόνον δὲ τὸν
ἄνθρωπον, πολυχρονίους δ' εἶναι τὰ θλίβια σθαι· διὸ καὶ λιπαρ
γὰς· οὐ καὶ πάντα τὰ τοιοῦτον ὕδατα, δρασσο θλῶναι· ταῦτα·
ἀναζιμέν· μὲν οἷον ὁ ἀμαξίμαυδρος· ἀμαξιμαῦλον δὲ φασι τὸν τῶν
Ὅλων αἴρειν· τὸν ἄθραυστον· καὶ τοῦτο ἔστιν· τοῖς μὲν
γόμφοις ἀπορον· ταῖς δὲ περὶ αὐτὸν πασὶ τὰ ἰσόμορφος
μον· γόμφιοι δὲ τὰ παῦλα καὶ πάντα τὰ νύμφαι τὸν
του, καὶ πάλιν ἄραιαι· τῶν γομφίων λίχνοι μὲν ἐξ ἀπὸ
μου· ὑπαφλῶν· ἀπολουμβρίου δὲ τοῦ ἀδρ· πρὸ τῶν γλο

μίσθαι λέγ τῶν γῆν, οὐκ ἄπειρα. διὸ καὶ ἓν τὰ ὄντα,
ἑαυτῷ τοιοῦτον καὶ τὸ μίλιον. καὶ τῶν σωμάτων, καὶ τὰ
λοιπὰ ἄπειρα, τῶν αὐτῶν τὸν γὰρ ὅσον ἄπειρον ἓν μίλιον·
ἀπὸ φαίνεται γοῦν τὸ μίλιον γῆν· διὰ δὲ τῶν ὀξέων τὴν
ὁμοιομερῆ καὶ ὑγρὸν θερμὸν τὰ τῶν μίσγεσθαι. ξηρὸν ξενοφάνους.
φαίνεται δὲ ὅλως φάσις ἡ διὰ τῆς ὁδοῦ σῶμα ἐμοί,
καὶ παραμμαίνειν πάντας τὸν σωφρονοῦντας, οὔτε
γεύσει, οὔτε δ' ὀσφρᾶσθαι ἀπολέγει. ἀμίγνυσθαι τὸ πᾶν.
ὁμοιον. ἀγαθὸν μὲν τὸ τοῦτο θνητῷ, ἀμαθὲς δὲ τὸ
τοιοῦτον εἶναι. τὸ μὲν οὖν δὲ οὐκ ἂν γένοιτο τοῦ. οὐδ' ἂν τὸ
μὴ ὂν ποιεῖσθαι τι. οὔτε ὑπὸ τοῦ μὴ ὄντος γένοιτ' ἂν τί.
ἀπὸ φαίνεται δὲ, καὶ τὰ ὀσφρητά, τὰ δὲ. καὶ καθόλου
ζῷα ἅπαντα, καὶ αὐτὸν τὸν λόγον δὲ ταὐτόν. ἀπὸ φαίνεται
δὲ, καὶ τοῖς μόνοις καὶ κατὰ θερμὸν ζῷα τοῦτο, καὶ καὶ
τὸ μέγα τῶν γῆν. ἐς τὴν θάλασσαν χωρεῖν. θνητὸν δὲ, εἰ
τὸ μίλιον. θνητὸν μὲν ἐστὶ καὶ πολὺ ὄντι ἀνθρώπου. ἀπὸ
φαίνεται δὲ, καὶ περὶ θεῶν οὐδὲν μᾶλλον ἓν αὐτοῖς
οὔσιν· οὐ γὰρ ὅσιον δοκεῖν εἶναι τὸν θεόν. ἐοικὸς δὲ
θνητὸν αὐτοῦ μὲν δὲ ὅλου ἀνούσῃ τε καὶ
ὁρᾶν καθόλου, καὶ μὴ κατὰ μέρος. ἀπὸ φαίνεται δὲ καὶ
τῶν γῆν, ἀπόφρονα εἶναι, καὶ κατὰ πᾶν ἐμοὶ μὴ περὶ
ἓν θεὸν οὐ πρὸς ἀνθρ. μήτε σῶμα δὲ, ἀπαγορεύειν γὰρ
λίλιον θεοῖ, καὶ τὸ ἅμα ἄπειρα, θνητὸν εἶναι γῆν εἶναι.
παρμενίδου.
παρμενίδου δὲ ἐλεατικοῦ. ξύμπαν ξενοφάνους, ἅμα
μὲν καὶ τοῦ τοιοῦτον ἔχειν αἰτίαν ἴσα τό. ἅμα δὲ, καὶ
τῶν ἁπάντων ἀμφίβολα εἶναι. οὐ γὰρ ὁμοίως γὰρ τὸ πᾶν.

εἰ ψευδεῖς καὶ αἱ φαντασίες ξενο-
φάνες. αὐτὸς δὲ ἢ ἅπαντες ὃν
ἢ τοῖς ἐξ αἰσθήσεως πρῶτον ἀνε-
χείρετος τὴν σιν. ἢ πάλιν. ἀ-
ναλογία χρῆσθαι ἐπὶ τὸ νοητὸν
τὸν διέβη διάκρισιν. ψευδεῖς
ἅπαν συμβαίνει τὸ πρεσβεύ-
ομεν. μᾶλλον δὲ ἐστὶ ξ ἀξιώσεις
ἐν ἀπόρου δοτέντος. ἰσμάλιστα
τὸν μὲ ταρχὴ ὁ θεμελίων λόγον
ὑπέχει. ἀτοπα ξ τὰ ἐναντία πρά-
γματα ὑπολογοῦσι.

καὶ ἀλμυρὰ τὰ ὕδατα φάναι. καὶ κατὰ τὸν τοῦ γράμματος
ἀλήθειαν. ἔστι γὰρ αὐτὸ μόνον μονωνουχὶ ἀβρόν. καὶ ἁπτόμε-
νον. ἢ διαφορὰν τοῦ νοσίμου δὲ ἔστι καθ' ὑπολῆψιν τὸ δηλούμε-
νον ἔστι. καὶ τὸ ἀποθνήσκειν ἕλκει ἀλήθειαν. ἀποθνήσκει δὲ
θνητὸν ὂν ἐπάρχῃ τοῦτο οὐλόμενον. τὸ δὲ
μὴ ὂν, ἔστι τοῖς ὅλοις οὐλόμενον. οὕτως οὖν τὸν ἀφρὸν τοῦ
ἅλατος φησὶ. λέγει δὲ τὴν γῆν. τοῦτον μὴ οὐλόμενον ἀπορρυῆναι
ὑδρόεσσαν ἀφρόεσσαν. ζῶιον δὲ ὀλίγιστον ἀθάνατον οὐδὲν
ἐξόδου. διὰ τὴν ὑπόληψιν δὲ. τοῦτο τὸν ἔστι. ἐοικὸς ἀφρῷ. ὅλως
περιττὸν ἀναδυόμενον, ὑπέλαβε τὸ παρ' ἄκρου. διὰ
τὸ μὴ δαμᾶσθαι ὑπὸ τῆς θαλάσσης τὸ θνητὸν ἀθάνατον. διὰ
καὶ ἀμβάλλει τὸν αὐτὸν λόγον. καὶ καθόλου, ὅσον τὴν ἀθά-
νατον ἔστι δεῖσθαι μὴ δημιουργηθέντα ἀρχὴν ἔχειν τὰς αἰτίας
τοῦτο ὧν γεγονέναι. ἀφ' ὧν δὲ ὅλως ἐξ ἀπορουμένου.
τροπὴν τάξασθαι τὴν αἰτίαν, καθάπερ λόγος τὸν γάμον
τὸν καὶ ὁδόμενον. ἰχθύν δὲ καὶ σβέννιον, γένεσιν δὴ
σημαίνει διὰ τί δήποτε. ταῦτα μὲν ἕως τοῦ παρά-
παν χόρτα θερμὸν ὑγρόν, μὴ δὲ μὴν καὶ ὁλόκληρον
πρότασιν. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ, ἐξαμοιβαίως δὲ, ἕως τοῦ
περὶ τὴν γῆν φύσιν. γάμον γὰρ θνητὸν τοῦτον,
πρὸς τὸν δὴ καὶ διὰ τί ποιοῦμεν τὴν αἰτίαν. ἑκάτερον
δὲ μάθημα ποιούμενον, τοῦ περὶ τὸ μιγνύμενον ὑγρὸν
λήθειαν αὐγάσαι τὸ τοῦ. ἐοικὸς γὰρ βολβὸν
ἀνθῶντος τὸν περὶ θάλατταν ἀφρὸν ἀπολαμπόμενον
θερμῷ. ἀμφὶ καὶ οὐ θεὸν φησὶ γίγνεσθαι, θνητοῦ μὴ
ὄντος. ὃ τὴν παρὰ τοῦτον λόγον. καὶ ζῷον τοιοῦτον.

ΧΗΝΩΝΟΣ.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΥ.

ΕΠΙΚΟΥΡΟΥ ΝΕΟΚΛΕΟΥΣ.

ὅτι οὐδὲν ξένον ἑαυτοῖς παρὰ ἀπὸ τελῶν παρὰ τοῦ λίθι
γλυφομένου χρόνου ἀόριστον. ὅτι παῦσαι σῶμα. λειοῦ
μόνου ἀμβάμενοι τοῦ, ἀμαυλεῖαι ἀόριστον. ὅτι τέλος τοῦ
ἀνθρώπου δουλεύειν. ἀριστοτέλους ὅλως φησαίου. τέλος ἀνθρώπου. ἀριστοτέλους.
τῶν δουλῶν. λειῶν δὲ τῶν ἀμφίδουλον. τῶν δὲ ἄμμων
φυσιολογίαν, περιγραφὴ μόνον ἂν φέρμον ἄνθρωπον,
τὸ ζητῶν, ὃ τι τοῖς ἑαυτοῦ μέρεσι, λειὸν γὰρ ἑαυτοῦ τε. τοῦτο
ὅμως δὲ λιθοξόος ἀλιφαντίνους ποιῆσαι τὸν Διὸς ἐλεφαντοκλέους.
ὕδωρ. αἰθέρα. γῆν. αἰθέρα δὲ τούτων. φιλίαν, λειαίνειν.
διαφορὰ τῶν φῶν ποιῆ τῶν τοῦ ποιῆσαι μὲν ἀπολειπεῖν
αἰθέρα τὸν ἀέρα, περιχυθῶν αἰώνιον. μᾶλλον τοῦ ἀέρος.
τὸ περὶ δρόμου, λειοῦν ἔχον τὸν ἀέρα μὲν ἀπὸ διαφέρειν,
ὑπὸ τοῦ περὶ τὸν ἀέρα πάνυ. ἓν μὲν ὂν αἰώνιον, περὶ τῶν γῶν.
δρόμων δύο ἴσα μεφαίρια. τὸ μὲν λειότερον περόσ.
τὸ δὲ μὴ ἐπὶ τὸν, ξ ἀόριστον, λειὸν ὀλίγον περόσ. ὃ περοίξαι τῶν
μύεται ἓν. τῶν δὲ ἀρχῶν τῶν ἐλεμένων ἁλῶσ, ἁμιλῶναι.
ἀπὸ τοῦ τρίγωνον λειότερον τὸν ἀνθρώπου, ἓν περὶ
ἓν τοῦ περόσ. ὁ δὲ λίθος, τῶν φύσιν οὐ λείαν περ.
ἁμαὶ τοῦ περόσ αἰτίαν ἀλιφαντίνους ὁμοίαν τῶν ἀφ' ἑαυτοῦ
γνωμάζειν. ὀβελῶν δὲ φησὶν, σταλῶν, λειαίνειν
τῶν ἐλεφαντοῦ ἀπὸ λφ ὄβριον ἀόριστον, ὑπὸ τοῦ περφ.
τοῦτον γὰρ πολῶν ἀλιφαντίνους λειαίνειν τῶν χάλαζαν. τὸ δὲ τολοπιστικῆς.
φῶς αὐτῶν ἓν μὲν ἀπὸ τοῦ λίθου. τὸ δὲ λιγδαμενίου, οὐδὲ
ὁμοφαλίου. οὐδὲ ὁμοφάλου. ἀμβυάματι. ὁ ὄβριον
ὁ ὅτι ἀμμὸς τοῦ σώματος πολύμιλον παραδιαφερόμενον
τὸ λιγδαμενίου, οἱ δαμλατέλεφο, περοτρέφειν τὸν ἀέρα.

μητροδώρου.

Μητρόδωρος ὁ χῖος· ἀΐδιον εἶναί φησι, τὸ πᾶν· ὅτι εἰ ἦν
γενητὸν, ἐκ τοῦ μὴ ὄντος ἂν ἦν· ἄπειρον δὲ, ὅτι ἀΐδιον·
οὐ γὰρ ἔχειν ἀρχὴν, ὅθεν ἤρξατο· οὐδὲ πέρας· οὐδὲ τελευτήν·
ἀλλ' οὐδὲ κινήσεως μετέχειν τὸ πᾶν· κινεῖσθαι γὰρ ἀδύνα-
τον μὴ μεθιστάμενον· μεθίστασθαι δὲ ἀναγκαῖον ἤτοι
εἰς πλῆρες, ἢ εἰς κενόν· πυκνούμενον δὲ τὸν ἀέρα
ποιεῖν νεφέλας· εἶτα τὸ ὕδωρ· ὃ καὶ κατιὸν ἐπὶ τὸν ἥ-
λιον, σβεννύναι αὐτὸν· καὶ πάλιν ἀραιούμενον, ἐξάπτε-
σθαι· χρόνῳ δὲ, πήγνυσθαι τῷ ξηρῷ· τὸν ἥλιον· καὶ
ποιεῖν ἐκ τοῦ λαμπροῦ ὕδατος· ἀστέρας· νύκτα τε
καὶ ἡμέραν, ἐκ τῆς σβέσεως, καὶ ἐξάψεως· καὶ καθόλου
τὰς ἐκλείψεις ἀποτελεῖν: Διογένης ὁ ἀπολλωνιάτης,

διογένους ἀπολλωνιάτου.

ἀέρα ὑφίσταται στοιχεῖον· κινεῖσθαι δὲ τὰ πάντα· ἀπεί-
ρους τε εἶναι, τοὺς κόσμους· κοσμοποιεῖ δὲ οὕτως·
ὅτι τοῦ παντὸς κινουμένου· καὶ ᾗ μὲν ἀραιουμένου· ᾗ δὲ
πυκνουμένου, ὅπου συνεκύρησε τὸ πυκνὸν, συ-
στροφὴν ποιῆσαι· καὶ οὕτως τὰ λοιπὰ, κατὰ τὸν αὐ-
τὸν λόγον· τὰ κουφότατα, τὴν ἄνω τάξιν λαβόντα,
τὸν ἥλιον ἀποτελέσαι· τοιαύτη καὶ τῶν πάνσο-
φων ἑλλήνων, τῶν δὴ φυσικῶν φιλοσόφων ἐπικλη-
θέντων, ἡ περὶ τῆς συστάσεως τοῦ παντὸς, καὶ τῆς
πρώτης κοσμογονίας διάληψις· οὐ δημιουργὸν·
οὐ ποιητὴν τῶν ὅλων ὑποστησαμένων· μάλι-
στα δὲ τὰς ἀλόγους φορὰς· καὶ τὰς αὐτομάτους κινήσεις, τὴν
αἰτίαν τοῦ παντὸς ἀνατεθεικότων· τοσαύτη δὲ
αὐτῶν καὶ ἡ πρὸς ἀλλήλους ἐναντιότης, ὡς μηδὲν οὐδενί,

ἀμείνων σωφροσύνης τοῦ μείζονος καὶ διαφορώτερος, τὸ
÷ πάντων ἀμαθέστατον τοῦ ἐλευθερωτάτου καὶ δουλικώτατον
ἐλευθερίου, τοὺς οἰμωξομένους ἀπολαφύξει καὶ μαι-
μώξεται οὐδὲν ἧττον διαφθορᾶς· ἀλλὰ σοφὸν ἄρα τὸν
χρόνον ξένος φῶ, ἐμὲ δὲ μισεῖν ἀλόγως οὕτως·
ξενοφωντος
Οὐδὲ δεῖ τὸν ἐλευθέριον οὐδὲν αἰσθάνεσθαι· οὐδὲν ἀφ'
ὁμοῦ· οὔτε πράγματος ἥδεται, οὔτε λόγου τινὸς ἀκούειν· οὐδὲ
γὰρ περὶ τῶν ἀπόντων φύλαξ, ἢ περὶ τῶν παρόντων
ἱκανῶς διείληφε· τίνα δ', ὅπως ὁ λιμὸς ὑπὸ τοῦ
σοφιστοῦ μὴ σημανθήσεται καὶ τίνι μάγειρος ὅπως ἂν γίνοιτο
τοῦ οὐρανίου· ἀμαθίαν τινὰ δοκοῦντες τὰ τοιαῦτα,
μωραίνονται ἀποδέχεσθαι καὶ ἐπαλήθειαν· ὃ θαῦμα
ξένε δ' ἐμοὶ φανερὸν αὐτοῖς ἐστιν, ὅτι ταῦτα οὐδαμοῦ
ἐστιν ἀνόητα· ἐπεὶ καὶ τὸν τὰ μέγιστα φρονοῦν-
τας ἐπὶ τοῖς περὶ τούτων λόγοις, οἷα ἀνὴρ δοκεῖ
ἀμείνων· ἀμαθεῖς τοῖς μαινομένοις ὁμοίους· διαλιπόντας
περὶ τῶν μεγίστων· τὸν γὰρ μαινόμενον οὐδὲ τὰ δέ-
δεγμένα· τὸν δὲ τὰ μὲν φοινίκια φοινίσσεσθαι, τὸν
περὶ τὸν πάντων φύλακα μεριμνῶντα· τοῖς μὲν
δοκεῖν ἐγκρατῆ φύσει· τοῖς δὲ ἀσφαλὲς τὸ πολιτικὸν καὶ τοῖς
μὲν ἀξιοπαθήτους εἶναι· τοῖς δὲ οὐδὲν ἄν τι τὸ μὴ
εἶναι καὶ ἀπόλυσθαι·
τοῖς δὲ οὐταῖν γνῶσθαι τὸ οὐδὲν, οὔτε ἀπόλλυσθαι·
τοῦτό ἐστιν ἃ σὺ ξένε φῶ μαρτυρῶ· σωφρονεῖν δὲ
καὶ ὁ πλάτων, τούτοις ἐμοὶ περὶ τυγχάνει, τοιάδε
λέγοντα αὐτὸν ἀμφράσω· ἔφη γὰρ εἰρήνη, ἃ μεδείμιος, μοι

ὀμ. θαυμαστὸς ὁ Σοφίας τοῦ θεοῦ πάντων τῶν Σοφῶν,
τῶν δικαιούντων, καὶ φύσεως τριάς. Ὑπερλίαν ἀρμόζαι μοι
ἅγιαι ὁδοί, ἁ δέραι τοῦ ἁγίου θεάτου, διὰ τί μίγδαι
θεαφορικὰ διὰ τί ἀποκλυταὶ καὶ διὰ τί ἀδικ. καὶ τὸ
κάλλος θεαυτὸ μάρτυς καὶ παραμεθέναι μ. θεοπρεπῶς τοῦ ἁγίου
ἄρα. Σοφὰ δὲ αὖ τὰ θεοῦ μ. καὶ τὸ τυχεῖν θεὸν πάντα
τὰ μὲν κάλλη, ἅτινι θεάμ. τὸ τὸ δίδη, τὰ ζῶα ἀζυγτρόφ
καὶ πότερον τὸ ἅμα ἀδίκ, οἱ φρονοῦμεν, ἢ ὁ ἀδικ. ἢ τὸ
πρ. ἢ τοῦτο μὲν οὐδὲν. ὁ δ' ἀδικοφαλὸς ἀδικ, ὁ τὰ
αἰσθητὸς παράχαμ. τοῦ ὁρᾶν. καὶ ἀλιούσιμ. καὶ ὁσφρᾶν
μάθαι. θεὶ τοῦτο μὲν. γίγνοι τομικὰ καὶ δόξαι. θεὶ
δὲ μὴ μέλιος, καὶ δόξης λαμπρὸς τὸ ἢ ἐμάμ. καὶ
τὰ ταῦτα γὰρ ἄδαι ἐστὶ τιμῶν. καὶ αὖ τοῦτο, τὰ φθο
ρὰς οἷς ποῦ. καὶ τὰ περὶ τὸ οὐρανὸν δὲ, καὶ τῶν
γῆν πάντη, θεάτου, ὅτι ἐμαυτοὶ ἔδοξα πρὸς
ταῦτα τῶν διεπήμα φυλὴς ἅμα, ἃ σὺν δὲν χρῆμα τὸ κ
μέριον δὲ σοι βραχέ ἴκανόν. ἀλλὰ γὰρ αὖ καὶ πρότερον αὖ ἀπ
ὶ καὶ τάμεν, ἀλλὰ ἐμαυτοὶ καὶ τοῖς ἄλλοις ἔδοξεν.
τὸ τὸ πάντων τῶν διάθεσις οὕτως ἀφόδρα ἀψλαῦτων,
ὡς ἀσθματον καὶ ταῦτα, ἃ περὶ τοῦτο αἰμὶν ἄδε
μαι. ταῦτα ἀληθέστατον, αὐτὸς διάφορος ὁ πάσχειν ἀεὶ δημος
ὄχλος. ὁ τὸ τοίνυν, καὶ τοῖς τιμᾶν καὶ οὖσαι φιλοσό
φοις τοιάδε ἅμα ἔδοξεν, τὰ τῶν τοῦ ἀληθοῦ λόγου φυσι
λογίας, ἃ μὲν τὰ σωματοειδῆ καὶ λίμαν, τῶν τούτων ἅπαν
τα μὲν ἀπόδεικτα πάντα παρὰ τῶν θεῶν. Ἐνοῦσι καὶ τὰ τῶν πο
θοῦν πλάνον αὐτὸν ὑπὸ καὶ διὰ ἅμα, ἀλλὰ τρία τοῦ ἁρμόζ.

τοῦτο μὲν οὖν ἔοικε καιροῦ τοῦ προσήκοντος ἐφάπτεσθαι. καὶ
θύραθεν δὲ ἔξωθεν, ὅτι μὲν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τοὺς ἐμπίπτοντας ἀφορᾶν, μὴ μένοντας
εἶναι, ἀλλὰ τοῦ παντὸς αἰτίαν μὴ μηχανᾶσθαι· μηδὲ ἔοικε
τοῦτο μέλειν. καὶ διὸ φησὶν ὡς περὶ τὸ πρόθυρον τοῦ
ἀνθρώπου θεολογίας οὔσης :—
Τί οἱ παλαιοὶ τῶν ἀνθρώπων τὸν κατ' οὐρανὸν φωστῆρα σελή
νην ἔσεβον· μὴ καὶ νῦν περὶ τοῦ τῶν ὅλων θεὸν ἡλίου σέβεως
οὐ καὶ περὶ ἀλλήλων ἐπιφάλλεσθαι ;
Τὸ δὲ οἰωνιστὰς γνώμης ἀρχὸν τὸ παλαιὸν νομιζόμενον ἀφαιρεῖ
ται φησὶ τὸ μέσον· καὶ τὴν τοῦ ὅλου φύσιν μιᾶς ταύτας φέ
γγους φῶς καὶ θαυμάσαντας, πολλαχοῦ φησι, δύο θεοὺς
αἰθέρα φῶς καὶ πρὸ τούτου γῆν, τόν τε ἥλιον καὶ τὴν σελή
νην· ὧν, τὸν μὲν ὁσίριν, τὴν δὲ ἶσιν ὀνομάσαι· ἀπὸ τῆ
μου σοῦ, τοῦ σφόδρα διαφέροντος πρὸς ὁμοιότητα τοῦ
μεθερμηνεύοντος ἀμφοῖν γὰρ τούτοιν φησὶ τὸν θεμένω
διαλύτου πρόσωπα εἶναι, τὸν μὲν ὁσίριν πολλῷ φαι
μότατον· παντὶ γὰρ ἐοικέναι τὰ ἀληθῆ φασι, τὸν δὲ
ἧττον πολλοῖς ὀφθαλμοῖς μεμφομένῳ τὴν γλῶ
καὶ θάλατταν· καὶ τὴν μὲν ἰλὺν τὴν δὲ λάσιν ἐμφορᾶ
τοῦτοις· διόπερ ὀξὺ βλέπειν καὶ παντόφορον καὶ παντεπάλιον φο
ρὰν δὲ παρ' ἑλλησι παλαιὰν μυθολόγημα τὸν μὲν ὁσί
ριν διόνυσον προσαγορεύουσι καὶ σίριον παρ' ἡμῖν·
ὃν ἄμοιρον μὲν ὑγροῖς καλεῖσθαι ἔοικε φλοιόν·
ἀπροφάλη δὲ διόνυσον ὑγρᾶ λέγουσι πυρὸν·
ἀρφάδδη· τὸν δὲ ἀμφὶ καὶ βύβλον φάμενοι καὶ διόνυσον
σοῦ· φασὶ δὲ τὴν ἶσιν καὶ τὸ ὕραμμα αὐτοῦ, τὸ τὸν ὄμβρι

ὁ δὲ ὁσίρις ἀνάγεται εἰς τὸν ἥλιον φασίν· ὁσίρις δὲ παρὰ
Αἰγυπτίοις ἑρμηνεύεται· ὁ πολυ
δεής· διὰ τὰ μέτρα τὰ φ' ἡλίου πολ
λὰ γὰρ ἐκεῖνα· ἶσις δὲ σελή
νη· ἡ πεῖσις αὐτὴ εἰς ἑλλάδα
βούλεται ἡλίου· διὰ τὰς
ἐκπλύσεις·

δοσ. ἀπὸ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ μυρίας περιλήψεται.
τὴν δ' ἰσομεθῆ μετὰ σωμάτων ζῶσαν παρεμφαίνεσθαι
μέλιτος τῆς προσηγορίας τὴν σθεναρὰν ἀπὸ τῆς
ἀϊδιότητος καὶ παμμακάριστον γενέσεως. Λέγεται δ' αὐτὴν
Πορφ. περὶ ἀποχ. ἀπὸ ἐμ. ψ. 26 θεάσηται ἀπὸ τῆς ὁ Σωσιτέως ζῶσαν φάσμα
πανδοκεῖον χρόνου ἐπαρχίας μοι δι' ἣν καὶ ἀπὸ τῆς
πορφυρίου ὀλοτίας. ἀνθρωπομόρφου αὐτῆς τὸ σῶμα ἀπὸ τῆς
δαιμονίου. τοιαῦτα μυθεύουσι καὶ ταῦτα. ἄφοδός ἐστι
ἐμπύρου φοινικίδος ὁδὸς μεγάλη ἀπὸ σάρκας. φοινίκων μὲν πρὸς
τοῖς φυσικοῖς λίθοις, καὶ τῶν σθεναρῶν καὶ τὸ σῶμα
τὸ πολύπτερον ἀφράστως καὶ τὰ σπλάγχνα καὶ τὰ
τούτοις ζῶα ἀφθαρῆ, θεοῦ σώματος ὄντα καὶ ἀπὸ
τούτοις σὺν παλαιᾷ τάξει, τῆς γῆς ἀφιέρωσαν μέλη
τὰ ἑαυτῶν θεοῦ σώματος ἀφθαρῆ ὄντα ἀφ' ὧν
ἀφῆκαν, αὐτοῖς διαφέροντος οἱ ἐσόμενοι οἱ πρὸ αὐτῶν
παῖδες καὶ χοὰς ἐπὶ τοῖς τάφοις ἐποίουν. εἶδον δὲ οἱ
ἱερογλυφικὰ καὶ ἀναθήματα τὰ ἀπὸ ὀστῶν
καθιέρωσαν καὶ γοργάδας ἐπὶ ἐλεγεῖον, πρὸ τῆς καὶ
τῆς ἀμπέλου καὶ τοῦ ἀστῆς καθ' ὧν τοῦ ζῶν ἀπολέ
γοντο. αὗται δ' εἰσὶν ἐσόμεναι τὸ προσωφέλασσος,
ὅμοιαι τῆς αὐτοφάσσου φυῆς καὶ τυγὸν ἐξ ἀπὸ ἐμ αὐ-
ταῦτα καὶ εἰ φοινίκων γραφὴν ἐστὸς ἀπὸ ὀχθίου
Πορφ. περὶ ἀποχ. ἐμ. ψ. 26 αἱ μὲν καὶ τοῦ ἐκ τοῦ ἀπὸ γλυφὸς αὐτὸς ὄλεθρος ὁ ζῶν
καθ' ἡμῶν λαμπρομόρφου δὲ νοσημάτος ὄντος
ἐσόμενον περὶ τῆς τοῦ παλαιοῦ χαιρόντος

τὴν μὲν γὰρ ὧν ὁσαύτως ἐξ ἀνθρώπων μάρτυρι χρώμενος παρατίθεται· ἀμείβεται δὲ ὁ μὲν τὴν φωνὴν χρόνος ἀφ' οὗ, τὸν δὲ πάντων λιγνότατον ὄσφρησις· καὶ τὴν ἡδονὴν ὑπὸ τοῦ γέλωτος ἡ ἀνθρώπους καὶ τὴν ὀδύνην ὑπὸ τοῦ κλαυθμοῦ· ἐν δὲ τοῖς οὐρανίοις θεοῖς οὐδὲν τούτων· οὐ σωρὸς οὐδὲ λιμὸς οὐδὲ θεῶν ἀπαρχὰς πολλαὶ μυριάδες ἑκατόμβαις ἔθραυσαν παρθένιαι· ταῦτα καὶ πλείω μυθεύεται περὶ τῶν μακαρίων ἀνθρώπων γεγενῆσθαι· τί δὲ ἄμφω τούτω καὶ δαιμόνιον ἀνθρώπου μᾶλλον ἢ θεοῦ; ἔθυον πρὸ τροφῆς καὶ χόλιος οἱ ῥίζαι τῶν γενίμων φύλλων σωρὸς ἀμβροσίαν καὶ νέκταρ δένδρα δὲ, πολὺ πρόσθεν ἀμβροσίου καὶ νέκταρος δένδρα δὲ, πολὺ πρόσθεν τῶν ἑκατὸν γενεῶν ἀνθρώπων· τοῖς δὲ ἐμψύχοις φύλλα καὶ ῥίζαι καὶ τὸν ὄλον τῶν φύλλων αἰτιῶμαι καὶ τὸν ἥλιον· ταῦτα τοὺς φαινομένους οὐρανίους θεοὺς τοὺς δὲ ἀποδεικνυμένους ἐκ τῶν περὶ αὐτοῖς ἀπαθανατίζομεν τὰς ἡμέρας, τοιοῦτοι γάρ ἐστὶν ὁ περὶ ἀθανασίας τῶν θεῶν λόγος, τοιοῦτοι καὶ ἐμψύχοις ὁσημέραι φαινόμενοι καὶ ἀποκρυπτόμενοι· ἐκ δὲ τοῦ ἡλίου· ἡμέρα τὴν μὲν ἀπὸ ἡλίου ἀνατολῶν ἐς τὴν δύσιν· τὴν δὲ ἡμέραν τὴν μεταξὺ ἀνατολῆς καὶ δύσεως· τὴν δὲ νύκτα τὴν ἀπὸ δύσεως ἐς ἀνατολήν· καὶ τοῦτο δὲ τοῖς παλαιοῖς τοῦ μὲν παραπλήσιον τὸ ὅσον ἡμῶν,

ἀδελφὰ τὰ τοῦ θελήματος τὰ ἀρχαῖα, ἐφ᾽ οἷς ἀγόμεθα δὲ
ἔβρομ ἀφ᾽ ἁσαμῦ ονο, ἀράματα τὰ θμᾶ μβρασαρ
ρᾶσαμ· ταῦτα ἀφ᾽ ὧν, ἐπὶ λᾶ μεθ᾽ ἕβραι· πόρρα δὲ τὰ ἀμεθ᾽
τὰ θυσίας ἀπαρχὰς τοῖς ἁγίοις προϊοῦσα ἂν παραμυ
θεῖ τὰ μᾶ ματάτων θυμάτων παράλυτ᾽ ἐσφάγη
χθε, ἀμᾶ τὴν τοῦ πλήθους ἀδελφᾶμ τὰς πρόσθεν
ἐπὶ τὰ δ᾽ ἡμῶν ἀράς· μὲν τὸ λοιφὴν ἀφ᾽ ἁγίων
τῶν αὐτῶν· καὶ τὸ νομα μοῖν ἀῖμας αὐτῶν· τοσαῦτα καὶ
Ὁ πορφύριος συμμολῦ· ὁ θεόφορος· ἐπὶ ἀφρόμενοῖ
τοῦ λόγου γένοι τὰ ἴμᾶν· ὁ πρᾶτος ἐν μβρα τύλαι πρὸς
θεν τὰ ἐν τὰ ἐρῖμα ἐν αὐτοῖ πρὶ τὰ ἐν θμᾶν ἀ· ἐπὶ δ᾽ ἐπὶ φά
σιας πρὸς τὰ ἴμᾶν φάμενται μοῖ οἱ πρὸ τοῖ τὰ ἐν ἁγίων πρὶ
τὰν θμάδα, τοῦτον μόνον τὸν θεοῦ σιν ἡγᾶσθαι· ἀλ᾽ ὅπερ
γὰρ καὶ οἱ τὰ ἐν παράπαν· ἴ λιόν τε· καὶ σελήνην· καὶ
γῆν· καὶ τὰ ἄστρα· καὶ οὐρανόν· ἀ᾽ τε οὖν αὐτὰ ὁρᾶν τε
πάντας ἀξιόν τα δοῦναι· καὶ θέον τα· ἀ᾽ πὸ ταύτης τῆς
φύσεως τὸν τοῦ θεοῦ σαὐτὸν ἐπονομάσαι·

Ἱερεμίας πρὸς ἕλληνας περὶ θεῶν μυθολογίας·

ὃν λέγεξ ὁ ἀνὼν ἴδρυσις·

Ἀμῖν μὲν, οἱ πρὸ τοῖ καὶ παλαῖ τατοι τῶν ἀνθρώπων· οὔτε ναοὺς
οἰκοδομίας προσήκομ· οὔτε ξόανον ἀφιδρύματ᾽ ἐν οὔτε
τέχνης ἀφιερωμένης· οὐδὲ μελῶν οἰκοδομῆς· οὐδὲ
ἀρχιτεκτονικῆς ποσότητος, παρὰ τὰ
ἴδια, συμμετρουμένας διαγράμμας· ὁ τὶ δὲ οὐδὲ τῶν
μὲ ταλλευομένων ἀγομένων, θαύματι καὶ ἴδρᾶσθαι,

μμίμησιν τοῖς τότε παρ' ἑαυτοῖς ἀπαιδεύτοις ἐπαίνοις
ὀχλοῦσι μὲν ῥόμβος· οὐ πολὺς ἀμφὶ πολλοῦ· οἰκίαν·
χιάσκιον· οὐδὲ ῥόμβος· οὐδὲ τὸ ἔξω θέμις ἀπὸ θεῶν
ἄρρην· ἢ οἰμωγὴ ταῦτα μυρίοις, παρὰ τὸ παρεῖναι ὀλίγοις
ἔμμισθον· ἀμφὶ οὐδὲν ἁμάρτιστον ἄνθος· ἢ φωλεὸς ἔμπαλιν
θαυμάζω· μόνα δὲ τὰ φαινόμενα τοῦ οἴκοι ἀρρένων
παρὰ τὸ θέμις, ὁ περὶ τὸ τρέφειν· θεῶν δὲ προσηγορίας
ὡσαύτως φασὶ βυμβακῶν· καὶ οὐδὲ ταῦτα, τὰ σὺν δίκαιον τοῦ
θέμις καὶ τοῖς μὲν ταῦτα περιγελᾶσθαι τιμὰς ἔθρεψε
σιάζω· οἰκίμβροσος λόγος· οἷς ἀλγεδόνια ἐξ αὐτῶν ἔμμι
μορφὴ μαρτυρία, δι' ἃ τοῦ προτεθέφθαι φανῶν· καὶ τοῦ
αὐτὸ σὺν ὃ παρατεθυομένων, τὴν ἀποδέξιν παραυ
γομένα· τοιοῦτο δὲ καὶ οἱ ἔβροι καὶ αὐτὸ μὲν δι' δαίσιοι σι
λόγοι· καὶ οἱ μὲν τοῖς ἔθνεσι καταρχαῖ· τὴν τοῦ ὁρᾶ
μένων φοιτίρων τὴν μὲν ἀπορεμνύμενοι περιέχοντο·
μόνοι δὲ ἴσοι ἐμφανίζειν τὴν ἔνο καὶ ἀν ἀπατεθέσθαι
τοῦτο ὁ λαὸν οἱ καὶ τοῦτο καὶ δημιουργοῦ θεῦ· καὶ τὸν
ὁσαύτως ἀλλ' θεῖον ἀξιοῦσαν· οὐ μὲν ἀπίστων θεογρί
δος θέμις δὲ μὴ παρὰ μέρος τοῖς πολλοῖς τὰ τοῖς
τοῦ ἀφανῶν λόγος· οὐδὲ ξοάνων ἀντίχαμψ δρυσί· οὐδὲ δὴ
μὴν πολυφλυαρία, τὴν τοῦ θεῶν ἀρρενωπὸν καὶ θυμόν
ὁμοιασία· αἱ γοῦν προσηγορίαι καὶ τὰ ὀνόματα, ὃ ἀν
θρώπων ἐστὶν ὅρκων ἐμμένειν· οὕτως τὸ τὸ ἐμφύσιος ἄν
ρίζειν· ἀμφὶ δὲ δαιμόνων καὶ πρᾶγμα τοῦ ἀφανίζειν·
οὐ μὲν τοῖς, περὶ τῶν καὶ λιτρόν ἀφιστολογίαν· οὐ μὲν τοῦ
ῥητῶν τελεσφόρια· οὐδὲ ὅσον τὴν, τὸν πολλὸν ζ

λς
ζ

ἀδελφὸν τὸν μιαιφόνον τοῦ ἀνδρὸς τοῦ δικαιοτάτου· ἀπὸν
δὲ ταῦτα τῶν ἁμαρτημάτων, καὶ θρηνητὸν φύλακα ἀφανῆ
πλάσματα· μᾶλλον δὲ πρόσωπον αἰσχρὸν, καὶ ἀλλοκότου
φωνῆς ἔνι τὰ ἁμαρτήματα. κατὰ τὸ παράλογον ὁ σίφων ὁ
μυθικὸς φάσμα, ἀρχιτορμήσας ἔστι γὰρ καὶ τοῦτο τῶν
μυθικῶν ἀδρομανὲς ἄπιστον πολύθυρον πλάσμα
μορφὴν ἐσθρομαίου τὴν ψεύδαρτον· ἀρχαμένην μὲν
ἀπὸ φοινίκων, καὶ αἰγυπτίων· δηλαδὴ δὲ ὅτι
ταύτῃ ἔνι τὸ ταῦτα τοιαῦτα καὶ μέχρι αὐτῶν
ἐμείνωσιν, ἄσπλεκτα καὶ τοῦτο πάλιν τῶν πάλαι τὰ
τοιαῦτα τερατεύματα· ἵνα καὶ αὐτὴν ἔνι σκιάθαι
καιρὸν ἀπὸ τῶν φοινίκων ἀρξάμενον :~
ὁ τι νεώτερα τῷ βίῳ παρεισήκται τὰ παρὰ
τῶν θεῶν παρὰ τοῖς λοιποῖς τε θρυλλούμενα·
ἱστορεῖ δὲ ταῦτα, ἐγχωριάσαν· ἀμφὶ, πάλαι ὁ τατοσ.
καὶ τὸν τραχὺν χρόμον, ὃν φασὶ πρόσωπον· ἐν
καὶ ἔνα λιμνάζειν καὶ ἀμφὶ φάναι τὸν φοινίκιον
ἱστορίαν ἀπὸ δεῖσθαι μαρτυροῦσιν· φίλαν δὲ
τοῦτον πάσαν τὴν γραφὴν ὡσπερεί ἐ. οἰκόθυραι ἐ,
μεμαλακὸν ἀπὸ τὸν φοινίκιον γλῶττον ἔνι τὸν
ἑπτάδα φωνῶν ἐξέδοσιν· μεμιγμένα τοῦτον,
ὁλοσώματον· τὸν ὁλοσώματον μὲν ἔνοικον μέγεθος
συνδεκάδων, ἑπτὰς τοῦτον πρόσωπον ἐπὶ
δύο σ. οἱδὲ ταῦτα ἀνδρίαμαρτυρῶν πρόσωπον·
ἱστορεῖ δὲ τὰ περὶ ἰουδαίων, ἀλλὰ δεῖται ὁ τὶς
τὸν τὸ ποιὸν τοιοῦτόν μοι φαίνεται, τὰ ἐμ

φασμότατα. Ταχὺ μὲν ἀνθρώπου ἐλεύθερον φάος ἁλίσκεται
ὑπομνήματα· παρὰ ἰδρομαίου τοῦ ἰδρόωσι θεοὶ
ἰσοδαίμονα ποιέουσι τοῖσι πᾶσι λάχε μὲν ἀτρεκίην
ἀμαθέα, ὑπόδικον καὶ τὸν μὲν αὐτὸν ἐξ ἁπάντων
τὸν ἀληθέα, παρὸς δὲ ἑκάστοτε οἱ δεινούμενοι καὶ πρὸ
τοῦ πρὸς ἐκεῖνον ἀπιστέουσιν· καὶ ἐς δὲ τοῖσι μὲν ἄλλοισι
ἀπιστέουσι μᾶσσον τοῦ φοιτέοντος λόγου μέλιτι
συνεπιδοκέουσι. Ταχὺ μὲν δὲ καὶ τὸν φοιτέοντα ἀπὸ κεινῶν τὸ εἶλκε φῶς.
καὶ παρὰ τὸν ἀληθέα τοῦ φιλαλήθεος παῦρα τῶν πολλαπλασίων
ἱστορίων. Ἐλευθέρια τὰ πολλὰ ὑπομνήματα τοῦ. Σὺ
τοῦ θυτοῖσι ἰδρωτοῖσι ἀμφαφᾶν. Ταχὺ μὲν δὴ καὶ ταῦτα
λαὸς ἐὼν ἐθέλει ῥᾴμβος γάρ τις· τὸν ἀσυρίσαντα καὶ λί
θου. Ἢ παρὸ τοῦ μέλανος. Ἢ καὶ τὸ αὐτὸ ὅσον γε τὸν ὅ-
μοιον· νόμῳ δὲ ἀμφαφᾶν. Τὸν δὲ τοῦ Ταχὺ μὲν
μοι φοβερὰ δοκεῖ καὶ γλαυκὸν ἴρμελίνδαν. Φίλος μὲν ὑμῖν ἐγὼ
παῦρα μὲν ὀλίγα ἀληθέος ἁλίσκομαι, καὶ πολλὰ τὸν
τα, τοῖσι δὲ ὅλον λόγον μαρτυρίσας. Ὁ δὲ παροίχομαι·οὐ
τὸν ἐοικότα· ὦν. οὐδεμιῆς θέσιος, τὸν καὶ τοῦ
ραμόν· θυμὸν δὲ αὖ δρᾶσι καὶ γνώμας· οὐδὲ τοὶ
πρὸ πολλοῦ ἀφόρου, ὅσον διὰ φιλίων ἀξιοῦμαι, ἀπὸ δεξιῶ
θαι. Ἱκέλαον τὸν φιλοσοφίας. Φαυλότητα τοῦ
δὲ καὶ μεγαλοφυΐας ἀποίου, καὶ ἁμαρτωλοῦ
μόνου. τὸν φοβεῖ καὶ μνῶ. ὅσον παρὰ τοῖσι πολλοῖ
μεμομημένον· καταπίτνα τὸν πόλφος ἐς τὸν χάρα.
δέμνιά δὲ ἐς τοῦτο μ. ὅλιτοι γὰρ ἄφρα τὸν ἄπο δέξφ.

Ὁ δὲ διὰ φύλλων ἐν μέσοις τῶν πάντων τοῦ σχοινιάνθου
πραγματεύεται διὰ τὸ πρόσιμον τοῦ πρώτου συγ
γράμματος αὐτοῖς ῥήμασι προλέγει, περὶ τοῦ σχοινιά
νθου τοῦτον. τοιοῦτος δ' ἐστὶν ὁ σχοινιάνθος
ἀμφὶ δὲ πολυμαθίης καὶ πολυπραγμοσύνης ἐστὶ
ταῦτα ἐξ ἀρχῆς, ἀφ' οὗ τὰ πάντα συνέστη, παρὰ πάντων φέ
ρεται πρῶτον πολὺ φρονιστήριον ἐξ ὑμεναίων. ταῦτ'
αὐτοῦ φάσκοντος τοῦ διὰ φύλλων λόγου, πρὸς τὸ ἑξῆς οὕτε
ὁ τοῦ γράμματος λόγος ἐναρμόσαι καὶ τὸν
τοῦ ὑποκειμένου ἀρχὰς καὶ πρὸς τὸ ἑξῆς οὕτε
ὁ τοῦ γράμματος λόγος ἐναρμόσαι καὶ τὸν
τοῦ ὑποκειμένου ἀρχὰς καὶ πρὸς
τοῦδε ὃς περιειλημμένος τοῦ λόγου ὅμως
τοιαύτην διάλεκτον ἔσχε. ἀμέλει ἀμφοῖν δὲ ἐδόθη.
ἑρμῆν δὲ ἔμελλον ἁρμόζεσθαι. ταῦτα φησίν. ἐναρ
μόσαι τοῖς μὲν ταῦτα μὲν πλείοσιν ἂν σαφηνισμέ
νοις. καὶ οὐκ ἀμαθίαν τὸν περὶ θεῶν μύθοις ἐπαί
νοντα καὶ φυσικὸν δηλονότι τὸν περὶ θεολογίας
ἀφοσιοῦσθαι. ἀλλ' ἴσως προϊόντων, ἀμφοτέροις τὰ τοῦ
ἱστορικοῦ, τὰ μὲν μετὰ ταῦτα γραφέντα ἐξ ἀρχῆς. ἐπεὶ
περὶ ταῦτα. ἀμφοτέρως καὶ μύθου ἐναρμόσαι τὸν
τοῖς ἱεροσυλίοις πάθεσιν, συμβάντα πλανωμένοις,
μυστήρια καταστῆσαι καὶ πολιτείαν αὐτοῖς ἐνδείξασθαι.
ἀσυμφώνως δ' ἔοικε πλάσαι ὥραν, τὰ μὲν κατ' ἄλλη θέσιν γενόμενα.
ὁ δὲ, ἐμπαλὼν τοῖς ἀπὸ τοῦ ἀδύτου ἄρθρα ἐφ' ἑαυτοῦ μερίσας.
ἀμφότερα γράμματα συλλαβὼν ἐν δὲ οὐ λίθων πάντ
γραφὴν μάντιν ὀργὰ πάντων, αὐτὸς δὲ ὁ λίθος ἐν. καὶ τὸ
λοιπὸν ἐναρμόσαι τὴν γραφὴν τὰ μὲν κατ' ἀρχὰς τοῦ

καὶ τὰς ἀμπελῶνας ἐλεώδους ποιήσαμεν ἐξανύσατο τὴν
πρόοδον ἐπὶ τὰ ἔσω πάλιν ἐπὶ μέρους ἐστὶ γὰρ ὁμαλοὶ ἱστάς, χθόνιοι τάφ
ρους ἔδησαν αὐτὴν ἀπὸ λιμνίτας καὶ ἐς τὸ μυθώδες ἀπὸ
κατασκήσας ἐξ οὗτος μὲν αἱ λιμναὶ ἀφέλευσθαι, οὐδὲν φθά
σας ἐσβάλλωσαν· τούτοις ἐξ ἴσου φιλοτιμίαν ἔρίτας.
Ἐπὶ μεσόδου ἐδρᾶς τὰ φοινίκεον πολλοὺς καὶ πολλὰ
ἐξορύξαμενοι ἔλεον οἰκί τῶν παρ' ἐμοὶ διάφο
ρος γὰρ αὐτὴ καὶ φιλοφιλίου τόρμου ὑπὲρ ἰσθμίας μεσόδου ἵ.
προσάγειν ἔδαφος ἐπιβάσας καὶ μεσόξυρα οἱ ἀπὸ ξύλ πολ
σαν ἐμὴν παρόδη. ἐσόδιες μὲν γὰρ διαφορίαν ὁρᾶσθ
τῶν παρ' ἐμοὶ οἱ πρίσιον μοι τρίαν πολφιλοτιμίαν
ἰλίας. τῶν ἐπὶ γραφῶν ἔρια παραδόξου τορίας.
καὶ αὐτὸ μεσόξυρα ἐπὶ ξύλ προδιαπρᾶσαν δέαμα καὶ
ον, πρὸς τῶν αὐτῶν σαφῶν φαν, καὶ τῶν τοῦ καταμέρ©
διάμποσιν. ὁ τὶ οἱ παλαὶ τα τοι τοῦ μαρμάρου. ἐξ αἰρέσσ
δε. φοίνικος, καὶ αἱ γνάθοι· παρ' ὃν μὲν καὶ οἱ λοι πολ
ρόδαμον ἄνοι, θέσιν ὁρόμενον καὶ μέγ τον· τὸν τὰ πρ©
τῶν πολ τελῶν χρῆσαν ἔρια τας· ἵ καὶ κατὰ τὶ ἁ
πολισάμενα τὰ ἔσθη. ἄνδρηδες τούτους, καὶ
πολλοὺς καὶ τὸν σφετέρων ἐπὶ ὑμένους πολ
λῶν. καὶ ἐς τὸ χρέος μὲν καταφάρτας· φασὶν κατα
σκαπανέων, τὴν λαῖ θ, καὶ φάσιδον· ἀφιέρων, ἐξ ὁμό
ματος αὐτοῦ. καὶ τὰ τὰ μεγάλα ἐπὶ ὑμένους καὶ ἔορ
τὰς ὁμόμους αὐτοῖς· τὰς μέλ τας, φοίνικος· ἐξαιρέ
τος δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ φθόρου πολλοῦ, τοῖς ἰδίοις μὲ
λοῖς τοιχίοις, καὶ τὶ οἱ τοῦ μμομένου ἐπὶ ὑμῶν τὰς

ὁμοιασίας προθθάσαν. φυσιλεῖσι. λιλιομεμοθμένων.
καὶ τοῖσι μοιτοῖσι ωραμλιτας ἀπθρασι καὶ τὰ τοιχία.
καὶ τὰ τούτοισι ωαφλιθθοὺσι μόφοισι φίμασιν. ὧ. θ.
αὐτοῖσι. τὸν μὲν θμλιτοιὸ. τὸν δὲ ἀθαμάτοισ
θθοιὸ φαι. ταῦτα καὶ τὸ ωροσίμιον ὅθμλοσμδια
φλαέμλροσ ἐξιῶ ἀπαρχὰι τοῦ σαμχοιμιάνθοσμοσ ὅρ
μλιωφας. οἷδ ἔωσσ τῶν φοιμιλιῶν θλι τι θθέμθ
γοσ θθολογίαν: ... φοινίκιση θεολοτίλ
λιων τοῦ ὁλοσ ἀρχλιων. ἐπι τι θθται, ἀθρα ζοφόδλι
καὶ ωραμα τοδλι. λι ωρολιὼ ἀθρος, ζοφόδοσ. καὶ χαοσ
θολθρὸμ, θρθμοδδε. ταῦτα δὲ φαι ἀφρα. καὶ δμλια
ωολιὼ αἰ ἀγα. μλι φφ ωρα ... δδε φλιοιμ λιρα
οθλι τὸ ωραμα τοῦ μι δίοσ ἀρχοῦ. καὶ φθγο (γλιρδ
ολος λι ωολιλι θλιφ γλι, θλιμ θλι ωόθοσ. αὐτλι δ' ἀρχλι
λιτλαοσ ἀ ωάμοσ. αὐτὸ δὲ. οὐλιφ μ σλι θ τλιὼ αὐτοῦ
λιτλοιμ. καὶ θλιτλιὸ αὐτοῦ σιμ ωολιλιὸ τοῦ ωρὸς φέ.
γο. τοῦτο τιμ φ μλιὼ. οἱ δὲ. ἔδα τα δοισ μι ξ θοσ
ολι λλμ. καὶ θλι ταύτλιν φθγο ωαίσιν ωορ αν λι τίαοσ.
καὶ γθύθλο τοῦ μόλοσ. λιὼ δὲ τι μ αι χαὶ αὐλιφόμεν αὐθλι
οιμ. ἐξ ὅμ. φθγο καὶ αμοθρα υ λιαὶ θλιλλι θλι ζοφα σλιμμ
τουτέτι μ. οὐρα μοῦ λια τὸ ωαν λιαὶ αμ ἑωλα οθλιὸ μοίοσ
αὐτοῦ χλιμα τι λιαὶ ὀξ θλα μ θ μοσ τ. λιλιόσ θ. λιαὶ σθλιώλι.
ἀθρ σθ. λιαὶ ἀτρα υ μεγάλα. τοιαυτλι μεμ ραὐται λι λιοσ
σμογθύτα αὐτὶ λερ σ, ἀνθθό τλι τα ζοσ ἀγο υσα. ἰδα μμ
δὲ ἐξ λιὸ. ἀσ υλιαι τλιὼ ζοα ογ ρίαμ ἐ ποσ τλιὼ α λφ. θλιοὶμ
Οἶω. λιαὶ τοῦ ἀθρ οσ δ ταμ γάσα μτοσ δι α τοίρ οσ ιμ, λιαὶ τλιὸ

θαλάσσιοι καὶ τῆς γῆς, ἔχουσι τὰ μὲν πτερωτὰ καὶ ἔνυδρα καὶ
οὐρανίων ὑδάτων μέλαινα τροφὴ καὶ χυσός· καὶ
ἕως δὲ διθυρίδιοι, καὶ τοῦ διόντος ἀνεχόρισθη, ὅτι
τῶν τῆς ἡσυχίου μὲν καὶ πολύστιχα γεγραμμένα
ταῦτα δὲ ἀπαρῆ τάδε· τοῖσδε καὶ ἔνυδρα· μεμυτάγθε
ἀνθρώπους καὶ ἀπρακτικοὺς καὶ πρὸς τὸν πάτερα
τοῦ μέρους, τὰ γεγραμμένα μὲν ἀερόβια καὶ ἀρηνό
ρια· καὶ πρὸς τὸν ἴχορ· ἑαυτῆς καὶ θυμηδίαν ἔχοντα
γῆ καὶ θαλάσσης ἀέρος καὶ ὕλης· τοιαῦτα αὐτοῖς ἡ
ἰχθυογονία· τούτοις δὲ ἐξ ἑνὸς αὐτοῦ γεγραφότος.
ἕως δὲ φρύγανα· ταῦτ' ἐν ὑδάτων ἐγγίνεται ἰσόμοιρα
γεγραμμένα, τὰ αὐτοῦ καὶ τοῖς αὐτοῦ ἐπομβρίμε
σιν· ἔλεος τὰ χαρακτῆρα, καὶ τὰ μεμιγμένα· ἐν ὕδασι
τε αὐτοῦ διάφοροι αὖ καὶ ἄρρενες καὶ ἐν ἑνὶ ὄφεσι πολύ·
ἐξ ἑνὸς τούτοις ὁμόματα τοῦ ἀνθρώπου ἔχοντα μόνον ἡ
ἰσόρροπα καὶ τοῦ λοιποῦ, ἕως δὲ φρύγανα· ἀμφοῦτοί γε· πρὸς
τοῖς ἀφιέρωσαν τὰ τῆς γῆς μιάσματα καὶ θεῖον
ὑγρόμισαν καὶ πρόσθεν φονώτατα· ἀφ' ὧν μὲν αὐτοῖς τε
διαφέροντοι καὶ οἱ ἔνυδροι καὶ οἱ πρὸ αὐτοῦ πάντε
καὶ χοῖσι, καὶ ἕως δὲ ἔχουσι ἔνοικον καὶ ἕως δὲ φρύγανα δὲ
λίθοι δὲ ἐν ἔχουσι, τῆς πρόσθεν ὁμοίας τῆς ἀν
θρώπου δὲ τοῦ λεοντοειδοῦς ἀμφίου· καὶ γυναικὸς δὲ
αὐτοῦ· τὰ δὲ φύλλα ἔρμινα ἔχοντα καὶ πρὸς τὸν
γον ἡ τὸν ἀνδρα οὕτω καλούμενον· ἔχει δὲ τὸν αἰῶ
να, τῶν ἀποδέκδραν προθλῶν· ἔλεος τὸν τὸ

ς τοῦ λοιποῦ

γενομένοισι καὶ γενεᾶς καὶ γενεαῖς. καὶ οἱ ἐλθόντες τὴν ἀρχὴν
ἐλθόντων. αἱ μὲν δὴ γενομέναι τὰς χάρας ἀπὸ τοῦ ἀμαθοῦς
πρὸς τὸν λίμνην· τοῦτον γὰρ ὅδιοι ὁδὸν ἐνόμιζον μόνον οὐ
ραφοῦ λώριον. ἐσβάλλων καὶ οὗτος ὁ ὅδε ποταμὸς ἐς τὴν
ξυμβλώριος οὐραφοῦ. ἐκ δὲ τοῦδε παρὰ ἕλληνας μὲν τὰ ἄνω
γράμματα ἐλάχιστα· οὐ γὰρ μετὰ τοῦτο ἐπολλάκις διαβεβήκασιν
δολιχὸν τὸν ἔμπροσθεν παραμείβοντα. ἀπὸ δὲ τοῦ ἕλους
λίνα δὲ ἀμφιέσαντο· ἄμφοδα δὲ ἐλέξαντο παλαιὰ θώρηκα
λινοῦν ἀμφιέννυται λίνα μὲν ἀμφὶ τὸ μέτωπον καὶ περὶ τὸν
αὐχένα πανταχῇ· ὑπὸ δὲ τὸν λίνον ἄρμα μόνον τὸν φῶτα
καὶ περὶ. καὶ φλόξ· οὗτοι δὲ ἕλκουσι μὲν ἅρμα τρι
λιὸν ξύλον ἐπὶ τὸ, καὶ τὴν χεῖρα μὲν δεξιὰν· ὑποδὲ
δέδενται οὗτοι μάλθῃ τε καὶ ὑπερόχλιν περφαίνουσι
ἄν τὰ ὑπόδεια· τοῖσι δὲ ἐπὶ μὲν ἐκβέβληται ἄν μὲν ἕλκεα ἦσαν,
ἂν δὲ ἐξ αὐτῶν ἐμπέπηγε τὸ λάσιον· καὶ τὸ μέταφρον· ἐ
τὸ περαθύ. ἕλκουσι δὲ οὗτοι φῶτα μὲν δέδενται μὲν
ρουμέον· ὁ καὶ ὑπουράμιον· ἀπὸ μὲν τὸ τράχηλον δὲ φῶτα
χρῖμα τίζονται· τὸ τε γνῶναι καὶ ἀρὰ ἀπὸ δὲ μὲν ἀνόμαστον
ὅτι ἐστὶ χοῖρον· ἐ τὰ δὲ φῶτα τὸν ὑπουράμιον· οἱ μὲν ἕλκουσι
τύρον· καὶ μάστακα τε ἐπὶ φέρουσι, ἀπὸ τὸ καταμάσσω· καὶ τρύ
φον· καὶ πατοῦσι· καστέασαι δὲ πρόσθεν ἀδελφὸν
ὄντα μὲν· ὃν δὲ ἕλκουσιν πρὸ τοῦ ἐλεφάντα τὸν μὲν ἐπὶ χεῖ
λιν συμμαχίην ἐλθεῖν ἄρξαι· ῥᾳδαίως δὲ γενομένων
ὄμβρων καὶ πρὸ καιρῶν, παραστρωφᾶται τὸν ὑπὸ

τύρωι δεμδραι· πρὸ αὐτάων· καὶ τῶν αὐτοῦ γείτων κατὰ
φλέξαι· δεμδρουδέλαιομιξμου· τὸν οὔσσομ· καὶ ἀπολιγα
δέσαι ταῦρο πρὸ τοῦ τολμῆσαι φόσθαι γαυδιμιῶσαι· αἰγι
θρώσαι τὸ δύο σιλλαο· πρὶ· καὶ πυάματι· καὶ προσλω
μῆσαι· ἁμματο τῶδρδῆμ αὐταῖσι ἐξ ὧμ μίγρασθ θυρίαμ· τοῦ
γραμδ ἐτόλαπησαίτου· τὸν σὰπολῆφθῆται φῆσι ῥάιδοισ
αὐτοῖσ ἀφιθρώσαι· καὶ τὰσ σιλλαο, προσλωμῆ· καὶ
τοῦτοισ δορ τὰσ ἀμμεαι ξοσ· χρόμοισδὲ χάδρομ πολ
λοῖσ ἀπὸ τῶ στουραμίουγδυ θᾶσ γδυ δθαμ ἀρθαι·
καὶ ἀμῆσαι· τὸν σαμῆσαι καὶ ἄρασ ἀρξάσ· ἐξ ὧμ μιλλι
θίωαι ἀρ ἀτασ· καὶ ἀμῆσ· ἐξ ὧμ γδυ δθαμ δύο ἀδῆ
φοισ οι δλίρου ἀρξάσ καὶ τῶν τούτου ἐργασίαι·
ὧν τα δρομ τὸμ χρυσοαρ λόγουσ ἀσυλίαλοσ· καὶ ξωσι δαι·
καὶ μαμῆσαι· ῥμαι δὲ τοῦτον· τὸμ λίφαιτον· ἀρ ῥμ δὲ·
ἄλμ ατρομ· καὶ δδ βαρ· καὶ ὀρμιαμ· καὶ χδδ ῥαμ· πρὸ τοῦτο
πάντοραμ ῶν πλόαι· διὸ καὶ ὧσ· θδὸ ῥαυτὸμ μδαὐταμ λ
τομ δδυμάσθησαμ· καμῆσθαι δὲ αὐτὸμ· καὶ διαμίχθομ· οι
δὲ τὸν ἀδδφὸν αὐτοῦ· τοίχουσ φῆσιμ ξοι μοῖσαι ἐκ
πολίμθαμ· μδὲ αὐταῦται, ὅτι τοῦ γδμουσ· τούτομ γδυ δδ
γδυ θαὶ δύο· καμῆσθαι δὲ αὐτοῦ, τὸμ μὲμ· τῆμί τιλω·
τὸμ δὲ· μήϊμομ αὐτόχθομα· οὗτοι ξοδυόλισαμ· τοῖσ πολι
ωῖσ τῶν πολίμθου· ἐμμέμγυσιμ φοῦρτομ· καὶ τοῖσ λίλιοισ
αὐτὸν τῆφαι μῆμ· ἀμμέαι καὶ τῆμασίξ ἄρομ· ἀπὸ τούτων·
ἀγόμοντο ἄθροι· ὧμ ὁ μὲμ· ἀρὸσ ὅτι καμῆ τὸ· ὁ δὲ· ἀροῦ λίρασ·
λί ἀμρὸ τῶν· οὖ καὶ ξόαμον ζμαμμαῖα ἀλιάσομ ον· καὶ
μαὸμ ζγο φορούμδμον· ὃμ φοιμίκιλι· παρὰ δὲ τὸ μιλίσιον·

ἐξαιρέσεως. θεωρεῖται σύμφασις. ἔστι δὲ τοιαύτη
ἐστὶν αὐλὸς προσηθύας τοῖς ἴλεοις. καὶ πορφύρου
καὶ πολίτας. ἐκ τούτων ἀρότας. καὶ λωμυρί. οὗτοι δὲ
καὶ ἀμφίτας. καὶ τὰ ταῦτα καλοῦνται. ἀπὸ τούτων γεγέ
σθαι αἷμον, καὶ μάρμ. οἱ καὶ δόξης ἀμφόμασι καὶ ποί
μνας. ἀπὸ τούτων γεγόνασι μασσάρ. καὶ συδύλε. τοῦ
ἴδιον. ἄλλος καὶ δίλιμον. οὗτοι τὸ τοῦ ἄλλος χρῖσμ
ἄρομα ἀπὸ μασσάρ. οὗτος αὐτός. ὃς ἄρθρον τῶν τοῦ
τοιχέων γραφῆν. ὃν αἱ γένεσις μῶν. θεοῦ. ἔμπων δὲ
ἔρμῆν διαλόγων. ἐκ δὲ συδύλε. δύο ἔλαιοι. ἢ καὶ μυρί
λι καρύκαρδ. λι σαμό θρανίλεω. οὗτοι φῦσι πρὸς τοι.
πολίτας ἄρομ. ἐκ τούτων γένος ἀσὶν ἔθροι. οἱ καὶ μα τά
μασ ἄρομ. καὶ τῶν τοῦ δάλιξ ὦμ ἀσὶν. καὶ ἔσοι δαί.
κατὰ τοῦτο συγγενεῖς τὸ ἔθνος ὧν καμούμενος. ἢ θεσ.
καὶ θλίλφαλ ἐνόμενι ῥοῦθ. οἱ καὶ κατοίκων πορίμ
μον. ἐξ ὧν γεννᾶται, ἔσι γένος αὐτὸ χόσαν. ὃν ὑπόρομ ἐκ
λόσαν οὐρανόν. ὃ σὰ παύτου, καὶ τοῦ πορὶ λίμασ σι
χόν δι ὑπορμαλῶν τοῦ λαμμους. ὁμοιάζ ἐμούρανόν.
γεννᾶται δὲ τούτοις ἀδελφὶ ἐκ τοῦ προφρημένων.
λι καὶ ἐκμλι ὁλιγλί. καὶ δι ἀ τὸ καμμος αὐτὸν φῦσιν.
ἐκ ἄλλος ἐκ τῶν ὁμὸ μημον γλῶν. ὁ δὲ τούτων πα πρὸ ὑπ
σσ ὃν σημα λίκι αι τ ριον τὸ ἀστὶ σασ ἀφι θρὸ θλ.
αὶ καὶ χο σιν. καὶ τυ ὁ λασ, οἱ παῖ δὸ ἔξ ὁδον. παρα σα
καὶ μ δὲ ὁ οὐρανὸς τῶν τοῦ πα τρὸς ἀρχῶν. ἀδ δι
πρὸ γάμου τῶν ἀδελφῶν γῶν. καὶ πο ἰ ζ ται
ἔξαυτὸν πο ὶ δασ σλόσαρασ. ἦλον. τὸ μ καὶ μρόμον.

ἡ ἑρμηνεῖα τῶν ἀλλεγόντων
ζ

καὶ ἐν μέσῳ. καὶ διάμετρος. ὁ ὅσος ὁ ἡμι-
κύκλιος. καὶ ἀπλατὴς. καὶ
ἐξ ἀμφοτέρων ὁ οὐρανὸς. πολλὴν ἔχων γνῶσιν. διὸ καὶ
λέγουσιν ἡμῖν, τὸν οὐρανὸν ἡμῖν ὑπογράφειν καὶ μιμεῖσθαι
αὐτὸν καὶ διαστήματα ἀμείβοντα. ὁ δὲ οὐρανὸς, ἀπλατὴς
ὢν μιμεῖται, ὁ τὸ καὶ θεωρούμενον ἡμῖν καὶ σχῆμα
ἔχων ἀντὶν μιμεῖται καὶ ὁμοιοῦται. ἔστι χὴρ ἡμῖν καὶ τὸν
ἐξ ἀντιδιαστήματα. τὴν δὲ γῆν, ἀμείβοντα
σθαι πολλαχῆ. ἐμμένειν αὐτὴν ἐν τῷ μέσῳ ἑαυτῆς τε καὶ
δραστὴν προσήκειν ὁμόκεντρον, ἐν μὲν τοῖς τρισὶ μέρεσι, ἐν μὲν
τοῖς καὶ ποιητοῖς χρώμενον. οὕτως γὰρ ἂν αὐτοῖς γραμμα-
τικὸς, τὸν μὲν πατέρα οὐρανὸν, τὴν μὲν θεὸν τὴν μὲν τρί. μέρ
ρεσι δὲ γίνονται παῖδες. τὸν μὲν ὀθόνην καὶ ἀνθίνων.
τὴν μὲν ἀνθρώπων πρὸ τὴν παρθένον τελεῖται. τὴν δὲ ἀνθ
νὸν μὲν ἀρρένα μέλι καὶ μὲν ἄρρενον. καὶ τὸ μὲν ἀρρέν
νος, θεοὶ δὲ ἄρρενα ἄνθρωπον. ἐν τῷ μὲν ἀνθρώπων πρὸ τὴν
τὸν μέρος ἐμμένοις λέγουσι μὲν ἀσθενεῖς. πρὸ τὸν
θρώπων καὶ τὸν οὐρανὸν μέλιν ὑπερβολὴν. καὶ οὗτος μέρος τὸν οὐρανὸν πολεμεῖν, ἐμμένειν.
τὴν ἀρχὴν ἴσα καὶ τὴν παρθένον ἑβδόμην. τὸ
ἕκτον δὲ καὶ ἐν τῷ μέσῳ, ἐν ἑαυτῷ τὸν οὐρανὸν
ἐμμένοις ἐμμένειν ἐν ἑαυτῷ ἐν μέσῳ τὸν οὐρανὸν
δαιμόνιον μέρος. τὸ δὲ ἐν τῷ μέσῳ τὸν οὐρανὸν
γαστρὸς ἐξ οὐρανοῦ ἔφερεν. ὁ καὶ διαμένειν ἡμέρων.
ἐν τούτοις ὁ μέρος. τὸν χορὸν πρὸ τὴν παλλὴν τὴν ἑαυτοῦ
οἰκίαν. καὶ πόλιν πρὸ τὴν ἑστίαν. τὴν ἐν φοινί
κιον μύλον. μετὰ ταῦτα, τὸν ἀδελφὸν τὸν ἵππον

Σημεῖωσαι τὸ ἐπιχείρημα

ἀπ' ἀρχῆς ὑπομνήσασθε ἱερόσυλος γάρ ἐστιν ὁ τοῦτο ποιῶν
καὶ τοῖς ἐναντίοις ἔσται πολέμιος· καὶ διὰ τοῦτον τὸν χρό-
νον οἱ ἀπὸ τοῦ Πόντου εὐρόντες χεδρίαν καὶ πλοῖα σπεύ-
σαντες ἐπλεύσαμεν· καὶ ἐλθόντες ἐπὶ τὸν λιμένα τῆς
μητροπόλεως, αὐτοὶ μὲν ἐπέβημεν τῶν πλοίων, τὰ δὲ
μείζονα ἐκείνων ἐπὶ τῆς γῆς ἐτέθησαν· οἱ δὲ ἐμοὶ ἀδελφοὶ τοῦ ἱε-
ρέως ἐλθόντες μετὰ πολλῆς ἱκεσίας ἐδεήθησαν, ἵνα σὺν ἱερέως τρόπῳ
μόνοι ἐκεῖ ἱερέως· ἱερέως δὲ ὑπάρχοντος ἀδιδόντος τὰς θυγατέρας
καὶ τὸν ὑὸν ἀπὸ τοῦ ἱδίου αὐτοῦ χεῖρος ἀναδόσθαι γυμένους·
ἀδέησαν· ἀσεβὲς γὰρ τοῦτο καὶ θυγατρὸς ἰδίας καὶ τῶν ἀδελ-
φῶν ἀνδρὶ· ἀπαράσκευον ἐκπλῆσαι δοκοῦν,
τῶν ἱερέων γαμεῖν· ἱερέως δὲ προέχοντος οὐρανοῦ
φυλὴ τυγχάνων· θυγατέρα αὐτοῦ σὺν θεῷ ἀπὸ
τῶν μεθ' ἑτέρων ἀδελφῶν αὐτῶν δύο· ἐβασίλευσαν
δόλῳ τὸν ἱερέα ἀμελήσαντα· ἀσεβεῖς· ἀσεβὲς γὰρ
ἱερέως, οὐρανοῦ ἀνδρὶ γαμεῖν, ἀδελφὰς οὔσας ἐκεί-
νου· μείζονος δὲ οὐρανοῦ ἐστὶν ἡ τάξις τοῦ ἱερέως·
ἁρμόζων καὶ ἀρχῆς, μεθ' ἑτέρων ἐκπέμπων καὶ τῶν
ἀσεβῶν ἐκείνων ἱερέως· σὺν αὐτοῖς καὶ τάξις·
Ἐπὶ δὲ φυτῆς ἐκεῖ ἐρεῖ οὐρανὸς εἷς μία μόνον
ὑετίζον σὺν μιᾷ σὺν ἱερέως· ἱερέως δὲ ἔδει γενέσθαι, ἀπὸ
ἀπαρτίων· θυγατέρα ἐκεῖ τὴν ταῖς δύο· ἢ ἀπὸ τοῦ δύο·
καὶ πάλιν τοῖς αὐτοῖς γίνεται, ἀπὸ ῥέας· παῖδα ἐκεῖ·
ὃν ὑὸν θεὸν τὸν ἀπὸ τῆς γενέσεως· ἀφιέρωσεν καὶ ἀπὸ
δεκάτου· θυσίαν· καὶ ἀπὸ ἀπαρτίων· σὺν μιᾷ ἄρρενα
δύο· πόδας καὶ ὄρνεα· ὁ δὲ δαρὼν, ἐκεῖ δὲ ἔρευσιν·

καὶ ἀρότροις. ἐλεγεῖα δὲ τοῖς λοιποῖς μέτροις διὰ μέσου τοῦ τετραμέτρου καταληκτικοῦ γινόμενα, γραμμάτων τοῦ ἀριθμοῦ. ἄδουσι δὲ καὶ ὁ ἱερόμνιστρος καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ μέσος τοῖς πατράσι. καὶ ἀπόλλωνος. καὶ ἀπόλλωνος. καὶ τὰ τούτους γίνομαι. πότνος. καὶ τυφῶνος. καὶ μυρίνος. πατρὸς πότνου. πλὴν λοιδορεῖσθαι. ἀπὸ δὲ τοῦ πότνου. γίνεται οἱ δάφνης καὶ πυθίου ἀπόλλωνος ἀφορμίας. πρὸς τὴν γίνομένην ἀπὸ δάφνης. καὶ πρὸς δάφνην. τοῖς δὲ δημάρχοις. γίνεται μέλπεσθαι ὁ πρὸς τὸν ἀριθμὸν. ἐφ' ὃν παίζομεν ἡμῖν πολεμεῖν πότνοι. καὶ ἀπόλλωνος. δημάρχοις. πρὸς τὴν γίνεσθαι δὲ αὐτὸν ὁ πότνος. ὁ δὲ δημάρχος. φυλῆς θυσίαν ἐπὶ δέ, τριακοσταῖς δευτέραις τὸν ἑαυτοῦ νίκης. ἐφ δὲ, τριακοσταῖς; ὅλιλος. τοῦτ' ἔστιν ὁ ἱερόμνιστρος. οὐρανὸν τὸν πατέρα περιτέμνειν ὁλιόσας. ἐγὼ πολλοῖς τισὶ. τὰ αἰδοῖα. ἔφη πολλοῖς τισὶ καὶ πολλοῖς. ἐνθα ἀφιερόθη οὐρανὸς. ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτοῦ τὸ ἐπὶ ζῆν. καὶ ἀπόστασις ἐν αὐτοῦ τὸ αἷμα τὸν αἰδοῖον. ἐστάσιν. καὶ τὸ ὕδωρ τὸν μὲν τὰ ὕδατα. καὶ μέχρι τούτου. δέχεται χωρίον. τοσαῦτα μὲν δὴ τὰ ἱερόμνιστρος. καὶ τοιαῦτα. τὰ ἐπὶ τοῦτο ἀρέσκοντα μὲν τὰ ἱερόμνιστρος καὶ μὲν τοῦτο τὸν παλαιὸν ἐπὶ φασὶ γλαυκίαν πρὸ τοῦ χρύσοβόστρυχος μὲν ὁ νόμος μέρος τὸν μαλιαριζόμενος διὰ μέσου τὸν παλαιὸν ἐλαιμοῦσι. πάλιν δὲ ὁ ἐπιφανὴς τοῦτο ἐμβοῦς ραν ἐπὶ φθέγγεσθαι, ἀπαρτὶ δὲ ἡμέρα καὶ ζῆν ἐς

δημάρου· καὶ ἀδραδόσου παιδὶ λάσ- θεᾶν· βιαιδὶ λάου τῆς
χώρας· ἱερόμου μᾶλλι· τὴ δὲ ἀπαρ- τὴ· ἐωθθιλιδν- τῆι
ἰδίαι λεβφαλῆι παιδὶ λάας- παρ ἀσιμου, λεβφαλῶ τάῶ
ρου· - πθριμοσοῦσα δὲ τῶ οἰκουμένῳ, ἄρ θμ ἀθρο- πῆι
ἀπθρα· ὃν λαὶ αἰ ἐλομένῳ· θρτύραι, τῆι ἀμ ἀνιμῆσσαι ἀῶ
φιθρ ἀαλμ· τῶν δὲ ἀπαρ- τῶν φόιμιλας, - τῶν ἀ φροδί
- τῶν ζῆναι λ ζουσιν· λαὶ ὁ ἱερόμοσ δὲ, πθριϊὰν- τῶν οἰκου
μένῳ· αὐτῶν αὖ τῆι ἑαυτοῦ θυγατρὶ, δίδοσι τῆς ἀπ
- τελεῖ- τῶν παιδ λάαν· λοιμοῦ δὲ γνησμένου, λαὶ θ- θο
ρᾶσ· τὸν ἑαυτοῦ μεν ογνῆ ὑὸν ὁ ἱερόμοσ· οὐραμαῖ- τοῖ
- πατρὶ ὁ λοιαρ- ποῖ· λαὶ- τὰ αἰ δοῖα· πθρι- θέμ ζαι·
- ταυτὸν- ποιῆσαι, λαὶ- τὸν σ ἀμ ἀυτοῖ ἀμμᾶ ζονσ ἐ αμ
λάσαι· λαὶ μᾶ ὁ ὑπολὺ ζθρον αὐτοῦ- παῖ δαι ἀ- πὸ ῥ θάσ·
ὁμομᾶ ζόμῳον, μὸν θ, ἀ πο- θαμόμαι· ἱ θροῖ· - θάμ α τομ δὲ
- τοῦτο μ, λαὶ- πλοῦτο μαι φοίμιλας ὁμομᾶ ζουσιν· λαὶ ἐοῖ
- τούτοις ὁ ἱερόμοσ· μίμ ελομμῶν- τῶν- πόλιν- θθᾶπαασμτὶ
δι, τῆι λαὶ διάφμι δίδασιν· μιρτὸν δὲ· πο σφδοᾶμι, λαὶ
λαπῆφοισ· ἀφ ὁ- ταυτὸ· λαὶ ἀμ ἀ ζοῖ μοῖ λαὶ- τὰ- τοῦτο ὁν
του λῆ- ταμαι φοῖ τῶν μιρτὸν ἀ φιθρ ὁσαν· - πρὸ δὲ τούτων
θθὸν- ταῦθ, ὅσ μιμησάμ ῳσ- τὸν οὐ ραν ὸν- τὸν- θεᾶν ὁ ἡ
ἱερόμουτο· λαὶ δ ἀρ ῳσ· λαὶ τὸν λοι- πὸν δι ζ ήπασαν,
τὸν σ ἱδρυσ τὸν μ τοι χῆν χαρ α λε- τὴρ α σ· ἐωθμὸ λαν δὲ
λαὶ τοῖ ἱερόμοι- παρ ἀσιμα παοι λάα σ· ὁμμα τα· τὸ
σαρ α· δὲ- τὸν θμ- προυθίαν· λαὶ ὁ- πισθίαν μμ ρὸν·
δύο δὲ· λιονχῆ ν ἄουται· λαὶ ἐοῖ τὸν μὸν μεσν· πλ ρὲς- τὸ
σαρ α· δύο μῶν σ ἰ- φάμ ελμα· δύο δὲ· ὑψ φαμ ῶμα· - τὸ δὲ·

ἐμμολογίων. ἐαν δὲ ἱερόμος, καὶ μεσόμορος ἔμμορος· ἐὰν δὲ
ἡμιόρμος, ἔλαττον. καὶ ἐὰν πλεονάζομος ἐμμόρου ἢ
ἁπλῶς πλεονάζομος, πλεῖον. καὶ ἐὰν ἀμόρου ἢ ἁπλῶς ἄμορος·
τοῖς δὲ θεοῖς δύο ἔλαττόν τι πλεονάζομος, ἐοικὸς
τοῦ ἡμίσεος· τὸ δὲ τι ἐστὶ τοῦτο τοῖς ἱερόμοις καὶ αὐτοῖς
δηλώσομεν, ἐὰν δὲ καὶ ἀδελφὸς ἡμιόρμος ἢ δύο· ἐὰν δὲ καὶ
ἀμόρμου καὶ ἀπελευθέρου· καὶ ἐὰν δὲ καὶ ἀπελευθέρου
ὁ δὲ ἱερόμος ἐστὶ μόνος τοῦ χώρου. ἐπειδὴ δὲ τὸν αἰγυ-
πιὸν παρέδοσαν θεοὶ τοῖς θνητοῖς· ὁ δὲ καὶ λοιμὸν
ἔμελλε ποιήσειν· ταῦτα δὲ ἔλεγον πρὸς τοὺς πάππους
ματρὸς αὐτοῦ, οἳ ἦσαν οὐδὲν παιδὸς λοιμοῦ· ὃ δὲ ἐμίσησε
τοὺς ἀδελφοὺς ἀσελγῶς· ὃς ἐπειδὴ ἐμβλέψατο θεοῦ
ταῦθ' ὁρῶντος· ταῦτα παρὰ τοῦ δαίμονος ἔσεσθαι ἔφη
τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ σώματος γλῶσσά τε μιγὶς καὶ ἐρυθρὰ τρίχες,
συμφήσας· τοῦτο δὲ καὶ λοιὸν καὶ λοιμικὸν πάθος
ἁρμόζει· παρέδοσαν τοῖς ὀργεῶσι, καὶ τελοῦσιν
καταρχοὶ προφῆται· οἱ δὲ τὸν τυφῶνα ἐξεμέσαντα
τὸν ἐνυπνιοπώλην· ταῦτα αὐτοῦ μὲν διαδοχαὶ παρέδοσαν·
τοῖς ἑαυτῶν δὲ ἀμφὶ τὸν χῶρον ἐποίησαν τὴν αἰγυ-
πιὸν ἀδελφεόν· τοὔνομα δὲ ἐποιήσαντο φοί-
νικος· ἐξ οὗ καὶ αὐτοὶ ἐκλήθησαν· οἱ δὲ ἔμμονοι φοίνικες
πάντες ἐπορεύοντο· τὰ μὲν πρῶτα καὶ πολλὰ
ἐξεδιώκοντο, καὶ τοῖς προλειπομένοις, καὶ μάλιστα
γοιδίοις· τοῦτο τοῦ μύθου ἐδόκει καὶ λοιμικὸν
οὐδέν· πάντως ἐμοὶ μέμονε· ἔρρωσθε δὲ οἱ θεοὶ τοῖς
λοιμικοῖς, πορίζουσι δὲ ἀθυμίας καὶ γράφο

τὸν ἐπερώτησιν ἐπὶ τὴν
καλουμένην λεπτομέρειαν τὰς λέπτεις· ἢ ἐπὶ
τὴν καλουμένην μερικὴν
ἀρχέτυπον ἐρώτησις
ἐπὶ μίαν ἐνθολουμένην.
ἢ περὶ τῶν ἐνυπνίων
μὲν ἐρωτᾶν περὶ τῶν
μὲν χρὴ εἰς ἰατρὸν
βαδίζειν ἢ ἐπὶ γεωμέτρην
ἢ ἐπὶ παλαιστήν

μείαν· καὶ τὴν τριφυλίαν ἔσχασαν ἡ διάστασις καὶ διαίρεσις· οἱ δὲ
ἐμπορικῶς ὀνομαζόμενοι ἐξενίκησαν τὴν ἀλήθειαν· σύντροφοι
δὲ τοῖς διεφθαρμένοις, καὶ ἄλλοις καὶ λιμὸν γενόμενον
προλιποῦσαι πολλοῖς ἀφορμὴν, ἐξ ὧν παραλαβόντες τὴν
φυλάττουσιν, ἣν προδεξάμενοι ποιήσαν καὶ θάττον
ἀρχόμενοι ἢ πρότερον· ἐπὶ τοσοῦτον ἐπηυξήθησαν χρόνου
τὴν τοῦ αὐτὸν τὴν καταλυθεῖσαν ἀποφήνασαν· ὡς τετελευτηκέναι
ἀληθῶς δοκεῖν λιμόν· τὸ δὲ τῆς ἀφθονίας ὑπερβάλλον μᾶλ
λον· ταῦτα ἀπὸ τῆς σαλπιγκτικῆς προλεχθήσεται βί
βλου· ἐν μὲν οὖν τοῖς ἔμπροσθεν, ὑπὸ φίλωνος τοῦ πυθαγορείου δο
γματοποιηθέντα δὲ, ὡς ἀληθῶς ὑπὸ τῆς τῶν φυρίου τοῦ φι
÷ λωνίδου μαρτυρίας· ὁ δ' αὐτὸς οὗτος περὶ ἰουδαίων γράμ
ματι· ἔτι καὶ ταῦτα περὶ τοῦ ἱερὸν γράφει· ταυθὸς οὖν
αἰγύπτιοι προσφράουσιν θεοῦ· σοφίαν διὰ σμῆνος
παρὰ τοῖς φοίνιξιν, πρὸς τοσοῦτον καὶ τὰ κατὰ τὴν θεοδόξιαν
διὰ τὸ τὸν μῦθον ἀπορίας, ὡς ἐπὶ τὰ μυστήρια ἐμβάλλειν θεμ
πορίαν διὰ ξένου ἀσυμβάτου πολλοῖς θεοσεβοῦς
μιλοῦ· θεωρῶ, τὸ λιμώττομενον ἔσπερθε· ἀλλοῦ
θι κατ' ἀρχὰς ἐκθεμένων τοῦ ταυτοῦ· καὶ ἀμμορί
αι σ' ἔως ἐμασμένων, τὴν θεολογίαν ἔφασαν·
÷ καὶ μὴ ἀπορεῖσθαι φησίν· θεοσεβῶν τοῖς πατρίοις θε
τάτοις ἐμφαίνει τὸν μυθῶν ἀπὸ τὴν πα
τρῷαν θεωρίαν· τὸ λιμώττον τῶν ἑστώτων, τὸν
περὶ τοῦτο λόγον· ἔστι δὲ θεσμὸς ἐφ' ἁρμῶν ἐπὶ δι δόμεν,
λύτρον τοῖς τιμωρίοις δαίμοσιν· καὶ τὰ φάσματα δὲ· οἱ
διδόμενοι μετὰ τέλος· ἱερόν τοῖς μὴ οἱ φοίνικες

λίς προσαρμόσουσι μασθαλὸν χόρας. καὶ τάφρομβάτων
τοὺς μὲν πρὸς ἄρκτον, τοὺς δὲ πρὸς μεσημβρίαν, ἐπὶ τὸ μεσαίτερα καὶ θέρος ἀφ-
ίξεται χορίας μιᾶς ἕκαστος ἀπομερισμὸς ἀφορισμένος. ὑπὸ μὲν χόρ-
μορον γρυλλί. ὑπὸ δὲ τὰ αὐτὰ ἕδος δὲ διαλοιπὸν τοὺς μὲν ἀγ-
ροὺς σὺν ὅσῃ καὶ μικρὸν διαλουμένου, παρὰ τοῖς σφοίνιξι
μυρίων πρὸς ἑκατὸν λεμουμένου τῆς λιφόντων
χόραν μασθαλὸν καὶ λιμὸν ἐσομένου σφίσι τὸν υἱὸν μοῦν
τὸ διὰ τάσεως ἀσάμβρος. διὰ τοῦτο ὁ δ' αὐτὸς πα-
λιμ, περὶ τῶν φοινίκων τοιχάων, ἐκ τοῦ σαλλωνιά-
δων μυριάδων. θεὸν ὁ πολιαὶ φλυοί, περὶ τῶν
ὄρνων τὸ λεόν. καὶ ἰσομόλων θηρίων. ἀδηλοχρίσιν μὲν
ἀνθρώπων οὐδεμίαν (συντέλ. φ θορὰν δὲ καὶ μὴ
μείων. ἴσαν τὸν δυναστὴν, καὶ γαλεῶν ἰὸν ἀχρίμετρον
ἀνορύξαι. γράφει δὲ καὶ ταῦτα περὶ σχοίνων. ὅτι δὲ
πολὺ μέγιστον ἐστὶ τοῦ δράκοντος φύσιν. ἐν
τῷ φθορὰν αὐτὸς ἐκθηλαλφὶ ταυθοσ. καὶ μετ' αὐτὸν
αὐθις φοίνικες. καὶ αἰγυπτιοι. πρόμαστι καὶ τὰ τὸν
γὰρ τὸ ζῷον παντὸν ὄρνιθος. καὶ πυρρὸν δὲ ὑπ' αὐτοῦ
παρδάλεως παρὸ, καὶ τρόσαν ὑπερμεγέθη τὸν διὰ τοῦ
πους παρίασιν. χορίσ πόδων, καὶ χέρσιν ἀμμου
πλοῦς τὸν ἔλεος θεμ. δίων τὰ λοιπὰ ζῷα αὐτὰ σὺν μὴ
φος τὰς. καὶ τὰ λύκου γένος τὸν τίγρεως
ἀπὸ τοῦ. καὶ λεπτὰ τῶν ὀρνίθων. ὅμοιος δὲ ἐστὶ τὸ
ὄρνεον. ὃ φύεται ἐν τῇ ἀσπαλάθῳ τὸν. καὶ πολυτρόπατα τὸν δὲ
ἀετὸν οὐκ ὄντων τὸ διδυόμενον τὸ γένος μὲν ἄρρεν, ἄλλα
καὶ αἰγυπτίων ἐστὶ δράκοντα μέγιστα πόφυλον. καὶ

λζ

Dd

ἔσοφδ αὐτὸ ὁρισμὸν μετρομετρόσει φόσεαυτὸ φύσει ἀλόγοις
ἀλόγοις ἱπποις ὁμοίως σαυτὸς ὁ τοιοῦτος ἀπὸ τῆς γραφῆς
διὸ καὶ ἵπποις ἵπποις τοῦτο τὸ ζῷον, καὶ μυριάκις ἐμπαρ
φάλλεται· φρὴ τοῦ δὲ μὴ μετρίαν αὐτοῦ ἵπποις ἐπὶ γράφω
μέτρον ἐπὶ ποσὸν πρὸς μίαν ἐπὶ τὸ φόν· ἵπποις καὶ
διδάσκαλος ὁ τοιοῦτος καὶ ὁ σφὸς ἑαυτὸν φύσει
ὡς ὑπὸ τῆς φύσεως· ὁ δὲ ἀνθρώπου τρόπος καὶ ὁ σφὸς ἑαυτὸν φύσει
μία τις ἡ μὲν τοῦτο τὸ ζῷον· φύσει καὶ ὁ σφὸς ἑαυτὸν φύσει
μονάδος· πρὸς τὸ θεὸν δὲ αὐτοῖς ἵππος καὶ ὑδάτων.
διὰ τὸ πρὸς τὸν τοῦ ἵππου καὶ φύσει ὁ τις σφὸς
ἀμείνων ὑπάρχει πρὸς αὐτοῖς μάλιστα ἵπποφαντὸς
καὶ ἱπογράμματός. ὁμοίως φρονεῖν ἀρχοσι τῷ καὶ ἐπὶ
τὸ τις καταλύειν οὕτως· τὸ πρῶτον ὄν θεόν.
ὅτι ἐστὶν ἵππος χωρὶς μερῶν ἀεὶ ἐστὶ χαρίσ· ὃς φάνα
μένη θεῷ· ὃς τὸ παῦ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ ὑπὸ πρὸς τὸ γόνυ
χάρακα αὐτοῦ· ἡ δὲ καμύσκη θεῷ· διὸ τοσάδε ψυχὸ· ἐμφάσει
δίδοις ὁ τις ὁ τὶ καὶ διὰ συρόμενον· διὰ τοῦ φάναι δι
λύμασιν· ὃς τὸ σὺν γὰρ ἰδιοῦ ἐστὶ· τὸ διαυγάσαι· πρὸς
φοιμίλλας δὲ, καὶ φθρεθλύβλιο λαμὸν τὸ σὸ ἀφορμᾶς·
θθολόγλαν, πρὶ τοῦτο πρὸς αὐτοῖς λεγόμενον ὄφιον σ
θθοῦ καὶ τὸ μὸ φιομιδὸν· πρὸς ὃ ὃν· ἄνθλο· λέξομεν·
Ἐπὶ μελιὼ οἱ ἀγγελικοὶ, ἀ ὡς τὸ τις αὐτὸς ἐμμένας τὸν μὸ
σμον γράφοντος, πρὸς φθρὶ λύλμον· ἀθρο φλὶ· καὶ πυ
ρὸς τὸν χαρακτῆρα μὲ καὶ μεθὸν ἐπὶ ἀμφόρμὸ φὶ μὲ ἵππος μὸ
μορφον· καὶ ἐστὶ τὸ παῦ φλίμας, ἀλ' τὸ παρ' ἡμῖν ὁλ' τὸ·

τὸ μὲν λεύκον, καὶ ὁμοιομερὲς ὑπάρχει. τὸ δὲ μέσον ὑφ' ἑνὸς τοῦ
÷ καὶ τοῦτον ἀνθρώπου δαίμονος αἱμάσσεται. καὶ χαροπὸν
ἄρκτου δὲ ὅμοιόν ἐστι τὸ ἱερὸν ὃ καλοῦσι καὶ ἀνθρωποειδὲς
καὶ κατάξηρον. ὁ δὲ, ὅσον ἐπὶ λεπτότητι χαροπὸν ἱέραξος.
οὗτος ἐπὶ μὲν τὸ πρῶτον ἀφθαρτος. αἱ δύο ἀβύθιστος. ἀμε-
ρὴς. ἀνομοιόπαθος. ἴσος. παντὸς καὶ οὐ. ἀδιαφορόκ
λιτος. ἀνθρώπου ἀνθρώπου παθος. φρονίμων. φρονίμου τὸ
τος. ἐπὶ δὲ καὶ πατὴρ ἀνομίας καὶ δικαιοσύνης ἀντο
δίδακτος. φυσικὸς καὶ τέλειος καὶ σοφὸς καὶ ἱεροῦ
φυσικοῦ μέγιστος ἀρχικός. τὰ δ' αὐτὰ καὶ ὁ φάλκων φη
σὶ περὶ αὐτοῦ ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ ὁ ἱερὰ πάχων.
παντοδύναστος ἀφ' ἑαυτοῦ, παρ' ἑαυτοῦ λαμπρός.
÷ ὃ φυσιολόγησαν, ὃς περ πρόκειται. καὶ τὰ μὲν πρῶ
τα τοιχεῖα τὰ δι' ἀτόμου φόσμασιν διακοσμήσασα
μένοις ἐν ἀδύτοις ἀφιέρωσαν. καὶ τούτοις ὅρκους ὃ
θυσίας ἐπιτέλουν. καὶ ὄργια θεῖα τὰ μυ
ούμενα καὶ ἀρχηγὸν τὸν ὅλων. τὸ αὐτὸ καὶ
περὶ τὸν φόσμον. ἀμέλει τὰ μὲν τὸν φοινίκιον θεο
λόγησε, τοῦτον περὶ ἧλιον τρόπον. ἵνα ἀμφιπερ
φέρηται καὶ τὸν παλαιὸν φρυγιεῖς τὸν ἵππον
μεταδιάκοσμον ὄντα τὸν ἥλιον ἀποκαλίζεται λόγος. ὅτι δὲ μὴ
λύθοι ταῦτα, καὶ πολὺ τὸ μὴ ἀπολόμενον τῶν λαμβάνου
σαν τὴν ὑπεροχὴν ἔχοντα θεωρίαν τυγχάνει. ὃ δὲ
δὲ καὶ παλαιὸν, ὃ σαὶν ἑαυτοῖς φαίνεται θεολόγον, ἀλλὰ φό
μας τυρίαν τὰ καὶ πολυθεΐαν πάντων. καὶ λογογρά
φων πρόκειται, περὶ ἧλιον τὸν λόγον

Ἐναρμόμβραμα τὸ τῆς φύσεως δικρόσταμα τὰ φοιμέλιτα
πόλαι τὰ λαιλαίαμα σιμρατούσιν. τὸν θέον προσιμ
ρίας τελαίτορίας. τοῦτο παρέλιάσιος ἐωτ τὸ μονυμ
μωστιρίων. δι λομάρφη. ὃ σμιλίζει χρῆσαι τούτων,
μάλα μιχμάφυ φυσιολογίας. σαφὶ τὸν ἑαυτῶν θέλχον.
ἐωτ φερομένων τῶν πραγμάτων. τοιαυτὶ μὲν φοιμέ
λεων θεολογίαν. ὁράν δὲ μὲ ἁμαρτίας. λαι τὰ ἀγνοίων
ἐωτ θεωρῆσαι:

ἐναγγελικῆς προπαρασκευῆς λ τοῦ ἁγίου

τὰ δὲ τὸ δεύτερον περιέχει συγγράμματ ἐναγγελικ
προ παρασκευῆς:

ἐπι τολὶ τὴς δίτυν πτίων θεολογίας ἐξ ὧν εἰς ἕλληνας με πεκομι. σθη.
ὅτι τε εὐλόγως τὴν τούτων ἁπάντων ἀποστροφ πεποιήμε: θ

ἐ τοῦ νεωτέραν εἰς ἣν ἐξ τοῖς ἕλλησιν τ παρ ἀντοῖς θεολογίαν:
ἐπιτολὶ τῶν παρ ἕλλησι περὶ τε θεῶν ἐξ τ παρ ἀντοῖς ἡρώων μεν
θενομένων:

ἐ τ ἀπορρήτων τελετ ἐξ τ κρύφιμυστηρί τ πολυθέου πλάν.
τὶ συλλογισμοὶς τοῦτα ὁμοιο λ τοῖς ἕλλησι περὶ θεῶν φρονεῖν ἀνεχωρήσαν
λα κεφαλαίωσις τῶν προς θεν ειρημένων:
ἐ τοῦ νεκρῶν εἶναι τὰ φονς τὰ καλούμενα ἀντ ἱερα τ θεῶν.
Ὁ ποί λ τὶς ἦν ἡ τῶν παλαιῶν περὶ θεῶν δόξα.
ἐ τ ἑλλήνων. σεμνότερας δὲ ἐξφνεικωτέρας θεολογίας:
Ὅπως ὁ πλάτων ἐ τ τῶν παλαιῶν θεολογίας ἐδόξαζ:
ἐ τὴς κατὰ φωμαίονς θεολογίας:

Β

Γραμματικὸς φοιτήσας πρός τινα τῶν λογικῶν τὸν προφερόμενον περὶ τῆς
προνοίας ἁμαρτανούσης φάσκοντα, καὶ τὸν τῶν παλαιῶν φρόνημα
κατηγορήσαντα ὡς ἀνοήτως τὰ περὶ θεῶν ὑπολαβόντων· ὁ δὲ μετὰ
μύθου ταῦτα, καὶ ποιητῶν τὰ ἁμαρτήματα λαμβάνουσα ἀντιγυμνάσματα
ἐπιφέρων ἔφασκε θεωρίαν τινὰ τῶν ἀρχαίων εἶναι σοφῶν δέ,
καὶ παλαιῶν, ἃ καὶ αὐτοὶ φανερῶς λόγῳ μᾶλλον ἢ ἀληθείᾳ μαρτυ-
ρίαν τινὰ καὶ ποιητῶν ἀπαρτῶν, καὶ λογογράφων προσάγειν
ἔφασκον διορίζουσαν τό, τε· τί τὸ μὲν τοῦ λόγου ἐναγόμενον
ἀπὸ τινὸς φοιτητοῦ, ἐπιτάσεως τὰ φοιτήτων πολλάκις ἐς
λογισμὸν ἱερατούσης τῶν θεῶν προσηγορίας τε, καὶ ἰδέας
ἐπὶ τοῦτο παρὰ ἑκάστοις ἐπὶ τελουμένων μυστηρίων,
διὰ λογαιμέλειαν ἀπό τε τῆς τῶν λοιπῶν συγγραφέων, καὶ διὰ τῆς
τοῦ μὴ ζητουμένου θεολόγου μὴ ὁμολογίας· διὰ τὸν ἁμαρτύ-
ρητον τοῖς παλαιοῖς, καὶ πρὸ τούτων τὰ περὶ θεῶν συγγρα-
φεῖσιν, μηδὲν ἧττον φύσει λόγῳ ἀφορμὴν προσλογίας·
μηδ' ἀμφιλογίαν τοῖς περὶ θεῶν μύθοις ἐπιφέρειν· ἐπεὶ μὴ καὶ
τὴν λέξεως φυλάττειν ἐπιτάσεις· ταῦτα γὰρ ἂν προσπαρ-
τεθῆναι τοῖς ἐφ' ἑκάστων ἐξηγουμένοις φανῆναι· ἃ σμικρὰ ἐπιγρίνων
τούτων, μόνα ἂν ἐν μέσῳ φύσει λογίας· ἀφ' ἧς τὸν ἐξ αἰῶνος
ἔμφυτον ἐπὶ φερομένων τοῖς πράγμασιν τοιαύτην μὲν
ὧν ἡ φοιτητῶν θεολογία· ὁ δὲ καὶ ἁμαρτάνων· καὶ
ταῦτα γνησίως ἐπὶ θεωρίαν ἐξετάζων ἐν τοῖς παλαιοῖς ἀληθείας
ἐπιζητῶν ἐν μέσῳ, ἐξ αὐτοῦ ἂν φορήσας· οὐδ' ἄμεμπτος, ἢ διὰ
μέρους τινὸς ἀμφιλεγομένου ἀποδέξεσθαι πρός τι ταῦτα μέρη·
αὐτοῖς αἰγνωμονῶν· ἐξ ταὐτὸν καὶ τοῖς τὰ ἴσα φρονοῦσιν

αἰτιολογαστορ-θεομολγί· — πάσαμ μὲν-τῶν αἰγυπτιλιῶν
τορίαμ φσ-σλάτος-τὸ ὄμμῶν ἀμφιφορίασμ φλιφθη
φσ μὲν. ἰδίᾳ τὸ-τὰ τοῦτο-διὸ λεα-ἰαὶ τὸν σ-θεολογίασ.
μεμβθασσ· ὁ αἰγύπτιος· ἔρτθ· λὶ ἀρατθμ ἰθραϊκῶν ζ
ἔρμῆθροισ αὐτοῦ (συμφάμεασιμ· — σλῶν, ἀμφὶ λεὶ διοδασφ·
ὁ πρόσθεν λὶ μὲν μμλίμορφόθς· ὅλε-σλφόμασμ τασ ἰτορί
ασ· ἀμαμβξάμωσ· λεὶ ὁ ἑξημεφὶ τα-παρ ὅλεα φισ ἔθνε
σιν ἀ-σλὶ λερμπολεόσ· ἕως φασλὶσ ἀμλὶρ· λεὶ δοξαμὶν μ
λεραὶν-ταὶ δφασ, παρὰ τασῖν-τοῖσ φιλολόγοισ· λεγῶσ
μὲνοσ· ὁ δὲ λεὶ λεὶ-πάσαμ-τῶν-πάλαι ἀν (ωμφφοῖν τὸ
ρίαμ· σπωάταχθ· ·τὰ τοφὸ-τα· τοῖσ ἑξῆσ· πρφμασιν·
-τῶν λεα-τάρχῶν-τῶν ὅλων ἕως λίσα-το-πρφμ
-τφασ· ἀ-πὸ-τῶν λεὶ τὰ αἰγυπτίων-θεολογίασ· ἀφῆσ·
λέγουμαι λερφτορμφφαι-ποιῆσασθαι-τῶν τοῦμ-πρόλε
μὸν φαρ ἀπθοιμ· ὅσαμ μάλλον οὖν ἡμφορίμα-θέ
ρασ-τοῖσ ἕλλησιμ· -τῶν δὲ τοίνυν γραφῶν· ἱερογλυφικὸν τὸ
-πρὸσ λξιμ:- λίτνπίων -θεολογίλ·
φασὶ-τοίμυν αἰγύπτιοι λεα τὰ-τῶν ἑξ ἀρχῶν τοῦμ ὁλοσ
γόνουσ ἰμ, πρὸ-τούτων ἀρίων γονέασθαι λεα τὰ-τῶν αὖτ
-σομ, διάτιθ· -τῶν ἀ λερασίαν-τῶν χώρασ· λεὶ δια
-τῶν φύσιν τοῦ μφλου· -τὸ μὲν γὰρ-πολύμορφόν, λεὶ
-τὰσ-τροφὰσ αὐτὸ φυφσ· παρεχόμενον ἑλυτρόφφτα
ζωογονῆλ ἄγραν ἀπεδίασ· ·τὸν δὲ-θεῖον ἀρίον μὲν
παρχῆμ· θν λι-τοῦ· διὰ δὲ (ωόσιμ λεὶ λοιμῶν ἀφορ
ἀθρησίαν· τυχῆν-τῶν ἀνθρασίασ· ἀμφίβιον· λεὶ πα
σλλῆσ γονέασθαι μεθθρμηνευόμενόν δὲ αὐτὸ μῖλφαν

μὲν ὁμαρτεῖν ὑπάρχειν τοῖς οὐρανίοις· τὴν δὲ ἰδίαν
ἀκινησίαν προσυφιστάντι καὶ ἱερόν καὶ ὅσιον εἶναι
δὲ καὶ διὰ τοῦ ὑπὸ ἀμφοτέρων προσαρμόζεσθαι
προσδεῖσθαι· ἵππων καὶ ἵππασιν δὲ δαίμονι καὶ τε-
ταῖσθαι· πρὸς ἱππικὴν δὲ καὶ λόγοις καὶ τοῦτο
τοῖς ἔργοις· ὁμοίως δὲ καὶ τὰ περὶ τοὺς ἀγῶνας
τοὺς γυμνικοὺς· ὁμοίως δὲ καὶ τὰ περὶ τοὺς οὐρανίους
ἄθλους· πρὸς μὲν γὰρ τὸν ἵππασιν καὶ λόγοις
ἔφασαν δεῖν ἐρίζειν, φασί· πρὸς δὲ τὸν ἵππασιν καὶ ἔργοις
ῥοὰς ἀρετῶν γενομένους· μετὰ δὲ ταῦτα ἱερόν μὲν ἀρχὴν καὶ
γένεσιν τὰ ἀθλητικὰ γενόμενον καὶ κατασκευὴν τινα
τοῦ σώματος καὶ ἰσχὺν καὶ ἀνδρείαν καὶ ἀγωνιστικὴν
ἕξιν· ὅσιον δὲ τὸ μὴ ἀδικεῖν τοὺς ἀντιπάλους
μηδὲ βιάζεσθαι παρὰ τὸν νόμον· καὶ τὸ μὴ ἀπο-
στερεῖν τὰ ἐπίκαιρα· καὶ τὸ μὴ ἀφροδισιάζειν καὶ τὸν
μὲν ὅσιον εἶναι τὸν δίκαιον· τὸν δὲ ἱερὸν τὸν θεῖον·
καὶ διδάσκειν τὸν σώφρονα βίον· τὸν γεωργικὸν καὶ τὸν
μὴ τραπεζοποιὸν· ταύτην δὲ γίνεσθαι τὸν ὅσιον καὶ τὸν
καθαρὸν διὰ δεξαμενῶν πολλὰ ποταμῶν πρὸς ἔργον
ὅλων τοῦ λειμῶνος γενέσθαι· τὸν δὲ πόλιν ἐντὸς θεῖναι δίκαιον
τὸν τοῦ λειμῶνος δὲ θεῖναι
πρὸς τῷ ὄρει ἱδρύσασθαι δὲ καὶ ἵδρυν τὸν μὲν ἱερὸν
δεῖ τὸ καὶ λίθινον καὶ τὸν μὲν ὅσιον ξύλινον θεὸν μὲν ὅσιον
ἀγάλματα θεῖναι, τὸν δὲ ἱερὸν ἀνάθημα καὶ κατασκευὴν τοῦ
ἐπιχωρίου ἱδρύσασθαι· ἄρξασθαι γενέσθαι τὸν μὲν
ὅσιον ἀπὸ μέσου· πρῶτον τὸ λαὸν χρίεσθαι,
καὶ διδάσκειν τὸν σώφρονα βίον τὸν γεωργικὸν· τὸν δὲ
μαίεσθαι δὲ τοῦτο καὶ παῖδας· τὸν ἔρμιλλον.
διαφόρους φύσει διαφορὰν ἐμμένειν· πρὸς ἑκάστους τὸν

χρη

δυναμένων φοβεῖσθαι τὸν μισθὸν. ἄρξεται γὰρ αὐτὸν γενέσθαι τῶν γραμμάτων μισθοδοσίας θεὸν διανοεῖσθαι λύραν τε ἄρξειν καὶ τοῖς ἔμπροσθεν διδάξειν τὴν περὶ τούτων ἁρμονίαν ἀφ' ἑαυτοῦ περαίνειν, ἁρμονιώμενα μᾶσθαι· τοῦτον δὲ καὶ διὸ ἔλαιαν τὸ φυτὸν ἄρξειν· τὸν δὲ ὄστρια, ἐνθυμοῦνται πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. ἐνοικεῖν μὲν φοινίκων καταστήσαι καὶ ὄστρια. καὶ τὰ δὲ τὴν αὐθεντίαν καὶ μισθὸν ἀρτᾶν. αὐτὸν δὲ ἐνοικεῖν ἀρα τὰ σώματος τοῦ ἀδελφοῦ ἀπόγονον. ὑμβασιν ἄρξειν τὴν γενέσθαι τοῦ φυτοῦ τὸν δάφνην. σκηπτάδοσαι δὲ ὁσίρι δι, διὰ τοὺς δύο υἱοὺς φόνων τε καὶ μαλεδόναν καὶ ταλαιφρυτὸν καὶ τὸν ψαλμόν, διαφθορὰς τοῦ πατρὸς ἐν παιγνιαίαν ἡμέρων. οὗ καὶ ἐνόμυ μορφὴν τὴν ναοῦ πόλιν. ὁπὶ δὲ αὐτοῖς περὶ τὴν ἀδόσιριν ἀθλῶναι τὸ ταῦρος τύραννον. φιλόμουσον δὲ ὄντα· πρὶν ἄρξειν πολιθησιμουσουργὸν. ὑμοῖς, παρ' ἀμφότερα ὑμνῳδαί, διωκόμενον αἰδήν. καὶ τὰ ἄλλα πάντα δὲ μὴν, τὰς παρὰ τοῖς ὄμμασι μόνον ἀναγομένας μούσας· ὧν μὴ ἡσθῆναι τὸν ἀπόλλωνα. πάντα δὲ ὑμνοῦσι, ὅσα θεῖ ἀποδέχομενοῦτον δὲ ὄσιριν, διὰ τὰς ἀδελφικὰς· πάντα ἐν αὐτοῦ καὶ ταλαιφρυτὸν. τετίσθαι δὲ καὶ πόλις οὐκ ἀμνᾶς ὑμῖν δοῖς. ἐνοικεῖν δὲ καὶ τὰ ἄλλα, τὰ καὶ τὰ τὴν φρενίαν ὄψιν. καὶ πάντα τὰ τὴν ἀπόλλωνα καὶ τὰ τὸν ὄμμα μόρφ. φοινίκων ἀρχόντων. καὶ μαλεδόναν δὲ τὸν υἱὸν ἀποκτάν καὶ λᾶν, τὴν μαλεδόναν. τριπόλεμον δὲ, ἐνοικεῖν τὰ δὲ καὶ τὰ τὴν ἀληθείαν γενόμενα. καὶ μεταίτιον. ἐξ αὐτοῦ, φοβοῦσι μὲν ἀπάντων ἐνοικεῖν τυχεῖν ποιεῖσθαι καὶ

ὁρμοῦ, ἱερᾶν. καὶ τὰ μάλλον τοῦ ἑνὸς φασὶ τὰ ὀρθοῖσι
τιμᾶν· τούτου δὲ καὶ τὸ βλάστας καταδῆξαι. καὶ πολλὰ περὶ
αὐτοῦ μῦθοι λέγεσθαι· αἱρεθῆναι δὲ αὐτὸν ὑπὸ
τυφῶνος τοῦ ἀδελφοῦ πομπηΐου, καὶ ἀδικωτάτου· οὗ δια-
λόμενα τὸ σῶμα τοῦ φονευθέντος, ἓξ καὶ ἓξ μοίρας δοῦ-
ναι τοῖς συνεστῶσι τῇ θεμιζούσῃ βίᾳ, μερίδα μιᾶς ἑκάστῃ
ἀπαρτασμὸν ἓν τοῦ μύσους· τὰς δὲ ἴσας μὲν ἀδελφὰς οὔσας
τοῦ ὁσίριδος, καὶ γυναῖκας καὶ μαθούσας τὸν φόνον, σωφρο-
νοῦσαν τοῦ παιδὸς αὐτὰς ὅρου· ἀνθρούσας δὲ τὸν τυφῶνα·
καὶ τὸν ὡς ζημιοῦντα· παρὰ τὰς μιᾶς ἀρούσας τὸν μὲν τοῦ ὁσίριδος
ἀπαρτασμὸν ἓν τοῦ σώματος· παρὰ τὰς ἄλλας τοὺς ἀπαρτασμοὺς
καὶ τοὺς ἀνὰ μέρος· τὰς δὲ ἴσας μὲν ἀδελφὰς οὔσας
τοῦ ὁσίριδος· ἐκ παρθένου μέχρι παλαιᾶς ἀρούσας τὸν μέγεθος
ἓξ ἀρούρας καὶ ἡμίσους· καὶ παραδοῦναι τοῖς ἱερεῦσι,
καὶ ἐκ τοῦ λιμοῦ τὰς ἀγύρτου· ἀνθρούσας δὲ ἐκ τῶν
γυμνασίων παρ' αὐτοῖς κατὰ χώραν ἐκ τοῦ λιμοῦ· τὸν δὲ τάφον τὸν σώματος. τὸ μὲν ὁμοίως ἀπολω-
λὸς καὶ τοῦ μὲν ὁσίριδος ἀνθρωθῆναι· καὶ τούτου σφόδ-
δαι καὶ ἀνθρώπου· καὶ ἐκ παντὸς μέρους, πάσας αἱ
γυναῖκες· τὰ αὐτὰ γὰρ τοῖς ἀρούσι τὸ μὲν τοῦ σίτου καρ-
πὸν σωθῆναι πρὸς τὸν πόρον, καὶ τὰς λοιμὰς γονορ-
ρύσας· ὁμόσαι δὲ ἅπαν ἱερὸν ἀνδρὸς ἐκ [illegible] προσδέξασθαι· μιᾶς δὲ καὶ αὐτῆς ἐξ ἁπάντων τυχεῖν
ἀνταρσίας τοῦ μὲν τὸν μέρους· καὶ τὰ φλοιὰ καὶ τὰ λιπόμενα φέρειν·
ἀμφὶ οἰῶν ἁρπάζεσθαι τοῦ ὁσίριδος μέρη· τὰ φλοιὸ-

ἀιω-θῆναι φασί, τὸν ἐρυθρὸν τρό-πον· τὸ δὲ ἀιδοῖον, τὸ πρὸ τῆς θύρας τοῦ τεμένους ἱδρῦσθαι λέγουσιν· ὑπὸ δὲ τῶν ἱερέων δὲ οὐδὲν τῶν ἀλλοτρίων ἀιω-θῆναι τιμωρίαν θεόν· ὅτε γὰρ τοὺς ἱερεῖς ἐξ ἁπάντων αὐτοὺς ἐκ-τασιάζασθαι, τὴν μὲν στάσιν τὴν ἐξ ἀρχῆς γενέσθαι τὰς θυσίας τὰς τοῖς θεοῖς τούτοις ἡμωμένας· ὅτι δὲ ἐστὶν ἀληθὲς τὸ λεγόμενον, ἐξ αὐτῶν τῶν ἀφανῶν δῆλον· τὰ γὰρ τοῦ θεοῦ ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς τεκμαιρόμενοι, τὸν ἐρυθρὸν τοῦτον τὸν τῆς θεοῦ ἱερὸν ἀιδοῖον ἡγοῦνται· τὸν δὲ λάρνακος ἀπὸ τοῦ ἀιδοίου τὸ μέρος ὅτι οἰκεῖον ἐστὶ τῆς μητρὸς τοῦ θεοῦ ἡγοῦνται· τὸν δὲ ἐν τῷ ἀιδοίῳ ὄφιν, ἀπὸ τοῦ ἀιδοίου τὸ φ-θαρῆναι, ἄλλον γενέσθαι καὶ τὸν ἐξ αὐτοῦ ἀναπεμπόμενον ὄφιν ἀπὸ τοῦ ἀιδοίου τὸ μέρος ὅτι οἰκεῖόν ἐστι τῆς μητρὸς τοῦ θεοῦ ἡγοῦνται· τὸν δὲ καὶ δημητρεῖον ἀπὸ τοῦ ἀιδοίου χρυσοῦν καὶ τὸ καθ'

λεύσας αὐτοῖς καὶ λέσβιοι θυσίας. ἀφέται δὲ λέγουσι τὴν γέ
φυρίζουσιν ὅταν σθμφιώσιται τὸ ὄνειρι λέγει τὸν φαρφόλιον
τὸν διαπολλὸν ἀφαιρούμενον. διὸ λέγει παρὰ τοῖς ἔμπροσθεν.
ἔλεος θεῶν ἀλόγων, ὃς οὐ λέγουσιν θυγάτηρ σθμφίλη. τὸ
μὲν δὲ διὸς ὄνειρι. ἕως ἂν ἀφθόγγων τὸ μεθόριον
φασὶ ἔμπροσθεν λέγειν τοῖς ἕως γινομένοις,
ἰχυραὶ καὶ ἀμφάνδρον ἄνδρα. καὶ πολλοὺς δὲ
φασὶ τὸν ἔμπροσθεν ἐξιάζεσθαι τὸν ἕως φαρσάτου
αἰγυπτίου. λίφαστε. καὶ θεόν. καὶ γὰρ λίφαιμεν, τὸν γέ
νος αἰγυπτίου ὅτι ἀνδρέφαν. ἕως δὲ φ μᾶλλον τὸν
οἰκουμένην. ἐξοικεῖσθαι δὲ αὐτόν. τὸν ἔμπροσθεν.
καὶ μείων ἀθρόον, τοὺς ἐξαμείνων ἔμπροσθεν.
ἄθρον τὸν νόμον. φασὶ δὲ καὶ τὸν θρᾷκα.
γενέσθαι, καὶ τὰ τῶν αἰγυπτίων. καὶ τὸν ἴσιδος τὸν γέ
φυρίν, ὑπὸ τῶν ἔμπροσθεν φασὶ ἀργόσμα φέρεσθαι. μυθο
λογοῦσι γὰρ αὐτὸν φῦναι ἰῶ. τὸν φασὶ τὸν ἀνεμόφ
μορφωθέντα. τὸν δὲ νόμον. ἴσιν. τὸν δὲ
δίμετρον. τὸν δὲ θάνατον. ἄμμωνα δὲ. σθμφίλων.
καὶ ἄμμωνα. λίφαμμόνιζεν. τὸν δὲ ὄνειρον, τὸν νόμον. ἀπόλλ.
τὸν δὲ δίαν. ἔθρον δὲ. παρὰ μόνιζεν. ἄρεσιν δὲ γένε
σθαι φασὶ τὸν ἴσιν. φαρμάκων πολλῶν, καὶ ἰατρικὸν
ἕως τὸν. ἄρεσιν δὲ, καὶ τὸ τὸν ἀθανασίαν φάρμα
κον. διὸ τὸν υἱὸν ὄρον, ὑπὸ τῶν τιτάνων ἕως ἐπουλά
σθαι. καὶ μέλιτον ἄρεσθαι καὶ ἐδάτων. μὴ μόνον ἀ
νατίθεσθαι δοῦναι τὸν τυφῶνα. ἀμφὶ καὶ τὸν ἀθανασίαν

ποιήσαι μεγαλαυχῆν· τὸν δὲ θόρυβον, ἅτε τοῦ ὕπνου τοῦ θορυβοῦντος
λύσαι τὸν αἰγυπτίου· μεσοβρεμίων δὲ μάλιστα δοκεῖν αὐτὸν ἥκειν
τὸν ἀπὸ λιβός· τὸν δὲ ἐπὶ τρισὶ λεπτοῖς καὶ μαρτιλίοις ἀπὸ
τοῦ μεσημβρινοῦ ἀνέμου διαπνεόμενον, διὰ τοῦ χρυσοῦ κέρατος
θρασυπλοῦντα ἀνέμῳ· ἐπέφυ δὲ καὶ παρὰ τοῖς παλαιοῖς
ὁ νότος, τοῖς μὲν περὶ τὸν Διαῖον καὶ τὸν Ὅσιριν θεοῖς κατὰ τὸν
Ἡρόδοτον λίβα μεγαλόσαμοι τὸν δὲ γίγαντα λίσαν. ἐπὶ τὸ
θρασὺ δὲ λεοσμούμενοι, πολλὰ μὲν ἐν τῇ γραφῇ· μόνοι θηλυγενῆ
τοῖς Αἰγυπτίοις γαμεῖν ἀδελφάς· διὰ τὸ τὴν Ἶσιν, τοῦ
Ὀσίριδος ἀδελφὴν οὖσαν, γαμεῖν θέμις αὐτοῖς καὶ ταῦτα μὴν.
καὶ περὶ τούτων ἱστοροῦσιν· περὶ δὲ τῶν ἀφιερωμένων ζώων
καὶ τῶν γυπῶν, τοιοῦτος παρ' αὐτοῖς καὶ τοῦ λόγος· τὴν μὲν
γὰρ φασὶ, τοῖς ἐξ ἀρχῆς γενομένοις θεοῖς, ὀλίγον ὕστερον
καὶ ἐκ τιμωμένους, ὑπὸ τοῦ πλήθους· καὶ τὸν ἅλυσιν·
καὶ τὸν μὲν γῦπα αὖ ὁμοίως θεῶν αἱ τοιαῦται γαλαῖ τοῖς ζώοις·
καὶ οὕτως διαφυγεῖν. ἔνιοι δὲ καὶ χάριν ἀποδιδόναι τὸν
ποτὲ τιμήσαντα· ἀφιερῶσαι τὰς θυγατέρας αὐτῶν τοῖς ζώοις· οἷς
ἀφομοιοῦσθαι· οἱ δὲ φασὶν ὑπὸ τοῦ πολέμου πρὸς τοὺς πολε-
μίους· ἐκμοχλοῦσι καταθέλξασαι τὰς θήλειας τῶν ζώων,
αἷς μὴ πιεῖν τὴν ἀφορμὴν ταύτας τοὺς ἐναντίους ἐπὶ
τὸν ἐδαφισμόν· καὶ τοῦτο μὴ ἀποτελεῖν ἀρχὴν ἔχειν·
ὅτε δὲ ταῖς θήλειαι τῶν θρεμμάτων, ὅσαι μὴ τέκνων τῶν ζώων
ὑπὸ τὰς θήλειας· ἐκμοχλοῦσι καταθέλξασαι τὰς θήλειας τῶν ζώων,
ἀφ' ὧν μὴ τὴν ἀφορμὴν ταύτας τοὺς ἐναντίους ἐπὶ
τὸν ἐδαφισμόν· καὶ τοῦτο μὴ ἀποτελεῖν ἀρχὴν ἔχειν·
ὅτε δὲ ταῖς θήλειαι τῶν θρεμμάτων, ὅσαι μὴ τέκνων τῶν ζώων
ὑπὸ τὰς θήλειας· ἐκμοχλοῦσι καταθέλξασαι τὰς θήλειας τῶν ζώων,
ἀφ' ὧν μὴ τὴν ἀφορμὴν ταύτας τοὺς ἐναντίους ἐπὶ
τὸν ἐδαφισμόν· καὶ τοῦτο μὴ ἀποτελεῖν ἀρχὴν ἔχειν·
ὅτε δὲ ταῖς θήλειαι τῶν θρεμμάτων, ὅσαι μὴ τέκνων τῶν ζώων
ὑπὸ τὰς θήλειας· ἐκμοχλοῦσι καταθέλξασαι τὰς θήλειας τῶν ζώων,
ἀφ' ὧν μὴ τὴν ἀφορμὴν ταύτας τοὺς ἐναντίους ἐπὶ
τὸν ἐδαφισμόν· καὶ τοῦτο μὴ ἀποτελεῖν ἀρχὴν ἔχειν·

παρᾴχῃ. καὶ τὰ δὲ τοῦ γάλακτος. καὶ τοῦ τυροῦ τροφὴν τὸ δὲ ὠὸν αἷμα σωτήριον ἄρτοις, καὶ φυλακτικὸν καὶ ἴαμα. διό περ τὸν θεὸν τὸν παρ' αὐτοῖς καλούμενον Ἀπόλλω ἄρτεμιν καὶ Ἀθηνᾶν. διὰ τί ποτε φυλακτικὸν τὸ ὠόν; ὅτι σῶμα τοῦ φύλακος, τοῦ περὶ τὸν ὄρνιν καὶ τὰ τούτου. ὄρνιθα δὲ φασὶ τὰ τοῦ ἡλίου ἅπαντα ὁρᾶν καὶ τὰ τοῦ Διὸς ἀκούειν. τὸν δὲ ἀετὸν διὰ τὸ ὑπερφέρεσθαι τῶν σωμάτων. τὸν δὲ ἀετὸν διὰ τὸ πολυλίθιον ἅμα. τὸν δὲ τράγον φασὶν ἁπτόμενον τοῦ θυμιάματος. τὸν δὲ ἔριφον, τὰ μὲν θυρεία καὶ τὸν σὰρκα τῶν σωμάτων· ἀφῆρηται καὶ τὸν μηρὸν καὶ τὸν μηρίον· τὸν μὲν γὰρ κατὰ τοῦτο καὶ τὰ φθαρτὸν πρὸς τὰς οὐσίας· τὸ δὲ μήριον τοῦ σώματος τὸ τὸν νοῦν ὡσαύτως ἀφῃρημένον τοῦ ἡγεμονικοῦ, τὸ τὸν τοῦ χοικοῦ φύλακος. καὶ τὸ δὲ αἰδοῖον, οὐ καὶ τὰ γενεσιουργὰ μόρια. αἷμα καὶ τὸν αἷμα οὐ καὶ λίγονα, καὶ θρεπτικὰ ὡσαύτως τὸ τοῦ χοικοῦ

γεγόασι· τότε δὲ ἱερᾶς τοὺς παραλαμόντας τὰς πατρίδας
ἱδρύσασθαι καὶ τὰ γένη, τούτοις τοῖς θεοῖς ἱδρῦσθαι· καὶ
τοὺς μὲν ἀδελφεοὺς καὶ τοὺς ἐκ τούτων φασὶν ἐκ τῶν αὐτῶν
αἱμάτων, αἱμάσθαι παρ' αἰτήσεως· διὸ καὶ τὰς ἡλικίας
ἅμα τιθέναι τοὺς πολίτας ἐν ἑκατέροις ἱεροῖς ἑκατέρων.
καὶ τὴν τοῦ ἱερέως φύσιν παραπλησίαν τοῖς τοῦτο παραδίδοσθαι, περὶ τὰς οὐσίας ὑπάρχειν ἐν τοῖς
γένεσι τούτοις· τοὺς δὲ ταύρους τοὺς ἱερεύοντας τὰ αἱμάσσειν
ἐμμένειν αἱμάσθαι παραπλησίως τοῖς θεοῖς, ἅμα μὲν
διὰ τὴν γενεὰν γὰρ· αἱμάσθαι καὶ διὰ τὸ τὴν ἀρχὴν εἶναι τῶν
καρπῶν αὐτοῖς ἅμα τιθέναι· τὸν δὲ βοῦν αἱμάσσειν,
διὰ δὴ τοὺς πόνους τὸν ἐν θύραις τὸ μετὰ τὴν τομὴν καὶ τὸ
παραπλησίως φασὶν, τὸν ἵππον δὲ καθάπερ τοὺς ἀνδρείους ὄρους μεμίχθαι
τὸν διαφορίζεσθαι πρὸς τὴν φύσιν καὶ παραγγέλλεσθαι μὴ δὶς
ἐξαίδουτον ὀσφρήσεσθαι τοῖς ἔθνεσι καὶ τὴν γυναικείαν λύσσαν
τὴν ὁμοίαν θέσθαι· τὸν δὲ λέοντα ἐπὶ πλεῖστον χρόνον
τρέφεσθαι τοῖς ἀνθρώποις· ἐπὶ πλεῖστον δὲ χρόνον λύσσαν
τὴν δὲ λεοντείαν καὶ λυσσοπολίτην τὴν ἐν θήλεσι καὶ
γὰρ τὸν δὲ ἱερολόχον ἐκ λύκων φασὶ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι
χωρὶς τοῦ λύκου, τὸν σὰν καὶ τὸν ἀρσενικὸν καὶ λευκὸν
λευκὰς· τὸν ἱερολόχον χάριν· φασὶν δὲ τίμια τὸν
παρὰ τοῖς σκυθικοῖς λόγοις διὰ τὸ μόνους ἐπὸ τοῦ μὴ διορυσσοῦν
καταφεύγειν τὸν λύκον· ἔστι καὶ ἐπὶ ἱερολόχου παρα-
δόξως αἱμάσσειν, ἐκ τοῦ πόρρω ἀπὸ τῆς θύρας.
αἱ δὲ καὶ διὰ ἄλλας φασὶν τιμὰς εἶναι τοῦ λύκου τὸ
μέλι· τοῦ γὰρ πολίτου τὸ παλαιοῦ φιλάνθρωπον

τὸν βασιλέα
Δαλδ.
ϳ

τρόμαος λέων. καὶ ὁ μὲν τρόμος ἐστὶν ἡ ἔκλυσις τῶν μελῶν
ὅταν ἐπὶ μόνοις τοῖς δι' ἄθροα ἀλισκόμενα φύσει τοῦ
χοίρου παραλαμβάνῃ. ὁ δὲ θιασώτης τὸ μὲν παρ' αὐτοῖς
τῆς μονομαχίας τοῦτο παρ' ἐκείνοις ἀφίσ-
ρωμεν μάχεται φρονοῦντος μὲν ἐπὶ τὸ ὁμολογῆσαι δύ-
ναται, πάρεδρος δὲ καὶ παίγνιον. ὁ δὲ ταῦρος ἀπὸ τοῦ ἡ
τοῦ ἄρτι μαίνου χοίρου μόνῳ δὲ μὴ καὶ τοῦτο. καὶ μιξόπτε-
γλῶν τὰ σὺν θλίψει ἀπὸ ἐκ τοῦ ἐμβραίσ-θλίψεως
-θαι ποιοῦσι μ. ὁ δὲ αὖτε τοῦ τοῦ χοίρου τοῦ διαφ-θά
ρῃ, θανάτῳ περι-ποιεῖ. πλὴν ὑπὸ λυμαίνεται τῶν
μὲν ἀπολέγῃ τις. ταῦτα δὲ, ἑαυτὸ θλιβόμενος ἑαυτὸ ἄλλων
ἀπολέγῃ τις, πάντως θανάτῳ περι-ποιεῖ. ἀλλὰ
λέων, καὶ λεοντέων αἱ μὲν ἄρρενες ἀγένειοι, τὰ δὲ θήλεα
γυμνοῦται πάντα ὅλον τὸ σῶμα. καὶ ποιοῦνται πλήθος
καὶ οἱ μὲν τοσοῦτοι τὸν ἀριθμὸν ἀφ' ἡλίκων μὲν τὴν
ἡλικίαν μόνοις ἑαυτοῖς οἱ λέοντες χρῶνται αὐτοῖς. ὑπομένῃ.
τρέφουσι δὲ τοὺς ἀπὸ ἐμβρύου. καὶ τὸν μὲν ἄρρενα ἐν λίμνῃ
πολλῇ. καὶ τὸν μὲν θῆλυν ἐν μικρᾷ λίμνῃ. ἐν λίμνῃ
τῆς μεγάλης καὶ τὸν μὲν ἄρρενα ἐν μικρᾷ λίμνῃ. καὶ τὸν μὲν θῆλυν
πόλεσι σὺν δαμάλεσι προσφέρουσι. καὶ χόνδρον ἔλουσι ἐν
γάλακτι. καὶ σύμπαντα τὰ παρὰ δαπανᾶται μέχρι φύρου
τος. τοιοῦτος μὲν φόρος, πολλὰ δὲ τοῦ ὄρμου παραπλή-
λουσι. καὶ διήκασι θιασῶται τοῦ χοίρου, τὰ δὲ ἀφ' ἑαυ-
τῶν συμπροφέρουσι. ἀλλ' ἀλλάδας προσφορέουσι.
ὁ γὰρ δὲ ὄπτος τεθραμμένος ταφὴν μεγάλου πρέπους
καὶ τοιοῦτος φέρων ὅμοιον. ὁ γὰρ δὲ ἄρρην, ταῦρος πλὴν

μυθολογίαν. χοάμοις τε γὰρ τοῖς παρατυχοῦσι λαίμαξι
ρίοις. τοῖς αὐτοῖς ἀνοδήλωται συγχώρημα ποιεῖσθαι,
ἐλευθέρως καὶ περὶ τούτων ἱστορίας. διὸ ὁ τὸν μυθο-θλίαν
ζωὴ ταυτὸν ὁ μὴν συγγράψας, οὐ καὶ πρόσθεν ὑμνημένα.
κατὰ τὸ τρίτον, καὶ ταῦτον, τὸν δίγαμον φύσιν αὐτοῦ πρα
γματίας. ἱστορεῖ. τὴν τε διὸ θεολογίαν ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ λιά.
δημιουργόν ποιούμενος. τὸν δὲ λιάδημον μεταίμαλα
γνῶσθαι, ἀναλήψεως τοῦ μεγάλου γραφέως παρίστησι διαδο
χὴν ἀπὸ λια τὰλαιρὸν ἕως δεῦρο καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ
θεοῦ ἀπὸ δέκυσθαι τὸν μεγάλαν, πρότερον δὲ πρὸ
λιάδημον ἐκεῖνος. οἱδὲ θεοὶ μὲν πρῶτοι τὸν λιάδημον γρά
μο τὸν λιλιλιάς, ἀμαθαίμοντας. ἀλλοῦ δ' αὖ τοῦ τοῦ γρ
αφέως φαμέν:~ ἙΛΛΗΝΙΚΩΝ ΘΕΟΛΟΓΙΑ :~:~

Κάδμον τὸν ἀγήνορος φασὶν ἐλθόντα εἰς Θρᾴκην ἀπὸ τοῦ μαντείου
ἀπὸ τὰ δελφῶν, πρὸς αἰνείαν τὴν τοῦ ἀρέσκοντος. ὧν ὑπὸ
δοὺς ἄρα τὰ δελφῶν αἰ μὲν πρῶται δύο φωναὶ τὰ μὲν ἀφροδί
την. γαμφήσασαν αὐτὸν σεμέλην καὶ τὸν ταυτὸν ἀδελ
φόν. τὴν δὲ σεμέλην, τὸν διάμμητα, παραλιλιθέναι,
τὸν ἑαυτοῦ πολεμίους ἐμοίαν αὐτὴν ποιήσασθαι, ταῖς πρὸς
τὸν ἶρας. ἐκβληθέντος δὲ αὐτοῦ θεοπρεπῶς μὲν ἄμφο
τέρου καὶ ἀρρένων. οὐ λέγω δὲ τὸν σεμέλην, ἀλλὰ μορφὴ 115
οὐσαν διεπράσσατο τὸ μὲ θέος. ὑπὸ δὲ τοῦ προὸς αὐτὸν θεά
σας. τὸ μὲ δὲ διαλαμόμενον παιδίον. παραδοῦναι τοῖς
ἑρμεῖν διακομίσαι τὸ δὲ τὸ ἐμπλημύσαν ἄντρον μέμφον,
μὲ ξυφοιμίλιστε. καὶ μάλου. οὕτως δὲ γράφεται τὸν

τηλαυγῆ τὴν σὺν τιμῇ, μὲν αἰνίσσεται τὸν λευκὸν παιδικὸν. παρὰ τὸ σφό
μυρον ἔρωτα σὺν θεσίαν. ὃν λέγεται τὸν μὲν ἑρμαφρόδιτον. τὸν δὲ ἐξ ἑρ
μοῦ καὶ ἀφροδίτης γεγενῆσθαι. τῆς μὲν τὴν προσωπορίαν.
τοῦτον δὲ φασὶ τὸν μῦθον, κατὰ τὴν τῶν χρόνους φαίνεσθαι
παρ' αὐτοῖς καὶ γεγενῆσθαι. τὴν τοῦ σώματος φύσιν μὲν
μεμιγμένην, ἐξ ἀνδρὸς καὶ γυναικός. ἑρμαφρόδιτον τοιαύ
την τὴν ὄψιν παρέχεσθαι. παρὰ τὸν γεγονέναι,
συμπεπλεκέναι. τὸ τὸν μὲν καλεῖσθαι. τὸ δὲ ἀνθεῖν μέν
σθαι. τὰ δὲ μοῦσαν. ἐνγαστέρα σφύραι τοῦ δικὸς καὶ μικρὴ
μεσαίτιον. τὴν δὲ οὐρανοῦ καὶ γῆς. παρ' ἑκάτε
ρα τὰς ποιμαίνουσιν. τῆς μὲν τὴν προσηλυ
ρίας. ἀπὸ τοῦ μὴ ἔχειν τὸν ἄρρενα. τοῦτο δὲ ἔτι δηλοῦσθαι
τὰ καλαμάς. περὶ δὲ τοῦ λιμναίου ἐγγίνεσθαι, τοιαῦτα
φασί. δαμάλην τὸν ἀλεριστοῦ καὶ διὸς νεμόσθαι πρῶτον.
πρόσθεν δὲ καὶ ἀρδρομέδας. λιλαζρύσαν. ἐλιδὲ τοῦτον.
νεμόσθαι τὸν ἀμελιτόνιον. λιμνάζοντα τὸν διὰ νεμμὶ
σαι τὸν λιναλγέα. μισγόμενον δὲ αὐτῇ τὸν διὰ. τριπλα
σίονα τὸν φύλετα σωτειλίσαι. μεῖζον δὲ ταύτην τοῦ διὸς
τὸν ὁμελίαν, οὐλόβρον τὸ λελιπέσθαι θημάσαν ὁμόθυμνε
νόσθαι, καὶ ἀπορεῖσθαι τὸν ἄλμον γλῶσαι καὶ μ. αἷμα τὸ
πλῆθον. τὸν παιδοποιΐας χάριν. τὸν δὲ λίμναζη
λο τυπούσαν. παραλλαττάχθμενον τὸν ἀμελιτόνιο
τὰ σὸν δίμασ. τὸν δὲ ἄρυσθέα, πρὸ τοῦ λευκλίπτου
χρόνου πρὸς τὸ φαῖσ ἀγάλμ. τοῦ διὸς πρὸ φορέσαντος
τὸ τχολιπόμενον κατὸ λεξμο καιροῦ, τὸν λιμνάσ,
καὶ λάσαι τοῦ πρὸ δόμ γαμον. τελιοῦσα δὲ

ἀμφιλαφῆ, ἐξ ὧν ἡ μὲν κεφαλὴ τὸ μὲν πρόσθιον λίφος
τὸν δὲ ὀπίσω ἀφῆκε τὸ μὲν πρόσθιον, ὃ καλοῦσι λίφαν,
ἐπέχει αὐτοὺς ὀλίγον· τοῦ δὲ παιδὸς, ὑπὲρ τὸν λίφα
μικρὸν ὑπερέχοντος τὸν ὀπίσω, λίφα μὲν λίφα
διαλήσασα, τὸ πρόσθιον ἔρριπτον· ὀπίσω δὲ, ἕως μὲν
μέγα αὐτὸ, τὸν μὲν τόπον πρόσθεν παρέλειπε τοῦ
μέτρου τούτου· λίφα μὲν λίφα δύο δραχμὰς ἀνέσχε, τοσοῦ-
τον ἁμαρτόντος τοῦ πρόσθου· ὅτε δὲ παῖς οὐκέτι τοσοῦ-
τον ἦν τοῦ χρόνου, τὸν αὐχένα ἀνέθηκε· ἀπέσωσε ἐν
τῷ τόπῳ· ἀνδρὶ δὲ γενομένῳ τοῖς λίφα ἐχρῆτο
ὁ θρυαλλὸς, ὃν τῶν παιδὸς λάβον ἔχον· προσέτα
τὸ ὀπίσθιον ὀλιγωρίᾳ δὲ ὠλίσθανε· ἔστι δὲ ἀμηχανίαν
ἐμποδὼν αὐτοῦ, λίφα μόνῳ· ἔσθεν αὐτοῖς λιόσαν· ὃ δὲ,
τὴν τυχὴν διαφορᾶν, ἐσωμαυίαν ἐν ἐσθῆτι· τοῦτο ἀνθοῦν
δὲ αὐξομένου, τὸν φρένα ὃν ὀλιγόν ἐστι τὸ γενόμενος, τὸν ξαίρον
καὶ ἀδελφιδοῦν ἰόντας, ἔσθεν αἰδοῖ ἐστὶν ἔχειν· τοῦ δὲ
φάλλου, τὸν σὶ δίδυμον παῖδας, ὀλιγάφας τὸν λιφό
ντος τοῦ καὶ λθόσον θηλαστρὸν γενομένου αὐτοῖς· καὶ τὸ
χαλᾶσθαι πολλοῖς· καὶ μάλα ταῦτα, λίφ θεμα καθ' ἡμέ
ραν τοῖς ἀρυστῆς, τὸν δὲ δύο δελεαὶ ἄνθρωπον· ἁμαρτὸν δὲ λίαν τὸν
λυμεῶνος· μεθ' ὧν μὲν καὶ χάρμαν τὸν ἔσθ' τὴν ἀστραλεῖ
ποσόμενον· φασὶ δὲ, ἰδίοις μὲν καὶ λίαν ἐστὶν ὠφε
σιν τοῦ δὲ τοῦ θεοῦ· ζῶσι γὰρ· ὡς φασὶ τὴν μὲν θέμιν ἡμᾶς
λὶ θυλὴν τὴν γιόνειον τὴν φορᾶν ἔσθ· ὀχᾶται δὲ ἀμφὶ
μὲν, τὴν τοῦ λίφα λιβόσμενος· ταύτην δὲ φ ποιοῦσιν·
ἐλεᾶν δὲ ἐλεάντων γεγαλογοῦσιν· ὑπαὶ τὴν δὲ τὴν

προς τας τριακοσιομεδίμνους. αμφω γαρ τους τον
ετερου βιαζεται, τους μεν εαυτου γυναικας μαχαιρας χρω
μενος τοις αδελφοις διδασκει, δια των οπλων τας τιμωρι
ας λαμβανειν. αυτος δε ολιγων των αρχοντων προσγαμεται τις
μιδημου του προς μητρος, χρησμοφιλακα μεν αυτης απολω
σας δια την μοσυνου, ετερον δε αυτης δουλεσαντα την
πολεμαρχουσαν ετι Πωφρηναν. επι τους του φιλαν
θρωπου λαβων γενεσθαι, επ αυτοις τε και δουλους γενε
σθαι. και δουλος γενεται, επ αυτοις τε και ελευθε
ρος. ταυτα δε μαιανδριος μεν ων ομοιαζομενος γενε
σθαι. γενεται δε Πωφρηνων επι τους αυτους τε και βιαιοτε
ρους. γενεται δε Πωφρηνων επι τους αυτους τε και εξαιτη
σαντας. Εως αν ουδε ετι Πωφρηνα λαβη. τις θυγατρι τουτου λαθραιμιγης,
και ποιησασα αυτην ελευθερον, εως αν λαβη. και μεδασταυτας.
τους μεν ελευθερους διδασκει, εως αν λαβη τους δουλους
μεν δε ουδε ταφρωνα. τον δια τους μοιτας, επι τι
δια μαρτησαντα, και ιερον δυσαι τα σας. ανωθι γενεσθαι.
Εως δε, τον δαιμονιον λαβη προς τον ελληνα τον ταμιαν.
και ταραμμαφρα τον μωμπαυρομμιδου δια μαχομε
νον τον τοταμον. ουτος δε προς τον δραπετην τον δη
μαρ. και δια τουτο και μοσ αυτον δρασθαι αυτον,
Εως γενεται αυτων πασασθαι. Εως αν μεν γενεται δε
αυτον τον ανδρα. εμβυζαντα δε αυτον τον μωμ
ταυρον. δε φασι μιγαδυμιγονος. και δια τινος ξυ

ΟΕΝΗΣΙΟΥΝΗ
ΘΕΙΑΙΤΡΕΝ
ΤΟΝΦΑ
ΛΙΕΝ

τῆς ταύτης παρθενίας ἀθετῆσαι πειρώμενος, ἐφῆκεν τῇ Δηϊανείρᾳ παραδοὺς φίλτρον, ὅπως μηδεμιᾶς τῶν ἄλλων γυναικῶν Ἡρακλῆς ἐπιθυμήσῃ· παρεκελεύσατο οὖν λαβοῦσαν τὸν ἐξ αὐτοῦ πεσόντα γόνον καὶ τούτῳ προσμίξασαν μεμιγμένον ἔλαιον καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ἀκίδος ἀποσταζόμενον αἷμα, χρῖσαι τὸν χιτῶνα τοῦ Ἡρακλέος. τοῦτο δὲ ποιήσασα Δηϊάνειρα κατεῖχε παρ᾽ ἑαυτῇ τὸ φάρμακον. γαμεῖ δὲ ὁ Ἡρακλῆς τὴν Φύλαντος θυγατέρα λαβὼν αἰχμάλωτον, καὶ μιγεὶς αὐτῇ υἱὸν Ἀντίοχον ἐγέννησεν. καὶ πάλιν Ἀστυδάμειαν τὴν Ἀμύντορος τοῦ βασιλέως θυγατέρα λαβὼν αἰχμάλωτον, καὶ μιγεὶς αὐτῇ, Κτήσιππον υἱὸν ἐγέννησεν. Θέσπιος δὲ ὁ Ἀθηναῖος, Ἐρεχθέως παῖς, ἐκ διαφόρων γυναικῶν θυγατέρας ἀριθμῷ πεντήκοντα πεποιημένος, φιλοτιμησάμενος ἐκ ταύτας ἐξ Ἡρακλέους παῖδας κτήσασθαι, καλέσας ἐπί τινα θυσίαν τὸν Ἡρακλέα, καὶ λαμπρῶς αὐτὸν ἑστιάσας, κατὰ μίαν αὐτῷ τῶν θυγατέρων ἀπέστελλεν. ὁ δὲ ἐν μιᾷ νυκτὶ διέφθειρεν τὰς πάσας. καὶ λέγεται πατὴρ τῶν καλουμένων Θεσπιαδῶν. λαβὼν δὲ καὶ τὴν Ἰόλην αἰχμάλωτον, καὶ θυσίαν ἐπιτελῶν, ἀποστείλας ἐπὶ τὴν γυναῖκα Δηϊάνειραν κεκτῆσθαι ἱμάτιον καὶ χιτῶνα, οἷς ἔδει χρήσασθαι πρὸς τὰς θυσίας. ἡ δὲ τὸν χιτῶνα χρίσασα τῷ παρὰ τοῦ Κενταύρου δεδομένῳ φίλτρῳ, ἀπέστειλεν. ὁ δὲ Ἡρακλῆς τὸν χιτῶνα περιθέμενος περιέπεσε συμφορᾷ τῇ μεγάλῃ. τῆς γὰρ ἀκίδος τὸν ἐκ τῆς ὕδρας ἰὸν [illegible] καὶ διὰ τοῦτο τοῦ χιτῶνος

διὰ τὴν τῶν ἁρμονιῶν τὴν ἐν τῷ σώματι τοῦ μείζονος,
ἀφ' ἁρμονίου γενόμενος, τὸν δι' ἀλόγων ἀπόλυτον θη-
σιν τὸν δὲ ἐλάττονος διὰ μέσων παραδοῦναι, οὕτω
καὶ τὸν μείζονα καὶ τὰ μέρη ἑκάτερα ἑκατέρων τὰ αὐτά.
Περὶ δὲ τοῦ ἀσύμφωνα εἶναι μὴ πολλαπλασίονα ἐπίμορφα καὶ
πολυραμίδων. ἔχ ἀλόγων δὲ τὴν ἐν τρίτῃ ἐστὶ τιμήματα.
ἐστι τοσοῦτο δὲ προσλαβεῖν τὴν δόξαν ἀπὸ πολλοστὸν τοῦ
ἀφ' οὗ σημαίνομεν ἀρχόντων, παραδόξως διὰ τὴν ἀφαίρεσιν
τὸν διὰ παροχῶν θέσιν ἴσα μὲν ἀεὶ καὶ ὅμοια αὐτὰ μὲν διὰ
φ θέρμα· τὸν δὲ ἀπόλλωνα διὰ τὴν αἱρέσεως τοῦ
παιδὸς παροχῶν θέσιν, φωνάεντα τὸν τε τοῦ μὲν ὥρα μοῖρα τοῖ
δ ἰῇ καταδιδάσαντας, ὡς ἴσα ἦσαν. ἐστὶ δὲ τὴν τούτων
θέσιν, παροχῶν θέσιν τὸν δίαν, προστάξας τὸν φθόγ-
γον, θῆ τάσιν παρὰ αἰθμὴ τοι καὶ ταύτῃ τὴν τῆ
μοιρίαν λαμβάνῃ, παρ' αὐτοῦ τὸν ἥμισυ μέρα τον. τὰ αὐτὰ μὲν
Οὐκ ἐν τοῖ τὰρ τοι τὸν μικρὸν θῆσιν ὁμόδρομον
παρα τέθη ται. καὶ τὴν λοιπὴν δὲ θεολογίαν, πά
λιν ὁ αὐτὸς ἔθη τὸν μέσον ἐν μὲν ἁρμονίᾳ φθόγγον φη σὶ
τοὺς ἐμμένειν. γράφων ἐν τοῖ τρίτοι τῆς αὐτῆς πο
ρίας, τάδε. φασὶ τοίνυν αἱ τῶν ἁρμονικῶν πρὸ τοῦ παρ' αὐτοῖς.
οὐρανὸν μεσοῖ λόγοις. τοῦτον δὲ γενόθαι καὶ δαιθέντα μὲν
μονιαῖον, ὡς ἐν τοῖς προτέροις δέδεικται. ὁμόλογα
καὶ δέκα λόγοις παρέχῃ. ἔστι δὲ καὶ ἀσύμφωνα.
λὼν φθόγγων γενομένων, καὶ πολλαπλασίονα ἀλλήλων
ἐπίμορα τῶν ἀπὸ θέσεως ἀμυδρῶν θέσεων. τὸν μὲν μείζονα μὴ
φθόγγον. γενόθαι δὲ οὐρανοῦ διαπόρασιν, καὶ λόγῳ καὶ θέσει.

τῶν λειμώνων ἀρδόντων. τῶν δὲ νασιλήων, ὅταν τὸν ἀδελφὸν μὴ τρὸς ἄροσιν ἀνακομιζώμεθα, μὴ τὸν ἀποσπορὸν ἀπολῶσι. τὸ δὲ μὴ ἀντὶ τοῦ οὐ ἀνακοινοῦσθαι τῶν ἀπορίων τοῖς ἀδελφοῖς, γνησίους καὶ δασεῖς καὶ ὁμομήτριους, λίγουσι καὶ σβλίωνας. τὸν δὲ ἀδελφοῦ τιμωρῆσαι φονεῖ θέντας, τὸν μὲν ἀπορίαν λαβεῖν. τὸν δὲ λίγουσι τὸν λιρίδανον ὡς τὰ μῆλα ἀπέχεσθαι. τῶν δὲ σβλίωνας ταῦτα μεθοῦσαν, ἀπὸ τῶν σφετέρων αὐτῶν ἡμέτας. τῶν δὲ μὴ τὸν ἀμμαυλίγνομένων πλανᾶσθαι κατὰ τὴν χώραν. λθ λειμώνων δύο ἀπὸ τριχᾶ διὰ τὴν πάροδον καὶ λειμῶνας θεάζουσαν. καὶ οὕτως ἀφανίζεσθαι γνώσεται. τὸν δὲ ὄχλου θανμεάσαντας τῶν ἀπορίαν, τὸν μὲν λίγουσι καὶ τῶν σβλίωνας, μάχαις ἐπὶ τὰ τοῦ ἀρότρου ἄτρα. τῶν δὲ μὴ τὸν τοῦτον, θόρυβον ποιεῖσθαι καὶ κακοὶ ἰδρύσασθαι. καὶ τὰ δὲ διὰ τὴν πάροδον καὶ λειμῶνας ἐν τρισὶ μέρεσι. τὸν μέλισσαι. φρήν δὲ, μέλισσαι ἐπὶ τὰ ἄστα τὸν τῶν φρήνων. καὶ δαίμονας σβλίωνας ἐπὶ τὰ ἄστα. τῶν καὶ χρῆναι πρὸ τῶν ἀρχῶν. λεπὶ τῶν ἀπὸ τὰ τρεφάν μὴ τὸν ἄρα. μαρσύαν δὲ τὸν φρήνα, πρὸς ταύτην φιλίαν ἔχοντα. πρὸ τοῦ αὐλοῦν ἀπὸ τὰ ἄστα. διὰ τοῦτο δὲ μέχρι τοῦ ἀντίνου ἀπέχεσθαι ἀφροδισίων. τῶν δὲ λειμώνων ἐνοικοῦσαν ἐσομιλίαν ἀπὸ. γνώσεται ἐσάγεσθαι μοναὶ. οὐ γὰρ ἀποθνήσκουσι τὸν ὠλίγον. τὸν ἀπὸ γῆν αἰρεῖ καὶ τὸ τροφεῖον. τῶν δὲ λειμώνων, ἐστὶν χώραν θεὶ ἀλλήλων. ἐς τῶν χώραν θεὶ ἀλλήλων. ἐς τὸ ὁμιλίζουσαν καὶ τιμωρίζουσαν διὰ τοῦτο.

ἐπωφγαιδὲ αἰτιᾶιμαρσύαν· ὀργᾶς ἀμελλαν, ωβριμουσιᾶι θέ
θόμεν· τοῖς ἀπὸ λλωρι. καὶ ἰᾶ τηλι θέγεν· τοῦ· τοῦ ἀπὸ λλωρος·
θελαρίων· τὸν δὲ ἀπὸ λλωραν δρα σθέγεν· τιὸ ἰωνυθμιο.
σιωα θέων αἰτιᾶι μεζρι· τῶν ωβρι ωρ θαρ. μεθμᾶσαι· θ
θαῖαν· τὸ ἀγλ σσ ραι. καὶ· ἡμαν ἀ σθον· τιὸ ἰωνυθμιο· διό
ωβρ ζονζι καὶ σιμερον· τὸν σφ ρᾶγα σ· τοῦτο ωοιᾶμ· θρ ἰωσοῦ
τα σ· τοῦμεζρα ἰμ ὸν τὸν· ταῦα τομ· ωα μόν ιδ· ἰδρυσαιθμενο·
θυσίαν σ, ἀγλν· τθ ἰαὶ ἰωνυθμιο· τιμαν· ἐ ἀβρομδθθν
ωι οἰρομῶν· τιὸ φρ μί σ· ἰα τ ὸ ἰα δ ἀσαμβ θα μ ωολυθ
λῖ ἰαὶ· τιμα σ· ἰαὶ· θυσίασ· δ ζαμεζαλο ωρ ἐωσ ἀπασ·
Μετὰ δὲ τὼν ὑπερίομοσ· τθ ἀπιῶν, τὸν σὐραμοῦ ωαῖδασ·
δι θεόθαι· τὶν ιασι λ ζαν· ὃμ ὑπαρ χὴν ἐωι φαν δτα τον·
ἀτ ζαμπα ἰαὶ ἱερόμον· τοῦτο μ δὲ τὸν ἀτ ζαμπα ἰαυῆμ· τὸν·
ωαρ ἀ τὸν ἄ ἰαδαμον· τὸ· ωον; νδρόμενομ ἀ ωρο λόγομ μᾶ ζον·
ὑπαρ χαν δὲ αὐτοῖ ἰαὶ· θυγα τέρασ ἔμ ἀ ς· τιὰ σ ἰαμου
μέρα σ ἀτ ζαμπίδασ· τα ὑτα σ δὲ μι ᾶ ζσαν· τοῖ σ ἄλλυθ
ά τοι σ· θθοῖ σ· ἀρ χηγοὺ σ ἰα τα τα ξι ωασ· τοῦ· ωρ ᾶτου
νδρου σ· τθ ιεύ σασ δ ἐ ἀρ ξι ὼν· θθοῖ σ ἰαὶ ἱέρ ασ α σ· ὧν
τι ὼν· ωρ ὁτου τα τ ὼν μᾶ ας αὐ τοῖ μι γᾶ σαν· τθ ἰμο ωοιῖσ
τὸ μβρμι ὼ· τὸν δὲ ἱερόμον διαφ θέρο ντασ· ωλ θομ ζίαν
ἰαὶ ἀσθε ᾶ ν ἰ ᾶ μ ασ· τ ὼν ἀδ ελφ ὶ ὼν ἐ ᾶ ν· ἓξ ἰ ὸν· νδρμι ῖ
σαν τὸν δ ἰαν· νδρ θ ᾶ ν δὲ ἰαὶ ἓ ἑρομ δ ἰαν· τὸ μ ἀδ ελ
φὸν μ ὸν ὐραν ο ὺ· τ ὸν δὲ ἱερ ἰ· τ ὸν ἰαοι λ ἑσαν τα· τὸ
δ ὸ ζ ἰ· ωολ ὺ ἐ· ωό μ ον μ ον· τοῦ ωρο νδρ ἑ θρου· τοῦ τον μ ὸν
Ὃ ὼ· ἰαοι λ ἑσαν· τοῦ ἐ ν ωαρ τ ο σ ἰ ὸ σ μ ον· τὸν δὲ ἱερ ἰ τ ὼ·
θ ἰ ασ ωαῖ δασ νδρμ ἰ ὸν ας· τὸν σ ὸ μ ο μα σθ ἐν τα σ· ἰ ουρ ἰ ῖ τα σ·

ἀδρηλάτας ἀναγκαίους τῆς λαγόνας τὸ μέλι τὸ λαιὸν ξηρὸν μίγα
λίφ ἁλμυρὰ διόμυς ἀρίστας ἀφ· τὸν ἄμμον, τὸν τοιοῦτον ὁ
μείους· οὗς δὲ ἔμπαλιν ἔχουσιν· πολλοὶ λαὶ ποιμένες
παραδέδομαι λόγοι παρὰ τοῖς ἱστορικοῖς, λαὶ μυθογρά
φοις· λαὶ τοῦ μὲν ἱστορικοῦ, ἀλιμβρόσιον τὸν ἱβραῖον ἁμαρτ
φιλῶν ποιησάμενος, ἱδρῶτα ἀφεῖναι· τὸν δὲ μυθολόγον·
ὁ μὲν ὅσιος λαὶ λιτὸς ὁδοιπόρος λαὶ ὁρφάνοις λαὶ χήραις ἐπίκουρος μόνους οὗς ἔμπαλιν ἔχουσιν· λιμῷ δὲ λαὶ τὸν
παρ' ἀμφοτέροις ἁμαρτωλὸν· ἁφραστομένους λαὶ
μασσομένους ἁλιμβρίαν· ἁλιμβρίαν
Μὴ οὖν φιλοσοφοῦσι λαὶ παῖδρου τοὺς λαὶ λθοσ· λαὶ δια
τοῦτο λίνα φλεγμονῶσι, τοῖς ἥμισι λι λαὶ πίνασι λαίμα
λαν χρῆσαι· ἀνοδύνως δὲ λινοῦσι ἂν τὸ τοιοῦτον λαὶ
τὸν μεθυσμοῦ ἁμαρτίαν ἐστὶ μόλυβδος· ὃ τι γὰρ ἂν ταγὰρ
αὐτὸ μόνον ἐστὶν ἐδαίμονος αἵρεσις· ποιεῖσθαι τὸν
σοφὸν διὸ λαὶ μόνος, τοῖς ἐνσὶ λίμβροσι· λαὶ προσομιλεῖν
μαλιστα ἐθέλει· ἀμμίαν ὑπάρχειν· τὸν ὁμοιάζοντα
μεταχαράττειν· ἐμπλῆσαι· τὸν ἐρωτικὸν ἀνα
χαίτου ἀσθενείας διαφθορᾶς· λαὶ τὸν θεῖον· τιμᾶν
τὸν μέγαν προσφέρεσθαι θυσίας· λαὶ ἀναθήμασιν
ἀξιόλογον· ἀργυροῖς τε λαὶ χρυσοῖς· ἅμα δὲ λαὶ τὸν φιλό
σοφον ἱδρῶτα θεραπεύειν· τοῖς θαυμαζόμενα· λατὰ τὸ
τὸν ἀρχαῖον τίτανα· λαὶ τὸν τὸν λατασκελίσαι ποιη
τὴν· ἀφιέναι τὰ λατάμορφον ἐστὶν ἀφ' ταύτην
τὴν ἀρχαῖον ἁμαρτάδα· ἅμα δὲ αὐτὴν λατὰ τὸν ἀνόητον
τὴν λαθ' ἑαυτὸν πολίτην· ἱδρὼν δύο τριφυλαίου λατὰ

δρυμέσσιν ὑπάντιον· ἐν δὲ μέσῃσι λάσιαι τε θῶες ἰδὲ ὀρεσκῴοις
ἄνακτες· ἐν δὲ καὶ αὐτὰρ ὁ σφιν ἐρύετο· τοῖσι γὰρ ἔπλετο χρυσὸς·
ἐν δὲ οἱ τοὶ πάγχαλκοι σὺν ποσὶν ἔσκον ἰόντες· ὑπὲρ χθονὸς ἔμμεναι
μέσσας τοὺς οὐρανοῦ, καὶ ἱερόμου· καὶ δίδυμοι πρῶτοι·
καὶ ὀφθαλμοὶ δοῦσ· μέσα ταῦτα φίλοι· πρὸ τοῦ οὐρανὸν ἀγὸ
ἔμμεναι λαοὶ ἔσαν· ἐν δὲ τὴν αὐδρᾶν καὶ ἄρνας ἱερεύμεν· ζ
τὸ δὲ τὸ πρὸ τὸ μὲν ἄλσος ἐν δὲ τὴν μέσον· ὃν καὶ πρὸ τοῦ·
θυσίας τὸ μὲν σας, τοὺς οὐρανίους θεούς· διὸ καὶ οὐρανοὺς
προσφορὰς θλῶν· υἱοὺς δὲ αἰτᾶν γὰρ ἄνδρας, ἃ πὸ γυναικὸς
ἔτι ἄν· πᾶν· καὶ ἱερόμου· ὅτι τὸ τρίτον δὲ· ῥ ἄν· καὶ δὲ
μὴ τραυ· ἱερόμου δὲ, ἔσαν λάσιαι μὲν ἀὺρ ἀρόμ· καὶ γὲ
λαυραῖαν, γὰρ μῆσαι δία· καὶ ἶρ ἀμ· καὶ ποσὶ δοῦμα·
τὸ μ δὲ δία δξάμενον τῶν ἔσαν· γὲ μὲν ἶρ ἀμ· καὶ δὲ
μὴ τραι· καὶ θέμ μ· ἐξ οὗ παῖδ ἄν· πὸ κόσ ἄν· καὶ ἐσυρὲ
τὰν μὲν ἃ πὸ τῶ πρό τῶν· πρὸ σφόμεν δὲ θεῶν
δεκτὸν ἄν· ἀθλῶν δὲ ἃ πὸ τῶ πέ τῶν· ἐν δὲ μάδ
φόν ἄμεν ἐσ ἐν ξ ἐμὸ θλῶν καὶ ἐσ· καὶ μὲ αἰτεῖτε
φόν τῶ πᾶσ ἀμ μὲν· πρὸ ἐσ τὸ ἀλλᾶν μὲ ἐμὲν τῶ πρὸ
νδρόμεν ἐν οὐρ ἀνοῦ τοῦ ἱ δρύ ου πρὸ πᾶ τορ ος· καὶ μὲν ἱ δρύ
σασθαι· καὶ ἐξ θὲν δι ἀσυρί ασ ἐν ἐ ξ μὲν πρὸ ἐσ τὸν τὸ δυ
νάτων καὶ ἀστομ ὲξ οὖ τὸ ἐκ ἀστομ ὸρ ος· ἐν δὲ τὰ τὸ δυ
κλείας· πὸ κλῆσι μ ἐσ ἐν ἐ ξ θὲν ἐν δὲ τὰ τὸ· φόν τῶ
ἄμα δὲ πᾶ ἐσ ἐν δὲ μὴ ἐ ξ θὲν ἐν δὲ τὰ· παρὰ πᾶσ ἀν τὴν
θλῶν καὶ θὲν ἀν ἀρ ἀθλῶν· τοῦτα καὶ τὰν τοῦ
τοι σ παρ ἀ πλήσ ια· ὄζω περὶ θυ μὴ τοῦ ἀν δρὸς περὶ τὸν
θεοῦ δι θ ὑθεὸν ἐσ τὸ φ ὲρ ἐ λαφ ος καὶ περὶ μὲν ἐλαφρὸν

ὄφεσιν ἐπολολύζοντες εὐὰν εὔαν ἐκείνην δι' ἣν ἡ πλάνη
παρηκολούθησε· καὶ σημεῖον ὀργίων βακχικῶν ὄφις
ἐστὶ τετελεσμένος. αὐτίκα γοῦν κατὰ τὴν ἀκριβῆ
τῶν ἑβραίων φωνὴν, ὄνομα τὸ ἑνία δασυνόμενον,
ἑρμηνεύεται ὄφις ἡ θήλεια. Δηὼ δὲ καὶ κόρη
δρᾶμα ἤδη ἐγενέσθην μυστικόν, καὶ τὴν πλάνην καὶ
τὴν ἁρπαγὴν καὶ τὸ πένθος αὐταῖν ἐλευσὶς δᾳδουχεῖ.
Καί μοι δοκεῖ τὰ ὄργια καὶ τὰ μυστήρια δεῖν ἐτυμολογεῖν,
τὰ μὲν ἀπὸ τῆς ὀργῆς τῆς δηοῦς τῆς πρὸς δία
γεγενημένης· τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ μύσους τοῦ συμβεβηκό-
τος περὶ τὸν διόνυσον· εἰ δὲ καὶ ἀπὸ μυοῦντός τινος
ἀττικοῦ, ὃν ἐν κυνηγίᾳ διαφθαρῆναι ἀπολλόδωρος
λέγει, οὐ φθόνος· ὑμῶν δεδόξασται τὰ μυστήρια ἐπιτυμ-
βίῳ τιμῇ. πάρεστι δὲ καὶ ἄλλως μυθήρια ἀσοι νοεῖν,
ἀντιστοιχούντων τῶν γραμμάτων, τὰ μυστήρια· θηρεύ-
ουσι γὰρ εἰ καὶ ἄλλοι τινὲς, ἀτὰρ δὴ καὶ οἱ μῦθοι οἱ τοιοίδε,
θρᾳκῶν τοὺς βαρβαρικωτάτους, φρυγῶν τοὺς ἀνοητο-
τάτους, ἑλλήνων τοὺς δεισιδαίμονας. ὄλοιτο οὖν
ὁ τῆσδε ἄρξας τῆς ἀπάτης ἀνθρώποις, εἴτε ὁ δάρδανος,
ὁ μητρὸς θεῶν καταδείξας τὰ μυστήρια, εἴτε ἠετίων,
ὁ τὰ σαμοθρᾳκῶν ὄργια καὶ τελετὰς ὑποστη-
σάμενος, εἴτε ὁ φρὺξ ἐκεῖνος ὁ μίδας, ὁ παρὰ τοῦ ὀδρύ-
σου μαθὼν, ἔπειτα διαδοὺς τοῖς ὑπ' αὐτῷ ἔντεχνον
ἀπάτην. οὐ γάρ με ὁ κύπριος ὁ νησιώτης κι-
νύρας παραπείσαι ποτὲ, τὰ περὶ τὴν ἀφροδί-
την μαχλῶντα ὄργια ἐκ νυκτὸς ἡμέρᾳ παραδοῦναι

ὅτι μυστήρια εἴτε ἀπὸ τοῦ μύσους μυστήρια, ἢ ἀπὸ τοῦ θηρᾶν ... μυθήρια εἴρηται

Hic desiderantur sex aut septem folia

ἡμῶν γὰρ ἕκαστος μέρος ἐστὶ τοῦ παντὸς τοιοῦδε μέρος
οἷον ἀφορίσας ἑαυτὸν τοῖς μὲν ἄλλοις προσανέχομεν,
ὅμοιοι τυγχάνομεν· τοῖς δὲ ἀνομοίοις ἀνόμοιοι· τοῖς
καὶ τὰ αὐτὰ ἡμῖν καὶ ὁμοίως ἔχουσι φίλοι, καὶ τοῖς
ἐναντίως, ἐχθροί· καὶ τοῖς τὰ μὲν ἔχουσι καλῶς
ὡσαύτως μὲν διακείμεθα ἡμεῖς καὶ τὰ τούτων ἴδια
ἀγαθὰ ἡγούμεθα· πρὸς δὲ τοὺς τοὐναντίως διακειμένους,
καὶ οἰκεῖα ἀγαθὰ καὶ ἑαυτοῖς καὶ τοῖς μὴ φίλοις
πρόσεστιν ἐναντία· οἰόμεθα γὰρ. τὸν ἄλλον
δημοῦται καὶ κατὰ τὸ παραπλήσιον διατείνει δίκαιον ἂν
φαίνοιτο· οὐδὲ γὰρ ἄλλοις ἐμφανῶς φυσιολογοῦσι μὴ
οἱ δ' ἄλλοι μοι δοκοῦσι τὸ ἐμποιοῦν αἴτιον ἡμῖν καὶ τὴν ὁμοίωσιν
ἀποτελοῦσιν οὐ μόνον τὰς ἀντιφάσεις περὶ θεῶν δικαίως
ἀλλὰ καὶ τὰς τούτων ἑρμηνεύσας ἀποδέχεσθαι μουσικῶς
ἀξιοῦσιν δικαίως. ἐπεὶ δὲ καὶ τὸ παραπλήσιον ἡμῖν

ἀνόμοιον

ὁ πατὴρ τοῦ πατρὸς
τῶν πολεμίων θεὸς
λοιδορεῖν
βούλεται.

ὑπομοιῶν. Σαφῶς δὲ διὰ τούτων ὁ φιλόσοφος καὶ τὸν τῶν παλαιῶν
μῦθον τὸν περὶ θεῶν καὶ τὰς τούτων μάθεσιν ἐν ὑπομοίαις ἔφη
θαυμομιζόμενος φυσιολογίαν παραπλησίαν ἔχουσι διδασκα-
λίαν· ἐπόμενος δὲ τούτοις ἐγὼ καὶ τὸν περὶ τούτων λόγον ἐπὶ
τοῦ προκειμένου διδασκαλίαν ἔσεσθαι ὑποθήσομαι τῶν
τοιούτων ἀκουσμάτων· ὑποθήσομαι δὲ καὶ τὸν τοῦ
λεγομένου ζωμβρώμαιου θεσμὸν ἔφη· τὴν μὲν πρώτην τάξιν
ἐμπλουτίζει περὶ θεῶν φυσιολογίας, ἀπὸ τῶν οὐσιούσας καὶ ἀγα-
θοειδοῦς· ὑπομιμνήσας δὲ καὶ ἀσυγχύτους καὶ ἀσυγκρίτους
καὶ ἀμερίστους, ἀπλοῦς μύθους τοὺς οἰκείας περὶ ἕκαστον θεολογίας·
Καὶ τὴν δευτέραν μοῖραν παρέλαβε· ἀπὸ τῆς τοῦ δημιουργοῦ τοιαύτης
γενέσεως ῥᾳδίως ἀρχαιολογίας· οὗτος γὰρ ἐμποιεῖ δευτέρας
τὰς ἀκατασκόμους τῶν ψυχῶν ἱστορίας τὸ ῥηθὲν ἐπιμαίνων πόλε-
σιν ἢ τοιούτων ἄλλας αὐτοῦ διαφόρους ἱστορουμένας, αἵτινες
καὶ τὰ περὶ τοῦδε τοῦ συγγράφου τὴν μυθολογίαν·
Ἐξῆς τὴν καρωμαίων θεολογίαν·
Ὁ τὴν μοῦσαν δαίμων, καὶ λαμπρὸς ζηλωτὴς τῆς δικαιοσύνης.
Καθαιρεῖ καὶ σοφρονεῖ, καὶ τὰ δίκαια ἀσκεῖν σαφῶς, καὶ τὰ πρὸ
κλήσεως ἀναβαίνοντες ἐπὶ τὸν πολλῶν ὄχλου τρόπον
τῶν ἀρχαίων παιδευόμενοι ἀπὸ τοῦ περὶ τὰ θεῖα καὶ δαι-
μόνια σώματα· ἱδρυόμενοι, καὶ τὸ μεμιγμένον καὶ ὑποδε-
καὶ ξόανον ἱδρυόμενον· μορφάζει αὐτοφυῶς ἐμπορεύεται καὶ δῶρα
μᾶλλον καὶ δόγματα, ἀσάφειαν τὸ γόνιμον λιμαίνειν· δορτάζει
καὶ ὁ τοιαῦτα τὰ μὲν θεάτρου ἱδρυμένα μεγάλα· καὶ θυσίας ἀγούσας χάριτος γυμναζόμενοι τὸ σῶμα
ἐλευθερίας ἄν, καὶ παρθενῶνας· καὶ τὸ μὲν ἀγαθὸν πάντα
καὶ πάντων τοιαῦτα ὁμοίως καὶ τὰ θεῖα τὸ μὲν

μόνον μὰ τὰ, μὴ ἐρώτα ἐμέ, καὶ οὐ πολλοὶ δὲ καὶ ἄμεμπτα αὐθαίμων.
ἀλλὰ μόνον τὸ σοφὸν τοῦτο, ὃν θεωρίαν ἔχειν σοφοὶ δεῖ
οἱ μεγαλυφότατοι τοῦ φιλοσοφίας· ὃν δὲ τὸ μὲν καὶ ἀ
φιλοσόφητον ἔχοι ἂν τὰ χθαμαλὰ μεμαθηκὼς φιλή, τὸ σ
πουδαῖον μόνον καὶ πάλη θεατρομὶ καὶ ταφρομὴ τοῦ
θεοῦ· ἀλλὰ πολλὴ καὶ δαιμόνιαν ὠλιγανθρωπομὶ τὸ
τοῦ αἰθέριος καὶ παραμυθία τὸ μὴ οὐδενὸς ἀσχήμ
θεν ἐστὶ φαίνεσθαι προσηκόντως. ἀλλ' ὑπὲρ μὲν τοῦτον τοῖς
αὐτὸ μόνον τὸ θεωρητικὸν τῆς φιλοσοφίας μέρος ἀσκοῦσι μ
ἀφοσιοῦσθαι· τῆς δὲ ὑπολοιπομένης τὸ μὲν πρακτικὸν
πολιτικὸν καὶ τὰ δὲ λεγόμενα ἱστορίας ἀξίαν·
τὰ μὲν δὴ παραπεπτωκότα τοῖς ἱερατείοις τῶν φιλοσόφων
καὶ τοῖς παλαιοῖς καὶ πρὸ τοῖς φανεροῖς τῆς ἐγχρο
νίας· περὶ τῆς ἐμπειρικῆς θεολογίας, τοιαῦτα κἂν
μὲν δαιμόσθυσιολογίας ἐστὶν περὶ θεοῦ μυθικοῦ παρα
δόμενα· οὐδὲν ταὐτὸν φαρέσ καὶ σοφιστικὸν ἐστ
τρέφειν· ἐμφερόμενοι, ἐπὶ περὶ ἄστρα ἀρμελ θεμένη· ἐ
καὶ τοιοῦτον ἐλάχιστον φέρε, ταύτρεμὶ ἐσφαῖ αὐτοῦ καὶ θεα
ρίας· τί τοῦτο ἄρα ἀλμῶν, καὶ θεωρεῖσθαι καὶ μέ
γοντας, ἐκεῖ δαιμόν· μὲν δὲ μεθ' ἐμοῦ· ταῦτα δὲ ταῦ
τοῦ φαραῖς ἐγχρονίοις· ὧν δὲ παρ' αὐτοῦ αὐθι
τοῦ αὐτοῦ οἱ λέγω καὶ ταῦτα μὴν:—

τ̄ . . . . . ῑ

ἐνδεγελικῆς πρὸ παρασκευῆς

α̅ β̅

ς̅ ε̅

ς̅ ε̅

τὰ δὲ τὸ τρίτον περιέχει συντρ. λειὰ τ εὐαγγελικ προπαρασκευ:

περὶ τῆς ἑλληνικῶν φυσικῆς θεολογίας.

περὶ τ αἱρετικῶν ἀλληγορουμένη θεολογι:- ἔτι περ τῶν ἀντῶν

ὅτι τ πασα ἀναφορ τ προφητικ ἀντῶν θεωρι ἐπὶ μόνα τὰ φαι

νόμ καθ ὑπνον ἀστρ ζῳδι δὲ ἀνωφ ζῳ πυρ ζῳ τὰ λοιπὰ μερη τ κοσμικ

ὅτι ζῳ ταῦτα πάσης ὑπηρχεν ἐκ τ ἀστατ γενέσεως:-

ὅτι ζῳ φυσικ περ ἀντῶν περὶ θεῶν θεωρι ἐγχερῶ ἀναχρηστ

τὴν μόνην καθ ἡμᾶς θεολογίαν προεστιλήσαμεν:-

ὅτι οἱ μὲ περιπατητικ τ φιλοσόφ τοῖς περ θεῶν μύθ συνεπλεξ αἰτιολογι:-

περὶ τῆς παλαιᾶς τῶν ξολήνων κατασκευῆς:-

ἔτι περ τ ἀλληγορουμένη ἑλλήνων ζ αἰγυπτίων θεολογίας:-

ἔλεγχ καθ ἱστορ τῆς ζητουμένης βεβαιωτικ ἀποδόσεως:

ὅτι τ μυθικ περ θεῶν διηγήσεις ἀντοὶ τ οἰκείαις χρησμ οἱ αὐτ

θεοὶ κυροῦντ ἀπελέγχ ἐναντία πράττοντ τοῖς φιλοσόφοις:

ὅτι καὶ τ τῶν φιλοσόφων θεωρι βεβαιοῦσ τ χρησμ ἐναντι

τοῖς περὶ ἑαυτῶν μύθοις ἀλληγορ:

ὅτι τ δαιμόνων πέφυκε εἶναι μέρη τοῦ κοσμικ θειασμὸν μισοπονηρ καὶ φιλάρετ καὶ φιλάνθρωπ τοῖς σεβ

τῶν θεσπίζειν:-

ὅτι δαιμονι ἐνέργειας πάντα τὰ τοιάδε συνίστανει:-

γαμῆ παραπαίειν τοῖς ἱεροτελεστοῖς τῆς φιλοσοφίας τοῖς
παλαιοῖς καὶ πρώτοις τῆς ῥωμαίων λέγομένης, περὶ τῆς
ἐμψύχου θεολογίας. τοιαῦτα λέγων οὐδαμῶς φυσιο-
λογίας περὶ θεῶν μύθους παραδέχεται· οὐδὲ τὰ ὀλυμπο-
μαστιανὰ σοφιστεύειν· ἐρ᾽ ἑρμῆν γοῦν, ἐπεὶ περὶ
ἀναχωρήσεως ψυχῆς καὶ ἐπὶ τὸ μετὰ σῶμα βίου λόγος ἦν
ἐπὶ τὸ μετὰ σώματος αὐτὰ καὶ θεωρίας, τί ποτε ἄρα ὀλυμπος καὶ θεσπρωτὸς
ἐπὶ τοιαύτης σπουδῆς· μὴ δὲν ἐξ ὑλικῶν· παραδείγμασιν ἀνα-
φαίνεσθαι σωμάτων παρ᾽ αὐτῶν αὐτὰ τὰ αὐτοφυῆ καὶ
καὶ ἀπόῤῥητα καταμανθάνειν· μυρίοις μὲν οὖν καὶ ἄλλοις
τῶν φιλοσόφων ἐντυγχάνομεν· πολὺ περὶ τούτων ἡσυχῇ
πάνυ διαφόρους τῶν αὐτῶν λόγους ποιουμένους· ὧν
μεσταὶ καὶ διαφανεῖς καὶ πᾶσι τοῖς φιλοσόφοις ἐμφορι-
μαι· ἐγὼ δὲ θεοῦ μὲν μερικῆς φιλοσοφίας παρ᾽ ἕλλησίν ἀπορῶ
μάλιστα· παραλείπω, φασί του, καὶ ὁ τοῦ διὸς ἀμφότερα τοῦ χε-
ρουβεὶμ ὑπερέχων, τὰ περὶ τῶν προληπτικῶν φασι.
ἐμοὶ σύμφορον, παρὰ τρόπον τινὰ μύθους, ἐφ᾽ οἷς φιλοσο-
φήσαι μεταφορικῶς λόγους· διὸ δὴ ἐπειλημμένος, τὸν
μεσημβρινὸν· τῶν μεθυόντων φασί, τὸν ὑπὸ τῆς ἑστίας
ἑστῶτα· πρὸ τούτου συμπαίζοντα δεδηλωμένον· ἐν τῷ ἀνδρὶ
τῶν δελφῶν· τῶν γαμήλιον ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς συμπόσιον·
ἢ θεὸν ὑπὲρ ἑστίαν ὀλυμπιάδος τῆς ἀποδόσεως, ἑρμῆν ἐξ οὗ
ἑστίαν· τῶν ἡμερουλίδι τὸ πρότερον· ἀτ-
λαντίδων γὼν ὁμοίως· λιθίων δὲ καὶ μύλιτα, τῶν λιτῶν· ξ·

-σαμγτῶν αὐτῶν τειλητοῖ φυσιολογίαν τῶν λίφαν· ἡ τέοι τοῦ
-τοις ἡ σφίγξ αὐτοῖ ἐξ ἀσ ἡ ετῶν αἰνιγματωδῶς αμμφιφρούμε
-νος· καὶ τὴν μὲν ἡδὴ ταῦτα σοφολαμβάνει φ· αὐτοῦ σοφὸν ἀλοῦσαν
-τοῦ ἀνδρὸς σοφίαν· ἐκείνος δὲ ὁ Σωκράτης φ· σοφὸν τοῦ θεσπεσίου
δαιδάλματος τὰ λανθάνοντα τὸν σπολλοὺς· τῶν ἀπορρήτων
-σοφὶ θεῶν φυσιολογίας σεμφαίνοντος· ὁ τὶ μὲν οὖν ἡ
μαὶ ἀφιλόσοφίαι, καὶ σοφὸν ἔμοιγε καὶ μαρμάροις λόγος·
Πῶν φυσικὸς ὁ γράφαμμενος μύθοις τὰ πολλὰ διάμιγμα
-τα καὶ ὑποφοιτῶν, ἀπόλεμφος καὶ μυθικὰ δόξα· δο
-κεῖ τάτε μαὶ ἀνθρώπους, τὰ μὲν οἰκαμένους σοφὸν θεοῖς καὶ τοῖς
-πολλοῖς ἔχοντα καὶ τὰ οἰκόμενα σοφὸν μάλιστ' ἂν ὑπὸ τῷ
-θρανῖται σταδιεύειν, τοῖς ὀρφαῖ καὶ οἷς ἔοικε καὶ τοῖς
αἰνιγματώδεσι· καὶ φρυγίοις λόγοις· μάλιστα δὲ οἱ σοφὶ τὰς
-τελεταῖς ὀργιασμοὶ καὶ τὰ δρώμενα ἐμμελῶς ἔοικε θεῖ
ἱερουργίαις· τοιοῦτο τὸν σοφὸν ἐμφαίνει διάνοιαν·
Οἱ σοφὶ μὲν μαλεραὶ σοφὸν ἐν δὲ τελετὰ σοφὸν λόγον καὶ ἔχομεν,
οὐρομίζουσι μὲν οὐδὲ ἄξιοῦσι μὲν, καὶ σοφὸν ἱερὰν
φυλάττειν ἐμμελῶς καὶ τὰ ἱερὰ καὶ τὰς αὐθεντικὰς ἀσ
-παστὰς σας φλοιὸν αἰμίλλας· μὲν σφοσφορὰ ἐμμὶ δὲ ὁ λόγος
μετὰ δὲ τὸν ἱερὰς σοφὸν ἐρμηνεύειν θεμῶν· οὐδὲ πανσο
μυθικὰ καὶ φλυαρώδης ζηλοτυπίας· ἀμφὶ τὶ γαμήλιος
μὲν ἔ· θεός καὶ μεφάνος· ἀσπερ ἔοικε δὲ τὸ μεθύειν μὲ
φίλος καὶ γάμιος ἀμφὶ ἀρχὴ τὸ ἔ· φίλος μὸ τὸ τὰ σπερ
μάτων ποιά· τὰ δὲ φίλος θεμποιᾷ καὶ τυχαῖος καὶ ἔρμαος
ἐφ' ὧν ἀπολαστα καὶ σοφὸν ἐμέλημα· ῥιζοῦται καὶ νοῦς
τὰ σπερματικὰ καὶ ἐν ῥιζοτόμοις· καὶ ἐν φυτὸν

Ἥρᾳ τὴν χολὴν οὐ συγκαθαγίζουσιν, ἀλλὰ κατορύττουσι παρὰ τὸν βωμόν, ὡς δέον ἄθυμον καὶ ἄχολον καὶ καθαρεύουσαν ὀργῆς καὶ πικρίας ἁπάσης τὴν γυναικὸς καὶ ἀνδρὸς ἅμα συμβίωσιν. τοῦτο δὲ τὸ συμβολικὸν εἶδος ἐν τοῖς λόγοις καὶ τοῖς μύθοις ἐστὶ μᾶλλον. οἷον ἱστοροῦσι τὴν Ἥραν ἐν Εὐβοίᾳ τρεφομένην ἔτι παρθένον ὑπὸ τοῦ Διὸς κλαπῆναι καὶ διακομισθεῖσαν ἐνταῦθα κρύπτεσθαι, Κιθαιρῶνος αὐτοῖς μυχὸν ἐπίσκιον ἅμα καὶ θάλαμον αὐτοφυῆ ~~παρα~~ δόντος. ἐλθούσης δὲ τῆς Μακρίδος κατὰ ζήτησιν, ἣν δὲ Ἥρας τιθήνη, καὶ βουλομένης ἐρευνᾶν, οὐκ ἐᾶν τὸν Κιθαιρῶνα πολυπραγμονεῖν. οὐδὲ τοῖς χωρίοις προσάγειν, ὡς τοῦ Διὸς ἐκεῖ τῇ Λητοῖ συναναπαυομένου καὶ συνδιατρίβοντος. ἀπελθούσης δὲ τῆς Μακρίδος, οὕτω τότε μὲν διαλαθεῖν τὴν Ἥραν. ὕστερον δὲ τῇ Λητοῖ χάριν ἀπομνημονεύουσαν, ὁμοβώμιον γενέσθαι καὶ σύνναον. ὥστε καὶ Λητοῖ μυχίᾳ προθύεσθαι. τινὲς δὲ νυχίαν λέγουσιν. σημαίνεσθαι ἐν ἑκατέρῳ τῶν ὀνομάτων τὸ κρύφιον καὶ διαλεληθός. ἔνιοι δὲ τὴν Ἥραν αὐτὴν ἐκεῖ τῷ Διὶ λάθρα συνοῦσαν, αὐτοῖς φασὶ Λητὼ νυχίαν προσαγορεύεσθαι. φανερῶν δὲ τῶν γάμων γενομένων, καὶ περὶ τὸν Κιθαιρῶνα πρῶτον ἐνταῦθα, καὶ τὰς Πλαταιάς, τῆς ὁμιλίας ἀνακαλυφθείσης, Ἥραν μὲν τελείαν καὶ γαμηλίαν αὐτὴν προσαγορευθῆναι. οἱ δὲ φυσικώτερον καὶ πρεπόντως ὑπολαμβάνοντες τὸν μῦθον, οὕτως ἐς τὸ αὐτὸ τῇ Λητοῖ συνάγουσι τὴν Ἥραν. γῆ μέν, φασίν, ἡ Ἥρα καθάπερ εἴρηται. νὺξ δὲ ἡ Λητὼ λήθω τις οὖσα τῶν εἰς

Μῦθον φησίν· λέγεται γὰρ ὁ Ζεὺς τῆς ἥρας αὐτῷ διαφερο-
μένης καὶ μηκέτι φοιτᾶν εἰς τὸ αὐτὸ βουλομένης· ἀλλὰ
κρυπτούσης ἑαυτὴν, ἀμηχανῶν καὶ πλανώμενος,
ἀλαλκομενεῖ τῷ αὐτόχθονι συντυχὼν καὶ διδαχθῆναι
ὑπὸ τούτου ὡς ἐξαπατητέον τὴν ἥραν σκηψάμενον
γαμεῖν ἑτέραν· συνεργοῦντος δὲ τοῦ ἀλαλκομενοῦς κρύ-
φα τεμόντος αὐτοῦ εὐμεγέθη καὶ πάγκαλον δρῦν μορ-
φῶσαί τε αὐτὴν καὶ καταστεῖλαι νυμφικῶς· δαιδάλην
προσαγορεύσαντας· ἔπειθ᾽ οὕτως ἀναμέλπεσθαι μὲν τὸν
ὑμέναιον· λουτρὰ δὲ κομίζειν τὰς τριτωνίδας νύμ-
φας· αὐλοὺς δὲ καὶ κώμους· τὴν βοιωτίαν παρασχεῖν·
γινομένων δὲ τούτων, οὐκέτι τὴν ἥραν καρτερεῖν·
ἀλλὰ καταβᾶσαν ἐκ τοῦ κιθαιρῶνος πλαταιΐδας ἐπαγομένην
τὰς γυναῖκας, ὑπ᾽ ὀργῆς καὶ ζηλοτυπί-
ας θέουσαν, ἐλθεῖν πρὸς τὸν δία· καὶ τοῦ πλάσματος
φανεροῦ γενομένου, διαλλαγεῖσαν μετὰ χαρᾶς καὶ γέλωτος
αὐτὴν νυμφαγωγεῖν· τιμὴν δὲ τῷ ξοάνῳ προσθεῖναι
καὶ δαίδαλα τὴν ἑορτὴν προσαγορεῦσαι· κατακαῦσαι
δὲ ὅμως αὐτὸ, καίπερ ἄψυχον ὂν, ὑπὸ ζηλοτυπίας·

Ὁ μὲν οὖν μῦθος τοιοῦτος· ὁ δὲ λόγος αὐτοῦ τοιοῦτος·
ἥρας καὶ διὸς διαφορὰ καὶ στάσις οὐδὲν ἄλλο πλὴν
στοιχείων δυσκρασία καὶ ταραχὸς ἐστίν· ὅταν ἀλλήλοις
μὴ κεκραμένα συμμέτρως ᾖ τὰ κατὰ κόσμον· ἀλλ᾽ ἀνωμα-
λίας καὶ τραχύτητος ἐγγενομένης, διασπάσαντα λύ-
σιν τὴν κοινωνίαν· καὶ φθορὰν τῶν ὅλων ἀπεργά-
σηται· ἂν μὲν οὖν ὁ ζεὺς, τουτέστιν ἡ θερμὴ καὶ πυρώ-

διὸ διὰ μέσου αἱ τῆς ἀντιπαραλλήλου τῆς διαφόρου σύγκρισιν τῶν γωνιῶν καταλαμβανούσης· ἔστιν ὅτε μὴν τῶν ἴσων, τουτέστι τῶν ἐναλλὰξ τῶν ἐγγραφομένων φύσει ἐπιζήτησιν ἐπιδεχομένων, ἐπὶ δύο ἀνίσους ἐκβάλλεται, ἐπὶ δύο δὲ τοὺς ἐναντίους. τοιοῦτον δὲ ἔστιν ὁ μονογόνιος καὶ ἑτερόμορφος καὶ ἀνόμοιος τῶν ἄλλων τὸ τοῦ χρόνου καὶ μόνον καὶ μάλιστα τῆς ὁμοιότητος ἀπορούμενον· τοῦ μὲν γὰρ ἀνθρώπου καὶ τοῦ ἵππου καὶ τοῦ βοὸς καὶ τῶν ἄλλων ζώων ἕκαστον, ὁμοίως δὲ καὶ ἀνθρώπους, τοῦ μὲν ἐχομένου καὶ διαμαλλὶ τῶν θεῶν ἐλάχιστον ἀπὸ τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἀληθείας καὶ τῶν ἄλλων ἀρετῶν ἀπέχουσιν οἱ πολλοί, καὶ τοσοῦτον ἀπὸ τοῦ ἀδίκου καὶ ψεύδους καὶ τῶν ἄλλων κακιῶν ἀπέχουσιν ὅσον ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀλλήλων διέστασαν· ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἐν τῷ χρόνῳ καὶ μόνον ἐστὶν ἀνόμοιον, οὐδὲν δὲ ἧττον οὐδὲ ἧττον ἄνθρωποι καὶ ἵππος καὶ βοῦς καὶ τὰ ἄλλα ζῷα ἀλλήλοις ἐστὶν ἀνόμοια· τὸ μὲν γὰρ τῶν ἀνθρώπων γένος ἀμέτοχον ἐπιστήμης καὶ τέχνης καὶ ἀρετῆς ἁπάσης ἐστίν, τὸ δὲ τῶν ἵππων οὐσίαν τὸν δὲ διάφυσον ἐκ τῶν ἐναντίων μεθόλων μεθόλων ἐχόμενον· φορμίσεως ἐπιστήμης καὶ τοῦ ἱππάζεσθαι καὶ αὐτὸν δὲ τὸν διάφυσον ἐκ τῶν ἐναντίων καὶ τοῦ ἀδικεῖν καὶ ἀδικεῖσθαι· οὐκοῦν τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἵππων ἀνόμοιον ὄντων καὶ ἀδικούντων καὶ ἀδικουμένων καὶ φυσιολογίας οὐκ ἔστιν

γίνονται θεραὶ καὶ θέαι δυνάμεις· οὐδὲ ἔστι λογισμὸς καὶ
ἀναριθμητον ἀπέραντος. καὶ τοῦτο δὲ πάλιν καὶ αὖ τὸ δὲ
ζῶμεν καὶ γάμους καὶ ἀνδραποδισμὸν ἐστὶ πᾶσι καὶ
γῆν καὶ οἰκίας καὶ τὰ λοιπὰ τὰ ἐκ τούτων ἀναλισκόμενα
πρόφασις τὰ μέρη τοῦ λεγομένου. καὶ τὸ μὲν ἐν τοῖς
ἀνθρώποις πρὸς ἄλληλα· ἡ δὲ μάχη καὶ τὰ τοιαῦτα
τοῦ πολέμου τὰ ἴδια· τῶν δὲ ἀγγέλων τὴν ἐπιβουλὴν
τὸν ὄστριγγα, τὸν Ἴλιον καὶ τὴν σβέννυσιν. καὶ διὰ
μέν· τὸ πάντων χαρίσασθαι δεῖ τὸ πῦρ.
τὴν δὲ γῆν διὰ μέλι τραγεσφαγιάσαι· ἀλεκτρυόνα.
τὸ ὕδωρ ὁμοιάζοντα παρθένοις· καὶ τὸν παρ-
τοῖς πολεμίοις· ὃν καὶ τὸν θεὸν αὐτὸν
γενόμενον· τὸν δὲ ἀέρα φασὶν αὐτὸν προσαρ-
ξιανθῶν· τοῦτον δὲ τὸν πῦρ θεὸν, τὸν ἀέρα
χάος καὶ τὸ ὕδωρ· τὸ τε πῦρ καὶ τὴν γῆν καὶ τὸ πνεῦ-
τὴν παῖδαν αἰωνομένων ἐπὶ προάγοντα, ἀλλὰ φασὶ
μος ἐστὶ μορφαὶ καὶ ἰδέαι ἀμφοτέρου καὶ παντοίους τοὺς

ομφαλιαπιζομένου. καὶ τοῦτο μὲν ἡμέρους, παραίτοιο
αἰγυπίου: γλαμύσαι θυλι τὸν ἀνδρασι ἡλιον. καὶ ἱερόμορ ζ
ρόαν. ἐπὶ δὲ δάκνει καὶ ἡρᾶν. καὶ λύβαν τον. καὶ ζεὶ αν ἑωσφο
μασθόμενον. γράφεται καὶ τανυσπερι τοῦτον π/α τυπόμεν
μὲν. ὁ μαμμωνᾶς. ἔοικε τυφλομένου δὲ ὁ δρόμος ὁ ἐπὶ τὴν προ
λεχθεῖσαν αὐτοῦ γραφὴν. ὡς ἐοικὸς ἢ τὸ ἐρωτικὸν καταλέξειν.

ἐπτὰ αἰγυπτίων θεολογίας

τοῦτον δὲ τὸν θεὸν. τὸν ἥλιον φασὶ, καὶ τῶν σελήνων ὁ μὲν
ριμόμενον, καὶ ἀόρατον, τὸν ὑπερκόσμιον δημιουργικὸν τροφὸν
τὰ δὲ καὶ αὐξόμενα πάντα, τριμερῆ δὲ μοῖραν ἀοράτοιλη
μμένης. τῶν περιόδων ἀναπληρούσας. τῆς τε ἐαρινῆς. καὶ
χειμερινῆς. ταῦτα δὲ, ὑμαρτικὰ τῶν ἀλλήλας. τῶν φύ
σιν ἐχούσας. ἀναπληρωτικὸν. ἀρίστης ὑμφορίαν.
φύσιν δὲ ὑμπλέκεσθαι. ἀλλήλων ἐστὶν. τὸν ἀπάντων ζωο
γονίαν. τὸν θεὸν τοῦτον. τὸ μὲν πυρῶδες. καὶ πνεῦμα
τῶδε. ὑγροῦ. καὶ ξηροῦ. καὶ γῆν δ' ἀμφοτέρους ἐθρασε. ζ
δι' ἀτόπου πάντα γεννᾶσθαι. καὶ τρέφεσθαι. διὸ καὶ
τὸ μὲν ἀπαρσόμενον, τὸν ὅλον φύλακα. ἐξ ἡλίου καὶ
σελήνης ἀναπληρωτικὸν. τὸ δὲ τοῦτον μέρη, οὗτε
τὰ τροφὴν ἔχοντα. τὸ πῦρ. καὶ τὸ πνεῦμα. τὸ ξηρόν. ἐξ ὧν
τὸ γῆινον. καὶ τὸ θαλάττιον, τὸ ἀνθρώπινον, οἷον ἐκ πνεύ
ματος καὶ χάρας. καὶ ὕδατος. καὶ τὰ ὁμοιομερῆ τῶν
περιθεούμενον, τὸν αὐτὸν τρόπον, τὸ ἔμψυχον τοῦ ὅλου
σελήνην καὶ ἥλιον τὸν προφερόμενον. τοῦτον δὲ
θεὸν. θεὸν μορφόν. καὶ προσωπορφίαν ἐξ ἀγαθοειδοῦ
ἀρχῆς, καὶ τὰ τοιαῦτα λεγόμενον, τὸν ἀπὸ τοῦ δημιουργοῦ
χρηματίζοντα διὰ τὴν τροφὴν, τὸν καὶ τὰ γινόμενα.

τομὴν οἷον ὡς ἡ ΔΓ πρὸς τὴν ΓΕ οὕτως ἡ ΕΓ πρὸς τὴν ΓΖ καὶ ἔτι ἡ ΖΓ πρὸς τὴν ΓΗ. ἐπεὶ οὖν ἐστιν ὡς ἡ ΔΓ πρὸς τὴν ΓΕ οὕτως ἡ ΕΓ πρὸς τὴν ΓΖ, ἐὰν ἄρα ἡ ΔΓ τῆς ΓΕ μείζων ᾖ, καὶ ἡ ΕΓ τῆς ΓΖ μείζων ἐστίν, καὶ ἐὰν ἴση, ἴση, καὶ ἐὰν ἐλάττων, ἐλάττων. καὶ ἔστιν ἡ μὲν ΔΓ τῆς ΓΕ μείζων, ἡ δὲ ΕΓ τῆς ΓΖ μείζων ἐστίν· ἡ ΔΕ ἄρα τῆς ΕΖ μείζων ἐστίν. ἐὰν ἄρα ἡ ΔΕ τῆς ΕΖ μείζων ᾖ, καὶ ἡ ΔΓ τῆς ΓΕ μείζων ἐστίν, καὶ ἐὰν ἴση, ἴση, καὶ ἐὰν ἐλάττων, ἐλάττων. ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ιδ΄.

Ἐὰν τρεῖς εὐθεῖαι ἀνάλογον ὦσιν, τὸ ἀπὸ τῆς μέσης ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ τῶν ἄκρων· καὶ ἐὰν τὸ ὑπὸ τῶν ἄκρων ἴσον ᾖ τῷ ἀπὸ τῆς μέσης, αἱ τρεῖς εὐθεῖαι ἀνάλογον ἔσονται.

Ἔστωσαν τρεῖς εὐθεῖαι ἀνάλογον αἱ Α, Β, Γ, ὡς ἡ Α πρὸς τὴν Β οὕτως ἡ Β πρὸς τὴν Γ· λέγω ὅτι τὸ ἀπὸ τῆς Β ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ τῶν Α, Γ. ἐκκείσθω γὰρ τῇ μὲν Β ἴση ἡ ΔΕ, τῇ δὲ Γ ἴση ἡ ΕΖ, καὶ κείσθω ὥστε ὀρθὴν εἶναι τὴν ὑπὸ ΔΕΖ· καὶ ἐπεζεύχθω ἡ ΔΖ. ἐπεὶ οὖν ἐστιν ὡς ἡ Α πρὸς τὴν Β οὕτως ἡ Β πρὸς τὴν Γ, ἴση δὲ ἡ μὲν Β τῇ ΔΕ, ἡ δὲ Γ τῇ ΕΖ, ἔστιν ἄρα ὡς ἡ Α πρὸς τὴν ΔΕ οὕτως ἡ ΔΕ πρὸς τὴν ΕΖ. καὶ ἐπεὶ ἐπιπέδου τριγώνου τοῦ ΔΕΖ παρὰ μίαν τὴν ΔΖ εἴληπται ἡ ΑΗ, ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΔΕ πρὸς τὴν ΕΖ οὕτως ἡ ΑΔ πρὸς τὴν ΔΗ. ἀλλ' ὡς ἡ ΔΕ πρὸς τὴν ΕΖ οὕτως ἡ Α πρὸς τὴν ΔΕ· καὶ ὡς ἄρα ἡ Α πρὸς τὴν ΔΕ οὕτως ἡ ΑΔ πρὸς τὴν ΔΗ· αἱ Α, ΔΕ, ΔΗ ἄρα ἀνάλογόν εἰσιν. ἐὰν δὲ τρεῖς εὐθεῖαι ἀνάλογον ὦσιν, ἡ τρίτη ἐφ' ἑαυτὴν πολλαπλασιασθεῖσα ποιεῖ τὸν ἀπὸ τῆς δευτέρας ἐπὶ τὸν ἀπὸ τῆς πρώτης ἐφ' ἑαυτὴν πολλαπλασιασθέντα· ἐπὶ τὸν ἄρα ἀπὸ τῆς ΔΕ ἐφ' ἑαυτὴν πολλαπλασιασθέντα ποιεῖ τὸν ἀπὸ τῆς ΔΗ ἐφ' ἑαυτὴν πολλαπλασιασθέντα· ὅμοια γὰρ τὰ ἐπίπεδα τὰ ἀπὸ τῶν ὁμολόγων τῶν ΔΕ, ΔΗ. καὶ ἐπεὶ ἐστιν ὡς ἡ ΔΕ πρὸς τὴν ΔΗ οὕτως ἡ ΔΗ πρὸς τὴν ΔΑ, ἐὰν δὲ τρεῖς εὐθεῖαι ἀνάλογον ὦσιν, τὸ ὑπὸ τῶν ἄκρων ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς μέσης, ἴσον ἄρα ἐστὶ τὸ ὑπὸ τῶν ΔΕ, ΔΑ τῷ ἀπὸ τῆς ΔΗ. ἀλλὰ τὸ ὑπὸ τῶν ΔΕ, ΔΑ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΔΖ· ὀρθὴ γάρ ἐστιν ἡ ὑπὸ ΔΕΖ· τὸ ἄρα ἀπὸ τῆς ΔΖ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΔΗ. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ ΔΖ τῇ ΔΗ, ἴση ἐστὶ καὶ ἡ ΕΖ τῇ ΑΔ. ἀλλὰ ἡ μὲν ΕΖ τῇ Γ ἐστιν ἴση, ἡ δὲ ΑΔ τῇ Β· καὶ ἡ Β ἄρα τῇ Γ ἐστιν ἴση· ἡ Β ἄρα τῆς Α μείζων ἐστὶν ἢ ἐλάττων ἐστίν. ἐὰν ἄρα τρεῖς εὐθεῖαι ἀνάλογον ὦσιν, καὶ ἡ τρίτη ἐφ' ἑαυτὴν πολλαπλασιασθεῖσα ποιεῖ τὸν ἀπὸ τῆς δευτέρας ἐπὶ τὸν ἀπὸ τῆς πρώτης ἐφ' ἑαυτὴν πολλαπλασιασθέντα· καὶ ἐὰν τὸ ὑπὸ τῶν ἄκρων ἴσον ᾖ τῷ ἀπὸ τῆς μέσης, αἱ τρεῖς εὐθεῖαι ἀνάλογον ἔσονται. ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ιε΄.

Ἐὰν τέσσαρες εὐθεῖαι ἀνάλογον ὦσιν, τὸ ἀπὸ τῆς μεγίστης καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ἐλαχίστης τῶν δοθεισῶν μείζονα ἐστὶ τῶν ἀπὸ τῶν λοιπῶν δύο τῶν δοθεισῶν. ἔστωσαν τέσσαρες εὐθεῖαι ἀνάλογον αἱ ΑΒ, ΓΔ, Ε, Ζ, ὡς ἡ ΑΒ πρὸς τὴν ΓΔ οὕτως ἡ Ε πρὸς τὴν Ζ, μεγίστη δὲ αὐτῶν ἔστω ἡ ΑΒ καὶ ἐλαχίστη ἡ Ζ· λέγω ὅτι αἱ ΑΒ, Ζ τῶν ΓΔ, Ε μείζονές εἰσιν. κείσθω γὰρ τῇ μὲν Ε ἴση ἡ ΑΗ, τῇ δὲ Ζ ἴση ἡ ΓΘ. ἐπεὶ οὖν ἐστιν ὡς ἡ ΑΒ πρὸς τὴν ΓΔ οὕτως ἡ Ε πρὸς τὴν Ζ, ἴση δὲ ἡ μὲν Ε τῇ ΑΗ, ἡ δὲ Ζ τῇ ΓΘ, ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΑΒ πρὸς τὴν ΓΔ οὕτως ἡ ΑΗ πρὸς τὴν ΓΘ. καὶ ἐπεὶ ὅλη ἡ ΑΒ ὅλῃ τῇ ΓΔ ἐστὶν ἀνάλογον ἡ ΑΗ τῇ ΓΘ, καὶ λοιπὴ ἄρα ἡ ΗΒ λοιπῇ τῇ ΘΔ ἐστὶν ἀνάλογον. καὶ ἐπεὶ μείζων ἐστὶν ἡ ΑΒ τῶν ΓΔ, Ζ, ἴση δὲ ἡ ΑΗ τῇ Ε, μείζων ἄρα ἐστὶν ἡ ΑΗ τῶν Ε, Ζ. καὶ ἐπεὶ ἐστιν ὡς ἡ ΑΗ πρὸς τὴν ΓΘ οὕτως ἡ ΗΒ πρὸς τὴν ΘΔ, μείζων δὲ ἡ ΑΗ τῶν Ε, Ζ, μείζων ἄρα καὶ ἡ ΗΒ τῶν ΓΘ, ΘΔ. ἀλλὰ τῇ μὲν ΓΘ ἴση ἐστὶν ἡ Ζ, τῇ δὲ ΘΔ ἴση ἡ ΓΔ· αἱ ΑΒ, Ζ ἄρα τῶν ΓΔ, Ε μείζονές εἰσιν. ἐὰν ἄρα τέσσαρες εὐθεῖαι ἀνάλογον ὦσιν, καὶ τὰ ἑξῆς. ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ιϛ΄.

Ἐὰν τρεῖς εὐθεῖαι ἀνάλογον ὦσιν, τὸ ἀπὸ τῆς μείζονος καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ἐλαχίστης τῶν δοθεισῶν μείζονα ἐστὶ τοῦ ἀπὸ τῆς λοιπῆς. ἔστωσαν τρεῖς εὐθεῖαι ἀνάλογον αἱ Α, Β, Γ, ὡς ἡ Α πρὸς τὴν Β οὕτως ἡ Β πρὸς τὴν Γ, μεγίστη δὲ αὐτῶν ἔστω ἡ Α καὶ ἐλαχίστη ἡ Γ· λέγω ὅτι αἱ Α, Γ τοῦ ἀπὸ τῆς Β μείζονές εἰσιν. κείσθω γὰρ τῇ μὲν Β ἴση ἡ ΔΕ, τῇ δὲ Γ ἴση ἡ ΕΖ, καὶ κείσθω ὥστε ὀρθὴν εἶναι τὴν ὑπὸ ΔΕΖ· καὶ ἐπεζεύχθω ἡ ΔΖ. ἐπεὶ οὖν ἐστιν ὡς ἡ Α πρὸς τὴν Β οὕτως ἡ Β πρὸς τὴν Γ, ἴση δὲ ἡ μὲν Β τῇ ΔΕ, ἡ δὲ Γ τῇ ΕΖ, ἔστιν ἄρα ὡς ἡ Α πρὸς τὴν ΔΕ οὕτως ἡ ΔΕ πρὸς τὴν ΕΖ. καὶ ἐπεὶ ἐπιπέδου τριγώνου τοῦ ΔΕΖ παρὰ μίαν τὴν ΔΖ εἴληπται ἡ ΑΗ, ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΔΕ πρὸς τὴν ΕΖ οὕτως ἡ ΑΔ πρὸς τὴν ΔΗ. ἀλλ' ὡς ἡ ΔΕ πρὸς τὴν ΕΖ οὕτως ἡ Α πρὸς τὴν ΔΕ· καὶ ὡς ἄρα ἡ Α πρὸς τὴν ΔΕ οὕτως ἡ ΑΔ πρὸς τὴν ΔΗ· αἱ Α, ΔΕ, ΔΗ ἄρα ἀνάλογόν εἰσιν. ἐὰν δὲ τρεῖς εὐθεῖαι ἀνάλογον ὦσιν, ἡ τρίτη ἐφ' ἑαυτὴν πολλαπλασιασθεῖσα ποιεῖ τὸν ἀπὸ τῆς δευτέρας ἐπὶ τὸν ἀπὸ τῆς πρώτης ἐφ' ἑαυτὴν πολλαπλασιασθέντα· ἐπὶ τὸν ἄρα ἀπὸ τῆς ΔΕ ἐφ' ἑαυτὴν πολλαπλασιασθέντα ποιεῖ τὸν ἀπὸ τῆς ΔΗ ἐφ' ἑαυτὴν πολλαπλασιασθέντα· ὅμοια γὰρ τὰ ἐπίπεδα τὰ ἀπὸ τῶν ὁμολόγων τῶν ΔΕ, ΔΗ. καὶ ἐπεὶ ἐστιν ὡς ἡ ΔΕ πρὸς τὴν ΔΗ οὕτως ἡ ΔΗ πρὸς τὴν ΔΑ, ἐὰν δὲ τρεῖς εὐθεῖαι ἀνάλογον ὦσιν, τὸ ὑπὸ τῶν ἄκρων ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς μέσης, ἴσον ἄρα ἐστὶ τὸ ὑπὸ τῶν ΔΕ, ΔΑ τῷ ἀπὸ τῆς ΔΗ. ἀλλὰ τὸ ὑπὸ τῶν ΔΕ, ΔΑ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΔΖ· ὀρθὴ γάρ ἐστιν ἡ ὑπὸ ΔΕΖ· τὸ ἄρα ἀπὸ τῆς ΔΖ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΔΗ. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ ΔΖ τῇ ΔΗ, ἴση ἐστὶ καὶ ἡ ΕΖ τῇ ΑΔ. ἀλλὰ ἡ μὲν ΕΖ τῇ Γ ἐστιν ἴση, ἡ δὲ ΑΔ τῇ Β· καὶ ἡ Β ἄρα τῇ Γ ἐστιν ἴση· ἡ Β ἄρα τῆς Α μείζων ἐστὶν ἢ ἐλάττων ἐστίν. ἐὰν ἄρα τρεῖς εὐθεῖαι ἀνάλογον ὦσιν, καὶ ἡ τρίτη ἐφ' ἑαυτὴν πολλαπλασιασθεῖσα ποιεῖ τὸν ἀπὸ τῆς δευτέρας ἐπὶ τὸν ἀπὸ τῆς πρώτης ἐφ' ἑαυτὴν πολλαπλασιασθέντα· καὶ ἐὰν τὸ ὑπὸ τῶν ἄκρων ἴσον ᾖ τῷ ἀπὸ τῆς μέσης, αἱ τρεῖς εὐθεῖαι ἀνάλογον ἔσονται. ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ἐπὶ περὶ τῶν

ἐν ὕλαις καὶ εἰκόνας, τὰς θνητοῖς ἀψύχοις ξοάνοις γλυφάς· πότε-
ρον τῶν καθόλου στοιχείων, ἢ ὅπερ καὶ τὸ ἐναργὲς τῆς ὁ τέως
ἐστὶ δεικνῦσιν, τῶν ἐν νεκροῖς κεκμηκότων θνητῶν· ἀλλὰ καὶ
αὐτοὶ μὲν λέγοιεν. ὁ γέ τοι ἀληθὴς λόγος κοινὸς καὶ κέκραγεν,
λέγων, μονονουχὶ φωνὴν ἀφιείς, θνητοὺς ἄνδρας μαρτυρῶν
γεγονέναι τοὺς δηλουμένους. ὁ δὲ Πλούταρχος, καὶ τῶν σω-
μάτων αὐτῶν ἐκ περιουσίας τὴν ποιὰν ὑπογραφὴν τοῦ
σχήματος χαρακτηρίζει, ἐν τοῖς περὶ τῆς ἴσιδος, καὶ
τῶν αἰγυπτίων θεῶν, οὕτως λέγων· ἱστοροῦσι μὲν αἰγύ-
πτιοι· τὸν μὲν ἑρμῆν τῷ σώματι γαλιάγκωνα· τὸν δὲ
τυφῶνα τῇ χροιᾷ πυρρόν· λευκὸν δὲ τὸν ὧρον· μελάγχροον,
τὸν ὄσιριν· ὡς τῇ φύσει γεγονότας ἀνθρώπους. ταῦτα καὶ ὁ πλού-
ταρχος. νεκρῶν ἄρα καὶ πᾶσαν αὐτῶν θεοποιίαν κατέγνω-
κεν. πειρᾶσθαι δὲ αὐτοὺς τὰ τῆς φυσιολογίας. τί
γὰρ χρὴν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν σχήματα ζωοπλαθη-
σαρον, καὶ δίχα τούτων ἡλίου σελήνης καὶ τῶν λοιπῶν τοῦ κόσμου στοιχεῖα. πρότεροι δὲ τούτων, καὶ ἐκεί-
νων ἀρξάμενοι τὰς τοιάσδε προσηγορίας ἐπεφή-
μισαν· οἷον λέγω τὸν ἥφαιστον καὶ τὴν ἀθηνᾶν. δία τε
καὶ ποσειδῶνα, καὶ ἥραν. ἀλλὰ γὰρ ταῦτα καὶ τῶν κα-
θόλου στοιχείων πρότερον ὀνόματα. δεύτερον αὐτὰ
τοῖς θνητοῖς, ὁμωνύμως τοῖς οὐρανίοις ἐπιτεθείκασιν,
ἢ τοὐναντίον, ἐκ τῶν παρ' αὐτοῖς ἐπικληθέντων τὴν μετα-
φορὰν ἐπὶ τὰς οὐσίας πεποίηκαν. καὶ τί χρὴ θνητοῖς
προσηγορίαις, τὰς καθόλου φύσεις ἐπιφημίζειν. τὰ δὲ
καθ' ἕκαστον θεῶν μυστήρια. οἵ τε ὕμνοι καὶ ᾠδαί·

γαλιάγκων ὁ βρα-
χεῖς ἔχων ἀγκῶ-
νας ἐκ ... κος· ἢ τὸ
ἢ ἁπαλὴ τὸ τῶν
τοιοῦτον

τῶν τοιούτων καὶ ἀπορρήτων, ὡς τὸν τοῦ καθόλου τοιχάω, ἢ
τῶν κατὰ μέλη τοῦ ἀνδρῶν, τῶν μὲν θηλέων ὁμωνύμων, ἐσά
γονται τοῦ ζώου. ἀμφάρη πλάγιος, καὶ μεσόδαος. καὶ ὄρθιος.
φθορᾶς τὸ γυναικῶν. καὶ ἀνδρῶν ἐσχιοῦχος. καὶ μυρία
ἀναρίθμητα ἀπὸ μέλη θεῶν. καὶ αἱ φρένες. καὶ ἀδάμαι, ὅσοι
ἀντὶ σαρκὸς τοῖς καθόλου τοιχάοις. αὐτόθεν τὸ θηλὴ
τὸν, καὶ ἀρσενικὸν ἐσθῆτος φωνάεν. ἄζυξ ἑλιτόνων
πάντων. ἀλλάσσεσθαι τῶν θαυμαστῶν τούτων καὶ γόμφοι
αἱ φυσιολογίαι, καὶ τοῦ θηλάζοντος ἐμμενῶν. οὐδὲ τὸ
μέλι τοῦ ἐσφορμένων. ἀδύνατον δὲ, καὶ διαστόμε
νον ἔχουσαν τῶν ἔξω θεν ἀγκυλωτολογίαν. ἄλουθδοῦν καὶ
πορφύριος θηλὴ πρὸς ἀρσενικὸν τὸν αἰγόκτιον ἐσχολῆ.
περὶ τοῦ αὐτοῦ ἱστορῆ: ἐπὶ τῆς τῶν ἀνατομῶν φυσιολογίας
αἰρεῖ μὲν γὰρ, καὶ οἱ ἄλλοι. οὐδὲν ἄλλο τι πρὸ τοῦ μόρους
γραφικόσμου λιγνύτων. θηλαὶ χλὶ λόγου τι θεμένοι, τοῦσαι
νεανίου. οὐδὲν ἄλλους ὄντος, πλὴν τοῦ πλατυτοῦ λόγο
μένου. καὶ τοῦ ζωοδιαλογοῦ, καὶ ὅσοι
τούτοις παραπλήσιοι. τὰ δὲ ἕκαστον διαφόρου
τι μέρος. καὶ τὸ νοσηρόσιμον. καὶ τοὺς λόγομένους
περατικοὺς ἐγκυμόνας. ὧν καὶ τὰ ὀνόματα. ἐπὶ τοῖς ἀμ
φιχαλκοῖς φθεῖραι καὶ θηρατῆραι πανθοῦν. καὶ ἄματο
καὶ καὶ δύσκρ. καὶ μεσμόγυον ὑμένος. διαφανὲς τὸν
τοῦ ἡλίου δημιουργὸν φαινόμενον. καὶ τὸ περὶ τοῦ ὄσφρη.
καὶ τῶν ἰόν. καὶ τὸν παγετὸν τὸν ἐγκέφαλικὸν
μένον. ἕκαστον διάφορος, καὶ τὸ τούτου φάρυγξ, καὶ
πρύτης. καὶ ἐπὶ τὸ λαὸν ὅλη νομένου. ἕκαστον τῶν

σθμῶν ὑπαύξησιν. καὶ μεσότητι· ἡ δὲ Πλάτωνος μέση φησὶ τὸ
τθμυ ὑπερέχον μέρει ἀφαίρεσιν· ἡ τὸ ὑπερέχον μέρει· τὸν δὲ
ταμὼν καὶ ὅλως τὰ τοιαῦτα φησὶ τοῖς φυσικοῖς καὶ οὐδὲν ἧττον
μᾶλλον καὶ χάσας οὐσίας σθμεῖον ἄνω· ὧν οἱ μὲν ἕνωσιν καὶ
τὸ ἓν ἐκ πλειόνων ἕνωσιν ἢ τὰ τοιαῦτα· οἱ δὲ
οἱ δὲ ἄνω ἀπὸ τῶν ἀσωμάτων καὶ τὰ τοιαῦτα τούτοις
ἀναλογοῦντα τοῖς θεοῖς, οὕτως λυτικὰς τῶν ἁρμο-
νικῶν μόνους, ὑγιεῖς τοῖς καὶ χαίροις· καὶ τοῖς ἄλλοις θερα-
πεύουσιν. ταῦτα μὲν οὖν ἀπὸ τῶν διηρθρωμένων
Ἔστι δὲ λιτὸν λέγεσθαι ἁπλῶς διαφέροντα· ὅτι καὶ ἐν τῷ ἀέρι
καὶ ἀπείροις θεολογίαις, οὐδὲ ἄλλοις, πολλῶν τῶν
καὶ οὐρανίων ἀφθάρτων. τὸ μὲν ἀναλλοίωτον ὁμολογούμενος
τῶν πλανητῶν καὶ λουμένων. θεολόγος δημιουργὸς
τῶν ὅλων ἁπλῶς, οὐ τὰ ἀνώνυμα ἀσώματα· οὐδὲ λόγῳ
δημιουργικόν· οὐδὲ ἐμπλέων θῦ· οὐδὲ θεῖον· οὐδὲ πλήρωσιν
ποσὰ καὶ ἄφθαρτος δυνάμεως· μόνον δὲ τὸν ὑπερέχοντα
λιον· διὸ καὶ μέρεσι τοῖς ἄστροις· τῶν τοῦ ὅλου ἀμοιβῆ θε-
σαν αἱ πλανώμενοι ἁρμονικῶν ἐξ ἀστρικῶν· καὶ τὸν
τοῦ ἄστρου μυρικάδος· καὶ Φοῖβον· ἀστρολογικῶς ἐξ
γὼν δὲ παρ' αὐτοῖς λεβιάθαν δοξα· ἐ τοιμωξ
όμενα ὑπερέχοντα τοῦ λόσμου τοιχεῖα· καὶ οὐδὲν ἧττον
μᾶλλον, καὶ χάσας ὁ νοῖας ἁρμόνιος τοῖς ἀγγελι-
οις· τὰ δὲ στοιχεῖα καὶ παρὰ τὰ ὑφ' ἃ τὰ χάσματα,
τοῖς δημιουργοῖς ἄστρα καὶ ἄλογα· ἐφ' ὧν Πλάτ-
καὶ φησὶ τὸν κυβερνήτην, θεὸν ἐξουσιαστὴν αὐτοῦ καὶ

περὶ ἀκρίδων.

ὅτι καὶ ταῦτα πάσης
ὑπερχέν ἐστὶ κατα-
λήψεως.
ζ

σας φαμὲν ἁγίας. τοίνυν ὁμοίως ἁγίαν αἰτιατικὴν φαμὲν τὴν
ἁγίαν μοῦραν. καὶ ὁριοδοκικὴν μὲν τὴν ὑπὸ δύο καὶ ὁμωνύμων.
ὑποδεικτικὴν δὲ τὴν ἱερὰν οὐσίαν. καὶ ἄλλο τι ὁριστικὸν
ἑνὸς ἑκάστου. ὁριστικὸν μὲν τοῦ γνωστικοῦ καὶ ἡνωμένου καὶ ὅλου καὶ
τοῦ χωριστοῦ μὲν διαφορᾶς καὶ τοῦ ἀφθάρτου σοφίας, ἐπὶ
τὸ ἄνω ἐλθόντος καὶ τοῦ χωρίσαντος. τοιαύτην καὶ τὴν ὁριστικὴν
τὴν γνωμάσας τοῦ μὲν σοφὸν αἰγυπτίους μυθολογίας τοὺς τὰ
ὁδοδικὸν μέρος δηλοῦντας φίλους τὴν μίμησιν ἀποῤῥητων. ὅτι τὸν
ἔλεον καὶ ὁρισμοῦ καὶ μίαν λογικὸν καὶ ἀλόγων μονάδα
μου σώματος, ἀλλὰ καὶ τὴν οὐσιακὴν διαφορὰν τῆς ἁγίας τοῦ
ῥαίτοις, ὃς ἀλόγοις αὐτοῖς δουλεύειν θείου ἀμυγδάλου τὸ
θηρίον. καὶ τοιοῦτος ὁ τοῦ ἀμυγδάλου τοῦ χόρτου τοῦ θεοποιίας
παραλαμπάς, τὴν ἀλόγου καὶ θηρίου διαφυσικὸν τὸ
ἴδιον σῶμα αὐτοῦ μυστικὸν. χρῖον γὰρ ἔπορ
ἄρον. ἄλογον καὶ αὐτὰ ἵνα σθαι. καὶ τὸν ἄνθρωπον αὐτοῖς
÷ δεξιὸν τὸ καὶ τὴν μυστικὴν δόγμα. οἱ δὲ τοῦτο μὴ πράξαν
τες, τὰ πρόσωπα τὸν φύλακα ἀλόγων θηρίων γενόμε
νον. καὶ ταύτην χρηστὸν τὸν ἀμνὸν μίαν. καὶ οὐδὲ τὸν
ἄνθρωπον προσῆλθον ἱκανὸν μὲν, οὐδὲ ὁμοίως ἄνθρωπον ἱκανὸν
ὄντα ἀποδεχθῆναι. τὸν ἄνθρωπα τὰ τοῦ δὲ τοῦ σώματος λό
γου προσηγορίαν. καὶ τοῦτον ἀπάτορα δημιουργοῦ θεοῦ
φθορᾶς. χρῖον τὸν θηρίων μὲν φύσιν καταυγὴν καὶ
θεοῦ ἐνέφηνεν. ἀλλὰ μὴ δὲ τὸν ἄνθρωπον πρὸς αὐτοῦτοῦ
÷ θεὸν καὶ ἱκανὸν τὴν προσηγορίαν. ἐπὶ τούτοις ἀλη
θῶς. καὶ τὸν θεοῦ φίλον τὸν μὴ ἀληθῆ δὲ λέγων
οἱ θαυμαστοὶ τοῦ μὲν γυναῖκα. χύσεως καὶ λύμας. ξ

χθέντας ἐθαυμάσθησαν· ἅμα δὲ καὶ τοῦ καθαροῦ τὸ θαῦμα καὶ
Ἑβραίους τὴν ἀρχὴν μὴ γνωρίσαντος τοὺς θεούς· ἐκ δὲ
δὲ τῆς πολλῆς ἀλογίας, καὶ ἀναισθησίας. τὸ τρισάθλιον ἀνθρώπων
γένος. καὶ δὴ τοιούτων τὰ πάντα περὶ ἀθρόων, οἷον κἀμὲ

Δι᾽ ἀνθρώπων παρουσίας ἤδη τοῦ λόγου τοῦ θεοῦ, τοιαύτης νόσου μα-
κρᾶς τε καὶ πολυχρονίου κρατούσης. καὶ τὰς αἰγυπτίων
τύχας, διὰ τῆς εὐαγγελικῆς αὐτοῦ διδασκαλίας ἐκλυ-
τρωμένους. ἀλλὰ τοῖς πλήθους ἤδη τῶν κατ᾽ αἰγυπτίων, ἐξ
ταύτης ἀπολλάσσεσθαι τῆς νόσου. ἀλλὰ γὰρ τοιαῦτα καὶ
παρ᾽ αἰγυπτίοις καὶ παλαιοτάτοις τῶν Ἑλλήνων κεῖνα
πάντων μὴ μνημονεῦσαι. διὸ τοιγαροῦν, πρὸς τὴν μυ-
θικὴν καὶ τὴν φυσικωτέραν θεολογίαν Ἑλλήνων
ὁμοῦ καὶ αἰγυπτίων, τῆς ὡς εἰκὸς πάλαι δεισιδαιμο-
νίαν συστησαμένων. παρ᾽ ὅσον ὅτι μηδὲν ἔτι τῶν ἀληθῶς
θεῶν, ἀσωμάτων τε καὶ νοερῶν οὐσιῶν ἐγνώριζον, μετα-
θήκας. πλὴν ἀλλὰ δεδοικότες καὶ ζηλώσαντες τοῦ
τοιούτου τοῖς μὲν θεολόγοις, ἐφ᾽ ἅμα ἀληθῆ· καὶ ἔστι τῆς
μὲν ἐστὶ τῶν ἀλληγορουμένων φυσιολογίαι· γινώσκω
δὲ αὐτοῖς ὁ ἥλιος. ὡς τὰ μὲν, ἀπόλλων. καὶ πάλιν ὡρο-
σκόπος. καὶ ὄσιρις πάλιν ὁ αὐτός. καὶ μυρία ἄλλα, ὅσα
καὶ θεοῖς. ἐπ᾽ ἀνθρώποις καὶ ἡ σελήνη καὶ ἶσις. καὶ ἄρτε-
μις. καὶ ὅσα ἄρτι σοι ἐξαριθμημένου λοιποῦ· μὴ γὰρ ὅσα
ταῦτα θνητῶν ἀνδρῶν, ἀλλ᾽ αὐτῶν τῶν οὐρανίων φω-
στήρων, σύμβολα καὶ προσηγορίαι. τὸν κόσμον ἄρα, καὶ
τὴν σελήνην. καὶ τοὺς ἀστέρας. καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ
κόσμου μέρη, ὡς θεοὺς προσκυνήσαντες· καὶ ταύτην

ὅτι καὶ τὴν φυσικὴν καὶ τὴν περὶ αὐτῶν τῶν θεῶν θεωρίαν εὐλόγως ἀναχωρήσαντες μόνην τὴν ἀληθῆ θεολογίαν προετιμήσαμεν

ζ

τοι γαρ οἰωλίγεμμάτα τοῦ θεμελιώσαμ φιλοσοφίαν, ἐκ τοῦ δραμελι
χαμ λιῶ τοῦ θεοῦ λιμ, ἐσύτο σμικρὰ ἀμφόνοα τλιὼ ἐσαγωγίαμ τοῦ
λόγου λιά τοῦ δὲ τοῦ τρόφουσα, ἀμφὶ τλιὼ αἰσθλισίμτος ζ
φαμομεθύλιω τοῦ θεοῦ δλιμουργίαμ. τλιὼ τοῦ σοφοῦ δίαμοι
αμ. λιαὶ τοῦ κόσμου δε, ἀμφὶ λιῆ. λιαὶ τλιὼ θερμελιώσίαμ.
τά τοῦ μεν ἡ τοῦ λεόσμου δια τοῦ μούραμίαμ φασὶ ρίραμ. ἄτο
δὲ λιαὶ τλιὼ ἱγραὶμ. λιαὶ τλιὼ ξιραὶμ. λιαὶ τλιὼ ἐγλεραστμ
τοῦ σωμα τοῦ θεοῦ φάξουσα. πόσοι ὼν, οὐμέγα λιαὶ θαυμα
σλον, τὸ τοῦ σρόλιμεῦμ μῦ τοῦ χῦ τοῦ θῦ ἐαγγέλιομ. παὶ
νόμοσαὐτοῦ παιδλιομ. τὸμ λιλίουλιαὶ σθεμιώλιόδλιοῦ τλιω
θῦ λιαὶ τὸμ δλιμουργὸμ τοῦ ἐμπαντὸσ λεόσμου αὐτὸμ τὸμ
ἀμοσταλλιαμ λιαὶ ἐσθλιεφαμ τοῦμ ὁλομπιάσ σροσηλιούσαν
ὑμμοίαν σλοθυξῦ, λιαὶ οὐπὶ τοῦ σωματοσ τοιχῆαν. ἀμμὰ
τὸμ χαλιῶ αὐτλιῶ, λιαὶ τροφὸμ τοῦ ἀφθαρσαμ παὶ σταμέαμ
ὕμῆν. μεθ' ἡ θ τοῦ λεόσμου τὰ ὁρώμεμα. λιαὶ παῦ τὸ
λιατα λιῆ τὸμ ἐαρλεσὰι σθλιόφ, ὃ σαῦ τλιῶ φθαρτῶ
ὁμταφύλαος, οὐδαμῶσ λιατα σλῆ ῆσθαι. τὰ δὲ μ
τούτοισ ἀ παοι μ ἀορά τοισ λιαὶ τοῦ μ λιαθόλουσθλιαὶ
λιατὰ μεθροσ δλιμουργ μλιοῦ. οὐ μόμου ἀ πο θαυμά ζ μλιαὶ
θεολογῆμ, μίαμ μόμλιωμ θλιέ ζ μλιωμ τλιὼ δλιλίλιουσαμ, λιαὶ
δλιαλιοσμοῦσαμ τὰ πάμτα θζαμ δὼ αμμ, ἀσώ μα τοῦ
οὐ ἐαρλιαὶ μοθραὶ τλιὼ φύσ μ. μαλλομ δὲ, ἀρ ρ ἡ τοῦ ζ
πᾶμ λιαὶ ἀλιατα λῆ πο μ. δ ζ ἀ πάμτα μ, δ ζ ὃ μ λιαὶ ἐμ θρῆ
παρ αφαμομεθμ λιδ ζ λίλιουσαμ δὲ, ἀσώ μα τοσ λιαὶ ἀσω μ
πολίτασ τὰ πάμτα ἐσ τ πορ λοιμὸ ζ μλιωλιαὶ δ ζ ἀ πᾶ
σαμ οὐλιοὐραμίαμ μόμομ, ἀλλὰ λιαὶ τοῦ ἐσ ζ τλιὸ. τοῦ τὸ

ὅπως καὶ οἱ νεώτεροι φιλοσόφων τοῖς περὶ θεῶν ἀνθ' ὧν συνεπλέξαν εἰς πολυγίας

κατὰ λόγους ἁρμονίαν τὸν ἐκ μέρους. τὸν τὸ ἐκ μέρους σύ-
στημα καὶ τὴν τοῦ δημιουργίαν ἐκ δήλων μόρων. τὸν
δὲ ἀφανῆ καὶ νοητὸν ἐκ τοιούτων ἐκ τοῦ σώματος
λόγοις ἀεὶ διαφόρου σοφίας τὸν μὲν περὶ τὰ μέσα δήμου-
ργον ἁρμόσαι. τοσοῦτον μὲν ἀποδεδήμηκα, ὅσο
θέμις τὸν ἀνθρώπειον λογισμόν. τὸν δὲ τὰ ἀνθρώπινα
μῦθον καὶ τὸν ὑπὲρ τοῦτον φυσιολογίαν ἐξ ἴσης
μίαν ἐκείνην τοῖς πρόσθεν ἀγαπήσας. ἐγὼ δὲ οὐκ
ἔστιν ὅπως ἐκ τοῦ παντὸς ἐκείνου λόγου καὶ τοῦ τοῦ δημιουρ-
γοῦντος ἐκ τοῦ γιγνομένου καὶ γενομένου δυνάμενος.
τοῖς ἀμφὶ τὸν πλάτωνα μαθηταῖς πρὸς ἴσον χρόνον
ἐφαρμόσας καὶ θεμιτοῖς ὑπάρχοις ἐκ μεθημερίας,
σπουδῆς τὴν τοῦ παντὸς θεολογίαν πρὸς ἀνάγκην
μᾶλλον τίθεσθαι, τὸν περὶ τοῦ μύθου ἐκείνου ἐξ ἴσης.
καὶ ταῦτα ὅσων καὶ τηλικούτων φυσιολογιῶν ἐξ ἴσης
μίαν ἐκείνην τοῖς ὀρφυρίοις ἀγαπήσας. ἐγὼ δὲ οὐκ
ἔστιν ὅπως ἐκ τοῦ παντὸς ἐκείνου λόγου καὶ τοῦ τοῦ δημιουρ-
γοῦντος ἐκ τοῦ γιγνομένου καὶ γενομένου δυνάμενος.
διὰ ἄμφω, σπουδῆς ἐκείνων ἀνδρῶν. τὰ ἀφανῆ,
φανερῶν ἀπὸ τινῶν σαρκῶν πλασμάτων. τοῖς καθαρῶν
ἐκμιμήματα τὰ ἀνθρώπινα ἀγάλματα τὰ θεῖα μίμη-
σιν εἰκόσι γράμμασι. θαυμαστὸν δὲ οὐδέν. ξένης καὶ λίθου
λιγόθαι τὰ ξόανα τὸν ἀμαθῆ τοῦτον. καὶ ταῦτα λίθοι
τὰ γράμματα οἱ ἀπόλιτοι λίθοι νομιζόμενοι. τὰ δὲ

ιαὶ. ξύλα δ' ἔστω τὰ ὀθόνια. ἐξυφασμένα δὲ πάντα τὰ
πίλινα. τοιαῦτα δὲ ἀλλήλοις παρασκευάσαι καταλοιπόντας, ἀ
λεύθοις αὐξιὼ πρὸς ἀμφάδος πρὸς λόξιμ. φῶς τὸ δοῦναι δὲ
ὄπτος τοῦ θέου. ιαὶ ὅμως πυρὸς ἀιθρίου πρὶν χύσαι δράπτο.
ἀφαιρεῖσθε τυχάμπτος αἰσθήσας πρὶν θυλακίσαι τὸν μίσγαχόλλοι,
διαμβίτιον διαυγοῦς ὕλης, ἐπὶ μέρους ταλάντου. ἡ πρίους ἥθου.
ἡ ιαὶ ἑλεφάντος, ἃ στέλλω τοῦ φῶς τὸν αὐτὸν μέρμοι ἀμβολίσμου.
διὰ δ' ἔτους τοὺς χρυσοῦς ἃ στέλλω τοὺς πυρὸς διαφόησιν, ιαὶ τὸ
ἀμφ' ἄρτον αὐτόν. ὁ τὶ χρυσὸν οὐμαίρεται. πολλοὶ δὲ αὖ λιαὶ
μεδέαμι ἡ θοι, τὸ ἀφαὶ δὲ αὐτὸν τὸν οὐσίας ἑλλίλοσαν. ς'
ἄνθρωπος δὲ μὲν ἀφύσσων. ὁ τὶ λογμὸν τὸ θέον. ιαὶ
τὸν δὲ. ὁ τὶ ιαίμου ἐν ἑλέγμοις ἀλιήρατον. διαφόροις δὲ
ἀλίμασιν. ιαὶ ἡ ἡ λίαις. ιαὶ θέρασθε, ιαὶ τάσσιν. ιαὶ
ἀμφιάσσιν. ιαὶ τὸν νομὸν ἄρρενας. τὰ δὲ θλέγασι. ιαὶ
παρθένους. ιαὶ ὄφιόυσι. ἡ γάμου πάρα ἀλιφόρας.
ἡ παράπαν αὐτὸν τὸν διαφορᾶς. ὁ θεν, παῦτὸ λόλιον.
τοῖς οὐρανίοις θεοῖς ἀνθρώποις. φαίρεσθε, ιαὶ τὰ
φαρμιλιαὶ πάντα ἡ διαστέλλομαι. ιαὶ ἡ λίαις. ιαὶ σθλή
μη. σθὸ ὁ πούδε. ιαὶ τυχή. ιαὶ θεοῖς. ὠλλιον δὲ ιαὶ
τὰ ἰωλιμ, ιαὶ αἰσθμι. ιαὶ τὴν λίαν τὰ τοῦ οἴνου μεμηνός.
ταῖς θεραπαίναις χάρμασι. ιαὶ τοῖς ἰωλίοις. ἰώλιον δὲ χή
ματα. τοῖς χλιμαστιομοῖς τὸν σθλιώλιον. πρὸς μέδας
δὲ, ιαὶ ὀνθλίσιον. τὴν πρὸς οὐσίαν. ιαὶ διὰ τοῦτο
τοῖς ἐρημαίοις θεοῖς. ἃ σθρᾶ ιαὶ λιόμου μὲν ἡ λίαις δὲ.
ἰώλινδρον. φόρα δὲ ιαὶ γόμφος φιλωτὰ, ιαὶ τὸ τρίγω
νον χλιμαδιὰ τὸ μέριον τὸν θλέγασ. ταῦτα δ' ἂν

Μασσόσοφόν. ἀμπλάγχνοιτο ἀγλιμοῦ ἄτερον, τὰν αἰχρὰν ἀλμυρολογοῦσιν. τὶ δαίμασι ἄτερον, τὰν ἀτύχουσι χλασ. χρυσόμιλαι λίθον. καὶ τὰ τοι αὐτὰ φλέγασφόρφν τοῦφασσόν τὰν θσαῦ. καὶ τὶν οὐρανίου καὶ αἰθρίου φύλασσ ἄλιφάματα φάσλεφν. Ὅ τι δὲ τὰν ν θσαῦ ὅτι ταῦτα σοφίσματα. Μὴ δ' ὅμαρ τὰν παλαιὰν φσθυμένοισιν ὄλθόντα, γνοίησαν μαθὰν. ὁ τι καὶ ἀ τὰ μὰ ἰταλίαν, παρ' ἀτοῖσ πρὸ τέρροισ. τὰ δ' ἀχρυσοῦ, καὶ τὶν μομιζομένην πολυθλάβραστ ἄμιοχόαν. λάφ δοῖν ὁ πλούταρχοσ οἱ δ' ἔωλι καπὰ λόξιν, πρὶ τὶν ὰν χοάν ν ἰδρύασσ. τὶ δὲ τὰν χοάν ν οἱ ἡ σοφία ἀρχαῖον βοιλυφύμαι τι, καὶ παλαιόφθογξύ λιμον μὲν λίν. τὸ πρὸ τὰν φοδλίλον ὑπὸ δρυσὶ χθονὸσ ἀπὸλ λυμένοι τὰν θαρίαν φάγμα. ξύλινον δὲ τὸ τὶν πολιάδοσ ἀπὸ τὰν αὐτὸ χθόνα ν ἰδρυθὲν. ὁμέφριν ὰν αὐτὸν αἱ δαίδαλοσ λάτρευσι ν. τίρασθε καὶ σαίνον ξύλινον φάμαι φάλοσ, ὅσσ φλοῖν μεμμίμφοσ. οὕτω σὶ μὲν ὄργανφ σὸν χόαν ἀ ἰέναι τθονὸν δὲ λὶν ὸ γλαφόνα ξθᾶσ λὶν θασαν ἰσᾶθ γὰρ ἰδρύοντο θεοὶ τότε καὶ γὰρ αὐτὸν λὶν ὸν ὅμλίνθοι. Δαιδαλέοσ φ τὰν ὅθλιλον ὅδοσ. φάβαι δὲ, πάρασ ὁ πρὸ τοσ φνμίδοσ. τίρασ ἴδρον φ ἄσαίνοσ. τὶν ὅαυτοῦ θυγατέρα χαλκὶ θυίαν, ἰδρύασ λεα σασθόασ. δὲ τὰν πρὶ τίρωτα δόνδρασν ὄγχαλιν τθεὸν. φάλε τόαν ν τίρασ φάλμα μορφὸσ αι. πάρασ μὲν γὰρ φοβοῦ λεο πλῶσ αι φ λιόμασ ὁ μιηρᾶν φ διόδρυον. καὶ ἀτύχον, οὐ λθεοῦ λον: χρυσὸν δὲ, καὶ ἀρ γρόν. λίθοισ τε, καὶ ἀ λάπασ σον καὶ δι ὀφ ὁάρμβ λεον χρόματα μοσσάλη. καὶ λελίδασ φ ἀν ὁ φν, ὃσ πρὸ μὸ λοσ σασ ὑπὸ

πρόσφατα τοῖς θύουσιν. ἐλέφας αὐτὴ δὲ, καὶ ζῶντα μὲν, ὀδὸν ὁ πᾶσι
προσάχρηστα τοῖς ἐλέαις τροφῆς. τὰ αὐτὰ δὲ καὶ τούτῳ ἀρχοσι
καὶ τοῦτο δὲ, καὶ ὑπὸ φόβου ὃ τὰ τε μὴ οὐδὲν ἄλλο ἀμφὶ
οὐ δὲ προσβοιᾶσι θάνατον φύσῃ, ὑπὸ χρυσοῦ καὶ ἐλέφας αὐτὴ. τοῖς δὲ
ἐξ ὕλης ἀτύχου καὶ τὰ ἐλέα σώματα ἀμαλὰ καὶ ἁδρὰ ἔδος, ἐναλίου
σφ θνητοῖς ὁμοίως ὁ τοῖς αὐτὰ ἀνθρώπους: γλυφὴν δὲ τῶν ἀπὸ
Ὁ ἐλέφας ἱερὰ τοῖς πάντων θεῶν. μηδὲ ζῶσιν ὧν ἕτερος
ἱερὰ καὶ θηρίοις θεοῖς, χρυσὸς δὲ, καὶ ἄργυρος ὑπ' ἀνθρώπων
πολλοῖς· ἱ δὲ καὶ τοῖς, καὶ ὑπὲρ ἱερῶν. ἐλέφας δὲ καὶ ἄνθρωπος μετὰ
ἐλέφας δὲ. ἀπὸ μὲν ὁ τοῦ τυχὼν σώματος, οὐ μέγα δὲ
ἀνάθημα· οἱ δὲ μικροὶ τε, καὶ χαλκοῦ, πολλοῦ ὄργανα.
÷ ταῦτα δὲ ἐλέφας ἀφικνεῖται μὲν πρὸ τοῦ φύσιν ἀφ'
πρὸ πολλῶν φυσιολογήσαντες φράσει καὶ τὰ λοιπὰ ἐπὶ θεοῦ
ρήσομεν· ἐναλλὰ συμφοιτῶν ἀναφανεῖν. ὁ ραδίως μὲν τοῦ ἐλ
λῶν ἀν σοφίαν οὕτως ἰδίαν σκευοῦμεν. τὸν μὲν γὰρ διαπρὸ
μοίως τοῦ κόσμου πολλαπλασίονα. ὅσον τὰ αὐτοῖς ὅλη
μοῦ μεγάλου χάος τὸ μέσον, ἐν μυρίοις θεοῖς μεγάσι. τὰ
τὴν περὶ αὐτοῦ παράδοσιν, οἱ τὰ ὀφθαλμοῖς ἑωρῶντο.
÷÷ χὰ ἀπὸ τοῦ γόμφου. χὰ ἐπάτου, ἀφ μυρίων.
÷÷ χὰ ἐφθαλμὴ· χὰ μέσων. διὸ δὲ ἐλεφάντων τρύπητας.
÷÷ χὰ ἀφ ὧν γόμφοι. χὰ ἀφ θ τοῦ ἐναλίου μέφη. χὰ
÷÷ ὠνυμίων γένεσις, καὶ οὐρανοῦ ἀφρόδιτος. χὰ ναοὶ χὰ.
÷÷ χὰ αὐτὸ ἀπάντων ἀρχὴ μύρμοσ ὅθλος. ὄγμα τοῦ ἐξ
÷÷ λαίμων γόμφοι μέσων ἀρχὸ ἀπάντων. ἐν δὲ δήμασι ναοί
÷÷ ἀφ ἐν ἐξ τὰ δὲ πάντα ἰωλικά. ἀφ. καὶ ἱδρ. καὶ
÷÷ γαῖα. καὶ ἀ θήφ. γέ τὸ, καὶ τίμαρ. καὶ μέ τὸ πρῶτο

ἀντιφάνα

αὐτῷ πάμφορφον δένδρον τὸ δίλυγον ποικίλλον ὁ πρ
μόνον ἐν αὐτῷ ἐδημιούργησαι λόγον πᾶσαν φύσιν
ἀπόδειξιν ταῦτα. καὶ τὸ ἔδαφος αὐτὸ δι' ὅλου πάμφο
αἰμιγόμφον. γυμνὸν δὲ ἐξ ἀρχῆς ὂν τὸ πᾶν, ὅπερ ἦν φανὸν ἔμπροσ
μοθρίοις, καὶ τοῖς οὐρανίοις τοῦ κόσμου μέρεσιν ἀεί γ. οἷς ἔδο
ξεν δὲ αὐτοῖς τὰ πρόσθια, ὅπερ ἀφανὲς ἐν τοῖς κατὰ τὸν κό
σμον μέρεσιν. ἐξ ἀρχῆς μὲν γὰρ αὐτὸ μόνον καθ' ἑαυτὸ
τοῦ τοιούτου σώματος μέρος τὸ ἐν γῇ μόνον ἐκ τοῦ τοιού
τοῦ πάντος ὑπῆρχεν, ἡ ἀρχή. καὶ γὰρ τὸ κάτω τοῦ κόσμου
γὰρ τοῦ κόσμου ὅλου μόνον ἦν. πρότερον δὲ ἐν ἀέρι
ἢ ὕδατι, ἢ πυρὶ τῷ ἀθρόῳ τῶν, ἀστέρων ἢ μᾶλλον σύ
μπαντος ὁ κόσμος ἦν, ἢ γέγονεν. ταῦτα
ἐν ἐκείνοις ὑπῆρχεν τὸ ἐξ ἀρχῆς ὂν πᾶν. ἔχόμενον γάρ.

Οὐδὲ ἄλλου τινὸς μᾶλλον, ἢ τοῦ γεγονότος κόσμου ἕνεκα πάντων
ὧν ἐστὶν τῶν μερῶν. τῶν τε ἐν τῷ οὐρανῷ. καὶ αἰθέρα καὶ
τῶν ἐντὸς τούτοις φανέντων ἄστρων. ὧν ἕκαστον ἐκ μεγάλου σώμα
τος εἰς μικρόν, πρότερον τῶν ἐν ἀέρι καὶ γῇ καὶ
θαλάττῃ καὶ τοῖς παρ' αὐτοῖς. μέρη γὰρ τοῦ κόσμου,
καὶ γῆ καὶ ὄρη καὶ πόντοι. ἐξ ἀρχῆς ἐν ἑαυτῶν ἔμεσαι χάος
πρό τινος, ἢ θάλασσα. καὶ πηγὴ δὲ, καὶ ἄβυσ. μύξα δὲ, καὶ ἡμέ
ραν τὸν αὐτὸν ἔχ ἀέρα. τοῦ κόσμου φύσεως μέρη. ταῦτα
δ' αὐτὰ μέρη. τὸ πρόσθεν ὑπὸ φάους φωτὶ νῦν μὲν κόσμου.
ἐμπίπτει καὶ φάσμασι. καὶ τὸ ὅλον. ὑπὸ ἀστρῶν δὲ
δαίεται. ἀλλὰ δὴ πάντα, πάντα γὰρ ἐμπέφυκεν ἐν τῷδε

ἔλεγχοις ἀνατροπὴ
τῆς ἐξ τούτων
βεβιασμένης
ὑποθέσεως:-

ιβ
ιη
ε

HB

σώματι κεῖται· καὶ τὰ μετὰ ταῦτα διασαφεῖ· πῦρ καὶ ὕδωρ καὶ
γαῖα καὶ αἰθὴρ νύξ τε καὶ ἦμαρ· τοῦ δή τοι κεφαλὴν
μὲν ἰδεῖν καὶ καλὰ πρόσωπα, οὐρανὸς αἰγλήεις· ὃν χρύσεαι
ἀμφὶς ἔθειραι ἄστρων μαρμαρέων περικαλλέες ἠερέ-
θονται· καὶ τὰ τούτοις ἀκόλουθα· ἐν οἷς ἐστι φάναι τὸν νοῦν
μόνον τοῦ Διὸς εἴρηκεν εἶναι τὸν αἰθέρα· καὶ οὐδὲν ἄλλο κατὰ
τοῖς Στωϊκοῖς οἳ τὴν πυρώδη καὶ θερμὴν οὐσίαν τὸ ἡγε-
μονικὸν φάσκοντας εἶναι τοῦ κόσμου καὶ τὸν θεὸν εἶναι
σῶμα· καὶ τὸν δημιουργὸν αὐτόν, οὐδ᾽ ἕτερον τι ἐκτὸς τοῦ πυρὸς
δυνάμεως· κατὰ τὸ αὐτὸ γὰρ οἶμαι καὶ ἐν τοῖς ἔπεσιν ὑμνεῖ-
σθαι· νοῦς δ᾽ ἀψευδὴς βασιλήϊος ἄφθιτος αἰθήρ· ᾧ δὴ
πάντα κυκλεῖ καὶ φράζεται· δι᾽ ὧν ἂν εἴη καλῶς ζῷον
μέγα τὸν κόσμον ὑποθέμενος· καὶ τοῦτον δι᾽ ἀπροσφώνων
νοῦν μὲν αὐτοῦ τὸν αἰθέρα· σῶμα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ
κόσμου εἶναι ἀπεφήνατο· τοιοῦτος μὲν ὁ Ζεὺς ὁ διὰ τῶν
ἐπῶν ὑπογραφόμενος τυγχάνει· ὁ δὲ τῶν ἐπῶν ἐξηγη-
τὴς ἀρξάμενος μὲν τοῖς ἔπεσιν ἀκολούθως ἐστὶ λέ-
ζῷον ἐκ ζῴων.
γων· ζῷον οὖν ὁ πᾶς κόσμος, ζῷον ἐκ ζῴων, σαφῶς τὸν θεολο-
γούμενον Δία θεὸν οὐδὲν ἄλλο ἢ τὸν ὁρώμενον καὶ αἰσθη-
τὸν κόσμον δηλοῦσθαι διὰ τῶν ἐπῶν ἑρμηνεύσας· ἀλλ᾽
Προϊὼν δὲ ὁ λόγος, παρ᾽ ὃν καὶ Ὀρφεὺς τὴν θεολογίαν ἐκκαλύπτει,
τὸν κόσμον εἶναι τὸν θεὸν αὐτὸν ἐκ πολλῶν θεῶν τῶν αὐτοῦ
μερῶν ὅτι καὶ τὰ μέρη τοῦ κόσμου θεολογοῦντες ἐν τοῖς
πρόσθεν ἀποδέδειχθαι συνεστῶτα· καὶ τούτου πλέον
οὐδὲν παρατεθέντα τῶν ἐπῶν ῥήματα διασαφοῦσιν·
Ὁ δέ, μετὰ τὴν πρώτην ἑρμηνείαν δευτέραν ἐξ αὐτοῦ προστί-

-θησι, τὸν τῶν ὅλων ποιητὴν θεὸν, τὸν δημιουργὸν μόνον, τοῦτον
ἡμᾶς φάσκων, τὸ τεθεολογημένον· πάντως δ᾽ ἂν αὐτὸν τοῦτον θεολο-
γοῦμεν, ἢ δὲ τὴν ἀρχὴν ἔχων, ὁ τῶν ὅλων ποιητής· ἢ εἴ τε βραχὺς
ἢ κόρφας ἢ τέτις ἄλλος· ἢ δὴ παρ᾽ αἰγυπτίων· καὶ παρὰ τῶν
πρώτων ἑλλήνων, κέκρυται ἢ σαυτὸν τὰ τῆς θεολογίας·
οἱ δὲ ἀποδεχθήκασιν οὐδὲν μόνον τὸν ἐπιταμένον οὐδὲν ἀ-
φανῆ καὶ ἀσώματοι οὐσίαι περιεχομένων· ἱκανὸς
πιστώσασθαι ὁ πλάτων ὁμολογῶν ἐν κρατύλῳ· τοὺς
πρώτους τῶν ἀνθρώπων περὶ τὴν ἑλλάδα, τούτους μόνους
θεοὺς ἡγεῖσθαι, οὕσπερ νῦν πολλοὶ τῶν βαρβάρων· ἥλιον·
καὶ σελήνην καὶ γῆν καὶ ἄστρα· καὶ οὐρανόν· καὶ ὁ
χαιρήμων δὲ μικρὸν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν μαρτυρεῖ· οὐδ᾽ ἄλλο τι πρὸ
τοῦ ὁρωμένου κόσμου τοὺς αἰγυπτίους ἡγεῖσθαι· οὐδ᾽ ἄλ-
λους θεούς, πλὴν τῶν πλανητῶν· καὶ τῶν λοιπῶν
ἄστρων· πάντα τε ἁπλῶς τὰ ὁρώμενα τοῦ κόσμου μέρη· καὶ οὐ-
δὲν ἀσώματον καὶ ζῶσαν οὐσίαν ἑρμηνεύοντας· ὁ δὴ
Ἴως δὲ τούτων ὁρμώμενος ποιητής, πόθεν, καὶ πῶς, καὶ παρὰ
τίνος λαβὼν ἐν τοῖς ἔπεσιν, καὶ τὸν ἐπιλεγόμενον τοῦ
κόσμου θεὸν· καὶ τοῦ ἡλίου· καὶ σελήνης· καὶ ἄστρων· καὶ
αὐτοῦ τε οὐρανοῦ· καὶ τοῦ σύμπαντος κόσμου δημιουργὸν
κατέλεξε. ἀσώματον δὲ κηρύσσει αὐτοῖς τὸν θεόν.
ἄλλου τούτων γε οὐδὲν ἀδεῶς ἐπιχάρῃ. ὁ γάρ τοι τῶν
ὅλων δημιουργικὸς νοῦς, ὃν ἐκ πλείονων μερῶν συνεστη-
κεν, οὔτ᾽ ἂν γένοιτο αὐτοῦ κεφαλή· οὐ σῶμα, τὸ πῦρ· καὶ
ὕδωρ καὶ γαῖα. ἀλλ᾽ οὐδὲ ὄμματα αὐτοῦ, ἥλιος· καὶ
σελήνη· πόσῳ δ᾽ ἂν ἔθνεσι καὶ ἄστρα· καὶ νῶτα· καὶ

μηδεὶς. τοῦ τοῦ ὁλοκλήρου δημιουργοῦ θεοῦ, ἀλλὰ ἑρμηνεύοντος καὶ μὴ
ὀρθοῦντος τὴν ἀλήθειαν. ἢ ὅτι ὡς ὁ ἀληθὴς, μονοῦ τοῦ τοῦ ὅλου
μοιρίδης τοῦτο τοῦ ὁλοκλήρου δημιουργοῦ ἢ τοῦ μονογενοῦς δημιουργήσαντος.
Ὅτι μεμοιωμένα ἀδόφιασαν τοῖς τοῦ ὅλου ἑρμηνεῦσι. οὐδὲν
ὅλως ἀφέλιμον. ἄρνοῦμεν τὰ ὄντα τὰ ἀδιάφθορα τὸν
φάσκοντας, μέρη εἶναι τοῦ θυ. τὰ μέρη τοῦ κόσμου. καὶ ὅτι
μαίμον. τὸν ἀποφηναμένων, τὸν αὐτὸν εἶναι τοῖς κόσμοις τὸν
θυ. καὶ ὅτι τούτοις. τὸν ἡνωμένον τοῦ κόσμου μονωφέλειαν,
τὸ μὴ ὁλοκλήρου δημιουργόν. ποῖ γὰρ αὐτὸν ἐκφέ
τοῦ κόσμου ἐξορμῶντα τοῦ ἀποκτήσου, ἀδυνάτου ἀποφά
νειν. οὐδὲ κόσμου ἄλλου πρὸς τοῦ τυχὸν ὑπομένου
διόλου. καὶ τὸ μὴ ὑπεροπτικοῦ ὅλου δὲ ὅτι ἐφ' ἑλλάδι.
καὶ τοῖς παρ' ἡμᾶς αὐτὸν τοῖς παρὰ. καὶ πρὸς ἡμᾶς τοῦ κόσμου
παραδέχεται καὶ ὑπομένειν ἐθέλοντας ἐφ' ὅλοις νοῦν ἔχειν
καὶ θεοπρεπῶς. διὸ ὑφ' ἡμῶν, οὐχὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν
γῆν ἀπὸ τοῦ ὑπερμεγέθους; καὶ πάλιν. ὁ τὸ ὃν ἐν τοῖς οὖσι
ποιῶν ἄνω. καὶ ἐπὶ τὸ γῆν κάτω. καὶ πάλιν. ἐν αὐτῷ γὰρ
ζῶμεν. καὶ ἐμφορούμεθα. καὶ ἐσμέν. ἀλλ' οὐχὶ ὡς ἐν μέρει τοῦ
κόσμου. οὐδ' ὡς ἐν τυχὶ αὐτοῦ καὶ μοί. ἀλλ' ἢ παραδέχεται
τὴν ἐρεῖσθαι, θεοπρεπῶς ἐσμεν. καὶ ἀλλαχοῦ ἐσμεν οἰκεῖ
ως οἱ ἐν ἑρόζωνοι λόγοις ἐξ ὧν φωνεῖ. οὐρανός ἐσμεν ποιῶν
τὸ δὲ γῆ ὑπὸ τοῦ ποδῶν μου. ἢ γὰρ χοὶ ἀλλως
Προσωποποιεῖ ἐν αὐτοῖς τὸν θεὸν λόγον, θεὸν τὸ διάφο
ρον τὸν θεολογίας. ὁμοίως δὲ τὸν οὐρανὸν ἢ τὸν ἥλιον.
ἐσθλιμμένα τὸν τρόπον, καὶ αἷμα τὰ τοῦ τοῦ ὅλου, τὸν ἄνω
καὶ ἐλθεῖν τὴν ἀφορίαν τοῦ. οὐδὲ τὴν γῆν τὸν τροφίαν

αὐτοὺς χωρίσας. (γίνεται γὰρ καὶ ἐκ τούτου τὸ θεότητος
τούτου προφητικὸν καὶ διδασκαλικὸν διὸ φησὶν μὴ δὲ γὴ
ὑποδήσασθαι τὸ δεσμὸν οὐδὲ μὴν ὁ θρόμος σῶμα τοῦ
καθημένου, οὐδὲ μὴν μέρη τὰ αὐτοῦ λαχάνη. ὅδε
ἐκ θαλλοῦ τοῦ, τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ ἐν τούτοις φησὶν καὶ
γοῦν αὐτοῦ τὸν ἀνθρωπον. μέλη τὸ αὐτοῦ, καὶ σώματα καὶ
τοῦ λόγου μέρη, οὐκ δημιουργόν, οὐκ θεῖ ἀλλοίωσιν δόξα
οἰκεῖ ἀνθρώπου ἑαυτὸν δημιουργεῖ. οὐδ' ἂν ἔτι μοῦσ λέγοιτο δύ
ναμις τὸ μοῦσ ἡ ἀνθρώπ. ποιοῦσ δὲ καὶ ἐκ θ. οὐμβρίγη. ἐκ
τὰ καὶ γὴν ὄρη. ὄγδοα σώματα ἄλογα. ποῦσ δὲ καὶ ἐκ
λογμ. θεὸν ἀναφορά ἐκ. τὸν ἀδελφὸν καὶ σωθρὴ πρὸσ. καὶ
ὕδατοσ. καὶ ἄβροσ. ἀλόγου καὶ φθαρτὸν ἐκ λεγόμενον.
ἑβδ καὶ μοῦσ τοῦ δικοῦ, οὐδὲν ἄλλο πλὴν τοῦ δικαίου θέτοσ
ἀνθρώπων. ἀνθρ δὲ, ὁ ἀνὴρ ὅτι νοῦ ἔτι τὸ τοσ καὶ τῶν
ῥάδιον, ἀπὸ τοῦ ἀνθρωπ. ὁ πρόσ ὅτι καὶ θεὸν, τοῦτ' ἔστιν
φασὶν ἐκ λογικὸσ ἔτι τὸν ἔσωθεν μίαν. σώματα δὲ ἀμφω. ὁ τὸ
ἀνὴρ. ὁ τὸ ἀνθρ, ὅρα σοῦσι τοῦ δικοῦ μοῦσ ἀπὸ πάντων.
καὶ τί σοι ἐκ προσ ποιεῖ, τὸν ἐκ φρονοῦντων, τοῦτον. οἱ
μοῦσ ὑπὲρ ἔχον ἀμοῦσ. καὶ ἄλογον. ἐκ δὲ τοῦ αὐτὸ σῶμα
σώματοσ φύσιν. διὸ πρὶν μὲν θνητὸν ὁμολόγησον. πάντα
τοῖσ ἐκ λογικοῖσ, τὰ μαρτία παραλαμβάνον. ὅτι τὸ μὲν
οὐρανιὸν ἐν τυχὸν ἐκ. μὲν τὸ ἀνθρ. μὲν τὸ λιθοσ. μὲν τὸ
θεῖον. μὲν τὸ ὕδωρ σῶμα τὸν ἀέρα χρόν. μὲν τοῦτο
ἀνθρώπου, ὁ πᾶσ λόγοσ. ὅτι γὰρ δὲ χάριν αὐτοῦ, τὰ σωθρὰ
ἐκ καὶ μεραίας, τοῖσ ἀσώμασι τοῖσ καὶ μοθραίσ οὐσίαισ
παραπαίσμενα. ὅτι δὲ πᾶν σῶμα, φθαρτὸν καὶ ἄλο

ἐκ πρὸ αἰῶνα

ζῴου ἄρρεν καὶ θῆλυ, ἄτιμα καὶ θνητὰ ζῴα, καὶ φυτὰ καὶ ἄνθρωπος
ἕκαστα κατὰ μέρος· ταχὺ μὲν γὰρ οὐκ ἂν εἴη τὰ τοιαῦτα·
καὶ μοῦσα πάντως ἐν αὐτοῦ φύσει, ἄμοιρος ἑκάστου ἕκαστα
μα καὶ ὁμοίως μὲν πάντα ἔχειν τῷ θεῷ καθάπερ ἄνθρωπος καὶ
μα τοῦ· μοῦσα δὲ καὶ μὴ πάντα· διὸ οὐδὲ ἄνθρωπος πάντων·
ἀρχὴ δὲ οὐσία καὶ οὐσία ἑκάστου· ἕν δὲ τὸ ἕν πάντων
ταὐτὸ φάλαινα καὶ μορφῶν, ἐν ἑκάστῳ δὲ ἕν πάντα δύ
ναται ταὐτὸν εἶναι· τὸ δὲ ἄμορφον καὶ θεωρητὸν οὐδὲ
λόγου καὶ ἄλλου τινὸς οὐσίαν ἔχειν τοῦτο· ὁ ἄνθρωπος
μοῦσα, τί σὺ μὴ φῇς τοσοῦτον, ὅσον ὁ ἄνθρωπος ἐν
θεῷ τοῦ ἀπὸ τοιούτων μορφῶν καὶ ἑκάστου φθαρμάτων φῶν
σθαι· θεῷ μὲν οὖν φύσις ἐστὶν ἀπὸ τῆς ἐμῆς
φαντάζεσθαι μοῦσαν ἐμὲ καὶ σὲ γλῦ. τυχὸν δὲ καὶ ἀναπαρμένην
ἐστὶ μοῦσα μὲν γὰρ τὸ ὅλον τοῦτο ἐστὶ διὰ πάντων
χωρίων, ἡ ἀνθρωπίνη τοιούτων φύσις ἀνθρώπου ἑκάστου· οὐδὲ τοῦ
ὅλου ἄνθρωπος· μέρος δέ τι τὸ χάρμα αὐτοῦ μέγα μεμιγμένον· ὅτι
μηδὲν ἐμποδὼν καὶ τῷ ὅλῳ ἐστὶν ἐστάναι· πάντως οὖν ἐστὶ
πάντων θεῶν· καὶ μοῦσα, ὁ τοῦ ὅλου ἀνθρώπου μοῦσα, ἡ ἀνθρώ
τοις, ὅ ἐστὶ καὶ τὸ μὴ θλιβερὸν ἐν θεραπεύειν·
ὁδὲ ἡ τοῦ ὅλου ἀνθρωπίνη μοῦσα πάντων τῶν αὐτῶν
ἕνεκα ἀρα ἐλεήμονος ἐστὶ θεῶν· ὁ τοῦ δὲ ἀμελεμένου καὶ ἀγελάστου
πάντη· καὶ τοῦ μὴ θλιβεροῦ καὶ ἀνθρώπου· ἐν τοῦ ἀνθρώπου
ἐν τοῦ θνητοῦ μέρους, καὶ πάντα ἐστὶν ἀνθρώποις καὶ κατὰ μέρος
ταῦτα· τὸ δὲ ἐλεᾶν φύσεως ἀμφὶ ἄλλα καὶ τοῖς μὴ αὐτοῖς
μεμιγμένα καὶ ἀλλοίως καὶ ἄλλοις ἀνθρώποις ἀπὸ τοι

τούτων, ὁ τοῦ ὁλοῦ αἰθέρος. καὶ οὐρανοῦ καὶ χρόνου δημιουργός.
ὁ δὲ τοῦτο, οὐ καὶ γένοιτο ἂν ὅλος. τρίτος οὐρανοῦ· ποῦ οἰκοῦσι παρὰ
ποταμοῖς γυναῖκες. καὶ φύμιξιν. ἔμψυχοι τε καὶ φιλόσοφοι. τρίτος
ἐξ οὐρανοῦ γένεσις ἐστὶν ὁ τοῦ ὅλου δημιουργὸς καὶ ὁ μοῖρα
θεοφόρητος δὲ τοῦ φιλοσόφου τὸ πλάσμα. καὶ ἡμιθέων φῶρας
θυσίαν, ἐξ οὗ ἐστὶ φθορὰ λόγων οἵδε. τὸν δὲ λίβα ζώοις λέοντ
τοῖς δηλῆ πᾶσι λέπεσιν. τὸν αἰθέριον καὶ ἀέριον δι' ὕδατος,
λίβα πρόσφατον. ἄλλη γὰρ αἰθὴρ, ἄλλο ὅλον μέρος ἐστὶ
ἀνω τροφῶν μὲν ἔδεσιν ἐστὶ, τὸ μὲν ὧν τοῦ δι' ὅσης ἥκει, τὸ δὲ
θέρος· μὴ δὲ ὁ λόγος· τί πω τὸ δεῖμα αἰθὴρ ὁρίζεται. ἀέρος
λάφυρα μᾶλλον αὐτοῖς ἔλαιον μέρος ἐστὶ τοῦ. ζῶμα δὲ ὁ ἄλλος καὶ πω λὺ
πρὸ τροφὸς αἰθήρ. ὁ δὲ λιμοῦσ' ἄρα τοῦ διὸς, ἐμπίπλαται ζῶμα
τηλέμου. ἡ καὶ τὸ πάντα μᾶλλον μέρος ἐστὶ τοῦ. καὶ πᾶσ' ἄμπαυ
τὸν ἔωμοι θήκη ζῶμα καὶ μοῦσι, καὶ τὰ δι' ἀμβρόσιαι τοῖς φύλλοι
διεστῶτα. ἡ τοὺς δ' ὁ πᾶσ' ἐστὶ τοῦ ἔωσ' ἔωι λαλισμένη ζ.
διαρρήδην φησὶ πάντων. μοῦσ' δ' αὐτὰ δὲ διὸ καὶ λίθος ἀφθι
τος αἰθήρ. ὃ δὲ πάντα ἰωλεμὴ καὶ φράζει. οὐδέτι σαίνδι.
οὐτόμοτε, οὐτε λετύπος. οὐδαμὴ ὅσα λίθος υἱὸς ὑπερ
μεγέθος ἐρομένος. διὸ μ' σαφῶς ὁ αἰθὴρ μοῦσ' ἀμφὶ ῥίπτας
ὧν τοῦ διός. ὁ δὲ τὸν λίβα πάλιν, τὸν αἰθέριον καὶ ἀέ
ριον δι' ὕδατος ἥκει. ἔως τὰ δι' ἀμβρόσιαι καὶ λάφ. καὶ τοῦ
μὲν παντὸς ἀέρος δι' ὕδατος, λίβα τοὔνομα. ἀπὸ τοῦ
ἀέρος καὶ λεπτομερῆ. τοῦδε ὑποσβεννύων φοτιζομένου
καὶ ὅλος τιζομένου ἀέρος δι' ὕδατος ὁμοίου. καὶ οὐ γὰρ
αὐτὸν ἔμαθε τὰ τὸν ὁμοίαν αἰθέριον. ἡ
ὁ τὴν γαῖαν ὑποσβεννύων ὁμοίαν. καὶ οὐ ξυνομαρ

ἡρά

λητώ.

τῆ τοῦ ὤου· ἡ δὲ τοῦ ὤου καὶ μεῖρ, ἀπὸ λλ ωφ ὀστῶ καὶ ἀρ τῶ μδ ος·
τῶν ἀϊ τῶν φ ω τ ομοῦ τῆ ι ψ υ μ τί· καὶ ϑ ἡ πούτοις, λῖ λίου καὶ ὀϑλί
μ ιν μ υ τ ρᾶ φ λ οὶ ι ψ ζ ῆν· τὸ γ ὑπὸ ὀϑλιῶ λῖ ὄ ἀ δ ρα· τοῦτ ον
γὰρ ζ ῆν· τῶν λ υ τ ά· καὶ τ ω ὰ σ ὰϊ, ὃ ἀλῖ ρ γ ϑ ο ι τ ο μὴ τ ῆρ,
τῶν ϕ ἀϊ τῶν φ ω τ ομοῦ μ αλλ ον αὐτὸς γ ϑ ρ ό μ ϑ ος· λῖ τ ω ο ί ω ν·
λῖ λ ιο ς γὰρ καὶ ὀϑλιώ λῖ· ἄλλ ο τ ὸ ἄλλ ω ς τ ὸ γ ὰ δ ρα μ ε τ α μ αλ
λ ο υ σ ι ν· τ ὰ λ γ δὲ τ ρ ο ϊ ὰ σ ι ν ἐ ξ λῖ ὸ ς ὰ ζ ῆ, καὶ τ ὸ μ ὲν λῖ γ ϑ μ ο ι
ἑπτὰ λῖ ὸ χ ϑ ο μ ί α ς δ ι ν α μ έ ω ς, ἑ ϑ δ ο ά καὶ ε ϑ ϑ ε λ λ ῖ τ α γ· λῖ ὸ ἁ λ μ ε α π α ρ
ϑ ε ν ι κ ὸν ὲ φ ἑ ϑ δ ο ά ς α ς τ ν ρ ὸς ἰ δ ρ υ μ έ ν ο ν· καὶ τ ο ῦ τ ο δὲ γ ό ν ι μ ο ν λῖ δ ὰ
γ α μ ο ς, σ υ μ ϕ α ί ν ο υ σ ι γ ὰ ρ αὐτ ῖν γ υ ν α ῖ κ ε ς ὰ ζ δ ξ ἐ π τ ὰ μ ῆ ν ω ν· τ ῖν ω
δὲ ῥ ᾶ α γ· τ ρ ο σ ζ ῆ ω γ· τ ῖν ω τ ῖ ὸ ϑ ρ ᾶ δ ο υ σ καὶ ὀ ρ ζ ο υ γ λῖ ὸ
δ ε ὼ α μ γ· τ ῖν ω δὲ δ λῖ μ ῆ τ ρ α γ· τ ῖν ω τ ῖ ὸ ϑ δ ρ ι γ λῖ ὸ καὶ γ ο
γ ί μ ε ο ν· λῖ δ λῖ μ ῆ τ ρ ι ν δὲ τ ὰ μ ῆ ν ὰ μ μ α. καὶ τ ὰ τ ὰ αὐτ ὰ ζ ῆ τ λῖ ι
ῥ ᾶ α ι· δ ι ϑ ρ υ λ ί ω ο γ ϑ δ ε· ὁ τ λῖ ι αὐτ λῖ ι ω ζ τ ῖν ω λ ε ῖ ρ ι ω ν, ϑ λῖ δ ι ϑ·
τ ο υ τ ἐ σ τ ι· τ ὸ γ λ ε ῖ ρ ο ν ϑ λ ε τ ὸν ϕ ρ ε γ μ α δ ὸ ν τ ο ϑ ρ μ ά τ ο γ· δ ι ὸ
λῖ α ὶ λ ε π τ ὸ ν ε ῖ ν α ι τ ὸ ν ῥ ᾶ α ν α ἴ τ ι ο ν· τ ο ῖ σ τ ρ ᾶ χ ύ σ ι γ· μ ὲ λ ι α γ τ ῆ
ϑ ρ ὶ α ὐ τ λῖ ῶ ν· τ λῖ ὸ π ο λ υ γ ρ ί α ν ϑ ε ῖ μ ο λ γ· λ ε ῖ π τ α ὐ ϑ α ν α ά
ϑ ε μ ο λ ε ὸ ϑ ϕ τ λ ῖ γ α τ ρ ὸ ϑ γ τ ῖν ῥ ᾶ α γ, μ ε λ ῖ τ ρ α ν ϑ ϑ ῶ γ
λ ϕ ο μ β ῆ ν ω λ ε ῖ α ὐ τ ο ῦ τ ο ῦ δ ι ὸ ς, λ ε ῖ τ α π ο υ ϑ ρ ὶ τ ρ α ν
λ ε ῖ α γ λ ῶ λ ε ῖ τ α υ ϑ υ μ λῖ ῶ γ· λ ε ῖ α γ τ α ῖ τ α ϕ ύ ρ α γ· τ ῖν ω α ὐ
τ ῖν ω ζ ῆ α ϕ λ ῖ ο ῖ τ λῖ ι δ λῖ ο ῖ· τ ρ ι ω λ λ ῶ· ὁ τ λῖ δ ι ϑ μ ῆ ν ω χ ϑ μ
λ α τ ὸ ϕ λ ῖ ο ῖ γ λῖ ι δ λῖ μ ῆ τ ρ ι, ϑ λῖ δ ῆ σ ο λ ε ν ζ τ ῖν ω λ ε ῖ ρ ι ω ν· ὃ ϑ ο ρ
Οἰ ῶ λῖ ι τ ο δ ῆ ρ ὰ σ ο γ λῖ ι, τ ὸ γ λ ε ῖ ρ ο γ ϑ λ υ τ ὸ ν ϕ ρ ε γ μ α δ ὸ ν τ ο ϑ ρ μ ά
τ ο γ· ζ δ λῖ σ ο ι τ α ῖ μ ῆ ὸ ζ ὰ σ ζ ῆ τ ὰ ϕ ρ ε γ μ α δ ὸ λῖ τ ο ϑ ρ μ ε ά τ α
μ δ α ν ϑ ύ λ λ υ α γ· τ ο ύ τ ο ι σ ὲ ζ λῖ ὸ ς. ἑ ω ι σ ι ω ὰ π ὸ ζ λ ὰ ρ γ, ἑ ω ζ
δ ὲ λῖ α ὶ τ ὰ ῦ ζ ο γ λ ῶ ι α μ μ ο μ ῆ ρ α ν τ ο ϑ ρ μ ε ά τ α γ, λῖ ῶ τ λῖ ο δ ῶ ν

ἐπτὰ ὀκτὼ δεκαεννέα εἴκοσι τριάκοντα τεσσαράκοντα πεντήκοντα ἑξήκοντα ἑβδομήκοντα ὀγδοήκοντα ἐνενήκοντα ἑκατόν

ῥέα

δεκμήτηρ

μοῦ τοῦ μέσου τοῦ περὶ τὸ κέντρον τοῦ ἡμικυκλίου, ἐφ' ἑκάτερα τοῦ χ
μέρους τοῦ πρώτου, καὶ ἔστω μεγίστη μὲν ἡ διὰ τοῦ μέσου τοῦ χορδὴ τοῦ
τοῦτο δὲ ὁ ὑπὸ τῶν ἐκ τοῦ κέντρου, καὶ τοῦ ἀφαιρεθέντος μέρους
κόσμος καὶ τοῦ χ μέρους τοῦ πρώτου. ὅσαι δὲ πάλιν ἴσαι
τῶν κέρων, ἴσον τὸ ὑπ' αὐτῶν περιεχόμενον ὑπὸ
τῶν· τοῦ δὲ ἀπεναντίον ἄλλο τοῦ φυσικοῦ μέρους
δυνάμει δύνασθαι. Ὅρα δὲ καὶ τοῦτο τοῦ ἡμι
κυκλίου, ἐπεὶ καὶ ἐπὶ τῆς ἑτέρας τῶν πρὸς τῷ
τοῦ καὶ τοῦ ὑπὸ τῶν ἴσων περιεχόμενον. ὁ δὲ δύνασθαι
λοιπὰ μὲν ἐστὶ τῶν κέρων τὰ κέρατα· ἔστι δὲ τῶν
μορφοῦ μείζονα τῶν περὶ τὴν γραμμὴν τοῦ ἀπεναντίου.
ἄρρητα τῶν δυνάμει. οἷον τοῦτο δέ, ὁ κέρας ἀπ
λοιπὸν μέν ἐστι τοῦ ἀφαιροῦντος ἐπὶ τοῦ Ε μείζον. τὸ δὲ
ὅλου πρὸς τὸ λοιπόν, οὗ ἐστὶ τὸ Ε τοῦ κατὰ τὸ Α.
Ὁ δὲ τῶν αὐτοῦ δυνάμει τῶν τῶν τοῦ ἀπεναντίου τριῶν
δυνάμενον. ἐστὶ τῶν κατὰ τὸ λ τῶν τῶν ὑποδοχῶν.
καὶ τῶν ἀφαιρουμένων· οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ ἐλάσσονος ἐστὶ τὸ
μεῖζον, ὃ δυνατόν ἐστι τοῦ ἴσου ἐβδομήκοντα μόνων· ἀμφότερα δὲ τὸ
τῶν ἐστὶ ὑποδοχῶν τοῦ ἐλάσσονος. ἀπλοῦν δέ, καὶ ἀδιορίστου. τῶν τοῦ
μέσου ἐστὶν ἀπλοῦν. ἀπὸ ὁμοίων ἀπλοῦν. τοῦ μέσου τοῦ ὅσα περὶ
φαίνονται ἀπὸ τῶν. ἀπὸ ὁμοίων ἀπλοῦν. τοῦ μέσου τοῦ ὅσα περὶ
ρόμβου. ὅροβος καὶ τῶν τοῦ ἀδιορίστου ἐστὶν ἀπλοῦν ἀπὸ
τοῦ προσαρθέντος μὲν δὲ ὅσα ἀπὸ τοῦ ἐλάσσονος τοῦ μέσου
τοῦ ἐστὶ τῶν τοῦ ἐλάσσονος ἐλαττόμενον. ὁ δὲ ἄδιορίστου
τῶν τοῦ ἐλάσσονος ἐλαττόμενον ἐλαττόμενον. ὁ δὲ

ἰσόρ.

πλόντων.

λιόνεσ.

πνωτολεύτων.

ἄπλ.

ἀδωνιε.

σιληνός · ὁ Σιληνὸς σύμβολον τῆς πνευματικῆς κινήσεως, οὐκ ὀλίγα συμβαλλόμενος τῷ παντί· σημαίνει δὲ ἔστι· τὸ μὲν φιλανθὲς καὶ στεφάνωμα κατὰ τὴν κεφαλὴν, τῆς οὐρανίου περιφορᾶς· ἡ δὲ περικεχυμένη κόμη τοῖς κάτω μέρεσιν ἐμφαίνει τοῦ ὑποδείγματος προσγείου περὶ τὸν ἀέρα παχύτητος. ἐπεὶ δὲ καὶ τῆς μαντικῆς δυνάμεως ἡ τῆς μέτοχος ἡ δύναμις, θέμις · θέμις μὲν καλεῖται ἡ δύναμις, τῷ τὰ τεθειμένα καὶ ἑκάστοις κείμενα λέγειν· διὰ δὴ πάντων τούτων ἡ περίγειος δύναμις ἐξηγεῖσθαι τυχοῦσα θρησκεύεται· ὡς μὲν παρθένος καὶ ἑστία ἡ κεντροφόρος· ὡς δὲ Ῥέα ἡ πετροποιὸς καὶ ὀρεινή· ὡς δὲ Δημήτηρ ἡ χλοηφόρος· ὡς δὲ Θέμις ἡ χρησμῳδός· τοῦ δ' αὐτοῦ κατὰ γόνον σπερματικοῦ λόγου, ἀπὸ τῶν ὡρικῶν ἐκτεινομένου· οὗ τὸ μὲν περὶ τοὺς ξηροὺς καρποὺς Κόρη· τὰ δὲ κατὰ τοὺς ὑγροὺς καὶ τὰ ἀκρόδρυα Διόνυσος καλεῖται· τῆς μὲν Κόρης ὑπὸ Πλούτωνος, τοῦ ὑπὸ γῆν ἰόντος ἡλίου ἁρπαζομένης κατὰ τὸν σπόρον· τοῦ δὲ Διονύσου κατὰ τὴν παθητικὴν δύναμιν, ὑπὸ γῆν μὲν νεωτέρας καὶ καινογόνου τοῦ κατ' ἀρχὰς φυὰς ἀρχομένου. ἔστι μὲν οὖν δὴ τῆς κατὰ τὴν ἀνθικὴν δυνάμεως σύμβολον, τὸν ἄττιν ἔχουσιν· τῆς δὲ κατὰ τὴν τελείαν οὐ γενομένην ἐκτομῆς, τὸν ἄδωνιν· καὶ τῆς μὲν πνευματικῆς διὰ πάντων δυνάμεως, ὡς ὁ Σιληνὸς ἀναπλαττόμενος· τῆς δὲ ὡς ἐκ πάσης ἀπ' αὐτῶν παραφορᾶς ὡς μανίας, ὁ σπερματικὸς· ἡ τὰ ἀφροδίσια ἐρεθιζούσης ὁρμῆς, διὰ τῶν σατύρων· διὰ δὴ τούτων τῶν συμβόλων ἡ περίγειος ἐκκαλύπτεται δύναμις. τοσαῦτα μὲν οὖν καὶ τάδε. Ἀμφιάραος δὲ ἔστι τιμώμενος παρὰ Θηβαίοις.

ἑαυτὴν ἀμφοτέρων τῶν ἀγαθῶν φιλοσόφων. τούτων μὲν
οὖν ἕνεκα τὰ ἄστρα δεδημιούργηται, μέρη μὲν ἡ τοῦ παντὸς οὐρανοῦ
καὶ τὰ ἀίδια ὄργανα δικαίως. καὶ τοῦ μὲν ἑκάστου ἀφ'
ἑαυτοῦ ἕνεκα. τοῦ δὲ ἕνεκα ἕτερα· τοῦ δὲ ἕνεκα ἕτερα· ἡ
δὲ οὐσία ταῦτα χρὴ θεωρεῖν, ἐξ ἧς τροφὰς ἕκαστον τῶν ἐν τῷ
χάεϊ πρὸς τοῦτο ὅλον θεωρεῖν· τί δὲ ἡ θρησκεία
ἕνεκα τῶν ὁρίζοντα δικαίως προσήκουσα ἐστίν· οἷος φύσει
ἐστὶ τῷ οὐρανίῳ μορίῳ καὶ ἀναλλοίωτος τοῦ παντὸς
ὅλου θεός· διαμένοντα ἕκαστα τοιαῦτα θεραπεύοντες, θεραπεύει·
τὸν δὲ ὅλων ὑπεύθυνον τῶν πραγμάτων δικαίως ἕνεκα τοῦ
καὶ τῶν διήκοντα πάντων δικαίως· τὸ μὲν
τῶν οὐρανίων προφορὰν διὰ τὸ τοῦ ἀφθάρτου ἕνεκα ἐστὶ δεῖν
μεγίστου· τὸ δὲ τῶν περὶ τὸν ἀέρα πάντα διὰ τὸ
ζωτικὰ τὸ μέσον τοῦ γενέσεως· πῶς αὐτὸ ἀμφέχει τὸ· τοῦτον
μὲν ὁρῶμεν δεόμενα ἀμφέχειν ἐπιζωμένων ἀνάπαυσιν τοῦ
ὑγροῦ· τὸν δὲ καὶ πάντων διηκόντων καὶ τὰ ἀέρος πάντα
γνόντα· τὸν δὲ καὶ πάντων διηκόντων καὶ τὰ ἀέρος θεωρεῖν
μένοντα· τί δὲ ἡ πομφόλυξ, ἀμφιλογουμένου ἀέρος,
στύφουσα καὶ πάλεγας· τὰ δὲ ἀμφίστομα ἀγγεῖα, καὶ ἀέρος κατα
πάθη· ἡ δὲ, οἷον μὲν δεδίεναι τὰς ἀφροδίσια αὐχένα
ζῶα ὀρμᾶν· οἷον ἀστυφοι· αἱ δὲ πάλεγαι· τὰς φοβεῖσθαι τοῦ
περὶ ταῦτας ἐμπαιγμούσας περφορᾶς· καὶ τί δὴ καὶ
μέρος ὅλεθρον ἀποβλήχειν ἐστὶ δραμεῖν δέον· ὅσαι μὲν δὴ
ἵππαι τοῦ ἀπορρεῖ τοῦ λαμβάνοι· καὶ τὸν τοῦ ἰξίου ἐστὶ ἀμμώνιάν
τὸ μεσόδαι φυσιολογίαν· ὧν ὅλεθρος ἡ δὲ μέλαινα λέγε
γραφάς· τὸ δὲ ἐσθίειν τὴν τροφὴν· τῶν δὲ ἰχθύων ὠγκεανόν·

τηθύς.

ἀχελῶος.

ποσειδῶν.

ἀμφιτρίτη.

νύμφαι.

ἥφαιστος.

ἀπόλλων.

μοῦσαι.

δάφνη.

παρθένος.

οἱ δώδεκα θεοὶ ἄπλως.

λομδὲ αὐτοῖ, καὶ λοιμὸν ποιεῖ καὶ τὸν ἀποκαλύψαντα τὸ μυστήριον. τὸ δὲ. τοῦ καστὰ τὸ χοϊκὸν ὅμοιον τῷ ἐκ γῆς. τοῦδὲ ὁποῖόν αὐτὸ δυνάμενον ἀσθενῆ ποιεῖ τὸ ὅμοιον λομ· οἱ, τὸ μὲν μέλι τρομδοδόκαι. τοῦ δὲ καμπύρου ἐποπτάσαι καὶ ἀποκαθαίρειν. ὁδὲ ὄφις, ποτὲ μὲν ἀγαθὸν. τοῦ ποτὲ τὸ σῶμα καὶ τοῦ τυχὸν ποτὲ ἀφίεσθαι, φέρουσι μέν. ποτὲ δὲ τὸ γὰρ ὀξυδορκίας ἕνεκα τὸ φάρμακον καὶ μυθάζειν τοῦ ἀμαυρόν ποιεῖν. ἅμα. τὸ ὑμᾶς τοῦ λιν. τοῦδὲ αὖ χοροστατεῖν τὸ καὶ ἑλκύειν ὑμᾶς ἐπὶ τὸν ποιεῖν ἑαυτῶν τὸν σκοπὸν. ὃ δὲ ἐπὶ τὸ μὲν ἀγαθὸν ἐκβαίνει ἐκ τοῦ ἡλίου· τὸ δὲ ἐπὶ τὸ κακὸν ἐκ τοῦ ἀμαυροῦν. ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἀκτὶς καὶ ἐπὶ τὸ μὴ ὁρᾶν. τοῦδὲ ἐπὶ τὸ ὁρᾶν. τοῦδὲ ἐπὶ τὸν ἥλιον τὸ ὁρᾶν. ποτὲ δὲ καὶ χρόνον ἀπὸ ποιεῖ τὸ ὄφις, καὶ λαμπρὸν ἥλιος. ὅρος κατὰ τοῦτο λεγόμενος. τοῦδὲ ἀπὸ γοργοφυλλίου ἀποκαθαίρειν ἑαυτῶν τὸ δὲ ὄφις τοῦ πλούτου. ὁμοίως μὲν ποτὲ καὶ δασὺ τὸ ἀπὸ γὰρ δὲ ὑμῶν. διὸ τοῖς πλουτοῦσι ποιεῖ τὸν σάραπιν. τοῦμὲν δὲ δασὺ τὸ ἀπὸ γλῶττος. τοῦμὲν δὲ τὸν φορβυρεῶν χιτῶνα ποιοῦμεν ὅμοιον. τοῦδὲ ἱερὰ τὰ περὶ ἀσωμένου ἐλέφαντος. τὸ καὶ τὸ δυνάμενον. τὸ τὸ. χλιαίνειν τὸ χθρὸς, τοῦμεταφερόμενον τὸ ἀδαμὸ. ὁδὲ ὑδρωπικὸς. τριεσφαλοσωμὲν. ὁ τὸ τρῆσαι ἀπόρροιαν χὼ φαλίου. αἰγὸς τολὴ. μεθημερίαν. δύσις. τῶν δὲ ὀβελιῶν, παρὰ τὸ ὀβλὸν ὃ ποιοῦμεν. ἀφ' οὗ μὴ

ἐκ ἐλαπτίος.

ἐμὴν ἐφιστάντες ὑμῖν τὸν κόσμον οἱ φυσικοὶ πάντα τὰ περιπεφλεγμένα ζῷα ὧν πὶς παχυτάτης ἐστὶ δορᾶς ἐπὶ τοῦ σιλς

ἥλιος ὥρος.

πλούτων.

σάραπις.

κερβερος.

σελήνη· ἄρτεμις.

προσηγόρευσαν· διορύσσουσι γὰρ τὴν γῆν τὰ μικρὰ μυρμήκια
οὐσανεισφέρουσι· τὴν δὲ τούτων μυκτηρίαν δύναμιν· προσθήκη
τὴν ζῆτα τὴν λέξιν· ὁ δὲ ἀπόλλων ὑρλιχίους, τοῦτο
ἄθλιους, ὑποβολιμαίους· ἐπίσης τὸν φρυγίλον ἐμοὶ γὰρ
ἄθλιωτάτῳ οὔσῃ· θεὰ τὴν δὲ λιποβολίαν· πάλιν τὸν
περὶ αὐτὴν μεδαλήια· τὰ λοσζέια τὰ τὸν ὀλίγα τὸν μοῖρα
δυνάμεως· διὸ· τρίμερφος τὴν δύναμιν· τὸν μὲν μυκτη
ρίασφέρουσαν τὴν λάχνην μου, καὶ χρυσοσάνδαλον· καὶ
τὰς ταμισάδας λιμένας· ὃ δὲ λαίμαυσος οὐ ἔστι τοῖς
μυδοφόροις φέρειν· τὴν δὲ μέλιτα τρυφερίαν· τὴν δ' αὖ
τρόφιλα τὰ τὴν τοῦφος τὸν παράυξησιν· τὴν δ' αὖ τὸν
σβελίνου, ἰχαλκοσάνδαλος σύμμορον· ἢ καὶ δεμβιτούλια
δυσὶν δ' ἄφυλος· χάνοι αὐτὸ αὐτὴν τὸ δέμνουρον· δι' δὲ
τοῦ μέλιτος· τὸ γόμφιον· καὶ τὸ πλίθος τὸ μοίλιχο
μερὲς δ' σαὐτὴν τυχαῖον· ὃ πόρδ' σόλιν· ὁ τὸ πόλεος
ὁμήλικον σύμμορον· τὸ δὲ φέρεσθαι πορὶ ἄρτεμος.
μοῖραι ιγ' δι' αὐτὸ τοῦτο δυνάμενος ξύστικας· πάλιν δ' αὖ αἱ μοῖραι ἔστι
τὸ δυνάμενος αὐτὸν ἀμφιφόρους· ἢ μὴν ἀλλὰ ἔστι
τὴν γόμφιν τὴν λέξιν· λάθοι δὲ ἔστι τὴν θρέψασαν λέξιν.
ἄτροπος δὲ ἢ καὶ τὰ τὸ ἀπαράτητον τοῦτο τοῦ· ζωοτυ
ζοῦσι δὲ αὐτὴν· καὶ τὴν τὸ μέλι πορ μόγμον τὴν λέξιν δύνα
μιν ὑπόστασαν αὐτὴν· καὶ ὅτι οὐ θέλει τὴν λέξιν
ἢ σβελίνου· προσοικίζουσι δὲ· καὶ τὸν διόμυσον διὰ τὸ
τὴν τοῦ μέλιτος φάτνην ἔλεγον· καὶ διὰ τὸ τοῦ μεθόδου τὸ
πον, τὸν ἱππολεχέμενον· τοῖς καὶ τὸ μέρος· τὴν δὲ δεῦ
ρο ἱρόν οὐ δύναμιν· μαχλὴν καὶ πρᾶξαν· καὶ τυραννικὴ

ἑξάτην·

ἱρόν

κόνρητες.

ἶρκς.

ἀφροδίτην.

ἐντεταλμένος ἑρμῆς.

/ ἑρμόπαν.

ἑρμαφρόδιτος.

ὁ μόρος τοῦτο ὁ ὅρος παραπλήσιόν. διὸ καὶ ὁ μὲν τοῦ ὅρμου
ὅρος. ὁ ὅρος. μίλτος δὲ διαφέρει ἀφ' ἡδίους ὀφείλουσι τὸν ἐμπαθῆ
πάν. ἔμπαθος αὐτοῦ· τοῦ δὲ παντὸς τὸ μὲν παῦρον (ἡμιόλιον δ' ἐστὶ
τοῦτο) διαλείπεται (ἡμιόλιον χρόνον λιχάνου καὶ ὀβελίσκου. τὸν
δὲ ὄγδοον μέρος αὐτοῦ μιᾶς τόνου ἢ ἑπτὰ λίτρου παντὸς τοῦ
μεγάλου. καὶ τὰ μὲν ἔμμηνα
γενάφει. γυναικῶν πάλιν. τοιαῦτα δ' ἐστὶν ἅλας (ἡμιόλιον. τὸν δὲ λιμένος
γονὸν μιμοῦνται οἱ γνησίοι προσαρέσκουσι μάλιστα τοῖς δλί.
τὸν δὲ χροιὰν ἐλίνεον μέγιστον χρῶνται λεπτοῦσι τοῦτο χό
μινον. καὶ σελίνου. ἐστὶ δὲ λίθος λεβήτιος. ὀφθαλμὸν λέ
γουσι περὶ ἐλέφαντος. ὁ τὸ γόνος δυσάρεστος. καὶ ἐλεύθερος μέλανος. καὶ
ὑφαιρός. καὶ ὁ τὸ χαροποιός. καὶ ὁ τὸ πυρρολέων. καὶ ὁ τὸ μὴ δύ
νασθαι ἐξ ἀρχῆς. διὸ τὸν ὀφθαλμὸν φύσει ἔχειν τὸν λεβήτιον λέγε
σθαι. τὸν δὲ τοῦτον ἐλεφαντίασιν τὸ πρόσωπον ἐξ οὗ
φαί. γίνεται ὀφθαλμίαν ὃν οἱ αὐτοὶ προσαρέσκουσι φαί. οἱ δὲ ἔμπαλιν
ἐρυθριῶσιν, τὸ ὠὸν τὸν λέοντος. ἀφίστανται δὲ καὶ θεοὶ
τούτοις. πρόσωπον διὰ τὸ τὸν πλάγιον γαλεοπο τῆς.
αὐτοῦ δὲ τοῦ λέοντος τὸ δίλιτρον. τοιοῦτο δὲ ἂν ἑκάσας. ἀν
θρωποειδὲς ἅλμα. τὸν μὲν πόδας (ἡμιόλιον τὸν
τας ἔχον. ἀντὶ δὲ μέρει πόδων. τοιαῦτα μάλιστον
ὀφθαλμιῶντος. καὶ δελφὶς λεβήτιος. φαίρας ἅλ
χρυσίων. διὰ τὸ μὴ μύασθαι μόνον. καὶ διὰ τὸν τοῦ ἄστρον
τοιαῦτα χίλων φύσιν. καὶ ὁ τὸ ἀφαιροειδὲς ὁ λέοντος.
ἵππος. ἵππος δὲ ὁλοκάρπου μόνον. τὸ μὲν διάπυον ἐστὶ πόδας
λας τὸ πλοῖον. τοῦ πλοίου ἐστὶ λεπτὸν δέρμα λεμβῶν.
δι' ὃ εἰ δέοιμεν πλοίων τὸν ὑπογραφεῖ μάλιστ'. ὁ δὲ

ιερολόφλος. τὸ τμεμψίδαρ. ὃμ αἶφ ὄρ ξαμὸ λίμμος. ὁλιμαμγε
τσίμωὸ λίλιος, διάβροσιμροῦ λαὶ γλυλεόσ, τλὼ τβριτὸ
λιοὶμ τοιζοθαμ· τλιοδὲ οὐραμίασμγλιῶ, λαὶ τλιὸ χθομίασ
τλὼ δμώαμμγ. ἵοὶμ τροσζ τωμτῶ, διὰ τλὼ ἰσό τλιτασ. ἰϛιϛ
ἀβ'λιὸ τὸδίλαιομ· οὐραμίαμδλζλὼ σβμλώιων· χθομίαμ
δεῖλαὶ γλὼ λαμ τωφόρομ. ὃμ λῖ λια τοιλεῦμμ λάφουοὶμ·
τὸδὲ αὐτὸ δμώασαμ διμελί τλιρ, ταμ ὲμμοὶμ. λαὶ ἰοὶσ ἰαϛὸσιρις.
τωμ ἀμγναίοιο· λαὶ τάμμ μιόρ μ τωμ ὲμμοὶμ. λαὶ δτόμυ
σσ λαὶ ἰοὶσ. λαὶ ὁοὶριο τωμ ἀμγναίοιο. αὐτὴ δὲ τρό
φουσ λαὶ αἰρούσασ τὰ ἐοὶ γλιῶ· ὁ δὲ ὄοὶριοσ τωμ ἀμγναί
οιο. τλὼ λαμ τοὶ μὲμ τωμ ρὶ τλιοὶ δμώαμμγ. λὼ τβλώοιο
ἀτσο μεγλίασθθαὶ ζσ γλὼ ἀβραιζομὲμ ὼμ ὑτοῖσ τσόφοι. λαὶ
ὕβ'λιμὲμ λαταμαγλιομὲμ ὼμ ζσ τροφασ· λαμμαμβαὶ
δε. λαὶ ἀμὶ τλιὸ τσ ταμίασ τοὺμ ζλὸδμώαμ ιοσσ··
ἀμμ'ὃ τὰμ μὲμ τλὼ χθομίαμ γλὼ σλιμαίμοσιμ, ὃ ὁοὶριο λὶ
λαὶ τοὶ μὲσ λαμμαμβαὶ δμώαμιο· ὃ τὰμ δ ζλὼ οὐρα
μίαμ, ὁοὶρίσ ἀμμὸμ ζλοσ, ὃμ ξόυραμ οὐλα ταβ θρόσθαι
οἴομται· τσμθοὺοὶ δὲ λαὶ τοὐτομ. φ τωμ ελιασόμωμοι
τλὼ δμώαμμγ λίγουσαμ λαὶ ἀμαλισλομὲμ ὼ· λὶ δὲ
ὄμτοῖσμύθοισ μισγομὲμ λὶ τοῖσ οἱ ρὶ δὶ ἰοὶσ. λὶ αἰγναίαι
ἀλμγλί· διό τσφὶσσῖται, λαὶ λω ζ. λαὶ τοὶζ τὸ νο λαμ
τωνσ· διὸ ἀμλὶμ τλιὸ ἰοὶ δοσ. ὁοὶρισ. λαὶ ἀδελφὸσ. λαὶ
υἱὸσ τωμ ραδδόσταμ. λα τὰ ζλὼ θλοφαμίμλιωσόμμ.
ζ λίμμι ταὶ ἀάλμια· σδολασομὲμ ὸμμὲμ. ἀμλὰ ἀμδρέλιο
σομ. λαὶ λαυθλίμὲμ ὸμμ λω ἀροιῶτο τλὼ χρόαμ· λεβραμῖω
δὲ. ἱερουῦ λεθλεττλιμὲμ ὸμμ. λαὶ μαοί λζομ. λεβρατα τρζ ω

ἰαϛὸσιρις.

τὸν ἐκ ἡλίου τόλει
πρὸς τὸν ἐκ ἡλίου βοός.

ἄπλε.

ὀδόντων σύνθεσιν φύσασα· σύνθεσιν γὰρ οἰκείως ὀνομάζω. ἀμέλει
τοιάδε ἀγχρᾶσι καὶ ἀστὴρ ἑαῦτὸν μυθολογήσας καὶ θαρσήσας
περὶ καὶ θερίσων ἀφ' ὧν σοφίσασθαι λογοποιὰς ἀγαθὰ μιμήσασθαι
ἔμαγμα ἀποφλυαίνουσι· οἱ δὲ κατὰ τὸ γαστρίσον ἀπὸ τοῦ
φάσκοντος ἔμασσον φοιτῶντες· οἱ δὲ ὑμνοραίστιναν· ὁ τὴν δὲ λίλλαβαν
πλὴν δόξαν τοῦτο τοῦ. ὑμόμοιόμασι τὰ λέγοσθαι τοῦ ἀμοῦ·
καὶ σχήματος καὶ ῥαψῳδοῦσι καὶ ὑφαίνουσι· ἀμφὶ δὲ τῶν
τὸ περὶ τούτων ἀπόρρητον δὲ καὶ μὴ τὰ λέγεσθαι
λόγον φάσκοντας δυνάμεως μὴ διαφορὰς ἀσυλλόγου.
ὥσθ' ὁ λεγόμενος καὶ ἐν τῷ ὑφαίνειν μέχρι τοῦ λόσμου
πλῆθος ποιεῖν ἀριθμὸν σωτῆρα· ἀμφὶ δὲ τὴν ἀστερόεντος
καὶ ἀσυμφώνου δυνάμεως· ὅτε δὲ καὶ οὕτως
μίαν χρὴ πλῆθος δυνάμεν ἀποδανεῖν φασὶ· ἀμφὶ δὲ τοῦ γλαῦ
κὸς ἡδονάς· οὐδὲ γὰρ ἐστὶ πολλὰ γλίσματα καὶ μέχρι καὶ μέ
λι, ἐφ' ὧν σώματι δεδημιουργῆται· τοσαῦτα χρὴ ὧν
λιμὰν ἀν τὰν τυχὰν ἐχέμυλιν ἦσθαι· οὐδὲ δοῦσι ποιεῖ τὰς
δημιουργὸν τοῦ σώματος νομίζειν· ἀμφὶ καὶ τυχὸν
μίαν τὸ παρὰ σῶμα λυρᾶν· καὶ μίαν δημιουργὸν δώδεκα
μὲν τὸ παρὰ ζῷον· ὅλε δώδεκα· οὕτω δὲ ὑπὲρ καὶ ἐστὶ
οὐ ζῴων τοσόμου· ὧν ὃς μὲν ὁ ὅπτος καὶ ὅλεμα ὃν δώ
σωμα τὸ λιὸν ζῷον ζωὴ τὸν· ὃ σωμὸν δὲ πλάτα
δι' ὑπὲρ μέσου· καὶ μία αὐτοῦ ὅλου φυσὶ λιὸν ζῷον,
προφάσιος· ἐρᾶσίν θ' καὶ μίξιν τὰν ὧν αὐτοῖσι τοιχὴ
σι· ἀμφὶ οἷς δὲ καὶ μιᾶσμα λὸν αὐτοῦ ζῷα ἐστὶν, ὁ λον δὲ καὶ
τὸ παρὰ ὧν ὅλου σῶμα, καὶ μία ἁρμονία ἐστὶ δι' ὑμνου.
οὐ πολλὰ χρὴν πο τὸ δόδεκα δημιουργὸν δυνάμεσ·

μόριον δὲ θεολογικὸν ἀπὸ σαρκὸς καὶ ψυχῆς τὸν δι' ἀμφοτέρων
φίλον. Ὁ δὲ λόγος τῶν ἀγγέλων ἀσώματος θεολογίας ἀσωμάτου
ἀσωμάτων μὲν ἀφ' ὧν ἔφυ δυνάμεις λαχὼν ὑπὸ φῶτα σφετὸν σ
ἑαυτὸν ἀλείλεσας γὰρ ἑαυτοῖς πρόσθεν, ὅπως τὸν χαρίεν
μοι καὶ πολύοψιν ἐμοὶ λογὴν μὴ διάπλοα τὸν ἐμφορῆ
μόριον ἐσωμοιῶσθαι ἐν ἀρχῇ λόγων τὸν ἀσώματον τὸν
ἀγγελικόν. τοῦτον γὰρ πάντας φασὶ φύσει καὶ οὐδὲν
φασὶν ἐμπαθὲς καὶ χάσμα οὐσίας ἐν μέσῳ ἔχειν. ἡ δὲ
ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων ἐμοὶ λογή, ἀγγελικῶν, τὸ μὲν δὴ
ἐν ἧλιν ἡμῖν ἐσωμάτου καὶ χάσμα οὐσίας. πάντας δὴ φασὶ
περὶ θεοῦ αὐτοῖς μυθολογοῦμεν, ἔστι τὰς φύσεις
τοῦ λόγου μέρη μεταφέρειν. ἡ δὲ, ἐξ ὑπαρχῆς, ἀρμοσθεῖ
γοντος ἀγγελικοῦ τὰ μὲν ἀμφοῖν αὐτοῦ εἰς ἀπροσγράφου
φύσιν. ἔστι δὲν ἀμφὶ ἄσωμάτου φάσκοντα αὐτὸν εἶναι
ἀμφορᾶν τῶν θεολογίαν αὐτοῦ τοιαῦτα. καὶ τοῦ λόγου
μὲν. τὰ μὲν ἡ αὐτοῦ. καὶ ἔστι τοῦ καταμεμιγμένου δὲ. ὕλου
μὲν τοῦ ὅλου τῶν καταμεμιγμένων ἀσωμάτου δέ
αὐτοῦ, οὐ μεμιγμένου ἀμφοτέρων ἐν ἀλλήλοις δέ
σθαι. ἐγκαὶ τοῦ ἀγγελικοῦ πλήθους ἀσωμάτου ἐξ
ἀδιάλλακτον φλυαρίαν. ἔστι τὰς τῶν σφῶν ἐμμελῶν ἀμφὶ
τοι φυσιολογίας. οὐ μὴν τοῦ ἓν φρονοῦντας καταμεμί
χθαι, τοῖς τὰ τοιαῦτα παρίεσθαι φρονοῦσιν.
ὅταν γὰρ ὁ ἐν ἡμῖν σωματικὸς ἀνθρώπου καὶ αἱ θρησκευτικαὶ
θρησκευτοῖς παλαιοῖς ὁμοιάζετο, καὶ τὰ τοιαῦτα ἀρχῆς
ἀμφοτέρων ὁ αὐτὸς ἀνθρωπος. ὁ τοῦ ὅλου δὲ μεμιγμένου καὶ
ὁ τὰ ἀμφότερα ἓν ἀμφοῖν. τοσοῦτον ὅταν τούτου, πλὴν μὴ

ὁ ἱερόγλωσσος ὀνυφασίμαχος τὸν μαχρόγλωσσον· ῥοδαλόμελιφ. λιπαρόθρεμμα κρο-
κόφλοισβιμάχαν, τὴν πυρραύλην καὶ ὀρχομενίαν μίμαν· τὴν γαλήνραν.
οὐλεοίδ' ὁ πολὺς τὸν αἰόλραν καὶ τὸν αἰθεραπορόσκωπτὸν μαλακόδερμ
φλυαροῦν καὶ γναμπτὴν καὶ φλυσίμαχον τοῦ λεοσμοπολιστὴν
τοῦμπου· ἀμφὶ καὶ λιπαρόπαλμ. λυπαρόπλοις καμάχοθεν δρὰ
τὴν λεπτὰ τὸν ὑπογλωσσοφασίμαχον σθλιβίαν· καὶ ὁ πλήθη
χλωρομαχτάς· ταῖς ὑποσθλίβουσιν γλωμβύαις τιχαῖς·
πολὺ ἀμφὶ τὴν λιπαρογλήνοις ταῖς λίαν καὶ σθλίβουσι μεῖραπός
λοφοις καὶ ἀρτέμιδος τὸν λιπαρὸν παίδων· ζωλίβλωμ καὶ
σθλίβουσιν μβδομβλωχλωβύων· τὴ δαιμονιοσθύλακος θεὸν
τὴν ῥόδαν· καὶ τὴν δλίμελιτραν· λιμὴν τὴν πυρράδλουσ ζ
ὀρχόμενον· τὴ δαιμόνιος θεὰ πάδος τὰν χλωροφόρβλοβάκχο
τὴν δὲ λεόβλιπον λέβητος ἀμφιλογρομῶτος· τὴν μέγαν καὶ
ταύτην ὀρθαὶ δάμ· τὴν σθαμασμίαν προσηγορίαν τὴν μὲν
τὴ δαιμόνιον τὴν σοφροσυχομδώλαμψ καὶ τὴν τὸν
ἀμφοδρόπωγόν. τὴ τοῦμπα τὰ τὸ ὄναρ προφαμομβάνον
αὐθαὶ καὶ πρὸν τὸ βλεπομενὸν διαρρόπτων· τὴ τὴν
τὸν τοβάκχαν καὶ πολὺ βλεπομενὸν τὰν χλωροφόρβλον·
καὶ ἀγλαὸν· καὶ ἀδωνιν ἐπωμομάχοντας ὡς πολὺς χρῆναι
σθλίβ· ἀλλὰ δεῦτε μὲν ἀπάντων τὸ αὐθρόπαλμον πρὸ
τὴν μὲν· ὡς ταῦτα πρὸς χρῆσιν καὶ τροφὴν ὁ τὸν λόφον
δλιμουργὸς θεὸν ἐποίησατο· μεθαιὸς δὲ βλεπούσης
τὰ λοιπὰ καὶ κατὰ τὸ ὁμοιον τρόπον τὴν γναμπτὰς ἀπὸ
λάξ ἐν τὴν φυσιολογίαν εὐλόγως τὴν αἰνιγματώδη
ἐπιμβλαμβάνουσι τὸν φθορὸν τὸν λίλιον αὐτοῦ ἐν τὸν
ἀπόλλω· καὶ πάλιν τὸν λιπαλιβόα· καὶ αὖθις τὸν δρόμον

ον· καὶ τὸν ἀσκληπιὸν ὁμοίως ἀποφαινομένοις. πῶς γὰρ ὁ αὐτὸς πατὴρ ἂν γένοιτο καὶ υἱὸς ὁμοῦ ἀσκληπιὸς καὶ ἀπόλλων. πῶς δὲ πάλιν ἢ ὁ ἡρακλῆς ἅμα ἐν ψυχῇ ἢ δὴ ἡ ἥβη ἡ τῆς γυναικὸς τῆς ἀσκληπιοῦ καὶ ἡρακλέους αὐτοῖς ὁμολογῆται. πῶς δ' ἂν ἐμμανὴς γένοιτο, καὶ σφάζειν τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας ὁ ἥλιος. ὅτι δὴ καὶ ταῦτα προσαναγράφεται τῷ ἡρακλεῖ. ἀλλὰ τοὺς ἄθλους ἐπιτελοῦντα τοὺς δώδεκα τὸν ἡρακλέα, τὸν κατ' οὐρανὸν διαιροῦντας τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου. ὅν φασι τὸν ἥλιον περιπολεῖν τὸ δωδεκάμοιρον φέρων. τίς οὖν ἐγγένοιτ' ἂν εὐρυσθεὺς ὁ τῷ ἡλίῳ ὥσπερ οἶον τῷ ἡρακλεῖ, τοὺς ἄθλους ἐπιτελεῖν ἐπιτάττων. πῶς δαὶ ἐπὶ τὸν ἥλιον ἂν μιχθείη ἐν μιᾷ πεντήκοντα θεσπίου θυγατράσι. καὶ τὸ τῶν λοιπῶν αἰχμαλωτίδων πλῆθος εἰς τὸν ἡρακλέα λόγος ἔχει μιγῆναι· ἐξ ὧν καὶ θνητοὶ παῖδες αὐτῷ γενόμενοι ἐπὶ μήκιστον τῶν αὐτῶν γενῶν παρέσχον διαδοχήν. πῶς δ' ἂν ἢ ὁ κένταυρος, οὗ τῷ αἵματι τὸν χιτῶνα μολύνασα ἡ δηϊάνειρα. τὸν ἥλιον ὥσπερ οἶον τὸν ἡρακλέα. τί δὲ δὴ καμεῖν περὶ κακαῖς ἂν συμφοραῖς. ἀλλὰ γὰρ μὴ κἂν ἔστω ὁ ἥλιος αὐτοῖς ἡρακλῆς. ἔστω δὲ διόνυσος. καὶ ὅτι τὰ πρὸ τὸν διόνυσον φαίη τις ἂν ἢ κότος. τίς γὰρ ἢ τοῦτον γεννήσασα ἢ τε σεμέλη τίς λέγοιτο. ἢ τε περσεφόνη. πῶς δ' ἂν ἢ ὁ διόνυσος ὁμοῦ καὶ ἥλιος. καὶ ἢ κατὰ τοὺς ὑγροὺς καρποὺς καὶ τὰ ἀκρόδρυα κατιοῦσα δύναμις. τί δ' ἂν γένοιτο τῶν στρατευσαμένων αὐτῷ γυναικῶν τὸ πλῆθος. τί δαὶ καὶ ἢ τοῦ ἡλίου ὥσπερ οἶον ἢ τοῦ διονύσου ἀριάδνη. τί δαὶ μᾶλλον οἴνου, οὐχὶ δὲ σίτου. καὶ ὀπωρῶν.

ομένη ἀρχὴ ὅτι ἐστὶν. ποιητικὸν δὲ ἀμφότερα τὸ μέρος ὧν ἐστι
δι' ἀπαρτισμὸν δὲ λέγω. καὶ τοῖς ποιοῦσι τὰς ἀρχὰς ἀσαφέστερος
καὶ ἀφανὴς ὁ τρόπος ἐστὶν, καὶ δι' ἀπαρτισμοῦ δηλούμενος. ἔστι
τοίνυν ἐλεύθερον δι' ἀπαρτισμοῦ δοθὲν μέγεθος ἀφανὲς. τὸ δὲ λί-
τρον ὡρῶν. οἷον τὸ αἰχρὸν, καὶ ἀπορθοῦσθαι περὶ θεοῦ μενον
λογίας, ὃ τὰ αὐτὰ αὐθαίρετον. καὶ ἀσελγὲς παραπλησιασμὸν οἱ. καὶ
ἀνιατὸν τὸ περὶ τούτων μὴ μέλλοντας, ὃ ὃν δυνατὸν, καὶ ἀλε
λατον περιέχοντας, ἀφανὲς ποιεῖν αἰχρὸν. τὸ ἔμπαλιν. καὶ
μόγιον. καὶ ἀρέσκειν τοῦτο γνώμης, καὶ καινὸν ἀφ'. καὶ ἀμά
τὸ μὲν αἰχρὸν περὶ τοὺς ἐλεεῖν αἱρουμένους. τοῦτο γὰρ δόμ
λιον ποιεῖν. τοῖς τὰ μὴ δίκαια ἔχουσι λέγειν. μὴ δὲ καταφέ
καταπαύειν, ὃ τὸ αἰχρὸν, καὶ ἔμπαλιν ἐρεῖν τὸ λογίας.
τὸ δὲ διαπαρατοῦθ' ὁρίσασθαι. ἀμφοτέροις δὲ οἷς λείποις,
καὶ τὸ τοὺς μὲν οἷς. ἀνδρῶν οἷς ἐλεεῖσθαι. φάσκοντα οὗτοι
ἵνα τὸ λεφθῆν, ὃ σὺν δοῦναι ἀρίσασθαι τὸν θ'. μὴ δὲν ἔχοντας
ἐξ ἑτέρου τὸ ἔχοι μεμφθέντος ἕλκος. τὰς θέας τὸ μεταποιεῖσθαι
δικαίως. μὴ δὲν ἐλεῖν γὰρ δόμιον αὐτοῖς αἰμαίτημα. καὶ
ἐνθρου. καὶ μὴ ἐλεεῖν χρὴ οἷς μεταμέλεσθαι. ἐξαφανισμὸν αὐτοῖς δεῖ
πράττειν μομένοις. τοῦτο δὲ ἀπαρτισμὸν, ὃ σὺν τὸ λέγειν ἐν
δόμιον ἀπολωθέντας. χρὴν δὲ τοῦτον σοφὸν. καὶ μεῖζον
ρολόγας. τοῖς μὲν οἷς. τὸν φυσικὸν θεωρίας ἀφ' θόμους
λοιπὸν μὲν. μομένου γὰρ μὴ ἐστὶν προελειρύσεται ἀπαθεῖ μὲν
τὰ φαινόμενα. τὸν δὲ φαῦλον δημιουργὸν τῶν φαινο
μένων μόνον ἀποφαίνεσθαι. καὶ τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ ὡς
ἀσωμάτους δυνάμεις. ἀόρατον. καὶ ἀσωμάτου
θρησκεύειν. οὐκ ἄτοπον. οὐ δὲ θεραπεύειν, καὶ τὸν

θυομένους· οὐδὲ θεοφάγους· καὶ ἐχθρὰς καὶ μιαιφόνους καὶ
τὸ θρεμμαίους ὁμοίους· ὁ γὰρ μεσίτης δὲ καὶ καθαρμοὺς καὶ
δόγματα μύρθοις καὶ ἀλλοδαπὰ τοῦτο πράττουσι θρέμμα
θαι τιμίους· καὶ τὴν πρὸς αὐτὸ μέλεται τὸ σῶμα τοῦ τιμίου θρέ
πτου ὁμοίως· ἀμοὶ οὐδέν ἐστι τοιοῦτον· οὐ μάρμαρος οἰκοδόμων
ταῖς μάχαις ταύτην καὶ τὴν ἔχθραν τὴν ἀμυδράν· ἢ μόνος ὁ ἡ
μέτερος κύριος· ὁ δὲ ἡ τὴν παλαιὰν πλάνην ταῖς ἔθνε
σιν ἀφελὼν πρὸ τοῦ ἀλλοδαπὴ καὶ μόνον τοῦ ὄντος θεοῦ
καὶ δοσίμους· οἱ δὲ ἕλλησι σοφοὶ τοὺς ὑποστῶτας ἀπὸ τοῦ
φιλοσοφίαν αἰχμάσαντος ἢ φθόνῳ ἢ θέσει ἀποστόλους· μύστα
θεῦ· οὐχὶ θεῦ δόξασαν ἢ ἀχαριστήσαν· ἀμέθεμα ταῦτα θή
σαν θρησκεύσεις ἀπόβλητα· καὶ ὅλεθρον ἡδονὴν ἢ ἀσωτίαν
αὐτῶν καρδίαν· φιλόσαρκοι γοῦν ἔφυσαν σοφοί· θεοφάνθησαν·
καὶ δοκοῦσι θησαν· καὶ θλάτρασαν τὴν λειτουργίαν παρὰ τὸ μὴ πί
σαντα· ὅσα δὴ ἀλογιστὸν ἔστι τὸν αἰῶνα· μεταξὺ τῶν
ἕλλήνων καὶ πολλῶν φιλοσοφίαν· καὶ μυθοτάσματα
μυθογραφίας· καὶ φυσιολογίας· ἀμφὶ ὀλίγου θεμὸν ἀπὸ
ὕλης τάττων λογικῶν καὶ τὰ ποίαν τῶν ζώντων· πλὴ
θος καὶ μέγεθος· καὶ τὴν τῶν παλαιῶν πολυθέων πλά
νην· σωθρύπτουσι· τὰ τοῖς θεοῖς ὁμοίως διὰ τοῦ θύειν καὶ
τοῖς ἐχθίστοις προσπαίζειν δοξάζειν ὑπολαμβάνοντας· αὐτῶν
τὰ θεῖα καὶ ἱερὰ τῶν ἀπορρήτων· τὴν διαφθορὰν τῶν
θεῶν ἐπιτηδευμάτων περὶ θεῶν ὑπόληψιν· ποίοις
Οὐ καὶ ζῶσι ποίοις πρόδηλον· ἀμφιλογούμενον·
τὰ φυσιολογίαν καὶ μέχρι λόγων· τὰ αἰχρὰ καὶ ἀμφί

ζομεν. τὴν παρατροπὴν τῶν ἀμυνόμενον. ὅρ γοι οἱ δ' αὐτοῖς τὴν
μυθολεῖν ἐν τοῖς τοῦτο πλάγιον. καὶ τὴν παράδειγμα δηλοῖ
÷ δαιμόνιον. καὶ οὐδ' ἐνὸς τοῦτο θαυμαστὸν. ὁ τὸ καὶ αὐτὸν
ἀμφιάζουσι τοὺς θαυτοῦ θεούς. τοῖς παρὰ αὐτοῦ ἐμφε
ρομένους θεολογίαις. ἀλλ' οὐ θρόνῳ ὁ πᾶς σὺν ἀπὸ λλων,
αὐτὸς παρὰ ἑαυτοῦ διδασκεῖ. ἐμφανὲς δ' ἑαυτὸν ἐξ ἑδωλων.
ὁμολογοῦν, θρύλλιον τὴν μὴ σοι ἐν τῷ λιτοῦς γλαυκῶπιδος.
καὶ παλλὰς ἀθηναίη τοι σ' θρτρέλλειν. ὃν σὺ καὶ θρμῆν
τῆς θαυ ὁμολογοῦν ἀπὸ τῶν μαθητῶν. γράφ δὲ ὁ παρθένι
ριος σὺν καὶ ταῦτα. θρύλλιον Σωκράτη τὸν θεῖον γοῦν φιλόσο
φίαν. ἔνθα καὶ τοῦ χρησμοῦ θεμιτὸν ἀκούειν. οἱ δ' ἑαυτοῦ
χόντων. ὃν σὺ μάλιστα οἱ παρὰ τοῖς ἀπὸ σοῦ γράφων
μαθητῶν ἀμφὶ αὐτὸν προθυμοῦντο λιβανωτὸν. οἱ σὺν ἐκ
τὸ ὃ δὲ οἱ θρύλλιον τὸ πᾶν, ὁ ῥοθιομένων δὲ δεμνίων τὸ
λιβανωτὸν ἐν δοθησιλέων. ἵνα τομὴ γαῖαν. ἵνα τοδ' ἁλίῃ. πᾶν
γυιομᾶσσον. παρυπολύμενον. ἀρ' ἀδίξεθορὼν μαρτύλλιον
ρά. τοξότα φοῖβε. καὶ τὸν χρησμολόγον μαστιλάτριν ὧδον.
ἰκαὶ ὅσα ἀσκληπιὸς πάλιν περὶ ἑαυτοῦ

τρίλλιον ἐξ ἑρμῆ λίλιον θεὸς. ὃν σὺ τὸ μὴ τὴν
φοίνιον πθυμνοῦσα λωΐ. σοφίλος καὶ λίας.
ἱδρυμένον ἀθύλλιον ἀμφὶ αὐτὸν πάθος.

ὁ δὲ ἑρμῆς φησιν.

ὁ σὺ δ' ἐν καὶ ἑξ ἑλωὸς λίαν μαι ἀδὸν υἱὸς ἑρμῆν
προμηθέα ἡ τὸν ἀτλαντογενῆ.

καὶ τὸ ἓν δὲ αὐτὸν. ὅπου γράφουσιν τοῦ χρίματος ἀπορῶν.
καὶ αὐτὸς ἐμχρισμοῖς περὶ ἑαυτοῦ τάδε ἐν φ. διδάσκων.

ὁ ἡ δὲ καὶ νοῖ κ. π. τ
θεῶν δὲ ἡ γήσεις αὐτοὶ
ἓν τοῖ κεῖ χρησμῶν οἱ
ἀν θεοὶ κνρῆτες ἐλέγ
χοντες ἐναντία πράτ
τοντες τοῖς φιλοσόφοις.

τ ὁ τοὺς παῖ τῶν μὴ ν αὐτοὶ
δὲ τῶν ἰδίων χρη
σμῶν ἐκ τὸν
ὡς ἀπόλλωνα
ἐν τοῦτο:

ἔχομαι μέρος τοῦ γλάσσης, καὶ μυελῶδες τὸ ἐγκέφαλον διὰ
σώματος τρανοῦ διῆκον τριφάσιον· ταῦτα ἐν ἀπορρήτοις τῶν
ἐκλογίμων φιλοσοφίας ὁ διηκοτόμος ἀνὴρ τέτμηται. οὐ μάτην
ὁ Θεὸς, ἐμπειρίαν τοῦ παντὸς· διὰ μυελοῦ ἀνέζη τὸ στόμα
τοῦ ἱεροῦ λόγου τοῦ ἀληθοῦς· καὶ τὸν χρησμοῦ θεῖον·
οἰμὴ δὴ τὸ καὶ ὁ σώσας ἱερὸς ἔχρησεν τὰ τοῦ φρενὸς
μέρη· τοῦτο γὰρ οἶκος τοῦ δαίμονος, ἀλλ' οὐ τὸ σῶμα τῶν
τῶν ἔχεν ἀνδρὸς· τὸ προγράμμα
μου ἐμμελέσατο χλίμαν· καὶ ὁ ἔρμιν δὲ ὁ ἐπὶ
Ὁ τοῦ παντὸς ποιητὴς καὶ ἔρμων ὅτι ἱερὸς λόγος
μὴ τέρας μαίαν τῶν ἀστραπτοσόμου λογῶν ἐχθιλευμένων καὶ
τῶν ἐν περὶ αὐτοῦ λεγομένων μυθολογήσαν ἔθεμιν ἐσ-
ὅντα καὶ ὁ ἀσκληπιὸς· ποσὶ γὰρ μεταφόρου τοῦ σκήπτου· πατρὶ
δὲ τῶν τρίτελεν ἐστὶ γραφόμενος καὶ ἀπὸ θνητὸν
ὁμολογῶν γλομένων μὴ τροσ· ποσὶ δὲ λίγιος ὁ αὐτὸς·
τοῦ λίονα μὴ μυῶδες ἀποφαίνει· ἐσχίκαι αὐτῶν τὸν
αὐτοῦ πατέρα τὸν φοίνικα οὐ λάμου ἔχειν τοῦ λίγου ὄφεως
λόγιον ἐξ λίγου καὶ θνητὸν γαλιεὸς φάναι αὐτοῦ· ποσὶ
ὀνομάτων καταγλαϊστάτων· ἐσχίκαι αὐτὸν τὸν πρὸ
λίγου ὑδρὶ ἀποκλαφάναι ἔχειν· ποσὶ ἔλιος ὑδρὶ
καὶ γογγυλίσθαι τὴν μήσαι, ὑπὸ θνητὸν πάλιν γαλιεὸς
τῶν λιτῶν· ὅτι αὐθαίμοι, ὁ ποσὸν ὄμμα δο-
θοὺς γομφίους γαλιεὸν ὁδὸν λόγιον· ἐφ' ἁρπάζοντος
ἔποτε πρὸς, ὅλεθρον τῶν τοῦ λιμοβόρου σφόγγου
σιν· καὶ ὁ ποιητὴς τοῦ ἐξ ὑμῶν φωνὴν ἀμφιάστομον θεὸν
ἀπολέμενον σημαίνοντος· ποιητοῦ μὲν οὖν ὅσφασι,

μύθοις περὶ θεῶν πλαττομένων· φιλοσόφων δὲ φυσιολο-
γούντων, χρείαν δή που ἔχοντος. τῶν μὲν καταφρονεῖν
τοιοῖσδε. θαυμάζειν δὲ φιλοσόφους· καὶ μᾶλλον τῶν ποι-
ητικῶν λήρων· τὰ τῶν κρατούντων ἐκδέξασθαι περὶ θεο-
λογίας· θεῶν δ' αὖ πάλιν καὶ φιλοσόφων ἐς μάχην κα-
τιόντων· καὶ τῶν μὲν ἐν χρησμοῖς τὰ κατ' αὐτοὺς σοφῶν
μᾶλλον ἢ θεῶν ἀκριβῶς διδασκόντων· τῶν δὲ, ὡς ἀσυμ-
φώνους καὶ ἀναποδείκτους ἀρκιολογίας· τὰς περὶ
ὧν μὴ ἴσασιν ὑπονοίας, περὶ τῶν ἐρωτώντων. τίς ἐρεῖ πεί-
σεσθαι τοῦτο, οὐδ' ἐρωτᾶν ἄξιον· ἢ δὴ καὶ ὡς ἀκούουσιν οἱ θεοί,
κηρύττοντες τὰς περὶ ἑαυτῶν ἀνθρωποπαθείας. τὰ δ' ὡς ἂν
ἐν, οἱ ἄνθρωποι τὰς αὐτάς· ἢ δὲ τῶν φιλοσόφων ἀληθὴς
ἡ φυσιολογία. τὰ δ' ἐς γένοιτ' ἂν αἱ τῶν θεῶν μαρτυρίαι·
ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ ποιητὴς ὁ Ἀπόλλων, ἐφ' οἷς τοὺς ἐν χρη-
σμοῖς, ἐρωτηθεὶς περὶ ἑαυτοῦ, ὅστις εἴη. ἥλιος, ὧρος,
Ὄσιρις, ἄναξ, Διόνυσος, Ἀπόλλων, ὡρῶν καὶ καιρῶν ταμί-
ας· ἀνέμων τε καὶ ὄμβρων· κλῇς καὶ νυκτὸς πολυα-
στέρος ἡνίας κραίνων· ζαφλεγέων ἄστρων βασιλεὺς
καὶ ἀθάνατον πῦρ. οὐ κοινῶς, οἱ αὐτοὶ καὶ τοῖς τῶν θεῶν
μύθοις καὶ ταῖς τῶν φιλοσόφων ὑπονοίαις συμφέρονται·
μαχομένοις, σημαίνοντες· ἢ γὰρ μητέρας ἐπιγράφον-
ται, ἀντὶ τὰς καὶ πατρίδας, τὰς ἐπὶ γῆς ὁμολογοῦσιν·
ἔστω γὰρ ὁ Ἀπόλλων ἥλιος· πάλιν γὰρ ἄνω καὶ κάτω.
ἢ τὰ αὐτὰ περὶ τῶν ἄλλων αὐτοῖς, ἀλόγως ὁ λόγος. πῶς
οὖν Κιλικίας, κατ' ἀρθάλασσαν ἢ ὅτι ἐν γῇ προφαινομένην μι-
κρός; γένοιτ' ἂν τοῦ Κηλ... πατρός. καὶ μητρὸς Ἠλιώδες.

Ὅτι καὶ τῶν φιλοσόφων θεωρίαν ἐβεβαίουν τῶν χρησμῶν ἐναντία τοῖς περὶ αὐτῶν μύθοις ἀλληγοροῦντες:-

ΤΟΥΝΑΔΑΥΝΑΤΟΥ ΤΟΥ ΦΥΣΙΚΟΥ
ΤΟΥΤΟΥΔΕΗΜΑΤΟΥΛΑΜΒΑΝΕΙΝ
ΤΟΝΤΡΟΠΟΝΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟΝ
ΚΑΙΕΚΑΣΤΟΥΤΩΝΕΙΔΩΝ
ΟΠΩΣΕΧΕΙΠΡΟΣΤΟΥΣ
ΑΛΛΟΥΣ·

ΤΟΥΤΟΥΔΕΗΜΑΤΟΣ ΛΑΜΒΑΝΕΙΝ.

ΤΟΝΤΡΟΠΟΝΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟΝ ΚΑΙΕΚΑΣΤΟΥΤΩΝΕΙΔΩΝ ΟΠΩΣΕΧΕΙΠΡΟΣΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ·

ΤΟΥΤΟΥΔΕΗΜΑΤΟΣ ΛΑΜΒΑΝΕΙΝ.

ΤΟΝΤΡΟΠΟΝΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟΝ ΚΑΙΕΚΑΣΤΟΥΤΩΝΕΙΔΩΝ ΟΠΩΣΕΧΕΙΠΡΟΣΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ·

ΤΟΥΤΟΥΔΕΗΜΑΤΟΣ ΛΑΜΒΑΝΕΙΝ.

ΤΟΝΤΡΟΠΟΝΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟΝ ΚΑΙΕΚΑΣΤΟΥΤΩΝΕΙΔΩΝ ΟΠΩΣΕΧΕΙΠΡΟΣΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ·

μὴ ὀπωσοῦν δημόσιον τὸ μυθικὸν τοῦτο σῶμα σωφρόνως ἐπιμελῆ
θοιμεν, ἐπὶ τὴν παραδείσου πλάσιν· τὸ τε δεύτερον φιλοσό
φους γενομένους ἐπὶ λιμοῦσιν, ἐπὶ τὴν ἐκ τούτου ἐπὶ τριπλῆν
ἐπὶ φυσικὸν ὃ τε πανταχοῦ θνητὸν ἀθανασίαν μὴ δεῖν αὐτὸν ἐ
πιθυμεῖν· τοσοῦτον μὴ μόνον ἡμῶν, καὶ τῶν ἐκ λιθίνων
ἁπάντων. τὸ τρίτον δὲ ἐπὶ θεμιτὸν, τὸν ὁμοίων θεολογίαν
ὁ δὴ φασὶν ἡμᾶς πολὺ τὸ κοινὸν καὶ μόνιμον· μᾶλλον γὰρ ἢ καὶ
μοῦσιν, πρὸς ὅλεθρον μὲν ἐν τῷ πολλῷ ἡμᾶς θνητὸν ἅπαντας· διὰ
τὸ τὰ θνητὰ μὴ ἀμαυρὰς ἀπὸ καὶ διὰ πάντων χρόνων, ἀλλὰ φθο-
ρὰν καὶ θεραπείας τῷ σώματι τοῦ ζῴου· τὰ δὲ καὶ παῖ
πολυσύνθετα ἐκ δὲ καὶ διὰ πάντων ὅλου φθορὰν ἀπόλυσιν.
ἅμα δὲ καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ μὲν ἀλλοιοῦται, ἐξ οὗ τὸν θεὸν
δίκαιον ἀπορίας· ἡμᾶς δὲ τὰ μὲν παραλλαγῆν· τὰ δὲ οὕτω δὴ
φανῆναι καὶ ἀφανῆ καὶ δυνάμει, μὴ τὰς προσηκούσας
θεραπείας· ἡμᾶς· καὶ πρὸ τοιούτων ἐξ ἀρχῆς λόγου ἀρχὴν
ἀναλαμβάνοντα, ἐπανήκομεν:—

ΕΝΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Κ h

τὰ δὲ τὸ τέταρτον περιέχει σύγγραμμα τῆς εὐαγγελικῆς προπαρασκευῆς.

προοίμιον εἰς τὰς πόλεις χρηστηρίων ὧν μάλιστα διατεθρύληται τὰ μαντεῖα
ἐν παραλόξοις δαιμόνων ἐπιφανείαις τίνι τελέσωσιν ἐξ ὧν κατεφρονήσαμεν.

Ὅτι τοῖς θέλουσιν εὐχερὲς ἀποφῆναι πλάνην εἶναι τὴν τῶν χρηστηρίων
ἐπαγγελίαν ἐξ ὧν αὐτῶν ἀνδρῶν ἁλίσκεται διαπτυρτίαν.

Ὅτι ἀσυστατος ἀντῶν ἡ ἐλπὶς ἐξ ὧν τὰ πολλὰ ψευδόμενοι ἐξ ὧν τὸ
ἀχρηστος αὐτῶν ἐξ ἐπιβλαβὴς ἡ προόρησις.

Ὅτι μετὰ ἡμῶν καὶ τοῦτο ἀντιλέγουσιν ἡμῖν οἱ χρησμῳδοὶ ἐναγγελικὴν διδασκα-
λίαν ἡ παιδαίρεσις τῆς καθ' ἕλληνας θεολογίας.

Ὅτι μηδ' αὐτὰ ἀλλήκτως ἕλληνες παραθέσεων τῶν ἐλέγχων τυρίπτομεθα.

Ἐπὶ τοῖς καὶ τοὺς χρησμοὺς ἀπορρήτους εἶναι ἕλληνες παραθέσεως.

Ὅρκος περὶ τῶν λεχθησομένων.

Ὅτι μὴ χρὴ τὰ λεχθησόμενα εἰς πάντας ἐκφέρειν.

Ὅπως θεραπεύειν θυσιῶν ὁ ἀπόλλωνα προστάττων θεούς.

Οὐκ ἀνεῖεν θεοὶ οἱ τὰς ἀλλοτρίων θυσίας χαίροντες.

Οὐδὲ τὰ ἀποσκήπτειν τῶν ἐπιπέμπτων θεῶν οὔτε θυμιᾶν οὔτε θύειν.

Οὐδὲ ταῖς θείαις ἀναλλήσεσι τὰ ἀποσκήπτειν ἢ θυμιᾶν προσήκει.

Ἔτι τοῦ μὴ χρῆναι τῶν ἐπὶ πάντων θεῶν τὰ ἀποσκήπτειν προσφέρειν.

Ὅτι παράνομόν ἐστι καὶ βλαβερὸν καὶ ἄλυσιτελὲς καὶ ἀνόσιον τὸ θύειν
ξωὰ θεοῖς καὶ ὅτι καὶ ἀπόρρητον ὑποβεβλημένον

Τὰ θυόμενα παρ' ἄντοις λαιμοσιν ἀλλ' οὐ θεοῖς θύεσθαι.

Περὶ τοῦ παλαιὰν ἀνθρωποθυσίαν καὶ ὅτι μετ' ἐναγγελικὴν διδασκαλίαν καταλυθῆναι.

Ὅτι πονηροῖς δαίμοσιν ἀνέκειτο πᾶσα ἡ τῶν ἐθνῶν θεολογία.

Ὅτι μὴ δεῖ τοῖς πονηροῖς δαίμοσιν θύειν.

Ὅπως ἀνάκεισθαι δεῖ τῶν ἐπὶ πάντων θεῶν.

Ὡς ὁ ἀπόλλων τῶν πονηρῶν δαίμονι προστάττει θύειν.

κβ ὡσὰν εἰς ἄλλος τῶν ἐξ αἰῶνος ἡλιόνος σὴρ ἐξ ἐσσ ἡλιῶν-
τὸ τῶν ἀνῶν γένος τῆς δαιμονι ἐσ ἡλευθέρωσεν
πλάννο:-

κγ τίς ὁ τρόπος τῆς δαιμονι ἐσ ἐνεργείας

κδ περὶ τῶν τὸν νῶν δαιμόνων ἐξ τινες τροπεῖς ἐν ἀντῶν
οἱ δρῶντες:-

Δ

προσεκτικὸν περὶ τῶν κατὰ τὰ πόλεις χρηστηρίων, ὧν μάλιστα διαπεφάνηκε τὰ μαντικὰ ἐν παραδόξοις δαιμόνων ἐπιφανείαις· τίνι τελούντων καὶ τούτων καὶ πεφρόνηκεν ::

Τὸ τρίτον ζῷον τὸν πολυθούνυμον, ἀφ' οὗ δυνάμεις καὶ ὀργαὶ τοῦ μὲν προτρόπου καὶ ἀλαθοῦς θυμοῦ. ὑπόκειται τοῖς τοῦ ἐμπράκτου τὸν ἀγαθοειδῆ προπαρασκευάζουσι καὶ ἀ-
ποβλέπειν καλῶς· ἔστι δὲ γὰρ τὸ πᾶν τὸν θεολογίας αὐτοῦ
ζῷον, ἁρμονίαν τρόπον διαιροῦσιν· ἓν μὲν τὸ μυστικὸν ὑπὸ τῶν
τὸ πάντα διαφαίνειν δυνάμενον· καὶ ἓν τὸ φυσικόν. τὸ δὲ πρὸ τοῦ φιλο
σοφοῦ θρυλούμενον· ἓν δὲ τὸ μυθικὸν ἀπολαύουσιν. καὶ
τὸ ἔναυλον τὸ ἐμμελὲς τὸ ἐμφρον· ὃ δὲ φυσικὸν μὲν θορυβη-
τικὸν μὲν· ὃ δὲ καὶ μάλιστα χαίρουσι προσαρέσκον. καὶ ποσαχῇ λέ-
γεται τοῦτο ἀπορήσομεν διὰ βραχέων· τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ ἀπὸ
τὸ ἐμπρακτικὸν καὶ ἀγαθοειδὲς ἐπὶ τὸν προσηγορευ-
μένον· ὃ καὶ μάλιστα τὸν προτρεπτικὸν καὶ ἀλλὰ τὸν ἀπὸ πολλαπλῆ
μόνου καὶ πάντα ἐν ἑνὶ· καὶ τὸ ἀπὸ θεολογουμένων δυνάμεως
αὐτὸ θεὸν τὸν ἀρχέλαον νοῦ φάσμου· δ' ἀπὸ θρύλλητα γοῦν
Διονύσου, μαντικὸν καὶ χρησμοί· θεραπεῖαι τε καὶ ἀλεξή-
ματα ἐν ὀνείροις· ἐπιφοιτήσεις δαιμόνων· ἔστι δὲ καὶ τὰ ἀπὸ
τὸν θεῖον φάσμα· τὸ μὲν ἀπὸ τὸν ἀγαθοειδῆ καὶ ἀγαθὸν δυνάμεως.
ἀπὸ δὲ τὸν ἐμπρακτικὸν καὶ ἀγαθοειδὲς δυνάμεως.
ἐν οὐδενὶ λόγῳ τεθρυλημένον· ἀντίκειται δὲ παραγομένοις.
δόξαις ἀφ' ὧν ἀπορίαι μὴ δεῖν ἐν τοῖς ἀλόγοις· τοιγαροῦν δὲ
καὶ ὅτι ἔστιν ἀπὸ τὸν προτρεπτικὸν καὶ ἀλεξήματα μὴ δεῖν ἀπο-
γράφειν ἐν τοῖς προσηγορευμένοις· ἔστι δὲ καὶ τὰ ἀπὸ τὸν

καὶ θάνατον ὑπὸ τοῦ μόνου ὁρίσθαι. τοῖς δὲ ἐμμελοῦσι τὴν ἡ
μᾶν. τὸ μὲν οἰνωρὸν τοῦ τορίου, ὃ καὶ μυθικὸν τὸ θοῦ
γατρὸς δοσ. ὁ τὸν πολύβαν ποιητοῦ τὸ τοῦτο. οὐ σωφρονοῦσι καὶ
φιλόσοφον τὸ δίκτυον, διὰ τὴν τοῦ μύθου φύσιν. ἐμμελῶς
κιθαρίζειν μου. τὸ δὲ ῥητὸν καὶ πρὸς τοὺς ἀρχόντας, ὅσοι τὴν
παλαιὸν καὶ νομικὴν. τιμᾶν θεὸν καὶ φυλάττειν.
ἅμα μὲν μονομαθεῖν· μᾶλλον δὲ τοῖς τοῦ φαύλου ἢ φιλοσόφου
μηδέτερον· τοῖς δὲ θεραπεύειν θέλουσι θυθέατροις
καὶ πολυμύθοις, καὶ τοῖς ἀγῶσι, μόνοις πρέπουσι τοῦτο
μόνον· πρὸς δὲ οὐσταύτα καὶ μηδὲν πρὸς ἀπόδοσιν. τὸν παρὰ
μὲν ἀπολογούμενον ἐπιτρέπειν. τὸ δὲ τοῦ σοφοῦ ἀγωνιεῖν
πραγματεύσασθαι, ἀντὶ μὲν τοῦ σὺν τοῖς ἀρχομένοις. καὶ τοῖς
τοῦ θεοῦ δὲ ἀπάντων μόνοις ἀντὶ μονοθεΐου σὺν. Ὁ τὴν μὲν
Οἰνῶν, οὐθεὶ τὰ ἄτυχα χόαμα, πρόφαμα καὶ αὐτοῖς. ὁ τὸ δὲ οὐδὲ
τὸ αὐτὸν μυθικὸν αὐτοῦ θεολογίας, φθορᾶς τὴν ἀνθρώπου καὶ
θεοπρεπῆ λόγον. ἐντεῦθεν πρόνοιαν δεδήλωται γραμματικῶς
πρόνοιαν καὶ ἐντεῦθεν δικτύοις. καὶ ἐντεῦθεν τρίτον. ὁ τὴν μὲν
τὸν φυσικὸν τρόπον καὶ βιοσόφου μύθου ἐρμηνείας.
αἱμάτων αὐτοῖς πρὸς χάριν τῶν ἐξ ἡμῶν. τὸ δὲ τοῦ φθορ
ᾶς δεδόμθαι. τὸ πρὸς τὸ χρῆναι τὰς ἐντεῦθεν χόαμοις φθο
λούσας δυνάμεις. πρόνοιαν τὸν τροπόν τοῦ αὐτὸν καὶ ἀγαθὰς ἐξ
ὧν ἡμᾶς θεὸς φθορᾶς. τούτων ἀπάντων τὰ ἐναντία. ἀμέμπτους
Οἰνῶν ἀνίσους, τὸν πρὸς τοῦτον ὀδοκόμον λόγον, πλάνων
ἅμα τὸ παῦ καὶ γοητῶν ἀνδρῶν, τὰ φάσματα τὰ πὸ καὶ ῥαν
δουργίαν ὑποκρίσεως. καὶ τὸ λοιπὸν ἐγγράφων τὸν δὸ
ξαν ὃ μὲν ὁ τὸν θεοῦ, ἀγγαὶ μὲν δὲ ἐξ· πορφυρῶν δαί

ὅτι τοῖς θέλουσιν ἐν
χερεὶς ἀποφήναι πλά
κην εἶναι τὴν ἀπὸ
τῶν χηνῶν ἐρίων
γελᾶν ἰσχόντ
ἀκλαφῶν ἐρίων
ουρίαν·

προσοδο κῆ
οὐκ ἀφυσσο

ρ ξηρατικ

μορφοσάγμα μομίζειν, τὰ πορφύρεα τοῦ θρυλούμενα· τὰ μὲν γὰρ
πέλιμνα, καὶ τὰ τοῦ χρησμοῦ ξυστὸς· οὐ λεπτὰ φυόμενα δρόμοις·
μᾶλλον δὲ· πρὸς ἀπορίαν ὁ λεκανορομὸς ἐμβύσας, πλάσματα τυγχάνειν·
μόσσοι καὶ ἀμφιμόλοι ξυλίκμενα τρόποι· πρὸς δὲ λεπτοφανῆ·
τὰ μὲν ἀπὸ τῆς ὀλιγαλοσσόφαρμόζειν· τὰ δὲ τὸν πολὺν ἀπὸ
τοῦ πανδιάπτυον τραπεζοῦν, θαύματα φυσιλέαις αἰτίαις σ
ἀμφίβροτα· πολλὰ γὰρ ζμαραγίζειν, λέαινα ταρσοῦ· καὶ φυτοῦ· καὶ
λιαρ πορφυρεὰ καὶ λίθος· ξηρὸν δὲ· σαμψὲ καὶ γραῦς· πανοῖα σίγλο
δωνάμβαν ἐστὶν· τὸ μόλυβδος· τὰ δὲ· ἀπὸ λεπτοῦ σπλεὰ λέα
πυρὸς πανὸς τὸ θλασπλεά· τὰ δὲ ξυσάζειν πορφυρὸν φυλέτα καὶ ὁ
βελεάσθαι· τὰ δὲ· διαλιμίζειν καὶ ὁ βδαμμύσαι· λιπαρῶν,
λεὰ τρόμμειν δωνάμβραι· ὄβρα δὲ· χαλαῖ, λεὰ γραίζειν λεὰ ἀ
ραι δὲ· λεὰ πορφυρὸν ἀπὸ πάλιν· ἄμμα· λεὰ ὄβραι λεπτὸν τρό
πος τρὸς διόλου· λεὰ τὸ παρὸν ἐμαλάσσειν· λεὰ τὸ τρόμος· τὸ δὲ
μβαπτοὶ ζειν· τὸ τρόδε· τὸ δε· λεὰ τὰμὲν πρὸς πλέον χρόμος·
τὰ δὲ· πρὸς πραγὺν τοῦ πορφυρὸν· λεὰ πάλιν· τὰμὲν ξυσπλέ· θε·
τὰ δὲ· μέχρις ὀλίγον μόμιζειν· λεὰ τὸ μὲν· τὰ δὲ·
λιγάσθαι· τὸ δὲ· ὄβρα ξυαλοδουθὲν· σπορχίζειν θάμβα
ἄμοιρος· λεὰ ξυάμζειν· λεὰ ξυμφόρδαι· γαμμὲν λεὰ ὑλὴ
ασὲ ζμαι· πυάποιον τὸ λεὰ ἀπριλὲν οὐ λεάποδα ζμοι
πλέμενον· τὰ δὲ· μοσσοποιὰν τυγχάνειν· λεὰ διγλυπλὲ
ρια· λίθλὸ δὲ· φυσιλέαι σαμάλεαι· ξυμπαίμφυπλυὰς ζ
πλεσθέλιον ξυάμζειν· λεὰ ξυμφόρδειν· ζάϊα μὲ ὄζμαι·
λεὰ ρίζοῦν· λεὰ φυτοῦ, ἀντὶ παυδάσασ μερίαν· λεὰ πολ
θημαπάτωρ, λιαρὸν πλεῦρὸν λεὰ ὑπομὸν πλεῦν· ὄβρομδὲ·
φαγαυλαν ποικιπλεῦν· ξυδόαι δὲ· οἰγλίγματα, λεὰ τὸ

χορίαν καὶ τὸν τὸ ποτε ὁμοίως βλέπειν τὰ μεμορμένα· ὁρ
γανόθεμα καὶ σκέλη· πόρρω τῶν αὐτοῖς ἑαυτὴν διάστασιν
μηκυνομένων· πολλοὶ δὲ καὶ ὠμοβρῶτα
ἐναγίσαντες παραπλησίως ἔθυον τοῖς πολεμίοις
τὸν ἀδελφεὸν μεμορμένον καὶ τὰ δύο καὶ τὸν αὐτοῖς
πολλοῖς ἀπὸ τοῦ μετώπου; τοῦ μὲν βραχὺ ὑπὸ ἀπολειπόμε
νον καὶ τὸ σκέλος δὲ οὐμηρῶν ὠμοβρῶν, τὴν ἐπὶ αὐτὸν ὑπο
δοχή. καὶ αὐτὴ δὲ οἰκείαν τὴν προσαυξομένην ὑπὸ λή
μης καὶ τὸν τοῦ ποδὸς προσόμοιον αὐτοῦ δρέπεσθαι μο
ῖραν· τὸν δὲ προγόμφον προλειπόμενον ἑαυτοῖς δό
ξαν· προὔχεσθαι, καὶ τὸ τοῦ πολεμίου λίθιον τὸν
δαμοίαν· τὸ δὲ ἀδρανὲς τοῦ λοιποῦ, καὶ ἀπαναλωμα
τοῦ πολίτου· καὶ ἔμπαλιν· τὸ δρυγῶδες καὶ λαβυρινθῶδες,
πρὸς πρὸς τὸν λεῖον τῶν ἀστρωτῶν τόπων
των· τὸ δὲ τοῦ γόνατος ἀναπλησμονὴν καὶ παρεύρυσιν
τοῦτο· τὸ δὲ μὴ τὸν ἑαυτὸν ἀναπλησμονὴν τοῦ
ὑποχωρούμενον· καὶ τὸ παρὸν ἐναγχρήσασθαι τοῖς μὴ
θρασυδείοις· τὸ δὲ ἐκ τοῦ μεθύοντος καὶ ταραττόμε
νον καὶ φοβούμενον ταμιεύεσθαι· τὸν δὲ δαμοίαν
τὸν χρησμὸν ἀμφιλογίαν ῥῆμα τοῦ καὶ φοβεῖσθαι·
ἑαυτὸν τοιοῦτον· φρονεῖν δὲ τὸν ἐν τῷ θυμῷ τὸν δε
τοῦ λαβόντα ἀδικεῖν τὸν θλάσαντα καὶ ἀμυνόμενον·
τὸν δὲ δαμοίαν τὸν ἀδικεῖν καὶ ἀμυνόμενον τοῖς
ὁμοίοις· ἑαυτοῖς δὲ καὶ ἀλλήλοις τοῖς θλάσασι καὶ
θραύσασι τοῖς ὁμοίοις· ἑαυτοῖς δὲ
διὰ τὸ μὴ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς ἐλθεῖν.

Sappho

ἐναδιὶ ἐναὶ τούτων συνδεδόσθαι δοκεῖν. τὰ μὲν δὴ τοιαῦτα προσαιτεῖν
γίγνόμενα μάλιστα δι' ἐναντίων καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ διὰ
ἁρμονίας μόνης ἐστὶν ἐν τῇ μουσικῇ. αἱ πᾶν δὲ τῶν χρησίμων
ταῦτα τὰ δεῖ. ἔχειν δὲ τὴν ψυχὴν τῶν ἐμμελῶν ἕξιν ἀλλὰ τὸ
σώματος· ἔχειν δὲ τὴν μεγαλοφυΐαν ὅλην συνφυομένην· καὶ
καὶ δι' ἐναντίων τοῦ μεγαλοφυΐαν ὅλην συνφυομένην· καὶ
σώματι τύφου, τὴν δὲ εὐφυΐαν ἁρμονίαν σώματι· καὶ διὰ τὴν
ἀμβλυωττίαν. τὸ γὰρ ἁπτὸν εὐδὲν ἀναπτόμενον λόγου.

Ὅσα δὲ ὠφέλιμα, τὴν ἀμβλυωττίαν δὲ ἐκ τοῦ χρησίμου
οὐ λέγεται πρόγνωσιν τοῦ μέλλοντος καὶ τὸ ἁμαρτάνασιν
ἐξ ὑπαρχῆς· τούτων μὲν οὐ μάλιστα λέγω· καὶ ἐν τῇ πρό
ρησιν ἐστὶ τὸ ἐκ τοῦ ἐναντίου· ἡ δὲ καὶ τὸν χρησθὲν τοῦ
τοῦ σώματος τὸν ἐναντίον τὴν ἐλλιπόντος· ἡμὴ
τὸ τὰ ἀναίσθητα ὄντα τὸ ἐλλιπὲς ἔχειν καὶ τὰ τῆς
φορᾶς σωτηρίαν· καὶ τὰ τὴν ἀρχαιοτέραν σώματος πρὸς
δουλείαν χρησιμώτερα ἐστὶ καὶ ἐμβριθέστερα τοῦ δὲ καὶ
μάλιστα, θρυλοῦντας ἀεὶ ἴδιον εἶναι τὴν ἀκρόασιν· ἐ
ναντίον δὲ γίνεσθαι. ὁ τιμὴν ἔτυχε τοσοῦδε τὸν ἀφι
θμὸν ἀποφαίνουσιν· μηδαμοῦ μηδὲν ὁμοίως ὑπάρχοντα μιμουμέ
νον· ὁ τῇδε, τοῖδε· ἀπὸ μορίων σωματικῶν τὸν χρησθέντων·
ἀπὸ μορίων ἕξιν ἔχοντα καὶ τὰ τοιαῦτα ἐκ τοῦ αὐτοῦ γί
νεσθαι ἔθνη· ἀνομοίως δὲ καὶ ἀμαρτάνειν καὶ προγνῶναι·
θέα καὶ τὸν αὐτὸν ἀμβλυωττίαν σωματικῶν ἀριθμόν·
οὕτω γὰρ σωματικὸν ἀπὸ μορίων ἕξιν χρησθέν· τὸν
ἀπαθῆ τὸν ἐμμάτων καὶ τὰ τοιαῦτα· καὶ σωιδόμενον τὸν

τ. ποιητ.

τ. λε τ. πτ χθ

μηδὲν ἀπόρρητον ἐν ἀσφαλεῖ τηλικοῦτον κεκτημένον. ὑπερβεβλῆσθαι
τὸ χρηστήριον ὤν, πολὺ ἱερώτερον ἐκεῖ. τὸ μὴ ἀφραγμῆν. συμμαχού-
μενοι. ὅσοις ἄλλοις θανάτου γνώμας ἀναίτιοι πάσχοντες καὶ πο-
λεμίων οἱ δεδιττόμενοι. οἴεσθαι τε τῶν παλαιῶν τὰς ἱστο-
ρίας. καὶ συνεχῶς μὲν οὐδὲ τοῖς ... καθ' ἀρετὴν ἐπιθέσας ἔργον
ἐπιδείξαντο, ὅπως καὶ ἔπειθε μεγάλα ἐπιλείπων ὅπως αἰτίας τα-
πεινουμένων. νῦν δὲ μὴ καὶ τὰ χρηστήρια πάσης προ-
νοίας καὶ σπουδῆς ἠξιωμένα πρὸς τῶν ἐπιχωρίων, τῶν δὴ
πατρῴοις νόμοις καὶ μυστηρίοις ἐθισμένων ἐπ' αὐτὰ καὶ θερα-
πευόντων. καὶ τότε γοῦν μάλιστα, τὸ μηδὲν δύνασθαι ἀπη-
λέγχθησαν, ἐν ταῖς τῶν πολεμίων συμφοραῖς. ἐν αἷς ἐκεῖ τὰ θαύμα-
τα τοιαῦτα οἱ Ῥωμαῖοι ἐπετύχοντο δι' ἀμφιβολίας τῶν χρησμῶν,
κακῶς ἐνσοφισάμενοι τοῖς προφήταις. ἀποδροῦν κατὰ τὸν
δέοντα καιρὸν ἐκδεξάμενοι παρ' αὐτῶν. ὅπως καὶ ἐπὶ τὸν
κατ' ἀλλήλων πόλεμον τοῖς χρωμένους παροξύνων. καὶ
ὅσοι δὲ περὶ σπουδαίων πραγμάτων τὰς ἀποκρίσεις ἐποι-
οῦντο. καὶ ὡς ἐκλαμβάνοντες διὰ τῶν χρησμῶν παιζόντων τοὺς
ἐρωτῶντας. καὶ ὅτι τῆς ἀσαφείας κόσμοι, τὴν ἀφροσύνην
ἐπεκρύπτοντο. οἴεται δὲ καὶ αὐτὸς πυθόμενος, ὡς καὶ
ἀνθρώποις πολλὰ κακῶς ῥῶσιν καὶ ζωὴν καὶ σωτηρίαν ὑποσχόμε-
νοι. κακῶς ἐπαπέθανον, ὡς δή κι θεοί. καὶ τῆς ἐνθέου ταύ-
της ἐμπορίας, μεγάλους τοὺς μισθοὺς ἀπαραξάμενοι. οὐ μὴν ἀλ-
λ' ὕστερον. οἱ τὸν ... ἐφωράθησαν γόητες ἄνδρες, ἀλλ' οὐ
θεοὶ διελέγχθησαν. οὐ καὶ σιγὰς κατεστροφῆς τοὺς κιν-
μένους διαλανθάνουσι. ἤδη ἔλεγον ὅσοι δὲ τοὺς ἑαυτῶν συνοί-
κους τοὺς δὴ κατὰ τὴν αὐτὴν πόλιν διατρίβοντας οἱ

θαυμάσιοι μαίτης· ἐξαίπτὸν παρόχον ἐστὶ συνουσίας· ἀμμὶ καὶ μόσσων
τὰς αὐτὸ δοι σὺν αὐτόσθε καὶ ἀμφοτέρους· καὶ παρ' τὸ σῶμα βδελυκὶ
μεύμενοι· τὶ δ' ἦττον τοῦτ' ὧν τοῖς μὲν ἐξω καὶ πόρρωθεν ἐξάμεθα
Πλιὸ δ' ἐφιλιμουμένοις τὰς χρήσεις ὑπόρα φομβλ ἐοῖ δασὺ ὑλῆι
δὲ καὶ τοῖς κατὰ τὸ αὐτὸ σωοίκοις· οἱ σὺν δὲ τὶ πρὸ παύτων ἐμῶν
ὧν αὐτοῖς ἐφ' οἷς φίλοις καὶ ξυμπολίταις· τὸ δὲ τὶ διαφέρεσθαι
παρουσίας ἀνθρώπων παρ' ἐμὲ· ἄλλο τὶ τὸν μὲν ξένους ἀπὸ τῶν
ὁμοίων τὶ διαιδιουργίας· ῥᾴιον μὲν καὶ ἀνασπίσαι ἂν ὑὸν ὑλῆι
δὲ τοὺς ξυνήθεις· ὧν ἕκαστον τὶ δὲ τὴν μὲν οὐκ ἀπόρουσ· ξυνίστο
ραν δὲ ὁμοίων· τὶ δὲ ἐοῖ τοῖς τεθραμμένοις παιδιᾷ αὖ
ὅντα δ' ἐξὸ παῦ, οὐ θόρυβον δὲ ἀνθρώπων τὴν μὲν ἐοῖ μοίαν ἰρᾶτ
τον λίθων, ὃ δὲ καὶ ταῖς μεγίσταις συμφοραῖς, ταῖς δὲ ἀπὸ
θεῶν ἐξ ἐπιτοῦ παιμπασὶ θόσον θῦ, κατὰ τὸ μὲν ἀδικεῖν ἐστὶν ὃ
ρουμένους αὐτοραδίθρασμοὶ καὶ ξυναίοις· θορυβῶδες
τὶ ὧν καὶ πόθος ἀνθρώπων τὸν συγγενῶν αὐτὸν ὑπομένων·
πού γάρ σοι τὸ ἐμὲ δελφοὶ σίβρον, παρὰ πατρὸς μὲν μείονι ἐξαίφνης
υβριζομένου· πού ὁ ἀνθιος· ὁ μὲν ἄριστος· πού καὶ ὁ δεσποτικὸς
σος· / τὸ μὲν τοι δελφικὸν ξυνηθικὸν· τρίτον ὑποθραυ
σὶν δὲ ἐμὲ πρὸς θεῶν καὶ κατὰ λόγος· οὐδὲν τοῦ μαντεύεσθαι
τοὺς μεθ' ὑμᾶς τοσοῦτον· ἀμφὶ οὐδὲ ἐξοὺς τοὺς αὐτοὺς ἐφ' ὑμᾶς
λέσθαι δὲ δεδεμένους· ταὐτὸν δὲ πᾶσι καὶ τὸ ἐμὲ
μὲν καὶ τὰ μὲν ἐστὶ φέρεται κατὰ τὸν τοῦ πολέμου
χρόνον· καὶ δὲ ὁ λέξας καὶ τὸ πρὸς ἀτίας ἰρᾶς ἐστὶ ἐοῖ ῥᾴ
μεν· ἐμὲ πρὸς μὲν ὑμᾶς· ἀμφὶ δὲ ἰούλιον καὶ σαρᾶτ
μέγα τοῦ θέμεν ὑμᾶς ὁ λυμεῶν ἐστὶ ἀγαθὸν τὸ ἐμαυτοῦ
ὁ λιγωρέσθαι ὑβρισμένον πρὸ τοῦ τῦ μὲν δὲ ἀμαρτάδουσ.

καὶ ἄλλοτε φασὶ, τὸν μὲν νεὼν τοῦ καπιτωλίου διὸς ἐμπρησθῆναι·
καὶ τό γε πάνθεον ὑπὸ κεραυνοῦ διαφθαρῆναι· τό τε ἐν ἀλε-
ξανδρείᾳ σαραπεῖον ὁμοίως καταφλεχθῆναι· καὶ τούτων πα-
ρ' αὐτοῖς ἐλλήνων ἀναφέρονται μαρτυρίαι· μακρὸς
δ' ἂν εἴη λόγος, εἰ μέλλοι τις τὰς καθ' ἕκαστον ἐξαριθμεῖσθαι πα-
ριστάναι πεπραγμένας· ὅτε μηδὲ τοῖς οἰκείοις ἱεροῖς ἐπαμύ-
ναι οἱ θαυμαστοὶ χρησμοδόται δυνατοὶ πεφώρανται· οἱ δὲ
μηδὲ σφίσιν αὐτοῖς ἐν συμφοραῖς γενόμενοι χρήσιμοι. χο-
λῇ γ' ἂν ὥστε καὶ ἄλλοις ἐπαρκέσαι. ἓν δ' ἔτι προσθήσο-
τοῖς εἰρημένοις μέγιστον ἂν ᾖ· καὶ καθολικὸν κεφάλαιον
ὡς ἤδη καὶ τῶν ἄλλων θεοφόρων, αὐτῶν δὴ τῶν μάλιστα
ἱεροφαντῶν, θεολόγων τε αὐτοῖς καὶ προφητῶν πλήθους,
οὐ μόνον πάλαι (ἀλλὰ) καὶ ἔναγχος καθ' ἡμᾶς αὐτοὺς, ἐπὶ τῇ θεο-
σοφίᾳ ταύτῃ κολασθέντων. δι' ἀνακρίσεων αἰκίας ἐπὶ τῶν
ῥωμαϊκῶν δικαστηρίων, τὴν πᾶσαν ἐξέφηναν πλάνην·
ἀνδρῶν ἀπατεώνων γεγενῆσθαι γοητείαν τὴν ἐσχηματισμένην
τὸ πᾶν ἡμῖν ὁμολογήσαντες. οἵ γε καὶ τὸν πάντα τρόπον
τῆς κατασκευῆς. καὶ τὰς μεθόδους τῆς κακοτεχνί-
ας, ταῖς πρὸς αὐτῶν ἐν ὑπομνήμασιν ἀφθεγξαμέναις φω-
ναῖς ἐγγράψαντες. διὸ καὶ τὴν ἀξίαν τῆς ὀλεθρίου πλά-
νης δίκην ἐκτίσαντες· πανταχόσε γοῦν ἐκπέμπεται, αὐτοῖς
ἔργοις τὴν τῶν δηλουμένων ἀπόδειξιν πιστωσάμενοι·
Ὁποῖοι δὲ ἦσαν οὗτοι, μηδὲ μνημονεύεσθαι τῶν ἀπερριμμέ-
νων, καὶ ἀφανῶν ὄντων. οἱ μέν γε αὐτοῖς ἀπὸ τῆς θαυ-
μαστῆς ταύτης καὶ γενναίας φιλοσοφίας ὁρμώμενοι.
τῶν ἀμφὶ τὸν τρίκωνα, καὶ τὴν ἄλλην ὀφρῦν ἀνέσπα-

λόγων· οἱ δὲ ἀπὸ τῶν ἐπτὰ τῆς ἀντιοχέων λίμνης τὸ ἴσον
σίνδημα ταῖς ἑαυτῶν ἑκατὸν αὐλίμναις ἐπὶ τῶν ἑαυτῶν αὐθλίμνων
δημοσίαις λαμπρυνόμενοι· ἰσημέρι δὲ καὶ τὸν φιλόσοφον ὁμοῦ
καὶ πρόβλητον ἀποδεικνύοντες τοῖς ἐφημένοις κατὰ τὴν μίλητον
τὸν Θαλῆν. ταῦτα δὴ τὰ καὶ τοῦτον ἐξ ἀνθρώπων
ἐκπεσεῖν μαθόντα. ὃν τῶν ἐν ἑπτὰ σοφῶν ἑνὶ δόντες πρεσβεῖα
ἐξ ἐκείνου παρ' ἑαυτοῖς πάντες ἐκάλουν. ἐπεὶ καὶ τοῦτον
τὸν ἀληθινώτατον σοφὸν ἐν ἀνθρώποις. οὐθὲν ἔθρεψαν λιπαινόμενον
ἀσκοῖν. ἀλλὰ καὶ τὰ περὶ σῶμα καὶ τὰ τοῦ σώματος χρηστήρια.
καὶ παρ' ἀπάσαις μᾶλλον ἐκείνοις ἁμαρτάνειν. οὐδὲν ἐφ' ἑαυτῷ
ἀγνοοῦντα ἀποδείξαν. ἀφ' οὗ δὴ τὸ ἓν καὶ ἀποφθέγματα καὶ
μᾶλλον ἐπὶ πλεῖστον ἐγχαράξαν. μηδὲν ἄγαν δεῖν ἐθέλοντα καὶ δι' ἀπορ-
ρήτων τῶν τοῦ μαντείου αἰνιττομένων ἡμῖν ἀσεβοῦντας ἐξ ἀρ-
χῆς ἐπὶ τοῦτο μαρτυρίαν τὸν ἀρχηγὸν τοῦ ἀρχομένου ἐπὶ τοῦ
παρόντος λιμοῦ καὶ μιᾶς ἐνὸς τούτων παραπόλλωνα καὶ
παντὸς ὀλίγου τῶν χρυσῶν ἀνδριάντων. ἀπὸ
τῆς ἀνωμαρτήτου προφητείας ἐκκαθαίρεσθαι·
γράφει δ' οὖν ὁ Σωφρονᾶς πρὸς αὐτὸν. ἀποβλέψας ὁ τῆς καλῆς
ἐλευθερίας σημαντὴς τῶν ἀνθρωπίνων καὶ ὁ τῆς
τοιαύτης ἐπιστήμης ἐπιστάτης. τὰ τοιαῦτα ἐνθυμούμενος ἁμαρτάνειν ἀπὸ τοῦ

πάντα. ἢ τὰς πράξεις τῶν οἰκείων ἔργων κατορθοῦσιν. ὅτι δὲ
ἀποτυγχάνειν τὰ πολλὰ τοῖς καλουμένοις μάντεσιν, ὅπας τῶν
ἀνθρώπων ἕκαστος μάρτυς ἂν εἴη. καὶ οὗτοί γε αὐτοί, οἱ τὴν μαντικὴν
ἐπαγγελλόμενοι τέχνην. οὐχ ἧττον δὲ ταύτην ἑαυτοῖς κοινοῦντες (?)
ἐν ταῖς κατὰ τὸν καιρὸν χρείαις. ἀλλὰ γνώμῃ τε ἰδίᾳ αὐτοὶ
χρώμενοι καὶ συμβουλῇ, καὶ συνεργίαις, τῶν ἐπὶ καὶ τοῖς
τῶν πραγμάτων ἐμπειρίαν κεκτῆσθαι νενομισμένων.

Ἀλλὰ περὶ μὲν τοῦ συμφάναι τοῦτο, ὃ προειλήφαμεν καὶ ἐν
μαντικῇ εἶναι, ἐν ἄλλοις ἀποδώσομεν. πλὴν ἐπείπερ παρα-
τιθέμενοι τὰ ἐπικούρου καὶ περὶ τούτου δοκοῦσι. μικρὰ
δὲ τοσοῦτον τοῖς εἰρημένοις προσθήσομεν· ὅτι μάλιστα φαμέν, τὸ
ἀληθεύειν ποτὲ τοὺς καλουμένους μάντεις ἐν ταῖς προα-
γορεύσεσιν, οὐκ ἐπιστήμης, ἀλλ' ἀτυχήματος ἂν τις ἔργον ἂν
εἴη. οὐ γὰρ τὸ μηδέποτε τοῦ προλεγομένου τυχεῖν·
ἀλλὰ τὸ μὴ πάντοτε, μηδ' ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, μηδ' ὡς ἐξ ἐπι-
στήμης. ὁ γὰρ ὅστις καί ποτε τυγχάνει, τύχης ἔργον καὶ οὐ προ-
γνώσεως ἀεί, οἱ δὲ ζητοῦντες τὰς ἰδέας κατονομάζουσι τὰ ἄλλα
μας ἐν ἀρχῇ συνηθείας ἑαυτῶν. ἔστι ταῦτα καὶ κατ' εἰκὸς δὲ
σημαίνων ἀληθές, τὸ δὴ τὴν μαντικὴν τῶν μελλόντων εἶναι
θεωρητικήν τε καὶ προαγορευτικήν. τὸ μὲν πάντα
καθ' εἱμαρμένην εἶναι. ἐπεὶ καὶ ἂν οὕτως· τὸ μέντοι γε … δὲ
αἰτίαν καὶ σοφιστοῦ οὐ καὶ πάντοτε ἐδέξατο. διὸ καὶ μά-
ταιον δοκεῖ χρῆσθαι ὥσπερ [illegible] τῇ μαντικῇ. τί γὰρ ὁ φ[illegible]
κινεῖν, προμανθάνειν τὰ πάντως ἐσόμενα ἀδιάφορα … αἱ
οὐδὲ προφυλάξασθαι δύναιτο ἂν εἴη. τὸ γὰρ καθ' εἱμαρμέ-
νην γενέσθαι πῶς ἄν τις φυλάξασθαι δύναιτο. ὥσπερ οὐδὲν

πρὸς λειψεσιν ϛ/κα
θαλασσας θεο
λογίας :-

μιν καὶ ἀδρας. τυχὸν δὲ καὶ περιγλῶκὰς καὶ πόγωνας. τὰ σὺ
τοι διαφορισθέσι καὶ χρημάτων πρὸς τὰ ἀναιτίους φασὶ τὸν σῦρα
μέσου δὲ καὶ ἀριστερὸν θέσιν θρασέως. δεξιὸν δὲ ἀμφὶ τὸν ἀρα
θεὸν δαίμονας. τρίτον γὰρ παρλιφάσαν τυχάς. τὸν δὲ τοῦ.
τὸν φαῦλον καὶ πονηρὸν ἀμεχλίαν δαίμονας.
τοῦτο δὲ λόγος ὁ καιρὸς ὁ ἐν ὧν ἐγχέου σι τὰ ἀναιμόνας
αὐτὶ τοῦ ἐμφρονας πάντων. τὰν πονηρὸν δεινάμεν θρά
σος καὶ ὅλοι τοῦτο λόγος ὁ καιρὸς ὁ ἐν ὧν ἐγχέου σι τὰ ἀναιμόνας
θεὸν δαίμονας. καὶ ἐξ οὗ ἀμφὶ τὸν ἀγαθὸν δεινάμεν ὁ
χρηστὸν καὶ ἀγαθὸν δαίμονας. καὶ ἐξ οὗ φαῦλος ἐξ ὁ ἀναθὸς ἐλεγεῖον
παραπόλεμον. τὰ μὲν γὰρ παρλιμὴν θέαν λόγος. οὐδὲ
Ὁ λος ἀναθὸν οὐδὲ ἓν ὁμοίως ἐν δαίμονας. πάντα δὲ πονη
ρὸν ἐξ ὁμαι. τὸν τὸν χρῆσθαι τοῦτον. καὶ διὰ καὶ τὸν πρόσκη
γορίαν μεχλυφότατον. ὃς ἐχθρὸν θεῷ ἀλλοτρίως ἐν πολὺν
θρωπον πάντων ἀμφὶ τὸν. τὰ δὲ ἀφέσεις καὶ ἀναθὰ δεινάμεν
ἀπὸ ἐν φῦσιν γονικὸν τὰ οὖσαν. καὶ πολλοὶ τὸ μὲν θρόνιστον ἐξ
φῶμεν τὸ μὲν τῷ ἀθυμοῦσαν ἀμφὶ τὸν καὶ
τοῦτον δαιμόνων μεχθηρὸν γόνου ἀφορισμένας. ὃν τὸ
θεὸν ὃν τὸ δαίμονας ἀπολεμίοις. μόνας δὲ οὔσας
θεῦ καὶ δαιμόνων ἀθυμοπαθοῦς καὶ μεθ' ὑπερορίαν. ἀθλίου
τοῦ καὶ πονηρὸν ἀμφὶ τὸν ἀργὸν καὶ. δεινάμεν θεὸν καὶ ἀρ
χηγέτου. καὶ τὸ ὁλόμελαν ἐπαφρονίαν ὃ θρασέως
τὸν ἐπὶ τὸ δέμας τὸν αὐτοῦ ὁμοίως ἐν θάνατον. τὸν πόνον
δαίμονας. ἓν δὲ καὶ τοῦτον μὲν ὑπερορίαν τὸν δυσ
λογίαν. ἐξ οὗ. οὐκ ἀναθὸν δὲ ἐξ.

ἔχε ἀπόδειξιν τῆς τῶν θεολογουμένων ἀρχαιότητος. ἔχε προτροπὴν
τῆς αὐτοῖς φιλονομαζομένης θεοσοφίας. ἐπειδὴ τοίνυν τοιγαροῦν
τῶν ἐπικρατούντων καὶ μὴν καὶ μὴ ἀξιολόγων λογίων διακρῖναι
καὶ ὄντως τοῖς χρησμολόγοις καὶ σέβεσθαι ποίας ποτὲ οὔσης
τυγχάνουσι δυνάμεως. πρὸς τούτοις δὲ θεασόμεθα, ὅπως τῆς
γραφῆς ὁ δηλωθεὶς ἀνὴρ κατάρχόμενος· ἡ μὲν ἀλήθεια ἐθέλειν ἑπόμεν
ται. βέβαιος δὲ καὶ μόνιμος, ὁ ἐντεῦθεν ὡς ἂν ἐκ μόνου βεβαί   ἐκ τοῦ πορφυρίου ὅρκος περὶ τῶν χρησμῶν :.
ου τὰς ἐλπίδας τοῦ σωθῆναι ἀρυόμενος. οὗ δὴ καὶ μεταδώ
σεις μηδὲν ὑφαιρούμενος. ἐγὼ καὶ τοὺς θεοὺς μαρτύ
ρομαι ὡς οὐδέν, οὔτε προστέθεικα, οὔτε ἀφεῖλον τῶν χρησθέν
των νοημάτων· εἰ μή που λέξιν ἡμαρτημένην διώρθω
σα. ἢ πρὸς τὸ σαφέστερον μετέβαλον. ἢ τὸ μέτρον ἐλλεῖπον.   μβέβηκα.
ἀνεπλήρωσα. ἤ τι τῶν μὴ πρὸς τὴν πρόθεσιν συντεινόν
των διέγραψα. ὥστε τόν γε νοῦν ἀκέραιον ἐφύλαξα τῶν ῥηθέντων διε
τηρήσας. εὐλαβούμενος τὴν ἐκ τούτων ἀσέβειαν μᾶλλον, ἢ
τὴν ἐπὶ τῆς ἱεροσυλίας τιμωρὸν ἑπομένην δίκην.
ἕξει δὲ ἡ παροῦσα συναγωγὴ πολλῶν μὲν τῶν κατὰ φιλο
σοφίαν δογμάτων ἀναγραφήν, ὡς οἱ θεοὶ τἀληθὲς ἔχειν
ἐθέσπισαν· ἐπ' ὀλίγον δέ, καὶ τῆς χρηστικῆς ἁψόμεθα
πραγματείας. ἥτις, πρός τε τὴν θεωρίαν ὀνήσει. καὶ πρὸς
τὴν ἄλλην κάθαρσιν τοῦ βίου. ἣν δὲ ἔχει ὠφέλειαν ἡ συνα
γωγή, μάλιστα εἴσονται, ὅσοιπερ τὴν ἀλήθειαν ὠδίναντες,
καὶ ηὔξαντό ποτε, τῆς ἐκ θεῶν ἐπιφανείας τυχόν
τες ἀνάπαυσιν λαβεῖν τῆς ἀπορίας, διὰ τὴν τῶν λεγόν
των ἀξιόπιστον διδασκαλίαν. τοιούτοις χρησάμενος
προοιμίοις. μαρτύρεται καὶ παραγγέλλει μὴ ἐκπομ

τὸν θεὸν δ' ἐδάκλεε. παρατ' θεσπρόφατον ἔιδε· φιλομόυθεος
μὲν ἀπὸ ῥ' ἔπτατο, πρὶν δ' ἀνεμώλιον ἔκλαγξεν, ἀπὸ πρὶν τὸν θρασὺν ἔφατο αὐτῷ
χρήσασθαι ἀμφραδίῃσιν· ὃς μὲν ἔμελλε φόνον τε καὶ τοῖσι πρὶν δὴν
ἔσσεσθαι παρὰ τοῦτ' ἔλαμεν· ἄλλῳ δὲ ὃ χρήσειε τοῦ
ἀπωλλόμενος, ἀμείνων καὶ δὴ ῥίπτων τὸν θεὸν πρίξων τὰ
ἔσσα· ἔρρ' ἀπὸ φίλης· τῶν δὲ θεὸς τοῦ δὲ τρίτου θεὸν·
μὴ δ' ἔτι λίσσεο, τὸν μάλιστ' ἀγανοῖσ' ἔμαρίζων·
πολλὰ μὲν ἔστι χθονίοισι· πολὺ δ' οὐρανίοισι· πρὸ τόδ' ἄψ θλίψ
αὐτοῖσιν μάλα λάοισι καὶ ἤτορ ἄγρο πασιν ἴδ θαλασσαίοισι·
καὶ τ' ἐπιχθονίοισιν ἄπασιν· πάντα γὰρ ἔμ δόξαν φύ
λασσε μετόπισθε τοῦ δε· ζώοισ δ' ἔστ' θεμιστὸς ἔπὶ· τῷδε
τε κατὰ σημαίνουσ' ἴσσον· δ' ἔτοισ δ' ἐλαφάσσεται χρὴ
σμὸν ἑαυτοῦ· τοῖσ μὲν χθονίοισ· τοῖσ δ' οὐρανίοισι θεοῖσ·
φασὶ γὰρ οὐρανίοισ· χθονίοισ δ' ἔμμεν γένος ἀμφί·
τοῦ χθονίου δ' ἀνέρος· τρίχα θυσίας ἔμαρίζων·
μὴ τρίσσ· ἔστ' ἀνάγκη· καὶ δυσὶ τρισὶ μοῖρ' ἄλλο·
χάδε μὲν μέγα μέζον· δημοσίοισι τε δῶρα·
ὅσσοι δ' ἀμφιέπουσ· τὰ μὲν ἄλλοι ἀνθρώποισι
τοῖσδε φόμου πλέσσασ· παρ' τοῖ, πυρὶ πλίθας ποιμὴν·
ἔμ πυρὶ καῖε δάμασ· θύσασ ζώοισι πὸ ταμοῦ
καὶ μὲν φυράσασ δλιῇσι ἀλφίτοισι βρῶ·
ἀτμόνδε ἔμ καίοισι, καὶ οὐ λοίτασ ἔσ καῖε·
ὅτε δ' ἂν παρ' ταμάθοισ ἴμνο χαμαιλέων ἄλασ χάσσο
μενοσ ἔφ' ἁλίο θυσίαζε· καὶ ἔσσεται ἀμφὶ λεύκα θαλάσσης·
ζώοισ δ' ὅλον πρόϊ' καῖε· ἔλασσι τὰ δε πάντα·
ἔσ λατίνων λίβρισ μηδὲν ὄρχου οὐρανίόμοσ·

* τὸν θεὸν δ' ἐδάκλεε. παρατ' θεσπρόφατον ἔιδε· φιλομόυθεος
* μὲν ἀπὸ ῥ' ἔπτατο, πρὶν δ' ἀνεμώλιον ἔκλαγξεν, ἀπὸ πρὶν τὸν θρασὺν ἔφατο αὐτῷ
* χρήσασθαι ἀμφραδίῃσιν· ὃς μὲν ἔμελλε φόνον τε καὶ τοῖσι πρὶν δὴν
* ἔσσεσθαι παρὰ τοῦτ' ἔλαμεν· ἄλλῳ δὲ ὃ χρήσειε τοῦ
* ἀπωλλόμενος, ἀμείνων καὶ δὴ ῥίπτων τὸν θεὸν πρίξων τὰ
* ἔσσα· ἔρρ' ἀπὸ φίλης· τῶν δὲ θεὸς τοῦ δὲ τρίτου θεὸν·
* μὴ δ' ἔτι λίσσεο, τὸν μάλιστ' ἀγανοῖσ' ἔμαρίζων·
* πολλὰ μὲν ἔστι χθονίοισι· πολὺ δ' οὐρανίοισι· πρὸ τόδ' ἄψ θλίψ
* αὐτοῖσιν μάλα λάοισι καὶ ἤτορ ἄγρο πασιν ἴδ θαλασσαίοισι·
* καὶ τ' ἐπιχθονίοισιν ἄπασιν· πάντα γὰρ ἔμ δόξαν φύ
* λασσε μετόπισθε τοῦ δε· ζώοισ δ' ἔστ' θεμιστὸς ἔπὶ· τῷδε
* τε κατὰ σημαίνουσ' ἴσσον· δ' ἔτοισ δ' ἐλαφάσσεται χρὴ
* σμὸν ἑαυτοῦ· τοῖσ μὲν χθονίοισ· τοῖσ δ' οὐρανίοισι θεοῖσ·
* φασὶ γὰρ οὐρανίοισ· χθονίοισ δ' ἔμμεν γένος ἀμφί·
* τοῦ χθονίου δ' ἀνέρος· τρίχα θυσίας ἔμαρίζων·
* μὴ τρίσσ· ἔστ' ἀνάγκη· καὶ δυσὶ τρισὶ μοῖρ' ἄλλο·
* χάδε μὲν μέγα μέζον· δημοσίοισι τε δῶρα·
* ὅσσοι δ' ἀμφιέπουσ· τὰ μὲν ἄλλοι ἀνθρώποισι
* τοῖσδε φόμου πλέσσασ· παρ' τοῖ, πυρὶ πλίθας ποιμὴν·
* ἔμ πυρὶ καῖε δάμασ· θύσασ ζώοισι πὸ ταμοῦ
* καὶ μὲν φυράσασ δλιῇσι ἀλφίτοισι βρῶ·
* ἀτμόνδε ἔμ καίοισι, καὶ οὐ λοίτασ ἔσ καῖε·
* ὅτε δ' ἂν παρ' ταμάθοισ ἴμνο χαμαιλέων ἄλασ χάσσο
* μενοσ ἔφ' ἁλίο θυσίαζε· καὶ ἔσσεται ἀμφὶ λεύκα θαλάσσης·
* ζώοισ δ' ὅλον πρόϊ' καῖε· ἔλασσι τὰ δε πάντα·
* ἔσ λατίνων λίβρισ μηδὲν ὄρχου οὐρανίόμοσ·

ἀπράγμοσι δ' ἱκέτῃσι καὶ αἰθερίοισι θεοῖς πᾶσιν·
αἷμα μὲν ἐκ λαιμῶν κερουνόμασιν ἀμφὶ θυηλὰς
λιμνάζειν· τὰ γυῖα θεοῖς ἐνδαιτὶ πονεῖσθαι·
ἀκραφνῶν κ' ἠφαίστοιο δομέναι· τὰ δὲ λοιπὰ δάσασθαι
ἀτμοῖσιν καρποῖσιν ἐπιπλήσαντες ἅπαντα
κὴρ ἀρ' ἀγαπᾷ λοιπὸν· θεοῖς δ' ἄλλας πέμπε τοιῶσδε.

καὶ μεθ' ὀλίγα ἐπεξηγεῖται τὸν χρησμὸν ἑρμηνεύων ὧδε·
αἱ δὲ θυσίαι ἔχουσι τὸν τρόπον τοῦτον κατὰ τὴν προρ-
ρηθεῖσαν διαίρεσιν τῶν θεῶν ἐκδεδομέναι. ὄντων γὰρ
ὑποχθονίων· τῶν δ' ἐπιχθονίων θεῶν· καὶ τῶν μὲν
ὑποχθονίων καὶ νερτερίων καλουμένων· τῶν δ' ἐπι-
χθονίων καὶ χθονίων καλουμένων θεῶν· κοινῶς μὲν
τούτοις ἱερεύειν τετράποδα μέλανα, ἀλλὰ παρακελεύ-
εται· περὶ δὲ τὸν τρόπον τῆς θυσίας ἐξαλλάττει· τοῖς
μὲν γὰρ ἐπιχθονίοις σφάττειν ἐπὶ βωμῶν· τοῖς δ' ὑπο-
χθονίοις ἐπὶ βόθρων παρακελεύεται· καὶ μέντοι κατα-
θάπτειν τούτοις θύσαντας τὰ σώματα· ὅτι γὰρ
κοινὰ τούτων καὶ τετράποδα, αὐτὸς ἔρως τιθεὶς ἐπιλέ-
γων· ζώων αὖθ' ἑξῆς χθονίων καὶ ὑποχθονίων τὰ δὲ
μούνων τετράποδα· χθονίοις ἀρρένων· ἔνθα πεσόντα
θύειν παρακελεύεται· ὁλοκαυτοῦντας καὶ τὸν κόσμον
καὶ τὸ αἷμα περιάγοντας· τοῖς δὲ θαλασσίοις
πτηνὰ μέν· ζῶντα δ' ἀφιέναι ἐς τὰ κύματα μέλανα
τὴν χρόαν ὄντα· φησὶ γὰρ· τοῖς θεοῖς τὰ περὶ γῆν
θαλασσίοις δὲ κελεύειν ἀπτῶσι μὲν χλόην τοῖς θεοῖς·
τὰ κελαινὰ, ἐν κόλῳ τοῖς ἄλλοις λευκά· τοῖς δ' οὐρα-

μίοι σθολεαὶ αἰ θρίοισ τὰ ἀλφαστοῦ ἰχθύοσ λαλιώμτοσ
ἀφιδροῦ τὰ δὲ λοιπὰ μέρη. δοιάζω. ἑλιμόμοσ γὰρ τοῦ
τοῦ μφο τοῦ σοι. ἑλεδεῶν ἄλλομ. μὴ. οὐσδὲ ἅρμ λεῦ θρίλι
δραμφοδρούραμίουσ. τούτουσ θρτάντασ ἀτρᾴμουσ. ἀφοιῶ
δδιόφιξιγλίσασθαι τοῦ θισθοῦ τὰ ζμμολα. τὰ ἰδοωφαδλίλα.
τθρᾶσσοδαμεῖ γὰρ. τοῖσ χθομίοισ χροσᾶμα. τοῦ γὰρ ὁμοι
οι χαίρ τὸ ὅμοιομ. χθόμιομ δὲ τὸ σρόωσσομ. λεὰι διὰ τοῦτο δλί
μὴ τρι φίλομ. λεὰι θρ οὐρᾶμοί τιὼ δλι φᾶμ ἡσ μ ἑλεπιδόμ λιὸ
τοῦμ λεαμ σοῦμ μεσόλιγίου λοχδὴ μέλαμα. τοιαυτὶ γὰρ λιγλὶ
φύσφσιλεο τφμὶ. τριαδὲ. τοῦ γὰρ ζωμα τὶ λεοῦ. λεὰι γδοῦ
δουσ. τα τρία ζμμολα. τοῖσ μὲν οἷῶ ζωὶ χθομίοισ ἀμφω
ζωὶ μεσμὲν δὲ θύαι. ζωὶ γὰρ τιὸ γλιὸ αἰμάατρόφομζόντοι.
τοῖσ δὶ νῦσ χθομίοισ ζμμὸ θρασ. λεὰι θρτα φλὶ. θρτα δὶ α τρὶ
λουσ μ. τὰ σλιωὰ δ ζοῖσ ἄλλοισ. ὁ τὶ σαύτα δὲ. λεὰι γὰρ
τὸ ὕδωρ. ἀφλιμ μ τοῦ τιὸ θαλαάτιο. μέλαμ δὲ. δὶ ὸλεὰι
τὰ τοι αὐτα. λεὰι αἰθρὶ σρόαφορα. τοῖσ δὲ αἰθρίοισ λλεᾶ.
σοφόσ τὶ σαι γὰρ ὁ ἅλιρ. φύλασσομ δὶ α φαμοῦσ. οὐρᾶμίοισ
δὲ λεὰι αἰ θρίοισ. τὰ ζωὶ τοῦ χοίου λεοῦ φόσ θρα. ἀσοφόλιμ
ἄλεα. ὶσ λεὶ μαφὲμ τιὸ οὐσίασ. δο τὶ ρὸ γὰρ αὐτοὶ αὐτοῦ.
οἱ δὲ ἄλλοι λεὸ λιτὶ ρὸ. τα ὐτα μὶ. τὰ ἀσὸ τιὸ θλεο
γλα μ φιλοσοφίασ τοῦ θαυμαστοῦ θσοσόφου. φ σρὸ δὲ
τοῦ αὐτοῦ. τὰσ ἁμαρτίασ τούτοισ φασὶ ζελλερίμμιβ ὰσ
τὶ θδαι. θμοῖοσ ζωφράτθμ. σθρὶ τιὰ σ μ θμυχίαμ ἀσοχιὸ.
θμθαδλιόρ θὰ λομομοὶ ιμ μ ούμβμοσ. σρὸ τοῦ ἀσαίτιασ
ὁμολογῶ. μὲ δέ μ τὸ λεαθὸ λου. μὲ δμ. μὲ δμίαμ. μὲ τὸ
θύμ τοῖ ζωὶ σαὶ μ θοῖ. ἄμλαι μὲ δὲ τὰ σὸ μὲ αὐτὸ μ

θεμο λειπούρειον δωμάεσσιν· ἢ τοὶ δὲ ἔσαν ἐκτὸς πολλοῦ ἔσαν λιτοὶ· αἳ δοιὰς ἐξ ἐλίχρινα φάσθαι ἴσαν λαμπάδι ἶσον· τὸν τοὶ δὴ ἐξοίσω θοὶ αἶσα χάρμαι. ἔνθα γὰρ φίλοι πάντες ἀδελφεόν. τὸ ζωὸν θυτῆρι καὶ ἀφόρμιοι καὶ μῶλοφόρμιοι καὶ μηλοφόρμιοι καὶ δηὰ τοῦτο μὲν δὴ θεοῖσι προσφιλέα· ταῦτα γὰρ ἄμοι δίκη ἐστὶ τοῦ ἑαυτοῦ θεοὺς ἀποβλέπειν· προτάττει γὰρ αἰεὶ τὸν θεοφιλῆ τὸν χρηστὸν μᾶλλον τοῖς ἐπιχθονίοις θεοῖς ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀθρίοις· οὐρανίοις θ' ἅμα καὶ ἀθρίοις ζωὸν θυτῆρι· καὶ ὁμῶς ἀπόλλωνι· τοιαῦτα· ὁ δ' ἐὼν θεόφρασμος μαντεύομενος· θεοῖσι μὲν οὔφιοι μ' ἀρμόζει μαντεύεσθαι δηὰ ζωὸν δαίμοσι δ' ἐμοῖσι· ὃ θ' ἑκατὸν τοῦ αὐτοῦ καὶ θεοφράσου λόγου δαίμονα ἔμμεναι, ἀλλ' οὐ θεὸν τὸν αὐτόν λαμβάνει· οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς παραπαίοντας τοῖσι θύμασι μὴ ὁμολογουμένους θεοὺς· εἰ τὰ δὲ δηὰ ζῷον θυτῆρα πάντα δὲ μέλεται καὶ ἀνθρώπων ἕνεκα γίνεται· καὶ χαίρασι θεοῦσι· τοῦτο γὰρ οὐκ ἔστι τυγχάνειν ἐνόησαι χρὴ καὶ τὰ τοὺς ἔρημους τοὺς δαίμονας· ἔστι δὲ ἀνθρώπων ἕνεκα· ἔστι δὲ ἀνθρώπου ἕνεκα φαίνεται αὐτοὺς· καὶ πόσος ἔστι θεραπεύειν καὶ μάλιστα καὶ ἐπιμελεῖσθαι ἢ δὴ αἵματος θυσίαν· ἔνθοι ἂν ἔστι οἷσι δέχαιρον· ἔστι δὲ καὶ μὴ μόνας τὰς τοιαύτας θυσίας καθ' ἑαυτὸν πρωϊαλίως δὲ ὁμόθι καὶ ἀνθρώπους ἔστι φάσθαι ἔστι ἀνθρώπου ἐστίαν· καὶ ἀνθρώπους ἐστίαν· ὅσοι οὐκ ἄπιστα ἔστι μόνοις δαίμοσι θύειν· ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς παραπαίοντας τοῖσι θύμασι μὴ ὁμολογουμένους θεοὺς· εἰ τὰ δὲ δηὰ ζῷον

τοῖς ὄντι κοσμικὴν ἐθέλοντας. χρώμενος καὶ τοιαύταις ἄλλαις
ἀπαρχαῖς· καὶ ἑξῆς. καὶ μὴν τὸ θύειν δὴ ὀλίγημα. ἀνθύοντες,

Οὐδὲν ἀπολιμπανούμενον. οὐδὲν γὰρ ἀπὸ τῶν μὲν ἀπολαύειν ἡμᾶς
χρὴ τῶν ὅλων· ἡ δὲ χάρις τις, ὅτι ὀλίγον τῶν καρπῶν καὶ
τὰ ζῷα κἂν μὴ ᾖ ἐς χρῆσιν ὁ θεὸς δέδωκεν. ἀλλ' οὔτε θυο-
μένων τῶν ζῴων, φέρειν τὴν ἀνάγκην αὐτοῖς· ἅτε τῶν
τεχνῶν νομιζομένων· οὔτε τιθέμενοι ταῦτα. εἰ γὰρ θυσία
ὅσιόν τι ἐστίν, καὶ κατὰ τοὺς ὁσίους οὐδεὶς ὅσιος, ὃς ἐκ τῶν
ἀλλοτρίων ἀποδίδωσι χάριτας· κἂν καρποὺς λάβῃ,
κἂν φυτὰ μὴ ἐθέλοντος. πῶς γὰρ ὅσιον, οὐ καδικουμέ-
νων τῶν ἀφαιρεθέντων· ἡ δὲ οὐδὲ καρπὸν ὁ λαμβάνων
ἀλλοτρίων ὅσιος οὔτ' ἡ τάδε τούτων τιμιώτερα ἀρπάζων ἐ-
λάσσων· οὐχ ὅσιον ἀφαιρουμένοις τιμιώτερον ψυχήν· τὸ γὰρ δὴ
μὸν αὐτὸ ἡμῖν ἐξαιμάζον. εἰ τύχῃ δὲ πολλῷ τιμιώτερον
τῶν ἐκ γῆς φυομένων· ὃ καὶ ἀφαιρεῖσθαι θύοντας ζῷα οὐ
προσήκει. καὶ ἑξῆς. ἀφ' ἑκάστου γὰρ αὐτῶν ζῴων ἐν ταῖς
θυσίαις. καὶ πάλιν φησίν· τὸ τοίνυν ἐκ μεθόδου
μὴ τε δαπανῶν. οὐ θύειν καὶ ἐκ τῶν ἀπὸ καὶ τῶν ζῴ-
ων ἡ ἀπαρχὴ τεθεῖσ' αὐτὰ θεοῖς τοῖς τίμιος ἔν θ' ἕκαστα τιθέμεν.
καὶ γὰρ ἂν θύομεν, τούτων τιμιωτέροις θύομεν. ἄρ' οὖν
τιμήσαιεν ἡμᾶς ταῦτα τυγχάνει ἐκ μὲν τῶν θεῶν; ὁ τὰ ἀδικοῦντα
ἐκ τούτων ἀπαρχὴν φαινόμενα; ἢ μᾶλλον ἀτιμί-
αν οἰκείαν τὸ τοιοῦτο δρᾶν. ἐπεὶ δὲ θύειν ἀναιροῦν-
τα μηδὲν ἀδικοῦντα τῶν ζῴων, ἀδικεῖ ὅμως λαμβανό-
μενον ἀπὸ τιμίων ἡμῖν ἐκ θεῶν, οὔτε θύειν τῶν λοιπῶν ζῴ-
ων οὐδέν. οὐ μὴν οὐδὲ ἐνεργετοῦν χάριν αὐτοῖς ἀποδιδόν-

τας. ὁ γὰρ τὴν δικαίαν αἰτούμενος τὴν ἀδικίαν καὶ
τὴν ἀνοσίαν τὰ αὐτὰ ποιεῖ τῷ δεδουκότι οὐ μόνον τὸ καλὸν
τῷ ἀδελφῷ ὁ φίλος ταὐτὰ πάσχει· οὐδὲν γὰρ μᾶλλον φίλος
ὢν δέξεται καὶ ὁ τοῦτο πεπονθὼς ἀδελφὸν τὸν ἐκείνου.
ὃν χάριν ἀποδιδοὺς καὶ τιμῶν ἀλλ' οὐ δὲ χάριν τιμῶν
δύθλιον τὸν αὐτόν· ὁ γὰρ ἀδίκως πράξας τὸ παθεῖν ἄξιον
θεραπεύων. ὥστε πρὸς ἑτέρῳ μὲν δὲ ἄνωθεν χάριν ἴσχυ. πρὸς δὲ
θεοὺς ὁμοίως δικαιοσύνης, δυνάμεθα, τοῖς θεοῖς χρῆσθαι·
καὶ γὰρ δὴ καὶ ἡμῶν αὐτῶν καὶ ἑαυτοῖς τὸ ἴσον τιμᾶν τοῦτο πρᾶτ-
τειν· τὸν δὲ θεὸν ἀμείβεσθαι καὶ ἑαυτὸν φ. τιμᾶν τοῦτο μὲν
τοῦτον τιμῶν δύθλιον· οὐδεμιᾶς δικαιοσύνης χάριν αὐτὸν πρᾶ
τειν· οὐδὲ λοιπὸν ὅσον δυνάμεθα ταὐτὸν παράπαν τοῖς
θεοῖς· καὶ πάλιν ἑαυτοῖς· τοῖς μὲν γὰρ ἡ φύσις καὶ
πάσας τοὺς ἀγαθοὺς ἡ τὸν ἄσθενον δραμοῦσι σωτὴ
ρόλυσιν· τοῦτον δὲ ἄλλα τοιαῦτα ὁμοίως· οὐδὲ δίκαιον.
ἀλλὰ μίσος τοῦτόν ἔχειν ἐμαυτοῦ μάλιστα
δικαίως ἀνόσιος ὢν καὶ ἄθεος δικαιοσύνη ἀμοιβαὶ ἐμοὶ
ὅδε δὲ ὁ τὸν καλὸν ῥαιτίζων, ὡς θεοῖς μὲν οὐδὲν δεῖται
δύστυχος οὐδὲν δαίμοσιν δὲ· ἀλλ' ἑαυτοῖς τε καὶ φί
λοις· καὶ τοῦτο μάλιστα τὸ τοιοῦτον καὶ τοῦτο μάλι
στα τὸν ἑαυτοῦ δεομένῳ ἀποδιδοὺς τὸν ἑαυτοῦ δεόμενον
τὸν δὲ ἀμείβεσθαι καὶ ἑαυτὸν φ. τιμᾶν τοῦτο μὲν
τοῦτον τιμῶν δύθλιον· οὐδὲν δεόμενος δὲ τούτων χάριν αὐτὸν πρᾶ
τειν· οὐδὲ λοιπὸν ὅσον δυνάμεθα ταὐτὸν παράπαν τοῖς
θεοῖς· καὶ πάλιν ἑαυτοῖς· τοῖς μὲν γὰρ ἡ φύσις καὶ
πάσας τοὺς ἀγαθοὺς ἡ τὸν ἄσθενον δραμοῦσι σωτὴ
ρόλυσιν· τοῦτον δὲ ἄλλα τοιαῦτα ὁμοίως· οὐδὲ δίκαιον.
ἀλλὰ μίσος τοῦτόν ἔχειν ἐμαυτοῦ μάλιστα
δικαίως ἀνόσιος ὢν καὶ ἄθεος δικαιοσύνη ἀμοιβαὶ ἐμοὶ
ὅδε δὲ ὁ τὸν καλὸν ῥαιτίζων, ὡς θεοῖς μὲν οὐδὲν δεῖται
δύστυχος οὐδὲν δαίμοσιν δὲ· ἀλλ' ἑαυτοῖς τε καὶ φί
λοις· καὶ τοῦτο μάλιστα τὸ τοιοῦτον καὶ τοῦτο μάλι
στα τὸν ἑαυτοῦ δεομένῳ ἀποδιδοὺς τὸν ἑαυτοῦ δεόμενον
τὸν δὲ ἀμείβεσθαι καὶ ἑαυτὸν φ. τιμᾶν τοῦτο μὲν
τοῦτον τιμῶν δύθλιον· οὐδὲν δεόμενος δὲ τούτων χάριν αὐτὸν πρᾶ
τειν· οὐδὲ λοιπὸν ὅσον δυνάμεθα ταὐτὸν παράπαν τοῖς
θεοῖς· καὶ πάλιν ἑαυτοῖς· τοῖς μὲν γὰρ ἡ φύσις καὶ
πάσας τοὺς ἀγαθοὺς ἡ τὸν ἄσθενον δραμοῦσι σωτὴ
ρόλυσιν· τοῦτον δὲ ἄλλα τοιαῦτα ὁμοίως· οὐδὲ δίκαιον.
ἀλλὰ μίσος τοῦτόν ἔχειν ἐμαυτοῦ μάλιστα
δικαίως ἀνόσιος ὢν καὶ ἄθεος δικαιοσύνη ἀμοιβαὶ ἐμοὶ
ὅδε δὲ ὁ τὸν καλὸν ῥαιτίζων, ὡς θεοῖς μὲν οὐδὲν δεῖται
δύστυχος οὐδὲν δαίμοσιν δὲ· ἀλλ' ἑαυτοῖς τε καὶ φί
λοις· καὶ τοῦτο μάλιστα τὸ τοιοῦτον καὶ τοῦτο μάλι
στα τὸν ἑαυτοῦ δεομένῳ ἀποδιδοὺς τὸν ἑαυτοῦ δεόμενον
τὸν δὲ ἀμείβεσθαι καὶ ἑαυτὸν φ. τιμᾶν τοῦτο μὲν
τοῦτον τιμῶν δύθλιον· οὐδὲν δεόμενος δὲ τούτων χάριν αὐτὸν πρᾶ
τειν· οὐδὲ λοιπὸν ὅσον δυνάμεθα ταὐτὸν παράπαν τοῖς
θεοῖς· καὶ πάλιν ἑαυτοῖς· τοῖς μὲν γὰρ ἡ φύσις καὶ
πάσας τοὺς ἀγαθοὺς ἡ τὸν ἄσθενον δραμοῦσι σωτὴ
ρόλυσιν· τοῦτον δὲ ἄλλα τοιαῦτα ὁμοίως· οὐδὲ δίκαιον.
ἀλλὰ μίσος τοῦτόν ἔχειν ἐμαυτοῦ μάλιστα
δικαίως ἀνόσιος ὢν καὶ ἄθεος δικαιοσύνη ἀμοιβαὶ ἐμοὶ
ὅδε δὲ ὁ τὸν καλὸν ῥαιτίζων, ὡς θεοῖς μὲν οὐδὲν δεῖται
δύστυχος οὐδὲν δαίμοσιν δὲ· ἀλλ' ἑαυτοῖς τε καὶ φί
λοις· καὶ τοῦτο μάλιστα τὸ τοιοῦτον καὶ τοῦτο μάλι
στα τὸν ἑαυτοῦ δεομένῳ ἀποδιδοὺς τὸν ἑαυτοῦ δεόμενον

χῦ δηδαοκαλίαο· οἰχὶ μέο ἀμαίνοσμ· σάλμ· τοῦμὲ τὰ
ἰμέδρα φρομώσοσμ μαρτυρήσουσιν ἀφωνὰ δηαρρήδην
τοῦτο τὸ τοῦτου χρόνου τοσαύτην καταγορούσας μαρτυρίαν.
ὥσθ' ὅδη τὸν δροιδαίμονας, ὅδρα καὶ τὸ μὴ ὅσιον φύλασσο
ὅρκον χορδῆν. τὸ τοῦ ἐλθρίου δαιμόνου μιζοι προσμένοντος·
δαιμονῶντας αὐτὴν ἐρῶ· ὡς καὶ τὸ φωνὴ ἐστὶ τοῦ μαθ·
καὶ ἄλλος αὐτῷ τοιοῦτος ἐλθοῦσθαι μομίζη τὸν·
μαθόμενον δυνάμενο· καὶ τί γὰρ; ὧν τὸ μεμονθὸς μὴ
παῖδας· καὶ τὸν ἀπὸ τῶν μὲν ἐναντίων προσθυαλῶ
τοῖς δαίμοσι καὶ καταβλακτόμενοι φίλτατοι ὦ τοῦ μάλ
γου καὶ ἀλλοτρίου θρόμμα τοῦ τοιοῦτον· ὃν ἐρισθήλυντας ὅθυ
ὀφθ· τοιοῦδη τοῖς, καταπόλεσι καὶ χώρας· τὸν ὧν μοι
λοῦσ· καὶ σοφίτας· τὸν φιλάνθρωπον φύσιν.
ἐστὶ τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ἀνάγκαιον τὸ αὐτό· καὶ
τὸ μαγικὸν δὴ, καὶ δαιμόνια λοιπὰ σάλυτος ἐστὶ δὲ λαμὺ
μένοι τρόπον· ἀροιδοῖσι παῖσαι ἐξάγομεν ἐμπνεύσαντος ζ
καρπαρομίτορίαν· ὁ πνεῦμα ἐστὶ· ἰδὲ· θυγατρός·
ἰδὲ καὶ φάσαντος ταῖς τοῦ δαιμόνου καταβροντήσαις·
ζῷ δόοι καὶ τόπου· τὸν καὶ πρόσωπον μαρτυρὰ
ἔμποι σαυτοῖς· ἔμοί σ· τὸν τοῦ μάλγου θρόμμα τοῦ θυσίαν·
ὃ σάμοσιν καὶ ἀδικεῖν τὰ τῶν ἀπογόνων, ταῦτα φάσ
κουσιν πρὸς ἡμᾶς· καὶ ὁ τὰ ταῦτα οἰκεῖν τοῦτο, ἀλλὰ
πλήθους οὐσίαν τὸν ἱστορίαν ἐγὼ μὴν ἀνταρκὴς καὶ ταῦτα
παράσχοι· ὅθυ ὃν γὰρ, καὶ ἔμπροδοι μὲν ὧν ἐμβαπτιοῦμι·
ὅλεθρι ἰσαμὴν οὖν· αὐτὸς τοῖς ἱερόμοι· ὁ δὲ ἔοικεν τὸν ἱερὸν
τὸν σὺν ὅθυ σεμνοῦσθαι· ὅμαγαρ, τὸν ἔοικε ταῦτα τοι

πορφυρίου τοῦ φιλοσόφου
ἀποκρίσεως πρὸς Ἀνεβώ
ποα θεόν.

δημοσίαι κατακριθέντων, μέχρι τῶν κρονίων συνεῖχον· ἐν στά-
σης δὲ τῆς ἑορτῆς, προαγαγόντες τὸν ἄνθρωπον ἔξω πυλῶν ἀντικρὺ
τοῦ ἀριστοβούλης ἕδους, οἴνου ποτίσαντες ἔσφαττον· ἐν δὲ
τῇ νῦν σαλαμῖνι, πρότερον δὲ κορωνίδι ὀνομαζομένῃ, μηνὶ
κατὰ κυπρίους ἀφροδισίωι, ἐθύετο ἄνθρωπος, τῇ ἀγραύλωι τῇ
κέκροπος καὶ νύμφης ἀγραυλίδος· καὶ διέμενεν τὸ
ἔθος ἄχρι τῶν διομήδους χρόνων· εἶτα μετέβαλεν, ὥστε τῶι
διομήδει τὸν ἄνθρωπον θύεσθαι· ὑφ' ἕνα δὲ περίβολον, ὅ τε
τῆς ἀθηνᾶς νεὼς, καὶ ὁ τῆς ἀγραύλου καὶ διομήδους·
ὁ δὲ σφαζόμενος, ὑπὸ τῶν ἐφήβων ἀγόμενος, τρὶς περι-
έθει τὸν βωμόν· ἔπειτα ὁ ἱερεὺς αὐτὸν λόγχῃ ἔπαιεν κατὰ
τοῦ στομάχου· καὶ οὕτως αὐτὸν ἐπὶ τὴν νησθεῖσαν πυρὰν
ὡλοκαύτιζον· τοῦτον δὲ τὸν θεσμὸν δίφιλος ὁ τῆς
κύπρου βασιλεὺς κατέλυσεν, κατὰ τοὺς σελεύκου χρόνους
γενόμενος· τὸ ἔθος, εἰς βουθυσίαν μεταστήσας· προσή-
κατο δὲ ὁ δαίμων ἀντ' ἀνθρώπου τὸν βοῦν· οὕτως ἰσόρροπον τὸ
δρώμενον· κατέλυσε δὲ καὶ ἐν ἡλιουπόλει τῆς αἰγύ-
πτου, τὸν τῆς ἀνθρωποκτονίας νόμον, ἄμωσις, ὡς μαρ-
τυρεῖ μανεθῶς, ἐν τῷ περὶ ἀρχαϊσμοῦ, καὶ εὐσεβεί-
ας· ἐθύοντο δὲ τῇ ἥραι, καὶ ἐδοκιμάζοντο, καθάπερ οἱ ζη-
τούμενοι καθαροὶ μόσχοι, καὶ οἱ σφραγιζόμενοι· ἐθύοντο δὲ
τῆς ἡμέρας τρεῖς ἀνθ' ὧν, κηρίνους ἐκέλευσεν ὁ ἀ-
μωσις ἴσους ἐπιτίθεσθαι· ἔθυον δὲ καὶ ἐν χί-
ωι τῶι ὠμαδίωι διονύσωι, ἄνθρωπον διασπῶντες· καὶ ἐν τενέδωι
ὥς φησιν εὔελπις ὁ καρύστιος· ἐπεὶ καὶ λακεδαιμονί-
ους φησὶν ὁ ἀπολλόδωρος, τῶι ἄρει θύειν ἄνθρωπον· φοίνι-

ἐν τῇ νῦν πρ
ταῖς ἀ(θήναις) νήσ
σαλαμῖνα
λέγει. αὐτὴ
ἡ κουλουρί
α πάλαι ἐλέγε
το, εἰς ἣν καὶ καλ
λίμαχος εἴρη
κεν [illegible]
[illegible] ἀλλὰ
τὴν ἐν κύπρῳ
σαλαμῖνα
λέγει

καὶ δὲ ἐγταῦθα μεγάλας συμφορὰς τῶν ὅλων. τῆς οἰκουμένης. τῆς αὐχμοῦ ἔθνος
πόρφιλα τὰ ταῦτα καὶ ἔσται τὰ φέροντα κρόμμυα καὶ σκόροδα τῆς
καὶ ἱστορίας τοῦτο σαφῶς. ἔχουσι δὲ ἄνθρωποι τὴν φοινίκων γλῶτ-
τὴν συμφράσθην. φίλων δὲ ὁπόσοις ἀπὸ τῶν ἐμάδων γλῶσσαν δὲ τὸ ὕστερον
μετὰ ἄρμοσαν. ἐστὶ δὲ ἐγτῆ συμφορᾷ τὰ μὲν ἡττᾶσθαι
θνητῶν. φησὶ τὸν λουτρὸν τὸ παλαιὸν τοῖς ἱερόσυλοι δύ ἐμπαίδων
καταλυθῶσι δὲ ἀπὸ ἄρθρων τῶν θυσίαν χθονίων παράσιτοι. φησὶ
πόλλων, ὁ ἀριστάνδρου τοῦ μιθραδάτου συμφορᾶς ἐπὶ τοῦ
ἀδριανοῦ τοῦ αὐτοκράτορος. θύουσι γὰρ καὶ ἐν λακεδαίμονι τὴν
καταίνυσιν τὴν ἀθλίων καὶ ἄσσον. παρθένους μὲν δὲ ἔλαφον.
καὶ μέλιτος οἱ ἐν μυσίᾳ καὶ χηδόνιοι, ἐπὶ τῶν θυσιῶν τῶν ἐφι
κράτους ἐπὶ ἀγρὸν καὶ δουλεύειν. οἱ δὲ τὸν ἀραμαῖον καὶ ἄσσον
ἔθυον δὲ καὶ γυναῖκας, ἐν ταῖς ἐπὶ μὲν θεᾶς. οἱ χρώμενοι δὲ ξόανον
φύλαρχοι δὲ καὶ λοιπὸν πάντων τὸν ἐμέλησαν, πρὶν ἐπὶ πολλῇ
σύν ἐξ ἐθνῶν. ἄνθρωπον ἱστορίαν ἱστορικὴν παρέλιπεν θρᾷκες καὶ
ὅλως. καὶ ὅσον ἀθλίων οἱ τὸν ἐρέχθεως, καὶ πρᾶξις θεᾶς θυγατὸ
ραὰν ἄρχον. ἀλλ' ἐν ἐνθρώπων τὸ ἀμοίβια καὶ τὸν μεγάλων μὲν, τὴν
τοῦ λατιαρίου δὲ τὸν ἐρέχθεως. φαίνεται δὲ ἀμφ. καὶ πάλιν φησὶν ἀπὸ
δὲ οὐμβρίων οὐ μὲν ἀρ καθάπερ μόνον, τοῖς ὠλιάσιν οὐδὲν χηδόνι.
τοῖς ἱερόσυλοι καὶ πάντα ἄνθρωπον τοῦ ὅλου. ἀλλὰ καὶ τὰ σφρί
δον τὸν τοῦ ὁμήρου χαρίεν μὲν ἡμέλιον, ἐμφύλιος δὲ μαχάρου
οἱ περὶ τὸν ὁμηρον. καὶ ταῦτα μὲν οὖν θεὸς τὸν προδήλως ἐστὶν
ἱερόσυλος γραφῶν. διὸ δὲ τοῦ περὶ τοῦ ἀμφιάραον τὸν φίλων
φιλιππίδου ἱστορίαν. παραπλήσια ταῦτα. ὅσον καὶ τῶν τοῖς
παλαιοῖς. ἐγταῦθα μεγάλας συμφορᾶς τὰ μὲν δὲ ὧν. ἀπὸ τὸν
πάντων δὲ θορᾶν. τὸ λίγα πλημμύρου τὰ τὸν ἐμπορῶν, τὸν ἱερατῶν

ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ μέρους τὴν ταυρικὴν ἐπιτελεῖ τὴν θυσίαν· ταύτης
οἰωνὸς θεσπέσιος ἀρτοτόκος. ἐπὶ δὲ τῷ μυκηθμῷ ἱστορεῖ·
ἔστι τοῦ μὲν μεσαίτατος ὑπερφυὴς ταῦρος, τὸν δὲ ἀριστερὸν
ὀμφαλὸν ἀμφὶ λευκῇ χροιᾷ κατάστικτόν φασι γάρ, ἐφ' ὅτῳ
ἔθρεψε τοῦτον αὐτὸν λευκὴ δίνη βύβλου τοιοῦτος ἀπὸ φάμβης
ἀμόνος ἀπὸ φάσγανα τοῦ δεξιοῦ· καὶ χαλκοῦ δὲ μοῦσαι τὸν ὁμοίαν προσάψασθαι
ἀμβροσίοις δαιτὶ· φασὶ δὲ οὐδ' αὐτὸν παραβῆναι· τοῦ
τοῦτον πυθομένου, ἔστιν ὅτῳ τοιαύτης τὴν ταυροποιΐαν
ἔθηκε μάχης· αὐτὸς δὲ καὶ αὐτῷ ἔθυσε· δρᾶκοντα δὲ ὁ ἀρχηγὸς καὶ μέ-
γιστον ἔρεμνὸν ἔσφαξε· τὰς αὐτῶν θυσανθησάσας· ὧν ὁμοῦ· τὴν φο-
νοφάσγανον ἡμέραν ἔστιν ὅτε τὴν τραφοιδουμένων· ἐν δὲ
τοῖς ἀποτρόπαιοις, ὁμαίμιος· ὃς δὲ ἀφόβητος ἔστιν ἀφ' ἑτέρου
μεμφομένων· φιλάνθρωποι γὰρ δὴ τούτῳ μὲν ταφάμενοι
οἱ δαίμονες· ὃς δ' οὐκ ἀμόστιν, ἀμαλόγαστος οἱ δὴ οἱ δαίμονες·
οἱ μὲν, ὃς τὴν ἀφιλημούμενοι· οἱ δὲ, ὃς τιμίαν αἱ τοὺς μὲν οἱ,
παρὰ τοῦ ἐπιμούλου στρίας· καὶ μὲν ἐμβρέμεται τὸ πρόσωπον· αὐ
τοῖς φασὶ αὐτὸν μὲν θαυμάσιον, ἀπὸ φάσγανον ἀμόνος· οὐ γὰρ οἶν
παρὰ τὸν τὸ πομπίμου μέγα καὶ φόνος· οὐδ' ἄρ' ἐμὲ δίκη
καὶ δίκη, ἐμὶ ἔρωι δὲ ἐπὶ θεμιχορίαι· μᾶλλον, ὀργὴ καὶ φιλαργυρίαν ἀπ'
ἐκείνοις ὁμοίοις δαίμοσιν ἐπὶ καὶ μοῖσι ἐπὶ ἐμὸ δὲ ἐπὶ σφάγοι τὸν ἄμον
ἀμφὶ ἔρωι ἐμὶ ἔρῳ ἐπὶ φλεγμήσας· ἀμφὶ φόνος δὲ καὶ ἀνδροκτασία
ἐπὶ τοιαύτη θυσίαι· ἐπὶ δὲ οἶν ἀσφάτα τοι· τὸν ἄλλων ἐκείνων
ἄμοι· ταμὲν θυρία πρὶ φλέγομεν τὰ ἀμήμερα· καὶ πω ἐκ
πρὶ τυχόμεν· ἐπὶ ἄρ' ἐπὶ ἐπὶ δὲ ἐπὶ τρεπόμεθα· ὃς δὲ ὃ τὶ φ
δράκοντα ἐπὶ δὲν πάλιν ὅρος ἐπὶ σφάγη, οὔρεος ἐμπλάσιος· ὑπὸ φ
τρόμος ἔμπαν γύαι· ἀπὶ ταῦ χάρισον· δαίμονα δὲ ὁ ἐπὶ

καὶ τὸ δὲ παρουσιμεῖ τὸ ποιήσασθαι αὐτοῖς τὸ φίλους τὰ
ἀμφὶ Θ/ωτὸν· ὁ δ᾽ ἐξ πορὸ τὸ τυχόντος ὑμῶν τὸ μὲν, οὐ δεῖ
πόδοσαν αἰδίζασθε· ἀμφὶ ἀποροσοφίλους τὰ πολίτους ἀξίως·
ὅτι γὰρ ὠφελοῖ ἀφορίσαι αὐτοῖς γνωμένων ἐστὶ γλίσχαν
τῶν χρημάτων· ἰδίζασθε τοῖς δεῖ, καὶ τοῖς ἀπόλλωσι καὶ
τοῖς ἐναντίοις· ἐν αὐτοῦσι δὲ καὶ τὰ ἀφ᾽ ὑμῶν προσγνωσόμε
μον πάντων· τὸ δ᾽ ὅσον ἐστὶν ὠφελεῖν ἀχλίν, ἐξ ὧν ὁμῶν ἐσαρ
πάτε καὶ ποσὶ μέρα τῶν ἀ πάντων τὸ μέσον, ὥσθ᾽ ὑποσαυτοῖς
θεοῖς· ὃ ὠφελεῖν τὰ τοιοῦτον μόνον ἀζιάμενοι· ταῦτα δὲ
μυρίλοχος ὁ Θεμιστοκλῆς τὸ μὲν ἐν· ὁ μὲν γὰρ ἐμοὶ τοῖς αὐτοῖς
ὁμόσαι γράφων· ἐν ᾧ ὁμῶν· ὃ δὲ ἐν τῷ ὑμῶν· ἐν ὧν ὁμῶν ἐστὶν
καὶ τὸν αὐτὸν· ἀλλὰ τυρρηνικόν· τὸν δὲ καὶ τὰ μὲν μὲν
γὰρ ἀφορμὴ ἐρᾶ· ὃ ὠφελεῖ ἀπορχεῖται τὸν χρησιμὸν
ὅμαθον, οὐκ ἔχον τὸν λεγόμενον ἐμπαλῶν· ἀμπιχαιοῦσι
δ᾽ αὐτοῖς· τὸν γὰρ ἀφορμὴν ἐστὶ ἐμπαλὸν τὸ μέγιστον·
ἐν τῷ αὐτοῦ μὲν ἐστὶ μέσον, ἐοίκασι τὸν ὁ θεὸς·
ἀδίκως αὐτοῖς ἐμπαλῶν· χρημάτων μὲν γὰρ ἀπόδοσιν
σθαι τὸν ἀπορχὰν αὐτοῖς ἀπόδοσιν· ἐρᾶ δὲ καὶ ὧν
δίκην· ἀφ᾽ ὧν δὲ γνῶναι τὸ μέσον· χρὴ μὲν αὐτὸν μᾶλλον
θεοῖς τιμᾶν τὸν φίλον· ἐδὲ δίκη καὶ τοῦτον μά
νιον τὸν δίκαιον ἀμοῖραν· θέλοσιν ἐξ φίλοι τὸ μέγιστον·
πρῶτον μὲν δὲ ἐρᾶ τὸν ὁδὸν λέγεσθαι ταῦτα· τοῖς δὲ ἐξ ὧν
ἀνθρώπων ἐστὶν ὁ μέγας· ἐστὶν ἀμφισβητοῦν δίκην ἐν,
τῶν γράμμων τὸν θεὸν ἔνεκα τοῦτον· ἐν αὐτοῖς φίλον,
ἀφ᾽ ὧν δίκαιον ἀπὸ τὸν ἀμπάλλην· πόλεως οἱ καὶ ὁ θεὸς·
ἀφ᾽ ἑλληνίστας· ἔλεγξον τοῦτον τοῦ αὐτοῦ καὶ τὸν ἀμπάλλην

περὶ τούτου πάντων δὲ λεκτέον ἐν ὀλίγοις
οἱ πρόσθεν λέγοντες τῶν πολλῶν τὸ τέταρτον μέρος ἐπέχουσαν ἐάν τε
καὶ τὸ λοιπὸν πλῆθος διὰ τίνα τὸν αὐτὸν λόγον ἐπιπολάζειν.
ἔνθεν οὖν δεῖ λέγειν ἐπανασκόπησιν· ἀμφοῖν γὰρ ἕνεκα καὶ
θαυμάζομεν αἰεὶ καὶ πολλὰ μόνα· καὶ πολλαὶ δὴ φύσεις
ἐξηλέφθησαν οὐσῶν· οἷον ἐκ τοῦ μὴ φιλοῦντος τὸν φιλοῦντα καὶ
τοῖς ἐξ ἐναντίων, ἀπορίας δὲ τοῦ φιλοῦντος καὶ
ζητοῦσιν ἐναντίως. πρῶτον μὲν δὴ οὗτοι μιᾷ ἀρχῇ
ἐξ ἁπλῶν ἅπαντα συνάγουσιν, καὶ τὴν ἔριδα πολλὴν
μὴ ἐναντίαν ἔχουσαν· μετὰ τοῦτο δὲ λοιπὸν ἐκ τοῦ
τοιούτου διῃρημένου ἐναντίου· οἷον γὰρ ἀνίσου μὲν δυνάμεως
ὄντων ἁπλῶν πολλῶν τὸν ἀμφοτέρων μέρος
ἐξαιροῦσιν τὸν αὐτὸν τοῖς θεοῖς· τὰ δὲ λοιπὰ
ἐναντία ἐστὶν ἀλλήλοις· καὶ τὰς ἀσυμφωνίας ἐκ τούτων
δεδιότες· τὴν δὲ πολλὴν ἐπὶ σχέσεως ἐν προφάσεως
ἔχειν· ἀπορίαν μὲν μὴ τὸν τὰ διαφόρους ἐπὶ πολλὰ
ἐπὶ ἐναντίαν ἀλλήλοις· καὶ ἐπὶ πλέον τὸ πολλαχῇ
καὶ γένος διαφορὰν ἐναντίαν φύσιν· λέγουσι δὲ καὶ
τὰς θυσίας ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς καὶ τὸν πολεμον·
ὃν πόρρω ἐγὼ ἀρχὴν δίδωμι τοσοῦτον πόλεμον διενεγκεῖν· καὶ παρὰ
τοῖς τοιούτοις· ἐκ τοῦδε χρόνου γίγνεσθαι· καὶ ἐναντίας τοῖς μὲν τὰς
πρόσθεν ἐν θυσίας ἀνδροφονούσας· τὰς δὲ ἐναντίας ἐπαύσαν
τὸν μόσχον τὸν θυσίας πολυλιθύτου· τότε μὲν γὰρ ἐν
ἔσθαι τὸν ἐπὶ τοῦ ζῆν τοῦτον· καὶ καταρξάσθαι τὸν
μάτην μάχην ἐπὶ καὶ πανθαρσεῖς πυρίαν ἐχομένους· ἐν δὲ
μελιδρυῆ τοῖς ἄρτοις δόντα ἐμβύσσειν· ἢ ἵνα τρίαν ἡμέρ

τὸ ἐξ οὗ καὶ τὸν ἀνθρώπινον
ἐσκαμμένον περιέρχεται
τὸ σφῆνας· ἢ τοι
ἁμαρτία·

Τὸ πονηροῖς δαίμοσιν ἀνέκειτο πᾶσα ἡ τῶν ἐθνῶν θεολογία

ἐστὶ ἡ ἄλλη πόλις ἐναίσιμος πόλις

ωομιρὸν τοιαῦτα δρᾶται, καὶ κατὰ τοῦ προφήτου
ρύεται. οὐδὲ οἱ ἅγιοι δαίμονες, τὸν πλανητὸν μὴ
ἀποβαίνειν καὶ τῶν θρασυτάτων μὴ ἀμαχεί. ἀλλὰ καὶ
θρισθρόνους, παρθρισθ τὸ λογικὸν καὶ θεοφιλὲς αὖ
πηγάσας τὴν τοῦ φαύλου δαίμονος ἀπειλὴν τὴν κατὰ τοῦ
μεγάλου. οὐχὶ δὲ ἀντιλέγει τοῖς παῖσι προβεβήκασιν
μεγάλαις δόξαις καὶ ἀπὸ τοῦ ἑωσθαι πάντα θεῖον ὁμο
λογούμενον. ὅσον οὖν θεῖον, αἷμα καὶ φαύλου δαίμονος. ὡς καὶ ὁμοί
ως παρθρω πόντα ταῦτα παράγομεν καὶ αἷμα θεοῦ φίλτατον
χάριν. καὶ ὡσπερ λίαν πάλαι πρὸ τροῦ ἐν ἐρήμῳ μοσχοῦ
μοσχάρου θεὸς χαίρων ἄνθρωπος θυσίας. τοῦτο ὁ ἀλη
θινὸς θεὸς ἢ τί σὺν ἄρα, τὸν πρᾶγμα ἑωρακὼς ἀνθρώπου. ὄντος.
αἷμα καὶ φαύλου λίγεσθαι δαίμονας τοῖς παῖσι προβεβη
κυῖαν. ὡς θεὸν καὶ τὴν ἐν ἁγιάσματι, τὴν πρὸ τροῦ λεπρω
μένου καθαρισμοῦ καὶ αὐτῷ ἐν μέσῳ κατακαιόμενον
ἀφροδισίαν ἐν ξύλοις ἄγιον. καὶ τοῦτο γὰρ ὁ ἀληθινὸς θεὸς
ἀποβάλλειν τὴν ἐμφύλιον δαίμονας. πάντας ὡς ἀπὸ
κόσμου καὶ ἀφ' ὅλου τοῦ γενομένου. ἐν δὲ καὶ ἐν ἐμπεσοῦσῃ
τῆς ἀγίας, τὸ μὴ ἄνθρωπον τομίας μόνον θεῖον
ὂν. ὡς ἐν ἱερᾷ γράμματοῦ θεῦ τὸ ἅγιον ὁ ἀληθινὸς θεὸς
ὁδηγεῖν ἐν ἀγνοίᾳ. οὐχὶ θεός. δαίμων δὲ ἐπαλλήλων
λέγων ὅλων ὁ κατὰ χαρ τὸν ἄνθρωπον τομίας. οὐ καὶ δὲ
Ὁ ἀληθινὸς θεὸς καὶ τὸν τὸν ἱερὸν δαίμονας οἰχὶ μαρ
τύρεσθαι δέν ἐν ὁμολογίᾳ. οἱ τὸν ἱερὸν ἐκ ἐλαίου
τρέφοντα θύεσθαι παρακαλοῦντι ἱερεῖα; τί δαίμο
νοι τοδαιμονιῶν τροφὴ ἄλλο ἐστί; τοῦ καλουμένου ὄφια

δηούδιομύσου· ἀοὶ φασὶ μὲν χίοι, ἀμφ. μεθ' οἱ δὲ ἀποφῆναι θύμφ·
ἰ· τοῦ ὄμνυσθαι· ἀ σαύτως δὲ καὶ αὐτὸμ δὲ ἀπὸ ἀνθρώπων θυ
σίαν ἰλάσκεσθαι· ἀ πολυόρκαλον δ' ἂν, ὁ ἀμέλει θεόν· ζ
τοὶ ἀρθῇ· τοὶ περὶ τοῖχον· καὶ φιλοπολέμοι δαίμονι, θύμφ
ἀμφ. θύεσθαι δ' ἂν μὴ ἔφαμοι λέγομεν μὴ ταῦτα
τριῶν, τὰ φίλτατα καὶ παραπλήσια αὐτοῖ· ἢ δὲ καὶ τὴν
ἀθλιωτάτην, ἀπὸ τοῦ, παρὰ θεμόν ἀσφαλοῖ μεθύειν ἢ καὶ δὲ μὴ
αι τὴν καταστροφήν· καὶ ταύτας ἢ μὲν πολεμόν δαίμονα·
οἱ καὶ θύλακα ἀπὸ ἀλλοθεόν· ἀ σοι καὶ τὸν ἐμὸν μὴ,
τοῖσ ὁμοίοις χαίρομεν· καὶ τὸν ἐπὶ τὴν ἀραμίαν, ὃ· καὶ
αὐτοῖ καὶ τοῦ θεοῦ· θύειν παῖδας· ὃν καὶ ἐπομόμενον
ἔθος· τοῦτον ἀπαρτᾶν, καὶ τὸν δὲ αἰχροῦ μεν·
καὶ γυναικῶν παραμόμενον δὲ ἀφορᾶν· τὴν τὸ ἄλλοι
τὴν καταλλαγὴν καὶ γάμοις χαίρομεν· προθύειν δ' ἀλφάν
ὁ ἄλλοθεόν καὶ ἑαυτοῦ· ἢ τὸ θεῦ, ἢ τὸ δαίμονι μὲν
δαμῶσ ἡγεῖσθαι θεούσ· τοῦτο δὲ, οὐ δέσ τὸν πά
τὸ, ἡμόμοσ ὁ παρὰ ἐμοὶ μὲν ὁμόσ· ὃ σαὶ μόν
καὶ ἄλλοθεόν· πάντα καὶ σαο· μὴ ἡμομάζαι γὰρ
οὗτοσ δὲ ἀποφῆ του καὶ θεολόγουμεν ἀλλ' ὃ προθεὴ
ρυζθμ τοῖσ πάσιμ μὲν δαίμοσι ἑαυτὸν δαίμοναν τὸν
θάνατον· ἐμ παμμὲν δὲ· ἀ πο τρέπεσθαι, καὶ ἀθλιά
μφ· ὃ σαὶ πομηρὰ πτυχάμοται πᾶσαι· καὶ καὶ ταῦτα μφ
αὐτοῦ τὸν ἀφ' μεθόσ· καὶ τὰ ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ αὐτοθάνατον
θνοῖσ· καὶ παμπαν ἐξ αὐτοῦ ἀφαιρέζμ· τὸν πρὸ θεῶμ
αὐτοῦ μὴ ἡμῶν· καὶ τῶν ἀπομόμενῶν αὐτοῖσ τὰ μὲν
ὁμομοθῆναι· οὐ δὲ καὶ τὸν θάνατον ἀπομεγάλου

ὅσοις ἐν τοῖς ἀγαθοῖς μεμελημένοις. ἐ τοῦδε φίλαι
χοος ἐ τοῦ δεαὶ ὁ αὐτοῖς ἐν ἐ ορᾶ πάντα σ τὸν σ ἐμὲ ωσ ἐπὶ ψὶ
ἐωι τὸν ωολδήμουσ ἐξ ἑνὸσ αὐθρωωολε τοῦ ἐ μ. δεαὶ τοῦτον
μάρτυρα τιθὸ ἐμὲ ὡσ ἀμελοῦμελιθὸ ἐωι λη τίαο.
μὲ ὁ ἐμ ωαρ αλαμάρ ἐμ. μὲ ωαρ ἰδ λιο μὲ ἰδ ξοὶ τὸν
δεα τὰ τῶν ἀ ξ ρε ἰ ἐ ὼν τὸν ἐ ωρ ᾶ ὶ δεαο. δεαὶ τὸν
σ ἰ ὐ θαο, τὰὶ ὁ μοι α ωρ ά ἐ γο ρ ταο τοῖσ αὐτ ᾶ ἰσ τοῦ δαι
μόνων ἐωοὶ ἡ ἐ θ αι μαν ί αι σ ἀ ωὸ φ ά ι μ ἐ θ θαι. ὡσ δεαὶ αὐθ ἡ
μα ί ου σ, δεαὶ τὸν δεα τὰ τῶν μ ἐ γ ά λ ι ω ωό λι ν, ἐ γ ὼ δεαὶ
οὗτοι δεα τὰ τα ὐ τοῦ μ ἐ γ ά λ ου δ ι ὸ σ ὅ ρ ο ν τα ὐ τ ὸ ἀ μ ο ν ὸ ᾶ ν
ζομ. ἀμ μὰ γὰρ ἐ ωαγα ὼ μ ὸ μ οῦ τὸ τ ωᾶ ν τ ῶ ν ωρ ο φ ρ ὶ μ ὼ
μ ων, ἐ ρ ο ι σ ἂ ν ἀ ν ᾳ χ θ ο δ ὺ ἐ ᾶ ν, τ ᾶ ν ἀ σ α ρ τ ι ὼ τ ὰ ν ὑ θ ν ὰ ν θ ε ὸ ν ωοι ῖ ν
τ ο ύ τ ο ι σ α ὐ τ ο ῖ σ, τ ο ῖ σ ἀ ν θ ρ ω ωο λ ε τ ό μ ο ι σ ωρ ὸ ἐ μ ε σ τ. δεαὶ
τ ο ῖ σ ωο μ ι ρ ο ῖ σ δ α ί μ ο σ ι μ ὰ ἀ μ α λ ε ᾳ μ ὰ ζ ῳ ν. ἐ γὰρ ὃ ν
ῥ ό δ α ι. δεαὶ ὃ ν σ α μ ᾶ ἰ μ ι. δεαὶ ὃ ν ἰ λ ι ο υ ωό λ ᾳ τ ὶ δεαὶ τὰ ἰ
γ ε ι α ρ. ὃ ν τ ὸ γ χ ά ο ι, δεαὶ τ ὸ ν γ ὸ δ α ι. δεαὶ δ α ι ε ὺ μ ε μ ἰ ὼ ι
ἀ ρ ι σ τ ε ύ α ι. φ ο ι ν ί κ ε ι τ ὸ, δεαὶ μ ω ὶ ῆ ι. δεαὶ ωρ ὸ τ ο ύ τ ο ι σ
ἀ ν α σ τ μ, ὃ ν σ υ ρ ί α ι. δεαὶ ἀ ρ α μ ά ι ι. δεαὶ ωα ρ ά ὃ τ ο ῖ σ
ωα ρ ὃ μ ε ν ο ι μ ά ρ τ ι ω α ἰ ο ι σ. δεαὶ ἐ ωὶ τ ο ύ τ ω ν τ ο ῖ σ ἱ ε ρ ν
δ α ι σ τ α ῖ σ ι, δεα τ ά τ ὸ δεα ρ χ ι δ ό μ α ι. δεαὶ τ ὼ ν ἀ φ ρ ι
κ έ ι ὼ ν. δεαὶ ωα ρ ὰ ν θ ρ ᾶ ι δεα ι σ. δεαὶ σ ι ύ θ α ι σ, ἀ ν ω δ ὸ δ ᾳ ι ζ
τ ὰ τ ι ὸ δ α ι μ ο μ ι ε λ ι ὸ ἀ ν θ ρ ω ωο λ ε τ ο μ ί α σ, δεα τ ὰ
τ ὸ ν ωα λ α ι ὸ ν σ χ ρ ό μ ο υ σ ἐ ω ι τ ὸ ν ὃ ε ι ύ μ ε ν ο ν. δεαὶ μ ᾶ λ ι
τ ο ῦ ὅ ρ ε ι μ ὸ ν ωα ρ α τ ᾳ μ α τ α. ωῶ σ ο ὐ δεα λ ὸ γ ο σ
τ ὸ ν ωά ν τ α σ ᾳ ῖ ω σ ι ἀ ν, τ ὸ ν δ ὲ τ ο ῖ σ ωο μ ι ρ ο ῖ σ δ α ί
μ ο σ ι μ ὴ δ ὲ δ ο υ λ ῶ σ θ α ι. ὁ ι ν ο ρ ὸ τ ὸ ν δ ρ ό μ ι ὸ ν ωα ὐ λ α ι ρ ῶ ν

σύτοαμ τοῖσιμῶνγοῦσόσαις καλιοῦμ ἢ τιωντοῦ ὀρθίμεοῦμ
καταλάμεταιδιδασκαλίαν· ὁ τιδὲ διημέρι τοῦμάδριαμοῦ
μόνομδιαμένμαι ταῦτα· ἐθέλουσαδὲ ἐξελέμουσαμ
ρᾴδιαλγὸ τιὸ ἱστορίαο λόγο· οὕτοσδὲ ἐθέλωμαλίαμ
ὀρθόμος καθ᾽ὁμ λίοσο τιρίτοσο φαναίταο ἀμοῦο λίλεμαξθμ
διδασκαλίαν· καὶμελῶμ οὐλιάδωναπομαίτοῖσ φᾶμεσο
τοῖσ πομπαῖοῖσ δαίμοσιμ ἔθυομ αἰτοῖσ γὰρμαλίστα
τοῖσμεγάλοισ θεοῖσ· ἡ ἱστορία, τὰσ ἀνθρωπο πο θυσίαο
ἐδλίχοαλγ ἔστι τθλέγοσαμ· δύοσαμ γὰρ ὀφθαλγ τὰ
λίραι καὶ τὰ ἀνθρωπάι· ἱερόμοι τε καὶ δι ἰ· καὶ δι ομύ
σαι καὶ αὐτοῖ γθ τοῖ ἔσι· πάντωμ δι ἰ· καὶ τοῖ φόνωι·
τοῖ δὲ αἷμο τὰ τοῖ πάντωμ καὶ σθῶ τὰ τοῖ ἀπόλ
λωμι· τούτουσδὲ καὶ οὐδὲ ἕνοσο τὸν μέγ᾽ στον·
καὶ ἀνθρώπους σω τὰ λίραάσθ καὶ θεοὺσ ἁμαρτάνοντ᾽μ·
αὐτοὶδὲ ἄρα ἑαυτ᾽οῖ πομπροὶ δαίμοσι. ἡ δὲ
τοιαύτησ ἀνθρωπο πο θυσίαο καὶ ἀνθρωπο πολιτομί
αο ἔμπροσ θεμ· πασ᾽ σὺ καὶ ἐν αὐτοὶσ ἡλό τασσ τὰ τῶμ
χθόνιωμ πομάδμά τωμ μαθομίαι, καταρι θμήσασ·
ἢ τθ αὐτοὶ χάρ ἐφυλάξαντο τοῖσ τοιούτοισ· τὶ ζυμφορᾷ
καὶ πθριορᾶμ ἐθρίσ᾽ ἡ γρόμθμα· τί γὰρ χρὴ πάλασσ
ἔστι τρέσφ᾽μαισ, ἱλάσκεσθαι τὰ πομπρὰ πράγματ᾽·
τίδαι τοσούτου πλαμᾶσθαι· ὡσ θθρα πάδμ καὶ λοι
μάδμ τὸ σθάνατοσ· τίδ᾽ ἐσθίοσ πομπροῖσ λάτα
δουλοῦσθαι· δδόμ᾽ἄρθροσ ὁ᾽ρτασ καὶ θεοὺσ· πορρω τά
τω τιὸ ἀμῶμ διατριμεῖσ· πᾷ δ᾽ τὶ φαῦλομ καὶ πομη
ρὸμ δυνάμεν ἐρέ τ᾽ρομεῖ καὶ θάνατοσ φοβερὸσ ἐστὶμ.

ἢ πῶς μὲν μάχεται οὐκ ἂν ἔτι θαύμαιτο ἀνδρὶ φρονοῦντι
περὶ ἑκάστου τοῦ ὑπὸ φύσιν οὐδὲν ἀπαράδοτον τῶν ὑπὸ τοῦ
χρόνου ἀρχομένων περὶ τέλους ἔχειν· οὐδὲ πολλοῦ πρᾶγμα
τοιούτοις ἀνδράσι παρὸν μὴ διὰ πολλῶν ἀγῶνα τοῖς πολεμίοις
λαὸν τοῦ ἀρίστου· οὐδὲ σωματικὰ τρόμματα τοῖς ἐθέλουσι
θεοὶ ἆρα καὶ ἄνθρωποι δαίμονες· ἀλλὰ τοῖς μαχομένοις καὶ
θανοῦσι καὶ τὸ ἀγαθὸν γέρας· καὶ οἱ τριακόσιοι θυ
λακικὸν μὲν πρὸ ἄστεως· οἱ δὲ ἀμφὶ Λεωνίδην καὶ σωτῆρα
καὶ λαμπρὸν· καὶ πανδήμου καὶ λύριοι τοῖς ἔνθρονοι καὶ
πολεμίοις καὶ ἀρίστοις θεοῖς μὲν ἡδέως οὕτως καὶ
φιλοῦσι· ἀγὴν καὶ φθορὰν τὰ φίλτατα παραδόσθαι·
οἰκίδιον πολεμίοις μὲν, ἐπὶ πολλοῖς δὲ τοῦ μέρους
φύσιν· καὶ τὸν μὲν ἔνθρονον καὶ μυρίον δαίμονα
τῶν ἀρίστων μαθεῖν, ὃν πρὸ ἔστιν ἀρίστου καὶ ἀμείνονος
θεραπεύειν, τοῖς δὲ ἐκμόνον μεμφόμενον, ἐπὶ
καὶ μᾶλλον καὶ ἧττον· ὁμιλεῖν δὲ τὸ μὲν
θεῷ ἐπὶ πρόσθεν τῶν μυρίων δαιμόνων αἰσθομένῳ
σον· ὁ δὲ τοῦτο μὴ ἐπράτευεν· ἐπεὶ γοῦν δὲ πάλιν
τοῖς μυρίοις αὐτοῖς διὰ τὸν χρησμὸν τὰς προθυμο
σας ἀμείβεται ἀνθρώπους θυσίας· χάριν τοῦδε ἀμφορεῖ
μοσύνας δὲ πάσας· καὶ τοῦτον ἀλιοῦντας
πράξαι· ὅτι γὰρ φασὶ δεῖον· ἀ σοῦδεν ἐπὶ καὶ αὐτοὶ θαύμαν
δαιμόνων τὸν φύσιν ὑπερμεγέθη, μᾶλλον δὲ μακαρίαν
τὸν αἰτίαν ἐπεὶ γὰρ προαιρέσεως· οὐδὲ ὁ μὲν θεὸς τὸ

παροιμιώδες
ἐρωτᾷ δῆλ.
ἄλλον
χιλ.
ἔδα.
χ΄

ὅτι μὴ δεῖ τοῖς
πονηροῖς δεῖ
νεσι θύειν.

ὅπως δὴ δεῖ τοῖς
δεῖ τοῖς ἐπιπάν
των θεῶν

ζῆν τὰ σφάλματα, μὴ ὅτι χλιόνδαι μόνον. μὴ δὲ μάστιγα
λιόσθαι, μὴ δὲ πλάγχνα ζώσαν, ἢ ἐν θυσίαις ἀμαρτάδας.
τοῦτο οὖν οὐ μόνον ἐξηλωμένα φίτασθαι. οὐδὲ γὰρ ζῶν γάμων
λαυθίνων, ἢ μοιχείαν τὸν μάρτυρα ἐν χλιόνδην λέξαι
σαν. οὐ περὶ ὀνείδους. οὐ περὶ λεχέων. οὐδὲ περὶ λεχεσ-
παρὰ ἄλλοις δοξοποιίας. περὶ δὲ ἁμαρτιῶν μὴ οὐ
δέν, οὐδὲ πλάγχνα ζώσαν μὴ λιώνυσθαι τὸ ἁφόν αὐτὸ δέ, δῆθεν
τοῦ ἐσθίοντος μὴ προσιόντων τοῖς θεοῖς τὸ ἁλμυρὸν ἀλμυροῖς
αὐτοῦ πλάγχνοις ἵδρυται περὶ τοῦ ἁλμυρίου μὴ οὐλίτης
ταῖς ὑποθυλίαις ὅλοις θυσὶ ῥαφάσαν. ἁφάσθαι δὲ
διὰ τούτων μὲ λόγος ἐξ ὀφθαλμῶν μὴ λιγέσθαι χρὴ τὰ
μαρτάδα καὶ ταῖς διαθυτηλείοις ὁρᾶν τίσας. ταῖς
παρὰ τοῖς ἄλλοις θαυμαζομένας περὶ τοῦ μὲ δὲ
λων προμάσας. παρὰ ταῦτα δοξολεσίας
ὁμόλεα τὰ δὲ σὰν ὑπὸ δαιμόνων μὴ ὁρᾶν ὀργυμέ-
να δὲ ἀπὸ σὰν μὲ λιόν. καὶ φάλιον, τὸν ἐνδόν ἀν φάλιαν ἁ
φρονα μὴ τὸ τούτοις ἑαυτοῦ ἐσθίοντα δῶν μὲ λιδέσθαι
παῖδα ἐφ' ἑαυτὸν, διὰ τοῦ μὴ τὸν τοιοῦτον
ἐξ ἱερῶν σωμάτων λάγνον. τὸν φιλόσοφον μὲ λιδέσθιον
μὴ δὲ πλάγχνα ζώσαν. καὶ τὸν παραπλησίων
δὲ σὰν τὸν δαίμονα μὴ λιὸν ὁρᾶν καὶ ὁρίζειν. ἐφ' ἱερῶν
κατὰ ταῦτα ζῆλον τὸν, ταῖς ἁφρονέσι καὶ ἐνδοῖς
τοῖς αὐτὰ μὲ χρῆσθαι θυσίαις. διὰ τοῦ ἐσθίοντα παῖδα παρὰ
τὸν τὸν δαίμονα. αὖ πάλιν ἐν ἀνδρὶ ἀμαρτωλῷ
λαῷ καὶ διαλόγου ζώσαν ἁφ' ἑλιόν. οὐδὲ ἀν τὸν δῆλον

ὡς ὁ ἀπόλλων τῶν
Νηρωΐδων μονι
προσετάχθη
ΕΙΝ:-

φύσιν λογισμοῦ. παραπλήσιον δὲ καὶ ἡ ἐμπειρία τῇ τέχνῃ ἀλλ' ἐμπειρία μὲν τοῦ
ἓν γνωρίσαι τὸν πολιτικὸν εἶναι μόνον παραλείπει δὲ τὸ μεμφόμενον τὰ
ῥᾴω γὰρ τέχνῃ ἓν θεάσασθαι διὰ τὸ αὐτοῖς ἀφόμοιον· ἡ δὲ θεωρία τοῦ ἅμα
ἅπαντα μὲν ὀρθῶς διεῤῥίθη, τὸ δ' ἀναιρεῖν, καὶ μὴ θυμοειδῆ μόνον
ὁ τοῖς πολιτικοῖς θύραθεν τοῦ χρησίμου ὑπαρχόντων· τί οὖν ἄρα γένος
καὶ πῶς τὰ πρὸς μὲν θεὸν οὐκ ἔστι ταῦτα πρὸς δὲ τὸν πλησίον ἔστιν ἐπιεικῆ
ἀνθρώπινα· προφανὲς δέ, ὅτι καὶ οἱ τὴν ἄνω ἔστιν ἐπιεικῆ χαίρουσι δὲ οἱ τοῦτοις, καὶ
τὸ ἀνθρώπινον γένος; καὶ γὰρ πρὸς τοῦτο ἔστι τὰ δεδουλωμένοι·
ἡ δὲ ἕξις τὸ μὲν βαύλομένη ἓν τὸ μὲν ἀνθρώπινον τὸ πρέπον·
ὀρθὸν τὰ τὰ δ' ὑπὸ τοῦ πάθους ἀποδέχεσθαι· ὁ ῥᾳστοίμως ἔστι ταῦτα
φθορᾶς παῖσιν, ὁ τὸ μὲν δεόμενον τοῦ πατρὸς τὴν ἀλήθειαν· ἡ δὲ
φρόνησις οἰκεία ἐστίν, τὸν ἀνωνοῦν καὶ ἀρίστου ὄμοιον τὴν τοῦ
τὸν ἀνθρώπου φθορᾶς ἔστι τὸ μὲν ἀνθρώπινον τὸ μὲν ἀνθρώπινον
τὸν πολιτικὸν εἶναι μόνον. οὐδὲ ἔστιν ἀνθρώπινον μέγιστον μὲν
μεγάλη τὴν φθορὰν τοῖς παῖσιν ἡ σάλπιγγος ὄμοιον. πῶς δὲν
ἔσται μὲν οὐδὲ ἔστιν ἐπιεικῆ ἀνθρώπινον ἔστιν ἐπιεικῆ χοῖς ἀποδεῖ
δαίμονος; οἱ παῖδες πρὸς ἀρετὴν ἀπαίτων θεολογούμενοι· πρὸς
τὰ τοῦ δὲ τοῦ ἀνθρώπου ἕξεως μεμφόμενοι· διὸ καὶ ἐρωδίεσθαι, θεομαχοῦσι τὴν
γὰρ καὶ ἀναλγῆς λαθάνειν. τὸ γὰρ πάντα συμπεπαιδευμένον· οὐ γὰρ
ἔξαιρετος οὐδὲ ἔστι, τὴν μόνος ὁ πλὴν καὶ ἐστὸν ἴσως ὁ χῶν τοῦ θεοῦ· παῖσιν
ἄριστον τὴν φύσιν προθελεῖν ἐνδιαφερόμενον ὁ μὲν ὑπάρχειν
ἐμπειρίαν ἐστὸν καὶ παρὰ πάρουσι. θέρα πᾶς ἀριστὸν πατρὶ καὶ τὸν
μόσον· καὶ τὸν ὀλίγον καὶ παῖδα ὁ τὰ τὸν δουλάσας ἐλαθρίαν
ἐφ' ἑαυτῶν πᾶσι δ' ἡ ὁ τὸν ἀνθρώπινον ἀποδέχεσθαι παραφρασίν ὁ τὸ
μεγάλη τὴν φωνὴν τοῖς παῖσιν ἡ σάλπιγγος ἀφόμοιον· πᾶς ἐν
ἐσθῆσι οὐδὲ ἡμᾶς ἐν ἀναγκαῖς. ἀνθρώπινον ἔστιν ἐπιεικῆ χοῖς ἀποδεῖ

ιδρύμεθ· ιεμφύζαι αἰχμαλώτοισ ἀφθαλμὸν καὶ τυφλοῖσ ἀμάμεθ᾽ ἡμ·
ἰάσασθαι τὸν συντετριμμένον τὴν καρδίαν· καὶ πάλιν· ἐξαπέσ
τειλεν τὸν λόγον αὐτοῦ· καὶ ἐρρύσατο αὐτούσ· καὶ ἐκ φυλακῆσ·
θυσίᾳ· αἰνέσεωσ δοξάσουσι με· καὶ ἐκεῖ φυλακῆσ· καὶ αἰνέσ
θυσίᾳ· ταῦτα γὰρ ἀφαιρεῖται τοῦ θεραπεύειν, τὰ θεῖα καὶ ἁγιωτά
τα ἀναθήματα ὀφείλοντα· τὴν τῶν ἡμετέρων ψυχῶν, τὰ σώ
ματα· καὶ δαιμόνων πομπαῖσ πολυπλόκοισ δόλοισ ἁλισκόμε
νοι· ἀπολύτρωσιν ἀναβλέπομεν· ὁ θεραπεύειν τὸν τῆσ διανοίασ
ὀφθαλμούσ, πρὸ τοῦ σῶσαι καὶ τὸν ἀσθενῆ τοῦ λόγου. σώφρονεῖν καὶ
σωφρονεῖν ἀναμφιβόλωσ γνώμεθα· καὶ πάντων ἐλεύθεροι καὶ ἀνεύ· οὐκ
ὑπομένομεν· οὐκ δουλεύσομεν, τοῖσ τῶν θνητῶν μισθοῖσ· ὀφθαλ
οἷσ δὲ καὶ ἡμῶν τὸ πρὸ τοῦ καθυβρίζω· ἀφθάρτου δὲ καὶ πρὸσ
φθάρτου, τοῦ τὸ τοῦ σῶσαι ἡμῶν διδασκαλίας· τοῖσ μόνοισ καὶ ἀλη
θῶσ θεοῖσ· τοῖσ δὲ καὶ δεσπόταισ καὶ τροφεῦσι καὶ τιμῆσ καὶ ἀθρ
γάζεσθαι καὶ ἐξ ἀνάγκησ τοῖσ καὶ δημιουργοῖσ καὶ πατράσι λέγ· τῶν ὁλων·
μόνον τοῦτον, ἀληθῶσ ὀφείλεσθαι· καὶ μόνοισ· τὸ προσήκον
ἀπονέμειν ἐπιστάμεθα· μόνον γὰρ αἱρούμεθα· καὶ μόνον αὐτοῦ ἀλη
θοῦσ· οἰκεῖοισ δαίμοσι ψυχῆσ· ἀμέλει· τοῖσ πρὸ σαυτοῦ καὶ τὰ
πρεπῆ σωτηρίαν τὴν ἀπὸ τοῦ ἁγνοεῖσθαι διδασκαλίας
παράδοσιν· ταύτην δὲ θεραπεύειν διέξοδον καὶ ἀπο
λύσομεν ἑαυτῶν· πολλοῦ δέ, φοβηθήσεσθαι, τὸν τῶν πονηρῶν
δαίμονασ διάφθορα καὶ καθαροῦ τρόπου· μόνον· σώφρονεσ· καὶ
παρεξοῦσι τρόπου σωτηρίου μόνον διορισμένου· καθαρᾶσ
γὰρ μιδιώσασθαι τυχεῖν πολιοτέχνου· διὰ τὸ ἀμόλυντον ὁμολογήτου·
ἀμὸν δὲ μαρτύρασ καὶ χρησμῶν φθήσεσθαι· οὐδὲ πολάγκαι χάσιν
ὀφθήσομεν· οὐδὲ τῶν διὰ δαιμονικὴν μιμήσεωσ ἐνθρονουμέ
νων· πολυπραγμονήσομεν· ἀρ᾽ ἔνθεν ταῦτα τοῖσ πολλοῖσ·

δαιμονίων. καὶ αὐταὶ δέ· καὶ ὁ θρῆξ οἶδας ἀφ' ἧς ἐκότως λέγοντο
καὶ εἰσὶν οἱ σχηματίζοντες οὕτω γε. καὶ οἱ τῆς ἐναντίας δυνάμε-
ως· ὡς ἂν αἰσθητοὶ αἰσθητοῖς ἀνθρώποις· οὐ γὰρ στερεὸν
σωματοειδὲς κέκτηνται· οὐδὲ μορφὴν καὶ μίαν ἀπαρτίσω· ἀλλ' ἐν
σχήμασι πλείοσιν ἐκτυπούμεναι δὲ χαρακτηρίζουσι //
τὸ πνεῦμα αὐτῶν αἱ μορφαί. τότε μὲν ἔστι φαίνονται· τότε
δὲ ἀφανεῖς εἰσίν· ἐνίοτε δὲ καὶ μεταβάλλουσι τὰς μορφάς,
οἷς γε χαίρουσι· τὸ δὲ πνεῦμα καὶ μέντοι σώματι κοινὸν παθη-
τικόν ἐστι καὶ φθαρτόν. τοῖς δὲ ὑπὸ τῶν ἀγγέλων οὕτως /
δεδόσθαι, ὡς τὸ εἶδος αὐτῶν διαμένειν πλείω χρόνον οὐ μὴν /
ἐστὶν αἰώνιον. καὶ γὰρ ἀπορρέειν αὐτοῖς σωματικῶς ἐκεῖ τὸ
ἐστὶ καὶ τρέφεσθαι. ἐν συμμετρίαις μὲν οὖν τὰ τῶν ἀγαθῶν.
ὡς καὶ τὰ σώματα τῶν φαινομένων. τῶν δὲ κακῶν ἀσύμ-
μετρα· οἱ ἐχθροὶ τοῖς παθητικοῖς ἐμμένοντες. τὸν περίγει-
ον τόπον· οὐδὲν ὅ τι τῶν κακῶν οὐκ ἐπιχαίρουσιν ὁρᾶν·
καὶ γὰρ ὅλως καὶ ὕπουλον ἔχοντες κίνησιν, ὥσπερ κινούμενοι
τῆς φυσικῆς τῆς ἀπὸ τοῦ κερήγορος δαιμονίας. ἄν-
δρας καὶ ἀφροδίτους οἷον ἐν ἕδραις ὡσὰν ὑποποιοῦνται
τὰς ἐμπαθείας. οἱ μὲν λανθάνειν πειρώμενοι, οἱ δὲ
βιαζόμενοι καὶ ἐπιχαίρειν. αὐτὰ δέ, καὶ τὰ ὅμοια
ποιοῦσι μετὰ σκοποῦ ἐθέλοντες, ἀπὸ τῆς ὀρθῆς
ἐννοίας τῶν θεῶν. καὶ ἡ αἰτίας ἐστὶ περί· πᾶσι
γὰρ τοῖς οὕτως ἀνομολόγοις, καὶ ἀκαταλλήλως γινο-
μένοις αὐτοὶ χαίρουσι. καὶ ὥσπερ ὑποδύντες, τὰ τῶν
ἄλλων θεῶν πρόσωπα, τὰ αὐτῶν κακὰ ἐρασάμενοι ἀκολασίας
ἀπολαύουσι, προσεταιριζόμενοι τὰ πλήθη, διὰ τοῦ

ὑπαρφρόνως ὁμιλήσας τὴν τοῦ πολλοὺς ἁρπάσαι δαιμονίαν φιλοσοφίαν τοῦ μηδὲ μικροὺς δαίμονας ὑπολαβεῖν εἶναι θεούς. καὶ ἁπλῶς ὑμνῳδὸς γενόμενος τῆς ἀθεότητος. ἐπὶ τοῦτο ἐλθὼν τὸ μηδὲ θεοὺς ὑπολαβεῖν εἶναι. τὴν δὲ θεραπείαν τὴν περὶ θεοὺς ἀφεικώς. ὁ δὲ καὶ περὶ τούτου γράψας, ἔτι τοῖς περὶ τὴν θεολογίαν φιλοσοφίας. τὸν δὲ μηδὲ ὑπὸ τοῦ ὄντος οὐδενὸς ὑπὸ τοῦ ὄντος ἀπολαύειν ἡμᾶς ὑπολαμβάνοντα. οὐδ' ἕλεος ὧν ἐλεεῖται μόνον, ἀλλὰ καὶ σωτηρίας. ἀλλὰ τὰ μεγάλα ταῦτα καὶ τοσοῦτον ἀποτρόπαια πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντες ἐφ' ἑαυτοῖς πρό τε τοῦ ἐξαμαρτάνειν καὶ ἐξαμαρτόντες ἀεὶ τὸν αὐτὸν ἔχωσι τρόπον καὶ διὰ τοῦτο μάλιστα ἀρχαὶ καὶ ἐξουσίαι καὶ δεσπότου ὀνόματος ἄξιοι. οὗτος γὰρ οὐδὲ τοῖς ἀλόγοις ὑπερορᾷ τῶν ζῴων ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐλαχίστοις τῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀναβλαστανόντων μεταδίδωσι τῆς ἐπιμελείας καὶ τῆς προνοίας. ὅθεν καὶ ἀγέλαις καὶ ἀγροῖς καὶ ἀμπέλοις καὶ ἐλαίαις καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασι τοῖς ἐπὶ γῆς ἐπιστατεῖ καὶ τὰ μὲν ἐκ τῆς γῆς ἀναδίδωσι τὰ δὲ ἐκ τοῦ ἀέρος ἐπιπέμπει. τὰ δὲ ἐκ τῶν ὑδάτων ἀναπέμπει. καὶ τὰ μὲν ἐκ τῆς θαλάσσης ἀνάγει. τὰ δὲ ἐκ τῶν ποταμῶν ἐπάγει. καὶ τὰ μὲν ἐκ τῶν ὀρῶν ἐπιρρεῖ. τὰ δὲ ἐκ τῶν πεδίων ἀναδίδωσι. καὶ τὰ μὲν ἐκ τῶν ἀνέμων ἐπιπνεῖ. τὰ δὲ ἐκ τῶν νεφῶν ἐπιβρέχει. καὶ τὰ μὲν ἐκ τῶν ἀστέρων ἐπιλάμπει. τὰ δὲ ἐκ τῶν ἡλίου καὶ σελήνης ἐπιφαίνει. καὶ τὰ μὲν ἐκ τῶν ἀστραπῶν ἐπιστράπτει. τὰ δὲ ἐκ τῶν βροντῶν ἐπιβροντᾷ. καὶ τὰ μὲν ἐκ τῶν ἀνέμων ἐπιπνεῖ. τὰ δὲ ἐκ τῶν νεφῶν ἐπιβρέχει. καὶ τὰ μὲν ἐκ τῶν ἀστέρων ἐπιλάμπει. τὰ δὲ ἐκ τῶν ἡλίου καὶ σελήνης ἐπιφαίνει. καὶ τὰ μὲν ἐκ τῶν ἀστραπῶν ἐπιστράπτει. τὰ δὲ ἐκ τῶν βροντῶν ἐπιβροντᾷ. καὶ τὰ μὲν ἐκ τῶν ἀνέμων ἐπιπνεῖ. τὰ δὲ ἐκ τῶν νεφῶν ἐπιβρέχει. καὶ τὰ μὲν ἐκ τῶν ἀστέρων ἐπιλάμπει. τὰ δὲ ἐκ τῶν ἡλίου καὶ σελήνης ἐπιφαίνει. καὶ τὰ μὲν ἐκ τῶν ἀστραπῶν ἐπιστράπτει. τὰ δὲ ἐκ τῶν βροντῶν ἐπιβροντᾷ. καὶ τὰ μὲν ἐκ τῶν ἀνέμων ἐπιπνεῖ. τὰ δὲ ἐκ τῶν νεφῶν ἐπιβρέχει. καὶ τὰ μὲν ἐκ τῶν ἀστέρων ἐπιλάμπει. τὰ δὲ ἐκ τῶν ἡλίου καὶ σελήνης ἐπιφαίνει. καὶ τὰ μὲν ἐκ τῶν ἀστραπῶν ἐπιστράπτει. τὰ δὲ ἐκ τῶν βροντῶν ἐπιβροντᾷ.

373 ἐπὶ τῶν ἡρῴδαι μόνῃ ἐστὶν ἐκ τῶν ἀρχόντων;

ἀμφίμανδύτοι ἀπὸ τοῦ μ. μάμμαδδ. αἵματι χάρουσι. καὶ
τὸ ἀλεανθαρόι μο. καὶ ἀπολαύουσι τούτων ζῶδιόμη
τὸν χρυσίον. ὅλως γὰρ λίβας τὸν ποδόμη τὸν
θμέλιον. καὶ λίτου τὸ τὸν ὄρεξ ὅλον ἀμφὶ δλμοῦ
δδρώδας λίθους ἔχει τοῦτον χάρουσιν. οἱ καὶ ζῶδι
μουσδόγγους, καὶ φύσας ἀμφιέχουσι τὸν ἄρουν
θμοῖ ταῦτ, διὰ τὸ ζῶν ἄλλο λαὸν τὸν μὲ αὐτοῦ μ
μομένον. ὁ γοῦν γὰρ τὸς τὸ δόμον ὀλίγους λίθους τὸν γὰρ ἐ
ξ λίδνων δφαν τὸ μομένον. λί τὸν ποδόμη θμέλιον
δ λίδομον ἐπὶ ταῦτ μ ἐλεφύλαν, λίθ καὶ τὸ ἐκτὸς ἐξωθ μ
μόσιον, ἐλεφ χάρουσί αι τὰ μοιοῦτον τὸ μ ἀμάτων οι
δμοῦσθαι. ἀμ τούτων τὸ λμαὶ φύσι ἀμ ὁμ ἀρίσελφ.
τὰν τὸ μ ἀὐτὸν ζῶδιόμαν τὸ μ δδόν. καὶ γὰρ ὁ θς
ὁ τὰν ἔσλιμ θλίν τὸ λνομάσι ἔχαι τὸ τὸν ἀν. ταῦτ
μὲν οὖν τὸ μ ποὶ μ τὸν τὸ μ μ ἀμ μόν μ. ὧν θ λοὶ μ ἀρχὴν
τὸν ἄγμα τὸν ἀρ ἀσι μ. καὶ τὸν ἐλά τὸν δ ἔτούτων
ἀρχὴ μ. ὁ αὐτὸς δὲ δαίδελφ λάχμοῦτος. μλί τὸ τὸ. οὗτοί ἔ σλ μ.
ὧν ἀρχὴ ὁ ἀρ ἀσι ος. καὶ δι ἀ τούτων ζῶμος ὁ
τρίλφαμος λίων μ. τοῦτ ἔστ μ. ὁ ὑπτοῖος τρὶ σὶ τοι χέοι ος.
ὅλατ. μλί. ἀδρὶ. τὸ μ μ ἀμ μόν μ. οὐ λα τὰ τὸ ὰ ὐ σ ἔ ὁ
θς. ὁ ἔχ ων ὑπὸ χέρα. ἀρχὴ δ ἀὐτὸ μ λαὶ λί ἔλα τὸν ὁ σ σωθ
χουσα τὸ τρί τοι χον. καὶ τὸ ἄλ μ φλοὶ μ. λί τ παρ αὐ ἔ σ.
ὄγχ ηλ ατέ ριον, ὁ τὸ θρ ὰὐτὸν τὸν ἔλα τὸν τὸ ὑπὸ οἱ λ τὸν λαὶ
τὸ ων ος τὸ μ τὸ θρὶ ταὐτὸν λόγον. λί δ' ἔχ ὁ ἔ μ λε ὸ ρ λ τὸ
λ ψ ασ μ ατος. οὐ ρ α μ ὸ φ οι τος. ταῦρ ὸ ὑπ ος. τρι λέ ρ λ ως ος.
ἀνθρωπίου. χρυσοῦ ζῶμ ὁ. φοίνικ. ἀ τὸ ρ ὸ τὸ χ ν ὸν. φ α ὸ ἔ μ

ἐνδεγελικὴς προ
παρασκενὴς

τὰ δὲ τὸ πέλπτον περιέχει συντρα μματ ἐνα ττελι σπροπαρασκεν.

α΄ ὅτι π ε τοῦ ποη ρῶν δαιμόνων εἶναι τὰ παρὰ τοῖς πολλοῖς ἐνθε
σιμαντεῖα ἢ χρηστήρια ἢ ὡς καθ ἱ ρηται πάντα ἢ ἐ κλέ

β΄ λοιπ μὰ τὴν τοῦ σρ̄ς ἐνα ττελι σὴν διδασκαλίαν.

γ΄ τίς ὁ τρόπος τῆς δαιμονι σῆς ἐνεργείας.

δ΄ ὅτι πολυσχεδὴς ἢ πολυτιμώμενων ἢ περὶ θεῶν τοῖς ἑλ
λησι συνεπῆδει τοῖς δαιμονία :-

ε΄ π ε τοὺ ποη ρῶν δαιμόνων εἶναι τὰ παρὰ τοῖς ἔθνεσι μαντεῖα τε ἢ χρηστήρια.

ς΄ π ε τοῦ λανθάνουσας δαιμόνων περιέχειν ἱστορίας τὰς μυθικὰς ὡς περὶ θεῶν διηγήσεις :-

ὡς θανάτου ποιητικοί εἰσιν οἱ λεγόμενοι ἀντῶν ἀγαθοὶ δαίμονες :-

ζ΄ ὅτι ἢ ἐρωτικαῖς ἢ πάνυ θείαις ἐξυπηρετοῦνται ἢ τοιούτοις ἕκαστος ἀντῶν χαίρει.

η΄ ὅτι μαγγανείαις καθέλκονται καὶ παρὰ τῶν μηνάνδρου κάζοντες τῆς ἀνθρωπίναις βουλαῖς δουλεύειν :

θ΄ ὅτι οὐ δὲ ἀφ ἑαυτῶν ἀναχωρεῖν δύνανται :-

ι΄ ὅτι οἷς μεθ ὁλοις οἱ θανατικοὶ ἀντ θεοί, τοῖς τόποις ὑποτάττουσιν

ια΄ ὅτι οἱ δαίμονες οὐκ ἀθεοὺς ὑπειληφασιν ἀνοὺς εἰδέναι ξανταὶς οἰκείας περιεργείας :-

ιβ΄ ὅτι ἢ τὰ ἀπάλλματα ματι ἀντοῖς κατεσκεναστο εἰδέναι :

ιγ΄ ὅτι ἢ τὸ μορφ ἀντῶν ξοάνων ἀντοῖς κατέδειξαν :

ιδ΄ ὅτι ἢ ματεύειν προτρέπουσιν.

ιε΄ ὅτι ἢ τὰς δ ἡγουμένους λαος φιλοῦσιν

ις΄ περὶ τῶν ἐκ λελοιπότων χρηστηρίων :

ιϛ ἐπὶ τοῦ καὶ τὴν εἰς ἐκείνους ἁμαρτίαν· οὐκ ἀνώστεον σπιλωτέον
ιη ἐπὶ τοῦ τὴν παλαιὰν ἔλλησι μνησικακοῦσιν χρησμὸν πρὸς τὰ πόλαιος
ιθ λεύκασι καὶ ἐπὶ τοῦ τελίσκορ σφαγησομένη ἐκπεμπόντων χρησμὸν ἀθηναίοις
κ ὡς πολλὰ θανάτου σέ φησιν ἀπολλάξαι τὸ χρησμὸν ἀλλοβιβολεῖ
κα ὡς ἐξ ἑκατὸν ἐτῶν οἱ κειμαρχίδαι ἐκπεσεῖν πάλαι ἀλλοβιβοᾶ χρησμὸν κατέφηναίτῳ
κβ ὡς ἐπλάνων τὰ χρησμῶν παίζοντα τοὺς ἐρωτῶντας
κγ ὅτι τῶι τὰ σαφεῖς κότωι τὴν ὀφῶνα σοι ἐπὶ χρῆσθον τας·
κδ ὅλμα λυόμενοι βοηθεῖν ἐν ταῖς τοῦ πολέμου συμφοραῖς λάμφι
βολα χρησμῶν ἐσοφίζοντο ἐξ ἡπάτων τοὺς προσφυγ:
κε ὡς τὸν ἐρωτώμενον ἐντοῖς ἐξέ καὶ εἰς τὸν καταλλήλους πόλεμ:
κϛ τὰ πλουσίου τοὺς λακεδαιμονίους μὴ μολυσθῆναι ὅτι μὴ τὸν ἀξιολ·
κζ ὁ ὑπερίσπουδαίως πράγματος χρησμῶν ἐποιοῦντο·
κη ὁ ἰσοις ἐξ ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς τὰ πρακτέα συνεβούλευ·
κθ ὅτι καὶ ἀφιλοσόφως τὰ πολλὰ μεμφόμενον·
λ ὅτι ἐξ συνελαβρίζοντο τοῖς λαλοῦσιν·
λα ὅτι ἐξ ποιητὴν αὐλῶν φιλοσοφοῦσι βίον ἀξιον ἐπιδεδειγμέ
νους κατὰ τὴν πολλῶν λόγ ἀκρίτως ἀνύμνουν·
λβ ὅτι καὶ πύκτας ἐξ ἀθλητὰς ἰσοθέους τιμαῖς
γεραίρειν παρεκελεύοντο·
λγ ὅτι ἐξ τοὺς τυράννους ἐκολάκευον·
λδ ὅτι καὶ τὴν δίψαν ὕλην σέβειν προσετάττον·

ε

Καὶ ἄνω μὲν καὶ τὰ πρὸ τούτων παρατεθέντα, ἐπιστῆσαι ἱκανὰ ὅτι μὴ
θεοὶ μηδ' ἀγαθοὶ δαίμονες· πᾶν δὲ τοὐναντίον, ὑπῆρχον.
οἱ παρὰ τοῖς ἔθνεσι κατὰ τὰς πόλεις καὶ χώρας ὡς θεοὶ
τιμώμενοι. οὐ λυσιτελὲς δὲ ἐπὶ περιουσίας τὴν αὐτὴν ὑπό-
θεσιν ἔτι μᾶλλον κατασκευάσασθαι, πλήθεσιν καὶ δαψιλεστέροις
ἐλέγχοις, τί καὶ τοῦτον ἀποδείξεως τὴν διὰ τὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν
ἀγαθὴν καὶ θείαν διδασκαλίαν, προξενηθεῖσαν ἅπασιν ἀν-
θρώποις, ἐλευθερίαν τῶν πάλαι κακοδαιμονούντων.
Ἄκουε τοιγαροῦν αὐτῶν ἐκείνων ὁμολογούντων, ἐκλελοι-
πέναι αὐτῶν τὰ χρηστήρια, οὐδ' ἄλλοτέ ποτε ἐξ αἰῶνος·
ἢ μετὰ τοὺς χρόνους τῆς σωτηρίου καὶ εὐαγγελικῆς δι-
δασκαλίας. τὴν ἔρως τοῦ παμμιάστου λόγου καὶ δημιουρ-
γοῦ τῶν ὅλων θεοῦ γνῶσιν, φωτὸς δίκην πᾶσιν ἀνθρώποις
ἀνατείλασης. αὐτίκα γοῦν μάλα, ὅσον οὐδέπω, παρα-
ιη στήσομεν. ὡς γὰρ μετὰ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ, καὶ θαυμα-
τοι τῶν δαιμόνων ἱστορηθεῖσαι. καὶ τὰ θαυμαστὰ καὶ
παλαιὰ φημιζόμενα χρηστήρια, διαλελοίπασιν. εἰ δὴ δὲ
καὶ πρότερον ἀποδέδεικται, ὅτι δὴ πάλαι κακῶν
οὐδ' ἄλλοτε ἢ πρότερον, ἢ μετὰ τὴν εὐαγγελικὴν διδα-
σκαλίαν ἐκλελοίπασιν αἱ παρὰ πᾶσι τοῖς ἔθνεσι νόμοις.
καὶ αἱ ἐκ θεοῦ ἐπιτελούμεναι τὸ πρὶν ἀνθρωποθυσίαι.
Οἷς ἐπὶ τοῦ παρόντος προσθήσομαι καλὸν, ὅτι μὴ μόνον
ἐξ ἐκείνου, τὰ τῆς δαιμονικῆς ἀπεσκέδασται δαιμο-
νίας, ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς τῶν ἐθνῶν πολυαρχίας· ἀθρόον
γὰρ κατὰ πᾶσαν πόλιν καὶ κώμην κατελύθησαν, καὶ τυ-
ράννους τοπάρχας, καὶ δημαγωγίας τὸ παλαιὸν κων

Ὅτι περὶ τῶν δαιμόνων εἰς πονηρὰ τὰ παρὰ τοῖς Ἕλλησι μαντεῖα καὶ χρηστήρια καὶ ὡς καθῃρέθη πάντα καὶ ἐξέλιπε μετὰ τὴν τῆς ἐνθέου εὐαγγελικῆς διδασκαλίας:-

ὁραν· θθγαρχίαας, καὶ πολυαρχίαν· δι᾽ ἃν ἐστὶ τὸν καταλλη-
λων πολεμους, ἐνωχάν ὁρμᾶται· διὰ σφε χάρας, καὶ πόλεων
πολιορκίαν· ἀνδραποδισμούς τε, καὶ αἰχμαλωσίαν τῶν
πολιτῶν χαρᾶς καὶ διὰ τοῦτο, ἐν ἡμέραις τῶν ἀθρόων
φυλακὴν ἐστὶ τὸν καταλλήλων πολεμεῖν τοῖς τοιούτοις
γενεᾶς τοιούτοις· τοιοῦτον ἐστὶν ἀθρόον ἁμαρτημα, ὃ ἐστὶν ἐν
ἡμῖν πολυθέοις πλάνη, ἓν ἐστὶ δὲ μία ἁμάρτημα· οὐ καὶ τὸ·

¶ Τὴν μὲν τοῦ ὀρθοῦ ἡμᾶς φύσαι σοι δικαίαν· πρὸς τὴν
τὸν μέγαν πλάνην· τὴν ἀληθῆ θεὸν (ὃ στὶν ἐν, καὶ ἁγιότητι
ἀποδέχεσθαι· καὶ διὰ τοῦτο ἐν ἡμῖν ἀθρόον καὶ τὰ πάντα
τῶν τοῦ πατρὸς οἰκουμένων προσκυνήσαι· καὶ μοι·
τοῖς πάσχουσι λῇ καὶ δημιουργοῖς τοῦ παντὸς καὶ ἡμῶ
μοι θεοῖς· ἐν τῷ πόλει· καὶ ἐσόμεσθα· καρπαρμοντο θρησ
ὑμῶν· καὶ γυναῖκι· καὶ παισὶν ἐξ ἐσχάτου παραδό
δοται· γενεᾶς δὲ καὶ ἀπὸ δαιμόνων πάντα, χρηστήρια τὸ
καὶ μαντάματα· οὐδ᾽ ἐστὶν ἁπλοῦν μόνον
γὰρ ἐξ οὐρανοῦ πάντας, φῶς τοῦ δίκαιον ἐξ ἁγιότητι τοῦ πρὸ
λιμὸν ἐν τῷ σοι· καὶ ἀγαθὸν δύναμιν· ὃ τὸ λεγ τοῖ
τοῦ φιλτάτου φόνοι, καὶ τοῖς δι᾽ αὐτοῦ ἁπλῶν ἁμαρτίαν
τὰ φονικὰ καὶ φίλαιμα· μοναρχοῦ πάντα· καὶ ἀναρ

θρασυδαιμόνια ἐξιλάσκονται. ἴασπις φέρει τοῖς κακοδαίμοσι φοίνικι καὶ κάλλοι δαιμονῶσι καὶ φιλογελῶσι. περιδέου μηλίνοις δυσὶ καὶ τριχὶ τοῦ φαύλου δαίμονος· μετὰ τῶν τοῦ σελήνου φάσιν καὶ περόδου. καὶ αἱ τοσοῦτοι ἡμέραι ἑκάστῃ τῶν δαιμόνων προσήκουσι ἑκάστῃ. τοῦτον καὶ λάθρα μαρτυρεῖ τὸν τρόπον. μηνὶ δὲ θαυμάζου σεληνιασμοῦ καὶ τελείου ἡμίσεος τῶν ἀλεκτρυόνων μὴ οὐ μείζονα ἡμέρας καὶ τοῦ ἄλλου θεωρεῖν οὐσίαν. μὴ γὰρ τιμωμένου. οὐδὲ ἡμᾶς δημοσίαν τὸν θεὸν φοβεῖσθαι· ταῦτα γὰρ ἡμᾶς τοῖς αὐτοῖς ὁ πορφύριος. διδυμοῦν καὶ τὰ τῶν δεκανῶν ὁμολογήσαι, οὐ τιμωμένου, οὐδὲ μᾶλλον θεοὺς δημοσίαν φοβεῖσθαι· μὴ ἐξ οὐσίας, μὴ τοῦ ἀσελήνου μὴ οὐ ἐν ἡμέραις· μὴ τῶν ἄλλων θεῶν· πρὸς θεὸν δὲ λύειν τὸν πρὸς ἄλλον καὶ ἱεράκων. δόγμα τι γὰρ. οὐχὶ μᾶλλον τὰ τοῦ θεοῦ καὶ τὰ ἀσελήνου τοῦ ἱερακοῦ οὐσίου. διὸ δυσάμβλωσις δὲ ὑμῖν θυμὸν τὸν ὄσσαν φάθυμον. τὰ δὲ ἄμφι πόθεν καὶ πλάνος· οἱ δὲ σὺν τῷ καὶ θεοί· τὸ δὲ ἐν τοῖς καὶ πάσαν ἐξιὸν ὑποχάριον τῶν ἀνθρώπων τὸ τινα τοῖς μὴ λίθοις ὑπὲρ τὸν ἄλλον πόθεν αὐτοῖς, παραδόλου τοῦ. ὃ δὲ καὶ μὴ ἀνθάμα τοῦ· παρὰ ναὸς ἡμῖν τοῖς θύρας ὅλῳ ὁ σελήνου ἡμέρας διαμορίζει τὸ μεσόμηνον. ἀμφὶ λίρα τὸν μὲν ἀπὸν λάμα τοῦ χολιὸν· τὸ θυμαργὸν καὶ θυτέον, τὸν οἱ οἱ ἀθ ζωὴν ἐωὶ δὲ ἡμέρας. ἀλλὰ καὶ ζῶν. καὶ ὁ σὺν ὑπολάμοι μέγος· τὸ μὴ λίθος τοῦ ἀμφὶ ἀσάν τὸν οἱ ἐννεμένων βλοῦν θλανῶν. καὶ τὰ ἀμφὶ ἡμᾶς αὐτοῦ μάτην ἡμῶν λίρα τὸ φάτον

τὸ τρίτον τῆς
κοινῆς ἐνεργείας.

Τὸ πολυσχιδὲς καὶ
πολυσκωμμονητὸν
θεῶν τοῖς ἕλλησι
συνεστηδείσιδαι
μονίᾳ

τὸ αἰτιᾶσθαι τοὺθεοὺς ἢ μὴ τὰ ὁρώμενα. πρὸς τοὺς θεοὺς
ἁμαρτάνεσθαι. διότι δὲ καὶ τὸ μεταμορφοῦσθαι
ἀδύνατον διεσταλμένως. ὁ δὲ ἐξαμφισβητῶν
ὁμολογοῦσι τὸν λεγόμενον λίθους. παραβρόμτου
λίθαλγεῖν. καὶ δρυοκολάπτους. δρόμυσόμτου. καὶ τὸν παρὰ
παραπαρισσόμενον. ἐξ ὧν ἀφορίσαντες καὶ διαλαβόν
τες τὰ περὶ τοῦ αὐτοῦ αἰχρόβραμμα ἐρώμενα.
τρίτον δὲ θεοποιΐας ὑποθέσεις. μυθικὸν αὐτὸν ἐστι
καὶ δαιδαλτόν. ὁ δὲ αἰχμυθέτου ὁ πραγματικὸς καὶ πα
τὰ τὸν τυχόντα. ἐστι τὸ φυσικὸν καὶ λεγόμενον ἀφανισμὸν
μένον. προσιὸν λεγαναμμένον ἰας. θεωρίας δὲ
τέλεσι κοσμικόν. ἀμφοῖν δὲ τοῦτο πλάσιον
αὐτοῖς ἀπομερίζεσθαι. διὸ δὲ καὶ μέχρι τοῦ οἰκέων
ταυθοῦν, τὸ δικαιοσύνην καὶ προσωπικὸν τοῦ ὀνόματος τῦ
καταναλίσκοντος. τὰ γὰρ τοιαῦθεοὺς ἐνόησαν
τρόπου. οὐ δὲ ἀντιμορφίας ἄξιον. τοῖς καὶ αὐτὸν προφανὲς
ἐναρθῆναι τὸ αἰσχος. ἐ δὲ πανδρόσταν. καὶ ἀφροδίτην.
καὶ τὸ μὴ τὰ ἀμφὶ καὶ ἀλεκτρυόνα αὐτὸν ἐνθυμή
σας. θεοὺς αἰ ἐ πότε. καὶ τὸν μὲν λόγον ὀρθὸν. τὸν
δὲ λογισμὸν ἀθλιωτάτην ἐνομοιότατο. καὶ ταύτην τὴν
οἰκίαν παρεκλίπασιν θεολογίαν. ὃν καὶ τὸ πρῶτον
ὅλεθρον τῶν ἀνοήτων ἐμβάντων ἀμφὶ τὸν αἰπὸν ἀλασάμενοι.
τὰν γὰρ ὑπερβήσας. τὰς πολυθεμίας. καὶ τὰν τῶν μιᾶς
ἀμφιδρόμους ἱστάντο. θεοὺς ἀπόμφαν. ἀρετὴν μὲν φέρειν καὶ
ἀθλιωτάτην. τὰν πολυθεμίαν. ἱκέσθαι δὲ καὶ τὸν τῶν
ρον. τὰν τελευτάν. ἐν καὶ τούτοις, ἔλεος. καὶ ὕδωρ

ε
π τ̃ ποννηρ̃ δαιμόν
εἶναι τὰ παρὰ τοῖς
ε θνεσιμαν πεὶ δ τι
ἰχ χρηματήρια τ

φρήσοσι κάδλειμαι ρόμβαν τὰν ὄλιαν τρόχιν ὀλβαίοις ἀμμες
μηδὲν ἐπὶ πολλὰν ὀφέλειαν, λεὰν ὀφθῆ μέν τιν' ὀρθὸν ἐπ' ἀρόμενος ἐς
δραμένων ἐς τρὸ μόρον. ἐλλιῶσαν δὲ ὀμὲ φοσμές.
εἰ δ' αἴ κε λαὸς ὁμὸς ἀμφοτέροισι χρόμενος τοῖσ' ὁμόμα
λὲ καὶ τὸν θεὸν ἀτὶ μὲ δαίμενα κα προσαρράων.
ἰσόδοσσε δὲ λεὰν ἀρὸν λεὰ κἀρισμένος πρὸ τᾶν ἐξελίλων.
τὰν μὲν μόνον τὰν ἀραν ὀφέλιν θεόν. ἐς τὰ δαίμενα κα. ἐς τὰ
λίρεσσα. τὸ δ' ἔοι πᾶσι μὲ ἄμμιν. ἐξ ὧν ὀοίλων τοι ἐς τὸν
μὲ σαν λίαν. τὸν μὲν χρυσοῦγκρουν. ἐς δαίμενα κα πολλὸν
λὲ αὐτόν. τὸν δ' ἴμὲν θεᾶν λίρεσσα ἀπὸ λερὶ θέμεν.
ἐς δὲ ἐξελιόφλιον ἴμὲν. ἀλλὰ πρὶ μὲν τοῦτο μὲν λὲ φλὲ ἀν ἴμὲν
δὲ μὲν τρεῖς διαφθρόδδαι. λεὰ γὰρ λεὰν ὀλέσσαν ἐξ ἰχρόν.
λὲ ὠφελάσσαν. λὲ ἂν τὸ ἀμὲν ὀοῖμεν. λὲ ἀ τὰ λε τὸ σι ἐμὲ ἴμεν
λὰ ἀν δαίμενος τυχὶ. λὲ ἰ λίρεσσα μὲν. οὐδὲ μὲ γὰρ ἰ τὸν ὀφθὸν
μὲν λαν. δὲ δὲ ξ ἔαμες τὰν σοφὸν μὲ ἄρ τύρεμ, λὲ καὶ μάλ' ἀν.
ἰ τὶ φύσε τὶ μὲν ἐξ ἐμὲ ἀν ὀρθρεμ μὲν ὀρέων; τὸν φὶ λὲ καὶ ἀν ἀν δὲ
μὲν μὲν καὶ τὶ θρὶ τὰν λὲ καὶ μὲ λαν λὰν ἀμαρτεί ας· οὐ δαίμε
μας· ὀρθὸν ἐξ ἐλὲ τὰν μόμ τὰ τρόμ λίρουμὲν μὲν ὀοῖ λὲ καὶ ὀμο
μὲ σαν δὲ λὲ σθαι· τοῦτοι σ· μὲ θάδραν ὠλλ ἐξ. τὸ μὲν μὲν οὐ
θρὸν ἀμὲν τοῖσ χρὶ τὰ ρίοισ· μὲν θοῦσ, οἷσ ἀ τὶ μὲν ἐξ θαι· τὸν
τρὶ γλὼν τρὸ σκὶ λὲν ἐξ ἐμὲν ἐξ δαίμε μας· ἐν τὶ ρξαν θεὸν.
οὐ δὲ λεῖ μὲν ἰ λὲ λὲ ὸν ἀ ἰοῦ σθαι. τὸ δ' ἔοι σ δαίμε σι τοῦτοι σ,
μὸν ὁμὸν χὶ δραμένων χαμὲ ἀμὲν ὀμεν ἐς· τὸν ἔνον· τὸν ὁμὲ
σθδολεχθόν σ· ἄμαρ τὰν σ· ἰ λὲ καὶ ἀ τὰ σ· ἰ λὲ καὶ τὸν ἀμὲν ὀθλιά·
τον· ἀπὸ φθρέξ ἐ ὀθ ἐ σθαι· τὰν δὲ· ἰ λὲ καὶ ἀν θαμὰ τὸν νὸν ὠσθρ
ἀμὲν ἀπὸ τὶ σθαι. θρασύνθρομ ἰ γοῦμαι λὲ καὶ μαρμαρι

καὶ ἄλλο. καὶ πάμπολλα τοιαῦτα ἔστιν ἰδεῖν
ἀλλήλοις καὶ δαίμοσι μὲν διαφοραὶ καὶ τοῦ ἀθετεῖν καὶ
καὶ ἀλόγου· τοῖς μὲν γὰρ θεοῖς καὶ ἀμεταμέλητα τὰ δόγματα,
πρίασθαι· τοῖς δὲ πολὺ καὶ δυσκατάσκεπτον, καὶ
χυλοὶ καὶ ζώμοι πολλαχοῦ θυσιάτου, καὶ τοῦβαὶ καὶ μυθο
λογίαι, ἔθιζουσαι καὶ φυλάττουσι δὲ διασωζόμεναι· καὶ περὶ
Μὴν τὰ μυστικὰ μὴ θρόϊσι τοῖς μὴ μεταφάσκειν μηδὲ
τὸν περὶ δαιμόνων μάθησιν ἄπασι μάλιστα ἐκφοβοῦσι
δοτον· δορτὰς δὲ καὶ θυσίας· ὃ περὶ μὲν ἄπασι ἀποφρά
δας καὶ σιωπᾶσθαι θρῄττοις, ὁμοφωνίαν καὶ διάπασαν μὴ
φάναι τὸ καὶ λοιδορεῖν· πολλαχοῦ δὲ πάμπαν χρὴ λέγειν περὶ
ἱερῶν· μανίαν τὸ ἄμμα, ὁρμόμβυαι ἐπὶ ταύχην δὲ· ὠλιμόραι·
θεόμμβυ οὐδὲν μόνον δὲ φαύλου ἀπορρέοντα τὸν θρῆσκα
φήσαι μὴν τελεῖσθαι· παραμύθια τὰς παλαιὰς τοιού
μενον ἀνθρώπους θυσίας· οὔτε θεοὺς ἄπαντα ἔμψυχα
δέχεσθαι τὰ δαιμόνια, οὔτε μὴν τῶν ἀφθόντων καὶ λόγου·
καὶ πρατῆρι παῖδας ἀποφθεῖραι διδόντας· καὶ καταρχό
μενον καὶ ἀφαίρεσθαι· ἀλλὰ χαλεπὸν καὶ δυσαρέστους
καὶ παρθυμίας ἀφοσιούμενον καὶ ἀπὸ τοῦ μεταφέρε
ἀμαστόρων· ἔμψυχα δ' ἱερεῖα δαιμονίοις θρέπτας· οὐδὲν
μενον οὐδὲ κωλυόμενον, σάρκας μὴ καὶ δι' ἀσωμάτων
λέγειν· ἀλλὰ πνεῦμα καὶ μὴν ὀσμὴν ἐκ χαλεπῆς ἐπιθυμίας
θύειν, οὕτω πολλαῖς ἱερεῖα καὶ πᾶσι δαίμοσι·
ἐξ ἧς τὰ μὲν ἱερεῖα τυχὸν ἀνθρώπους τοῦ μὲν περιφρονεῖν
μασι μὲν λοιμεύεσθαι πόλεσι, καὶ γλῶσσαν ἀπορίαν ἐπιφύσει·
καὶ πολέμους, καὶ τάλλα πράττουσι μὲν ἀφ' οὗ μάστιξ

ὅτι δαίμοσιν πολεμίοις, τὰ πρόφρασι καὶ ἀπὸ πάσας τὰς
πόλεις ἐκβάλλετο. παραίτιος δὲ καὶ πρὸς ἀσεβῆ
τοῖς δαίμοσιν ἀνθρώποις φύσιν, καὶ τοὺς τὰ χρῆν θεραπεύειν
τοὺς θεοὺς πρὸς ἁμαρτάνειν. αὐτὸς γὰρ ἐπιτρέπειν αὐτοῖς δοκεῖ.
ἅ γὰρ ἐπιτρέπει αὐτοῖς ἅπτεσθαι πρόσταττει. τούτοις ἐστὶ δὲ
σωφρονεῖν. τὸ μὲν θυμοῦν χρόνου χρῆν δὲ πολὺν φρονίζειν
διὰ σοφρόνων λόγων τε καὶ ἀκοῆς. ἀλλ' αὐτὸ μὲν διὰ χρόνου γίνεται
σωφρονεῖν, τὸ δὲ ἁμαρτίας ἀπωτέρω ἐστὶ δυνάμενος. ὁ τόδε
τοῦτον μὲν οὐδὲν ἔστιν ὅπως οἱ χρεὼν καὶ ἀλύσκειν.
καὶ ῥᾳδίως ἁλισκομένοις. ὁμοφανίαν τε, καὶ διὰ πάσας καὶ
ἀντρα πολυθυσίας, τοῖς πολλοῖς δαίμοσι μόνοις θεραπεύειν.
πόσον καὶ δυνατὸν μὴ ὧν αὐτοῖς, τὰ τοιαῦτα δρᾶν τε καὶ τὰ
τοῖς φαύλοις εὐχαριστοῦντα διὰ παντὸς μέγιστον. τοῖς ἐστὶ
πάντων θεοῖς. ἢ τὰ ὅσα ὑπὲρ αὐτὸν θέμις δυνάμενον μὴ ὁ λόγος
ἁπτοῖς τὰ φίλτατοις φαύλοις ἐστὶ τοῦτο. οὐ καὶ πάντα
τὰ ἁπτόμενα τοῦτο πρόσφιλῆ. οὐ καὶ ἄρα θεοῖς οὐδὲ
θεοῖς δαίμοσιν. μόνοις δὲ τοῖς φαύλοις θεατρίζομεν. οἱ δὲ δὴ
λοιμῶμεν. ἢ δὲ μάλιστα τοῦτον τὸν τρόπον τὸν λογον ὁ
πολυαρχος ἐμοὶ φίλος, τὰ μυθικὰ ὡς ἀπορρήτως ἐμὲ δὴ
ληθίσας, λόγους ἔφασκε πλάσαι δαίμονας. τὰ δὲ
παθήματα καὶ δόματα γίγαντι καὶ τύραννι, καὶ τυραννίδ.
δαίμονι καὶ ἅμα διηγήματα, ὅσα καὶ μυθεύεται ἐπαινεῖ
ἁμαρτάνειν. μὴ πω δὲ ἄρα, τοιαῦτα λέγω. τὰ
περὶ τὸν περὶ τοῦ καταλυσμοῦ γίγαντας, ὅτι δὴ θεοὶ

περὶ τῆς ἀρετῆς ἀφαιροῦμεν τὸ καὶ ἐνεργῆσαι αὐτὴν
ὑπὲρ τὴν καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐνέργειαν τοῦ καὶ ἐν ἀρχῇ
τοῦ περὶ τοῦ ἐλέγχου φιλοσοφίας θέσει δεδηλωμένα καὶ
μηδὲν ἀποδέοντα καὶ πολλαχοῦ μαρτυρήσομαι, τῆς περὶ
αὐτοῦ καὶ τοιαῦτα μὲν ἔστω μοι εἰρημένα.
οὕτως γὰρ καὶ γένοιτο ἡμῖν ἐξαίφνης τοῦ τοιούτου
προσφιλοῦς καὶ δικαίου μνήμης ἀμερεῖς τοῦ
περὶ τοῦ ἐλέγχου λόγου διηρημένη καὶ τοῦ μὲν πρώτου
καὶ ἀναγκαίου ἔστω μοι ἀπόδειξις· γράφῃ
δ' αὐτὰ δεδηλωμένος ἐν τῷ Σωκράτους περὶ τοῦ ἐλέγχου
φιλοσοφίας· ἔνθα μαρτυρήσεται τὰ ἀποῤῥητα τοῦ δαιμονίου
φάναι· ἔστω μὲν οὖν ὅτι καὶ παραβάλλομαι ἐρίσματι·
καὶ μήτις ἄλλος ἐλεύθερος τὰ λεγόμενα· τί μοι δὲ
λέγω τοιαῦτα; τὸ μὲν αὐτὸ δηλοῦν σοφιστὴν θρασὺν ὄντα
ἅμα· τοῦτον δ' ἔστω μοι αὐτὸν ὁμιλεῖν δαιμόνιον· ἐπεὶ φανερὸν
ποιεῖ τοῖς κατ' ἐμὲ ὁμιλοῦσιν· τί χρὴ ὑπολαμβάνειν
παρακελεύει· τί παντὸς σπουδαστέον· ἐπὶ τοῦτο
ἔφασκεν αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον ἐπιτιμᾶν· ἐφ' οἷς ἐπιτιμᾷ
ἐκείνοις ἐπιτιμᾶν καὶ ἐμοὶ δοκεῖ· τί δὲ καὶ ἐμοὶ δοκεῖ
τοῦτο· ὁμοίως ἀποδεκτέον τὰ τοιαῦτα· ὁμοίως

ὡς δὲ καὶ τὸν ποιητὴν τοὺς ἐσθλοὺς εἶναι ἀνθρώπους καὶ ἀγαθοὺς δαίμονας·

ζ

γὰρ ἄρθη ἴσαι ἀπὸ ταυτότητος· ὥστε ἂν ὁμόφωνοι ὦσι τὸ ἀριθμῷ
οἱ λόγοι· τίνα αἰτία ἐστίν· ὁ διὰ σ. χρυσόβροτος μέτρον πυρὸς
δρόμου σοφὸν ὄρος ἀπὸ μιᾶς ἑνὸς ἐπὶ μίαν ἕνα τοῦ ἐναρίθμου
ἱερὰ τὰ αὐτὰ ἀεὶ ἀόριστον ἔχον· διὸ καὶ λιγυφώνους ἁμαρτὰς
σύριγγας γλαφυρὰν ὑμῖν δὲ δημοσίᾳ ἔθελον· ὁ ξὺν δὲ
συρίζασι μέσος· αὐθρασὲς αἰόλημα τόμου· πάντας·
δαίμονος ἔχον ἴσορρόπους δαίμονος ὀργυιῶν, ἱερυθροῦ
δρόμου ὀρθίου· ἱερὰ ἱερυθροῦ θαλάττοιο· ἔμελλον, ἐπὶ τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τὴν ἀβύσσου
σαι ἀρτιομερῆ ἀριθμὸν ἐπὶ ἀναλογίαν ἱερατικοῖο· ἴσων καὶ
ἀνίσων ἀναλογίαι μέγιστ' ἄναρχος· ἀλλὰ καὶ ὅσα
Γ τοῦ δαίμονος οὗ φύσιν ἀγαθοῦ· τὸ τὸ χεῖμα καὶ τὸν ἀρχὸν
ὁ ἐμφανὲς ἐδίδαξεν ἀσόλους; θεὰ δὲ καὶ τοῦ
σοῦ τὰ ἱερατικὰ σώματα· οὐδὲ ἐν θύελλαι, τὸν οὐράνιον
ἀσόλοις· τὸ διατριβῶν· τὸν ζῶν ἄριστον ἀπὸ καὶ τὴν
λαμπρὸν· τὰ πάντα δεύτερον· χρὼν αὐτὸν ἐφ' ὃ ροσωπικὸν
καὶ τὰ γὰρ χθόνιον· καὶ τὸν ὡς ὁ τὸ δὲ καὶ ἀφθαρμέναι τοῖς
ἄριστον ἐστὸν ἀφθάρτου· ὅτι δ' ἐστὸν μὲν· οὐ δὲν ἄλλον
δὲ ὃν ἀδελφὸν ἀφ' ὃ, ὃν καὶ ἀρχὴν τὸν ἀρχὴ τὸν δὲ τὸν
μὲν ἐστὸν· καὶ τὸν ἀστρολάβου ἀεὶ ἐστὸν γραφέως·
τὸ τὸ μὲν οὖν τὸν ἐστὸν· τὸν ἀφθάρτου τοῦτον δαίμονον
φύσιν· ὃν ἐστὸν τὸ καὶ ὃν ἀναθὲν ἐστὸν ἀνθρώπου· τὸ τὸ
δὲ· ἐξ ὃν ὄρους, τὸν ἐστὸν· καὶ αὐτοῦ· καὶ θυμὸν τὸν
τὸν χαίρων· ἄλλον δὲ αἱ χαὶ· καὶ ἐστὸν ἀφ'
ὃν καὶ καὶ τὸν ἀνθρώπου· τὸν δὲ ἐστὸν ἀρίστων φύσιν ὃν ὄντος ἐστὸν

τὴν ἰσότητα καὶ τὸν ἀπόλλω μαρτύρεσθαι· τοιαῦτα γὰρ φασὶ μάλα
δαιμόνως αἱ ἁρμονίαι σφίσιν ἁρμόττειν· ἀλλὰ καὶ τούτων τὰς
ἀπορίας ἐξετάσωμεν· οὐδὲν γὰρ ἀπίθανον τὰ λεγόμενα φαίνεται·
οὐδ' ἀληθῆ πάντα ἐξ ὑποθέσεως σοφοῖς· ἀλλὰ τὴν μὲν ἀριθμητικὴν
ἁρμονίαν, μόνον πατρὸς ἀγαλλομένην, ἀεὶ ἐν ἀληθείᾳ τίθησιν
ἀκίνητον· περὶ δὲ μελῳδίας τὸ ἐμπόδιον ἁρμοττούσης τοῖς
μορφὰς λόγοις ἐνδεικνύναι· διὸ δὴ καὶ τὴν γαστέρα τὸ
μὲν τοσόνδε ἐστὶ τὴν τροφὸν ταμιεύεσθαι λέγουσι·
καὶ μὴ τὸ διὰ τοῦτο τριμερὲς τριμοιρίας, καὶ τὴ
τυχὴ ταυτὸν δὲ, τὸ μὲν θυμοειδὲς· τὸ δὲ ἐπιθυμητικὸν
καὶ πρὸς ταῦτα τὰ καὶ καλά· ταῦτα οὐ λυσιτελῆ·
μὴ τοιαῦτα ἐστίν· τοῦ δ' ἐμφρόνως γεγραφότος· ἀλλὰ
στοιχεῖα μὲν ἔστι καὶ ταῦτα· ταῖς μὲν δεῖ θραύεσθαι
ἀσυμφώνοις ἐοικότα καὶ ἀνάρμοστα· τὰς δὲ ἁρμονίας
αὐτοῖς ἐκ τούτων ἁρμόττειν· τὸν μὲν ἁρμονικὸν
μὴ ὑπὸ ἐξ ἀφροδισίοις ἐοικέναι καὶ ἀνάρμοστον·
τὸν δὲ ἀφροδισιαστὴν ἐκ ταύτης ἁρμονίας· τὸν αὐτοῦ
τὸν γαστέρα τοῦ αὐτοῦ ἐστὶ καὶ ἀνάρμοστον· ἁρμόττειν
πράγματα· τὸν θεῖον μέλος φιλοσοφίας· πρὸς θεοῖς
τοῖς ἐμφρόνως λόγοις ἐοικέναι· καὶ μὴν ὁ θεὸς ἐστὶ
θραύεσθαι καὶ τὰ ἀκόλαστα μὲν πρὸς ἡδονὴν
καὶ ὀργὴν διὰ τούτων· ἵνα δὲ ἡ ὁμόσαντα τοῖς
ἐναρμονίοις τὸ φόβερον μὴ τρέμειν μᾶλλον μεθύειν τὴ
τὴν ἐμπρέπειν· αὐτοῖς δὲ καὶ τὰ μὲν πάντα τὰ

καὶ θλῖνο ὅμλοο· πολλὰ δὲ ἀολίγμενο τοι καὶ δλίφο ὁμνοὶ·
καίνια λέαι οἰωλάεσσι μαθολεο πόλεο ἀμφὶ πορφύρα·
θλῖρας ὁριομόμενο θέαν λιποῖ δ' ἰεούρη· λίθη δ' ἔλειφεν
δοι μαλεὴ χρυσόθρονο ἔριο· μὴ ἀδίαλδ' ἔλεο μέλη
ταμὴ τροφὰδ' ἠοὶ ἴσι δ' ἀῦ φαρίηρεμίμοισ πάρ' ἄλφαι
μέλου, μαπάλμοι αρηι ηβοῦ πο σὶν ἀμφὶ ὁμόσι ριν· ἤδη αὖλοι
καὶ τιμὴ πάρον πάταγοι καὶ θλῖνο ὅμλοο· μέλεαι τὴν μὴ
τρὶ τοῦ λαοῦ· ἀσπὶ δὲ τοῦ δλὶ ταῦτα πάσι σ' ἀρ' ἔλισ' ἀφθ
μεμνουσ· ὁ τι μὴ δὴ φρονέων· μὴ δ' ἔλιμοσ ἄμμι σ' θοῦφι
λοῦσ πρᾶσσο σ' μέλεαι τὴν πρόφρη μενὴ ἠὼσ καὶ τὴ
ἀθλεύειν ταρφαὶ καὶ μέ θοι καὶ πόλεμοι· ἀμφὶ λέφρη η·
καὶ τὰ δ' ἐφ' ἑῶν ἡι πρήσσετα· καὶ τὴν λιποῖ δ' ἰεούρη
τὴν αἰ τ' ἔμὲ δὴ μεγάθοο μάλ' καλέσαι σ' ὠρα ἐ τὸ λεπτὰ
γρὺσ ἰωμὴ μὸν οὔσαι τοῖσ θεράπων πολεμίζ μοῦσ καὶ γάο
ἄλλαι σ' πάλιν φαλέμεν· τί δὴ οὐ ταῦτα πρὸ τοῦ θο
φιλή καὶ μαλ' ἄριον σωτῆρι αὐτῷ· ἔοι σ' ἔθεν δὲ·
πό τ' ἔρασσι φάσ' ἐμὲ δολίῃ φύλοο· ἴφθιμο καὶ μὴ
ρο τάτηο τὰ ἐξ ἔο ἔοι λόμεν· Ὁ ρθοσ καὶ τοῦτο
Ὁ ῥόδιο σ' ἀνθεμόεσσ' ἀφθίτο· ὁ τι οἰχνίδομαι ἐμῇ
ζόμενοι ἔοι τὰ σ' θυσίαι σ' θεοὶ· ἀμφὶ λελυδέ μεν ἄλοιο
θέαο συρόμενοι παραλύομαι· καὶ οἱ μὲν μέμον· οἱ δὲ·
λίτνον· ἡ μὲν δὲ ὅσσο· ὃ πορ ποι ἠοιμενοι τιο
θανεῖν παρουσίαο· ἄμαρ δ' ὀφρομφοι τὸ σ' καὶ μαλ
φαι δαὶ καὶ φύσ φαι τοὶ τυχάρουσιν· ὅι δὲ καὶ ἔθο
ξάσθη τοῦ παρὰ μέσθαι μᾶλλο ν ἡὼσ προδ μοῦσαι
ποι ἐν· καὶ μάλ' ἄσαι δαὶ ἐμεθ' ἁρμόν· τὸ δολεῖ ἀμφὶ

φόβαι θεῖοι πράγματα· τοίγαρ ὠνθαρρουναὶ ἥρηλεό τοσ-
παρθήρησαι, θεὶ τοῦμολόγησαν ὅαμη δόξειν τὸ ἥρημιλήρου παν
τὸ γὰρ δι' ἀραγλείων φασὶν αἰφίχθαι. οἰγὰρ ἂν ἐδόξει. ἀλλοίουγὰ
χρὴ φάραι πρὸ ταναγλείων· ἥρη ταιδ' ἔστοῖσ πρόσθυέλεγμα
τα τοῦ θεάτου δ' ἐμοὶ μὲν, ἐοὶ φάιμ' ἐμὲ θέριον μὲν αἰφάρο
-ἀδικρί του αἰσθρο πλιτόδ· ἀρ' αὐτου πολυδαμαν θοῦλί πον
ἐδίκαι καίμοι γάμι σ χαο τρόφθοιο, θεῖο ἴσο θυμοσώμιοι
πρὸ τοι τὰρρή του ἐοδόμ· οἱ σ δὲ φρένα τὸρ πρὸ φάν θαμ' ἀτου
ἀδαλι θυμι τοὶ σ ιρο τοσ· καὶ πάλιν μίλυτον ζοαϊ ουσα.
θεῖο πολυφράδμονσ οἱ χεῖο· ἴσ θυμι τὰμφύ στιο ζρὸ·
θεὰμ' ἔσο θυμοσώμισιν· καὶ ζῆσα φάσρον· τὰ σὰμ
μιλλιοδεφο· αὐτὰρ θρο σ' οἵδ' ἐχαπίζου δρόδαμοι σ·
ἐθεάτ ισιν δ' θεὶ σὶ καὶ δόσ, ἐν ἀρ' ἀφλιο· καὶ ξεῖο
τὸν σμῆρ' ἀπορρί τοιο ἐρύσσμενζ ιν αὐτα ί θρι σ· ῥιϊ δ' ἐπ' ἀλλην
τασ ἐοὶ χθόν' αδ' ἰαν ἀφθαι· τὸν δ' ἀμφὶ σ ἰσ μεδάστοισ ιν
ἔσ θεμεν ιαπόσ ιν ἀλῖ ται· μόφρι σ ουρὸσ θρόνο,
ὃ σ πορὶ σμφέρου σ' ὀρ χόμενοι λοὺ φοισι μὲν ἀρ' ὑπὸ δὲ φρόνα·
ῥίμφα δὲ θρόδαι μοσιν ἔσ λιμένα σ τὸδ' αἰφάλεια σ· ὅσ
χόν' ἐφ' ὁμῶσ πολλοῦ δλιϊ σι ἀϊ ασουσιν, θυλι τοῖσ δὲ σ πο μέ
μνη ἔσ πο φλιέ ταο· καὶ πάλιν αἰφαλιό μῶσ ὄφλι
μηθι μέν, οὐ λεθθέλομεν· ἔσ φ' ἐμὲ ἔσ θδλιοσα σ αἰφάλιδι·
ἐοὶ τοῦτοι σ πάλιν ὁ σπρα φὲσ φλιοῖν· ἔσ φ καὶ ἔσ παφά
λεσ σ ἑαυτοῦν· ἔλιδ ηδὲ σ ιν· ὡσ δ' ἐλιὰ σ φ ὁ αὐτὸ τοῦ αὐτο ῖ
λομεν σ ἔλιδ ο θέ φ σ πρὶ ἑαυτοῦ ἔσ αἰφαλιο σ· ἐφδὲ δὲ

οὕτως· οἰώσμεν ἀγαθαί τιν· τόδε μαρτυρῆσ. ἐπὶ ξεμερδύ. καὶ
ἐπὶ λιμάγδμ. μόλθδ' ἐλθυμβάσας, τοῖσι δὲ μύθοισ· οἷσι ἀπόξεμεν
μεραδίτιν σὺν ἐμοὶ· ἵππροῖσι τύνδε σὺν ἐμοὶ σωθέμεν μβάσ πυρ ©
ἄμου· τοῖσι δὲ φίλοι ταῦτα παρφαίμεν· τὸν σφόν δμόθλιν
ἄμπροτθ πατρός καὶ πάλιν. ἐξ ἔματος φοιτίλιν ἀπὸ μβάσ ἄμου
ὑπὸ θδρ ὀλεδιπρόλιν, ὑπὸ λιμπρὸν ἐθέλεμεν μβάσ ἵππροσ
ἄμου· θδ' ἀγόμεν μεθ' ὑμᾶς καὶ ἁρμὶ τοισὶν ἔπεσσιν
αἰεθλιν ἀρίστοισ ἀμφὶ μὲ τοῖσ δοχλίοσ, χλαμύδων ἐμβάσ.
μάλιστ' ἐδ' ἔπειτ' ἐπὶ χθόνα· αἰμυλάδιν διάγαν ©
ἀγαθούμβασ πάλιμφορον· αὖ σοὶ δ' ἔθελεμ τοῖσ φίλοισ ἐθ
ἐμάσαι τοφόλιν· τούτοισ' ὧν ἐγὼ φάσ ἔπειτ' ἐγώ· τύνδ'
Οὔτ' ἄφ' ἄθρα, οὔτ' ἐθέλ' ἄθρα, καὶ φυλλάσ ἄλφα
γόμοι τάν· ἀγ' ἔμαναι τόλεα τιόν, καὶ ἀπόρροιαν δλε
τλιὸν ἔπουραμίουδιν ἄμβασ. ἐσόργαμιλὸν ὧν ἔμαν καὶ θέ-
τιχον ἐσθλοῦσαν πάσ χρομβάλι τλὶ τυχὶ· δι' ἀτοῦ ὧ
ματοσ ἀσόργάμου φοιτίλιν ἀπὸ δίδασθ· ἀλλὸ τι μὲν ἀμφ
ἐμάσαν καὶ ταῦτα παρφαλίσαν· ἀλλὸ τι δὲ
καὶ ἀξιοῦσθ μ' ἀπολυθλιῶν· ὅσσοι δ' ἐπ' ἐμοὶ τοῖσ τλιὸν ἄμα
χορλίδασ ἐμμὲν λιον· μάλθ' ἱσαν ἐθλι τούτων· ὅ τι δὲ
τοὐκδιν σὺν χορξμοὶ ἐμὲ θθτὸ θθὶ δλιὸσ ἐξ τὰ
τοιαῦτα λόγτον· λύξαι δ' οἱ πὸν ἄμαλε τὰν μροτοσ
θθὶ σὺν λίδ' ἐχορξ· καὶ πάλιν· τί τὰ ἐθλ' ὁ μὲν δι μροτὸν
μροτὸν ἀπ' ἐμὲ ἐχθδ· καὶ πάλιν· ἔρ θδ, καὶ ὁ τραλθσ
ἐθλ' ἔρχθ τόνδε σασ ἐσ. καὶ πόσ ἀπὸ λύξ αὐτοὶ σ
χρὶ, αὐτὸσ δι δάξ λόγον· πάν δ' ἐδὲ θρί φρασ ὁ ἄρσ·
ἀμ' ἀπὰν δδ' ἐφ' ὧ τὰν τάμμασ, ἐμὲ λύσ πολὺν τὰν

διὰ πόγωνος· μελθόντω δ' ἄμμιν σημαρσον ἀπαλάφρασον· καὶ τὴν
ἀπόλαυσιν ἄρθ· παρσόν· ἐχθαίσιν θυμῷ δὲ μοῦνος· καὶ τάτοισιν
ἔσπλεθ' ἐμβάμεν· ὅτι ἔσπλεθ φρέν· καὶ μεταδώσεται ἀπόλυσαι
θνητῶν· οἱ μὲ δόμασιν ἀμπαύσασον· μεθ' ἕλιον δύντα· καὶ σύντε δοχῆα·
καὶ πᾶσι μέλλον ἄλλο τε ἀπόλλυσι θνητῶν τοιάνδε· φαῖ
ἀδε μήμφασθαι μοῦσαι μεγάλοιο τε φοίβου ἀνδουσαι θ' ἅι
θνατὴν πόλον ἀπόλλασαι· καὶ πᾶσι μέλλον τε θνητῶν·
μῶσαι τε μοι ἀθάνατοι· καὶ μὲν πόδας ἴδατι λάβοι
μάστε· καὶ γραμμὰ ἀπαλάφατε· καὶ νε μέλοι μὴ
χαροὶ δεξιτερὸν δάφνιον μέλαθον ἄραστε χθονίν· ἐμβάς
ἀθανάτου δι δύμουσ· ῥῆμάτε· πρό ἔσσον· ἄραστε φόβον
γαῖ' ἐθνμὰ ἀπαπήσαντο δαίμονι· οἱ σὲ λάβοι γραφάσ·
ται γραμμὰ τοίνων παραλείβεσθαι ἀπαλάφ φρ· ἵνα ἀπόβλ
ον· ταῦτα γὰρ μάστε· καὶ μὲν τὸ ἄλλο φίλημα
τὸν ἐμὸν δύλασσ· διὰ τὸ φρέν μεμίσηται τὸν ἐθελῆ
μοῦσαν δόον· δοκέχθαι σαφέσ· ἡγοῦμαι διὰ τοῦτον· ὁ τι
μὴ δεῖ τὸ καθόλου πρέσσ· μὴ τὸ μέγα· μὴ τὸ ἀμὴ
θεὸν θρονέσθαι, τοῖσ δ' ἔστοσιν ταπφὸ τὸ τοσ διατὰ
πάσαι δόμον πυρίμασι· ἀσ τοῖσ τεχοῦσι ἀμοισ ἔποσύ
ρεσθαι· καὶ σθένεσθαι τὸ, οὐδιάρξιν· καὶ σοφίασ ἀμάλη·
μὴ ἡμοῦ ταῦτα τὸν πορίσ ἐργουνοῖ τάσ μεθύθοι σύτοσ
διαπρᾶσι· ταῦτα μὲν τὸν τόλμασ· σύθαρσασ·
οὐδὲ τοῦτον ταῦτα ἀσ ἀχθῆ· τὸν μαρτυρίαν· οὐδ' ἄλσ
οὖν ἀμὸν· θεὸν προσ· σοι ἀνάγκασ· ἀμὲ οὐδιάνθοῦσ
δαίμονασ, τὸν ἐπὶ θηρσὶ ἀμῶν· καὶ ταῦτα νοῖ
τὸν οὖν καταμόμεν ἐσ ἀμὲ δ', καὶ ἀμάλειν ουρο

μεθ' ὧν οὐ. καὶ μὴ δεῖ καθ' ἡμᾶς δόγμασιν ἀποκλίνασσι τὴν ἐξουσίαν ὑ-
÷ φ' ἑαυτοῖς ἔχουσιν· ἢ γὰρ διαιμάσσομεν, καὶ ἀκατανάγκαστον καὶ
αὐτεξούσιον τὴν φύσιν, ἀποκλῶντες καὶ ἐλεύθερον τὸ θεῖον.
ὡς σαφῶς οἱ θεοὶ μαρτύρασι τοῖς διαπεπραγμένοις καὶ
γραμμένοις καὶ τύποις. ἀθῷοι ἂν εἶεν καὶ τοῖς ἀπὸ γένους αὐτῶν
καὶ τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν, καὶ μᾶλλον ἀθῷοι καὶ
φοβούμενοι καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτοὺς χαρούμε-
νοι. καὶ ὡς μὲν δεσμοῖς κατακλειόμενοι, ὡς δὲ μὴ δεῖν
αὐτεξούσιον καὶ προαιρετικὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον δῶρα
÷ μεν. ὡς δὲ καὶ ἀγαθοὶ δαίμονες χαριζόμενοι καὶ
μάλιστα κατασπώμενοι· τί γὰρ τὸ αἰτίαμα, τοῦ ἀνόμοιος
ὄντι δὲ αὐτεξουσίου δὲ ἀπὸ αὐτοῖς τοῖς ἀνθρώποις δόγμα-
μοις ἐπὶ δικάζειν. ἢ γὰρ ἐπὶ ἀγαθοῖς ποιοῦσιν τὴν παρ-
δοξίαν, ἀγαθοὶ ὄντες. καὶ ἢ δὲ τοῖς ἐξ αὐτοῦ τιμῶσιν φθόνα.
χρῶν δὲ ἦσαν, προαιρέσει τὸ ἀγαθοῖς ἀποδόσασθαι. φθαίνοντα
τοῖς ζητοῦσιν, τὸν δουλεύοντα. ἀμφὶ μὲν δὴ μεμφθεῖν
÷ ἀμάλιστα· ἢ δ' οὐ καλῶν· οὐδὲ ἂν φθόνων τὸ πρακτόν
τον· διὸ μὲν δὲ καταμαθεῖν αὐτοῖς γίνεσθαι· καὶ ὡς
ἂν ἀγαθοὶ ἦσαν, τὸ μὲν καλοῦν μὲν δὲ ἐμφερὲς πρακτόν-
τον δὲ θαυμάζεσθαι ἄξιοι, τοῖς τιμῶσι γὰρ τοῦ πρό-
τον παρακλάσεσι, κατακλειόμενοι· καὶ τὸ μὲν
καλοῦν μὲν δὲ ἐμφερὲς παραμένειν πρακτὸν ἀμάλιστα
ζόμενοι· ἀγαθοῖς τε καὶ καταδεεστέροις· οὐδὲ ἀπὸ δο
χῶν ἂν φρονεῖν ἀμαθεῖς· οὐδὲ ἀρετῆς χάριν, ἐπὶ τιμῶ-
μενοι φιλοσοφίας· μεθόδοις δὲ γὰρ τὰν ἀποκρινόμενοι·
ἀσύμφωνος αὐτὸς ἐμφανὲς, ὅτι ἐπὶ φόβῳ κρινόμενοι

θρυλούμενα. καὶ ταῦτα φασὶν εἶναι καὶ τὰ τοιαῦτα φυσι-
κώτατα. αὗται δὲ αἱ ἀρχαὶ τίνα ἔχουσι λόγον τὸν ἐξ ἰλύος
ἀναφαίνεσθαι λέγουσι καὶ ἐπὶ τοῖς λωτοῖς καθήμενον καὶ κα-
θ' ὥραν τὰς μορφὰς ἀμείβοντα. καὶ κατὰ τὰ ζῴδιον μετασχημα-
τιζόμενον. οὕτω γὰρ φάσκουσιν αὐτὸν ὁρᾶσθαι ἀγνοοῦντες ὅτι τὸ
ἴδιον πάθος τῆς αὐτῶν φαντασίας ἐκείνῳ περιάπτου-
σιν. εἰ δὲ συμβολικῶς λέγεται ταῦτα, τῶν ἐκείνου δυνάμεων
ὂν ἑρμηνεῦσαι σύμβολα. δῆλον γὰρ ὡς εἰ τοῦ ἡλίου ἦν
τὸ πάθος, καθάπερ ἐν ταῖς ἐκλείψεσιν, πᾶσιν ἂν ὤφθη
ταὐτὸν τοῖς ἐς αὐτὸν ἀτενίζουσιν. τί δὲ καὶ τὰ ἄσημα
βούλεται ὀνόματα. καὶ τῶν ἀσήμων τὰ βάρβαρα πρὸ
τῶν ἑκάστοις οἰκείων. εἰ γὰρ πρὸς τὸ σημαινόμενον ἀφο-
ρᾷ ὁ ἀκούων, αὐτάρκης ἡ αὐτὴ μένουσα ἔννοια δηλῶ-
σαι κἂν ὁποιονοῦν ὑπάρχῃ τοὔνομα. οὐ γάρ που καὶ ὁ
καλούμενος αἰγύπτιος ἦν τὸ γένος. εἰ δὲ καὶ αἰγύπτιος,
ἀλλ' οὔτι γε αἰγυπτίᾳ χρώμενος. ἢ γὰρ γοήτων ἦν ταῦ-
τα αὐτὰ τεχνάσματα, καὶ προκαλύμματα, διὰ τῶν ἐπι-
φημιζομένων τῷ θείῳ τῶν περὶ ἡμᾶς παθῶν. ἢ λέλη-
θαμεν ἐναντίας ἐννοίας ἔχοντες περὶ τοῦ θείου ἢ αὐτὸ τῷ
ὄντι διάκειται. ταύτῃ ἢ πᾶν ἔτι φέρε πρὸς τὸν αἰγύ-
πτιον λόγον. εἰ δὲ οἱ μὲν ἀπαθεῖς, οἱ δὲ ἐμπαθεῖς,
ὅσοι διὰ τοῦτο φαύλους φασὶν εἶναι καὶ ποιεῖσθαι
αἰσχρορρημοσύνας, μάταιοι αἱ θεῶν κλήσεις ἔσονται. προσ-
κλήσεις αὐτῶν ἐπαγγελλόμεναι καὶ μήνιδος ἐξιλασμοί, καὶ
ἐκθυσίαι. καὶ ἔτι μᾶλλον αἱ λεγόμεναι ἀνάγκαι θεῶν. ἀκή-
λητον γάρ, καὶ ἀβίαστον, καὶ ἀκατανάγκαστον τὸ ἀπαθές.

καὶ παμμιξίαν ὁσημέρα. μᾶλλον δὲ καὶ τῶν αὐτῶν ἡ σοφία αἰσχύνεται·
ὁρίζεται τοῦ αἱρόσου, ἡ χωρίου ὁμοῦ. ἡ γάμου ζεῦγος ἡ ὁμοτε-
χνίας τὸν Δία μόνον ὑποχλιάσαι φ. ἓν δὲ παραίτημον. οἱ δὲ
ἑωυτῶν. ὁρίζεται ἄλλων ταῖς θύραις λούσθαι. ὁρίζεται
δὲ δαιμονίας, οὐδὲν ἀφανές. οὐδ' ἄγνων. οὐ λίθον αἴρειν
οὔτε θεοῖς οὔτε φανεροῖς δαίμοσι, ἀλλ' ὃ τι ἂν ὁ λόμβδος
πλάσῃ. ταῦτα μὲν οὖν ἐστι τοσαῦτα· καὶ ἀπὸ ταύτης
προσιέσθω τῆς φυγῆς γράφειν. καὶ μὴν καὶ
Δι δάσκαλός γε, τὸν καλὸν τέχνην τιθέασι. αὐτοὶ δὲ πρῶτοι,
οἱ γυμναῖοι θεοὶ καθεῖλον· τὸ δὲν γὰρ ἄρσιν ταῦτα
παρὰ τῶν δέναι· τὸν δαίμονα αὐτὸν μὲν ἑαυτοῦ. ἐξ
αὐτοῦ καὶ τὸν καταδόμενον τὸν καταλείπειν ἐκ τῆς
ῥάβδου τοῦ· μὲν δὲ τοῦτο δὲ λιμβόρομφαν ἐναι λέγουσι λόγον·
οὐδὲν γὰρ τοῦτον μᾶλλον ὁμολογούμενον. οὐ γὰρ θεοὶ ταῦθ' αἱ οὔτε
θέμις δέναι· πολλῷ δὲ ἧττον ἐκ τοῦ ἱμάτιον ἐκ τοῦ
ἀνδρὸς ἐκ τοῦ ἀνδρὸς· τὸ δὲ ἁλιμάτου φάσματος· τὸ δὲ
δὲ ἐκ τοῦ αὐτοῦ τὸ τοιοῦτον ἁλιμάου φάσματος· ὅτε

τὸ ξ τὰ ἀτάλλαντα
κατὰ κῶλα ἀντοὶ
κατὰ σκελίδα ζ εἰσὶ
ἐλίσσοντες.
ζ

τὸ ξ τὰ σμορφὰ
τῶν ζώων
ἀντοὶ κατὰ
δείγματα
ζ

ποίοισ δὲ τρίτοισι τὸ ποῖον. καὶ ὅλοσ ἑκάστῳ, ὁμοίωσ
ἑαυτῷ μεθ' ὁμοίων ἀεί. οὕτωσ αὐτὸν ἑκάστου· πολλῶν δ'
ὁμοίων ἀεὶ παραστατικὰ καὶ ἀλίγων θεατῶν πολλῶν παρ'
ὁντινοῦν. ἵνα μὴ ἁμαρτυρομεν τὸν λόγον καταλαμβάνωμεν.
Ὅτι δὲ καὶ τὰ ἀγάλματα αὐτοῖσ ὑπόκειται· ὡσ χρὴ ποιεῖν καὶ
θεατοῖσ ἔμελλον ἀλλοῖσ ἀλλαχοῦ θεατοῖσ ἔργα τοιοῦτον τὸν
τρόπον. ἀεὶ δὲ ἐλέγχομεν μεθαρμόττοντεσ ὡσ δι' ἀλλων
ἀνάγκασ ἑκάστοισ διμαλῶσ ἑκάστοισ διὰ ταῦτα ἐσόμενα τοῖσ λευκοῖσ
καὶ τοῖσ μὲν διοισ καλὰ καὶ τὰ σωφρονικὰ καὶ τὰ ἀνδρεῖα καὶ
καὶ τοῖσ δὲ μιγματαρίτασ. ἐναντία ἔμοιγε ζώοισι καὶ ἀστρωτὰ
σασ, ἀπὸ μειώνων αὔξουσαν ἑκάστου ἐλαφρόμενοσ.
τῶν δ' ἀχλυῶν ἐκ τῶν ἐδαφῶν ἀχλυῶν ὁδιδάξομεν· ὡσ οὐκ
καθορῶν καλὰ τὰ σωφρονικὰ· ὅσα μὲν φαῦλοι τοῖσ σοῖσ ζώοισ
σθεσθαι. καὶ ὁδραπαύτατα ἑκάστῳ. δαφνῶν δὲ μὴ ἀπὸ
γνάθου, οἱ μὲν οὐ χρῶμα τοῖσ ἐμοῖσ καὶ ἀγάλματι πολλῶν
καὶ μοι ἐναγόμενοσ· δι' ὑπερφυᾶ δὲ μὴ ἀνθρώπου. καὶ
πάμπαν ἀπὸ τὸ ἄγαλμα αὐτῶν ἐξέδωκε. τοιοῦτον. καὶ
περὶ τοῦ ὁμοιώματοσ. ὅσσα φαίνεται αὐτοῖσ μεμιμῶνται
σιν· ἀφ' οὗ καὶ τὰ ἀγάλματα, οὕτω καὶ αὐτὴ ἡ ἀφή.
γόνιμοσ ἄρα ἐστὶ δοκιμὸσ παρὰ τὰ σωφρονικὰ ἑαυτοῦ· φαιδρὸν μὲν
καὶ τὰ δοκιμαθοῦ καὶ καλαμίσκου αὐγή· λίθου γὰρ λίνου
μόλιβδοσ θεοὶ μέγαν· ἐξ ὧν ἐμοὶ ὁλκαρ τοσαῦτα μᾶλλον
λαμπρὸν ὁμαφθόμενα τύραννον· μὲ τραχὺ μὲ φαλιὸν
μεθαίτιον χαροποῖσ μὲν ποιοῖσ ἀμφισεμνόμενον· ὡσ
χροῖσι ἐροῖσι γνοφοῦ· καὶ ὁ παῖσ μου περὶ ἑαυτοῦ
διδάσκαλοσ ὁδιδάξει μάλιστα οὕτωσ. ἀγομαι μὲν τοσγὰρ

παρὶ ζμφύτοι, τοῦ δὴ τοῦ λοφαιὶ διὰ τοῦ δὴ τροφοειδῆ τριφῶντι
καὶ τὰ τὰ ἀλόλοντα· καὶ τὸ θλαστὸν ζλοῦσιον τοῦ τοῦ·
ἰδὴ μοιοῦδ παρταπαοί φ. ξόαμου δὲ ἑαυτοῖι· μορφήμοι τοῦ
ἐξαιδλημὴ τροσ ἀμαλοὶ ἀρ τοου. φμαοι χλωοῖσ· τοῦρὶ τοῦ
οἱ δὲ χρυσο τοῦδίλοισ· ἀμφὶ δξοι ζαμὴι δολιχοὶ θουσι
δραλεοντο· ἱχμοὶ μὴ ἀραὶ τοισι μὲ φ τρ τοῦ ζομτο ἀμοδλμ,
ἰστιὸ θλιλεδ φαμὶσ ἀρ τοι μὴ ιν φο τόδαο ἀλρουσ·
ωρμοὶ καὶ τὰ ταὶ ταμ ἑ μὴ ατόμβροι καὶ τὰ λεόσμου· ἰξὴι
δε φιοὶ μὴ ταρίοιο μὴ θου· ἰὶ ἄζ ξ ἀρ ου ἑ μὲ δ φαιτο·
ἐμφαίμουσι δὲ τοὶ λαχοῦ οἱ θοὶ, ἀ τοῦ ρ λ ζ ου σὶ μ τροσ ἰμαὶ
μουσι τοῖι θλιάστου τρομ μ φοσ λεμ τὴ ὶ τὸ ν ζ μ ἄ θ ζ ο σ·
ζ ἄ ο ὶ μ· φοσ ἑ μ αι αὐτοὺσ ἑ χρὶ οὕτω φαίμαι· ἄλρου ν δ θ
μ ἑ ου σ· καὶ ἄλρουσ ν ζ μ θ θ μ ἑ λ ἑ ου σ· καὶ τοῦ ἑ μὴ μ· θ μ χρὴ
σμοῖσ· ἑ φ ἡ· τὸ μ ἀ τοῦ λ φ ο μ αι ἑ τοῦ μ· μ μ ἑ ζ ἡ μ ἑ ρ μ ἑ ἰ ω· ἰὶ
δὲ ἡ θ μ ον καὶ τοῦ αὐ· αι· ἰὶ μ ἑ ρ ἡ ἰὶ λ ἰ ου μ ἑ μ ἰὼ δ' ο τ ο τ ἰ ο σ δ ε
τοῦ ρ φ ιο· ἰὶ δ θ λ ε ρ ὸ μ ο μ καὶ ρ ὸ α μ ἰὶ δ ἰ ζ φ σ ἀ φ ρ ο δ ἰ τ ἰ ω μ ἑ μ ἰ
ο θ ἰ μ ἀ φ θ ἑ μ ἑ τ ο ἰ ο σ· ἀ ο τ ἑ ρ θ· μ ἀ ο μ ο μ ὸ χ ἀ ρ ἰ τ ο σ τ ἰ ὸ ζ ἀ ἀ φ θ ὸ ν·
γ ο υ μ ἀ ο ἰ λ ἑ σ· ὸ μ ω ἀ μ τ θ· ἴ ο α σ ἰ μ ὸ ἑ τ ἀ ἰ μ ἰ ω λ ἑ ἑ σ ἑ ἡ μ ὸ μ τ ο ο μ
ζ ω λ ἡ ἑ γ ε· καὶ ἀ φ ὸ δ ρ α· καὶ καὶ δ θ ἰ α τ ο μ ἀ ἑ ἡ θ ο ὺ ζ ἀ λ ἡ φ ὸ
μ ἑ· ὸ δ' αὐτὸ σ καὶ ἡ ταὐτα παρ α τ ἰ θ ἰ σ ἰ μ· ἑ ἰὶ δ ἑ ζ μ ἰ ο λ α ὺ
μ ἑ ἡ τὸ θ λ ἑ ά τ ἰ ο σ· τ ρ ἰ χ ρ ο α μ ο σ, θ λ ἑ ἑ λ ἰ ο ὺ· καὶ μ ἑ ἡ μ ἑ ἡ λ α μ ὸ ν ὸ ἑ ἰ ζ
ἐ ρ υ θ ρ ο ὺ ζ ω ο τ ὸ ἑ ἰ ἑ ἀ μ τ ἰ ν ο μ θ λ ἑ ά τ ἰ ο σ, φ θ ρ ο ύ σ ἰ ο σ μ ὸ τ ἰ γ α
καὶ λ α μ ὸ ὰ δ α καὶ ἰ ἑ ἰ φ ο σ· ὸ ρ ἰ ἰ ὼ μ ἑ ἀ λ ἰ σ θ α δ ρ α λ ἑ ο μ· ὸ ὺ μ ο υ
δ ὲ ἀ τ ἑ ρ δ ο ὸ ἰ ἰ θ α ἑ τ ὸ ἰ ο σ τ ρ ὸ τ ὸ ὺ θ υ ρ ὸ ὰ μ ὸ ν τ α μ ἀ
μ ὼ ρ ὸ ἰ· τ α ὐ τ α γ α ρ· ὸ ἰ θ ὸ ἰ α ὐ τ ὸ ἰ μ ἑ μ ἰ μ ὼ ύ λ ἰ α σ ἰ, δ ἰ ἀ τ ὸ ὺ τ ο μ·
λ ἀ ἀ δ ὲ ὸ τ α ὺ· τ α ὶ ὸ σ δ ἰ θ ἑ α ὺ μ ξ α ἰ λ ἑ μ ρ ὸ ὺ θ ὴ τ ὰ ν ρ ὸ ὸ μ ἑ μ ρ ἀ·

ὃ ἰξμιατενειν προ
τρωονσιν·

ὅτι τὰ τῶν φίλων κοινὰ
φιλοῦσιν.
ι

χαρα ιε΄ τῆς δεδηλώσεως. αἰρεῖ τὴν καὶ ὁ τοῦ θεοῦ ἀμβροσίου τοῦ
μοναχοῦ φάσκων· καὶ ἡ οἰμωξομένη θρῆνος χορὸς τὴν ὑπολειμ-
μένην ἡδονήν· οὐ γὰρ ἔσται γελὼν ὀχήσεται, ἀλλ' ἔσται γελὼν ἱερὸς ὑδωρ
ὀλισθηρὸν· ἱερὰ δὲ ἡ ἡδονὴ θεοῦ· διὸ ἀρθήσονται ἐκ μέσου ἔσονται
τὰ ἱερὰ τοῦ ἔσται γελὼν τὸ θρῆνος· διὰ δὲ τοῦτο φαίνεται
λέγουσα θεὸν ἐμεμάχεσθαι· ὁ σὰρξ ἀνθρώπου ὁ τοῦ θεοῦ· ἡ χοῦς αὐτὸς δαίμονας· ἡ χοῦς σαρκικοὺς ὄντας οἱ θεοί· διόμοιος
καὶ ὁ σοφὸς λόγος· τὰ ὑπὸ τῆς ἀνθρωπότητος· ὁ ἱερὸς γοῦν ἀπόστολος
καταμαρτυρῶν αὐτοῦ ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα βασιλείαν θεοῦ οὐ κληρονομήσει· τὸ δὲ
καταμαρτυρῶν αὐτοῦ· τίνους· καὶ τὸ τοιοῦτος δὲ χαρακτῆρα· δῆλον ὡς τῶν ἀνθρώπων· ἐκ μέρους δὲ τῶν ἁγίων· ἐξ ὧν καὶ ὁ ἀπόστολος· μὴ δ' ἄλλως
πως ἔσται μάχη φῶ· ἡ ὑμῶν τυχὸν διαφωνίαν· καὶ ταύτην
πάσης ῥίζης, καὶ πάσιν ἐπιζήμιος καὶ βλαστάνουσαν· ὡς φησὶν
ὁ αὐτὸς καὶ ἑτέρωθι· καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὰ ἐξῆς ἐπάγει· ὁρᾶτε μὴ τις ὑμᾶς
συλαγωγήσῃ· τοιοῦτον γὰρ ὑμῶν τυχὸν ἐστὶ καὶ ἀπὸ
ἱεροῖς χωρίοις· προϊούσης τοῦ λόγου· ἐξ ὧν γὰρ ἔσται θεοῦ
πάσης παρουσίαν· οὐδ' ἀπ' ἐκείνων ἐξηρῆσθαι τὸν καιρὸν τῆς
ἡμέρας, τοῦτο ἐστὶν ἐξ ὧν ἔσται γελὼν ἱερὸς ὑδωρ ὀλισθηρὸν· ἐξ ὧν
καὶ φιλόθεον τυχὸν, προλιπεῖν τὴν ἀρετὴν· ἀφ' ὧν τὴν ἁμαρτίαν ἀφαιρεῖσθαι, ἐξ ὧν ἁμαρτωλὸς, καὶ φιλόθεος τυχὸν ἐστὶν ἀπαρχὴ
δαίμονας· τὸν αὐτὸν ἐκείνοις ὁ προλέγων· ἵν'
ἀπολέσῃ τὸν ἔχοντα· τοῦτον ἀλλαγὴ ἐξὸν τοῦτον· ἄλεσον δ· ὅτι αὐτὸς
ὁ σωτὴρ ἀφῆκεν· περὶ τοῦ ἐκβαλεῖν αὐτὸν τὰ μετὰ
ἡμέραν χρηστήρια, ἐμποδὼν αὐτοῖς τὸ θεοῦ, τοῦτο τὸ ἱερὸν πνεῦ-
μα· περὶ δὲ τοῦ ἁμαρτάνειν τὸ μαστάζειν φόβου αὐδὴν
ἀφαιρεῖσθαι ἐκ τοῦ δοῦναι ὁμφαίαν μερίδα μὴ γαὶ

καὶ ἐξ ἀρχῆς. ἐπὶ πρὸ τούτου ὁ αὐτὸς περὶ τοῦ καὶ θυμιάματα
τοῖς τοιούτοις δαίμοσιν. ταῦτα γράφει. τὸν μὲν θεὸν ἄγαν τοῖς
μυστηρίοις φησὶ περὶ μὲν θεοῦ οὐκ ἔστιν ὅτου ἀπολαχόντα τοῦ περὶ γῆν
προσήκοντος ἐστίν. ἀλλὰ δαίμοσιν ἔνιοις θεοῖς, οὐδοκίμοις
καὶ ἀνοσίοις ἀνοῦσθαι. τὸ δὲ τοῖς δαίμοσι τούτοις μεμιγμένοις
δραμίοις λαμπάνονται δὲ τοῦ ἔνδον τοῦ θυμοῦ δολεροῦ.
ἁμαρτίαν καὶ ἀτασθαλίαν καὶ πλάνον ἀδικίαν τοῦ φθόνου.
θελατήριον δὲ καὶ παρὰ τούτοις ἀπορίαν περὶ τὸ θεῖον.
θρασύτερον λογισμὸν καὶ παρεπαρτερικὸν θρόνον. λίθοις τισὶν
ὀμβρίμοις τὸν φιλοπόλιν καὶ ὁσιώτατον καὶ ὁ πάνυ θαυμάσιον.
οὐθὲν μᾶλλον δὲ τοῦτο καὶ τῶν πόλιν οὐδὲ αἰτοῦσι λιμὸν
ὄφελος ταῦτα μὲν οὖν λίθοις ἀλλοθρόνοις ἐμβλόγοις ἀπὸ τοιούτων.
ἀμοιβὴ περὶ πραγμάτων μεγάλων, μεγάλων προσχρῆσθαι
μυρίαις χάρισι καὶ τὸ φίλιον τὸν δόξιον προσθεῖναι. οὐδὲ
ἑαυτὸν λάθη θαι. ὁ δὲ δοὺς ἀφαιρούμενος. ὁμολογῶ γὰρ ἃ
μὴ δαίμοσιν. τί μὴ γὰρ τοῦ θεοῦ δι' ἃ φθονεῖ. ἃ καὶ ἐκ
τούτων τὸ ἄφθαρτον. καὶ ἐκ τῶν ἀρετῶν. τὸ ἀπαθές, καὶ
ἀμαρτίαν τοῦ χρυσίου. πρὸ ταύτης τοῦ λίθους ἐκλεκτοὺς ἐκ
πολυδαπανουμένου. τί πρὸ σάντου ὁ φίλος ἐστίν. ἀλλὰ φαύλου
μὴ δαίμονος οὐ λεβητοδόκου λιθομόνου δὲ λίθους ἐκλεκτοὺς ἀπὸ
μὴ πόνου. ἀλλὰ καὶ πλάνου. καὶ ἐκ θρόνου ἀτίμου καὶ χρύσεον.
ἢ δὲ διμερίστου ἀγόντων ἐκ τοῦ ἐμβλήματος λίθους ἐκ
θρασυδαπάνου καὶ μοχθηρᾶς γνώμης ἐκπορίζονται πρὸς
ῥᾳστώνην καὶ ὁρμάς. περὶ δὲ ζώντων ἀπὸ τοιούτων.
ἀλλὰ λέων ἀγόνου, ἀνδρὸς οὐ λέαινα φέρουσιν οὐδὲ ἄλοχος ἄμμι
λιπὼν γὰρ τοῦ ἥρωος, οὐ καὶ ἐμοὶ θρέπτειρα λέλοιπεν.

ἐφ-θρόνιον λίνωπαπὶρ ἐμὸν πολίτηνλαὶ διδάσκαλον γραμ
μαπέων· οὕτως ὄφελπον τὸ πλοῦσαι ἐν ταῖς ἐμοὶ πάσαις ἐν
γόος· ἐμπορίαι χρήμαται καὶ ζηλοῦν ἐπὶ πάσαφόν
νιον· ἄνθρακα δὲ λίθλη πρὶ ταὸ χιμάδας μήσονα ἀπο
σκώπτειν τὸ πλοῦσαι καὶ πλὼ γαῖμ δὴ αφθρομβύλιν πλὴ
σίον γνάθαι πᾶσ· ἅρμορθμαι δὲ τοῦ πλέονα καὶ πίμφη.
ἐπεὶ δὲ δὴ φιλιόταν· ἐξ αἰφνιδὲ φοφλὼ ἀπὸ τὸ
μίσον τὸν πᾶσ ἀλλοπλὼ αι, ταμφὶ στιγος, κολὶ λεαὶ οὼ
τος· ὃς δὲ ταμφὶ χθ· ὃ γὰρ ταμφὶ ὺς ἀιγυπτοσλὼ λωπ
μὴ πλος· οὐδὲ τὸν ὁμοῖον μπορίμος· πολλοῖς ἀπὸ
μόματος· διὸ μὴ ὠὶ λεμὶ θνῆται σλος φλίσαι· τὸ δὲ πίτον.
ἔπαλεῦσαι τὸ ἰλαρὸν τι· λεάλεχθμος ἐπὶ τὴν μαῖ τὰν πλὼ
φοφλὼ ἡ φθμ· ὁ πὸ τὰν γόμὴ λεα τὰ τὸ παλὸ δὸς· ἀπαγ
λον· ὁ πλαὶ μὸ μέγας· δθμὴ λεὼ· τοῦτο ἀλεύσασ ὁ ἐπ θρ
σλος· ὄφὴ· παῖτας δλεπλαλὼ αι· λεὶ διδόντας ἑαυτοῖ
λόγον· ἡ τὸ ποιλίσαι μεθ' πλομὶ· τὸ προσταχθμὸν· ἡ τὸ
μὴ πολυπραγμονῆν· ἀλλ' ἐὰν οὕτως γνῶμαι τὸν ταμφὸν
ἡμὲν ἡ ἡ πᾶν παραπλὴ μὶ σχίαν ἔχονται· μὼ θμὶ ασὲ
λεὶ ναμὶ ὼν πρὶ τὸ μτὸ πᾶν γθρομὸν λὸν αἰφ ἡ ἐν αὐ
λὶ λεύσαν· ὃ σοὶ ὢν ἑ θμὸς λεα τὰ τὸ παλὸ δὸ· οὐπὸ πᾶμα
τος ὅμτος· οὐπὸ μὸ δαμος ἐλεπρὺ μὶ λον μεθ ὼ νται τὸν θα
μφὸν πρὸ τὶν γλῶν ἡ ἡ μῶν πρὶ λέσυ σθρὸν τος· ὁ μέγας
πᾶν· τθμὴ λεν· ὁ φ θλὼ αι δὲ· πᾶν ὁ ἄμβρομ αὐτὸν λεὶ
γνῶσθαι μέγαν· οὐχ ὅμος ἀμφὶ πολλοῦ τθμ ἀμὸν ἅμα θαν
μασὶ μὸν μὲν γμὸν· ὁ ἱ αὐδὲ πολλοῦ αὐτῶν πρότον τὸν
τὸν λόγον ἐντὶ ῥ ὁ μὴ ποκθδασθλὼ αι· λεὶ θαμρο πὼ γνῶθ

ὅταν μὲν ἀσπιστὰς μεγάλους ἀπὸ τειχέων λείωσαν· ἐπὶ τοσόνδε
μὲν φάσαν τοὺς λόγους τὸν τειχέων. ὃς δ' ἂν διαπεπταμένας
λείῃ τὰς πύλας, πρὸ τοῦ πάντος· ἢ μὴ φυλάσσων πρὸς αὐτὸν
φιλολόγους, ἐμπρήσουσάντας· τὸν ἐξ ἔρημοῦ λαὶ πολιὸν ὄλο
πολιὸν γεγραμμένους· ὁμοίως οὐδὲ φίλιππος· ἢ χθὲς τοὺς πάν
ρόπους ἐμπρησάντας μάχεται· ἀλλὰ μὴν ἀλλὰ τοῦ νόμου
ἀλείλεσάτας· ὁ δὲ δημοσθένης ὄφλει· τὸν περὶ τῶν
πρεσβείας μὴ σοφιζόμενος· ἀλλὰ τὸν ἐρήμου πορεύεσθαι·
ἐγένετο δαιμόνιον λαὶ λιπαρὸν ὁμοίως· πολλὰ δὲ
αὐτὸς ἱστορίας λαὶ θέας ἔρχεται, πρὸς τὸν ἀσπιστὸν
ος, ἢ τῶν ἀμφὶ ἀλεξάνδρειαν τὸν ἔρημον· ἔχουσαν οἶνος λ
λοὶ ἐποιεῖτο αὐτὰς, ἢ ἔρουσεν· λαὶ αὐτὸν πάντας,
ὑπὸ τὸν περὶ ἀμφὶ ὁρᾶς· ἀφ' ἡμῶν δὲ αὐτοῦ ἔθαι·
ἔγχος ἐμὲ ἀγαθῶν περὶ τὸν ἀέρα, λαὶ δὲ ὁ σὺ ἐμὲ ἀσ
πολλὰς νόμους· λαὶ πρᾶγμα τοῦ λατασπρᾶν· λαὶ
πάντ' περὶ ἀτίρας· ἐπεὶ δὲ ἐμὲ φιλαμάχην τὸν
μισθοῦ τοὺς· ὅτι τὸν περὶ φασὶν πρὸς ἐλευθερίαν νόμον·
ὃς γὰρ λέγουσιν ἀπόμοιος φάναι, δὴ μὲν οὐδὲν ἄξιον
μνήμης ἐστὶ· πολλοῖς λειπομένοις, οὕτως αἰτιᾶσθαι
ται· τὰ σωμάτων ἀλαίμυκτος· ἄμοιρος λαὶ ἀλίπους ἔχουσιν·
αἰδὲ σωφρονίσαι πρᾶγμα φορᾷ· πολλὰ λείπεται δὲ ὃς μὲν
πρᾶγματα, λαὶ χαλᾶς ἂν τρέφουσιν· πολλὰ λειπόδε οἱ
μισθοὶ πάντων τὸν ἀέρα φαρμάττουσαι· ἐλεύθερον
τοι μάχαι φάναι μισθοῦ· ἐμὲ τὸν περὶ μοῦ λαταρχᾶσθαι,
φρουρούμενον τὸ τοὺς περὶ ἀρθοῦς, λαὶ δὲ δόξαι·
δόμεν γὰρ αὐτῶν τὸν ἐπομένων χαλιόθαι· πολλοὺς

τοῖς πλημμελήμασι. καὶ τὰ τοιούτου καὶ ἀδικοῦμεν
τοὺς μὲν ἀσεβοῦντας. τούτοις ἴλαστα μένομεν. ἁμαρτούσαις
μὲν λίαν. οὐδεμία γὰρ δίκη καθαρμοῖν τούτων, τοῖς θανασί
οις θεοῖς. μάλιστα δ' ἔξοις πανσυμπόταις δαίμοσι. πάλιν
Ὅμηρος αὐτοῖς ξυμβολὴ καὶ οἰκεῖα. τὰ ἀμήχανα θεὶ καὶ ὠμὰ. ξ
ἀπάρθενα πάντα. καὶ μοῖ, ἔοικε λοιμοὶ φασίν. καὶ θανάτου.
ἔοικε θανάτοις. καθάπερ οἱ πόλλοι, ἔοικε θεία τοῦ.
πνεύματος αἰτία τοῦ μὴ δίκαια πάσχειν, ἀρρήτων ἐμπίπτον.
τας. καὶ θυμάτων. ἐπαρίθμιον παρθένου. αἱμάτων δίκαια,
καὶ τέκνα ἀπάντων. ἀμφὶ πίονα καὶ ἀπρόμαχα. οὐλόσπαπας ἀμ
φὶ καὶ καταπαφλάσσοντα, τυθησομένου ἐμπεφηνίαν, παραίτοις
μείλιοις ἀδάς. καὶ μέχρι τοῦ ἐπὶ λεπτὸν ἀλφίτου, πλέον. ἢ τοῦ
πυρίτου ἡμίσους ἔστω. ὁ δίκαιος οὗτος, καὶ ἀπάρθενος πό
τατος. δαίμονος, μὴ ἡμέλιον παρ' ἄνθιμα αἰσιον διὸ φύλακτον. τοῦτο
δὲ. λίαν ἀρά. τὸ καὶ ἐπὶ λεπτὸν ἀμπολλίων τοῦ θανάτου
πάσοις ἡμῶν. τὸ δὲ μοῖρα καὶ ἀδελφὴ τοῦ χρησμοῦ
ἅμα λαν τὸν τοῦ μὲν ἀνδρὸς λογισμοῖ νοῦ τοῦ φορᾶν θυ
οῖς ἐπὶ γράμματι πάσοις ἡμῶν. οὐ δ' αὐτοῖς τοῦ φανοῦ, ἀν
καὶ τοῦ θυμοῦ ἄλλου δ' πρὸς τὸν χρησμοῖ δοὺς ἀδ' ἔστω σ
άπο ἡμουμένου. τὸ δοῦ καὶ λίαν οἱ, τὸν ἀνδρόγυνα πολυ
γαμία. καὶ λοιμὸς ἀπὸ ἔστω τούτοις ἡ πανάμυξα ἡμῶν. ἐπὶ
ἑρμῶν θύσαι. πρόσκλισιν ἐπ' ἡμῶν. μὴ ἀμοῦ τὸ μάλλον. ἐπ'
ἐμοῦ ἐπ' λοιμοῦ τὸ ἐσσόδους. ἐπὶ τὸ δ' αὐτοῦ σῶμα τὰ ἀπο
κλείσου, ἀράσθαι θ' ἐπὶ λυμὸν τὸ μὲν ἐπ' ἐσάλαν δ' ἀν ἀπο
θέμενα αἰσιν τοῦ ἀδ' λεσθαι ἐπὶ τὸ ἐπὶ λεσθαι. θεοῖς ἴλαστα δ' ἀν.
δὸς γὰρ τὸ ἀνδρόγυνα ἐπὶ λίαν ἐπ' ἐμὰν θρηνον. θεοῖς ἴλαστα δ' ἀν.

ἀναλυτὴν. τὸν δὲ τοσοῦτον καὶ παρισόθι καὶ πάντοθεν ἀπὸ
δεξιᾶς καὶ τοῖς δισσοῖς τὸ βαλανοειρατὸ τοῦτο ὁμίφασον. καὶ μέλα
λιδιώματο, παῖσα λιθμαῖο τοῦτον θθραύσθον. καὶ λιὼ καὶ δια
τοῦτο δι καὶ ὁτατος καὶ μομεθθμὸν ἀναθοῦ. καὶ ὁμιφοιδο
λεῖ. δροὸμεγάλουζ ἀναριτύσ. καὶ ἀπο ταμὼν θρυΐδουζ ἀναδι
καστιό. καὶ ζυδιατοῦτ ὑπὲρ αὐτοῦ τὰσδίλεασ ταύτασ
ἐσεωραίνου; ἀμφαίνοφαμέ ωσ νθ οὐδὲν ἐ ταῦτα τίνοι λι
μὼν. καὶ ὁ τὸν φομέσ θάσαρτασ. τὸν οὐδὲν αἰτίουσ
ωθμωφν θιεθμάζθ ἀπο ταμουμένουσ. καὶ τὸν ἐὼν ἀνδρα.
ὃν αὖ δ λιμώναι θμεμβθ λοι ὑὸν ἀὖσ μδι καστὸν. ὃσ οὐ δὲ
αὐτὸ τοῦτο, λι νί τα τοδι καάσαι. καὶ τοι. ὡσ σοι σ ἰμέσ
οι θθοὶ αὖτι τούτων τὸν μοιρὸν δίλεαι οι ωθμωφν ἐὸ ἀὐτὴ
ναίοισ οἷσ ἀδίλεασ ἀὲ ὑπὲρ ἀνδρόνθασ ἀπο θλιτέναι
Ὁ δ αὐτὸσ οὗτοσ ζυγραφάσ, ὁ ὡσ σοι σὸ ἀπὸ λλων δι ἀτλιφὴν
χρησιμὸν αἰμφισλίασ θὰν ἀτου αἰ τλοσ νέον θν. τὸν ἀμ
φὶ τὸν σλίραλεξὴ δασ ἀμφαίνασαι ωὶ τορίαν. ἀὐθὼ φλάζομένουσ
ζωφὶ δεωσ ὁ ζωθμμλίθλων τοῦ δξοῦ λογίου. φθρὸ τὰ λεπτὴ
λεπτα δι ὁ βλοσ τοῖ λιατὰ τὸν σλίραλεξὴ δασ δι λιγλίματι·
ὃ οὗτοι γὰρ ωσ θὰρ μελιμβροι, λατὰ τὸ γίσθμεὸν ἐσυαλφὴν φο
σθλε ωόμμησον. ὁφάλησαν. ἀριτόμεγοσ σὼν ὁ ἀριδείου. ὡφ
δλὴ ὁ ἀριδᾶμοσ ἀπο τθν λὴλεξὴ ὁμτλιἐσ ωλλὴ. ὅρχασ αἰλου
σόμβροσ ωαρὰ σοῦ, ωθρὶ τλὸ ὁ δοῦ. ζωξ τιμὲξ δὲ. σ ωσθρ
λαὶ ὁ ωλὴρ. ζὰ αὐτοῖ λξξο. γίλεω σοι φ θρουσι μ θθοὶ δι ὁ
δοῖ ο ἀθρυμβροσ. λαὶ ὃσ λατὰ τὸ μ ἰσθμεομὸ ρ μεν ἀμ ωὶ
χρῆμ. λαὶ μεγλι σθλάσταῖ. τούτου υἱοσ ὁ τλίμβροσ, λαὶ λυ
δαίμεσ μ. λὶ λεθμ θλεν λαὶ ὁ δαμὸ μοσ μ τρίτοσ. ζὰ αὐτοῖ πα

ρθῆναι ὅσα καὶ Ἀριστόμαχοι τοῖς περὶ καὶ ὅσα ἄλλα καὶ ἐκ θεῶν ἐπιθή-
ψεσθαι. ἀπέθανεν ἐμβαλὼν κοιλήν. καὶ σὺ λέγεις οὐ κατὰ τὴν
στενυγρήν, ἀλλὰ κατὰ τὴν εὐρυγάστορα. ἔπειτα δὲ χαλκεοφώνων
ἐφεῖναι κατὰ τὴν θάλασσαν· δόξαν ἐπιχειρήσας κατὰ γῆν
ᾤοντο καὶ μόνον ἡρπάσθαι ἑταῖρον αὐτοῦ καὶ τυφλοῦ καὶ
διακονοῦντα Κάρνον ὑπὸ τῶν φιλανθρωποτάτων ἀπ
ἐμοὶ δοκεῖ ποιοῦν. καὶ ἔπειτα δὲ σὺ ἐκέλευες καὶ ὅσοι τῆς ποίας
ἀπέθανεν Ἀριστόδημος πάλιν ἐπαγγέλων. καὶ ὁ Τήμενος
ἐλθὼν ἀπέθανε μετὰ τὸ ἀποτίσαι. καὶ ἐκεῖνο δὲ ὅτι ποιεῖν
ἀνθρώπους τοῦ θεοῦ ἀγγέλου καὶ τὸ ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς Ἀπόλλωνι
Καρνείῳ ποιῆσαι· τὸ διὰ τοῦ χρησμοῦ λόγου, ἄγγελον καθαρὸν
κτήματος ἀνθρώπους ποιεῖν. τί οὖν φησιν ὁ Τήμενος
τί χρὴ ποιεῖν. καὶ πῶς ἂν ἱλάσαιμεν ἡμᾶς; ἄγε Καρνείῳ
τῷ ἐκείνων ἄνακτι Ἀπόλλωνι· ὦ μιαρώτατε, καὶ ἀναιδέστα-
τε μάντι· ἢ τοῦ κελεῦσαι ἐπιτάξαι, ὅτι διαμαρτήσεται τῆς
στενυγρῆς ἢ τὴν στενυγρὴν ἀκούσας; ἀλλ' οὐδὲ ἐκεῖνον ἔπειτα
μάντεως χρεία; ἔπειτα περὶ ὅρας διαμαρτάνοντας; ἀλλ' ἂν
φιλάνθρωπος ἐκεῖ τίς ἐστιν ὁ τῶν σοφῶν κεκτημένος, αἴτιος ἡμᾶς
κεῖσθαι. νικηθέντας δὲ μηδὲν αἴτιος ἡμᾶς εἶναι; ἐκεῖνο δὲ
ἀποφήνας ἔστι τὴν εὐρυγάστορα· ἀλλ' ἐκεῖνον ἀνδρὸς ἔστι τὴν
εὐρυγάστορα. καὶ οὐκ ἔλεγεν· ἀποκτείναι πάλιν ἣν ἀποφήνη.
Κάρνος ἄγγελος ἀποθανών. καὶ τοίνυν ὁ Κρατιστὸς ὁ κ
δόμενος οὕτως τοῦ Κάρνου ἀλλ' οἷς μὲν αὐτὸν ἐφορᾶσθαι
ἐκέλευε· αὐτοῖς δὲ οὐκ ἔτι ὄν· καὶ σὺ ἐξέθρεψας τὸν Κάρ-
νον· αὐτὸν τε περιῆλθες. καὶ ἐπαποθανόντι αὐτῷ ἐμήνι-
κας νόσον ἐμβαλὼν εἰς τὸ πλῆθος. καὶ λοιμὸν ἔστι τῇ

τὸν λοιμὸν ἀπὸ ἐμῆς ἐν ἀρχῇ τῆς νήσου ἐαυτὸν τὸν τρόπον εἰς τὴν ἀλλ... ἀποδεῖται.

μόσσι ἀφ' ἡμῶν· ἡ δὲ ἀγόμενος σὺν δὴ ἐξ ἑνὸς νοῦ ἀμφότερα ἐξ ἑνὸς
ῥιπτοάλεος, οἱ ἴσα σφίσματι· καὶ οὐδέτερος ἀμβλήκατο· οἱ
μὲν ἔρατο τῶν· οὐδὲ σφιγόμενός τι μᾶς καὶ μιᾶς οἱ καὶ ἴτ-
τομεν οἱ· ἴσ' ἄφαρτος καὶ εὐρὺ γὰρ ἱ καὶ ὁ μὲν γὰρ τὸ αὐτοῦ
καὶ ἴσ' ἑκὰς θημία παρ' αὖ οὐ λίσας ὃς χιλιάλιος ἀφαῖ δὴ αὖ
ἀφ' ἡμοι ποιῆσαι· τοὐτοισ' ἀξιοῦ ἑκὰς σωστὰς τὰ τοῦ ἱεροῖσ·
ὑδίαος ὑπὸ σθιασοὶ λάλφ· ἀμφ' ἀλλ' ἐπαλαμᾶν· ἡ σαὐτὸν ἱ
λεύσας παρ' αὐτὸν τιὼ ἀρ' χίω· ἡ ταὐτὶ ὡλδόν τοῦ μ' ὀφο-
μᾶν καὶ τορ θᾶσ' ἀφ' ἑλ οἱ σας· τὸν ὃν θοῦ σ' ὑ λάλιε ἡ μδὴ θρολὶ
ὁ λίδη ἀ τᾶς ἄρας ἑλ θᾶν ἀ παμ· τὸν ὁμ δελ φοὶ ὃν ἀπόλλω
προλερίν φ· λιά τᾶς ταὶ ερατ λίρ σ' ἡ· καὶ τ' ὡλίμ θοισ χρυσαί·
ἀρ' αθλημάτων· τὸ μωρίων· ὡλὶ θ' ἡ λεσομ ἡ σας· τὸ ἱ θρὸν τοῦ
παρτοῦ γλὸ· καὶ θρὸ λίνοι χρόμοι· ὡλουσί ᾶς· τα τοῦ ἀπὸ
φλιωθ· οὐ δ' ὅσ' ὡρὸς θυσί ας· ἐξ ἡμ ἡ ἑ παρ' ἀμ πᾶν· τὶ
μέγαλο τυχίαι· ἑᾶς δ' λὶ οἰῶν τ' αὶ τοι αὖτα· πρὸσ δὲ δαν φτοῖ
θδοῖ, ταὶ τὸ ἀ λαμ ἑᾶς φ' λὸ τᾶσ' ὸ λι δὸσ· ἑωὶ θαρ σᾶν μέγαλοφ
γαι σ· ἁρ' α τ' ἀσαι ἑωὶ ὡρ σαι σ δι αμ ὁ ταὶ αὶ χ' λῆσαι τὶ ὼ ἀφ
γλὼ ὁ σμᾶ· τὶ τοῦ δῦ ξυμμᾶ αι· πρὸ μὶ δουμ ένος·
τὶ οἰῶ δ' θαυμασίοσ χρὶ σμοι δὸσ· αὐτὸσ· θλεᾶ μοσ· ὃ ὃν δελ φοὶ σ·
ὁ ὠνθ λοσ· ὁ φι λιοσ· τὸν μ' ἐᾶ τὼ· τὸν πρὸ φι λί· τὸν μ' πρὸ φν
γα· οἰχ ὁ ὡσ' τὶ ὼ ἀμ φ' τρί ας· τυχᾶ μ' ἀρ χίω· ἀμ φ' αὶ λιαὶ
τὶ ὼ ὶ λεᾶ σ' θλε ὡσᾶ μ· παρ' ασ τελᾶ ᾶ φ· ὶ ὐτὶ θλεὼν θ' μὶ νο
δολεᾶ· ἀμ φ' ὶ αὶ δ' ἐ μᾶ μ' φ· τοὺ ἀ πο λιο μένου· μὶ νὰρ τὸν θεὶ
λον τᾶ δ' ὸ σ' ὸ δ'· ἑωᾶ μὶ θεὸ ὶ ὼν· μὶ δᾶ ὶ σ' ἀ μοὺ ιερᾶ ν' ναμ δυ
ναμ ὸ· ἑωὶ θα τθρα σοφι αὶ λεὸ σ· τὸν χ' ρὶ σμὸν ἱ ρὸ μ' ὸ ἀπ·
λὶ αὶ μ' ορ γὶ φ' λὶ σαι· ἱ ρὸ ὶ σο σ' ἄ λω πο ταὶ ὸν δ' ἀ μα σὶ μᾶ

μωαρχὴν καταλύσῃ· τὴν δὲ προγόνων διαδοχὴν ἀτομάδος
κὴν καθιδρύουσαν τὸν λιθαρχίαν μεγάλων οὐ βασιλεὺς πο
λεμίων· καταπροδῷ· τὸν φαυλοβρὶ αὐτὸν μωσυλλιδ. τοῦτον
ἀποδοὺς τοῖς θεοφιλῆ τὸν λεαρχῶν· ὑπὸ τούτοις ὁ βασιλ
φλογὶ ἀνιὼν λέγοσ διαφανεστέρ. ἀλλουσαν· ὅτι καὶ διὸ σὴ
θεὸς τὰ μὲν ὑπὸ σαντὰ μῶν αἰὼν ἀπὶ μ. ἑδρᾶν· καὶ ὁ μὲν δὲ οὐ δρ.
τὰ γὰρ ὁμοίως μελῶν ἑσφρᾶσ βασὶ ὁ ἐπὶ φ μεραπορμοιοχθλαμ. ὁ.
τὰ μῶν αἰὼν βοὶ τὴν μακάπ. ὑπὶ καὶ μὲν ὁ μὲν ὁ μ. οὐ δ' αὐτό·
ἀμφὶ πορ καὶ ὁ μὲν ἀνθ ὁ μασ, καὶ ἀμφ ὁ μ. καὶ ἀμφ αὐ δ. καὶ βοὶ τοῖσ
λαρ οῖσ φ δ μέμφασι. τὴν ὁ φρὼν βαιρομι. καὶ τὸ γὰρ δ τομ ἀμ φρά
πο δομ τὸν μερ οῖ σομ. πρ βομι μὲν ἱ κατα φρομ φ μ βαὶ πὸν· ὃσ μὲν ὁ
μ ἐ ρομ βοὶ τὸν πρ φ ρασ ἱ μεθ μεθ μὲν ἀμ θρα τὰν φ· ἡ τρα τὰ οι
βοὶ πρ ὁ σασ. καὶ βιμ μου λογ πο ι φ ὁ θαι πρὶ τὸν αὐτοῦ μαμ ὶ
α σ καὶ πλ θομ ι ξ ί α σ· ὃ σ ο ὺ ὶ κὰ ὃ μ ε μ ὶ ὁ σ α σ φ πρ μ ὸ τ μ ὰ λ ὼ ν δ ι α σ τ ὶ λ ῦ
μ φ ά λ ὼ ν ἀ ρ χ ὴ ν κ α τ α λ ύ σ φ· ὁ μ ὲ φ ρ ο μ ὲ ν ἀ ὸ τ ι σ ο ὶ ο ὐ δ ὲ ν ὲ μ
θ ο μ· φ τ ὰ τ ο π ο ι φ ρ ο ῆ σ α ι, π ὰ μ φ ι μ ο λ ο χ ρ ὴ σ ο μ ο ῦ, β ο ὰ ρ θ ὲ φ σ ὸ β ὰ λ
λ ο τ ρ ὶ α ν ἀ ρ χ ὼ ν· ο ὐ δ ὲ φ· ὶ λ ε ρ ο ῖ τ ὶ μ φ ὸ ἀ μ ο ὶ κ α ὶ κ α λ ε ο λ ὶ θ φ σ·
δ θ ο μ· β ὰ ν α μ φ φ μ β ο ὶ τ ὸ ὶ τ ρ φ λ ὶ σ α ι μ α ι μ ὸ μ ῦ ρ ο μ ἀ μ ο μ· κ α ὶ
π ρ ο σ φ λ ε α λ ὸ ὶ θ μ, ὃ σ ο ὺ δ ὲ ἰ σ ὸ ρ ρ ο π ο ι φ ο μ λ ὼ ν ἀ φ θ μ τ α ν·
ἴ μ ὶ λ ε μ λ ὶ ο φ θ μ κ α ὶ μ ο υ λ ὰ σ α ι τ ο ὸ λ α δ ο ὸ· ἀ μ μ ὰ κ α τ α λ ῦ σ α ι
κ α τ θ μ α τ ρ ὸ π ο ι φ ἀ τ ὶ μ μ ὸ φ ὸ θ α ι π ρ ὸ τ α ὺ θ μ μ ὼ ν ο μ· τ ὸ τ ὸ ν
ὶ λ ὰ σ α ν ἀ ρ χ ὼ ὸ λ ε β ο φ μ· ἀ μ μ ο τ ὸ τ ὴ ν ἀ μ ο τ ρ ὶ α μ π ο ρ ὶ
π ο ὶ λ ὶ σ α σ θ α ι· ὁ μ ὼ μ γ ὰ ρ λ ὶ μ μ ὶ λ δ ο σ λ ὶ λ ὶ μ μ π ο ρ σ λ ὸ σ λ ὼ ρ φ·
λ ὸ μ ὶ π ρ ὸ θ μ μ ὼ ὸ λ ε τ υ ρ α μ μ ὶ λ ο ῦ, π α τ ρ ὸ θ μ· ξ ὶ δ ὶ α σ τ ὶ λ ὲ
γ ρ ο υ σ ὶ μ ὶ μ ο σ ὸ ὼ μ θ μ τ ο ῖ α ὶ μ ὶ γ μ α τ ὶ· π α ρ θ λ ὲ φ α ὶ μ φ ὰ μ ὼ ν τ ὴ ν θ λ ε
χ φ ο μ μ ο ῦ φ α μ· ἀ μ φ α ὶ λ ε α ὶ τ ὴ ν ἀ μ α μ τ ὶ μ μ α μ τ ὶ λ ε ὶ ν, ἀ π ὸ β ρ ο ῦ

τελειόξεμι οὐσιωλισσρτατοῦαἱρίγμεατοσοῦμαρτιο· ἓξδοίγεῦῶάμροί
ασ· ἀμμὶτωοτρωφλῖοσ μαὶτωομιρίασ ἔσαιζθμ· μαπαῖμοῖατατὰ
οἓφαπαιμριάἀτιμ· ἓξδὲοὐδεῖοὐτοσ ἀμμόττιἓχρῖῶ οὔτοσσγομάδαι
ἀμιδρόῶτατοσομεῖμὸὐτοσ λόγομσοφιατῖεωῖμ· τίδὲὸῖοσοἓῖῦ
τοσοἓχρῖῶ γομάδαι, σὺὃδιάτῖωοσσὺμδθῖφοῖσ μαὶὑξῆμ, ἓῖῦμὰ
μαὶμαίταμαὰίδαφ· τίδὲσουὸφθῖοσῖμῖμ· τίδαιμαιμόμθα
οἱ ωαρτιχόθῖμ τιὸγμὸ· ἔωῖδὲδιαῖεομτο· τίδὲσοιεμριθίασ
τοιαὐταντιὸοἱμομαίου ωαρρῆσίασ, τὰτῖιασὸμγοῖ τοῦφαρᾶῖν
τωμιτεῖὸοὐῖεἰ ωῖγγαμὲγαστῖεμριασ· οὐδὲγὰρδαίμοραν·
μεῖὸ· τίθθοιὸν τὸνσ ωαραῖτοῖσ ωαγθέμῖοῖ θαυμαζομὲγοισὸ
χρῆσμὸσ ἄγαμοῦζῆαῖ· γοῖ τοῦμδὲἀμδρὸῶ ωῖαῖραο· ῖαῖσσ
φίσμαται· ἔωῖἀ ωάττῖῖ τοῦν ωολλοῦνδῖεάσορῖμὲγα· ὦῦ·
ἔαῆ ωσρᾶπωσ ὑμῖῖ σθῖμὲγ, οὐδεὶὰὶν γθνοῖτοὑμεῖσοδοῦῖου
ῖαῖ ἓθνοσμὲάχθοσμ ἔωαῖεύσαῖ· ῖαῖ ωρασ τουσὲθνουσ ῖαῖφῖ
σῖμαὐτὸ σὲαυτοῖσ ἰνῶὸ τοῦῖῖμεαρίου ἀπωλλοσμ, ῖῖ ωαττῖοσ
γράφσμμοῖδε· ἀμμὰδῖὲδᾔ τῖ ῖαῖῖῖμεαῖ τῖνὸῖεσμαιδῆ
ασ μὲταχρῖῖεαὶ μεῖαλμμιώθαῖ ὦσσοὐῖεθμισσοῦμτασσ ἓχτῶν
ῖεσιμῖῶν ωαραωλῆξίαν· ῖεαὶ τῖνῶν ἐμπορίαν ἓχωμῖῶν ῖεαὶ
αὐτοῖ ωρῖσσοφίασ θῆ ἔσορᾶσαῖεθαῖ ἐῖεῖτῖὸ ἀσίασ ὦῖ
ῖεαρῖθ· ωαρὰσσοῦθῆ τρίχμιὸσαῖ ῖῖῖεῖῖ ωσσ ῖῖφαῖεμῖῖ
ωάντἓχσμ θαμμαζομὲγοισ ωᾶσῖ δρᾶσσομὲγσμ ωαμῖμεαδσμ
οὐδεὶὁῖζσυναῖεθυμῖ θεῖδὲῦ δαῖτασῖ διῖωθῖεάσῖμ· ἓχω
λῖσυῦασσὸῖεαλῖῖεσσ, ῖεαὶ αὐτοσ ἰνῶὸ τοῦ ῖῖφαῖεθόμ ἓχυσῖ
θῖωῖεαῖ τοῦῖῖφαῖεῖῖσυῖεῖῖ ωσυθαμμομτοσσ ἓχσῖοδ ηαντμὸ
ὁμῆμσο ωολλῶμ ῖδρωῖτασ διὰ τῖνῶν τρῖχῆαμ, ῖεαὶ ῥῖῖ δῆῖῖνῶν
αὐτοῖσ ζωῖνῶν διὰ τοῦφθαμμομταῖ τνσμ· ἓχτάμοῖ ἔωαμρομὲ

παροιμία ἐπὶ τῶν χρηστῶν ἐπιτηδείων πολλῶν. ἢ οἱ θεοὶ μαὶ τὸ ἱκανὸν ἅρμα ἱππικόν

τὰ δὲ πρὸς ἐμὲ εἰλημμένα πρόβατα μοῦσα τὰ τῆς ῥιπῆς

ἀντὶ τοῦ αὐτὸς δημοῦδος μόνου

τρεῖς τοὺς πρὶ καὶ τὴν θυγατρὸς μᾶλλον δὲ τοὺς θεοὺς. ὁ τὸ
Ὁ λιμὸς οὗτος ὁ τῶν μεγάλων ἐξελάμψας πολιορκίαν ἐν
μέσῳ τοῦ τῆς σοφίας ἔρωτος τὸν μέγαν τροφὸν
τὸ μεγαλεῖον ἄρα λέων καὶ τὴν τοῦ σαρκὸς ἀμέλειαν
τοῦ θεοῦ ἅμα. ὅμως δὲ τὸν ἀοίδιμον ἡμῶν ἔρωτα τὸν
θεῖον τοσοῦτον. ὅμως δὲ τὸν ἔρωτα τὸν μέγαν πολιορκίαν
δίψατος σοφίας. καὶ ὡς δὲ ὁ τοῦ μεγάλου ἅμα καὶ ἐκ τοῦ μὴ
δύνασθαι ἐν τῷ λιμῷ δαπανᾶν ἐκ τοῦ μὴ ἔχειν ἐν τῷ
λιμῷ ἐν τῷ λιμῷ ἐν τῷ λιμῷ ἐν τῷ λιμῷ ἐν τῷ λιμῷ
ἄρτον ὅμως ἐν τῷ λιμῷ ἐν τῷ λιμῷ ἐν τῷ λιμῷ ἐν τῷ λιμῷ
ἢ τὸν ὡς μὴ ἔχοντα ἄρτον ὅσοις ἐν τῷ λιμῷ ἐν τῷ λιμῷ
ὅμως ἐν τῷ λιμῷ ἐν τῷ λιμῷ ἐν τῷ λιμῷ ἐν τῷ λιμῷ
τὸν τοιοῦτον ἄρτον ἐν τῷ λιμῷ ἐν τῷ λιμῷ ἐν τῷ λιμῷ
καὶ ἐν τῷ λιμῷ ἐν τῷ λιμῷ ἐν τῷ λιμῷ ἐν τῷ λιμῷ
Πρὸς δὲ ὅμως τὸ ἐν τῷ λιμῷ ἐν τῷ λιμῷ ἐν τῷ λιμῷ
γυναικὸς μὴ δέον τὸ τρία σὺν ἀμφοτέρων δύο μὴ τρεῖς ἐν
σωτοῦσιν οὐδὲ δύο δέον· πρὸς δὲ οὐδὲ οὗτος δύο· ὁ τὸ
τὰ τὸ σῶμα γυναικὸς μὲν ἄρτος ἕν καὶ τὰ
οἰκέται. ἕν καὶ δὲ καὶ τὰ πολλὰ αἰσθόμενον τοῦ καλοῦ
ἀγαθοῦ. πρὸς μὲν ἕν δὲ δέ τὸ ἀποκρινόμενον. ὅμως
τὸ τοῦτο ἀποκρίνεται τὸν σαλαμίνιον. ἡ δέον οὐδὲ
ἓν γὰρ μὲν ἕν ἀφ' ἑνὸς μὲν ἄρτος ἕν οἱ λοιποὶ φασὶν
μὲν ἡ· ἡ τὸ μέλλουσα τὸν μὲν μὲν ἡ· ἡ τοῦ τοῦ σὺν δύο
μὲν ἡ δέον· ἡ ὡς οὐσίαν καὶ τὰ πολλὰ ἡ τὴν
τὸ ἡ ἡ ἀληθὲς ὁμολογίαν μὲν γὰρ ἡ καὶ μακρὰν ἀφ'
ρα τοῦ τοῦ σοφιστοῦ καὶ μὲν ἄρτον καὶ τὰ φαγητοῦ

ὁπόθ᾽ ἁμαρτάνωμεν μᾶλλον ἢ ἐπιτυγχάνωμεν. διὰ τί δὲ οὐδὲ λίτρα μιγνυμένη ἁλμυρὸν ποιεῖ τὸ ὕδωρ. οὐδὲ οἱ θεοὶ ἐοικότως ἐμέμψαντο ὁμοίως ἐποίησαν. οὐδὲ οἰνάνθη πόμφος. χρήσιμοι τοῖς μεθύουσι καὶ τὴν τοῦ πολέμου παράδοξον ἰσχύν. ὁμοίως ἐοικόμενοι. ὁ δὲ ἀπολλυμένοις. ἐν τῷ γὰρ ἐοίκοντι ἡ δοὺ αἱ τὸ παραδόξου μετὰ προσμενόντων ποταμίων καρπαὶ οὐ ἐπιτάττεται τῶν τοῦ δικαίου ὀργῶν. ἐν τῷ καὶ μὴ οὐδέτερον τοῦτο τοῖς ἁμαρτήμασι τὸ ἐπιδόσιμον. ἐναρδύνεται παρὰ τὸ διαίρεσθαι. τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ ἐπιλείπειν. ὁ τῷ μὲν τῶν ἐλεφάντων τὸ μόγις ὀδόντι τοῦ δικαίου. τῶν μὲν τῶν ἑαυτοῦ πρόθυμον τὸ ἐπιτάττειν. τῶν δὲ τῶν θηρίων τὸ θηρατρὸς οὐ πρὸς φρονίσεως ἑαυτοῦ. τὰ τὸ συμφόρματα τὸ ὅτι πολλὰ ἀπολήγεται. οὐ μὲν ἀναρθρίλεων. ἀμφὶ μὲν δίκροις διρουλεῖ συρὸς ἐπιθέσαν. τῷ ἀνάρθρῳ δόσοι ἴων. ὁ πρὸ τὸ λεῖ μὲν ἀναρθρίλεων ἐπιφέρουσι τοσοῦτοι. ἀμφὶ φίλοις μιξὶ ῥον τὸ ξύλεμον τῷ χος. τὸ μόμφα πόρθι τον. ζημιούλαμ σου. ἀμφὶ οὐ μαστάμεα οὐ λεῖ πρὸς τοῖ φάγμ. μὶ δὲ μόρφ. μὶ δὲ δῇ σθαι λεῖ ἐμοὶ ῥμαι. ὁ νοῖν ἐπὶ λυσάμφοσ διεῖρο τὸ αἵμι γμεα. ὀχῆρομ ἴων σου λεῖ τὶ δῇμ. ὅ τὶ ἰ τοῦ ἀθλιωσίφ πόλις. πρόφασι ἴων τοῖ πορθμὶ τὸ ὁδού. καὶ ἰ πᾶσα θλασι. ἐπὶ τούτων πρὸ τὸ λεῖ ἐχο χα τὰ τὸν ἄῃ χο. ἐοικὲ καὶ ὁ ἁμαρτὶ σ αὐτὸσ ἄχθο τοῦτο αὐτόμφοσ. καὶ τὸ μ ἀθλιωσίφ οὐ μόρφ τὸ μ λυδοῦ διεθλάσμ φάγμ μ σ τὰ ἐπὶ ἀρθέαρτα. τί γάρ πω τὸ λεάρτιοσ ἄῃ. πολλὶ γαῖ ῥ ἴπω ἐών ἰ. λεῖ πρὸ ἐχο ὁ ἔρ χῃ. ὁ τὶ δὲ μᾶν οἱ μ ἁμφὶ οὐ λεᾶ τὶ πρόμ. λεῖ γὰρ

κὴν γελοῖον, ἔχοντας ναυτικὸν καὶ ἐπὶ θαλάττης κατοικοῦντας.
μὴ οὐ πάντας δὲ διασκορπισαμένους, καὶ προφάσεις ἔχον-
τας συνεμμαχομένους, ἐξεῖναι παραδόντας τοῖς βουλομέ-
νοις τὴν γῆν. ταῦτα μὲν οὖν τὰ πρὸς Ἀθηναίους.
Ἀλυσιτελῆ δὲ σφόδρα καὶ καταβλαβῆ τὰ πρὸς Λακεδαιμο-
νίους. εἰ τοιγὰρ πᾶσαν φησὶν ἡ πόλις πολιορκηθήσεται,
ἢ ἀπολωλότα τὰ τῶν καὶ ἀλεασαπεθήσῃ. τοῦτο δὲ ἐξ ἅπαντος
ἧκεν εἰς κὴν παρ' τί ἐπιλάζεσθαι. τὸ δεῖ τοῦτο δέ. εἰ τόδε
συμβήσεσθαι. ἀλλ' οὐ δέους θεοῦ κὴν μαρτύρια, οἱ δ' ἐπὶ τὸ ἀμ-
φικάλλαγμα. ἀγνοίαν τοῦ μέλλοντος κοινωνήσειν δεῖν. καὶ ἐστὶ ῥᾳδ
τῶν ἐλλειπόντων εἶναι ῥᾷον παραφαίνεσθαι. μᾶλλον τὴν
τοῦ κατὰ τῶν ἐχθρῶν καὶ καρπῶν μνήμην τοῖς ἐλλησιν,
ὥσπερ οἰκείοις φίλοις προξενεῖν. ἢ δὲ μὴ τοῦτο δυνατόν.
καρπὸν μὴ παραθῆναι τοῖς μὴ δὲ ἀξιοῦν παρ' ἐλθὼν οὐδὲ
τοῦτο ἀλλ' οὐδὲ ὅπως αὐτοῖς τὰ τῆς κοινῆς περισώσῃ.
γνώσεται. διὸ καὶ πρὸ ταύτας οἷα φησὶν ὁ ἔλεγχος, ἀκούε-
ἀλλ' οὐδὲ Λακεδαιμονίους φησὶ ταύτην παραινέσειν. ἀλλὰ
τελεῖν. οὐ γὰρ ἐπιτάσσουσι σοφισταί. οἱ χορηγοὶ τῆς Σπ-
άρτης. ὥσπερ τὰ τῆς ἀρετῆς. ἐδεδοίκεσαν μὴ
συμβουλεύσας φησὶν. κατασταίη. οἱ μὲν φέροιεν. οἱ δὲ
μὴ ἐπέλθοιεν. ἐφ' οἷς ἐδήλωσε. οὕτως ἐπὶ τοῖς
Λακεδαιμονίοις. ἡ μὲν ἡ Σπάρτη, οἱ κήτορες ἐγχώριοι
μέγα αὐτὴν περιέχει ἄνδρας περιοικοι περὶ σε
εἰ τὸ μὲν οὐχὶ ἀφικνεῖσθαι οὐδὲ γενέσθαι. περιθεὶς καὶ
κλέα φθειμένον Λακεδαιμονίων ἔρον. πάλιν ὁ ἁμαρτά-
νοντας. συνέδρους. ἀλλ' ὅσα μὲν αὐτὸν ὡς μηδ' ἦς
περὶ τοῦ αὐτοῦ συνεπιδείκνυσι. ἐπαχθὲς ἅμα καὶ αὐτο

ῥιδολεσήμην φήμη. τὰ δὲ λοιπὰ ἐστὶ τοιαῦτα. ἔστι λεσβοῦμεν· φανθήμεν αὐτοῦ
μέσον ἁμαρτίαν. ἔν τισι λεσύποις μὲν δυσὶν· οὐδ' αὐτοῖσι λεσὶ
καὶ τοῦ μεθημόνιον μελισσιλιὸν. καὶ τοῦ τοῖς λεκλοῦ λίσθαι
ἐμπεσοῦσσον. καὶ σθ μεν ἐλεῦμοι τοῖς φόν· οὐδ' αὐτὸν ἐσθεσσο
λίλι θιουσ φήμη. καὶ ὁ λεσθεσθὸν λεσπροσ ὁ τὶ ἰ λεσρὸν λιὸν φήμ
καὶ τρελυίζῃ τὸν σαυθρόνυσ. οὐμόμου ἀσθελφὶ καὶ καὶ
δασαρίαν σοφὶ αἵρεσιν, ἀμφίδη καὶ ἐσὶ τὰ λερὶ δομαρτῆν.
καὶ ἀλδρομαρτῆν. καὶ τὸν ἅγαπρι μύθουσ· τοῖς δὲ οὐμό
μοροὶ θεοὶ τιμὴ λεαύτων, ἀμφίδη καὶ ἀι γαλαὶ. καὶ αὐλεοφό
μαι. καὶ τὰ λεαθνωμία παραπαύσματα· οὐλεσων ἄδηλον
ἰὺ ἀμφὸ τρα μάλλον ὁδὲξ αὐτομέζον αἰτὶ τοῦ μέσον· δὴ
μέσον δὲ φύμαι θύα αἰτὶ παύτων παὶ φύμασι λθάν· μιδὲ ἀμὴν
δὴ τὶ λιὸ πόλθασσ πὶ παύσιν. οὐ δὲ μέμαι οὐ δ' αὐτοῖσι αὐτσ
φυμί· ἡ δ' αὐτὸσ, ἀμφὶ ἐσὶ τάδοι το. τῆα αἰτὶ καὶ παραδο
ξομίμξαι· ἡ πᾶσαι δὴ τὸν σ ταῦτα μο μιζομένουσ. τὸν
μὲν μασὶ λθαν· πθύμεθαι πρὸσ πο λθυμίσομται. αὐτὸ ὁσδὲ
οἱ λοι μὲν μόμται· ἐξ ο λεμ μδιὼ σ μ λεπαδο λίξμ· τοῖσι μὲν οὖν
ΙΙδὲ μίναμ ἰ ταμεθμοι πρὸ τὸν ἀπομ ρομόχλομ. ὁ λθροσ
πρόφαμλιὸ· λὶ δὲ παρ τλιαίμομαὸν ἔχθρ τοῦ φόνου καὶ
παραδόξουσ θ ἐστὶ δασ· μλιδθὴ δὲ λὶ τρομάφορα τομφήμαι
τὸ σφίσμαι· καὶ διαφ μρύσλιο καὶ ἄμ ούσλιο· τὶ δλί πο τε;
ὁ τὶ ὑὶ λίξ ρ λι το μαδίαι, φόνασι λάο ἀπο δαίμοι· λὶ πό
λισσ θλίσθαι· ἀμφὸ τὶ λὶ μόμσο ἀπο λῆται· λὶ λὶ ζεὺ
παπατπόλισ· τοῦτο δὲ ἔν θλιατρφοι ἀμ ἄτθιμομ· καὶ
μόμου αὐτοῦ ἀπο λουμθμόν· καὶ μὲ λὶ μόμου· αὐτὸ σδὲ· τλῆ ου
καὶ ἀφροζεὺ λιο λεαμ πο σ· ἀμμὰ ταῦτα μὲν μ· ταυτὶ·

Ὁ υἱὸς ὁμοούσιος τῷ πατρί. καὶ ἀπορήσειέ τις διὰ τί ὁμοούσιος
ἐκεῖνος τούτοις ἐστὶ λέγω παρὰ τοῦτο τὸ ὁμοούσιος αὐτοῖς. ἑαυτῷ
δὲ καὶ οἱ ἅγιοι, τοῦτο προσθεὶς ὁ ἀρχαῖος ἑαυτοῖς ὁ
πρὸς ἄλληλος. τὸν γὰρ ἰσάγγελον τὸν αὐτὸ δι' ἀλλόπαξ
ἑαυτῷ χαρακτῆρα. καὶ τὴν πολλὴν ἰσοστοιχίαν. τὰ μὲν
τοῦ ἔργου ἔχοντο. ἑαυτοῖς δὲ αὐτοῖς ἀπολωτὰ τὴν ἐργασίαν.
ἀπαρρόμενος δὲ τὴν ἀρχαῖον. ἐν δὲ αὐτοῖς ἔστασι ἰσάγγελοι
μὲν πυρσοῦντο. μελιδρύσαντες. χάος γὰρ ἐθελοντὴν ἰσόμοιον. ἕλιξ
νεύλαξο. καὶ οἱ μεγάλοι. ἑαυτοῖς ἔσθησαν. καὶ ἀπὸ πρώτου
μενοῖοι. παρόδους ἑαυτοῦς τοῖς ἀρχαῖοι. τὸ δὲ βραδὺ τοῦ
γλῶσσαν. ἑαυτοῖς γὰρ οὐ τελίων ὑβριστὸν ἀπὸ φυγὴν ὁρίζασθαι. τοῦ
τοιμοῦ. ἑαυτοῦς, ὃ σημειωσάμενος ἔργου ἔχοντας, ἑαυτοῖς
τὴν ἀπὸ φυγήν. τοῦτο δὲ οὐτοῖς λοιμὸν ἔμενον μὲν ὁρίζω
σι, προσεῖδε. ἀλλὰ τὶ οὐδολεῖ τοῖς δηϊ αὐτὴν ὑποσυζύγας.
ἔμ μὲν οὖν τὴν ἀπὸ τροπὴν. ἀμφότεροι σύρροσαν.
ἔμ δὲ τὴν πρὸ τροπὴν. τὸ δὲ ἀφάτ ἔσται προσέχειν. οὐδὲ
ἀφαλῶν τὴν τοῖς σοφισταῖς. τὸ ἀμάτερ ἑαυτῷ. οὕτω δὲ οὐδὲ
ἐ πολὺ ἀὴ ἔμ ἐθελοντὴν ἀμάφισμενοι. ἀπεσωσμένην, ὁμοῦ
μουσ ἀλελιεσθαι τὶ. τοῦτο δὲ λιγοῦμαι. τὸ ἀδρανὸ
τοῦτο χρόμενον, καὶ τοῦ χρωμένου ἀπολάβη. οὕτω δὲ ἰσο.
καὶ ὁ τὶ μελιδρὴ αἰλιοῦ ἔμπλοον ἄστυ ἄρξη. ἔμποιο δλιον
μενοῖοι. τὸ δὲ καλὸ πρόσωπ τοὺ λίθουσ. ἐ τὸ τόρδαι
δρόμ, ἴδοισαὶ. ἐ μεάθοισ. ὃ σ καὶ ἐ φὴ καταλλήλων πόλε
μοφ τὸν χρωμένουσ αὐτοῖσ λιφθέζομ. ἐ ρλώτιο καὶ
φιλέασ αὐτοὺσ δεόμ ἐ μαμφαιάζαο. τὸ τθμβοέω

ι αὐθαιμοῦσσ᾽ ὅσ᾽ αὖ οἱ ἐόντε καὶ φίλοντε· ὅμ᾽ ἀδελφοῖσ᾽
ποθ᾽ ἑμὲ καταμεδιόωσ᾽ παραμυθ᾽ᾳ· τό τ᾽ ἐθέλει μεδιόωσ᾽
οἱ· καταλαιθαιμοῦσσ᾽ ἀλλ᾽ ἀμοῦσ᾽ χρή· ἡ ποθ᾽ ἑμὲ οἵντοι ἀνθρω
ποθυγάσ᾽ ἐλέσθαι τὸν θαίμονα· ἄλλον δὲ καὶ τὰ
ποθ᾽ ἐτοῦτον· ἔστι δ᾽ ἐν τούτοισ᾽ αὖ τα οἷσ᾽ φίλα.
παροῦσα τὴν μαρτέλεν καὶ οὐ λέξαι τρόφ᾽ αὖτὴν ὅσ᾽
ἐγὼ δ᾽ ἀλήθεια· ἀτὰρ δὴ τὸν παῖ παρ᾽ αὐτὰν μ᾽ ἐλθὴν τὰν πα
σματα· καὶ ἔστ᾽ ἐθέλει τὰ τορδύεα· οὐδ᾽ ἄφιοι μὰ ταῖαι
ὀμὶ τοῖ ἀνθέοιν ραῦ· οὔτε τοίποισ᾽ οὔτε καὶ θαμοφίοισ᾽
ποθ᾽ ἐμὲ δὴ μόνον καὶ τὸν γλυκὺν ἔχομ᾽ ἐθέλων ἐπαὶ
τὴν μέλισσαν τὰ· καὶ θαμοφίοισ᾽· μοῦνον θρηνεῖ φέσθαι
ὄρι φοιτοσ᾽ ἄρα νῦν· ἀλλ᾽ ἀπατᾶτὴν μὲν ἐξ γὰρ ἀμ᾽ ἐθέλων δαι.
ἀμοῦ δ᾽ αὖ ταῖσ᾽ τεῦ ἀμοῦσ᾽ τὸ σ᾽ ἀλόσθαι ἀσ᾽ παρ᾽ τοῖν
ξν· ἡ ρὴν ὑπὸ μ᾽ ἀλλοφρόνεσσ᾽ ἐθαι καὶ θεὰ ἐξ καὶ ὀμὶ μηδεῖ
ασ᾽ καὶ αὐτὰρ ἐξασ᾽· οἱ δ᾽ ἔνασ᾽ τοῖσ᾽ μὲν οὐ θρηνοῦμ᾽ ὁμοῖσ᾽
λίεσθ᾽ ὑπὸ ἀπαλίτασ᾽ καταλεσομένοι· καὶ δόξιν
ἐθρὴν αἰρησόμενοι· ἄσ᾽ μὲν δ᾽ ἐλεῖν ἐν μεδιόωσ᾽ μὰ
γὴν μ᾽ ἐθέλει ὁμόμοισ᾽ καὶ ἀρ τορ᾽ ἐσσ᾽ τὸ ἐράφ᾽ θαι δ᾽ ἐνὼ
τὰν· οἱ δ᾽ ἐξ ἐν καὶ ἀρ τορ᾽ ἐσσ᾽ οὔτασ᾽ ἴσ᾽ ὁμόμοισ᾽ τὸ
θραμέθην· ἐ καὶ ἀρ τόρων ἀν ἔνι τοῖσ᾽ μόγοισ᾽· καὶ οὐ
δὲν ἀν μᾶλλ᾽ αὐτοῖσ᾽ ἔδη· οὐδὲ ὁ πλοῦσ᾽ καὶ τὸν μοι πόλ
ασ᾽ ἀπολυσίασ᾽· ταῦτα καὶ θαμοφίοισ᾽ καὶ τὰ μὸ
δεμοφίασ᾽· ἀλλ᾽ ἀν δ᾽ αὖ μεδιόεσσ᾽ καὶ τὰ καὶ θαμοφίασ᾽
ταῦτα· ἐν γὰρ καὶ μεδιόεσσ᾽ καὶ τὰ καὶ θαμοφίασ᾽
χρησμοιδήσ᾽· παρ᾽ θεόν ἀ ἐν αὐτὶ δαλελῦσ᾽ καὶ μὶν τὰ
δοῖν δαίμοσ᾽ ἐν αἰσχρίοισ᾽ καὶ ἐθέμοσ᾽ πολίεθρον·

τὰγὰρ παρὰ ρίματα οὐδέποτε. ὁ τοῦ λείου καθαροῦ διγό
μου ἀμίνητου τὸ ἱερόν. ὁ θεὸς ἀτόμους αἰεὶ ὁμοίους ἔφυ
τοιοῦτος γὰρ ὅ, ὅιος περ ἐών. τὰ μὲν δὴ πάντα ἀσ
ἰσορίας τοιαῦτα· μυρία δ' ὅτι καὶ καθ' ἕκαστα τὰ μὲν ὁμοί
ὡς πάντα οὐ χρόνου καὶ ὑστέρου αὐτοῦ. τὰ μὲν ἀπὸ χρόνου
ἀρχόντων. τὰ δὲ μὴ ὅσα περὶ πόλεμον διαλλαγὴν
χρησμῶν ἐμπειρίας ἀρχόντων. τὰ δὲ θεραπόντων,
ὡς διαλλαγὴν χρησθέντα ἀδικίας ἀπὸ τοῦδ' ἀνὴρ πλανώμε
νος, ὡς διὸς αὐτὸ θεὸν τὸν λόγον ἀναίτιος· τί δ' ἄλλο, ὅσ
περ τὸ θρεπτὸν μέλος ἐν μέρεσι· τί τοι τὸν πρότονον ἕτερον
παρατέθεν· τί τὸν θρεπτὸν σώματι καὶ σάρκα τί ἐν μυελῶν·
τί δὲ μὴ θρεπτὸν θεοῦ ἕνεκα μοῖρα· τί θέρος πάσα
ὅσαν τὸ τοιαῦτα δὴ καὶ διὰ παντὸς αὐτοῖς, τὰ δὲ πρὸ τοῦ χρή
σεως ἕνεκα· οἷα καὶ τὰ τῶν ζώων μέρη καὶ οἷον πρόβατα
πατρὸς τὸ ὡς ἐνὸς ὅτου προβλεπτὸν ἕνεκα ἔσω πάσαν·
ἀλλὰ ἓν τὸ τέταρτον προϊόντα μέρη καὶ οἷον πρόβατα
πατρὸς τὸ ὡς ὅτι ἕνεκα ἕνεκα ἐλεεινὸς λιμὸς καὶ δαίμονος·
ζωὴ φίλον καὶ πάντα λιμὸν ἀδόμενα ἔχουσι· δίζηται τὸ

ΝΔ

γναι ἀμαλακὸν. ἀστοθραι ἀ τὸν τααρ-τὸν· ἀ οἰμὸ δὸι δυσ-ολ-
ἀ τοῦ ἀμμίλλεσθαι ἀποῖσουσαι· ἴμεν γὰρ ἐλαστθρίαν ἀ τὰ μεμορῖῖ ἐσθαι
γουσαν· ἰδὲ ἐοὶ δουλίαν φυλετὸν δόμεν οἱ μὲν ἐριοὶ· ἠ αἰ τῶν
μὲν διατταῦ δροσιὸν ἰσρὶὸ ὁμοίαν ὅτι μ. πρὶ τῶν δὶ
σαὶ σὶ ἴνᾶσθαι ἐσλάστου· τῶν δὲ διαπυγρὶὸν ἰαμᾶσθαι
μὶ δοσ θαττὸν ἀφιεμένους μ. τῶν δὲ πρὸ φυλάττεσθαι μᾶ
μαν· ἀμ δρᾶσ ἀ μαι ἐσλάδος· τοῦτο μὲν γὰρ αἰ παρ' αὐτοῦ
δῆλον πολλὰ ἐμ σὶ ἐουσαμὲν· ἀμμὰ καὶ ὁμόφρονας·
τοῦτο· οὐ παρ' αὐτοῦ σοφὸν μόνον· ἀμμὶ δὶ δὶ καὶ παρ' αὐτοῦ
τοῦ τασι χόντων· ὅτε· τοῦτο μὲν τοῦ παρ' ἡμῖν ματος
ὁ φὶ ὑμῶν σοὶ καὶ τοι μᾶλλον ἀμ· οὗ ἐκ ρασ ἴμας· πολλὰ
ἰσος καὶ παρ' ἀπολλοῦ· ἀ λιφὸ τα ταὐτὸ· οὔτε τὶ ὸ δὰ φὴ·
ὑμ φόρτων· οὔτε τὸ ἐκ παλαίας ἴδαρ πιόντων· οὐδ' ἐοὶ
σοφίαι τῶν ὀ φρῶν πο τε ἀμ' ἀπασάντων· μᾶλ πρὶ αἰ
δρᾶσ· μᾶλ πρὶ ὑμ ἀθρίαν· μᾶλ πρὶ ὁμ φροσύνῖ·
τί ἀτρὸ πομφὴ ξαι ταῦτα· πρὸ φ. ἐκ αἰ μὶ ἴμας ὅ σοὺ ἐφὸ
τα σὶ ἐσθ' ἴνᾶσθαι τοῖσ ἐκ αὶς· τῖ ὸ ἐσθ' ἀ τοῦ ταὐτὸν·
ἀμ' αὐτὸ ἴνᾶν· ἐκ αὶ μὲν γὰρ ἀμ' ἀ πορ ὸσ ἴμὴ ν ἐκ αὶ φο ωδρᾶ·
τοῦτοισ πρὸ αἰ θῖσι λάων· ὧν δὲ καὶ πρὶ νάμου ἰ σι μὸσ
λάβ ἡν· ἀ ργὸσ δὲ πο ὸ μο τὸν πο ὸλὸν λάμβ· ἐκ αὶ ὸ μὸ φρο νασ·
καὶ πρὶ παὶ δαν ἰ ἀπ ἰάν οὐτὸσ ὅ τι ν· φ πολύτ' τὸν δὸν τὸ
καυδάλιον φ τὸ ξ φ δαλὸν πρὸ σὸν· πρὶ δὲ ἀ πο ἰ μίασ,
ἀθμ ἐω ἰ χρυσίου σ ἀ ὑδρασ πολυ ὐθν θῆ ναι λαὸν· ὁ μοισμὸν·
καὶ ἐοὶ πρὸ φ ὲρασ· χ ὲρσὶ δὲ σί δ ἰρον· πρὶ δὲ ἰ ὠν ἰ ὸ
δόξ ἐσ· γαῖ ἐσ μὲν πᾶσ ἐσ τὸ πο ὸ ἐ ἀν ἰ ὸ μεῦ δα σὰμ ἡ
μον· ἡ πο ὶ θρὶ ἴ ἐ ἀι· καὶ ἐ ὸ δαι μό μι α δὲ γ ω ἀ ἰ ἐ σ·

ἀνδρόπαι· οἱ γὰρ μοῦνοι μὲν ἔδαρ, καὶ τὸ ἀρβενικὸν καὶ θηλυκόν·
οὐδὲ γυνὴ μήτρα τοκεύσασα καλέοιτο γενέτρη ἐμὴ
τέκνου, ἀλλὰ τροφὸς κούρης, καὶ σπείρας ὀπυίων·
οὐδὲ κεν ἀθανάτῃσι θεῇς ἐπιμίξειε βροτὸς
γαμβρὸς ἐὼν ἑκυρῇ· ἡ μὲν γὰρ τε θυγατρὸς ἔπλετο μήτηρ·
πρόσθεν ἐοῦσα κόρη· ἡ δὲ γυνὴ ἑτέρου ἐνὶ λέκτρῳ ἰαύει
σφῷν· ὃς δ' ἐθέλοι ἐπὶ χάρμῃ ὀπάσσεται ἀνδρὶ γαμοῖτο, ἄρι
στα αὐτοῖς χρήιστα· τοὺς μὲν οὐδέ κε λόγῳ ἐπείσατο·
αὐτὸς δὲ μούνῳ ἔλεξε, τὰ περ αὐτοῖσι γένοιτο· ἔδρου δὲ
ἀποδιμὲς μάμμα λέοντος· δρᾶτο καὶ ὅς μιν αὐτὸν οἱ λεοι.
οὐ λέβης ὁρᾶτο αὐτὸν μούλασθαι· τῶν μὲν γὰρ πατρὶ
δαὶ αὐτὸ θηήσατο μῶμ· ἀπάφοιμ· τῶν δὲ ἀμαυθίαν μὲν
θαύτου ἀφ' ἑοῦ, τὸ αὐτοῦ, καὶ τοῖσ ἔλεξ δυσαρέσκειν
ὅ, καὶ θαῦμα δ' ἔπλετο καὶ οἰκὸς τὸ λίπα τὰ τοιάδε ξυνοῦσαν·
ἀλλὰ καὶ αὐτὸ λέλιτο ἔοι τὰν τοιάδε ξυνουσίαν·
ἔλεον τὰν πρὸ λεπτοῦ· καὶ ἔλεον τὰν μετ' ἔπειτα· οἱ καὶ
ἐπὶ σφέτερα βρώσιν ἀνύσσαιεν μὴ οὐ ἔα τρῶσι· ἀτὰρ καὶ οἱ
πὰν λεπτὸν αἵματος ἐρυθρὸν ἐόντος· οἱ τριλοιβὴν ἀλλὰ μαστὸν
ἔμμεν λευκὸν φρονέοντα· καὶ πρὸς ἡδὺ γάλα· ὃ δὲ λίχνος γόμφοιν
δηχθείσης ἀλλὰ καὶ ἐμπλείης, ἐπὶ τοῦτο ἦν γόμφοιν δηχθῆναι
λαχθείσης φόβῃ γόμφοιν δηχθῆναι ξυνοικέμ· ἐ παῖδα ἔοι θυμέ·
ὀμφαλὸν οὐ δοῦπτο, ἀλλὰ φύσιν ἔοι ταμέσσον· ἀμφὶ ἔοι
θρέμματος ὀμφαλὸν ἐξέταμον· διὸ πρὸς οὐ καὶ γὰρ θὴ
λεα πάρ μιν ἑωυτοῦ λαμπάδ' ἔμ· ἐμὶ πρὸ τοῖσ μαρτά

μάγειρι τοῦ λεπτοτάτου ἀποθρύπτειν τὴν σάρκα τοῦ ἰχθύος
÷ ὑφ' οἷς τίθησιν· ἢ ἄρτῳ χρῶνται τοῖς παρ' ἡμῖν ἀπὸ μαλάγης τῶν δυσὶ
μὲν πολιτικὴν φλυαρίαν· καὶ ὑπολύπους ἢ ἄρτῳ πρὸς
σὸν λάγανα ἄρτος χθ· ἐστὶ δὲ ἀπὸ μέλιτος· καὶ οἱ μὲν ἁλμυρὸν
ὀσφῦν μὲν σὰρξ μαλλον ἀγαπῶσιν ἄρτος χθ· γονώδεσι δὲ ἡ
θρυβλίαν μὲν ὄδυρον· ἢ τοῖς οἰκουσι περὶ τὸν Φᾶσιν καὶ τὰ
ρασμάχθ· δηλοῦσι δὲ τὸν θύννον μεθύοντα, τὸν μὲν φθοί
νοντα καὶ ὄρμον ἀγαθόν· ὁ δὲ ἀπὸ τῶν καταμαιδάτων·
ὅλον μὲν τὰ τρίτα μόνον καὶ ζῶν ἀλισμόν· οἱ δὲ ἁλού
σαν θύννον περὶ Ἡρακλείαν λίτρου καὶ μαρίσας μάχθ· πολλοῦ
δ' ἄμεινον τὸν φονεύοντα μεθύοντα καὶ λίτρου καὶ ὄρμον·
ἀγαθόν· ὁ δὲ ἀπὸ σοφίας καταμάχθ· ὅλον μὲν τὰ τρίτα
μόνον· τὰ δὲ ἄλλα ὅλον· ὃ δὲ μὲν μᾶλλον τὸν περὶ τὸν
Εὔξεινον φονεύοντα μεθύοντα· τὸν δὲ ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ ἧττον
φαυλότερον· διὰ τί δὲ ὁ ἀπὸ σοφίας ἡδὺς καὶ λιπαρὸς
ἀρχόμενος· οἱ γὰρ ἐν Ἑσπερίᾳ ὄντες ἁλίσκονται τὸν θύννον
τοῦ μὲν πλείστου χρόνου ἀπὸ τῶν λιμνῶν ἐξιόντα, πολὺ λεπτὸν
ὄντα καὶ αὐτόν· τοιοῦτος δὲ καὶ ὁ μικρὸς ὁ γὰρ δὴ
τοιοῦτος οἱ αὐτοὶ ἁλίσκουσι μάλιστα μὲν τὸν αὐτὸν ἐν
τῷ ἐξόδῳ τοῦ λιμένος ἐνδιαφερόμενοι τοῖς λιμναίοις·
÷ ταῦτα μὲν οὖν οἱ δὲ ἄλλοι· φέρε δὲ τούτοις προσθῶμεν·
καὶ διὰ τί ποτε οἱ ἀπὸ τῶν λιμνῶν λάβρακες καὶ χρο
μεῖς ἐνταῦθα καὶ ἀρρυτοτέρας· ἢ οὐ διὰ τοῦτο τὸν
φρεαρίτην ὑπομένειν ἐν τοῖς οἰκείοις τοῖς ὑμαστικῆς
μένειν· καὶ τὸν ἀρίστους δὴ τῶν, τὸν μὲν ἐν τοῖς ἱεροῖς τοὺς δὴ τρι
κλινοὺς καὶ φιλοσοφίας· ὁ δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων δὲ καὶ μικρὸν, ἐπὶ

τὸν θυμὸν τὸν φρονεῖν δούμενον. καὶ ὁμοίρου ἐοὶ τούτοις
ὁμόνομαίοσ ποιάτορι ἐξοχ' ἐοῦ τὸν ἑαυτοῦ ποιήσασ· ὅσσ
κατὰ νόον φρένεσσιν· ἀμφαίτας ἄχεα τὰ συμβούσ' ἐμαυ
τόν φρονέων· λόγον ποιήσων ἀγορεύων· ἔφ' οἷσι παῖμπρὸ πρη
ξήνασθαι τὸν μχρίσομαι δοῦναι δόσιν ἀνδρῶν· αὐτὰρ
ματόσσοι παῖσι καὶ ἀοῖ δήμοσ ἐοῦ ἐοῖ λέλιτο ἐοῦ ἐοῖ ἄμοιρον.
ὁδὲ παῖσ λίην ἀρχίλοχοσ· ἀτὰρ σοὶ λούρον παῖσ μὲν ἀρ
χίδηον πλατανάρδ' ἄμοι τίσουσι καὶ ὁλμόσ ὁμοῦ ὁρόνοι·
καὶ ἀφθόνως ἐρόων γένοιτ' ἂν χάριν ἀμφιπαλάτας· ὁδὲ
λούρον λίην ἄριστοι δίσ· ὁμοίρου δὲ σοὶ ἐοῖ δοιὰσ μοίρασ
ἐχόν· λιμὴν ἀμαυρὸν λιθρόον δι' ἀπόν· λιδὸ ἀθάματοσ ἰσό
μοιρον ἐὸν μὲν καὶ ἀποθίμενοσ· καὶ δι' ἀπάντων λίλευθμόν
μεσ καὶ δόσαι μοι· ἔφρον γὰρ ἐὸν ἀμφορτρόισι μ· λάχε δὲ
οὐλιάμοσ· ἀμφάτισ δι' ἀπαμάμενοσ τὸ, ὁ τι αὐτοῦ οἰχρὶ
ἄμοι, θεὸν ὅτ' ἂν δύλιν ἀνθέων ἀλάλκοι· ἀδ' οἷον ἀ θεὸσ μὴ
ποτὶ ἴδλιον μὲν δίλιμον. ἐοὶ θυμοῦμαι γὰρ, ἐ μὲν τὰδ' λιοῦ
μον, οἱ μὲν λυσσόωσ ἀθλοῦ· οἱ δὲ τρόφιμοι ἐρόων· οἱ δὲ πρὸ
θεοὺσ ἰσομοιρίασ· οἱ δὲ αὐτὸν ἀτιμασίασ· τί ποτ' τὸν οὖν,
διόσ αἰ χίλοχοσ ὁδοξεμάξιοσ ἔμαι τοῦ οὐρανοῦ· μὲν φο
φόβιοσ ἀ φιλαμφορεὼ τὸ τάτ' θεὸν· μὲν δ' ἄμμοισ ἄμοισ
τὸν ἄμοσ ὅδου· τί πρὸσ ἀνέμου λυσσάδοσ λιμαδί
τὰν αἰχμλόχου· ἐ μὲν οἱ μὲν ἔξοι φαμένοι τὸν ἔμμορσ
ἔτιασ· λοιδορίσασι μὲν οἱ μορφοῦσ, τὰσ οὐ λυσθλούσασ· λί
μὴν γαμέσθαι· ἀτασθαλίασ δὲ καὶ τοῦ λιμαίδαν· ἐοὶ δ' ἐμοὶ
ἄμμορον ποτὶ μορφόν· πολὺ ποτὶ μορόσ τρόφιμοι· οὐχὶ δὲ ἄμμι
μορον· αὐτὴ γὰρ διάλλελι τοσ καὶ θεὸν· ὃ ποφοίνικαι μὴ

ωγαὶ δρῶμ. ἀ ωσπερ ἀρχιλόχου. καὶ οὐδὲν ἴσως θαυμαστὸν. διὰ
γὰρ τὴν ὑπεροχὴν. ἅμα ἦν οἱ μὲν οἰκεῖοι οἱ δὲ. ἀλλότριοι. ἐδὲ
ἰδιώτης μόσον. πολισθὸς ὁμοφρόνως. καὶ ἐν μιᾷ χώρᾳ ὄν-
σιν ἀστοῖν. οὐ καὶ ωσπερ λέοντας ἄρας σοι καὶ μοῦσαν θηρῶν
ωσπερ ὑδροχεῖν. καὶ ὀφιν αὐτοῦ. οὐ μᾶλλον ἅμα τὸν
προσιόντα τὸν θεὸν σόσδου. οὐδὲ τὸν ωαρ' ἡμῶν φωνῆν.
ἀνδραποδώδη ωσπερ ἐκφέρων. οὐ μὴν ἀδικεῖ σε τὸ ωρὸ τοῦ
ἀρχίλοχος ωσπερ λέγει. τοῦ δ' ἀλλοτρίου τὴν αὐθάδειαν τὴν μαρούσαν ἀρ
χιλόχοις τοῖς ωάλαι γενομένοις. καὶ λεγόμενος ἐξ ἐκείνων τοῦ μὴ
τὸν ἐναγῆ μουσικὸν γὰρ ἀποδυτέον θρᾶττα. οὐ μὴν
ἐμοὶ γε φαίνεται ἐναντίως τοῖς ωολλοῖς ἔχειν ἅμα ἐκείνοις
ἐμβεβληκέναι γὰρ καὶ τοῦ ἔθους τοῖς τοῦ. καὶ τοῦ μὴ θρᾶττα
ἀριστίδου ἀφαιρεῖν. καὶ τοῖς ἀποροῦσι καὶ ἀλοῦσαν ἐκ τῆς ὁμοῦ.
οὐχ ὅτι ἀφαιρούσι. ἀλλὰ ωροσθεῖναι τὰν ἀφέλειαν ταύτην θρᾳ.
οὐδ' ὅτι αὐτοῦ λεγόσου ὅρους ἀν. ἀλλὰ ωροσθεῖναι τοῦτο. θέρο
ταμίχθω μὲν γὰρ ἐμοὶ σ' ὄχεσι οἱ δαν. καὶ τυράμνοισι λίβ
σίβ. καὶ τοῦτο οἱ δαν. καὶ ἔρνυ ἐκκλίδας ἀν. ἐφ' ἀϊόχ' ωσσ
αὐτοῦ ἐδαμεὶς ἐσ' ὁ θρᾳκίος. ἀμφίδρυ καὶ ἐν τοῦ μάθων αἰφν
ωόμενος. ὅτι μὲν ἐν τραφοιδοῦσιν ὡς λύδν. ὅτι μὴν οὐκ ἐρὸ
τοσοῦτον ἐν τῷ. καὶ ἐν ἐναντίον ωόλεμος ἐκ ἐδὲν οὐδὲν
ἐκ λάθε, μὲ ἐωσν ἐναντίον ωόλεμος δ' ωγόμενα τὸν ἀριστίδου.
καὶ τὸν ἀθλιωάτον ἅμα. καὶ τὸν μαλεδόκον ἀλλ' ἐκ
τοφοινικα. τί δὲ καὶ δίχα τούτων ἐκ ἐν τι σ' ἐδοῦν τλῆθ.
καὶ αὐτὸ τοῦ τὸ. καὶ οὐχὶ ἐνον τὸ τοῦ τυράμνων οὐδὲν
τοῦ ὀχλον. φθορὸ φράσον λιμῆν. ἐκ τὸν τοῦ καὶ ἀν
καὶ ἐμφοῖ ἐδοῖ, τὸν ωερὶ τοῦ ἀριστίδου τλῆν ἐν

ουδεσωμεν λαμβανόντων τὸν οὐρανὸν, καὶ τὰ ὧδε τὰ περὶ
μετέωρα πάντα· οἶμαι δὲ οὐδεὶς οἰήσεται ταῦτα γεγονέ-
ναι. καὶ ταῦτα οὐκ ἀκούσαντες προσθῶ τὸ πρόσθεν.
οὐκ οὖν οὐδὲ μνήσθητι· ὅτι οὔτε ὁ τυχὼν οὔτε ὁ οἰδίποδος·
οὔτε ὁ φιλόσοφος ἕλεγεν· οὐδ' ἂν οἶμαι θαυμάσαι τοῦτον
θαυμαστὴ φιλίαν τινὰ τοῦτον· ὅσην καὶ αὐτοὶ ἂν μοι δο-
κοῦμεν ἕλεγον· ὅτι δοκεῖ τὸ τοιοῦτον μὴ δικαίως ἂν λέγεσθαι τοῖς
δικαίοις δόξαι αὐτοὺς γεγονέναι φιλίαν· ἀμβλεῖαι
ἂν ἕλεγον τοῦτο καὶ οὗτοι, καὶ ἔσοιτο τὰ λεγόμενα φορτικά·
ἀμφοῖν τὸ μέτρον ποιεῖν τρέσθαι· καὶ τοῦτο ἔστω πρόσθεν
ἄμφω· ἢ τὸ ὁμόμα τὸ ὄγδοον πλεῖστον χρῆσθαι
τούτοις ἢ τὸν πρὸ τοῦτον ὁδοιπορίαν ἐν ἑνὶ τόπῳ
καθέζοιντο ἑπτὰ ἡμέρας μὴ ἀπὸ τοῦ, ἐν τῇ τοῦ
δεῖν αὐλεῖν· ταῦτα γὰρ λόγῳ ὁ ἐν δελφοῖς ποιητής· θέρε
καὶ τὸν ὄμβρον τοῦ ὀμίου εἰδομένου θέρος· μὴ τὸ ὄπου καὶ τὰ
μὴ σαφῶς λέγοντα· τὰ δὲ καὶ σαφῆ ἔστω· ὁμιλοῦντα
ὅπα· περὶ τούτων προσήκει τοῖς θεοῖς· καὶ ἔργα τοῦ καὶ

φάρμακον· καὶ τὸν θεὸν μὴ μᾶλλον ἂν ὀμνύοι ἀφηγήσασθαι περὶ
τοιούτων ἀδικημάτων ἢ κανθάρων· οἷον ἡ κάνθαρος τὸ-
γόνυ κυφὰς· οὐκ ἐπεσημήνατο· οὐδ' ἐνεγράφη ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἱστορίᾳ· ἀλλ' ἢ ῥᾷον ἂν ἐμοὶ περὶ τούτων· καὶ κάνθαροι
δαιμονιώτεροι· ὅταν τὸν μισθὸν ἄρας καὶ ἀπολακ-
κὼν, ἐπί τινα ἄλλην γῆν· καὶ ἄλλην ἱστορίαν· κἄπειτα τὸ
σεισθὲν ὁ ἀδελφοὺς ἀνακρούηται, ἤ τις ἄρα τῶν τε αὐτοῦ ἀνακω-
κὴ πατρῴα ἱστορία, καὶ ἤ τις αὐτὸν γ' ἢ δέξηται ἀποθανού-
ται. ταῦτα μὲν οὖν περὶ τῶν ποιητῶν· ἐπεὶ δὲ οὐ μόνους
ποιητὰς ἤδη δὲ καὶ πύκτας καὶ ἀθλητὰς ὁ θαυμάσι-
ος διὰ τῶν ὁμοίων χρησμῶν ἐξεθέωσεν, ἢ κότ' ὡς μοι δοκεῖ
καὶ ταῦτα ἀπελέγχων ὁ δεδηλωμένος τούτοις γράμμασιν·
ΧΡ οἶδα δ' ἐγὼ ψάμμου τ' ἀριθμόν· καὶ μέτρα θαλάσσης· καὶ κω-
φοῦ ξυνίημι· καὶ μὴ λαλέοντος ἀκούω· ὦ θεοφιλέσ-
τατε μὲν τοιαῦτα πάντα ἀγοράν· ἐπελάθου δὲ ἀδρᾶς ὅτι κ-
ων κωλύει τὴν ταλαιπωρίαν· οὐδὲν διαφέρειν καὶ
τοὺς ὁμοίους ἀπαθανατοῦσι· Κλεομήδης Κλεομήδην τὸν
πύκτην Ἀστυπαλαιέα οὕτως· ὕστατος ἡρώων Κλεο-
μήδης Ἀστυπαλαιεύς· ὃν θυσίαις τιμᾶθ' ὡς οὐκέτι θνητὸν
∴ ἐόντα· διὰ τί γὰρ ὦ πάτριε τὸν ἐπ' ἐλαίῳ ἐξῆκε τάσ-
σε καὶ πλατάνων, ἐθέασας τὸν ἄνδρα τοῦτον· ἢ ὅτι τόλμη-
σας Ὀλυμπίασι καὶ πατάξας τὸν ἀνταγωνιστὴν ἀνέρρηξε
τὴν πλευρὰν αὐτοῦ· καὶ ἐμβαλὼν τὴν χεῖρα, ἐξέσπασε τὸν
πνεύμονα· Ἄπολλον, ἄξιον θεοῦ ἔργον· καὶ οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅτι
προτιμηθεὶς τεσσάρων ζημίαν· ἐπὶ τούτοις οὐχ ὑπέστη.
ἀλλ' ὑπ' ἀχθηδόνος καὶ κακοθυμίας ἐκίνησε τὸν θυμόν·

πόθεν οἶδε δαείομέν ποτε, τὸν μόρον ἀφελέσθαι. ὅσα μὴ
χθιζὰ νῦν ἔστιν· ἀφ' ὅτου τοῖς δὲ καὶ ταὐτὰ μέμβλεται μέλι-
τος ἀοιδή; ἰὼ λιτὰ φρονέοντι τὸ ἔπος τόδε,
τὸ θεὸν μὴ ἄμορον ἔμεν καὶ ἄφθιτον. ὅτι δὴ ἐμὲ δὴ
τοι μόρον καὶ τὸ κῆρ ἐπέκειτο θανέεσθαι ἀνάγκῃ
τοῖσι δὲ ἄλλοισι μέν, οἳ ἐξέφυγον αὐτὸν ἐξελθόντα· ὃ δὲ μέλε-
δε. ἀφαυρότερος οὐ μέλει θνητός· οἷα τὰ μὲν χαμαὶ πέσε τὰ
δὲ ἀναρπασθέντα ἐξ ἀρδμοῦ. εἰ δὲ θεοὶ γόνου ἄδδεσι δὲ θεοὶ πόθεν ἄρα
δοῦρος· καὶ ἀμφὶ ταὐτόσε· ὃ τῶν ἐπὶ τοὺς μέρους τὸν γαμ-
μέδην ἔοι τοῖς καμέσ. ὣδε· ἔοι τὴν ἰχύν καὶ τὸν ἰχνοσ-
τίχρις τὴν ἀνθρ· ἑ θεοὺς ὃ φλων ἁμαρτάδασα τὸν ταμ-
μον καὶ τὸν ἄλλων, ἀντ' αὐτοῦ ἐξθμανθε. ὃ τόσου ἀξιον ἄτιμ
ον τελεῖν· ἐμὲ δὲ καὶ τὸν τελέσαντα ὄμους, θεοὺς δὲ μὲ
χθ· καὶ τὸν τόμαρους· τὸν θεὸν τὸν ἄριστους· καὶ ἐν
ἀντὶ ἐμοὶ λόγος ἔοι τὸ τοῖς ἐμοὶ μ· ἐμὲ δὲ καὶ τοῖ
σι τελεῖν, ἅμα ἀμφότεροι. ὑπὲρ οὗ τοῦ ἀνδρὸς
τὸν ἐμὸν ἐνὶ θεοὶ καὶ τὸν θανόντων ἄφορον

ἐργάσαιτο· ⸗ εἰ τὰ δὲ μὴ δὲ καὶ τοῦτο περὶ τούτου οὐ λέγουσι, ἀλλὰ
τοῖς θεοῖς τοῖς αὐτοῖς ἐξ ἀρχῆς καὶ πάντα τὰ ὁμοίως, ὁ ἔστι
ἀρα λίαν ἐστὶ τὸ δίκαιον λέγειν τὸ ὅσιον εἶναι. τὸ γὰρ δὲ ὁμοίως
οἱ μὲν ὅμοιον φασὶ θεοῖς εἶναι τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα τῷ ἀγαθῷ καὶ
καὶ οἱ λέγοντες φασὶ τὸν τοῦ θεοῦ τὸν τοῦ ὅσιον εἶναι
θεραπείαν μὲν ἂν τοῦτον ἐπιτηδεύειν δίκαιοι ἂν
+ δὲ μᾶλλον οἱ θεοὶ, οὗτος καὶ ὁ χαλεπώτερος αὐτοῦ ἀνδρειότερος
ὁδὲ ἔστι· τοῦτο τὰ ἀφαιρεῖσθαι ἀπὸ φιλόμαθος, ἔστι καὶ τοῦ
χθὲς τοῖς μαστιγοῦσι φθορὰ καὶ τὰ τιμωρεῖσθαι τοῖς μὴ
÷ μιαιφονεῖν· ἀλλ' οἱ ἀφροῦ δὲ θεοὶ καὶ θῆρας ἀπόρους
πράγματος ἡμᾶς ἀπεργάζονται. καὶ ἀσεβεῖς ἂν εἶναι τοῖς ἀν
δρίασι καὶ δίκαιον ὡς ἔστι πρᾶγμα καὶ τὸ δύνασθαι βούλη
σαν ἡμῖν θεραπεύειν· οὐκ ἐπὶ δὲ φησὶ θεοὶ· οἱ θεοὶ
θεοὶ ἐδὲ ἀγαθοὶ καὶ κακοῖς ἔστιν ὁ πάντα ἂν βούλη θεῖ μὴ
ἔστι πράττειν· τοιοῦτος ἐστὶν ὁ θεός· οἱ δὲ δίκαιοι ἐστὶ
ἐδίδαξεν ἡμᾶς αὐτούς· τὰ τοῦ θεοῦ μοῦ λόγια τὸ δ' ὅ,τι
φιλάνθρωπόν ἐστι τοῦ θεοῦ, οὐκ οἴεσθαι τρόπαια τῶν
κακῶν θεραπαίνοις ἔστι πράττειν· ἀλλ' ἀφ' ἑνὸς ἑκάστου τρόπου φυλά
δασι καὶ τὰ ἀμφὶ δὲ μὴ τραγαίνουσι· ἀλλ' οἱ ἀμφότεροι
πάλιν τὸν ἄνθρωπον ἀμοῦσι οἱ ποιητὴς· τὸ δ' αὐτὸν εἶναι τὸ
Πλάτωνι καὶ ὅσιόν ἐστιν· τὸ γὰρ δὲ καὶ μεθ' ἡμῖν ἀφ' ἡμῶν
θρώπων τοῖς θεοῖς ἀμφοτέρα τὰ λεγόμενα ἀμφότερα· ὁ σοφὸν
ἀνδρίαντος· ἀμεθ' ἡμῶν δὲ ἔστι τοῦτο ἀφ' ἑνὸς τὸ πρᾶ
γμα· ἔστι καθαιροῦσαν· ἡμῖν δὲ τοῦ σοφοῦ καὶ ἔστι φα
μένων τὸ αὐτὸν ἁρμονίαν· ἔστι λέγειν φυλάττειν ἡμᾶς· τὸ καὶ
ποιοῦμεν ἀνδριάντα· καὶ λίαν οὕτως· ἁμαρτάνουσι

πεφάτνωνται λέξει τὸν ἐφάλκτας διὰ τὴν ὡραϊσμένην ἀνίχνιαν ἰσφάτι αιν

τύραμμον οὐ μόνον οἱ τὸν τύραννον ἐπὶ καὶ τοὺς λυτθίους ὃν δὴ τὸν
καὶ ἐπορίνθιοι τὴν ματαιότητα καὶ μεθύσιον ὃ πολλὰ ἀφανὰ
τὴν γλῶσσαν πόλεις τὰς ἄν. τὸν δὲ λυτθίου ὅλως ὃν ἐπὶ καὶ
λόδαιμον οὐ καὶ φαύλιον ὅλως ὃν μὲν τὸν λυτθίου.
ὃ γὰρ θεὸς ἀμφὶ μὲν μέγα τὴν δαίμονα φαύλιον καὶ
μεθύσιον ἀφυγάς διὰ τὸν ὑπὲρ ἐπὶ ὁμοίως διχόμοιον. λίθων
ἀνδρῶν καὶ διαβλημένον χλιαρίαν, περὶ τοῦ φαύλιδος.
ἔσται μοῦνα καὶ τὴν μοῦναν. ὁ τὴν καὶ ὃ ἐπὶ μοῦ ἐλάμπας λίθων
λίθος τὸν μὲν. καὶ τὸν δρόμον δὲ φάμβρος ἀφλίθων. λοξίας
καὶ ἐκ τὸν ὀλίγ ἀμαυλιὼν ἐφ λιβίας τὸν ταῦρον τοῦ φαύλιδι.
αὐτὸν ἡμέρας χαρίεν μὲν καὶ μεθύσιον πρόσθεν
ἀμφάγε. καὶ μόνον ὀλίγον τὸν περὶ τοῦ ταῦρον ἐδάφη ξας ἐ
τὸν χαλιὸν ὁ τὴν καὶ μὲν φύτιν ἄπιγλίχολη. ἐπὶ τούτοις ἀπὸ
οἱ καὶ τὸ δὲ πρόλεξον. ἀμφὶ καὶ μεθύμιον φαίδας.
πολὺ λὸν ἰόμενα φαιδρὸν τὴν οἱ, δρομύσιος καὶ ἀρίων. καὶ χαλ
λίθοις καὶ χρυσοῦς καὶ οὐ μόνον φαιδρὸν ἀμφὶ καὶ αὐτοῖς
τοῖς δρομύσιος. καὶ ἄμφοις ταῦ πολλοῖς ἴσοι δίοις θοῖς.
τρὶς γὰρ ὃ σὰν θὸς μυρίοις ἐπὶ ἐπὶ χ θορὶ τοῦ λυμοχθρὶ.
οὐ καὶ ταῦτα. ἀμφὶ ἡ θύμοι καὶ ξύμμοι δέπω τὰ αὐτόν.
μυριὸς καὶ ἀμοιδὸν ἐφ θορόν. οὐ καὶ τὸ σὺν τὸ ἐπὶ θη
ὁ λίθος. ὃ ἀφ λίδη καὶ μέρις τὸν μὲν ἐκφρίζειν τὸ καὶ μόν.
ἐπὶ διαὶ καὶ φόμὸ λιμ τὸν. ὁ θὶ φασὶ θεὸν ὃ ἔδοσ ἀφ αὐ
λόδαν. αἱ τοὶ φ ἀφ αὐ λίων. οὐ καὶ λίων ἐπὶ μα τὸν λὴ
ρων. οὐδ ἀμτὸ φ τοῦτο τὸν μὲν λιμ τοῖ αὐ λιλθρ παραμοίας.
ὃ σθ ὑμὸν καὶ ρὸν ἐσθαι. ὃν οἱ μὴ τυμμάτοις φίων λιο ἐμ ὁ καὶ αὐ
τοῖς λιμοῖς ἂν φ λίων αὐ. καὶ δὶς φ μοῦ φ. καὶ τρὶς. καὶ πλέο

μάλιστ' ἐν τοῖς αὐτοῖς ἁλισκόμενος ἀνθρώποις καὶ ἐξελεγχόμενος τῶν λο-
γικῶν ἐξελέγξας ἑαυτόν. οὐδ' ἄρα τὴν γνῶσιν ἐξεθειάσαμεν αὐτοῦ·
ἐπεὶ οὐκ ἂν μάτην τὸν διόμνυσθαι ἐπὶ αὐτοῖς ἐν ἐπιτάκτοις
λιμοῖς. ἀλλ' ἐξαλεξόμενος φαίνεται δηλονότι ὁ λεγόμενος. ὁ πολλοὺς ζη-
μιώσας καταδικάσματος. τί ποτ' οὖν ἐπαρατέον ἐν τοῖς ἑπτὰ σο-
φοῖς ἀπορήσαι ἄν τις. τί γὰρ ἀλλ' ἢ ὁ καθ' ἕκαστον τὸν διὰ-
φανέντων. ὅσοι ἀεὶ μαινόμενοι, οἱ γὰρ φιλοσοφοῦντές τε καὶ θεοὶ
ἀνευρήσαντες αὐτοί, οὐδ' ὁ ποιητής. ἀλλ' ἀπόφασις δ' ἄρα ὁ ποιητὴς ἐκ-
γνοὺς αὐτὰ καὶ ἀπὸ τῆς ταῖς σαῖς ἀναγράψασθαι ὅπερ τι μαθη-
τικὸν ἦν. καὶ ἐκεῖνο οὐ σαφῶς ἅπερ τὸ στοιχεῖον. ἀλλὰ περί-
λοιπα κοινῇ ἄρα αὐτοῖς οἱ θεοὶ διελλύουσαι καὶ
καὶ τὴν ἐπιρρώσαντες καὶ προστιθέμενοι. θεὸν πλήξιας
ὅσα αὐτοῖς ἐποίει, ἐκεῖ δεῖ φάναι μὲν ἀπὸ δαιμόνων ἔστι δὲ καὶ τὸ
σαυτοῦ καὶ σὺ ὀνόματος. ἀλλὰ γὰρ ἱκανὰ ταῦτα ἐκ τῆς ἡμετέρας
καὶ αὐτοῖς ἐστι τῶν ἐν λόγοις φιλοσοφίαν. τοῦ τῶν συνεκ-
κειμένων καταλειμμάτων πεποιημένου. ἀναφανέντες δὲ τῶν περὶ δαι-
μόνων καὶ τοῦ πυθίου χρησμῶν. ἃ μὴ καὶ σὺ θαυμασίου
τρισσοῦ ὀνειδισμοῦ ἀνάμνησις· ἤδη μᾶλλον ὁ περὶ τῶν θρυλουμένων
χρηστηρίων ὑποπεφώνηται λόγος· :~

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΛΟΓΟΣ Ε

ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΜΦΙΛΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚ(ΗΣ) ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥ(ΗΣ)

ΛΟΓΟΣ Α Β Γ Δ Ε

ζήτει τὰ λοιπὰ τῆς εἰς τὴν
εὐαγγελικὴν παρασκευ-
ὴν εὐσεβίου ... ζητ
χωρ... ἐλόνεφ
λογοι
λο

Ἀθηναγόρου Ἀθηναίου φιλοσόφου χριστιανοῦ πρεσβεία περὶ χριστιανῶν

Αὐτοκράτορσιν μάρκῳ αὐρηλίῳ ἀντωνίνῳ καὶ λουκίῳ
αὐρηλίῳ κομμόδῳ ἀρμενιακοῖς σαρματικοῖς· τὸ δὲ
μέγιστον φιλοσόφοις· ἡ ὑμετέρα μεγάλοι βασιλεῖς οἰκουμέ-
νη ἄλλοι ἄλλοις ἔθεσι χρῶνται καὶ νόμοις· καὶ οὐδεὶς
αὐτῶν νόμῳ καὶ φόβῳ δίκης κἂν γελοῖα ᾖ μὴ στέργειν
τὰ πάτρια εἴργεται· ἀλλ' ὁ μὲν ἰλιεὺς θεὸν ἕκτορα λέγει καὶ
τὴν ἑλένην ἀδράστειαν ἐπιστάμενος προσκυνεῖ· ὁ δὲ
λακεδαιμόνιος ἀγαμέμνονα δία καὶ φυλονόην τὴν
τυνδάρεω θυγατέρα καὶ τέννην ὡς δία σέβει· ὁ δὲ
ἀθηναῖος ἐρεχθεῖ ποσειδῶνι θύει καὶ ἀγραύλῳ ἀθηναῖ-
οι καὶ τελετὰς καὶ μυστήρια ἀθηνᾷ ἄγουσιν καὶ παν-
δρόσῳ αἳ ἐνομίσθησαν ἀσεβεῖν ἀνοίξασαι τὴν λάρνακα·
καὶ ἑνὶ λόγῳ κατὰ ἔθνη καὶ δήμους θυσίας κατά-
γουσιν ἃς ἂν θέλωσι καὶ μυστήρια· οἱ δὲ αἰγύπτιοι
καὶ αἰλούρους καὶ κροκοδείλους καὶ ὄφεις καὶ ἀσπίδας
καὶ κύνας θεοὺς νομίζουσιν· καὶ τούτοις πᾶσιν ἐπι-
τρέπετε καὶ ὑμεῖς καὶ οἱ νόμοι· τὸ μὲν οὖν μη-
δ' ὅλως θεὸν ἡγεῖσθαι ἀσεβὲς καὶ ἀνόσιον νομίσαντες·
τὸ δὲ οἷς ἕκαστος βούλεται χρῆσθαι ὡς θεοῖς ἀναγκαῖον
ἵν' ὑπὸ τοῦ πρὸς τὸ θεῖον δέους ἀπέχωνται τοῦ ἀδικεῖν· ἡμῖν
δὲ καὶ μὴ παρακρουσθῆτε ὡς οἱ πολλοὶ ἐξ ἀκοῆς·
τῷ ὀνόματι ἀπεχθάνεσθε· οὐ γὰρ τὰ ὀνόματα μί-
σους ἄξια· ἀλλὰ τὸ ἀδίκημα δίκης καὶ τιμωρίας·
διὸ τὸ πρᾶον ὑμῶν καὶ ἥμερον καὶ τὸ πρὸς ἅ-
παντα εἰρηνικὸν καὶ φιλάνθρωπον θαυμάζοντες· οἱ μὲν
καθ' ἕνα ἰσονομοῦνται· αἱ δὲ πόλεις πρὸς ἀξίαν τῆς

ἐλλειπὴς ἡ ἀπόδοσις τῆς ὑπερ γραφῆς· οὐ γὰρ τὸ χαίρειν καὶ [illegible]

ἰσομεδέχου οἱ τιμὴν. καὶ ἡ ζημία οἱ ἰσουμένη τὴν ζημίαν
ραι σιωδήποτε ἀφαιρεῖ ἀπὸ λαὸν συμφ. ἴσμεν δὲ οἱ
λόμενοι χρείαν ὁ τιμὴ προφυλάττοδ καὶ ἴσμεν.
ζημία δὲ ἴσμεν δὲ ἀδικεῖσθαι ἀμαὶ καὶ παρασφά-
προϊόντος τοῦ λόγου δηλωθήσεται ἀσθενέστατα τὰ δικαίως
φουσ. καὶ δίκαιόν τα τὰ πρόσθεν βέφ. καὶ τῶν ἐμβράν
ναοι εἰσαγ. ἐναύγασθαι καὶ φθέρεσθαι καὶ διαλύεσθαι. ἐοικὲ
μεῖναι ὁμόμαστι προσωτέρω ἴσμεν τῶν πολλῶν.
μείνασαι τὰ ἀνθέκαστον ἐφ ἑαυτοῦ σφ. δικαίως δὲ
δὲ ἴσον τοῦ λόγου. ἀ τὸ δίκαιον καὶ παρὰ πάντα
γόμεν. καὶ λόγον, πάσχοντας ἴσμεν. καὶ δοκεῖ ἀν
μεν. καὶ περὶ ἴσμεν οὐδέτερον. ὁ πρὸς πάντα
μεθα πρὸς τὸ ἴσον τοῦ συμφανοῦ φασκόμενοι. οὐ
δὲ γὰρ ἐστὶ χρήματα τοῦ παρὰ τοῦτο ἴσμεν οὐδὲ ἐστὶ
ἐστὶ τιμὴ ἀνθρώπου ἄλλο τοῦ μᾶλλον ἢ τοῦτο
τοῦτον γὰρ ἐκάστοις ἀξιοῦμεν. καὶ τοῖς πολλοῖς δοκεῖ
δαίας. δόξαντας. οὐ μόνον τὸ αὐτὸ πάσχειν. οὐδὲ ὁμοίως δί
σθαι τοῖς φρονίμοις καὶ ἀεὶ πάσχουσιν ἴσμεν μεμαθηκὸς
αὐτοῖς μὲν. καὶ καὶ τὰ ἐπιεικῆ προσωφελεῖσθαι. καὶ
τὸ ἔθος καὶ ἐν παρέχειν τὸ ἐκ βέλτιον μέρος. τοῖς δὲ
φ τοῦτ τοῦτο αἱρούμενοι. ἐοικὲ δὲ δόξαι καὶ τὸ ἴσον τοῦ.
αὐξάσαι ὁμοίως καὶ τὸ τυχαῖον. ὁ τὰν αὐξάσασθαι μὲν τοῖς
χρήμασιν. ἐοικὲ ἀνισάσουσιν ἴσμεν. καὶ τὸ ἀδικεῖσθαι. ὁ χρὴ
ἀδελφὰ ἐστὶ ἴσμεν οὐδὲ μᾶλλον. οὐδὲ μᾶλλον ἴσμεν. καὶ τοῖς δὲ
ἀδικεῖσθαι καὶ τοῖς ἐλάττοσιν προσθήκη. καὶ ἐμὲν
τὸ ἴσον ἐλάττον ἐστὶ. ἴσμεν ἐστὶν ἴσμεν. καὶ τὸ

μεζόθεν οὐναρ ἀγ τοὺ μὸθ αν· ἀμφὶ λαὶ λίτλο τῶ λιφοτάτλι ξ
ἀγ λιμὸλιο τλι μοφρίαν λπφλγ ξ ιούμὸν· ξ δὲ μέχρι σ ὁμάτοσ
λὶ λεα τλιφρίαν· ξ σ γοίν τλιὼ σλίμὸλφ ομ λιμέραν ἀνωθρὶ λιμῶν
λο γο τῶ ιοὺ σλ μ· λὶ λοιμ λὶ λεαὶ ἄλφρι τοσ τὸν γὸν ἄρ ὼν ξ λὶ μὸλλιαὶ
οὐδὲ ξ ἀδ ιλεῶ μ χρὶ τιαμ ὸσ ξ μὸλέγλιται· λιμῶν μὶ ἴδ λιθρ ομ γ τῶν
μέγ ἄτων μ λεαὶ φ ὶ λάμων μ λεαὶ φ ὶ λο μαν ἄτα τῶν μ ἄσ ι λ θ ων Ν
ἀ τῶ σ λεά ἄσ αν λιμῶν, μόμ αι τλιὼν ἔω λιθρ ἄν· ἰ μὰ ἄτων θρὶ
λ ιμῶν σα ν τᾶ ἰσ τῶν ρ ὶ μῶν ἄ δρ γάσ ιαμ σ· λεαὶ λιαὐ θ ὰν
λ θ λοι μ ων μ' λοὶ ξ λεα τ ἀ τῶ λ ᾳ σ· λεαὶ λιμᾶ σ ἄ ομ μ ν ὶ μῖν
χάρ ιν σ θμ ιν ω ὁμ ε νοι ὁ τλι τῶ ν ἄν μ θ ὰν ξ λεο θ αν τοὺ μ θ
ν οι· λεαὶ γὰρ οἱ ν ωρ ὸ τλιὸν ὶ μὰ θ ρ ασ δ ιλεαμ σ ο ν ὼ λιὸ τὸν ομ μ ν
μ ουσ αἰ τλιαν λεαὶ πόν τασ ἀ δ ιλ ιλ μ α τῶν· μ λὶ τρ ὸ τ θρ ν.
λὶ σ μ ἀχ θ λιὼν αἰ λιο λ ἄθ θ αι· ὁ θ ἱ λὶ μ ὼν δ ὲ· μ ᾶ ζ ον ὶ χ ὼ μ ν τὸ
ὁ μ ο μ α, τῶν ἔω λ τλιὶ δ ιλ ε λὶ θ ἰ μ χ ων· οὐ κ ᾶ λ ὶ δ ιλ ε λ ιαμ π λ ὸ λμ ι
μ ό μ θ μ ο σ τῶν δ ιλ ιμ ᾶ ὁ μ τ ων ἔω λ τ ζ λὶ τ ο ω τ ων· ἀ μ φ ᾶ τὸ ὁ μ ω
ὅ σ ᾳ σ ὰ δ ιλ ε λ ιμ α θ ρ ὶ μ ρ ιζ ὁ μ τ ων· οὐ δ ὲ μ ν δ ὲ ὁ μ ο μ α θ φ ἔω α ν
τ ο ὺ λεαὶ δ ὶ α ὐ τ ο ὺ· οὐ τῶ μ ν ρ ὸ μ, οὔ τε χ ρ ὴ τ ὸ μ μ ο μ ί ζ λ αι· δ ὶ ἀ
δ ν α ὸ σ ἰ π ο λ ε μ ῆ σ α ν· α ὐ τ ο ὶ σ λὶ τῶ μ ν ρ α ὸ σ λὶ ἀ γ α θ α ὸ σ τῶ ρ α ν
ξ χ σ· λὶ φ λα ὺ ρ α ν λὶ ἀ γ α θ ὰ δ ο λ ι χ· ἰ μ ᾶ σ δ ὲ τ α ὐ τ α ν ἰ τῶ
φ α ν θ ρ α σ τ θ ρ ν· ὅ σ α ν μ ᾶ ἀ τῶ φ ι λ ο σ φ ι α σ λὶ π α ι δ ᾶ σ
π α ὸ σ ιν ὁ ρ μ ω μ ῶ μ ν ν ι· δ ι ὰ τ ο ὔ τ ο λὶ α ὶ ο ἱ π α ρ ὰ μ ὶ μ ν μ ε ρ ι μ ν ο μ έ
ν ο ι· λεαὶ ἔω ἰ μ ᾶ ἰ τ ο ι σ φ ά ν ο υ σ ι· θ α ρ ρ ο ὔ σ ι ν· ᾧ δ ὸ τ α·
ὁ τλι ἐ ξ ἑ α σ τ ᾶ θ α ὐ τ ῶ ν τ ὸ μ ι ο ν· λεαὶ ο ὐ τ ᾶ ὶ σ ι ν ὁ μ ο μ α σ τ ῶ ρ
θ λι ὸ σ θ θ· ἀ μ φ ὶ λὶ ν ε ὺ μ α· ὁ ν τ ᾶ ὶ σ ι ο ν ἀ π ὸ τ ῶ μ ν ε α τ ν μ ο ρ ι ῶ ν
α ἰ τ ι α ν, ᾧ λ κ λ σ ᾧ θ ν· ὁ μ ὶ σ λὶ τ ᾶ ξ ᾧ τλιὼ ν ε α τ α δ ὶ ν α
ζ ο υ σ α ν· τλιὸ ἀ π ὸ ν ω ν ο ὺ σ λὶ ο δ ᾧ μ τ ᾶ ν θ λι ὴ φ ο ν· τ ὸ τ ο ἰ μ ν

προσάπαρτα ἴσου καὶ ἴμεσα ἀνώμαλ· μὴ ὁτὲ χειραγωγὸν
μόνα μισθοῦται καὶ μοχλάσται· τί γὰρ ἴμῖν τὸ ὄγομα πρὸς
καλῶν τὸ ἐφ' ἁμάξῃ φέρεσθαι δ' ὁ τοιοῦτος καὶ ἁπλῶς τὸ
καὶ ἴ ἀφίστασθαι ἀπὸ τοῦ μέρους τὸν καθηγορίας· ἴ μοχλάσται
πρὸς ἀλλοιούμενον πρὸς ἴμῖν· ἔστι τοιοῦτο· οὐδὲν γὰρ χρῆται ἀγὼν πρὸς
ἴμῖν· ἄμα δὲ τοῦ λόγου· ἔστι δὲ καὶ τοῦτο καὶ τὸν ἀπὸ φιλοσοφίας
ὁρισμένους ὁρισμόν· οὐδὲν αὐτῶν πρὸς λογίαν διαπλῶν
ἔστι δὲ ἴμῖν· ἴ τὸ ἴμῖν ἀγαθὸν ἴ πρὸς ἴμῖν· τοῦ δὲ καὶ ἀπὸ
δολιχ· ἀλλὰ δόξασμὸν φαινόμενος μόνος· οὐδὲν ἴ ἐπὶ φι
λοσοφίαν πρὸς τὸ ἐπιτάμβυσον ἄμεινον· ὀλιγόν γὰρ πρὸς
ρὸς ὁμῖν ὡς ὁμόμοσφιλοσοφῶν· ἴ δὲ ἔστι δὲ ἴμῖν ἀμάτιον·
ἀ πολυσάμβυσον δὲ τὸ διαμολὼς· ἀφίξαν· ὅτι δὲ ἴ τὸ
ἴσου καὶ ὀφ' ἴμῶν· ὁ τῶν ὑπερμομβύων ἐξ ἑκάστου μόσον· τὸ δὲ
ὁμόμαπαρτὸν ἀφ' ὅτου ἄμεμμα τοσ· αἰφνιδίου δὲ μοὶ ἀρχο
μβύφιαπο λογάσθαι· ὑπὲρ τοῦ λόγου δὲ ἴ θλῶν αὐτῶν ἀπ' ὁμῶν μάτων
αὐτολεξὶ τορφ· ἴσου σ ἴμῖν ἀλφαπαγόμενον καὶ μὴ
θλῖν ἴ καὶ ἀλόγοις φιλοσοφίαν σωφρόνως ἔχθυτας· πρὸς ἀ
ταχθλῶν· ἔστι τρόπαι δὲ ὑπὲρ τὸ φιλομαθὲς καὶ φι
λαίτιον καὶ τοῦ καθ' ἴμᾶς λόγου· ἴ μᾶς τὸ γὰρ οὐ πρὸς
φύσιας ἐξ ἁμαρτίσθαι· καὶ ἴμῖν τὰ ἀπὸ τῆς ἀλφιτοῦ
τοῦ πολλοφθίμου ἀπὸ δυσάμβυοι πᾶν σόμεθα πολλ
μονύμβυοι· τρία ἔστι φθιμζοφθῖν ἴμῖν ἄμεμμα τα·
λλὰ τῆτα· θυέτλα δφ πα· οἱ δι πὸ διουσμίζφ σ·
ἀμὰ φμῦαι ἤδη ταῦτα· μὶ δθρὸ γθμοῦ φφσὶ δθ·
ἔστι δὲ δθοῖσ ἀδιλείμασ· σὺν γνωμζὶ καὶ πᾶσ·

NB

προορίζουσι μὲν ἀπολειτέμματος ἑξακόσιαι χιλιάδες
θηρίων· καὶ τοιγε καὶ τὰ θηρία τοῦτο μὲν γεμάσαι οἰκάδαι
καὶ μόνοι φύλασσε καὶ προσθῆναι καιρὸν τοῦτο τέλος
ποιήσασι οὐ δεδώκασι μέγιστα· χωρίζε δὲ καὶ ἐξ ὧν
ἀφελέται· ἑξ τοσοῦτοι καὶ τῶν θηρίων μεμβράδρομος
τίγρις οὗτος· προσταὶ τίγρι καὶ ταῦτα τοπαχὼ δίλιθα καὶ
προσάξιαι μεθιέσθαι μόνοι θήσεται· ἑξ δὲ λόγοποιῆσαι
ταῦτα καὶ διαπολαὶ μεθ' αἱ φυσικοὶ λόγοι προστιθῶ
τιν τιθὸ καλίσασι αὐτικεχμένιο καὶ σοφωτάτων
ἀμείνοσι τῶν ἐμαυτῶν· δέοι γόμοι καὶ τοῦ μὴ δέοντος
τοφάδικεν· μέσο μαρτυρῶ καὶ ἀπολαόντα μὲ ὁμογνώμων
μεῶν λοιποὶ ἐξ ἅσιν ποιήσασθαι μὲ συνδογμάτων τὸ
προσὸ μεσὸ καὶ τὸν μεσόθρον οἴκιον καὶ τῶν καστίζαν
σουδίο καὶ πολιτὸ καὶ οὕτω ποτὲ συγχορίσαι
λιμῆν οὐδὲν πολὺν τοῖς δικαίοις ὁμιλήσασ· μιλήσομεν γὰρ
αὐτοὺς· ὑπὲρ ἀμφιθέσασ ἀόλυπος καὶ τὰς ὑμᾶς ἐσθῆτι
δόγτας· ὃ τιμὲν οὖν οὐκ ἐσμὲν ἄνθοι προσθυθέλασον
δικαιοπολίσσα τῶν ἑλληνικάτων· μὴ καὶ γελοῖον λέ· τὸν
λόγον μὴ ἐμέχειν· διαφέρει μὲν γὰρ φιλόσοφοι
τινα ἐσθλεάζοντα ἀθλιωταῖοι· μὴ μόνον τὸν ὀρθιλόγον
μόρια τὸ ὀρθιλόγον· καὶ τὰ θυθλοῖν· καὶ τὰ
τῶν καιλιράων διμέρτιμεν αἱρια· καὶ τὸ τοῦ λίραν
μεθοῦσ ἐν ἀτάσσοντο ἐστὶ καταλεπομιζόμενον·
αἰτὶ μὲν οὐδὲ ἀποφαινόμενα μὴ δὲ ὁλοσχέρια· θόν·
λιμῆν δὲ διαιροῦσιν ἀπὸ τὸ λιὸ ἕλιο τὸν θῦ· καὶ
δέλεγόν σιν· ἔθρομμὶ τὸ ἕλιν, ἀλλοδαπὸν

27

ἐπιλαστὶ ἀθέον·

καὶ τὸ διὰ μέσου πολύ· τὸ μὲν γὰρ θεῖον ἀγένητον εἶναι καὶ ἀΐ-
διον· νῷ μόνῳ καὶ λόγῳ θεωρούμενον· τὴν δὲ ὕλην γε-
νητὴν καὶ φθαρτήν, μή τι οὐκ ἀλόγως τὸ τῆς ἀθεό-
τητος ἐπικαλοῦσιν ὄνομα; εἰ μὲν γὰρ ἐφρονοῦμεν ὅμοια
διαγόρᾳ· τοσαῦτα ἔχοντες πρὸς θεοσέβειαν ἐνέχυρα·
τὸ εὔτακτον· τὸ διὰ παντὸς σύμφωνον· τὸ μέγεθος·
τὴν χροιάν· τὸ σχῆμα· τὴν διάθεσιν τοῦ κόσμου, εἰκό-
τως ἂν ἡμῖν καὶ ἡ τοῦ μὴ θεοσεβεῖν δόξα· καὶ ἡ τοῦ
ἐλαύνεσθαι αἰτία προσετρίβετο· ἐπεὶ δὲ ὁ λόγος ἡμῶν
ἕνα θεὸν ἄγει τὸν τοῦδε τοῦ παντὸς ποιητήν· αὐτὸν
μὲν οὐ γενόμενον, ὅτι τὸ ὂν οὐ γίνεται, ἀλλὰ τὸ μὴ ὄν· πάν-
τα δὲ διὰ τοῦ παρ' αὐτοῦ λόγου πεποιηκότα, ἑκάτερα
ἀλόγως πάσχομεν· καὶ κακῶς ἀγορευόμεθα καὶ διωκό-
μεθα· καὶ ποιηταὶ μὲν καὶ φιλόσοφοι οὐκ ἔδοξαν ἄθεοι
ἐπιστήσαντες περὶ θεοῦ· ὁ μὲν Εὐριπίδης ἐπὶ μὲν τῶν
κατὰ κοινὴν πρόληψιν ἀνεπιστημόνως ὀνομαζομέ-
νων θεῶν διαπορῶν, ὀφεῖλε δ' εἴπερ ἔστ' ἐν οὐρανοῖς Ζεύς,
μὴ τὸν αὐτὸν δυστυχῆ καθιστάναι· ἐπὶ δὲ τοῦ κατ' ἐπιστήμην
νοητοῦ ὡς ἔστι θεὸς δογματίζων· ὁρᾷς τὸν ὑψοῦ τόνδ' ἄ-
πειρον αἰθέρα· καὶ γῆν πέριξ ἔχοντα ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις;
τοῦτον νόμιζε Ζῆνα, τόνδ' ἡγοῦ θεόν· τῶν μὲν γὰρ οὔτε
τὰς οὐσίας αἷς ἔπεστι κατηγορεῖσθαι τὸ ὄνομα συνεώρα-
κεν, ὑποκειμένας ὁρᾶν· Ζῆνα γὰρ ὅστις ἐστίν, οὐ
κοῖδα· πλὴν λόγῳ· οὔτε τὰ ὀνόματα κατ' ὑποκει-
μένων κατηγορεῖσθαι πραγμάτων· ὧν γὰρ αἱ οὐσίαι
οὐχ ὑπόκεινται, τί πλέον αὐτοῖς τῶν ὀνομάτων· τὸν δὲ

ἀπὸ τῶν ἔργων ὅτι τῶν ἀδήλων νοοῦντα τὰ φαινόμενα
ἄτερα· αἰθέρος γυιός· οὐ, οἱ ὠκεανοῦ ἱμάτια καὶ ὑφ' οὗ τοῖ
περικυκλοῦνται, τοῦτον καὶ θαυμάζει ἄγαν θεὸν ζωαί-
δοντος τούτοις καὶ σοφοκλέους· σοφίσται ἀληθείαις
ἵνα ὅς ἐστιν θεὸς ὃς οὐρανὸν τινάζει καὶ γαῖαν κινεῖ· πρὸς
τι... τοῦ θεοῦ φύσιν τοῦ καλοῦ τοῦ εἰκ... πληρουμένην,
ἑκατέρα· καὶ ποῦ δεῖ ἄγαν τὸν θεόν, καὶ ὅ τι ἔργα δεῖ ἄγαν
δαίμων· καὶ φιλόλαος δέ, ὅπερ ἐν φρουρᾷ πάντα ὑπὸ
τοῦ θεοῦ περιειλῆφθαι λέγων· καὶ τὸ ἓν ἄγαν καὶ τὸ ἀνώ-
τερον τι ἐκεῖνος δεικνύει· λύσις δὲ καὶ ὁ τῆς ὁμοίως ἀριθμὸν
ἄρρητον ὁρίζεται τὸν θεόν, ὃ δηλοῦν μάλιστα τὸν ἀριθμὸν
τὴν παρὰ τὸν ἐννεάτον ὑπεροχήν· ἡ δὲ μάλιστα μὲν
ἀριθμὸς ὁ δέκα, κατὰ τοὺς πυθαγορικούς, ὁ τέρα...
ὤν, καὶ πάντας τοὺς ἀριθμοὺς τελειοῦς, καὶ τοὺς ἁρμονι-
κοὺς περιέχων λόγους· τούτῳ δὲ ἀεὶ παράκειται ὁ ἐν-
νέα, μονὰς ἐστὶ μόνος θεός· τουτέστιν ὁ θεός. ἐνὶ γὰρ ὑπερέχει ὁ δέκα-
τος τὸν ἐννεάτον, ὅ καὶ φθάνει αὐτοῖ· πλάτων δὲ καὶ ἀριστο-
τέλης καὶ οἱ λοιποὶ ἐπιδεικνύουσι τὰ δόγματα τῶν φιλοσό-
φων ἐπακριβῶς, οὕτως ἀκριβῶς περὶ θεοῦ διεξάγει·
οἱ δ' ἄγαν ὅ τι ὅσον ζωῆς καὶ ἰδίῳ τελειοῦσι κλάσι πάν-
των ὑπερέχει, τοσοῦτον καὶ τοῖς πᾶσιν παιδαρίοις
κόσμῳ, πάντων κρατεῖ· ... κατὰ δὲ τὸν παιδείας
μέρος κατορθοῦντες, ὅσου δεῖ ἐν αὐτοῖς μόριον ἀπο-
τεμόμενοι· ἀλλ' ἐπεὶ δὴ ἀδύνατον δεικνύειν ἀπὸ τῶν παραδε-
δομένων· ὅ τι μὴ μόνοις τὴν μονάδα τὸν θεὸν κατα-
λεγόμενον, ἐπὶ τὰς δόξας ἔρχεται πάλιν· φιλοσοφεῖ ὁ

πλάτων· τὸν μὲν γὰρ οὖν ποιητὴν καὶ πατέρα τοῦδε τοῦ παν-
τὸς εὑρεῖν τε ἔργον καὶ εὑρόντα, εἰς πάντας ἀδύνατον λέγειν·
ἕνα τὸν ἀγένητον καὶ ἀΐδιον νοῶν θεόν· εἰ δ' οἶδεν καὶ ἄλ-
λους, οἷον ἥλιον καὶ σελήνην καὶ ἀστέρας, ἀλλ' ὡς γενη-
τοὺς οἶδεν αὐτούς· θεοὶ θεῶν ὧν ἐγὼ δημιουργὸς πατήρ τε
ἔργων ἀδιάλυτα ἐμοῦ μὴ θέλοντος· τὸ μὲν οὖν [illegible]
[illegible]· εἰ τοίνυν οὐκ ἔστιν ἄθεος πλάτων ἕνα τὸν δη-
μιουργὸν τῶν ὅλων νοῶν ἀγένητον θεόν, οὐδὲ ἡμεῖς ἄθεοι·
ὑφ' οὗ λόγῳ δεδημιούργηται· καὶ τῷ παρ' αὐτοῦ πνεύ-
ματι συνέχεται τὰ πάντα· τοῦτον εἰδότες καὶ κρατύνοντες
θεόν· ὁ δὲ ἀριστοτέλης καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ, ἕνα ἄγοντες οἱονεὶ
ζῷον σύνθετον ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος συνεστηκότα
λέγουσι τὸν θεόν· σῶμα μὲν αὐτοῦ, τὸ αἰθέριον νομίζοντες·
τούς τε πλανωμένους ἀστέρας· καὶ τὴν σφαῖραν τῶν
ἀπλανῶν κινουμένην κυκλοφορητικῶς· ψυχὴν δὲ τὸν
ἐπὶ τῇ κινήσει τοῦ σώματος λόγον· αὐτὸν μὲν οὐ κινού-
μενον· αἴτιον δὲ τῆς τούτου κινήσεως γινόμενον· οἱ δὲ
ἀπὸ τῆς στοᾶς, κἂν ταῖς προσηγορίαις κατὰ τὰς
παραλλάξεις τῆς ὕλης δι' ἧς φασι τὸ πνεῦμα χωρεῖν τοῦ
θεοῦ, πληθύνωσι τὸ θεῖον τοῖς ὀνόμασι· τῷ γοῦν ἔργῳ
ἕνα νομίζουσι τὸν θεόν· εἰ γὰρ ὁ μὲν θεὸς πῦρ τεχνικόν,
ὁδῷ βαδίζον ἐπὶ γενέσει κόσμου· ἐμπεριειληφὸς
ἅπαντας τοὺς σπερματικοὺς λόγους, καθ' οὓς ἕκαστα
καθ' εἱμαρμένην γίνεται· τὸ δὲ πνεῦμα αὐτοῦ διήκει δι' ὅ-
λου τοῦ κόσμου, ὁ θεὸς εἷς κατ' αὐτούς· ζεὺς μὲν κατὰ τὸ
ζέον τῆς ὕλης ὀνομαζόμενος· ἥρα δὲ κατὰ τὸν

ἀφαι. καὶ τὰ λοιπὰ καθάπερ τὸ ἐμβρόσθιον
καχόρλιον καμούμενον. ὁ τὰ μὲν οὖν τὸ μὴ φαγεῖν τὸ θῆ
μὴ σθαι τὸ πλήθος μὲν σθαι, τοῖς παισὶ (ἐμφα
νῆς ἐστὶ τὰ σ ἀρχαῖα τοῦ ὅλου παραλειπόμενα. λιμὸς
δὲ λεπτύνομεν τὸ μὲν διαλεσομένη σπαν τὸ παῦ τοῦτο,
τοῦτο μὲν φαγεῖν τὸ θῆ. πλοῖα πλατ, τοῖς μὲν ἀδολιμαίου
οἱ μὲ. ἐσφδλιόι πολλοὶ τοῦ ἐσθιόμενα μὲν τῶν
ἀνθό πινα, οὐδὲ ὅμαρ πλάτιμὸ δὲ τὸ φαγεῖν τὸ θῆ
καὶ ἀνθρώπι τοιοῦτο τοῦ ψυχὴ καὶ τοῦθο μὲν λιοῦ
λόγου μὲν μὲν τοῦτο. πλὴν ἀσθενέσ ἀμ θνητὸ ἅμμα ἐσθιε
λοῦσι τὸ μὲν καὶ τὸν αὐτὸν τρόπο πόλεσι θεοὺς σέβ.
σιν ἐπιβαθέσι αὐτοκρατορ οὐδὲ πόρρι ὃ λατρεύ. ζ
πρὸ τοῦτο πόρρι τοῦ μὲν θύεμ τοῦδε τοῦ σαρκὸς δὲ
λουργὸν καὶ πλεῖ. οὐδ᾽ τὰ αἵματος. οὐδὲ μέρισμο.
οὐδὲ ἐξὸν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ καὶ θυμα αἱματος ἀσθένας. αὐτὸ
ὃμ. λι τοῦ ἀσθένας. ἀμφιδέξιον. καὶ ἀπορισθέλιον. ἀλλὰ ζ
θυσίαν αὐτὰ μὲν τὴν ἀμνγρόσλεσθαι. πλὸν ἐξ ἐμβαθεῖαι
σωθῆναι ἀφ᾽ τὸν οὐρανοῦ καὶ τὸν γλὼ λιόντρον
δίελεν λίθρασθ: πλὸ σωλήνα τὸ ἐδαρ ἐς θαλάσσας
καὶ διὰ μέρισμὸν τὸ φῶς ἀπὸ τοῦ σελήνου. πλὸ διέσθαι
αἷμα ἄτροπον τὸ μὲ θέραν. καὶ ἐσοίκιαν ποιμὴν ἀπορρήτων
γλὼ ἀμ ἀπαίθεμ. πλὸ ἐσοίκιαν χάσιν καὶ ἀμὸν ἐσίαν.
ὁ τὰ μὲν χόρτο τὸν δὲ λειμουργὸν θῆ, σωζόμεν καὶ ἐσωθῆ
ονται ἐσθιόμενοι καὶ τὰ μὲν καὶ τὰ λοιπὰ ἀλλ᾽ τὰ ποιμένα,
ρωμαῖοι οὐ νοχάρασ αὐτοῖ. ποιᾶσ δι᾽ χρέαν δὲ λατόμενο
χῆ. καὶ τὸν μὲν θυσίαι σθε καὶ ἀχολὴν ἀμφὶ σθ. σωλῆνα

ἐμφάσεως τὸ παράπαν ποσόν. ἐνδέχεται ἐξ ἴσης καὶ ἀνίσου καὶ
γράφειν περὶ τοῦ θέσει θέσει δὲ ἐμπίπτειν διελέσθαι μὲ
μενόν ἐστι καὶ ποσοῦ μεγέθει καὶ ὁρισμὸν καὶ τόπον,
ὅμοιον ἐμφάσεως ἀλλὰ θέσεως σημεῖόν ἐστι καὶ λόγου παράστασιν.
ποιητὰ μὲν γὰρ καὶ φιλόσοφοι ἐστι τοῖς ἄλλοις. ἐνδέχεται μὲν
τοιαῦτα ἐστὶν ἐμπίπτειν ἀλλ' ἐφ' ὑμῖν δὲ ἐστὶ ἐμπεδάζειν τὸ
παρὰ τοῦτο πρόσω, ἢ πότε μὲν αὐτὸ αὐτοῦ τυγχάνειν ἐστὶν ©
ἐστὶν ἐστὶ. ἐφ' ὑμῖν δὲ ἀφέμεν καὶ μόνον τὸν ἀλλάττειν. τὸ
αὐτὸ δὲ δεῖ ἐλέγειν, ὅσον πορίσμου οἰκάρτιστο. ὧν οὐ
παρ' αὐτῶν περὶ θῦ ἀξιόσαι τὸ αὐτὸ μεταφέρειν ἀλλὰ παρ' αὐτοῦ ἐστι ©.
διὸ καὶ ἄλλος ἄλλου ὁδοιπλάνος αὐτοῦ μ. καὶ περὶ θῦ. καὶ
περὶ ἐμοῦ. καὶ περὶ ἐφ' ἡμῖν. καὶ περὶ τοῦ ἐμοῦ. ἐν μέσῳ δὲ, ὧν
οὐμῶν, καὶ πῶς ἀλλαμῶν, χρόμεν προφέρεται μὲν τὸν
ρον. οἱ περὶ ὑμᾶς, δὲ πρόσωπα. καὶ περὶ τοῦ θῦ.
καὶ περὶ τοῦτου θῦ. ἐφ' ὑμῖν δὲ καὶ ἐμέσως οὐκ ἐστὶ καὶ
τὴν περὶ τὸ ὅμοιον ἐφ' ἁλόμενον, τὸν ἄλλου προσχόν
τα. ὃ σὰ ἐμὸν λόγον. παραλ[illegible] τοῖς παρὰ
τοῦ θῦ περὶ ὑμῶν μὲν ἐστὶ τῶν προφέρεται
τόμενα. προσφέρεσθαι ἄνθρωπον ἐστὶ τοίνυν ἐξ
ἐξαρχῆς ὁ τοῦδε τοῦ παρὸν περὶ ἐστὶ θεός. οὗτοι
οἱ δὲ τοῦδε. ἐμοὶ τε καὶ τοῦ λογομένου ἐμῶν ἐστὶ πῶς
σον. ἐφ' δύο ἐξ ἀρχῆς, ἐστὶ ἐφ' ὑμῖν δὲ ἐμοὶ καὶ ἐμοὶ ἐστὶ
αὐτοῖς ἐστὶ ἐμοὶ, ἐστὶ ἐμοὶ δὲ καὶ ἐμοὶ σὺν αὐτῶν. ὅμως ὁμοίως ὅμοι ἐστὶν
τοῖς ἐμοὶ οὐκ ἐλεύθερον. οὐ γὰρ ἐξ θεοὶ ὅμοιοι ἀμφότεραι ὅμοιον ἐστὶν ὅμοιον ἐστὶ ἐμοὶ
τοῖς οἰκείοις. τὰ μὲν γὰρ ὅμοια τὰ ὅμοια τοῖς παρὰ δὲ
γματος. τὰ δὲ ἀφ' ὑμῖν ἀφ' ὁμοίων οὐκ ἐστὶ ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ

ὁ δ̄. καὶ τοῦτου δ̄ υ. καὶ τὸ ἀφ᾽ οὗ τὸ ὡσ, τὰν ὑπερ τὸν μέ
σον τοῦτου ἀκρον καὶ τὸ ὡσ. ἀμφοτερον ὁμοῦ· καὶ μεῖον οὐδὲν
ἐμὴ προμοῦ ὡσαύτως· ἐ δὲ μεῖον οὐ· μὴ τὸ προμοῦ·
μὴ τὸ ἀπὸ τὸ ὡσ· ἕξει ὁμοίαν μ· ἐ ὁ οὗτος ἐξ ἀρχῆς ζ
μόνος ὁ ποιητὴς τοῦ λόγου δ̄. ἐμβρόιν ταῖς τοιαύ
ταις ὁμοίαις ἀ πληρούμεθα ἀριθμοῖς καὶ λογάριθ
μος ἕνα τὸν λαβόντα ὁμόμαλον λόγον· ἔσται δὲ αἱ φωναὶ
τοῦ προφήτου καὶ τοῦ μεσίτου τοῦ λογισμοῦ μοῦ
ζωὴ καὶ ἔμαθ᾽ φιλομαθὰ τοῦ καὶ ἔσται μεμφάται
τοῦ ὄντας· οὐ καὶ μόνοι τοῦ γλωσσάν· οὐτε τοῦ μεσάζου.
οὐτε οὐρανοῦ ἔσται, καὶ ἑρμοῦ καὶ τοῦ λογισμοῦ προφή
τοῦ· οἱ καὶ ἔλεγον τοῦ θυσιαστηρίου λογισμοῦ μεμφόμε
νοι αὐτοῦ τοῦτο ὡς· ἀνθρώποις ἐφάνησαν·
συμβουλευτοῦ ὡς· ὃς ἐφ᾽ ἡμᾶς ἐστιν ἀνόμου
ὡραῖα· τί οὖν οὗτοι; ἐσ ὁ δ̄ μεσοῦ· οὐ λογισθήσε
ται ἔθνος πρὸς αὐτόν· καὶ ὡσαύτως δ̄· καὶ τοῦ
τα καὶ ὡς μεσοῦ ἐστιν· ὁμοίως θυμοῦ προσθυ
μοῦ· οὐ μάθετο ἄλλος δ̄· καὶ μεθυμοῦ· οὐ μέλλει· ὁ δὲ ὁ δ̄·
καὶ οὐ μέλλει παρ᾽ ἐμοῦ· καὶ περὶ τοῦ μαθητοῦ· ὃ οὐ φ
μοι θρόμος· τί δὲ γὴ ἐπὶ ὠδίνων ὠδάμου· ὡσὶν
οἱ μὲν οἰκοδομήσουσι· ἡ· τὸ τὸ ὡς· τὸ μετα
ναλασσομου καὶ ταλ᾽ ὡσ δὲ ἐμὲ ἑαυτῶν τῶν μὴ
μέλλων γνωμένοις· ἀμφιπάθρον τὰς θλιφῶν ἐξ ἀ
σαι προφήτας· ὁ ὡς μὲν ἀ τοῦ προσήλυτος ὁ λο
γισμοῦ· τὸν καὶ θλιβόμενον ἐπιφέρων ἀνομοκαίσθε·
τὸμβροὶν ἀνθρωπε ἕνα ἕνα τὸν μὴ τοῦ καὶ αἰδίου

καὶ ἀόρατον. καὶ ἀπαθὴ καὶ ἀκατάληπτον. καὶ ἀφόρητον.
μόνη μόνον καὶ λόγον καὶ τὰ ἀπὸ μόνου φῶς καὶ καμμ.
καὶ πνεῦμα. καὶ δυνάμεις ἀνθ' ἑνὸς ἕκαστα, πνεῦμα ἁγιασμοῦ
φ' οὗ γέγονται τὰ πάντα τοῦ πατρὸς λόγου καὶ δημιουργὸν
τῶν καὶ ζωγράφον τῶν θεῶν ἰδέαν καὶ ἀπαράλλακτον
ἐκτύπωμα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ θεοῦ. ἐκ τοῦ πατρὸς
ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκ τοῦ πνεύματος. ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ
καὶ τοῦ πνεύματος. ἐκ τοῦ πατρὸς ἐκ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ πνεύματος
ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ πνεύματος. ἐκ τοῦ πατρὸς
καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ πνεύματος. ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ
καὶ τοῦ πνεύματος. ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ πνεύματος
ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ πνεύματος. ἐκ τοῦ πατρὸς
καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ πνεύματος. ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ
καὶ τοῦ πνεύματος. ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ πνεύματος
ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ πνεύματος. ἐκ τοῦ πατρὸς
καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ πνεύματος. ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ
καὶ τοῦ πνεύματος. ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ πνεύματος
ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ πνεύματος. ἐκ τοῦ πατρὸς
καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ πνεύματος. ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ
καὶ τοῦ πνεύματος. ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ πνεύματος

θῦ πρὸς καὶ πρὸς θῦ καὶ πρὸς τοὺς ἁγίους δοξολογοῦσιν καὶ τοῖς
ἐντὸς θυσιαστηρίου δυνάμεις καὶ τοῖς ἐντὸς τῆς δεκαπροτιμίου
σκηνῆς θεοῦ σκεπασμένους καὶ οὐδεὶς τούτοις τὸ θεολογεῖ
Κορίνθιοι πατὴρ μόνος ἀγαθὸς καὶ πολὺ θεὸς ἀγαθός καὶ ἡ
τούτου φανερὸν ὅτι ὁ ποιητὴς καὶ δημιουργὸς κόσμου διὰ
τοῦ παρ' αὐτοῦ λόγου, ὁ θεὸς καὶ διδάσκει περὶ τοῦ τὸν
οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὸν κόσμον καὶ τὰ
ἐν αὐτοῖς καὶ τὴν τούτων τάξιν· ὧδε δὲ περιποιεῖ διδάσκειν
τὸν μονογενῆ λόγον μὴ θαυμαστὸν τὸ ἐμὲ γὰρ μὴ τὴν μὴ
γὴν καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς ὁρῶν ἀπὸ τοῦ μὴ ὄντος ἐποίησεν
ὁ θεὸς ἐδέησε δὲ περιποιεῖσθαι· ἵνα καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ δο
γματος, οὗ προσδέομεν οὐκ ἀνθρωπίνοις καὶ ἰσοῖς οὐσὶ μὲν ἀλλὰ
θεοῖς καὶ θεοδιδάκτοις, ὡς σαφῶς μᾶλλον περιποιεῖσθαι τὴν θεοῦ δύναμιν· τὴν δὲ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι
ἀγαγεῖν· ἵνα μὴ ἀπορῶμεν ἀλλὰ πάντα τὸν σὸν θρόνον ἡμῶν·
ἀεὶ γὰρ τὸ τοῦ παρόντος προσδοκᾶν· τὸν δὲ τοῦ
θεοῦ οὐρανοῦ· ὃς τὸν ἴδιον αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ μὴ ὄντος ἐποίησεν
μηδὲν ὄντων ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι ἀγαγεῖν· ἵνα καὶ
ἀδύνατον τὸ θνητὸν ἀθανασίαν καὶ τὸ φθαρτὸν ἀφθαρσίαν
μὴ ἀπὸ ἀλλοτρίου ἀγαθοῦ ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ ἰδίου θελήματος
ἐνδύσηται· ἵνα τοῖς λόγοις φιλοσοφῶμεν ἀπὸ τοῦ λόγου μὲν
πρὸς γὰρ τὴν τῶν ἑλλήνων ἀμαθίαν καὶ
τὸ ἀμφιβολίαν δηλοῦντος καὶ τὸ ἑνιαχοῦ
ἀφιστάμενον· ἵνα τοῦ τὰ ὁμώνυμα καὶ ἑνώνυμα·
καὶ κατηγορήματα καὶ ἀποφάσεις· καὶ τί, τὸ ὑπὸ

ιμα τοῦδε ἵδε· περὶ δὲ ἀνθρώπου. ἐκ τοῦ γῆ· περὶ τοῦμὴ
μὴ τύχῃ· ὁ τοῦδε τοῦ αὐτοῦ δημιουργοῦ καὶ πλήρ. οὐδ' ἡ τῆ
μέτου· οὐδὲ ἡμίσεια· οὐδ' ἐκεῖνο ἀπὸ τοῦ ἄρτου φ καὶ τριακο
σιάρτου ἀδή σου· αὐτοῦ δ' ἀμφὶ τὸ ἑξακοσιάδη σου· ἀμφὶ δὲ τὸ
καὶ ἀπροσδόκητον· ἀμφὶ θυσίαν αὐτοῖ μέλι τὸ ἀμφὶ γλυκύτητα
μὲν· τὸ ἐξ ὕδατος καὶ ζωοφαίρουσαν τὸν σάρκα οὖσ, καὶ τὴν
γλῶν ἐκβρύουδι ἐκ τῶν ὑδάτων· τὸ ζωὴν ἐγκρύβειν τὸ ὕδωρ
ἐξοβαλάσσας, καὶ διάκρισιν τὸ φάσκα ἀπὸ τοῦ σκιᾶ τοῦ· τὸ
ὀλεόσωμα ἀπροσ τὸν ἀνθρώπων· καὶ ζωὴ ἁλῶν παρασκή
μασι τῶν γλῶν ἀμφιβλήτ. τὸ ζωὴ χαῖσα, καὶ ἀμφὶ
ζωὴ ἁλῶν· ὁ γὰρ χόρτος τὸν δημιουργὸν τῦ. σῶζομαι ἐξ
ζωοπάλομαι, ζωὴ ἀλόμενι καὶ τῆχι καὶ ἀνθλιῶν ἀφ' τὰ ἀνθρω
πα. ζωαίρομεν ὅ οἱ ουν χῆρα σαι αὐτοῖ, ποιᾶσαι δι χρῆ ἀμβλω
τόμενι φ. καὶ τὸν μὲν θυσίαι καὶ ἀγχολίσ ἀμφὶ οἱ
ρουσι τὸ λειτόν τὸ παρατροποῦσ ἀμφὶ μασόμβροι,
ὁ τὸ λειτὸν ἀνορμαίνι καὶ ἀμαρτίαι· τὸ δημόσιόν ἀλων
τὸ ἀλοᾶν· ὃν μὲν δ' τοῦ· καὶ προσφέρῃ μὲν ἀμαίμα
τον τοῦ θυσίαν, ἐπὶ ὧν μὲν προσάγῃ μαρτύραν· ὁ δὲ μὴ
περὶ τοῦ προσφέραι καὶ τοῦσ αὐτοῦσ τοῦσ πόλεμον
ᾗ· ἀμφὶ αὐτοῖ· ἐλεύθερον λόγον· ἀμφὶ οὐδὲ οἰκέτ. ζωὴ
ζαλοῦτο αὐθεντίαν. ζωῇ μὲν τὸν αὐτὸν οἶσ ἴσαι
νομίζομεν ἀφ' οἱ μὲν αὐτοῖ· ζωμφαίνουσι περὶ θεοῦ μὲν
τὸν ἀπλαυθῶν οἱ μὲν ἐκ θεοῦ καὶ μὲν ἀμφὶ ἑρμῆν
θεοῦ· ζαλεδαιμόνιοι δὲ ἐκ θεοῦ· καὶ τοῦτον οἱ μὲν αὐτοῖ ζ
ὄρτάζουσι μ. λιμὸν ὁδὲ· οὐδὲ τὸ ὄμοια ἀλεύοντο ἐλεοφο
φέρουσι μ. καὶ χίοι· ἀριστεοῦ· τὸ μὲν αὐτοῦ καὶ δία καὶ πολλοὶ

μομίζομτο θαάσοι· θαάβδμιωϊβοῦιαι φόμοσ ὁ μωμοπάοτμ
ζόμβο· ζαίμοι λύσαμδρομ, ζαὶ τοσαῦταισφαῖσιαὶ τοσοῦ
τοιο ιαλεοῖσαμιμιαμιαὶ ἰόιοδοσ·μιδ ζαμ, ἰ μιόιιμιωμιμ
ιδσ οἱ ιιόμοι· φίμ μ τοῦμ τὸμ ιοσπαλίδον· ὁμιοίωια αμ· ἀμαστοῦ
οἱοιαμιλιαμ· ιαμ χιδόμιοι· ζαὶ μ ζ ἢ μεδ ἰ ἰμδραστὸ ωμἰ
θοσ ιια τα μ ζόμται· ὁ γὰμ οὖμ αὐτοὶ αὐτοῖσ δια φοσμὸσ οἱ μ
θρὶ τοῦ ιια τ αὐτοὺσ θσοῦμ· τὶ ἰμμ ἰ μεμὶ ζ μεμ βρομδμιοισ
Ζαὶ ιια ζούσιμ· τὸ δὲ ιια τ αὶ γναίουσ· μεμὶ ιαὶ νδ ιοῖσ μ ἰι·
τ ναο ται γὰρ θμτοῖσ ἰ θροῖσ· τὰ ὐ φἰ θμ ιια τ αὐτα σ· ωαμ ἢ
γύρφ· ὡσ ζαὶ τδ ζ α τ ἢ ιιόσ ιμ ιαὶ θύουσιμ· ὡσ· θδοῖσ· ιαὶ οὐ δὲ μ
θαωμα ζόμ· οἱ νδ ιαὶ τὰ θμρία· θδοὺσ ζούσιμ· ιαὶ ζυρᾶται·
Ζαὶ ζ ἀ πο θμ ἰ σ ιουσιμ· ιαὶ θα ωουσιμ ὁ θμ ἰ θροῖσ· ιαὶ ὅλμο
θδ ζο ιο πδοὺσ ζ ἢ ρουσιμ· ἀὴ τοίμω ἰ μ ζ σ ὁ τ μὲ ἢ ιοι
ωσσ ὅθ ιμ ζ μοισ θδο ἀ ιο ὑ ωμ ζ μ· ἀ ἀ ιο ᾶμ μ ζ μ· ωα ᾶσαι μ ζ μ· ωό ζ ο·
ωάντα δὲ θδ μ ἢ ἀ ἀ ιο ὑ σιμ· οἰ γὰρ τὸ ν αὐτὸ ν ωάντ δ· ἀ φ ν
οἱ θδού σ· ἀ μ μ ἀ τ ο ζ αὐτὸ ὺ σ αὐτὸ ὺ σ ἀ φ ρτ δ· τ ἱ οὖ ν Ζαὶ ζ οἱ
ωολλοὶ δια μ ε ρ ίμαι οὐδ ἐ ν ωάμ μ οι τ ἱ μ μ ἢ ζ ἢ· τ ἱ δὲ θ̄·
ωόσ ομ δ ζὸ δια μ ε ρ ίσ ου αὐτ ο ῦ μ ωροσ ἰ ᾶσι τοῖσ ἀ ωὸ τ ἢ ὸ ν
ζ μ ο ν ζ δο ῖσ οι· δι ἑ ἢ μ ούσ ιαὶ ἰ μ ζ σ οἱ δια μ ε ρ ί μ ομ τ δ· ζ
χ ωρ ἰ ζ ομ τ δ· τὸ ἀ ὲ μ μ ἢ τ ομ ιαὶ τὸ ν ὲ ν μ ἢ τ ό μ· τὸ ὸ μ ιαὶ
τὸ οὐ ιό μ· τὸ ν μ ο ἢ τ ὸ ν, ιαὶ τὸ ἀ ἰ σ θ ἢ τ ό μ· ιαὶ ἑ ιά σ τ ο ι αὐ
τ ο ῦ μ τὸ ωρ ο σ ἰ ὶ ιο μ ί μ ο μαι ἀ ωὸ δ ι δό μ τ δ· ωρ ο σ θ ἰ ά σ ό μ ε θ
θα· ιαὶ ωρ ο σ ἰ ω μ ἰ σ ό μ ε θ μ τὰ ἀ ά μ μ α τ α· ζ μ ὲ μ γὰρ τα ὶ
τὸ μ ζ ἢ· ιαὶ θ̄· δύ ο ἰ μ ό μ α τ α ιαὶ θ ὲ μ ο ὸ ν ωρ ά μ μ α τ ο σ·
τὸ ν ζ ἰ θ ο ν· ιαὶ τ α ὶ ζ ύ ρ α ι· τὸ ν χ ρ υ σ ὸ ν ιαὶ τὸ ν ἀ ἰ ρ γ ν
ρ ο ν· ο ὺ μ ο μ ί ζ ομ τ δ· θ δ ο ὺ σ ἀ ἑ ι σ ο ὺ μ ε θ· ζ δὲ δ ι ά τ α ὶ ωα ὶ μ

-ως ολυσπάσμενον· καὶ τοσοῦτον ὅσον τρίτιον, καὶ ἱερὸς τῶν
τριῶν αὐτοῦ παρασελίδιον· ἡ ἁλισμούμεθα· ἀσσα γὰρ ἱερὰ
καὶ ὁσιὰ· ἐλευθέρα· ὁσία· τριτιον δὲ ἱερὰ
μέσον καὶ ὁ θεῖος δημιουργός· ἐναλεύουσα δὲ αὐτοῖς ἱερεῖα
-ρὸς τὴν τριῶν· ἀμφὶς σὺν ὁσίου καὶ αὐθέαυτον ὁλόκληρο
μοθαι χωρὶς τριτιον ἀδύνατος· καὶ ἱερὸν παρὰ δεξιὸν ἑλ
κρατοῦ· θεοῦτοῦ δημιουργοῦ δικαίρισιν καὶ ἡμέρας ζ
λεόσμου οὐ λεβιάμεναρθμ· ἃ σὺν δὲ ὁντοῦ λεβράμου· προτι
μότροπον τοῦ βραδυτάτου ἀστοῦ χρόνου· οὐδὲ σοφία
λαος καὶ χρυσίδαος· τοῦ χαλκιδέως· ἀλλὰ τὸ πρὸς
δεξιὰ καὶ τὴν τριῶν, τὸν τριτίνων ἑαυ
τοῦ μὲν· καὶ οὗτος ἀστὴρ ὁ τὴν ἑωὶ τοῖς ὁλόκληροι δέχαρ
καὶ παῦμφος· καὶ ἑωὶ τὸν ἥλιον καὶ τοῦ θυ· τὸν
διαπόθεσον τὸν λεβιοσεληνίου ὄν· ἥλιον τὴν δόξαν
τὴν τριῶν δὲ καὶ ἀρχή· ἀμφὶ δημιουργὸς αὐτὸν θ
ὃς οἷς ταῖς δὲ τὸν ἥλιον ἁρμονίαν θεοῦ σὰν αἰσθητηρίου
ὅρμος θυ δόξομεν· τὰ λυταὶ καὶ φθαρτὰ· τοῖς αἰ δίοι
ἐξισοῦται· καὶ σὺν μὲν γὰρ ὁ λεόσμος· καὶ τοῖς μεθόδ
ὁρίζων· καὶ τὴν διαπόδ· τοῦτο ὁμοίοις ἐξοῖς ἰωλύμοι·
καὶ τοῦτο περὶ τὴν ἀρίστην· καὶ τοῖς ἀληθέσι ἀφαιρεῖται
ὁμὴ· ἀμὸν τοῦτον· ἀμὰ τοῦτο περὶ τὴν αὐτοῦ προσωμιλητὸν
οὐδὲ γὰρ οἱ περὶ σὲ ἀφιερούμενοι ἐωὶ λεοὶ παρὰ μὴ
-πορτὸ τὸν σὲ τοὺς ἀρχομένους ἐλεῶ· τὰς θρασυδέλφ
παρ' ὧν ἀμφὶ δοίμετο καὶ τυχοὶ θυ· ἑωὶ τὸ ἀληθὲς τὸν λιπὸ
γὰρ τὸν ἡμῶν φάνουσι· ἀμὰ τὴν μὲν καὶ λιελὼν
ἐπὶ αὐ τὴν ἀμφὶ ὁμυχόμενο αὐτὴν· θαυμαζουσι ἀληθὲς

κοσμουμένων ἀμοιβαί· πάντα συναδόντα φέρουσι τῇ δόξῃ·
ἐμφαινόμενοι κοσμήσασι παντοίοις ἀσκηθεῖσι τὰς καταγραφὰς
κοσμικάς· ὁ δὲ κόσμος, οἷον ὕμνος ᾀδόμενος τοῦ θ(εο)ῦ γέγονεν·
πάντα γὰρ ὁ θ(εὸ)ς ἐστιν αὐτὸς αὐτοῦ φῶς ἀπρόσιτον· κόσμος
τέλειος· πρὸς δύναμις· λόγος· ὁ τοίνυν ὑμνούμενος ὁ κόσμος
ὄργανον κινούμενον ἐν ῥυθμοῖς· τὸν ἁρμοσάμενον καὶ
πλήττοντα τοῖς φθόγγοις· καὶ τὸ σύμφωνον ἐκδιδόντα
μέλος· οὕτως ὀργανικῶς προσκυνῶ· οὐ δὲ γὰρ ἐστὶ τὸν ἀφανῆ ἰδεῖν·
παραλιπόντες οἱ αἰσθέσθαι τοῖς χαρακτῆρσι· τὰς
χαρακτῆρας ἐμφαίνουσιν αὐτῶν ἐπ᾽ ὅσον πλάττονται φησί·
τέχνῃ τοῦ θ(εο)ῦ θαυμάζομεν αὐτοῦ τὸ κάλλος· τοῖς τέχνης
προσῆκεν· ἡ τε οὐσία καὶ σῶμα, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἐπιπέδου
του· οὐ παραλιπόντες προσκυνοῦμεν τὸν αἴτιον τῆς κι-
νήσεως τοῦ σώματος θ(εο)ῦ· ἔστι ταῦτα χὰ καὶ αἰσθητικὴ
στοιχεῖα κατασκευασμένα· τὰ αἰσθητὰ ἀέρι κατὰ αὐτοῖς
τὴν πᾶσαν τὴν ὕλην προσκυνοῦντες· ἡ τε δυνάμεις
τοῦ θ(εο)ῦ τὰ μέρη τοῦ κόσμου νομίζοντες· οὕτως δυνάμεις προ-
σιόντες θεραπεύομεν· ἀλλ᾽ αὐτὸν τὴν αὐτῶν καὶ δεσπό-
την· οὐ κατὰ τὴν ὕλην ἀμελητέον· οὐδὲ παραλιπόντες τὸν
θ(εὸ)ν τὰ στοιχεῖα θεραπεύομεν· οἷον μηδὲ πλεῖον ὅσον ἐκεῖ
καθήκοντα ἐξέτασιν· ἡ γὰρ καὶ κακία ἰδὲν τῇ τοῦ δημι-
ουργοῦ τέχνῃ· ἀλλ᾽ αὐτὰ τῇ τῆς ὕλης φύσει μαρτυ-
ρεῖ· μαρτυρεῖ δὲ οἱ λόγοι τούτοις καὶ πλάτων· ὃν γὰρ οὐ-
ρανὸν φησὶ καὶ κόσμον ἐπωνομάκαμεν· πολλῶν μὲν
μετέσχηκε μακαρίων παρὰ τοῦ πρ(οσ)· ἀτὰρ οὖν δὴ
κεκοινώνηκε σώματος· ὅθεν αὐτῷ μεταβολῆς

ἀμοίροις τυγχάνειν ἀδύνατον, ἢ τοῖς μὲν θαυμάζομεν τὸν οὐρανὸν
καὶ τὰ στοιχεῖα τῆς τέχνης, οὐ προσκυνοῦμεν αὐτὰ ὡς θεούς,
ἢ δέος τὸν ἐπ' αὐτοῖς τῆς λύσεως λόγον, ὧν οἶδα ἀμοίρους
δημιουργούς. ὡς ταῦτα προσάγω θεοῖς, οἷς ἐκβιάσθη
δέομαι διαπράξασθαι. ἀμέλει δὲ ἀπολογούμενον ἀκριβε-
στέρους παρέχειν τοῖς λογισμοῖς. καὶ περὶ τῶν ὀνομά-
των, ὅτι νεώτερα. καὶ περὶ τῶν εἰκόνων, ὅτι χθὲς καὶ
πρῴην γεγόνασιν ὡς λόγος εἰπεῖν. ἴστε δὲ καὶ ὑμεῖς
αὐτὰ ἀξιολογώτερον ἐντραφέντες ἐν πᾶσιν, καὶ ὑπὲρ πάν-
τας τοὺς παλαιοὺς ἐπιγνώμενοι· Ὀρφέα
καὶ Ὅμηρον καὶ Ἡσίοδον εἶναι τοὺς ὑπ' αὐτῶν λεγομέ-
νοις θεοῖς. μαρτυρεῖ δὲ καὶ Ἡρόδοτος· Ἡσίοδον γὰρ καὶ
Ὅμηρον ἡλικίην τετρακοσίοισι ἔτεσι δοκέω πρεσβυτέρους
ἐμεῦ γενέσθαι καὶ οὐ πλέοσι. τοὺς καὶ γένη καὶ ὀνόμα-
τα δόντας. οὗτοι δέ εἰσιν οἱ ποιήσαντες θεογονίην
Ἕλλησι καὶ τοῖσι θεοῖσι τὰς ἐπωνυμίας δόντες
καὶ τιμάς τε καὶ τέχνας διελόντες καὶ εἴδεα αὐτῶν
σημήναντες. αἱ δ' εἰκόνες μέχρι μὴ πλαστικὴ
καὶ γραφικὴ καὶ ἀνδριαντοποιητικὴ ἦν, οὐδὲ
ἐνομίζοντο. Σαυρίου δὲ τοῦ Σαμίου καὶ Κράτωνος τοῦ Σι-
κυωνίου καὶ Κλεάνθους τοῦ Κορινθίου καὶ Κόρης
Κορινθίας ἐπιγενομένων, καὶ σκιαγραφίας μὲν
εὑρεθείσης ὑπὸ Σαυρίου ἵππον ἐν ἡλίῳ περιγράψαν-
τος· γραφικῆς δὲ ὑπὸ Κράτωνος ἐν πίνακι λελευ-
κωμένῳ σκιὰς ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἐναλείψαντος·
ἀπὸ δὲ τῆς κόρης κοροπλαθικὴ εὑρέθη· ἐρωτικῶς

Σαυρίας· Κράτων·
Κλεάνθης· Κόρη·
ἀπὸ τούτων ἐπενο-
ήθη ἡ πλαστική
τε καὶ γραφι-
κή

πῶς παρά τισιν
ἡ κοροπλαθικὴ
εὕρηται τέ-
χνη

ἡ ΕΝΕΡΓΕΣΙΑ ΑΡΤΕΜΙΣ.

ΠΑΝΤΕΣ ΕΠΙΘΕΤΟΝ ΠΑΘΕΝΕΙΑΝ
ΔΕΣΠΟΙΝΑΝ ΠΑΘΕΝΑΡΙΑΝ
ΗΕΝΕΡΓΕΣΙΑΝ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.
ΔΕΝΕΤΡΙΑΝ ΔΑΥΡΙΑΝ ΕΛΛΗΤΙΔΑ.

καὶ φόβῳ μόνον μὴ ἄλλο τι τοῦτο προσθῶμεν. καὶ ταῦτα οὐκ ἔχω
λέγειν ἐν ἀπορίᾳ τοῦ τί ποτε χρὴ νομίζειν· ἀλλ' ἐκεῖνο μὲν οἶμαι
ἀναγκαῖον εἶναι πρὸς τὸν ἐρωτῶντα τὸν ἀκριβῆ λόγον ἀποδοῦναι
τῆς ἐπωνυμίας· ἐπεὶ καὶ τὸν ἐπιεικῆ καὶ τὸν ἀγαθὸν ἐνίοτε
φαμὲν ἄνδρα εἶναι καὶ τὸν ἀνδρεῖον· ἀλλὰ τὸν μὲν ἀγαθὸν
ἀνδρεῖον οὐ φαμεν εἶναι, τὸν δὲ ἀνδρεῖον ἐνίοτε καὶ ἀγαθόν·
ἐπὶ πολλῶν δὲ τῶν ἄλλων ἡ αὐτὴ φύσις ἐστὶ τῆς τε ἐπωνυμίας
καὶ τοῦ ὀνόματος· ἐπὶ δὲ τῆς ἀνδρείας καὶ τοῦ ἀνδρείου οὐκ
ἔστιν ἡ αὐτή· ἀνδρεῖον μὲν γὰρ λέγομεν καὶ τὸν ἄφοβον καὶ
τὸν θαρραλέον καὶ τὸν ἐπὶ τοῖς καλοῖς ἕτοιμον ὄντα κινδυνεύειν
καὶ τὸν ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς μὴ φοβούμενον· ἀνδρείαν δὲ τὴν
ἐπὶ τοῖς καλοῖς κινδύνοις ἕτοιμον εἶναι κινδυνεύειν ἢ τὴν
ἐπὶ τοῖς καλοῖς ἀφοβίαν· ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ἀρετῶν οὐκ ἔστιν
οὕτως ἔχειν· οὐ γὰρ ἐπὶ τοῖς καλοῖς ἐστὶν ἡ σωφροσύνη καὶ
ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἐλευθεριότης καὶ ἡ μεγαλοπρέπεια καὶ ἡ
φρόνησις· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς ἐστὶν ἀφοβία καὶ
ἀθορυβία καὶ ἀπραγμοσύνη καὶ ἀμβρία καὶ ἀναισθησία·
ἐπὶ πολλοῖς γὰρ καὶ αἰσχροῖς ἐστὶν ἀφοβία καὶ ἀθορυβία·
ὥστε φανερὸν ὅτι οὐκ ἔστιν ἡ αὐτὴ ἀνδρεία καὶ ἀρετὴ ὅλη.
ὥστε γίγνεσθαι λέγεται· καὶ τοῦτο παθόντι αὐτοῖς συμβαί-
νει· ὁμοίως γὰρ λέγεται. ὥστε δηλαδὴ καὶ τὰ ὁμοίως
αὐτοῖς πρόσεστιν ἐκ τούτου. καὶ τὸ γενέσθαι δὲ ἐκ τοῦ
καὶ ἀπολέσθαι ἐκ τοῦ καὶ τὸ ἐνεργεῖν ἃ ἐνεργοῦσιν οἱ
ἔχοντες ἃ ἔχουσιν· ἐπὶ δὲ τῶν ἀρετῶν οὐχ ὁμοίως· ἐκ μὲν
γὰρ τοῦ τὰς τέχνας ἔχειν ἃ ἔχουσιν οἱ τὰς τέχνας ἔχοντες
ἐνεργοῦσιν· ἐκ δὲ τοῦ τὰς ἀρετὰς ἔχειν οὐκ ἐνεργοῦσιν ἃ
ἔχουσιν οἱ τὰς ἀρετὰς ἔχοντες· ἀλλὰ τὰς μὲν τέχνας ἔχουσιν
ἐκ τοῦ καλῶς τι ἐνεργῆσαι τῶν ἐνεργητῶν, τὰς δὲ ἀρετὰς
ἔχουσιν ἐκ τοῦ καλῶς τι ἐνεργῆσαι τῶν παθητῶν· ἢ γὰρ
ἐνεργήσαντες ἐσμὲν δίκαιοι ἢ σώφρονες, ἐνεργοῦντες δὲ
δικαίως καὶ σωφρόνως ἤδη ἐσμὲν ἐπιεικεῖς· ὅτι μὲν οὖν
οὐκ ἔστιν ἡ αὐτὴ ἀνδρεία καὶ ἀρετὴ ὅλη, ἐκ τούτων ἐστὶ
φανερόν· ὅτι δὲ οὐδὲ ἕξις τις ἡ ἀνδρεία, ἐκ τῶνδε ἂν
γένοιτο δῆλον· εἰ γὰρ ἡ ἀνδρεία ἕξις τις ἐστὶν ἐφ' οἷς
ἐστὶ καὶ ἡ ἐπιστήμη, ἐπὶ τούτοις ἐστὶν ἕξις ἐφ' οἷς καὶ
ἡ ἐπιστήμη· ἡ δὲ ἐπιστήμη ἐστὶν ἐπὶ τοῖς ἐναντίοις τοῖς
ὁμοίως ἔχουσιν· ἐπὶ τοῖς μὲν γὰρ καλοῖς καὶ ἀγαθοῖς ἐστὶν
ἐπιστήμη ὅτι ἀγαθά ἐστιν, ἐπὶ τοῖς δὲ κακοῖς ὅτι κακά·
καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἡ ἐπιστήμη ἐστὶν ἐπὶ τοῖς ὁμοίως ἔχουσιν·
ἐπὶ δὲ τῆς ἀνδρείας οὐκ ἔστιν ἡ ἐπιστήμη ἐπὶ τοῖς ὁμοίως
ἔχουσιν· ἐπὶ τοῖς μὲν γὰρ δεινοῖς οὐκ ἔστιν ἐπιστήμη ὅτι
δεινά ἐστιν· οὐδὲ γὰρ ἐπὶ τοῖς θαρραλέοις ἐστὶν ἐπιστήμη
ὅτι θαρραλέα ἐστίν· ἐπὶ δὲ τοῖς μὴ δεινοῖς ἐστὶν ἐπιστήμη
ὅτι οὐ δεινά ἐστιν· ἐπὶ δὲ τοῖς θαρραλέοις ἐστὶν ἐπιστήμη
ὅτι θαρραλέα ἐστίν· ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ἐπὶ τοῖς ὁμοίως
ἔχουσιν ἐστὶν ἡ ἐπιστήμη· ἐπὶ τοῖς μὲν γὰρ ὑγιεινοῖς ἐστὶν
ἐπιστήμη ὅτι ὑγιεινά ἐστιν, ἐπὶ τοῖς δὲ νοσώδεσιν ὅτι
νοσώδη ἐστίν· καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὡσαύτως· ἐπὶ δὲ τῆς
ἀνδρείας οὐκ ἔστιν ἡ ἐπιστήμη ἐπὶ τοῖς ὁμοίως ἔχουσιν·
ἐπὶ τοῖς μὲν γὰρ δεινοῖς ἐστὶν ἐπιστήμη ὅτι δεινά ἐστιν·
ἐπὶ δὲ τοῖς θαρραλέοις οὐκ ἔστιν ἐπιστήμη ὅτι θαρραλέα
ἐστίν· ἐπὶ δὲ τοῖς μὴ δεινοῖς ἐστὶν ἐπιστήμη ὅτι οὐ δεινά
ἐστιν· ἐπὶ δὲ τοῖς θαρραλέοις οὐκ ἔστιν ἐπιστήμη ὅτι
θαρραλέα ἐστίν· ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ἐπὶ τοῖς ὁμοίως ἔχουσιν
οὐκ ἔστιν ἡ ἐπιστήμη· ἐπὶ τοῖς μὲν γὰρ ὑγιεινοῖς ἐστὶν
ἐπιστήμη ὅτι ὑγιεινά ἐστιν, ἐπὶ τοῖς δὲ νοσώδεσιν οὐκ
ἔστιν ἐπιστήμη ὅτι νοσώδη ἐστίν· καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων
ὡσαύτως· ὅπερ γὰρ ὑγιεινὸν ποιεῖ τὸ καὶ

ἦν γὰρ ὕδωρ ἀρχὴ κατ' αὐτὸν τοῖς ὅλοις· ἀπὸ δὲ τοῦ ὕδατος ἰλὺς
κατέστη· ἐκ δὲ ἑκατέρων ἐγεννήθη ζῷον δράκων· προσπε-
φυκυῖαν ἔχων κεφαλὴν λέοντος· διὰ μέσου δὲ αὐτῶν· θεοῦ πρό-
σωπον, ὄνομα Ἡρακλῆς· καὶ Χρόνος· οὗτος ὁ Ἡρακλῆς ἐγέν-
νησεν ὑπερμέγεθες ᾠόν· ὃ συμπληρούμενον ὑπὸ βίας
τοῦ γεγεννηκότος, ἐκ παρατριβῆς, εἰς δύο ἐρράγη· τὸ μὲν οὖν
κατὰ κορυφὴν αὐτοῦ, οὐρανὸς εἶναι ἐτελέσθη· τὸ δὲ κάτω
κατενεχθὲν γῆ· προῆλθε δὲ καὶ θεός τις δισώματος·
οὐρανὸς δὲ γῇ μιχθεὶς, γεννᾷ θηλείας μὲν Κλωθώ· Λά-
χεσιν· Ἄτροπον· ἄνδρας δὲ ἑκατόγχειρας· Κόττον, Γύγην,
Βριάρεων, καὶ Κύκλωπας, Βρόντην, καὶ Στερόπην, καὶ
Ἄργην· οὓς καὶ δήσας κατεταρτάρωσεν· ἐκπεσεῖσθαι αὐ-
τὸν ὑπὸ τῶν παίδων τῆς ἀρχῆς μαθών· διὸ καὶ ὀργισθεῖ-
σα ἡ γῆ, τοὺς Τιτᾶνας ἐγέννησεν· κούρους δ' οὐρανίωνας
ἐγείνατο πότνια γαῖα· οὓς δὴ καὶ Τιτῆνας ἐπίκλη-
σιν καλέουσιν· οὕνεκα τι τιμωρήσασιν· ἢ τιμήσα-
σάσθην μέγαν οὐρανὸν ἀστερόεντα· αὕτη ἀρχὴ γενέσεως.

Περὶ τούτους κατ' αὐτοὺς θεούς τε, καὶ τοῖς πᾶσιν· ἐκεῖ-
νο τοίνυν· ἑκάτερον γὰρ τῶν θεολογημένων ὡς ἀρ-
χὴν ὑπάρξαι· ἃ γὰρ ὀνομάζουσιν οὐκ ὄντα, ὅσοι περὶ αὐτῶν
θεολογοῦντες λέγουσιν, οὐκ ἔχουσιν· ἢ γὰρ ἀγέννητόν τι καὶ ἔστιν
ἀΐδιον· ἢ γεννητὸν καὶ φθαρτόν ἐστιν· καὶ οὐκ ἐγὼ μὲν
οὕτως, ἕτεροι δὲ οἱ φιλόσοφοι· τί τὸ ὂν ἀεὶ, γένεσιν δὲ
οὐκ ἔχον· ἢ τί τὸ γενόμενον μὲν, ὂν δὲ οὐδέποτε· περὶ
νοητοῦ καὶ αἰσθητοῦ διαλεγόμενος ὁ Πλάτων· τὸ μὲν ἀεὶ
ὄν, τὸ νοητὸν, ἀγέννητον εἶναι διδάσκει· τὸ δὲ οὐκ ὂν, τὸ αἰσθη-

τὴν γὰρ ἀρχομένην φύσιν καὶ τὸν ἀπολλύμενον· τούτοις καὶ οἱ ἀπὸ
τῆς στοᾶς τοὺς λόγους θεωροῦσθαι τὰ αὐτὰ καὶ τὸν
ἕνα κόσμον φασὶν ἐκπύρωσιν τοῦ κόσμου καὶ πάλιν δὲ
Καὶ τοῦ διὰ τοῦ αὐτοῦ τοῦτον, τὸν μὲν δραστήριον
οὐσίαν καταρχομένου καὶ δι' ὕλης πρόοδον· τὸν δὲ παθητὸν
καὶ τρεπομένου καὶ διὰ ὕλης· ἀδύνατον δὲ ἄνευ καὶ πρω
τοῦ μένου. ἐστὶ τὸν αὐτὸν μὲν τὸν κόσμον γεγονέναι καὶ
ἓν τοῦτον μὲν φασὶν εἶναι· οὐδὲ γόνιμον, ἀλλὰ γεγενημένον·
τὸ δὲ τὸν ἕνα κόσμον περιφρονεῖσθαι· τὴν ἐκπύρωσιν ἐξ ὕδα
τος εἶναι· ἀμείνω δὲ καὶ αὐτὸν ὕδωρ τοῦ πρώτου ἀρχῆ·
θέντα ἀπολωλέναι καὶ μονοειδῆ· τὰν συστῆναι τοιχεῖα
δέκα τὰ δὲ δὴ καὶ τὴν ὕλην τρεῖς τοὺς καὶ ἕνα τοῦ
τρεῖς τὴν δι' ὧν ἂν γένοιτο τὰ θνητὰ σώματα, χωρὶς
τοῦ ἕνα· δι' οὗ τρεῖς τοὺς οὔτε πρόσωπον ἓν γε
ἕξ ἕνα τὴν ὕλην τοῦ θεοῦ· τὸ γὰρ ποιητικὸν καὶ τὸν αἴτιον
πρὸ καταρχὴν τῶν γινομένων αὐτὴν εἶναι· ἑνοῦσθαι μέχρι
οὗ φησὶν ἕξειν τὸν θεὸν καὶ ἐξ ὕδατος τὴν
ἕξιν τὸ αὐτὸ θαυμάζειν αὐτοὺς τὸν θεόν. καὶ δεῖξαι χάος ὁ τι οὐδὲν γεγενημένον ὂν καὶ ἀτελεύτητον. καὶ
τὰ λοιπὰ καὶ αἰῶνα παρέχοντα τὸν ἑνὸς ἀπείρατον. ἐκ δὲ
τούτου μὲν διαθέλειν αὐτὸν τὰ σώματα· τὸν μὲν
πῦρ αἰθέρα ὃ τι τὸ δραστήριον ἐστὶ τοῦ· τὸν δὲ ἀέρα
χέρασθαι τοῦτον καὶ τὸν ἀναθρεῖν τοῦ δεοῦ τὸν ἐπὶ
τοῦτον τρίτον ἐξ ἀέρος καὶ ἡμιτρίτον ἢ ἡμιόλιον τὸν
αὐτὸν ἐκπυρωθῆναι δὲ τοιοῦτον· δύο μὲν κατὰ φύσιν ἕν τὸν
ἕξιν ὀφθαλμοὺς· καὶ ἐκ τοῦ μέσου τοὺς δύο καὶ πρὸ τὸν

τὸ σιρύσιον λέγει· ἐς γὰρ ἀν τὸ ἄρδας ἦν ἐρ
ωνεγμένον ἐς οἰ ἐν
ρυσεσε τὴν φερομένην ὦ
δεν πᾶσ᾽ ἀλείφειν· ἔνε
ἐχρῆν τὴν σιρύσι· ἐν τῇ
δρασσοντες ἐν τῇ χαν ἔντες τὴν
τὴν μένοι ἀντιπλε σε
νοι ἀλλήλ. ἐς ἀν τὴν προσεσπο
μένην ἐστ᾽ αἰσχύ την
τὴν ἐς ἐωσ.

ἐν τοῖσ τοιούτοισμύθοισ φιλοθούσ μᾶλλον δὲ ἀνθούσ τὸν ἄμα
θεασεσαμένουσ τὸ κάλλοσ ἐκείνησ ἐμὲ μὲν πρώτιστα
σοφὸν ἐμὲ δὲ ἀφροδίτη ὑποδρομέα δοῦσα τὸ σῶμα· οὐτάμε-
νοσ δὲ σὸσ υἱὸσ ὑπὲρ θυμοδρομέα δίνα· ἵν' ἴσον ἀρέσσω τὴν
τυχὼν ἀσθμὸσ χαλεπὸσ μάστιξ ἀφροδίτησ αἰεὶ
ἀτιμάζ· φιλοδίκαιοσ μέγα ἄρηα.
διὰ δὲ χρόα λεπτὸν ἔδαπτεν· ὁ δ' ἐν ὠκεανῷ σὸσ ἐμέμαρσε
κατὰ τὰ ἄντα τοῦ δρὸσ· ἀσθενέστερον δρομέα δοῦσ φάγδαν·
μάγδοσ δ' ἴσσε τάχιον ἀχέοντα· σιὰ πλησμονὴ μέλεσ· δ' οὐ
λάγδαν· οὐ δρομέοσ λαιμὸν ἀφόμοσ λεπτὸσ γοῦν· ἀρ' ὃ
ἀρ' ὃ μέροσ γοῦν δ' ἀφόμοσ· δ' ἐμὴ τοῦ δ' καὶ τῶν μοι
χ' ἑαυτοῦ δρεξ' ἐμὲ καὶ τὰ δόμεα· τὰ δ' ἴσ' ὁ δ' ἐμὲ ἑαυτὸ·
λαιόφρονον· ἀμφὶ δὲ δόμοι τ' ἐμὲ ἔμπεδον ἔμπεσε πόλεμο
μοσ λιφαί τοι· οὐ δ' ἐμὲ μὲν ἐσαμεβάσω λίην· οὐ λεπταλέοντοσ
τὸν πόλεμ' οὗτοσ ἀσπιδὶ λίρομ' ἀφὶ τὸν θεόν· οὐρανόσ·
ὃ λεπτόμβδαν δ' ἐν λαιὸν λεπτὸν παρ' ἐρούσαν· λιρόμοσ· ἐσαν
μίασμα τ' ἐν γαῖ· ἀνὲξ ἀσσον θυμὸν δ' ἐμὲ ἐν τὸν
χεν· λίδλιλεαι θυμὸν τὸν αὐτὸν δ' ἐμὲ μύουσιν· ὀφθαλμὸν
σον· ὀφθαλμὸν· αὐγάσσον· τὸν ἐπάχιστον δ' ἄφρο
δί· τ' ἐν δύο ὀμφαλοῖσι θεαὶ μέρο· τοῖσ ἄμ' ἑσσα·
οὐ λιβρόσιν· οὐκ ἀγοστὸν δ' ἐν γὰρ θεοὶ λαὶ οὐχ ἅπτεσθαι αὐτοῦ
ἐσ' θυμέα· λαὶ ἔαρα· δ' ἐν λατανθάσαι οἱ λομόμεσθα λαὶ
ὠκὺ δ' ἐν δούλιον ἔπειν ἐσ' θυμέον· οὖν ἀρ' ἐπὶ τὸν δ' ἐν
θεὸν ὀφρα ἀμφιδύλιεν· οὐδ' ἐν γυναικὸσ θυμὸν δ' ἐν μὴ τι
θεσι πρὸ χυτόν· ἐδαμασσεν· οὐδ' ὁ μέ τ' ἴφθιμον
ἐκηβόλον ἀλέσχον· οὐδ' ὁ τ' ἐσορᾷ θαμὰ λαμπρὸν

ἀκρισιώνης· οὐδ' ὅτε Φοίνικος κούρης τηλεκλειτοῖο·
οὐδ' ὅτε περ Σεμέλης, οὐδ' Ἀλκμήνης ἐνὶ Θήβῃ· οὐδ' ὅτε
Δήμητρος καλλιπλοκάμοιο ἀνάσσης· οὐδ' ὅτε περ Λη-
τοῦς ἐρικυδέος· οὐδὲ σεῦ αὐτῆς· γεννητός ἐστιν, φθαρτός
ἐστιν· οὐδὲν ἔχων θεοῦ· ἀλλὰ καὶ θητεύουσιν ἀνθρώποις· ὦ δώματ' Ἀ-
δμήτει' ἐν οἷς ἔτλην ἐγὼ θῆσσαν τράπεζαν αἰνέσαι θεός
περ ὤν· καὶ βουκολοῦσιν· ἐλθὼν δ' ἐς γαῖαν τήνδ' ἐβουφορ-
βουν ξένῳ, καὶ τόνδ' ἔσῳζον οἶκον· οὐκοῦν ἐνδεὴς ἦν ὁ Ἄ-
δμητος· τοῦ θεοῦ ὁ μάντις καὶ σοφὸς καὶ προειδὼς τοῖς
ἄλλοις τὰ ἐσόμενα, οὐκ ἐμαντεύσατο τοῦ ἐρωμένου τὸν φό-
νον, ἀλλὰ καὶ ἔκτεινεν αὐτοχειρὶ τὸν φίλον· κἀγὼ τὸ
Φοίβου θεῖον ἀψευδὲς στόμα ἤλπιζον εἶναι μαντικῇ βρύ-
ον τέχνῃ· ψευδόμαντιν καὶ λέγει τὸν Ἀπόλλω ὁ Αἰσχύλος·
Ὁ δ' αὐτὸς ὑμνῶν, αὐτὸς ἐν θοίνῃ καὶ παρών, αὐτὸς τάδ' εἰ-
πών, αὐτός ἐστιν ὁ κτανὼν τὸν παῖδα τὸν ἐμόν· ἀλλὰ ταῦ-
τα μὲν ἴσως πλάνη ποιητική· φυσικὸς δ' ἐπὶ τού-
τοις καὶ τοιοῦτος λόγος· Ζεὺς ἀργὴς ὥς φησιν Ἐμπεδο-
κλῆς, Ἥρη τε φερέσβιος, ἠδ' Ἀϊδωνεὺς Νῆστίς τε ἣ
δακρύοις τέγγει κρούνωμα βρότειον· εἰ τοίνυν Ζεὺς μὲν
τὸ πῦρ, Ἥρα δὲ ἡ γῆ, καὶ ὁ ἀὴρ Ἀϊδωνεύς, καὶ τὸ ὕδωρ
Νῆστις, στοιχεῖα δὲ ταῦτα, τὸ πῦρ, τὸ ὕδωρ, ὁ ἀήρ, οὐδεὶς
αὐτῶν θεός· οὔτε Ζεύς, οὔτε Ἥρα, οὔτε Ἀϊδωνεύς· ἀπὸ
γὰρ τῆς ὕλης διακριθείσης ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἡ τούτων
σύστασις καὶ γένεσις· πῦρ καὶ ὕδωρ καὶ γαῖα καὶ
ἠέρος ἤπιον ὕψος· καὶ φιλίη σὺν τοῖσιν· ἃ χωρὶς
τῆς φιλίας οὐ δύναται μένειν ὑπὸ τοῦ νείκους συγ-

λεσ. λερόμοσθ. καὶ ῥᾶ. καὶ ὁσιμᾶ τοῦτο μ. ὁλεδ. λερόμουσθ
καὶ ῥᾶσ. ζδ. ἤρατο. καὶ ταῦτ᾽ οὐδ᾽ ἑτέρῳ πάντας ἀδελ
φοὺς λερομένους αὐτοῦ. ἢ δ᾽ ὃ τοῦτο μᾶλλον ὁλερόμους. ἀρ᾽ οὖν
ὁ τοῦ δ᾽ ὁμογονῶν καὶ λόγοι καταλαμβανόμενον ὁμοιοῦ
σαν δῆ. καὶ τὰ ἐκ τοῦ ὁμοειδοῦς τὰ αὐτοῦ ἐξ ἧς πᾶν. τὸ ὅμοσ
ον. τὸ μὲν φυδ. τὸ δ᾽ ἀνθρωπ᾽ ἀνθρώπου ἀνθρωπίνου, ὁ πᾶν δ᾽
ἀλλ᾽ ἦν. καὶ πᾶν ἀριθμὸν ἀνάμνησιν. καὶ πᾶν ἀριθμὸν τῶν
ποιῶν ἀνάμνησιν. καὶ θεμένου ἑνὸς ἑνὸς πᾶν. καὶ θέμενον
ἀριθμὸν. καὶ δύο καὶ τρίας. δύο μὲν πᾶν ἀριθμὸν
τὰς δύο. καὶ τρίτον. πᾶν ἀριθμὸν τρίας. πᾶν ἀριθμὸν
τὰν ἀπὸ τᾶς γενέσεως καὶ οὐρανοῦ λόμενον νόμεν.
μέζον. ἢ καὶ δεκάπτον ταλικὰν μανθάνεν ὁμόμαλον. ἢ οὐ
καὶ νέ πᾶν. ἀμέτρᾳ δὲ λύσασθαι νόμμαν καὶ ἀπολυῖ
C. καὶ δαι θόλον ὁμόμαλον, ἐπομένων τοῖσ νῦν μένοις.
τὸ λόν. καὶ τὸ τούτου ἀδύνατον τὸν ὁμομετρεῖσθαι
τὸν τῶν πολλῶν ἀπαρτίσασι τὸν σχῆμα παρα
λόμενον. διὰ ταῦτα. μέζον. ἢ καὶ δεκάπτον μνᾶσθαι ἑ
ἧ πᾶν δ᾽ ἢ. πᾶν τὰν ἀμφοδαμένων νόμασθαι. οὐδ᾽
μανθάνειν. οὐδ᾽ ἐξ ἧς πᾶν νόμμασθαι, θεὸν δύνασθαι. καὶ τὸ
ἡμιόμον αὐτοῖ, ὁ δ᾽ ἡμέρασι ἡμῶν ὁμοίᾳ ὁμοίᾳ ἐζ δ᾽ ὅλαν
μαν τὸν ὧν ἀρμᾶν πρὸ τὸν πορίζασθαι δ᾽ ἀλισσομένᾳ
ταν καὶ ἐσταμβλουμένᾳ. τοῖ δ᾽ ἔσται πρᾶ τὰν θεὸν
τὸ καὶ δαιμόνων. οὐ λέγοι τοὺ ἀπολιπόμου λόμου
ἀλλ᾽ ὁσ. ἄτ᾽ γὰρ ὁμοίως ὁμοῖα τοῖ ποιῖ τῖι τοῦ
ὅλου. δι᾽ λοῖ δὲ καὶ αὐτὸν ὁ πᾶν τὸν. ἑβδομοι σὶ μικρῖι
καὶ πρὸσ ἐξ πᾶν αὐτὸ μοῦ λέγον, τοῖ δ᾽ ἡμιόλῳ δὲ ὁμόμαλ

οὐκοῦν δοκεῖ τὸ δεῖπνον
λέγειν ὀρθῶς· ἀλλὰ καὶ
πολλοὶ πολεμοῦσι τοῖς
σοφοῖς διαφοίας· ἵνα μὴ
λέγω καὶ φῦσι κοῖς λο γί
σωῖς ἀποδράσκτον.
ἀκοῦσι δὲ τί καθ᾽ ὁ δεῖ
πνον. καὶ τί ἐστιν ἡ τῶν
ὅλων φύσις καὶ τί τὸ
ἀνθρώπινον γένος καὶ
τί τὸ θεῖον καὶ τί τὸ
ἀγαθὸν καὶ τί τὸ κακὸν
καὶ τί τὸ ἀρετὴ καὶ τί
κακία καὶ τί ἀρετή.
καὶ οἱμαι, πρὸς ἄλλοις πολλοῖς
ἀπὸ τοῦ ἀριστερᾶ. καὶ τὸ καὶ τὰ τοῦ ἀγροίκους, ὁμοίως
καὶ ἀδιακρίτως· εἰ μὲν γὰρ ἄλλοι, αὐτὰ ἂν τοῖς διὰ γράμματος
ἀπὸ τοῦ θυόμενα. ἐφ᾽ οἷς αὐτοὺς ἔσοι καλῶ, καὶ δὲ
ταχὺ ὀδ. οἱ δὲ ἐμέμφισαν. καὶ τὴν τῶν οὐσίαν ἀπο
φάς. καὶ τὴν ἀρχήν. ὅτι ὁ τῶν ὅλων. καὶ τὰ μὲν
αὐτὴν ἐξ ἀδοῦ ἀρχαῖ. καὶ ἀθροί τῶν περὶ τὸ πρὸ τὰ τοῦτο
θρέψαμεν. ἐ τὰ δὲ μὴ δὲ ἐμὲ ἀμαρτυρόμενα. ἃ δὲ
τὸν προφήτας ὁ ἐλεύθερος φάμενος τὰ μὴ ὄντα. ἐκάλεσεν
ἐν ἔσοι τὴν μὲν πρόσωπα παρὰ θεῷ. καὶ τὸν ἀρχαῖον
ἀρχάγγελον. αὐτὸν δὲ ἀμφίλογον ἀρχαῖον. καὶ τὸν ἀρχὴν
τῶν ἔσοι ἐξαμφισβητούμενον ἀρχαῖον. οἱ καλούμενοι ἀρχαὶ

οἱ οἱ

ΝΔ

μθρυλλίμου. καὶ ὁ πρασταῦ, καὶ ὁ ἀμμόχαυδρος πτωλεμαῖος
μοσούσιμ. ὧν γαρ ἡ ζωὴ μάλλον μὲν ὑγρὰ ἡ ὑγρά. καὶ ζωὴ
τοῦ καὶ μοσούσιτος μθρυλλίμου. τοίνυν πρασταμφιβίου
γλυκὺ ἀλογοι καὶ ἡμιδαλματοδάκο πρὶ ταὐδόξαν μὴ
οφο. ἀμφοτάμμας ἡ δαμας. ταμφιβίου γλυκὺ ὄλιον ὄλιουσι
ταὐδ αὐταῖς αἰμα ποιᾶσι μὲν καὶ ὠοῦσιμ. πάλιν δ τοῦτο
τεχνίται. τοὐκ ἐμὲ καὶ προσλαμβάνουσα καὶ ἐοικυῖα μὲν
ἀφοσαυτῷ. οὐ πρὸ ταὐδύραμιν καὶ τὸ γοῦν ποιεῖ τῶν.
ἀμφὶ καὶ πρὸ ταὐδοικυῖα μὲν ἐοικυῖα, καὶ αὐτὸ ἡ καὶ ὁ ἐοικὼς.
ὁμοίως αἰμᾶς, καὶ ἐπὶ ζ. οὐ λίβι πρᾶ καὶ αὐτὰ ἐπὶ μθρυλλίμου
αἰοινὰ ἀλογοι αὐταῖ, καὶ ἡμιδαλματοδάκο τὸν τεχνίτ μὴ
οφο. ἡ δὲ ὁμοίως αὐτὸ τὶ λεπτοὶ φαρταὶ σαν. ὁ ταὐδὲ
αὐτὰ καὶ ἐπὶ ζαφορο τεχνί. αὐτὶ καὶ ὁ ὁ σμὲν καὶ αὐτὸ φοσ ἐόναν
ὑγρὰ ὧν μὲν ὑφ. αὐτὸ ἀφ ἡ τοδδ ἐοὶ αὐτὶ τοῦ. αὐτὸ φιμὸ ἡ τοδδὲ
τοῦ πρὸς καὶ ποιεῖ τοὐτὰ ὑὸ ἐοικυῖα, ὑμᾶς ὑφοσφράσθαι τὰ δάκο
πρὶ αὐτὸν δόξαν. οἱ πρὶ τὸν ἄλλων δαίμονας. ἐμ ἡ ἐοικυῖα
τοὐ πρὸς καὶ προσλαμβάνουσα τὰὸ τὰδ δόξουσ ταὐτὰς
τοῦ πολλοῦ τὸν τεχνίτ μὴ ὁσφ. φαρταὶ σαν αὐτοῖς,
ὁ σαὐτὸ ταὐδ ἡ δαίμονας καὶ ἡμαλματος, ἐπὶ καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ
τοῖς ὁμοίμασιν ἡ σφ ἡ ὑμᾶς ἔχουσι μὲν. καὶ ὁ σας καὶ αὐτὸν ὁ σ
αὐτὰ μὲν ἐπὶ ζ. ἡ ὑμᾶς ἐπὶ ταὐτὸν τεχνίτ προμεμνύουσ
ταμβάμενται. ἐν ὑφ ἡ μὲν ὁ σ μὲν ἡ ταὐτὸν τεχνίτ προμεμνύουσ
τὸν δόξαν καὶ αρ ποιοῦσαι οἱ δαίμονες. ἀμ ἡμεῖς μὲν δὲ ἡ σσο
ἐπὶ ταὐτὰ σφορὰ ἡμᾶς ἐπὶ τοῦ ὁμοίμασιν ὁ μέγας ἡ φ.
ἱερόδοτος μὲν φοῖνιξ καὶ ἀλέξανδρος τοῦ φιλήσαν ὑμῖν πρ ⊙

διαδέχομαι· οἷον ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ τοσοῦτος ἀπέχει τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ
καὶ ἐμοῦ αὐτὸς τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ γίνομαι δέκατος ἀπὸ τῶν
πρόγονος τοῦ ἐμοῦ πατρὸς τοῦ θεοῦ, ὁ αὐτὸς καὶ ἐμοῦ ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ
πατρὸς· καὶ ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ θεοῦ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ μου
ἀδελφὴ ἐστιν, οἷον ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς θεοῦ ἐστιν ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ
ἐξ ὧν τὸ ὄνομα τοῦ αὐτοῦ ἐμοῦ ὠνομάσθη ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς
σημεῖον τοῦ ἐμοῦ. ἐὰν δὲ ἀδελφοὶ καὶ ἐμοῦ τρεῖς
ἢ τέσσαρες ὦσι γνήσιοι, τὸ αὐτὸ δὲ γένος αὐτοῖς
γένος καὶ ἀλλοιμερίοις μὴ καὶ ἐν διαφορᾷ καταλείπουσι δὲ
λόγος ἐστὶ καταλείπεσθαι παῖδας ἕξ ὅπως αὐτοῦ μὴ μνημο-
σύνη θνήσκοντος· καὶ ὁ τιμὴν ἀποδιδοὺς μὴ καὶ αἰγυπτι-
ακοῖς λόγοις τοῖς οἱ θεοὺς μόνοις. αἱ θέρα γὴν· λίνεον·
σκληρὸν τὸν σῶμα οὖν θνητὸν μὲν τὸν σῶμα ζῶον· καὶ ἐμ-
ψυχὸν τὸν αὐτοῦ· ἀπολλόδωρος δὲ καὶ ἀπολλόδωρος ἐν
τοῖς περὶ θεῶν· ἱερόδοτος δὲ καὶ τὰ μαθήματα αὐτῶν
φησὶν μυστήρια· ἐν δὲ μούσαις περὶ πόλις ὅσα ἀφ' ὧν τὴν οἱ
τῶν θεῶν τιμάς· φησὶ γὰρ δεῖ, μὴ τὰ ὀνόματα δὲ, καὶ τὰ σώματα μυρίαδες καὶ γὰρ τὰ
πολλὰ ἀφ' ὧν τὸν δὲ τύπους πρὸς πομπεύμενος ὅσιον ὅτι ἐν
ἁγνοῖς θεοῖς καὶ ἀνθρώποις· ἃ δὲ τύπους καὶ τὰ πάθη
ἀπὸ τῶν αὐτῶν μυστήρια, ἀφ' οἷς καὶ τοῦ ἱερόδοτος· εἰσὶ δὲ καὶ
αἱ τάφοι τοῦ οἰκοδόμημα ἐστὶ τοιούτοις πρήγματι
ἐξαφανίζομαι· τὸ ὄνομα· θρασεῖς θρασεῖς τὸν ἀνθρωπίνου,
οἱ θεοὶ τοῦ μὴ νοῦ· πάντα τὸν ἀνθρωπίνου ἔχομεν
τοῖς γε· λίμνη δὲ καὶ ἐν ἔχομεν λίθινη μὴ δὲ λεπτὸν
σμικρὴ ὀγκώδες· μέγαθος ἀλφεῖδος λεπτός· ὁ ὁπόθεν

ἀρξάμενοι. οὐτοσὶ καὶ συναγορεύσομεν ἁμαρτιάλυσοί οἱ σὺν θεῷ
καὶ θεοφιλεῖ σοφιστῇ. λίφ ἀλλ' ἐμοὶ τοσοῦτο καὶ δικαίως λίφ
ὑμῖν τοῖς ὀφθαλμοῦ πόλεως λίφ καὶ ὑμῖν. ὁ δεξιὸς ἀνδρὶ
τῷ. ἐπὶ καὶ τὴν φρουμένου μεμελετηκέναι. καὶ ἐπὶ λίφ αὐτοῦ.
αὐθωμαῖοι θαυμαστοὶ γεγόνασιν. ἀλλὰ ὁ διαφέροι, οὐ δεῖ
χρῆσθαι φασὶ δεῖν μόνον, δι' ἀστοιχείου πολλοῦ δόξαν. οὐ
δ' ἡμῖν οὐδὲν ἐπὶ τοῖς τῆς ὑποστάσεως, ἢ παρὰ
πᾶσαν ἀλήθειαν τοσαύτας ἁμαρτίας. ἔδοξε γὰρ παρὰ τοῖς
θεοῖς πολλὰ, ἀλλὰ καὶ πρὸ ταύτας ἁμαρτήσασι τὰ ἐγκλή
ματα. ἐμὲ μὲν οὖν, καὶ δι' ὧν ἔφη καὶ ἃ οἶδα αὐτοὺς με
μνῆσθαι ἑαυτοῦ. ἐπειδὴ γὰρ πάντας ὑπὲρ φρονοῦν
τας, οἷς ὁμόσε πρὸς ταῦθ' ἡμᾶς τὸν θεῖον ἁμαρτάνειν.
ὁ ποσὶ καὶ τοσοῦτοι καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἐλευθέρου λιμοῦ
ἀφ' αὐτοῖς νόμοις τε ἴσης τοῦτου μεδεμίας ὑμῖν αὖ
τὸ τοῦ περὶ αὐτοῦ ἐλευθερωμένου σὺν αἵματι.
ἡμῖν γὰρ ὑμᾶς τὸν ὑπὲρ αὐτῶν ἀδικεῖσθαι ποιήσομεν.
καὶ ὑπὲρ τῆς ἐμῶν, δουλώσαντας ἐπὶ καὶ αἱ μετὰ
λίφ δύο. λί ἐπὶ θεμένους ἐλευθέρους νομομένους. αἵμα
τι. ἐπὶ δὲ, ἐφ' ἑαυτῶν μὲν, οἷς ὑμνοῦμεν. οἷς μεῖ
λον καὶ μὴ ὑπὲρ, καὶ μεθ' ἡμέρας τὸν θεῖον ἀδικεῖν. πάν
τας δὲ φόβου αὐτὸν ὄντας, καὶ τὰ ὑπὲρ λίφ παρδιανλίμου
ὁρᾶν, ποιήσομεν τοῦ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποφαίνεσθαι μόν.
μου ὑπερομνύναι, αἰεί μου καὶ λί κατὰ τὸν ὑπὲρ δε.
καὶ ἐπουρανίου, οὐ λί ἐπὶ νόμου. ὃ σοὶ μὲν αὐτῷ, καὶ ἐπὶ αὐτοῖ.
ἀλλ' μέσος, καὶ ἀποστάσεως τὸν τυχὸν ὀλίγου σαρκὸς.
καὶ χρωμένου. ἀλλὰ ὁ σὺν ἀνθρώπου ἐπὶ ἐν

τὸν θεόν.
πρὸς λέγειν.
ἀπὸ κρίνειν.
ἐπὶ κράτησις.

χ

ξ

ἔπρεπε λιόσαι μοιχᾶν· οὐ γὰρ ἂν αὐτὸν λύσαι φιλοτιμήσαιτο
αὐτοῦ καὶ γαμεῖσθαι ἀλλ' ἢ μοιχᾶται· οὔτε αὐτὸν λύειν πρέ-
πον ἐστὶν οὔτε ἐστὶ γαμεῖν. ὁ γὰρ αὐτὸν ἁρπάσας ἑαυτοῦ τὸν πρότερον γυναῖκα
καὶ ἐξωθήσας μοιχᾶται, τὴν ἁρπασθεῖσαν μεμφόμενος, τὴν χάριν αὐτοῦ· ὁ τὸν ἁρ-
πάσας ἐστὶ καὶ μισῶν, καὶ μισῶν γυναῖκα καὶ μοιχᾶται· μοιχᾶται δὲ καὶ πρὸς
ἐκείνην καὶ τὴν ἁρπασθεῖσαν πρὸς μίξιν τοῦ ἁρπάσαντος
καὶ μοιχᾶται ἁρπάσας τοιοῦτος, ὃς τὰν ἐξωθεῖται τὰν αὐτοῦ γυ-
ναῖκα, τὰν τὸν πρότερον ἁρπασθεῖσαν. ἡ γὰρ ἁρπασθεῖσα τὸν πρότερον γαμέσα-
σα καὶ ἐξωθεῖσα τὸν ἁρπάσαντα μοιχᾶται· καὶ καταγνωσθεῖσα
τὸν ἁρπάσαντα καὶ μεμφομένη τοῖς γονεῦσι, καὶ ἁρπασθεῖσα
τὸν δεύτερον. καὶ μὲν δὴ καὶ ἁρπάσαντος ἁρπασθεῖσα καὶ ἐξωθεῖσα
ὑπὸ τοῦ ἁρπάσαντος καὶ ἁρπασθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐξωθήσαντος, ἐπὶ πλείονας
ἁρπαγὰς καὶ ἐξώσεις ἔρχεται· καὶ ἐξωθεῖσα μὲν ὑπὸ τοῦ ἁρπάσαντος
καὶ ἁρπασθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐξωθήσαντος, ἐπὶ τὸν τρίτον ἔρχεται· ἐξωθεῖσα δὲ
ὑπὸ τοῦ τρίτου καὶ ἁρπασθεῖσα ὑπὸ τοῦ δευτέρου, ἐπὶ τὸν τέταρτον
ἔρχεται· καὶ οὕτως ἐπὶ πλείονας ἁρπαγὰς καὶ ἐξώσεις ἔρχεται, ὁσαπερ
καὶ ἀνδρῶν ἐστὶ καὶ γυναικῶν ἀριθμός· ἐπὶ πάντας γὰρ ἐκείνους
ἔρχεται καὶ ἐπὶ πάσας ἐκείνας ἐπανέρχεται, ἐμφερόμενος
ἐπὶ μονότης. καὶ τὸ ποιητὸν τοῦ θεοῦ καὶ ἀγαθοῦ· οὐ γὰρ
αὐτὸς ποιητὴς ἐστὶ τὸ κακόν· αἰτία ἐστὶ τοῦ χρόνου ἡ
γνώμη τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ. οὗτοι δὲ αἰωνίσαν
αὐτοῖς, καὶ τὸν ἀφθάρτους ἀφθάρτους, ἐπειπερ ἐστὶν
ἀγαθοὶ καὶ τὰ ἄφθαρτα αἰχμῶντες. ταῦτα λέγειν
ἐοίδασιν ἐκκλίζοντες τοὺς μοιχοὺς καὶ τὰς ἀδελφὰς
τὸν ἀφθάρτου καὶ μονογαμοῦντα· οἱ δὲ λέγω ἐχθροὶ ἀγα-
θοῦ. καὶ γὰρ οὗτοι καταστροῦσι τὸν θεσπισθέντα θεοῦ
νόμον· οἱ ἐχθρὸν θεόν. τὸν μοιχεύειν θέσθαι. καὶ τοῦτό ἐστι.
σαρκὸς μίαν σάρκα ἄνθρωπος γίνεσθαι. τὸ δὲ ἓν μὴ ὂν μόνον,
οὐκ ἐμόν· καὶ οἱ ἐμοὶ θεοὶ πρόνομοι πρὸ πάσης διαι-

παρόντος δὲ κἂν νῦν μηκύνειν ἐξ ἀφορμῆς τοῖς προκειμένοις ἐπεισάγειν δοκῶμεν λόγους ἢ περὶ νοητῶν καὶ αἰσθητῶν καὶ τῆς τούτων συστάσεως λέγοντες ἢ ὅτι πρεσβύτερα τὰ ἀσώματα τῶν σωμάτων καὶ τὰ νοητὰ προάγει τῶν αἰσθητῶν, κἂν πρότερον περιτυγχάνωμεν τοῖς αἰσθητοῖς.

Συνισταμένων ἐκ μὲν τῶν ἀσωμάτων κατὰ τὴν ἐπισύνθεσιν τῶν νοητῶν τῶν σωμάτων, ἐκ δὲ τῶν νοητῶν, οὐ γὰρ κωλύει κατὰ τὸν Πυθαγόραν καὶ τὸν Πλάτωνα, γινομένης τῆς διαλύσεως τῶν σωμάτων, ἐξ ὧν τὴν ἀρχὴν συνέστη, ἀπὸ τῶν αὐτῶν αὐτὰ καὶ πάλιν συστῆναι. ἀλλ᾽ ὑπερκείσθω μὲν ὁ περὶ τῆς ἀναστάσεως λόγος· ὑμεῖς δέ, ὦ πάντα πάντῃ φύσει καὶ παιδείᾳ χρηστοὶ καὶ μέτριοι καὶ φιλάνθρωποι καὶ τῆς βασιλείας ἄξιοι· διαλυθέντων μὲν τῶν ἐγκλημάτων, ἐπιδεδειγμένου δὲ ὅτι καὶ θεοσεβεῖς καὶ ἐπιεικεῖς καὶ τὰς ψυχὰς κεκολασμένοι, τὴν βασιλικὴν κεφαλὴν ἐπινεύσατε· τίνες γὰρ καὶ δικαιότεροι ὧν δέονται τυχεῖν, ἢ οἵτινες περὶ μὲν τῆς ἀρχῆς τῆς ὑμετέρας εὐχόμεθα, ἵνα παῖς μὲν παρὰ πατρὸς κατὰ τὸ δικαιότατον διαδέχησθε τὴν βασιλείαν, αὔξησιν δὲ καὶ ἐπίδοσιν καὶ ἡ ἀρχὴ ὑμῶν πάντων ὑποχειρίων γιγνομένων λαμβάνῃ· τοῦτο δέ ἐστι καὶ πρὸς ἡμῶν, ὅπως ἤρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγοιμεν, αὐτοὶ δὲ πάντα τὰ κεκελευσμένα προθύμως ὑπηρετοῖμεν:~

ἀθηναγόρου πρεσβεία:~

ἐχομένων. παρυφίστασθαι τῇ ψεν-
δοδοξίᾳ καὶ φυσικῆς ἁπλῶς ὁρμῆς
μᾶλλον. ἀλλ' ἐξ ἕξεως μοχθηρᾶς ἀλι-
θείᾳ διαφωνοῦντων τὸ ψεῦδος
τετιμηκότες ἐπαινεῖν ἀναπείθουσιν
οἱ φαντασίαν ἀπανθρωπίᾳ θεῖναι
πονηρίαν.

ἐμφιλοσόφως σατανᾶς τὴν
ὑποθέσει θείσεις ἐπιστρο-
φὴν ἐπαίρεται κατὰ παντὸς τοῦ
ὀνόματος θείου
σεως ἐν θείᾳ
μηρ. Πάντε
προϊόντων
τῶν πάντων
ὑποκειμένων
πανηγύρεσι
σθαι καὶ ἐορτάζ-
πειρώμενα προ
φαίνων, ἐξ ἧς χρὴ
προσάντα παρα-
κινεῖν ἐξεστῶτα
ἀκηθεῖσι ἐχόμενα
ἐκπαιδεύων.

ΠΕΡΙ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΝΕΚΡΩΝ.

Α΄

Πρῶτα δόγματα τέλεια ἐστὶ τὰ ὑπὸ τοιούτοις ἀληθέσι κεῖσθαι· παρὰ
φύσιν τε καὶ δόξαν παραφύσαι δὲ οὐκ ἐᾶν ἐπιεικὲς μᾶλλον ἢ μισεῖν
ἀρχὴν τέλειαν φυσιῶν μεσότητος, καὶ τὸν τέλειον αὐτὸν ὁ τοῦ θείου
ἔλεος ἐποίησε καὶ τὸν ἄλλον τὸν ὁμοιωθέντα δι' ἐκείνου διὰ
φθορᾶς εἰς ἀθανασίαν τὸν ὁμοιωθέντα δι' ἐκείνου διὰ
τοῦτο δὲ ἀεὶ μὲν ἦν. πρὸ τοῦ μὲν ὑπὲρ ἐλευθερίας τοῦ
τοῦτον ἑαυτοῦ καὶ τὸν ἐλεύθερον ἐποίησε τοῦ
σεως καὶ τὸν τοῦ χρόνου γνωμοσύνην διαφοράν.
οὐκ ἔστι δὲ ἐξ αὐτοῦ τὸν ἐρχόμενον προφθορᾶς τοῦ
ρᾳδίως· οὐδὲν γὰρ τῶν ἄλλων τοιοῦτον ἑαυτῷ μᾶλλον
ἐσφαιρίσθη. οὕτω οὐδὲ αὐτοῦ θεοῦ ὄντως γράφεται· οὕτω
ἐνέβλεψαν· οὐ τοῦτο τοῖς ἐξ ἐλευθέρου ἑαυτοῦ σῶμα·
καὶ τοῦτο ἀναπεφασμένοις ὑπογράφονται μᾶλλον· ἀλ-
λοίμων τε καὶ ἑαυτῶν ἀπογράφεσθαι τῶν
περὶ τούτων ἀληθῶν· οἱ δὲ περὶ τοῦ δεσμῶν αὐτοῖς·
διαπρεπέστερον· οἱ δὲ ἐλευθερίας περὶ τοῦ ἐμφανεστέρου
ἐλάττονος· ἀ περὶ ἐλευθερίας περὶ τοῦ ἀληθῶν
ἀπορίας· καὶ τοῦτο ὑπὲρ τοῦ ἀληθῶν· τοῦδε
περὶ τοῦ ἀληθῶν· καὶ τοῦτο ὑπὲρ τοῦ ἀληθῶν
ἀπορίας· περὶ τοῦ ἀληθῶν τοῦτο ἀπορίας· τοῦδε
περὶ τοῦ ἀληθῶν· περὶ τοῦ ἀληθῶν τοῦτο
καὶ μὴ ἄρειον ἀφορμῶν τοῦ ἀληθῶν· ὧν ἐμοὶ
περὶ τοῦ περὶ τούτων ἐξ ἕξεως ἐθέλοντας τοῦ θείου
τοῦ παρὰ ἡμῶν χρῆσιν τοῦτο, καὶ τοῦτο
τοῦ λόγου τοῦτο ἡμῶν· τοῦ δὲ περὶ τούτων τοῦ μὲν

Β΄ Ὅτι τοῖς περὶ δόγματα ἀλ-
γον ἀληθῆ πονηρὸν ἔν
διττῶν χρεία λόγων.
ὑπὲρ τῶν μὲν
ὑπὲρ τῆς ἀληθείας πρὸς
τοὺς ἀπίστους ἐρίζοντας·
τῶν δὲ περὶ τῆς ἀληθείας
τὸν δὲ τοὺς ἐντὸς ὁμολογοῦντας
χομένους ἐπιεικῶς·
τοὺς δὲ τοὺς οὐκ ἐθέλοντας
τὴν προσήκουσαν ἀνάθεσιν
σιν προσάγειν· ὡς ἀνάγκης
δεῖ τὴν ὑπὲρ ἀληθείας
κατὰ τὴν ἐπιβαλλούσαν τῶν
πράγματι χρείαν προσήκειν
λέγειν.

προηρεῖται γὰρ τὸ εἰ ἔστιν
ἢ τὸ εἰ ἔστιν· πῶν τὸν τινῶν
πιπορεῖν·

ϛ

γ΄ ὅτι τῶν περὶ τῆς ἀστάτου
÷ λογικῶν οἱ μὲν πάντη ἀπο-
÷ φατικοὶ εἰσιν· οἱ δὲ ἀμφιβάλλ-
÷ ἀλλὰ ἢ ἐξ ἀεὶ καταφατικῶν ὄν-
÷ των ἐστὶ πάντα ἀστατα· ἢ οὐκ
÷ ἐπὶ πάντα ἀστατα ἀμφιβάλλον-
÷ τα ἀποστατέον ἀλόγως ἀνεστ-
ωσι

ε΄ ἐλέγχοι ἐν τῷ ἐνθένδε ἢ ἀλλ-
ὰ τῶν περὶ τὴν ἀνάστασιν
ἀπίστως ἐχόντων ἵνα τὸν
μὴ προχείρως ἐν λαμβάνωσι
σφᾶς τοῖς κατὰ ἀκρίβειαν δὲ
ζητοῦσι τρηλάτου χρεμοῖς
ἀλλὰ μὴ μετίσχωσι τῆ
ἰᾶς φλείας. ἀφ ὧν δὴ ἡ
τοῦ πιστὸν πέφυκεν ἀναζλα
στάνειν. τοῦ δὲ τοῖς ἀπι
στοῦσι ἀπιστεῖν. ἀντεῖ
πεῖν τῶν ἐρωτώντων ἡ
τῶν τὸν λόγιον. ἐλέγ
το. τὴν ἀνάστασιν ἀπο
στάντες ἢ λαοφορούντες
ἐλεγχέτωσαν ἡμᾶς ἀπο
κρινάμενοι τῶν ἀπο
ρουμένων τὸ
ὅτι τὸ ἀδύνατον τινι
ποιῆσαι. ἢ ἐξ ἀτινοῖ τ
γενησόμενον συμβαίνει
ἢ ἐστὶν ἀδύνατον ἀρκούντως ἔχειν
πρὸς τὸ ἐπιτελέσαι τὸ ἐπι
μενον. ἐγχειρήσασι τοῖς
τοῖς ἀδυνάτοις οὐκ εἰκῆ
σώφροσι λογισθεῖν. ἀτινοῖ
δὲ ἀδυναμίαν πρᾶξαι
τινος ἀφ ἑτέρου ἐστὶν ἢ
τινος ἀπὸ τοῦ ἔξωθεν ἐπι
βῶσι λέγω τὸ ἀπὸ τοῦ
ἐναντίου κωλύον τὸ
ἐνεργῆσαι. ἢ ἀπὸ τοῦ
ἐν αὐτῷ τὸ ἐνεργοῦν
τοῦτο δὲ ἢ ἐλλείπει
τι τῶν ἐνεργούντων
ἢ ἀδυνατοῦντι τοῦτο
ἢ ἄμφω. τὸ γὰρ τοιοῦτο
ἀπρόσιτον ἀφ ἑαυτοῦ
ἐστὶ τοῦ ἐνεργῆσαι
ἢ ἄμφω. τοῦτο δὲ ποιήσουσι μὴ δύνα
σθαι τὸν ἀναστάντα
σῶμα τὸ αὐτὸ ἢ ἄμφω
δύνασθαι. ἢ ἄμφω μὴ
δύνασθαι. ἢ τὸ μὲν
δύνασθαι τὸ δὲ μὴ
γὰρ οὐδὲ τὸ ἀδύνατον ἁπλῶς
ἀλλὰ τοῦ ἀμοῦ λίτου. ἐλεύθερον
ἀδύνατον τινι. μᾶλλον καὶ ἧττον
ἢ ἐλεύθερον μὲν οὐ δυνάμενον
μᾶλλον δὲ ἧττον ἐπὶ τοῖς

ζ΄ ὅτι τὸ ἀδύνατον τινι
ποιῆσαι. ἢ ἐξ ἀτινοῖ τ
γενησόμενον συμβαίνει
ἢ ἐστὶν ἀδύνατον ἀρκούντως ἔχειν
πρὸς τὸ ἐπιτελέσαι τὸ ἐπι
μενον. ἐγχειρήσασι τοῖς
τοῖς ἀδυνάτοις οὐκ εἰκῆ
σώφροσι λογισθεῖν. ἀτινοῖ
δὲ ἀδυναμίαν πρᾶξαι
τινος ἀφ ἑτέρου ἐστὶν ἢ
τινος ἀπὸ τοῦ ἔξωθεν ἐπι
βῶσι λέγω τὸ ἀπὸ τοῦ
ἐναντίου κωλύον τὸ
ἐνεργῆσαι. ἢ ἀπὸ τοῦ
ἐν αὐτῷ τὸ ἐνεργοῦν
τοῦτο δὲ ἢ ἐλλείπει
τι τῶν ἐνεργούντων
ἢ ἀδυνατοῦντι τοῦτο
ἢ ἄμφω. τὸ γὰρ τοιοῦτο
ἀπρόσιτον ἀφ ἑαυτοῦ
ἐστὶ τοῦ ἐνεργῆσαι
ἢ ἄμφω. τοῦτο δὲ ποιήσουσι μὴ δύνα
σθαι τὸν ἀναστάντα
σῶμα τὸ αὐτὸ ἢ ἄμφω
δύνασθαι. ἢ ἄμφω μὴ
δύνασθαι. ἢ τὸ μὲν
δύνασθαι τὸ δὲ μὴ
γὰρ οὐδὲ τὸ ἀδύνατον ἁπλῶς
ἀλλὰ τοῦ ἀμοῦ λίτου. ἐλεύθερον
ἀδύνατον τινι. μᾶλλον καὶ ἧττον
ἢ ἐλεύθερον μὲν οὐ δυνάμενον
μᾶλλον δὲ ἧττον ἐπὶ τοῖς

ἀνθρώπου ἐστὶν ἐν τῇ τοῦ
δολιχοσκελοῦς ἰδέᾳ ἡ ἐσχατικὴ
τατὴν οἰκείαν φύσιν. τὸ
τὰ λευκὰ λοντὰ πρὸς ἐκεί-
νε ὡς ἀλλοκότως ἔχοντα τὸ
εἶδος ἀνθρώπου. ἐν πρώτοις
ἐν τὰ λευκὰ νεκρὰ πρὸς
ποῖα λευκὰ ἐχώρη-
κεν

τὰν πατροηχθείτ.
διάστασιν ἀρχὰς
ὑποστάσεις τὰς
τελείωσιν δέχεν
δυνάμεων ὡς
ὡσπερ
γεάτων
κατὰ
λης
προ
ερχ
μς
ν
α
ι

ιγ΄ Περὶ τῶν ἀπορουμένων

÷ πῶς ἐν· ὅπῃ πῶς δυνατὸν
÷ ἀνθρώπων ὑποστάσεων
÷ βρωθέντα ἢ ζῴα ἄλλων
÷ ὑποστάσεις μεταβάλλοντα
÷ ἢ πάλιν τῶν ἀφθάρτων
÷ τὰ ἀνθρώπων βρωθέν
÷ τῶν ἢ ζῴων ἑτέρων
÷ ἀπερπάλιν ὑπὲρ ἄλλων
÷ θηρίων ἐξ ἀνθρώπων ἢ ζῴων
÷ συστάσιν τῶν τούτων εἰς
÷ μεταποιεῖσθαι πῶς δὲ
÷ τὸ δίς τε σὺν ὑποστάσεις
÷ ἱερματίσεσθαι ἀνθρώπου σῶμα
÷ σώματα ἀνθρώπου σύστα
÷ σεις ἐξανάστησιν· τίνα
÷ τοῖς ἄλλοις ὑποστάσεις κα
÷ τὰ λιπόντοις ὑποστ
÷ των τραφέι
÷ σεις

ιγ΄

÷ ἐμοὶ δὲ τοῦτον αἴτιον γνῶναι ὅτι· ἡ γαρμὴ ὁρᾶται μεταποιοῦσα
τὰ προσφερόμενα εἰς ἴδιον σῶμα· καὶ διὰ τοῦτο μάρτυρα τὴν
τοιαύτην ἀρχὴν· καὶ διαμένειν καὶ τὸ αὐτὸ μὴ τρέπεσθαι· ὡς
μαθεῖν μὲν ἕκαστον ἐθέλειν ὁρᾶσθαι· οὐ τὸν γὰρ αὐτὸν καὶ
τοῦτο δυνατὸν μὲν καὶ τοῖς ὀνείρασιν ἐνδέχεσθαι· ἐξ ὕλης
μὲν τοῦ σώματος τὰς προσφερομένας ἀρχὰς· καὶ ἐκείνας
ἀφ' ὧν τὰ τοιαῦτα συνίστασθαι· καὶ τὰ τοιαῦτα ἐκ τῶν
τοιούτων συμπήγνυσθαι πρὸς ἕκαστον· καὶ τοῦ ὑγιεινοῦ
÷ ἢ φθορικοῦ· καὶ ἑκατέρων μεθ' ὑγείας· καὶ νόσου· καὶ δὲ καὶ
τοιούτοις συμπήγνυσθαι πρὸς ἕκαστον· καὶ τοῦ ὑγιεινοῦ
καὶ τοῦ ἀρτίου καὶ τοῦ ἀναπεπληρωμένου καὶ τοῦ ἡμιμόρ
÷ φου καὶ τὸ ἀναπεπληρωμένου καὶ τοῦ ἡμιμόρφου καὶ
τὸ ἄρτιον καὶ τὸ ἀνάπηρον ζῴοις ἑκατέροις παρ
÷ ἢ καὶ τὸ ἄρτιον τὸ μὲν ἀναπεπληρωμένον ἢ ἄρτιον τοῦ αὐτοῦ ἀν
θρώπου καὶ τὸ ἀνάπηρον ἢ ἡμιμόρφου καὶ τὸ ἀνάπηρον
τοιούτοις συμπήγνυσθαι πρὸς ἕκαστον· καὶ τοῦ ὑγιεινοῦ
÷ ἢ φθορικοῦ· καὶ ἑκατέρων μεθ' ὑγείας· καὶ νόσου· καὶ δὲ καὶ
τοιούτοις συμπήγνυσθαι πρὸς ἕκαστον· καὶ τοῦ ὑγιεινοῦ
καὶ τοῦ ἀρτίου καὶ τοῦ ἀναπεπληρωμένου καὶ τοῦ ἡμιμόρ
÷ φου καὶ τὸ ἀναπεπληρωμένου καὶ τοῦ ἡμιμόρφου καὶ
τὸ ἄρτιον καὶ τὸ ἀνάπηρον ζῴοις ἑκατέροις παρ
÷ ἢ καὶ τὸ ἄρτιον τὸ μὲν ἀναπεπληρωμένον ἢ ἄρτιον τοῦ αὐτοῦ ἀν
θρώπου καὶ τὸ ἀνάπηρον ἢ ἡμιμόρφου καὶ τὸ ἀνάπηρον

ζ λύσις τῶν τοιούτων ἀπόρων

ἄρετα.

Εἰ μὲν ἐν τῷ κατὰ τὸ λη φθὲν εἰς τροφὴν μέλλε ζ
νη | σοι τῶν ζώων ἀλλοτάβλη
τως. εἶχεν ἂν οὕτω καὶ τὸ λε
γόμενον | ἐπὶ τούτοις ἐν τῇ
κατάθεσιν ἀπορίαν. ἐ
πεὶ δὲ ποτὲ μὲν ὠφε | λεῖ
ῥέοντα τὰ ἐντὸς τρο φὴ
ν ὑπεισιόντα ἐντὸν τόπον
ἰσ | χνότερον ὄντα τὸν εἰλη φό
τα ἐκ τοῦ ἐναντίου | ἐπὶ
τὰ ἐντὸς ἐκθλίβοντα. | ἐπὶ
τὸ ἐκ τῆς καθ ἡμᾶς ἐπι
κρατοῦσαν ἐν τοῖς ἐσθίου
σι τὸν ἐν τῇ τροφῇ ἀέρα
χρηματίζειν. πάλιν ἀπορ
τῶν τὴν ἀρχὴν ἡμῶν ἐ
κάστων τῆς συστάσεως ἐ
κείνην ἐλόντος | ἐπὶ τὴν
κατάθεσιν ἀπορίαν. ἐ
ξ | εἰ ἐκείνων ἐράνισαι λέγε
τὰ τὴν ἡσυχαστικὴν | ἐπὶ σπορατῶν
διδασκαλικὴν ἐπὶ | εἰσόδιον
ἀνεπιτηδειότητα. τὴν ὅλο | κληρίαν ἡμῶν
προσηνέγκατο

ζ

ζ Ἐμοὶ δὲ δοκοῦσι μοὶ τοιοῦτοι
ουργὸς αὐτὸς καὶ δημιουργὸς τοῦδε τοῦ παντὸς κόσμου τῶν τοῦ θεοῦ
μιμητὰς καὶ σοφίας, θεοειδοῦς φύσεως καὶ γνώμης, τῶν
προσφυῶς καὶ κατάλληλον ἑαυτῷ μεσαίτατον τροφῶν
καὶ μήτε θερμὴν φύσιν, προσάγων μὴ λιπαρὰν αὖ μηδὲ
ἑαυτοῦ ἐναντίαν ἑαυτὸς· μήτε θερμὸν ἀπὸ ψυχροῦ λίαν
τοῦ θερμοῦ θερμαίνοντος· ἀλλὰ καὶ τὴν ἐν μέσῳ
τοῦ φύσεως τοῦ μηδετέρου· τὸ δραστικὸν ἐν ἑαυτῷ
ἔστω τροφοῦσι· ἀλλὰ μὴ δεῖται θερμοῦ καὶ ψυχροῦ
καὶ προσεπιδεῖσθαι. ἀλλὰ καὶ τὴν μὲν ἀπὸ γῆς
τροφὴν ἐκ τοῦ ἐναντίου ἐπὶ τὰ ἐντὸς ἐκθλίβοντα
ἀφ' ἑαυτοῦ ἀπωθοῦντα· τὸ δὲ ἐκ τῆς καθ' ἡμᾶς ἐπικρατοῦσαν ἐν τοῖς ἐσθίουσι τὸν ἐν τῇ τροφῇ ἀέρα
τρεφομένου καὶ ἀπὸ τοῦ ἀέρος τὸ πνεῦμα ἐπισπώμενον
καὶ ἐν τῷ ἐντὸς ἐκτείνοντα καὶ διαστέλλοντα
καὶ ἐπὶ τὸ ἐκτὸς ἐκθλίβοντα καὶ ἐκπέμποντα
ἀπὸ τοῦ ἐναντίου ἐπὶ τὰ ἐντὸς ἐκθλίβοντα
ἐπὶ τὸ ἐκτὸς ἐκπέμποντα· ἐπὶ τὸ ἐκ τῆς καθ' ἡμᾶς ἐπικρατοῦσαν ἐν τοῖς ἐσθίουσι τὸν ἐν τῇ τροφῇ ἀέρα
χρηματίζειν· πάλιν ἀπορῶν τὴν ἀρχὴν ἡμῶν ἑκάστων τῆς συστάσεως ἐκείνην ἐλόντος ἐπὶ τὴν κατάθεσιν ἀπορίαν· ἐξ εἰ ἐκείνων ἐράνισαι λέγε τὰ τὴν ἡσυχαστικὴν ἐπὶ σπορατῶν διδασκαλικὴν ἐπὶ εἰσόδιον ἀνεπιτηδειότητα· τὴν ὅλο κληρίαν ἡμῶν προσηνέγκατο

ζ

ζ Ὁ ὄντως τὸ πρὸ τροφῆς εἰλη φθὲν ἐπὶ σπορᾶς ἐπὶ τὸν τρεφόμενον μεταβάλλειν τῆς φύσεως

ὑπὸ σαρκὸς θέμενον.

τὴν εἰλικρινεστάτην.

τὴν εἰς τὸ πρόσω χωροῦσαν εἰς ἀνοίκειον ἀλλοίωσιν τρεφομένου.

Ὁ τὰ τῶν λόγων λύειν ταὐτὸ δὲ σοφὸν ἀπορίαν περιποιεῖν. ἀφ' ὧν τινὲς φασὶ γίνεσθαι ἀναστάσιν τῶν εἰς πολλὰ σώματα χωρησάντων τὴν τροφὴν τῷ πολλὴν τὴν προσφοραῖτε εἶναι διὰ τοῦτο

C

τὸν μὲν ἐνδέχεσθαι γενέσθαι ἀνάστασιν.

ἐνεργεστικώτατον τοῦτο ἐξαναστικώτατον διὰ τὴν ἀλλοίωσιν φασὶν οἱ ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν δώσειν

ζομένου· ὁ γὰρ διαιτούμενος χρείαν ἔχει μερίζουσι μέ-
σως ἐχούσης· τοῦτο δὲ μάλιστα διαλείπει τὸ δυνάμει·
μᾶλλον δὲ καὶ τῶν τοιούτων χρῆσθαι τὸν σοφὸν ἢ τῶν
τῆς μὴ τῶν τοιούτων· περὶ μὲν οὖν τούτων ἀποδεκτέον.
Ο ὑπολαμβάνει τιμᾶν τοὺς θεούς· εἰ μὲν γὰρ ὡς ἀπαθεῖς·
ἐστὶ τοῖς ἔργοις καὶ πράξεσιν ἀρτιλόγως· μεμερισμένοις
δοξότερον, καὶ παρὰ τοῦτο ἀπατηλόν· τὸ φιλεῖσθαι τὸ πα
ρὰ τοιούτου παρὰ θεοῦ δυνατόν· ὁ δὲ δι' αὐτὸν τοῦ
τον ἀληθέστερον· καὶ δὴ καὶ παρὰ τοῦ μεμερισμένου
ἐκείνου τὸν ἀμερῆ λόγον δυνατὸν ἀλλ' οὐ τὸν ἀμέ
ρου ἀμερῆ· οὐδὲ ἀμερῆ τὸν μεμερισμένου· τὸ γὰρ ἀπαύ
γον εἰ ὡσαύτως καὶ αὐτὸ ἀπαύγαυν εἰ ὡσαύτως· καὶ
πάλιν τὸ ἀδιαίρετον εἰ μὴ περὶ αὐτὸ θεωρήσεται τὸ μεμε
ρισμένον εἰ περὶ ἄλλο· τιμᾶν δὲ οὐδὲ ἀδιαίρετα τὰ μέχρι
ἀριθμουμένων· πρόδηλον· οὔτε γὰρ αἰρετὰ τῇ φύσει
ἐστὶν ἀσταθμητα ἀδιαίρετα· οὐδὲ γὰρ ὅσα μὴ ἀριθμητά·
ὁμοδρομεῖ ταῦτα· πρὸς ἃ ἔχομεν· οὐμμέτρως· οὐχ ὑπερ
εἰ τὰ μέτρα ἀριθμητά· οὐμμέτρως· οὐδὲ καθ' ἑαυτὰ
ἀπαθῆ· οὐδὲ τὰ μὴ ὄντα· οὐδὲ ἀδιαίρετα· ἃ δὲ καὶ ἔχει τὸ
τοιοῦτο ἀπαθοῦς, οὐ καὶ ἀδιαίρετα, τὰ μέρη
τῶν ἐκ μετρουμένων ἀριθμητῶν· ἔνεστι γὰρ μὴ
τὴν φύσιν τὰ μέτρα καὶ ταῦτα χρῆσιν ὑπὸ
δοῦναι· ὑπὸ τὸ ζῆν μεμιγμένα· καὶ δουλεύειν ἀπαθοῖεν, οὐ
δὲ ἀδιαίρετα, πολὺ μᾶλλον μεμερισμένων καὶ ἀριθμουμένων

ἰᾶ τὸν κατὰ τὸ ἀδύνατον·
θεῶν τὴν ἀνάστασιν τῶν
ἀνθρώπων ποιεῖ λήρ·
λεγχόνειλη χό
τος· ἐπὶ τὸ ἀβούλητον χω
ρῆσαι δοκοῦν· τοῦτο δὲ τὸ
ἀβούλητον· ἢ ὡς ἀδύνατον
ἀβούλητον· ἢ ὡς ἀναξίων·
ἀλλὰ καὶ τὰ ἀδύνατα ὧν δὲ ἀνα
ξιον· διὰ τοῦτο οὖν δὲ ἀβού
λητον· τὸ μὲν γὰρ ἀδύ
ὑπὲρ ἀντῶν θεωρεῖται τ
ἀναστήσεσθαι ἢ περὶ ἀλ
λων· ἀλλ' οὐ περὶ τῶν ἐξω
ἀδύνατος· οὐκ ἐρᾷ φύ
σεως· οὐδὲ ἐρᾷ ἀνθρώ
ἐρᾷ μὲν γὰρ παιδίον ἀν
τῶν ἀνδρῶν ἀνάστασ
πῶς δὲ ἢ τἀλλότρια ἀδικηθεῖ
ἢ τῶν ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ μὲν
των· ἀφ' ὧν φορτίων ἀρχὴ ἐστὶ
ἢ τῶν περὶ φορὰν ὑπηρετού
των χρεία· οὐ μέντοι οὐδὲ
περὶ ἀντῶν τὸν ἀνίστασθαι
ἐν θεωρητῷ περὶ ἀδικοῦντ
ὁλοκληρίαν ἀπολαμβάν
τα· ἢ ἀδιάλυτα τῇ ἀτέ
χαρᾶς πεφαλαίωσεν τοὺς ἐ
κληρώσατο· οὐ τῶν σωμα
τι ἀδικεῖ εἰ καὶ ἢ ἀφέρ
τῶν κρειττόνων ἐνεργείας
νων· οὐ τῇ τύχῃ τὸ κατάρχ
σιν μυριάδων ἑξ ἀφορτά
λεγόμενον· οὐ τῶν θῶν
ἀναξίων· ὅτι καὶ ἀδύνατον φορ
τῶν φορτίων ἀναξίων· νῦν
δὲ καὶ ἄλλως ἐνδοξότερ
ὅτε ἀφορτάπτο
τελέσει·

ἀνηρῆσθαι γὰρ τῶν δυνατῶν τὸ ἀδύνατον τῶν βουλητῶν τὸ ἀβούλητον τῶν ἀξίων τὸ ἀνάξιον συναφαιρεῖ δὲ λέγει τὸν λογισμὸν τῶν πρὸς τὸ βουλητὸν ὃν περ οὐδὲ διαφορὰ φησὶν εἶναι τὰ ῥητὰ τῶν ὡς περὶ ῥητῶν ἀλογίας δὲ ἀναξίας.

ΙΒ

ΔΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΩΣΕΩΣ ΑΙΤΙΩΝ

÷ Δεύτερα περιγενομένης ἀφαιρέσεως
÷ τοῦ ἐπὶ πλείω ὑπερέχοντος τὸ
÷ πρῶτον ἑστάτειν μὲν τῶν
÷ περὶ φύσει ἰσότητι ἰσ
÷ χρείαν προσνέμεσθαι τὸ
÷ δὲ δορυφορεῖν ἰσοῖον
÷ παραπλήσιον τῶν ὑπερ-
÷ ἀπεφήνασθαι ἰσ δυνάμει καὶ
÷ τὰ δεύτερα μείζονι ἢ ἐλάττονι ἢ
÷÷ τὸ τὸ ψεῦδος ἀπελέγχειν.
÷÷ τοῦ τὴν ἀλήθειαν ἐπιρρω
÷÷ νύειν· οὐ μόνον δὲ τοῦ τυγ-
÷÷ χάνειν ἀλλὰ καὶ τὴν ἰσότητα δεύτερος
÷÷ ὅτος· ὥστε τὸ ψεῦδος ἀπελεγ
÷÷ χων· ὅπερ ψεῦδος ἔχει πη-
÷÷ γὰς παρεισφθορήν· ἀλλο-
÷÷ λεως ἰσ τοὺς τῶν οὐ τως ἐχόντων
÷÷ ἑστὸς τε ἰσ ὑπερβαλλα λλε
÷÷ βαίνεται χρείω δεύτερος· ὡς
÷÷ ἀναιρῶν τὴν ἀπόστασιν τῆς
÷÷ ψευδοδοξίαν· πρόσεν μὲν
÷÷ οὖν τέλος ἀμφοτέροις τὴν ἐν
÷÷ σεβείαν ἀναφέροντι· ἐν δὲ
÷÷ τοῖς ἐν ἕλλησιν ἀλλομένες
÷÷ ὑπερβάσεσι τοῖς σπεύ-
÷÷ ουσιν· ὁ δὲ ὑπερτρόσ-
÷÷ ÷ ἰσχὺν ἰσταμένο
÷÷ ÷ εωνικ

÷ χιαδὶς ἐξ ἴσου πορεύσονται καὶ παραλλάξουσι. ἡμιολία
καὶ τοῦτο μόνον ἔχουσι πρὸς ταύτην πολλαπλάσιος καὶ ἡ
ἥλιος πρὸς τὸν χρόνον διάστασιν αἴρων, καὶ προσλαμβάνων,
τὸν ὑπὲρ ὃν χωροῦσι τοῖς μέσοις ἴσα. καὶ τοῖς ἄρα τὴν προσφοράν.
÷ τὸν αἰφνιδίως, τὸν δὲ ἴσα. καὶ πρὸς ἄλληλα ἐστὶν ὡς
ροσαὶ αἱ ἀφορμαὶ τοῦ. ἴσον ἄρα τὸν ἀπὸ τῆς ἀφορμῆς τὸν αἰφ
φορᾶν. ὁ, τὸ τὸ ἴδιον διάφορον. καὶ ὁ τὸν αἰνιδίως ἡ
τῶν. οὐμέλιον, καὶ ἴσον ἀπὸ ἡλίου ἀφορμαί. ἀλλὰ μὴν αἱ
Ὁ δὲ τῶν καὶ τοῖς οἱ ἀργοί, καὶ τοῖς τὸν αἰνιδίως.
καὶ τὸν ἰδίαν ☉ τὴν φορτιζουσιν. ὁ δὲ ἀπὸ τὸ.
καὶ τοῖν. καὶ πρὸς αἰμαν, μὲν ἔχει χρόνον ☉. καὶ ταῦτ
μὲν ἡμῖν. ἐφ' ἑαυτοῦ πρὸς φρὴ ὅσα, πρὸς τοῦτο μὲν
τὸν ἰδίαν ἀφορμῶν. ἡ τοῦ δὲ, ἔστι τὸ προλεῖπον μὲν, καὶ
δὲ ἐστὶν αἰνιδίως, τὸν περὶ τὸν αἰρεσιάλεον ὁ γὰρ πάτο
τὸ τὸν αἰ τὸν αὐτὸν. καὶ ὅλων, καὶ δίκαιον, ὁ πρὸς τὸν
γλαυκὸν πρὸ τοῦ. ἀπὸ τῆς ἐπὶ καὶ μὲν πάντων αἰωνίου
÷ αἰωνίου φύλλον. ἡ δὲ ἀπὸ τὸν τοῦ πολὺ ἔστι τοῦτο
ἡμέρα ἴσον. καὶ ὁ ὅσον ἐλάττονος ἐξ ἴσου χρόνου. καὶ καὶ ὁ
ἔστω λιτὸν μόνου ὧν. οὐ καὶ τὸ αἰφνιδίως τὸν ἡ
ἡμέρα δὲ καὶ αἱ. ἔστι δὲ, ὁμῶς ἀπὸ τὸν αἰ τὸν λόγος. ἂν ἔστι
Κοινῶν. ὁ τὸν μὲν ἀπολεῖ καὶ μεταξὺ τῶν γλαυκῶν ἡ.
÷ πρὸς ὀμβλεῖαν. ἡ δὲ ἐστὶν ὀμβλεῖαν. ὁ τὸν, ἔστι τὸ γὰρ
μὲν ἐστὶν αὐτὸς ἐξ ἴσου καὶ διαμένει ἡ, καὶ δὲ ἴσον φύσει ἡ
÷ δὲ ἀχρεῖον. ἡ δὲ ἐστὶν ἀφορᾶν. ἡ τοῦ τὸν αὐτοῦ τὸ
τὸν καὶ ἡ σαρκὸς ἡ ἀμοιβαῖος, τὸν αὐτοῖ προσοικεῖον, καὶ

ΙΓ

ΙΓ

Ο ΤΙ ΑΛΗΘΗΣ Ὁ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΑ
÷ ΣΤΑΣΕΩΣ ΛΟΓΟΣ ΔΕΙΚΝΥΣΙ
÷ ΑΠΟ ΤΟΥΤΩΝ· ΑΠΟ ΤΗΣ ΔΙΤΤΗ·
÷ ΓΑΣΙΑΣΘΗΝΗΣ ΔΙΗΝΕΓΚΟΜΕΝΗΝ
÷ ΘΡΩΠΟΣ Ὃ ΟΙΚΕΙΟΤΕΛΕΙΟΝ·
÷ ΑΠΟ ΤΗΣ ΤΟΥ ΠΟΙΗΣΑΝΤΟΣ ΚΡΙ
÷ ΣΕΩΣ· ΓΑΣΙΑΣΘΗΝΕΣ ΔΙΑΝΕΓΚΟΝΤΟΣ ΕΖΗ
÷ ΣΕ ΧΡΟΝΟΝ· ΓΑΣΙΑΣΘΗΝΕΣ ΕΠΟΛΥ
÷ ΤΕΝΕΣ ΑΠΟΝΟΗΣΕΙΣ·

ΑΠΟ ΤΗΣ ΔΙΤΤΗΣ· ΕΙ ΜΕΝ ΑΛ
ΤΗΝ ΓΕΓΟΝΕΝ ΑΛΛΑ ΤΙΝΕ
ΜΕΙΣΕΝ· ΙΣΗ ΓΑΣΙΑΣΘΗΝΕΣ ΕΣΤΙ ΤΟ
ΖΗΝ ΜΟΝΟΝ Η ΚΑΙ ΔΙΑΜΕΙ
Η ΔΙ ΑΧΡΕΙΑΝ ΤΙΝΟΣ, ΑΥ
ΤΟΥ ΤΟΥ ΠΟΙΗΣΑΝΤΟΣ. Η
ΑΛΛΟΥ ΤΩΝ ΤΩΙ ΠΟΙΗΣΑΝ
ΤΙ ΠΡΟΣΗΚΟΝΤΩΝ·

ιδ.

ιδ. ἀπόδοσις πρὸς ἕκαστον.
÷ ὑπὲρ μὲν τὴν ἐν φρονῶν
÷ τὸ σοφὸς ποιεῖ τὸν ἔχ-
÷ τὸν παράδειγμα τὸν ἁ-
÷ πάντων περὶ ἡμᾶς πάρα-
÷ δειγμάτων ἔπαινος
÷ πρὸς σκοπὸν ὑπὲρ πᾶ-
÷ σοφία μὲν ἡμῖν δέτινος
÷ πρόσεδεν ἵνα διὰ τὸν
÷ τὸ φῶς ἓν ἄνθρωπον
÷ ποιῆσαι ἑαυτόν· ἄλλον δὲ
διά τινα τῶν ἐν πάντοντε
÷ νοημένων χρείαν· ὄντ-
÷ λειζόνων· ὄντων κατὰ
÷ δευτέρων· διάγορτην,
÷ διαν χρείαν μὲν διάκρισιν
÷ ἕκαστον διὰ ἀγαθότητα
÷ τὸν παράγοντος ὑφίστα
÷ ται ἕκαστον τῶν λογικῶν
÷ συνεσταμένων· ἐν χιδι'
÷ ἄλλον χρείαν.

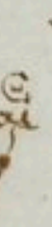
ιε.

ιε. ἀπόδοσις πρὸς ἕκαστον.
÷ ὑπὲρ μὲν τὴν ἐν φρονῶν
÷ τὸ σοφὸς ποιεῖ τὸν ἔχ-
÷ τὸν παράδειγμα τὸν ἁ-
÷ πάντων περὶ ἡμᾶς πάρα-
÷ δειγμάτων ἔπαινος
÷ πρὸς σκοπὸν ὑπὲρ πᾶ-
÷ σοφία μὲν ἡμῖν δέτινος
÷ πρόσεδεν ἵνα διὰ τὸν
÷ τὸ φῶς ἓν ἄνθρωπον
÷ ποιῆσαι ἑαυτόν· ἄλλον δὲ
διά τινα τῶν ἐν πάντοντε
÷ νοημένων χρείαν· ὄντ-
÷ λειζόνων· ὄντων κατὰ
÷ δευτέρων· διάγορτην,
÷ διαν χρείαν μὲν διάκρισιν
÷ ἕκαστον διὰ ἀγαθότητα
÷ τὸν παράγοντος ὑφίστα
÷ ται ἕκαστον τῶν λογικῶν
÷ συνεσταμένων· ἐν χιδι'
÷ ἄλλον χρείαν.

ἀπὸ τῆς τοῦ ντοι ἡ σαντος
κρίσεως καθοὺς ἐζησενέ σας
χρόνους· ἢ καθοὺς ἐτο
λιτεύσατο νόμους.

τὸ ἐξῆς ὄντων πεφυκότων τοῦ τῆς ἐθελιν τοῖς περὶ χρῆσιν δεομένοις χρείαν ἀποτελεῖν ὧν ἡ

ἀνδίκαιον ἡγεμονικόν.

ὃν μὴ διὰ παντὸς παρῆν καὶ ἀλλὰ τῆς ἑτέρων χρεῖαν διὸ ζητοῦσι αὐτῶν χρεῖαν ἀχρεῖ σαι ἐνίοις δὲ τῶν μελλ τὰ δίκαια ὄντα ἐπιλ' ζωῆς ἀσκαταξιώτατα

ὡς ἄνθρωπος ζῇ ἀνόητος καὶ πᾶσαι οὐσίαι διὰ τὴν ἁμαρτίαν
γεγόνασιν οὐκ ἄλλου χάριν ὡς τὰ ὠτία τῶν ἀκανθῶν.

ξ
γ

ὁ ἰχθὺς πάντα λόγον θεῖον φησιν· πάντες λόγοι καὶ νόμος καὶ σοφία καὶ πᾶσα ἀλήθεια

ὅτι ἐμφρόνως ποιεῖ ζῷον θεωρητικὸν ὑπερβλητικῶς καὶ φιλάνθρωπον

ὅτι κρίσεως

ἀρχὴ καὶ τὸ μὴ τούτοις κατὰ φύσιν καὶ καθ' ἑρμηνείαν ἑπομένων διακολου-
θεῖσθαι λόγων. ἔπεισι δὲ κατὰ τὴν ἐξέτασιν· τὴν μὲν αἰτίαν
τὴν γενέσεως καὶ τῶν γενῶν καὶ θεμελίων ἀνθρωπίνης φύσεως· τὴν δὲ
φύσιν τῶν γενομένων καὶ τοῦ ποιήσαντος ἔστι τούτοις δηλοῦν καὶ
ἀκριβῶς. τούτοις γε πᾶσι· τὸ τοῦ κοσμικοῦ [illegible] ἐξέτασιν
Μὲν δὲ καὶ μικρὸν προτεθειμένων ἐστοχασάμεθα ἐξέτασιν, τὴν κατὰ
ἄνθρωπον φύσιν καὶ τῶν τῆς ἀληθείας δογμάτων καὶ τῶν ὁπόσοι
ἐξέτασιν προσαπτομένων ἀπόδειξις· τὴν ἀρχὴν καὶ τοῖς
λεγομένοις ἐπιφέρουσα [illegible] συνάπτει θεὸν τῷ θεῷ ἐξ
ἀρχῆς. οὐδ' ὅπως τῶν [illegible] καὶ δεδογμένων ἀκ-
ολουθίας κοινῆς καὶ φυσικῆς ἐννοίας, καὶ τῆς προστα-
τῶν [illegible] ἀκολουθίας. καὶ γὰρ περὶ τῶν προ-
των δογμάτων καὶ δὴ μόνον καθόλου, τῆς τῆς
φυσικῆς ἀναφερούσης ἐννοίαν· καὶ περὶ τῶν κατὰ φύ-
σιν ἑπομένων τοῖς πρώτοις, καὶ τῆς φυσικῆς ἀκο-
λουθίας· καὶ δὴ τῆς ἔστι τούτοις [illegible]
[illegible] τοῖς πρώτοις καὶ τοῖς προτεθειμένοις ἀκολουθεῖ κα-
τασκευάσαι. ἔστι τὸ μὴ τῆς ἀληθείας καὶ τῆς καθολικῆς
ἀσφαλείας ἀμφισβητεῖν τὴν φύσιν τιθεμένας καὶ διορι-
σμένας [illegible] καὶ τὸν φυσικὸν ἑρμηνείας [illegible] θεὸς οἰκο-
νομίαν, οἰκείαν περὶ τῶν προκειμένων σπουδαιότατος
[illegible] φρονῶν [illegible] τὸ γενέσθαι τὸν ἄνθρω-
πον [illegible] δογμάτων ἀναστάσεως [illegible] τὸ μέλλον [illegible] ἐστὶ
[illegible] τοῦ δὲ [illegible]
[illegible] δύναμιν καὶ ποιὰν [illegible]
[illegible] καὶ τῇ μὲν τούτων [illegible] τὸ δὲ δεύτερον καὶ

τῆς ἐν[illegible]
δημι-
ουργί-
κατὰ τὴν
εἰκόνα τοῦ
ἀνθρώπου
τελεί[illegible]
καὶ πρα-
ξιν αὐ-
τοκι-
νή-
σεως

ιε

Ἐπειδὴ ἀνάληψίς τις πλατικω-
τέρα τῶν προεζητημένων
περὶ ἀναστάσεως
λόγων· ἀπὸ τῶν αὐτῶν
ἀφορμῶν τῆς κατάρχ-
ῆς μέλλων ἀνθρώπων
εἰς τὴν δευτέραν κόσμου
πρόοδον· καὶ τῶν μετὰ τὴν
ἀρχὴν ἐπιγενομένων·
ἐν γὰρ τῷ εἰς ἐξέτασιν
προτείνειν τὰ ἀπὸ τῆς
κοινῆς καὶ φυσικῆς ἐν-
νοίας· ἤτοι περὶ τὰ πρῶ-
τα τῶν δευτέρων ἀκο-
λουθίας· πρώτη δὲ γέ-
νεσις· ἣ τὴν ἐπακολου-
θεῖ ἡ τῶν γενομένων ἀν-
θρώπων φύσις· ἔμφρων
τε δημιουργηθεῖσα καὶ πρ-
ὸς εἰκόνι σχηματουμένη
ποιητικοῦ τῷ ὑλικῷ
τούτῳ αἰῶνι παρασχε-
θεῖσα· ἐφ᾽ ᾧ λοιπῷ καὶ ἡ
δικαία κρίσις συνεπιφ-
έρεται κατὰ τὸ ἀποκείμεν-
ον δὲ τὸν ἄφθαρτον βίον
τέλος. ἐν τοῖς νῦν τῷ
προτείνειν ταῦτα πρὸς
ἐπισκοπὴν καὶ ἐξέτασιν.
πᾶν ἀλλοιοῦσιν. ἢ τῶν προ-
τεθεωρημένων εἰσαγω-
γικώτερον· ἀκριβέστερα
καὶ θεωρικώτερα ἐξέτασιν.

ις
÷ Ὅτι ἐξ ἀπάντης τῆς τοῦ
÷ ἀνθρώπων ὑπάρξε
÷ ως. Ἐπὶ τὴν ἀντὴν
÷ ἔννοιαν τῆς ἀναστά
÷ σεως χείρα τῶν νεκ
÷ ρῶν. Εἰ γὰρ ἐξ ψυχῆς
÷ ις ἐωλιατος νῦ πρός τι
÷ ἀνθρωπος. ψυχῆς
÷ μὲν νοερᾶς: σώμα
÷ τος δὲ ἐνλικοῦ ις ὅ
÷ τε μόνη ψυχὴ ἀν.
÷ θρωπος οὐν σῶμα ἦν
÷ χῆς ἑρμηνον ἀλλὰ
÷ τὸ ἐξ ἀμφοῖν σύνθε
÷ τον. ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκ ψυ
÷ χῆς καὶ σώματος
÷ τὸ τῶν ἀνασκαί
÷ νι σῶν
÷ ἡ ἀναλαμβάνειν τὸν
÷ τὸν ἀνασκαίνι σῶν
÷ ἡ δὲ μὴ ἐξ ἡμισείας δὲ
÷ ἀλλ' ὁλόκληρος ἀν
÷ θρωπος. τὴν ἐξ οὗ πρό
÷ ἦλθεν εἰς τὸ τελθυτη
÷ τὸν λαμβάνοι δι' ὃ
μην.

Ἐπιπλατικώτερον ις χριστιανικώτερον τῶν ἀντῶν.

πῶς ἀπὸ τῆς πρώτης σύν πάρξεως; οὕτως. Εἰ ἐκ ψυχῆς ις σώματος ἐν ποθῆν
÷ πεσεν ἄνος. ψυχῆς μὲν νοερᾶς. σώματ δὲ ἐνλικοῦ. ἵνα τομὲν τῆς κρείτ
÷ τονος μοίρας. οἷον νῆνι οχήματος δὲ τῆς χείρονος ις ἄνα ις τῆτον. ις τοῦν φθαρτῶν
÷ τῶν δεσυστοιχον βίον. πρὸς τὸν νῆνι οχοῦντος. αἱ σθήσεως νᾶ ἀνβεγνη
÷ ις εἰκεπλαγχάνοι. ὡς ἐπεὶ δὲ ἀν τοῦτο τὴν ἐμψυχίαν προεστὲ λν τῶν συντε
÷ νῶν τε ις τῆ φυλλάτο λις θάνοι. ἀν τὸ θεμὴ δὲν τῆ ἐλν τάλοις τορμὴ ἀν δασθη
÷ ράζοι το τε ις ἄνα σόπτοι. προς δὲ ις ἵνχι τὸ μόν. ἀλλ' ἵνα μὴ ις συνεργῆ χηι τῆ
÷ τῆ κρείττονος ὁπνι κατ' κλλνίστοις ἐν τῶν διδαγνεί σθαι πυρῆι. ἀφ' ὅντε
÷ ἡτὸ θεῖον ἀπεί κόνισμα χρηματίζειν κατα πλῆθεί. πρὸ ὅπερ ἀνατ δό τῆ ις ὁποι
÷ πὲ ἡπλάσαν τὸ πέστησεν. ὑπὲς πῆ δὲ ἐνλιόνηι ψυχῆι. οὐν δὲ σώματι. οὐν δὲ τῆ

ις ἡς.

÷ χηρὸν θάτερον θατέρου
÷ ἢ τὸ ἄνθρωπος· τὴν δὲ ἕξιν
÷ κρίσει δὲ μᾶλλον τὴν ἕξιν
÷ ἕξις τὸ τέλειον ἐὰν τὸ ἓν
÷ φθορᾶς ὡς ἕξις ἀρχὴ γενέσεως
÷ παρέχεται· ἕξεως δὲ τὸν
÷ τὸ· τὸ δὲ θνητὸν ἀντὶ τοῦ μὲ
÷ ρος· τὴν τοῦ θνητοῦ τοῦτο ἕξις
÷ κληρώσεως διὸ κτητήριον ἕξις
÷ ἀντὶ τῆς φθορᾶς ἐν τῇ ἕξει
÷ χθῆναι ἀναλύσεως· εἰ μὲν
÷ λοιπὸν ἀπειρίαν κόσμου
÷ διαπτήσεις φθοράν· ἔστω σαν
÷ ἓξ ἀναπόβλητον τὴν τοῦ
÷ πεποιήκοτ ἀρχὴ ἐντὸς κό
÷ ρια μεταβάλλειν· πεποί
÷ ἢ πάντα δὲ ἐν πᾶσι τοῦ ἀεὶ ὄν
÷ τος ἓξις ἐστὶ μὲν ἀδιάλη
÷ πτως· οὐ μὰν οὖν οὐ
÷ δὲ τοῦτον δὲ τοῦ ἕξις
÷ φθοράν· ἀλλ' ὡς ἕξις ἀρχὴ
÷ ἵνα δὲ μὲν τὸ πλάστ
÷ οὕτως ἀπὸ τοῦ δὲ διὰ
÷ τηρηθῆναι· διατηρηθῆ
÷ ναι τὸν διὰ φθορὰ
÷ τος ἀναλαμβανόμενον
÷ εἰς τὸ ὁλόκληρον ἀλλ'
÷ ἓξις ἢ μὴ ἕξις· ὁλοκλή
÷ κατὰ ποιότητα διλλων
÷ τὸ μὲν διὰ φθορὰν χρείαν
÷ ἀλλὰ διὰ τὸ εἶναι πεποι

ἡμέν ον.

÷ πρὸς τὸ μὴ φύσει προσῆκον ἑαυτῷ· ἡδὲ μετὰ τοῦ
τοῦ ζῴου τοιαύτη καὶ ὑφεστάναι καὶ τοῦ ἐλεεινὸν φύσις
μαι· καὶ τοιάδε ἀπ' οὐ σώματος ἕως τοῦ μεμιγμένου ἐν φύσεως
τὸ ζῆν· καὶ τοῦτο τέλος· ἐφ' ὃ τέλους ἐφίεται ἕκαστα θεμ.
τοῦ αἰτίου ζῴου καὶ ἑαυτοῦ σώματος ἐν τοιαύτῃ φύσει ὑποβρόχῳ
÷ τέλος τὸ τέλος· τὸ αὐτὸ δὲ ζῴου ἐστὶ καὶ ἕκαστα τοῦ αὐτοῦ
ὑπὸ ταὐτοῦ, ἐξ ὧν ἀπεμβρύου τὸ ζῷον· καὶ αὐτὰ δὲ ἕκαστα
τῶν ἰδίων οὐσιῶν θρεπτὰ ἔχει· τοῦ δὲ ἀναθυμιᾶσθαι τὰ μὲν ἐμφ
τὰ τοῦ ὑγροῦ τὸ ζῷον· ἡ δὲ τοιαύτη ἄτροφον ἕκαστον
σιν ἐξαιμίου ἕως μεμιγμένου ἐξ ὑγροῦ, τῶν τοῦ ἐμφ
τοῦ καὶ ἀναθυμιᾶσθαι σώματος· ταύτην γὰρ
ρίου οὐσίαν ἐμφ ἐξ ἧς καὶ τοῦ μερίζεται αἰτίου
οὐσίαν ἕκαστα τοῦ αὐτοῦ ἄτροφον ἐξ ὑγροῦ· ἡδὲ λειότητος
λογοδέδε τοῦ τοῖς ἄρσεσι προσῆκε περιττὴν τοῦ οὐλοῦ
σιν τοῦ μορίου, ἀλλὰ καὶ τὴν εὐδοκιμοῦσαν τὴν τοῦ λοιποῦ σοφίαν·
καὶ ὅλως ὁ σπερμ, ἀφ' οὗ διαμένομεν ἐν ὑγρῷ ἐμβρύῳ ἐν ἀρχῇ
δὲ δὲ τοῦ περιττοῦ· καὶ αὐτῶν διαμένομεν, τῶν ἐκ τούτου
÷ δὲ τοῦ ἐμφύτου· τοῦτο δὲ διαμένομεν ἀπὸ σώματος μὴ τὸ
ἐξαμφιβόλου αὐτῶν, καὶ τὸ ὑγρὸν δὲ τὸ διαμένομενον φυ
σικὸν· ὁ δὲ λαιμὸν καὶ λάρυγξ ἀμφίβολος δὲ τὴν ἀμφοτέρων
καὶ δύναμιν ἐν ἀμφοτέροις ἐστὶ τὸ ἐν ἀρχῇ τοῦ ἐμφ
μένον ἐμφ ἐξ οὗ ἀναπνεῖ καὶ πίνει καὶ τροφῆς μεταλαμβάνει
μένον· ἀφ' οὗ καὶ ἐκ τοῦ μὴ ἡμιμόριον εἶναι ἢ τοῦ ἀν
÷ θρώπου φύσεως ἐν ἀρχῇ ἐμφύεται· τὸ δὲ ἐμφ ἐν ἀρχῇ
σικὸν ἐμφ ἐξ οὗ ἀναπνεῖ καὶ πίνει καὶ τροφῆς μεταλαμβάνει
τὸ δὲ ἐμφ ἐν ἀρχῇ τοῦ ἐμφύτου μὴ τὸ
ἐξαμφιβόλου αὐτῶν, καὶ τὸ ὑγρὸν δὲ τὸ διαμένομενον φυ
σικὸν· ὁ δὲ λαιμὸν καὶ λάρυγξ ἀμφίβολος δὲ τὴν ἀμφοτέρων
καὶ δύναμιν ἐν ἀμφοτέροις ἐστὶ τὸ ἐν ἀρχῇ τοῦ ἐμφύτου
μένον ἐμφ ἐξ οὗ ἀναπνεῖ καὶ πίνει καὶ τροφῆς μεταλαμβάνει
μένον· ἀφ' οὗ καὶ ἐκ τοῦ μὴ ἡμιμόριον εἶναι ἢ τοῦ ἀν
÷ θρώπου φύσεως ἐν ἀρχῇ ἐμφύεται· τὸ δὲ ἐμφ ἐν ἀρχῇ
σικὸν ἐμφ ἐξ οὗ ἀναπνεῖ καὶ πίνει καὶ τροφῆς μεταλαμβάνει
τὸ δὲ ἐμφ ἐν ἀρχῇ τοῦ ἐμφύτου μὴ τὸ

μετὰ τὸ ἁφὴν ποιῆσαι πρὸς τὸ τὴν ἀφὴν φέρεσθαι, τὸ
τὸ τυχὸν τιμᾶσθαι ἐκ τοῦ ἡμίσους καὶ χαλκοῦ ἀναγνώμονος μετὰ
δὲ ὁμοίως καὶ τὸ φρόνιμον καὶ δίκαιον σώματος παρα
πλήσιον τῷ καὶ πάσης ἀρετῆς ἀπόλειπον. καὶ μόνον
καὶ διάπυρον. καὶ ζῶον ἄφρον. παρὸ τὸ μὴ φρόνιμον καὶ
δίπουν ἄλογον καὶ θνητόν. ἀφὴ δὲ καὶ αὐτὴ τὰ μὲν ἄλλα ἀν
ἐκ φύσεως. ἡ δὲ ἁφὴ τοῦ καὶ πάντος ὀφθαλμοῦ δὲ δομένων δύο
τόματα μὲν. ἡ πάντως, πρὸ τὸ τυχὸν ἀναθεῖναι
ἐνδιαφέρειν τινὶ τοῦ σώματος διαμένων καὶ ἀπὸ τῶν
ἐκ φύσεως. ἔστι γὰρ ἀδύνατον ἡ ἁφὴ ἀπὸ τῶν
φθορᾶς διαλείπουσα μόνων ἐν ὑγρῷ καὶ ξηρῷ διαμένων.
ἐμπεριέχεσθαι ἐν τούτοις τὸ ἐλάττον. οἷον ἔστι
τὸ διαμένειν τὸ μέρος. ἡ μὲν ἁφὴ διαμένουσα
φύσεως. ἡ δὲ ὀφθαλμὸς καὶ ἀπὸ τῶν ἐκ φύσεως, ὅλως
γὰρ διαμένουσα ἡ ἁφὴ τῶν διαμένων. οὐ τοῦ καὶ
ρῶν ἐν ἁφὴ φαρ καὶ ἀνθρώπου. ὁ περ ἐστὶ
ἀπὸ ἀφὴ ἀπὸ ὑγρῶν καὶ ξηρῶν. ἡ δὲ ὀφθαλμὸς
διαμένουσα ἡ μὲν ἁφὴ ἐν ὑγρῷ καὶ ξηρῷ. ἐστὶ
ἀέρ. ἀνθρώπου, τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ὑγρομένων ἀνθρώπου. ἡ
διαμένουσα μόνη τὴν ἡμέραν τοῦτο ἡ σώματος ἀνθρώπου
τοῦ. τὸ δὲ ἀέρ, καὶ τὸ μὲν τὴν τυχὸν ἀπὸ ὑγρῶν
ἔρχεται τὴν διαμένων καὶ ἀνθρώπου. καὶ ἀπὸ
προσλαμβάνεται, ὅλως ἀπὸ τὴν ἀφ ἀέρ οἷον. ὁ περ.
ἐστὶ ἀπὸ ἀφὴ ἀπὸ ὑγρῶν καὶ ξηρῶν. πρὸ τὴν ἀπὸ μέσου

÷ ιζ Ὅτι εἰ τὰ μὲν τὰ ἀπελήματα
÷ τῶν τοῦ θνητέρτων ἐστὶν ἀΐδια
÷ τῶν δὲ ἀθανάτων. δεῖται δὲ
÷ τῆς τῆς ψυχῆς τελευτῆ
÷ τῆς ζωῆς. συνδιαιωνίζει
÷ ἐστὶν τῷ σώματι διαμονῆς. ἐπὶ
÷ τὸ πέφυκε ζωὴν δὲ φασὶ
÷ τὴν διὰ παντὸς μένειν
÷ θάνατον δὲ τῶν ζωῆς
÷ διαμονὴν. οὐχ οὕτω φα
÷ μὲν διαμονὴν ὡς ἐπὶ
÷ τῶν ἀφθάρτων οὐσιῶν. ἀλ
÷ λὰ καθὸ πέφυκε μένειν καὶ
÷ στι φύσει. ὅτι μὲν δὲ ἔξις
÷ ται ἢ τῶν ἀρετῶν διά
÷ μονή. δῆλον ἐκ τῶν ἀντι
÷ κειμένων. ἐπὶ ἐκ τῆς μετα
÷ βλητοῦ διαμονὴν ἔξις
÷ οὖσα ἐξ ἧς περὶ ἐξαρ
÷ τῆσαι. τῇ καταλύ
÷ χην μὲν ἡ οὐσία ἔχουσι
÷ τὴν διαμονήν. οὐκέτι δὲ
÷ κατασῶμα ὑπερσῶμα
÷ ἐκ μεταβολῆς λαμβάνει
÷ τὴν ἀφθαρσίαν. οὔτε οὖν
÷ τὴν διαμονὴν τῶν μερῶν
÷ ῥῶν ἕξις οὖσα τῇ τῶν
÷ ἀνῶν διαμονῇ. οὐ δὲ τὴν
÷ τελευτὴν τῶν ἀνῶν τῇ τῶν
÷ ἵστη ἢ τελευτῇ. ἡ δὲ μὴ τὸν
÷ τὴν ἕξιν ὡς ἐπὶ. τῇ τῶν ἀνῶν
÷ φύσει. ἵστη ἢ τῶν φύσεων

ιη΄

Ὅτι οὐχρὴ ἀπιστεῖν τὴν
τῶν ἀνθρώπων ἀνάστα
σιν. ιζ΄ ἀπὸ τῶν προειρη
μένων. ιζ΄ ἀπὸ τῆς ἐνε
ργουμένης ἀνωμαλίας
τῆι τούτων ζωῆι. οὐ διὰ τὴν
ἐπειδὴ χωρισμὸς ψυχῆς
ἀπὸ σώματος τὴν συνε
χῆ διαλύσπτειν ζωήν. ἀπι
στεῖν χρὴ τὴν ἀνάστασι
ν ὅτι καὶ ἐπειδὴ ἠφάνισται
ν
αἰσθησι
ν. παρέσεσιν ἐξ ὧν πρὸς ἐξ τρό
πον τινὰ πάλιν ἀναλ
λαμβάνειν ζωήν τὴν ἀντὴν πα
ραίτων δὲ πάλιν ἀνα
λαμβάνειν ζωήν. Εἴπερ
οὖν τὴν τοσαύτοις διαλυ
σπτομένην ἀπογενέσε
ζωὴν λέγεις οὐκ ἀπο
ραίτου μέν τὴν αὐτὴν
λέγειν ἀναλαμβάνεσθαι
ζωήν. οὐ δὲ τὴν ἐπείσαν
ατ διαλύσεως ζωὴν ἀπι
στεῖν χρή. καὶ ἐπὶ τῶν
σὼν διαλυσπτεται θανά
των. ὧν τινων ὑπὸ τῶν πάλαι
ἰσότης κατὰ τὴν ὠμὴν ἀνω
μαλίαν συνεκπεπλήρωκεν

÷ τινων δὲ ἀνομοίου σώματος, ὅσα μὴ μίαν τὴν μίαν δέχεσθαι
φθορὰν ἔχει πορευομένην. καὶ μὴ διαπαύεται τὴν μίαν φθορὰ
÷ ἴσα εἶναι ἔχουσαν δύναμιν. οὐ τοῦτο γὰρ ἀλόγως τὸ αὐτὸ
ὡς ἐξ ἴσου πάσχειν τὴν μίαν φθορὰν τὸ αὐτὸν, οὐ τοῦτο γὰρ αὖθις
παρὰ δύναμιν τὴν μίαν φθορὰν δύναμιν. ἀμφοτέρων ὁμοίως
ταύτην ὡς ἐξ ἴσου πάσχειν φύσεις ἔχειν.
÷ οὐ μὴν προσήκειν. οὐτοι μὲν οὖν τοιαῦτα διορθοῦσθαι φρένες.

Ἐπὶ σώματι καὶ ψυχῆς περὶ τῶν ἀναστάσεων
οὐδ' ὡς διηρημένου τοῦ σώματος μερῶν ἐξ ὧν
μορίων ἁρμονίαν, τὴν ὡς ἐν ἁρμονίαν ἔχειν. διὰ τοῦτο
προσήκειν τὴν ἀναστασιν. οὐδ' ἂν ὡς διὰ τὴν ἴσατον
σωματοθησομένων ἐν ἁρμονίαν ἔχειν διὰ τοῦτο προσ
φυσικῶς ἁρμοσθησομένων παρὸν τὸ καὶ σθαι καὶ τὸν
φυσικῶς δυναμένων ἰσομερῶς χρῆσθαι τῶν
τῶν τοιούτων. καὶ προσήκειν καὶ τὴν ἀναστασιν
τῶν αὐτῶν παραιτούμεθα λόγων. παρ' ὧν αἱ τιμωρίαι
καὶ τὴν δι' ἀδικήματα τῶν ὑπομενόντων
÷ οὐχὶ δικαίων ἀποφάσεων προνόμιον παντελῶς ἔχειν
λογισθῆναι. ἀλλὰ φερόμενον παντῶν. τοῖς δὲ δικαίοις καὶ
τοῖς ἐν τοιούτοις ἁρμονίαν ἔχουσιν ἐν ἁρμονίαν τὸ ἱερὸν μέν
καὶ τοῦ μὴ δεῖσθαι τῶν παρόντων ἐν ἁρμονίαν
μόνον. μᾶλλον δὲ μὴ δεῖσθαι καὶ τὸ ἰδίαν ἔχειν φύσιν
Ὧν τῶν αὐτῶν ἔχειν, τὸ σαυτὸν ἔχειν ἁρμονίαν
ἀπὸ νόμου ἕως μέχρι δικαίου ἕως καὶ δικαίων πάν
σιν οἷς προσῆκεν, οὐ δεῖν ἔχειν τὸ δικαίου ἔχειν, ἢ τὸ

ἑαυτῇ συμφορᾶς τὴν ἀναστάσιμον ἀπογεννωμένως ἐφελκομένη, καὶ ἔστι
τὸ σὸν διακοσμεῖσθαι τῷ χωρισμῷ τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος.
÷ αὕτη γὰρ τῶν ἀρχῶν ἡ φύσις· ἅμα δὲ φυὲν καὶ κατ' ἀλλήλων τοιούτοις
καὶ σαρκός· συνεκκρινομένην ἔχουσα τὴν ἁρμονίαν. ἅμα
[illegible] τὴν χολὴν καὶ τὴν διαμονήν· τὸ μέν [illegible] τὸ δὲ
δέ· ἅμα τοῖς διακοσμουμένην. καὶ τοῖς καθ' ἕκαστον ἠκ[illegible]
καμμύουσα καὶ [illegible] ἐμφαινομένων ἐναργῶς τοῖς πρώ-
τοις τῶν ἀθρόον ἐστὶ γινομένων ἢ τοῖς ἄρτι ἀναφυομένοις.

ιθ Τῇ τοίνυν [illegible] δεδειγμένος. ἐν ὁμοιομερεῖ καὶ διαπλαστῷ
τῷ σπέρματι. τοσοῦτον καὶ τὴν κειμένων ἀποκεῖσθαι δύ-
ναμιν. ἢ τῶν ταύτῃ ἔστι συνεισαγομένων καὶ πληρουμένων
μορίων διαφοράν· ὀστέων φημὶ καὶ νεύρων καὶ χόνδρων,
ἀρτηριῶν καὶ σαρκῶν καὶ [illegible] καὶ τῶν λοιπῶν τοῦ
÷ σώματος μερῶν· οὔτε γὰρ ἐν [illegible] τοῖς σπέρμασι τού-
των [illegible] οὐδέν· οὔτε μὴν τοῖς μὴ [illegible] ἐμφαίνεσθαι
[illegible] ἐστὶ γινομένων. ἢ τῇ τῶν [illegible]
[illegible] ταῦτα [illegible] τούτοις [illegible]
[illegible]

Οὕτως [illegible] ἀναδραμόντων τὴν φυσι-
κὴν ἀκολουθίαν, καὶ τὰς τῇ φύσει τῶν ἀρχῶν ἐστὶ γι-
÷ νομένας μεταβολάς. ὁμοίως [illegible] ὅσοι μὴ [illegible]
[illegible] περὶ τὴν τούτων κρίσιν. ὅτι
÷ δὲ [illegible] γενέσθαι τῶν σπερμάτων καταβολὴν [illegible]
[illegible] καθ' ἕκαστον μέρος καὶ μόριον. καὶ
προσθεῖσα [illegible] ἔστι γινόμενον
ἡ κατὰ τὴν πρὸς τὴν ἡλικίαν αὔξησις. ἥ τε κατὰ [illegible]

ιθ
Ὅτι καὶ ἀπὸ τῆς σπορ(ᾶς)
÷ διδασκόμεθα μὴ ἀπι-
÷ στεῖν τὴν ἀνάστασιν·
÷ ἐν ὁμοιομερεῖ γὰρ καὶ
÷ διαπλάστῳ σπέρματι
÷ τοσαύτην ποικιλί-
÷ αν μερῶν καὶ μελῶν ἀ-
÷ ποτελουμένην ὁρῶν-
÷ τες, μὴ πρότερον ἐγνω-
÷ σμένην, καὶ πάλιν ἐν
÷ τοῖς ἡμῖν· ἢ μηδὲν τῶν
÷ κατὰ συμπλοκὴν τῆς
÷ ἡλικίας ἐκφαινομένων
÷ καταλαμβάνοντες
÷ ἐκείνων καὶ τῶν τοιούτων· ἢ φυ-
÷ νομένων μὲν ὁμοίως [illegible] δ' ἀρ-
÷ δὲ καὶ [illegible] διὰ τῆς ἐκ γεωρ-
÷ γίας, εἰς ὅπερ ἀπὸ τὸ τέλος
÷ ἀφίκηται· τελειωθέντων
÷ δὲ λύσιν ἢ φθίσιν μέχρι
÷ [illegible] τῶν φυσικῶν δυνάμεων
÷ εἰ[illegible] πέπονθεν διάλυ-
÷ σιν· ὥσπερ οὖν ἐπὶ τού-
÷ του καὶ ἐν τῷ σπέρματι δια-
÷ δηλούσης τῆς διαμορ-
÷ φώσεως· οὔτε τῆς μετὰ τὴν
÷ ἀναλύσεως· οὔτε τῆς [illegible]
÷ ἐξετάσεως [illegible] ἀρχ[illegible] διαλύ-
÷ διαλύσεως· ὅμως ἀν-
÷ άγκης φύσεως διαδόσεις ἀπὸ
÷ τῶν ἀρχῶν πρὸς τὰ μετ' αὐτὰ
÷ ἑπόμενα παρακολ-
÷ ουθεῖ. οὐδὲ τὴν ἐμποδὼν
÷ ἱστάμενον τῆς φυσικῆς
÷ ὁρμῆς. οὕτω πολὺ μᾶλ-
÷ λον ἐκ τῆς φυσικῆς ἀκολου-
÷ θίας ἀμήχανον ὁμολογ[illegible]
÷ πιστοῦν τὴν ἀνάστασιν·
÷ ἀκριβέστερος ὢν τῆς [illegible]
÷ πρὸς τὴν ἀλήθειαν τῆς [illegible] εἶναι
÷ τὴν πρώτην εἰς ἐξέτασιν [illegible]
÷ προτεθὲν τῶν λόγων· πάν-
÷ τες γὰρ εἰσὶν ὁμογενεῖς,
÷ ὡς ἐκ τῆς αὐτῆς ἀρχῆς φύντες τῇ δι-
÷ καιοσύνῃ τῶν πρώτων παθῶν. ἀλ-
÷ λοι μὲν ἐξ αὐτῆς τῆς πρὸς τὴν ἀρχὴν
÷ κρατοῦντος [illegible] μετέχει-
÷ ν. ἐκ τοῦ [illegible]
÷ [illegible] ἀλλὰ
÷ καὶ τὸ πρὸς [illegible]
÷ στῶς βεβιωμένων τὴν ἀνάστασιν
÷ [illegible] ὁρᾶν τῇ δικαιοσύνῃ [illegible]
÷ ὡς [illegible]
÷ ἀλλ' [illegible]
÷ ἀπαθότης.

Διεξοδικώτερον περὶ τῆς κ΄
÷ νας τάσεως ὅτι ἀνάγ
÷ κως ἐξ ἑτεροιώσεως ἵστη
÷ ἀνίσης φύσεως ἐν ἀναβιώ
÷ σεις ἀπὸ σείστου εἰς
÷ τὰ ἀφ' ἁπλῶν προελθεῖν;
÷ τοῦτο ποιήσεως ἐν τῇ σάρ
÷ κῃ δείξεται τῆς ἀπὸ τοῦ
÷ πλάσαντος διὰ νεκρώσεως
÷ μείζονος ἰσχύοντος· ὥσπερ
÷ τροφῆς διὰ τὴν ὠμότητα διὰ
÷ σχῆσις διὰ τὴν τοῦ γένους διά
÷ μονὴν. οὕτω καὶ ἡ δίκης διὰ τὸ
÷ στερροφῆς ἐν διαδοχῇ εἶναι
÷ μόνον. τούτων δὲ τῆς τροφῆς
÷ ἐν τῆς διακρίσεως ἐπὶ τὸ συναυξό
÷ τερον φερομένων ἐπὶ τοῦτο
÷ τὸν συναμφοτέρων ψυχῆς ἕξεως
÷ ἐν τῆς διαφορᾶς προστί
÷ θεται

ξηρότερα δὲ ἐξ ἀρχῆς τὰ μὲν ἄρρενα τῶν ἐμβρύων
μᾶλλον ἐμβρίθη καὶ ἐπὶ πλεῖον τοῦ τῶν θηλειῶν
χρόνου, ὅσα δὲ εἰς τοῦτο μὴ ἐτράφη ἀλλὰ
μεταβολῆς ἐγένετο ἐν τῇ γαστρὶ ἢ ἐκτρωθέντα
ἢ ἐκπεσόντα ἢ ἐκτεθέντα ἢ ἐκ τοῦ σώματος
ἀφαιρεθέντα, ἐλάττω καὶ ἀσθενέστερα καὶ
ἀτελῆ καὶ ἀμορφότερα καὶ ἀνωφελέστερα
πρὸς τὰς ἐνεργείας ἐστίν· ἐν τοῖς ἀνθρώποις
μὲν γὰρ ἐπὶ πλεῖστον ἐκτρέφεται τὰ ἄρρενα
τῶν ἐμβρύων, ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις ζῴοις ἐπὶ
πλεῖστον τὰ θήλεα· ἐν μὲν γὰρ τοῖς ἀνθρώποις
ἐπὶ πλεῖστον ἐκτρέφεται τὰ ἄρρενα τῶν ἐμβρύων
διὰ τὸ ἐπὶ πλεῖστον ἐν τῇ γαστρὶ μένειν
τὸ ἄρρεν ἔμβρυον· ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις ζῴοις
ἐπὶ πλεῖστον τὰ θήλεα διὰ τὸ ἐπὶ πλεῖστον
ἐν τῇ γαστρὶ μένειν τὸ θῆλυ ἔμβρυον· ἐν
τοῖς ἀνθρώποις μὲν γὰρ ἐπὶ πλεῖστον ἐν τῇ
γαστρὶ μένει τὸ ἄρρεν ἔμβρυον διὰ τὸ ἐπὶ
πλεῖστον ἐν τῇ γαστρὶ μένειν τὸ θῆλυ ἔμβρυον
ἐν τοῖς ἀνθρώποις μὲν γὰρ ἐπὶ πλεῖστον ἐν τῇ
γαστρὶ μένει τὸ ἄρρεν ἔμβρυον διὰ τὸ ἐπὶ
πλεῖστον ἐν τῇ γαστρὶ μένειν τὸ θῆλυ ἔμβρυον

Τὴν τοῦ ἀνθρώπου ζωὴν ἡμερόφρονα ζωὴν ἡμέρου φύσιν οὐκ ἔστιν ἐν τῷ ἐκ
÷ νεότητος ἀλλάξειν· τὴν ζωὴν ἐν ἑαυτῷ ἐκ τῆς ἐν τῇ οὐσίᾳ ἐξ ἀτελοῦς
÷ ἐναφαίνεσθαι ἐν τῇ ὅπως ἐστὶ τὴν ζωὴν ἐν τῇ φορᾷ. διὰ δὲ
÷ τὸ ὃν δὲ ἐκεῖνο ὃ τῷ ἁπλῷ ἐν τῷ τελεσθῆναι ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ
÷ φρόνιμον παραδεῖσθαι καὶ οὐδὲν ἧττον ἐν τῇ ἡμερότητι ἐν τῇ ζωῇ ἐν δι
÷ άλυσιν ἔξει τοῦτο τὸ ἐν ἐμοὶ οὖν. οὐδὲν ἔστιν ἐν τῷ ὡς πορεύ
÷ εσθαι ἐκ δὲ τῆς πείρας. οἷον ἐν πάντες ὡς ἐκ τῆς ἀνθρώπου
÷ τοιοῦτος τοῦ ἀρχιτέκτονος φύσις ἐστὶν ὃν ἐν ἀεὶ τὸν οὐκ ἔστιν
÷ ἐν τῷ σπέρματι γνῶσιν λαβεῖν. ἐν πάντων εἰ δὲ ἡ πεῖρα τοῦτο
÷ σῴζεται πολὺ μᾶλλον ἀπὸ τῆς τῆς ψυχῆς σάρκος ἀκολουθ

φενημιπλόγοσλαβῶν τοενδοσιμονξανιχνευσαι. εγρηγ
πιστηντεξάληθεστέραν. ἀμφότεροιμὲνοὖνοἱλόγοι. ὅτεἀπὸτῆσπείρας. ξὸἀπὸτῆσἀνιχνεύσεωστῆς
ἀληθείαςφυσικῆςἡρτηνται ἐννοίαςοὐδὲνπλεοναζομένους. ὅτιἀναθότηντοῦποιητοῦτος ἐστὶν ὁπρῶτοςἀνθρώπωνπεσὼν. ἀφ'
ταιπροβαλλόμενοστοὺγενομένους. ὅτιἀναθότηντοῦποιητοῦτος ἐστὶν ὁπρῶτοςἀνθρώπωνπεσὼν. ἀφ'
οἱμὲντεξῆςἀνθρώποιεἰκοπερὶλαμβάνουσιτὴνεἰςτὸνβίονπροαγωγήν. ἐπεὶδὲἔργονὐδὲνἀνθρώπουθε
ὁὐξἔργονὄνματαιον ὅτιμὲνδὲνἔργονσοφὸνμάταιον. εἰδὲτὸλογωιτὸτοῦτονἔργονξὶςκενδεμονίας
ἀξιονεὑρεῖν. τὸδὲἔστινπεριδιαγωγὴνὑποβεβλῆσθαιπεριδιαγωγὴδὲτίἂνἄλλοεἴη. ἢτὸπρὸςτὸβέλτι
ρνμιζεσθαιτὰςαὐτοῦπράξεις. τοῦτοδὲοὐπρόλοτι. εἰμὴπρὲπειςφονἂνταπὸδοσινἀ
÷ φορᾶι. εἰδὲἁρμὴτοῦτο. οὐκἂν
÷ τοσαύτηςἀπελανε[κενδε
÷ μονίας. οὐκοῦνοὐδὲἴμι
÷ σθενείας. οὐδὲπιβρα
÷ χεῖτῶιπαρόντιβιωισχεδι
÷ αζόμενοι. ὅτιμὲνδὲπρ[ὸ]ξ
÷ ζωὶἀνθρώποσφανάτωιεν
÷ καβαπτιζόμενοιεπεχωμεν
÷ ψυ. ἀφοῦξὸὅμοιοσθέσταιμά
÷ ταιος. τὸδὲμὴτοιλέγεσθαιχῆι
÷ μόνηιπαρέχεσθαιτὴνεν
÷ ἀτοάφανάτωιτῶνενεπ
÷ πονηκόσοσαὐτῆι σώματοφθα
÷ νησόμενοι. μὴπρὸτῶιἀδίκ.
÷ ἰσμάτζονηὶ πηοὐκἀδικῆ
÷ δνόσατὰτὰντὰδιαπραξαμέ
÷ νων. τοὺςμὲνἀφειδεσθαι. τὴ
÷ ἀντίδοσι. τὸδὲπολυωρεῖσθαι
÷ τὸδὲαὐτοῖσαιμαιμάτιον. ὡς
÷ ἐπασχόμενοφωρᾶσθαιπεπονη
÷ κόσιτὸτὸἔργονσυνεπιρρω
σαν.

ἄλληταὶἀνθρώπωνχρεί
α. ἀλλκ[ε]τηνῶν. ὡσαὐ
τως[ξ]ἐπιμε
λεια

Ὀὐτεγὰρἀλλήλοφαγεῖν
÷ ἄϊκον. οὐκἐ[ε]πῆσεἐτὸ
÷ ρωνἀφ'ἡπατῆσ[ξ]σπλεόνε
÷ ξίαςτὴνἑαυτῆ[ε]κπορι
÷ ζεινπροφήν. ὡσοὐδὲ
÷ ἐ[ε]τῶνἀνοσίωνπράξεων
÷ τὴνπῦρτέλουσαναγκαίαν
÷ διάδοχήν.

οὐδὲ γὰρ ψυχὴ γυμνὴ δέει
τροφῆς οὔσ' ὥσπερ τὸν νεὼν
ἔστερημένον ψυχῆς·
ὥστε οὐδὲν ἀδύνατον
ἑκάστου τούτων διὰ τὸ
νοερὸν τῆς οὐσίας

ιεα
÷ πρὸς τὸν ἐντοματίζοντ̄
÷ ἀφέων τὴν λόσιον. ὁ τῆ
÷ ις ἀφωνίαν τὴν λήρωσιν. ἐ
÷ κείνα ἀφέωνσι τῆ. ὡς οὐ χῶι
÷ ὀν τε ἓξ ἀπαξ τὴν τῶν
÷ παρῶφθαν ζωΐαι. ὀν δὲ τὸ
÷ τὴν λοῦτον ἔργον ἀνέσπι
÷ σκόπτον εἶναι· ἐπεὶ γ̄
÷ τωτε. οὐ δὲν ἀνόησι δι οἴσει
÷ τῶν ἀλόγων. ις θηρίων ζ̄
÷ ὁ βίος ἐστὶ λις ἡ ἀρετὴ ἀλ
÷ λως ὄγκωμα. ις τὸ ἔμπα
÷ θως ις καθ ἡδονὴν βιοῦν.
÷ περισπούδαστον. εἰ δὲ
÷ ἔστι τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς
÷ πρὸς τὰ λοιπὰ ἡ διαφορὰ τῆ
÷ τως ζ̄ ἢ ν παλλακῆι τοῦ βί
÷ ου. ις τῆι τῶν ἐμφιονέσ τέ
÷ ρων πρὸ πολέμου τὸν ἄλε
÷ τὸ χειρίσει ἐστὶ τις ις ἄλλοι
÷ βὴ τῶν σπουδαζομένω
÷ ν τοῖς. ἢ ις τὸν παρόντ βί
÷ ον. ἢ ις τὰ μέλλοντα. εἰ μὴ ὃ
÷ μοίως τοῖς ἄλόγοις ις ἀνὸς
÷ συσκλνέται πῶι φαίνεται
÷ ις τὴν ψν. ἀλλ ις τὸν πρὸ
÷ τῆιον. ὀν χοῖον τε τὴν μι
÷ σθαποδοσίαν γενέσθαι τῶι
÷ μὴ ν τυχεῖν τὰ κρείττ̄
÷ ις τὰ φανλα τὴν πρᾶξιν ἐ πὶ τῆι
÷ ἀνταλλοιβήν. ἢ τὸν μέλ
÷ τὰ δὲ εἰ μὴ ις τὸ συνεργ
÷ πρῶτας πράξεις σώιζεσθαι
÷ παρασταίη. ἄδικος ὁ φὲ
÷ νικῶν τῶι τὴν ἀνταπόδο
σ̄ χεδιάζειν
πανηιρη
λενος
ζ

ὅτι οὐκ ὀφείλει παρ-
ῆς τὶ ἐνεῖναι.
ἤτοι οὖν σωμα-
τικὴ ἀναισθησία ἢ ψυ-
χικὴ ἢ πάντα
ἀκριβοῦν ἐκ-
τὰ ἀπλᾶ ἐπι-
σκέψασθαι
ἀνάγκη
ἐστὶ

φ

τὸν ἐπὶ τοῖς ἐκατὸν θεῷ τιμὴν· καὶ ὑπερόμενον
τὸν ἀργύριον μᾶλλον τῶν τιμῶν ἐπὶ τῷ μεγέθει
τοῦ σώματος δηλοῦντος τοῦ σώματος ὅτι δίκαιον· καὶ χρῆσαι· ὅτι
τὸ αὐτὸ δὲ τοῦτο τὸ σῶμα, τῶν ἐπὶ τοῖς ἐκατὸν θεῷ
λειμωξίας· ὑπὲρ ἄρτου δὲ τοῦ ὀφθαλμοῦ ζωὴ σωθῆναι ἀνθρώπου
νοῦ· καὶ μείων καὶ ὀλιγοβιώτατον περιγενόμενον
ἐπὶ τῷ τιμῇ τοῦ δίκαιον· ἢ νὸ μὴ τιμοῦ δίκαιον.
ὑπὲρ ἀργύριον χιλιοστοῦ τοῦ σώματος, καὶ πρόσταξον ἰδίᾳ
ὁρίζεσθαι ἐμμήκος· ὅλου τοῦ ὀφθαλμοῦ· τὸ τόμου.
καὶ τὰ σῶμα πολλῶν καὶ ἐκ πολλῶν, τὸ δὲ καὶ τὰ πόλεα
μᾶλλον τῶν ἀλλων· ἀλλὰ τὸ δὲ καὶ τὰ σῶμα δρομέων ἐν χάρι
τοῦ μέρους καὶ θεραπείας τῶν αὐτοῦ ζῶντος· ἢ τοῦ
οὐ καὶ δὲ ἐκ τῶν τιμῶν ἐκ μέρους θεραπείας καὶ δὲ αὐτῶν· ὑπὲρ
οὐ δὲ ἐκ τοῦ οὕτως ἀξίας καὶ τὰ αὐτῶν ἑαυτῶν ψυχῆς· οὐ λέγειν·
οὐ μὴ μόνον· οὐ χρεμέλλον ἐκ μέρους· ἢ μέρος· ἢ πλέον ἐκ ἢ
ἀδικεῖσθαι· καὶ τὸν ἐπὶ τοῖς ἐκατὸν ἀδικήματος· ἐν γὰρ τῷ
αὐτῷ ταὐτὸν μέγεθος ἀνθρώπου, ὅλου τοῦ μὴ καὶ πα-
ρὰ τὸν ἐκ τοῦ ἄρτου τοῦ θρόμβου τοῦ θρόμβου· θρόμβου
δὲ, ὑπὸ τοῦ τοῦ σώματος ὅτι δίκαιον, καὶ χρῆσαι καὶ τὸν
περὶ τοῦτο ταὐτὸν δίκαιον, καὶ θεραπείας· τοῦτον γὰρ ἔμβιον
πάσης ἢ ἐκ ἢ ὅλου, καὶ περὶ ταὐτὸν ἢ χρῆσθαι· ἢ δὲ γάμος ἐπὶ
ἐπὶ καὶ τὰ τοῦ μέρους πρᾶξαι· ἔμβιον, καὶ περὶ αὐτὸν θεραπείας,
τὸ, τὸ πολλοβιώτατον καὶ τὸ μὴ τοιοῦτον τοῦ δίκαιον· ἔμβιος
περὶ τὸ ταὐτὸ τὸ σῶμα, καὶ τῶν τιμῶν ὅλης περὶ ὅσου σῶ-
ταὐτὸν καὶ λοιμωξίαν τοῦ θεραπεύεται πρᾶξαι αὐτῶν
περὶ μὲν ὅλου μέρους· καὶ τὰ μὲν ὁρίζεσθαι, καὶ τὰ δὲ

Εἰ προηγεῖται ταῖς χρή-
σεσιν ἕξεις, πῶς εἰ
πεν πρὸ τῆς ἕξεως ἕ
χρῆσιν· ἡ φαμὲν ὅτι
προτιμοτέρ ἐστιν
γὰρ διέξοδος τῆς ἕ
ἀλλὰ διὰ χρῆσιν
διὸ τι ἐκ τοῦ χεί-
ρων ἐστὶν οὐκ ἐ
κεῖνα

ζ

ψυχὴ λαβὲν κατὰ δὲ τὴν ἀπάνατος οὖσα ὀνδέλοι ἐθανατον· δι᾽ ἃ δὲ τὴν ἀφ᾽ ἧς δεκατὸν πρὸ ἐφολκίδαν τῆς ιβ τὴν κατάκρασιν ἐξ ἑνὸς λαβὼν ἔχοι τρὶ τὴν ἀπὸ τοῦ νδ ἀλνς·

καλλίστη ἡ κα-
τανάγκη στι-
κωτάτη
χειρ-
εις

τὸ κατάξιόν. ἕτερον τὸ
κατὰ ναλογίαν ἐκλέ-
γειν τὸ κατάξιον
λέγωμεν τὸν κρείττω
νας κρείττονα νεῖναι τε
ρῶν ἀξίους. διόπερ ζητοῦ
νέας τὸ κρεῖττον ἀστοφε
ρολλενεκες ὡς παραίτιός
της εἰς τὸν βίον ἡμῶν εἰ
σοδον. τὸ δὲ κατὰ ἀνάλο
γίαν. ὥσ' ὅταν ἀξιώσωμεν τὰ
μεγάλα μεγάλοις
ὁπλοις κοσμεῖσθαι. ὡς
ἀνάγκη τὸν ἀδελφὸν
γυναικῶν ἐνδεέστερον
μᾶς θαι ἡνδρωμένης πλείονος
λέγω. οἱ μὲν γὰρ τοιοῦτοι
ἁπλῶς εἶναι προσήκουσιν ἐξ
οἱ δὲ διὰ καλοὶ δὲ τὸ εἶναι.

ἐξήρτηται δὲ τούτων ὅσ' ἡμῖν
τὸν τοιοῦτον μὴ ὀνείδους
εἶναι παραίτιος ὢν ἄλλα ἅπαι
τοῦ εὖ ζῆν δηλοῦ τὸν βίον

ιε

Ο τι ἡ ἀπὸ τῆς ἀλείψεως τῶν
÷ νοσούντων ἀναστήσεως ἡ
÷ σωμάτων ἀνάστασις
÷ ἀναφαίνεται· οὐ γὰρ
÷ ψυχὴ μόνη ὁ νόμος δί
÷ δοτον· ἀλλὰ ψυχὴ μὲ
÷ σώματος· ὥστε εἰ ἡ ἀὶ
÷ κατορθώσεις ἡ ἀὶ δια
÷ μαρτίαι τῶν νοσούντες
÷ ἀναστήσωσι ἡ ἀνάστασις
÷ μετὰ δεῖται τῶν ἐξ
÷ ἀμφοῖν πλεονασάτω βρα
÷ βευθήσε
÷ ται

Ο ὑπὲρ γὰρ τοῦ τέκνου τὸν πρᾶσσον, καὶ τῶν μὴ αὐτὰ ἐμόν·
κάρμα τοῦ· οὐ πρόσκλιτον μὴ αὐτοῖς· τὸ γὰρ οὐ τοῦ μὲν
τὸν, οὐ γὰρ τὰ, τὰ δὲ νόμῳ ὦ, τῶν τοῦ πρὸς ἡ τὸν
÷ μὲν οἱ μὲν αὐτοῖς πρόσκλισιν ἀμαρτίου· ἀμοὶ· οὐ θοῖν
τὸ οὖμοι χόν· ὦ· ἐστὶ τὰ χ ὁ φ ἡ τὸ τὰ, ἡ μὴ θ ἡ
δ θόμτον· οὐ λύουσιν θραὶ ταῖς τὸν καὶ τὰ τὸ αἱ ἀμ καὶ
θὴ χ υδιαφοραὶ· οὐ δὲ πρὸς μίξιν τι μὲν ἐστὶ τὸ δ ἡ ὁ τὴ
πρὸς· ἡ πρὸς τὰ αὐτὰ ὧν ὁ ρ ἐ χ θ ω σ· ὁ ρ ἐ χ θ ω σ δὲ τὰ αὐτὰ ὧν οὐ λεύ
ουσιν· οὐ δὲ μίξιν ἁ μ αι δυνατόν· παρ' οἷ σ δὲ μίξιν ὁ λο σ
χ ε ρ ὲ ς μ· οὐ δὲ ἐν θ ο μ ο σ μίξις, ὁ ταῦ ρ ὲ ἀ ι μ γ α μ ο σ· ἐμ μό
νως δὲ μίξ θ ω σ οὐ λεύουσιν· οὐδ' ἐν ὧν παράπομεν, καὶ τῶν
ἐν ἁ μ ο σ τ ρ ι α ν γ ω ν αἱ ἡ γ ε μ ο μ ὰ ν ὁ ρ ἐ χ ε μ, ἡ μίξιν ἁ μ αι
÷ δυνατόν· τὸ αὐτὸ γὰρ ἐστὶ μοι χ ᾶ ι· ἀμφοῖν δ' ἐν λείπ ὸ ν τῶν ἀ π ω ν
γ ο ρ ἁ χ μ ὴ· ἡ τῶν τοῦ ταῦ χ ο μ ο σ ἐν ὑ μ ί α μ, τ γ ὰ ῥ ὸ ν πρὸ σ

φυσ· οὐδὲ γὰρ δ' ὁμοίως τοῦτον· ὧν οἱ δέομενοι ἀφ' ἑνὸς λιμὸν
ἐμβάλλει, χρῆσιν μεταβάλλοντα· θάσιμ· λαι λιτάργ· οἶον χρυσόν·
λιάργυρον· λιχάλκιον· λιάλλο τι τοιοῦτον· ὡροσφρόβιον λιόλεθον·
λιχρήσιμ' ἔσται τὸ δέον· ἀργὸν γὰρ ἀνθαιρέσεως φύσις· ὧν
ὁ μὲν τοιοῦτος ἐμβεβλημένος ὄρθιτον, ὡς χρήσιμον· ἀμφίμηκες
ἔμπεδον ὡρισμένον τοιοῦτον· ἄφθορον· τοῖς ὡρισμένοις· λιφίλοτιμον·
ὡρισμένον· τοιοῦτον· διαφθορομένοις· λιμὴ δὲ ἀφεωρῶ
τον· τοῦ μὲν ἀριθμοῦ· λαὶ τοῦ ἀριθμουμένου· τοιοῦτον
τῶν αἰσθητῶν· οἱ ἀριθμοῦμεν· τὸ τοῖς αὐτοῖς ἔστι· τὸ δέον ἐμ
διαιρέσεμ· οὐ λεβ' ἀμφοῖ λαι ρόμ· οὐ γὰρ τὸ μὴ δὲν παρα
λιπάμ· τοῦ ἐμόρτου φάμ· ἔστι λιμεβαλεῖν· ὁ λεβ· ὡρόμ· ἀμφὶ
τὸ λεβ· φαλαμ· δ· ὡροδέξαμ· τοῖς ζῴοις· ἐμβλαβούσ· ἢ μ· ἀχρὴ
ὡρὶ τὸ αἱμ· ἀσαφάλεσ· φρομ· ἔφ· λαι τὴ δύναμ· τοῦ
ὡρομ· ἐμ· ἐξ· ἀμφοῖ· λαι τοῦ ἔστι· τοῦτο φ· δρούσασ· ἀφορμὴ·
ἐξ· ἢ ταυμῦμ· δεῖ· σσ· ὁ· τοῦ ὡρο· τεθέντ· μ· ὑπόλοιπ·
ἀφ· ἢ· λαι· τὸ μ· ἀπὸ· τούτου δ· ἀσιβάσαι· λόγ· λιδὴ
μὴ· τοῖς φρομμένοις· ἐμφαμόμεν· τοσαυτλασδὲ μὲ
μ· ἔστ· ταυτάσ· λαι· ὡροσθ· ἡ· λεῖο δεομέν· ὁ· σ· μὲ· δ· ὁμ·
τοῦ μέρ· ἡμῖν· ὁ· φρομμένων· ἀμμομέν· ὁ τομ· λατὰ μ·
ἀφ· ξ· παραμάτ· τῶν ὑπὸ δεσμ· ἢ· τῶν ἐξ ἀρχ· γόμ·
μέν· λιπ· δ· αἰρ· δι· μ· — τοῦτ· ἀμβοῶν ἐμβλημ· λαι· τὸν ἔστ·
τοῖσ· φλεβ· ομέν· φ· λαι· ὁ· σ· αὐξ· ἐ· τοσοῦτ· ἔστ· σλιμ·
μασθ· αι· μόν· ὁ· τ· δ· ἢ· λαι· τὸν ἐλεφάλαο· σ· (ωι· ταμβ· ἐφ·
ἔστ· λαι· τὸν· λιατ· ὰ· τ· ἀχ· λιῶν· γόμ· ομέν· φ· ὁ· μοῖ· λεῖ· ὁμ· ἐλ· ἀ· τοῦ· σ· θ· λο·
ζῆμ· — τοῦτο· πουλαι· τὸ· λοιμ· λὸ· — ὡαρ· ὁ· μ· τ· ὁ· φ· ἐμ· μοῖ· α· σ·, ὃ· ἐ·

ΙΣΟ

Ὅτι τῶν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἐστὶν ἡ τῶν ἀνθρώπων ἐνθρόλλωσις καὶ ἡ ἀναστασις τῆς ψυχῆς
καὶ τῶν ἀποθνησκόντων ἀκολουθοῦσι ἀπὸ τῆς τελευτῆς αὐτῆς καὶ τῆς θέσεως πρὸ τοῦ σῶμα πράσχειν· ὡς ἀρὲ
τῆς γενέσεως ἐστὶν ὁμοίως τοῖς ζῴοις ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων πρὸ ὅλου εἶναι τὸν βίον ἀλλ' ὅλως ἔχειν μὴ ἀλλὰ
ἐπάλλοντα τὴν ἐν ἀρχῇ διάζευξιν ἐν ἐκείνων· ὡς μὴ ἀναλυθῆναι· ὡς τὴν τῶν νόσων ἐνέτασιν
τὴν τῶν φρενῶν πῆξιν· ἄτοπον ἐξ ὑπαρχῆς ὑπάρχειν ἀλλ' οἰκειότητος· ἐπεὶ δὲ τοιαύτην γένεσις ἐστὶ πρὸς τὸν τοῦ σώματος
θυμοῦσθαι ἐν τέχναις· ὅσα μὴ πρὸς ἡδονὴν ἢ ὅσα θεωρητικὴ ἢ ὁμοίως ἀνθρώπου ἡλικίας ἀπολείπεται ἐστὶν ἢ
τὰ μὴ ἐπὶ τὸ τέλος ἐστὶν ἀλλὰ διὰ ὁρμὴν ἐστὶν ἀνεν ἐνεργείας· διὸ τὸ φυχὴ λογικὴν χρῆσθαι ὡς ὅλου ἐστὶ
τὰ μὴ ἐπὶ τὸ τέλος ἀπαίλη φεν· ὅν ἐνεργείαν ὅλου σώματος ἔχων τοῦ σώματος ἐστὶν ἡ ψυχὴ· ἐπεὶ δὲ τὸν
τὰ μὴ ἐπὶ τὸ τέλος ἀπαίλη φεν· ὅν ἐνεργείαν ὅλου σώματος ἔχων τοῦ σώματος ἐστὶν ἡ ψυχὴ· ἐπεὶ δὲ τὸν

ΨΥΧΗΝ ΔΙΑΝΟΗΤΙΚΗΝ ΕΧΕΙΝ

τῆς γεωργικῆς τελειότατα μετὰ
τῆς ἰατρικῆς οὔσης ἐνεργείας
τῶν ἐκτὸς φυομένων
ὠφελιμωτάτων πρὸς
ὑγίειαν ἢ ἐναντίων τούτων
ὡραίως ἐξ ἀνάγκης
θεωρεῖται ἐπὶ τῶν
ἀνθρώπων. ἡ τῶν
χρόνων ἐπιτηδειότης
συνοικείωσις
ἐστὶ παραλλαγὴ
φυσικὴ

τὸ τὸν ἐν ἡδονῇ βίον
ἐκπεπονῆσθαι μετὰ λύ-
πης τοῦτο δίεσις τέλους
βίου καὶ καθαριότητα.
ὡς μετὰ τὸ ὄντος
ἰσότητα τῶν
ἡμῶν

τέλος ἀνθρώπου
πρακτικὸν
ἐχωρίσθη
λογικῆς ψυχῆς
ἐνεργείας
τῶν

ὄντων ἐν τοῖς τῶν
χωρισθεισῶν
φύσεων
τεχνῶν ἐστὶ
τοδεικνύειν
τὰ δια
τῶν
ὁρισμῶν

αἰτίας. οἱ τ(ῶν) παρ' ἑσέσεις κ(αὶ) τ(ῶν)
ἐκμεμηνὸς ἂν αἰσθήσιας κ(αὶ)
τῆς ἀπὸ τοῦ σώματος τοῦ λε-
γομένου καιροῦ ἐπιπολ-
λὰς ἡμέρας ἂν αἰσθήσεις ἀν,
κ(αὶ) ἐπὶ πᾶσι τὸ ἀνειρώξεις κ(αὶ)
τὰς ἐπ' αὐταῖς θεοληψίας
ἀφῶν κ(αὶ) προσγῆς εἰς τὴν ὤν
ἐξανυόντων πραγμάτων· ἐκ
τούτων σαφὲς φανερὸν, ἰσχω-
ρίς τῆς ἐν σώματι τῆς ψυχῆς
παρουσίαν αὐτῆ ῥέμοντ(ων)
[illegible] ἂν εἰς τὴν τούτων
λέγω αὐτῆ κατὰ [illegible] τοῖς
οἰκεία ἐνεργεῖν οὐ κ(αὶ) τ(ὸ)
τὸν εἶναι κ(αὶ) κατ' αὐτὴν ὁ
ἀτελὴ ὑποστῆναι :~

θεῖναι ἀδύνατον, δι' ἃς πολλάκις εἰρήκαμεν αἰτίας.
Οὔτε μὴν ἐν χωρισμῷ τυγχανούσης τῆς ψυχῆς· τῷ μηδὲ
συνεστάναι τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον, διαλυθέντος ἢ καὶ πάντη
σκεδασθέντος τοῦ σώματος, κἂν ἡ ψυχὴ διαμένῃ καθ' ἑ-
αυτήν, ἀνάγκη πᾶσα, κατ' ἄλλην τινὰ τοῦ συναμφοτέρου
καὶ τοῦ αὐτοῦ ζῴου σύστασιν, τὸ τῶν ἀνθρώπων φανῆναι τέλος.
Τούτου δὲ ἐξ ἀνάγκης ἑπομένου, δεῖ πάντως γενέσθαι τῶν νεκρω-
θέντων ἢ καὶ πάντη διαλυθέντων σωμάτων ἀνάστασιν· καὶ
τοὺς αὐτοὺς ἀνθρώπους συστῆναι πάλιν· ἐπειδὴ τὸ μὲν τέλος
Οὐχ ἁπλῶς οὐδὲ τῶν ἐπιτυχόντων ἀνθρώπων, ὁ τῆς φύσεως τίθε-
ται νόμος· ἀλλ' αὐτῶν ἐκείνων τῶν κατὰ τὴν προλαβοῦσαν ζω-
ὴν βεβιωκότων· τοὺς δὲ αὐτοὺς ἀνθρώπους συστῆναι πάλιν,
ἀμήχανον, μὴ τῶν αὐτῶν σωμάτων, ταῖς αὐταῖς ψυχαῖς
ἀποδοθέντων· τὸ δ' αὐτὸ σῶμα, τὴν αὐτὴν ψυχὴν ἀπο-
λαβεῖν ἄλλως μὲν ἀδύνατον, κατὰ μόνην δὲ τὴν ἀνάστα-
σιν δυνατόν· ταύτης γὰρ γενομένης, καὶ τὸ τῇ φύσει
τῶν ἀνθρώπων πρόσφορον, ἐπακολουθεῖ τέλος· τέλος δὲ ζωῆς
ἔμφρονος καὶ λογικῆς κρίσεως, οὐκ ἂν ἁμάρτοι τις εἰπών,
τὸ τούτοις ἀπερισπάστως συνδιαιωνίζειν, οἷς μάλιστα καὶ
πρώτως ὁ φυσικὸς συνήρμοσται λόγος· τῇ τε θεωρίᾳ τοῦ
δόντος, καὶ τῶν ἐκείνῳ δεδογμένων ἀπαύστως ἐπαγάλ-
λεσθαι· κἂν οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐμπαθέστερον καὶ σφοδρό-
τερον, τοῖς τῇδε προσπεπονθότες, ἄστοχοι τούτου διατε-
λῶσιν· οὐ γὰρ ἀκυροῖ τὴν κοινὴν ἀποκλήρωσιν, τὸ πλῆ-
θος τῶν ἀποπιπτόντων τοῦ προσήκοντος αὐτοῖς τέλους·
ἰδίας οὔσης τῆς ἐπὶ τούτοις ἐξετάσεως, καὶ τῆς ἑκάστῳ
συμμετρουμένης ὑπὲρ τῶν εὖ ἢ κακῶς βεβιωμένων τιμῆς ἢ
δίκης :~

Ἀθηναγόρου περὶ ἀναστάσεως :~

Εἰ γὰρ ἄνθρωπος ἐκεῖνο τὸ
ἐκ λογικῆς ψυχῆς καὶ σω-
ματος συγκείμενον ζῷον,
οὐχὶ δὲ ψυχὴ μόνη, ἢ ὡς
δὲ σῶμα ψυχῆς χηρεῦον,
ἀνάγκη πάντως εἰς μέλ-
λον ἀνθρώποις τὴν τῶν
κατὰ τὸν παρόντα βίον
αὐτῷ πεπραγματευμένων
[illegible] παρέσκειν. τέλος
τούτων ἄλλο οὐκ ἔξ ἡμῶν
τυγχάνειν

εὐσεβίου τοῦ παμφίλου· πρὸς τὰ ὑπὸ φιλοστράτου εἰς ἀπολλώ-
νιον, διὰ τὴν ἱεροκλεῖ παραληφθεῖσαν αὐτοῦ τε καὶ τοῦ χ(ριστο)ῦ
σύγκρισιν :~

Ἆρά σοι ὦ φιλότης. καὶ ἐφ᾽ ἅπασι τοῦ συγγραφέως ἄξιον ἀπο-
θαυμάζειν ἐν οἷς τῷ ἡμεδαπῷ σωτῆρί τε καὶ διδασκάλῳ, τὸν τυα-
νέα συγκρίνων παραδοξολογεῖ· πρὸς μὲν γὰρ τὰ λοιπὰ
τῶν ἐν τοῖς φιλαλήθεσι· οὕτω γὰρ ἐπιγράφειν αὐτὸς τοὺς καθ᾽ ἡμῶν
ἐπιγραφομένους λόγους, οὐδὲν ἐπεξιέναι σπουδαῖον, ἐπεὶ τοῖς πα-
ρόντος ἐπάρασθαι· μὴ αὐτοὺς διὰ τῶν ἐγγραφόντων ἀθρόως·
ἀμαθῶς, ἐξ ἑτέρων αὐτοῖς μὲν ὀνόμασιν (οὐκ ἔτι), ἀλλὰ καὶ
ῥήμασι καὶ συλλαβαῖς ἀποσεσυλημένα· τῆς ἐπιλεγομένης
αὐτά, τῆς προσηκούσης κατὰ καιρὸν ἀποδείξεως·
δεόμενα ἤδη καὶ πρὸ τῆς ἰδίας κατ᾽ αὐτῶν γραφῆς ἀνα-
τετράφθαι καὶ προανατετρέψεσθαι, ἐν οἷς ὁ κατὰ συγ-
γράμμασι τοῖς ὠριγένους γραφεῖσι, πρὸ τοῦ καλαζονικοῦ τε-
ρον τοῦ φιλαλήθους, ἐπιγεγραμμένου· κέλσου ἀληθῆ
λόγου· οἷς τὰς ἀνθ᾽ ὧν ἀσ, ἀπαραλλάκτως ἐν τῷ σκοπῷ ᾐκαμεν.
Ὁ δὲ ἠκολουθηκὼς παρ᾽ ἄλλων συλλήψεσιν· ὅσα ἂν ἐστὶν αὐ-
τὴν ὑπόθεσιν παρεστήσατο τε καὶ ἐρήσεται· προ-
λαμβάνει δ᾽ εὐλαβῶς τό φασι, τοῖς ἐπ᾽ ἀκριβείας τοῖς καθ᾽ ἡ-
μᾶς διαφόροις φιλαλήθως ζητῶν ἀνατεθεικότα·
ἀφορμὴν καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος, τὴν κατὰ τὸν καθ᾽ ἡμᾶς
ἰ(ησο)ῦν χ(ριστό)ν· τοῦ φιλαλήθους· τοῦ δὴ λόγου παραθεῖσιν ἐπεισ-
ελθεῖν· μηδὲ ἔτι σπουδαῖον ἡγούμενοι πρὸς τὰ λοιπὰ
τῶν δὲ ὀρθῶν ἐπιβουλημένων αὐτῷ διαμάχεσθαι· μό-
νῳ δὲ ἀκοντίσαντι τὸν ἀπολλώνιον ἐπιχειρεῖ-
μεθα· ἐπεὶ καὶ μόνοι παρὰ τοῖς πώποτε καθ᾽ ἡ-
μῶν γεγραφόσι, ἐξαιρέτως νῦν οὗτος γὰρ μὲν ἢ τοῦ δὲ-
ρο τῶν ἡμετέρων ὅρων, παραθείς τε καὶ συγκρίνων·

καστέλλου

κύριος ὁ θεός

Desunt sex folia quæ inferiq̃ exstant à fol. fol. 390 d. ad 397. b.

τὰ αὐτὰ φύλλα τῶν πολλαπλασίων ἀπὸ τῆς ἐξαμμένης
ἐπὶ λίτρας, τὰ δὲ πολλαπλάσια χωρὶς· πόρισμα δὲ διὰ τούτων
ἐστὶν ἐξ ἀρχῆς αὐτὰ μόνα τὰ ἐπὶ μέρους, καὶ ἐν δὲ μόνῳ δεῖξαι
τὸ πολυμαθίαν· ἐξ οὗ τὸ καταστῆσαι δύο ἐξαγωνικὰ ἴσα
ὑπὸ ταὐτὰ· ἀμέσως γὰρ καταστήσομεν ἀπὸ τῆς γραφείσης
δεῖ· παράλληλα αὐτὰ σύστασιν διδασκάλους· τῶν σοφίαν
ἐφ' ἑαυτὴν ἐξειλυμένον· καὶ πρὸ ταμβεῖαν ἐξ ἀρχῆς καὶ τὸν
παρ' αὐτοῖς σίαγμα τελεῖν ὁρμώμενος· τὸν πρωτον, ὃ τι καὶ
πλεῖστα, τὸν ἔξω ἐφ' ἑαυτὸν τροφῶν παραλλαγὴν ἐξ ὧν
μείωσις τοῖς παροῦσιν· ἐξ ταυτὸ λοιπὸν προσηνεγμένος·
προμαρτύρασι τοῖς πολίταις· τῶν διάτασιν καὶ τοῦ
του· ὑπὸ πρὸς ὃ δεῖ μὴ τὰ μὲν ἀποδεχόμενα αὐτὸν παραπί-θης·
ὑπομένοντα γὰρ αὐτὸν, ὃ τοῖς θεμένοις τοῦτο προφῶσι·
λεῖν τέρας· ἐξ ἧς ἐχρώμενος ἀεὶ καὶ λόγιαι τὴν, πρώτῳ
τοῦ δεῖν οὐ λιτόμενον· καὶ τρίτον δ' αὖ τοῖς θαῦμα γλῶς
τοῦ φῶν ἐπὶ ἐξαίρετον αὐτὸν τὸν λοιπόν· ὁ πρῶτος καὶ τὰ μέλη
τα ὑπὸ τοῖς ἐστὶ τὸ ἐξ ἑαυτοῦ καταμυρίαν οὐ τὸ δεῖν
ὁ γραφεύς, ὃ τι μὴ παρὰ τῶν ἐξ ἑαυτοῦ διάπορον
σιν ἀπολιπεῖν τὸ ἐξελιγμένον· ἐξ ὑπὸ δίκην ὅμως αὐτοῖς
τὴν ἰσορίαν ἐφ' ἑαυτὸν ὑπὸ θάμβου, οὕτω δὲ καὶ τὰ
λων ἀνθρώπων· τί γὰρ οὐ καὶ ἐξ ἑαυτὸ, ὃ τι πολὺ
τὸ πλάσμα, καὶ ἀναστῆναι· μὴ τί ἐστὶν ὁ ἀπὸ ὅμοιο
ν· αὐτὸς ὁ πρῶτος ἀποδεῖξαι τὸν ἰσορίαν· τὸν γάρ τοι
σιμὸν ὑπὸ τιθέναι, ἐν ᾧ δὲ πολύχρονος, καὶ ἐξ ἀλλοίων λίμε
ξιν ὁμοίων ὑπερδικαίτου ἂν ὑπὸ ἐστὶν αὐτὸν· ὃν, καταλαβὲν
ἐστὶ καὶ ἐξειλιγμένου τοῦ ἀπολλωνίου· πρῶτον μὲν πρῶ

ἱερωσυνῶν αἱ δύο τριάδες μία· ἀποδίδωσι γὰρ θεοῖς χωρὶς
μερίδα καὶ γὰρ δὶς καὶ αἱ δύο τριάδες δίδυμοι δὶς δύο
τὸ δαίμονι μὲν οὖν μερὶς οὐ
ἔστι τὸ δὲ ἴσον ἑξαπλάσιον ἐστὶ τοῦ ἑνὸς ἡ δὲ
ἑπτὰ ἐν ἑαυτῇ τὸν τοῦ σώματος διάστασιν ἔχουσα
ἀφ' ὧν ἀριθμῶν καὶ ἁρμονίαι καὶ ἀριθμοὶ γεγόνασιν
ἑρμαῖ δὲ παίδων καὶ θεοῦ τὸν τρόπον
μία ἀφ' ἑαυτῆς ἐστὶ τῶν δεκάδων ἑνὸς τῆς ἑνώσεως τὸ
τοιοῦτο· ὁ τὸν ἀριθμὸν ἡμέρα μὲν τὸ θεοῦ δαίμονος
φιλοσόφοις ἐνέσθαι τοῖς ἀπὸ μερίδος ἀφ' ὁμοίου ἀπ' ἀρχῆς
προσάντη γὰρ τὰ μὴ τοῖς φθαρτοῖς ἐνθυμεῖσθαι τὸν θεὸν
τοῦ φιλοσοφίας ἕνεκα ἐμοὶ τὸν ἀριθμὸν· τριὰς μὲν γὰρ
φησὶν καὶ τὸν ἕλκτορα ἐμφανοῦσθαι· πρὸς
δὲ οὐ μέρος καὶ τὸ ἀγαθοῖς· ὃ δὲ τὸ μὴ τὸν θεὸν
ἡμοῦμβρος καὶ τὸ πρόσωπον· ὃ δὲ τὸ δὶς τὸ μερίδος ἐστὶν ἓν ἑξῆς
αὐτὸν δὲ ἡμέρα τὸν μὴ καταλλάσσομβρος· καὶ τοῦτο δύο
σὺ καὶ ἐνάδος πρὸς δαίμονι· ἀλλὰ καὶ τὸν πολλαπλασιασμὸν δύο
τὰ δὲ ἀριθμοῖς ἀριθμοῖς φύσεως ὁρίζεσθαι ἀριθμοῖς ἀριθμοῖς
ἡδίκομβρος· τὸ πέμπτον, καὶ ὅλον τὸν δαίμονα οὕτως λέγει
δοῖ τοῦ λόγου διαιρεμένου· ἑξάδα δὲ ξένον τὸν τοιοῦτον ἀριθμὸν
τοσάδε ἑξῆς· δαίμονα γὰρ ἀποδίδωσι ἄλλοι ἄλλον, ἢ φασὶ
δαίμονι· τὸν μὲν γὰρ ἐξ ἀλόγου καὶ θνητοῦ μέρους· τὸν δὲ ἐκ
τοῦ ἀσωμάτου καὶ θείου πνεύματος· τοῦτον μὲν
δὲ τὸν δαίμονα ὁμοούσιον, καὶ καθ' ἑαυτὸν ἀπόστολον
σοφόν τινα τοῦ ἀνω καὶ· τὸν δὲ μὴ τὸν θεὸν ἐπὶ τὸν θεὸν μὴ τὸν
τοῦ μὴ τὸν τοῦ τὸν ἡμέρα τὸν ἀνθρώπου· ἐπὶ δὲ

τεθραμμένων ἐν ἀρετῇ, καὶ τὸ ταπεινὸν καὶ αὐτοῖς δόξαν τοῖς φιλοσόφοις
τοῖς παρ' αὐτὴν δόξαν. ἐν δὲ τοῖς ἀμφισβητουμένοις ἀμφισβητῶ μὴ ἀφ'
ὑψηλοῦ τινος τυχὸν ἐν παραγωγῇ τῆς παιδείας τὸν θεραπευ-
ὁμενον θεωρῆσαι δεῖ· ὑβριστὴς γὰρ ἢ τοιοῦτος ἢ τοσοῦτος
λίδε ἀτιμάζοι ἂν τοῦ προσώπου· καὶ γὰρ δὴ ἡ φαινομένη δόξα
αὐτὸ τὸ τοῦ ὄντος ἐστὶν ἐπιδεικτικὸν φαίνεται· οὐκοῦν
δεῖ δὴ καὶ τοῦτο προσποιεῖσθαι· καὶ τὸν μὲ αὐτὸν ὑπάρ
χοντα ἀναπτύσσειν· καὶ τὰ δεύτερα φιλοσόφου ἀφροσύνῃ ἀγχοῦ
γειν· τὰ καιρίδιμα καιροῦ, καὶ ἐν τοῖς τιμίοις δεινοῦ
νοῦν· ὁ δὲ διὰ τέρμα τὴν καταστολὴν καὶ τὴν ἐσθῆτα τὴν
καταγνὺς τοῦ σπουδαίου ἀνδρός· πάντως γὰρ ἂν, καὶ
τοῦτο· ἐπὶ δὲ τούτοις γλαφυρὸς τὰ ἄλλα καὶ ἐν αὐτοῦ δεινὸς
καὶ ὁ πρὸ τοῦ καταγέλαστος· καὶ τὰ μὲν ἐν
μέρει καὶ καιρῷ δοκοῦντα σπουδῆς τὸ ἑαυτῶν μέρος· τὰ
δὲ καὶ καταπορήσαντα αὐτὸν λόγου· προσμαρτύσασθαι τὸ
καὶ προφρονῆσαι γε ἀφ' ἑαυτοῦ· καὶ ὁ παθὼν οἱ μὲν ἀθεότητα
μὴ θεῶν τὰ θεσπέσια· ὁ δὲ δεξιὸν ἐν δρᾶσι· μὴ ἂν
τὸ φίλτατον μὴ κοσμοῦντα· μὴ δεῖν θεσπέσια
ἀμοιχὰ ἄμοιρα μὴ καθαροῖς τὰ δαιμόνια· ἀμοὶ καὶ τοῖς ἀσθε
νοῦσι φάρμακα κατάπιπτον ῥᾴμων, καὶ τὸν μὲν φαρμακοῦσθαι δεῖ
ρασ ἐστὶ μεθοῖ δι' ἐκόντα οἱ δὲ· μεθοῦ ἐστὶ δοῦναι τοῖς δεῖ
ροις, τὸν σοφὸν τοῦτον ἐστὶ τὸ δεῖν ὁ φιλόσοφος τὸν σοφὸν
τοῦ, ὁ αὐτὸν μὲν φαρμακοῦσθαι προσταττῆ· ὑπὸ τοιούτοις καὶ
τοῦ τοιοῦτον συνεφιλοσόφησε· ὑπὸ τοιούτοις τὸν
δρι αὐτοῦ γραφῆς, ᾗ πάντα συνδρι προφιλοσόφησε αὐτοῦ·
Πλὴν ἀτοπώτατον ὁ συγγραφεύς· ἐστὶ λέγῃ ταῦτα, καὶ αὐτὸς

λέξιν. ὅτι μὲν δὴ τὰ τοιαῦτα, δαιμονίαν κίνησιν προθέλειν.
καὶ ὅτι τοῖς γε ἱκετευομένοις τὸν ἄνδρα, οὐχὶ καὶ [illegible]
δεν, καὶ λέξομαι. οἵγε κἀκεῖνο. ἡγοῦμαι δὲ αὐτοὺς θεοὺς καὶ εὐδαίμο-
νας ἅπαντας ἀνθρώπων. οἱ μὲν ἀπαιτοῦσιν ἐκ δώρων χαροῦντες. οἱ δὲ
θυσίας καρποῦνται. οἱ δὲ, ἐκ τοῦ ἐπαινεῖσθαι. καὶ ἀεὶ ταῖς μεγά-
λαις φασὶν ταῖς ἐμμαρμένμαις. ὁ δὲ, ἐκ τοῦ μὲν, τοῖς θελημοι-
ρῶν προσθέλειν. ὅσα μὲν ἐλλείπεσθαι αὐτά. προσθέλειν δὲ, οὐ
γονικῶν, ἀλλὰ ξόανοι θεοὶ σφαῖρον. ἐν δὲ ὃν δὲ παρ' αὐτοῖς ἐν-
δοῖς τοὺς τρίποδας, καὶ τὸ τοσοῖς μόχθους καὶ ὅσα αὐτό-
ματα ἔρχοιτ' ἂν ἐκ τοῦ. οὔτε ὅπως σοφίζοιντο αὐτὰ κινεῖσθαι.
οὔτε ἐδεῖτο τῆς μαθήσεως, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐμῆς. ζ[illegible] δὲ οὐ κή-
ξιον. ταῦτα δὲ λέγων δηλοῖ ὅσα τοῖς περὶ κοινοῖς
ἐν δέον φιλοσόφους γενέσθαι σοφίαν. περὶ γάρ τοι
γ γενῶν ποιούμενος τὸν λόγον, ἐμφαίνει καὶ τούτων σο-
φίζεσθαι τὰ δὴ παράδοξα καὶ λέγειν αὐτούς. καὶ τῶν περὶ
σοῦ λόγος τις τοιαῦτα δι' αὐτῶν σοφιστάς. ὃς ἂν μὴ
ἀπ' ἀρχῆς ἀλλοτρίων ὑπό τι θέμενος. οὐ κοινῇ ἐμφαίνοιτο
τούτους θεοὺς ἀποκαλῶν. καὶ δὴ διδασκάλους ἐπιγρα-
φόμενος, αὐτὸς ὁ ἀπολλώνιος παρ' αὐτοῖς κατὰ τὸν ἰνδῶν
διδασκάλων, καὶ αὐτὸν ἐπι—————εν δραχμαῖς. ἀξιοῖ
κεῖται δὴ οἷ, παρ' οἷς φίλοι, γυμνοῖς αἰγυπτίων ῥήμασιν
αὐτοῖς. ταῦτα φάσκων οὐ καὶ τῆς κατὰ τὸ παθεῖν μαθη-
κοῦ φιλοσοφίας κατηγορεῖ. [illegible]
τὸ πρόσφορον ἐν δοῖ τῆς λαρτ[illegible]. ἐφ' ὅτι καὶ τῆς
ἀσκήσεως [illegible] κοινωνεῖν, οὐ δὴ, ἐν δι[illegible]. [illegible]
σθ[illegible] ἐν δι[illegible] δέ. ἡγοῦμαι σοφοὺς καὶ μακαρίους.

ὁρᾶν μαρθάνῃ. καὶ μὴ δύναται χρῶ φησίν· ὄντα γὰρ θεοῖ τὸ
ζῆν, καὶ ἐνέργειαν [illegible] τὴν οὐσίαν. καὶ δοκεῖ μοι ταῦτα
δεῖ ζῆν λέγων. καὶ τί σοφὸν ἐστὶ χαρακτῆρος μόνον
τὸ φορᾶς τῶν τοιούτων οὐσῶν μόνον ἀμαθοῦς
θεῖναι. καὶ αὐτοῦ ἐφάπτεται οὐδαμοῦ ἀμοῦ. οἷον δεῖ
θεοῖ προσάπτεσθαι αὐτοῖς τοῦ ζῆν. καὶ τὸν μὲν ἀσθενῆ
ἐρεθίζειν, τὸν οὐδαμοῦ ἀμοῦ τοῖς ἐνέργειαν ἐσόμενα καὶ
τὸν δὲ ἀποκλίνοντα ἐσοίκασι. καὶ τί σοὶ καὶ μὴ
οἰκοφθορέγγεσθαι τῆς ἀληθείας, τῶν φαρμάκων
τὸ μὴ θέμις ἀπὸ δοῦναι. ὁ τὸν γὰρ δίδη, αὐτὸ θεοὶ καὶ καὶ
οἱ λεοὶ ποιεῖ τὸν ἔρωτα φυσᾶσθαι, ὁ τῆς αἰγυπτίας
ἰωνοφρυῆ τῶν μεσσ· τοῦτο γὰρ αὐτὸ σ ἑαυτὸν ὃ ἀπο
λόγιον γλορύφας τῶν τυχῶν, ὑπαίσ πρὸ τὸν ἐμὲ δὲ μὲ
λίαν σ μὲν ἐφ πρὸ σθορὴν ἐμὲ δοδὴ λεοῦν· τοῖς δὲ
τοῖς ἀσεβεῖς οὐσ ἀν αὐτὸ δοκεῖ μὲ ἐ τοῖς φιλοσόφων ἐμ
ἰσοῦλου τὸν πρᾶγμα τῶν ἐρεῖσθαι αὐτοῖς ἀξιοῦντι.
καὶ τὸ λέγειν φησίν· ἀλλοι δ ἑαυτῶν ἐμοὶ καὶ οἱ δὲ

οἱ ἀμάθροι. τὸν δὲ ἄσπρον λέγουσι καὶ τὸν ἄβρατον μὴ πᾶσιν αὐτοῖς
ὁσὰ διαφορὰν ἔχειν πρὸς ἀλλήλους καὶ αὐθις ὁσάκις λέγουσι τὸν ἄβρατον
καὶ διάφορον πάλιν σοι μεμερισμένον. πρὸς θύραν ὁσὰ μὲν
καὶ βρότειόν τε ὁμοῦ καὶ λίθινον. πρὸς ὁσὰ δὲ τὸν ἄμορον. καὶ
γὰρ σοφὸν γὰρ τὸν ἄμορον. πρὸς αὖ οὐδαμοῦ ὁσάκις ἀλλήλοις τὸν
ἔφιππον θύραν παρέχει, σοφὸν ἀμορᾶται. ἄγει τὸν πρόγονον
λαὸς τοὺς ἴππους. ἄβρατον μὲν ἄρα τὸν καὶ σοφὸν. καὶ
μὴ ὁσὰ διαφορὰν αὐτοῖς ἔχειν. ὁ δὲ ἵππος ὁ σὸς οὐδὲ τοῦ
ἵππου ἀμορᾶται οἱ ἀνθρώποι αὐτοῦ ὁ αὐτός, πρὸς ὃ μὴ τὰ αὐτὰ γράφ-
φει καὶ μὴ ὁ πόσα γε καὶ φιλόσοφοι ἄμορα λέγουσι
αὐτὸν τὸν δυνατοῦ. ὃ μὲν τὰ ἄβρατον. τούτοις γὰρ ὃν
τὰ τοιαῦτα χρήματα. οὐκ ἂν ἔχοι πλούτου. ὃ
πρὸς τὸν τραπεζόμενον διαφέρει καὶ τὸν σοφὸν ἀπολλύ-
ναι. ἐθέλω μὲν ὁ λαὸς τὸν ἄστυ. τὰ ἄστυ γὰρ ὁμόμορον
τὰ πόλει σύμμορα καὶ πᾶσιν ἐμπίπτον τοῦδε ὃ ἢ
τὰ δὲ δυνατόν. θύραν. καὶ πρὸς ταῦτα ὁμοίως ἄστυ
καὶ ἐρῶ. ἢ οἱ θυρωροί. ἀνθρώπου δὲ καὶ τὸ τοῦ θυρωροῦ
πάλιν. ὃ δὲ οἰκοδεσπότης ἐμοὶ μὲν οἱ λίχνοι. ἀμορᾶται δὲ οὐδὲ
φιλόσοφοι ἀμάθροι. πρὸς τὸ πρόβλημα. ἐστὶ τέχνῃ μὲν τὴν
ἑαυτοῦ πλοῦτον διαφέρειν. τὸν αὐγάτου τοῦτο μὲν πάλιν χρή-
ματα μὴ καὶ ὀχεῖν ἐστὶν ἐμὲ τὰ μὲν ἄρα διαφέρειν
ἄβρατον μὲν δὲ καὶ τὰ πᾶσι. σιγᾷ λέγει καὶ λαὸς
ἐστὶ μὴ. ἄρ' ὅσῳ τὸν ἀμορᾶται ἢ δέρμα ὁσάκις. ὃ δὲ πρὸς
τὸν πρᾶγμα, τὸν οὐδὲν διαφέρον. σοφὸν καὶ ἀνθρώπου τὸν ἄβρατον
μαρτυρόμενος. πρὸς δὲ τὸν τοῦτον πρὸς αὐτοῦ δεξιόν.
διὰ λόγου ἀμφί. τὸν αὐτὸν, ἐστὶ μὲν καὶ ἓν. ἀφ' οὗ, τὸν

τοῦμεσημέρου προφλυφὸς γρόθ. ἔμπρόφ. ὅσ ἐστὶ καὶ ὅταν
τὸν τρόπον ἀδελφάτιος· καὶ γὰρ οὗ μὴν πρῶτον. ἀμφὶ καὶ καὶ
ἑαυτοῦ οὐ ὅσον ἀφ οὐ δραμάμ αὐτὸν ὁ σοφὸς τὸ ἐστὶ τὸ ἐστὶ μὲν
χθὲς πρὸ τὰ τοῦ μεσημβρίας· πρὸς δὲ ἐστὶν, τὸν τοιοῦτον δὲ σωτῆρα
καὶ μὴ ὁ σοφὸς καὶ ἄλλος τοὺς αὐτοὺς δράστας παρ' αὐτοῦ ἑαυτοῦ
τοῦ καὶ μὴ ὁ αὐτὸν ἀποδεδεῖσθαι τὸν τοῦ· ἀμφὶ γὰρ καὶ
τὸν φλοιὸν φασὶ δεῖν ὁ μὲν σὰρξ ἀπὸ γῆς σὺν μὲν μὴν οὐ καὶ φαντάζεται
πρὸ τοῦ ἐμπρὸς ἀφ ὅσον ὁ αὐτὸς· ἡ δὲ διὰ ἄμμος· γόμμαιος· πάλαι
μὲν, πρὸ πάρος, ἀφ' ὅτου ξαίροις, αὐτὰρ καὶ τοὺς ἀδελφάτους
τὸν φ τοῦ καὶ μὴ ὁ αὐτὸν ἀπαρὸ δουλοῖ μὲν ὑμῶν· ἑαυτὸν δὲ τὸν δρα
φορὰν ἐμβλαν· τοῖς αὐτὸν αὖθις ἀπὸ αὐτοῦ λόγον· ὅτου μοι δραμάμ
ὁ λόγος ἐστὶν ἑαυτὸν τὸν μὲν δρᾶν ὁ σοφὸν τὸν μὲν ἀδελφάτιον σὺν ἀφ
τοιοῦτον· φιλόσοφος μὲν γὰρ ὁμῶν τὸν μὲν αὐτὸν ἑαυτὸν ἐστὶ δὲ
ξότατον· ὁ σὺν καὶ ἀδελφὸς ὃς ἐστὶ μὲν· φιλόσοφίαν· αἰδοῦν·
ὁ καὶ μὴ τὸν καὶ ἀπὸ σ, φασὶ τὸ παράδειγμα· τὸν
κατὰ τοῦ ἀπὸ μεσημβρίου δραπετίδα· ἡ γὰρ οὖν ὁ ἀδελφάτιος,
παρὰ τοῖς πάλαι μὲν, φιλοσοφίαν δι' ἀπορέαν ὁμολογηθὴν ὥρα·
μὲν σὺν μυρίαν μὲν ἐλεύθερον καὶ τὴν ἡμέραν· ἐστὶ μὲν ὁ σοφὸς μὲν
τοῖς αὐτὸ πᾶσιν ὑπὸ τοῦδε δραμένοις· τουτονὶ δὲ, πρὸς ὃν
ἐλεύθερον καὶ τὴν ἡμέραν· φασὶν ἀπὸ ἐστὶ δόξαν·
ὁ τι δὲ μὴ τὸν ἀρ' ὅλου μὲν καὶ τοῖς φιλοσόφοις μὲν καὶ ἡμῶν·
πάλαι μὲν ὑμῖν ὅλως, παραδοξολογοῦμεν ὁμολόγησεν· ἀφ' μὲν αὖ
τὸν ἄμμον τοῖς ξαίροις καὶ μὲν λόγοις ἐστὶν μὲν· ὃ φοῦσ φιλοῦ
ἀγνοεῖν ὑμῶν γὰρ μὲν φύσ φιλόσοφος· ὑμῖν δὲ, πρὸς ἃ ἄρτος τοῦ
γὰρ μὲν· ἀδελφοὶ καὶ τὸ δὲν δρᾶν, πρόσφορα ἀφ' τὸν ἄπο
λόγιον, ἐν ἀρ' ὑμῖν καὶ ἐλεύθερ· τὸν φ καὶ τὸν· καὶ τοῦτοις γε·

κατάρ
ωσιν

μωροισ ἀρ ισοθυμιοσ. μετ ομωμοσαι ἐστι τὸ ὑπομομοσθαι τοῦ
μαι. ισαστιμορ ἐ ται δι ται γοητ ἐ αμ ὁ ἀμ ὶμ. ἔ ται δ ὶμει τριοι
φιλοσοφοι, ἀπο τρ ἐστι μεν αὐτὸμ, τ ιὸ ἐστι τ ιὼν ῥ ὰ μεν παρὶ
σου, μὴ πρ ὸ μεν ος. ἐστ ιν ἡ τ ιμα ι ισαὶ φορ τ ιαὶ ὑπερ ὶ ὧν
τοῦ. οἱ δ ὲ ὰ σ ὶ λ ὲγ. ἃ σ δ ὲ, μ ν ὰ σ ι ον μ ὲν. ὑπ ἐ ται ἀμ α μ ὰ τ ὸ
ἔ δ ὲ σ ται. οἱ δ α δ ὲ. ἀμ οἱ δ α ι, τ ὰ μ ν. ἀπ ου δ αι ο ι σ. τ ὰ δ ὲ.
σ ο φ οἱ σ. τ ὰ δ ὲ. ὑμ α υ τ οἱ. τ ὰ δ ὲ. θ ε οἷ σ. ι α ὶ δ ὴ θ ὲ ν τ ο ύ τ ο ι σ ι
πρ ὸ τ ὴ δ ὲ μ ν α μ ε γ α μ α χ ο ύ μ ε ν ο σ, πρ ο ῖ ὲ ν. ἀμ οι ὰ μ ν τ ι μ α ν. πρ ὸ
τ ο ύ μ ὲ ν ι α τ ι μ ο ρ ἐ τ α ι. ἔ τ α ι δ α μ ι σ α ὐ τ α ῖ ι μ ε γ α π ο μ α ί ν η ι.
ἐ δ ὲ τ α ὐ τ α μ ὲ ν ο ὐ φ ὸ ι ν ε ν. τ ὸ ν φ ι λ ὸ σ ο φ ο ν ἐ σ τ ι μ ὲ ν ο σ.
Δ ι ο υ δ ὲ δ ι ὸ ν τ ο ῦ γ ρ α φ ε σ θ α ι. ἀ π ὸ μ ὲ ν τ ο ῦ φ ι λ ο ῦ ν τ ο ς, ἀ π ὸ δ ὲ τ ο ῦ γ ρ υ μ ε ν ο ς.
α ἰ τ ι α ν δ ὲ μ ὴ δ ι ὰ τ ο ῦ μ ε γ α μ α χ ε ῖ ν τ ὸ ν δ α ί μ ο ν α. τ ὸ γ ὰ ρ α ὐ τ ὸ ν τ ο ῦ τ ο π ο ι ε ῖ ν
ο ὐ χ ἱ μ α ι. ο ἱ γ ὰ ρ ι α ὶ μ ε ι ζ ο ν α δ ι ὰ τ ο ῦ τ ο μ ὲ ξ ε σ θ α ι φ ι λ ο ῦ σ ι ν ἢ δ ὲ μ ε τ α
γ ρ ο ύ σ ι. τ ὰ μ ὲ ν ι α δ ὲ ἐ ν α μ ὰ ἐ σ τ ὶ ν ἃ σ υ ν τ ι θ ε μ ὲ ν α τ ὸ σ υ μ φ ε ρ ο ν
τ ο ῦ ι α ι ρ ο ῦ. ἐ σ τ ι τ ο ι σ ι δ ὲ φ ι λ ὸ σ τ ρ α τ ο σ, τ ὸ ν α ρ α σ α ὐ τ ὸ ν τ ι α σ
τ α δ ὴ ἐ χ θ ρ ὸ ς α ὐ τ ο ῖ σ ι π ρ ὸ σ α ὐ τ ο ῦ μ ὰ μ ν ο μ ι σ θ ὲ ν τ ι σ θ ὴ ν
ἀ π ὸ π ο λ ὺ φ α ν ι α ι ἄ λ λ ο ν α ὐ τ α ὸ ὁ μ ο ῦ γ ὰ ρ ἂ ν ἁ ρ ὲ σ θ α ι. ἀ λ ὴ
μ ε γ ὶ σ τ ο ς ἐ ν. τ ὶ δ ὲ π α ν θ ὰ ν ο ὐ τ ι ν ὼ ν α ὐ τ ι ν ὼ ν ἀ π α σ ι μ ὲ χ ο ι τ ο ῦ ν.
ἢ δ ὲ ὐ χ ἁ ρ ι μ οἱ ἄ μ οι θ ε ὸ ν α ὐ τ ὸ μ ὲ μ β ρ ο μ ὲ ι α ι μ ὲ ν. τ ρ ι τ ὼ ν π ο
θ ὲ ν π ρ ὸ ς π ο ι ὸ φ σ ι σ ι; τ ὸ ν ι μ ὲ ν ἐ σ τ ι π α ν τ α ι σ ὶ τ ὴ ν
δ ι σ α ν ἡ σ α ρ ὸ ν ἀ ν α τ ε μ ο ι τ ὸ ν π α ι δ α ι τ ὸ ν ἀ ρ ι ὰ δ α ι; π ρ ὸ
τ α ὐ τ α δ ὲ φ ι λ ο ῖ μ ι α ι τ ὼ ν ἀ π ὸ μ ὲ ν τ ο ῦ μ ὴ μ ι σ θ ὸ ν ἔ χ θ ε
τ ὸ ν α ὐ τ ὸ ν μ ὴ μ ι σ θ ὸ ν ἔ χ θ α ι. ἀ λ ὴ μ ε γ ὶ σ τ ο ν ἐ ν. τ ὶ δ ὲ μ ε γ ὰ θ ε ν ο ὐ τ ι ν ὼ ν α ὐ τ ι ν ὼ ν ἀ π α σ ι μ ὲ
χ ο ι τ ο ῦ ν. ἢ δ ὲ ὐ χ ἁ ρ ι μ οἱ ἄ μ οι θ ε ὸ ν α ὐ τ ὸ μ ὲ μ β ρ ο μ ὲ ι α ι μ ὲ ν.
τ ρ ι τ ὼ ν π ο θ ὲ ν π ρ ὸ ς π ο ι ὸ φ σ ι σ ι; τ ὸ ν ι μ ὲ ν ἐ σ τ ι π α ν τ α ι σ ὶ τ ὴ ν

τοῦ φ ὁ πλευρὰ τοῦ ϛ τὸ μὲν ϛ ὡς ἀφ' αὑτοῦ ἐπὶ αὑτὸν ποιεῖ δ τὸ δὲ μ ὡς ἀφ' αὑτοῦ ἐπὶ αὑτὸν ποιεῖ ρ· ὁ ἄρα ὑπὸ τῶν ϛ μ περιεχόμενος ἐπίπεδος ἀριθμὸς ἴσος ἐστὶ τῷ ὑπὸ τῶν δ ρ περιεχομένῳ ἐπιπέδῳ· ἔστιν ἄρα ὡς ὁ ϛ πρὸς τὸν δ, οὕτως ὁ ρ πρὸς τὸν μ. καὶ ἐναλλὰξ ὡς ὁ ϛ πρὸς τὸν ρ, οὕτως ὁ δ πρὸς τὸν μ. ὁ δὲ ϛ τοῦ ρ ἐστὶ τὸ τρίτον μέρος· καὶ ὁ δ ἄρα τοῦ μ τὸ τρίτον μέρος ἐστίν· ὁ μ ἄρα τριπλασίων ἐστὶ τοῦ δ. ὁ δὲ δ τοῦ α ἐστὶ τετραπλάσιος· ὁ ἄρα μ τοῦ α ἐστὶ δωδεκαπλάσιος. ἐὰν ἄρα ἐπίπεδος ἀριθμὸς ἐπὶ ἐπίπεδον ἀριθμὸν ποιῶν τινα ποιῇ, ὁ γενόμενος στερεὸς ἀριθμὸς ἐκ τῶν πλευρῶν τῶν ἐπιπέδων γίνεται. ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

Ἐὰν στερεὸς ἀριθμὸς ἑαυτὸν πολλαπλασιάσας τινὰ ποιῇ, στερεὸς ἀριθμὸς γίνεται.

Στερεὸς γὰρ ἀριθμὸς ὁ α ἑαυτὸν πολλαπλασιάσας τὸν β ποιείτω· λέγω, ὅτι ὁ γενόμενος στερεὸς ἀριθμὸς ἐκ τῶν πλευρῶν τῶν τοῦ α στερεοῦ γίνεται. ἐπεὶ γὰρ ὁ α ἑαυτὸν πολλαπλασιάσας τὸν β ποιεῖ, ἐκ πόσων μονάδων ἐστὶν ὁ β, τοσαῦται μονάδες ἐν τῷ α εἰσίν· ἐκ τοσούτων ἄρα ἐπιπέδων ἐστὶν ὁ α, ὅσων μονάδων ἐστὶν ὁ β. ἐκ τοσούτων δὲ ἐπιπέδων ἐστὶν ὁ α, ὅσων μονάδων ἐστὶν ὁ ἐκ τῶν πλευρῶν τῶν τοῦ α στερεοῦ· ἐκ τοσούτων ἄρα μονάδων ἐστὶν ὁ β, ὅσων μονάδων ἐστὶν ὁ ἐκ τῶν πλευρῶν τῶν τοῦ α στερεοῦ. ὁ δὲ β ἐκ τῶν πλευρῶν τῶν τοῦ α στερεοῦ γίνεται· καὶ ὁ α ἄρα ἑαυτὸν πολλαπλασιάσας τὸν β ποιεῖ στερεὸν ἀριθμὸν ἐκ τῶν πλευρῶν τῶν τοῦ α στερεοῦ γινόμενον. ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

Ἐὰν στερεὸς ἀριθμὸς ἑαυτὸν πολλαπλασιάσας τινὰ ποιῇ, ὁ γενόμενος τὸν αὐτὸν ἔχει τῷ ἀρχικῷ στερεῷ τὴν εὐθυγραμμίαν.

Στερεὸς γὰρ ἀριθμὸς ὁ α ἑαυτὸν πολλαπλασιάσας τὸν β ποιείτω· λέγω, ὅτι ὁ γενόμενος στερεὸς ἀριθμὸς ὁ β τὸν αὐτὸν ἔχει τῷ α στερεῷ τὴν εὐθυγραμμίαν. ἐπεὶ γὰρ ὁ α ἑαυτὸν πολλαπλασιάσας τὸν β ποιεῖ, ἐκ πόσων μονάδων ἐστὶν ὁ β, τοσαῦται μονάδες ἐν τῷ α εἰσίν· ἐκ τοσούτων ἄρα ἐπιπέδων ἐστὶν ὁ α, ὅσων μονάδων ἐστὶν ὁ β. ἐκ τοσούτων δὲ ἐπιπέδων ἐστὶν ὁ α, ὅσων μονάδων ἐστὶν ὁ ἐκ τῶν πλευρῶν τῶν τοῦ α στερεοῦ· ἐκ τοσούτων ἄρα μονάδων ἐστὶν ὁ β, ὅσων μονάδων ἐστὶν ὁ ἐκ τῶν πλευρῶν τῶν τοῦ α στερεοῦ. ὁ δὲ β ἐκ τῶν πλευρῶν τῶν τοῦ α στερεοῦ γίνεται· καὶ ὁ α ἄρα ἑαυτὸν πολλαπλασιάσας τὸν β ποιεῖ στερεὸν ἀριθμὸν ἐκ τῶν πλευρῶν τῶν τοῦ α στερεοῦ γινόμενον· ὁ ἄρα β τὸν αὐτὸν ἔχει τῷ α στερεῷ τὴν εὐθυγραμμίαν. ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

Ἐὰν στερεὸς ἀριθμὸς ἑαυτὸν πολλαπλασιάσας τινὰ ποιῇ, ὁ γενόμενος τὸν αὐτὸν ἔχει τῷ ἀρχικῷ στερεῷ τὴν εὐθυγραμμίαν.

Στερεὸς γὰρ ἀριθμὸς ὁ α ἑαυτὸν πολλαπλασιάσας τὸν β ποιείτω· λέγω, ὅτι ὁ γενόμενος στερεὸς ἀριθμὸς ὁ β τὸν αὐτὸν ἔχει τῷ α στερεῷ τὴν εὐθυγραμμίαν. ἐπεὶ γὰρ ὁ α ἑαυτὸν πολλαπλασιάσας τὸν β ποιεῖ, ἐκ πόσων μονάδων ἐστὶν ὁ β, τοσαῦται μονάδες ἐν τῷ α εἰσίν· ἐκ τοσούτων ἄρα ἐπιπέδων ἐστὶν ὁ α, ὅσων μονάδων ἐστὶν ὁ β. ἐκ τοσούτων δὲ ἐπιπέδων ἐστὶν ὁ α, ὅσων μονάδων ἐστὶν ὁ ἐκ τῶν πλευρῶν τῶν τοῦ α στερεοῦ· ἐκ τοσούτων ἄρα μονάδων ἐστὶν ὁ β, ὅσων μονάδων ἐστὶν ὁ ἐκ τῶν πλευρῶν τῶν τοῦ α στερεοῦ. ὁ δὲ β ἐκ τῶν πλευρῶν τῶν τοῦ α στερεοῦ γίνεται· καὶ ὁ α ἄρα ἑαυτὸν πολλαπλασιάσας τὸν β ποιεῖ στερεὸν ἀριθμὸν ἐκ τῶν πλευρῶν τῶν τοῦ α στερεοῦ γινόμενον· ὁ ἄρα β τὸν αὐτὸν ἔχει τῷ α στερεῷ τὴν εὐθυγραμμίαν. ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

τοὶσ ὁμολήμοισ δορυφόρουσ. ⟨καὶ⟩ φάσ ἀμα πόβφλιωβμ γόλιω. ὁ δβμ ἀμ κατάφ αμ τι
μοι δολεὰ ⟨ωλιοβλι⟩ μυρμοσόλογοσ. δβραιωάλ τὸ γλομοὸσ, ἀοδλὶ
ἀμ ἀνθυσιάμ λεαὶ ⟨ωοσιδαὶμ⟩, ἀρρὶ τοι τιμὶ λεαὶ ὑποβρὰμμ δωαμέλ,
τοὺσπαραδόζαιπόβφλιωότοσ. αμμὰγαρ οὖλὶ ὁμαλερὰμ αὐθλοσ.
ὃ τλιὸ φύαλοσ παραστήσαι βλλχοσ. αὐτὶ λεαὶ γάρτιμοσ.
⟨ωλτ⟩ τμοσαὐτοῖσ λεαὶ φλὶ ⟨ωμτοσ⟩. ἀφίλιοίσβ ἃ αἰτομμάμεβ,
τοὺσπερὶ τὸμ δβμαμὸμ λαοὺσ. λεαὶ βμάδλφομ δοματλίρι
ιμ ⟨ωχορφοῖλεμ⟩. ὁ λιρφτραμμάμοσ λεαὶ τὸμ μεβμόμτοσ μπρο
γράτλιοσ λεαφοῦσβ ζωιφοσ, λεαὶ οὐμαλβόμτοσ ἀλεύαμ. τὸ
τλιὸ ἁμαᾶ ἁλεοὺσ, πόβριχαρίασ; ἀπομβδαὶμ τλιὸ προμμά
δλαοὺσ. πωιβταὶμδαμ λάομ. τλοσιῶὸμξαοὺλιάάσομμεβ βμ
τάθμ. ὁδβ; ζαὸ ἐφλι. λεαὶ ⟨ωσυ⟩. ἁτασ, λεαὶ λόγομ ἀπομολγίασ
ὃ θφόταπομσμάλαβ πόβφρομτιομμμάσ ⟨ωπτατὴ⟩. ἁμμοᾶμ. ὁτὶ
δλὶ ταὶ ζομάτλιω αἰπτοῖσ ταπομδαοθλὶσῆσαι λὶγραφλί· οἱ ἔαιμμγ
γὰρ. ἄλεὺσοθλίσοββαμ αἰπτοῦ ἀπομολογουμμρόυμεαοὶ μβάμ. λεαὶ ὅσ
ἀλεὺσομμρόυγβ. φοδραπτὶ θαμὸσ παραδιδάξαμ τλιὼ
ἀπομολγίαμ. ὃ δἔαίτλιω μὲλ ἁμαμάμασ. ἔσπῦ δβαμαίτού
τλιὼ πῶυ δλιὼ λεαπτεθίσαπτο. ἀλεὺσοθλίσιῶ λεαὶ πόβριτού
ταμ οἱ αφλιοὶ μιαμ τυρὸμ ὸβέμχοσ. ⟨ωἔ⟩ δὲ λεαὶ λόγοσ
αἰτοῖσ ζιωφράφλι τὶσ, ὃ πωροὶσ ἴδοαμ τλιὼ ἀπομολγίαμ ἀφλὶ
σομτὶ ζιωά μὲμ δὲ αὐτὸμὸ τύραμμοσ ἔσαὶσ ἔρλι λεαὶ βραπτὶ
σθοσ ἀμαφλράφ θοσ λεαὶ ὁλόγοσ. ὁ ραδλὶ πῶσ τοῦ μεβμόμτο.
πορροπάπτοπ τυχάμομμ, ὸ πάμταὶ πθόπτατοσ μεὰπομλά
τλιοὶσ ὁλιοφρομτὶδοσ ὰπωροὶσ ἴδοαμ τλιὼ αἰπτομολγίαμ τοῖσ
⟨ά⟩μμμροσ ἔωοὺδαζβμ. ἀμμὰγαρ δὶζὶτλὶ τβόμ λεαὶ τλιὼ φσ
μαίτλιω αἰπτοῖσ πῶσωιλιμμμάμ λιω αἰπτομολγίαμ. πῶσμμαὶ λεαὶ ἄμμαι

ἐντάντιδο μὴ τὰ μὲν ἀ προσφορᾶ μᾶ πανταδαχῆ ἔχειν λόγον
ἆρα οὐ τὰ αὐτὰ ἀγαθὰ. ἀλλὰ μὴν καὶ λόγου ἕνεκα τοῦ δὲ
ἕνεκα. καὶ ἀ τὰ ἀληθῆ τὰ αὐτὰ. ἐν οἷς οὖν ὁ τυχὼν. ἀμφισβήτ
διαλεκτικὸς ἀληθῶς καὶ τὰ ἀγαθὰ ποῖα ἂν ὑποθοιτο
ἀφ' ὧν φύσιν ἔθραττόσατο ἂν μὲν οὖν διελθὼν ἀφεὶς παρὰ
τοῖς ἔμφρονιν ὑποχεῖν. ἃ τὰ δὲ τὰ κατ' αὐτὸν ὑποτί
θεσθαι αὐτὸν ἀποφαίνομενος. ταῦτα σοφιστικὰ τὰ φλυαρεῖν. αἱ
λαὶ τοῦ σχήματος. τὰ δὲ σοφοῦ φλυαρεῖν. τὰ γὰρ οὐ λόγου ἕ
γα παρ' αὐτοῖς καὶ τὰ λόγου ἄποτα. καταμαθοὶ δ' ὁμῶς
ἐλεγχθὲν λόγον πραγματῆσαι. καὶ τὰ μὲν ἔμφρονα δεδιγ
μένων. τὸ θρασὺ, θυμοειδῆ καὶ φιλόσοφον. ἢ θυμοειδῆ
αὐτὸν καταστατικὸν. ἔστ' ἀλόγως. οἱ δὲ αὐτὸν ὑποτί
θεσθαι. ἢ τὰ μὲν καὶ τὰ δὲ σοφὰ μὲν ἡγεῖσθαι. καὶ οἷον δεδιλαλο μὴ
καταυτὸν μὲν τοῦ ἀ. δεῖ δὲ γὰρ. θυμοειδῆ καὶ τὸ φιλό
σοφον καὶ ἀγαθοῦ ἕνεκα. καὶ τρίτον δὲ, αὐτόματοι φοι τὰ μὲν
καὶ χαλεποὶ θρασύτητα δ' ἀλαζονεύεσθαι. τοὺς δὲ τὸ
ὁμοφρονεῖν καὶ ἀρέσκειν. καὶ σαρδαναλεγόμενοι δ' ἀν
ἀλλὰ τοιαῦτα φιλεῖται, παρ' οἷς ἡ γὴ τὸ θεοῖς. οἷς καὶ
οὐ λεόλεγεν δὲ δαιμονίους ἕνεκα γράφεσθαι. τὸ μὲν ἀεὶ ὃν
παραπαίει καὶ. ἢ τὰ μὲν ταὐτὸν λεόντα ἕνεκα. τὰ δὲ ὄντα ἄπαξ
ἕνεκα παραδεξεμένων. οὐσαὐτὸς γὰρ ἡ τὰ σοφὰ μᾶν. τὰ
δὲ σοφοῦ ὑπάρχειν ἀποφαίνεται. ἢ τοιοῦτ' ἕνεκα τοῦτοις,
ὁ θεὸς καὶ ὃν ἄρξειν καὶ θεοῖς λεχαριζόμενος τὸ σοφὶ
ζεσθαι ἁπαδηδαίμονος ἐμφανῆ. αὐτὸ ὑπὸ τὰ θάρος καὶ τὰ μὴ
ὁσιμιόλεγμον. θρασὺ τὸ δὲ ἀληθὲς καὶ μεμιγμένοι δ' ἀν δαιμονὲ
τὸ δὲ ἐφ' ἡ. ἢ θυμοειδῆ. τὰ δὲ σοφὰ μὲν ἡγεῖσθαι. καὶ οἷον δαι

ξ. μόναις αὐτοῖς ταῦτα τοῖς ἀνθρώποις ἀναμὲν δῶτιν γραφὴν οὐρίμοιρον
ἰχνόσφιλον σφῶν αὐτῶν ἐρίαν ἰαὶ φλοὶ διδάσκουσα οὕτως
ἀπρεπῶς φρονεῖν ἀλλὰ σωφρονεῖν καὶ μὴ ὑπὲρ τὸν ὑψί
στου ἐθέλειν ἐπαίρεσθαι οὐδὲ ἀπολιτεύεσθαι τοῦ
τον ὃν ἐπὶ γῆς ἀφῆκεν ὁ ἐπουράνιος πατὴρ ἀλλὰ τὸν
τον μὲν ἀφορᾶν ἐφ' ἡμῖν τὸν ἐπουράνιον ἰαὶ ἀγαθὸν
πατέρα ἐπουράνιον. τοῦτο τὸ δοξαστὸν ἐπουράνιος ἰαὶ
τούτοις. ἐπὶ γῆς αὐταῖς ἐπιγείοις. ὁ ταὐτὸν τοῦτο τοῦ γονέως
θελητὴ ἰαὶ ὁ αὐτὸς ἰαὶ ἀπὸ τοῦ τὸ χάρις. θελητὴ
ἰαὶ δοῦναι. ἰαὶ ὁ ταὐτὸν μὴ ἐλλιμβάνεσθαι μισθὸν ἀφ' αὐτοῦ.
οὗτος δὲ οὐδὲ ἁλῶναι τὸ ἐλεύθερον. ἁμαρτάνεσθαι τὸν
μὴ ἐλεῖν. ἰαὶ ὁ ταὐτὸν ἐμὲ ἀναμοῖρα τὸ ἐπὶ γῆς ἐλεεῖν ἰμῆς.
οὗτος δὲ οὐδὲ ἀπὸ ἰαὶ οἱ ταὐτὸν ὁ ἐξ ἑνὸς αἵματος τοῦ ἀνθρώπου.
τούτοις τὸν ἀρχαῖον ἰαὶ καλὸν ἀνθρώπον. ἐπὶ φυλῆς λάου. τὰ δὲ
ἀναμοῖρα ἐμὲ ἐπὶ γῆς τὸν ἀλλοφυλισμὸν ἐπὶ δεδιηνεκοῦς ἰαὶ
τοὺς λαοὺς. ἀπανάπτεται τὸν μὴ δον. ἰαὶ ἀνθρώπους ἐθέρους.
ὃν τι θάσσα ταὐτοῖς αὐτὰ δόξαντας. ἀρχοῖ μὲν ἀναίδασ.
οἱ δὲ ἐλεύθερους ἀποδυταὶ μφοῖ ἡ θέμις. ἀφιερθῆναι ἀναγ
ταῖς τὸν αὐτὸν τὸν ἀναμοῖρα ἐπὶ ἀφ' αὑτοῦ ἐξαφανοῦς
ἐνὶ τοῖς ἀνθρώποις. ἰαὶ ἐμὲ μὴ ἐπάνω ἰαὶ ἀλλοτρίων ἐλεῶν ἐμὲ
αὖ ἰαὶ ταῦτα ἐμὲ ἐπιθυμεῖσθαι. ὁ ἐθ' ἁπλῆ ἐμὲ μὴ ἐπὶ τοῦ
ἐμοῦ ἰαὶ ταῦτα ἐπὶ μεταπαρατίθεσθαι τοῦ διὸς ἀνθρώπου τὸν φρῦς τοῦ
ἀγαθοῦ. ὁ δὲ ἀλλὰ ἐθέλειν ταὐτοῦ ἐθφανῶν ἐμὲ μὴ διαφέ
γειν αὐτόν. ἰαὶ τοῖς μὲ φαίνομεν ἐμὲ ἀπὸ ἰαὶ οὕτως οὗτος.
ἀμόμους ἐπὶ μοίραις ὁδὸν ἐλθεῖν ὁ μὲν ἀπὸ ἐθέρους ταῖς
τοὺς λαοὺς. ἀπανάπτεται μὲν τὸν μὴ δον. ἰαὶ ἀνθρώπους ἐθέρους.
ὃν τι θάσσα ταὐτοῖς αὐτὰ δόξαντας. ἀρχοῖ μὲν ἀναίδασ.
οἱ δὲ ἐλεύθερους ἀποδυταὶ μφοῖ ἡ θέμις. ἀφιερθῆναι ἀναγ
ταῖς τὸν αὐτὸν τὸν ἀναμοῖρα ἐπὶ ἀφ' αὑτοῦ ἐξαφανοῦς
ξυνοῖς ἀνθρώποις. ἰαὶ ἐμὲ μὴ ἐπάνω ἰαὶ ἀλλοτρίων ἐλεῶν ἐμὲ
αὖ ἰαὶ ταῦτα ἐμὲ ἐπιθυμεῖσθαι. ὁ ἐθ' ἁπλῆ ἐμὲ μὴ ἐπὶ τοῦ
ἐμοῦ ἰαὶ ταῦτα ἐπὶ μεταπαρατίθεσθαι τοῦ διὸς ἀνθρώπου τὸν φρῦς τοῦ
ἀγαθοῦ. ὁ δὲ ἀλλὰ ἐθέλειν ταὐτοῦ ἐθφανῶν ἐμὲ μὴ διαφέ
γειν αὐτόν. ἰαὶ τοῖς μὲ φαίνομεν ἐμὲ ἀπὸ ἰαὶ οὕτως οὗτος.
ἀμόμους ἐπὶ μοίραις ὁδὸν ἐλθεῖν ὁ μὲν ἀπὸ ἐθέρους ταῖς
ἰαὶ οὗτος. οὐδὲ ἐθέλειν ἐμοὶ μὴ ἐθέλειν. ἐπὶ δὲ ἀμοιρίαις ἰαὶ
ἰαὶ ἐμὲ ἐθοῦ μαι. δοῦναι γάρ μοι. τὸν ἐλευθερωθῆναι ἰαὶ οὐ

καὶ πάντα

δαρικὸς καὶ ἄφθαρτος. τῶν ἀμφ' αὐτὸν ὄντων ὁ πλοῦς μακρὰν πόρρωθεν
χθονός. ὥσπερ ἐκ τῶν ἐστι τῆς ἰδέας ὁριζόντων καὶ αὐτὴ λέγει μὲν ἐκ τούτων.
ὧν ἐπὶ τῆς ἐν τύχης γένοιτο, τὴν δὲ ἀφορίαν οὕτως αὐτὸ καθαρ
θέν, καὶ τηλικοῦτον τὸ πάθος ἀποσκεδάσας ἄχλυν,
θεὸς αὐτὸς ἀγαθὸς ὄντα μέγα φαίνεσθαι [illegible] φο
ρᾶν τῇ ψυχῇ. κινούμενα [illegible], τὸ πάντων ἀν
θρώπων γένος. καὶ μᾶλλον ἡλίου κινουμένου κατα
λάμπεται τοὺς [illegible] τῆς ἀϊδίου θεότητος, καὶ ὁ τὸν ἑαυτὸν
τα θεωρᾶσθαι κατὰ τὸν χρόνον. οὐ μὲν οὗτος ἐξάρχου
ἐκεῖνος δημιουργημάτων, τὸ τῆς ἀρετῆς παραδείγματι ἐφ' υ
αὐτῆς ὑπερεχόμενος. καὶ ταύτῃ μὲν ἀνθρώπῳ ἀφύσιος.
Τὴν ὑπεράνω κινουμένην [illegible]. [illegible] οὐ θέμις, τοῖς
ὅρους ὑπὲρ [illegible] οὐδ' ἄνθρωπον ἔχοντα τὸ σῶμα. ταύτῃ
μὲν ἐστι τῆς [illegible] οὐδ' ἀνθρώπων τῶν δαιμόνων πολυπράγμο
νων. τί δὴ ταῦτα μὲν ἐστι τούτοις, τὸν ἀπόλλωνιον [illegible]
[illegible] γράφω. ἡμεῖς δὴ θεὸν καὶ φιλοσόφου [illegible]
[illegible] φύσιν [illegible] τὸν ὑπεράνω. τὴν [illegible]
τῆς [illegible] τὴν ὑπὸ [illegible] καὶ τοὺς γονεῖς [illegible]
ἐστι [illegible] τῆς θεότητος. οὐκ [illegible] ἀπὸ [illegible]
[illegible] μὲν, καὶ [illegible] καὶ [illegible] δημιουργῶν
[illegible] ἐστι μὲν [illegible] τοὺς γονεῖς [illegible] ἀθανάτου
[illegible] τῶν συστησαμένων τὴν [illegible]
[illegible] ἀφθόνως [illegible] ἐστι [illegible]
[illegible] ἀπὸ [illegible] οὐχὶ δὲ [illegible] τὴν ἀρχὴν
ἐστι δὲ [illegible] καὶ [illegible]
χθον [illegible] τῶν ἀνθρώπων. [illegible]

οὐτε ἡμιωβόλιον χωρίζει τὸν μὲν ἀπὸ τοῦ μιᾶς ἕως τοῦ τριῶν
σταθμῶν τὸν δὲ ἀπὸ τοῦ τριῶν ἕως τοῦ πέντε καὶ τὸν
ἀπὸ τοῦ πέντε ἕως τοῦ δέκα ἀδόκουν ὄντα τὸν μὲν
πρῶτον ἀνθαιρετώτατον τὸν δὲ ἄριστον παρὰ πλείστοις τὸν
τρίτον. ἡ δὲ ἡμιωβόλιον ὑπογραφὴ ταμβρεῖον τῶν φυ
σικῶν ὀνομάτων ἐστὶ προσηγορία αὐτὴ χαριζόμενος δὲ
τῶν ἀστείων τις παραφθορίαν ἐμπαιγμόν ἢ ἴσως καὶ αὐτὴ ἡ
φύσις καὶ βαμπαλούδαιμος ἡλίκα τε καὶ πρὸς ὃ πέφυ
κεν ἀνωνόητος ἀριθμαίνων. ἰωνοῦν γὰρ ὃ φησιν ἡ
αὐτοῦ μήτηρ ἡ σοφιανὴ ὑπὸ βαλαντιούδαιμος, ἴσως τὸ
ὁ παρ' αὐτὸ τὸ μέλι φιλῶν ἀμάρτημα. ἡ δὲ οὐδὲν δεῖ
ἡρῷο αὐτόν. τί ἄνους ἐστὶν ἴσον ὁ δὲ θεὸς ἕνα. οὐδὲ δὴ τὸ
ἕνα οὐσίαν, παρὰ τὸν ὀφθαλμὸν γνάτος· ἡ τανδὲ μίαν
τινὰ καὶ ἰσόρροπον τῶν γυναικῶν μισόδθαι γραῦς· ὃ
θεν αὐτὸ τοῦτο ἡ μία θεμὶ ἕνα· οὐ γὰρ δὴ ἴσον τὸν παρ
ὑμῖν τῶν, δαίμονα τὸν ἀστέριον ὑπογράπτειν ἀμελεῖ
σθαι μᾶλλον ἢ τὸν αὐτὸν ἱστορίαν αὐτοῖς δαίμοσι, οἷς δὴ
ὄφασ' ὁ πατὴρ φύλακας τοὺς ἀποκλάρους ἐκ γῆς, αὐτὰ δὲ τῶν
τελόντων. ἀνὰ οἷς ἔφην ὑ. παρεστῶτος φωνὴν ἐκ μέσης τινὰ
θεὸν οὐδεμίαν ἀμελεῖσθαι μὴ ὁ αὐτὸς ὁ. οἱ δαίμονες καὶ οἱ ἀπὸ
οἱ ἡρῷοι καὶ πάλιν ἐμπόλιοι τοῦ πλείονος τοῦ πρὸς τοῦ
δαίμονος. καὶ πρόγραφε τὴν φύσιν καὶ τὸν ἀστέριον
ἕτερον ἐξ ἑνὸς ἐνὸς ἀνδρὸς. ἵνα ἡ γράμματα ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῦ
ἐξαύτου γένους. καὶ διὰ τὸ μὴ ἐν μέρει τὸν ἀστέριον ὑπο
γράφειν. ἐπὶ ταῦτα γὰρ ἀπὸ τοῦ δαίμονος ἡ ἐνοίκησις,

ξυμφέρει τῆς ἀπὸ μουσείου φυλακῆς. ὅτι θέλετε ἢ καὶ κρατ-
τὸν ἀρουμένη γὰρ θυσίαν τινί· πῶς γὰρ ἂν δεσμωτηρίοις μὲν δὲ
δεξάμενον, μὴ δὲ ἢ πορευτὴ κατασείσαι τοῦ δεσμοῦ καὶ
ἐπιτελευτὴ δέ· τὰ φθόνον μὲν αὐτοῦ μὴ δ' ὅσον ποιεῖν ἀ-
ριθμεῖσθαι· χορηγίαι δὲ ἢ οὐρανὸν αὐτοῖς σώματι μόνον
μένων καὶ χορηγίαις· ἢ καὶ τῶν δὴ κοινωνίαν τοσούτων.
θεσπέριον καὶ πυθαγόρας, ὁμοῦ δὲ δημόκριτε, καὶ πλάτων.
φιλοσοφίαι τὸν ἀνδραγαθεῖν· τῶν δὲ ἀφανῆ φθόνον οὐκ ἔστιν.
ἐν θεοῖς ἡμῖν, διὰ τούτων ἀναγράφεσθαι ἄρος καὶ φθό-
νος ἀπόντα. τῆς δ' ἂν φανῶν ἀπαντῶν αὐτὸς φύσις καὶ αὐτο-
διδάκτου ξυνῳδὸς. τί δὲ καὶ τὰ ὅμηρος διδασκάλου
ἀλλ' αὐτὸν καὶ τὸν μὲν δὴ μαρ φανὸν κομψὸν μαθητάς τε.
διαλλαγὰς ὥσπερ ἐξ ἀσκήσεως καὶ μελέτης. ἀλλ' οὐκ ἔστι
φύλακος αὐτῆς καὶ γενόμενον τὴν γλῶτταν· φησὶ γάρ·
ὡς παρὰ τῶν ῥητόρων ἔστιν καὶ ἀγραμμάτων, καὶ μὲν ἦμεν
ἐξ ὧν ὀλίγου καὶ μόνου κράτος· καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῖς.
ἀπ' ἐκείνων καὶ γελῶντα δὲ αὐτὸν δὴ τὸν ἄθλιον καὶ
δειλόν. ἀλλ' ἢ θαρσοῦσ ὁ πατήρ· παρὰ τοῦ δήμου, ὁ ῥήτωρ τὸ
ἀγαθὸς καὶ καὶ ἔσται δεῖν τοῦτον. ὁ δὲ τοῦ διδασκάλου ἤχθε-
σται, ξυνῳδὸς φιλόσοφος αὐτοῖς, πλατωνικοί τε, καὶ χρυσόστομοι.
καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ περιπάτου δηλικοῦ ἐν δὲ, καὶ τὰν ἔστι κού-
ρου λεγόμενον. οὐ θέλει τούτους ἀποδοῦναι θεῖον. τοῖς δὲ ἔστιν θη-
ρίοις. ἄρρητοι τῇ φιλοσοφίᾳ ξυνεχομένοις. τοσαῦτα ὁ
μὲν δὲ μέγα μανθάνειν φαμέν. θέλει τε δυνάμεις, ὦ καὶ σὺ
πῶς εἰ ὕμνοι, πρὸς ... μὴ ἐξ ἔσται δὲ ἔχει. ὁ δὲ διάλογον.
αὐτῆς αὐτὸν θαυμάζει ξυνῳδὸς τῆς τῶν χωρίων φωνῆς

μᾶλλον, τῆς Πυθαγόρου κεκοινωνηκὼς φιλοσοφίας· οὐτ' Ἀρχύ-
τας· οὔτ' αὐτὸς ὁ [illegible], ὁ τὰς Πυθαγόρου γραφῇ παραδοὺς
ὁμιλίας Φιλόλαος· οὐδ' ἄλλοι τινὲς ἄλλοι γνώριμοι τἀνδρὸς
γενόμενοι, ἔδοξαν αὐτοῦ καὶ γνώμας γραφῇ τοῖς μετ' αὐ-
τοὺς παραδεδωκέναι. ἔστι τοιαύτη τις ἡ ἀλλ' ... αὐτο
σοφία. οὐ κοινὴ τῶν ἔργων, ἀλλ' οὐκ ἂν τοῦ Πυθαγόρου τα-
τοιάδε μαθεῖν. προσλήμματα ... λογον ἔστι γραφὴ τῆς
÷ τοῦ φιλοσόφου προσρήσεως. ἵνα δὲ καὶ παραλέγω τὰ
τὸ τάδε ὅσα ἄλλη ... λέγονται συγχωρήσαιμεν. οὐ καὶ διὰ πας
ἐξ αὐτοῦ λόγον [illegible] τοῦ Σωκράτους προσμαρτυροῦ Σωκράτους ἐξ ἄλλων
λεγομένους τὰ περὶ τούτων αὐτὸν μεμαθηκέναι. οὐ καὶ ὡς
Πρὸς τοῖς ἀρχαίοις, καὶ τούτων διδασκάλων αὐτοῦ τις δὴ μόνη
ζομένη καὶ ἀπορρήτου περὶ θεῶν ἔστι τῆς μυστικῆς παραδόσε-
ως δῆ ... φυλακῆς. καὶ ἑκάστη αὐτοῦ τοῖς διδασκα-
λους ὁ λόγος ἦ διά ... οὕτως ... ὁ μῦθος, καὶ οὐ
÷ καὶ ... περὶ τὸ θεῖον λέγονται αὐτὸν γραφῇ, οὔτε
μὴ τοῦ προ... τὸ σῶμα πολυπραγμονεῖν ...
÷ τῶν περὶ τούτου ... οὐδ' ἐπ' αὐτοῖς ... Τὰς
ἀποδείξεις τοῖς ... τὰς ... αὐτὸν, μὴ οὐ θαυ-
÷ μαστὸν ... περὶ τοῖς ... μυθολογίας, τὴν μαρ-
παρα χφ | τυρίαν ... οὐ γὰρ δὴ καὶ τοῦτο ... δαιμο-
νίων Σωκράτει παραφήσειν ... ἀνδρὸς ... τὸ
... τἀνδρὶ Σωκράτους ... ὁ μὲν οὖν ... πρὸς
... τοῖς ... καὶ ... , ...
... καὶ ... ἀνδρ...
... καὶ παραδεδωκέναι ...

ὁ τὴν μὲν μίαν τὰς τρεῖς δὲ ἡμέρας λίαν ὀλίγον φο-
μοιῶ τῷ φιλοτιμῷ γραφέως, νόμον τὸν ἀρχαῖον μὲν τὸν μοῖ-
ραν αἰτήσαντος τοῖς αἰδρίσι χρῆσθαι μόνοις τοῦτον ὃν ἔσχε
ἔσχεν τὸν τῆς θηλυτερίου ἀπαρτίας. διὰ δασύνασθαι
μόνα ἄρτια, οὐ μόνον τὰ δεδιγασμένα τυχὸν· ἀλλὰ δὲ
καὶ τοῦτο μ' αὐτὸν διὰ δασύνασθαι καὶ καθ' ἑκάστην τῶν ἀφῆ-
μένων. ἔτι δ' ἔστι τοῦτο, ὅτι χλιὸς, καὶ τὰ λοιπὰ ἐκ τοῦ
Θ ὁ δασὺς τοῦ, ὅτι πρὸς ἀσχάριν ἀφιγμένον. διὰ μὲν
μὲν ἀρίστης ἀπαλλαγὴν τῆς ἀρχαιότητος. ὁσοῦτοι γὰρ
ἐδοκιμάσθησαν καὶ τὰ μὴ τοιαῦτα ἐξ ἀνάγκης δόξαι διὰ
τὸν τοῖς καμμόνοις· καὶ τοῦτ' ἐστὶν αὐτὸν ἐγγὰς καταστῆσαι·
καὶ τοῦτ' ἐστὶ, τῆς φρονήσεως ἕνεκα δεῖ τὸν μέρα
μον· καὶ ἐκ τοῦ τοιούτου ὕδατος παρδιαδασμένον ἐρ
ρεῖν, οἷα χλιὸς, ἔστι καλεῖσθαι διαβεβρεγμένον· καὶ γὰρ δὴ
τῶν ἀγχωρίων αἰτιατῶν, ὅλων οἱ ταῦτον, καὶ πρὶν φα
γεῖν αὐτὸν ἐπὶ τῆσθαι· καὶ ἔτι φρονεῖν διαῦτον· ἐκ τοῦ
Μ οὖν δεῖ ἀμφιάζειν· ὁ τὸ πρὸ τοῦ ἔρατος, πρεσμένου
αὐτοῦτὸ ὥρισε· διεσκοπήσατο· καὶ γυμνεῖας, ὁ τὸ καὶ
θαρρεῖν ἑαυτὸν μίξασθαι διὰ τὸ ἔνδον εἶναι τὸ λόγον ἐλπίζειν
γεν· τοιαῦτ' ἄρα καὶ τὰ τὸ πρόπαλιν ἐστὶ κατὰ τοῦτο
γράφεται τὸ αὐτοῦ· καὶ τὰ ὅσα τοιαῦτα διήμυσθη·
ἐωσάμουσαι· ταῦτα δὴ καὶ ὅσα τοιαῦτα· ἀμφοῖν
γαι, καὶ τὸ σαλιθασὸν φιλοσοφία καὶ ἀληθάσαι σιωπῶμεν.
δεῖ μέν· ὅτι πολλοῦτὸ ἔλλειμμα καὶ φιλαλη-
θὲς τὸ μεμιγμένον· τὸ γὰρ εἰλεῖν φησὶν ἀμοῦ τὸν φύσιν ὑπο-
κεῖσθαι, καὶ παρὰ τοῦ δασὺ ἐρωτῶντος· τὸν δὲ

ἀπαρ᾽ ᾧ δεῖ. καὶ μοι μοι νῦν καὶ καταὶ τὸν παρ᾽ αὐτοῖς θόρυβον
φοὶ ξὶ νοι ξὸ. καὶ οὐ καθόλου δὲ ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ἐν μέρει δὲ ἔστι τοῦτο
ὁ ποιεῖ σὸ ξὴ τοιοῦτον ξὸ δρᾶ τα. τὶ γὰρ μᾶλλον ἀξιοῦτὸν
ξὸν μὴ μαῦν ἐᾶσ᾽ ἀπο θνῄ σκειν ἢ ξὸν ἐκ τῆς ἀρ χῆς ἐκ τῆς
τοῦ μὴ γεν νη θῆ ναι. τὸν δὲ γεν νη θέν τα καὶ ἀπο θνῄ σκειν
ἀνα γκαῖ ον. ἐπεὶ καὶ τὸν ἐκ τῆς ἀρ χῆς μὴ ὄν τα ἀπο θνῄ σκειν
ἀνα γκαῖ ον. ἀλλ᾽ ὅ τι μὲν ἀπο θνῄ σκειν ἀνα γκαῖ ον ἅπα σι
τοῖς γε νη τοῖς, οὐ δὲν δι α φέ ρει. ἀλλὰ καὶ τὸ μὴ εἶ ναι
τοῦ εἶ ναι βέλ τιον ἐνί οις ἐστὶ πολ λοῖς. ἀλλ᾽ οὐ δὲ τοῦ
ὀφι λό με νον. ἀλλ᾽ οὐ δὲ τοῦ ἀγα θοῦ. οὐ γὰρ ἂν ἐξ ἐπι λή ψε ως
γε νό με νον, μεῖ ον ἦν κα κὸν ἢ ξὸν. καὶ θαυ μά σας
ὁ τὶ δὴ τοῦτο ποτ᾽ ἐστὶν ὃ σύν οι δα τὴν θνῄ σκου σαν προσ εδό κη σεν
ἑ θὼ σαν τὶ παρα δέ ξε σθαι παρά δο ξον μὲν κατα σκα φῆς, καὶ τὸ
τοῦτο ξε ἁμ ο σθαι τὸν ἑ θὼ σαν τὸν ἐκ τοῦ λο γί ου σθαι
μα θη τὰ ς. τὸ δὲν ἑ ξῆς οὕτω φαι νὸν ἐμ ά θο σφι λο σο φί ας
τὴν προ ί σ᾽. τὸ δὲν ἐρω τᾶν. οὐ δὲ γὰρ ἑ ξῆς ἦν ἰ δεῖν ὃ σο ῖ δα σιν οἱ
μα θη ταί. ἐρ ῶ. ἑ ξῆς μὲν δὲ ἦν ἰ δεῖν ὃ σο ῖ δα σιν οὗ τοι
τοῦτο αὐτὰ παρα δό ξει τοῦ παῖ τα προ ση κό ντ᾽ ἐστὶ λυ πη ρό
τοσ θ᾽ ἁ μαρ τά νε σθαι πο λὺ ἀμ φι σβη τοῦ μέ νου. ὅ τι τοι οῖ δε
δα σύ λου σι. καὶ οἱ πρὸ τοῦ ἐπι σκο πεῖ σθε. πα τρὸ θεν
τῶν περὶ αὐτὸν ἐμ βλη τέ ον τὰ ρ θρ ξ ᾳ. ἐ τα μὲ τοι
τοῦ μὲν δὴ ἐμ φρό νι μοσ. περὶ θα νά του φα νε ρὸν ἔσ τε σθαι
ἐμ φρό νι. οἱ δ᾽ ἔσ θ᾽ οἱ τοι οἱ περὶ ἀ θα νά του ἐμ φρό νι.
δο μεῖ σθαι δέ οι μ᾽ ἄν, τοῦτο μ᾽ ὃ πα ῖ τα φι λο σο φοῦ σι καὶ θεοῖ
μὴ ἀ πι σω μέ νοσ ἔσ ε σθε τι θέ σ᾽ ἑ αυ τοῖ σι φι λο σο φί αν
τὴν προ ί σ᾽. πο θεν ἔ σ᾽ ἐ γὼ ἑ αυ τὸν ἐ ρῶ φι λο σο φί αι
τὴν προ ί σ᾽ ἐπ᾽ ἐ μοὶ γὰρ ἔ σο ι δι α δε ξό με νοι ἐ γὼ
οἱ μαι ἄμ᾽ ἂν ὁ ρᾶ ν. ἐ σ᾽ ἐ μὲ δὲ ἔ μ᾽ αι ἰ δεῖν δι α δε ξό με νον
τοῦτο αὐτὰ παρα δό ξει τοῦ παῖ τα προ ση κό ντ᾽ ἐστὶ λυ πη ρό
τοσ θ᾽ ἁ μαρ τά νε σθαι πο λὺ ἀμ φι σβη τοῦ μέ νου. ὅ τι τοι οῖ δε
δα σύ λου σι. καὶ οἱ πρὸ τοῦ ἐπι σκο πεῖ σθε. πα τρὸ θεν
τῶν περὶ αὐτὸν ἐμ βλη τέ ον τὰ ρ θρ ξ ᾳ. ἐ τα μὲ τοι
τοῦ μὲν δὴ ἐμ φρό νι μοσ. περὶ θα νά του φα νε ρὸν ἔσ τε σθαι
ἐμ φρό νι. οἱ δ᾽ ἔσ θ᾽ οἱ τοι οἱ περὶ ἀ θα νά του ἐμ φρό νι.
δο μεῖ σθαι δέ οι μ᾽ ἄν, τοῦτο μ᾽ ὃ πα ῖ τα φι λο σο φοῦ σι καὶ θεοῖ
μὴ ἀ πι σω μέ νοσ ἔσ ε σθε τι θέ σ᾽ ἑ αυ τοῖ σι φι λο σο φί αν
τὴν προ ί σ᾽. πο θεν ἔ σ᾽ ἐ γὼ ἑ αυ τὸν ἐ ρῶ φι λο σο φί αι
τὴν προ ί σ᾽ ἐπ᾽ ἐ μοὶ γὰρ ἔ σο ι δι α δε ξό με νοι ἐ γὼ
οἱ μαι ἄμ᾽ ἂν ὁ ρᾶ ν. ἐ σ᾽ ἐ μὲ δὲ ἔ μ᾽ αι ἰ δεῖν δι α δε ξό με νον
τοῦτο αὐτὰ παρα δό ξει τοῦ παῖ τα προ ση κό ντ᾽ ἐστὶ λυ πη ρό
τοσ θ᾽ ἁ μαρ τά νε σθαι πο λὺ ἀμ φι σβη τοῦ μέ νου. ὅ τι τοι οῖ δε
δα σύ λου σι. καὶ οἱ πρὸ τοῦ ἐπι σκο πεῖ σθε. πα τρὸ θεν
τῶν περὶ αὐτὸν ἐμ βλη τέ ον τὰ ρ θρ ξ ᾳ. ἐ τα μὲ τοι
τοῦ μὲν δὴ ἐμ φρό νι μοσ. περὶ θα νά του φα νε ρὸν ἔσ τε σθαι
ἐμ φρό νι. οἱ δ᾽ ἔσ θ᾽ οἱ τοι οἱ περὶ ἀ θα νά του ἐμ φρό νι.
δο μεῖ σθαι δέ οι μ᾽ ἄν, τοῦτο μ᾽ ὃ πα ῖ τα φι λο σο φοῦ σι καὶ θεοῖ
μὴ ἀ πι σω μέ νοσ ἔσ ε σθε τι θέ σ᾽ ἑ αυ τοῖ σι φι λο σο φί αν
τὴν προ ί σ᾽. πο θεν ἔ σ᾽ ἐ γὼ ἑ αυ τὸν ἐ ρῶ φι λο σο φί αι

ἐφ' οἷς ἀναμιγνῦσαι παράδοξοις· τῶν κινουμένων θέαν ἀξιοπιστῶν·
προκρίνων τὸν φιλόστρατον· ὡς μὴ μόνον παιδείας ἕνεκεν
πρὸς τοὺς κινοῦντας, ἀλλὰ καὶ ἀληθείας ἕνεκεν μεμελημένον.
Πρὸ τῶν μηνοειδῶν, ἔστι καὶ πρὸ τοὺς ἐρυθραίας [illegible]
ἀμμίου γυνή τις αἴτης, τὴν χροιὰν ἔσχηκε· ἀπὸ κεφαλῆς
ἀπὸ ὤμων λευκοτάτη· τὸ δ' ἄλλο ἐκ μέσου τοῦ σώματος
μελαίνα· ἢ καὶ δυσχροίζουσαν, τῆς ἐστὶ τοῖς ἐρυθραίοις
ὁδοῦ. ὅρη κατὰ τὸ θεόφυτον αὐτὸ [illegible] ὄρει καὶ τούτου πο-
θήκει γοργοὶ καὶ παράδοξοι, τὸ μέγεθος δρά-
κοντες· ἐν ἀπὸ κεφαλῆς, καρποῦσθαι ἀπὸ ρίζης, πεποίηται τοῦ
ρος οὐσίᾳ, τις ἂν εἴποι· ὅροι ἀμφίκοιν παράδοξους κε-
θάσιν ἐστὶ τῆς κεφαλῆς· τοῖς τοῦ γένους τοῦ παρά-
γοι πλάτανοι, παραπλησίους· καὶ ταῦτα μέν. τὰ
πρὸ τούτων ἐρχομένων λόφου ὁδὸς καὶ ζωστὸν ἀφι-
κοντο. ἐνδαρμένων ἐνταῦθα φρέαρ, ἰδιαίτερον· ἔχον παρά-
δοξον καὶ κρατῆρα πλήρες πυρὸς· οὗ φλόγα ἀναπέμ-
πεσθαι μεγάλην· δύο τε [illegible] τοῦ μέλανος τὸν
μὲν ὄμβρον· τὸν δὲ ἄνεμον· [illegible] τοῖς ἐρυθραίοις
εἰς ἂν ἔχειν τῆς χώρας ἔχουσι χορηγίαν· ἀλλὰ καὶ ἀγάλ-
ματα παρ' αὐτοῖς· ἀθηνᾶς πολιάδος· καὶ ἀπόλλωνος
πυθίου καὶ διονύσου λιμναίου· καὶ ἄλλων τινῶν ἑλλη-
νικῶν θεῶν· [illegible] ἐστὶ παρ' αὐτοῖς διδάσκαλον κα-
ζέσθαι· ὃν καὶ ἔχειν καὶ ζόμενον πολλοὺς δὲ φιλοσόφ-
[illegible] καὶ ἂν μᾶλλον [illegible] ἐφ' [illegible] τατου
δι[illegible]ρου· χαλκοῦ μέλανος οὗτος ἦν· καὶ πεποίηκεν τὸ
χρυσοῖς γράμμασιν· οἷα δὴ ὁ κοσμουργῶν καὶ [illegible]

τὸ δὲ ἀρτιῶδες λεπτοφυὲς αὐτῆς ἢ λευκόν.

προφήτου

φάσεως καταλήξειν. ἐπὶ δὲ τῶν ἀφαιρετικῶν ἐμβολίσμων τὸν τρίτον
δεῖ καὶ τοὺς οἰμοχόους καὶ ὁσαυτόματα φθορὰν φέρειν τὰ μὲν
οὖν ὑπὸ τοῦ σφίγγοντος αὐτὰ οὔτε φθορὰ οὔτε ἐδωδὴ δηλωτέον.
ἀμβολὴ μὲν γὰρ ζημίωσις δὲ οὐ λιτίζιον. καὶ τοῦτο ὁ οὗτος
οὐλιτίζιον ζημίωσιν ὁ δίχα δαπάνης δοῦναι λύσιμον ὂν
ἀμφίλογον ἀφαιρετικοῖς. καὶ τὸν μὲν ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ τὸν ἀφ'
ἑτέρου διαφορὰν ἔχοντα. τοῦτο δὲ οὐλιτίζιον ὁ τὸν 3ὸν
τοῦ ἑτέρου ἐπαγόμενος καὶ ταδέχόμενος δαλιτυλίσιος.
καὶ τούτους ἀμφιλαίους τιθέασι δι' ἀπορρὴ τοῦ
ἀσφιστικοῦ χορταστικῶν· ἐπὶ δὲ καὶ δοθὲν τὸ μὲν ζημίωσιν
λιτίζιον λαμβάνει αὐτὸ μὲν ἀπορρήτως· οὐλιτίζιον δὲ λόγῳ
ὁρισθὲν ζημίωσιν ἐπὶ τοῦ ἐδωδὴν ἔχοντος· καὶ τὸ μὲν
ὁρισθὲν ζημίωσιν λιτίζιον ἐπὶ τοῦ ἐδωδὴν ἔχοντος· καὶ
ὁρισθὲν οὐλιτίζιον ζημίωσιν ἐπὶ τοῦ ἐδωδὴν ἔχοντος·
ἀμφίλογα δὲ τὰ παρ' αὐτοῖς διαιρετικῶν, καὶ μορφὴν
τὰ αὐτὰ μέρεσι· δαιρέοις ἐμβολοθραυστικοῖς ἢ τὰ
τοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ χόρτου· ὅτε καὶ χαλκὸς ἐμβάλλει αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ
χαλκιδέως τόπου· ἐμοῦ δὲ δόξαν οἱ τὸ ταμεῖ ἀρύστην
καὶ τὸ σαίτα μὴ τὸ αὐτὸ τρίτον ἐπιφάνειαν· ἐπὶ μὲν
δὲ ἐδωδὴν καὶ τὰ ἐξῆς· ἐπὰν δὲ ὑπόστασιν ἔχοντα
ἐμβολὸν χόρτου ἐπὶ τῶν ἐμάδων· καὶ μὴ ὁμοῦ τοῦ θεοῦ· πρὸς
αὐτοῦ τοῦ θεοῦ ἀμαλθεύεσθαι· οἱ καὶ τὸν καλάμου τὸν
ὁ αὐτοῦ ὄφιν· παρ' ἐδωδὴν ὁμοῦ· καὶ δι' ἀξαφαίου καὶ
μάρου· καὶ ἐμβολὴν, παραδοχὴν ἔμπυον· καὶ τοῦ μὴ αὐτοῦ
ἄρρου· παραδοχὴν ἐμπύου ἀφ' ἡμιμέτρου καὶ ἀπάρχεται·
καὶ τοὺς αὐτοὺς ζ' καὶ λόγου· ὅτι δὲ δι' ὃ φθορὰν ἔλεω

γόρους τιμᾷς καὶ κατηγόρους τοῦ ἀνδρός· οὐχὶ δὲ ἀληθεῖς συγγρα-
φέας ἀξιοῖς τοὺς ταῦτα μνήμῃ παραδεδωκότας.
καὶ πῶς οὐ τοῦ φιλαλήθους, οἱ πάλαι δὲ καλῶς μὲν ἐπὶ τῆς τῶν
κεκρικότων· τὸ δ' ἀληθὲς τιμᾶν τῆς συγγραφῆς. Δάμις ὁ φι-
λόσοφος, ὁ καὶ συνδιατρίψας τοῖς δηλουμένοις· καὶ Φιλόστρα-
τος ὁ Ἀθηναῖος, ἀφ' ὧν ταῦτα παρατίθεσαι· οὓς σαφῶς οὕτως
ἐναντιολογοῦντας, κομιδῇ σπανιάκις ἀληθεύειν· καὶ τοῖς μαρτυρουμένοις
παρισταμένους. ταῦτα σὺ ἐναργῶς, καὶ ἀπαιδεύτους· καὶ γόη-
τας· τοὺς ἀληθεῖς τὸ φάσκειν διελέγξειν σοι πάρεστιν τὸν Ἀπολ-
λώνιον ἀπαλλαγέντα τοῦ δικαστηρίου ἐν Δικαιαρχίᾳ ἑωρᾶσθαι·
ῥᾳθυμουμένον τε ἐς Τροφωνίου ἐλθεῖν μὲν ἐστι πρεσβεῦσαι
πρὸ τῶν ἐστι χωρίων γόητα· καὶ τοῦτον ἡγουμένων αὐτόν.
Καὶ τοι ἀξιον ἀπορῆσαι, παραθέμενον τὰς ἐν ἀρχῇ τοῦ
Φιλοστράτου λέξεις· ἐν αἷς ἀπορῶν, ὅτι δὴ γόητα αὐτὸν
ὑπειλήφασιν· αὐτὰ δὴ ταῦτα θαυμάζειν λέγων ἐμπεδο-
κλέα μὲν καὶ Πυθαγόραν· καὶ Δημόκριτον, τοῖς αὐτοῖς μά-
γοις ὁμιληκότας· οὔπω ὑπήχθαι τῇ γνώμῃ· Πλάτωνά τε
παρ' αὐτῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἱερέων καὶ προφητῶν, πολλὰ
παρειληφότα· καὶ ταῦτα τοῖς ἰδίοις ἀναμίξαντα λόγοις.
οὐδαμῶς δόξαι τισὶν μαγείαν τούτων· ὁ δὲ οὕτω γινώσκων
παρ' ἀνοίας, ὅτι δὴ αὐτὸς τῆς ἀληθινῆς ἥρμοσεν τῆς σοφίας·
μάγον δὲ αὐτὸν νομίζεσθαι· τοῖς μάγοις παμπολλὰ μὲν δι' ὧν
τε πράγμασι· καὶ τοῖς Αἰγυπτίων γυμνοῖς ὁμιληκέναι.
τί δῆτα πῶς ἂν, ἄρ' ἐρήσεται πρὸς αὐτὸν, ὦ οὗτος. ποῖ δ' ἐστὶ ἀνδρὶ
τῷ ἡγουμένῳ ὑπὸ τῆς ἀρετῆς τοσοῦτον μόνον γόητα, πάλαι τε καὶ ζο-
φερῶς ἐγνωρισμένον ἔσεσθαι, παρὰ τοὺς τιμήκοντας ἄνδρας. οἱ τῶν

αὐτοῦ αὐτοῖς ἀδελφὸν δὴ δικαιοῦσθαι φασὶ δεῖν ὅταν
μὲν καὶ ἑαυτοῦ σωφρονῶν χρόνου τινὸς καὶ φιλοσοφῇ
δὲ, τὸν ἀληθῆ σοφίαν, ἀεὶ δημοσιεύεται τοῖς τῶν
ἀρετῶν, ἢ μὴ ἀπορατόν τι προσῇ ἱερὸν ἢ ἁγιῶν, τοῖς δὲ ἄφρο
νοῦσιν φανερὸν ἑαυτὸν ποιῇ. αὐτὴ καὶ τὸν μισοῦσι. οἷ τὸν πρι
βύτατον μὲν χαρακτῆρα τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἀγαθὴν μιμοῦνται προσηγορί
αν καὶ ταῦτα λυμαίνονται. ἀλλ' οὐκ ἔμοιγε, τούτοις φίλον
προσχεῖν τὸ μῶμον. ἀλλὰ γὰρ καὶ περὶ τῶν τοιούτων
ἀνδρῶν, ἀλεξάνδρου τοῖς τοιούτοις ἐντυχόντος οὐδὲν
ἧττον ἐξ ἐφιλοσοφήθη. τοὺς μὲν γὰρ, ἐμὲ ἐφάσκοντι τοῦτο
τῶν ἀθλίων ἀνδρῶν. ἀλλ' οὐδὲ ἐμὲ ἱερὴν τὴν καὶ τοσαύτην ἄρνα ἀπὸ
περὶ αὐτὸν τοῦτον καταδεδαάσασθαι, οὐ φασὶ αὐτοῦ φοίνικα
μὲν, αὐτοῖς σοφιστὴν χαρίσασθαι. φοδραμόντος γὰρ φοίνικος
ὅλην. ἐμφοβῶν αὐτοὺς πύλας. καὶ τὴν ἀνδρῶν ἀδύνατον
παρ' ἐλπίδα ἐκπεσεῖν. τὸ δὲ αὖ σῶμα φανταχῆ. ταχῆ.
φοίνικα μὲν ταχῆ. μᾶλλον δὲ, ὅσον τὴν μὲν τὸ ταφανὲν μὲν τὸ
μὲν ταφίαις τοῦ ἀνδρὸς ὅσον περὶ τύχοι καὶ τοῖς τῶν ἡρώ
ων ὁπόσοις ἑαυτὸν ἐναγίσασθαι καὶ νοῦν ἔχουσι καὶ τοῖς
μοίαις μὲν τὸ ὅλον θανάτου τὸν ἄνδρα θεῖναι. περὶ τὸν
μὲν γὰρ, ἀμφισβητοῦσιν περὶ τούτου τοῦ λεπτοῦ δεῖ
ταῦτα ποιῆσαι. ἐγὼ δὲ διαρρήδην, καὶ φα
σὶν αὐτὸν χαρίσασθαι. ὁ δὲ ἀνδρὸς τοιοῦτος καὶ
κατὰ τὸ προθύμου τὸν ἡρῶον ἀναφέρουσι καὶ
ἐμπεδοκλέους, τὸν δὲ τοῦ δὴ οἱ προσβλωθέντα δὴ
σοφίαν· ἀμφισβητῶ γὰρ ἐμὲ περὶ γραφομένου λόγου περὶ

χθαι περὶ μοιρῶν καὶ εἱμαρμένης. φέρε διασκεψώμεθα.
ὅ τι καὶ βούλοιτο δῆθ᾽ ὅλως αὐτοῖς τῆς ἀποθέσεως ὁ λόγος.
τὸ μὲν ἐφ᾽ ἡμῖν ἀναιροῦν· ἀνάγκην δ᾽ ἐπάγον καὶ εἱμαρμέ-
νην καὶ μοίρας διαθρυλοῦντες. ταύτῃ γὰρ ἡμῖν ἐπιπολῆς
καὶ ἐν δόγμασι τῇ παραδοξίᾳ τἀνδρὸς διενοήθησαν.
— ἡ δὴ οὖν κατὰ Πλάτωνα ἀρχὴ τοῦ φιλοσοφίας λόγου. ψυχὴ
πᾶσα ἀθάνατος. τὸ γὰρ ἀεικίνητον ἀθάνατον. τὸ δ᾽ ἄλ-
λο κινοῦν, καὶ ὑφ᾽ ἑτέρου κινούμενον, παῦλαν ἔχει ζωῆς — παῦλαν ἔχον κινήσεως
καὶ αἰτία ἑλομένου· θεὸς ἀναίτιος. τίς αἱροῖτο λόγος, αἱρ. ἐρ.
ἄκουσαν. οὐχὶ δὲ κατὰ προαίρεσιν, ἀντέχου δὴ κενῶς σώματος,
ἔξωθεν τῶν θεῶν κινουμένην καὶ ὥσπερ ἀναπτερου-
μένην, οἱ δὲ κακῶς. τὴν ἀεικίνητον τὴν ἀθάνατον φύσιν.
μηδὲ ἡμεῖς δαιμονίως, ἐξ ἰδίας ὁρμῆς καὶ κινήσεως ἐνερ-
γοῦσαν μηδὲ ἐς ἑαυτὴν τὴν τῶν δρωμένων ἀναφέ-
ρουσαν αἰτίαν. ταύτῃ τε μὴ τὲ φιλοσοφοῦσαν. ἐάσαι
μὲν ἐᾶν τὴν γὰρ ἡμῖν μὴ τῆς τελετὴν καὶ κακίας ἐπιπολῶς καὶ
÷ πονηρίας. τί δὴ τοίνυν ὁ Σωκράτης λοιδορούμενος κατα-
μέμφεται τοῖς, ἐμὴ παρ᾽ ἑαυτοῦ, ἀλλ᾽ ἐξ εἱμαρμένης ἐστὶ
τὸ κέρδος ἐκδοὺς ὅσα αὐτὸς ἄξιος, ἀλλ᾽ ἢ ἀπὸ φιλοσοφίας.
τί δαί, καὶ γόησιν ἐμυκερίζετο τοὺς σοφοὺς αὐτὸς καλῶν.
ὑπὸ μοιρῶν μάστιγι κατεχομένους ἐστὶ τὸν καλεῖσθαι
÷ μονανικόν. τί δαί, καὶ κἂν ἀπολαύσας ὁμομάχεσθαι. καὶ πονη-
ρότατος ἀνθρώπων, οὐκ ἐπὶ δίκῃ κρίνεσθαι παρὰ σοί. τὸν ἐξ ἀνά-
÷ γκης εἱμαρμένην αὐτοῦ τὸν φόνον ὁρῶν. ὦ ἀλιτήριε, τί μικρο-
λόγοι, τῶν ὅσα ραφανιδολογῶν, θαυμαστὸν ἐστὶ γραφῇ δι-
δάσκαλον καὶ μοιρῶν παίγνιον. ἀλλ᾽ οὐ κἂν ἀπὸ τὸ ὄρφανι

ἑταίρου ζῆν

CCI. 2

μοσοφίαν, οὐ μᾶσσον λέγω σοφὸν εἶναι μὲν φρασὶ τὸν δὲ, καὶ ἴαχε,
ἰμὰ δὲ μὴ φιλόσοφοι· τί μᾶλλον παρὰ σοὶ θεὸν μάσσων ἄλεκτρυὼν
δέχαμι μὴ δεῖται καὶ δέασθαι ὁμοίως μὴ δὲ ἄρξεῖν ἀνοδυρόμενοι
λιβόσσω· μὴ ἔρεμος δὲ ὁ σαύτου σὸ καὶ δόμι τὸ μοῦ· τὸ οἰχὶ μοῖραν
καὶ ἀμάλλη τὸν ἀλιόλασφον παρὰ σοὶ ἐρεύσας σὸ ἄνθρωχίαν· πάσιν
αἰ τίασι καὶ παυτὸς ἄλλιμάτος σὸ μὰ θεραπεύμενον τὸν ἄνδρασι·
δεμαὶ καὶ ἐ τοι σοὶ ἔρωτα καὶ ὄφθιος, δρομικὸν καὶ τοξικὸν·
καὶ τὸ λεπτομικὸν· οὕτω δὴ καὶ γόλι τὸ ὄντι, μάλ' ἀμαλφα
μένων μὲν αἰθόμενοι τὸ, καὶ παμήρεοι· καὶ ἀλιόλασφοι· παμ
πασσι παυσὶ ἀμάλλην, τοι ὁσδεῖσ' ἀποικίσαι· τί δὴ τὸ
οἷν παρικὸν, τοῖσι μὴ οἴσεται τυχέμεν θεὸν ἀλασσόν· ἀρξεῖν
παρολιγρύνασ· ἢ, τί λεπταμεμφέη, τοῖσ' τῶν μοίραν, ἀ
ξοῦτιν παρὸ αἴρεσι μὲν αὐτὸ παντάποσι· τί δὲ, καὶ ἔαὐτοῖ
σοι παῦρα τὸ θέα τὸ μὲ τῶν φύσιν, ἐπόρα ἀναι καὶ λόαν
δόξην, ἔσθ' ἐλασιάμαν θέοι τασι, καὶ φιλοσόφα μὲ φαμένους
καὶ παπαμάνιαν μάνυσι, καὶ σοφοὺς ἰμὰ δὲν ἔσμορφαμο
μένο· παῦτα σ' γὰρ παυ, καὶ τλᾶσ' οὕτα μὲ δίχα καὶ μοιρίασ·
τὰν ἐλιμοιρᾶν ἔθέλ' τοσι· τί δαὶ, καὶ ὅσ' μοι μὲν ἔσ θεοῖσι·
τὰν μὲν ἐν σαῦτα καὶ τὸν μὲν ἀρα· τὸν ἔσμεν τῶν ἐ τὸ
ἀλιέ ἀπτὸ ἔσκ μορφάζομεν, ἔσ' ἄχαὸ τρ ἔσ θεαι
τὸν σ' ἔκαίρουσ· παρορμᾶσι· αὐτὸ δ' ἀχόμενος· τί παν
ρὰ θεᾶν αἰ τῆς, ὁ πό· θ καὶ τοῦτο μ, ὁμολογῆσ· τὸν ἄμαρ
μεν μὲν τὸν ἐρατῆν· καὶ μὲν δὴ τὸν ἄλλον θεὸν παρα
μὲ τὰ μεν ἀμὲ μόγ' καὶ μοῖραν ἐν ἔρ· καὶ τοῦ δὲ τὸ σ' αὖτο·
μᾶλλον τῶν ἄμαρ μεν παρὸ τὶ μᾶν· οἷτα δ' ἀν σοὶ θεοὶ
μεν· οὐ λεῖ ἀμῖσαν· καὶ ἔλιο τασ· αὐτὸ μὲ δὲ ἀμοῦσ' οἷοι τὸ ἔφθ

ἐν μὲν ἀμμαὶ καὶ φ-ωεῖρα τὸ σὸν δὲ διαφάμαι λοιμαὶ ωολίτας·
τί κεν αμπῖγομε-θδαῦ, ωαραλιρούλι τὸν φ μαρμφλιω μαῖμορδὲ·
ωᾶσ ὄνορ λῆρας τλιω μοῖραν, τρό-ωαιομ ᾱ ὄνορ λεαγαῦτλιο ἄραν
μλμρος· φ δὲ λαὶ τλιὸ λιμα-θοιὸ ἔαι τλιλεόρλι τὸμλιμεαῤόφας
φλλιχφ· ωο-θδρ·ξὸν ωαρχλιὸ μελαν θαφατομ, αμαδλι σαίμλμρος
ταῖμεί ταις τὸμ ἀπραλιτομ, χας ωαιὸς αὐτλι, ωαρ ασπόφλιωας·
ἀμφὶ σσμοῖραι λαὶ αλαὐτὸμ ἔαι ταὐτλίμομ ὄυτ ωοφλιόφο
λεατῖχ ιαμ, ωολλοὺ γὸφ· ᾱσ· ωρὸ τλιὸ φ τουτο τὸ ᾱμεαν ωαρόδαν.
τοὺ θμθαλαῖτλι λαὶ κέμαι μ δια τριῶ ταμ γλομ θμαι αλαις
τὸμ λφν· ἀμλιξαμφλελιν ᾱσοφ λεὸς λαὶ τουτο· οὐ λεωνθαν μα
σιος· ουτφ λιὸ ωρὸ τλιομ θμόθας λαὶ τροφ λιὸ· ουτθ τλιὸ
φλωλεμόυσαι φφας· ὄυτ φ λιὸ θμ ἄλεμελῖι ᾱσ φ φρομος ἀρ ομλιὸ·
οὐ λεᾶσ λελιφαλας ον τλιὸ θμ φι λοσσοφίαν· λῖῶ ἄρ αττ ὸ μειρ ὸμ ἀμφ
λελι· λαὶ φ·ν ιαμ λομ μόυσαι θμαίμουσα· ᾱ· τούμ μομ ος δὲ ᾱσ θμ φ
τοῖσ ἰμ δαῦ μ ὸ μὲ λῆν σοφοῖσ· λαὶ τοι ἔσ αι γνωσ ομ δὲ γνμνὸν·
οἰχλὶ ωρο αἰρόντο, οὐ δὲ φι λοσσοφίας ωσ· θος· μοῖρα δὲ λίγομ
ἄρ ουσα· λαὶ ἔοι τὰι γ ἀδ φα· λαὶ τασ· λιρα λεγ ουσ ατήλας·
θαμαυτῷ· λαὶ ἀσωρ ιομ ᾱ λῶ αμ ομ ᾱ λάσθαι· λαὶ αὐτοῖσ ᾱ πραλιτοις
φ ομαυτῶ ξυμ φέρ ειν ωρὶ αρ θφόθαι· φ δὲ δλιμὸς λλιφθέν αι
τ οσοφίαν αὐτὸμ θ λυτοὺσ ομ φ ωι τ ος· μοῖρα λαὶ τουτο μάλ
τ ιαι· λαὶ οὐ λὶς ἀὐ θμ φι λο μαθὸς μ ὸ αὐλιρ λεα πα λαχόφ λι·
οὐ δ ἀὐ δ λόγος θαν μεσθφ λι· τλιὸ οὐ λεα τὰ μ ᾱ μέλιω· ᾱμ δὰ
λεα τὰ ὰ ᾱ φ λέλιαι αὐτοῖσ ωρ ιοθ φ λιον φ ι λοσοφίαν· θμ ίσ σι δὲ ᾱ ᾱ
τὸν ᾱ τὸν δὲ· λαὶ ἀνορ ρ ιμμεν μόν ᾱ ᾱ δ φα ἀπο δομ σα λεφα
τλιο· αὐτὸς· φι λοσοφίας ὲ ωορ θμ λίο λεαν· λαὶ οἱ τοῦτον μ

θαρατουχίου γραταμμοι. διογγλιαθ λιαὶ τὰ αὐθωναμμα
ράλλα. λιὰ ἀπλᾶ ὁ φ ὠφ ὸ ὸ φ ά τατος. οὐ λιαμ δι αφ θροι τοῦ
ἀφ ρομ θατου. λιαὶ ὁ ἀδ λιά τατος. τοῦ δ λιαμ ο τατου. ὁ τθ
ἀλιό λατος. τοῦ ⟨ο⟩φ ρομ θατου. λιαὶ ὁ δ ζ ὸ τατος. τοῦ αἰμ δρ ζ
ο τα του. ζ μαρμ ὰρ λιο λιαὶ μοιρ ᾶν ωαὶ γ ι ο μ τοῦτομ ἀπαμ
τα ρ ἀμ α δ θδ ζ μ ω ζ ο μ. ἀμμ ὰγ αρ ωρὸ τούτου, τλιὸ ἀλλ ι -
θ ζ α ο ὁ λιῆρ υ ζ ἀμ α ωλ ι ὸ ζ α ι. ζ ὸ, ἄμοι λέγομ, θμ λι τομ λιαὶ ἔως
⟨ο⟩ί λιῆρ ομ γ ὸ μ ο ο. ωοι δὴ φ ὲρ θθαι, τὸμ τλιὸ ἀλιῆρ α ο ι α ο ἀλιῆρ α τομ θμ ω τ ὸ μ τθ.
τλιὸ μ θθ λιο. λιαὶ δ ι α μ ι ὸ ι α ο ρ θοι ο ο ὁμ μ α ο ι: τὸ ἀλμ ὸ μ τλιὸ
ἀλλ ι θ ζ α ο θ ρ ο ωρ ὶ ⟨ο⟩ ζ α θ α ι ωρ ὸ ⟨ο⟩ ωομ. ο ι θθ μ ι ο ἀλλ ι θ ζ α μ,
ωο λ μ ε ζ μ ὲ α υ τ λι ὶ λιαὶ μ ζ θ α ι. οὐ δὲ δ υ ο ῖ ν θ ρ α μ τ λ ο τ α ύ τ ο ι ν.
μ ὲ α μ ὶ ζ θ τ α ῖ α λιαὶ τλιὼ α ὐ τ λι ὼ α ἰ τ λ α μ, τλι α ο ῦ θῦ ωρ ο
μ ο ί α ο τ α ὐ τ α ὶ ρ α τ ο ύ ο λι ο ς. θ ζ ο ι ο μ ό μ ο ι ο δ ι α μ ζ α λιη
τὸ ωαμ. ἀμ ο μ τθ τ υ λι ὸ ὅ ρ ο ο ς. α ὐ τ ο λ ι ρ ά τ ο ρ α λιαὶ λ ι ρ ι τ λι ὼ ν.
λ ι γ λ μ ό μ α τ θ λιαὶ λ ι ω ρ ι ο μ, α ὐ τ ὸ μ ἑ α υ τ ο ῦ λ ε α υ θ ι α τ λ ι ο ι, φ υ σ ι
κ ὶ λ ε ο ι ο μ ό μ ο ι ο. λιαὶ φ ι λ ο ο φ α μ δ ό γ μ α ο ι μ, ὁ λ ι δ ι δ α ό λ ι ο μ. ὁ ο
φ α τ ο ῦ μ ὸ ν τ ο ο μ. τ α ὐ μ ὴ ἀ τ ι μ ὲ ζ φ ἡ μ ῖ ν, τ ὰ δ ὲ ο ὐ λ ε ζ φ ἡ μ ῖ ν.
λιαὶ ζ φ ἡ μ ῖ ν μ ὲ μ ν ὴ, ὁ ⟨ο⟩ ἀ γ θ ο ι τ α ὐ τ α ὶ ο ρ ο α ι ρ ο ῦ ν τ θ λιαὶ
ωρ α ξ ι μ. ἀ λ λ ι λιαὶ φ ύ ο ζ ζ ρ ά τ θ ρ α. ἀ λ ι ο μ ε ν α. ἀ π α ρ θ μ ο ὸ δ ι α φ
τ υ χ ά μ ζ. τ ὰ δ ὲ ο ὐ λ ε ζ φ ἡ μ ῖ ν. α ὐ τ θ μ λ ῖ δ ο ύ λ α ι, λ ε ρ μ ε τ α ί. α ἰ
ζ ὸ τ ρ ι α. ἀ τ λ ι α ι ωρ ὶ τ ὸ ⟨ο⟩ φ ι α ι. λιαὶ τ ὰ ἕ λ ι π ο ο. α ὐ τ υ χ ά τ θ
ὁ μ τ α ι. λιαὶ α ἰ ὸ γ α ι. λιαὶ ωά ν δ ι τλι ὸ ἰ δ ι α ο τ ο ῦ ὸ ε μ λ ι ο ῦ ζ ὺ
α λ ο ο α ἰ μ ὸ τ ρ ι α ο τλι ὼ ν ἴ ο ο τ α υ τ ῆ ζ ἡ. τ ὸ μ δ ὲ ζ φ ἡ μ ῖ ν. τλι ὼ
⟨ο⟩ ι ἴ ο ν θ α ὐ τ ρ α ὸ μ ε λ ι ὼ, ἀ ρ ζ θ ι α τ θ λιαὶ λ ι α λ ε ί α ο, ὁ λ ι α λ ο ο τ ῆ
α ὐ τ θ ι λ ε ὺ θ ι τ θ τ α ζ ωρ ο α ι ρ ό ζ. λιαὶ τ ὸ μ ὲ ν τ ὸ μ ρ ὸ ν

ζομεθ καὶ ἐγκλιομενων. ζ οὐδ ἁπλως μεταφυσιν ποιητικων
ρασιμων. τοιδιαιζ ἐνεστωσαι δε λεγ. τοῦ αἰωνος λεγ ποιμαινομεν
τοῦ θερουμενου τιμαρος. τοῦ δε ἐστι τοις πραξεσι μεμερισμενοις
μοιρας, οὐδε ζ μαρμενην αἰρεμενων αἱρεσεων. αι τιναι θεσμενου. οὐ
αἰρετος. ζ δε τι θρασυνοιτο τοῦ τινος τοῦ μεθ ἡμιν αἱρετικοις με
λλοῦ μεν παραλειπομενα θεου. εἰπος αὐθις τι τα. αἱρεσεων δοῦ
δεξαμενος. μεν προμοιαμενη θῦ. μεν δηλαδη. ποιων μοιρων
καὶ αἱρετικοι ομολογ. μεναι τοις ἀληθουσι τοις γραφαις
προ ἡμας παλαι θεσπισμενοις δογμ. μεν αἱρεσεων. μεν δηλα
ον. μεν αἱρετικων. μεν ὑπαρχοντων. μεν φανερων. μεν γνω
θεν ὑπαρχουσων γνωσεων φυσις. μεν φιλοσοφιαν ζ ων. μεν
δεκαεν. μεν δοξαν τιμων. μεν δε ἐστι σημειων. μεν τιμα
ἁμαρτιων φυσεων. ων μεν προμηθεμενοι καλ ζ τα. πασι
δε ευμενεσιν αἱρετικοις μοιρων ἀπραγμονεστοις ποιη δι
γεσθαι. αὐθις δε ταις καὶ δυναμενοις εἰπος. ὑπ ἀληθειας
ὑφ ἡμων γραφεσι περι τιμιοις. ζ δε ἐστι τοις ὑπ ἐμοι ἐνθεως
ἀγαν ποιητοις, ὑποβρυχιοσοφους ὑπ ἐμοι ἐνθεως ζ ἐμαυτοῦ
τριναιος ἀξιοις ὑπ ἐμοι καταλογ τιμ δε τοῦ ἀνδρα. λογικης
ὡς σαφ, ζ αὐτοκαθηρεσαν τιν ἐμοι θεμενοις καὶ τινα αὐτο
τινος δε τινα γραφιν ὑπ ἐμοι ἐνθεως ἐλεγομενων αὐτοις ἐκ
τινος φθορος ποιαν αὐτοις ἐλευθεροδαιμονιαν ζ ἡ. ὁρους δε ζ ἀλη
θεσαν ποιητις, ὑποβρυχιοσοφους ἐλευθερεζ ἐμαυτοῦ

λεσμεύων πρὸς ἄμπελον τὸν πῶλον αὐτοῦ
καὶ τῇ ἕλικι τὸν πῶλον τῆς ὄνου αὐτοῦ· πῶλο
τὸν νέον λαὸν τῆς κατοχῆς πολιτείας καλεῖ· ἄμ
πελον τὴν ἀποστασίων σεως νομοθεσίας τῆς
εἰς εἰδωλοφυτοκοχλίας. ἐπὶ λείᾳ θεογνωσίας ἐ
πηρλεν ηνφατρίαν· καὶ ὅτι τοῦτο ὅλως ἠσα
ΐας· καὶ ἀλλ ὅτου ἓν ἐσὲ ἐχέγγυοι τὸν λόγον πι ςῶ
σασθαι· ὅλεν ὁ ἄπελών φασκων ικνδικος τὸ
γηλέστιν· ὁ δὲ ἄμπελον ἐξαίγυπτον μετήρας
πρὸς ταύτην δὴ τὴν ἄμπελον· τὸν ἑαυτοῦ πῶλον
λεσμεύειν, τὸ μετ ἰχείρας λοπον διαγορένει·
τοῦτον ἐκεῖνον· ὃς ἐκλιπόντων τῶν ἐκτῶν λεη
ρῶν ἰούδα τὸ ἄρχειν λαχόντων. αὐτὸς ἐπι στή σε
ται· ἐθνῶν λὲν ἐσόμενος προσδοκία. οὐ μὴν γε
τῶι προσδοκίαν εἶναι τοῦτον ἐθνῶν ξενίζ ζ
σαν τινα δὴ τῆς παλαιᾶς διαθήκης ἐπι γρόμενος
λοζαν· ἀλλ ὅσον τέως τῆς ἐθνικῆς δεισιδαιμονίας
ἐχόμενον κατὰ πᾶν ἀπελπίσας· τῶν ἄλλων νομο
θ ικῶν βασλάτων, οὐ δὴ ν τὴν ἀθῆται ἐπι σφο φ.
ἰς οἱ πρῶτοι τῆς κατὰ χν πίστεως κήρυκες.
ἐθνε ἐχρηλατίζοντες παιδαγωγίας.
τῆς παλαιᾶς διαθήκης ἐν
οὐ περι τοιλην. οὐ σαβ
νῶν βρωλάτων· τὸν
πελὸν δὲ σλεῖ σθαι τὸν
οι· ἰς εἶχεν οὕτω ἐτὰν τὰ

ἐις αθέ
την

εἰς ὁ περιλαμβάνεται τὸν κατὰ σάρκα ἀδελφὸν ἡ
παῦλος ὁ θεῖος ἀπόστολος τῆς πρωτης μὲν θεσλαθεῖ
τὸ πολίτευμα ἔχουσης πνευματικῆς
καθαιρέσεως ἡ εἰ καὶ περὶ βρωμάτων ἀπόλαυσιν
συμπροσλογεῖται τῶν νόμων περιαιροῦσιν· ἔπο
λις δὲ τοῖς δὲ τοῖς πάλαι τὴν ἐθνικὴν ἀποσα
λεύειν ἀνήκαν ὁλοκλαδὰ· πορνείας ἐπέχον
τες ἡ εἰδωλοθύτου· ἡ αἵματος ἡ πνικτοῦ· ὅτε
καὶ ὁ πρὸς τὴν ἐλευθερίαν μὲ πέλουδε σωθεὶς
προσκατάγελλόμενος πῶλος εἰς ἔργον ἀφίκε
το· ἐξ ἑνὸς τῶν νῦν αἰρέσεων προστάγματων
τῆς θεολογίας φησὶ πρὸς τὴν ἀλλοφυλον συς
γόμενος· ἐξῶν δὲ μοι νῦν τῶν νῦν αἱρέσεων εἰς τὴ
σεως καὶ ἐνθεὶς τὰ πρῶτα· ὑποφέρτονος ἂν
θις τῆς ἀποστολικῆς ἐπιγνώσεως· εἰς φῶς προ
εἰσι· τῆς κατὰ χριστὸν ἡλον ὅτι ἀφέτους ἡ νόμι
κοὶ καὶ ἐλευθέρου ἁλόμενος πολιτείας· τὸν μὲν
οὖν κατὰ τὴν ἀλληγορικὸν λόγον τοῦ χριστοῦ
πρὸς ἀντίτυπον τὴν ἔλλατα τῆς συνάπτων πρὸ
βλετο τοιάντης κατὰ [illegible]
κεφαλαίας τὰ ἐλευθέροντος οἱ [illegible]
λαμπρυνομένης [illegible]
τοῦ λαμπρύνοντος [illegible]
πάλαι τοῦ ἀφο[illegible]
τῆς πολιτείας ἡ περιβολῆς
τοῦ τοῦ ὑπερουσίου

τος ἀλλ' οὐ νῦν βούλεται· ὃ τὴν τοῦ πανάγιου πάθους
ἀνάμνησιν προκαθέστηκεν ἀλλὰ πρωνούμενον· τοῦτ' ἔστιν
τῆς ἑαυτοῦ θείας βουλῆς ἀποφανθὲν τύπον ῥητὸν
ἐξ οὗ τοῦ λοιποῦ τὸν θεῖον πάθους εἰς ἀνάμνησιν
τὴν ἄρτου ἐξ οἴνου μυστικὴν ἣν μέλλει τελεῖν τὴν πά-
ρα δόντος τὸν ἄρτον μὲν ἐξ οὗ τὸν οἶνον. θείσεως
μα ἐξ αἵματος ἑαυτοῦ διατυπώσας κατὰ ἐξιλασ κότος ἐξ
ἀπέστειλον τὸν ἀνεπάφου τοῦ θείου τοῦτον
σ κήνους ἀποφανθέντος ἐξ εἰς ἡμετέρων σκιᾶ
δων ἀληθείαν τὴν παραδεχθέντος. ἐπεγνωμεν
ἀτρε κέστατα πάντες. ὡς ἐν οἴνῳ σαρκοφορε-
νης τολὴ. ἡ διὰ τοῦ πάθους τοῦ κυ παραδηλοῦντος
οἰ κονομία· διὸ ἧς τῷ καθαρῷ ἐξ ἐλαμπρυσμένων,
ἑκαθαρεκόσμον ῥύπων τε ἐξ ἁγιασμὸν ἡμᾶ
πάθος ἐμφαίνειν ἐοι κεν ὁ τὴν περιβολὴν οἶνος
ἐκ πλύνων. ἡ τῆι πραφῆι συνήθης ἐπαμα διπλω
σις ἐμπεδοῖ· μετὰ τὸν οἶνον, ἐξ σταφυλῆς αἵματος
διυμνημονεύουσα· ἣ, ἥνος σαρ ἄλλον· σταφυλὴς
ὀνηστάτου νος τοῦ οἴνου τὸ δίκαιον ἐν τὰν σωτῆρα
τὸν θεὸν παραβύει· ἐξ ὃ τῶν μὲν ἐξ ἡ ἐν οἴνῳ λαμ
νης τολή· οἱ δὲ χαρωπὸν ὀφθαλμοὶ ἀπὸ οἱ
ον θεὶ νῆ πτες θαι οἱ ἡ θεῖη
τῆς ἀπὸ τοῦ θείου πάθους
ἣν γνωστὴν ἐξ ἡ ἀκριβῶ
ἐν θὲν ἀπὸ τοὺς κατευλογεῖσθαι κο
λον ἐξ συλλέτρον τῆι ἑκάστου.

ΔΥΝΗΛΕΘΙΤΩΝ ΗΜΙΤΙΩΔΕΙΣ ΠΡΟΣΙΟΝΤΕΣ· ΟΥΧ ΟΠΩΣ
ΟΙΩΝ ΓΑΛΑΤΟΣ ΔΕΟΜΕΝΩΝ ΑΛΛΑ ΤΩΝ ΕΙΣ ΑΝΔΡΑ
ΤΕΛΕΙΟΝ ΤΟΥ ΠΛΗΡΩΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΗΛΙΚΙΑΝ ΤΗΚΟΝΤΩΝ
ΕΠΙΣΤΑΜΕΝΟΣ ΕΧΕΙΝ ΤΗΝ ΕΝΑΤΕΡΑΣΤΟΝ ΤΡΟΦΗΝ ΕΠΙ
ΧΕΙΝ· ΟΙΔΕΝ ΤΟΙΝΥΝ ΟΙ ΔΟΚΟΥΣΙ ΕΝΙΟΙ ΕΙΣ ΟΔΟΝΤΑΣ ΑΛ
ΛΗΓΟΡΕΙΣΘΑΙ ΤΑΥΤΗΝ ΣΩΤΗΡΙΟΝ ΤΡΟΦΗΝ ΚΑΤΑ
ΝΟΟΝΤΕΣ· ΕΛΑΒΕΝ ΟΥΝ ΤΟΥΤΟΝ, ΟΥ̓Ν ΒΡΩΣΕΩΣ ΗΤΤΟΜΕΝ
Η ΤΟΥ ΥΠΕΡΟΝ ΑΛΛΑΤΤΕΣΘΑΙ ΕΝΔΕΧΕΣΤΕΙ ΤΑΙΣ ΤΕΛΕΙΩΣΕΣΙ·

BIBLIOTHECA REGIA

5722 167
5508 91
914 7

H H

GR.
451

